UGR Biblioteca Universitaria

8=17=7 or =14

Caja
B-54

UGR Biblioteca Universitaria

391 hoj. + 6 en bl.

28 Mayo 1912

UGR Biblioteca Universitaria

Index

Diput. et Quest. et artorum, quæ in summulis et logica continent.

Num. notat pag.

Disp. 1. de ~~Natura~~ his, quæ ad 1 intus operaz ptinent. - pag.
Q.o 1. De nãa et esia tri logi in Dni — pag. 4.
Art. 1.us notabilia ponuntur — pag. 4.
Art. 2.us arguta solvunt — pag. 7.
Art. 3.us quædam duvia cum præcedenti Q.e conexa solvunt. — pag. 10.
Art. 4. trus logus in Dni in sua membra dividit. — pag. 15.
Art. 5. diviones tri vocalis rae significaonis exarant. — pag. 16.
Art. 6. diviones tri ex parte mi significandi afirmat. — pag. 18.
Art. 7. diviones tri ex parte rei significatæ asignat. — pag. 20.
Art. 8. Dparant tri ad invicem, et explant aliquæ voces, q.bus utimur in Scois. — pag. 21.
Art. Vlmus. De propabus trorum, et de suposione 1.a tri propate. — pag. 26.
Q.o 2.a De signo in Dni. — pag. 30.
Art. 1. Esensia signi ponit, et raibus fulcit. — pag. 30
Art. 2. fundata oposita enervant. — pag. 32.
Art. 3.us Diviones signi ponunt, et declarant. — pag. 33.
Disp. 2. De his, quæ ad 2.m intus operaz ptinent. — pag. 34.
Q.o 1.a De nne, verbo, et oraone pnentibus ad 2.m intus operaz — pag. 35.
Art. 1. Quid sit nomen explicat. — pag. 35.
Art. 2. Quid verbum logum sit, explicat. — pag. 35.
Art. 3. De oraone, eiusq. divionibus agit. — pag. 36.
Q.o 2.a De mo sciendi in Dni, et eius speciebus agit. — pag. 37.
Art. 1. ponit defio mi sciendi, et inquirit, q.us illa Dniat. — pag. 37.
Art. 2. De defione 1.a specie mi sciendi. — pag. 39.
Art. 3.us De divione 2.a specie mi sciendi. — pag. 41.
Q.o 3.a Omnia ad ppe spectantia tradunt. — pag. 43.
Art. 1. Quid, et quotuplex sit ppo, declarat. — pag. 43.
Art. 2. Divione ppi hypoteticæ asignat. — pag. 45.

UNIVERSITARIA DE GRANADA

UGR Biblioteca Universitaria

Art.3. De oparone, et equipolentia, et Inexione ppu sipliciu. — pag. 41.
Art.4. Omnia ad ppes modales spectantia tradunt. — pag. 52.
Q. Vltima. Vtrum ad ppositum sit de vā in falsa vel etc. — pag. 60.
Art.1. Quę dicta ponunt, et vā sentia eligit. — pag. 60.
Art.2. Soluuntur arguta. — pag. 63.
Disp.3, et Vltima. De illis, quę ad 3 intiu operaę ptinent. — pag. 64.
Q. Vnica. De omnibus ptinentibus ad argumentum. — pag. 64.
Art.1. De argumentatione in 3ti agit. — pag. 64.
Art.2. De quidditę, mia, et hā sylogistā tractat. — pag. 65.
Art.3. tria sylogistica exarant, et diuisiones sylogorū ponunt. — pag. 68.
Art.4. De 4 dubne sylogorū ptectorū, et ipsectorū agit. — pag. 70.
Art.5. De 4 liquis speciebus argumentationis. — pag. 13.
Art.6. aliqua duvia soluunt ad plecta nostra huius disputationis. — pag. 14.
Art.1. De sylogo elencho, seu decepticio agit. — pag. 11.

DE LOGA.

Disp.1a. De propabus logę magnę. — pag. 81.
Q.1a. Quid, et quotuplex loga magna sit. — pag. 81.
Art. Vnicus. Difficultatibus breuiter satisfacit. — pag. 81.
Q.2a. Vtrum et quomodo logā docens, et Mensinā se diuquant. — pag. 88.
Art.1. aliqua notat, sentias refutat, 3s ponit, et probat. — pag. 88.
Art.2. Impugnant tela inimica. — pag. 91.
Q.3a. Quodnam sit obtū logę. — pag. 93.
Art.1. Omnia de obto in 3ti agit. — pag. 93.
Art.2. Assignat obtū miale logę. — pag. 96.
Art.3. Assignat obtū pale quo logę. — pag. 101.
Art.4. Ostendit obtū attibuonis logę. — pag. 102.
Art.5. Assignant obtū praonis, et principalitis in logā. — pag. 102.
Art. Vnicus. Assignat obtū pale q attibuonis, praonis, et principalitis in loga. — pag. 103.
Q.4a. Vtrum obtū pale logę sit ens rale, vel fictis? — pag. 104.
Art.1. nota bilia ponunt, et resolvit 3s quę stiu. — pag. 104.
Art.2. Soluunt arguta. — pag. 107.
Q.5. An voces signifient immediate Iptius pales, an vō res? — pag. 110.
Art. Vnicus. aliqua supponunt, 3 ponit, et Pux, nec ne arguta satisfit. — pag. 111.
Q.6. Vtrum loga sit scia, vel ars? — pag. 113.

UGR Biblioteca Universitaria

Art. 1. præmittunt aliqua ad 9is intelligentiã. — pag. 113.
Art. 2. Solvuntur arguta. — pag. 117.
Q. 7. Utrũ logá sit Sciá praca, vel Spelutiva? — pag. 120
Art. 1. Quid sit prasis, quid Speculaõ, q̃ quetales defiones Iniant, explat. — pag. 120.
Art. 2. Quedã duviá ante resolvendã 9ã Solvunt. — pag. 121.
Art. 3. præcipuũ puntũ 9is, rellatis sentiis, enumpleat. — pag. 129
Art. 4. Solvunt arguta. — pag. 130.
Q. 8. Utrũ logá sit Una sĩplex qualás, et Una Sciá. — pag. 134.
Art. 1. examinat veritas de logá ineé rei, seu qualitatis. — pag. 134.
Art. 2. tela inimica Solvuntur. — pag. 137
Art. 3. examinat veritas de logá ineé cibilis. — pag. 139.
Q. 9, et Ulma. Utrũ logá sit sĩpliciter naria ad alias Sciás adquirendas? — pag. 140
Art. 1. aliqua prænotant, X statuit, et raibus solidat. — pag. 140.
Art. 2 replicæ solvuntur. — pag. 142.
Disp. 2. De ente rationis. — pag. 144.
Q. 1a. Utrũ Dentur entia rais? — pag. 144.
Art. 1. aliqua suponunt, X ponit, et Pur. — pag. 144.
Art. 2. Argumentis satisfit. — pag. 145.
Q. 2a. In quo fi esensia entis rais Iistat? — pag. 147.
Art. 1. suponunt aliqua, et ponit X. — pag. 147.
Art. 2 arguta, quæ obiici possunt Ia X solvunt. — pag. 149.
Art. 3. paones, et diviones entis rais assignant, et p duvia aliq̃ de ente rais agit. — pag. 150.
Q. 3. Utrũ intus Divus posit eficere entia rais. — pag. 151.
Art. 1. rellatis sentiis, statuit X, et raibus Pur. — pag. 151.
Art. 2. Ia riæ raés solvunt. — pag. 159.
Q. 4. Utrũ denomaones extrinsecæ sint entia rais. — pag. 162
Art. 1. aliqua notant, X ponit, et Pur. — pag. 162.
Art. 2 tela inimica solvunt. — pag. 164.
Q. Ulma. Quid sit 1a, et 2a inteo, et quædã istarũ sint entia rais? — pag. 164.
Art. Unicus. Explaone præmisa mens aperit, et Ia ria dicta solvunt. — pag. 164.
Disp. 3. De naã Ini, seu Unali metafico. — pag. 166
Q. 1. Utrũ dent a parte rei naæ Ines, quæ Unales denomant. — pag. 166.
Art. 1 aliqua notant, sentiæ referunt, X ponit, et Pur. — pag. 166.
Art. 2. Ia ria arguta solvunt. — pag. 168.
Q. 2. Utrũ naæ heant Initæ p inexistiã anvo p solã indifã, et quæ illarũ Iniat illis a parte rei. — pag. 172.
Art. 1. suppositis aliquibus, difitas q̃ ad 1ã partẽ resolvit, et Pur. — pag. 172.

UGR Biblioteca Universitaria

Art.2. Difitá quo ad 2as partes, suposítis aliq; ús, Resolvít. — pag. 175.
Art.3. Argúta Pas Vtrag; Ds Solvunt? — pag. 176.
Q.3a. Vtrú náa Prí, et Plí, Vg, secluso hesitatiõe, dvguant Prí? — pag. 179.
Art.1. Difficultatẽ Resolvít. — pag. 179.
Art.2. Replicę Pas rioẽs Solvuntur. — pag. 180.
Q.4. Vtrum nãis Dní bus Dníat Vnás pális a parte Rei? — pag. 181.
Art.1. Suposítis aliq; Declarat difitas, et ponít Cõ. — pag. 181.
Art.2 Dfúnguntur ínimica tela. — pag. 183
Dísp.4. De præone ín Dní agít. — pag. 186.
Q.1. Vnca. Quid, et quotuplex sít præo? — pag. 186.
Art.1. Aliqua Rés Digna ponunt? — pag. 186.
Art.2. Dferunt ad ínvicę Decreta. — pag. 188
Art.3. Dferunt ad ínvicę abstracta. — pag. 188.
Art.4. Dferunt ad ínvicę abstracta Concretí. — pag. 189.
Art.Vltmv. Dferunt ad ínvicę Decreta Dabstractís. — pag. 189.
Dísp.5. De Vnáli logó tractat. — pag. 191
Q.1. Inquo prálitex Dsístat Vnále logus? — pag. 191.
Art.1. Aliquibus suposítís, Cõ ponít, et Pus. — pag. 191.
Art.2. Argúta Solvuntur. — pag. 193.
Q.2. Perquæritus o peraong ſiat Vnale logus? — pag. 194.
Art.1. Suposítís aliquibus, Resolvít Difitas. — pag. 194.
Art.2. Replicę Solvunt. — pag. 196.
Q.3a. Quodnã sit defitũ prále ín defione Vnális. — pag. 197.
Art.1. Kaxiá adíntelligentiã Gus Suponunt, Cõ ponít, et Pus. — pag. 197.
Art.2. Rationes Das xię Solvuntur. — pag. 198.
Art.3. Aliquæ dvbiá Solvunt. — pag. 199.
Q.4. An Vnálitas posit Inxe nas a parte Rei omnino ẽmulti plábili? — pag. 200.
Art.1. Pro suposítís aliquibus Resolvít Difitas. — pag. 200.
Art.2. Argúta Solvuntur. — pag. 202.
Dísp.6. De genere 1o prábili. — pag. 204.
Q.1a. Quid sit quis, et an Vecte Definitur a Porfirio. — pag. 204.
Art. Vnicus. Ponít Defio, et Resolvít Qo — pag. 204.
Q.2. Vtrugũ prædicet de Speciebus ẽmũ totiusq; ẽmũ partis? — pag. 205.
Art.1. Katabilia ponunt, Cõ Atalvít, et Das lla dicta Solvunt. — pag. 205.
Art.2. Aliqua dvbiá Solvít ad Rectã genis notiã. — pag. 207.
Dísp.7. De Specie 2o prábili, et ín dividuo eius correlativo. — pag. 209.

UGR Biblioteca Universitaria

Q. 1. An Vecté Deitat. Speciei tg subiecti bilis, quę prabilis a Porphirio. pag. 209.
Art. Vnic. Resolvit quęstiq quoad Vtrag partę, et Dis illud dicta solvunt. pag. 209.
Q. 2. An Species Trinitat hoc 2m Vnale tę, ut subiecti bilis, ut prabilis. pag. 210.
Art. Vnic. Iuid Dicendu sit, explat, et Dis soluonę argenta resolvit. pag. 210.
Q. 3. De Individuo Correlativo Speciei. pag. 214.
Art. Vnic. Explant definonę Individui 1ę, et 2ę inteonalit sytis a Porphirio tradiți. pag. 214.
Disp. 8. De ditą 3e prabili. pag. 215.
Q. 1a. De Ditą 1e inteonalit syta. pag. 215.
Art. Vnic. Dividit ditą, et aliqua Cailla p duvia solvunt. pag. 215.
Q. 2. De Ditą propria 2e inteonalit syta. pag. 217.
Art. Vnic. Ponit Definitę Ditę 2e inteonalit sytę, et q dg duviq resolvit. pag. 217.
Disp. 9, et Vltma De propio, et accidenti. pag. 219
Q. 1. De propio 4e prabili 1e inteonalit syto. pag. 219.
Art. 1. Iuid, et quotuplex sit propię 1e inteonalit sytę Declarat. pag. 219.
Art. 2. De propio 2e inteonalit syto. pag. 220.
Q. 2. De Accidenti 5e prabili. pag. 220
Art. Vnic. Iuid sit accidens 1ę, et 2e inteonalit sytę Declat, et aliq duvia exarant. pag. 221.
Exposio in libro Categoriarę, seu pramentorę Auctis. pag. 223
Disp. 1. De Ante pramentis. pag. 223.
Q. Vnca. Per actos Ante prata Declarant, Regulę pramentorę ponunt, et Veliq p duva exarant. pag. 23
Art. 1. De Vnivocis ut sumo. pag. 223.
Art. 2. Quę equivocorę explat. pag. 224
Art. 3. De Analogis agit. pag. 224
Art. 4. Quę Denomativorę exarat. pag. 224.
Art. 5. Aliqua duvia ad intelligentiq pramentorę declarant. pag. 224.
Disp. 2. De Substia 2e pramento pag. 227.
Q. 1. quęnę sit Vox prali Istiva substis, et quę sinteticę Divisiones, et propates. pag. 227
Art. 1. Questionę quoad 1q partę Resolvit. pag. 227.
Art. 2. Questionę quoad 2q, et 3q partę Resolvit. pag. 228
Q. 2a. Vtrę substia mialis, et Corporea antex adquatę, heat partes extra partes, et quomo? pag. 229.
Art. 1. Hasia ad 9s exarant, sentię Reperunt, nra Ponit, et Pur. pag. 229.
Art. 2. Replicę solvunt. pag. 232.
Disp. 3. De quate 2e pramento. pag. 234.
Q. Vnca. Iuid sit quatas, et inquo eius essentia distat. pag. 235.
Art. 1. Supstis aliquibus 9s quoad Vtrag partę Resolvit pag. 235.
Art. 2. propates, et divisiones quętis assignat. pag. 236.

UGR Biblioteca Universitaria

Disp. 4. De qualité. pag. 238
Qº Vnca. Quid sit qualás pramentalú, et quot sint eorú Diviones, et propatés? pag. 238
Art. Vnicus, quoad ones parte Resolvit quæsitu. pag. 238
Disp. 5. De Adaliquid, seu de Vellaone 4º prámento. pag. 239
Qº 1. Quid, et quotuplex sit Vellaó in Dni? pag. 239.
Art. Vnicus. Qª quoad Vtrag parte Resolvit pag. 239.
Qº 2. Quid sit, et in quo distat Vellaó huius prámenti? pag. 241
Art. Vnicus. Suponitú aliquibus Qª quoad Vtrag parte Resolvit. pag. 241.
Qº 3. Vtrú Vellaó prámentalis dug uát vr a fundato, et tío? pag. 243
Art. 1. Declarati Sentiæ, melióz eligit, et Puz. pag. 243.
Art. 2. Arguta Rnia Solvunt? pag. 244.
Qº 4. Vtrú Vna Vellaó ponit cé fundatu alterius? pag. 246
Art. 1. Explicato sensu Qº, Resolvit, et Puz. pag. 246.
Art. 2. Arguta Solvunt? pag. 247.
Qº 5. Vtrú multiplatis numotis multiplent numio Vellaones in eodé fundato? pag. 248.
Art. 1. Declaratis Sentiis, nia ponit, et Puz. pag. 248.
Art 2. Solvunt arguta. pag. 248.
Qº 6, et Vltma. Vtrú Vellaó prámentalis tuit ad absolutu, ú ad Respectivu? pag. 249.
Art. 1. Sensu Qº a ponit, X ponit, et Puz. pag. 249.
Art. 2. Ad opositu fit. pag. 250
Appendix ad Rfectu Vellaonis notiæ aliæ duæ exaran, et propatæ Vellativoru pánt. pag. 251.
Disp. 6, De Sex ultimis prámentis tis in Dni, quis in parculari. pag. 252.
Qº Vnca. Quid tis sint sex ultma prámenta. pag. 252.
Art. 1. Suponitis aliquibus, Resolvit Qº pag. 252.
Art. 2. Sex ultma prámenta in parculari declarant? pag. 253.
Disp. 7. De Inhesentia accidentis tis absoluti, quis Respectivi. pag. 255.
Qº Vnca. Quid, et quotuplex sit inhesentia accidentis tis absoluti, quis Respectivi, et quis illaru sit Cuivis libet Dctiva? pag. 255.
Art. 1. Notatis aliquibus Qª, quoad 1as, et 2as parte Resolvit. pag. 255.
Art. 2 quoad 3as partis sit Satis pag. 256.
Art. 3. Solvunt arguta. pag. 256
Disp. 8. De post prædicamentis. pag. 257.
Qº 1. De oporitis sit Sermo. pag. 257
Art. Vnicus. Quid, et quotuplex sit oporitu, Declat. pag. 257.
Qº 2. incidens et plausibile. An Scia simul Dopione, et sit de eodé obloni eodé intio Atque porit? pag. 258.
Art. 1. Aliqua Suponunt, et p X dispar Resolvit. pag. 258.

UGR Biblioteca Universitaria

Art. 2. Soluones argutorum parant. ——— pag. 260.
2º Vlma. Reliqua pos pramenta exarant. ——— pag. 261
Art. Vncus. Omnia Tbrebite praponit. ——— pag. 261.

FINIS SUMULARUM ET LOGICE

UGR Biblioteca Universitaria

UGR Biblioteca Universitaria

EPITOME DIALECTUX, METE NN
MIANI D. IOANIS DUNS-SCOTI OM-
NIU PHORU, ACTEOGORU, ME-
RITO PRINCIPIS SUBTILISSI-
MI PUBLICE ꝯCIONATU, A
PATRE FRATRE GABRIELE
RIS QUEX SACRE TEOLOGIE
PROFESSORE; NUNC AUTE
IN HOC SACRO CENOBIO MA-
TRI DEI ꝯCATOPHIE LECT-
ORE, INCEPTU, DIE 29 ME-
SIS OCTOBRIS.

ME AUDIENTE, ET SCRIBENTE BA-
RTOLOMEO A MARO AÑO DE 1144

UNIVERSI
GRA
UGR Biblioteca Universitaria

UGR Biblioteca Universitaria

Preludium

Paucis vos moneo Viri, Auditores Charissimi, et timentes Deum, Sed Sapientes, vultis ée, na Secundum illud Davidicum; Non sapientes erunt, nisi Deum timentes: Et iterum erunt, nisi Deum timentes X^a illud sapientes, Initium sapientiæ est timor Dñi. Deinde ea dicenda nobis, Duplices elucucati, ut navata Generale prologium, omnium hoc ære declarat, in quo Summulatim tractat Unius, bonitas, Nam, videl, Deum timere, præculis here, ut ponit Felicitate ad ipsa Sedis Apostolicæ culmen; Nec mi. interim tanto labore Patronæ eligere decernus, quæ nos manu ducat per arbitrarias vanitatis, præcipitis facultatis, quæ cum hoc; Cui quæ est vita, et laudabimus ea? B. V. M. cœlestis Reginæ poli, Ab omni labe in tus suæ Decretionis in tanta gloriosissimæ; Ad te igitur fontes, lucis illuminantis omnes hom, ut ait Damascenus, Petrus, ut tua Claritate imbutus omnia dicenda mea auditoribus Solaritate pronuntiem; Ad aqua, pinde aurem sola, ut tuæ præparatum: Cuius patrocinio, nihil tuæ, ambire, O Maria Stella maris, quæ se per lucem nunquam intenebris luxit Ade. Hugonis, Ade prodere nostrum cœlum ambiens patrocinium, tibi enim quæquid dictavero, et scripsero, tota ordia lectoribus libens offero. Sub Deiparæ tuæ nutu ero, subquo ut meæ Religionis Singularis Patrona. Et merito nam quisnam? Nazarenus Bernardus, tollo corpus hoc solare, quod illuminat mundum, vbi Dñs. Tolle Maria hanc maris Stellam, quæ nisi Cathedra involvens, et in umbra mortis? Ac cicero ea, nobis amantissimus Pater Nr. Seraphicus suo gestans in Corpore imbres a Christo Jesu atque quæ Nec in vita fecerunt, Ouis Seraphici Doctores, Antonii Patavini, et Bonaventura quæ Vadis ad cœlum vindicque quæ in ingnitis, effluentes cœlis fontes, sabientissimi et mentes, nil verum, paradisus cœlum vera aurea Dñi agni exergastri. Omnia q dicenda pedibus Sanctæ Romanæ ecclesiæ, Doctorum quæ correctione libenter subiicio, Nec in aliquam ad laudem, omnipotentis Dei. Cedant denique in obsequium N. Mariani Doctoris, qui ei meliora, donum, denovo n. Dialectus, pene labentia, veritatis, decoravit quæ subtilios. Hisq præcursis ita munitis ad Reliqua transeamus.=

Dis Putandi mêdus

Exigua intus nisi facultas, (Fratres Amantissimi mei) n. omnia civilia videlicet Cognoscere quæ sit, ut plura inqualibet mia omnes, ut prima, amittant, pluima Vo quidam Veteres, quida, propugnent, tueanq, quia ad vtrumque probabilis apparet via, ideo quotannis Scallarum Divio, mus adaptare inquirendo Veritatis et audita disputatio Vo defendendo propria, Vi impugnando alterius, sententia, ideo quia in humanis, limine mus dubitandi Vobis proponere Visa, fuit. Disputare q ut duorum munus, alterius defendentis sa, et alterius illa, is pugnantis, et præpta utriusque Secundum necessaria, prona sent o cautio. Si munus sentat arguendi, Cogitat intra te ut ejus Thesim, qua hæ bene disputa, Et hinc ter præcide Solutione, Dialectici, ut rien. Repente emutescas Adi pendii boni nimi, duplicitaque mo arguendi potestis Dialectici, is pendere, ne pe, Sillogismo, et enthimemate, Quod si vtrumque nis, pone dicemus.=

Sedentibus q Cunctis, gravi moderata Suæ gestando Cæ parumque demisso, Omnium pette Venia, et prælatis, in de præsidii Cathedræ, porreaque M. M. et D. D., Scientissimi, subinde circumstantes, et ultimo subsistentantes; Suponamus q quæstionis ce, utru logica sit Scia, qua a subsistentante explanata, et proposita incipe Sic arguere. Dicta Dicæ defensante logica, ce Scia, Scia mi surgo; Cui n. Dicente de fallacia, n. est Scia, Sed logica n. Dicente de fo, o logica n. est Scia? Et pecta paulisper quousque ar. quatur, Vbi a subsistentante resumat. Illico vultis ex probis nobis, vi disquel, Sic Vi mat vi ans dicet Pater, vmet, Scia disquat, Dicæ sic arguar. Et nota, quod propositadicens et Docens

UGR Biblioteca Universitaria

2 batoria sequentes, et quando duquę assumet vnus ex me pręs dictorū, vltimo, ne pę, quo melius respondere, et pugnes, quod fęre vę pęr ex illo me pręs, a presentante natę, Nactę, ni Vociferator ornatus, nec etę, ignavus, et pugnatax, quia et stultitia vtr; Et secundo Hypocrisi; Proponę arguentę, Clarę, seu apę, augę modulate Voce, extensa manu dextera, ita ut gestus, Simulque efficax mihi Cunctum exercebat. Hęc ex parte arguentis.

Si vos sustentes audiatis attente, respice arguentę, fideliter habę, et antequa, verum, dię: Si argumenta ingeniosissimi Discipuli, vt sic replicat Sapientissimus D., aut Magister cuius arguę, ni m̄ta proceder. Cuin. Dormitat ho sępe, n. et Homerus; Sed logicę n. dormit de ho scię logicę n. est vtilis; Et vice, qua Numa, nabuppn, qui fuerit Xtus, Deus, et Deę illa, qui cum Respondet.= Quando vo aliqua ppo dubitaris, tunc natę, et duquere hui verbu. Dugo mag, vmię, vanę, nuquatę dicit dugo Doa, sed Deus, quia Doa est ellatio operis ppi ex arrogantia denotata per ellationis q, vt regitur, est hęc n. est Deus ex falsa, proba, vmata; Ideo nuquatę duquę, sed aut natę, aut Deę illa vę, in hoc silogo: Omnis homo est mortalis, Sed Petrus est homo, q Petrus est mortalis; Secunda, Doa, et falsa, Deus, quia Doa, est ella, nihil aliud vt, quia bene infertur, et per minorem Deus est falsa, Dicitur in affirmatione vel n. sustinetur, Deloquia male dictę, natę, dicitur, vo duquę.= N. sed ratione, Pedis, cum nes, vduquas, nuc abarguente vocatur.

Quando quę solet dubitari in premissis, aliqua supponere vel dicta, quę est falsa, vel solet supponere probatu, quod probare studeat. Vę, Corpus Angelicum, et tunc dicit, vbi supponit Anglus, hęc corpus, quod probare oportet, et tunc nabu Imodestia supponit. Si tibi arguens aliqua Scripturę S.S.P.P. S.N.D.A. tibi autoritę apponat, hęc nuquatę natę, sed dicas ex illo authoritę, et deceptia, in sensu tibi n. Deatur, nabu vo in sensu adverso. Quando q aliqua ppo n. est ad vę, dicas omitto ang, vmag. Si arg. a Posse, dicit no ponitur. Si arguit vt sequela, vę, sequelę, in fere et nabu sequelę, mali, vanię, vdeceptilla.

Quando duquę, sumpsit, dictionę, quod vt ad vę, adhuc mihi accepi, ecce um duquę dicendo subdugo ang, vmag, tę, seruat proloquium, quod apud Dialecticam, Valet; Sepe na, Pero duquę, nuquatę Deę, quod n. ad Lucianos sonat; Sed Dgrano salvo intelligendum, vt, vt ait Nec. Sapientissimus Martinus. Nuquatę, sive arguens, seu Respens, adversarius, Spernat, omnes, etiam, vt ab omnibus discamus; Experimur enim aliquando Doctissimos hac dicaz malevoli, et no Ruisticos, huiz denarę. Hęc breviter notata seruabę, donec ad ulteriora lectię, studię, tę pus, et ingenii, vos perfectos arguentes, et defensantes efficiant.

QUĘDAM PROELIA DUVACEXARANT

Celebri Dimentator A Bezoui in proemio phię adverti, quod in qualibet dicenda facultate Subtiliter perstrandas sunt, vt declarabę procedat, quę sunt hic Dimenti.=

V. NN. ET VTITA SOBTUFISET AUTOR. QUIS PROCEDENDIMUS OPISQUE DIVIO.

UGR Biblioteca Universitaria

Hic tractus plura solet sortiri nomina, frequentiora sunt hæc. Loga parva, institutiones Dialecticæ et Summulæ. Loga derivat a Verbo græco Logo, quod significat Sermonem, vel prout Sermo, qua Sermone significet, ut nota S. N. D. Q. 2. pranal. Dicit parva, quia solummodo dependent quædam præcepta sugerit utilia ad melius intelligendum ea de quibus in loga magna sermo est. Institutiones nihil aliud sunt, quam præcepta quæ dant ad aliquam facultatem vias parantia, quæ apud græcos Vsagoge vocantur. Dialectica autem a Verbo græco Dialegome ducens originem, quod Tullius Cicerone, libro 2 de natali Deorum, idem est ac probabiliter disputare. Itaque in Vsagoges significatione Dialectica definiri potest, Ars probabiliter disputandi. Summulæ vero dicuntur nuncupari hic tractus, quia ut dependens in quo omnia, et fere omnia quæ Aristoteles disseruit tractantur in loga, hic breviter et sumatim, dicuntur, dicta nuncupatur introductio quia quasi manu ducit Scholares, et ingenii via parat ad logam magnam disserendam.

Valitaspuculi huius præoculis sehet quia nuncupatur Summulæ directionis Vocis, de qua in Summulis quæ dicuntur pervenietur in directione Deputi: Unde Summulæ sunt valde utiles ad logam magnam adquirendam et ad alias Scias facilitate disserendas. Obtinet quilibet facultas suum obiectum circa quod versetur hic tractus sunt duo hæc obiecta quod dicuntur de fari. Remotum scilicet et prompt. Remotum sunt Voces discretibiles in parte Secunda: Prompt vo sunt Voces in actuali exercitio directionis Logicalis. Et ut magis præcipiatur accipite absque dictionem Summularum: Et facultas dirigens Voces ad instrumenta Logicalia intra in Secunda de Disserenda.

DE FINE ET AVTORE

Quinam finis ex dictis dicatur. Finis enim est, ut bonum claræ adipiscantur. Ceteras facultates finis subordinatas, et ut in Secunda mentalis claræ disquant. Quinam vero sit autor Summularum, et omnium disciplinarum, fuisse Petrum Hispanum, qui subalumno ingenio, et claritate plenus multa quæ ab Aristote prolata fuere vario in loco, in hunc Summularum tractum dependentia apte in unum reduxit.

DE DIVIONE HUIUS OPERIS

Vt ad intelligatur divione, tunc logæ magnæ, tunc Summularum, præoculis habe præcipue tres intentiones operationes. Dicit Is plex a prehendo, et sic definit. Actus intus, quo sine ea affirmatione, vel negatione Vt cognoscimus Ut actus intus, quo hoc cognoscit quin dicitur aliquid affirmet vel net. Quo dicitur iudicium, et est actus intus, quo Vt cognoscimus, vel affirmando, vel aliquid negando, ut quando cognosco hoc, dicitur quæ affirmo esse Vale, vel dicitur non esse bonum. Denique quæ discursus, et sic dicitur Actus intus, quo unus exactio in fertur colligit, ut quando ex. gr. Petrus est homo: Omnis homo est animal. Igitur Petrus est animal. Munus logici est dirigere has tres operationes, ut intus bene apprehendat, sine errore iudicet, et discurrat in omni materia. Ideo que Aristoteles et participium omnes tres plicationes cognoscunt partes in loga tres plicis operationi correspondentes. Partes dialecticæ tres operationi correspondens Vocat ab Aristote Categoria, et latine prædicamenta, in qua phisa gnatas claves, adquirendas dicuntur omnia entia Realia, seu in Diplexa, quæ sunt mixta Remota a loga, et ipsa ordinat in unum aliquod Ens, seu in Vnum, subiectum præcedentia

UGR Biblioteca Universitaria

4 Secunda pars dialeticæ 2 operaoni deserviens vocat per Hyemenias, seu interpretaone, in qua disert, de enuntiaone, seu ppe, quæ est mia prima silogi. 3 tandem pars 3 operaoni correspondens dicit Analiticorum, in qua fit sermo de silogo, et hanc dividit Aristes in 4 partes. 1 appellat de priori Analisi, seu de priori resolutione, in qua dixit de silogo in Omuni, et quantum ad fra. 2 vocat de posteriori Analisi, seu resoluone, et in ea tractat de silogo demostrativo, nempe, de illo, qui fit in mia naria, quæ est pars cientifica in qualibet faculte. 3 nominat Topicos, et in illa disputat de silogo tentivo, seu probabili. 4 denique appellat Elencos, et in illa pertractat de silogo solfistico, qui vulgo Facigraphus vocat.

His suppositis, hanc triplicem operaonem intus erit divio tractus in tres correspondentes disputaones: Disputaones in Q.Q. Q.Q. in Artos. In 1 disputaone de tribus, earumque propabus agant, quia correspondet 1 Cathegoriarum parti. In 2 de ppis, earumque afectionibus, et speciebus, ut pote adequant 2 parti Perhymeniarum. In 3 denique erit sermo de argumentaone, ipsiusque propabus, siquidem 3 partem Analiticorum amplectuntur, quare sit.

DISPUTAO 1.a

DE HIS, QUE AD 1.am INTUS OPERAONE PERNENT.

QUESTIO 1.a

DE NAA, ET EXENATRILOGI IN ONI.

ARTUS PRIMUS

ALIQUA NOTANT.

DE FIO PONIT, ET PROBAT.

Ut mae intelligentia, de tro heatis, aliqua notabilia proponant ante de fione, quæsiti. Notandum est 1.o quod ista vox trus multipliciter sumitur. 1.o accipit pro fine alicuius rei. Sic mors dicit trus vicatoris, et beatitudo trus iustorum. 2.o sumit pro prio alicuius rei. Sic 1.m punctum lineæ trus nuncupat. 3.o accipit pro tro iurisdictionis aliquius. Sic aliqua Civitas dicit Civas

UGR Biblioteca Universitaria

alicuius Regni; Sed hi tres sunt Vales fricę. 4° sumit pro tro Rethorico, qui est ac, dicta o secundę Grammaticos; Sed de his n. est quęstio, de tro logo.

Quia est 2, unus latus, et strictus alter; tres loquitę sumptus est ille, qui solum het oposionę, Tro fisico et Vali, quo sermo extra cuius dequę artificii tres logi vocant. Sciebę vo sumit, qua tenus n. solum oponit tro Vali, Verum etiam Dponit ppe, et in hoc sensu Ventilat ab AA. = Advertendum est ea, quod tractat logę, Stat dupliciter, vt pere, vt per ans. Illud tract, aut extract pere, quod scilicet aqua subięcti practu: Illud a per ans, quod n. pere, sed ex Voluntę ponentis ponitur. Exę plu, veritatę. Ho est al Vale; Ho dens; Vnde in 2ª ppe: ho est al Vale. Extrant pere, In 2ª vo ly extract per ans, quia n. ex nata sua, sed ex volate ponentis Collocatur extrinsece

Dicitur

ut prę libandum, quod ppo est oratio vnius de alio enuntians. In qua tria inveniuntur, nempe, Subtum, Copa, et practus. Subtum est illud, de quo aliquid dicit, seu enuntiat. Practum, quod dicit de subto, vel enuntiat. Copa denique est vnio, seu nexus practi Subti, ut pet in hac ppe Prus est ho; Vbi ly Prus est subtum, quia de illo dicit ho, ho vero practum, quia de Pro dicit, seu pract.

Denique Verum est scilicet ut Vnio, quia vnum, quę Dnotat. Quia hę in qualibet ppe inveniętur, sive explicite, sive implicite, sicut pręcedit, quę vero de 3ª accidente Vocant Sive explicite ut in hac: Prus Currit, Vbi practus in Cpa explicatur, et hę dicit de 2ª accidente, quę explicat per hanc: Prus est Currens: Reliquę adictiones, sequę in ppe inveniuntur, ut Casus obliqui, adverbia, Dnationes, et alia scilicet Vispective per mum vnius Dsubti, vel practi, quia sunt eorum modificationes, ut pet in exta: Prus Velociter Currit, Vbi ly Velociter scilicet per mum vnius Dsubti Prus, et sic de aliis.

Prędictum est Vltimo subtum, et practum posse sumi dupliciter, ne pe, obtuę, seu ut quod, et formaliter, seu ut quo. Subtum, et practum, obtuę, seu ut quod, ut Vsignificatores voces, Decptus, et Scriptura; et practum formale, seu quo, sunt Voces, Decptus, et Scriptura Vesignificantes, ut in hac ppe: Prus est ho, hęc Scriptura, Voces, et Decptus, quo formaliter hoc, et Prosunt subta, et practa quo, seu formalia, ipse vero Prus, et humanitas, a parte Rei sunt subta, et practa quod, seu obtuę, Vbi in tali ppe n. dicit practum ut quo hoc eni, ne dicere, Vox Prus est ho, vel Vox ho, quod est falsum; Dicit eni practum quo de subto, et facit hunc sensum: Prus est ho sunt eędem Res. Vtis superius.

1ª Cura presenti, de facili, sentia defendit, tam logi, et Voce, significativa ad placitum, ex qua sylplex dictio ppo. Sic sentiunt Ones Thomistę. Veram sentiam pugnat Vt pote diminute procedens talis defo n. Dvenit Vocibus n. significativis; Sed Voces n. significativę sunt tres logi; Vt postea patebit, q diminute procedit talis defo. = Insuper hę defo n. Dvenit extare ppes mentalis, Sed extra ppes mentales sunt tres logi: q &c. Mas pet, quia

UGR Biblioteca Universitaria

extra ppium mentalis n. signifant ad placetu; sed na liter sunt obtu Representant. P° mie, Vaotai
loge salvat in quo d que extra ppium mentale 92ª intione subintellectati, et practicati; sed
cuilibet extra ppium mentali potest aplicari 2ª intio: q&, et per doctrinam hec defo diminuta est.

2ª Sententia de-
fendit tam loqui ex signu ponibile in ppe; Ita aliqui Scotę, et Thę; sed hęc pugnat de tę dicta SS. vocalis, voces extra ppe sunt tam logę tales; sed hoc n. est: q n. tenet SSa. Maor loquit
quia tales voces sunt signa in ppe ponibilia. P° mie: Voces extra ppe n. sunt taliter sub-
tu, et practu; sed quod n. est taliter subtu, et practu n. est tam logus: q&. Maor pet,
mior postea Clarius patebit.

3ª SSª aicit, quod tam logus est extu, cuius d que arte sicut logę. Ita qui-
da Doctissimus Scota huius Granatensis provintię, que sequunt plurimi in suis manu scriptis,
qua SSª pugno: Defo tradita d ventalis ad finito: g n. est ba. P° ans: tale de to d venit
ppi taliter ut tale; sed ppo taliter tale n. est tam logus: q&. P° mię: Sillogus exppus ta-
liter talibus, promę, et mediate pet, et in ppes taliter tales, mediate, et promę de-
net &c. Sed hoc est ppe taliter tale est extu, Silogus: q&. Nec valet, quod adducit
pręclarus Scota (ex pho 3), ne pe, Silogus, mutale 2 extrate d stare n. Valet in quam
quia n. est Vu, si hoc n. est ad Ve, quia tam logus n. est quę d que extraneus, sed solu, subtu,
et practu, quia S. D. S. 99ª 1ª practmali tam signifatide, quod d capitali, implex,
quia transumit d a Geometria ad Loga, ad signę factione, ind ivisibile, in ppii, et ex-
tra Silogus n. est ind ivisibilis tam.

Sit tamen defensanda DC°: tam logus est extu, per ppium
ita d ritę Scotę, ut Sapientissimus Magister, Illustrissimus Mexi nero Rodriquez, Fuen-
tes, et Alla, tam extraneus, qua exprobrii, ex alienis a Hurtado, Arriaga, Oviedo, Colle-
gitque ex Aristę 1ª priora, C. 4°: Vbi hę Verba clamitat: Fru Voco, in que, ta qua in par-
te ppo Vero lovit? Funchi: Sed in quo Vero lovit ppo est extu ppii: q&. P° mię: PP° Vero lovit so-
luta copa, sicut hoc soluta vnione inter corpus, et animam; sed soluta Copa sicut illa que fu-
erunt extra ppia, ne pe subtu, et practu: q&. = P° 2° mea DC. auctorite H. D. S., qui in Gra-
ma Speculativa C. 6 ita loquit: Fru dicit Va, Vaone, tr ande Vero lutione, Silogi; quia Dia-
lecticus Vero lovit Silogus in ppes; et ppes in subtu, et practu, quę dicunt tam secundum Logos,
Funchi: Sed tam extra pe re ppii sunt subtu, et practu: q tam, pe re extra ppii sunt tam logio
Maor est H. D. S., Mior subsumta pet, quia in ppe n. Vapeniunt, nisi subtu, copa, et pra-
ctu; sed copa ut talis n. est extra; sed Rao extra vniend: ga sufficiens partię enumera-
one, nihil aliud est extu, nisi subtu, aut practu.

P°, denique 3° mea DC. Dni, sufficienter quę via
Illa est ba de to, quę d tacte, et dicta, servatque onei d itiones ad Vecta, de fone, requi-

UGR Biblioteca Universitaria

sitaj; sed ppa tata de ho secrehet: q est ba. P. maj, et 2o quia qui pro ut ad presens adnect
est illud, quod se extendit ad vim diversi specierj, et ita que facit vnivoce Dvenire. Dis-
voest, que Dtrahit qui ad esse specierj diverse, illud que facit de esse ab illis Dquibus
vnivoce Dmebat. Sed ly extra, se extendit ad vim diverse specierj, ut sunt alia extra, que
tri logi n. sunt, Cetereque parculj faciunt differre extra ppia Dalijs extris, Dquibus
trium logus Dmebat: q Dtarge, et cusana ad Co.

Quod secundo ons Vel ea qua Dactiones ad Vel ea de-
tiones, requisitas, cuilibet perilla, discurrenti pebit: Ka est Clarion suo de scripto, quo-
nia, per plures Voces Claxissime explicat naa tri logi, Dvenire que Duo de scripta: Ka
bene valet: Et extra, per se ppia: q trium logus: Et Da ultra logus, q extra, per se ppia. Va-
let etia, nature. Ko est extra, per se ppia: q n. est tri logus, 2o et Da. Ponit Demu, parcu-
la per se, ad ma explicaone, ticonj, ut illi excludant a Raone tri logi extra per acu-
dens, que nec tri logi, nec va extra sunt, et quia in Vegulis bg de tionis ad huc n. sunt
bene instructa.

ARTUS 2us

ARGUTa, QUE Dtrarii PONUNT, SOLVUNT.

Arg. 1o ex pho ea citato: trium logus est ille, inque, Vesolvit ppo ta qua, sua ty, u practus:
q. n. est ba de ho tradita tri: P. Doaj: Soluta b se n. Vemanent extra que fuerunt ppia:
q. Si trium est, inque, Vesolvit ppo, Ratri Dnis extris, que fuerunt ppia: quia Vesoluta
pbe ea n. est ppo; sicut hoc Vesoluto n. Vemanet ho. — Respo ad arguta, explicando phus:
trium logus est ille, inque, Vesolvit ppo, via Dpositonis, Dcedo phus; 2a via decisionis,
no phus. Itaque ly Vesolvit, potest sumi via destructonis, quo sensu Vesolvit est tolly
aliqua inea, que ment pone eius destructone, ut quando ho moritur, Vesolvitur in cor-
pus, et anima, que ment pone eius morte. Et potest sumi via Dpositonis, et hinc Vesol-
vi nihil aliud est, qua trahere ultra incipere ad huc stante Vnione. Unde Rasis intelli-
gendus est de hac Vesolutone, n. vo de illa, et sic Vanit arguta.

Arg. 2o: Sicut Ordinat trium
ad Dponenda, ppa, ita ppo ad trilogu, Dponendu; Ka, sicut 1o pertio ontis
ordinat Dad 2as, ita 2a ad 3as; sed ppo n. de scripto, quod sit extra, per se trilogi:
q nec trium, quod sit extra, per se ppia. Respo, quando maj: sicut ordinat trium ad
Dponenda ppa; ita et eode, no ordinat ppo ad trilogu, Dponendu, no mae, ita et diversono,
Dcedo mae. Itaque verum est, trium ordinat ad ppas, ppas ordinant ad trilogus. Sed hoc est diver-
so mo: na trium ut pars ordinat ad trilogu. Ideoque eius premissus Dce pleu Dnibz in ordine

UGR Biblioteca Universitaria

actuali, qua ut pars dicit ad ppm. Ad 1m, vocis est quod a, totu, et ideo tui primarii dicebatur. Dicit inordine ad Seloqu, quia totu, exit n. est ordinabile ad actum. Unde in hac Vaõ partis est ee secundu, quid, et pz ne ponentis ee totius; Intro enim et pars ee, pl̃iciter, et hinc oritur quod Let tus, et ppo ordinent, tq diversa mo.

Sed D: Frumentali est Vere tus. Sed tus mentalis ne o pars obiectalis: q de Vaõe tis n. est, quod sit pars pbis. Pmie: Ad 1m, mentalis ve, ly plex qualis, sed ly plex qualis. het partes: q&c. Respo Decedendo maĩ, et distinguendo mie; Frumentalis subtive, sptus n. est pars pbis mentalis; Decedo mie; Obtive sptus no mie; et distingo maĩ, probaõis, pbo mentalis subtive, ly ptes ly plex qualis Decedo maĩ, obtive, sptus no maĩ, et distingo mie; Sed ly plex qualis n. het partes subtivas Decedo maĩ, obtivas no maĩ, et Doa, illata.

Ad 1m, mentalis ense subtive (ut postea videbitur) est ly plex qualis, quia est vnicus actus tuditus, quo iudicat, Vg, hoc est, subtus, alizatus, et est Cognitio acobtive, et extrinsece non est ly plex qualis, sed hec est de tus, quos hec ppo mentalis obtiva, Vg, hoc est, qui est obtus ppis talis, et distinctus ne tale, ppe tale, ta qua pe tia extrinca. Unde ut mentalis est Vere tus, et pars, subtus, quod talis est obtive, etn. requirit, quod ut talis subtive.

Arg. 3m: et potest ee obiectiva precedentis 2de dicta, tui est pars ppis: q n. bene definit tui per extus per se ppis. Probat Doa: Vbi ne definit tui, definit per definone Clarioze, suo definito; Sed talis definitio tui, non explicat: q&c. Probat mioz: Talis definitio explicat tui per ppe; Sed ppo est obscurior tui, dicit totu, includens ptes; q&c. = Respo Decedendo ami, et negando Doa: Ad illius probaõem Decedo maĩ, ũ no mie; Ad illius probaõem distingo maĩ: Talis definitio explicat tui per ppe cognita, quod ad an est, Decedo maĩ: Quod ad quid vel no maĩ, et distingo mie; Sed ppo est obscurior tui cognitione quod ad quid est Decedo mie; Quod ad an est no mie. Vt a dente Ilgatis distinone, tradita, scietis, quod Cognitio quod ad an est est pz esse Cognoscere rẽ, seu existere. Cognitio vo quod ad quid est est cognoscere rẽ, qui distative, et quod ad sua pzdicata essentialia. Ad 1m, q est ne tui, seu facilior tui cognitione quod ad an est, na, ipotetu, est notior tui partibus, quia prius apparet in tui; Cognitio vero quod ad quid est est obscurior tui, quia hec maĩ [illegible] nocibilis, et tui definiat per ppe, cognita, quod ad an est notius explicat.

Arg. 4m: Illa est mala definio, in qua definitu de, per de; Sed in tali definone definit de, per de; q est mala definio tradita tui. Pmie: In tali definone definit tui per extus; Sed extus est de, ac tui; q&c. = Respo Decedendo maĩ, et negando mie; ad cuius probaõem, Decedo maĩ, et distingo mie; Sed extus, de, est, ac tui in aequate Decedo mie, Ad equate no mie, et Doa, illata, Frustra, et extus, sc̃ient ta qua superius, et inferius, inter que aliqua distinctio ratiõis est: Na, ly tui dicit per se Vaõe, extra zandi, et tui cognitio in ly dicte Vaõe, extra zandi; Sed tia, extra zandi ppe, qui est Plus aliquid, ac per hoc non devent dici.

Ad 2m: Ad argu: Si ly tui esset [illegible] quod vnivoce ad tui, logu, et pticu; Sed ly tui, vocatur, nequit [illegible]

UGR Biblioteca de Humanidades

vnivoce, respectu terminorum, et specierum: q. nulla est distinctio. Maior est certa, quia Deus superior rebus quas quis respectu inferiorum. Probatur 2ª N. D. S. in 2ª distinctione 26. nihil dicitur de Deo, et omnia vocantur entia Realia, et Deus; sed tamen loquitur ens, et tamen Deus est ens Reale: g. hypothesis, ut extra &c. = Respondeo negando quod hypothesis in definitione positiva, et superius, seu quia respectu de finito, extraneorum, diversorum, et argumentorum, quæ in præcisis Deum extra Deum logo vnivoce dicuntur, per quod totus argumentum Scoti, per quod autoritas N. D. S. Probatur, et quod non datur Deus dicitur, et univoce cadit inter Reale, et Deum, in Realitate entis, non vero in Deum extrahendum. Demum hypothesis non est vigorosum, quia vnivoce; sed Analogice, ut postea videbitis.

Reg. 5ª. Non datur definitio de finito: quia est bona. Probatur: Non datur definitio de infinito; sed propositio est aliud a definito: &c. Probatur: In hac propositione: homo est animal rationale, hypothesis homo est animal rationale est tantum logicum, ut potest extra propositionem; sed ista ut propositio: &c. = Respondendo ad argumentum, et ad probationem, dico quod: Non datur definitio de infinito propositionis vocalis, et ut propositionis, non quod: Spectat realitatem, et ut talis est de se quod: Itaque hypothesis non est realis solum, quia realitatem habet extra, quia genitum unus subiectum, realiter vero supposita est propositio, et ut talis non habet unum subiectum: Unde neque verificatur quod propositio ut talis definitio talis datur.

Dices arguendo: Non datur definitio de infinito propositionis realiter ut talis: quia tenet solutio. Probatur: Non datur definitio de infinito propositionis realiter, ut enuntiativa vnius de alio; sed enuntiativa vnius de alio est propositio realiter ut talis: &c. Probatur minor: in hac propositione: Paulus est Visibilis est oratio enuntiativa vnius de alio, practice datur subiectum realiter ut propositio est: &c. = Respondendo ad replicam, negando antecedens: Ad eius probationem, non maior, et ad illius probationem, dico quod: In hac propositione: Paulus est Visibilis est oratio enuntiativa vnius de alio signata practice datur subiectum realiter ut propositio est de se quod: Exercite, et sub munere tradendi non datur, et dog.

Illa propositio Paulus est Visibilis est explicite attendendo potest vel in se ipsa, vel signate, et quoad sua practica exercitata, vel exercite et sub munere tradendi, et ut habet 2ª intentionem subiecti, quæ talis intentio advenit. In 1º sensu est realiter propositio, et non datur: In 2º datur realiter tamen, et non explicat realiter propositionem, et ut mathematicum intentionem notatam subiecti, vel possessum, vel realiter, et hoc subtracto 2ª intentionem, et pro 2ª intentione subiecti. Practice, itaque verificat de subiecto supposito realiter, vel pro subtracto, non realiter, et pro 2ª intentione: Nego. Dicimus: Paulus est Visibilis practice non dicit de Petro ut subiecto realiter, sed realiter, seu de eo, quod est subiectum. Unde in casu arguendo, sic frequenter accidit de propositione realiter talis: Non datur definitio propositionis realiter ut talis est realiter subiectum; quia Deus realiter propositionis non habet ut subiectum, sed realiter vel respectu 2ª intentionem subiecti; Ideo quod propositio realiter ut talis non est tantum logicum. Sic dicitur de propositione posita in propositione, vel animal est exercitatio hominis; Ubi hypothesis animal non habet ut de se realiter, sed tantum realiter.

Sed adhuc non quiescunt: Propositio specificative supposita nequit esse tantum logicum: quia non tenet consequentia. Probatur: tantum loquitur de parte propositionis, seu de propositionalitate, et propositio est tota propositionis; sed tota propositionis nequit esse pars: quia &c. = Confirmatur, tantum, et propositio specie diuinitatis quia propositio est, si specificative sumatur nequit esse tantum logicum. Probatur consequentia: Una species generis si specificative sumatur non potest fieri ex alia, neque in alia transire species;

UGR Biblioteca Universitaria

q̃t. = Resp° ad Vĕritat, nando ãi: Ad probaõe dĩ ãi eade, distiõe, ut supra, ne pẽ, specifica-
tiv̄e, et Veduplicativ̄e, quia Vũ, et ppõe, Veduplicata, ꝑ acceptã, et totũ, ac vĩ sumat Ø specifica-
tiv̄e, mialiter, vtique ppõ potuit esse par, quia tunc exerceret munus ppũ. Ad 2dam naõe, Ded ãi-
etno Doã. Et adeũ probaõe, dĩ ãi: Vna species fica, n̄ species fica tiv̄e sumat, n̄ potest species
alia, Ded ãi: Vna species loga, no ãi, et Doã. Rã est, quia Ø species loga hat ĕc ab intu, ꝑ ter
potest tribuere vni speciei denominaõe, alteriꝰ, Ø modo denominãs eyn. Repugnet.
Arg. 6: Talis defo-
Dñit n.tão: q̃n. ĩt ba. 1° Po ãi: Fruenti Vasne subst Dñit talis defo; sed in vita ppe q̃n. tam et Vox
lyn. tam fruit Vasne subst: q̃t. = Respondeo ãi; Et adeũ probaõe, Ded o maẽ, et dĩ go
miẽ; In vita ppe: V. tam est vox, lyn. tam fruit Vasne subst ut supta mialiter, et tub muncu
tranda, Ded o miẽ: Supta talit, seu pro Vestigni fata per Vocẽ, no miẽ, et Doã, Vox est po-
test rumi, ꝺ talit, seu o mialiter; Mialiter sumit pro ipsa Voce. Talit, seu o pro Vestigni fata
per Vocẽ; Et V. significata per vocẽ q̃n. tam, sed natũ tã ĕd est, quod nequit ĕc tam, sicut
ꝑta.
Arg. 7, et ultima: Dan tres logi, qui ex tra ppũ sunt: q̃n. bene definit tam per allata, defi-
onẽ. 2° Po ãi: 1ª et ultima ppõ silogi, seu ppũ hypotiẽ sunt tres logi; Sed n. sunt extra ppũ: q̃t.
Respondeo ãi: Ad eũ probaõe, dĩ go maẽ: 1ª et ultima ppõ silogi, seu ppũ hypotiẽ
sunt tres logi Dplexi, Ded o maẽ; Sunt tres logi Dplexi, seu rigorosi, no maẽ. Silogi-
sẽ, seu hypotica ppõ Dponunt ex ppũ, quę tã Dplexi sunt, et sic n. rigorosi dicuntur;
Sed per quandã similitudinẽ ad tres Dplexos, qui prius et paliter tres logos dicit, ut te-
net S. K. D.

ARTUS S.ti

QUEDAM DUVIA PRECEDENTI Q. Q.e ANNEXA RESOLVUNT

Dubitabit 1°: An defo tradita tam sit exentialis, An de sit ꝑbiã? Resp° ad Dubiũ ꝑ affir-
mativ̄e quod ad 1ª partẽ, et Probat sufficienter, Illa defo est exentialis, et qui definitiva, quę explicat exentiã de-
finit per ꝑacta primaria; Sed sic scitia tam defo: q̃ est exentialis, 1° miẽ; quod 1° Dñit tão loco est Ø po-
nere, et extrahere ppũ; Sed per hoc manifestatur tam defo exentialis tam logi: q̃t. Mane ex antibũ ppũ de-
scendit, quo supposito libet inquirere: An talis defo sit purẽ exentialis, an per adiectamentũ?
Ad quod Resp° affir-
mativ̄e, quod ad 2ª partẽ, et Probat breviter: Illa defo est exentialis, n. purẽ, et simpliciter, sed per adiecta-
mentũ, cuius partes, nempe tuis, et talis n. pertinent ad exentiã, definit in Recto, idest in Nom. casu, sicut
in defone hoc animal, quę quidditas in Nom. casu ponunt; Sed defo tam logi est illa, quę n. explicat nagde
[illegible] Ded o maẽ, et dĩ go tam logi est quidditiva purẽ, et simpliciter, sed per adiectamentũ. — Sed dici-

UGR Biblioteca Universitaria

cur D. 1ª, 1ª, et 2ª, 2am D. Cem: Dica defensus exentalis Durante Dno defensio; sed dica naz defensus Dnus defensio n Durante: q nullomó est exentalis. Maior pt in defensionibus, Valleren, et Vale: q ho. Minor est eviden, n. est, in pact. Litt. pii: q tam. = Respo diquendo maz: Dica defensus exentalis pure, et q Iulius Durante Dnus defensio Deedo maz: Re adiectamenty, no maz. Ad D dica tam logi: nitur, per adiamenty, vdelicet, quod n. tenet Doa ad defensu.

Dubitabis 2º: An Copa fraliter tam logus? Circa quod n. defuerunt aliqui, quibus alqueris fundamento parua pt riua placuit. q ante Resolucone, adverto, quod in presenti loquimur fraliter ut talis Sub Vacone nexus, seu unioni: Ita n fraliter sumat, et ut subest intencioni potestis tam, ut pet in hac: Duvet Copa; sic est, Vao subito, cliquo alquod delicti Am illex in ppe de 2º aiacente, qualiter est ita: Pius Currit; Vbi ly Currit het simul Vacone Copa, et practi: facit ens, hunc sensu: Pius est Currens: Videlet, ut fert Vicis pati, nt tam, tenet ut exercet munus copa clavis, est, ny, nt tam. = Alquo Respo, quod Copa fraliter tali nt tam logus. Probat auctoritate N. P. L. 1º fficoxy, 99e, ta dicentis: Verbu, rg et Copa, neque ex Sillu, neque pars, neque practy, neque pars, sed tm denotat practy, et ide, D subito: q Copa fraliter supta neque est tam logus, et dentes, ex. D. tenet nray, a sentu; = Probat 2º Vacone: Ratio fali vmendi extra nequit esse tam logus; sed copa est Vao fali vmendi extra: q d. Probat maza Parte: Vnio, que vnit extra fisca, nay Ple, Corpus, et animo, n. est tam fficus: q Vaque &. Ani ut Centy; Doa pet a Parte; alias ide, et extay vnitay ac vnio, quod est non ney, est.

Sed 2da dicit: Illud est extay logus, quod est extay ppis; sed Copa est extay ppis: q Copa est tam logus. Pmia: In hac ppe: ho a sert, ly est est fraliter Copa; sed est extay ppis: q &c. = Respo Deedem maz; Lenando mia: Ad probacone, dico mia: sed est extay ppis ex Vbi ate ponenti, et per accidens; Deeclomus, Pesse, et ex naa sua no mia; et Doa. Ad hoc est, ut aliquod sit fraliter tam, requirit, ut sit extay, per se ppis, quod n. sit Copa fraliter sumpta, quia est media, et media ex naa sua n. est extay, per se.

Sed Replicabis: Illud quod est extay per se ppis, ex electa, solucone, est tam; sed Copa ex naa sua est extay, per se ppis: q nulla est Solucio. Probat mior: In hac ppe: Pius Currit, ly Currit ex naa sua Deest extay, ppis; sed tam, est Copa: q &c. = Respo Deedem do maz; et nando mia; ad probacone, dico maz: Ly Currit ex naa sua est extay, per se, quod dicit pro explicitu, no maz; Secy, du quod dicit pro, placito, dico maz: Secy, du quod dicit pro explicito, ta qua Copa non maz; ta qua practy, Deedo maz; et eade, du tione diquit mior, et nat Doa. Itaque hec ppo ut pote de 2º aiacente n. het practy ex placito, sed tm, ex placito, in Verbo Currit, quod quede, clavis, ex placat, nimirus Vao practi, quatenus equibalet pro Currens; Et Vao copa, quatenus equibalet pro Verbo Est; facit pro dicta ppo hunc sensu: Pius est Currens: Et quo ly Currit, quatenus dicit practy, et extay, n. vo qua tay, in copa, et portab.

Replicabis ad hue: Copa fraliter supta, et secundu quod dicit pro Deepto explicito, vel placito copa est tam logus: q n teneat Solucio. Pbo. ans: In hac ppe: Hec copa; seu Vao fali vmendi, ly tm est est fraliter tam; sed dica sit fraliter Copa: q &c. Pmia: ly ly tm est n. est fraliter Copa, tali ppo est falsa, ut pote practu n. hinc subito; sed illa ppo est Va, ut pote practy subito Dnit: q &c. = Respo

UGR Biblioteca Universitaria

2 nando ans: Ad probaõe, Dcedo maj; Et nomiõ, & illa, Lugo: Set ctra, est Copa potentialiter, seu signate, Dcedo miõ: Fralitter, qua exercite, nõ miõ; Ad probaõe dico, quod in tabi pp̃o intellgat in actu signato, vat ut; ac vo in actu exercito est falsa. Sequit, tm̃ est pro ut sacit in pp̃e, n. hoc Vaõe fralitatis copę; sed ly hic actualitatis, ut ponat in alia pp̃e, vt Vaõ veniens subito Dpracto, Vaõe copę ponat

Adhuc n.

quicuq: Ideo ly tm̃ est in pdicta pp̃e, n. ce in actu exercito Vaõ fralis vniendę, quia n. est medius veniens practu Dsubito; sed hoc est falsu; gdc. P. miõ: In hoc silogo: Omis hõ est al; Sed Petrus est hõ: g Petrus est al: ly hõ in minori silogi est medius silogi; sed ly hõ est medius n. minus, quia tm̃: g pariter ly ens seu Copa, si Vaõ vniendę potentiale extat, et Dcenter practu, & subito, est ibi tm̃ n. est Petrus Subito aut practu. — Respõd Valica, Dcedendo Causale, et nando miõ: Ad probaõe dicto maj: In pdicto silogo: ly hõ est medius, in quo ordinate cadit extra; Dcedo maj; Et medius silogi n. dicit talis, quia sit Vaõ fralis ordinate cadi extra, n. est ens ordinatus; sed Vaõ ordinate fralis, quę dicit relate ad vtq̃ extra. Unde n. miõ, quod dictum; Ad Copa est fralitter Vaõ, seu medius quo vniendi subito Dpracto: Vdeoque est medius, quo taliter, ut nequeat ee extra vnitu, per alium medium.

Dicit 2º 3ª pdicta ut sic: In hac pp̃e: hõ est al; Dehoc n. tu, practice al, qua ee al: g Copa est practu; et Dcenter tus. — Respõnando ans: Va, etn. practu, sed est Vaõ pracandi; et ipsa practio; sicut hõ n. est ordinatus alis; sed Raõne ordinis est al; Ita ly est n. est practu, sed nota ordinis practu Dsubito. Unde assumunt exie practu, et subito utq̃, n. quo, seu id, quod practi.

3ª dicit: Si Copa salis, utquo est practu, pracabit in Dordine alterius; sed hoc ruit ad Vaõ nę tis logi: g Copa exit tus. loquor. P. miõ: Hoc nn aliquis est propie tus; sed solu potest practi in Dordine alterius: g &. — Respõnando supposito tu maoris; Va Copa etn est quo pracandi, ut nequeat ee seu practu; Ac nn aliquis se pere tenet ex parte alicuius extri, quod integrat mia, ad illa modificat, et ideo practi in Dordine alterius, secus Copa, quę n. se tenet ex parte extroru, ac pro inde invenit Dordine practi.

Dubitabit 3º: An voces n. signi stantes intra pp̃es sint fralites tis logi? Ante Resolutionę adverto, quod vox est sonus aboze ali prolatus; Et est duplex: signi fitiva, et non signi fitiva. 1ª, est quę aliquid gramaticaliter significat, ut Vocabulo. 2ª, est, quę nihil gramatice significat, ut Blictiri, Flontro: Notate etiã, quod vox ta signitiva, qua n. signitiva potest dividi, intra, vel extra pp̃es. Intra pp̃es Dividi, quando illa actualiter dicit; extra vo, quando non.

Sitnia 2º: Voces n. signi stantes intra pp̃es sunt

Probat 2º: Ratione Dmi, et solida: Silogismi proprie fralis tis silogistica, et promiscui

onẽ, ex quo Dponẽs, ẽ fieri potest: sed Vlogus fieri potest ex vocibus n. significãtibus; ergo Vlogus
Blectrix est sindaxos; sed Vlabon est Blectrix; g tam Vlabon est sindaxos; g tales voces sunt mia remota
Vlogi; ergo nec: sed mia remota Vlogi sunt tres logi, ut patet mia proma ppia; g voces n. significantes
sunt tres logi. = Probat 2ª ꝺc. Significare, vn. significare accidentaliter importat tres logos: g ad Vlogum tres
logi n. requiret Vox significativa. Pº ann. stat oppme, quod vox significativa sit tres logus: dem. quia significativa
est: g significare &c. Pº ann. Inhacppe Hoc est Vox: ly hoc est pro littera tua; sed n. sub Vacuo, qua significat:
g stat &c. Vlogi pares, quia sic excurrit, quatenus significativa sit de illa enuntiare, quod utrũ Vale, valuy
practy, Dnieni obtio tali voci; n vo quod vox sit.

Dª dicitur, ex ty, Dicet 1º: Voces n. significativę sunt tres logi ex ima Vacuo subty, aut practy: sed Vacuo subty, aut practy, qua participant n. Vedit ea ratione: g voces
n. significativę &c. Pº mię: Ratio ista, quam vna de altera enuntiamus, eandẽ, Vacuo, subty, aut practy Vetinens: sed n. sunt tres: g. quod voces n. significativę participent Vacuo, subty, aut practy; exhoc n. infertur
tres = Respo Dcendo maę; et nando mię: Ad probacõe Dcendo ans, et nõ Doa: Ra, ut dixi par Vacuo tres
Vacuo, subty, aut practy Vetus, de quibuscunque ppis, et inter tres actus, et subty, quod Dnie Blectrix Ra
Rei ty sunt practy quod seu obtivi; n. ty, sunt partes ppis [illegible] Vlogi Blectrix hec vtus, que, et
est practy, obtivi, seu quod de est simul practy, Vale, seu quo, et pars ppis, et hoc hoc Vigorosa, Vacuo subty, aut practy.

Dicet 2º: Cui passiõi n. Dpetit n. Dmittit exentia; sed subiecto, quę est passio tis n. Dmit Vocibus n. significativis: g voces n. significativę n. sunt tres logi. = Respo Dcendo maę: et nando mię quando
mię: Ad Dpetit Vocibus n. significativis n. passio Vale, quę est passio tis pro Vsignificata, Dcendo mię, n.
Dpetit subiecto male, quę est actus tis pro ipso, nomię, et Doa.

Dicet 3º: Pº ex tabula et oratio: sed de
Ratione oratiõis est, quod sit significativa ad placitum: g voces n. significativę n. possunt Dponere oratiõi: g
nec ppe; et Do enter n. sunt tres logi. = Respo ã: Ad Vacuo ppis significativę subtermo, pars significare
termo subt significare vniõe; Na, sicut ter desinunt in oratiõe: Et Vox significativa ad placitum, cuius
partiu aliquid significativę est; et Dvnio sit aliquid partiu subtis, quod non significet. v

Dicet 4º ex ultimo: Tres
logi dicunt ee quid doctrinale; sed voces n. significativę n. sunt quid doctrinale: g voces n. significativę
n. sunt tres logi. Pº mię: Voces n. significativę neque significant, neque aliquod Vepresentant; g per illas
n. possumus aliquid docere, nec aliqua scia adquirere; sed illę voces, quibus n. possumus docere, nec
aliqua, scia adquiri ere, n. sunt quid doctrinale: g&c. = Respo distinguendo maę: Tres dicunt ee quid doctrinale, Vealiter, vel intellectualiter, Dcendo maę; Realiter pcedo, nomaę; et ad probacõe dico ans:
Voces n. significativę neque significant, nec Vepresentant Vealiter Dcendo ans; Intellectualiter, et in actuali
Dpõne, nõ ans; et de de distinctione dicitur subsumta mio. Sed ens, vox n. significativa n. est doctrinale,
obtivi, seu Vealiter, quia nullus manifestat Veale obtum; sy intellectualiter, et in actuali Dpõne potest
servire ad hanc demostratiõe Dfiendã; Onis vox est sonus; sed Blectrix est vox sig Blectrix vtonus; ergo [illegible]

UGR Biblioteca Universitaria

Dubitabit 4°: An vocesta, ignitivy, quæ n. significativy sint fallitæ tæ logicæ? Ante eius decisionem notandum quod vox ho, vg, Potest dividi in tria plicia stu; hy, secundy, se tenino extra entiy; et hic n. est textus; quia Vox ne, subiectibilis, aut præcabilis, et ty, Remotissimæ, quatenus in hoc Repugnantia, ut ab intra ad munus subty, aut præctis umat. 2°, attendi potest in tra 3ty operatione, intus Vola Paratione apprehensiva ad ppe, absque expressione fallendi alterius extra, et Partis, et sic est primo subiectibilis, aut præcabilis. 3° denique, quando est actus præcabilis, aut subiectibilis, inquisitivy, inquo existentibus Vox ho participet Ratione txi.

Suppono 2°: Differentiæ inter se hetæia, Vox, nn, et tus. Vox enim est sonus Causatus a bore alius cognitione quorundam partium eius: R. P. vo supra ente, sonit, additi ni fatione, quæ ipsa advenit ad positionem hou: Tuli vo addit Vou, et extu, per se ppis. Inde Voces, de quibus fit mentio, n. tant actualiter ppe; sed tupent ponitur ad exercendum tale munus. Utru ergo ponitur habeat tale munus, et in præsenti quæstu, et de facultas.

Dico Vero tative Vo-
ces ignitivy, quæ n. significativy extra ppe, n. sunt fallitæ tæ logicæ; sed ty, potenter litteræ fundamentaliter. Et 2ª aliquo modo, et 3ª Neu, Pontius, Probat breviter sic: Quod actualiter n. het dictivy, fallitæ tæ logicæ, n. et fallitæ tus logicus; sed Voces extra ppe n. hent tæ logicæ dictivy: gla. Maior pet; Probat mior: dictivy, fallitæ tæ logicæ et 2ª intro subty, aut præcty; sed Voces extra ppe n. hent 2ª intione, subty, aut præcty: gla. Maior ex dictis pet: Mior est certa, quia Voces extra ppe n. sunt actualiter extra ppii, nec subty, et præcty, proprie dicunt.

Itaque 2ª: Secundy Dne Axioma: Verba in defone n. dicunt actu; sed actitudine; sed Voces extra ppe dicunt actitudine, ergo subty, et præcty; ergo sunt tæ logicæ = Ville Responsione; ne aliquibus manu scriptis, ne pe, dicunt Axioma hoc mo: Verba in defone absolutorum n. dicunt actu; sed actitudine, Ergo dicunt: In defone Verbalium vorum, nant. Sed ingenue dicendum, nihil verendum placuisse hanc Responsione.

Sunt nec ea præcedens ty, 2ª illorum q Verba in defone hou n. dicunt actu, sed actitudinem; Ve Responsionis, Negandum Dog, quia defo hou est defo Rei absolutæ; intro: q. ad hoc, ut aliquis sit fallitæ, et actualiter ho, n. requiritur, quod actus actitudinalis sit ale Vale, quæ est hou defo. Sum hanc Dog, Negandum q mala est prædicta Responsio ad Axioma phi: Unde ad argumentum per aliam Viam Responsionis parabo.

Et hic Repono dupliciter Axioma: Verba in defone n. dicunt actu, sed actitudine, Secundum illud, quod deportat exentialiter, et 1mo, no axioma; Secundum illud, quod deportat accidentaliter, et 2do, Negando axioma. Itaque verum est, quod defo hou, Vg, n. dicit actu, sed actitudine ad rationare, Certum, hoc est, quia rationare n. exentialiter, et 1mo, sed accidentaliter, et 2do, hoc distribuit. Unde dextra ret actualiter ppe, n. accidentaliter, et 1mo, sed exentialiter, et 1mo, ex loco Oriat: Indeest, quod Verba in defone, ineo, quod est extra ple, n. actualiter, sed ty, deventi deportare.

UGR Biblioteca Universitaria

Arg. 2° expatur Palanca: Voces extra ppe sunt actualiter partes ppii; sed pars actualis ppii est fraliter tm loquis: g Voces extra ppe sunt. P. Joan a Paride: Anima Valli separata a Corpore est actualiter pars hoīs: g similiter voces extra ppe etiã separatæ erunt partes illius actualiter; et docenter tr logi. = Respondeo ad 1m: Adducius probatione, dico, quod anima Valli dicit pars naturalis, habet partes, et sui entis circa practi, et dicit Relatione transcendentale adhoc, ut tribuendi et Corpui informandi, quæ quidem Relatio non dicit actualiter existente; sed partes artificiales, ut sunt partes ppii logali, quæ sunt tales, non extra intrinseca Vacuo, sed 2ª intione subtÿ aut practi, et docenter dicunt ordine, practice inter se adtotu, qui quidem ordo indiget tmo actualiter existente, ac proinde, nisi actualiter haeant 2am intionem, non possunt actualiter esse partes ppii; et docenter rectus Arabicus dupar Raó.

ARTUS 4ᵘˢ

TRUS LOQUS IN DIMINSUAME;

BRADIVIDIT.

In profundo abissi, vos ÿmes gexes (charissimi auditores mei) Vt per Cuncta tractationes peragrare intendens, Vos te vt latis solicitus hortabitur, et Cura illas aptas proponant, quarum notitia naturaliter est, ut in scholis facilius, et clarius disputare valeatis. = Fruitus 1ª ruÿ divisionis dividit Dens subtÿ, et practÿ, quorum definitiones superius explanavi, qua propter ad alia transeamus. = Fruitus quidem vel subiectivus, sive practicabilis tripartitur in mentale, Vocale, et scriptum. Fruitus mentalis est extrinsecus per se ppii mentalis negatio illius, quæ solamente fit. Fruitus Vocalis est extrinsecus per se ppii Vocalis negatio pertinentis, quæ ore proferit. Scriptus denique, est extrinsecus per se ppii scriptæ negatio illius, quæ Calamo exarat. Nota te, quod tot ppo mentalis recte, plex qualis, etiam poterit esse extra, seu tros, prout est actus intus, te, illos tot, prout obtinet, utrumque divisi

Fruitus mentalis

Subdividit in ultimum, et non ultimum; 1us est deceptus Vocis signi fatæ per Vocem, ut deceptus mens humanæ signi fatæ per Vocem ho, et dicit ultimus, quia intus cognitæ per Vocem quisquis. 2ᵘˢ est deceptus Vocis signi fantis Vt, ut deceptus fruitus Vocis ho, nec dicit ultimus signi fatus. Dicit non ultimus, quia intus non quietat, sed ultra progredit donec Vt per mentem signi fatum, ex quo per quod deceptus fuit Vocis Blictus, et cuius quæ Vocis mens signi fantis, mens quo fuit signi fatus, est ultimus, ubi quiescat, nec ultra tendere conetur.

Fruitus mentalis, sive ultimus, sive non ultimus dividitur in partes, et obtinet. 1us cognitio qua aliqua Vt cognoscimus; et dicit fruitus, quia est fructus qua Vtimur se

6 denominamur intelligentes. 2ui est obtus cognionis, seu ipsa Res cognita. Vt Paries a me Cognitus, et dicit obtutum, quia est obtus cognionis, seu rei fralis. = Preterea Instrumenta Vi divisibilis endue ctus, et Reflexus: 1um est, qui directe tendit in suum obtus, seu in Vs, distenta ab actu eius de, ponte, ut Cognio qua hoc, Cognosco: Indirectus, quia Recto tramite tendit in Vs, significata. 2ui est Cognio cognionis eius de, ponte, ut Cognio, qua Cognosco me cognoscere Petr. Dicit eius de, ponte, quia actus trat ad actus alterius ponte, n. est Reflexus. Vnde quando cognosco me Videre, aut quando Angelus cognoscit meam cognionem; Nulla haz est Cognio Reflexa, Cum. sit Cognio cognionis eius de, ponte.

Instrumentalis dividit in constructivus, et abstractivus, seu in notiam intuitivam, et abstractivam. Notia intuitiva est cognio Rei presentis, et existentis tracta ad ipsa Vs, ut presens, et existens. Et hec est dupler: Una in propio Vs, et alia in. in propio 2a est, qua Cognoscimus Vs, ut existens, inse. 2a, qua Cognoscimus Vs, ut existens, in alio eminentiore, ut quando Beati Vident Creas Ideas in divina essentia.

Hoc ad notatu dignu, ut, quod notia intuitiva n. requirit, ut Vs in se sit existens, et presens, sed sufft, quod existens, et presens sit in aliquo eminiore, ut pet tinere, plonu per alato de Cognione Beatoru, ergo Creas Ideas in essentia Divina. Notia vo abstractiva est Cognio Rei tracta ad Vs, n. ut in se est, sed ut in Specie Rei est; Vt Cognio, qua, pro hoc Stuchemur de Re absente.

Hec definiones sunt magis legitimg, quia sic abstrahimus ab opionibus, que inter Sectas hinc inde Vagant circa nam, necessrio, aut possibilis Species, prez inox dinc ad Cognionem intuitivam. Hic ad nam, in tenty breviter notate, quod omia sequentia sunt synona; Cognio, actus intuitus, fralis, mentalis, Species intra, imago fralis obti, Verbum fralis, Verbum mentis, et notare synonum nihil aliudest, quam significare idem, ad aliud significat.

Instrumentalis, Vocalis 1a, seu divisionis, secal in significativ, et n. significativ. 1um est Vox posita ad aliquod significandu, ut Vox ho, que nam humana, significat. 2um vox, que nihil significat, ut Blictiri. Iste vo tres nullam partem subdivisionis, inel, que tio cognoscunt, significationes supponant, ideoque ad divisionem tm significativ progredimur.

ARTIS q̃m DIVIONES TRIVOLIS RAONES I-GNITIONIS EXARANT

UGR Biblioteca Universitaria

Trius q̃ significatiuus dividit tripliciter, scilt. Int⁹ enĩ agimus de tro Voli ex parte significationis. In 2º ex parte mis significandi. In 3º denique ex parte Vis significati. Agimus in præsenti arto de 1ª divisione; Actual. numus de 2ª, in sequentibus illis. Qua proterea tro Caticus, et in Catico.

Ratione q̃ significationis dividitur tr⁹ in Caticu, et in Caticu. Trius caticus sic dictus a Verbo græco Categoreo, quod latine reddit ut absolute prædico) est, qui se soli significat, et se solo potest subiici et practi. Talia sunt nomina substantiva, ut homo, Petrus, Leo &c. = Sin Caticus (ne dicitur a Verbo græco sin Categoreo, quod latine idem, ac simul dicto prædico) ut, qui se soli, ut genus, significat, et se solo non potest subiici, et practi. Talia sunt omnia adiectiva, ut Velox &c. et regna, nalibatis, et participialitates, ut omnis, quidam, nullus.

Inde cum his, et similibus ppijs: Causa omnium rerum nulla; Deus, et Causa sui tonia; Debent q̃ intelligi nullus, omnis entia Indeque sic solum sunt practa. Nota valde hic Dñus Pontius: Trius in Caticus solus, et tales quando supponunt exercitis significatis accipiuntur, seu supponunt saltem proxe, qualem in ppijs significatis, ut ista: Petrus currit. Illo citius: Sic omnaliter sumatur in prosecutis, Vg, Velocitas est adverbium, omnis est nomen adiectivum, sunt tres Catici. Nota etiã, quod hæc vox Velocitas est trius Caticus, et Velocitas nus catigus, quia hæc significant res, ne pe motus, Velocis, et diversimode significant; Velocitas significat motum, per modum rei, Velocitas per modum mis. Et dicta trius significandi ratione adhuc sequendo tros.

Dato q̃ trius mixtus ex Catico, et in Catico, et vtrumque, qui dicitur ex utroque; Ethic est 2, mixtus saltem, et Virtualiter. 1, est, qui dicitur ex hoc licite ex utroque, ut omnis homo, Coriarius. 2ª, qui vim alterius explicite, et plicite aliud, Vg, alius, idem, color albus, nemo, idem, nullus homo. = Trius Caticus dividit in sy plicem, seu Oplexum, et in Opatum, seu Oplexum. Sy plex, cuius partes non sunt per se significatiuæ, eo de mo, quo in Dictione; Qualis proterea Dñus est trius, Oplexus, quia eius partes diversimode significant, separatæ, ac Iunctæ. 2ª, ut, cuius partes sunt per se significatiuæ ac Vnitæ. Inde tres dictiones agimus ad Vsum trium Oplexi.

Ja
Iam, quod partes, ex quibus dicitur, idem significant, separatæ, ac Iunctæ. Defectuosius hic trius Dñus non est trius Oplexus, etiã si eius partes, nisi pe, do, et minus significant. 2ª, quod significent diversa, Vg, si talis diversa, saltem. Ratione cuius hic trius Non est trius Oplexus, quia tales partes vna tu Vg significant. 3ª, et ultima, quod tales partes devent ce Vnitæ, vel per Concordiã grãmaticalem, ut Petrus Doctus, vel partem Iunctivam, ut Ioannes, et Petrus.

Aplius dividit significatiuus in finitum, et infinitum. Finitum est, qui Vg, detracta, significat ut res, ut albus. Infinitum est, qui nihil detracte significat, sed detracte natum, ut non homo. Inde tres finitus Verbi infinitus, Duo ei ante ponit dyme detracte natio; Et hic trius non est ppie nativa, quia natio non cadit supra Corpa. Hic advertite, quod trius in finitus duplicem significationem habet, ne pe, tralem, et mialem. Et in quo detracte natum, ut non homo, qui detracte natum homo: 2ª, est, quod in detracta affirmative præcedente potest subtro nato: Vg, non homo est brutum; cuius significatum tale est natio hominis: Quale vo ne, quod homo

UGR Biblioteca Universitaria

n. est, et sentari potest, ut dixi vbi. Et hic tacet infinitus subdividit in nativu, et privativu. 1m est, qui dicit Caria, fig en subto ente, ut n. scit Vr spectu lapidis. 2m, qui dicit Caria, fig en subto acta ut n. Videt Vr spectu hoīs. VVV

Demu notate, quod lym. potest sumi nantes, et infinantes. Nantes sumit quando affect copa, Vg, ho n. est lapis, et nō solet dici magis finantis nas, quia removet practu a subto, let practi, aut subti significationē n. destruat. Infinantes sumit, quando pcise affect practu, aut subtu, ut in hic ppō: Petrus est n. lapis: n. ho est lapis: Sathis ppō fatt significare, quēd quidn. ut subti, aut practi significati, nu on at identitē.

ARTUS 6m

DIVIONES TI EX PARTE MISIQ

NIFANDI A FIRMAT.

1, Raone misignifandi dividit ptus in Dcretu, et abstractu. 1m est, qui signifat fra, ut in hente illa: potesta fra hest in aliquo, ut in subto, quando, nepe, accidentalit est, qua fatione alvu est hens alvedine. Potest etia hest fra, ut in suposito, vt in subsistente, ut in hoc alari; qualitas ho signifat hentē, humanitē; Et tunc dicit Dcretu, substantiale; Accidentaliter, quando fra est accidentalis dependens a subto hente illa. Hoc Dcretu, accidentale adhuc est duplex intrinc cu, vnu, ut, et extrinc cu, aliud. 1m, est, quando fra est intrinca in subto; Vt iustus a iustitia in subto inhexente. 2m, quando fra est extrinca a subto, sed illi n inhexet; Vt Cognus, cuiusfa, nepe, cognio n. inhexet in nobis cognō, sed in pontia cognente. Hic solet dubitari, quid sit illud quod Dcretu fralitra in Verbo dicit? Anipra, Vg, qua affect fra? Anipra fra? An Vg, ibi, et fra? Circa quod

brebitra dico; quod Dcretu, nepe, alvu, dicit fralitra alvedine, et mialitra Vg, qua alvedine affect; Na, Vel Vra sichet Vr spectu alvedinis per mu mis, et alvedo per mu pō Vr spectu Vg; Et quando subtu, alvu, Vg, Volumus dicere, n. Vecurrimus ad subta ni denota, sed ad fa nepe, alvedine. Et quo Clare colligit, Dcretu, dicere pro fralitra, et pro mialitra Vg, qua fra affect.

2m divio ex parte mis signi fandi est, in abstractu, et Dcretu. 1m est, qui ultra proprium et practe signifatu, nihil extraneu Vr quirit ad hendu, dicta tu, cuius, ubi sic,

UGR Biblioteca Universitaria

Lapii. 2us est, qui ultra propriu, et male significatu aliud requirit ad hendu talem deceptu. Sic Cgna dnotat tempus vespertinu. Accidens subitria, ut subitu, et mia fna in vacne ppartio. Na legnia

sunt extra deceptu pale, et quietivu talivu; requirit tu ad hendu deceptu perfectu, et quietivu, et praxu, ut arct N. I. D. In 4a distone 12 99 1a phanagrapho, et per stad. Vq quid aliud; Hec defio dnotivi videt magis propria. Na apud sumulistas illud dicit dnotivu alicuius nmis, quod n. excedit ipsum nmis, 1mo dirrecte ponit de permu, per se partis gen, et defi, 2do, indirecte, et velut aditu ab extrinseco ad hendu quietivu deceptu vel= Aliu est

tivi velativu, seu respectivu, et est, qui directe, et 1mo dicit respectu ad aliud; ut Patr cuius significatus est velas ad filiu, crea ad creatu 2um, et male, ipsa centa, quz vefert. Inde ptat clare discrimen inter tivu, dnotivu, et respectivu. Na respectivus dicit 1mo dnotacne, seu velacne; et 2do entis dnotu. dnotivus dicit 1mo entis; et 2do dnotacne. Ex quo datur absolutus, ut oponit velativo, sic elimit. Et id, cuius totu, nmu, ce est adre.

Sed dicet Pontio 3a nra explicacone, tis dnotivi: X, hanc defione n. posumus assignare tivu absolutu; Na si aliquis assignaret maxime ho; sed hic non potest intelligi perfecte absque eo, quod intelligat discursus, aut aliqua operacio propria ipsius g. nbene explicat tivi dnotivus per data defione. = Respo Pontiu equidocacone pati, na tivo sufficienter explicat absque dnotiva, quantu attinet ad vi, significationis, quia illa ma actu 2o exercet absque dependentia ab alio extrinseco; si aliquod ad requirit, ne pe, ad vale discursu, hoc est ad hendu deceptu defionis, qui egredit limites humi voci; Atva Cgna n. exercet significacone propria, absque intelligentia alicuius extrinseci.

Ex quo sequit dla

ferre tivu, abstractu, et absolutu; nn. enim Cgnacio est abstractu, et tis n. est absolutu, sed dnotivu, ut docet I. N. D. sequit etiam n. videtur tivu deceptu, et dnotivu; na tivus hic est deceptus, et n. dnotivus, et tivus drebac est dnotivus, et n. deceptus. Itaque dnotacn. habendi per abstracone, et dececone; sed per exigentia alicuius vel ad hendu deceptu quietivu, de vel significata per nm.

3o divi dicit tivus in subtivu, et adrectivu, 1us est, qui significat vi per mu per se stantis, ut ho, et hoc leben ven. subsistat per se, sed adsit in hrexat, ut albedo, te decipit de sinanbque re. 2us est, qui significat vi per mu alterius a a centri, sive in vel in hrexat alterius, sive ens per se nomine significati, et per se per mu in hrexantis. Sic humanu, quamvis significet subtia, est tis tivi adrectivus, quia significat illa per mu a a centri. Ex quo videtur n. esse idem abstractu, et subtivu, na ho est subtivus, et n. abstractus; nequ esse idem adrectivu, et deceptu, na ho est tivi deceptus, et n. adrectivus.

UGR Biblioteca Universitaria

4a divio est, in tanq; 2a intionis, et 2a intionis. 1us est, qui significat vel ut vis cabi que ab-
dito vaonis. 2us qui significat aliquo attributo vaonis, ut species, quis, na quod haris
species, et aliquis provenit ab intio. 3a divio est in denominante, et denominatu. 1us est
qui aliud denominat, ut lapia, quahoc, sapiens, denomat. 2us qui a alio denomat,
ut ho alvus ab alve dine.

ARTIS 1us
DIVIONES TRIE X PARTE REI
SIGNATE ASSINAT.

1o itaque divisit Plaurus ex parte rei significate in Dne, seu Vnale, et in particulare, seu singulare, et
significata vna, qua divisi, potest de pluribus praedi, et in illis pluribus praedi, ut Vox ho, que dicit de Pho,
et Plo, in quibus multiplat. Vel significata per ipsa, ita, ut Vis sit dicere, Pnus, et Plus sunt duo hoc est ad
Vaonem, tri Dnis pro ut ad Dialecticos pertinet, hoc nisi necessarium, ut Vel debitis postea. Sed diversi advertere que-
od ad Vaonem, tri Dnis n. Vequiris, quod actualiter dividat de pluribus dicit, sed dicit, ut possit divisi de pluribus,
quare ut tales sol, et luna sunt Dne, quia et si sint in vnico individuo, et eorum nacis n. Vel pugnant divisi,
et praedi de pluribus, quamvis etiam.

Pnus singularis est, qui significat vnam, cum pluribus tamen pluribus Vel pugnat, vel signi-
fat vna Vel per mu, vnius. Significare vnu tu, ut de vno tu pone praedi, ut Pnus, et Plus Civis a de tertius
singularis, quia quamvis significet plures Cives, de illis non significat significare localiter de ponere Dnis prope
sed praedicabile, ut illa Civitas. Fluctus singularis est quintuplex: Vnus de tertia actus, est, qui Vel de tertia
acta, significat, et quod debet in divisi duu. Alius est demonstrativus, est, qui Dnis ax se Dnis, Vaonem significans
laris demonstrantis vnu tu, significat ut hic ho

Alius est ex imposione, est, qui plura potest significare Vaonem alicui imsu-
ponens vnu tu, significat. Vel Filius naturalis Virginis significat Christi, Dnis, supposito per hoc, nulla se-
ma genuerit filius, absque lesione Virginitatis, nisi unica purissima Dei matre. Alius est vagus, est,
qui vna tu, Vel indeterminate significat, ut quis da ho. Alius denique est Collectivus, seu Copulativus, est,
qui vna tu, Vel indeterminate significat, ut quis da ho. Alius denique est Collectivus, seu Copulativus, est,
qui vna vo singularis significat plura Copulata, seu per mu, vnius, ideis, significat plura an seorum, sed simul
sumpta, et ne de illis praedicatum sit, plus, minus seorum.

Pnus Dnis dividit in vnivoca, et equivoca, 1us est, Cuius nn. est Dne
pluribus, Vaovo significata per nn. in omnibus univocatis est eadem. Vg. al Vespecta hoc, et equi, quia an.
solum, al quod ad nn. est illi Dne, sed Vao significata per nn, ne pe Divers simul habile. 2us est, cuius nn. est Dne
pluribus, Vao vo significata per nn. in omnibus equivocatis est diversa. Vel cani Vel bestia, et celestis, terrestris, ema-
rinus, qui Dnis in nn. n. vo in exercita. Ex dictis deducuntur 4 pha, 2e 1o de ave praementis. Notale bre-
vitas, quod nna de cunctis univoca, et equivoca actuve, idest, univoca, univocanda, et equivoca, equivocanda,
Dnis Dnis univocis duo valent pariter, univoca, univocata, equivoca, equivocata.

UGR Biblioteca Universitaria

Trus equivocus alius est a casu, et alius a dicho. 1us est, qui est casu quoda, et fortuito significat pluras diversas in unaone per tale nm, y portata, et hæ sunt propie equivoca. 2us est, qui significat pluras in vaone significata. n. omnino, sed aliqua liberta, similia. Et hæ propie dicunt analoga, ut Heros, qui significat hoc Gradus præter hominis libe, et Deum. Neronis et Paulus. Et Janus significat ad, ianua, et medicina præter habitudinem, qua ianua per mu, igni, et medicina per mu sanitatis dicuntur ad sanitatem alia. Pro analogis duo regulas observate: 1a est, quod analoga per se supplent stat pro famosiori significato, ut si dicas ho nihil adolendo stat pro Deus etn. probitate. 2a est, quod in analogis talia sunt subta, qualia permittuntur a usu practici. Undeinhac ppe: ho pictus est: ly pictus n. permittit subtam ho sumi pro Deo hoc; sed dicas: ho est Valius: ly Valius permittit sumi pro Deo hoc.

Trus dnus dividit alia divisione in limitatus, supramentales, transcendente, et supra transcendens. 1us est, qui significat Deum sub practica; ut subtus qualitas. 2us est, qui de quaque re cuius dque practis potest dici. 2 us est, trandens, ac supra ascendens, et intra mius adonia, denotat pro dictos eneis presentes subtus. R. E, V, B, A, V, idest, Res, Ens, Verum, Bonum, Aliquid Unum. Supra trandens est, quem solum de Deus valibus potest dici, et hæ de Deus pectus, ut ayable, intelligible.

ARTUS 8.us

PARANT TRIADINVICE EXPLICANT ALIQUE VOES, QUIBUS VTUR IN SCOLIS.

Platenus de tribus loquens, duo de tribus intendit parabi agendu est, scilicet, triadinvice, parent, vel sunt, vel prenentes, vel prementes. 1 sunt, qui nec se mutuo inferunt, nec se excludunt mutuo, ut habens alvus. Inde nua dua affirmativa, aut negativa a Valet vel minus ad alia; N. affirmativa, qui an. Valet; Est habens; galvus; N. negativa, qui a n. Valet: Homo est habens; gn. est alvus; neque Deus neque potest deus tunque, vel neutrum eorum.

2 duo alii sunt prementes sequela, et alii repugnia. 1 sunt, qui se mutuo inferunt, ut homo est Valis: Valet: est homo; Valis; sic ad unt in 2 dis affirmativis; alii sunt duo rabiles, qui se mutuo inferunt, affirmativa, qua negativa; ut homo est risibilis: Valet: est risibilis; ergo homo, et Deus non est homo; risibilis; negativa; non est homo: gn. est risibilis; non est risibilis; gn. est homo. Londo in re vitali. Alii sunt inrabiles mutuo, qui ut se inferunt affirmative, nec se inferunt negative, aut de Deus, quod fortuito ex eo, quod tres parabilis sunt inter se magis et minus a nales: Homo est tauri vel asinus in fert negative minus vel nale: Homo est animal: gn. est ratio. n. valet affirmative; ut animal: quis homo. Taurus minus vel asinus in fert affirmative magis vel nale: Homo est animal: gn. est ratio. n. est al.

Denique tres prementes repugnia, alii sunt propio pote, et alii chi pote. 2 sunt, quin sent inter se magis repugnia, qua 3us, ut homo est lapis: homo n. magis pugnat de lapide, quam de equo. 1 sunt, qui magis pugnant inter se, quam alius 3us, ut frigidus, et calidus, qui magis pugnant inter se, quam 3us ne pe, dulce.

UGR Biblioteca Universitaria

Istæ tres sunt exceptiuæ, aliæ sunt transeuntes, quæ significant fraudem potius, quæ abscondit, subtrahit se meo excludit alterum vel negat. Aliæ sunt relativæ, ut servus, et Dominus. Aliæ ponunt diversitatem quando negatur significatum, et alterum excentra illum in subtrahendo se ne accedendo, illa, et vinum, et lac etiam. Aliæ ponunt diversitatem quando negatur significatum, et alterum ne accedendo, ut labia, et nasus. Quæ tempus assignat determinatum pro tempore quando negatur significatum, et alterum ne accedendo, ut labia, et nasus.

Notetur super, quod diversimode hucusque ponitur, sunt vocabula relativa, et absolutiva logo diversimode, sicut, operationibus, operationes, vel scripendi, et significandi. Fauvus dividitur in quatuor subalternos, et proprietates.

De paralitis.

Intrare, oportet nunc explanare aliqua verba, quibus in Scriptura utimur, quia videntur ambigua equivocationis, habentia diversas equivocationes, quandoque non dant sufficientem operationem, quare hic ponere placuit frequentiores eorum, quibus ambiguitas equivocationis tolatur, et omnis falsa intelligentia auferatur. Cognitione quadam est, et cognitione quod dicitur. 1a Dicitur, quando dicitur species cognitionis aliquid in rem, nam existere. 2a Dicitur, quando cognitionis alicujus activæ, vel passivæ, ut potentia, vel actus, vel habitus, vel habere, necessitatem, cujus est habere dictum, per cognitionem quod dicitur. 2a accidunt duo: Actualitas, et actualitas. 1a est quando hoc aliquid persone, seu rei, pro quo dicitur inclinatione. 2a quando illa. 1a dicitur, vel homo sua voluntate actu intendit, pro quo exit ad via, vel navigationis sua actualitate talis quia actualitas, pro quo inclinat naliter. Vide ad hoc de secunda contra, na ponitur ut ordinata ad actu, qui potest ne mentis naone, ut per ingravi, de usuris. Differentia ab exigentia pro predicta, na per solu ut inclinata ad fra. Dicitur, pro Dominus pro, ut subtrahit, sive [illegible] Sit [illegible] violato verbo

3o sequnt actualitas, et potentiæ, ut permentia ad totu, quod potest dividi in aliud ut totu pontale, et cinquaginta, seu subcontinuis, subcinsecta aliqua per dicta potest dici actualitas vel habitus, et eque quibus unt partes subtrahi aliud ut totu, actuale, quod dicitur ex partibus totu distinctibus, ut hoc exercere, pro pana. Itaque potentiæ est, quod dicitur subsecuta actualitas est, quod partibus actu dicitur. Et per hoc intelligunt dicitur: Partialiter, in aquatic, et dicitur, totaliter, aquatic, et dicitur, tacit dicuntale illoque quod dicit Ps, pars totius. Et alii dicunt totaliter, et pingua partes eius.

Sunt Partitur: Sipletes, et secquunt per denotat prati duæ subtrahunt aliqua lemitaone, ut hoc alius. Pe 2a explat prati duæ subtrahit aliqua lemitaone, ut pethoria et alius secquenter. 3o dicunt subtrahi, absolu, et relative. 1m ut hoc prati abiqueone, et Dnataone ad alia, ut hoc Remi alveding dicit ab hoc alius abique Dnataone ad alia. 2m seu Dnatione, ut hoc prati, solu ex Dnatione ad alia, ut hoc furus vir bus negri dicit ab hoc alius, et relative alia vinagre. 3o sunt 6 ut tati potius, et native. 1m quod hoc fra potiva, Vaone cuius denona ad alia, ut hoc Remi cyan dicit potius, et native. 2m quod hoc fra potiva p. se hoc oportet, ut hoc obligna libus et native ut ius, quia non hoc fra negua eius opotu, ne pe precatu.

Accedunt 1o ut hoc Sipletes, et suposione, decit et suposione, quando ex aliqua hypothesi seu suposione hoc aliqua denominaone, qua declaran. hebat, ut Deus dicit nazio pro duxit me pu ex suposione decret. Quando vo denominat tale abique aliqua Dnatione, dicit hoc placuit, ut pater, et filius nominis, placuit pecant, pecuty, sancty. Veruntamen ut ius pramentalitas, et prabilitas. 1m quando ex accidens opotu, subtrahi, ut alve do vi pecta hau, et dicit pratacentalitas, et pramentalitas. 2m quando Dnatione [illegible] ut ex servus vi pectus superiorius, et pro vi ubi exentes

Sequnt 2 utilitas: precisive, & divisive: Pg subtq precedit nam ratione potest intelligi denominata ab illa precisive, q dangit, q debilit valitas, Vg in decepta exercibilitate, & tunc dicit precisive, & Ventilatis, q ad subtq dinguit vna pa potest dici entalis divisive, Vg ex vna dinguit vna aregredine, & potest intelligi nec dy precisive nec illa, etia divisive, & tunc Vge, q ex entalitate ei nigere divisive.

Accedunt 2o utilitas, vnivocy pratq, & vnivoce pratq. Illud dicitur vnivocy pratq, q vnicy dicit de pluribus obtinq multis differendo ad hoc, q de illis predicet essentialiter, & accidentaliter, secundum dictq diuersitatem, & dicitur vnivocy pratq. Vnivoce patet ad dictq, q in definitione sui includat essentialiter, & predicet de illis quidditative, seu ingt, quod nos ita non sequi.

Sequnt 12 utilitas, signate, & exercite. Tunc practq dicit exercite subtq, q a parte rei exercitio, usu, & declaratio valet. Realitas exercite dicit hoc, q retinet conditionem signate vel dicit practq subtq, nec hoc, quod significat, praeter talem conditionem, vel significatum realitatis practq, q vel, & exercite est hoc, quod declaratione, facty, dicibilty, cognitum, q exercite dicit habilitatem tantum, q non hic repraesentat conditionem vsus exercitati. Haec diuisio trina, et ita explotata N. D. signationis, usus, & exercitio, generationis eius, q, & dicitur, Deo enuntiatiuty, de actu, simili, & signate, quo ad hoc, quod haec vtilitas, simile exercite.

Sequnt 22 Arithmetice, & geometrice; hortatur plus, & N. D. ad diligenda 2 proportiones Arithmetica, & geometrica. Proportio arithmetica, quae refertur ad quantitates, & differentias quantitatum in uno, quo, in alio, simpliciter, & absolute loquendo, nec inter se entia, nec plus, nec inter duo, quale numerus. Proportio geometrica est, q excedens superat excessum in aliquo certo gradu, & simili ita, q excessum aliquo replicatu adequat excedens, Vg numerus denarius excedit binarium, geometrice, q binarius quinquies replicatu adequat denarium. Nulla harum proportionum reperitur inter Deum, & creaturam, bene vo proportio alterius generis, indicat, subsistentiam, & dubitate fantasticae, & creatorem intellectualem, & intelligibile.

Sto eventum 2 utilitas, patio ingredi, & patio extragui. Dicitur quae ibi detrahit subtq, q patiat. Unde Deo potius impatiamenti vocabulo, quo subtq, quae exercitat, quae dicit ingredi, & exire, per illa nomina naturaliq absolute, & tyntra metaphoricum. Patio extragui est, quae indetriat subtq, q patiat, & verificabilis exercite, & vere, non hoc talis, quae de quo mera, & planta veritatis sunt.

Accedunt 2o utilitas, Catice, & Incatice. Handicap, & aput N. D. explandum.

Ad explandum.

Incatice est mutatio totius in totum, & aliena, pars hoc intelligi dicto Catice, q dangit, q mutatione realitas dicty, & partis, & quae vemeret aliqua harum partium praecedentes, & ex cadaveribus fiunt vermes, ingenia, & quae erant hoc. Sin Catice vo, q nec pecuniam mutatio totius in totum, nulla remanente parte tui de tanta in toto incipiente. Explanat N. imba-

UGR Biblioteca Universitaria

positio

substantiatione Eucharistica, in quantitate panis remanet corpore Christi. Et tres modi dicendi annuentes Deo, Deo ponitur causa sufficiens quia sunt partibus simul sumptis, substantialiter unitis, ad operationem unitam ab entitate diversa distincta a singulis partibus dictorum per totam sectam.

Accedunt Et ultra tres transitive, et intransitive. Per 1m significamus aliquid unire subito in permanentem Actionem propriae entitatis, transeuntem quae communicatur abalio. Vg. lapis percutiens ictu transitive citius removendo ag Actionem suae permanentem vitae heat. Actione qualitas absolvente derivatur. Per 2m denotat aliquid subito desinere permanentem Actionem suae caloris effectivae virtus productiva alterius caloris.

Per 3m Quia ibi Et

Sequunt Ultra tres ad Duquo. 1o ad significat actum ad pingit. Duquo 2o ad significat Actum agendi. Duquo ponitur actionis effectivae principalem. Benedictus Deus. Inter duo 3o significat Virtute agendi. Duquo ponitur actionis effectivae principalem intellectionis, intellectus principium; Respectu 4o significat pro, Duquo subito denominativa transeuntem ad aliud et aliud et alio quo ea alia.

Quemadmodum Ultra tres, simultas ponitur. Spontaneitas mediate frequentissime enim occurrunt Virtute disputandi, simultas ponitur cheiremus bonitas adductatis, reverentia patribus, juvenes. Sic homo sedens heta fabulando, simul bene ponitur ad lectandum fabulare, sedere simul dare ponitur, te simul dare ponitur ad virtus, divinitus. Ponitur simultas ponitur ad aliquam intentionem diligibilia, ut hoc ponitur ad videndum, delectabilem. Insolye simultas ponitur, ponitur simultas, Per hoc intelligunt Ultra in sensu Deorum, in sensu divino, quorum per denotat Virtus exercitus posse simul poni, in esse, Videre. Significat pro exercere unum, valuit divinum, futurus, Deus, normal.

Huic annise dictorum illa de contingentia, de ponitur contingentia. Et, libertas, indifferentia Voluntatis in regno beatorum Virtutibus extra, adjacentia detabilis ad ponitur. Dilectabile. Ponitur contingentia et libertas, indifferentia Voluntatis Virtutibus extra, adjacentia praeceptorum detractis Vg. Voluntas actu Et indifferens, Deus potens adamare, Deum divinitus. = Sed adamare detrahi, elicit ponitur contingentia Virtutum amoris, qua amor precurrit libertate Voluntatis. Actu Virtutum elicit ponitur contingentia, Et Virtutum elicit ponitur contingentia, Et hoc exercitus ne precurrit contingentia, Et Voluntatis, Deum talia quidem elicit Voluntas necessitata adamare necesse Deum exercitus nisi ponitur contingentia de tali actu adducta Deum tollit indifferentiam actus.

Sequunt Ultra tres obtinere. Et obtinere malis, et cohibitis alicui ponitur. Et Voluntas aliquo subtinere, et ex intrinseca aliquo, sive per mutationes accidentales, sive per mutationes propriae entitatis. Sic Et sequitur Deum male obtinere unitus, et Voluntatis. Actus voluntarius ponitur Et Voluntas in esse aliquo, Deus immutabile subtinere, et mutabili obtinere, per totam deductis Et Virtus supervolitionis ad extra mutabilis.

UGR Biblioteca Universitaria

Do dicunt tres tes, esentialiter, dicentialiter, seu pserue, et pse accidentaliter, seu pserue, q̃ pbat Dnit subto expua Vaone pbali, vel talis hoc. Vg, seu pse audens sonat, pbat Dnit subto abextrinseco, vel alvedo hoc. Solet dici esentialiter regnat pse pugnq̃ dicit aliq̃, et ante cedit pposone, Dnm pbat dicunt de subto in 2do modo dicendi pse. Hic pponent tres tes quidam, seu ab extrinseco, quorum 1us dicit pse esentialiter, 2us pse accidentaliter. Ad hoc

Do veniunt tres tes, Ved plue, et pfective. 1a vox denotat Vaone, qua aliquis tenet casu, vel salty diane, cui pbat Dnit subto, Vg, hoc valuit de gregat Vg. 2a denotat Vaone, qua aliquis tali pacto, vel casu nec casu dum tenet pbat Dnit subto, dalunde q̃ Vaone illius pbat subto, vel pugnet, Vg alius, et quanto potest tres tus, cum sensu, q̃ alius net alvedine pone hanc tes tia, et tria, et Pbat Dnm in eo de subto, et alvedo nit casu, vel deus, cui hoc tes tia Dnat.

Do sequunt tres tes, ex parte Vei significat, et ex parte mi significandi. Nam ad hoc duo tria, pcipue in ppositione theologica, quae pponunt tres Vg, vel ex parte Vei significat, vel ex parte mi significandi. 1mo modo Vappo, q̃ ex parte Vei pbat ipe Dnit subto, sic tinno significandi Vg, vel aliquis pbet hanc: Valitas est alitas. 2do modo Vappo, q̃ resolvit ex parte Vei pbat ipe Dnit subto, et exmo significandi talis dentia ex parte pueri nacho et al. Advertite solvere varia Vegone logo, theologica ppositiones, quae Vaone art. DNS. hanc ppositionem dentiae: Deitas est bonitas, et nec vg, et sapia activa et pater nitas pbat Vaone, in materia de andas.

Do accedunt tres tes, intensive, et extensive. Intensive pernet ad perfectionem mag, vel mic. Extensive in ordine ad mag, vel mic, dilatacionem, seu ad perfectionis. Vg, nec alvedine mag intensive, et nec pluree, gradu, dividimus. Do mag extensive est dilatare, seu pluree, partes subti. Do sequuntur tres tes, in intione, et executione, seu Vos habent locu in agentibus pbat ipe. Unde agens in intione dicit q̃ aliquis pugnet dit. Agens in executione, q̃ applicat media ad executionem finis. Sic ho debet denat sanitas, intendit illa, q̃ vult sumi potiones, amputari, Vg, applicat media ad ponenda sanitate in Ve.

Sequuntur 24 tres tes, explicita, et explicite. Explicite est aliqua Vg includi, et minus in Ve explicite, significata, sic ex. gr. nus talis Ve explicite non pareat, vel dicimus; Credo misteria fidei; explanat misteria angere, et explicite credunt hoc, sic tiud. Et explicite vel significat Vg secundum, seu apotropiq̃ Vaone explanare, et proponentur in nu vice, explanatis. Hac Vaone dicimus, Credere explicite aliq misteria fidei.

Do accedunt tres tes, deponentia ordinaria, et deponentia absoluta, dicimus, Deus, secundum, et contra ordinariq̃ pari, Do q̃ quit Xa lege mandat, et abipso statutas, tajin ore nas, quagnatis, ut q̃ significat platu

UGR Biblioteca Universitaria

6 stj Deus erat, et q nullus ho nne baptismum insti fecit. Operat Deus secundu potentiam absolutam, q in quibusda casibus specialibus operat praeter, aut contra leges naturales, utq de subtraxit generaly Iecursu igni Babilonico, vñ vellet iustificare hoies sine Baptismo, q potest facere Deus, q̃ n e aligatus sacramentis, ut aiunt NN.

Ultimo sequitur huius trium formaliter, qui multis oponit. 1º oponit materialiter, et tunc formaliter denotat, praedicatum dici de subiecto ratione formae, ut alius disgregat Virg. Materialiter q praedicatum dicitur de subiecto ratione materiae, ut alius disputat. 2º ponit identice, et tunc formaliter, praedicatum e ex ratione essentiali subiecti, ut ratio respectu hois. Identice, praedicatum e eadem de subiecto, et extra essentiam eius, ut risibilitas respectu hois. 3º oponit obiective, et sic formaliter, praedicatum dicitur subiecto ex parte actus tendentis in obiectum, ut cognitio lapidis, quae formaliter e spiritualis, et materialis obiective.

4º oponit virtualiter, et ita aliquid tale formaliter, ut habet formam, et praeditum eius in tali e, ut ignis e calidus formaliter. Et vero tale virtualiter, q non habet formam, sed habet virtutem productivam eius. Hoc modo sol e virtualiter calidus. 5º oponit fundaliter, qua ratione dicitur formaliter tale, q habet formam praesentem, exercere aliquam denominationem. Fundaliter vero, q habet rationem fundalem formae denominantem, sicut duo parietes albi ratione albedinis sunt fundaliter similes, ratione vero relationis resultantis sunt formaliter similes.

6º oponit dispositive. Quo sensu dispositive significatur, q subiectum coaptatur ad aliquam formam suscipiendam; formaliter vero denotat ipsam formam subiectam receptam ad dispositionem. Sic homo dicitur e dispositive iustus; homo vero gratia eiusdem formaliter. Ultimo oponit causaliter, seu causative, et hoc modo causaliter denotat principium rei, formaliter vero factum rei. Iam nunc dictum est breviter pro misericordia Dei, ut exhibeatur labor, ubi illa principia, quae valde utilia ad disputandum.

ARTUS ULTIMUS
DE PROPRIETATIBUS TERMINORUM, ET DE SUPPOSITIONE PRIMA TERMINI PROPRIETATE

Egimus iam nunc de terminis, quae in particulari dividuntur, restat, ut de eorum affectionibus sermonem instituamus. Sunt ad octo praecipuae affectiones termini, suppositio, appellatio, status, ampliatio, restrictio, diminutio, alienatio, et remotio. Suppositio quae acceptio, positio, aut usus termini in propositione pro aliquo, et advertit, q dicitur in propositione, quia termini extra propositionem non supponunt, nam suppositio inventa est ad distinguendam veritatem, ut falsitatem propositionis, et talis in quibus non potest terminus in propositione. Ponit pro aliquo, et pro alio, quia vox aliqua supponit pro re ipsa. Suppositio dividitur in materialem, et formalem. Materialis suppositio termini pro se ipso, id est, pro ipsamet voce, ut homo e vox. Formalis suppositio termini pro re, quam significat, ut homo e vivens, ut pro re, quam ex modo significandi denotat, ut alius disgregat Virg.

Suponoma[n]ialiaria extrinca, e extrinca alia. 1ª e pono vos pro mia et ui[n] trinca p[ro] dixentalis
u ho e vox. 2ª e pono Vos pro mia et ui[n] extrinca, u ho e ui[n]. Suponit tales diuersas in propria
Suproprias. 1ª e pono tu pro Vegua propie significat, u ho dentie. Improbat rumeta tonicae
pono tu pro Vegua, propie significat, u dacipulos pro Christo Dnoxª illud Vinitheo de tri-
bus Juda.

Suponit tali proprie diuersas in plures personales. 1ª e pono tu pro mediato, et pro significate
g mobilibus excepto, u ho e Ipsius, Prue in diuersas. Vnde Vegula cognendi hanc suponentes q
tres Dnis ungla[n]s rungit. 2ª parte q ponit dixipientes superiores, et in feriores, u nexe per allatas, e
prue e. Vi alectico, axioma, q intrò suponente ipliciter in Valet accensus decensus, neng Va-
let: ho e species: q Prue e species. Vnde Prue in diuidua, q ho e in diuidua.

Suponit personalis quegalis
tu potest dici d ponta, pro absoluta e pono tu ta pro mediato, qua pro, mediato significate, je
hoe Vinibilis, Prue Valis. Et ho emo suponit tu mobilibus: Valet tenens, accensus, u dicens sui dicenda
ho e Vinibilis, q Prue e Vinibelis. Prue e Valis, q hoe Valis. Vtrago q diuersas in Dnis, et diuersas su-
pono sy plex Dnis e pono tu Dnis pro significato Juvenienti superiori, et in feriori, u aleguis supo-
nens sy plex diuersa e pono tu pro significato Juvenienti in feriori, et in superiori, u Pruis endiuus
Valet: suponit personalis Dnis e pono tu, y mediate pro significato Dnis, y mediate pro singulis, u
ho e al. Suponit personalis diuersa e pono tu, y mediate pro significato singulari, y mediate pro Dnis
u ho Currit.

Suponit personalis diuisa in mala, y dacipitalis, 1ª e pono tu pro enibus, pro q[ui] malus e acipitis
hoe al. Vt ho eni, suponit malitis, 2ª q[ui] prabus, et dentruncata cone subtis, u ellus propria pario Vestis
nguita d aliqua significata, p extendit ad omnia. 2ª e pono tu pro subtis, de q[ui] una fatx exegentia
Copis, u ho Currit, q d[e] q[ui] prabus et dentata de cenia subtis, Vestinguit, u solus pro hac existente subtis u-
ponat.

Suponit personalis diuisa in distributiva, Colectiva, detracta, et Disiug. 1ª e ponit tu pro enibus
suis in feriorib[us], et singulis copulate negatis, u nis ho e al. Vt ely ho distribuit per in feriora q
vere stat de singulis, dicendo: si ho e alexillex. Suponit copulativa, rue adicitiva e pono tu pro
enibus, significatis simul sumptis, et in proquolibet nomine Vt Apostoli ellus duodecim, q de enibus
sy simul sumptis.

Detracta e pono tu pro aliquo, valiquis duis in feriorib[us] detrate, et reo rum, istis, u Prus Currit,
u s ialiquis tuus Dnis aperiat tao detractivo, u hic ho Currit. Vnde n Valet in suponione Copulativa
infers: q hic ho Currit et ille, sed solutim propter diuisiua, nec magis hic ho, quelle Currit. Disiug e pono tu pro
aliquo, valiquis in feriorib[us] subdistributione, tale qui suponat detrate pro aliquo, et equus sequentia ad
equitandum de nullo ad equo potest Verificari in particulari. Vnde Vegula ad cognenda hanc suponi-
ne 19 tur necessi potest omnibus in feriorib[us] Colective, aut distributive, necessi detrate ad parte Veri.

UGR Biblioteca Universitaria

8 Supponodistributiva dicit in distributiva proprinquius genꝰ, in distributiva progeni
tus proprinquiorꝰ, in distributiva acomodata. Ita e ponitur Dns proonibus, in quibus
in alijs duis subsellio Dtentꝰ, nonne Dnus, ex quo sequit, q̃ huic hoc e Dnus, sillex. 2ª e
ponitur Dns in proonibus, pro aliquo, vel aliq̃ indiuiduis, uone alicuius marca Roꝫ ede,
cuiuslibet speciei, vel q̃libet fuerunt in marca Roꝫ q̃ valeat dicere de singulis.

Distributiua acomo

data e ponitur Dns proonibus Dtentꝰ subnaa Dñi, exceptis tẽ illis, que exnaa reponunt,
vel exvolate proferentꝰ excludunt. Hoc mo supponit Dns in hac ẽpla: Dnus in Adam pec-
cauerunt. Vbi excludunt Christus Dnus, primogenitus, purissima Mater Anglorꝫ Virgo que
ab orgĩali labe peccati originalis fuit deiecta, in cuius defensionẽ primi mouit, qui sedari.

DE APELAONE 2ª TRI PROPATE.

2ª tri propatꝰ apellat, quis dicit?
e aplicat pali tri supra signi fatꝰ altenus. Vnde apellat, versat inter duos tri. primi q̃
applicat, dicit apelans, qui repere ad ectivus, vel intrat ad ectivus sehet, q̃ qui quasi aplicat q̃
adiacet tri apellato. Primus, cui aplat, dicit apelatus, dispin e subtivus, vel intrat subtivus
sehet. Vnde tertius apelans cluo dicit, subtus, nepe, vel supontus, et tra, vel pergo aplicat tri supra
signi fatꝰ pali, vel male tri, cui aplat, vel inhaesse: alvꝰ dulce, vel alveus, qui signi fatꝰ
pali tri apelantis, aplat subto tri apelati, e facit hunc sensꝰ: subtus, vel dulcedinis e sub-
tus, vel alvedinis.

Et hinc apelatꝰ dicit in mialis, d pali. Ita e, inquatus apelans aplat suus signi fatꝰ
tus pali supra mialem tri apelati. vel hac: alvus disputat, q̃ vel dicit hunc sensꝰ: subtus,
vel alvedinis disputat. Pralis, inquatus apelans aplat suus signi fatꝰ pralis supra signi
fatꝰ pralis tri apelati, vel hac: alvus dirigeꝫ at Virum. Vbi e fectus dirigendi Virꝫ aplat signi
fatꝰ pralis tri apelati, nepe alvedinis.

Veni, sciabilis, q̃ apellat e pralis q̃ mialis e notatꝰ q̃ situs apelans collocat ex parte subti aplat suus signi fatꝰ supra mialis, Vg, Pus magnus e logus, Ly ma-
gnus aplat suus signi fatꝰ supra Pus, facit q̃ hunc sensꝰ: Pus in Corpore magnus e logus. Q̃ vo
tus apelans collocat ex parte pralis aplat suus signi fatꝰ supra pralis subti, Vg, Petrus e magnus
pnus, Vbi Ly magnus aplicat supra d, q̃ in subto sehet de pralis, facit hunc sensꝰ: Pus e in phia
magnus.

Ex quo situs signi fatꝰ actꝰ animꝫ inter cozꝫ, u cognꝰ, post sehet nñ apelat supra signi fatꝰ
pralis, u cognus Veniente, Ly cognus apelat supra Veniente, pralis, facit hunc sensꝰ: Cognus Ve-
niente, inquatus Veniens e, q̃ potest Veni fari etra, si Ille cognatꝰ, qui ma sibi Meq; Veniet, Ly no

UGR Biblioteca Universitaria

Cognat: Ily venire. Si dñs precedat, u Veniens, cogno apelat: supra mia le, dñs fit hunc sensy: Cogno Illy qui venit. Qual de vñ lee in hac mia, unyqua in argumentacone Vanit apelao de mia in fraly, nece Dñs: Vg, hoc Vox; hoc Substria: g Vox Substria, q facit transit ty de mia: Vox in fraly, seu signifatyeius, ideo nec a argumentao.

Demu notate, u in hil mia ty, Vbiq uaq; q̄ in una numera alia a directus adant ad plant: uy, signifaty, tale supra mia le alterius, de Illa ty, multe plant, Vg, Video tria alba, sensus, Video tria substa lentia alba de me; let Unica alba cetimonium; quare hec ppo in Divinis tres oni potentes e Catolica, sily anes oni potente adirectus, sumant, q̄ facit hunc sensy: Sunt tria supsit lentia ego oni potentia.

Sedq̄ dnites sumit Substive ales, Divus Athanasius merito natee in Divinis tres oni potente, y menus, Deus, ad numera lia apliceat Substivis multiplant ta, signifaty, tale q̄ quamiale, Vg, Video tres hoes, de, Video tria supsita lentia tres mantes. Unde hec ppo e hertica, in Divinis tres Deiq̄ sensus, sunt tria supsita lentia tres Deites, q̄ fide reponit.

DE STIS TRI PROPATE

Stri propas e stus de acceptio tri mpte pro uo signifato secuq̄ Illa ty tpons cita, qua Copa Verbalis, portat, Vg, lectu Disputat; Vbi ly lectus dicit hec stus, q̄ sumit tpore de tracto, ni minus ty pone presentis, portata pro Verbo Disputat. Unde Vg la generalis, q̄ q̄ pratty, aliquod neguit dnie subto nisi presupsita ex sistentia prius, tunc tale subty dicit nec stus.

DE APLIAONE 4TRI PROPATE

Apliao 4tri propas e extensio tri ad mag suponone, de 2, q̄ ad tpus ty, de q̄ ad tpus, de signifata simul. De acceptio tri in one ad Plures di tas tpons, qua per Copa prialis, portat, subto entitative ne Variato ex sistente. Intelligendu e de pluribus divisive, u in hac: Pres legebat, q̄ explat penitane: Pres qui vis fuit, de ne, vel fuit, de, legebat: Vg legisse Potest alu nisi de Pre, qui fuit, de nune, e de le Pre, qui fuit, e legne. De acceptio tri propluribus signifatis, de di tas tpons, qua per Copa, portat, u in hac: Fuit imperpetuy Vivens, q̄ nisi ly extendit ad tpus futurum, q̄ per Copa, portat, Vadnitor, qui vis, de fuerunt. Cuius apliaonis ly e capax tur Divina eternitatis, q̄ ponit, q̄ nhet in ferora, adq̄ extendi potest, nty tus hng tale, q̄ nhet.

DE RESTRIONE 5TRI PROPATE.

Restantio 5tri propas e acceptio tri ad mia, signifaone, qua ex hac Vei Spebat Vrone alicuius ad unctu, e potest trahi Vrone alicuius ad directus, u hoc alius disputat. Vbi ly, qui extendit ex se ad omne hoes, Vrone directus ly extendit ad hos albos. Racone alicuius obtinet, q̄ equus Pre currit. Racone ponis in ferentis ad superius, u al hol ente. Restantio 6tq̄ dicit in sermone

q̃ ad tyb⁹, e q̃ ad significata ar^a, e q̃ ad tias accipit in arone ad dicta pauciora et p̃ozit, u ho q̃ fuit di-
sputat. Vel ho Veritatis q̃ ad illud de pur̃ debate fuit. 2^a, q̃ accipit pro pauciorib⁹ assignatis
ut in exp̃lis allatis.

Demo arguendo inter tres n Veritatis q̃ Veritatis, noto bene arguē a treue: homo ho
mozit: g̃ homo sapiens mozit, pro 3^a: ho fortis pugnat Vel litter: g̃ homo pugnat
Vel litter. Valet vero bene arg. ab n Veritatis ad Veritatis, ut ho: g̃ ne ho alvus, nec a treue:
ho: g̃ ne ho alvus, Nec q̃ tius n Veritatis refert⁹ superius, d Veritatis inferius, et sup̃ius
ad inferius n valet a tre Noa let Valet a natione.

DE DIMINUONE 6^a TRI PROPATE

6^a tri propat̃ e diminuo, e limitat̃ o tri a mai ad me, sup̃sione, Vacat alicuius
additi minuentis, u ẽ p̃tus e alvus secundu dentes. Vbi y parcula secundu, dicit⁹ minuit signifacone
alvi, g̃ alvus secundu dentes n ẽ absolute alvus. Diuersimod⁹ variat̃ dicit⁹ diminuone, d Vtatione, stat⁹ hac,
g̃ Veritatis Variat̃ a toto subito, diminuto sup̃a p̃ac y dicit.

DE ALIENAONE 1^a TRI PROPATE.

Alienao 1^a tri propat̃ q̃ et g̃ dicit⁹ distrao, et transllat̃ o tri p̃ce. bra ad-
m̃ p̃opat̃ signifacone, Vacat alicuius additi, u ẽ c̃ mar̃ moreus et in foro: ho pictus et in domo. Vbi
y mar̃ moreus, et y pictus dest̃uunt signifacone Vel leonis, d Vel hois, illas transferendo ad p̃opa-
tias, g̃ tunc dicunt ho leog̃ alloq̃ imaginem.

DE REMOO^ne 8^a TRI PROPATE

Remot⁹ 8^a dultima propat̃ tis, e distrao tri a ma signifacone, stat⁹ vacat
additi in hoc ut reponere, u ho irracionalis Cursit⁹ et hic et g̃ Vocat⁹ y plicao intrin. Vel notat⁹ q̃ dicet
talis plicao, tri vel pugnantes, dicent boni ex parte cuius de extra. Vbi si dicat⁹ ho et irracionalis talis
m plicao n dat⁹ let alites vel tricet. Pro hac tertia propat̃ tri denotat⁹ g̃ n valet Noa ad tria diminu-
ta, ac diminuta, ad alienata, ad alienata, g̃ Remota, ac Remota, et falla a de secundo, g̃ ad tres plites,
et hec sufficiant de tribus logis g̃ dicta tractatus.

DE SIGNO 2^a INCONI

ARTIS 1us

ESENTIA SIGNI POIT, ET RACONIS FULCIT.

Aliquantulum extra exteras logas divagare oportet, ut signi nam explicemus; idem nam
et adintelligenda divisionis tis, quam plures assignationem communi doctorum g̃ valde de curia ad hunc

UGR Biblioteca Universitaria

fine nota signi facivi, seu signi. Qua proter adverti, q tam a nario requirunt ad cognionē alicuius
Vel. 1a pontia cognotiva. 2a ipsa cognio. Media qua pontia percipit obty. 3a denig obty, cognitivy,
vel imago ei⁹, 4q Plura signa nobta, notate q obty e id q obiect pontis.

Ter tā plex nepe, motivy ty, de
q movet pontia, inta ad sui qua ad alterius Vel cognionē, u ēmago Christi, qui ntys excitat, inta ad sui,
qua ad Christi cognionē; alia de tra civy ty, de Vel cogna pcedta abalio obto producta, u Chri-
stus cognitus per imagines, inquos sibi cognio, quā ibi, q ibi⁹ exci[illegible] imago. Alia de motivy,
de tractivy, simul, de q q movet pontia ad sui p⁹ia cognionē, u pariter q⁹ sui ipsius videt, de cognit.

Denig notate q Vel representare, e Vel presentem facere, e hoc dūplicit 3bliciter, obtive, ne, pfaliter in tra-
mentaliter. Representare obtive e Vel ipsa ponere pontia. Representare pfaliter e videre obty
pcedens pontia cognitando. Representare entiamentaliter e media sui cognione Videre pce-
dens pontia alia ad ea dicty, e sic intelligit dicty Augustin: Q pter species, quas ingerit nunquam sanit
nos enim aliud deveniat. Notate in super, q ex dictis tribus, obtivis, obty, motivy, e Vigore cuiusq;
solus Representata alia ad ea dicty.

Sit nra determinanda X: signa, e pcedens pontia cognotiva alia ad ea dicty Vel representans.
Sit N. D. S. mt distinctione 2a q. 2a. Ubi Venerabilis Sanctus Bonaventura ibidē q. 1a art. 1a quos sequit
Martinus, de alii. Pariter X: Maeba de signo, quod stat gerere, e data, pro ea de signo recte gebat manere tota,
mia ex explicatione de signo pcedit. pontia, pariter, pariter cuius dicit signum dativi pcedens, quo signans,
et q signatum pcedit dicta ex Austin. 2° metaphora, Cest dicere: Signum aliq⁹ cognat sibi ipsi; Vel cognit: q
one signum pcedens.

Conclusiones pcedentes. Ne pariter pontia cognotiva dē denotando duo signum dicit ec q⁹ relativy
dicens 2s Vel ipsi, Q signi representale ad Vel signata, alterum quasi accidentale ad pontia cognotiva, no-
tanter diximus in definione pontia cognotiva, q nomine pontia intellexit q⁹ one pontia mentis
tivy, licet mra signa; Q sequimur vent signo tivy, de pcedens ad Cognoscendum, pontia intellectiva.
Denig ex dicta pontia cognitiva aliq⁹ ea dicty, u denotet q ad Vacare, seu Requirit signum, de pcedens ea⁹
ea dicty.

Independenter, pariculariter dicet signum ab eisque recipiat de presentant, Signatum. Et sic recidendus
Arriaga quē distinctione 2, q. 1 log, parte 1a docet: signum ex ipsum Vel representare, q talique, u dicta ex divo Augu-
stino dicentis: signa ea enim aliud Vel representare, ex libros de Doctrina docet: Signum devenit aliud esse
Vel representare, u pet ex eius definitione, quē ita recipit: Ens id, q pter species, quas ingerit sibi, aliq⁹ aliud
facit in cognitione devenire.

Ex quibus duobus colligunt. 1° q in definitione dant duo pariculis, pergunt dicent
signum, 2° signum ne, ng bene Vel representans, Vel aliq⁹ ea dicty, ng pariter Vel representans dicent signa pcedens

UGR Biblioteca Universitaria

nVepresentiu que signanis; per ly aliq are dirtur affert signu ad onicq q nr̃ sy Vepresentat docentes exhis duabus parcul̃ magoi tap Plauti. Vnde in fert g nra dr̃a dr̃a Tue, dr̃a fa. 2ª g Colligit, q nr̃ sy Vesignata interest rudigna Pu mic: Illa Vo aponit de ptu dr̃ium aliquant Vr; signa d Vesignatę tale de ptu dr̃ium: g &. Pu mic: signare, dignari is de ptu aponit; ita dr̃ium signa d Vesignatę, sequide signu se hetmo actuu, Vesua signata mo patuo: g &. Do enbug nra dr̃a fa mae.

ARTUS 2ᵘˡ

FUNDAMENTA OPOĨTA ENERVANT.

Arg. 1ª nra dr̃a dr̃it on bus signis: g dimittę procedit Pu ani: nra dr̃a dr̃it magi-ni velo coopertę; ĩ talis e signu; g &. Pª mae: signu y debet Vepresentare pontę cognotiu; ĩ talis imago nVepresentat pontę cognotiu: g &— Respondo ani ad probaone, nomae; dadeius probaone, dr̃i nomae: signu y debet &, ĩ cupa dr̃i 1ª, ĩ nactu 2ª; do, in actu 2ª pagee, nomae, ĩ dr̃a mi eo cognat doa. Ad probaone g requir̃t Vequirit, q actualiter ducat pontiu cognotiu in cognitione signati, ĩ virtute tutis ad hoc, ĩ moveat, vel ducat Illa. ~ dª in arguo: 2 arg, ĩ imago Velocoopertę Vepresentę actu-dinaliter, pe signu: g &. Pu ani: signu y equid Velativu; ĩ Velativum dr̃i tuit per actu dine, ĩ per actu: g &— Respondeani, ad probaone, do mae, ĩ dr̃i go mię: ĩ ad Velativu, per ga signata, do, ega pontiu cognotiu, no mię: signu y nr̃a one talis dr̃i tuit per actuale Velaone Vepresentis ĩ potę pęque Velao Conotat aliquid ordine ad pontiu, hoc, ĩ admovenda pontiu Venatim Cognitione signatę quę do requirit Vesentia signi, ex qua proinde accidentaliter dr̃it.

Arg. 2: Imago Cesaris Vepresentat aliud a se: ĩ imago Cesaris e signu: g nulla de ta. Pu mic: si est signum naturale, ĩ nec tale: g &. Pª mię: signu naturale Vepresentat ana a sua: ĩ talis imago nanaa, a parte Vepresentat: g &— Respo do mae, ĩ rando mię: ad probaone, do mae, no mię: ĩ ad dr̃i probaone, do mae, ĩ dr̃i go mię: ĩ talis imago nanaa & g ad tiet, do mię; ĩ ad Vepresentare po mię, ĩ doa. Imago ita g, porque ex facta inde pendente a parte Vepresentat naturale proportione, qualis est prototipo, g ad signu ale requirit.

Arg. 3º signu X data Solu one debet Vepresentare aliq; ĩ dat signu, q nVepresentat aliq: g de tro signi e mae Pª mię: Hęc vox nihil e signu; ĩ nVepresentat aliq: g &. = Respo dr̃i quendo mae: signu debet &, ĩ positiu, ĩ nativu, do mae; aliq positiu, pręce, no mae, ĩ odemo dr̃i quit mior, ĩ nativu doa. Ad probaone, do mae, ĩ dr̃i go mię: ĩ hęc vox nihil nVepresentat & positiu, do, aliq nativu, no mię, ĩ doa.

Arg. 4: hęc vox signu e signu; ĩ nVepresentat aliq are dirtur: g male positiu de tro e g Vepresentat aliq are dicitur; ĩ contra mic: hęc vox signu Vepresentat sei psu; g &. Pa-

Talis Vox Vesprentat onia signa: gḳ = Respo 2 domaz 2 nando mus, ad probaone, dr̃ go an: 33
Hec Vox signu, Vesprentat rem, emmediate noam, mediate 2 doan: 2o probaone, verso
anti dirquit Doctr eade distone. Magnes Vox signu, quę e signu, particulare, Vesprentat
y mediate na, signi ms re: mediate vo 2 ndirecte rem na particularia; totuq, pt̃ens ista Vir
ho, quę y mediate na, humana, y nie fat, mediate vo ntate vide dua.

Reg Mmo: Potest a bq̃ eccl signu, scripm:
an Vequirit 2 distio inter signu, 2 signatu. Do: an: sanguis Christi in altari e signu, sanguis Christi
in Cruce; sed bq̃ sanguis: gḳ = Respt nando an, ad probaone, maz, et Vasq, q̃ sacrame-
tu, Eucharistię in distin corpore 2 sanguine Christi Dni 2 conotaone Vesteriu; in specie
conotaone ad corpus 2 sanguine. Unde species sunt signa, signata quo corpus 2 sanguis Christi in-
tra quę adest Vere ibidem; sacramentu, enim dicit malique sensibile conotando in rem, sibi q̃
ecclesiasticu, sacramentali ptatę. = Respo 2 nando an, ad probaone dicto mei: Sed bq̃ sanguis
q̃ ad hibitur 2 domei, q̃ ad meu, nomei, 2 dog. Secutem ho, quantu dirquit 2 ma resto, uidz: ta
sanguis Christi Dni in altari Vaone mi dirquit 2 ma resto, pro tum Cruce, q̃ pro in altari het my di-
versu, a resto in propia specie, ng̃ sic in altari het my de nitiu, 2 in resto, pro ut incipio my Ludo-
catiu, quę e ratio Vasq inter signu, 2 signatu.

ARTUS 3us

DIVIONES SIGNI POUTE de tant.

Signu, q̃ potest 2 parari, vad pontia, cui Vesprentat, vel signatu, cui vel signu,
Ad utrug, eni respectu, portat, atq, ex utrag, 2 divi endu, ex. Et 1o nome ad pontia, dicit in tale e
instrumentale. ty, q̃ ab re, sui pręvia cognone alium dari Vesprentne, 2 c. alium, q̃ ola 2 dictio pon-
Una rea ab tra cognente, u, species, prę na obtę, alium, q̃ tantu, 2 dę pontia cognente, u, species, ex pressa, u
cognio obtę, quę tali imago o illius. = Signu, instrumentale, q̃ prius cognitu, dicit in alterius cognionem,
ut imago Ceraxi, quę prius cognita ducit nos in Ceraxi cognionem. Ca quę actione, nota, q̃ signu, instrumentale,
u Vesprentet, de uet prius cogni, nos de, inqua, tys signu, e, 2 proportione, het dignato, u imago Ceraxi,
quę u ducat in cognionem illius, Vequirit q̃ prius cognat, et heat proportione, dicto. Qua Vaone art. VII.
in 2 distione 2, a, ge, a signu, instrumentale apelat mediu, cognitu, eu, q̃ q̃ adducat in cognionem signati, pri-
u, per tes, y cognti: Signu, 2 tale vocat prece Vaone, cognendi, q̃ a quo aliud cognit, n, q̃ cognit.
Notat Demy, de, pore Vepte diverso rum, ee signu, tale, 2 instrumentale, na cognio, qua cognita pro de,
q̃ adme, e signu, tale; 2 Vepte Angelice signu, instrumale, q̃ per tale cognione, prius cogna, cognit, lapro de.

Raone habitudinis

ad signatu, dicit signu, instrumentale in nale, ad placitu, 2 ex diuersitudine, tyę, q̃ in tuby, ea in nale ad
aliud Vepresendu, ingenitus dolore, het gdua, probatis, altera, q̃ Vesprentet tde, abundone; altera,
q̃ requeat a sua signi, Raone de ponis. Signu, ad placitu, ex uberia hoy, y positione alq Vesprentat, u

UGR Biblioteca Universitaria

Vamus p̃ritus ante dom̃, sigñificat Vinu, Vendibile; et ita ſcribet eduard dicõnes signonales poſitas, una q̃ signifiet eq̃ apud eos, Vndi stare, Vox sed ad lud latine, aliud hiſpanice signifiãs alia q̃ poſita una signi ſcare de ponit. Signus 2d̃ Methodice, q̃ aliq̃ exercitus quoda, Methodice Vbi presente, tu mabe ponte, ſup̃ra mensa, signifiant prandiu, Canis repe Vinus precedens signifiat Vinu, Venienti; hoc signu, ſepe Vt reducit ad hoc ale, ad placitu, suo d̃ methodo fundat Vnaa exterale, ut pet en lang: suo in hoc u Volate erit ad placitu, nihil exeſpoallato.

Deinde signu, instrumale doctrinale, seu doctrinale, d̃ nus ponit Vinu, seu doctrinale. Vt ego ita Vt̃ representat Vt̃, in ponit loco illius in ppõ subſtituit. Vt Clangor tube signifiat p̃lium, et dum in te loco p̃lium ppõ ponit; ideo q̃ ne doctrinale, q̃n̄ potest ad Veras deservire. Vt ego ita Vt̃ signifiat Vt̃ ponit loco illius in ppõ substituit; Vt Voces q̃ vimur loco Verũ, Vt in p̃simus ad Scolla, adducere.

Vterius signu, instrumale dicit tñ demonstrativu, de illud q̃ dicit nos cognoscu, Vel presentis. Et in memoratiu, de illud, q̃ dicit nos in Cognitu, Vel p̃teritu. Et in p̃nosticu, de q̃ dicit nos cognitu ne, Vel futuru, quo nia Verũ ant tñ illa Verba q̃ ne in ſto Corpori Christi: Hoc est corpus meum, in quo Christus sumit (Hoc est signu demonstrativu) Recolit memoria passionis eius (Hoc est signu memorativu) et future gloriæ nobis pignus dat (Hoc est signu pronosticu). Deinde divisit signu, in tuale in practicu, et ſcientivu. Et de q̃ canabit q̃ Vt̃ representat, ſacramentanou legis Caurant gratia, qua, Vt̃ representant. Et de q̃ dicit, Vt̃ representat, in Caurat Vt̃ signata, Vt̃ presentis ſacramentanou Veteris legis. Ex his divisionibus adducat ede, patet ſignu male, ad placitu, Vt̃ practicu ſacramentanou; ſigna Crucis Christi Dñi, ponita in tincate signu ad placitu, et prouisione martyrũ.

DISPUTAO 2ª

DE HIS, QUE AD 2AM NTUS OPERAONEM PERTINENT.

Igitur in 1ª disputaone de his, que pertant ad ſplicem ap̃hensionem, Ordonat ponte tatis de his, que ad ſponsionem, seu dictionem 2ª pertinẽt operaone, sermonem, in tellectum, ne, de oraone, genere, et proprietibus, quales sint tenendi, scribendi, declinandi, et augumentandi q̃ adiit ſſo. De q̃ late Disputat Pantes in Libro de ſecta mentis, et ego in pretaone, quam scripsi

Q 1a

DE NOMINE, VERBO, ET ORATIONE PERTINENTIBUS AD 2um INTUS OPERAT.

ARTUS 1us

ID Q. SIT NN EXPLAT.

H. agimus hic de nomine generaliter sumpto, qualis ratione definitionis habet: Vox declinata ad placitum.

Et de nomine logice considerato, proinde ad ppos. et dialogum, declarat, in quo sensu recipitur nomen definitionis allatae: Vox significativa ad placitum, cuius nulla pars separata significat finita et determinata. Recte et parcule mente explicata supra de signo. Illa parcula sine tempore ponit ad differentiam verbi, id est denotat significare aliquid, in presenti, motum, presentem, lubricum, mutuum, de presenti, et instans.

Praeterea advertendum aliud esse significare tempus, et notare tempus, significare tempore. Significare tempus est significare aliquid quod est pars temporis, ut annus, mensis, dies, hora. Notare tempus est significare aliquid in ordine ad aliquod tempus, ut cena prandium et pietorium. Significare tempore est significare aliquid quod est in aliquo tempore, ut legere. Significare aliquid cum actione exercita in aliquo tempore dicta per modum fluxus, ut legere significare aliquid quod ne fluxet cum tempore praesenti. Unde quaevis significare tempus, et notare tempus, et significare tempore illius dicitur de propria verbi. Ponit intus de tempore, cuius nulla pars separata significat, ut excludat tempus complexum, cuius partes eadem significant nec sunt separatae, ac diuinetae. Unde non dovetecetaurus complexum. Ponit intus ut excludant tempus punctum, ut hodie, quando? Ponit intus ut excludant tempus momentum, ut subito, quando? Ponit denique ut excludant casum oblicum, qualem in quo, quem, cui, quo, quando? Ponit denique ut excludant casum obliquum, qualem in quo, quem, cui, quo, quando? Ponit denique ut excludant casum obliquum, qualem in quo, quem, cui, quo, quando?

ARTUS 2us

ID Q VERBU LOQU SIT, EXPLAT.

Immediate post nomen agit Aristoteles de verbo, quod definit: Vox significativa ad placitum, tempore, cuius nulla pars separata significat finita et determinata. Recte de tempore notato ex usu quo alterno prandi? Pertinet ista parcula Unit Verbum, nempe, per, tempore, de fert a bello, denotat actionem, passionem, tum eum actu agentis tempore, fide, exercetur in aliqua tempore dicta. Unde Verbum significat actionem, et passionem, de fert a bello, fide, de jungit actionem, tempore, in quo exercetur. Nota, aliqua Vox sit Verbum, in subtili significat actionem, et passionem, precise, sub ratione significati illa exercetur in aliquo tempore dicta. Quare ni tzi, motus, cursus, lectio, verbalis, quia motus, cursus, et lectio non significant ut exercita in aliqua

UGR Biblioteca Universitaria

ꝛnalīqua tꝑpoſit dicta; ſimiliter ad Vaonē Verbi in Vequunt, ꝙ Venīgnificata ſit actiue, aut ꝙ ſe menſurent tm̄ ſactꝫ, ex mo ſignificandi Deiect ad mīa actionis in te poſit exe-
rcitꝫ, ū ſecdo, ꝙ ſuerō, ſignificatiue ſe, ꝙ ſuetꝫ ad mīa actionē, quę de ꝓſenti exercet.

Ponit cuius
nulla pars ſeparata ſignificata dictę oratiōis, dicere ſunda Verba ꝑplexa, ū lego, audio
ſimul ſuncta quę ſūt plura Verba, dicūtur. Ponit finita, quę excludit Verba infinita, ſuna
mo ū lego, ſyn̄ infinantes ſuncta, q̄ ſignificata actione detracta, denotat facere aliq̄
quę amare, ū legere. Ponit recta, ꝙ relegata Vaonē Verbi. Verba obliqua, qua tꝫ
omia ꝓter ꝓgressiuū mō indicatiui, q̄ x̄a Auctꝫ Verbū ꝓpię dicit. Vīme parcit, ſuppo
denotatoꝝ, quę ꝙ alterū ꝓsant ponunt Claues gratia, ū ad explicite excludenda par-
tes ꝓpiū, q̄ nulla potest ee nota, ſu Vnio extrinꝫ, aut tꝫ ꝓpriū, ꝙ abstrahi a dicta tꝫ tempo-
ris, potestꝫ, ꝙ nec ta ꝓgressio, ꝙ ſa ſecta, ꝙ ſa ſenti, ꝙ futura, ū Vnu fuit legens, ē legens, ꝙ erit legens.

ARTUS 3us
DE ORAONE, EIUSQ; DIVIBUS AGIT.

Auctor ꝓscribit mentionē, ꝙ ex ſta oratione deſinit: Vox ſignificatiua ad placitū,
cuius partiū aliq̄ ſeparata ſignificatiua dicta, ſu ſua ſumo, q̄ nullo. Pertract ta ꝑticulas duit
oratiōnē, q̄ Verbo. Hae dicta, q̄ nullꝫ Verbū ſignificant Vaonē ſui, oratiōis Vaonē partiū;
nullū enī, ꝓsuit hanc oratiōnē adsignificandū, Ruſtico, ſi tꝫ partes oratiōnis ſui, ꝓsignificandū
ſignificandū Vaonē ſui. Dicit q̄ vox ex numero ſingulāri Vaonē ſimilitꝫ quę ex oratiōnis
nibꝫ ꝙ plexionis.

Addit cuius partiū aliq̄ ſeparata ſignificatiua addenotandū ſalti, una pars oratiō-
nis ee ſignificatiua. Inde oratiō nec pertinet ꝑtes ſignificatiuas, nec excludit a Vaonē oratiōnis, aliquas
oratiōnes partes ſignificatiuas, licet q̄ declarat transitiōnē antiqua Auctōris, Dyonisii, cuius partiū
aliq̄ ſignificatiuę, Verū notat Martinus, q̄ ad minus una pars tales ſignificet, sto aliquas non
ſint ſignificatiuę, aut incathg. Denīq; ꝓsit ū dicto, ſu una ſuma, ū nato ad explandū, quia
pars dicuntur ee ſignificatiua, ū dicto, ſu requirit nato, qui affirmato, ū nato, ſuntendit
nato, q̄ aliqua ꝑticularis oratiōnē ſignificent ū affirmato, aut ū nato: Ruſtic.
De Vaone agit oratiōnis in dicendo ſolū ee partes, quę ſint dictiōnes, ꝓ positiuę excludo
affirmatione, ū natione, ſabstrahendo; de ceteris ſilentio ſcindo ad ſequēs.

Deueniendo ad 2am artis partē.

Oratiō dicit in perfecta, ū imperfecta. Perfecta quę perfectū gerunt ſenſum in animo audi-
entis, ū Ruſticus. Imperfecta, quę imperfectū gerunt ſenſum, ū ſilentio in cēlo. Perfecta ſubdivid
in enunciatiuā, ū enunciatiuā. Enunciatiua ſubdivid in affirmatiuā, ū natiuā, ū hoc alterius. Affirmati
ū nat, ū Vbi geem Roma. Enunciatiua ſubdivid in imperatiuā, ū dicere Pueri. Optatiuā, utinā
dis ſu peccatis. Interrogatiuā ū Vbi e Dens tuus. Deprecatiua, ſeda mihi cunctis. Cetera vo oratiōnis omittunt
ad plura, ſa ad oratorē, aut aut poetā, magis pertinent. Notate q̄ de tota nīra oratiōne perfecta.

UGR Biblioteca Universitaria

Q 2ª

DE MODO SCIENDI IN OMNI, EIUS SPECIBUS AGIT.

ARTUS 1us

POST DEFINITUM SCIENDI, ET INQUIRITUM, QUID ILLA OMNIAT.

Mus Sciendi logalis (ut dictus, q̃ est instrumentum logale quo omnis scia vtitur ad sua ℣ demostranda) sic definiunt ferè Stoici: Est assensus immotus manifestus, & clarè mo artificialo logo. Et talis definitiua clarescit per cuiuspartes. In 1ª ht̃ per 1ª oratõ per q̃ init talis oratones, que mi Sciendi sit, ne pe, ppe, & historia. In 2ª ht̃ per immotum manifestum, per q̃ differt a ppe, & aliis oratonibus, que immotum, & clarè manifestant. Et per 3ª mo artificialo logo, & cum qua aliis oratonibus, que etiã si immotum manifestant, non mo artificialo logo

Secundo in hac 3ª maxi declaratiua procedamus, notate, q̃ in pe, tata definitione duo nobis precipue videnda sunt, primum, quid immotum, & immotum manifestum. Et circa 1ª dubitat, q̃ Iuuse Ipsum sit per mysciendi explicatum? 2º Demus Sciendi experimentum, seu declarans immotum. Et per instar exemplificabitur dubitat aliquis, q̃ nosit? Et respondetur ad 1ª, quod non, instar casus eventia horis immotum, & definitum, ne pe, ad 2ª immotum manifestum, seu mus Sciendi. Notate etiã, q̃ ad hoc, ut mus Sciendi sit talis, requiritur q̃ manifestet aliq̃, q̃ de facto ignoret, ut notat acutus Scotus, q̃ etiã sionis imbus cognoscet clarè, q̃ hoc ad Vale, & hoc definitum ad Vale mus Sciendi, q̃ quatuor exercet immotum manifestum, & per accidens scilicet, q̃ dest intus ignoranz ad hoc, ut definitum manifestet immotum, & definitum scientiã.

Deveniendo ad 2ª artis partem; duco: Definitum Sciendi solum duas definitiones, divisiones, & argumentationis. Docent tres, q̃ species mi Sciendi. Et Pus; sed deuendas mi Sciendi, quot sit immota, que per ipsos manifestari possunt: 2ª tria, & plura, nec pauciora sit immota, que per ipsos manifestari possunt: & tres sit species mi Sciendi. Pº mus, Discipulo diuentia aliqua sciãtia tria parunt elicere immota inobtos illius, sue. 2º quidetur ipsum obte. 2º quot sit illius species. 3º Vus, que probatem illi dnunt. 4º magistra manifestat per definitionem obti, 2º, dubitat discipulus q̃ sit hoc manifestat Verso ce ad Vale. 2º per definitionem 2ª, dubitat quotuplex sit ad manifestat Verso aliud Vale aliud Vrsale. 3º Vsale aliud Vigilege, & aliud Valabile. 3º per argumentationem deducendo per legitimã doz ex mo immoto manifestum, dubitat an Visilent propa hoc? Solvit ducitus magistra hoc argumento, propas dicit, que dnitonis soli, & per, sed Visile dnt hoc soli, & per, q̃ Visile hoc propa: & tres sua inhata.

UGR Biblioteca Universitaria

SOLVUNT ARGUTA

Arg.1: defo mi sciendē. Rndit animo mo sciendi: gema. Pōans: Falsi defonit defponimentale defomentale vemus sciendi: gk. Pmaz: Falsi defondit nvi: ille, q fuerit oraō; defomentalun oraōs: gk. Fuemos oraō x dicta Rndit e Vox signitiva ad placitu; defomentale ne vox ad placitu signitiva: Rndit pura actu intuale: gk. = Respō ad argute negando aīam, ad probaōe nomaē Adutus, probaōe Ddomaē, Dugo miē. Et ad autoritē Rndit, dico: q plus est in sola defnitiva oraōne Vocale, ña oraōne indm, proūabilit admittit a mentale, Vocale, Sculptā p Dnos ponanmus hoc oraō en actione proūoraō sumit in special; in Dm: hinc: q talis defo, Imat in solu defoni Vocalis etia mentale, Scripte. Et si quaeras quare defit oraō indm? Respō, q hic: Vnq̄ stant plures but quae sententibus, e due vna significantibus. Et ppter

Arg.2: metho dus in loga é mus sciendi: gmi sciendi: ss pluse, quatuor. Pōans: metho dus in loga é clara dispositio ad fuelogu, dequendu; q scriptu hmus fmi metho dus in loga erit mus sciendi: Pua doa: ad aōne mi sciendi: solu, requirit é clara, e oratā manifestatiua mota; hanc tributit metho dus scriptu fmus log2: gk. = Respō nando aīam, ad cuius probaōe dicgo aīam: metho dus in loga é clara & per mu oraōnis, no aīam; per mu dispositionis pgce, Ddo aīam, e no Dog. Exquo sequitur met argute solutu.

Arg.3: Ideo dant tres mi sciendi q dant tria mota; sic nec Vao nullae: gk. Pōmaz: supt demostraō e videm ad demostranda illa tria mota, gne sunt Vao x. Puaam: Ih ac demostraone non alia pars al, alia Vale; sal evidens, sensibile: gno é Vnum sensibile, tria mota manifestant: gk. = Respō Ddomaē, nando maī; ad cuius probaōe, dicgo aīam: supt demostraō x, sicta mia ultra, Ddo, sicta fualtera, no aīam, e Dog. Ita, demostraō evidem fualtera sicta solu manifestat ident ex tribus, sillata; sic ad demostraō alig ex defone, sdivisione dponat, sicut ex ppo argute, tres mia ultra, seu acinta ultra directilla, quam rema ex qua dponit nos fualtera.

Arg.4mo: Ppo evidens mus sciendi: gmi sciendi: ss pluse, quatuor. Pōans: ppo evidens manifestat in nobis: gk. Puaam: ppo evidens manifestat ident, pra tu dubio: gk. = Respōnando aīam, ad probaōe, no aīam, ad inbus probaōe, dicgo aīam: Ppo evidens & per mu signi, dunica Vox Ddo, per plures Voces, d per mu oraōnis no aīam. Vgenes, q in ppo manifestat in nobis, sete x nam sillud manifestare per plures Voces pria ultra intentat, q in nobis in ppo solu identat, d hic manifestat per sapatis. Replicant Dtraū: si loguenda ultra é mus sciendi: gppo evidens mus sciendi: Pōa: Falsi silogus ponit ex ppis evidentibus; q q vera fal de inclunte pra al de inclusu: gk. = Respō Ddo aīam, e nad Dog, ad cuius probaōe, Ddomaē, e dicgo miē; q quera fal x inclusu adequate includens Ddo, in adequate no miē. Ppter, que in silogo analitico inclunte adequante illy, ña per tertiā. Dat in silogo ellaborinde no xendi, q de silogo pra t de ppis pra é devet.

UGR Biblioteca Universitaria

195 Defto ut clare procedamus ab exterioribus, exclusa Vi. Defto mixtus que dmunitus etimologia dicit defectum ex
plicans regulatione, nihil, ut dicimus, dicit quia alio, dicit, aliquam adnexionem, sed aggregatio, spectata de
fto Vi, cuius dnem ratio bis ad oppositum tenet, sic optime definiet: mixta sciendi explicans exentia Vi. In
quo defono bonus sciendi est pus, perquod dvenit, dissone, et aptitudine, et bis explicans exentia Vi de
fto enabens causa, ratione, per munitus peculiare defectus. Vg licet diffo explicet exentia Vi, n. tale dvenit, ut dele
fto, sed in posterum dividendo.

Qua Vo exentia Vi multis plicitus explicari potest, ideo multiplex quoque est defto, et ordinata
196 mexentiales, seu quidditativa, et accidentale, ut docet ava. Est, que explicat exentia Vi per partes ex
entiales; Et hec est duplex: una metaphisica que dat per propria, que est ita metaphisica, ut dictum est, bona Vale. Alia est physica, que explicat exentia Vi per partes physicas et ratione dvenientes, ut defectus ho ee ens dtans corpore et anima.

Rursus dividit defto exentiale in quidditativa pura, et explicativa, et in quidditativa
197 per accidentem. Est, que dat per ea, que sunt de intrinseca quidditate definiti aliquam ratione adiacentis dtanei. Vel dicit ho per al Vale, talis est defto cuius est que subsistentia absolute dplex, cum entitate absoluta dplete, et perfecte potentie dependentie ordine, ita dnota tota ad aliud exercitium.

Est in qua vlz ab
198 exentiales definitio ponit aliquod extraneum, seu dnotatum, aliquod ordine ad
tia exancentiales. Hoc modo tantum est entitas n. omnino dplex, sed imperfecta, que ad
sua, perfecta cognitione, indiget aliquo extraneo. Vg, mia, tmo ordine, ad spa, alia, alia in
ordine ad corpus: Vbi nota quod ad istius, licet exterioris, respectu definiti. Et tale interius, respectu defectus; alias n. ee de fo per accidentem. Ad huius dnem ava ad ea Vg explicare.

Defto datur pura, seu accidentalis, que explicat exentia Vi per aliquid, quod est extra
199 ratione et deceptu quidditatum. Et hec est duplex, alia propria et descriptiva, que dat per accidentia propria definita, ut bellum ho est Pater, vel positum, alia est impropria descriptiva, seu pure accidentalis, que dat per accidentia dmuna accidentia, ut humanitas Vg; sed propriae communia tribuunt ho est al implume bipes risibile capax per ens. Quadruplex potest defto dari per causas exteriores, ut per efficiens, et finalis, Vg ho est ens a causa Vno propter beatitudine.

200 Rursus per ejus dfinitionem requirunt aliqua defto. Est, que dicit aliquid, est
ta vel talis, aliqua hentia tricent genus, et dicit, est totaliquod practice dno, vnque definitum ut dyo
Vnenta dabilia, et aliquod particulare, est hic et nunc, per quod abstrahit a definito. Notate, quod quis
debeat hec tale, quod dicto de finito, vnenta ab vno tamo dabili, debet devenire ad quin. Vnum tale, sed pro
xu. Vnde male definiret ho per habitum Vale. Rabut quantitatem quis Vnum tale, et ita claudunt mu
lta bracata, quia ens ignotum, ignorando, ignorabit definitum, et adeo claudere.

201 Dubitatur, quod declaratio sua definitionis
nitia idus quod definitum ab vno universitario to dvenit, et per nus et tantum respicientes ad definitum,

UGR Biblioteca Universitaria

quæ illa explicabat Decretus obscura, ꝙ placuit definire correspondere. Rationes Dubitandi ut quæ omnes explicatæ deberent claræ remplicata, ablatis etc. ꝙ eque manifestare debent sequi definitæ, n. deberent prædefinitæ, ablatis explicatis, etc. ꝙ nondum repugnat.

202 3 Dubito 2us, quod Doctor tenetur suo definito, et dicto adhærere Doctrinæ. Rationes quod definito explicet exercitia definita probabili tenetur aqua ex quæ alio hoc multo magis prestabit, nihil omnino suo definito, etc. n. absente Doctrina, quare quod ante definitionem, et definitæ proxy debent esse mutuæ doctrinæ, quæ ratione: Ex certa Lege hó: est hó: gal Vale: non est hó Vale ꝙ est hó: n. est hó: ꝙ non est Vale.

4 et ultima Dubito 2us, quod definitio sit superflua, nec declaratiua, ed est, nec plus, nec minus Doctrinæ hujus quæ natura sunt ad explicandas mas definitas. Rationes, quia habitud definitio n. explicabit totas exercitias definitas et Doctrinæ ad definito, ut per hanc: hó est animal rationale hæ Deus est verus dantes, seu superflua ē n. Doctrinæ omnes definitas, ut hæc: hó est Vale albus; Vel saltē aliqua particula existit superflua, ut videatur hó est albus Vel Vivens.

204 Intrehuius articuli tendit, est definitio ee ad omnes excessus per definitionem explicatæ. Est Regulus Doctrinæ ad hoc, ut ponere definitiones. Duæ quod dubium in ea per se non; Ratione per eadem Dubitandi ut dubium in Dubito, quæ unica definitione n. possunt definiri, quia definitio solū una exercitia, etc. Dubitur explicat. Sed hæc Dubito n. prohibet, quod definitio contineat aliquid, ta, quæ tū per se, quæ per accidens, ubi angere ludere Rubeus, et Valeo sunt tres. Hæc enim definitio possunt definitione quidditativa per adiectionem. Atque ideo Dubito debet contrahi n. possit ad una simul, et una non per definitionem explicantis Doctoris magnum exercitio Notando aliud ens inobliquo.

205 2 Dubito 2us, quod Rei definibili debeat esse una, atque etia singularis ut tota definitio requirunt. Cumulus est, quia singularis, bilis hæc exercitia, etnas species, et nihil excedat additum singularitas, ablatis nihil de ea ineens exercitatus definitæ. Præterquæ quod res singulares sunt variabiles, tangentes, et incertæ. Definitio debet ee certa, nata, et immutabilis; quia est præcepta, exquo sua proceditur. Igitur ꝙ definitæ, quod singulare signatus, non debet definire, quia verè hoc tū, sed ꝙ universalis, quod infinitum est variabilitatis tangens.

206 3 Dubitatur, quod Rei definibili debeat inesse ee, et esse, et debet esse Verisimilis, imo debet esse Deus, quia verè N. D. N. definitio debet ee ortus longa experimenti quod, et quale sit, et diuturna perhabere explicare quod definitus importat implicite: et Inquientes definito debent esse frāi plures Deus, et unus quæ dicatur, sed quia debet Doctrinæ, et alius quidditatiuus, quia ab his definitus. Unde ultimo dixi, parcimoniæ, et exactæ alia est Verisimilitudo, ut tranxerunt dentia per plures Deus esse definitum. n. ponunt.

207 Et ultima Dubito est quod definitus debet ee unius ee, et ut debet hoc una Vbi definibili, ꝙ una omnia, et una Deus nisi quia Vbi per definitionem explicat. Unde ego una n. ponunt una definitione definitus,

UGR Biblioteca Universitaria

quia n. Deum ante ea aliqua ratione Dei. Ethice emanabit Theologia; equivoca prorsus sunt duo dentia quia differentia. Omnis Angelus in potest Negotia, Deus omnia, Deus aliqualiter de omni potest, de hoc impossibile Angelum.

ARTIS 3ti DE DIVISIONE 2 SPECIE MISCIENDI

208 Divisio, Divisibilis est mus scindi totus in suas partes distributivas, et est duplex Quo manifestum multiplex Instrumentum Divisionis, Mus scindi potest Quoad Reliquas partes subiectas dicti 3 perquas actiones, earum entia one distans, ne dicto explicat quid Reale, sub Quo Relativa tales argumentabo qualis Reale, seu Reliqualitas, divisio 3is, quanta Reale, seu Reliquantitas, ad ut quanta, sua Denentia Relationis per partes.

209 Inde advertas, quod licet divisio manifestet per partes, Requi nitet manifestet existentia Rei, n. te habet existentiam, ut facit dicto; hoc enim Requisitum Re tis divisio in obliquo, sicut Termini, planos partes, et explicando multiplicitatis ad Orlanda Divisionis. Itaque enomni divisione duo sunt, seu Aliud quod dividit et Vocatur divisio, et partes, inquas dividit Vocantur membra dividentia, et denique ens ad media quo hoc fit apellatur divisio.

Ad ens media diligen

210 tia, quod n. est ens dicere membra, per quae totus dividit, ac dicere membra, in quae totus dividit qui a ad dividendi per rationalitatem, et ens rationalitas n. vocatur in Rationem, et rationalitas, sed non homo, sed brutum. Unde hoc apponit Ens totus includit in membra habitus, in quae dividit. Et hoc est falsum totus includit habitus in membra, per quae dividit, quia divisum ab ente ens ad membrorum, per quae sit Vocat ab ente ens membrorum in quae.

Secat q divisio dividentium, et divisione, seu Divisionis est, qua totus

211 sual ipsa, seu ens dividit, ut Socrates hic vox Canis, quia tota habile, marinus, et sidereus. Divisio Reale, qua totus unus partes distribuit. Hic multiplex est x multiplicitate, totius, et quia totus a lium per se, quod distat partibus partium, et a lium per accidens, quae dicit partibus accidentalibus, ac mali; Ideo duplex est divisio Rei, alia per se, qua distribuit totum in partes per se, et substantialiter unitas alia per accidens, qua totus dividit in partes accidentaliter unitas.

212 Est Totus per se multiplex, alium actuale, quod actu dividit partes, ex quibus dicit, et alium potentiale, seu male, et est Passio entis dividentis subiecti ens, seu partes subiectae, de quibus hoc dicant potest; Ideo divisio alia actualis, et est quasi totus, dividit in partes, ex quibus actus dicit. Alia potentialis est, et quasi male, Ut dividit in entia, quae possibile dicunt, ut quae in species, et species in individua.

213 Ab aqua Reducit divisio genus, per differentias, quae ens dicit dicunt in partes subiectas, let m. 214 partes subiectas, quia n. in Unde ens est, nec de illis praedicatur. Ideoque n. dicit, quia dividi in differentias, sed per differentias; primus divisio actualis alia est essentialis, et alia integralis. Est aqua totus dividit in partes, quarum Angelus est de essentia divisi; quae partes unum finem, divisio est essentialis; et est metaphysica divisio essentialis metaphysica.

UGR. Biblioteca Universitaria

2, quę soluen̄ rebus mobilibus respectu, est quando totę mobile dividit̄ in partes, quę ad
rem sint exteriam mobilis vel̄, pertinentia ad interioritate ei⁹, quę quędā pars alterius
hō genes, scz ex mędullā vasorū, utgutę aquę, mucę panis; Alię ex exo genę, scz duorum
vasorū, ut in hō ossa nervi, caput, et manus; et de hoc divisione generali alia ex hō ge-
nea, et alia ex exo genea quę sunt pertes dictū.

Item ex parte totius per ani alia ex subiō in
215 accidentia, ut hō albus albus, niger albus, et hucusq; ē ex dictō voci ex ea assignā
faciens, nā signū fatio est ani, respectu cuius vox se habet ut subiō. Alia ex subiō accident
tū in subiō, ut albedo, alia mutū, et alia actū; et alia accidentia in accidentia, ut albe
dinis in subiō dulce, et subiō amarū.

Circa assignandā legem probā divisionē 6 immediate mentionandā,
216 quarū 1ma, quod divisū, partes pedequalitez amborū dividendorū, quod intelligit de di-
visione immediata. 2da, quod membra dividentia habeant inter se aliquā diversitatē ē divisione
stante, nq alterū n. includant. 3ia, quod divisū, totum patet, quāq; quoli bet exem-
plū dividentibus, Vg, al, quod a magis distendit, quod aliquoli bet membrū dividens
alterū.
bnx

217 4ta, quod membra dividentia sint multa ad equent divisū. 5ta, quod divisū, prędicet de
membris dividentibus tā sorsū, quā simultim. 6ta, quod divisio n. debeat fieri pro ma-
iori numero quanto fieri potest. Ista tenet 2 posteriori vbi inquit: Divisione per pluria membra
n. ē dividere, refrangere. Quapropter membra dividentia sint pluria, divisū, prius debet dividi
in aliquā vasorū diversorū, postea ē vltę per alia mutua genalia, nec divisio dicitur divisione patet.

Circa 1mā argu-
218 mentationem, notate, quod locus ab divisō ad omnia membra dividentia simultim; est bonus mul-
tiplex additionis, tā affirmative quā negative valet Dā; Vg. est al; g vale, ē vale. N. est vale nec est
ale: g. n. est al. Non est vale ē non ale, g. est al. N. est ale g. nec vale, nec est ale. 2 locus ex ana tone
cuius libet membri dividentis ad natonem divisi in Valeq; ut indicat n. est vale: g n. est al; Affirmati
ve valet: est vale: g al. 3 locus ex adivisō ad quodlibet membrū dividens natīve valet. Vg n. est al: g
n. est vale! Affirmative ō necessaria, Vg est al g vale.

Locus ex adivisō ad natonem omnium membrō, ē plurium ad alia-
219 rum, quę dicta sunt bene arguit, ut hō est al; ergo n. vale g ē vale. Locus ex positione omnium membrō dī
videntis ad natonem alterius cuiusq; Dā, ut hō est al; ergo n. est al. Sic notate, quod n. ex affirma-
tiuo sensu nec ex interrogatione alicuius absoluti, sed vltę, quod nec subest vasone, quia alterius ex
affirmatiu; Atque istam. ei libet mus arguendi Vrbem est honesta; g nec delectabilis subest vasone qua
honestatur. Nec ad mus arguendi solu, ab locus, respectu totius logi, et partes, subsistentiu, enunciatiu.

UGR Biblioteca Universitaria

QUESTIO 3ª

OMNIA ADAPPE SPECTRIA TRADUNT ARTIS QUID, ET QUOTUPLEX SIT PPO DECLARAT

Relictis variis opinandi modis Cu cappūnāz: Scilla, Dscoti de hmo, ut Oratio vnus, de alio enuntians. Ly oratio ut qua, quod Dominē Dalui, que ppem. sunt. Reliqua particule sunt de se. Quod a ppo recte de prīat per enuntiare vnius de alio sic probat: Tunc Vtrum de tertio quando ppe id, quod de illo Dominē, de prīt: Sed enuntiare vnius de alio Dominē ppō. Ergo recte de tertio. = Maior est Certa, meo quidem per, quia excelle Collegemus ppe ee vera, o falsa, quia practo Dominē subito modo quo in ella enuntiare. Aduertē, quod ly oratio in de tione ponit, nomē procedam. Vtrum, alias ppo mentalis n. est ppo. Recolligte dicta supra, q. demōstrandi in Visporsione actus argutus.

Pro divisionibus ppō Stabiliendū Secundo, ut in ppe Reperiūt 4, nempe mia, qua, quantitas, et qualitas totius fit ee per emitione. Explicabo enim hec, exponendo Vaonem illam, ppe, dūdam. Mia enim ppō ut duplex, vna ex qua, et alia circa qua. Mia ex qua sunt 5, ex quibus ppo Dominē. Mia circa qua, sunt obta, de quibus fit ppo, et Cognoscit per habitudinem practi. Subto, quę triplex est ut Videbitis.

Vt autem ppō cognoscatis, Scire debetis, quod Subtm, dicit talem 2 intione subitis talis, ipsi vocis applicata per intm, quę Dentto genit munus hm, ipsaque Vox menni fundamentū, aut mis, vide, quę dicit de practo, et Copula, porqua significat Dungunt subto copula, et practm, quod libet Dua intione resultat vna tota locutio aste hōrica disposita, et acta ppua mediante copa Verbale, et hec est pa ppō.

Quantas ppō ut extensio, limitatio subitis ppō ad plura, vel pauciora signi fata. Vnde quantas solum pertinet subto, non pertinet practo, attendit? Qualitas vnique ppō est affirmāb, vel nāz, veritas, vel falsitas. Affirmāz, vel nāz dicunt qualitates entium rec. Imo ab aliquibus dicte existentiales Veritas, et falsitas qualitates entium rec. Plurgit vnone quantitatis, qualitatis mis, et pis dividendas.

DIVIDIT PPO RATIONE MIĘ, ET QUANTITATIS.

Mia ppō triplex ut (loquimur de mia circa qua,) nazia, negpe remota, et Denigbus. Vnde ppo Vaonis mis, dicit de in nazia; remota, seu ppō bilitet Dtengentes. 1 est, in qua practo Dentt nazio subto, ut homo est al. 2 est, in qua practo repugnat subto, ut homo est lapis. 3 denique, in qua practo Dtingenter Dentt subto, ut homo est albus.

UGR Biblioteca Universitaria

4

Vbia duo sunten. idē, ꝓpē in vtamia naria, et cenaria, ut pētinuta; hō n. vt valu. Sē
mi letter a aliud est ꝓpē ce in mia ꝙ possibile, et ce ꝙ possibile, ꝙ, homo est lapis, est in mia cm
possibile, et naria. Vnde Regula generalis est: ꝓpa affirmativa in mia naria sepe vera, et natiua affir-
ce. 9ª affirmativa in mia Reperitur ꝙ pcer est falsa, natiua vero. In mia ꝙ Negativa, et affirmativa ꝙ
quando ut ꝙ, et aliquando non.

Duplex mens dividitur pale, et edentia, et, inqua practy, ut pa subto, sive hoc pa
sit vera tale, ut homo est; sive accidentaliter in tantum ens, ut homo est albus, dulce, existens, et homo ut hoc quic-
cum. Et, inqua practy, sensus pa subto, et pdicatum ce idē, dicit, ut hoc est, aliquo modo, et ce, et, ita ꝑ pe,
inqua idē, ta ex parte rei, quam practy de sensu copulato, nec sive nō bus synonimis, ut Petrus et Petrus ꝙ ho-
dum est ens. et hoc practio est negativa. Alia ut non modo dicta, ut quando dicitur, quę secundum suas vires
tales de virtute significationis ce idē, intellectus sive hoc idem est pronunciabilis quod, sive ratione significandi, ut possit
videri.

Pueritia hoc ꝓpositum dividitur in diuisa, et in indiuisa, et in mixta. Et, inqua practy ꝙ quod practi
dicitur, ꝙ, quod practi dicitur, et impertinens de ut intellectu vel ut intellecto. Dicas, quando subto, ut homo est al: homo est albe:
homo est homo. Diuisa, inqua practy ꝙ quod ut natum practi, ꝙ, aliquando: ut Petrum cui quod practy dicitur, est albedo
inesse in modale, et inesse. Et, qui includitur, dicitur de diuisa practy a subto: Vtrum Deum esse ens
putat. Et, qui absolute significat diuisa practy a subto; ut homo est albus.

3

Ratione quarum dividitur ꝓpo
sitionale, particulare, singulare, et indefinita. Et, cuius subty est aliud Dñi signo vniuersali affirmato, ut omnis
homo est al. Et, cuius subty ut aliud Dñi certo particulari affecto, ut aliquis homo Currit. 3, cuius subty ut aliud
Dñi singulari, vel Dñi signo demonstrativo affecto, ut Petrus dupat, vel hic homo Currit. 4, cuius subty ut aliud
Dñi nullo signo affectum, ut est in mia naria, vel possibile equalem vel naturam: homo est albus equalis hu-
ic: Omnis homo est albus: et vica: homo ut homo; equalis huic: nullus homo homo. Sed vera est in mia Dingente equalem
particulari, ut homo dupat, equalis huic; aliquis homo dupat.

DIVIDIT PPm Ratione Frę, Et qualitatis

Ratione qualitatis dividitur ꝓpo in affirmativa, vel negativa. Et, in
qua practy, affirmat de subto, ut homo est al. Et, inqua practy, negat de subto, ut homo est lapis. Vbi ea dividit
ꝓpm ratione qualitatis in vera, et falsa. Et, qua affirmat vel, si cut vel, ut homo est albus. Et, qui enuntiat aliquid
esse, aliquem, ut homo est lapis. Sed quia ut facile in mia cognoscere ꝓpm negativa, sequentes sexta de Regula.

Et, ut ꝓpositio affirmativa, natiua debet cadere supra copulam, vel dicta tm ut negativa: Petrus est lapis. 2, quod natiua
debet cadere supra copulam principale. Secunda ut affirmativa: Homo, qui n. scales, loquitur. 3, quod
natio ꝓpter dat copulam, vel saltem, ut in hac: Homo est lapis, vel Vacua tibi, ut in hac: Nullus
homo est lapis. Vacua cadit habendas in hac mia aliquem, salta ex plurib⁹ negationē
bus satis, Attendendum ut, ad numerum negationum; Si par [illegible] non erecta-

UGR Biblioteca Universitaria

enumeratiõ ppo et affirmativa: Ng pars est nativa, quia Dematuto debita, debitaq; natõ super-
venientem natiõ Vedito pars, precedenti. Ng Pñs nec ho est ppo natiua. Itaq; Pñs n. poten-
n. ee ho, nec a pnatiua.

Ratione ng duo debpo in Cathegorica, unus plex, et in Hypothetica, ex Oppo-
232 sita, Lucas, qui Dicat subito, Copula, et prato, ita qua partibus principalibus, et immediatis sui, ut ho
est al. Duo que Dicat pluribus enuntiationibus, pluribus Dicuntur aliqua Copulata, ita qua,
partibus principalibus, et immediatis sui, ut est Sol lucet, et ars. Pñs docet, et Joannes docet; pro intelli-
gentia appñ hypothetica advertite, quod subito, aut praeter, n. requirit, quod ne pna contingat,
ut infra: ho est album. Aliquando ens, potest ee ppo et subito, aut praeter, ut enim: ho est ens ppo
Advertite etiã,

Advertite etiã Copula, pars ee duplex alia principalis, que unit praeter Subito. Alia minus
232 principalis, seu implicationis, ut in his, ho, qui Currit est Doctus, inquaby est Copula prin-
cipalis, et by Currentium principalis. Unde ppo, ng plex dicitur a parte, quia ng plex Dicatur
mediate ex tñ. Ponita bõ Dicat immediate ex ppis unitis aliqua Denutione, qua Deabus
n. ee.

ARTUS. 2
DIVIONES PPIS HYPOTICE ASINAT

239 Divisa nec ppo in Cathegorica, et hypotetica; Nunq; de hypotetica praeter speciale difi-
cultate, hic scemo. Et dividit in hypotetica, Dicantq; duplicibus pp, vtaque perfecta, et im-
perfecta, una perfecta, et alia perfecta, Lucas, inquit Veritas unius Ponentis n. dependet a Ve-
ritate alterius; Et hic est duplex; alia copulatiua, cuius vertas Denuntiationis pparticu-
la, ut Pñs sedet, et Joannes loquitur. Alia disiunctiua, cuius pars Ponentis Denunt. par-
ticula. Et ausalis similis. Ng. Pñs loquitur, ñ Pñs ambulat.

Ng hypotetica Dicatur una perfecta, et alia imperfe-
239 cta, inquit Veritas unius Ponentis a Veritate alterius dependet. Et hic est duplex; Dis-
junctiua, cuius pars copulantis per particulam, ut Pñs Currit movet. Ratio, cuius pars Copula-
ntis per particulam q vbique, ut ho est al q Deus. Et Causalis, cuius pars Copulantis per parti-
cula quia, ut ita: quia Corvus hec alas, Volat.

Disiunctiua alia est hypothetice talis, quando ne pe Disiunctio
236 unius ppñ ntis adequate, et intrinsece ratione alterius, ut ho est talis, ut Vitalis, Alia est pe
fecte, et Deductive talis, quando ne pe, Veritas unius dependet a Veritate alterius, n. secundum se
d supposita aliqua prouisione, ñ suppositõ, ut hic venenum admodabo ab Eliu. Alia est Disiunctiua
secundum Doctores et est quando Veritas unius quia disparate ut hoc, nec vna pendet a alia, ut
Petrus docet, Alexandra pugnabat.

In ppis hypotetica, per unitas tonis ad Categorica reducio in vocantur minora
237 quantitas et qualitas. Hinc ratione mis optime dicunt de Enuntiationibus pparticulis q Dangena. Lem

UGR Biblioteca Universitaria

6

quando ẽ hypothetica. § Veritatem v falsitatem rei, nam is eque verus, v falsus erit, ac ipsa alterius, vel contradictoria est vel falsa quia est vel falsa quia est hoc est Verisibile, vel hoc g al. Eo simili modo illæ quæ fiunt in mea remota, inquibus quod infert aliquid naturæ, et illæ ex quo infert repugnat, vel nihil: sicut in. et ita pari, quia est hoc n. potest nec equivalere est hoc g nulleo.

Impossibile est, q do q infert ex suppositione cuius Veritati repugnat Veritas illius ex quo infert. talis ppositio, quæ fiunt in mea repugnante, q do q in pposito infert, e gratia unius hoc: est falsa. Similiter q fiunt in mea naturali, q do q infert est naturæ, ut hoc: n. est al. Stingens est, q do q infert ex suppositione veritatis huius, nec pugnat Veritati alterius, ex qua infert, nec habet naturalem connexionem, dicta, ut hoc: est supposita. Ad hoc qui possunt Veluti ppes, promissorij n. pendet.

Casus vo qualitatis duplex, una, v falsa, dicta una naturalis, et una positiva. Ad cognoscendum q do ppositionem hypothetica est vera, v falsa, has observate Regulas. 1ª nec additionalis ad Veritatem, solum requirit Veram, dog sive ppo, quæ indixit casum antecedentis, sive vera, sive falsa, imo v possibilis, ut si Deus n. intelligens sabiens. Cum casu ẽ q- ut infert de axioma, additionalis nihil ponit in re.

2ª Regula, si ppo est falsa propter bonitatem dog requirit, q ppo, quæ indixit casum antecedentis sit vera. Unde hæc Petrus currit, g movet. Si una pars cum ea sit falsa, vel 3ª Regula ad veritatem causalis ultra veritatem antecedentis, et bonitatem dog requirit, quod sit ea dotata, nec hoc: est falsa; q nec impossibilis falsi, nec Verisibilis nec ea falsitatis dr.

4ª Ille ppo est copulativa, ut vera sint de veritate omnes simplices ex ea, et si falsa sufficit quod una ppo sit falsa. Est disiunctiva, si ex ea sumat, ut sit vera requiritur altera pars ea falsa, ut leo fugit, aut homo videt: nam sic sensus est, aliquis fugitivus, et Deus, ne pergat ad pilum leonis, aut Deus homo. Sed o large sumat, utraque pars potest ea vera, nam sic est falsa, et actionem unius utrius est Deus, quæ nemo sit nec ppes: Video, aut Deus negatur fuerunt: Parentalis, aut duas pullos Columbarij.

Regula generalis pro affirmatione, et negatione est intuenda copula, hæc brevis, pars enuncie; hæc copula est affirmativa, ppo est affirmativa, quamvis utraque deponens naturam, ut per se notum. Sine nullus hoc est falsus; nullus hoc est Verisibile, quia in utraque copula abundat ista affirmativa. Unde in casu dato ad oppositum n. debet mutari qualitas partium, sed solæ qualitates copulæ dicenda n. Aliquis hoc est falsus, n. est Verisibile: R. quæ æquivalent in falsum et Verisibile.

Ide dicendum de Falsi. Hæc conjuncta affirmativa: Petrus disputat, et Petrus loquitur, est falsa negativa: Petrus disputat: R. q Petrus loquitur. Eodem modo ex Deum esse hæc est affirmativa: Joannes legit, et Petrus currit: falsa negativa. Hæc Joannes legit, nec Petrus scribit: quia hypothetica propria est particula Deum esse negativa; ab hac regula generali excludo hypothetica disiunctiva, cuius copula abundat ex dictis, neque negativa, aut affirmativa potest, nisi pro affirmatione, aut negatione ponentium sicuti affirmativa et ha-

UGR Biblioteca Universitaria

matuacciè, etiè natiue natiua.

Raone q̃ quantitatis dicit de Priscat Cathica. Vnde in ista aque ut particulari, ũ vnali, talis ut hypothetica infinitè finita, etiq̃ indefinita ut. Notabile 3o quod In vna ut vnali, etalia particulari, ut hypothetica mixta. Notabile 4tum, quod dicamus loquendo, tã indefinite, diuisiue, qua ppe, tãa Inderam oportet, nempe, subtã quantitatis, et qualitatis, et ad inquirendu, tres libros inuenerunt Dialectici, nempe, quis, qualis, et quanta. Interrogante quis ut hic ppo, Respondet per ea q̃ essentiã. Interrogante qualis ut Respondet per ea q̃ qualitatẽ. Interrogante quanta, Respondet per ea q̃ quantitatẽ.

Causam sequendi in hypotheticis locutus, a causa ad causatũ, ita tãa ad Determinatũ, tã affirmative, qua natiue ut tãa Dõa Vg. existit causa ut q̃ Pius ut alius dilexerat patrem, sequit̃ ut ita Pius ut alius q̃ dilexerat patrem, ut ita ita Determinatis Pharisei ut alius dilexerat Deum. Locus ut a Determinatã valẽ affirmative, et natiue Valet Dõa; N. tã ad causatũ Vg si hic ut Pius bonus, ut valẽ: sequit̃ ut Pius bonus: q̃ valẽ, Ego Determinatũ. Ad causatũ vo n. Valet n. Valet nec affirmative, nec natiue, Vg quis hic ut Pius bonus ut valẽ, quia Pius bonus n. est causa rationalitatis.

Iuxta Determinatis partis attã ad positionẽ, sequentis ut tãa Dõa, Vg si Pius currit, mouet Valet q̃, Pius currit, q̃ mouet. Iuxta Determinatis Determinationẽ, secundi sequentis ad natum, antecedẽ ut tãa Dõa Vg si Pius n. mouet q̃ n. currit. Alia mõ omitta, quia n. sunt frequentes in scholis.

ARTUS 3
De Oppositione, Equipolentia, et Conversione Propositionum Simplicium.

Recognita ea existentia et multiplicitate ppm. Restat nunc earum proprietates explanare, quarum quaedam extant ex tabula loci ut topici, quae inde dependent. Et primo videbitur de oppositione, ppm inter se Collectiue sumpti. 1. in 2 diuisione 2 q. 9. Proponibilium ponit locos topicos, in quo diuersificat oppositionem eorum, Vt duarum ppm inter se, loco topico q̃ dicit per hoc ab opposito reciproce.

Hic oppositio est quadruplex, scilicet Contrarietas, Contradictio, Subcontrarietas, et Subalternatio. Contrarietas est Repugnantia duarum ppm secundum quantitatis, et qualitatis, ut omnino ut ali, alicui homini ut ali. Contradictio est Repugnantia duarum ppm vnalis, secundum qualitatis, Vt omnino ut ali Nullus ut ali. Subcontrarietas est Repugnantia duarum ppm particularis, secundum qualitatis, ut aliqui ut ali aliquis homo n. ut ali. Subalternatio ut Repugnantia duarum ppm, secundum quantitatis, ut omnis homo ut ali. aliqui homo ut ali.

UGR Biblioteca Universitaria

Hecha oposicion subalterna, es subdecaia in interrogacion tale. Aper, qua alcer sit Dialis, et alia pars cuiusli, hec n. est oposito Verida; subiecta; ha secundu quanto n. dat propria, et Vera oposito, qua quantitas maior n. Reputat minori, breuis, minor est pars mai: q. subalterna, uera n. oponit. Omnis auis rationis Animal est, et mus talis uis pra dicetur

De subdecaia, quia est, na Necessaria affirmativa, et alia natiua, n. ex tanto decoo q. subalterna secundu q. Rectu secundu Vocis: qui est dicit aliquid ho est album; aliquis ho n. est album, n. enim aliquis est homo est album, et mus n. album, hec est est oposito regulata, rectum q. Pes est album, et alia q. pars n. est album; quod quis dicat Paulus Aponius Walpartidas.

Nota 2 duas esse oposito pressi, ne pe decadentia, et decaia, atque esse oposito regulata proue uraque prehendit de tempe, hui oposito nis oposito est alternata, et alio modo decoo. Procuius tenet Ligenia notate Pes Dis oposito ne decadentis oposite qualitate, ne pe una affirmativa, et alia, natiua, vocale uis: Pes uis sapiens: Pes uis esse pies N. oponit Dialetis, quia 2n. est natiua, et Deoponens exprae Verbum, hec n. exprae tis hymnizandi, quis Dialetis

Nota 2 subiecta, et practu decentis ide, Vocis, et oralis; Talis uis n. mus oponit: Omnis gallus hic albus; aliquis gallus n. hic albus, na subiecta hic natis est. Nec uis gallus hic ater est: ex tu n. ex ater. Quia subiecta n. est ide ntis. Nec est ita uis: Omnis equus Currit; aliquis equus Currens n. est equus quia subiecta, et practu Collocandi diuerso modo ita est, ut ita— Nota, ex tali decoo ex tu est ide, copula, pro ide, pro tempore et loco, et modo determinatione, quale uis n. oponit: Equus Currit; equus n. Currit est. Quia tempora diuersa ponit, et diuersa copula Dicit Nec uis: Petrus Rome legit; Petrus Athenis n. legit. Na tempora diuersa loco. Nec uis: Ho Petrus de mane: ho est pies n. est, qui a decoo n. est ide uis atque.

Nota 4: Seruanda est eade propria ista uis: Talis uis n. oponit: ho est Vox. nullus ho est vox: quia mutat copula de tertio in tale, et eade de qualitate negatiua in affirmativa. Nec uis, non oponit: ho legens: hon. legens, quia Currens, pleno, na in tali, priori quia est, et tu 2 prodamine, quia est, et ita ponit est ut uis ac tale, quod n. Petrus legens, est n. mutatus a pleno

Tande uis n. non oponit: ho legens ho album n. legens, quia 2 ho Petrus quia, n. adest. N. ex tali oposito, ex tali parte Necessario pro Dentia ad tertiu quando Petrus legit, est ita: Omnis ho est album aliquis ho n. est album, tali ho ad plenum legendi quantum. Hec omnia unico Verbo prehendunt, ne pe uis tali parte ho est inqualitate quando legit; In reliquis oposito non proficit ut potest. Ita procuius tenet uis Decendi oposito est oposito regulata, sicut n. sequenti Vide tabella.

UGR Biblioteca Universitaria

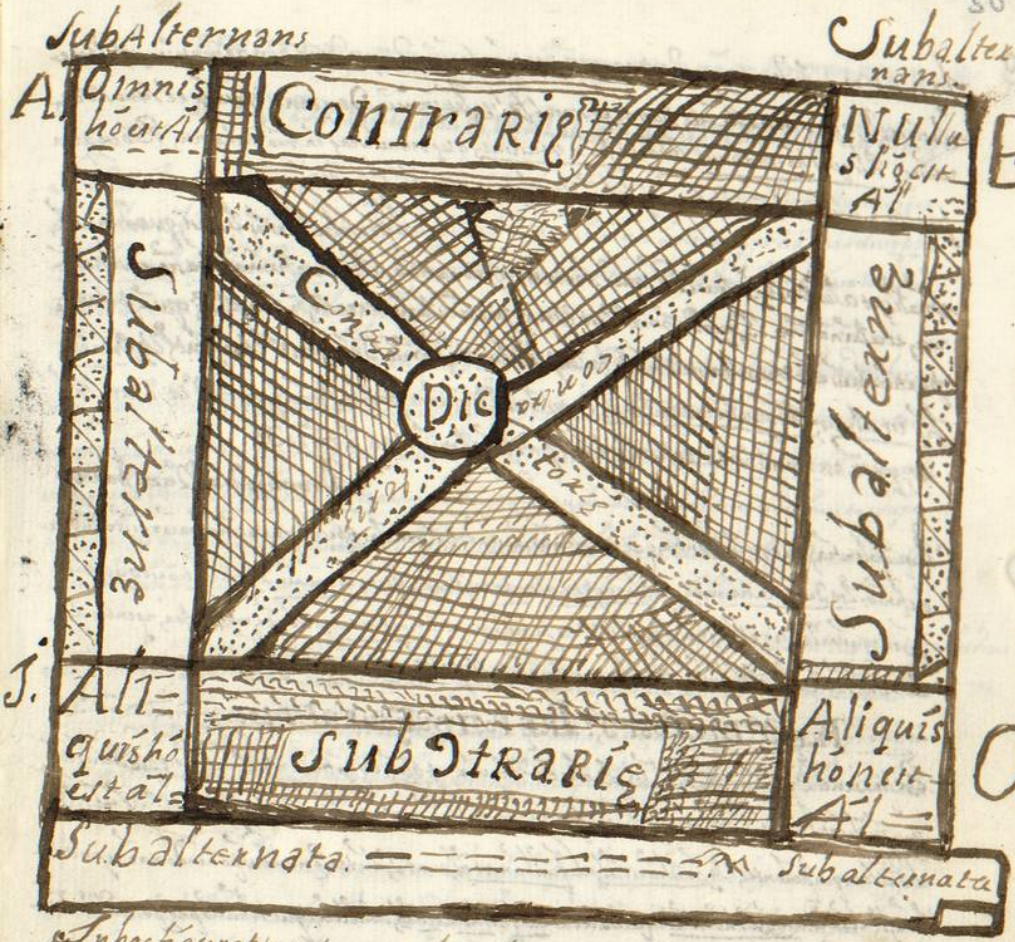

In hac figura ppo est designata per literam A, quæ est vnalis affirmativa, oponitur contradictoriæ ppi designatæ per literam O, quæ est particularis nativa. Pariter vnalis nativa designata per literam E, et particularis affirmativa designata per literam I. Duæ vero vnales designatæ per literas A, et E oponuntur contrariæ. Duæ particulares per literas I, et O designatæ Subcontrariæ sunt. Denique A, et I oponuntur Subalternæ, et similiter designatæ per literas E, et O.

1 Lex pro contradictoriis est, quod vna sit affirmativa, et altera nativa. 2, quod vna sit vera, et altera falsa. 3, quod vna sit vnalis, et alia particularis; Ceterum hæc conditio intelligenda est de oppositione posita in figura, quæ est de subto omni; Sic tæ possunt dari ppes contradictoriæ, quæ oponantur in quantitate, ut duæ ppes ~~particulares~~ singulares, Vg. Pris est alvus; Pris non est alvus, in quibus subtus est trius singularis.

1 pro contrariis lex est, quod vna ppo sit affirmativa, et altera nativa. 2, quod vtraque ppo sit vnalis. 3, quod in nulla mia possint esse veræ, licet possint esse simul falsæ in mia contingenti; Quia ad hoc cōppo vnalis sit falsa, sufficit quod vna particularis sub illa contenta sit falsa, et ad hoc ut sit vera, omnes particulares sub illa contentæ debent esse veræ; Vnde sequitur, quod posito Pro nigro falsificatur ppo vnalis, Omnis homo est alvus, et posito Joane alvo falsificatur hæc nullus hō est alvus.

UGR Biblioteca Universitaria

1 pro sub Dtraxiu lex est, quod utraque ut particularis. 2. quod una est affirmativa, altera negativa. 3. quod in nulla una ponit et simul falsi, ut in mia Dengenti pollent ee simul Vng uente; Aliquis ho n. et alius: Aliquis ho n. et alius, quę simul vera in mia Dengenti, Radet quia practica a ne simul, nat dolendo, subito detracto, alterum Dlectorem.

1a pro subalternis lex est, quod una ut una, et alia particularis. 2a quod una est affirmativa, altera affirmativa, et una, et alia particularis. 3a quod una est vera, particularis vera sit, altera vero est Da quia potest una, et altera negativa. 3. quod una est vera particularis vera sit, altera vero est Da quia potest particularis est vera simul vna falsa, sed hoc ty in mia Dengenti Vng fatis Vg. Omnis ho est alius: Aliquis ho n. est alius: ex quibus sit fal a posito ho nigro et 2a est vera, Nullus ho est quia ex una vera potest inferri particularis una, n vo et Da.

Deveniendo ad 2as partes partem

Equipolentia, seu equivalentia, quę valde necessaria est ad recte intelligendas ppes obscuras inclarioribus et ut melius depriat. Est Juventia inter dubitativum ppm, apositary, Vacone alicuius nationis. Dubitatio est quę facit ppes equivalenter, et hęc natio sumit 2as pes, nantes, et in eis tantum ut dictum est supra, agentes de divone secundi, et tertii, sed ut hoc melius intelligatur, requiri per capite Carmen.

Pre Da dic. Post Da Pre Postque sub alter.

Ex presenti Carmine tres plicites de ducit Regula ut ppes equipolenter, nat, 1a pro Da lectori, qua indicat ly pre Da dic, et vult dicere ter ponita natione ante subtu, ei nunc ppes ex Da lectori Regulas de illas equipolentes, Vg, omnis ho est al; aliquis ho n. est al, sunt Da lectorię nunc apponendo nationę ante subtum, dicendo n. omnis ho est al equivalet 2a aliquis ho n. est al, sine litera qui n. natio quę ponat 2as dicendo na, aliquis ho n. est al equivalet 1a omnis ho est al.

2a Regula ut pro Dtraxiu, qua indicat ly post Da, et vult dicere quod post ponita natione subto cuiuslibet ppis ex Dtraxiu Regulis equivalens ppo, cui post ponit natio rum Dtraxiu, Vg, omnis ho est al; nullus ho est al sunt Da rum: 1a post subtum 1as post ponat natio dicendo omnis ho n. est al equivalet 2as pes nullus ho est al, et 1a post subtum 2as post ponat nationi equivalet 1as pes una cea ativa.

3a Regula pro subalternis est, qua indicat ly pre post qua subalter, et vult dicere, ut natio ponita ante et post subtum cuiuslibet ex ppis subalternis Regulis illas equipolentes, Vg, omnis ho est al; aliquis ho est al: sic fiunt equipolentes. H. omnis hon. est al equivalet huic: aliquis ho est al. Et sine litera in aliquis ho n. est al equivalet huic: omnis ho est al. Pro sub Dum n. est inventa Regula ut potens qua possunt equipolere, ut d melius equipolentia percipiatis, plicites.

N. omnis quida N.; omnis N. quasi Nullus.
N. omnis N.; quida: N. nullus N. quida N.
N. Nullus quida; Nullus N. valet omnis.
N. aliquis, nullus; N. quida N. valet omnis

UGR Biblioteca Universitaria

NEUTER, UTERQUE; N. NEUTER N. EST ET UTER q. N. ALTER NEUTER, N. ALTER N.; QUOQUE UTER q.

Ista Carmina n. aliud significant, nisi quod medius significus in illis dicitur, nec pe, onis, nullus &. ppes equipolenter sicut, quia equipolentia appellatur ex equivalentia significum, et sic quod dicitur ppes, non ibi est aliquid: quia ibi non est aliquid, sic inter equivalentes scitur ex eo, quod non omnis equivalet quidam, et sic de ceteris in Carminibus positis.

Deveniendo ad Diversionem 3ª artis partis valde utile ad reducendos silogismos perfectos ad imperfectos, ita Diuitendo. Quando aliquid unius ppetis alia, per transmutationem extremorum servata eadem qualitate et Veritate. 1. ppes quis gerit vicem antis, dicit Diuertibilis. 2ª suggerit vicem dentis vocat Diuertens. 3. per transmutationem extremorum denotat subtus Diuertibilis mutandus ee in prato, et pratu, in subtu Diuertentis. 4. servata eadem qualitate et Veritate explicat Diuertente, deberee eiusdem qualitatis Diversa, id est affirmativa, aut negativa, ut aut passa sicut illa.

Diversio attribuitur replicationi accidentis et 2ª positionis, sic plicitxe mutae subtu in prato, et prati in subtu, servata eadem qualitate et quantitate. Et in his est mutua Diuersa una ad alia. Hoc modo Diuertunt una alia affirmativa, ut nullus homo est albus; nullus homo est albus, nullus homo, et particularis affirmativa, ut aliquis homo est albus; aliquis homo est albus, aliquis homo, et particularis negativa, ut aliquis homo est albus; aliquis homo non est albus, aliquis homo. Exquo patet, quin. dare mutuam 2ª, valet in adversa ad Diuertentem 2ª.

Diversio per 2ª positionem, est mutatio subtu in prato, et prati in subtu, servata qualitate et quantitate mutatis terminis in contrarios. Hoc modo Diuertunt una alia affirmativa, particularis negativa, ut omnis homo est albus: quidam homo non est albus, quidam homo non est albus, quidam homo. Vtad Clarius percipiatur, quae Diversio singulis ppibus Ipetat, pro oculis habe sequentia Carmina.

SIC PLICITER FECIT DIVERTIT, ET VA PERANS. CI
A STO PER 2ª, SIC FIT DIVERSIO TOTA.

Dicit in his Carminibus quod fecit Diuertit sic plicitxe, et va perans, a sto per 2ª, bonione, et ut hoc melius intelligatur notate, quod in his praedictionibus fecit et va, a sto, 4 literae vocales sic per unum numerum, A, E, I, O, denotant quatuor species, per literam A denotat quidem una alia affirmativa, per literam E una alia negativa, per I particularis affirmativa, et per O particularis negativa, ut in sequentibus Claret Carminibus.

A SERIT A NATE, SS UNA LITERA BE.
A SERIT IN ATO SS PARTICULANTE PRA BE.

UGR Biblioteca Universitaria

Notate literas vocales, diuersione, intelligetis hoc modo: Fecit denotat vnale nativa, & particulare affirua, signatas per literas A, & I. Diuerte ibi licita. Quia extenditur vnale, nativa, & vnale affirua, signata, per A, & I. diuertit per ani. Alio indicat vnale affirua, & particulare, nativa, signatas, per A, & O. Diuertendas ecc per 2am positionem.

Precedit regula intelligendas sic exvi ipsa, ita ut teneant in omnibus, in quibus vacat mixta extracta. Secundo vnale affirua potest diuertere, explicite, vel nisi hoc valuisset gone vale ecc. quia vnale amian. tenet, vt nisi hoc esset valuisset gone alique hoc. Pariter vt diuersio stet oportet deuenire ad certi probabilem. Denique notate, quod in ppe distantes casibus obliquis non debetis illas ponere in recto ad diuersionem, sed facere debetis aliquam cum dictionem, vg. Pru. Videt Lcu. non debetis dicere Lcus. Videt Pru, sed hoc modo: Videns Lcum est Pru.

BREVIS EXPLICATIO PP^us MODALIUM.

Accedentes ita, (auditores charissimi) ad tractatum primum publicum, vbi pro modalibus, quasi nubes tam, dobscura caligo adeo accitet tationum mentes obsequentes, vehine illine fluctuibus distrahat difficultatum, inter oriadas regulas clarificare videntes, ideo vulgo dicitur: De modalibus non gustabo tantum. Sed quia in re adeo difficili aliqua declarate procedamus, vt.

ARTUS 4.us

ONIA AD PP^es MODALES SPECTIA TRADUNT.

Prohemium mixte intelligentia notandum est, quod musica, est tractatus artificialis, de delectans pro exaltanda cognitione, aut suppositione, cuius, in quo sensu ppo modalis recipitur? Est, in quantum solum practicum enuntiat de subito, sicut expremit musica, quo dicto dicitur, quod musica est pars altera modalis tantum extra ppis, vt notatur obiectum: Equus percurrit. Alterum modalis tota ppe, secundum practicum subito; ideo in hoc primo sensu poterat dici ppo modalis. In presenti loquimur de modali in 2o sensu.

Nota ad textum hic ecc apud Pru. Hic tamen numerantes, ne pe, possibile, & possibile, nativum, stringens vel et talem, sed quia duo ultimi nihil addunt supra ppe, dicendo, ideo dicit primitus sermonem, dualetice facientes, imo in vigore tres minime numerant, quia adstringens, & possibile idem sonat, nam, si sumit possibile pro repugnante, sic enim dicit modo dicere, nativum, etiam sit possibile, vel proco quod potest esse, vn. ee.

Notandum 2o mus, posse sumi ad directum, ad vesum, & ad subitum. Ad directum de tali subito, & practico, vt Deus est. Ens. Res stringens a Creatura, sine attributo ppe dicitur modale. Ad-

UGR Biblioteca Universitaria

verbialiter ruptus in era de tractu copę, et distituit pratu, ut Pręs possibiliter Currit. Substitua ponit, Vita quiet tota ppe, ut illa distituat subtu, infinitivi m, quā d alia Copa finita in pratu, ut Pręs pecie ęs possibile, e para, fi fat: quod mui ante panat, e s personal copę, quas spes genit Vicer pratu, cuius subtuę illa oraō perfecta infinitivi m.

Vide ppo modalis Heibta, huc de illa agimus, ppn quā mus sub prato de tract Dvenientia, Illuia ad subtu, de illa principaliter portat. Hic ppo modalis equa duplex, a numeru, modoru, ne ppe, alia de necessr, alia de ęs possibilis, alia de Dtingenti, d alia de possibilis, Et notandu, quod ppo modalis inquacuq; mia fert ppe, pcr, aut naria, aut ęs possibilis, sic Vade naria, sic Vada, ęs possibilis; Vnde Lectmia sit Dtingens, nulla ppo Dtingens e Vg, hic Dtingens: hoc currere e omnino naria, quia tota naria, e Curru, hoc Dtingens, ac hoc ęs al. Et quo, Lectio e omnaria, et ęs possibile.

Pro aliis dictis notandu, immodalibus quante, et qualite ex duplici ca, atende, possit ne ppe, ex dicto, de xmo. Dictu e illa oraō perfecta, Vg, Pręs Currere; mus vo e necessr, de quia Dtingere potest dictu in ee curs de quanti, et qualiti. Dmo quia potest dictu ęs particulari, d minuri nali, ut aliqne hoc est necessr, et similiter dictu ee a tivu, et mu nativu, Vg, Pręs Currere ne possibile, aute Dpa, de secta, dictu ee Vg, d mu fatu, ut hoc ęs ac Dtingens, ideo ppo modalis dicit talis secundu quod a dicto, d sup licitera mo.

Ppo 1mo dalis Vna rus divi dit in va, et falsa. Vae, in quamu Dveniente ex plicat dictu, u Pręs est necessr. Falsa e illa, in qua mus Dnitens ma plicat dicto, ut Pręs Currere e ęs possibile. Deuteq; it atende mia, in qua ppo, d dictu, cui mus aplicat ad cognoscenda, Verite, aut falsitate, Ite divisit in a tivu, d nativu, 1a, in qua mus a plicat de dicto. 2a e, in qua mus mal de dicto. Ratio utriusq; e, quia copa me e prime pali, d abstracta sumit Verar, d falsar, a forma, d natio.

Ex quo Colliges modales posse ee a tivas de dicto, et nativas de mo, aute Dpa, et similiter Vas de mo, d falsas de dicto, aut de diverso. Veruntppo modalis dicit in male, d particulare 1a e, quę Dtat mo male 2a, quę Dtat mo particulari. Ne males sit necessr, e, ęs possibile, particulares vo sunt possibile, pcr Dtingens, possibile n. Dtingens n. 2a hoc Versiculu.

ONE. S NECESSE VALET; I. S POIBILE NULLUS.
POIBILE QUIDA. S; QUIDA. N; POIBILE N.

Neverse cuti signifant, quod necessre e signu, male a tivu, sicut omne, ęs possibile, male nativu, sicut nullus. Possibile, aut Dtingens e particulare a tivu, sicut quida, aut aliquis. Possibile n. Dtingens e particulare nativu, sicut quida. n. aut aliquis. Finde modalis divi-

UGR Biblioteca Universitaria

44 dit in dposita, & divisa, 1ª, quæ facit sensu dposito, 2ª vo, quæ divisu facit sensu. sed quia hinc pendet intelligentia gravissimaru dificultatu in mia de auxilijs, & prædestinaone de essentia, d Volunte Dei, Ideo dicendu e sensu dpositionu aliqu ee dpositu, d aliu divisu, sensu dpositu pps modalis e, quando veniunt extra dicti secundu signi fata (nalia tu extr mi; Vg, sedente currere e i posibile, in quo sensu e quod sedens maneri sic currat, aut sessio, et currus simul sint in eo de subto.

Cuius Vao e, quia quando mus e pratu, hinc tu dictu, ve e subtu, e d ointer de partibus dicti simul sup ptes, d per mu, vnius prat mus. Sensus divisus e quando pp venit extra dictu in secundu signi fata (nalia proxi, qui venit signi fatu (nale dicti d meale subti, ut albu ee nigru, e posibile; in hac eni mus afficit sola copa, e n. tota, p ptes, Ideo q denotat mus n. ire subto n. sp sui prate, d subtu simul, ide aplicat posibilitas n gredienti, d albedini subto albedinis, d sensus e Ve illa, quæ e alba, pose ee nigra.

Vnde dstat moda tes, de quibus de trate loquit, si facere sensu dpositu & sic ote pps prædestinant d de nari e i posibile, Ve prouit salvari e i posibile sensu, d absolute dicendus, qq dicat d pro illa, quia in Vigore logo faciunt sensu dpositu, d tu aliquando dicunt, n. servat Vigor lo gus quia magis n. expedit omittere, qua Auditores in ta grandi mia deturbari.

Actu, d peracti de essentia d divisionibus pps modalis, Restat nunc scire, quod ex dparaone illaru ad invice, resultant propatis posionis equivalentis, d dversiones, sicut ex dpara ane s plicia inter se. Incipiendo q ab op oiione dicon ee speciale dificulte de pps, ac de ppus siplicibus. dparant eni inter se pps signis q cedentibus, sicut ppes siplices. Vnde sicut omnis, d nullus dtrarie oponunt, ita necesse, d i posibile; & sicut onis, d aliquis, d nullus, d quida n. subalterne oponunt, sic partis necce e i posibile, seu dtingens, d posibile, e posibile n. seu dtingens n. Item sicut onis, d quida n. e nullus, d quida, si dtrictorie oposita, ita necce e posibile n. seu dtingens n. e i posibile, e dtingens seu posibile. Denique sicut aliquis, d aliquis n. subdtra ant, sic etia posibile, seu dtingens, e posibile n. seu dtingens n. n. sunt mio posita, q onia sequens figura destrat.

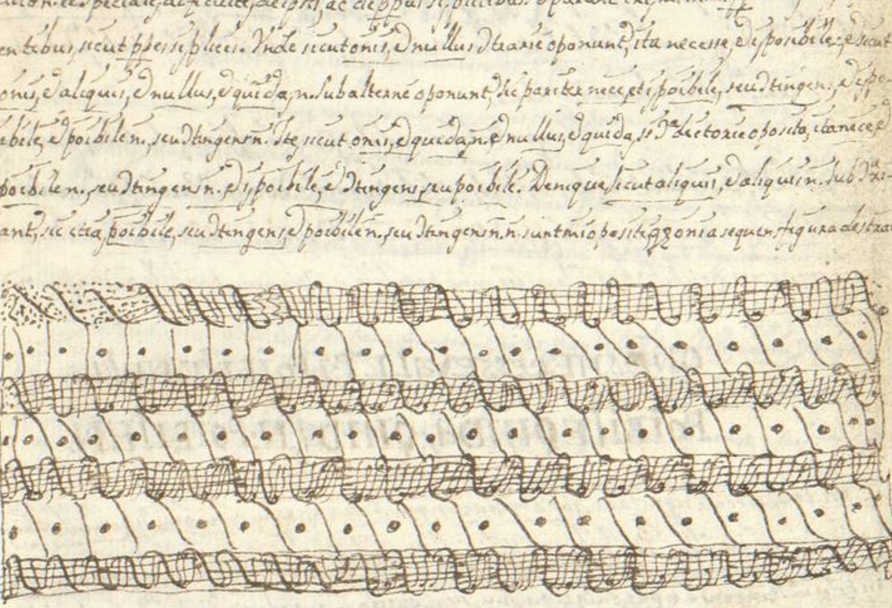

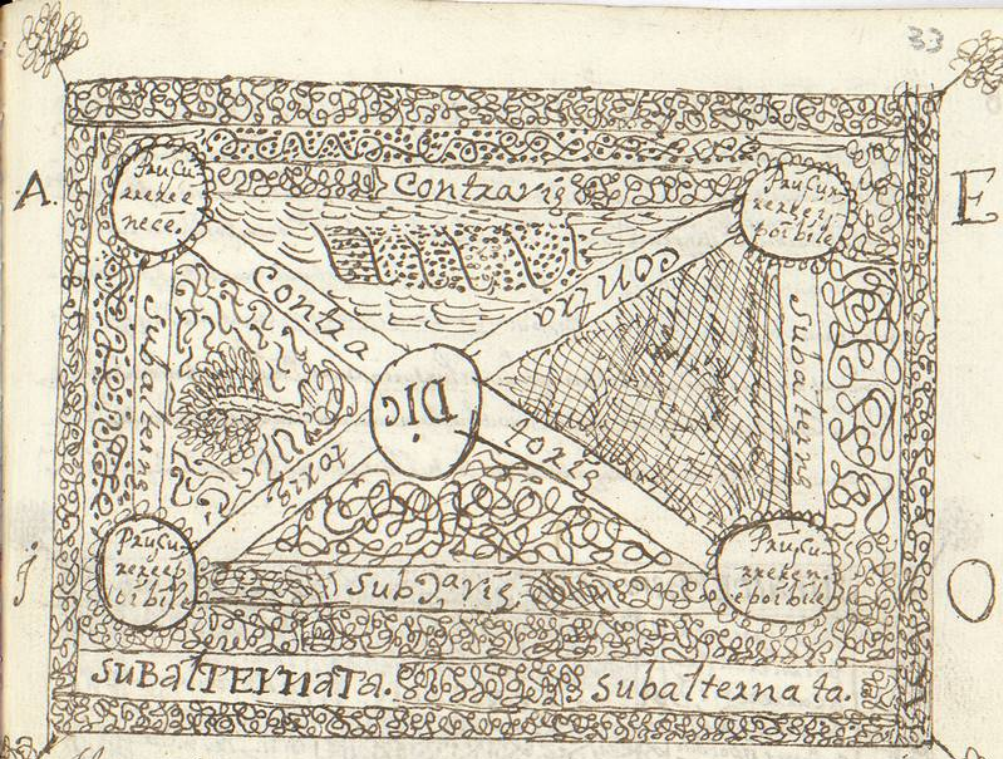

Horum oppositione, equipolentia facile percipiatis. Sic carminis pro absolutorum equipolentia memineritis, ne pe, pre dicta dic &. Memento te igitur omnium carminum, quae ibi dictavi, et ita his modalibus aplicate, et invenietis, quod sicut tibi dixi, n. omnis esse idem, ac quidam n., et omnis n. equivalere tantum nullus: Ita in presenti n. necesse equivalere possibile n., et necesse n. equivalere impossibile; n. necesse n. idem esse ac possibile, sicut n. omnis n. equivalere quidam, et sic de reliquis.

Hoc tandem notate, quod sicut in absolutis anteponitur, et posponitur natio subiecto propositionis, ita similiter in modalibus anteponitur, et posponitur natio modo, n. vero dicto propositionis. Unde si vultis has propositiones Prius esse aliquid necesse, Prius esse aliquid possibile n. facere equipolentes, et videatis dictoriam esse devetis in moriam adducere, quod dicit n. carmine pre dicta dic, quod denotat, quod ab equipolentia dicta dictionarum preponenda natione subiecto cuiuslibet, si in his modalibus proponenda est modo dixi; sic quod invenietis propositiones prefatas equipollere dicendo Prius esse aliquid n. possibile n., equivalet illi Prius esse aliquid necesse.

Advertite, quod natio sistens in dicto intelligitur posposita modo. Unde hec propositio: Prius n. legere est necesse: Interpretatur sic: Prius legere est necesse n., quae equivalet huic Prius legere est impossibile, quia necesse n. idem est ac impossibile, sicut omnis n. quasi nullus. Ad omnia hec actaluce percipienda advertite istas 4or dictiones a Dialeticis traditas, ne pe, Purpurea, Yliace, Amavimus, et Entuli, quae constant 4or vocalibus. AEIO, quae vocales significant qualitatem propositionum modalium, tam ex parte dicti, quam ex parte mi. Et quod propositio sit a firma ex parte mi, et nativa ex parte dicti. I vero quod propositio sit a firma ex parte dicti, et nativa ex parte mi. Ut denique quod propositio nativa tam ex parte mi quam dicti; ad quod retinendum in memoria accipite sequens carmen.

UGR Biblioteca Universitaria

E DICTU NATIQ MODU NIHIL A SUO TU

Itaq; 4or syllabas predictoru Vocabuloru, Dficiendes 4or ppis modalis corresponderus singulis Vocalibus istius qualitis, qua signifat litera cuius libet syllabe; et tales sunt corresponden syllabe sit possibile, 2a stingens, 3 possibile, 4a nece. Exhis 4or ppis corresponderes cuilibet Vocabulo eaunt equipolentes. Pois corresponderes vocabulo Purpurea eaunt 3es ppis corresponderibus Vocabulo Thace. Corresponderes Vocabulo Amavimus eraunt sub 3es ppis corresponderibus vocabulo Sentis. Corresponderes Purpurea eraunt 3es corresponderibus Sentis; sicut Corresponderes Thace corresponderibus Amavimus. Demu corresponderes Purpurea, Amavimus eraunt subalterne, sicut corresponderes Thace, Sentis, q Claret in sequenti figa.

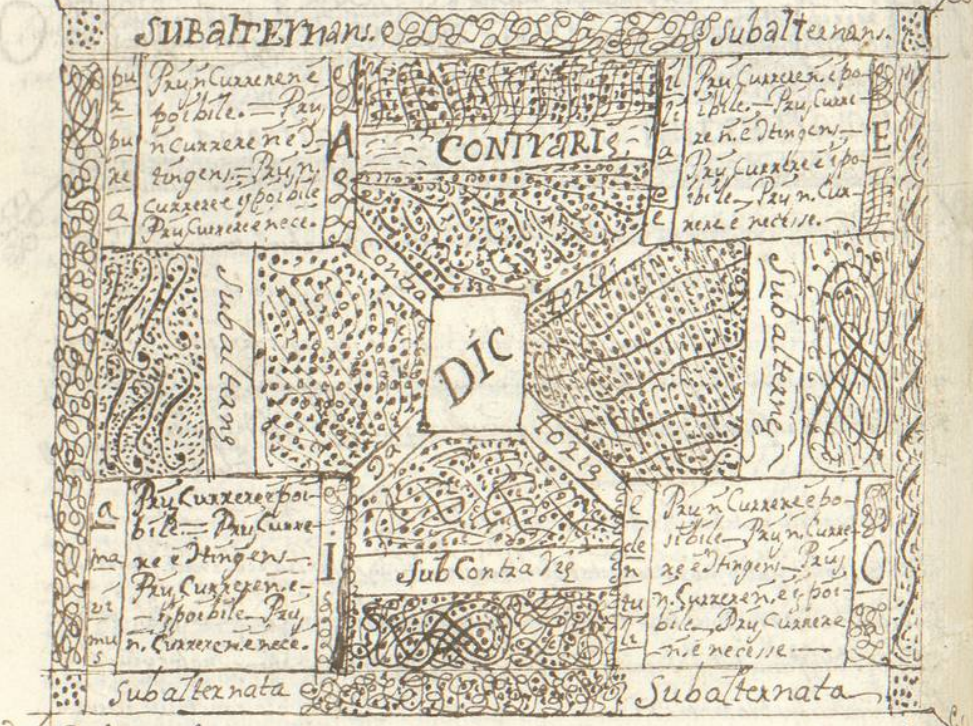

Circa Dvenciones, modalitu, dico generaliter loquendo Dvertendas ee ex parte dicti in te ex parte mi de subtu dicti devet mutare in prati, e prati in subtu. Se vatio onibus quas dicit Dvenciones, diximus, hec ppo aliqua, hoc disputare e stingens, sic devet Dvertiri aliq disputan ee hoc stingens. Raoe, quia dicitur, ne pe, hoc disputare e particulare affirmu, ppo affirma devet Dverti in singulare Xo illud in ptex fecit supra explanatu. Hactenus de modalibus.

BREVIS EXPLA OPPnu EXPONIU

UGR Biblioteca Universitaria

Ppo exponibilis q̃ aliqua indiget extorsione exquo d̃ ppo exponibilis p̃ alia exhibeat ꝙ extorsionat
merito ille ablo, q̃ aliqua declarat, dicit exponentiua, d̃, q̃ exponit dicit exponibilis. Hic duplex
in Reduplitiua ecceptiua, d exclusiua. Reduplitiua, q̃ ponit aliqua parcula Reduplicativa. Parcula
Reduplitiua est quatenus in quanto, prout secundum quod. Aduertitur q̃ parcula Reduplitiua potest sum-
mi 2ue nimirum expecitiue d Reduplitiue. Reduplitiue sumit q̃ tuus, supra quę cadit Reduplitiua par-
cula, ę causa, d Vao talis, d salto, d dico, ut pratu, d nat subto, Vg, ignis in quanto, calidus calefacit. Nil
ly in quanto calidus denotat calorę, ineęnte causa, calefaciendi; quale exponit d pia parcula causa-
le, quia ignis ę calidus calefacit.

Tunc sumit d specitiue, q̃, n. denotat p̃nuę causa albedinis, ꝙ simul dat ionata
liquo subto, ut in hac ppo: Puer in quanto, h̃ę albus, q̃ ppo Reduplitiue ę falsa, quia ecce hoc n̄ ę causa exentia
albedinis, expecitiue ę Vao, ę sensuę, in ro, in quo ę humanitas, et alueo. Aduertitur q̃ Reduplitiua facilius
ppo, q̃ tuus, supra quę cadit, ut quasi deventa subto.

Ppo ecceptiua ę illa, qua gaudet aliqua parcula ecceptiua. Par-
cula ecceptiua est pręter ecceptio, pręter qua, hęc ppo affirmativa sit, excludit a parte subti d̃ negatio pratiui d̃ exclu-
dit, Vg, omnis ho pręter Ioanem legit, q̃ sic exponit: Ioanes n. legit, d omnis ho distinctus a Ioane legit. Si Vo
ę negativa solum, notat esse tm exclusivum, partis pare Vaone, pratiui, Vg, nullus ho pręter Ioanem legit, sic ex-
ponit: Ioanes legit, d nullus ho distinctus a Ioane legit.

Ppo exclusiva ę illa, quę gaudet parcula exclusiva ut
tua d untaxa. Notate, q̃ 2do parcula exclusiva ponit ex parte subti, excludit omne illud, q̃ ę ipsum
subtum, Vg, ho tm ę Valis, quę sic exponit: Ho ę Valis, d nihil aliud distinctum a hoc d Valis. 3tio parcula
exclusiva ponit ex parte pratiui, excludit a subto omne aliud pratiui pręter designatum, Vg, Puer tm albus,
sic exponit: Puer ę albus, d nihil aliud, nec pes, nec theologus, nec medicus.

Exponibilibus a dicitur ppo dita, duo
ne signi fantes diferentia, ut hęc ho dicit abęquo, quę sic exponit: ho ę equus. In quo aduer-
tendum, q̃ ppo distinctio denotat per nnalius, d alter in terminatione masculina, d femenina sig-
nificat solum distinctionem personalem, Vg, Puer ę alius a Ioane; Maria ę alia a Antonia, 2do ponit in termi-
natione neutra significat distinctionem essentialem, ut dico Puer ę aliud abęquo.

Itaq; 1a sic explicatur: Puer ę distincta per-
sona a Ioane, 2a vo, Puer hęt distincta essentia, ab equo: qua Vaone hęc Va, d catholica ppo Pater ę
alius a Filio. Hęc vo hęretica, d falsa: Pater ę aliud a Filio. quia 1a solum denotat distinctionem perso-
nę, 2a vo distinctionem essentię, hęc exponibilium, ex dictis, ex quibus colligitur, d opposita affirmant. Su-
mulistę inquibusdam tabellis; mihi hęc omittere visum ę, quia plus confusionis, quam utilitatis pręstiturunt.

APENDIX.

IN QUO ALIQUA DUVA CIRCA PPOSITA SOLVNT

UGR Biblioteca Universitaria

Dubitabit 1°: Vau divio ppii in Catica, d hypotica, ntu entialis, d genu in, specie? Resp. q Resp. affirm, d probat hoc dubitu: Divio, quę directe petunt ad dubitu divii, equi in, specie: d tales sunt divio inf ppii in Catica, d hypotica: q talis divio est genu in, specie, q ut in præmissa, pra dicta dentia Respondet interrogantį quid divio? Resp. 2° Respondet interrogantį quid divio? Resp. 2° Respondet in Catica, d hypotica: q&c.

Contra hoc Vac: Divio pez de tali sentiales genu in, specie; sed talis e divio in Catica, d hypotica: q divio ntialis. Dnm, divię sentiales ppii diversę, d trao ponte enuntiationi, q quę dicit vni ppii, ni ponit alteri dicit; q&c. Pm mus enunciando ppii Catię, d præcise præcedendo vnu de alio dicit enuntiando ppii hypotię n. e præcidendo vnu de alio dicit amando diuntione vnius, d alterius enuntiationi, quia hypotica e, quę dicit plurib⁹ enuntiationib⁹ vel ppliib⁹ diuntione aliqua Copulativa: q mus enuntiando ppii hypotię &c.

Pminore Quando ctro hanc ppię: Prus disputat, d Plus legit n. Solu enunciò de Pro disputatione, d de Plo lectione, ita ut pro hę duo diungit de natu: q aliquod enunciu distinctu abeo, quo dinqualibet ex illis Catieis enuncio; s hoc distinctę diuntio vnius, d alterius enuntiationis, quę in hypotica reperit, d in Catica nunquam inuenit mus enunciana ppii hypotię &c, d dentes diversus e amo enuntiandi Catię.

Ad 1°. ppo hypotica, seu d positan. prat vna ppia, de alia, stię cas ad invicem conectit: q n. e ba ppo. Probat Doa: De Vacne ppia. ex vnu de alio conectere; s vnu de alio enuntiare: q&c. Ad Mat: Si ect Vappo diversa, Verite, u falsite importaret; s hoc non importat, q Veritas, u falsitas, quę in Catieis, de tali hypotieis: q&c.

Respo, q let ppo hypotica vnu de alian. præ dicet, enuntiatię cam diuntione, significando illas ymediate, u in hac: Prus lectet d Joanes lectet, in qua enuntiat diuntionis Prę, d Petronius Joanis, hoc tę, no, q n. enuntiat diuntione d ungi re mediate extra, s ymediate, d enuntiat ipsa diuntione, u dingente ipsa extra secundu se, ideo q in dicitur ppia Catica, de cuius mu nere e enuntiare vnu de alio, s alia diversę Vacnis, ne pe, hypotica.

Hanc solucne, me thesis intelligetis notando discrimen inter has ppias: Francus studere, d diuntus hac, q e Plus studere. Francus studet, Plus studet; in trag e diuntio, sint diuntia dicit de vno extra, ne pe, de Franco, e deone hypotica. In 2° vo diuntion. dicit de alia quo extra, s signat ymediate ipsa diuntione, u dingente illa extra secundu se, q in hac: Francus studet, d Plus studet diuntyer utroque studio de nullo extra prat, s tu q utrius q studii sit diuntus dicit: Vnde hęc alia species ppis a Catica distituit, qua hypotica denominamus.

UGR Biblioteca Universitaria

Ro Dfamaone, dda Atl, nomie, explicita prdaonis. 9a, udixemus in tertiu dubio solu de catha
cis, exq̃ buit: Setia ars pra diuntione hypotica quantu ad ita ee in ee, upet in hac: Se hoc equ
us, e hyne sequit, in qua tu dittu, fraxu, de sygulis Catcis e Talis; na hoc sit talis: hoc equus, ha hy
nibilis, ita dittu, vo fraxu, de tota hypotica e Vna, a tota, q̃ hoc sequus, sequit ita hynibilis. Itaq̃
ppo hypotica distincta, dist in tomo Verit, vt supra, ppontat.

2a pa
2: ppo hypotica equivalet Catcis: g ne spe
cies diversa. Probat ars: Hoc ppo Rus curritt Ioanes curritt e hypotica: sequivalet huic, Rus, e
Ioanes curunt, que e Catca: gk. — Respo dicendo mie: equivalet mie mia litis de domie: ha
bitet no mee. Ad probaone Ieda maz, de dugo mie, ex de gno ppo: q Catica, saltem distincte mentta
re vnu de alio; hypotica vo mentiuntaone diuntionis, aut diuntionis vnius ppis dalia: Vnde
negnge, saltem equivalere possunt, set materialiter tdem portare videant.

Dub. 2o: Vtru diuio ppium
arxva, e nativa, sit genus in species? Respo ad tiue, et Probat, ars maz, e natio impossibile es se
sentiale, diuse dentes aonis ppis usie; diuio, cuius diuisu, sibi cit de sentiales genus in spe
cies: g diuio ppii n arxva, e nativa e genus in species. Maior bet; et tq̃ qualitercumq̃ ars maz
ne, in nam ee qualitas ppis; hoc n. obstat q̃ de sentiale, ap lantcia pra ita qualificativa se
bte prant in qualitz: Et hmoi mis ars maz, et natio sibi ppis.

Ars mat: Enuntio arxva, e nativa diuntur univoce in aone enuntiaonis,
que quide de vtroq; Valet pra ri, de ligunt ppes mas aones caracteristicas arxve, e diuio ppii. Probat
ars: Ppa arxva sibi cit pra enuntiaone, sentialiter entitz, seu de nexione pra ti subto, nativa vo
sibi cit sentialiter pra enuntiaone, natione, identis, seu connexionis pra ti subto: g enuntio arx
va, e nativa. Ad

1a: Ade, in ee negnt dari alq̃ dne: ars maz, e natio explicat pra ee, in ee nag
arxva dicit de, g nativa dicit q̃ in ee: g nequeunt ars maz, e natio univoce dnire. — Respo di go
maz: Ade, in ee pregerie, et na abstracto negnt dari alq̃ dne, Ieda maz, in decreto ne maz, e
dugo mie: Ars maz, e natio explicant pra ee, in ee no abstracto Ieda mie, in decreto no mie, e Doa.

Ad 2am, in ee
Ideo rari possunt in abstracto, in quo sensu inter illa extra n. dat medij, pre alq̃ dne, et ita abstrahi
potest. Et potest Ideo rari Talis Iuncto, de quasi in decreto, ita ut illud abeuntis sit pra ei, pales
ni, saltem, et in hoc sensu alq̃ dne abeti abstrahi potest, et ita eveniret in ars maone, et natione, q ars
mao, et natio n. differunt pregerie per ee, in ee, seu significare ee, et significare in ee, q̃ vtraq; significa
tio schet secundu species significaonis artificiu, et placere, aquibus abstrahi potest alqua Ieda nis, que
ppo ut hic.

2a: Ars arxva, e nativa ppo ett species ppii, nativa in potest transire in arxva, nec e ars, nativa
in arxva in potest transire in nativa, que ade, et acita lapis e nal: g nativa potest de. —

UGR Biblioteca Universitaria

50 Ifrmat, hę ppo Pauę, d n.e Doctus vna, de ade, ſe simulata fua, et nativa: g ita divio n.e essentia-
les, q.a 2.a ſunt essentiales n. posunt eſe, ind viduo Dnae.

Reſpo decendo mae, d mando mię, ad patefactione, dico n.
é ade ppo, q.a unitas ppa requirit Dnitę, ſubtę, d prati, d in assignati. Sto ſubtę, ſit Dnu, pratę, vo et
diversu, q.a in 1.a detracte nat. al de lapide, d in 2.a etta a te mando de lapide natione, alia, a te matetia,
ng nea, d natio extracta, quę nihil detracte, nat. — Ad Ifrmaone, Veſbonder, g illa e duplex
ppo, q.a ne vnu, ſed 2.a pratę; na, t facit hunc dnu, Pauę ens, d 2.a Pauę ne Doctus.

Quod alia ad divione ppis
Dnale, d particulare, dico breviter. Ad divione, ſubtę in accidentia; ſiquid, g ad vero ponere mag,
Dnu, ę, extenſione, d limitatione, ſubtę, quę quide, extenſio, d limitatio ſunt accidentia reſpectu ppis, u
e potę quantis ibus. Ideo g potest dicere divione, in Vag, d falsa; na Verax, d falsa ppis ng-
nalis, ppius, d sequentia g illi accidunt, u g.a sequuntur ad obtu.

QUESTIO VLMA
VTRU EADE PP.o POSIT TRAN-
SIRE DE VA IN FLA, VET.a
ARTIS 1.ui
NOTIE DIGNA PONT, ET VA-
SENTIA ELIGIT.

H. loquimur in psente de ppe Vocali hec ens, d in eius ignificatione dependeat ex
Locutione, li breve stante ode, obto potest ignificare movnu, d postea oportu, ac pro
inde nunc e Va, d postea falsa. Hec etia loquimur de ppe mentali naria, aut, possibile, u impos-
sibile, hoc ale; hg ens, ſsterna Veritas, u falsitas, q.a ſuę sentię ſunt imbaniabiles, nec possunt alte-
rari ſe here. Loquimur de ppe in mia stringente, u ista: Pauę ſcedit.

Noto 1.o g huiusmodi ppo potest ee, d
intuitiva, u abstractiva. 1.a nequit mutari de va in falsa, d enim, het pro obto falso, d
motivo Veritatis, u in se pręsente, Vg, Cursu Pri: Ideo cessante Cursu a bante Vei, ces-
sat actus intuitivus, q.a pendet ab obto, u e in se. Remanet g solu, difficultas de
ppe mentali stingente abstractiva, q.a hec caret media specie, potest stingere, q de ſacu-
at cognie, q.o obtu, in se tae, de tia q.o aliter se het; Vel potest in hereticis; qui eque ac-
tualiter credunt obta fidei, ac nos tra, ante, d post Declaone,

61

Noto 2°: Poss. stingentes de presenti dno tzare tepus; & hoc 2da vta dicta te, de tpis significat certa, te poris de ja, u hec: Prus dedet per tota, una hora, huiusmodi tpis nequit mutari de vero, in falsitate aut de ja, una, vte co bulantibus omnibus horas ones partes diei one Pri. Index Prus surgat una, iquo instante illius hore, ph oetia, in 1° instanti tui falsa, q dicta, in 1° q significabat tota hora; & a per totam dedet, nunquam exit falsa, dicta: g solu, q significat Vsuale pporis parte, illec absolute ph orata, Prus dedet, & dicta ph oceditur cultas.

Noto 3° q 9a Verai 4er sumi potest, 1° a Verai ens ende, & transcendentalis, & poris o enti, illec dnis dicta, pognio nis falsi, debita sterni Vere: 2a Verai significando quę propie dnt Vocibus, & signis exteris. 3a e Verai incidendo, de quę da Verai moralis, quę abbe lard, & det Petrus 4ta denig de Verai Vbrs entando, seu cognoscendo, ut Vere exbrimit, & Vbrs entat dicta e nse, quę nra aliud, quam quę da Velao. Formitatis Neque inse indebite nse, vtunt, quę ad ppo pontam itate & formitę, & Neque inse adquirere cum oportunę, ne pe di formitate.

Dicta, nza de fenanda Dc°: Eadę ppo in nza, ex plicato potest de via intalsas transire, dd: Sitne Dni: in 4a dictione 999e 2a ph oter Verę, ista numero 28°, vbi ait: Relatę ad Vere, accidentale, quę potest dnice, dnice. Prus 1° ph o pluribus in locis, precipue tempore 3er de subita, vbi ait: eadę oratio falsa vadet dicę, na sua chęoratio quę pria, nquam fuisse re, & Neque inse erit eadę chęoratio falsa exit.

Exqui Verbis sue dicta ratione 2am mę 3ię ativa, hec ppo Prus dedet duratę potest per dies aut plura, in tanta: Sitne no in tanti potest ce Vae, & in alia tata: q eadę ppo potest transire de Vae in falsa. Probat mio: Potest Prus sedere in instanti A dn. sedere in instanti B; & hec ppo exit Vae in 1° instanti 1a pforma obtio, & falsa in 2a di formis: g dr: = Respondent aliqui ppe, in 2° instanti in ee eadę, ac ens, 1° identitative, & entia dicta in tanta, na pris in 1° Vbrs entato ob tio 1°, & in 2° pro 2° instanti, & neg di tenty, Vbrs entat in 1° instanti, ac in 2° ista pro do ens exit in una, ac in alia, pro in utroq instanti Vbrs entato ob tio 1° & nec exit in 1° de presenti, & in 2° de preterito ac pro inde ens dicta in tanta, in uno instanti, ac in alio

Sed dn: Ppo Vaone cobę significat tpus, & usę Valet, & inde tate, & entitas, ppii debet exire de tę, poris, & usę vanę significate. Nosce, & pro hac dicta te poris potest ppo, quę erat Vae dicta falsa: g in mutata entitate, & subita ppii potest transire de Vae in falsa, Probat mio: & sua unta: de dicta te poris significata absq copa, net multitudine partiu, sibi ide, subadentiu, & remoto Pri, potest in una parte tpis, & significate existere, & in alia ni existere: g potest ppo.

Dixmatis de explat hoc: Entas ppii debet esse eadę, secundę obtio, & ide, & notatu: & pro tota dicta te poris significata per Cabę, ide, obtio, & ide, & notę: g debet durare entas ppii pro tpore significato; atqui illud tpus nisi subeuntiu, potest esse in una parte illius existere, & in alia

UGR Biblioteca Universitaria

62 [illegible]

Nihil deest.

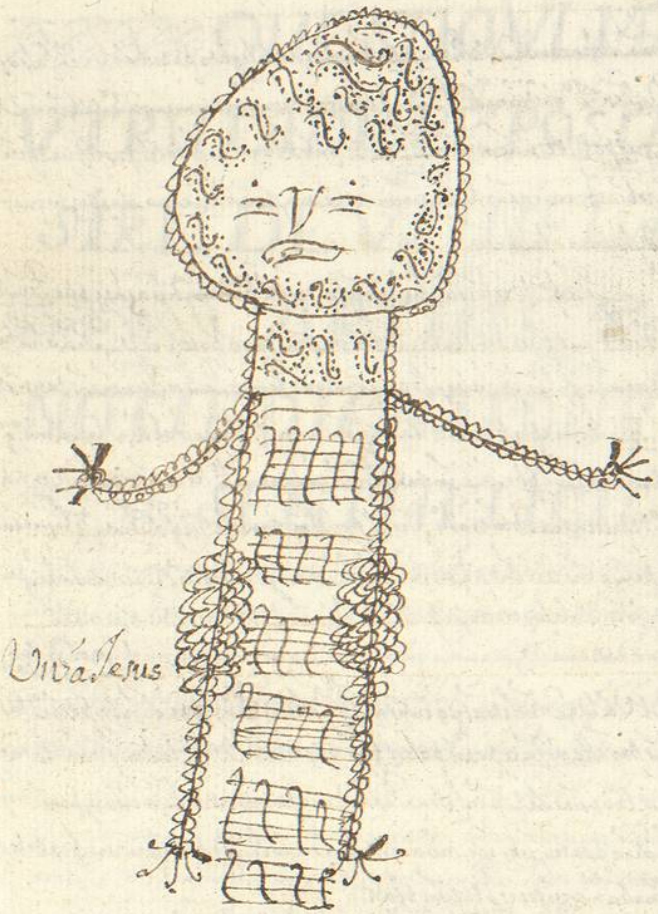

UGR Biblioteca Universitaria

SOLVUNT ARGUITA

Arg. 1. Quia actus fidei supernaturalis Deus non erat ad actus falsi in fidelibus. Sed hoc videtur non posse tamen dici de vera, et falsa: ergo eadem ppo nequit tamen dici de vera, et falsa; Probatur minor. Ponamus Catholicum fidei hanc ppo: Christus Dnus est in hostia ante Consecrationem Speciebus, et quando tenuatur vigor ad illam Consecrationem, tunc patenter fidei ista ppo ante, et post Consecrationem Speciebus et antea falsa, et post hostia falsa, sed tenta elicebat actus fidei supernaturalis: ergo et post hostia idem numero ppo: quod fidei supernaturalis Deus non erat ad actus falsi.

Resp. Negando maiorem, et mando minorem. Ad probationem dico: Fides supernaturalis de hoc mysterio non tenet ad hanc hostiam in particulari, sed ad hostiam non Deus tenetur in Dni Declarationem fidei sic intelligit: Christus Dnus est in hostia non Deus tenetur. Et in hostia non est, quia Deus hostia sit Deus tenetur, sive non. Quare nulla datur hostia, ad quam ppo est Deus. Asserendum ergo, quod ecclesia non potest declarare hostiam in particulari, et circa illam potest declarare ppo, Deus est falsa, eo quod sacerdos non sit Deus ordinatus, autem hoc est contra Deum. Ideoque talis assensus dependet a fide humana, et naturali.

Ad hinc colligitur qualiter debeat adorari Christus Dnus in Sacramento; Sacramento tenetur adorari ad Christum Dnum, prout in sacrato, seu prout in hostia non Deus tenetur, et hanc Dignè adorat Christus, quamvis hæc hostia in particulari Deus tenetur. Sed nunquam expedit dare locum dubio de hac hostia in particulari, hoc enim Charitas diberet, et devotione tepida fare. Adorat Christus in eucharistia, et huius nunc cogitationes ut multum Deus sentit.

Arg. 2: Varia bo obiecti, Variat ergo Cognio. Sed Pron. Currente in 2 instante Variato obiecto cognionis: ergo et Cognio: ac proinde eadem ppo nequit dici Vera, et falsa: Respondeo quod maior: Variato obiecto formali, Variat Cognio Deo maior: Variato obiecto materiali non maior: et dupliciter Pron. Currente in 2 instante Variato obiecto formali Cognionis, nomine: Variato obiecto materiali Deo minore, et hinc Deus. Cognio quæ abstractiva præscindit ab existentia in re, ita eadem Deus existentia, sive obiecta existat, sive non: Existentia enim nec obiecto nec tractui Cognionis abstractivæ, ut Cognio est Index aliud subesse tali Cognioni, et alteri Veritas: Index non existentia Veritatis obiecti materialis cognionis, quam hæc non solum dependet ab obiecti existentia, sed etiam ab specie: Etenim 2 sensus pares, ut Deus tali Cognio dependet ab existentia Veritatis, qua ab obiecto tali: Ideoque ad Variationem existentiæ obiecti Variat Cognio ut Deus. Et quod ad subtus. Plura alia augusta abundantiora Deus longius Videnda ab Deo tali causa.

UGR Biblioteca Universitaria

DISPUTAO 3ª ET VLTIMA DE ILLIS, QUÆ AD 3NTUS OPAONÆ PERNEM

Imunitet Doni bus A.A. 3ma, et Dipa experientia in pno hanc operam dare cum 3 debu-
so pæonem neo inten Dpetere Vnde facta mentione de 1ª et 2ª, ne ppe apprehensione et tadieta-
Restat vt de decurso sermone cum tertiam et quartam

QUÆSTIO VNICA

DE OBIUS PERNIBUS AD ARGUNÆ ARTUS I.

DE ARGUMÆONE IGNIAGIT.

Argumentatio si Dnitas definitionem sciendi, in quo my
exactio in feriden a tat. 2. y mus Sciendi ponit loco 3ciæ, in quo argumentatio Ducnt Dalfa-
one, et divisione. Relinquæ particulæ loco dictæ. Ex quo sequit 3ª dargumentatione 3 mario Requirit
1 id quod infert. 2. id ex quo infert. 3. Loo intrendi, seu notatio Illationis. Ex plicata tria hac
argumentatione. Flout Valing et Turbolt. Inqua, quod infert, et quod hoc Visibile, et Vocat
Dem. Renout Valet istud ex quo infert et Vocat dem. Nota vo Illationem esse Vig.

Sed advertite quod nullus
Dem, ac Doa. Nam Dem ut Mappa, quæ exanti sequit secundum se Dividenda; Doa vo est Tabula
Dnexio Dequente dante. Vnde Dogma Doa potest ut dare Tabulæ Dem, et Dª. Ex pli-
cho vestro: quit Rugiboli. Ex pli 2. Paul sedet: q Ioanes disputat, qui audit hoc enthyma
nat Doa, et Lector natat Ioanes disputare; quia si de facto disputat Petrus et Doem, sequeretur
eis, inferri Ioanes disputare, ex quo Paul sedet: et hæc ultima sequit. quod qui natat Doa, natat Ma-
one, n. vo Doem, quia hoc ut Dig, vel Tabula Doa alba, una la.

Tem, dicunt argumentatio in mala et pa-
le. Leis, in qua vnus ex alio infert Vacnem, n. vo Vaonem Tes. Vig. Omnis hoc est Visibile: gone Vis
bile vacuo. Hgeni Doam. Valet Vaonem Tes, sed dig mus, hoc est, obnazia Dnexione quæ tacenter
jacet, ut pote Realiter edenta Reale. Leis, in qua Dem, et Enthymema disponente ex vno infert 2. pho-
etal. Pruvetho: q Pruvetal. In hac Doem leprime in fert ex disponente tertiam, et deinde ter-
one Tes, quam via placet balleno mig. Vig, hoc est lapis: Pruvet hoig, Pruvet lapis.

Dividit tertia argumentatio en
nazia, probabile, et Sophistica. Leis, quæ denotat vnus sequi ex alio tig et Vehemen, Vig, One Va-
let Vivum: sed hoc est Valig hoc est Vivens. Leis, quæ denotat vnus sequi ex alio probabiliter

UGR Biblioteca Universitaria

Hoc est secundu aliqua Vacone, vna ap̃ enabilis Vg, quod manifestat Clarc cap̃ nobj, et manifestando Vg, Clarc manifesta cap̃ nobis, q̃ p̃ procedendu contra Deu, q̃ deno-
uno sequi ex alio falacia Vg, Canis est pater, Hic Canis est bonus, q̃ Pater est bonus Canis

Hoc aliquibus bo-
die dicit argumentac in Dialectica hy, Valz Caubale. Iste inqua Vacio per particula, se denotat ut hoc
Curis mouet. Deus inqua Vacio denotat per particula q̃ ut hoc est Valis, qet Vitibile. Deus inqua
Vacio exprimit per particula quia, ut quia hoc tabus dignegat Deus; De hiis pauca dicit tractan
dep hypotica. Sed abbreuiate pasc candi oratione mea liter accepta, subdiuisa, scalibus subiecon-
uncis argumentacionis, et p̃ p̃ ut eni argumentac, qua tenu inclucletis, illativa, seu dicis. Sit-
Deus, qua tenus p̃ cessiua ut dicis denominatiue potest Vg, vocabula.

Diuidit p̃ argumentac in 6. p̃ cipue in pe,
Silogu, entimema, inductione, Reductione exp̃ plu, et Dilema; sed antequa de istis agamus,
et ad Silogu, qui p̃ cipalis argumentacionis, et adquacenna tanta cura, Silogu, Regule pro
da argumentacione in Dialectica nandis sunt. Sciendu, quod exantecto Sequitur Dacendu Vo inba Deus
ex falso falsu, et q̃ possibile, possibile, et ex impossibile, non sit, et ex Deingente Deingens, Sic et Deus
niat, hoc est Vacione mea, Vg, hoc est Deus, q̃ tal. Vbi hoc Deus est Deus, Vacione mea.

2. Regula est inba Deus
posito ante ponit Deus, n. est Deus item ablato Deus equens, auferet Deus, non est Deus Vg, Valz, est ho
q̃ tal, et n. est Deus et similiter Valet, N. est tal, q̃n. est ho; ante est Deus, quod debet intelligi de ter
pertinentibus sequela n. Deus tabules mutet quia procedit inter hyperiores, et inferentia
rer. Item, tes sunt in Deus tabules mutatio exponens, aut natione anti ponit, vna tDeus, Vg,
Licet Visibile: q̃ est Valet: N. est Visibile q̃n est Valet. est Deus in vtroque.

Sustinba Deus, quicquid sequitur Do-
ens exentialiter hyperi, et abstracte ut exponens sequitur ea ad ani, Vg, est ho: q̃ tal. Vbi ad al
quod debet esse ex parte Deus equens, sequit quod dne Deus, subsistat de hac omnia dicunt de
homine. N. Vg, sequit tDeus, quicquid sequitur ad ani, non debet non dicit Valet, nisi de alia, non
est superius. Hec Regula debet intelligi sicut p̃ cedens, non intuis equalibus, et Deus tibus equ
aliter exponens = Fert quod Vg, pugnat Deus equens exentialiter sub et absolute exponente inba
Deus Vg, pugnat ante, Vg, est ho: q̃ tal. Sicut gal Vg, pugnat in ens tibilis, et ea hoc Vg, pugnat, non est
Deus, nisi inter Deus tabilibus. = Fert quod non. Vacue in p̃ pio, et Vg, inquit p̃ propasitj, Vacone cuius
hec est mala argumentacio ab ex Deus: sed Puer est ho: q̃ Puer est Deus, qua enim ad ex hypo-
sitionalis, et in minori p̃ talis.

ARTIS 2
DE QUIDITE MIA, ET ERA SI LOGI TRA LITER TRATAT

Silogu, qui p̃ fecta argumentac ais, et oratio inqua quibuda positis alia
ud aliud necessario sequit per ea, que p̃ ponuntur. Hy oratio ponit ho ogeny, et ponens hypothe-

UGR Biblioteca Universitaria

Vquia sloqui est vnica appositio, vt potest tradere vnitis medij, inquit enunt extrarum
mis, et tradere vnitis, seu disponentes eorum. Reliquos parcus ponunt loca dicti. Notanter
dixit in definitione, per ea, quæ possita sunt ad denotandum sloqui per se, ne nullus alio intelligeret
hoc ut D. C. nario, quæ explegimus, quando explegimus sint innitio de, quæ bene dicit po
sitis.

Circa 2am partem, dico, quod mia sloqui est 2 alia extrinseca, intrinseca, quæ alia. Extrinseca
ut mia cuiusq; seu dutis. Illud circa quod ventus sloqui dicit. Duo, quod dactualiter sloqui, prono
minalis. Et sloqui est 2 proma, et remota. Iunctipes, quibus sloqui dicit, dicit hoc ut
al. sed Pauli est hoc q Pauli est al. Inde extrinsecipes dicit flat sloqui, quarum 2 vocat maior,
2 minor, et 3 docui, seu D. C. Illa remota iunctis, quibus ipsi coalescunt ne pes, subtus, expra
cuipsi: et inter sloqui iunctis, quarum vnus vocat medius, et est tam ponitur in maori, vnitio
propositione, n. Vo in Doa.

Alius vocat alius extrans, et est tam, qui ponit in maori Dmedio, et porta
ta in D. C. Dmiori. Alius denique vocat mior extrans, et est tam, qui ponit in ppe maori si
mus Dmedio, et porta ponit in D. C. simul Dmaori extrato: quod totq; clarius at hoc exemplo: Om
Valet est bal. sed Dnullo est talis: ponit hoc est al. In hoc sloqui ly Valet est medius, qua repe
ina hababus pregimus, et n. in D. C. ly al est maior extrans, quia repent in maori. Simul Dmedio
portaque inuenit in D. C. Denique ly hoc est mior extrans, quia exit ex simul Dmediomius
vs, in D. C. Dmaori extrato Collocatu.

Deuenemq; ad 3am partem, fra sloqui sic detinet. Et ordinato, cuius
dio mij eius, sed quia duplice, ad faudtura sloqui mia assignauimus 2 quoque fra. Cui libet mij
correspondent mitibus mus: quarum vna correspondet mij remotq;, et Vocat figura quiescit
finit. Accidit positio nostrorum, secundum successionem, et praclionem: quod toto clarius tangit alegato
exemplo, in quo figura dubitanea, quod eius valq; quiet medius, valq; dispona Dextra tibus que
in maoris in subtus, et in mioris practu. Fra mij proma, quæ mia apellat, et est basio pregimus
interse, et D. Doa secundum dextra quantis, et qualis. Dextra quantas dubitanea, quod ones
pregimus sin. nales, vt alq; aliqua excellit, n. em pregimus ponunt ex parcularis. quia expun
parcularibus nihil infert. Dextra qualis dubitanea, quod ones pregimus n. sin. natius, vt al
q; aliqua excellit dicit ea affirmativa, quia ex puncto natius nihil infert.

Inde qualitas dinao medi
o extratibus (in qua vao sequi dubit) tribus est, tractia figura 3 dicit est. Est dispo
media qua, medius est subtus, in ppe maori, et practu in miori, Dhoc est talis: sed Pauli est
q Pauli est talis? Dubitho, quod est medius, ut subtus in maori, et practu in mioris pregimus
2 est dispono media qua medius extraqua pregimus est practu, Dnullus signus est
sidone sensibile est al. Signullus sensibile est hic signus Dbal, quod est medius subtus
in 2 babus. 3 demus est dispono media, qua medius extraqua pregimus est subtus Dbal
Ome Diuenient corpus: sidone Diuersus est subtus: q aliqua subtus est corpus, Dbal
uus, quod est medius) et habet 2 hababus quod Caleb

UGR Biblioteca Universitaria

SUBPRE 1ª, 2ª BIPRE, 3ª BISUB.

Quod ri declarat. Subpre 1ª vult dicere, quod medius sillogę faciendi in 1ª figura debet esse subtę in maori, et practę in mori. 2ª Bupre vult dicere, quod medius sillogi faciendi in 2ª figura debet esse practę in maori, et mori. 3ª Bi sub vult dicere, quod medius sillogi faciendi in 3ª figura debet esse subtę in maori, et mori. Inde hti tanota de sillogis, figuris, quę ad dispositionę meę memorię pertinent, Restant vncire multa plicitate, modorum, faciendi sillogos; qui iuxta dictę meę dispositionę meę promptę spectant. Circa quę addece, et nove excogitatę sunt, quas sequentibus Carminibus, Dialectici Cantant.

BARBARA, CELARENT, DARII, FERIO, BARALIPTON.

CELANTES, DABITIS, FAPESMO, FRICESSOMORUM.

CESSARE, CAMESTRES, FESTINO, BAROCO, DARAPTI.

FELAPTON, DISSAMIS, DATISSI, VOCARDO, FERISON.

A dentellegentia, harij, Carminę, Vocate inmemorią, quę dicta sunt de hijs Vocalibus. A, E, I, O, ne pe, quod A indicat ppe, affirmativą vnalę. E denotat ppe vnalę negativą. I particulare affirmativą et O particulare negativą. Vnde, quod Barbara dicat ter in plici AAA, sillogus illi correspondens debet dicere 3 ppus vnalibus affirmativis. Eodem quoq; modo, reliqui noves deveniunt 1ª figurę, quorum 4 1ª includunt directe, Ceteri vero indirecte. Vnde ille sillogus Barbara includit directe, in quo maior extat, et minor practę in DC. Illevo indirecte, in quo minor extat practę de maiori in DC. Eodem quoq; modo perfecte 1ª figurę, ne pe, Baralipton, Celantes, Dabitis, Fapesmo, Fricessomorum, de ludunt in directe.

4 mi sequentes, ne pe, Cessare, Camestres, Festino, Baroco de serviunt 2ª figurę, et directe de ludunt sillogi facti in illis. Denique 6 mi sequentes, ne pe, Darapti, Felapton, Dissamis, Datisi, Vocardo, Ferison deserviunt 3ª figurę, et hęc directe de ludunt. Sed nec vtę quę perfecte, neut 4ta 5ta figurę. Notate demu, quod in aliquibus dictorum duarum dictionum

UGR Biblioteca Universitaria

Syllabę quatres, ad quas n. debet̄ attendere, quia ponunt ad ꝓplecty carminu, ut per
in Baralipton, et frisesomorum. Vbi ly Jon, et Mory, nihil deseruiunt, sed ꝓ Clarioꝛ
intelligentia inspicit̄e expla.

Exę plu 1ę figurę Directe, Et perfecte Ꝺcludens.

Bar = Omnis homo Est ANIMAL;
Ba = SED ONE Risibile Est Hō:
ra = Ḡ. ONE Risibile Estal. = Exę plu eius dę, indirecte Ꝺcludens.

Ba = Onis Hō Est Sensibile;
Ra = Sed one Risibile Est Hō:
lap = Ḡ Aliquod Sensibile est Risibile.
Exę pla moꝛu, directe Ꝺcludentiu, in 2ę, ~~3ę~~ figura

Ces = Nullus hō Est LAPIS;
sa = SED CRISO LITUS EST Lapis:
re = Ḡ. Nullus CRISO LITUS Est hō. Hę ~~Ꝺcludunt in 2ę figura~~

fes = Nullus lapis est Animal;
ti = Sed Aliquis hō est Animal:
no = Ḡ A Liquis Lapis n est hō. ~~HE Ꝺcludunt in 2ę~~ etiã.

Da = Onis ANIMA Ralis Est Spiritus; exę pla moꝛu directe Ꝺcludentiu, in 3ę figura
ma = Sed Onis Anima Valis est ꝛmoꝛtalis:
ti = Ḡ Aliquod ꝛmoꝛtale est Spiritus: ~~HE Ꝺcludunt in 3ę figura~~

fre = Nullus Color est Substia;
vi = Sed Aliquis Color est Alvedo:
son = Ḡ. Aliqua alvedo n. est Substia. ~~Hę Ꝺcludunt etiã in 3ę~~

ARTIUS 3.ti

PRIa SILOSTICa EXaN, et DIuisiones Silogꝭ ponꝭ

Pro Ꝺfecta artis Silogistic̄e notiã Veritat̄ sure, quod 3ę dat̄ priꝰ, in quo tota nititꝰ Silogistica arꝫ et aque Silogiꝰ certitudine accipit̄, et euidentia, ad Ꝺcludendu. Iste, que sunt 2ę, vni 3ę, sunt eade, hoc est, si Ꝺ eade identas extroꝫ Ꝺ 3ę, u Ꝺ medio, ex hac sequit̄ identas extra tu, enter se, Ꝺ, Vale est Visibile; sed Petrus Valet: ḡ Petrus est visibile. In quo Silogo, quia Petrus est visibile ident̄ sane Ꝺ 3ę, ne pe Valę, etiã inter se ident̄ sane. Sed notate, ut ad hoc, quod tale priꝰ teneat debet̄ intelligi n. de idente absoluta, sed solus de illa idente, qua sunt eade Ꝺ 3ę. Quia. possit Ꝺcludi, et sic idente extroꝫ Ꝺ 3ę alia identas inter extra, nisi ipsa met, qua extra hent Ꝺ 3ę.

Exquocunq; quod en hoc Silogo, hic Deus est Pater: Sed Filius est hic Deus ḡ Filius est Pater, in quo stat tota huius Vei ꝺfultas, Pater, et filius sunt eade, et vnę ens ea eade vnitate qua het medio, ne pe hic Deus, et Ꝺ hoc stat vnitꝰ, exentia le, singlare, inde est, quod de tali, ne pe Patre et filio Ꝺ vnitꝰ indiuiduale, tres marca caba aquí el garrafo.

UCM Biblioteca Universitaria

stare poterit ac pro inde in dente solu, in fine enter Patre, et filiu mas, seu de ea realitate, nea individuale exentali, et dmuneratiu, n. vo ideatis pront opponit ultimu realitati personaru, quia ista n. habent se medio. Inde solu in fine dr Patre exhibus realitate, exentialitas, entitate.

Pro hoc nativu deducit 2 pars, quod duo habit gn. sunt ede ordi, nsuntiade, inter se, poterit, ho qua ex extra tibus identificant dr, et alia, talis extra tes nequeunt inter se extare, ut petit in hoc exemplo: Petrus et turtur: Petrus et nobilis: ghobilis n. est petrus. Et hic qua maior extrahit ne pe, turtur, n. identificant dr, ne pe, Petru, cho maior, et minor extrahit n. identificant dr. Notate, quod 1 pars deverit ho qua ex extrau. 3 petru est, duci de oni, et duci de nullo. Ad pars regula ad ho qui ex trahit, et verit hui. sensu, quodquid omnaliter extrahit de subito ab ho extrahente deveta duci de quocunque dente subillo: Et si de hoc dicit quod est Valtes, de Paris, quem debet dici. Quod ad 2 partem ne pe duci de nullo. Reditur hui sensui, quodquid omnaliter nalis de subito absolute ponente, naricem, debet de oni dente subillo: Et si de extranat, quod non habet, debet esse de hoc, et oni dente subillo nati, quod non habet.

Expositis explicatis ostensis tribus regulis generalibus debent seruari probationibus. Sext, quod in his probationibus debent seruari omnes propatet, loge calis, cubitu, tu, et eng Variant. Et pono, apelatiu, a phatio, et Ferimento de n. cubitis qui, sed per alios, et cipete supponere, quis proventa, signis, quis parum mutare, de malis in particulare, procedit de dr. 2 Regulae, et quod pro mixtu n. mutandi, natiu, Rao est, quia in solu maior, et determinata est natiu, sequitur et quod minor extraan, maior n. est de dr modo, et sic in dr n. potest de pio extrahere.

3 Regula est, quod medium medium inter extrema, de effectu cum his Regulis examinatis: Quae ego sum; tum. est. Sed ego sum ho: ergo tu es ho. Quando hoc Verum, comis, debet tanqueri expositis particularibus, et ex his mihi, sequitur et Rao est, quia in ppia particularibus medium p. distribuitur plete, et dequenter potest supponere adequate, et secundu partem ne pe in maiori pro magis et minori pro alio. Ne pe dicens ex vi Conclusionis dmedium sequitur Conclusio inter extrema: Nam unum potest in maiori cognitu dmedio secundu unam partem, et alicui in minori secundu aliam, dare ignorantiae elenchi.

4 Regula est, quod dr cum particulari quando aliqua exprimitur ut particularis, ut nativa, quando aliqua exprimitur ut nativa. Rao est quia dr cum effectu exprimitur, et effectus sequitur deteriorem partem. = Et ultima est, quod medium non potest ingredi dr cum. Rao est quia in hoc extrahit dmedio, Rep. identis extratis, inter se; Inde in dr tis devent esse duo extrates inter se identificati, vel distincti, et hoc de Regulis tam probat argumentationes tam in singulari particulari.

Pervenitur ad 2 am partem. Dividit hic quis ex parte me promptu in Catu, et hy potestu. Est, in quo tam premittit quam dr cum ut pp Catu, ut omnis homo est al. Sed Petrus est ho: ergo Petrus est al. Est, cum quo premittit vel unam tm ut hy potica, ut omnis ho currit, et loquit,

UGR Biblioteca Universitaria

Prus certha: q Plus Cerrit, ecclogit. Dduvidet hoc, phlegermodale. Iest, cuius vtraque premissa vtpote de vere. Dest cuius vtraque pars mira, Dalterata fit, et modalis. Dduvidet hoc affectiva, genatiua, Iest, cuius Dcernatiua. Dcuius Dcernatiua.

Expartem, remoq; dividet hloqui in Dne, et singlare, seu expositiua. Iest, cuius medius est terminus Dnis Expartiaziu, Quia vtra apellat, quia vtrobo Clarius, et evidens, ut Vgante oculos exponere Vdeat, q nra dcta, glarium nouium notat, et cuius medius est terminus singlaris singlariter, et Dnis occurrentes. Tandz Vaonem, circa quas dividet hloqui in demonstrativa, topica, et historica, quorum doctrinam per duvia exarabo annuente Deo in fine huius tractatus.

ARTIS 4.us

DE REDUONE SILOGORUM Perfectorum, et imperfectorum

Rum Aqii.

Illi sunt perfecti, q perfecta quales. Illi sunt, quorum bonitas ita est evidens, et manifestata, ut nihil indigeat probatione. Huiusmodi sunt illi, qui sunt in 1.ma 1.te figura. Illi sunt, quorum bonitas non est evidens, nisi vocando ad perfectos. Silogi q perfecti sunt omnes illi, qui sunt in omnibus nisi in excepta 1.ma 1.te figura. Inde Reductio nihil aliud, quam probatio Dominationis q perfecti silogi per perfectos silogi. Quae quidem Reductio duplex fit ad modum, nempe Reductione per ostensionem, et Reductione per impossibile.

Explicat Reductionem silogorum per ostensionem

Reductio per ostensionem nihil dicit, quam illa ostendimus, et quam aliquo demonstramus bonitatem silogi perfecti eius de primo Clarioni, et perfectissimo disponentis, quin alia ppo extranea adducatur. Propter quod notandum quod omnes perfecti nullum, qui non incipiat aliqua earum literarum: B, C, D, F, quibus literis incipiunt omnes perfecti, nempe Barbara, Celarent, Darii, Ferio. Inde q perfecti omnes incipientes litera B, ut Baralipton et ceteri reducunt ad Barbara. Illi incipientes C, ut Celantes, et alii reducuntur ad Celarent. Incipientes D, ut Dabitis, reducunt ad Darii. Et denique incipientes F, ut Faperemo, reducuntur ad Ferio, et hi de eorum.

Nota q quod omnes, quibus silogi perfecti tractant Recipiunt vtq; literas: s, p, m, c, quae denotant, quid dicetis fiat de ppo correspondente literae Vocali collocate immediate ante quas libet ex dictis literis, quibus regulis reducunt silogi. Litera enim s denotat ppo correspondens Vocali, precedenti. Dicendum ppo correspondens Vocali post ipsa docenda et per ea. M denotat propositionem transmutandam et tam ut maior ppo fuit minor, et minor fuit maior. Demum litera C denotat, quod silogismus ex eis in mo, de quo videndum, nec reliqua docenda pro ista per ostensione, sed Ducendo ad impossibile. Et ut de hac re plenius tractatum notabis sequenti Carmine.

UGR Biblioteca Universitaria

Solutem plicabet Vertis hęc Voperani

Multani poni; C per ypobile ducio

Iubus ut Ilectis facile Veducetisque libet me, q perfectes, ad perfectes, sed Clarius gnatia, tre mus Ilogus, in mos perfectos Fricsimomu sic: Aliquis hoc et Valis; nullus lapis ut hos, q aliquis Vale n. est lapis. Int, quia hic mus in cipit littera H Veducet ad Ferus, et quia dicat 2 SS deuent pręmu Ż Dicet in, plicet: Et denique quia dicat littera M deuent mutari pręmus; et ne Dicet in Ferus. Nullus hoc et lapis; aliquo Vale ut hos, q aliquis Vale n. est lapis.

Sic aliud exemplu in Baralipton, = aqueut mus H quus, et quia incipit littera B Veducit ad Barbara Dicis abolis, C Perani, quod in dicat littera P posita pro littera T, Vę, one ad est Viveni. Omi hoc et ali, q aliquis d Viveni et ali: Sic aparebit in Barbara, one ad est Viveni: Sed omi hoc et ali: q omi hoc est Viveni. Sic semi liter de omnibus mixta data Regulas phebis phandi, et: Sicut de ligenter notate, maxime que Scadis has Regulas in precis, ut si forte inter arquendu a dixerit aliqua Doanet, elle quas Illa proven tus.

EXPLICAT REDUCO SILORUM Peri mpossibile

Reductio peri possibile ma, per dirę cultę, cum. meę, Illusione, Dicit peri possibile quia nat Dom cumsen quemie, per fectę, Copit de mas Dalectonias, o sabet, duas dixanias simul est de dexeq uoo ut, possibile. Et Declarite peri pitatis duo secunda sunt L, adque mus expectes singulis ex per fectes Vedsei deueant L, quo pęmisa sumenda tur de silogis perfectis ut sumus Dixadicto rio, o Dixanio Dos natis, silogis perfectis dicit.

Proquo advertite 4 dictiones, quas invenerunt mulcte, et sunt hęc; nocebatis, odieba, letare, Romanis, in quibus reperit Dous 4 Vocalis, ne pe, A E I, O, que ignificant 4 mos perfectos. A ignificat Barbara, E Celarent, I Darii, O Ferio. Ad correspondentia pars Vocalis, ad Vocalis ut emas pęs dictionis, 4 mos. Deneque in dictione nocebatis, 5 Vocalis, ex prędictis inventetis suo ordine ignificantes 5 mos, seu silogos perfectos 1 hquus: Na E correspondet Baralipton, I Celantes, et hic de a lius. In 2a dictione, ne pe, Odieba, ex pręmunt 4 vocalis correspondent 4 mis 2 hquus. Et ne Ultima, ne pe Letare, Romanis inveniunt 6 vocalis correspondentes 6 mis 3 hquus, ac per

1ª figura

nes = ci - e - ba - tis.
Barbara Celarent Darii Ferio.

2 figura.

O - De - E - bam.
Cesare Camestres Festino Baroco.

UGR Biblioteca Universitaria

12

3ª figura

Le-ta-ve-Ro-Ma-Fri.

Doraph Celapton Diami Datiri Vocando Fesion.

Denique observare, quod ad Veducendos mos per fectos 1ª figure Deveta assumere 2as dictorii, 3 Cum natę, et ponere illud pro maore, et maore de esa silogi, per fectę pro mori, et tunc sequet pro 3 Cę dam, ē 2ª dictorii mioris Dcm, et silogus erit in aliquo mo per fecto excedens, et sic obliga tur nos ad Decendu duas Ecclesimus veras, quas erit posibile. Inde in Ecclesie debitas. adquam mu per fectu Veducendus sit silogus factus in Dabitis attende 1º ad figura, in qua erit, et Reperiem, ad Im spectare. 2º Vedete Vocalę, quę Mi correspondet in Rescicebatis, quę ad figura spectat, et invenietis 3 Vocalę correspondere, et tales Vocales sic Cognoscetis, Veducendę ce ad Celarent, cuius 3 Cę ut pone vt nabimus va, per Vocalę Significat.

Facuamus ę silogus in pręcedentibus: Omis hoert Visibilis: Aliquod Valet ho: ę aliquod Visibile est Vale. Sed aliquis homo 3 Cem nec cogit ad Decendas duas 2ª dictorii sumi, veras, quod sic ostendit: Per hoc Doens, aliquod Visibile est Vale, est falsu: ę cum 2ª dictorii, ne pe nullu Visibile est Vale deveret ee Verum, tunc sic pro arguetur in Celarent: Nullu Visibile est Vale, ecce 2ª dictorii pro maoris: Omis hoert Valis, ecce maore pro mis: ę nullus ho est Valis, ecce 2ª dictorii mioris ecclus, et Decis in priori silogo. Hoc Regula ecce per Celarent, unquo Ytaria 3 Cę ponunt pro maore, et maore pro maiori, et ita fere 2ª dictoria maoris Decis.

In 2ª figura deveta observare quod per manet eadem maor, et pro mori ponat 2ª dictorii 3 Cę nati, et sic infert Doa in aliquo mo expectati. Sicut ex silogo, in Cesare, qui est mus 2 figure, et deveret Vedusci ad Ferio, quia 1 litera Vocalis 2 dictorii, quę est E illi corresponder. Nullus ho est al: Sed tas pa est al: ę nulla tas pa est ho. Ergo Doa nec: Assume eius 2ª dictorii, et pone pro mori, et Vedimque maore, et sic Vedusci ille ad Ferio hoemo: nullus ho est al, ecce eadem maor; aliqua tas pa est ho, ecce 2ª dictorii 3 Cę nati: ę aliqua tas pa non est al. Ecce 2ª dictorii mioris Decis

In 3ª denique figura observare deveta quod sumat pro maori 2ª dictorii 3 Cę nati, et Vedimqua eadem maor, et sic hinc qua 2ª dictoria maoris Decis. Sicut ex silogo in Felapton, qui est mus 2us 3ę figure, et deveret Vedusci ad Barbara, quia 2ª litera 3ę dictorii, quę est A illi corresponder. Nullum al est lapis: Omne al est subtia: ę aliqua subtia non est lapis. Ergo Doa nec, assume 2ª dictorii, et pone pro maore, Vedimque mus, et sic Vedusci ad Barbara, hoemo: Omis subtia est lapis: Ecce 2ª dictorii 3 Cę nati: Omne al est subtia, ecce mis Decis: ę omne al est lapis, ecce 2ª dictorii maoris Decis. Ista tres modos Barbaros pro tribus figuris ponit, ę declarat, et Clare Reperiunt in his Carminibus quorum

UGR Biblioteca Universitaria

1ª Figura.

quę fuerat maor, miór ee Vequnt 13
excipe celantes, in quo per ventat ordo.

2ª figura.

servat mae, variat que 2 mórę.

3ª Figura.

3ª mãę variat, servatque mię.

ARTICUS 5tus

DE RELIQUIS SPECBUS ARQUIS

Actę, et peractis de Silogo-eius que eius ronibus, et aspectibus, Veritat nunca fuere de Equis Specie bus argumentaonis, inter quas 1ª est ornatio, in qua est una sola spealis inter ę, Pauci thos q est a, que species dniter abelat entymema, seu Silogis truncatus, quia in het una ppę ex 5 hęta. Exemplu, est argumentao de mo ad hud praeter hmi litudine, que inter het Vę, Deus peccatori Pło penitenti: g mihi pazce, si peq tentia egera. Unde in hoc ę n. Valet, nisi ex pumat hatio hmi litudinis, ut si dicas, Deus peccatori Pło penitenti: g er mihi, quia in Doctri n. explicat penitentia, quę est ratio hmi litudinis.

Dilemma est argumentao Bicornis, seu Cornuta, in qua duę pazces eius dis bonent, ut omnino excludat reę a Vespondentis, id est, nazio coget aliquid 2ę admittere, ut nazę, Vę, si Vellem Phy in vocatione Voluntaria pauca ponit, temeritri arguens, sic dicens: Aut times Deu, aut n. times? si: times, temerarius es? Deum summe timendum; si: timesetiq temerarius, quia amat perfectu, o formidandę quę times.

Hisensis, qui etiq inclusis dicit, est quę ut pazticulares insufficientes enumerata a una ad arguendo progredit, Vę, hic omnis Calefacit, et ille, et sic de alijs: q omnis omnis Calefacit. Sed advertę, ut ad hoc, quod Dea Vertę in fera at, omnia inferiora debet numerazi, et d hoc facile n. potest fieri, vel una ille Verbi, et nę de Ceterii. Etiq advertę quod per hyperbolicas laribus, n. solu, intelliguntur inferiora Vespectu nostri, sed etiq pazces Vespectu totius, ut si dicamus: Caput dolet, Stomacus dolet, et sic de Ceterii: q totu Corpus dolet.

Sed observate quod dubium dubio non hąn. Sufficit quod nes singulares sint Vere, sed Vequiritur quod diversimode sponibiles,

UGR Biblioteca Universitaria

et obscurum et eade ſuppono; quare hec est ma enduluo (et ſuponamus antea hic ee decem lapides ponderez qualez et quod Didacus, vg, n. ponit portare, nisi unus lapidez D. Didacus potest portare hunc lapidez et illu, et sic de Ceteris: q Petrus portare simul duos lapides, ma da n. quia aliqua singlares ut falsa, sed quia n. sunt mecum Deponibiles, et n. servant eadez suppone; Iquido Variat De tributiua in Collectiua.

Deinceps ad Reductio est argumentaz, inqua a ma li ad partilaria nr̃ecenter enumerata progredimur, ut Dicimus: omis ho Currit, ergo ho, et ille Currunt, et sic de Ceteris. Sed aduertit, quod de cetero n. hoc locu, nisi in ppius suponentibus distributiue, n. a Din suponentibus, pheetus, et Collectiue; et tunc n. Valet: Omes Scholastici huius gymnasii sunt 2: q Petrus unus ut 2: ho est species: q Petrus est species: Alia species solet numerari, que gradatim ap̃elat, et est argumentaz inqua gradatim ascendimus, ut aliquod deferat? Ergo ho et al. ãsent Diuersi, Deus est corpus, Corpus est substia, et substia est ens: gho est ens.

ARTUS 6.us

ALIQUA DUVAS OLVUNT

AD PERFECTA NOTIA HUIUS DISPUTAONIS

Dubitabit 1º quid dr demonstratio, seu logus demonstrauus? Quamuis plures defones assignent ꝓpter Diuersitatem hr. Silogus, inquo ex euidentibus ꝓmissis euidens infertur cõ Hero, quia talis defo n. Inuenit silogo theologico, ideo alia sco protulerunt ꝓpter Varietate, que reperit: Silogus sanus scire, ut a meliori notia tr defonis habeatur quomodo plex sit euidentia et inquo acertetur debet obtinere. Est euidentia, Clara quedaz indeuis, qua Veras obtinet Clare absq; dubitatiõ.

Est quidez Clara, vera defectibilis et tm maxime caõne, Dn. potit de claraz, nisi permeta fora aduisione Clara, qua quis Clarissime, et sine impedimento videt aliquid, vt cuius nulla Veritat formido ne quedam tandi ocaõ, nec aliqua obscuritas Veritatis Vndeorient Clarissimo Hero defertabat, quia velut pernebula, seu in obscuro loco aliquis Colore attingim⁹ per Claritz, quem⁹ Clare tendendo erga obtz; Ita similiter cognio euidens defert an. euidentia. Hec euidentia est triplex, moralis, naturalis, et metafica, quaruz defones in loco planiuente Deo exarabo.

Dubitabit 2º: quotuplex sit demonstraõ? Respo duplex est, vna a priori seu ꝓpter quid, et alia a posteriori, seu quia. 1ª est, inqua Probat aliqua passio de subto sumendo promedio exentia rei, vt ut Decas: Omis Vale est Risibile. Omis ho est Valis: ergo ho est Risibilis. Dr Vale, quod est exentia sumit pro medio. 2ª est, in qua ho bat aliquod ꝓpriu exentiz Diuersi subto, n. sumendo pro medio exentia rei, sed aliquez effectu

UGR Biblioteca Universitaria

aut ratione; ut si dicas: Omne, quod movetur deorsum est corpus grave; sed lapis movetur deorsum; ergo lapis est corpus grave. Ubi motus deorsum, qui est effectus lapidis sumitur pro medio ad probandum gravitatem eius.

Dubitabis 3.º quae praecognitiones, et praecognita antecedant ad demostrationem? et noto, quod praecognitio est illa, quae requiritur ante aliam cognitionem; Praecognitum vero est res illa quae prior alia cognoscitur: quo supposito dico 1.º Duas tantum praecognitiones requiruntur ad demostrationem; 1.ª est, qua cognoscitur res an sit, id est an existat, vel existere possit. 2.ª est, qua cognoscitur quid sit, id est eius essentia. Dico 2.º Praecognita sunt tantum tria, nempe, primum subiectum et passio. Per primum intelligitur medium, seu definitio essentialis; Per subiectum intelligitur illud, de quo intendimus aliquid demostrare passionem; per passionem intelligitur propietas, quae de subiecto demostranda est, ut in hoc silogismo: Animal rationale est visibile; homo est animal rationale: ergo homo est visibilis. Animal rationale est primum, homo est subiectum, esse visibile passio.

Dubitabis 4.º Quid, et quotuplex sit effectus demostrationis? Respondeo effectum esse certam captionem et scientiam, quae ita definitur: Certa notitia, et evidens rei necessariae per demostrationem acquisita; Et est duplex, actualis, et habitualis. 1.ª est actualis notitia, certa, et evidens rei necessariae per demostrationem acquisita. 2.ª est habitus certus, et evidens rei necessariae per demostrationem acquisitus. Scientia, ut abstrahit ab actuali, et habituali est qualitas vitalis certa, et evidens rei necessariae per demostrationem acquisita. In hac definitione sub illa particula qualitas conveniunt scientia tam actualis, quam habitualis.

Scientia vero in quolibet ex praedictis sensibus adhuc dividitur in subalternantem, et subalternatam. 1.ª est, quae continet aliam; 2.ª quae continetur ab alia. Ad scientiam subalternatam duo requiruntur. 1.m est, quod eius obiectum contineatur sub obiecto scientiae subalternantis, et addat aliquid supra illud, ut Medicina est scientia subalternata physicae, quia eius obiectum, nempe corpus continetur sub obiecto physicae et supra illud addit sanabilitatem. 2.m est, quod prima principia scientiae subalternatae sint conclusiones demostratae in scientia subalternante, ut evenit in physica, respectu medicinae. Ex quo dimanavit prologium: Ubi desinit physicus, incipit medicus, quia conclusiones demostratae a physico, a medico non probantur, sed ut principia sumuntur.

Dubitabis 5.º quid sint silogismus probabilis, opinio, fides, et error? Circa primum dico; quod silogismus probabilis est, in quo ex praemissis non necessariis, sed probabilibus probabilem et non necessariam infert conclusionem. Unde silogismus probabilis, seu topicus non est scientia, quia solum opinionem parit, ad quod non requiritur, quod utraque praemissa sint probabilis, sed sufficit tantum una, quia conclusio sequitur debiliorem partem. Nunc ad quantum opinionem, sic definitur: Est assensus unius partis contradictionis, cum formidine alterius, hoc est medius intellectus, quo indicat aliquod praedicatum convenire subiecto cum formidine partis oppositae. Haec formido non provenit ex parte rei, sed ex parte intellectus, eo quod non cognoscat evidenter, et certe obiectum, ita ut, quod propter unius intellectui apparet vera, et alteri falsa ex alio conclusio

UGR Biblioteca Universitaria

6 per quod discrimen a Deum, quod nulli parte adhæret.

Fidei vo est assensus certus, sed obscurus intui, quo iudicat de aliquo dicatur et proffert autoritate extrinseca dicenti, ut quando assentimur dicto alicuius personæ. Unde assensus Decentis fuerit Divinæ, erit Divina, si Creata, erit humana: Per parcula assensus Dicentis fidei Scia, et obscurus per ly certus defert ad opinione, et per obscurus differt a Scia. = Error profert ly certus et actus intui, quo assentit aliqui obtra alibet, acque est error; Et hic error errorem, habitu, generat; Secundate, quod ut aliquis actus ne erroneus, sufficit, ut obtra, sit falsa, et cognoscat ut Verum, vel de Fide solet dubitare, vtrum opinio, Scia, et fides borum trium sit in eodem intu circa illud obtra, sed eius solutione dabo annuente Deo in pnelo-

Dubitabo 6: Inquo se Causa Dicitur ad effenda, Dcm. Circa quod supponendum quod premiæ alia sunt reales, et alia obtiæ. 1o sunt actus intellectivi intui, quibus vna de alio enuntiat; Unde ad quam libet premiæ dat assentiens, Dissentiens, abactu entes Dcs; quia actus intui assentiendi premissis demonstrandi est notior actu assentiendi Dcs; ut pote premiæ evidentiores; Causæque Dcs; Premiæ vo obtiæ sunt practicæ illa per actus intui Representata. Unde in presenti non est difficultas de premissis obtiæ; quia Certa, et inevitabiles sunt se ex parte extrinseca ad Dcm in fiendo, ut pote Causæ determinantes intui ad illas Dcs; positas, quæ alias infiendas; sed dubium est de premissis realibus.

Sit Dc: Assensus premissarum, in se Causa efficiens partialis Dicentis intui ad assensu Dcs; Et pro 2da Dni Duno D. S. 1o posteriori, 99e 9et 99a probatis. Unde arguendo 2a Doctoma sillogistice. pro 1a supponitur quod pro ista sententia haud Dicitur ens aliqua Causa, quæ ut pro efficiens effectiva, quod falsum est, quia inter se Causa efficiens. Demum pro 2a probatur 4a 99et 1a act: Assensus, et Veritatis Dcm Dicitur sub assensu, et Veritate premissarum Virtualiter, seu effective; sunt hic; sed Dantia Virtualiter pernet ad Genus Causæ efficientis q assensus premissarum &c.

Probat Dc Vacue frustra, ideo frustra Causa efficiens alicuius effectus, quod Dicitur alterius illius Dicitur, et aquo exercitatur ille dependens, et tu aliqualiter a nihilo; Sed assensus Dcm ita se habet ad premissas, q assensus de Maior est Certa, nisi hic tacite pro bandas, et 1a est expressa in premissis 1o posteriori. Probat 2a quia ly premissæ mentem intui, non ponit vt de licet Dcs ma Dcs talis discursus ordine ad premissas, aquibus sua Veritate accipit. Sparsim etiam pro; quia excercitudine, et Veritate, et evidentia premissarum Collegit Deus, et evidentia Dcs ad premissæ sunt Reales, Realis ergo et Dc. q Dc. a similat premissis.

UGR Biblioteca Universitaria

Obucies 1°. H. minus dependet a opere intus a[ctu] qua D[iscursu]s, a premissis. Sed dependentia ad operationis ad iam n. arguit Causalitatem huius respectu illius: q. dependentia D[iscursu]s &c. Probat maior: Sicut intus nequit elicere D[iscursu]m sine premissis, ita nequit elicere iuditium sine apprehensione terminorum: q. n. minus dependet &c. = Respondendo maior, et distinguendo probationem ani: Sicut intellectus dependet diverso modo a cedo ani, sicut et diverso modo, no ani, et dicta. Licet enim intus ad eliciendum iuditium indigeat apprehensione terminorum, aliter tamen indiget assensu premissarum ad eliciendum D[iscursu]m. Apprehensio namque est vera conditio: assensus vero premissarum est Causa.

Radix est, quia premisse pertinent illativa, et effectiva in ferunt D[iscursu]m. Unde posito assensu premissarum, natura intus elicit D[iscursu]s assensum: Apprehensio vero terminorum n. determinat per vim indicativam ad eliciendum iuditium, quia illam n. habet. Et hec disparitas evidenter colligitur ex eo, quod premisse specificant, et distinguunt essentialiter D[iscursu]m; apprehensiones vero n. specificant iuditium, nam stante eadem apprehensione possunt elici iuditia specie distincta. Sicut in voluntate stante eodem actu intellectus, potest producere diversos specie actus.

Obucies 2°. Ex ante falso, et impossibili, quandoque sequitur D[iscursu]s verum et possibile, ut patet in hoc: homo est equus; q. est a[nimal]; sed illud an[imal] n. est Causa D[iscursu]s: q. assensus premissarum &c. Probat ani: Nemo dat, quod n. habet realiter, virtualiter: sed falsitas et impossibilitas n. habent veritatem, et possibilitatem: q. ex ante falso &c. = Respondendo maior, quia premisse realiter et false n. influunt in D[iscursu]m, sed influunt ex suppositione, quod sunt vere et possibiles. Unde assensus ex suppositione et quasi conditionatus influit efficienter in D[iscursu]m.

Denique Dubitabis: An assensus D[iscursu]s elevat se distinctus ab assensu premissarum. Ad quod Respondeo affirmative cum D. [illegible] prologi, et probat verbi[gratia]: Actus premissarum sunt nobiliores, et notiores et Causa actus continentes D[iscursu]m; sed entre actum notiorem, et minus notum, et entre actum qui est Causa, et actum, qui est effectus, datur distinctio: q. distinctus actus D[iscursu]s ab actu premissarum. = Confirmatur. De natura silogi est, quod n. includat medium in D[iscursu]m; sed si assensus sit, et premissarum, et idem in D[iscursu]m attingeret medium, quia assensus premissarum attingit illud: q. assensus D[iscursu]s &c. Unde silogismus qui sunt species magis, et minus notum.

ARTUS 7.us

DE SILOGO ELENCHO SOLPHISTICO, seu deceptorio agit.

Sicut in moralibus agit de virtutibus ut illas assequamur, et de vitiis ut illa vitemus, sic Logica agit de silogo demostrativo, topico, et sophistico, n. ut aliquem decipiamus, hoc enim studium est indignum est vero scientifico, sed ut sciamus insidias sophistarum Cautiones vitare. Id ideo que hec materia valde utilis est ad errores, in quacumque materia inducendos. Unde silogus sophisticus ab Aristotele cognominatus, de elenchis ibidem[?] contentiosus, seu falax (hec enim sinonima sunt) definitur sic: est silogus ex apparentibus deludens errore, vel est ille qui propter aliquem defectum vere silogus n. est, apparet silogus.

UGR Biblioteca Universitaria

Defectus dilogi potest esse duplex, vel ex parte rei, scilicet, In. ritimo, et figura, vel ex parte mei et hic etiam vel 2, alia a pelat Falatia endictione, quando ne pe Caa decepcionis, vel parentes proveniter ipsa dictione, sive Dplexa, sive Dplexa. Alter defectus a pelat Falatia extra a dictione, quando ne pe a parentia silencet ex parte rei. Signa fallacie ex dictione, tredecim Falatias Vecencet Arii 6 in dictionne, et extra dictione, quas oribi possibiliter explicabo.

FALATIE INDICIONE EXPLICANT

Falatie endictione sunt equibocatio, amphibologia, accentus, Dpositio, divisio, et figura dictionis. Falatia equivocationis Tangit, quando in pregressis ponit aliquis tres equivocum vel quod non Canis Currit: Sedet ut Canis: g Sedet Currit, Ede detur equivocatio ad hoc quod unus signi fat Ve, proprie, et alter per remeta phora, et transnetione, Vg quidquid Videt est Vitale: Pratum Videt: g Pratum est Vitale; Ratio tunc quaerit, quia in una expressione non sumit Dm una signi fatione, et in altera alia: quapropter silogizari debet.

Falatia amphibologie est, quando aliqua oratio, vel dictio Dplexa manet secundum unam vocem plures het sensus. Vt quod dent Arietis ponde abarietis; sed hic debet esse Arietis. g Ponde abarietis in qua equivocatio oritur exa quod hy ut in una premissa sumitur denotatha bitudine possionis, et in alia subiecta habitudine efficientis. Unde hec falatia differta a nthema, quod illa erit ex dictione Dplexa: hec vero est Dplexa. Falatia accentus tangit, quando eade dictio diversimode profertur et solvitur ut qui occidit punitur: sed bonus occidit: g bonus punitur, in quo silogia est decepcio, quia hy occidit aliud signi fat in maxi, et aliud in minori; ng in maxi signi fat hon occisionem, et in minori bonum abscentia. Similiter in hoc silogo Comune hec falatia: Stra est in tplo; Stabulum porcorum est stra: g Stabulum porcorum est in tplo; Quia hy stra sine aspiratione signi fat aliquam; Stra vero cum aspiratione signi fat porcorum stabulum.

Falatia Dpositionis est Dexoratione Vel in sensu divisio, in qua Dc falatia in sensu Dpositio, Vg, Sedens potest Currere: Sed Petrus sedet: g Petrus sedens potest Currere. = Falatia divisionis Dexoratione Vel in sensu Dpositio, in qua Dc falatia in sensu divisio, Vg Album ex nigru: Sed Pater est album: g Pater potest esse niger et non niger. = Falatia figure dictionis evenit, quando ex aparentia similitudine duarum dictionum, vel quod Dnit Vi in fert alteri Dnitie, et potest multiplicitet Dingere. 1° ratio quod Credenda dictionum similes in Voce, vel desinentia ce eundo Gen. ut Poeta est masculini generis: g et municeps Vbi figura ta, poeta, quia municeps desinunt in A, possequis radicare ce eundo Gen. masculini.

UGR Biblioteca Universitaria

2° quando arguit ab arg. ni fatione subtę Veritę, ad ign. an sanda subtę, et aliquo de eadem Vg quiquid emittę, comedere. Caxne, Cauda emittere: g Caxne Cauda comedere. 3° quando ab tran-situs de uno praedo a alio, Vg quando dque fuisset malace fur natho: Vr fuisset malace: g ut fui-sset ho, ubi fuit a unibus a prato quando ad quantitę discretę, 4° quando aliquid mutat de ab aliquid et 2ª ut quando dne, quod est qualequid mutat in Singulare, quod est hoc aliquid, Vg ho est Species, aut nata dne: Pru est ho: g Pru est species abnata dni.

Hęc falatia provenit ex eo, quod exnata supponit mialii in frale, ut ho est nn: al Vale est ho: g al vale est nn: V. supponit in plexi personali, ut ale est qui: ho est al: g ho est qui. V supponit dpua in dexata, ut omis ho est al: g omis ho est hoc al. Vg ly al manet supponit dpue, et in docni dexate. Vltra adverte hanc falatiam n. dmi ad Variam cum-libet superioni, na sine falatia arguit a mali d distributione ad particulare dexate, Vg, omis ho est al: Pru-est ho: g Pru est al.

DECLANT FALATIĘ EXTRA DIONES.

Falatię extra dictiones sunt 1. Vel est falatia accidenti. Pro quo notate, quod extributum est quemlibet ni-liq; mior extrani dicit Vel subta; maxi extrani dicit de tributum, quia maxime extrata a tributum in Cs. Nec hoc Vobis dicit accidens, n. vo quinty praedicabile, sed quatenus est ede, ac extrane, quia ex parte est ede, et ex-parte alterius, dalio tno, Cui denegat, et de quo praedicat hoc sensu superioxa dicunt accidentia de per et ectia-superioxy, et de 2ª praeter ea de quata ede inseparabilę. Itaque falatia accidentis est error proveniens ex-na adequata, et partiali idente accidenti, seu medii Vel subta, ne extrate. mioni, quę identas est Cą apparentię in hlogia praedicti, et diversitas est Cą erroris: Innatum vo et diverso. Et hęc falatia tributum mii dmit-tit quando ex diuersione extratę, medio in premissis, in fert dictum ejusdem in Cs. affirmando vni de altero, Vg, exentia Divina est Pater; Filius est exentia Divina: g Filius est Pater.

Hic dmitit falatia accidenti, quia maxi dentia-patendit in Cs, quę erat in premissis assumpta, na in premissis erat termo dentię inexentia, et in Cs falacia-situs ad dentię personalę; et hic adverte explicanda illa maxima: Quę mnt ede Vni sunt ede genere, et diffe-re de ede, quae in 3ª mutant. Quę de ejusdem ede in Deo dicuntur, de ejusdem actualiter arguit in 2ª figura, Vg, Pru est ho: sed Pru est ho: g Pru est Pru. 2° dicitur ex identię exercitij, medio in premissis, arguit in-identias ejusdem in Cs. Vg, nulla ds est labia: nulla mens est bibilis: g nulla mens est labia: 3° dicitur, de aliquibus divinis, accepta in premissis, infert de eadem secundum cognitum ejusdem in Cs: Vg Cani est Pater; sed hic Cani est tenus: g hic Cani est tenus Pater. Multa circa hanc falatiam dicenda sapientissimus Madarus-subtilis hic studiosus videat.

2ª falatia est a dicto explicito, et a dicto secundum quid ad dictum simpliciter, et econtra, quando-quod dicitur de dicto dicendi secundum quid, Vg Deus est albus secundum quid: g Deus est albus: Pru est ho mortuus: g est ho 3ª falatia est dominij, et dicitur, quando arguit de debita subjectione ad infinitum, et econtra: sic Deus est mat-ani, sequitur ad docni, sicut docni sequitur ad ani, Cucurrit movens: sed Pru movet: g Pru Curris. Vltima fa-latia provenit ex eo, quod in secunda figura de modo arguendi inter superius, et inferius. = 4ª falatia est

UGR Biblioteca Universitaria

ignorantia elenchi de Vocabulo, et dicitur, dex a parente dictione in primis, in fine dictionis in cc. Vg hoc Currit in platea, etc. Currit ergo domi: & Currit, etc. Currit. Dicit hec fallatia ignorantia elenchi: neq; loquitur elenchus est loquitur dictionis, idest, ostendens dictionis eius, quod est accusare, condemnare, et iudicare, quia nemo decernere, quod est Vade dicito, et quod est apparere, dicit ignorantie elenchus potest Copi ad decidendum duo dictionia.

Sexta fallatia est petitio principii, et dicitur, quando ad aliquid probandum assumit aliquid quod, et magis ignotum, idest assumit propositio idipsum, quod in questione Vg hoc est Vale Currit: q hoc Currit, mutatis, bene arguatur a definitum ad definitum, omnia animalia, Vg asinus bancus Viribilis; n. q. in omnia dicuntur, quia equus ignotum est ad Vale Currere, ac hoc Currere. = Septima fallatia est circulus, dum n. Caq; ut Caq; ex proximo exco, quod in primis ponendum ut Caq; docetur, quod Deus illuminat omnem Vg, in Oratione est difficultas, et labor: q Orationes appellentur deus.

Octava fallatia est plurium interrogationum ut unius, et sit talis ducta. 1º quando Unus quæritur de pluribus, Vg an hoc est tale simile Unum? 2º quando plura quæruntur de uno, Vg an hoc sit tale, et tantum? 3º quando plura de pluribus quæruntur simul dicuntur, Vg an hoc, et tale sint Unum, et Duo? sicut unica ad hoc est Vel, bonum in secundo physicorum: an hoc est Unum: Una: q tale, et Unum: et hoc dealiter Vel pondere q de uno, sub distinctione, ne unum accipiatur pro uno, Vg, hoc est Unum, hoc est ale, et est unum, vm. est unum, hoc est Unum, et tale Accu. Hec talis de fallatia ignorationis quæ extra dictionem. Denique ad hoc aliquos simulitas inter ea loqz parua, invenietur quando tractat de arte inveniendi medium, ac vult loqzendum, sed quia hic dicta disputata, et interminabile studium, et multum melius adquiritur Viatico dei accommodato aliquas Regulas ad hoc quæ tradentur, pertinentes, et hic diligenter dictum dato opera, et tandem inveniendi medium.

Ecce Loqz Parvz, quas, quas Potui Clarius, et Breviter, Vobis Tradidi, Cuique Finem damus. Optima, Cedat in Vsu, Utilitate, simulque in Dei omnipotentis gloria, et in honore, S.S. genitricis Dei Mariæ sine originali suspecti labe Conceptæ cuius nec in pecialissimæ patronæ, et nri patris Seraphici Francisci, Divi Antonii de Padua huius Cu-

stodis Oppidi, Divi Bonaventuræ D.ti S., Cedatque in honorem D. S. Joannis Duns-Scoti Doctoris, ac Theologi, ac Phisici Principis, ac Ord. SS. ordinis minorum, et cleri Dei quibus interdum pro nobis ad Deum quem vivit &c.

Amen.

UGR Biblioteca Universitaria

46 81

UGR Biblioteca Universitaria

UGR Biblioteca Universitaria

nihil deest.

Arg: [illegible] dat unum [illegible] entis precisum perfecte [illegible] in inferioribus. Pº si hoc [illegible] Crea [illegible] [illegible] hoc [illegible] Pº maj: si daret talis [illegible] excluderet sua inferiora [illegible] hoc ipso Crea [illegible] [illegible] Pº maj: Crea [illegible] inferior ente; [illegible] inferior ente Crea [illegible] Pº maj: hoc ipso quod aliquid excludat aliud non potest [illegible] de illo [illegible] ens excludit sua inferiora [illegible] Crea [illegible] inferior ente: [illegible] Pº maj: hoc ipso quod homo excludat [illegible] non potest homo [illegible] de [illegible]

Arg. si identitas [illegible] distinctio [illegible] in potius [illegible] potest [illegible] entis; [illegible] hoc n: [illegible] Pº maj: si identitas [illegible] entis [illegible] ac [illegible] [illegible] entis [illegible] Pº maj: tunc aliquid [illegible] quod [illegible] [illegible]; [illegible] identitas [illegible] Pº maj: tunc aliquid [illegible] [illegible] certa [illegible] [illegible] ex duobus [illegible] debet [illegible] [illegible] distinctio [illegible] sequitur argumentum.

Arg. [illegible] valet [illegible] de distinctio [illegible] hoc non [illegible] de distinctio [illegible] Pº maj: valet dicere: [illegible] potius [illegible] distinctio [illegible] identitas [illegible]

Arg. identitas [illegible] distinctio [illegible] Pº [illegible] distinctio [illegible] Pº [illegible] duo [illegible] distinctio [illegible] distinctio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] distinctio [illegible] [illegible] identitas [illegible] distinctio [illegible] potius [illegible]

Jesus Maria Joseph meam parentem [illegible] maximum

[illegible] [illegible] peccator

disputatio [illegible]

de profundis [illegible] magna

[illegible] 1ª

quid, et quotuplex logica magna sit.

[illegible]

difficultatibus breviter satisfacit

[illegible] 2º posteriorum docet

hoc modo potest probare [illegible] scientia potest probare a ~~[illegible]~~ posteriori existentiam [illegible] quidquid habet existentiam habet essentiam; [illegible] quodlibet [illegible] habet existentiam [illegible] habet essentiam. —

Arg. distinctio [illegible] [illegible] distincto [illegible] potius [illegible] distinctio [illegible] Pº maj: [illegible] [illegible] [illegible] talis [illegible] Pº maj: [illegible] distinctione [illegible] [illegible] Pº [illegible] [illegible] distinctio [illegible] [illegible] Pº min: [illegible] in aliquo sensu [illegible] [illegible] [illegible] sequeretur [illegible] infinitum; [illegible] admittitur [illegible] Pº maj: in aliquo sensu [illegible] distinctione [illegible] hoc [illegible] [illegible] infinitum [illegible] Pº min: in aliquo sensu [illegible] [illegible] [illegible] tale [illegible] ipsa distinctio [illegible] in aliquo sensu [illegible] ~~a tali [illegible]~~ distinctione, [illegible] tale [illegible] [illegible] ipsa distinctio [illegible] [illegible] [illegible] sequitur processus in infinitum.

UGR Biblioteca Universitaria

CODEX 5us PRINCIPIUM LOGICÆ

BREVIS EXPOSIO IN MAGNAM, VNIVERSAM QVE STAGIRITÆ ARISTIS PRINCIPIS PHORUM DIALECTICAM X^a VESTIGIA N.D.S. IOANIS DUNS-SCOTI THEOLOGORUM MERITO PRINCIPIS CURSU BREVI EXAGERATA, AC HUMILI INGENIO ORNATA PER P. FRATREM GABRIELEM RISQUEZ STUDIO THEOLOGORUM PROFESSIONE MINORITAM, ET IN HOC SACRO CENOBIO BEATISSIMÆ GENITRICI MARIÆ ꝯCRATO PHIÆ CATEDRÆ MODERATORE; ET TANDEM IN LUCEM EDITA DIE SEPTIMA MENSIS IANUARII ANNO A VIRGINEO PARTU.

1745

UGR Biblioteca Universitaria

86

UGR Biblioteca Universitaria

PRELUDIUM

Q[uo]niã tertia (charissimi discipuli mei) ex summis Philosophiæ Rudimentis, in quibus versabimur, Academus nunc ad Logicæ magnæ disciplinæ examinandas Regiones, Insolubilium, et cætera Sanctæ P[ro]ræpetalis Virginis, cui habeamus nec cælestis Aquitanicæ Logicæ auxiliatrix, sciæ scientiæ, quæ quilibet Deus nequeamus Maximus Deiparæ Virginis nec ego protector Divus Hieronymus inquirit, qq. in hac secunda pars Logicæ dogmatice, disputat robustus facunda sub Veritatis Christiæ incendi in Cineres fraudulenti Hæreticorum. Tua proterva observando, quæ ordine ad vitæ Logicæ Baroni Porphyriana proceda. aa. Vobis explanda. dividendo q. tres disputationes, Disputationem in 99. de Enunciabilibus, Thor. senarium puerilem audia. Ortuna Deæ labor meus elucubratus, Tua sententia in alta patrona Beatissima Virgo Maria abigat originali labe deprita, cetera Sancti in hac Curia advocati perducant nos ad portas salutis, ut Babylonias arguet pœnas nobis pœtentibus magis, pœnitentibus q. tormenta cæterum nostra. Da Deus misericordiam Deus, Jesu Christe, qui cum Patre, et Spiritu Sancto Vivit, et Regnat in sæcula sæculorum. Amen.

DISPUTATIO 1ª
DE PROPRIETATIBUS LOGICÆ MAGNÆ.
QUÆSTIO 1ª
QUID, ET QUOTUPLEX LOGICA MAGNA SIT.
ARTICULUS UNICUS
DIFFICULTATIBUS PRÆTERSATISFACIT.

PHilosophus 2º posteriorum docet, 4º nos scire debemus de qualibet re, ex quibus 4º resultant 99ª, ne pereamus, 2º quid nitas quotuplex sit, et proprietates 2ª sit. 1ª quæritur de existentia rei. 3ª de illius exentia. 3ª de eius divisionibus. 4ª denique de fine illius. Intrat 99ª de logica illius exentia. 3ª de eius divisionibus. 4ª denique de fine illius. Intrat 99ª de logica 1ª ut ponimus in Doctoribus Philosophiæ Veritatis sequentibus. 2ª, 3ª Resolvemus, relinquendo 4ª ad 99ª de obito. Inde hanc facultatem logicam Philosophi apellant a nomine græco Logos, quod sermonem

ta interna, q̃ ea, ex terna, significet, nihil dominus in p̃senti loga sumet. Polu, ꝙ rigni fabrica
mone interna, q̃ incidit, ꝙ ac facultas vaporandi. Sua facultate assecuti sunt Peripatetici, Dialecti
ca appellati a verbo graco dialegome, q̃ dicere, vel disputare significat. Dic loga vna e naliꝫ, dalia
categorica significatiua e hale turne, intus nobis genitus, dictans mihi, apprehendi, credendi, discurrendi.

Circa 2am pro-

missionem partis loga artificialis sic deinde facultas intus, ad recte, et sine errore ratiocinandu, studio, et labore parata. Quo ratio faciendo ad 3am promissionis partis dicit Indocente, docte
re, ꝙ ea, ꝙ tradit Regulas ad quod habetur artificio loga docendu. 2o ejusq; tradit Regulas alogato-
cente traditis. Sta. N. D. 4e metaphysice C. 2o parte, ubi: Dialectica quidem docet, quidem vtens
Dicit docens, vbi dicit declarare de proprio subiecto siando mihi, de arte arguendi, et silogizandi vere, de bazer-
tea videndo singula singulis. Dicit vtens, ꝙ mo arguendi ad inuento vtit de arguendu, et ad elu-
dendu, aliquid in aliis.

Itaq; divisi in actuale, et habituale, loga docens actualis exercitus, seu exertus,
tradendi, et cognoscendi circa mo scibile habituali, et habitus, seu facultas inclinans ad cognitione, sta-
dictione Regulaꝝ circa instrumentu, scibile. loga vtens habituali, et habitus, seu facultas inclu-
nans ad structione instrumentoꝝ, scibile. 2a Regula loga docente tradita. Loga vtens actuali
et actus, 2us structendi arte facta loga le. Ista solet dividi loga in duo, et parcularem. 2a ejusq; docet pra-
cepta prima. 2a ejusq; docet practica ista parcularia.

QUESTIO 2a.

VTRUM Q̃ MOLOGA DOCENS, ET VTENS inter se disquant.

ARTUS 1us

ALIQ NOTAT, SS REFERT, JC. Ponit, et Probat

Inter celebres bracmales logos, qui hic p̃sentiarum obtinet locum, et proin-
te legentia illius notate 1o q̃ dictio vna e realis, et vocalis alia. Realis, de realis absoluta, et aliaq;
vocalis interiacibilia, ut aliaq; dat inter Petrum, et Petrum. De realis modica, seu extra vulgo nuncu-
pata, quæ dat inter fratres germanos Petri, Ugo, interalitos. Et habet, in hoc. Dictio vocalis aliaq; fabricat
habitus. Itaq; 2da vocalis rationandi, de, ejusq; fabricat habitus habitq; ille fundamento, ut intus
ponit distione, inter Petrum, de ipsum, alia vocalis rationandi, de, quæ habitus dat aliquo fundamen-
to inde, ut intus de quit Voluntes, ut producitur, amoris ab ipsa utroq; ut producitur. Sudore
magis explabit in za.

UGR Biblioteca Universitaria

Notandu 2º: dfcultē de actibus procedentᵇ ex tribᵖ actus logē docentis dequit Vealitēe absolute
de actibus logē vtentis, gones amittunt, prete Matheseos: nec procedere de habitibus vtentis g logē ca
ca diversa a obtinentibus, na, ī habitus docentis ē definone, ī haus vtentis ē divone, vtg Vealitē
tis dequnt, pndeā dfcultes de habitibus cᵃ. de obtᵒ. Notandu 3º tractatu 9ᵗᵃ logē, g lon
ga venit tate potest 2ª, nec pōt, ē ppōne: alia dentis loga vtentis, alia duo vtentis loga.

Loga vtentis que
ē propria ē ipsamet loga que vnt loga aliis Regulis: vtentis loga, seu loga via, que ē propria
ipsa loga quatenus ela vltima in natura ē, ī denacne ē dfcultes, ī actᵒ. Unde ex dictis colli
gnt, q antiqua, del haus vigore ne ptus, possunt dari actus provenientes ab intellectu in examine
magnitudis ī vace, g haus generātur ex repetone actus, sic gones ē ultra procedere, nihil ge
nerent. Ex 2ª, q haus generāt actus qui producunt, proveniunt ab intellectu ī haus Fleita
notabis.

Ista exigente, ēficiente, 1ª defendente, docente, vtente, solu dequit dstone Vacnes. Stephe
nes, tome 3 suo angelico magistro 4º metaforice 934ª. 1ª. Sanctumat tale haus dequit ab
stone pale Poetica, tua ei tuemus Pontius dstone 2ª de una logē. Rodequez, Abeu, Fuentes,
Alexnez, dalu citante, prose D. K. 99ª. 4ª vna lus. 3ª de neque. 1ª. Instructis inter pretis tanqua
us mediante dstone Vealis absolute, sta tractatus 99ª. 4ª procmale duus. 1ª. ī sentiamus. Ma
stanes ebide, acto 1º. Succolus, dalu. 1ª. in mis manuscriptis, quos habuit. K. 2. 99ª. 4ª probon
in solutone ad 2ª, 3ª. 3ª. 9ª. bus.

Sit ntra defensanda primitus 2ª. haus logē docentis Vealitēe absolute dequnt
haus logē vtentis. Probat 3ª. vacne: illa Vealitēe dequnt 3ª. deq bus potest Deus efficaxis ē quos ig
nu Vealis dstionis, ī de haubus logē docentis, de vtentis potest Deus facere, alios ignu dstionis re
alis ī 2ª. ī haus de. Probat min: precipuu ignu Vealis dstionis ē ipsa absolutas, de haubus vtentis
logē potest hoc ipsa absolutas tribui facilis, ī de haubus de. 3ª. nie: Vealiqui frequentaret Vegias
logē docentis, de illa nullatenus Deducere ad praxi, nec in propria, nec in aliena mia, adquire
re haus docentis in. vtentis, ī de habuisse. Doc sequit, dans petitionibus, qui in pluribus Ve
gias logales max me calent, ī in Deficiendis in logicis ī, expatia.

Repent Deus intergnat. N. Pontius, adqui
rens haus. docentis, adquisitis etia vtentis, ī de haus exercet vtrug munus, ne pre docentis
de vtentis. = 2ª. 3ª. haus adquiruntur ex actibus docentibus tales modi docentis: adquirens haus
docentis, in adquisit haus vtentis. 2ª. ans: tales haus tribuent, ī munis carent actibus, ex bus genera
nt. Actus ex bus generant, in. municant Vealitē vtentis: ī haus adquisitis. Sed ī ista, ī
ī haus hent aliena caa hent. 2ª. mis: Caa in. municate potuit Deus, ī in sen dicti subiti docentis

n. licent fraliter, vtentes: actus, exigi generaliter &c. Sed mihi: q. actus docentes licent fraliter vtentibus, sed docens actus, ac actus vtens, vadimus, q. dat actus docens, dat et ea, actus vtens, quod stat ex n. amittunt.

Respondetur stat: q. actus docentes licent virtualiter fraliter vtentes, sicq. exactibus docentibus generat haur, tales actus elicit municant fraliter vtentibus; q. haur genitus ex actibus docentibus Petri ad actus vtentes, dicit vtens. = Sa: Deo pervo haur genitus ex actibus docentibus dicit vtens, q. dicit Petrus, ad actus vtentes: sed hoc n. requit, q. haur docens licet vtens: q. haur docens requit ee vtens. Haec e doctrina Pontij: mihi: sicut haur docens dicit ordine, ad actus vtentes, ita actus docentes dicunt ordine, ad actus vtentes: sed actus docentes vacant huius Petri actus, nec dicunt actus vtentes: q. hoc n. requit Petrus probat maior: Petrus, qui dicit haur docens ad actus vtentes, eius ratio regulativa est ista: actus docentes, et ea dicunt inclinatione regulativa actus vtentes: q. sicut haur docens. Sunt hic, stantur mi Petrus inter actus n. acquisitidenti inter ea pibus actus: q. necaltes Petri suppositio ty, inter haur.

Hinc patet, q. aptius sustat ans Petri affirmata: haur docens n. dicunt effective nec licitive ad actus vtentes, sed tm regulative, aut directive: sed haur docens ee haur vtens debebat dici ee effective ad actus vtentes, q. probatum est falsum: ergo haur docens n. ee, nec debet dici vtens, ac per hoc haur docentes n. dimunicant haubus vtentibus fraliter vtendo, sed bonta distenti ea dunt.

Probat 2um C: Inarte pictoria, Vp, dat 2 haus sed diritur: ergo in loga. Antec: q. dat vnus haur, quo quis facilitat ad pingendu, in arte, ad alius quo mo sit pingendu. = Respet ad. Pontius secundo am, et nando Doa, dat Deo ne disparitur q. dimittit actibus sibi dicta bonta, quae cognoscit a bea, quo posito exequit dat nova difficultas vincenda per nouu haur, in pontius exequitur; at Petrus loge eadem bonta, quae cognoscit, dexequit Deo: ideo n. e nasius nouus haur.

Sa Ad insurgo: Deo Xa Pontius, ad arte pictoria, requirit 2 haur q. dat 2 difficultas vincenda, let in diversi pontius; sed haur n. multiplicante ob diversitate pontis am, sed tm difficultu: q. to in loga n dent plures bontiq. unimo dent plures difficulter dicunt poni plures haur. Haec e doctrina Pontij, et alioru. Hinc ad Dm, q. Doa e legitima. Tunc ic, posito haur loge docenti, secunda hinc difficultas circa vtu: q. requirat plures haur: Pro cuius ratu: Inturbere instructus haur loge docentis, incipit definire, dividere difficultate, n. ad expellite, et pronte. Ipse mittit ad illas regulas, sequentando hoc actus adquisit nova facilte: q. adquisit nouu haur.

UGR Biblioteca Universitaria

Respondeo: post exactam cognitionem precedentis, peritiae, docentis mere quidnovae difficultatis
hic insistebat ex parte rei, hoc ex parte mei, inquantum dicta, autologus, ipse ex parte mea facit,
autheologiae hoc difficultas, tollit per Corollarium, per experientiam habitos; Unde cognito praecepto
Logae, et parione diversae praxis debito, stat, ac cognoscit, quae sit pars, et subtilitas nulla difficul-
tas remanet adhibenda.

Ad 1ª: Ponita loga docente, dha Physica, vg, adhuc remanet difficultas ma-
plicationis Regularum, ad materias; haec difficultas annullo haupotest vinci, nisi a loga vente: quia
est Viporo. Maior est certa; nam illa applicatio Regularum ad materias aliquas habet difficultatem. Pro
tanto requiritur talis peritia Physica, quae magis depraxi logici, et solum dicat huic, super aquod iacit applica-
tionem necessitas. Vincit a loga docente: quia ex his duobus. Probatur minor: loga docens, ut talis solum
agit de logo, aut de parione indi praecindendo ab applicatione ad materias; et legendi dicit de ullaa re-
bus; et haec praecindere a materia, ad applicationem huic ad illa, non potest tolli difficultas, quae in per tinet
ad applicationem: g. Vincit talis difficultas loga docente. Probatur minor: Ita habet logus tenens prae-
cepta logalia in Indivisibilibus, Motu, in aliquam materia, sicut habet grammaticus obtinet Capiens praece-
pta ad proficienda Carmina in debito ordine ad illa proponenda; et experientia docet grammaticorum
summo Calentes Regulas generales ad carmina proficienda, et nihil amplius ut in applicando illas in aliquam materias maximas patuntur angustias: q.q. potest haberi.

ARTUS 2ª
PRINCIPIA TELA.

Arg. 1º: Et D. N. S. 99ª 2ª vna loga, qui
dicit loga duplicitate dicendi, vno modo inquantum docens, alio modo inquantum habens exis-
tentiam D. N. S. Loga docens solum potest diversas indicationes advertente de quibus. Probatur haec: Quia solum ab
qua est duplicatione habet aliquis, in aliquibus realitas, dicitur; loga docens aliquas solum habet duplica-
tione de quibus advertente, et per exercitium D. N.: g. loga docens ex D. N. S. Maior patet hoc, inquo
est. Et alias in aliquibus realitas, eo hoc quia solum ab aliqua est duplicatione habet de quibus aliquas, et propria Valen-
tes, hoc non habet de quibus alias, et propria discurrere.

Respondeo ad auctoritatem D., quod sumit D. loga vtente, ibi propterea
explanat illa Verba inquantum, et minus ea, hoc loquitur de loga vtente ut actibus, passive quibus
devet dici loga vtentis, sic hic a Docente solum potest indicationes de quibus. Respo 2ª: quod sicut
loquitur de loga docente, et vtente in vigore, adhuc tu in sequi dicta solum de quibus potest indicatio
nes, q. exercitium habet dicere tuum, de quibus in sequitur, q. hoc, et alia dicto tu potest diversas indicationes
de quibus. Realiter absolute, et hoc fit ad probationem 2ae

UGR Biblioteca Universitaria

Arg. 2° Vñ. n. Ille multū docet de hāc abrogatione. Ergo nulla est necessaria ponentis duo hāc Vñ. dicitur: q hāc logē docentibē. Probat min: Qđ Vñ hāc subiectū docendū. Q vtendū: q nō est necessaria. Pōs: Sī ad docendū, & vtendū n. sufficeret de Vñ hāc, maxime, q a difficultas vtendi vincere et per hāc docendi; & vincet: q deg Vñ hāc. Probat min: Posito hāc logē docenti, & cognita mea, in qua & faciendum sit logus, nulla remanet dīficultas in. ē logo faciendo: q ad difficultas vtendi vincet.

Resp ad argutū, q Dionysius Achelles, & Domat, & nando mi, ad cuius probatōnē nō anī; ad cuius probatōnē nō mat, & nando mi, ad cuius probatōnē nō anī; ad cuius probatōnē nō mat, & q ad cuius rationes optimē sint instructi præceptis logalebus, quo modo faciendum sit logus, & in qua mea, adhuc tandē maxima hēnt difficultē in eius instructōne. = Resp 2° ad quod obra mat, natis positō hāc logē docenti & nulla remanet difficultas q ad directionē ad Regulationē, & do mat, q ad electionē, nō mat. Pōnta exequens Vogla docentes et instructus pris Regulis solū stat facilis, q ad directionē, & q ad electionē q silogismus

Arg. 3° Loga docens & facilitas advertendū: q positō hāc logē docenti nulla remanet difficultas. Ergo hāc logē vtenti. Probat ans: Loga docens inclinata ad faciendum mō seriendū: q facilitas advertendū, & nō electū; & q loga docens tribuit Regulas ad faciendum mō seriendū: q inclinata ē. = Respondeo ans, ad probationē dīcō ans: loga docens inclinat Regulative ad faciendum mō seriendū, & do ans; & licitive, nō ans, & do ans, & electivē, seu causative solū inclinat ad actus docentes.

Replicabit: magis facilis ē intus, si erat Regula faciendi silogismū, ad illū faciendū; quā si illa n. percipere et: q loga docens facilitat intus ad mō seriendum faciendum. = Respondeo ans: magis facilis ē intus proximē &, nō ans: magis facilis ē intus remotē &, do ans. Arg. 3° q intus hēt notā Regulatā ad silogismū faciendū, & ē, q hēt aliquā facilitē; & tamen hæc facilitas nō ē, quæ immediatē tendit ad vsum, & facilitas remota, hæc, & facilitas directiva nō ē effectiva, quæ ē immediatē præbendi vsum, & hæc ē loga vtens.

Arg. 4°: Inquisitiva & facilitē arguat in sera delicata, vg, fricā, & indiget nisi loga docente, & diligentes actus silogismi, & fricā, & docentē actū: q huius hāc logē vtentis subiectū. = Respondeo ans, & do. Optimē enim stat, & in qua libet scia aliquis arguat ab q hāc logē vtentis, & hoc erit maxima difficultas: sed vno & hāc logē vtentis arguere et prontē & expeditē hoc ē facere, & ad hanc difficultē vincendā requirit hāc vtens, qui quidē deuenit ad actus fricē, & q. n. directivus, & electivus, & declarativus seu loga do-

UGR Biblioteca Universitaria

cens, sed ecclesiae, n. quide quantu ad mia Alogi, q hoc pretestat apnica, in cuius mia, dicit Alogus, q quantu ad ea, Alogistica. Indeq in universatus hanc logz assentit, dicit Alogus, in mia, q hanc logz, ad tale Alogu, dicendu, q dicunt tres haer, primu, haer logz docenti, dicunt eos vocabulu directivu; haer logz assentiu dicunt eos, dicitivu, quantu ad ea Alogi; q haer fidei dicunt eos dicitivu, quantu ad mia, quiones aliquant Apr. Hic doctrina e sapientissimi Magistri hic, dum pertranseo &c.

Arg. Ultimo; ex doburinci pcentibus videtur loga, pontius, e facilius dicit Alogus, quia melius explicatur e minus difficilibus, q quis pgredi tu, ma melius dedicit, ille vo tardius, cui minus, vel bene intuitex platus, vn nequ ellu pterit; q difficultas in addiscendo regulas Vetustatis explationes, e doctrina. — Dicimatis, q adolescens Vetus procedens in dc Alogi pergit iuxta mine magistri docentis, hic medius, ibi magis extratus, collocat, nunc a medius, repetebat, ergo, q clarius directe, magis extratus pgredicat de missis; q difficultas vt audi venit de instructione, e doctrina.

Respo dicendo ans: pontius, e facilius dicit pontitudine, e facilitee electivu, q eo ans, pontitudine, e facilitee electivu, quo ans, q aliqua gens difficultee dicit Vetus q in linea dicendi; Alogus, q dicerunt meo, q vtus het mia, facilius ex parte docentis, e alterna gis regulis directiva. Sicut docens pueru, ex hoc, q q ducit manus eius, quo cuvatetus cientes, n. pgressus moralitas, u vinca et difficultee manus; sic pro bortionalitas ingrentis; Inde ultra doctrina, desiderat ex scientia pueri, u sit electivu vinca et difficultas discendi: pergad Dnm aonem, pt.

Q.o 3.a

QUODNA SIT OBTUS LOGE

gal tro nes Dnitas in hac ge onis, scitas, obtusa, clare percipiunt, ideo obtusi. Clarit int. ans obtusa in Dni agant, e decimi divisionis; positag primi de parcularibus &c. quaerit.

ARTUS lus

ONIa DE OBTO INONI aqit.

Ante positone, obtusi pscribandus, q obtu, diversi modus nuncupat. Dicit ens, obtusa quatenus obscitu scitu cognoscendu. Dicit subtus, quatenus de illo demostrat passiones inscitas quatenus subtus, de ea. Dicit mia circa qua, q scita circa illud versat. Dicendo enim ea, de propatus, q demostrationes, quas fundat scita in mia illius scitus. Inde obtusi q utile e illud circa quod scita versat, illud, cuius passiones, e probales in scita demostrant. Quas nos pgnatato Vanas obtusi q divisionis explanabo.

UGR Biblioteca Universitaria

ripit obtu, ut ex aliquibus diuisionibus 2 partium 2 Plexus. obtu, 2 Plexus, qui in Dc demonstrata
et subtu, de quo hic agit. Obtu Plexus tota Dc demonstrata cognita precisa Plexus
obtu, passione, 2 diuisione utriusq; de hoc, ait quida Doctor, et bene obtu; nam q scitur Conc-
xia prati subto in Dc. sicut q Plexus probie vocat subtu, de illo enim instituunt 2 ges
ebationes demonstrant, 2 de hoc presens unacmia Sermone expresso in textu meo.

Flocen, ob-
tu, 2, neq; pesse, 2 peraciden. obtu pesse ex illud q scia pesse vexat, 2 seu q perseata
ngit a scia. obtu peraciden, illud, q scia peraciden atingit. Vg, ens Valz, obtu pe
se meta fica, q pesse illud atingit. Ens vo Vaonis, obtu peraciden, q peraciden meta fi
sica de illo agit. hoc obtu, alio modo diuit in miale, 2 pale. Malese Versilla, que e molisanen,
ua bluxibus seu atingat, seu illud atingit a scia Vaone naturali obtu.

Pale Obtu, voce illa Vao, sub qua obtu
miale a scia dicebat. Vg, hoc modo dicens, u atingat a meta fica, fisica, medicina, 2 theologia;
ideo q obtu naturale scia ex q dicit. Et vo hoc quatenus ens e obtu meta fice, 2 pale, q meta fi-
ca atingit ut a sub Vaone entis; 2 quatenus anabilis e obtu pale medicine, q medicina at-
ngit Corpus sub Vaone sanabilis; hortinetq; ad fisica, Vaone q habet; 2 dein q agit de tali
ologia Vaone ordinabilis ad vitam eternam, q talis ordinabilitas e Vao sub qua theologia
Cea, Pale, attingit.

Aduerte duplicem Vaonem pale aliquando est nanis connexa 2 obtu miali, ut pote in
nalite Vis ptue corporis, sanabilitate Vis ptue, uno q; gre eaq; pale tas, u entitas, deni;
aliquando vo peraciden connectit, ut pote in passe te Vis ptue Colore, ideo aliqui hoc secundo le-
cant obtu miale peraciden, sicuo obtu miale Visse, de quo n. dicimus, ut vadicimus, inti-
gore miale obtu pesse ex illud, q scia eta besse attingit, ut Vao habitalis signario elevat
tali obto applicon. Obtu vo miale peraciden ed, q 2 dicebat scia tabitea, ut tota sine illo
salvari potit, u voces Vis pte loge.

Actus obtu, pale 2, ugno, sug. 2 e illa Vao, sub qua obtu mi-
ale a scia dicebat. 2 e illud aggregatu, seu 2 tibi ex obto miali, 2 pale quo. Vg, ens medicina
na he sanabilis, e obtu pale, 2 ipsa vo sanabilitas e obtu pale quo. Dicit ultra obtu, pale
q una de quatus, seu tota, 2 una de quatus seu partialis. 2 q probie dicit de tuo bono de illo
q nec excedit leue, neq; pexcedit scia, ide, cum rem tractat explicata scia, q nichil ut obtu
q scia n atingat, 2 nichil tractat in scia, nisi in ordine ad illud 2 q n. adequat totam
tutu de ing scia, tam speciei de tota, sub obto adequato.

UGR Biblioteca Universitaria

dunte
obtu, vale que no obtu predicacionu, a sibi uoni, primi bale, et meus primi bale. Obtu praec-
tionis et ellus, q̄ tract de onibus, que in scia tractant. Obtu atri buonis et ellus, q̄ ad oniaque
scia Inde q̄ atribuunt, seu Vdeunt. Obtu, vale, seu primi balitis et Mus, q̄ Vaone perfecto-
nis dicit seu hanc pat per fectionem mo Vaone, obtu dnis. Obtu, meus vale, q̄ Dharabu ad obtu
vale nie que perfectu, q̄ tatu explanat per tot immetabilia, in quacun Vale et obtu vale-
mus, ubiq; qualemcun ens obtu in tis buonis, ens infinitu, obtu, vale, seu vale, ens finitu tu
obtu, meus vale.

3o Dicitur assignat D. Ioēs Vaq̄z vna alia ad Vaone obtu. 1ma de tali obtu sit notu
q̄ est quid q̄ vult dicere, q̄ scia supponat existentia talis obtu, et tanu dicam hanc obtu
existere; et insuper, q̄ de obto sit notu q̄ est, scilicet, q̄ obtu sequit ex dnabus Vde circa tu
notate dubitat, post ea existentia; alia enim est obtu, alia Vale, sicut Doctores dicunt,
ne, per actualem existentia obtu, a Vaone cuius Ver actualiter obtinet pontiq; et tradens
actu, intendo ad hoc, q̄ talis Ver possit nunc existere, vn. existentia Valis actualiter una-
lis, et ponit ad existendu actualiter una aliqua ty, bonu de ra. Actualis existentia ella,
Vaone cuius Ver ponit extra causas, et durabilitatis esse.

Aduertite etiā q̄ cā 2a, q̄ est mo de dictione
nris, de hac enī nullus auctor, q̄ et copiose, qua de Ver possumus hic, nec Vequirit q̄ subtu
heat dictione probia, et rigorosa, qualis solu hic in potuit, Deus enī unus, qui tātu nec Deus, nec sua-
lis, nec possunt esse subtu, sciarū. Vnde dicimus huius dictionis, q̄ subtu heat dictione probia,
et solu, et proprie, aliquis qui habuit, et potest unu, et tātu sit sufficiens ad demostrandu patrone,
dictio, et hoc mo intelligit q̄.

Vnde decernendo ad existentia obtu, dico, q̄ nulla scia potest probare
aliquā existentia obtu, siue talis existentia sit obtua, siue actualis alius, siue Valis actu-
alis, siue aportenis, q̄ ad oniōus amittat. Vnde in scia deuet supponi existentia obtua
alis, siue qualitas illius, si scia est Valis, supponit existentia obtua; si uo sit Valis supponit existentia
Valis actualis, et ita nulla de his aparet demostrare potest salu probatu to; pro alio
uo stu stat in ter AA. Itaq̄ uenia.

2a dicit, q̄ ex ellus, q̄ est patronus de pro demostrant, quae sanu
Publicuit D. N. I., dicens, q̄ uod subtle Itinere in 1o uia lis tione Deitis ellius hanu
curui e. Vnde subtu attribuit nis Itinere deuet Via tua lis tinee cognitio pro bia patronus
y mediate de pro demostrabiles, et pro Deus tabiles, que Itinentia Vdeunt ad Pia cognit-
entia, q̄ subtu media nte ratione causa tis cognitione patronu de pro demostrabiliu, sic an
deuet intelligi de causalitate tinee Ver. q̄ deuet intelligi de causalitate tinee cognita. Dicabet
ng. Caa in cognitione, quo causat, Itinete fectu.

UGR Biblioteca Universitaria

3ª Idibe, q onca dequibus apit scia, ad ebra, taqua adfine, et stabu, Veducante Prohibus
Idationis inte Ugenitra adversitte, q illa, qz scia Idirat, qua dubitatur de pra atinguntur 2º
pereret, ide, taqua, ao pperet, pio intentoto; pica atinget scia Vanne, tale, qui obtia adequata, qui
brata primaria 2º per se nt, 3º nc Idideranta scia pars subtua, seu interiora obtia adequata,
g et Ididerint pere a scia, nt pperet, 4º a pperet pbatus, pbatus Vaone obtet atinguntur.

3º Veductue

Sc scia atinget pationes obtia genetici, qua, pbatus 1º deniq; per accidens; sic Idideranta scia ac-
cidentia obtia, et alia, qui pperet, per accidens in scia tractant. Dequo aparet, q ao 2º, si qua adequata
subtibuse Idideranta scia. Si ao ad ipsu, ordinant, et atribuunt. Quare Idatione assignatiua
loco a legato, et 99ª 2ª latiani, paragrafo de 2º dicet, Vbi obtia adequata per eig defuncti, ao subti-
tet, Idanec in se 1º uirtualiter ones Veritet illimitatas, cuiuscumq; obtis.

Sed dicta deno explanda sic: ne per q ta
leobtis Idanea tationes Veritet, o uirtualiter, ratributue, rde, q ipsu, et secundus, et Ideinq;
dyonia gota atributa ad ipsu, Idanea tationes illas Veritet mota, explabo. Advertte, q extra bus
predicti Idationibus equæ devent Idanec cuilibet obto particulari, nenti Vaone, Idne obtia atribuonis,
sequalia bet. — Advertte demum pdicta pbata arti nota, q obtis cuiusq; Idquis, secundus, et mate
ponit atinguntur pluribus alicentis, inde q scia devet Idmete sua, per ticaone, ad obtia ali Ino-
tando mate: n. vua amiali pbate, supto.

Q ad tertia uadetis, q scia, desumit sua, unitis, et per ticaone, ad illa
quo sumit sua, unitis, scia sumit sua, unitate, ad obto, pale, na ad obto, et pothia, pare t nota: q
ad obto, pale ad ipsu, scia sua, unitis, et per ticaone. Mouet certa, mota, uadetis, na obtis male in-
diuerse ad Idmete scia, tale, per ticaone diuersas. Obtis vo pale, ro q ca adest no Idideranta. Vnitis
dualis Idistincte, et Idcentes illud pale, ad illa Vao pale, et ongornica, per ticaonis, et unitis tria.
Sunt bes, q scia, per ticaonis abilis, q emediu, demo, tranda, rationes de subto, sillae Vao pale, sua
sen obtis, pale, quo, ut per intimpulsu sen: q obtis, pale quo per ticatus est.

ARTUS 2us

ASSIGNAT OBTIS MIALE LOGE

Subalternis, qui de obtis male, et
pale tres imus ad tanti, certue ad ipsu one loge, q ne demo stremo in Idni, pro u, Idnet de tatione, di-
cione, dangumentaone. Idnis Idiucant plures, subtes, na in pio ualiter subto, et directo ac-
tiuo, Idueritis, barba, et age in 2 statis ne, in actu, et Idne Vocat diuigilitas, seu capacitas, directis,

UGR Biblioteca Universitaria

In actu 2ª inc. dant directo exercita. In proa militer sub. obbesiunt Deobtu fatly D-
ceptus obtuus, seu Vel, Vocabis Hinc orit difficultas in assignando obtu male, et pale bra-
nis, et abtuonis.

2º certe, mu seruendi volet eo obtu male loge bra accidens; na Vel a loga sumit pra
Vers, ea q dirigit in oratione ad indagandam rem tu, quæ directo ad nulla alia spectat, spectat
sed loga. 3º ad Ito obtu male pe ra accidens Plane dato in ga obtu male pe ra accidens et illud, in quo
potest dari Vera; loga qua one, in q parte potest ee in em o seruendi Vel, ut pe tur Ratio sup
quibus dat loga in e Verbis, de in o bis dant e tæ si ouu centy, possibilis q Vere sy pto obtu
male loge, pe ra accidens.

Exquo prodicandi in tota 99 in obt. 1º, loga 2ª Dicendi pone. 1º secundy, re, ad
quæ pars, et a pro in clusa tractu de de rone, divone, q̃ bus regit Rhetor, et incepit de
illis in cuda te ponit per extensa. 2º sumi, potest, pro in solu, dupliciter hic, bo ad ea rum, qui
nunc stant, et in libris Peripatheticorum, Categoricam, analiticam, Topicam, Elenchum, bus ad
ungit Boetius tractatum de syllogismis, hypothecticis, et loga Rhetor.

Nota 2º in y sumi instrumenty seruendi 3º bon
sumi, ne pe, late, propie, et abusiue. 1º mo bonum dicit instrumenty seruendi, omia Magis aliqua
mo iuuant ad rem tu cognoscendã, et tuã, oratio, et bbo. 2º mo sumit ty pro de rone, adminis
Hic enim modus, et ty mediate, seu Vacue propria ad tria manu ductam notu, q̃ in facunt alia
instrumenta, ministy Vehicule. 3º mo sumit pro sola argumentatione, quæ, Maxime instru-
mentum, seu mus seruendi; na sola illa manifestat ignoty, per y, et latua, quæ dignitate, et ma-
teriæ excellere. = Nota 3º: in y seruendi 2ª pote accipi Strictiue, ne pe, de obtuo. 1º mo nimis lim
e, quæ, strictalis intellectu, quæ de obtinuus diuinus & 2º mo sumit pro, quibus obtinet ex ba-
tus per de rone, divone, et argumentatione, et hæ vocant instrumenta obtua. Hinc pgnota.

Sub 2ª specialis

Dº C: obtu male pe ra accidens loge in tota sua latitudine enun. seruendi obtuus, pro quo Brachy-
logia de rone, adverte, ex argumentatione. Sorte ego Dº C: probatus, sub tota, q̃ Vers 1ª Dicendi po-
sunt sub 1º secundy, de secundo, et 1ª loga parte Vers. 2º, quatenus obtinent intuitu, et Cognoscendo
sensu Veducunt de bitum obtuus: Sin hoc sensu Vicerit 1990. Enunciatus, q̃ actu enunciatus bonum
sumi, ut secundy, ego, propie enunciatus, ut de mihi loquimur ad 1ª, q̃ ad alia spectant, bo-
sunt etæ, sumi quatenus Vere sentant Vel, de mihi de illo loquimur, de meo bonum ideo
xare, quatenus ut dirigibile in ordine ad seruendi, quatenus ad ea quæ ad loga, et alia, et cetera.

Probat. Dº C: illud

et obtu, bene male accidentaliter, in quo tali intendit introducere per se, et media ad obtu
pale quo, in Verbis, seu de bitum obtuus loga intendit introducere ad obtu pale quo, per se

q̃ y mediate: q obtẽ mialr logẽ secundu, rẽ Vẽ, seu Deptur obtuũ. Hanc ẽ abud one cẽ-
ta: Dñs Pñs intendit loga ñ obtẽ fale que, q̃ ẽ immediatu, sub obtẽ fali: Deptur
obtuũ y mediatu, sub obtẽ fali logẽ: qui Vbur & Dñs mis; ellud q̃ y mediatu, sub obtẽ fa-
lis logẽ, q denominal y mediate ad probo fali: Deptur obtuũ y mediate denominant ad obtẽ
to fali: q Deptur obtuũ & Dñs mis: Deptur obtuũ denominant qui Species, dotta, n. 2do Deptur
fali: q Deptu obtuũ & Trans pet ng, ita practo: hoc Species, practeũ Dnb Deptibus fali-
bus, hoi obtuo.

Nectnet Verborio Dta ratione Accentus: Deptur fali denominati qui, de fa, Repren-
tive pet n. in endo; dnc Regulas logẽ deuẽt intellegi de Deptibus falibus in Repraesentan-
do, n vo in endo. — Sha sic enunciatio: q Repraesentive ẽ tale, q probe ẽ tale, u pet imagi-
ne Vegis, qui q probe ẽ Vẽ: q Deptur fali de Dñs Tunicie: Vloga agit de eis, qui probe q
tali: q obtẽ mialr logẽ ne Deptur fali, obtuũ, qui probe q, u Species, q dotta.

Probat 2o

D Co: Illud obtẽ mialr logẽ, cui logus aplicat 2as intẽones logales; Vebus aplicat logus
tales 2as intẽones: q Vẽ, seu Deptur obtuũ obtẽ mialr logẽ. Dñs mis: ellis aplicat logus 2as
intẽones, de q vere prant tales 2as intẽones; sele Deptibus obtuũ vere prant: q Vebus
aplicat logus &. Probat mio: hẽ is vere practones: alequi: hoc Species; nga falz: actus
intus causantes 2as intẽones, geris Species &, is qui, Species &: q dnia de Deptibus obtuũ
de falibus vere prant 2as intẽones: q illis 2o, q pene aplicat logus 2as intẽones logales,
e Doentes obtẽ, q pene logẽ.

Sit 2, q meus paralis D Co: Deptur fales is obtẽ mialr 2as logẽ.
Probat pretes: loga ad definiendu, dividendu, d argumentandu, Vbi Deptibus falibus
tagua, instrumentis: medus, q producutur in Deptibus obtuũ: q aliquo modo atinentes
logan Nunicie; ñ obtẽ mialr: q ut 2as, q Vbi inferũ vocis dicte, ee obtẽ mialr
per accidens Veiptur logẽ.

SOLVUNT argUta

Rsp. 1o autorite N. D. Iqui 33e pramen talis ita loquit: Adhuc dico q ney-
Ivenies ella tu, per accidens Dideranti alopa, q̃ meta fricus, pene Dideranti. Nunicie; ñ
meta fricus, pene Dideranti Vẽ: q Vẽ per accidens, Dideranti alopa. — Dñs mat dicit prodicit
Vbi ait: sicute aliqua scia pene de Vebus, de Vocibus, ita potuit aliqua scia pene de
Deptibus, d hac e loga: q exd & Vloga agit de actibus intus, e Doentes ut, ñ obtuũ esunt
obtẽ, per se logẽ.

Respo ad argutu, q̃ D. N. S Dout per talia Verba Vaone, sub qua Vera meta-
fisica Dideranti Dnia ellis pene, nq Dideranti sub Vaone entis; at vo Vaone, sub qua Vera

Logo Inducant, docet Dnus illos aeri dentaliter, nãe sub Vaone præcipitij, sub miserabilis & quinecchoc sequat, loga nbone Inducant Deum. = Dfirmamus Vos Dñ. N. J. 10 by locentufuire de Deepto obtuo, quia Vos, Inihil obuig loquat de Deeto, prouale dsquit, geba Deepto obtuus dsquit Vale secundus, q Vos cognita, prei aliqua denofirmaone extranea, quq secundus ende Deeto.

Resp. 2: illude obtus pæremiale logs, enquo tenebit loga introducere suo obtus pale quo loga introducere suo obtus pale quo loga tenebit introducere suo obtus pale quo inactibus untus: gactus untus obtus miale logs. Maore Certa, Dnus Deus, nãe quq de una loga tractant, eo fine attingunt, q alia tenebit operaone untus. Hoc pet, nãe de solabide, q una ex illis obtus pæret Inmiale artis, domi factoris, q in pri recepit Dispositiones, Directiones artis, q diligis elitas pri introduxit Inactibus untus: gactus untus erunt obtus pæret Inmiale logs.

Resbo Decendo mãe, Inando mie, Deum pata facone q quq de una loga tratant, eo fine tant, ut eo mo Secundi Vecte patrent. Inde diligis elitas pri inducit aloga introduxerun mo Secundi obtus, n a inactibus untus. = Dfirmatur Veligus argutus loco, q Baritus e Inquentes; nãe sicut lingua, de labide ex obtus mi alem Partis domi factoris, n a actus untus, ex manus, diligis elitas, seu animae corp e obtus pale, n a diligis elitas manus, seu actus untus, nãe proc é medius; sic similiter mus Secundi obtus e obtus pæremiale Inmiale logs, in quo introduxit diligis elitas, n vo actus untus.

Resp 3: Patus introducit pa logalis in Deeptibus pale-bus, quq in obtus: gactus untus ex obtus Inmiale pæremiale logs. = Dfirmatur na logalis ex actus pelenq, errore, ignorantq, errore, ofalsitas ex in Deeptibus obtus, in pralibus Vel erit: quq Deeptus pale. Probat mor: Deus stat in formite actus de obto, de error in deformite, sed Dformitas, nã deformitas n in Deeptibus obtus, in pralibus Vel erit, error, ofalsitas. =

Resbo Inquendo ad 3: Patus introducit pa logalis in Deeptibus pralibus, quq obtus, proxime, Dexecutionis permito, prohibite intromino ad, Dogs. Vg sicut ho patus ex petit gloria, quæ eius obtus pte, et patus bonitas in executione bona operaque ex media ad gloria, Dequendo, sic similiter obtus pt enditq loga é mus Secundi obtus, de patus in executione enuponit, Dordinat actus untus, ubo te medius; quia ait patus: quq patus intone, e bonitas in executione.

Ad firmaone Vsbo Decendo mãe, Dinquendo mie, Error, ofalsa activa Vel erit in Deeptibus pralibus, Dnus mie, error, ofalsa barba Vel erit in Deeptibus pralibus, sub dignos ex Vel duplive ut talis, mãe, obtus ex stis de mie, Dnus Dogs. Actuaone, sicut, quq sicut Vera activa quq Dus stis in Dformite actus de obto Vel erit in Deeptibus

UGR Biblioteca Universitaria

fralibus, ita Verás parba, que dixit in Sponsalibus obtinuit actu Verificativo in deceptibus obtinuit, ideo q̃ non fuit actus, q̃ Verba, u̇ poterat eo, q̃ Verba, une ppoe Va, u̇ falsa x.ª Dñe dicty.

Arg.to 4.to phia moralis het probatio mialis actus Volatis: g loga het actus intus. Pot ans: phia moralis het probatio mialis actus Volatis: g loga het actus intus. Et quod probatio mialis actus Volatis: g phia moralis &. = Respondeo ans, ad probationem mie; g phia moralis non est prote actus Volatis; g phia moralis &. = Respondeo ans, ad probationem mie; g phia moralis non est prote actus Volatis, p̃ter beatitudinem sequendam. Obtinemia. Illud Deus, qui est ultimus finis; sed q̃ actus Volatis non obtinuit huius scis, ergo actus intus non obtinuit loga.

Arg.to 5.to illud obtinet per mia alicuius scis, quo ablato, non destruitur destruere scia; sed non destruerent actus intus, destruet loga: g actus intus. — Dñmati respondeo negando ans. Et ad probationem, Verificativo existerent, Arg.to loga eos dirigeret: g q̃ actus intus &. = ans tenet, q̃ illud obtinet per mia loga, q̃ mediate, et per Verificativo directionem loga ejus in casu dicto actus intus mediate, et per Verificativo directionem logalem: g q̃ loga in talicasu eos dirigeret.

Respondeo maiorem. Negatione illud, ad cuius destructionem destruet scia, obtinet mia bene scibilis; na phia destruunt ad destructionem alicuius q̃ tu et Deus Verificativus, u̇ per impossibile non fuerit Deus, q̃ destructa mione destruet, sed mia Verificativus tui et Dei nostri Verificativi aliqua Verificativa loga non obtinebit destructis actibus intus, hoc in probabat tale actus mie obtinuit loga. Et Deus Verificativus directionis ad Verificativa terminum, n arguitur Valeret probatio actus intus et obtinuit mie cuius q̃ scis, q̃ a minus loga, qua quis scibilis scia destruet ad destructionem talium actuum.

Ad primam, Respondeo nando loga dirigere operationes intus, si necessarias tunc in dixerit actus intus, q̃ iuste obtinebit, et pontia bene ducunt. Respondeo 2.º ato et probabilitatem. Et tunc loga dirigeret actus intus, non deceptibus fralibus, sed dirigeret, ut deceptibus obtinuit. — Et replicatur: in talicasu loga non dirigeret actus intus bene alios actus: g alius Verificativus &. Pot ans: et medium quo ad dirigendum indiget alio dicto, u̇ arrogat: g actus intus ut medium quo dirigendi in talicasu. = Respondeo ad replicam nando ans. ad cuius probationem, dño maiorem et negando mie: g actus intus dirigentes ut medium quo dño mie, actus intus directi, non mie, et dño. Tunc ergo actus intus Verificativus directionem et obtinet directa, non ut medium ad talem directionem.

Arg.to 6.to illud obtinet mia loga, de quo loga demonstrat passiones: g non facit loga de deceptibus fralibus, non deceptivis: g deceptibus fralibus &. Pot maiorem: loga demonstrat de actione, q̃ intellectus non deputo: g non Verificativus de deceptibus fralibus, sed deceptivis: g de actu et loga &. Minorem pet q̃ actus intus sint actus dividere, et argumentare. = Respondeo dño maiorem, et nando mie: ad cuius probationem, dico maiorem loga

UGR Biblioteca Universitaria

demonstrat de defin.e obtiva, q. est clarior, et moderniter, ideo mag.; de defin.e fr.ali dubitatur activè et aqua, in causa fr.ali tenere debendi ideo mag., paru., sicut aqua, de subiecto, de quo potissime pag. dicet tam. op.rio, no mag., et eodem mo aliquid minor e. nat. idea.

Itaq. defin.o obtiva e, de qua Agat, q. exhibet fr.ali ui existentia Verb., in quantum Verb. sibi debent arte facta et a.a leges logales, quam intus tribuit illis Verbis, et dic.r a Regulas gener., et dic., quæ apparent in defin.e obtiva recte actus intus defin.ta activè. Unde dicitur de defin.is fr.alibus obtivis ce obtu. perse m.ali logice. Ex quo ad Reliqua huius m.a argutabilia, et randa notata, q. etiam si loga agat de defin.tibus obtivis, fr.alibus, et Verbis tamen, distinctione, uag. de verbis tractat per accidens; de actibus intus perse, et 2.do; et de defin.tibus obtivis perse 1.o

Arg. Ultimo.

Loga sunt quilibet habitu facilitat ponitia in ordine ad suum obtum; sed huius m.i facilitas e in ordine ad voces tm: q. voces si obtu. &. Pet.m maior q. tota difficultas e in tui penetrandi Verb.ptu logice: q. solum agit per se loga de hac difficulte vincenda. = Affirmat.: Loga agit perse de si loga dictante ptu. vocibus, de tro vel significativo ad placitum, et iam ex oratione bus vocibus; si ergo ia perse dictant vocibus: q. loga agit perse de vocibus, to q. q. de obto 1.o Re pto ad argutum, ideo mag., distinguendo mi., ad eius probat.; dico: q. potissima difficulta logice consistit in penetratione Verb., seu obtorum, quæ per voces significantur; et difficultas ad in penetratione trorum vitat. per accidens a loga, siquidem debet prius per gramat.a suponi talis. Et ad Affirmatione, Verbo nando mai., quo ad arguta tm; quamvis enim in loga agamus de vocibus, hoc facimus utendo illis loco Verb., quas significant, q. per accidens a loga, n. perse, ut metaphr. tm, spectat.

ARTUS 3.ᵘˢ

ASSIGNAT OBTUM FR.ALE Q. LOGICÆ

Sit D.c.o: obtu. fr.ale quo logicæ e dirigibilitas parva recepta, seu aplicata Verbis in agnoscendi et regentia fere dictis in secutas. Et Par.: Unde obtu. fr.ale quo aliqua sortitur Ratione cum talis scientia attingitur, obtu m.ale; sed dirigibilitas parva recepta, seu ablata Verbis in agnoscendi, e Ratio, sub qua loga attingit suum m.ale obtum: q. dirigibilitas &. Maior certa q. obtu. fr.ale quo e Ratio directiva obtum m.ale, ubi obtivatio nec quæ ad alia scientia attingat. Minor dictat q. nulla alia Ratione Verb. dirigenda loga, nisi sub dirigibilitate parva et sui in agnoscendi aplata: q. dirigibilitas parva &.

Affirmat.: Obtu. fr.ale quo artis domificatoriæ e fr.a domus, quam artifex ponit in capitibus, u. lapidibus: q. obtum fr.ale quo logicæ e dirigibilitas et a.a recepta, et ba sequit.; q. nam a ia Ratione fr.a domus e obtu. fr.ale artis domificatoriæ, nisi q. fr.a domus e Ratio sub qua

UGR Biblioteca Universitaria

xxx
axhaust de domo munend^i ; dixi gentar barua ^ plata Vbur inha, mi scend^e Vas
subqua loga apt de Vebus, Decebtiow obtuu, ig uide sentalo dr bty de detrant
xx
nanulasen, qua aloga atinja ad g tali dixi gitar exit obty xa le quo loge.

Ad onu ambigend^i
ex locus dizimat notate, dazi ter dixi gitar Declerandas. recapazita illa qua hent
Ver, ulogalibe de xirant, alia e activa, de bia direo loga bus, prou bzo ne dit ab untu. Alia
denigge rec activa direo Vecebta, da lata Vebus, qua prou Vecebta, da lata parua
munerubatis d nane ainmus ee obty xa le quo, Jo gen ulogo: talis direo e illa di pons
tao xy, ne pe, q uenigs it mediy, alius manu, da lius mea extraan, d denigg d ter tuou
bus, quaxy, una nit mao, da la mica, e albera Joen. Christ facile cognocet obty pa
le quo ena lius seu.

ARTUS 4us

OSTENDIT OBTUATIVI buonus log^e

Ja, dixim^us enu tiamus Jg^ii, q obty a tri buonis e illud, ad q onia, gug^ia
Jr i derat, a tri omunt, seu Vedicunt. Hus upositis dicim^us obty a tri buonis log^ee
rm^us, scend^e obtu, breue Vas Jnis divisoni, de pone, d argumentaoni, u abillis abtracta.
Stat N. Labor^t pariory Jg^e La Log^e Jnis inter dictaris ima ipa tenent Thom^s, Blu
dentes, Agerre, Barona, e Palanco, let n diuguant inter obty a tri buonis, d obta tri
buta.
Pro Jg^o m^us scend^i obtuus het anes Jchone, Vequisitas ad obty, a tri buonis: g m^us scend^i
obtuus X. Pro anu^s tat obty e ad g bene ut ter dr^e Jg^e Jd i derat a loga, g tinu^s inter ua
log^e Locare onia enu tiamus ta scend^i. Ad ando, m^us scend^i e ia ad g Vedu cuntonia,
que in loga secundy se diuguant, obty uo n ad uenit ab alio, alter ne cessorio: Job
ty no sechens, d log^e a tri buonis obty: g m^us scend^i Re. Denig^s het sua, ft^e ad aequa
ta bariony, que ea directum, ob seruaoni, ubi, het gobia, per que loga Lemo, trati
tale, baronem, nepa, de pone, executiale, het denig^s parter suotua, ad ou^s prat^s, g m^us
scend^i in dicit ut ide pone, ad uocaoni, e d argumentaoni: g tali m^us scend^i het
one, d Jone, s ad obty, a tri buonis log^e requisitas.

ARTUS 5us

ASSINANT OBTU PRAONIS, E PRILITIS in loga.

Sed Ja Jco: obty, praonis log^e secundy se in tru
menty, scend^i tale, sup tuge, eta, d^is inter sotia, Le Pius: Obty praonis e que da Vas

Jnis

Dnis, que a conclusis Vcou; Dingulis, de quibus agit tca boetii in Vecto praeni; Dintrumenty, secunde late sumpte, venit Vepletio, peq agit in loga secunda, se ubi Boet. pro instrumenty secunde late sumpte. Notate circa hoc quod tu ad hoc inter subta atributione, praonis; na subty atributiones natnaliter, y mediate, dinse persone actus sty. Infirica enj actu q̃ mia Dnia nat ingunt Corpus male inte; at vo subty praonis attingit persones actus sty; na in loga instrumenty secunde late persones actus attingit.

Deinde obty atributi buonii in prat in Vecto, nisi de partibus subtiuis de illis vo que ad illud Veducunt; vel y in obligo para Vpe, infirica, dicendo, mia, Bar, Corpus naliter, d in loga tur se pars remota sllogi, d ppes parte, proma, illud. Obty praonis a conclusibus in Vecto prat, ng tur e instrumenty secunde, d ne de aliis.

Sit 2a dc: obty praealtis in loga 2a, sic e demostrao, cta, Nas tur enthymnate, in manuscriptis. Pua dc; inter Cetera obta matalia illud speciale, q illa excedit argnite, idem enj vens e obty praealtis in theologia, d ide, d no in philia; y demostrac e obty nobilius, d negstantius inter obta matalia loga alia, q e sllogus in mia natia d fectus faciens profectione; g demostrao e obty praealtis in loga.

ARTUS VLmus

a SIGNAT OBTY FRALE Q ATRIBUTIONIS, PRAONIS, E PRIALITIS in loga

Sit 1a dc: obty prale g logs prou ab Aristte tradite, e sllogus, cta D. T. 99a vna ligne que sequnt pene omes Scotz. Pua dc vacone M. D.: sllogus unc, seu in Dni het omes dctiones requisite ad vacone obty praalis logc: g sllogus unc. Pua ans: sllogus unc het dctione, d passiones demostrabiles per ipsj (ut docet Aristtes loc p̃ allegat) e alium de onia, que tractant in loga, prou ab Aristte tradita, ad sllogus Veducunt: g sllogus unc, seu in Dnio.

Quoad 1am partem ac 2am vo ne d Pua: que tractant in loga Aristtis, subty, d pratu, ppes, passiones, sllogi, illius q̃ species; y he onia ad sllogus Veducunt: g onia, que tractant in loga Aristtis, ad sllogus Veducunt. Pua mior: mia remote a proma sllogi, si mulg passione, d species illius ad sllogus Veducunt; y subtus pratty, si mia remota sllogi, d ppes mia proma: g onia he ad sllogus Veducunt, ac p̃ dcens sllogus unc.

Eque ad 2am partem ac 2am vo ne d Pua: sllogus unc e obty atributionis in eade loga; hec dc Pua eade, prone, qua ans Pua. Unde 3a dc sit: obty praonis in loga Aristtis e intrinseco. Obty q̃ prialitis e demostrac, qua dc; patet ex prouatione eiusdem vacionis, mutatis, mutandis, q̃ bus prouabimus precedentem a loga. Sit dcta 2a dc; precedentia Vepletimus.

UGR Biblioteca Universitaria

Arqueda. 1ª, 2ª, 3ª, 4ª: ide obtinpotestee adequatæ, Virtute totius legis, 2ª Primæ, 2ª unius partis
eius: 1 Silogismi nece obtinpartis logæ, nepe, in libris priorum: pnequitee obtinto totius logæ
Aristotelis. = Respondeq̃ndo maiori: secundum eund Virtute, nequitee obtinto totius, 2ª
parte legis, 2ª domaiori secundum diversum Virtute, non maior, Declaratio, non dato Silogismi Sub-
obtinin libris priorum, quatenus quidam Specialis haud demostrans partionem de illo quod sem
e adequatæ in hoc libris, q̃ in nullo alio agit hoc mo de illo. Et vocobtinadequatæ nota-
talogæ, quatenus omia, quæ in libris tractant Reducunt ad istius, tanquam ad finem ei-
cobtinæ: Unde e subtinin libris priorum q̃ ad 1ª entia 1ª Virtuale partionum, quæ Pruf aliter
Dicunt; e ad subtinto totius logæ aristotelicæ q̃ ad 1ª entia Virtuale, Sponte ad, partis subti-
vaxiu, quæ ait N. D. q̃ 3ª vna labaxa grauq̃ ad 2ª.

Ad 2ª cando de Cristiu dicit: nullu Dialecticu potestee cobti
alicuius rei, Silogismi equidem Dialecticu, q̃ Silogismi nequitee cobti, logæ Aristotelicæ. Ad hoc Dico
tenetur Primam: Dialecticu potest dari libellus eventu in potestate nica definitione definitiua, qæ
cobti alicuius rei, absq̃ vera definitione definitiua: q̃ nullu Dialecticu. Respondeo dominore, dis-
tinguendo minorem; Silogismi equidem Dialecticu, si exercite sumat, seu progregato Dialecticu, Pby, dominore
signate, sic pro 2ª intentione magregato fundata, non mego; in hac q̃ sensu equidem Dialecticu.

Ad 2ª Vltimam dicit
tur logæ secundum se, quatenus Aristotelis tradit, et arg: illud enobilius instrumentum q̃ versatur
circa rectum obti; Dialecticu versatur q̃ quidditas, seu Natura, Vel Demostratio vocalis accidentia,
seu propabilia Vel, quia enobilior vita. = Respondeo maiori: aliud esse, Dparatæ definitionis
Dassignandæ demostrationis in Vacuo Cogitationis, Dalio in Vacuo instrumentis: 1º mo nobilioris
actus, q̃ 2º minobilis obti aquo mensurati, nepe, eventiq̃, quidditatis, Vel Naturæ demon-
stranda e passio, quæ e obtinno adhuc, u potest extra Vel eventiq̃. 2º mo Nobilioris de-
monstrationis, Vacuo, q̃ 2ª pacta in instrumenti Dialectici famulatu, Dmo adiuvandi cubi,
in Cognitione obti: hoc a Dialectico rectum Deperit in demostratione, quæ in definitione; q̃ in illa
Datur Diuisatum, Dprotiva, Vacuo cuius in pinctura falsa aliqua objectione detineat; Ita
demostrãs procedendo Quoties ad notanda eius errores Dubitandi, q̃ facit dicto.

Q. 4ª

VTRU OBTU FRALE LOGÆ SITENS realeq; vas

ARTUS sui

NOTABILIA PONUNT, E RESOLVIT PER DES QUESITU

Ut in presenti Dialectice potest ei procedamus, notandu q̃ in loquitee logæ
entiuæ, et realiter Distinctæ q̃ vicecentiæ, q̃ ens Realis, u potest qua ens Realis

UGR Biblioteca Universitaria

Inde obtus, et 2ª de loga extrinseca dicenda, hoc est, quæ sumit denominacõe ab obto, seu ab extrinseco 2º dictat, q̃ ñ obtus, aquo sumit denominacõe q̃ reale, vtq; loga exit. sua realis; ñ vo denominacõe, sumat hentent Vaonis exit Vaonis sua.

Notandum 2º: ens rec 2, ne pg ens reale, et ens Vaonis. Ens reale illud, q̃ exre potest existere, et dependenter ab intu singente, vgho, fabre Pru, dalia similia. Ens vo Vaonis pro bonitate, et alis nãq, a nullo mo potest existere ne hentro Pru, dalia similia. Ens vo Vaonis pro bonitate, et alis nãq, a nullo mo potest existere ne hentro ne nec intu, ni si circo circuus, 4ª persona sanctissimæ trinitatis. Inde sequitur 9º q̃ ens Vaonis ne specifica obtis loge, ni ipsa dispositio aut coordinatio rerum intrase, Vaonem cuius mo distat de ipso, ne dirigo, ne argumentato & ritenit realis Vaonis - Sequitur 2 loga, agnoscimus ne ipsius memorata, de utraq; disputatur prædicta.

Sit 1ª 2ª: Obtus reale, seu Vaonis obtis loge in se ens reale. Et 2ª ens fenestra, imo et pluries scotus, eandelent Martinus, et alii; sex enim sunt plurima, sto ad quam de loga intus, seu exnaa, et de loga Arutis Pru 2º: N. potest esse obtus reale ad, sine quascia potestas, seu existens; et loga potest existere, etq; in ens Vaonis et q̃ possibile: q̃ obtus reale loge &. Pru mor: Etiã si nullus est possibilis Vaonis, adhuc intus nec posset operari a prehendo, iudicando, et discurrendo, et tales operacões possent dirigi per alqua præcepta; et sic extra entes huiusmodi regulas, et præcepta loga, q̃ hgerit directiva actus intus, q̃ loga potest existere &. Maior Pru: Intus, nec eius operatio pendent ab aliquo ente Vaonis; q̃ intus potest operari &.

Respondetur: Regulas logales dirigentes intus dicit in actu signato, et hoc mo ñ possit assignari, nisi per tactor 2ª intionis; et de aggressu 2ª intionis nec, nec loga esset. = Ad 3ª: Præcepta logalia in actu signato tradita ñ devient præcepta tradita per tactor 2ª intionis; ne sunt dicit quis prout de specie &, potest dici nam ad nihil se per includit in inferioribus quæ est per tactor 2ª intionis, et nihil de utrae ad bene ac prehendo, superiorius, et inferiorius nãq, et ad specta de illis iudicando, q̃ quis per tactor 2ª intionis tradenet.

Ad nam: Dependentia a loge ad 2ª intionibus et obliquo operacões intus dirigendas; q̃ nulla eventalis, q̃ illis repugnantibus loga repugnaret. Pru 2ª: Ad mur: et instituta etica ad dirigendas operacões Volatis, qua loga ad operacões intus mediis Regulis logalibus; et hæc media 2ª intionibus dirigit operacões Volatis; q̃ loga; et dependentia eius dependentia ad 2ª intionibus ne eventalis.

Pur 2º: Ad tia Vaone: Ens Vaonis nequit fieri, nisi dependendo vg alter ac ens; et potest dari obtus loge secundum se, quin intus decipiat vg alter ac ens: q̃ obtus loge secundum se ens reale. Pur mor: quin decipiat intus vg alter ac ens potest discurrere, et argumentari; et de ipso, divio, et argumentato ir obtus loge secundum se: q̃ potest dari obtus loge &. Pur mae: potest intus quin decipiat vg alter ac ens, discurrendo; ad valet etiã q̃ deficere hunc loge &. Pur mae: potest intus quin decipiat vg alter ac ens, discurrendo; ad valet etiã q̃ deficere hunc

UGR Biblioteca Universitaria

actus: Cui hoc cal Vale; Dum cho: y Pun cal Vale; hoc e dctae, divine, y argumentare quin
untur de prat Vg aliter accipiue; g quin despiat intuix.

Dfirmat: Bus Vaonis un hetee mis prou actu dcibl, seu Cognit. ab
eog intui am mavebat Velasnes Judices subtis, y Pralis in tbus extis Baleis nuda
alio apara, u nare; g Valet intus hec loga, a big ente Vaonis. Pua mios: actus directus,
que intus Cognit al apara dehse u ponit Velasne Judices subtis, y Pralis in transsecc in
extis tbus; g abig eo g intuix. Et dcm te dat loga abiggente Vaonis.

Rspnt Dns g denoiatiuo
Subtis, y Pralis provenies a actu directe intus e g Vale; Ceteru denominato subtis, y Pralis,
(de qua loga) provenies a actu Vflexe intus quo Cognit subtis subtis, y Pralis intransecc
in extus e g Vaonis. = Dr sic in iungo: ante g intus cognat Vg per actu Vflexu, nota-
tibus dcptibus y mu elatio, y nug ex alio infert, Vbet in trumentu scirendi; hoc sine
loga requit pcm; g ante quz dat talis 2a intio ix. Maore Certa, g bene Valet intus dicere:
hec al ante g cognat per actu Vflexu, g hoc subtis, y Pral subtis.

Dfirmat: Instrumenta scirendi, de
quibus agit loga, nepe demostrato 1o intionalitersy tacthetus facienda scire, un 2a one-
quit dicig sequeret, g haberet tale u provenientia 2a intione, q e talis; g deberet 1a dici.
Dera huius 2ae g 2a intiones hnt fundamentu 1um. Ergo instrumenta, qui facienda scire
bzs, q ponit 1um 1o: g hec antecedentia instrumenta scirendi talis, y ante cedentia ad 2am intionem, qui
dentes sequit g instrumenta scirendi ante cedentia ad 2am intionem sentia Vealia: g Instrus
obtis Pral e quo logz e ens Vale.

Sit 2a x: obtis Pral, seu Vao Pralis, obt
logz prou ab Pralis tradita ge ens
Vaonis, seu 2a intio logalis, y loga. Ita D. V. g z una lis, hgz e Duns in tbus, y scotus. Pua
x: ona, de bus agit loga Pralibus dicunt pro Pralibus ens Vaonis; g obtis Pral logz x. Puan;
loga agit alegerie, species sub tus 2a intionis; g onia de dicunt pro Pralibus ens Vaonis; g onale.
Po mig: dct Pralis, suy ge obtus in entia gente e ens Vaonis; g dicta tas e hec; g onia ndx.
Po mig: dicti Pralis ens intus ge y gexna Vealis Vbugnat; y eo ipso dent suy ge in entia gente
g dictae. Po mag: 33 Pralis ge quz, species Pralis Vbugnat Vbus ex parte Vei; g dicti
Pralis ens intus. Pua anis: sic ge Pralis ge quz, species x Vbugnare Vbus ex parte Vei; g Pralis di-
cendi Vei amet a, ica sub Vaone Pralis generis, species ibus; y nequent sic dicendi; g ge Pra-
lis ge quz.

Sic Rspnt Dns 2us; g Vao generis innaa dicti Pralis denominatiue, extrinca Cogni, tabu
dicunt, u pcm Disputatione sequenti; y sic ante a gent Dns 1us: Qua Pralis intus hec dicit
loga, potius sub tus 2a intionis, quz 1us dicendus hoc fecit Pralis o facit ex generalis, y

Sequidz

UGR Biblioteca Universitaria

Sequitur de modis adunationis legis seu logalis subtractionis 2ae intentionis pugnantis 1ae et 2ae intentionis exclusis per eius quae 1as.

De tali 2a intentionis logica. Pur: Rao tralis respectiva alicuius habitus obtinet duo obtinere quos; obtinet alicuius logae Artis et sequitur alicui metae 2ae 2ae, xto ultimo: quia nego sequelam, debent tales rationes respectivae logae Artis, et docentes tali 2a intentionis, et logae et rationes respectivae obtinentes logae Maioribus ratione veritatis, quae tralitas, dum vectorialitas in corpore dicti debitato subiecti debent.

Equo debet, nam ens rationis logae ens tale rationem subquo, nam in qua libet, via alicuius devenit subiecti immutativa alicuius alterius; 2a intentionis logica ut sic et dictatus subiecti, ut alicui metae 2ae brat de ordine secundo quae intali logica tractant, notate, quia per loquimur de ratione tali subqua generaliter logae totaliter enim namus de ali alias 2ae intentionis obtinere, seu rationem tale respectivas nam partialiter, et omnia partialia obtinentes respectiva ea tunc subalia rationem intentionis logae tecum tali logica et illa ratione subqua respectiva assignantur.

ARTUS 2us SOVUNT ARGUTA.

Regula 2a 1as: obtinet tale logae adhuc unae, dum tota sua agibilitudine coordinatae illa tractatu, ubi obiectio cuius in instructa scienda, et logae ordinatae quomodo quota et ens rationis: quia obtinet tale logae et ens rationis. Pur minor: dum actus audiendi recte ordinatus, et unus de subiecti subiecta, et dum discursus vocis christianae, et una phonicae, alia docens, et una musicae, alia musicae, sic enim rationis entia, et disponibile. Respondeatur distinguendo maiorem: obtinet tale logae unae et ordinatae illa tractatu, ubi in 1a notione, secundamentaliter tractatu, rationem cuius in tractatu scienda in tali linea, dicamus; obtinet tale logae et in 2a notione, rationem cuius in tali linea instructa scienda, nomine, et nego sequelam, et adeuntes probationem dominae, dicitur nego, eadem distinctione, nego 2dam.

Ordo entium tractatu, ubi potest 2us indicari; ubi 1a notionis, cuius per actus reflexus, subtractionis cognitionis, ad unum de alio agendum, unum de uno scientia exhibitive, et unum de uno scientia exhibitive ens reale relativum; portatur ens, unum vere a parte alicui, et totum vere dat a parte rei; non, et tactus, una phonicae influxus alicui, seu ac causae eius. 2mo potest ille ordo indicari, ubi ponit veritas in 2a notione, seu stans sub denominatione 2ae intentionis, quae fiunt per actus reflexus, subtractionis rationem cuius subeunt denominationem subiecti, tractati, quia ibi in 1a sensu exhibent rationem subqua obtinet unae, quae proinde ens reale. In 2uo rationem tale logae Artis, quae docuae ens rationis.

UGR Biblioteca Universitaria

Arg. 2ª de eande Xª: D. N. J. 94ª vnahu vocat loga Sicia, Vale, ª da diquit a Vale. q loga se-
rendu, se agit de ente Vaonis, e Doctor eum obtu equid Vaonis. = Resp. q D. N. J. de Sali loquit
de loga Arnitis, qui speciali Vaone dicit Vales, q dicente Vaonis agit de loga Arnitis, qui dicit Vales, q dicente Vaonis agit de loga Secundy sectae
dicit Vales, q de sectua Vaonis, ide, entis inquisitibus: qui hos obtinet, a Sicia Vale visit, iche
Vp, que Vazionat, dicit Vales, se ex mi liter loga, q dicta Vaone, Vales potestee.

Sed intendª xii: q loga
Arnitis non solu Vales entuee, sed etiã obtuee, q het pro obtu en Vale, ide Jog. = D. Thor
itace male dicit phus, q Vale, in fica, meta fica, Mathematica, et quidq; dicit alia Vales, y
hoc dicendu ne: q q obtu loge nee Vale. = Resp. dicendo a suntu: Male dicit phus
fica, Vale, quia in fica, ide a suntu, et Male dicit phus, quia Sicia Vale, n tale, ide, non tendente phus
discurrendi no a suntu, sed tae, q phus dicit Sicia in fica, non dicit Sicia, q Vale, quia Sicia Vales
Apprehendit eta, Sicia, dirigente, operaone ventura a Vete vatonandu,

Arg. 3ª: Spes aty Xª: obtu loge
Arnitis detinet sub obtu loge secudy se: p quod loga Arnitis het pro obtu en Vaonis, et a loga
secudy se, ide D. = Resp. dicendo an: obtu loge Arnitis detinet sub obtu loge secudy se
fundaliter, ide an; fraliter, de statu sub 2ª intone, no an, ide, igo Joan: Servetur, me-
formitter sumat, no per ages pro 1ª, et pro 2ª intone, ide Jog: Dicit er, no dog: ide loga ge exna
sua petet a obtu Vale; ac proinde illa bexi de argumentaone de qua agit, Arnitis, exna a na-
ale, subtu particulari: Sicut pan de argumentaone tzadae ab Arnite sub tit 2ª intone, ita
poterat institui tota loga: Inde, silogus, qui est sub tu loge, Arnitis, 2ª intona liter accptus,
detinet sub intuito Secundi Vale fundaliter, n vo fraliter.

Sed dicit: q libertia exna Vel het
de tatu obtu: q loga exna a sua het pro obto en Vale, vel Vaonis: q non potum assignare
2 obtu, pro loga Arnitis, Secudy se: Pro q dat: D. e in autoritate arbitrio mutari Sicia, q
eius obta assignare: q non potu mult. = Resp. ad Phsica, ide an, et Jog. Pro q dat: Sicia, ide 2ª dirige
an: ne in autoritate arbitrio assignare obta secudy Vale, ide an; secudy mu, no an: Sicia
instauta Secundi in obtu loge exna a sua, et hoc tradi potest per textu ff. aut 2ª intone Sicia
cuit Arnite hoc mo 2º de tali instauto agere, et ea dicta in probaone 2ª Xª.

Arg. 4ª: Sicia eade Xª:
Secobtu loge secudy se et en Vale dirigere et erentia liter a loga Arnitis, et hoc in en Vale
in obtu loge secudy se. Pro maj: Sed q hent alie nas obta Italia erentia liter dirigunt
a loga Arnitis het pro obto en Vaonis, q erentia liter dirigit ad ente Vale, ide ad obtu Vale
loge secudy: q in obtu ad loge &c. Sed q sumunt: q a regula ex his loquit in alie erentia liter

UGR Biblioteca Universitaria

logica, ergo scientia quae a logica essentialiter distinguitur, essentialiter non est logica.

Respondeo ad argumentum distinguendo majorem, dando minorem. Ad probationem majoris quam nominamus, distinguo totum, dnat Deo ablata: siquidem logica habet rationem formalem sub qua omnino distinctam, ita essentialiter distinctionem elicere, et portare, neque hac eadem mite ex parte rationum specificantium, cohaerent scientiae essentialiter tamen quod autem una habeat in parte alterius, et totaliter deveniat dispar distinctio scientiis totaliter desumatur ab obiecto attributionis, et inde sequitur utraque differentia logica, quae utraque caperet distinctionem differentiae, et tota et talis est tali ratione, atque ita adveniant in ratione dari logica, licet in rationibus particularibus differunt.

Arguitur 5o contra 2am conclusionem: ea, quae docet logica Aristotelis versificant de entibus realibus, quod de reali est obiectum logicae Aristotelis. Probatur antecedens: logica Aristotelis docet quae sunt praedicata de speciebus, et species de individuis, et haec omnia versificantur de entibus realibus: ergo ea quae docet &c. — Respondeo distinguendo antecedens ea quae docet logica Aristotelis versificant de entibus realibus, in actu exercito, concedo antecedens; in actu signato, nego antecedens, et consequentiam, quia logica signat sub tertia 2a intentione, quod sub tertia 1a intentione exercet; neque aliter quisquam probat de differentibus speciei, quod est signare; postea quae in reali exercet, hoc est aliis reiicitur, nec praelocutio: quod signat in 2is intentionibus exercet in 1is.

Ad probationem, dico, ut distinximus, et dico, quod logica Aristotelis agit de genere, specie &c. quae licet fundaliter sint quid reale, non sunt tamen supra quam talis ratio fundatur formaliter, sed quid rationis; ideo quod dicimus Aristotelem agere de ente rationis, quod de entibus illis agit formaliter, seu 2o intentionaliter acceptis. Aristoteles logica non agit de ente reali, quia quamvis sub talibus terminis agat de genere, specie &c. solum est fundaliter, et diversa denominatione extrinseca, quam per illa aliquid rebus tribuat.

Arguitur 6o contra praedictam 2am conclusionem: Scientia dicit relationem realem ad obiectum, tanquam ad proprium mensurans; sed relatio realis debet esse ad terminum realem: quod obiectum scientiae debet esse ens reale, et docenter obiectum logicae Aristotelis non est ens rationis; relatione Aristotelis; ergo de aliquid dimensione dari. Unde ideo infertur. — Respondeo ad argumentum distinguendo majorem: scientia dicit relationem realem praedicamentalem ad obiectum proprie, nego majorem; dicit relationem transcendentalem ad obiectum, concedo majorem, et distincta minori eadem distinctione, nego consequentiam. Scientia enim 2 relationes ad obiectum dicit, aliam ad ipsum sub ratione moventis in se, vel in specie, et haec praedicamentalis; aliam ad ipsum sub ratione terminantis, et haec est transcendentalis.

Sed petitur tamen reale veri existentis. 2 minime logica est Aristotelis dum moveat a proprio obiecto formali solum dicit ad ipsum relationem transcendentalem quae potest terminari ad ens rationis, seu ad impossibile. Aristoteles enim dicit etiam scientiam mensurari ab obiecto, non sic per intelligitur mensura quantum ad perfectionem, sed quatenus ad veritatem, quatenus scientia in tantum vera est, in quantum se praesentat obiectum ut est in se, et haec proprie dicitur talis relatio conformitatis ad obiectum.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA DE GRANADA

UGR Biblioteca Universitaria

Arg. 1 Deand. 2 Dx: obty frale e cea partiale d intua pro dec. ea secta ⁊ ens vaonis n potest seq causare, g ens vaonis n potest te log. anubis obty. Ru ma. in cia e ens reale ⁊ ens frale nequit causare ab ente vaonis: g ens vaonis &. — Respo distinguendo ma.; obty frale seq vaonis e cea partiali d ntua ad producendas seq, no ma. obty frales ⁊ reales, subdistinguo sub vaone frale motiue, do ma. sub vaone, frale obtis frali, no ma., Declarmeos, nal Doa.

De vaone obtis

uriene causari efficientem a proprio obto, ⁊ ty, ele d vaone seq reali, sic ut ⁊ pro obto ens reale ad g d solueri vale heat ente legis ⁊ ty motiua, inde e g solui illud potest efficienter a obto. Ceterum causari ex vo vaonis, d admu entis realis cognati, ⁊ tat seq producta per speciem fundamentu, seu entis realis atg ⁊ ita loga Anubis causat ab obto ⁊ ysto profundamento, seu introne, n vo ab ysta 2a introne in 1am fundata, d hoc sensu debet intelligi, ⁊ demostrao generat legi.

Secunde tenere de ciuen vaonis

logale n potest ee obty frale, ad hoc en, n vigeat leg, g tt motiua, na vao motiua ele in ea leg, q ciuen entis, vao vo trahuri de gene leg frali, d sec. q, hanc Dnt nobto Vao frali leg, ⁊ specialem en, per tt adee frale n adee efficien, d inte ea vig, g cauisto motiui, ⁊ efficienti potest q. subtrahi? Dnt resolo Dnt tu Dcurrendo ab q motione obtis ad producendas dec. seq, ad hoc g obty e reales, n vo causalis ⁊ tantis, ⁊ specifantis. Intelligo ens vaonis n tt motiua, obty, e leg frale in loga Anubis.

Arg. 6 Ultimo D ea de 2a X8: ens vaonis n det ua, ⁊ pro big. intelligo ligeis de illo, g n det ua, ⁊ pro big. intelligi ty nequit ex dicta ratia: g ens vaonis &. Ru ma.: g n det ua, ⁊ pro big. ente ty, n det ua, ⁊ pro big. intelligi ty, ens vaonis n det ua, ⁊ pro big. ente ty: g ens vaonis d fra mali obty ale vel d tenere Virtualiter no tas suas ty, ens vaonis n potest tales notas d tenere, g lge equalis reales: g ens vaonis nequit ee obty loge Anubis.

Respo distinguendo ma.: ens vaonis n det ua, ⁊ pro big. intelligi ty reale, ⁊ no de Dni, do ma. obtis Dni, no ma., et tamen ns, nal Doa. Ad probaonem mais, dico: Vg ee en vaonis hee ente ty admu entis realis, ⁊ de hoc nequit ee ente ligeis per accidens, n pleras, g nunc ee ens entia Dnt ente in eo g noscri admu entis realis, ⁊ pro ea Dnt ente lig. g admu entis realis cognati. — Ad 1am ma. Respo: subty Dni ee Virtualiter ens cognos notas suas ty, n g subty cauet ty, pro ea q efficienta, g subty u cogny, seu no be subty cauet notis ty, pro ea q sequit de intento ty arguto

Q. 5a.

AN VOES SIGNIFENT IME ATE DCEPTUS FRALES, AN VO RES?

UGR Biblioteca Universitaria

ARTUS VNCUS

ALIQUA SUPONIT, X POIT, E PUR, NE CHARQUIS at

Post exata notigia steruig[ue] logę ducimus in exam Celebrę, Ifadi scientię de signifacõe ymediate Vocis, p[ro] vnus loco Veri, ydeo liquet nunc in presenti de verbis prolatis ad libellę quę in het Deepbty de Vesignata pertinent, vt sit Vox prolata ab auribus, a hoc loquente in aliquo hydiomate, q[ui] nesciat uss a Rustico loquente latine. Ffgen, Vbertus Dtamones humanis deg[ue] loquemur, sic enę de nro de Verbis prolatis ab habente Deepbty fralis de N sini fata per ipsos.

Pro cuius mte hypentica suponot[ur]: Ffic nam mini Veritatem Vel intellectę cognitionis obtę, sive sit naturę, sive potiuę, sive realę, sive rationis, sive etię cognitio, aut Deepbus fa Visitatia ad ig cognitione aut Deepbę fralis. — Suppono 2°: aliud esse signifare ymediate, aliud signifare per alia: dicitur: signifare ymediate aliq[ue] illud per quod aliquis significat per primo significare per aliud: e significare aliquid q[ui] ad quę significandę ex intione per se instituentis significandi, beneficij, sive hoc fat per quod aliquis sive nos obligamur.

Sit nra 1ª conclusio: Vox prolatiua ymediate significans Vel, seu Deepbus obtinet. Est 1ª D. Tho[mas] 1ª parte q. 13. ar. 3ª ad secundum. Post autoritatem Rabbi Salomonis Cordubensis dicentis q[uod] indisputabile omnia Vocabula pro Vocibus Dei adducta imponimus ad aliquid significandum q[uod] ex Scripturis.

Pro 2°: q[uod] Vox prolatiua significans ad significandum instituta, significat prolatiue imponentis e manifestare Vel significat prolatiua Vel significans. Probatur: quia prolatiua imponentis significat ymediate, quia prolatiua imponentis significat ad placitum imponentis e significare, ergo prolatiua existimantis, vel Vox prolatiua Vel: significans prolatiue existimantis. Probatur: quia Vox prolatiua existimantis Vel, hoc ppbo hoc est falsa, ergo Vox de. Probatur: quia ppbo Volo ire falsa, ergo illud q[uod] significat per prolatiue existimantis Vel Vox de dubio. Si vox ut prolatiua existimantis Vel significat per prolatiue existimantis Vel Vox de dubio: ergo Vox de. Probatur: quia Deepbus fralis hoc in Deepbus fralis alis: ergo Vox de.

Pro 3° X: significare audire audientię in cognitione, seu notitia Vel significatiue; Vox ymediate ducunt audientem in Vel notitia: ergo ymediate significant Vel. Probatur: Stato ptimo quo Vel potest Vel representari audienti nihil cognitum de deo loquente, nec potest Vel representari Deepbus loquentis nec Vel: ergo Vox ymediate de. ar. Dicitur ex hac ratione. Pro dca: ede Vna lingua de gis per alia Comitatus quę ergo alia recluse illud de 2° gg potuit abire remanente alio; sed ng[ue] hoc Vel significatiue per Comitatus quę quę nacte significatio Deepbus: ergo Vox ymediate de.

UGR Biblioteca Universitaria

Solvuntur arguta.

Arg. 1º ex Pho: Voces sunt signa earum quae sunt in anima passionum; ergo per aliter illas significant. — Respo. D. Ar. S. Voces significare passiones, quae sunt in anima, non ut signatum directum ut principaliter significatum, ita quod vox et passio animae subordinentur in ratione signi, et signati, sed in ratione signi et potentiae cognoscitivae, quia prius per eas cognitionem apprehendit res, et postea illas immediate significat. Ex qua D. Ar. Doctrina explicat plurimus hoc modo.

Voces sunt signa passionum animae per se, et ex institutione imponentis, concedo ant. per accidens, et concomitanter, seu relative, nego ant. et nego cons. quia signum, ut dicitur ex definitione debet ad eo distributum, ut sufficiens sit signum alicuius quod illud quod repraesentet, sed ulterius requiritur quod ad illud repraesentandum sit ex institutione, nec ex propria relative per se. Ex hoc modo rejicitur adventuri, quae solent obiici ex divo Augustino dicente: Verbum quod foris sonat, est signum verbi quod intus latet, et sic de aliis.

Arg. 2º: Voces institutae sunt ad significandos conceptus; ergo Voces illos immediate significant. — Confirmatur. Ideo Angeli non utuntur Vocibus, quia sine illis explicant suos conceptus; ergo ad significandos conceptus homines instituerunt Voces. — Respo. distinguendo ant.: Voces institutae sunt ad significandos conceptus objectivos, concedo ant.: conceptus formales subdistinguo ant.: conceptus formales per se, nego ant. per accidens, seu relative, concedo ant. Recolite solutionem supra datam, et hanc percipietis.

Ad confirmationem Respo. distinguendo ant.: Ideo Angeli non utuntur Vocibus, quia sine illis declarant suos conceptus, tam formales quam objectivos, concedo ant. quia sine illis declarant suos conceptus formales per se, nego ant. Ut enim dicam requiruntur, unum ut denotet res signatas per voces, et aliud ut cognoscant conceptus formales, et Angeli cognoscunt res absque vocibus declarantibus conceptus, et ideo eis non utuntur.

Arg. 3º: Saltem hae voces intellectio, et cognitio significant immediate conceptus formales: ergo saltem aliquae voces immediate conceptus formales significant. — Respo. distinguendo ant.: significant immediate conceptus formales, ut conceptus formales sunt, nego ant.: specificative, ut res sunt, concedo ant., et nego cons. quia inde quod aliquis proferat hanc vocem Cognitio, decipit illam quae dicitur intellectio per aliquam intellectionem, et intellectio accepta dicit res, seu conceptus objectivos, intellectionem quae sit ad excipiendum conceptus formales. Observate distinctionem datam, et per illam majores difficultates solvetis.

Arg. Ultimo: Voces significant res, ut cognitas: ergo Voces etiam immediate significant conceptus formales, quibus mediantibus significant res. Probo ant.: non potest aliquis externo sermone aliquid manifestare, nisi prius actu interno illud intus cognoscat: ergo Voces significant &c. — Respo. distinguendo 1º ant.: Res ut cognitas, dicente ratione formale, aut objectivum signatum, nego ant.: dicente conditionem sine qua non Voces signarent, ut sermo, magnus, concedo ant.

Res quae dicuntur signari, quatenus cognitae et mediis conceptibus, non quidem ut eadem, sive quatenus cognitio mediet ut objectum, ad quod signandum voces imponantur, specificative ita

u solu mediet velut dño naturo requisita ad Vsignanda; q̃ uit ℞ d S. 1o Pertyemenas
jignare supponet intelligere, sicut illud sine quo non; q̃ in primo ore proferet, fugmente defibit.
Vtad 2o Pterea-
fiat notate, q̃ nu signare mediante alio pose fieri S. 1o mediante alio tagua Jacone talis in
te tagua se ℞presentata, d̃ic Vox dicit signare media ponone deceptus, sale mediate
me diatione. 2o mediante alio ú se ℞presentata, tagua, 1o q̃ mediato signato; d̃ic Vox
no dicit signare 1o hoc, d̃ mediate Pet, Plyde. 3o mediante alio, nu Vsignata, q̃ priaria
signata, cuius Vox est substitutiq̃ quasi instituti; d̃ hoc mo Vox signat deceptu ex doctrina
℞ dicenti: Voc signare deceptus in Jacone signi primi, q̃ priali, nvo in Jacone ℞ signati.
Exquo pet nane d̃ trovertig (si sennu ℞ perpendat) ree de solonne. Notate clemus, q̃ id,
q̃ dicemus de voc, dicendu de scriptura.

Q6a VTIJ LOCa SIT SCIa, VARS?

ARTUS tui

PREMITUNT ALIQAQ̃ intelligtia.

Supponit dª Academicor, d Platone dari scia de novo in Vsignaa
dª illos, qui docebant nullã scia in Vsignata Platonis scia admittebat nãm de novo acquisita
sine tura anteq̃ in etã nu Curabnis extra corpus, in cuius ingressu, e unione dicebat oblivio,
oblivisci, subcessiua d̃ti poris scire quod pat Vsc ordare, unde asserebat nullã scire de quoda
veminiscig quonia pretercaanq̃ bugnos. Pro 9a intelligentia supponit 1o Aristo 6o Ethicor,
Ci. 3o, 6 genera notig intiam tradiuit, scire, intelligentia, sapia, scia, prudentia, q̃ bonio-
ne, q̃ arte.

Intelligentia e habus medio quo intus abq̃ discursu intia prima fert, u cognitionis
tote, e maxima pars de sapiae nobis Vsig peraltissimas causas, quale scia medatica
Cecidit Aristo, q̃ theologia sacra n cognovit. Prudentia e nobis Vsig altiua actuu humano-
rum ingeremoru, u bene, laudabiter fant. Objice accensus intus ad una pars dor-
mire alterius, ide dormire, q̃ vai sit mextro d̃tario. Ars e habus d̃ recta Vsig actuu
factiuu, ded̃ ingenio intus ad aliquid darte tuae agendu. Hic potest adduci unu,
q̃ suspensio intus a uno q̃ parte: Et tu pitio, q̃ e aliqua Vsc actuu intus ad una pa-
te, sed nulli detrahz assentat, sed dehet ad neutra ales spectat.

Suppono 2°: Scia multiplicitas sumi pose. 1° pro qua dg cognitione Vaguo scitu extendit ad omnia nobia, sive nata, sive dtingentia, sive evidentia, sive obscura. 2° sumit pro certitudine solu Va, sclg certa, scd humana adgercone, quo scitu minus late accipit, ex cludit enim opinione enotig dtingentiu, qua bis Vag, dnit tg fidei divine, enotig 1° priorig & tamitea intus adhaerit. 3° accipit pro notia non solu va, scerta, sclg evidenti, qualis e cognio 1° priorig, & hic excludit a vacone scitu qualibet alia cognione evidens, etig fidei Divine & theologie sacre, qua notia scia ane ex d. 1° tg propiet d in vigore scia signat cognionem solu Va certa, & evidenta, sclg habita pera liud scitu exalio, sive illud sit Caa, u dtingat in scia priori sive effectus, u dtingat in scia posteriore. Ide scia en hac ulma acceptione comuniter sumta.

Qug Auctores

1° posteriorig C 2° sic dcnt: Scire e tg per causa cognite, protertiu g fieri non causa, in dtingat aliter a rehere q hic Auctor solu sig actuale, perfectissima, de priori de fut, ideo scig de presente tragg, tg a priori, qua a posteriori, tg actuale, qua habituale, se autore defunt scia e notia certa & evidens obtinacie per demonstraone acquirita. Et qua de stione d dicit nego nant DD, ad hoc, u aliqua notia sit scia.

2ª pars C. 2ª sit certa. De certitudo sumit intus ad genia alicui de tra tg parte. Et hic e 2 alia se tenent ex parte obtg, & ita se hnt, q nu posit ad huc duobus aliter se hre, ju hic hoc Valin alia e certitudo se tenent ex parte ponitg, & hic dicit certitudo extrinca, qua provenit ex potestate humana, pertinacia, & errore intus, ua ventia alicui obo exones, & falso, & hic ponit se error intus, qua certitudo, 3 provenit ex autorite d Va alig nobilante, & hic e certitudo fidei, u provenit ex autorite pluriu moy, qua mo Credimus Romae esse, & Cartagine, & hic dicit fides humana. Certitudo enig, qua ad sig requirit e certitudo ex trinca, intrinca oct.

2ª Dato, g falsitas tia sit evidens. Evidentia e Claritas, seu quaru evidentia obtus & evidentia e 2 alia obtus, & certitudo illa nobis manifestans, sic Claritas dsitte intus. Alia ex parte ponitg, qug Claritas cognionis intime percipientis dnexionem extremoru. Ruru u tragg 2 e, u absoluta & dependens a balio, quae propriat 1° priorig, qug respicit posteritatem, intus & tg apartet, u ecata & dependens a balio, & hic pernecessitad Dei, qug evidentia sciunt Protestantes mira.

Denig 2ª tragg evidentia

3 e, mozalis, scia, & metafica. Mozalis, qug a pariet ex testimonio Vicoru, pandentiu, & probatg Virtu, quoru testimoniu facit Vemosa liter evidens. 1ª Fica e, qug etiam obtg, proponit u evidens sit, aliter se here n posit nobis, ut supra n alia mo dtingere ponit, hoc mo evidentia & subtg existere, ubi n accidentia. Metafica e in qua ob tuitu a pariet, & deducit ponit q unec dsparet Dei absoluto ponit aliter se here hoc mo e evidens, quia existere, hoc e Valg. Ad sig requirit evidentia

UGR Biblioteca Universitaria

nesolu ex parte obte, et ita ex parte pontij, Drabsolutas a premissis dependentijs a monachismetafisica, Ethica aliqua separata.

3a Idcirco, qrit de obtonario, Proquo advertendum, q necessarie, alia, Dplexaquminus aliude, quam sua existentia vel, seu subte, et a quibuscumq; existere, Dhec solu repugnat in Deo, nec repugnat in obtos, et talis negas, alias nulla esset scia de obto Creato, Donia pugnat dey Coexistentia cum Dentre existant. Aliaenas Dplexa dnihil aliude quam sua habitudo, Dnexio prati subto, et a subto, in mella dicta hypothesi, potest tale prat in rerspicere, Ygho retinens Dplexa q a Dparat ad prat, Valis, et talis habitudo, q in nullo instanti potest hec mel prat Dhec negat ruptad Vacuu, etc. = 4a Idcirco, q prat, seu pario demostrat de proposito, cuquato obto, seu subto stat in plus nec extendat ipsa pario, quq subto, de quo demostratio Dna Vacuu de rerum naturalibus Creatis nequit dari scia; Vacuu, et pariones, seu propate in Creatis non possibiles singularesq; nras specifice; atq; ita subto proportionato tali pariones, et nra Dni, nro singulare. Rebilitas a nequit, mediate Prodnice, thoi, aliasq; aliis inclusivum Dpetendi, q

Idcirco, q sit deducta ex paramissis per demostrationes. Pro q diquit Vacuu, seu Cognio, Dhaurit pariones; Vacuu, et scia nequit Dr cognio, et cognio rei percaq; ide, dlativa, et dicursiva. Unde notate, q ad Vacuu, etc, pplicitatem talis n requirit dicursus, talis, ut petit scia quq in Deo repugnat. Dicit Dtalis dicursus exnro imperfecto mo cognendi, et ex i potentia ad cognendo obto, q nico, pplicactu, qualibet Dur, etc, nat.

Numerat Dctiones hui dubij, Verbat nunc circa divisiones assignate. 1o igit dicit Dcig, q in actuale, et habituale. Actuale cognio certa et evidens, obtenarij pendentes ex premissis, et ita habitualis alicui haurit pendentes ex premissis ad cognendum obtenarij certo, et evidenter scia, quae actualis, siue habitualis dicit in partiale, et totale. Scia actualis totalis Dporta ex cognitionibus actualibus onium parium, quq de eligo subto demostrant. Dr cognitiones scientificas onium parium Corporum naturalium actualis partialis cognio rerum parium demostratq de eligo subto scia habitualis totalis et haurit ex habitibus partialibus habitibus ab actibus generatis habitualis partialis et haurit plex generatus ex Vectitione actuali Dnq Xti. Unde dicit dubitandum subalternata, et subalternata, in praxi, speculativa, de qua in sequenti, et qui hoc exhibuit aliarum rerum, ulogij, fica, metaphisicalis.

Notate denigo, q ars habet Vectam Vacuu factivus. Unde ad Dpetam Vacuu artis, dit Ar. D.S. in 1o dictione 39a Vegecii, q Vacuu est Vecta Vectis tam pontij, seu ligni Deobdit Ar. dictionis nullis, ne, pro Da Vacuu aperiendum, nec pro Vacuu Vectis, q ad obtinendum Vectis tam potest, dicit pro ma Vectudo. Ita Ar. unus solus, qui dicit Vectis pro denotat actione

transeunte, in exteriora mig, ut fabricare domum, & lectos latere, & propiebus qualibet actione
g manente, & ad exteriora mig transeunte, ut discurrere, amare &c.

Hec dat Aristo. divit in liberale, & mecanicg.
liberale g, qui exercet per potentia animi interiores, et tg operationes g manentes, ut cog-
dicit sensibile, scut corpus, liberas scientia ma. tales dare et plex, & denis hoc Versiculo.

(V Lingua, tropus, Vas, Numerus, Sonus, Angulus altra. Cuius explatio.)
Lingua significat grama, tropus Retorice, Vas dialectice. Numerus Arimetice. Sonus
musice. Angulus geometrie. & altra Altro logie.

Arimecanice tilag qui exercet per facultes corporis
& operationes transeuntes in exteriora mig, qui g negpe.

(V Rus, nemus, Fama, Rates, Vulnera, Lana, fabri. Cuius explatio:)
Rus denotat agriculturg. Nemus arte Venatorig. Fama arte militare. Rates arte nautica
Vulnera arte quirurgig. Lana arte textorig. Fabri arte fabrice. Versibus superiorum.

Tra de determinanda X° Sit: Logā docens tg actualiter qua habituali g adones sua parte, negpe Analitica, Sophica, & Sophistica g sit. Tra. S. D. K. g de g vnalis paragrafo dicendi, & g Duns ad tg parte, Pa
ti: Sua erotia Certa, Deviderus obtinere per demostraone ad g ut ita; Logā docens reg-
duones sua parte et unius mis: Logā docendi. Pz minor: Int ex impte demostrativa nec
e Cognio certa, Deviderus obtinere, & per naria pgmisa: omis Silogi distans ex pgmi-
silentes, vii, & narius general Seig; Stalis e Silogi demostrativus: g Silogi demostrativus
general Seig.

Deinde etig ex parte topica, evidens & demostrao Siloga: Silogi distans ex premiis
probabilibus general opinione: Silogi stalis e: g general opione. Denig ex parte Sophistica,
Similiter et evidens hz cognio: Silogi distans ex premiis apparentibus general errore;
Stalis e Silogi Sophistica: g general errore. Ms subsumo: Cognio istarum X^um et Logā do-
cens actualis, ut amittuntur: Logā docens actualis et Cognio & denter habens ex illis gen natur.

D firmat: Plures propate demostrari possunt demo Scientali, Dg, de actione, qui dit Clarion
suo de anito, g onis ex plato devertee Clarion Ve ex plata, & de actione ex plato de ti. Declusio-
ne, g tradite et eat per mo, bra inferiora divisa, g a toto ēmanis sua parte, Dicit de Ceteris, Sta-
lis, Propate demostrate, anulla alia facultes nisi Logā demostrant: g Logā tales propates
demostrant e Scia.

UGR Biblioteca Universitaria

Ex dictis 1ª infertur: Logica adhuc Vetus viue docentis, et scientis; quibus dicant aliqui dictum in suis manuscriptis, quod talis Vetus opinio Caditᵗ pro actuali doctrina lingua durante actuali logica docenti, alias nec docens habituali nec scientia, Dn. generaliter ab actu Contrario. Nec hic sumit Vetus docentis absolute, et abstracte pro qualibet doctrina in Dni, et detracte pro doctrina in particulari, seu logali, quod ly docens Caditᵗ supra tum logica tanquam ad rectum, cui Vetus opponitur et eius detractio perficitur.

Sit 2ª X: Logica vtens actiue, et habituali, quae habituali nec scientia, ars est Doctoris S. tractatus. Pro X, quod 1ª parte: Logica vtens actiue, et habituali nihil aliud, quam vsus Regulae, et efficientis, modi scientis; vsus Regulae, et efficientis, modi scientis nec scientia: ergo logica vtens X. Pro minori: scire, et cognitio assertiui Xᵉ causatur per pugnitiua certa, et euidentia, et efficere modi scientis nec assertiue Xᵉ causatur per pugnitiua certa, et euidentia: ergo vsus Regulae. Pro minori: cognitio assertiui Xᵉ, et cognitio causata ex cognitionibus pugnitiuis, et cognitio efficientis modi scientis nec scientia, et efficere X.

Quo intuitus ostendit, ergo logica vtens habituali, quo instructus facimus Xᵉ rationes, dictiones, et Xª praecepta logici docentis: ergo logica vtens verum Xᵉ regulatiua, et Xᵉ verum obiectiue operabilis: ergo nec scientia, nec ars, ergo ex hac Vetera Vacuo factum. Aduerte 1º, quod ars mechanica, et liberalis, ergo artificiosa operatiua externa, et interna. Aduerte 2º, quod logica nec est talis ars, nec liberalis, et propriae artes, nec quae in philosophia, et cum Xª: Dialectica, alia pactum diuersitatis artis, et factionis, et factum nec sunt Liberales secundum rationem similitudinis, nec illi artes.

ARTIS 2ª SOLVUNT ARGUTA.

Arg. 1º Xª: Pro 1º Vetorico 1º, et 2º arti: Sequitur Dialectica, et Vetorica, ut scientiae, et non facultates per tractatus, et Grandeva Logica nec subiectiue. Ad 1ª metaphice, et 3º arti: assimilatio est simul quiescere scientia, et non scientia: Pro 1ª bene, nec scientia intelligit logica Xᵉ rationes DD. = Ad 2ª auctoritas Aristo: philosophia est ut logica vtens in quo sensu logica nec scientia, per ars. = Ad 3ª explicatur philosophia: assimilatio est simul quiescere scientia distinguamo scientia de philosophia, scientia quae ad modum scientia, non philosophia. Inde sensus philosophia quae alia scientia tenent simul modum scientia ad diuersa, quod philosophia tantum non proceedendi in alia, principaliter diuersa ad quae.

Arg. 2º, et 3ª ad Xª: instrumenta, et mutua alicuius rei sit alterius rationis a re, cuius instrumenta, et mutua est; logica est instrumenta, et mutua scientia, quae alterius rationis a re, quae scientia = Dicimus, logica tractat de re aliqua detracta, et scientia de tractata, et logica nec scientia tractat de re aliqua detracta, et scientia de tractata: ergo logica nec scientia

Tando, phus, 6 me tapice enumeran scia, nulla mentionē logē facit, sola loquit de meta-
matematica, d scia: g loga docuīe scia.

Respō ad argutū 2 dom̄, d dīq̄ndo mīe: loga ē intru-
tiua, d mūs scientiā realiter, d obtinet, d dom̄; realiter, d ubtinet, nāmē d loga d cet scīam nū
scientia, g̃ā ē illud ē probatiū, n ergo d cto, diuto, d argumentato, sta de illo ag̃ato. = Ad 1ām ma-
ng dico: loga, quatū ad doctrinā ee de re certa, d obto de tracto, g ē mūs scientiā, quantum ad
vsū, uersatiua ē in detractū, g̃ā ānō bn scīa aplicat. = Ad 2um dico: g phus intendit
con dīuisi scīa ē non ea sua mēbra, sīt in p̄ce quascūq; speculatiuas, d dicon mentiūt
logē, n g̃a scīa nīt, g̃a alia, q̄ scīa, ē mēbrū tra. Dem̄ ab autoritate nātūa nihil intent.

Arg 3o a

1ō Xg: scīa d uertee de obto nāto, s ens Vaonis, d equa agit loga. Antūs nē nāq̄, ubste
dependēt ans nō intu: g loga nō scīa. = Ad 1: obtū logē potest ferī ānobis, g̃ ētē singla-
rēq̄ d singlāri scīa. nō latū g̃ d. = Respō d ūq̄ndo mīe: scīa d uertee de obto nāto
necessitū d plexa d ālo; necessitū d plexa nō. d ūligō mīe in necessitū. g̃ ens Vaonis het nāq̄
conexionē p̄ntē d ubtū, ē hec p̄po p̄ntī, bo sunt p̄p̄ eternā ueritū d uergendo d illo p̄ntē
q̄ē ipōs ex tali ter d petunt. = Ad 1ām nō Vesp: g obtū p̄ntē nō habēt q̄ntū ad ex̄istentiā
seu ens ig actualiter possīg extra cāa, n tēgūtū exigentiā, seu conexionē p̄ntē d ubtū
q̄ē ipōs d petit antēa d scīg, d ad ūctū aliqs ēficiens.

Ad 2um Vesp ionis argūt: ens Vaonis nō ob-
tū nāq̄ necessitū d plexa: g nō tinet Vesp ionē. Pua ans extra ppy loga alīs ē connubialia: g obtū
conexiōq̄ fundat in spēm ig de tracto fundato de stricte dicto. Secundata: g neg necessitū d plexa
ens Vaonis ē obtū nāq̄. = Respō ad argutū, sīgund probat probatū, nec tē g, necme-
taphica ee scīa, g̃ā extra suam ppy ē connubialia. Doctrina ee tē connubialis extra mēbra conne-
xio. Dicimus g dee necessitū conexionis, rōna aplicitā q̄ d petit extrīs g connubialibus,
qualis ē p̄p̄ p̄ntē de Deo; alterā recyduā; d hec ē intra extra, q̄ ea sit connubialia, nō
tū habitudo intra ea nuquā mutari potest in talis; d hec nō stat ad scīg; Vesperitū, ē ppter lo-
galibus secutū in scīis p̄meta scīi.

Arg. 4o a ea de Xg: si loga docuīe scia onēs actus logē docutis exunt ē entia
ī onē actus logē docutis ī ens tia: g loga docuīe scia. Pua mīa: actus quo ī loquis in Barbara d̄ūt
Vg; ē actus logē docutis: s tū ī loquis: omīa animal ē animal; omīs canis ē animal: g omis canis ē tale
factum Barbara, d ingenerat scīg; falsū: g nō onēs actus logē docutis ens tia. = Respō g scīa
loga docuīe solū respicit ea p̄ quę ad ētē, ē p̄p, demonstrationē p̄ntē, d ad ea q̄ē ad ēē, ē ea actus logē docutis

UGR Biblioteca Universitaria

solu Vr̃ put̃ Rlogo, pte pag. Rlogo, & Rey dy pgant ostume dispositu, q̃ e mmor̃ Rgua, tgud, q̃ dat
meo Rlogo Dog, q̃ Vr̃ put̃ pag. to nde milo Dña Dcentr, q̃ mq Vr̃ put̃.

Rag. 8ª pg xª Rlogo
quirit̃ p̃ demostraõe, Rlogo adquirit̃ p̃ demostraõe, q̃ loga ne scia. Pue mion: demostraõ pgcedt
ens, Rlogo demostraõ nõ potuit loga pgcedens q̃ loga docet demostraõe, q̃ tia chaual. Processus in infinitũ.
q̃ loga &. = Respo dicendo maz: scia adquirit̃ p̃ demostraõe artificiosa, & lumine nãz facta, & maz.
p̃ demostraõe pareç artificiosa, nõ maz: & ita cade mõ mion, nat̃ Dña. Ro probaõe cade dictho
ne Vr̃ solunt ppõ. Rlogo en loga ab demostraõe solu pgcedit demostraõe, & loga nalis p̃ q̃ua loga
arte talis adquirit̃ se deo nõ ad processus in infinitũ.

Rag. 6ª pg dy xª: Rloga recydy parte topica, & sophistica q̃ ad
de Rlogo probabili, q̃ in generata põne, & de Rlogo sophistico q̃ in generat̃ ratione: q̃ ad has partes loga ne
scia. Pue Dña. scia docet ee de Vr̃ dus certũ ee naz; & talis Rlogus ñ certũ ee naz: q̃ loga &. Pue mion:
q̃ e falsum, & dicunt ee ad Vr̃ ũ falsum, ne certũ ee naz; & Rlogus sophisticus e falsus, & topicus nõ differun
a deo Vr̃ falsum: q̃ tales Rlogi &. = Respo dicendo ans: loga agit de Rsilogo topico, & sophistico mõ
probabili, & sophistico, nõ ans, agit mõ demostrativo, & mazio, & dicit ans q̃ en loga agit de Rsilogo topico &
sophistico & demostrando eius probabilitatẽ, & eius falsitatẽ q̃ q̃q̃ ans naz, & detract̃, & nulle p̃
exentia Rsillogy loga demostrat̃ probabilitatẽ, & falsitatẽ talis Rlogy, & ende, q̃ procedit mõ ciens tico,
& demostrativo.

Rag. 1ª 2ª xª: actualis ditus demostraõis ẽ actualis scia; & loga ditus actualis
in parte demostriva ẽ actualis ditus demostraõis q̃ loga ditus ẽ scia. & antiguar q̃ lex
Vr̃ pecam, ree illa Vr̃ torqueo: actualis ditus demostraõis ẽ actualis scia; & loga ditus actualis
in prate topica, & sophistica ẽ actualis ditus demostraõis, q̃ loga q̃ dones partes het cognõ-
ner cientias: p̃ in lex in parte demostriva, & etiã in topica, & sophistica est scia, q̃ dña mad-
mittunt: q̃ nec argutus tenet.

Respo dicendo maz: actualis ditus demostraõis q̃ ad fra arte tiã ge actua-
alis scia. no maz q̃ ad mia, ẽ accens, seu habitus actus dolomaz: & dico mia: ẽ actualis ditus q̃
ad fra arte tiã ge & dicit mia, q̃ tu ad mia, ẽ accens, seu habitus actus no mie. Nec q̃ ditus actus
ad fra arte tiã ge & dicit mia, q̃ tu ad mia, ẽ accens, seu habitus actus no mie. Nec q̃ ditus actus
Rsilogi demostrativi, ẽ demostraõ actualis ditus Rlogi portati, ne pe pag actualis, & mia, nec habitus actus.
q̃ tu ad fra ne scia, & dico ad hia, q̃ tu ad 2ª in pegmatis ẽ caa scia, & ablata pe fra tiã q̃ dicit̃
in Xª ẽ pra tia causa ex pegmatis pe fra arte tiã ge dispositus.

Rag. 8ª dulmo a Patre Rlanco, & potest̃ ea
plica pgcedenti: ditus actualis Rlogi demostrativi ẽ actuentus ñ penatrativus, nec lumine pcipiens
nec credet: q̃ actus scia, seu demostrativus. = Dña: talis ditus ñ ẽ p̃ laxa pacheria, q̃ nec
& discursus; & ne discursus pure probabilis, q̃ ponimus ee Rlogy demostrativy; q̃ discursus cientifi-

UGR Biblioteca Universitaria

d Sca. = Respondendo magro d Itro profalne actus intus, s effectus, an tale facty causati ab effectu artis, ta quo fra arte fora enduta in actu illius rei, in cuius mia fit demonstrao. Hoc a dra arte fiara circa de Vacuu in ani vo nlogo, & ideo precindit ab opione, v scia, hoc enim pue nit ex parte brantj ad ppy, jubraque cadit fra illa arte fora arte. Ad 1m ratione, Respo actus ale d Itrum, quo by ad fogne discursiu, nec fra arte fiam discursu ordinan tj actus intus, imo nec est arte, s effectu artis.

Vnde ad 2um hoc, utentis arte facta, seu pson producens illa fra quae arte facty, & ideo Philosr dixit: Arte venam c generatione Vary: ideo hoc pertinet impsa fra plandi, & seminandi, & ideo Philosr dixit: Arte venam c generatione Vary: ideo hoc pertinet impsa fra plandi, & seminandi, n a Vi principio motus, de qua fra ipse, & alia sunt, q mumurales, ideo ens, & extra cum extenu, per hoc tetigit de illa scia, in cuius mia fit actus, seu discursus d Itrum hoc doctrina apparet, notate, q Doctores Nicolaus Vsane intelligunt ex hac cognitione in intentu, & operatuo in pontia exequente, sive hoc pontia sit intus, & fra, sive alia divisa

Qta

VTRU LOCA SIT SCIA PRACA, VS PE lutua

ARTUS 1m

id Q SIT PRASIS, Q SPE LAO, Q ta LES DEFiones burquq. ONiant, EXPlat

. Pro habito exanti d hoc g ee scia, dicta distinctae in praca, & pelutua, nunc quinquit 2o hoc g ee scia Praca, an vo pelutua, & g eius decusio pendet ex inteligentia pluriu Vary, ideo illa explicabo ante Vivolvenda 2o Quaeno to, q ma nu praxis sumit neg de nominatione a Verbo grece Rabo, q idem sonat ac ago, seu pson. Vnde Praxis de ge actu, operao, & facto, qui dictione, in Vegetabilibus, ignitione elitis, ingo peraõ in splis, pre hendit operatione externa cuius d gr bonu, vel eligi externa intus, & Volabile. Actuo significat operatione interna, & externa, a quas electo prudentis Vernatis. Factuo significat operatione externas, tam exeuntes in externa mia, a quas ars mechanica exercet.

Vnde hic contrahi exercita in ar mando operatione, q propie dicat Vso praxis, & pene quas scia dicat praca, & ut eligens, pre dicta, sit praxis demonstret. Propo ergo to, q praxis 4o modis capit. 1o pro qua dg operatione, ta ponty malu, quam libeas, qui ac sto dedu it Dexe the Logia ad praxis, quae significat quam dg operatione. 2o sumit pro operatione divina, & exitativa pecty, & ponty, & hoc accepto in sent exanti. 3o accipit pro qua dg operatione a Volate, & prata, quo sensu intellecto, pe rata a ethica, praxis. 4o denig pro tota operatione morali adqua intus praxis dicit extendi.

UGR Biblioteca Universitaria

Ex his 1or operacionibus intellexit prasis latissime. in 2a late; in 3a minus late, seu limitate, dein 4a probat Vegorcen hoc valde extendere, et de facili hoc concessisset aperte innotescat ex D.N. doctrina generaliter mea speciali.

Inde ostendendo ad 2am partem sue prazis dicto D.N., q 2a prologi paragrafo 2o vitat actus alterius potentie absolute, naturaliter posteriorem intellectione, natus elicere formalem Vectz Vacue ad hoc ut sit actus Vectus. Qua de causa dicit D.N. ad mentem Eutrasii, Fraccoty, aut Dubpercy prazis dictis abscoto, et letaliquin Vectus concurreret ad obj fundamento tertie, a qua habet non a Vequissima ad hanc definitionem, q per singulares eius particulares elementat.

Ex eius actus ponit tres quasdam, q specillo Inst de speculatione, que sit actus. Reliqui vero ponunt duobus, quia particularis non bene explicabat, nisi bonerando tres dictiones assumptas a Doctore Vacue, prazis Vequissimus, tertia ad obj, pertinens actus intus excludunt a Vacue prazis. Hoc probat D.N. Dexilio meo axiomate: intus extenditur ex tertia parte subjecti, et aliqua operationis est prazis; ergo intus est actus aliquis indigens extrinseca extensione, ut tertia pars dicere.

Petit q a per hoc solum q dicunt pro dicta operatione Vet dicunt prazis, sicut dicitur, que vere practica, quam extendat ad actus alias, facultates, per hoc solum ut elicit actus suos: quibus denominibus prazis Vequissimus, ut extendat ad actus extraneos. Petit hoc dan: q extendere extra tendere: gnes, q intendere extra, ut prazis denominibus hoc dan Rui: q intendere, q intus se extenderet ad actus alias, contrarios, ut prazis dicunt, ut non esset extensio ad nonactus ig intus spelutivus est prazis, sequitur se extendit ad actus suos diligendos: gnes, &.

2a dicit ad prazis Vequissimus, q actus sit naturaliter posterior intellectione. Petit hanc dictionem excludunt a Vacue prazis operactus, qui nullum ordinem dicunt ad entia, ut ab ipso Vegulent, quomodo sciunt actus nutriendi, Vegetandi, augmentandi, et tag, excludunt actus naturaliter progredientes intellectionem actus sensitivus: neps, Videre, audire. Dicit nobis Dei nobis Dnes, similiter tag actus appetitus potentie sensitive. Petit Vera huius dictionis, q secundum D.S. prazis dicuntur actus Vectus, Vegulatus intellectione: sione Vegulatus posterior sua Vegula: q prazis dicuntur posterior naturaliter intellectione.

3a dicit ad prazis Vequissimus, q sit actus naturaliter elicit formalem Vectz Vacue. et gnaliter Vegulatz, formalem Vectz Vacue. Petit hanc excludunt a Vacue prazis operactus sui imperantis, qui imponunt elicit formalem ad dictam Vacue. Hoc probat D. exhabetis corz C. 2a. 1. Electo Vectz nario Vequisitz Vacue, Vectz q intelligetur non solum de Vacue certa moralis, sed tag de actibus, q etiam actibus meramente indifferentibus operatione prazis Vectz formaliter.

UGR Biblioteca Universitaria

nec Vitat, dicant dñi q̃ velle tocidere Vepraui; tẽ dformat Vaoni Victy, nec monachi, nec
aue Mar; q̃ male ponit Vella parcula Vaoni Victy.

Nequaq, pbatq̃ velle tocidere dñi dictabus actibus
quib dformant Vaoni Victy; pras mabz, Q̃ q̃ dicty parcula, pmiss dependo pras q̃
ũ dicty ex Verbis sequentibus; ne pe ad hoc, ũ in actu Victus. Nec ex hoc 1 2 Dlimenicte
definit pras, q̃ ea allata definone facile pater q̃ quid libet, q̃ pras, mala dicte pe ap-
bty definit pras; bone, q̃ pras ptegendi dicendo. Prasse actus alienus, pantz abintima-
tuletes pbatio ex definone naturali dformiter Vaoni, seu dformati Vaone.

Pterea ex 23
actu pantz dicit: q̃ hoc in speculao Verum tabi Verbo grecu scopeo q̃ latine idem ac Video, seu
Intelligo; ut ab o Intellectus dicit agrecu Theoria derivata ab verbo grecu Theoreo q̃ latine
sonat ac speculo: Ideo q̃ greci Deu Theorapelarunt, quasi Scientu Intellectualem, quo si-
militer, speculao dicit actus intus adunitu, se extendens extra Vnitu Intellectus. Unde
actus speculativus erit ille, qui pcedit intima cognione Veritatis q̃ de hoc Clarius porta age-
ndu; ideo hic applicus ~~ad~~ immoraz. V

Ad eadem faciendu 3 dabz pantz tria sic duntaxat genera factionu
q̃ ponit dnus Vaõ pras, ne pe factione intus, actione Volatu, factione seu nuy extranoy,
que onia pat ex Verbis volvendu ait Santeg; quia stabiliamus aliquo Intellectu pras Vigore
rectæ Rne pe electu, desperatu. Et q̃ que exna nate pras, tione actus Volatu, ũ Vo-
luntos Motiuo Ble. Et q̃ que exna nas, exipsio Volatu é pras; ita dea bulao audia, Visio
tactus, tione actus pantz nay, q̃ ab Volatu pcedant. Et hi actus Vocant 2rio pras, actus
vo Volatus.

Sit 1a X: Nullus actus pantz, pceptibilis a Volatu Cui pcedit Volatu, pceptibilis
Potestee pras. Et Pui pras; elevet actio Regulabilis, Intrinsecalis a cognione pras q̃
que est mensura, mensura é prior mensurato q̃ libet a dicto sensitiva nat Volatu q̃
cindit é prior, d'go tertia ~~con~~ inteolone; g̃ nullus actus pantz, pceptibilis. De actibus vo-
luntis secundu se, d'pcedit in dunta Volatu, pceptionis, Notatu dnom tale, dnis sic Pertinuta.
Ergo N. D. 1a metafic 9a 7a, d 9a 4 prologi, ar to 2e ethic 3a ethicoy, ubi ait: finis
practicæ né cognitio, actio q̃ cognitio né pras. Denuy ibi ait: q̃ finis practicæ é, ubonitas, mus
Bonitas spectat ad Volatu, ad ibi, ad hunc est pertinet Exna, pactus intus né pras.

Pterea
Vaone: actus intus adhuc, ab a dicto actu directus, ibi intra qui speculaõis q̃ né pras.
Pras ex autoritu d Vaone d. 9a 4 prologi, para grapho Deo igit, hec ait: Dicit ca nunquactu
intus, tendit ad aliq̃ directe, per illum probatur hoc 2us pras, ũ non dnus; nec 1us Cognitio pras
q̃ tone

UGR Biblioteca Universitaria

q tanc loqr de scia p̃tica, q̃ dirigit̃ in actõs discurendi. Vide Cent. Clarus l. 2 de tut. D. pre cindendo, ne illudam Vaõi probo.

Quis cognio que Vaõ falsa propie denominat̃ intepaõ mala potius scitia entia q̃ speculatiua, q̃ Vertit̃ ad q̃ praxi; talis cognio dicit̃ abalia cognitione; q̃ potius è speculatiua, q̃ practica. Hanc è certa, nã obtõ speculabile cognitiua dicit Vaõ falsa; practicã õ dicit̃ nisi Vaõ una. Melior pars in cognitione directa de entia actus, dicit̃ reflexo pariba Xã Veglas logales, Vg quę illaę doã; entia actus indicit propie Vaõ una, Vaõ falsa, dissimiliter doã, nã ritta alig dicit Vaõ una, hoc ẽ, propẽ, quatenus Vertit, falsitate fundit̃ obtõ.

Dã: Actõ intus dirigens alig actus q̃ actoq̃ nẽ pro prępraca: q̃ actõ directa nẽ praxi. Pro ans: cognio practica directiua ex una Vaõne bitho, q̃ natura discursio, q̃ prudentia sit electiua Vba, dicit̃ obtõ formet̃ q̃ potẽ in hente decretum executorie; q̃ peluriua nõ ons, q̃ Vertit̃ ad practicabtõ, tanq̃ dicit̃ natura q̃ prudentia elicitat nequaquã tua, nisi formet̃ obtõ; q̃ cognio dirigens alia cognitionẽ, ende pentia ad volate, uis Vertit̃ logales, nisi formaꝝ obtõ nequeunt tua aut Vertia: q̃ nequeunt practica.

Argues 2o intus prębens Regulã, nus q̃ facundi actus obtõ pracus: q̃ intus dirigens alius actus ẽ practicus. Dã inter actus directus praxi — Respõdeo ans, dnando doã: q̃ intus dirigens actus obtõ Regulat actus, qui è praxi: alius actus docens nus, quo facienduꝝ è alius actus intus Regulat praxi, q̃ nullus actus intus è praxi Xã data detonq̃, ẽ hęc è disparitas.

Arg 2o: Actus intus potestee obtõ dirigit̃ per alig actus eundi ad Vertit̃ finalẽ q̃ potestee praxi. Nisi certe, doã Pus praxi obtõ dirigit̃ per actus intus ad Vertit̃ finalẽ; Xã dicens actus intus potestee obtõ dirigit̃ q̃ potestee praxi — Respõdeo ans, dnando doã: Ad probaõnẽ dicto ans: praxi obtõ dirigit̃ per actus intus, qui se extendat ad praxi, dõ ans: qui ad praxin non extendat, nõ ans, doã; et actus intus dirigens alium actus eundi ad praxin nõ extendat inde ẽ, q̃ nec directus praxi, nec dirigens practicus.

Dicen actus intus dirigens alius actus eundi ad intus solã Vbitatem, q̃ progredi ad Vertit̃ finalẽ q̃ praxi actus directus Pus ans: talis actus docet facultatẽ obtõ, sicut architectura facultatẽ domus; q̃ actus dirigens facultatẽ nisi intus eundi ad Vbitatem, q̃ similiter actus intus dirigendi — Respõdeo q̃ ans, actus intus dõ q̃ progredi ad Vertit̃ finalẽ, nisi do intra sua limites, dõ ans; si ex tendo ad praxin, nõ ans, et tuq̃ doq̃ dirigens actus intus docens facultatẽ domus si ex tendat ad Regulandum actus alterius portẽ abeuntis, qui è praxi; actus q̃ intus dirigens alius si non ex tendat, inde ẽ, q̃ [illegible] practicus, 2um vo vtq̃ devetee.

UGR Biblioteca Universitaria

Sit 2a X: actus aliarum potentiarum ab Voluntate imperati sunt praxes (de actu imbuto imperato pro tu speciali difficultate postea dicam) est etiam D. Th. loco citato, paragrapho Dico cum D. et Pur. De fo praxi proprie, et rigorose accepta dividitur actio aliarum potentiarum ab Voluntate imperatis quoniam sunt praxes. Probatur: actus aliarum potentiarum exsequuntur dictionem, in laude dilat; alias habentur quin intra libera posteriore intellectione, et quin nabentur dirigibiles formiter recta ratione, in apud one ... talibus dividitur de fo praxi. De imperio ratione sequenti, de facto quorum aliarum actus exsequuntur, a calido ratione.

Sit 3a X: actus elicitus a Voluntate est praxis 1mo, imperatus vero 2ndo in actu exercito, et quoad exercitionem. Est D. Th. loco citato, verum ex duabus dictionibus dividi ne probat X: 3ia, et cum 1o esse dividitur de fo praxi, 1o esse praxis, et quod cum dividitur 2ndo est 2ndo praxis, sed actu elicito dividitur 1o esse de fo praxi, nempe est posterior intellectione, et natur eluci formiter recta ratione, quod 2ndo, quam per accidens dividitur actui imperato, igitur actus elicitus est 1mo praxis, imperatus vero 2ndo.

Arguitur 1o contra 3am: Probando actum elicitum a Voluntate non esse 1mo praxim: actus elicitus a Voluntate non est praxis: quare est praxis 1mo. Probatur: illa actio est solum praxis, quae se prius iterata generat habitum practicum: sed actus elicitus se prius iteratus non generat habitum practicum: igitur actus elicitus ... Probatur min: Sit quis vellet se exercere circa artem pingendi, habitus practicus circa illam artem non generatur ex praecisa electione, seu volitione, sed ex externa applicatione pingendi: igitur sola actio externa praxis est.

Respondeo in tali casu reperiri 2 praxes, unam, quae electio, et aliam, quae est tus talis electionis, nempe actus externus, atque ita generat 2 habitus practicos, alteram praxim elicitam, et alteram praxim externam: qui enim se prius iterat volitionem pingendi, et non unquam pictionem exercet propter impedimentum, iste habebit habitum de genere electionis; si vero simul electionem exerceat picturam, habebit 2 habitus, dividitur enim iste ... quae actus imperatus erunt praxes; si vero defectat habitum electionis, de fect facultas circa exercitium picturae, non vero facultas, quae inclinat voluntatem picturae.

Arg. 2o contra eandem: illa operatio est 1mo praxis, quae est obiectum notitiae practicae, et de qua tradunt regulas, et praecepta; sed obiectum notitiae practicae, de quo tradunt regulas, et praecepta, non actus imperans, sed imperatus; obiectum enim musicae, et artis tantum, de istis tradunt regulas, non de volitione canendi: igitur actus imperatus, non elicitus est 1mo praxis. — Respondeo distinguendo maiorem: illa operatio est 1mo praxis obiective, et quoad specificationem, et, ideo maior: formaliter, et quoad exercitium, nego maiorem, et distinguo minorem: sed obiectum notitiae practicae est ... ratione praxis obiective, et in actu signato non actus imperandus, ideo minorem: sed ista praxis formaliter, et in actu exercito, non minorem, et nego.

Explicatur solutio: sicut in moralibus prohibitio 1o, et immediate cadit supra actum externum homicidii, ergo, et 2ndo supra volitionem occidendi: nam ideo volitio homicidii est mala, et prohibita, quia homicidium est malum, et prohibitum; et tamen exercitio, et quoad talem malitiam, bru

UGR Biblioteca Universitaria

mala Volio homicidij, quę p[ro]p[ri]a homicidij q[uo]d p[ri]us exerceri malia p[ra]emeditatu interno, quam externo, secundu[m] literę dicti tm p[ra]ui p[ra]eua p[ra]uitatis, ngmee obtinę, dicta tm p[ra]ui Vi-
pecitas cogitationi p[ra]ę actus externus, Vg. cauendi, quę interni, seu Vbi Cantes; Cetera
q[uo]d inexercio talis actio deuet p[ra]ecipue humano, et diuino, p[ra]ui in hac linea dnt p[ra]ui actus
interno, quę externo.

Vide Cognitio Vitiosi ui p[ra]ui, q[uo]d adeo tale p[ri]us Regulat Volio, quę et mo-
tio in Regno animę, ut hic N. D. in 2da distone 42. q. 4ta q. 2da Vigenti 2a plan Pontę tales, u
tales mę, dideo, plicat, q[uo]d Vas p[ra]ui in exercea t p[ri]us in actu interno, quę in externo. Adeo q
in hac linea p[ri]us Vitiosi dicta nota p[ra]ę actus electus, quę, p[ra]eatus. Necnouę, ę alię ex
p[ri]us, et portentus alio in diuino genere, ut petitur in ne, quę p[ri]ę medius in hac intentiua et
postea ion, et in hac executiua X[ri]a dne, prologi quę p[ri]ę in tenon, et portentus in exercu-
one. Exquo tenet Vt petitur nea electiua.

Sit 4ta, p[ra]alia X: nullus actus interni a Volatę, p[ra]eatus, p[ra]ui,
p[ro]bię, et Vigorose. Vt D. N. 9a 4ta prologi, quę sequent exurs diuapuli tantaretus 9a, p[ra]ui
matus. Radat 3a parte Honoreta 3a. Et missę 9a 4ta p[ra]e malo Antonius Andreas, Vultes, Da-
solius, et Ex tomistica scotta Calectanus, Ca p[ra]eclues, Cabelus, Ordaeuna Ieru, cuanus Carmelita-
ry, et plures alij, quę citat et sequit Suego, Da Sabentinus, Martinus, Aculeus, Pontę, hi tenu-
xpus ex disputatione 2a oleną a lagę 9a 8a citat, p[ra]ę aliquos scotas, ng, p[ri]s Cabelus, Fabary, Baeton,
Liquetę, Camerarius, et Martinus, in loga cli, probauere 2a de ea parte 1a quę Martinus, nec Pontius
D. N. p[ra]emissa p[ro]bone citent, probatę, mihi placuit ę p[ri]s abuersarij.

Pro 1a Vautoritę N. D. 9a 4ta prologi,
qui per hęc docuit p[ra]ui, et actę, electę, et p[ra]eatę, obstare D[omi]na, q[uo]d tunc sequeret actę entitere
p[ra]ui, q[uo]d potestas et p[ra]eatus D[omi]na p[ra]emissa declaratio. Respicę D[omi]ni, digitę dicit intellecta, et p[ra]e-
tica Volatę, q[uo]d p[ra]ui, inequitę q[uo]d nullus actus internus adhuc, et p[ra]eatus et p[ra]ui X[ri]a D. N. ista
p[ra]ui p[ro]sola, et p[ra]eatione enorme, adquę entia p[ra]ctus aliuet extenoi.

Multę p[ra]ię, multę gratię Repentes adę
ad hunc sotitextę quę tangens, et dicens, a p[ra]eatę, ad p[ro]Martinum fatear declocqui dicit ultimo,
idq[uo]d fatet Pontius. Vecliti Vitiosorum ibus aliquare notatę, Vt declarans Vitiosorum Pontij,
et Martini, q[uo]d Deus ne ingę litigę = Respicę Pontius, Vt. dignabitella Dog, ac p[ri]ę p[ra]ui, in mali
Vigoris ac p[ra]ione quę dnt in ac p[ri]ę ne, p[ro] illo actu qui dicit secundę ec alterum po-
nte abintę, et p[ra]eterea equi electus, et p[ra]eatus a Volatę, quare, dicinq[uo] altera ic electus et
ne et p[ra]ui intato Vigore. Et Pontius ad 2dum internum, in quo dicit p[ra]ui, nullum tenę
p[ra]ui.

Ad 2dum Pontius ic eius Dctionę ex ea Vitiosorum decęduta de malitia, et fumę, et natio eius de eadę, et secundę, et de manifesta Dolio, sex verbis Pontius educit ad fumę, et malitię eius de

dees de, de recudy: gnēcba pontis Solucō. Pua mitōi: Nulla inteleōs adhuc al Volate, ē peratag ē pra-
sig in vigore, quo pra: rumit Jacobo, dalgēq ea pra: ig in ea deserui, ē ātima ag natō ecūr de
eod, de recudy de dij: Sr Jacobit Pontius per illa verba nup per notata, q̄ instruu, Dr decet per hanc
va: acby intus pace ea pag: ē peratag: g remanēt Vt decidit.

Respōdētag Martinus ex Zequeta, q̄ Dr. in loquit
deōi inteleōs ē peratag, de illag: rōby ē directiua ad pra:onē; hēc nag: q̄ ē peratag, potius ē praca que
pra: ig, q̄ ē regulariua. Ad dubiū dr. dicit sibi nulla inteleōe ē pra: ig, ex pro textu ē decisū
ait Martinus, X̄ hēc verba Dr: dig: Vt decidit in loc ē peratag a Volate: g ē pra: ig naquit, ī sequit ibi
ea pra: ig pra:ca. Ad rōdem Vacōe Dr. ait: pra: ig natā denominari, q̄ accidentaliter ad pra: ig,
quę ex terminibus ē natā talis extentiōnis. Hoc nō obstante, rīdr Martinus, in rīgo: Cognitio directa
ū actus alterius pontis ad ētu, ū actus intus? Sit Dr: g ad esse ē pra: ig propię, Nigrone, ē de ratiōne
ig pra: ad tractū. Sit Dr, ultra hoc ge fatur (ū Vr debitis) nēa Mg, q̄ Dr oligenatig actus intus
ad Volate, ē peratus sit pra: ig propię, Nigrone. Hęc rōby ē pugnaq; ētig Victorio Dr Martinj.

Respōdētag Ma-
rtinus, q̄ Pontius ad interrogationē: Ea g actus intus ad Volate, ē per ad, ē actus alterius pontis ad intus,
ē ut sic hęret Vacōi pra: ig. = Dr: actus g bulationis, ig quę ē peratus ad Volate nē actus alterius pontis
ad Pontia g bulatiua: g nē actus intus Dr ad intentatē an: Pua: actus g bulationis, ua Volate, ē per ati, pro-
ducit g mediata a pontia g bulatiua, ē per ata ad Volate: ge actus ultius pontis. = Dr mig: per ad ibi
Dr Martinj ad hoc, rīdr pro Nigrone: X̄ ig pugnando by actus ētig pontis nō dant Volatiby, per ō
ī hoc nō obē, ū pontia g bulatiua, Vg, q̄ per ata ad talis pontia, ē ad altera: g nec ō dē, ū actus g bu-
lationis, quę per atus, sit actus pontis g bulatiuę, ē ad alterius: g nimis ter de actu intus.

Julio
Pua 2ª X̄ Dr Scotus:
Sententia Dr aia de alterius ē oponit Dr: g nē admittenda. Pua: ī nulla inteleō ē pra: ig, aliqua inteleō
ē pra: ig Dr electoria; aliqua Dr alis natiua ē Scoti ē per ea lis natiua ē Scoti ē, ē per ea Dr ionis; g ē
Dr aia X̄. Maior ē certa: minor prot ā parte Vtat ex definitiōne pra: ig ab Scoto tradita, prout
vō ē notoria; ng inteleō ē per ata ē pra: ig X̄ pro dicto Scoto.

CXO

Rp. Dr: Vlla Dr aa Dr. allata, ng pe,
inteleō ē per ata a Volate: ge pra: ig, ū praca ē falsa: g ē tuc ē ita Dr ā pro Scoto Dr aa,
ng pe, inteleō ē per ata a Volate: ge pra: ig requit. Pua: Hęc ppo, cognitio directa ē per ata
a Volate: ge pra: ig, ū praca, ē pa Dr: hęc cognitio directiua alterius cognitionis ē per ata a Volate:
ge pra: ig, ū praca: g pa ē Dr Scoti ē sequentia. Ad 2m cognitionē directa certa, g hęc nec pra-
ig, ut supponimus, nec praca, q̄ nē directiua. Pro cognitione directiua ē tig certa g hęc nec pra: ig, nec
ē, nec praca, q̄ Vr directiua nē pra: ig, sed alterius cognitionis, quę speculatiua.

UGR Biblioteca Universitaria

Respo ad argutu Valde acutu ex Sancto D.: illa Scoti Doa inteo leo directa ea Volate y peccata: ge praeu, y praca e faa Sdoau; cognio directiva, subdingo: directiva y extensibilis ad praeu, Sdo; sic extensibilis ad praeu, no. Simg D.: in illa Doa illata nppe g praeu, y praca loquit de cognione y peccata directiva, que e extensibilis ad praeu, y per texeus Verbu: praceny, notare denominatiu, quia ri accidentaliter a praeu, ad qua extensibilis e, n vo loquit de cognione directiva alterius cognionis, q tunc nec e praeu, nec praca proter dicta.

Ad 2m Pontius, de argutu quo disturbatur adaeutu dicentis q ponit: omnis actus, ad que inclinat prudentia e praeu, y prudentia inclinat ad iquos actus intus, us pe adexcludendu Sdu, Sdalit ponit: ad iquos actus intus praeu. = Dr: cognio, peccata Volate potest eba, y mala; aut de meritoria y potest epa-ni. Am peterit Sdu mittente peccatu in Cogitatione, u dilatatione tu fabulate. = Respo ad argutu dicendo maj: omnis actus, ad que inclinat y mediate prudentia e praeu, Sdo maj; si inclinat mediate, subdingo; si ad ea tale ne speculao, Sdo, si speculao, no. Tenet sia dicit praca, y peccatiua ex motiue y mediate, sensu 1mo dicit, q paraliter intendit, ne ex mediate, de 2do. quare prudentia nisi 1mo directiua actus Volatis, actus vo intus y mediate de 2do; ideo prudentia dicit praca Vane actus Volatis, nvo intus, qui peccatiuus re.

Ad 3um maay Respo g tunc solu actus mere intus e praeu, q exacte ne speculao; sicut eny ad hoc, ut actus intus dicat meritoriu, q cadat sub precepto Volatis, in qua propie de 1mo emanet, n a intra dhos, u dicat praeu, nin extendo nn praeu ad quaibet operatione, u actu rationabile, sic et eius Verba: Respo ne speculao ut que dat operao, dita praeu, ut extendo nn, ge u praeu, dicit dola operao, ad que intr potest extendi sub Volante loca praeu.

ARTUS 2us

QUE DA DUVA ANTE RESOLDA 9s SOLT

Dub. 1o Que sia ut praca, de que peccatiua? notea ante Responone Ricardi cognoscibile re 2 dupliciter, y producibile, ratey ano bi, u cognitu solu, Angelis de ale, u producibile ano bi, u opera autoris actus humani? Ricardi re producibile solu cognitu per notia peccatiua, pro ecuendu propria praca, y rarey ente; y Ricardi ano bi producibile, po nutri cogni praeu, y peccatiue. Cognitu peccatiue, 2do cognitu, y adeunte, per eundo ad existentia. Cognitu praca, dat iquitu producibile, indeterminate muy prochano ipsaeu, u ipsuentes, Mete franc.

Ad 2dam cognione, praca u nutrit, q venit 2o Respeabi, ejalis plia moralitate praca, q versat 2o actus Volatis, quia operabilis, y cognitu 2o Venit ad peccabilitate, 2do, q dicebat mixte circunstantias actionis pendet ipsa ista plia moralis 2o actionis humanas. Ric cognitu 2do, q obtinet praca, nto peccabile nec du, ne aliter de eo dare thotia praca, y nutrit, q nto peccabile ad aliquod ee extrinsecu, q nti in potestate nra. Qua Vane cognio dictans Deu ee amandu, praca, et ita natura-

UGR Biblioteca Universitaria

Deuçuo peradile, anebo inues, roby, qd extenuey amati.

Exquo Clare dtat, quę nobis praca, q̃ que spelutiua. tuę
enię, q̃ que dnitet in dlaone Deubi, nec ei tra progredi debeuy, p̃ nre beatę. Illaue, q̃ que cognit. de nda
operadile, retiq operabilem. 9 dotate exphō 2° metaphę, quo ab tr spelutiuę enię, p̃ nis Draa, praca dopus
Inde Comentabo exponens, pq dicta Verba, ita ait, per spelutiuę scimus, ſ dicimus, per praca quo sumus sci-
entes, ſ operemur.

Exq deponibus duo colligit. N. Dſ; 1° ę praxis cognoscę praca. 2° Velaone inter eas intercedę. Ve-
ri. Praxis enim dicit ena, Velaone, potentia ad nobile praca, ali q̃ regulabile, q̃ praxis Vegulabilis
per notia praca. Reg Velaonibus, que in praxi, tres pentabis duę ex parte notę praxis, ne pe de-
lao practi, 2° Velao Vegulabilis actiue. Itaq enim Vegulat ad Vaone praxis, ſ notę praxis, q̃ quam
si altera deficiat stare in potest praxis, aut praca nobis.

2° ę pari duas Velaones, quas cognoscę praca dicta pra-
xis ee actiuales, ſ no actuales; na pcari debet, q̃ ad Vaone, Victa, requat praxis Victa, ad
Volare dicit libera, ad huc positiua cognitionis directiua potest nagere, ſ agere in dtam tertia ad Victa
Vaone; sepe tę cognitio exne exit directiua, imo dicta dirigens, q̃ ait hiquetur, hic nde uemus ima-
ginari, q̃ ea de cognitio praca actualiq̃ q̃ dirigat ei q̃ gnę q̃ dum dtinuat ei esse practicę. 2°

Dub. 2°: Inde
sumat in stia Vao praxis, ſ spelutiuę. Sensus duę nę, aqueo tamen dicit Vao praxis, ſ spelutiuę, q̃ eum
sumit ap propria dicta cum habeat haurire, ſ duę nę, Inde ea ualida, ea q̃ genuat ee, p̃ ea uenant ei ſ di-
ę enactibus, ſ habu. 2° dicat q̃ entię nec ea, ſ ea q̃ ingens, q̃ ilię ę indeficiens ad praca, ſ spelutiuę, ſ
de ex aliquo p̃nio sumi debeat Vao propria nę, ſ u debita ab alteo. Notate ergo Dſ, q̃ ę ens, nam ens tri
nam, de ens tri nam alter, ens ens tri nam cum ilię ę ens tale ob, ę, dicit ens tri nam. ens ens tri nam ę
ens ens p̃ nam ad dicentię, ens hentę, scię, q̃ ens repę ę alię ens p̃ nam dicit ens tri nam ens q̃ ens
Rę ala tu ved.
ca, q̃ Vao praxis, ſ spelutiui sumit ab obto, n̄ uo a ens; si ab obto, ę cundat ens, n̄ sumit ab illo ens,
ſ ab obto. 1° Dſ, 2° Pus: si Vao praxis, ſ spelutiui pmanet a ens, praca, ſ spelutiuę ens tri nam ens
de nominato extrema exemtione ad dicentis, pro uenientis; q̃ sola mutatione talis indeficiis portata ad
numero scię tra ire ex praca ad spelutiuę de Dſ, q̃ ę plurę q̃ fabrę, n̄ sumit ab re tali Vao.

Dub 3, dubmo:
an diuio scię in praca, ſ spelutiuę, q̃ sit accidentalis, ſ ecentialis? Respondo diuisionę scię
in praca, ſ spelutiuę ee immediata tam quę libet illa sit, ſ spelutiua, ſ praca, q̃ per exphō
1° metaphę, Cap°, ubi ait: scię nales ee, ſ spelutiua, q̃ nece activa, nec factiua, ſ sibi ad, q̃
2° Ilię ens alię ad horum genę, nec ea dicere tra ire ex platica Dſ, q̃ ne pe, ſ it praca, ſ spe-

UGR Biblioteca Universitaria

Actiua, dico 1º Praeg.s Dd. Spelutius, ut habiles decernit Respectu prioritatis dd. Termi actiue
et Caventes petunt, an sit dare eventalem seu interesse D.ni Regentes. Pars: Praeg.s habiles decernit duplicis Velaens, Dd. Spelutius nomine Illarg.s; Velaen potest dare eventalem alicuius absolute, nec nato alicuius potuit: g Praeg.s Dd. Spelutius Jd. Index in causa XVII dare accidentales probis, Dd. viderunt seig.a dicmus g Propalet.

Dico 2º: Praeg.s Dd. Spelutius Jd. quid debeat quis dare eventales dividentes, seig.endi, et pendentes tales? Respondent eventales, ut actiue nomine: Pars: Dicit Praeg.s Dd. Spelutius, nullo casu Respondet, ut nomine illius et dicit possedisse accidentales; Thuanus dicit reponunt dictas eventales: g Actio Pars: Implicat quod tractari per causiones de tractat, quae prius detrahat possessio eventales, ut petitualis, g 2º dicit Ipsa Viribilis, et Inhibitis, g 1º dicit possessio dictas eventales hoc, Jequi

ARTUS

PRECIPIUQUE QUAM LATISSS ENUPLEAT.

Ipse enim haec disserte sentiat, et sequi Logg.ae nec ee Praeg.s, nec Spelutius, sed in utroque adversarios arguendos. Sic Nic. Gerardus de Odon. 2a docet Logg.ae etiam Praeg.s Spelutius, Ita Barguez, Suarez, Valentia, Reginaldus, Hieronymus Paulus, Azor, Antonius Sayrus, Navarrus, Sotus, Molina, Ledesma, Rebellus, Vasquez, Oviedo, Arteaga, et alii quos citat Martinus 1a dicit sententia aliquatenus: Logg.ae ee Spelutius, et Praeg. requisitis 3a sententia rectius: Logg.ae ee Spelutius Praeg.s, sic Nomenalis, Ad versa, Oviedo, Arteaga, et alii quos citat Martinus 4a dicit sententia aliquatenus: Logg.ae ee Spelutius, et Praeg. requisitis 5a sententia communis et studiosorum.

Probatur ex pluribus rationibus. 1a petitur ex Divo Augustino de civitate Dei, Divus tract. 124 in Joannem, ante 3um ad 34. Et tract. 125 in Joannem, ante 2um ad 34. Jeg. sic refert. In Decreto 4a prologi, ab 2a meta fine 9a Lra. Quo omnes sui divi pulsi, excepto Gerardo de Odon; Verba Decreti sic: Decoga et pari duo Praeg.s ne tabellio teneat proprius directus, nisi quoad actus extendendos ad actus, in quo dirigit, nemini, petentibus, ideo Logg.ae Praeg.s Spelutius. Quare 4a sententia est 2a Logg.ae et Spelutius, Dicunt g Praeg.s tenentur 1º quando Spelutius testimonio: 2º enim meta fine, et 1º dicunt seig. Praeg.s quando in actibus, et factibus; et Logg.ae actibus nec factibus; g Logg.ae ee seig. Praeg.s. Pars minoris: Seig. factibus exceptis in universali de actione, manentes, et extra eas intra enigmatis; et Logg.ae Spelutius: g ne actibus. — Dem.r: Seig. actibus exceptis de universali de actione manentes, et quales dg, et Illarg.s quare, patuit ee Decreti, Logg.ae agendi actibus, quare patuit ee Decreti, g ut in actus Volatus: g Logg.ae ne actibus.

UGR Biblioteca Universitaria

Pa 2º Xi autoritte N D.1.6 meta fice, q 2ª paragrapho enter dictam, q, ubi ficatis: Intelligendu de spelutiva scia extructiva, ytaq; scilicet, exnaa me, D Iudex ordinat dagnq a pny ad scienty; nty ad scia directiva, y enalgna operacõ, quã e eventualiter spectãs, D 1º metafice, paragrapho ad solvonchuus, ita ait: Operaõ a cognoscitiva e spltiva: quã dagd intl ordinat, seu cognoscognoscitiua ultma; quã dagd adelud, ut actu, ut cognio practica Dñi; quã dagd alud ad quod ut via mihi nota ad metafica; quã dagd Dñi signalia dirigut, ut logã; non tñ illã cognoscitiua spelutiua, q nõ ordinant, nisi ad speculatiuã; q 2º dicit, prouisa Xª.

Pũ declinãq 2º Vaõis: Scia quã Verat Dª actus entis; sactus entis nõ praes: q logã ens at Dª obty, q nẽ praes. Maõr abnãs admitt. Minor. Probata met, D ea infert. — S nec Vaõ, quã efficaciamae p placet Martio, cõq dicat: hanc Vaõẽ, si fals supponerce, sualty dubiũ a minore pt, q nulla operaõ entis ponit nec praes, cuius opposity tenet Pũdo, actus entis, q operatur ex tale.

S Dª P. Martiny, ne insurgo: Data actus opiõẽ, nõ be, ut logã sit spltiua spelutiua: q Vaõ qua Martio placet ntra Probaa, ribolae. Pũani: Data Martii opiõe actus entis exeunt praes, quatenus a volate, operati; slogã agit de actibus entis, quatenus a volate, peratis: q data Martio opiõẽ Dc. de lat argutty: Natus actus exeq dyx, operans fatet Martius; slogã agit de actibus entis exeq dyx: q q aliquis actus, ut, peratus sit praes, non tat, logã sit spltiua spelutiua; ob tale enq agere tale illi logã, ut, peratis.

Quo posito Dñs Vaõs probatiua: Scia practicae directiua operis abeleone pendentis, sitane logã: q logã est spltiua spelutiua. Maõr e. certa. Pũ minoris logã solu dirigit actus entis, ut tales, inde pendentes a actu volatis, aquitactus entis, ut tales nis operaa beleone pendentes: q logã ne directiua. Maõr pet: q logã dirigit actus entis, ut eneis n dirigat sala, quã e error spelutiuus, D Inpracw; sta ter sala D petet actibus entis inde pendentes a actu volatis: q logã solu dirigit actus entis. Minor e evidens q actus entis, ut entis, praecedunt e leane.

ARTIS 4ti

SOLVUNT ARGUTa.

Regt 1º prot 1ª: Stantibꝫ totis cursu, ego Diguit tria genã proglemata, quãdam spelutiua, quãdam practica, et quãdam altis duabus admixta: Sperne proglemata electa logã: q ex eius mente logã nec e practica, nec spelutiua. — Respondẽ, per proglemata spelativa intelligere pertinentia ad scia vtalis spelutiua, quamuis scia vtalis oporteat dare valeq logã per proglemata practica intelligere spectantia ad mores, et declinãq per proglemata practica intelligq

UGR Biblioteca Universitaria

intelligere ad minus cautiam per ventã ad scia Valz. Exquo sol. sequit, q̃ loga nõ fit præa per spelutã Valli, nã sq̃ nõ fit spelutiua Valli.

Rep. 2m pro 2a. Loga docet scias spelutiuas, p̃ præas: q̃ spelutiua dirigit spelutiuas, d̃ spraca præas: q̃ simul spelutiua, d̃ præa. Dñi: ed̃ q̃ nõ potest ee præa, d̃ spelutiua: q̃ loga potest ee præa, d̃ spelutiua. Resp̃o ad arg̃m by diguendo añs. Loga docet scias præas, d̃ spelutiuas, ut tales, nõ añs. Nã per demonstraõnẽ adquisitã, d̃ do añs, nõ dõq̃ Loga enũtiando Veglã ad alias scias adquirendas, Cetera hoc facit ut cuando q̃ tales scię vocent ad spua obtã, nõ præa, v̄ spelutiua. Ad 1mã raõnẽ Resp̃o d̃ do añs, d̃ nando dõq̃ Disputando ẽ, q̃ dñs præas, d̃ spelutiuas Vspte intrinsecã accidentalẽ, q̃ ei dñnt̃ mediate abactibus q̃ haũbus, qui sũ accidentia eius; at nõ Vspte scię ss. passiones naliter doenter dñ fas essentialẽ mediate oportab.

d̃ 2a. Cui̇ntia Vei dñnt passiones Vei; s̃ loq̃ dñt Vei entia; ng pcẽ scię: q̃ passiones scię, ne pse, præas, d̃ spelutiuas, d̃ doenter ad mud præa, d̃ spelutiua. = Resp̃o Vpligando vr dentes Probare ones scię ee simul præa, d̃ spelutiuas, q̃ falsum ẽ; ad tnã hoc Resp̃o diguendo añs: Cui dñt entia dñnt probabiter dñre dñnt, nõ añs; dñnt̃ d̃ do añs, d̃ demonstraõnẽ diguit d̃ doenda de distone. Solũ Cazet in Vrisibilitate, Thynibilitate Vspte alis quę ss. passiones dicunt.

Arg 3m pro 3a ss, d̃ ecus priale fundamentũ: haũ dirigens actus Volatis ẽ præas: q̃ haũ dirigens actus intus. = Resp̃o d̃ do añs, d̃ nando dõq̃ pro tenta. Dñi: Instãtia grata dirgo docũ ghaũ dirigens actus ũ, pcatus ẽ præas cũ permito doenũ; ut dicerant a loga, nõ dõq̃ Solũ pter dictã d̃ Martiny. Nec obq̃ ait Barquez, ne pe, q̃ etã actus logę ẽ pcrant a Volatis; tunc q̃ hoc Vẽ per accidens Vnit Vlti, ut a loga diaigant; tunc etã q̃ a Robat nullã ee scię ẽ spelutiua, quoniã ẽ tuggmẽt̃ fmatus d̃ Martiny.

Replicant Contrarii: Prædicta Solũ Vpugnat Dñi scię de ea præa: q̃ nulla ẽ Solũ Pñcencer scies Prædicta Solũ Vpugnat Dñi scię de ea præa: q̃ nulla ẽ Solũ Pñcencer scies: Dñi scia nõ dr præa: ẽ actus a Vane directus, de actu, q̃ arte dirgat̃ actus intus ss dirigẽs, alogazq̃ dicere actus intus nõ ẽ præa. = Resp̃o ad Vplicant nando añs, cũ ei probaõnẽ dirgo: præa ẽ actus alterius potẽ ab intrã directus, d̃ do añs, actus intus dirigẽs, nõ añs, d̃ dõq̃ scięq̃ de tunc præa scia, d̃ ẽ xpho, Dñs ẽ Dñi ss.

Arg 4m pro ea d̃ ss: Illa scia præa, quę nõ gratã sui; s̃ loga nõ gratã sui: q̃ loga ẽ præa. Pñcior: Loga ordinat̃ ad sua obtãcreciendã: q̃ loga nõ gratã sui. = Resp̃o nando mã

UGR Biblioteca Universitaria

adcuius propagone dirgo aũ: Loga ordinata ad rua obta et recta intendu effectione
ó opus, nó aũ; intendus Veritę, d̃o aũ. Rae, q̃ quidlibet ordinatu ad opus extra hit
scia ad vacone, speluti, ut pet in Geometria, Astrologia, et Matematica, quę sto ad
opus, hocte extrahit opa ad vacone, speluti aũ, non dicit de alia vacone, nisi q̃ tm̃
hanc, instructa, ornata ad Veritę; nec ipę scię intendunt opus predictu, Veritę.

Unde q̃ scia
speluti a opus attingat, et praca Veritę, hoc ẽ ipa perficit, et prosequit aliud, q̃ speluti a attingit opus mane ad Veritę, quę ẽ nis abilis per se intendu. praca attingit Veritę mane
ado pus, ad q̃ ẽ pra habilis, et per ornata. Unde si speluti a attingit opus, illo ad hoc, tene-
ado pus, ad q̃ ẽ pra habilis, et per ornata. Unde si speluti a attingit opus, illo ad hoc, tene-
dio ad indaganda Veritę, et praca attingens Veritę, illa ad hoc, tm̃ medio ad opus exe-
cuendu, sic patet in loga, na Dhs in solu potia attinet ad veritę, Vrę ẽ ipe opus, illo-
gnio Veritis, quę pra is ne, sine dubio tali ordo ad opus ẽ extra hit a vacone speluti-
ue.

Arg 5° pro ea q̃ 88ª: haũ qui dicit 2ª Vis, pbę, pę pe, pro ea dis, ad hoc bibit ẽ ipe speluti pracu;
sloga dicit tm̃ 2ª Vis, pbę, ad hoc tm̃ bit: ge praca. Maz pbę, q̃ nhũ Dns tm̃ vao pra is. Thoe lec-
ta, na loga ẽ regulata hoc tm̃ bit, sic dis prior. = Respo dupliciendo maĝ: haũ qui dicit tm̃ 2ª
Vis, pbę, ad pra is ẽ pra cu, d̃o maĝ; ad speculatiue, nó maĝ, d̃ur quit mior pal, q̃ d̃o aũ; Ex tabe
dicta patet solu, dex diendi mai pbit.

Arg 6° pro eadẽ: Dhs diuisibilia sci, speluti a, infa, meta-
fica, et matematica; sed nulla ex his tenet loga: g loga nẽ speluti a. = Dis: dę pbm 6° me-
tafica, textu 1° ex 2ª, q̃ scia speluti a ẽ nobilior praca; sloga ẽ no bilis pracu, g loga nẽ speluti-
a. Maz pbę, quia pbę, q̃ na bilior sui, sumit a obto; sobto loga ẽ ens Vacui, obto gabilis,
scia tm̃ ens Vale: g loga ẽ ens bilior scii pracu.

Respo ad argutu pbm, divisę scię Vale, duo scię Vale ex-
cludere, de Diuisibili in memisse; de mu ex auctoritate natura nihil requisitu ad K. Dis. 50
dictione 8ª, ge 2ª, diverbi: Locus a bauctoritin tenet nahũ. = Ad 1am maĝ Respo dupli-
endo maĝ: scia speluti a Vale, ẽ nobilior scii pracu, d̃o maĝ, scia speluti a minus tenax alu,
nó maĝ, d̃ur quo maĝ: sloga ẽ ens bilior praca nobilitate ryta ex obto, d̃o mis, nobilitate rysa
exmo tendendo ẽ ega ellu, nó maĝ, d̃o aũ, Loga ens, d̃ur scia minus tenax alu, pro dit ega ad
obto, mó demostrato, qui ẽ nobilior mu.

Arg 7ª Pro eadẽ: scia speluti a devet Dubitare in Dhs plabus
sui obti, seu devet ẽ probare; sloga nẽ probare, probe alia, scia g loga nẽ speluti a.
Respo dupliciendo maĝ: scia speluti a pratis, seu pure Dhs plabus ẽ probare, d̃o maĝ,
scia speluti a ministerialis, pure Dhs plativa, et ea regulativa ẽ probare, nó maĝ,

UGR Biblioteca Universitaria

Decima mora no dca. Logan scia spelutiua pratalis, seu ministeralis, quia hoc obtet ad hoc, ut sit scia spelutiua; q̃ haus spelutiuus dicit proterue, q̃ a protra operatione intus, & pracw dicit protra aliud q̃ a protra operatione alterius pontꝰ a quinta, & dilogia potest dici proterue.

Aug 8ª Regᵈ.

Cª praxis potest dari scia spelutiua; q̃ Cª spelutiua potest dari scia praca. Paxani: scia de anima a spelutiua; & respicit operatione Volatis, quæ is praxis: q̃ Cª praxis &c. Respondeo quod Cª praxis praxis pratis talis q̃ potest dari scia spelutiua pro ani. Cª praxis quatenus possunt loqui de certis actibus spelutiuis dca. Eduardus Dcus eo dem mo. Inde aduertendum q̃ entia sunt circa respectiua, immediata speculatiua, seu mediata, q̃ prudentia dirigit actus Volatis operantes speculatiue, & hunc actum Volatis quæ praxis immediata respectiua prudentia, speculatiua mediata, q̃ quasi operans.

Regula bene pensi pratis notatis, magnum discrimen inter actus alias pontuales, qui sub sunt respectu Volatis, & inter actus intus elicitos subditos illi; nam alius pontus tangit Vectitudinem moralem, quæ est pars Regulans cum bona media Volatis, q̃ ad moralem quidem q̃ omnis Vectitudo moralis pendet a pontia libera; q̃ ad artificialem circa quam solum potest mouere alia pontia ad operandum. At intus præuio dicto motiuo logo dirigens regulat suas operationes, immediate artificiales pendentes operatione logalem Volatis q̃ ad Vectitudinem moralem, q̃ ad artificialis a solo intus. Logæ q̃ dirigat operationes intus, & morales, & artificiales a pendent a bene esse intus & exercere. Inde artificialia externa pendunt a Volatis q̃ sine tali perfectione a parat actum pontis executius; & deinde q̃ praxis: opera logalia ut sunt q̃ mediat Volatis ad actum pontis q̃ intus ad opera, & artificiales, & operantes immediate.

Aug 9ª Regᵈ: Logan

solu dirigit actus intus; sed a Deus obtinus: q̃ [illegible] praca, quatenus actus intus dirigit exercitium praca q̃ quatenus Deus obtinus. Regulat — Respondeo ad ani, & ad dcm q̃ [illegible] Deus obtinus. Et hac actus praxis intus, & inq̃ producta a bitus, sive operatione obtinus, &c. Respondeo Hernandez de la Torre: tamen dequidem, & quatenus logus tractat de disputatione, & sermone, & alibi ego & de laone; q̃ [illegible] logæ dirigat Deus obtinus, & hic de materia sentit extra intus, & ellos dirigit normam ad indagandam Veritatem & rectitudinem, & propriis spelutiuis.

Aug 10 Regᵈ: Scia spelutiua spelutiua data ad indagandam Veritatem; & logæ a thoma aut Slogan est spelutiua spelutiua. Paxamon: Logæ præcepta Veritatis & falsitatis logæ &c. Paxani: & hæc Regula logalis, & loqui in barbara de ut sit arte 3 ppis. Inde barbara ara vi sive præcepti q̃ loquere Veritatem, & falsum: & logæ præcepta &c. — Respondeo ad majorem ad omnes eam probatione. Ad minus probatione dicendum Regulam dicit q̃ loquere tenere Deum explicite, & deo ani; & placet quod dico, quod ma, de q̃ ad hæc quæ sunt scia de

UGR Biblioteca Universitaria

no ani, Do. Dog. dua vi, pdicta Regula exprimat alia Regula Logale docente quoda
fratre, hoc fratre dequo libet subito, q abnet ad male talis Logi, ataq; Theo-
gus heat sua Veritj obuia, ne pe, nq; eu tag, Dprobat sicuty habet alud ab tq;
hanc eu tag, Dprobabit tq plat Logi, vtiq; libet alia scia pelutiua eu tu
pro pate, ruisse? Vbi nabrahis a Verite, salute, qd Vel pcipit Logi, qd fra
tal, q ad mia promiabi.

Arg. Vno Dog. Logi, uelo cens dicuty, q Verbum Detanbi, q uelo
cens ipelutiua, Durbeu, praca. Ante Resolueng aduerbe Dapparentia Matheos
q hic Romus de Logi, ad cens, Dhoc arguty sic Vty. Ceteru lando etiq; de Logi, stenda
Resa, di, quenco 2da vti party, q Vbi Detanbi opus grisprasi non opus, q Ipecula
de Logi, ne Do. Dog. Logi, vbi Detanbi opus cubi, ne opus Volabi, Dhoc Vty, Cur Logi,
praca, ipelutiua dicit. Deinde tq, q oia hucusq; q duta, q q; ad Ver pmutenta
vore Ipecie, Dnra Dnra Vty probat, q Logi, hic mq; praca, pt subtilis Cognoscenda
ty, sultra progredi ad actualenda Regula, vbi hic dicat. Dhoc Logica praca, reg
dug, reu, mi, subtilis mie, q dicit mi, pcu Dnra Vty. Ceteru hoc nihil ad hoc
praca, pcipue sultra Regula tq, q subtilis cubi, praca, Dhoc nihil ad Logi, q subtilis
plebis Ipelutiua, Let reu, tq, praca, q; fuit lata in ista Secta X. q. 3. Vty Logi, ii
una x plexqualis, ed una scia?

Q. 8a

VTRŲ LOCA SIT VNA SIPLEX QUAL AS E VNA SCIA?

Loga, sicut q; libet alia scia Dtendit de rebus, ne pe, in ee Vel, Dqualibus,
Dinee cibilis. Inee Vere, quanu e q; Dqualibus Vere Dicere Vera in enta, Dfalsitone actus
Cientifici. Inee cibilis, quanu e q; Dqualibus scia. Quia pater ista Clausula gratia agenus
de Loga in ee Vel, ne qualibus, in 2os de illa, quanu e q; Dqualibus, supponendo q; nec Deus
sy nec, Dalius, aqualibet alia, Dnia, aqua vny sumit de nominatone, Dente mere cia, Ipe-
cifica, vel generica, vel transcendentali, Dnq; Dnmibile, de qualibi. = artus 1us examinat Dli
de Loga in ee Vel, ne qualibus.

ARTUS 1us

EXAMINAT VAS DE LOCA IN EE Vel, ne qualibus.

Ante q; quenty 1a hanc 1a party aperiamus no tandy 1o. q; in pugnentine de Ope
cultate de Loga actuali, ng; aliter nare potest de Ente actu Logi, Dintio; 2o. q; ficultas de Loga

UGR Biblioteca Universitaria

q̄ habitualis, haec, quatenus est quaedam facilitas generata in intellectu ex repetitione actuum. Pro libando 2a difficultas n̄ de hac an quinto ex repetitione actuum circa conclusiones [illegible] logicus q̄ [illegible] est qualitas esse simplex, et indivisibilis quoad extensionem. Difficultas q̄ de hac an quinto circa omnes [illegible] in logica demonstrabiles. Quo supposito.

Circa praesentem difficultatem 2 videtur 1o quaerunt [illegible] logica habitualis sicut et quaelibet alia scientia secundum extensionem esse simplicem, et indivisibilem qualitatem. Ita Anglus [illegible] [illegible] 4a art. 4o, quem sequuntur eius discipuli, et alii Thomistae. 2a sententia per oppositum negat, nempe, logicam sicut et quaelibet alia scientia secundum extensionem nec esse unam simplicem qualitatem, sed tot simplices qualitates includere quot conclusiones quae in logica demonstrantur. Ita D. N. 1. d. 3 q. 3a prologi, et d. 2a lateran. paragrapho ad [illegible] quem sequuntur eius discipuli, Antonius Andreas, Tartaretus, Peligianus, [illegible] et alii. Nominales, Occam [illegible] Oeg. [illegible] Suarez, Molina, Eguiriz, et alii quam plures, quae quasi [illegible].

Sententia defendenda [illegible] logica in esse qualitatis non est una simplex et indivisibilis qualitas, sed tot simplices qualitates diversae rationis quot sunt conclusiones diversae rationis in logica demonstrabiles. Probatur 1o ex auctoritate D. N. 1. d. 3 q. 3a prologi, et d. 2 lateran. paragrapho quid, ubi ait, ad 2m dico, quod multorum habituum specie differentium potest esse adaequatum obiectum unum, sicut adaequatum obiectum potest abstrahi obiectum unum, et hoc modo in sententiis assignat obiectum unum a quo non habitus unus, secundum speciem, sed tot secundum quem. Idem patet D. N. in 3o distinctione 3a q. 5, d. 2 paragrapho ideo dico. Et distinctione 28, q. unica, [illegible] unico.

Probatur 2o ex ratione; quidem a priori non habitus scientificus est facilitas in potentia: sed in logica dantur plures facilitates specie distinctae: ergo logica non est simplex, et [illegible] qualitas. Probatur minor: in logica reperiuntur plures conclusiones specie distinctae demonstrabiles, et [illegible] ad quamlibet [illegible] requiritur nova facilitas in potentia: ergo in logica dantur [illegible]. Maior est certa. Probatur minor: facilitas ad cognoscendum definitionem esse [illegible] definiti [illegible] necessario [illegible] facilitatem ad cognoscendam [illegible] singularum [illegible] divisionem: ergo ad quamlibet [illegible] Antecedens [illegible] experientia, nam [illegible] facultas circa definitionem potest habere difficultatem in [illegible].

Respondent [illegible] 2 [illegible] difficultatem aliam intrinsecam, et [illegible] quae consistit in [illegible] habitus inclinantis, et alia [illegible] obiectum [illegible] sub ratione [illegible] ad quam habitus inclinat, aliquo [illegible] intrinseca [illegible] quae consistit in defectu [illegible] obiectum [illegible] in intellectu habitus circa definitionem, [illegible] facilius ad [illegible] cognoscendas facilitatem quidem intrinsecam [illegible] quatenus [illegible] ad [illegible] habitus, [illegible] bene [illegible] habere difficultatem extrinsecam, et [illegible] ex defectu specierum, et applicationis [illegible].

Sed contra: [illegible] habitus circa definitionem dat in intellectu difficultatem circa [illegible] [illegible] [illegible] quod [illegible]. Probatur [illegible] tunc adesset difficultas [illegible] quando obiectum [illegible] sub ratione [illegible], ad quam habitus inclinat; sed [illegible] in [illegible] sub ratione [illegible] ad quam

...haues ꝯ de ffonę facultatis gde. Rā mon: Deffa pte in logū pgten Vaonę mi scendi in
qua diuisione diuntur ne ludunt quę gtales Vaonę mi scendi pecifa fecerit de qua
alopa atinguntur hę Vao parcularis ū talis ñ Vincit hab diuisione ū tales gdeuio ꝯ
Repent tenę; illas dixerit mala Vespta di deraonis logę, gonia sub rnica Vaone faci
me scendi abrogi porunt, atq ideo Dñs ponit haus Vincit tota difficultas gd Vaonę pala-
Dñs: posita Vaone di fferentiarū diuisionis, aut logę Dranit, Vanat, & contralita Vao mi scendi
Inuig Dranit pl Vanat Vao mi scendi rubqua; Variata Vaone rubqua ca de nouo adfi
cultas tales Vincenda; g a Dñs pcito hanc diuisionis.

Spc: Caa fecit in na adequata, Dpartali
nupt ad producendę fructę, siue a bitalia Dcaa, qua pal una caa adequata, Dtraxit fru-
del Cauallę actiua Vespta producti; g caa cognenda adequata potest adequate no
cere in Cognonę parsonis; Vao mi scendi pgę ad minutę caa in adequata in Cog-
nendo parones diuisionis quintus adequate moueat ad tale Cognonę de unitate partia
li motiuo Vao mi scendi; Docentę ad hucinęc libelli dicta partalis diuisionis fundat Cau-
salitę actiua ad cognendę tale parone — Respet Ps tertius mer Palacius ad Vaonę probati-
ua: Odo actę demostrante parionę de ffonis specifica qua Vaonę frali deponentali,
Cętęrū ideo deuere dari dilatorię Vespta Cui libet parionis demostrabilis, dat
Vaonę; g Vaa specitiua hanc deuere mai extensiua qua Vaa specitiua actus, Dponit exs-
ply in pontia quę ex parte obtę mai extensa, quąpiam de alio hanc
Dñs: Pte Vaa spi fanhay
logę Vao mi scendi in dni: g in potest facilitare ad cognonę obtę scendi pgę ea Vaonę
mi scendi, nisi; g ad facilitandę Cognonę tales mi scendi requirunt hanc plures
difficultates Cę mi scendi; g plures deuentę hanc facilitanter entę Cę mi scendi —
Jandę pcedo Dsolno Dtaxat pho 2o etcętera Cę duodecima, Dfo decimo tertio de alio hanc tale
actus Vedunte qualis actus tales hanc causam; & actus Cę de ffonę, heuit prospe-
ritatis debato Vaonę mi scendi; nisi hanc abillo producitur nec tale; qualis actus pen-
ductus; g tales actus ocę hanc pgę ipsę adquintę mai extensiua qua actus, sicut
e pontia Vespta hanc; ng pontia e caa Vitalis equivoca Vespta actus, ac proinde
indiget debato, ne ipse hanc ad producendę actus tales specie.

Ptio hanc caa partalis, pmissa
ca, nec debat Dpacto, g actus ne pahanc, sicut hanc caa pontię, alias indigeret talio
Dpio de tante qua actus debet ad producendę actus tales specie, Dhicę nobis hanc Dc-
cat Palacio, qđ Docentę fatemur hanc mai extensiua qua actus in hoc casu, qa hanc
numerozum producit plures actus numero distos, ideo g mediate et Vigentibus pontię

dactuy, ny ma numerac portia producit actus speue ditor; actus oid, numero tendit in my, o obty.

Pue 5o I: actus Ca mag, demos traony, ogaly, procedit Ca dista, vcaty, obtiny, vdicens, priu, quy actus Ca alig; g facit ictus Ca mag, Xe dista, a facit ictus alig. Docuit expresy, diuitamy, pp 22y, qe 5 tp, arto 2o ad 24y, dicenti: Tota, a, uictus demostraony, dependet ex medio, elet diuersa media, specie diuersa, pria, actiua, secuduque haus scientiay diuersas, pcant. nec valet Vespene, illud de male in tale, ny sic explas, uictus manet Vio-lenta, ny, de pp qe 3 de uerite, arto 6to ait: Ma tota lia, pprehendit res diuersas, sicut partiales, g uix dista cognunt, sy ma tota lia, pprehenderet res diuersas partiales, pp uictus obtiny, g pria accipit falsa dista, g &c.

Pue 4ty Vaone sub tali, e solida ex D. S. dempta Ca metaphisice: haus mai ontenus maoi facilite agit Ca mag, obty, g rid, g haus Ca Xe, ly, g, de tone, g silogé portia maoi, ne linea mi tale haus maoi facilite deuit agere Ca alig, g Xy, g hoc est falsu: g necy haus Ca alig, g Xy. Minor pro banda e, i priu Clauti, gratia ponamus Carym haspiciat una, g duas demostraones Ca mag, de tone, g portia centy Ca silogy. Minor: Per Vespertione demostraony Ca silogy, deuet pcipere, intendi haus Ca alij, i pcipi, g, de tone, g haus Ca silogy, g de tony: gq item, ille hoc facient demostraony Ca de tone, g pcipiat una demostraony, qua y anba, uel Doa, g ille haus ante demostraony Ca silogy, g eat ista extenus Vper demostraony Ca silogy, perfectior cu sit, g a maoi facilite ex peditus, elicit actus tunc sic: Sex pcientia pt tale hoy, en demostrando passiones de tone, i sta Xmis, g, g perfecte agent sicut antra: g facilitas de rectas tantu ex Vespertione demostraony Ca silogy, ne facilitas ducens ad demostranda passione de tonis, i Decentes &c. = artus 2us = tela inmica soluunt.

ARTUS 2us

TELA INICA SOLVUNT.

Aglt haus cientes pus aquisitus per una demostraone, g facilitas adones alias similes specifice, siones Xes inqualibet sua totalitate specifice similes, g unicus haus adones Xes facilitat. Pua: Omne Xe logz, Dniunt specifice immotiuo arentendi, g &c. Pua ans: Functo motiuy arentendi, cuny specifice, g, do parcat lapis amotiua. Cuius libet arens, u, tyrmi alite diuersa, i sin loga tao mi Scendi, mat uny, tale, Vi ptiu Cuius di tz specie le mi Scendi de mali rchenti, g &c.

Dat: Mus Scendi ne motiuy, tale logz, i Dtractus ad unitatem, i, u abeuntia, tales pgeuns, i unt sit Vacatu gendi onia obtamia logz, i mus Scendi uice versa in specie tma, g motiuy, tale arrendi

ē vnū in specie infima. = Arg 2º. Ideo vna potentia sufficit ad attingendum omnia sua obiecta, q̄a
illa respiciunt, et uniunt in vnica ratione formali: q' logica ē vna simplex qualitas, sed dūa, na scia
ē perfectior potentia, et perfectio debet proportionari suo ducatibili.

Respo ad argum primum dico maior negando minor, ad probationem negando ans; et ad eius probationem omitto maior, et dist minor Clarit exgratia: Intelligo ratione mi scientiae ē motivum formale respectu cuius differentiae speciales demum se habent respectu mi scientiae, et sic, dico minor; respectu mi scientiae particulari, nam nego. Ratione mi scientiae in singulis ē motivum formale respectu particularium demonstrabilium, et ad hoc differentiae speciales demum se habent, id ē, extra ratione formali mi scientiae.

Alium respectu rationem de quolibet mo scientiae demonstrabili differentiae non se habent demum, sed particulare motivum, q' demonstrando de factis de vere ducatur individuo, non sufficit rao mi scientiae, et sequentur rao de fecabili talium scientiae: patientium detracta sibi detracta ratione, neque dict non sufficit dicit, et in detracta qualis rao mi scientiae, et sic, et ita a ratione defecabili pendet a sensu si sciente formali ca patione de fomi. Vnde rao mi scientiae ē spectivum motivum respectu particularium agenti de illo si ni ab sit, vel desit dicta ergo, nec deficit motivum predicti habitus; desicit motivum plenum agenti de de fone, q' quodlibet habet rationem formalem, motivoque a se equivalent dicta. Et per hoc patet ad confirmationem.

Ad 2m nat parita, dicerimus, stat in hoc, q' ad attingendum omnia sua obiecta vnica potentia sufficit eo quod in quolibet obiecto inadequato, et ab obiecto adequato specificatur; at vero habitus partiales, q' subordinat scientia totalis, non specificant ab obiecto adequato illius, sed ab obiecto inadequato, et proprio cuiuslibet. Et licet dicamus, obiectum attribuens specificare, et dare vnitatem speciei, loquimur de specifico generico, et subalterno, non de infimo, de quo hic loquimur. Ad 2am partem formationem dico duc q' proportio, quae requiritur inter potentiam, et habitum, solum ē proportio receptibilis ad receptum, non q' adunitus, q' in vnica potentia plures habitus.

Arg 2º. Vnicus habitus fidei sufficit ad omnes actus fidei: q' vnicus logicae ad omnes actus logicae. = Respo dico ans, et nando dico. Ratio disparitatis ē q' omnes actus fidei secundum specificatum, eo q' habent obiectum formale ipsam Veritatem divinam; at vero in logica dant plures actus specie distincti, ut iam probatum. Ad que sequuntur etiam, ut agenciant etiam habitus specie distincti.

Arg 3º. Si logica non esset vna simplex qualitas, dantur vnus habitus, qui tenderet ad definitionem, et alter, qui tenderet ad syllogismum, et sic ulterius: q' hi habitus isti non possunt dici vna logica. Patet dico: habitus fidei et metaphysicae, ergo non possunt dici vna scientia, eo q' non attingunt sua obiecta sub vna ratione divina, q' libet sub diversa; sed habitus de fonis, et syllogismi non attingunt sua obiecta sub vna ratione divina subdistinctis q' habitus definitionis. = Respo dico ans, et distinguendo dico mi: qui isti habitus non possunt dici vna

logica

loga specie, d lo genero. Ad probacõ duo; ficat metafica ẽ partialis vna scia adhuc que, q̃n
attingunt sua obta subeade Vaõe gadhuc genera ẽ infra q̃s supema entis, d libili, sicut hau
de ponẽ; hau 1. logi, q̃ sua obta attingunt subeade Vaõe genera ẽ infra q̃s supema, sic pe
nes Vaõem 2cundi; idea gratum tale hau no loga dicit; ficta ad tale sic; ngo, loga.

Arg 4to: ideo ẽ
loga carent pluribus hãs, q̃ dant pluribus parõnes demostrabiles de pauciorib⁹ obtis;
Vnica Vaõ mobia supeme ad demostrand plures parõnes; g̃ intellectus, fundamentu.
Pmitor: Vnica depõ hau, Vg, ẽ Vaõ mobia demostrand de illo plures parõnes, Vg Virtus
gñlis libilis, & alior; Vnica depõ ẽ vnica Vaõ mobia d vnit⁹ medijs; g̃ vnica Vaõ mo
bia supeme.

Respõ: Vnica depõ non ẽ Vaõe p̃alis movend ad demostrand plures parõnes de
illo, sicut q̃libet parõ ẽ het madequate Virtutibilis depõis, mouentis; deñ, depõis
caa Virtualiter plures parõnes, q̃ pmus ẽ medijs ad demostrand; Vnica parõ q̃ pmus
secundu Virtualitz inadequata, tali parõni correspentz; inaliquo secundu Virtualitz ina
dequata, correspentz alteri. Vnde ficta libet tra na Vaõ movendi, Virtualiter, q̃, ut denotẽ mo
ũ in actu 2o movens multiplex ẽ. Vnde in potest ee vnica depõis ad plures obtos, nec plures obtos demo
strabiles, q̃ q̃ hãnt diuersa depõne, Vaõ mobia vnica ẽ diuersis multiplex Vg Virtualiter,
q̃ p̃alis; ad quam potest Vaõe requirunt diuersi hãs X. diuersa Vaõe p̃alis. = ad hus 3us =

examinat ficta de loga ne scibili.

ARTUS 3us

EXAMINAT VAS DE LOGA INEE CIDILIS.

Semper hũ⁹ titulj, q̃ vnitz het loga ex partialibus sciis integrata?
Pro quo notate ex pho 1o metafice, cap 9 q̃ vna, aquo vnu dicit tale 2 alia fica, d̃ ia metafi
ca; Jacẽtes q̃ vnu, a huc ficta, d alijs metafice, Vna metafica adhuc ẽ triplex, numerica,
specifica, & generica; Vna numerica ẽ illa q̃ dat tribuit Vg indiuiduo gñi, q̃ alicui, quod het Plu
ri diuersa a Plo. Vna specifica ẽ illa, vi cuius aliqua indiuidua d̃nunt ẽ de pluribus pro
mas specifice; hanc het omia indiuidua eius de specie infima, q̃ one hau, quo, cum dicit Pa
phium ẽ de specie: q̃ patet, q̃ paõne vnius speciei plures hãnt vnitates. Vna generica ẽ illa,
Vaõne cuius plura species diuisa d̃nunt de pluribus remota, quo modo dequibus d̃nunt ẽ de pluribus
remota, Vt ens, ens, & bile.

Exquo patet illa diuisiõ numeri, q̃ het diuisas unitates numericas; ẽ illa spe
cifica, q̃ d̃nunt in de pluribus promas; & illa ẽ q̃ in parte parte de pluribus gentialibus remota, Vn
ta ficta ex dictis, dicitur 2a, q̃ ẽ quintuplex; alia aggregationis, & illa q̃ nulla
diuersionis, nec in partes, ut aceruus lapidum, & exercitus, & illa, q̃ in ea

UGR Biblioteca Universitaria

40.

agregasone dicit plurium ornes ad vnum, ie executum militer. 3ª vna pecunia, que dr tra ad ne
dicit informasone accidentalis, ideo recta accidentalia. 4ª vna pecunia qualitercumq; vna pars te
exmia spes arbitrali, puto Corpore, damnad positum. Idem ge vna ipsa pecunia q̃ dat tes
pus faciendum bonis, ita dem. Hec omia maxima.

Notate ebã 2ª vnius porcum. Dicebat ante
haũ loge ad unice separata, alig intrinca, q̃ proveniat a possessione cuius libet extra papa
tarem. Ita tenuit, alig vo extrinca, q̃ pars pantex alig ornẽ, q̃ habent intuere de ytur
a tribuone ad alig vnum obtẽ, vel in executiua alicui vna intrinca cuius libet hoiis de ytur a po
pia possessione; alia vo extrinca ostat tertio buõe ad vnum vel pecum. Quã.

Dico 1º: Metaphe lendo
haũ partiale loga integrante hentinteã ex vnitate generica, ut pecunia; ubaltera; q̃ tale
haũ partiale sumunt vnitate extrinca ex vni tode pecunia prius; sobtẽ pecunia ex vna vni
tate generica, haũ partiale de. Pecunia: mutuando de vna vnitate generica; mutuando de obtẽ
pecunia loge, ut dictum est q̃. = Dico 2º loga pfce lendo in metaligenitate, qua actuali, ex ornẽ.
Ita d. N. lib. metaphe, de qua inquiret probasone, qq. 3ª illud potest argui facile. Resolut
bene intellecta doctrina data. = 3º Ipsa ma. = Vtrulogaritis, pluribus naria ad habitias adquirenda =
artus = alig prenotant, Ystatuit, Raombus solidat.

Qq. Evlma.

Vtrulogã sit siplites et naria ad alias sciãs adquirendas? Artus tus

alig prenoant, Ystatuit, Raombus solidant.

N. tomus in presenti deloga nali: pancenie naria manifestus

Vtrutta Drine Vasone sciai nequeat, nulla enie cãa assignari potest quare [illegible], aut lapides nesciant, nisi q
nhent intuere lo mus enie de loga ad scipsali, que studio, et labore sparant. Quare notoi: hic lo
qui desciam pua, q̃ de hac nulla dubitat potest esse mne loga nec de loga habituali, q̃ ab ly
secundo q̃ ec naria, one de unitate de actuali. Noto 2º: q̃ scia potest dividere ad, ut ly
Dnice ly. scia in ec Ve ecognio ipsa, q̃ ec mi alitter, dicem Ve. scia in ec ly ecognio Vesper
cag.

Noto 3º: naria ad aliqua fine frequenter ec illud, q̃ aliter ec here non potest, ex pho 5º metaph ec
ec 2, ppositer frequenter q̃. Naria, secundo q̃ dici potest ac meliori ecte de illud, q̃ aliter frequenter adhe
bitus, et aliquis finis are quo, ut sit absolute possibile sine illo, patimo dicit requiri naria ad tra
agendo, q̃ sit aliquis mne illo possit predicta tra agere; in tra data modis adequatedo. Naria

sy pbter illud, q̃ in pcio pcmelius erit, absolute ado btinendu, fine requisit, ita uñ ille ptus
dequiñ pobet.

Hoc dnaiñ ẽ tm pdicatu de naiñ metaphic, iuñbus adiunctis ligendu q̃ aliud de fcia-
tiu, ie Vespiaz, dcibus adbtinendu, aliud ẽ naiñ moralibz, ut specialr auaritia, ad ritan
dam ãmiss-
dam aliã pcatu collectiu, q̃ let sine cllo possimus fcie lendo, Vetare oñz Vnualiã q̃ hemus
fcia pontiz ad illa Vetanda ade tã defacultat uim diuiniã existimaone censat, pbile Ri-
de male aliqui dfundunt necessitat ecudu q̃ ẽ necessitate moralitatis, ñ ẽ, ñ ubim, ñ robusto naiñ
we requisit ad ctinendu melius, ñ tã moralitat, q̃ sine magna difficultate potest ro la ctinere.

Roto denig
scia pbris, pdicaiñ tota ratione quaiñ, ꝓhendunt ones ad ipsa spectantes, q̃ sunt uber-
pastralitas quaiñ dicit una, altera ẽ. Denig tota totaliter, qua pastralitas pdicate
possunt sume in suo perfecto, quaiñ sibi pot ẽ reducere ad unã scia,
Cognitiõ Vñ pfectã ẽ, diñ sibi perfecto, quaiñ illa in potest reducere ad una
scia, neq ea uñ Vñ pfectã cognitiõ (ꝓsentẽ difficultate nullum nãt: loga ee recidu
naiñ ad alias scias adquirenda; na videm ee eas melius adquiri loga qua sine illa
ones ẽ dunt ee naiñ, ad facile adquirendas alias scias, Vnde solue difficultatem de nece
sy pbter absolute londs. Et tã pro affirmãtiua, qua pro natiua sit propugnatore, que bre-
pitr caã omitto, q̃ ad tenendu per sequentia ẽ declabo.

Sit ntra defensanda ẽ: loga artificialis
actualis ẽ sy pbter absolute naiñ ad quã q̃ scia adquirenda ee nec scia, pbet ignorãtia
hanc ẽ apud nullu pastra P. Iuragg inuenitis, tais, hec a michaele de Bononia, q̃
let dã scota, ẽ val de Dorms, illis declaiã ẽ: loga ee artiã, q̃ scia siaiu
ad omiñ metaiu, q̃ ia ẽ, hens. Accedit ea, Plato dicens: Si pbile ẽ intẽ sine loga
exactã, ẽ a loga attingere. Fauet etiam ẽ D. K.S; quicquid sit, an loga sit ilia
diuiñ Resolvit apare, cogit tu obtẽ de uito obtẽ aliaiu scia iu, q̃ ab illo det ache-
cite, sy pbter in tacendo. Hoc pbat S. ubi at, dicit ee, q̃ nulla scia nobis dãnu loqy
aliqua D. dãnos, diñ tauore ẽ ẽ.

Pro tã q̃ hac ẽ ratio, deficit a ẽ. Vade q̃ ad 1ã partẽ,
illud sy pbter, absolute naiñ, sine quo nullo facto potest natiua finis adquiri, nulla
scia ineẽ potest natiua adquiri sine loga; q̃ loga artificialis actualis ẽ. Dã ẽ, ẽ ma, maior
apare ex dictis. Pro maiori: nullus potest adquirere scia aliqua nec scia, quin sciat ẽ
uere vigrad una pcia, heat ẽ evidentia illatiui, sed nõ at evidentia ẽ in terminis pmis,
bonitatis, illatiui, nec scia pmiarum; Dilige scia de fundamentalibus, que apponi possunt; hoc
ẽ, ñ natiua sine loga actualis actualis ẽ sy pbter absolute, si pbile q̃ hoc totum ẽ sua loga
artificialis; q̃ nulla scia in nec scia ẽ.

UGR Biblioteca Universitaria

Vnde q̃ hac ꝺa Vacone hẽt nulla scia nec ꝺ̃ sc̃ia siue partiale, siue totale, sport ꝺ̃ ꝺ̃ adquirãt sine loga actuali; actuali q̃ sup̃ hat necessa moraliꝫ ap̃ Pontã tradita, nec necessa recuperãt ap̃ Martinũ aducta; Et p̃a tã Vacone ap̃ hat Vas pro 2ª parte Ass. q̃ ꝺ̃ scia nec ꝺ̃ Vel inseq̃ntur onem ꝺ̃ q̃ ꝺ̃ scia nec ꝺ̃ seq̃ntur, q̃ media tẽ dicam: Vnde ex hac Vide Vão, dex Vacone ga argumentan̄ p̃ bonã ꝺ̃ rotã ap̃ arebit.

Pro q̃ ad 2ª p̃ arte: scia nec ꝺ̃ Vel cognita seq̃tur scire malitia Ju. cũ Vel; ꝺ ad adquirenda hanc cognitionẽ, nẽ tale mõ naria loga: g̃ loga nẽ ꝺ̃ ple tenaria adquirenda seq̃tur nec ꝺ̃ Vel. Ju. mior: Aliqua p̃ria ꝺ̃ in tota lumine nali nota; ex p̃z ꝺicti p̃z̃ inferunt aliq̃s X̃ps esse nec ꝺ̃ Vel ab̃ g̃ loga: g̃ ad adquirenda hanc cognitionẽ ꝺ̃ Pũ mica: Hoc p̃z̃, totꝫ é maꝰ sua parte lumine nali noty; ex illo potest inferri aliq̃a X̃ps, licet ab inferente ignorent Vegẽs, Nec ꝺuone ad p̃ria, in quo stat loga nec ꝺ̃ seq̃; g̃ Ka. actus 2ª Vel hic ꝺ̃ solunt.

ARTUS 2.us

REPLICE, SOLVUNT.

Ad p̃ Martinũ: Experimenta ꝺ̃ tal, g̃ multi Theologi adiunxerunt ꝺ̃ Sibillę, Nulla nota loga: g̃ aliq̃a nec ꝺ̃ ple tenaria ꝺ̃ e sup̃ nonante Responsoni, g̃ ꝺ̃ Sibillę ꝺ̃ Theologi nec ꝺ̃ seq̃, ut ꝺefendit N. Ds. p̃ ꝺco P. Martinũ; ꝺ̃ loco illary ponamus seq̃ntem meta seq̃: Et nec Re. sp̃ ꝺ̃ q̃ ꝺo ad ani: Multę sine loga adquirunt, sic nec Vel, ꝺ̃ ani: nec Vel, no ani, ꝺ̃ g̃ ad quirenda gratiam nec ꝺ̃ seq̃ tur licet hęc omnia naria sint ad illa q̃ ꝺiximus in p̃ ba nec ꝺ̃ seq̃ tur.

Ad 2ª p̃ Pontio: Ante adquisitionẽ loꝫ actualis ꝺ̃ et habitualis aliq̃a loga; hęc ꝺ̃ habitualis g̃ loga actualis; g̃ ꝺ̃ et scia sine loga alia habitualiꝫ. = Resp. ꝺo maj, ꝺ̃ min, ꝺ̃ nando ꝺag. Ds. habitualis ꝺ̃ g̃ loga sit mus adquirenda aliã scia ꝺ̃ é mus ꝺ̃ ad quirenda; sic ut lux, q̃ ꝺ̃ é mus videndo aliã ꝺ̃ é mus videndi, ꝺ̃ sic ut lux nõ indiget aliqua luce, p̃ q̃ ꝺ̃ a videat, ita loga nec indiget alia loga, p̃ q̃ ꝺ̃ a ꝺ̃ adquiratꝰ. Aliqua licet alia scia ꝺ̃ sit mus adquirenda aliã nec ꝺ̃ mus adquirendã, g̃ ideo q̃ licet alia loga nõ indiget, ꝺ̃ adquiratꝰ, sic ut q̃ licet Vel nõ indiget luce, ut videat.

Ad 3ª ab eode; p̃ cepta ꝺ̃ tur in aliq̃a scia ex p̃ tus potest aliã cum p̃ ponere ones X̃ti scitas satis clare, ꝺ̃ evidenter: S. q̃ nec p̃ ponentes p̃ loga nale potest q̃is Cognoscere ꝺ̃ cuncta ceby: g̃ ad adquirenda aliqua scia tota ly sequentes loga ar tialis. = Resp. ꝺo maj, ꝺ̃ ꝺi q̃ ꝺo mi: p̃ loga nale, bene cognoscere ꝺ̃ cuncta nec ꝺ̃ Vel ꝺo mi. nec ꝺ̃ seq̃ no mi, ꝺag. Distio ꝺ̃ tur sufficienter ex sup̃ ꝺictis.

Ad 4ª: Nec ꝺ̃ Vella ꝺ̃ fectus ad adquirenda aliqua X̃ps sine loga: g̃ loga ꝺ̃ Pau: no lumine nali scien illud ꝺ̃ cum tota ly é maꝰ sua parte ꝺ̃ et ab̃ g̃ loga in esse hanc ꝺag. & ꝺ̃ hoc é maꝰ sua manu, & inter-

UGR Biblioteca Universitaria

re aliqua dog evident et illa scire: gne illa de recta dr. = Respondeo ans: ad probatne dicgo mag: potest interre aliqua log illa dog evidenter evidentia docentis, dd mag, evidentia dog, no mag, et dista mone eade distone, nat dga.

Expat dolutio: interre aliqua dog evident, evidentia dog et illa interre attendendo ad regulas syllogas, ne pe ad mu, figura, conexione premisarum, dconitis dog, quo nia ne loga artiah heri nequit interre aliqua dog evidente evidentia docentis et illa interre attendendo solumo ad regulas reales, seu ad ea ne rei seu mialtes, gne ea scire ne et sci. Et in hoc sensu dicit Aristo 6° metaphce, ca 1°: addiscens arte operat vaong, arte, sine arte.

Arg 5: Si loga est pars literaria aliarum scien, et instrumentalis scien; quo tradit; sone, scie gaudent hus instrumentis, ne pe definitionibus, divisionibus, et argumentationibus: gne pars literaria. = Dr: si loga est pars literaria aliarum scien, est ante illas discenda; sed pone Platonici post mathematicas docebat; gne non recte dr. Pet minor ipse Plato in 7° de Republica precipit ut tres juntas annos instituti Dialecticae argumentationes Cauti segustent: g te pe Platonici dr. =

Respondeo mag, distinguendo me; sone, scie hus gaudentes tanti q ad mia, dominis, q ad pgnos mes, et dog. Ita enim, quia liberalis heat propria mia, equa pgnata instituta scienda et exercenda te pae mus a loga tradit. Ad 1am manone dico, mathematicas quas tunc praceptor tradebat erant quedam institutiones, subscriptiones, recitationes ad alias scias capiendas. Et ad illud de Platone dico, illud intelligitur q loga sit portenda ex q ad republicas pace poterantis pedire operis tuis pgnis ebere.

Arg 6mo: si loga pegrequirit ad metaphcam, q hec ordinis secundi pria explicet eruntq de mutuo dependenter: sed hoc: g loga pertinet ad alias scies. Po mes loga explicat ex professo, quid detio, divio, et argumento: sed hoc requirit explicare, nesi ellorum cognione ad metaphcam: gdr. Po mes: detio explicat entia, divio distione, argumentatio secundum exigit notia horum priorum: quo si ea do 1mi 3i, si eadem ratione de eodem requirit simul actum, et mai: sed horum explicatio ad metaphcam spectat: gdr.

Respondeo ad replicam nando mag, ad cuius probationem, dr quo mag: loga explicat ex professo, quid detio de absolute, no mag quoad multa do mag: et dista mone eade distone, nat dga. Ad tertiam ne Verge entia, et detiones explicare, et alia ad hoc explanda, multa enim ea nata sunt metaphce. 2° propria et loga, ad faciendum eruditas, et dnia pria ruponit. Nec probatio de argumentatione facit ad mutuo dependentiam; nam si ella pria ad metaphcam spectent, dtis tamen pene sunt notata annulla scia declarant, si ruponunt.

UGR Biblioteca Universitaria

DISPUTAO 2ª

DE ENTE RAONIS

Sit ens Raonis ad mente fra, pereat Dei deraõ, in qua agit de illo tanqua o possibo ens Realis, ia te Dnitra in loga du fat, nag tota loga pregenti Azinti 2ª intromi bufle-nasit, quę si ens Raonis meritò in illa de illo agit.ª.

Qª.

VTRŲ DENTENTIA RAONIS.

ARTUS 1us

ALIQ SUPONUNT, X POIT, E PUR.

Ens Raonis nihil aliud, qua ens hns ee de pent a Raone. hoc a triplicit potest ee, ne pe, effective, subtive, obtive. 1mo dependet ab entę, seu Raone, qui ab ipso producit, sive fict, ic actus, d haus esse, sive directive, ũ arte facta, quę media nte direone entis pe arte fiunt. 2º dependet ab entę qui en ipso subiectat ũ actus, haus, d species intelegibiles. 3mo dependet ab entę, qui ipsi obiicit, d at eius actu, Inde 4º q Cognoscit ens Raonis obtive, s in hoc sensu ne d aliud dsten obtivũ ab intę pprię here potest seu ee in de pent a Raone, ũ deo, lapis, ho, d ante Christus. Aliud dr ita a Raone dependet, ũ nulla hcat, nec here potst a parte rei, nisi solu, illud ee, q ibi pregtat entis, talit ob cessante cognione, cessat tota eius ee fo mõ, quo imago in speculo tandiu durat, quandiu obtus ante ipsu e pgens, d de ente Raonis sic accepto pcedit difficultas.

Sit X: d ant entia Raonis. Et d munis maint AA. excepta aliquibus antiquis, ut pe, Maxamandulano, d nec Fran Co Marono, d alijs pauc. Pro 1º X ex parte: sepdiui dente ens, in ens, d in anima, d extra anima, d o pectore, int quos D. S.X. per ens in anima intelligunt ens Raonis, d pro ens extra anima ens Reale. S.X.D. pro illud admitit, ait ens, q qui mera p perfectibili ab entę cessante, d q ingalia ponunt de ipsi abentis, ũ dnia, seu vtus male, hoc ens Raonis, de quo loquitr q dant entia Raonis.

Pro 2º q Raone: Ens Raonis e illud, q pregt ee se het in entę, nullo ee hat, nec here potest a parte rei: s pluga dant, quę pregt ee, q in entę hent, nullo ee hent, nec here ponunt a parte rei: q dant plura entia Raonis. Maior pet ex acceptione entis Raonis, supra explata. Minor pro: 1ª persona Sti tantis, Angelus Custos eius, d alia plura hent ee in entę q cognunt ab illo; s hent omnimoda, hanc repugnantia, quę exstant a parte rei: g. Cs

UGR Biblioteca Universitaria

Dfabz cedens Vao: Plura effemata entia, que omnino a parte rei repugnant; q̃ negonia nichil aliud ſ̃, quã ens Vaonis; q̃ dant entia Vaonis. Pua maor: intus a pat quſdã cãe relaonẽ ãs pecũ, timor 145 ee fra macie externa; ſ̃ negonia, poſ bilia ſ̃, repugnant exiſtere a parte rei: q̃r. Vnde nichil habent Puanza Dñi, tales argte ffes a nemine facẽnt, quare frocta, d alijs thȝ saltz ex parte male probant arguendo du tone, int attributa gratia, q̃ dunetate dfecato, ac recent entia Vaonis; ꝯ hoc ẽm abonibus cotinat, dfo habent thȝ evident, q̃ ſolidiſima cotẽ fundamenta a parte ente evident falsa.

ARTUS 2us

ARGUTIS SATISFIT

Arg̃t: one q̃ ne Deus, eamo, quo ẽ, het caã, ſui pro ductiua; ſ̃ ens Vaonis nulla het caã productiua ſui; q̃ dant entia Vaonis. Pua mior: ſi alq̃a poſet aſignari caã, maxime intus; ſ̃ nequit intus ee talis caã: q̃r. Pua mior: quelibet caã Vtalis, d causans per influxu Vtale producit effectu Vtale; ſ̃ intus ẽ talis caã: q̃ producit effectu Vtale, d dentro nequit produci ex ens Vaonis. = Reſpõdo mag, dnando mie. Ad pbaonẽ nã mie, dadutur pbaonẽ dõ mag, d dugo mie: ſ̃ intus ẽ talis caã causans effectu Vt causabile, dõ mie. Effectu per influxu metaforicu nõ mie, d dugo d cons: q̃ producit effectu Vtale, ꝯ producit per actionẽ fica, d Vtali, dõ dog: q̃ non, nõ dog.

Intus in 2ª actione het, vna propẽ tale, que ape latductio, media qua producit int teleonẽ. Altera ſ̃ pria, in teleonẽ, producta, que ne propria actio, ne metaforica (ut dicit in libris de anima). 2ª habuit effectu Vtale, ne pe in teleonẽ ẽ pria. 2ª in het effectu Vtale, q̃ ne actio productiua, ſ̃ tm operatiua, d hec tm tribuit quãdoq̃ ee obtiuu Vtale, ac proinde obtiuu, q̃ intelligit, ſ̃ in het aliud ee, nisi hoc obtiuu, cuit ens Vaonis, d eius productio cuit signi fao. Vnde causalitas entis Vaonis ẽ Vtalis causalitate entitatiu, seu obtiue, ntȝ Vtalis influxus, seu obtiue, idẽ, ẽ Vtalis cognie, d metaforica causalitas.

Arg 2: Et potuit ee replica dã data, ſoluẽ. Ens nequit teeri ad operaonẽ metaforicã; q̃ nuit data doctrina. Pua ant: actio metaforica producit tm pregbendo ee obtiuu, seu Cognitiu; ens Vaonis n̄ potuit hꝛe ee obtiuu, seu Cogniu: q̃r. Pua mior: nichil potest abintu Cogni, nisi q̃ ẽ ens Vtale, v het ſimilitudinẽ, dentẽ Vtali; ſ̃ ens Vaonis n̄ het tale ſimilitudinẽ: q̃r. Aſſaor ẽ certa, mior pua; q̃ het naonẽ totius entis Vtalis, dentis Vtalis potẽ, n̄ posit hꝛe ſimilitudinẽ dipso; ſ̃ toty hoc het ens Vaonis: q̃r.

Reſpondeo ant. Ad probaonẽ dõ mag, d nomie: d ad eius pbaonẽ dugo mag, q ad 2ª partẽ, nichil potest Cogni abintu, nisi het ſimilitudinẽ, v̄ univoca, v analoga, dentẽ Vtali, dõ mag, Univoca tm non mag

UGR Biblioteca Universitaria

et distinguo majorem: ens rationis inhabet dente reali similitudinem univocam, concedo majorem, analogam, subdistinguo claritatis gratia, analogiam quam analogia propria et reali, concedo majorem, analogia ficta et cogitata rationis, concedo. Ceterum ens rationis nullam inhaeret proportionem, aut fundamentum proportionis dente reali, quia ens nihile, cogitatur tamen ad modum entis proportionem, quod tale est ad fundandum aliquam analogiam, et cognoscitur ad modum entis realis. ~

Arg. 3°: Nihil est in intellectu quod prius fuerit in sensu: sed ens rationis non prius fuit in sensu: ergo dat. ant. Probatur minor: sensus solum percipit sensibilia in re existentia: sed ens rationis non potest in re existere: ergo etc. = Respondeo explicando axioma: nihil est in intellectu quod prius fuerit in sensu, vel formaliter, vel occasionaliter, concedo axioma, formaliter praecise, nego axioma, et distinctioni eadem distinctione, nego conseq. Ad probationem, distinguo maj.: sensus solum percipit sensibilia in re, quae solum percipit formaliter per speciem propriam, concedo, per speciem alienam, nego maj. ~

Ad hoc, ut aliquid cognoscatur, sufficit quod fuit in sensu, vel per se, ut immediate, ut colores, vel per accidens, ut substantia, quae cognoscitur mediis accidentibus, vel sicut in hircocervo, vel per effectus, ut Deus et Angeli, vel per similia, ut cognoscimus Christum per eius imaginem, vel per opposita, ut aspera per lenia, tenebras per lucem, quo facto liquet quod ens rationis prius fuit in sensu, quia cognoscitur ad modum rei, quae in sensu prius habuit occasionem a rebus sensibilibus, ut ipsum cognoscamus, alias probatur non possemus cognoscere substantiam realem, quia nullo obtinuit speciem habemus. ~

Arg. 4°: Implicat dari medium inter ens reale et purum nihil: sed si daretur ens rationis daretur tale medium: ergo dat. Probatur minor: ens rationis nec est purum nihil, neque per intellectum habet esse tale, quale: alias non esset ens reale: ergo etc. = Respondeo hic posse fieri triplicem comparationem. 1a inter ens reale proprie tale, et nihil, prout dicit negationem talis entis, et in hoc sensu ens rationis non est medium, quia pertinet ad extremum negationis. 2a potest fieri inter ens positivum, sive reale, sive fictum, et negationem, prout utrumque excludit, et tunc non est medium, quia pertinet ad extremum positivum. 3° potest fieri inter ens reale proprie, et negationem totius entis, tam realis, quam rationis, et ex hoc ens rationis est medium, quia ex una parte non est ens reale, et ex alia habet aliquid esse in intellectu: Ceterum ex hoc non sequitur dari medium inter contradictoria, quia ens reale solum opponitur contradictorie negationi entis realis, non tamen negationi entis realis, quam rationis.

Arg. 5°: Si daretur ens rationis sequeretur contradictoria: ergo dat. Probatur: non ens rationis esse ens rationis; et hoc est manifesta contradictio: ergo etc. Probatur major: sequitur negationem entis rationis esse ens rationis; sed negatio entis rationis est non ens rationis: ergo etc. = Respondeo negationem entis rationis posse sumi dupliciter, vel prout negat de tali ente aliquod praedicatum, distinguens, usque existentiam; vel prout negat de illo aliquod praedicatum necessarium, et essentiale, ut dicimus, aliter: Deus non est ens rationis. 1a negatio est realis, quia ad ens rationis distinguendum existat utrumque esse possibile, et ens rationis est negatio eius. ~

UGR Biblioteca Universitaria

2ª nao ẽ nao Vaonis, q̃ quĩmerica ẽ spo bolu, ꝑ nĩde infert tale naong ee en Vaonis; nasicut nao Vnus in Deo, d luxinaere ꝛ quod naones Vealis, nvo entia Vealis, nvi ad summu nativa, ita nao entis Vaonis, q̃ ad aliq̃ prate y entiate ẽ nao Vaonis, ꝛ nideo ens Vaonis dicit debonitonem q̃ ꝑ ens in arguto a ut ꝛ talis; D illaq̃ dicit, q̃ dant entia Vaonis illoru nao entis Vaonis ẽ, ꝛ quibo causone, patit. 2ª ens dant vsuponit pro exitia actuali, D nĩ ẽ falsa, ꝛ suponit pro Conexione pratenatis Vbo, d nĩ ẽ quĩmerica, D nĩ ens Vaonis.

Arg 6; Intelligibilitas ẽ propia ꝑsio entis Vealis: ens Vaonis nihil intelligibile ee. = Respo dr̃quendo ans; intelligibilitas motiva, D ꝑsio tractiva ẽ ꝑsio entis Vealis, Do, intelligibilitas, rolu 2ª, D per accidens tractiva, nõ ans, D dr̃ siquit Docus ead y distinctae. 3ª nonq̃ cognione dat unica tm Vao motiva, D hec ꝑsio entis Vealis; at duplex dr̃ siquit debet Vao tractiva, una correspondens entis Vealis, d alia entis Vaonis q̃ cuius Vao ẽ, q̃ aut Vs se hẽt adee ita intelligi: ens Vale ens plibile ens, D ens Vaonis ẽ sm q̃ ens; q̃ intelligibilitas illius ad hec tractiva entis, D ꝛ talis, D ꝛ tus sm q̃ talis; D ideo ens Vale ẽ obly intus, nvo ly motivy, ꝛ ly 2ª tractivy; ens vo Vaonis in Virtute entis Vealis ẽ intelegile, n perfecte, ꝛ tm prime 2ª, q̃ dicit Solet de Creaturis Vsus in Divina scientia.

Arg 7mo; Ens Vaonis ẽ dal prius hẽt ee intelegile, q̃ actu intelegat, D prius hẽt ee ꝓbile q̃ actuale; ꝛ sic hoc ita ee ẽt, ens Vaonis nenet ee ante opus intus, nq̃ ꝓ ee ꝓbile, D hoc Vs̃ pugnat; q̃ dr̃ de ens Vaonis. = Respo dr̃quendo maj; ens Vaonis prius, q̃ intelegat, hẽt ee intelegile Virtualiter, hoc, ante opus ꝓbilis ee rebus effectiva entis Vaonis, D do maj; hẽt ee intelegile realit, hoc, eq̃ realit intelegile, no maj, d ens Vaonis tm dr̃ siquit min, D nat D̃a. Contra Vaonis ante opus tant nis realit intelegibile, siquide realit ꝓbilia nis, ꝛ ad Virtualiter intelegibilia, q̃ ꝓbilia ee Verbo, quo ens Vaonis factu intellegat. Vnde q̃ dicit q̃ ens Vaonis ẽ ꝓbile solu deco Verbo ꝓ ordine ad ꝓntiq̃ potentiã dandi ee, nã q̃ ens Vaonis ꝓbile ee. Vnde sensus solutionis.

Q 2ª

IN QUO FRALIT ESENTIA ENTIS RAIS DSISTAT:

ARTUS 1us

SUPONUNT ALIQ, EPONIT X.

Supposito ex q̃ anti dari ens Vaonis, meritõ in hac ctõ ens entis q̃ assignare de vemus. Et supono 1º: ens Vaonis, sic Dnit de ꝓ: illud, q̃ solu hẽt ee obiectyminbus, seu q̃

UGR Biblioteca Universitaria

preexistet ee intentu Desiderante, quia th. A. S. qualibet 3° paragrafo & 1°
Thet tale depone, abonibus admittant adhuc et plura, q̃ intent Vag. tales
Institutiua, q̃ prius entis, q̃ let ee decedant en Vaonis, ely here ee obtuu, intra anima
nro extra illa, adhuc et deue pant in assignando, q̃ sit illud ee obtuu, seu illud
q̃ ely het ee obtuu in intellu.

Supono 2°: En Vaonis excludere a nro Dstutiua tales Vag. entis
Vegetalis, siue existentis, siue possibilis, sta D. A. S. in 1°, distione 33ª, q. unica, 3° lo
loquens, de distione entis in anima, ex extra anima: En extra anima, possee ee in actu,
et pontiua entis, de existis: Illud ee in anima, ee aliud abonee ee extra anima.

Supono 3°: En Vaonis, tales dquid tiue, sty, dis qui a qualibet na one, tyentis
obtuu, q̃ entis Vegetalis, ac proinde nec pueri nihil. Hoc deducit ad. S. d. 2ª q. 2ª
teneti: q̃ vnale ee ens, q̃ nro Vag. entis nihil intelligit, & vnale tales ee ens Vaonis q̃
ens Vaonis in pura nao, seu nihil.

Sit X: En Vaonis tales Distiue inquoda ee pure obtuu
& possibile Vegetale Opto a dmu Verentis, hec ee tuerunt. D. Dius. et D. S., quos sequnt
discipuli Soares, a° toma, D. Plutenses, Aguirre, Rayona, Frosla, D. Palanco, de ex
nao, Fuentes, Faber, Smising, Martew, Pontius, dalii. = Dus: De Institutiua in-
tellectus Vei, per q̃ diquit abonis alio, q̃ ely; si per assignata, Vag. en Vaonis diquit abonis
alio, q̃ ely: gen. Vaonis &. Pue mor: In parmis diquit abente Vegetale, q̃ nhet ee pure ob-
tuu. Deinde diquit anao Vegetale, quod dat a parte Vei. Denego diquit a puro nihilo, seu
nao q̃ pluribus syta. Hec enim, nulty hentee, nec Vegetale, nec obtuu.

Dn: ex dctione entis Vaonis ab
onibus fere admua, en Vaonis, q̃ ely het ee obtuu in intu; q̃ ely het tale ee, in tali ee
solo deuet distere: gen. Vaonis in puro ee obtuo Distiue; seu in puro ee distens, & possibile
a parte Vei: q̃ in puro ee obtuo, & possibile a parte Vei Distiue. Pue mor subsunta: q̃ nec Vegetale
& possibile het aliud ee præt obtuu, & alty possibile; & hen ee obtuu sola, & aliud ee præt
here: q̃ diquit &. Q̃ tale ee obtuu deuet dici admu entis Vegetalis. Pue: En Vegetale
& en Vegetale obty adequatu, & salty primario intu ex D. S. in 1°, distione 4ª, q. 4ª:
gen. Vaonis, ee obty secundario intu; & obty secundario deuet partipare aliquo modo Vag.
tale obty primario: gen. Vaonis, deuet aliquo modo partipare intelligibile entis Vegetalis
& in per partipare tales distinctos ee entis tale aut intelligibile entis Vegetalis: q̃ deuet partipare
illa secundu similitudine, & proportione aquata, & oen tem per intelligi, nisi
inquoty dicipit, sumago, aut Vmbra entis Vegetalis.

UGR Biblioteca Universitaria

ARGUTA, QUE OBIICI POSUNT Dā X$ SOLVUNT.

Arg$ 1: Illud ee fictu, in quo fatuit Diuites en Vaonis, inuolui tur alg Vna pobile: g Dā alg Veale, Dbentur n Diuitē in puro ee obligāte. Pueanr: Illud ee fictu, inuolui tur nauo duo Dā dictoria; ex duabus Dā dictoriis vnu deuectee pobile: g inuolui tur alg Vna pobile. Illud fict; ng vtrug Dā dictoriu nequit simulee ypobile. Ytaor. Pue: ypobile nario ypticat Dā dictione: g en nario ypticat duplex Dā dictoriu. = Respondeo ans: adeuis bro baone, pro mag, Dadeuis pro baong, no etia ans, nam illud ee fictu, quod pobile fictu fatuit in ee obligāte, g ne Dā dictoriu, alios en Vg fictu inuoluenet Dā dictoriu, fictu dicat naong, seu nee en Vaonis.

Solug requiret Dā dictoriu, ut pobile sit fictu ponere et a parte Rei, tunc en vt inendo ypobilitate, qua het, simul tran$ire adee pobile, et in hoc stabit Dā dictio. Vnde Dā dictio n suget sme extra a parte Rei, ex quo aliqui ponunt hic fict: et pobile inuolui Dā dictione absolute, no; ex su positione, q a parte Rei ponerent, Dclo; et tunc n eet pure fictu, et ypobile, simul nunc, et sic simul fictu, et non fictu, en Vaig, et non Vaig, ac proinde ex pura fatuite entis Vaig Dā dictio n sequit, et incarue pobili, q en Vaig simul eet en Veale, q uale deuectee, et a parte Rei poneret. Ita Acuitis mus Pontius dictione 8, agete, articulo.

Arg$ 2: Quintus a fiat hoc ee equu facit ee dentem Vaonis; et hoc ee dentata nec, pobile, et fictu: g en Vaonis Illumino: tunc intus a fiat ee dentu pobile, Veale; et en, fictu ee dentu, a fiat ee ypothalamus nec; g&. = Respondeo mag, Dnando me. Ad pro baone dugo ans: tunc intus a fiat ee dentu Veale, falso d a fiant, Dclo: Vera pobile, no ans. Illud ee en illa ee dentu ee Veale, et Vg e illud intus tanqua vg, Veale a fiat. Et falsu, q tale ee dentata vg Veale nequit ee. 2us ee vg, q intus a fiat Petru iudicat, Dunbia fiat, et in hoc stat falsitas ppu, sicut Corpus fantastice ume en vg corpus, vg a fiat vg fiat de illo iudicu falsu, Dclo dicit, g n a fiat ee dentu fictu ponere falsu, Vg, g n a fiat ee dentu fictu sic iudicatu, Dclo a fiat fictu iudicando se Vg en hac a fiat entia stat en Vaonis.

Arg$ 3: Dat en Vaig, Dnitat unalg naone: gen Vaig. Pueanr: qui de ipsi naong Deus facit en, Bieus dicens en Corde suo me Deus facit en Vaonis; et naonem e meza nao: g&. = Respondeo ans, deuis pro baong: Vtent, dicebamus in argumento 8o articulo, g nao Dei, et eum libet alte nature pte en Vaonis, et nao Vaig pte en. g en dicemus en Vaig Dnitate en aliquo fictu loquimur de ente Vaig, g in qua linea ee en, nbo de naone, quag adhuc entis linea e solug nao Vaig; ng ro ly illud en Vaonis,

q

UGR Biblioteca Universitaria

Deficit ad mygentes Vealis. Hęc a nao Dei deficeret ad mygnaones Vealis ad tum
y mediate, et ideo ena Vais, qe e mitaq, et mea naones Vealis, nec entes Vealis.

Vide ad
pluses equivocaones Vetanda, notate, q nec ena Vais, ac nao entes Vais, secutu
é de nao Vealis, ac nao entis Vealis, sequent ad eunce dis paratę, q ena Vais obsit
entes Vealis, una Dei, q quo o ponit entis Vaonis, ut dicit altera Dew nec ens Vais. Si
milit nao Vealis alię o ponit entis Vealis, una nao lucis ena ex: q gentes Vais, una hu
coceru, qug ho dicit. Unde Regula generalis in hac mea cella nao, quę repugnat
dare a parte rei ena Vais, illa vo, quę dare potest ena Vealis, sive vtraq negat
positiue Vealis, sive Vaonis.

Ad 1mo: Dato ens Vais, q nheat ece obtuę in tu: g ens Vais &. Pue
ani: Vela o similitudinis ad duo entia Vais ec ens Vais; sta li Vela o nheat ece obtuę
in tu: gt. - Respo nando ani; ad probaone dicq mag: Vela o similitudinis in t
duo entia Vais ec ens Vais, loquendo de Vela one in tunca pma mag: de Vela one extu
nca 2da mag. Duplex g e Vela o ena in tunca, et alia extunca. Prima cella, quę Re
sultat ex actibus in tus ens Vaonis, fabricantibus, Dhę ę ec ens Vais. 2a cella, quę
fundat in libris prątis entis Vais, Dhę ę ec ens Vaonis, Docent heat ece obtuę in tu.

ARTUS 3us

PAones, et Divisiones entis Vais assignant, et RPUNA aliq de ente Vais agit. Recty secuamur ordinę, dicę post Cognitę entis, q quid dicę entis Vais eius qualitates, seu affectiones, q quantę investigamus, quę Valit innotescunt quę eius passiones et divisiones aponendo. Et supono pmo, q divisiones entis Vais nec pro pte tales, q sicut nec pro pte ens, ita nec hent propias paones, quę ab illo pro pte dimanant, quare dico, ens Vais hene propias passiones. Ita D. Ms. in 4o. distinct, 4a q. 2a, paragro de 2o. Vial. Et Rubrice: quę libet entitas ne quitę sine paonibus sibi proportionatis; ens Vais het entitę, ergo hę obtinęre debet paones obtinęre, &c.

Et inquiras, quę sint istę passiones entis Vais? Respo, q ens Vais in dni het propates, quę dicunt entes Vealis in dni, licet Vę, quę, et ones, quę sit propates, et placet, dicendo istę Stingere, nasci, ordinem diversę, quę propates dicuncę dicunt. Et patet ens Vais in paragrafo antecedenti suo modo passiones illius entis, a cuius initio tangebat. De his ergo non est specialis dificultas, nisi earum intelligibilitas; et de hac sufficiat dicta g. ad huius dubitaonis.

Quoad

9 ad 2ª arte parte, dico ens Vas dividit in entia sua essentia, in quę ens Vale dicit. Sic colligit ex D. S. 9 Ca. vna alia V bitas, q̃ nec Vas is multę gradus, sicut in cena 24. Exquone 1º: quotus dgnet ee obtinere mentu alig, i pobile esse ens Vas; i pest hęrece obtinere in entia alig, i pobile Vfugnans dęzę cum habet praementig, ponunt dari entia Vas eformata Xª divone, praementoru. Vna Vas: pest intus de pęza alig Dey, qę e substia Vfugnans: pest dicere Vpatu, i magenaiu extra ce lu, i molg in quimera, quę quanter, i pobiles, itę pulcritudine in Angłs, quę equalis Vfugnans. ~

Inuber dominicu Deu in, i vnione Verbi ad nag humana per my. Vellaonis Vealis in Deu, quę Vfugnat. Simil ter existimare possumus in tenigne, ani mas torquere a tione Corporea, i praganare mas mia liter cremari, quę is actu, i pario, i pobiles. Pari ter possumus cogitare, Deu Vfle remundu, ad my Corporis penetrati, q̃ Vbi, pobile, i insuper stare, i sedere in ce lo, q̃ sibi Vfugnans; itę Deu durare infinito te pari, i patio, q̃ ee, i pobile; i Denigo Deu ee anictu le mihe, sicut verisimenta, i decce haus Vas; i onia hę is entia decę praementa Vas ista fictaig inonicus praments X. ~

Alia a diuo entis Vas i nens Vas fundamento, i sine fundamento in Ve. Ens Vaonis sine fundamento illud, q̃ abig aliq̃ vrgentiocasione, necessitę, i motu atingit; i tenę intus ens, i nde detrat ad fingendu hoc potius quą illo mo, i liberę fingit. Ideo fundamentu, ad hoc ens Vas dicit fundamentu in tas, n uo cogęs, aut necessitas, u hic coercens, i alia qui merica entia. Ens uo i fundamto a pelat, q̃ trat intus in alio vrgenti motivo, i ocaone, qua velut pręmit ad rem illud framandu, i n alit; ideo g hoc fundamentu dicit cogens, in tas. ~

Sic adhuc exęplo: Cogna a mtu Imunis tę nag humanę, mov el intus ad fingendu 2ª introne speciei; cognis uo hoc, d Leone, n detrat vrgente ad illo nut se mendo ig i motivu, i fundamentu vrgens, i specialis ocaa ad exercenda 2ª introne; 2º motivu, n nc detrat ad identificandu hoc d leone: g ista entia Vas is i fundamento in Ve, alia uo is sine tali fundamento: i dico illa dicunt entia Vas fundata: hęc uo entia Vas prohibita i qui merica. Vnde bene dant scatę 2ª intrones cogales n ponę ad habitu supra quas dg Deus fundare, i sic Deus, pro patre, ita u naa Dui accipiat 2ª introne geris, i speciei, in qua uo 2ª introne individui. ~

Ca 37 arte parte Dubitabit q̃ an ens Vas hęat nas caas, i dę quę int? Respondet, q̃ ens Vas como quo ee ens, het 4or genę causay, ng pe, efficiente, finale, mtale, i tale. Pte: a quod habet ens extra Deu, het pro portionatas caas; i ens Vas in sua linea ens: ghet suas pro portionatas caas, quę eta se hent, contra aquas ens Vas het ee caa efficiens; nec ens

contra

UGR Biblioteca Universitaria

pontia aliqua fine het in producone entis Vais, in quo stat caa finalis; in subsecuens Vais
desinit ad mutentis Vealis absolute, ecce caa, mialis. Ps extrinseca subqua desinit e caa finalis. Pro
caa efficientia.

Dub. 2°: que sit pontia hoc quidq; munus exercere valeat: Respondo dicendum fore phi-
hanc ee entis, ejus tas procedit de aliis pontis, q sit ta X; ua pontia mialis sive interna, si-
ve externa pertinens Vais efficere, quoad sit pars e aliquor sectar, ne pe, fabri, sarrtor, Me-
dicor. Pus 1° X: nulla pontia extendi potest ad percipiendu, discernendu, id, q e omino
extra exteriora sui objti adequati: sens Vais e omnino extra exteriora objti cuiuslibet pontie
mialis: q nulla pontia mialis X. Pus mior: sens Vais debet tale ee habere objtu, ita nul-
lu aliud possit ee habere; ita tale ee objtu e extra exteriora, cuiuslibet pontie mialis: q sens Vais.
Pus mior: objtu aquatu cuiuslibet pontie mialis e q sensibile mialis; ita tale ee objtu-
ntis Vais e extra exteriora, objti mialis sensibilis: q X.

Explicat Vao: Nullu sensibile mialis potest excan-
gitari, q repugnet habere ee extra pontia mialis, sive interna, sive externa; ng, licet fabricet
hinc coercitus, Ug, in hoc, q ineo aparet sensibile nulla prox sive repugnantia, licet alias sit
in hoc, q diungant prata erentialia sibi, de sensu, q non obstat, ng tota ha prata sibi extra exteriora
pontie mialis: q nulla pontia mialis potest ens Vais facere; siquidq; nu lu ens potest tale ee
objtu, in diu facere, tam repugnet illi aliud ee habere a parte rei.

Pus 2°X: de precipue de imaginativa, aut estimativa, de qua precipua dubitao, licet ens, tale pontie nele pendiant a ca li-
pontia objtiva in percipiunt erentia, diuntiq Vaes, sibi accidentia, q qualites, externas; hoc
pro nequeunt negotiare ee objtu rei repugnanti: q estimativa, aut imaginativa ita Mau-
humet, ng ejus pontie in rei piciunt tota latitudine entis, sicut entis, sient objtu detractu, d
hoc quidq e sensibile. Pus mior: q solu in erentes Vaes, e communi modo a repugnantia accidenti,
sive in accidentibus, que naliter, vel aliter, supervenirent diungi possunt: q tales pontie nec tha,
sibi solu accidentia diungunt, ny quq alicui repugnanti possunt dari ee objtu, Do cui po-
sunt facere entia Vais.

Sit 2a, Dubia 1a X: Volare potest ens Vais exercere. Et N. D. I. in 1° distione 1ª, 4ª q 1ª
para grafo de deo 2° arto. Et in 2° distione 5ª, 3ª q 1ª, paragrafo q ty, in 3° distione 26ª, 4ª mi-
= ca, Dicit: Omnis entis pontia Colativa potest objtu, suy, posse ad aliud, d ineo ens posset
= causare respty Vais, quin ens ex nãa Vei, sed actu pontie: Et ita sicut Vao, parando objtu
= suy, potest causare respectu Vais, sic Volare parando objtu, suy, potest causare in eo respty
= aliquo, qui potest dici Vei, per se apertibus; sicut causare respty aliquo in objto, in quo repugnat
ee causare ens Vais: q Volare parando objtu suy, potest facere ens Vais.

UGR Biblioteca Universitaria

Pue Xpaone dcta ex.te citato: et ecce en Vatis dare ee obtru, Vee a parte Vei Vepugnantis; i Volas fert dare ee obtru, a alcui Vepugnantis: g Volas &. Pyamica; d ponamus casu, g intus ostendat ex una parte obtu, sene aliqa bonite, Vg, ostendit Creaturas, sine bonite ulmi finis, vepa bonitis ulmi finis abstrahere subto, et in se ipsa. Hoc ubonito Pue ne: Volas pecans mortalis ponit fing. Vmu in Crea; i creaturas finis Vlmus Vepugnat: g Volas fert dare &. Maoa apud one se certa, minore evidens, Pue doa: Intalle casu fingit intus bonite Vlmi finis in Crea, d illa ostendat ne tali bonite: g tali Vao Vlmi finis, u dtu tuta d positiva in Crea solu het ee obtue in Volate.

Respent thi, Scotz, Prig o primo tenentes: Volate in pose prosequi aliq obtu, nisi ea ma, quo proponit ni bi abintu, Unde d volas prosequit Creaam tq quq finis ulmu, talis bonitas finis Vlmu ig efecta abintu d Volas solu fert prosecutive in ipsa, ide, illa amat, n vo effective, g uaith proloquitur: nihil Volitu, quu precognitu. = i Dns Scotus ne arguoa: bonitas finis Vlmi in Crea fert praestatis solu a Volate: g Vult Doctrina Puanis: g Volas ni bi praestat finis Vlmu in Crea pecando ex malitia, tunc intus n Judicat Creaturam ee finem Vlmu (hec enim ignorantia, d infidelitas est); i hoc n obstanti Volas Crea tq quq finem Vlmu prosequit: g bonitas &. Tunc sic; Vao Vlmi finis Vepugnat Crei: g Volas fingit ee Vain.

Hec eadem ratio Dni Thome fert militare; i q teologia pennent pronunciamitat, d nec Dni illos arguitur: Licet illa Vao sit mi boni ee tota abintu, n tollit, q heat ee obtue tu in Volate: g Vult doctrina Puanis: ee obtuu, nihil aliud de, quam ee in tona la vel tanquam exactu ponitu, i mi, quq intus volas tendit in tona lit in obto: g Volas, n mi, quq intus fert dare ee obtuu entis Vain. Po mi; ideo intus tendit in tona lit in ens Vain illud producendo, q attingit sub Vaentis i Vem, q vere ne ens; Volas attingit sub Vae boni, q n vere bu: g Volas &.

Ad hanc Vblica, Respet Pr Fr Ciar; q intus volya attingit ens Vain sub Vae Vei ex parte Vain sub quamtuo ex parte Vain quq etiam illud attingit sub Vae boni, d hoc tu fut, u Volas nihil, quantum ad ne tu ex parte intus tendit tota abintu, attingita d Volas attingit bu, u bu, q in se bu ne, illa bonitas fingit ab intu, in a Volate ipsa, quq volu n clinat in bonite, pro ponitur ab intu.

i Dns ne in surgo: Licet Vain heat ee abintu in li nea nte ligibili, te, a sola Volate heat ee in linea Volubili: g Volas praestat entia Vain distinctee obtuu, ab eo, q praestat intus. Po doz: Volas praestat obto distincte Vea le, a intus: g &. Po doz: quq libet potia Vitalis tendit in obtu, percipiendo illud, attingendo in tona lit; i hoc i prod municat illi esse obiectivum

no recabo

UGR Biblioteca Universitaria

intronale: q̃ vola ꝛ. Pmiꝫ: hoc ipso, q̃ ponꝫ percipiat intronalit obtꝫ tale obtꝫ hꝫ
ꝓz̃entꝫ proportionatꝫ pontꝫ, mitentia ꝓpꝛa, ũ obtꝫ ad factꝫ; i mea pupilla per
mꝫ obtꝫ ad factꝫ hꝫ ee obtꝫ, v intronale: q̃d.

ARGUTA ꝯ SOLVUNT

Arg 1 oja 1 q̃ Xꝫ: Ideo sensꝰ interni ꝺ externi n ponunt entia Vaꝝ ẽ ee, q̃ en Vaꝝ
ẽ extra exterꝫ sensibilitꝫ, quę Vo talis obtꝫ aquati talꝫ sensuꝫ; i hec Vo n probat
q̃ sensꝰ externi ꝛ. Pmiꝫ: etiꝫ obtꝫ intus si sit ens intelegibile, pt atꝫ ee en Vaꝝ ẽ
extra exterꝫ intelegibilitꝫ; q̃ patet ꝛ. Respꝺo causaliꝫ, i nando miꝫ, ad probatoꝫ noam,
q̃ ad 2ꝫ parte, q̃ falsꝫ en Vaꝝ n hꝫ ee intelegibilitꝫ propꝛiaꝫ ꝺ pure; at uo Vꝫ, quę vere ꝺ
Vꝫ n ẽ sensibilis nullaꝫ hꝫ sensibilitꝫ. Vnde requit, q̃ let intus posꝫ at atingere en Vaꝝ,
int̃ sensus ponunt atingere sensibile fictꝫ.

Arg 2ꝰ ja eg ꝺ aliquibus experientiis. ꝛ aꝝ, quꝰ intus me percipit amaritudinẽ in cibo, in qua amaritudine; i hoc percipere
obtꝫ ad tꝫ ace in se: q̃ qui facit ens Vaꝝ. = 2ª Virꝰ percipit colorẽ in viride, ꝺ in
vitro triangulare, seu perspicillo rotundo; i intus n ẽ colorꝫ: q̃ Virꝰ facit ens Vaꝝ. =
3ª etiꝫ Virꝰ Videt passim Vmbrꝫ ꝺ tenebꝛꝫ nocteni, fulgente luna, vꝫ, percipit vꝫ-
bra extensa, pariete interposito; ita u clare diceꝝ nat hunc vꝫ ẽ tenebꝛꝫ, ꝺ ẽ ceptꝰ
n ẽ; q̃ Videt ẽ, q̃ ne per mꝫ tꝫ positꝫ.

Respo ad Dꝫ: q̃ ut in ꝺꝰ intus percipere amaritudinẽ
vꝫ, q̃ qui sit in cibo, si in lingua in fecta humore colerico. Vel q̃ tante exeuapo-
raone fellis, quę amaritudo Vehementius percipit humiditate, ꝺ calore cibi. =
Ad 2ꝫ dico, Virꝰ ea ꝓz̃ata videre, ũ ex a parte Vei n secundꝫ ee Vale, ꝺ ut Vꝫ
in illis obtꝫ; secundꝫ ee ꝓz̃entabile, ꝺ intronale, q̃ variat ꝛª varcq; specieꝝ,
ꝛ ꝓpꝛius organi emutaone; q̃ clarius pt in perspicillo, q̃ en hꝫ colorꝫ viride, ꝺ
speciꝝ, quę medio ꝛ pro deferunt ad oculos, ita obtꝫ ẽ Viride secundꝫ ee intronabile, ꝺ ꝓz̃entabile, let n ense, ac proinde nihil fingit.

Ad 3ꝫ dico; q̃ nunquid
dent tenebꝛꝫ, i solꝫ untꝰ, cognit oculos n Videre, sicut negꝫ identꝫ audimus, ito
cognamus ne minꝫ loqui, ac proinde experientia longitudinis vꝫ q̃ falsentia ne-
magnatiua, ꝛ ideꝫ solꝫ untꝰ dicerent, ꝺ cognat, q̃ pontꝫ operant, ꝺ q̃ ne diqui
luce, a tenebꝛꝫ, q̃ cognit Virꝫ in tali ꝑpatꝛo exercere Visione, ꝺ pontꝫ intenebꝛis
ab illa cessant, Vnde let ones pontꝫ sensibiles percipiant, q̃ sensibile ne, ntꝫ ꝺ
efficientes Vaꝝ, hoc enꝫ ẽ obtꝫ tale fictꝫ, un si ognitꝫ ne tiqꝫ ẽ posꝫ a parte Vei,
q̃ n hꝫ experientia ducꝫ.

UGR Biblioteca Universitaria

Arg. 3ª cap. Si intertenia lupi cooperiant terra, ita vovet, de qui fiat me cum unu vase ponit negotiare, i progrediant deitra; sunt ea, q aprehendunt lupi, dicunt: q aprehendunt id, q ne, accidet. Sumerie; hoc e facere cum vas; q sensus interni faciunt cum vas. De my ma q in ativa pert aprehendere hic co cerv y montezauzeu, dimicias q imaginativa pert id, q ne attingere, accidet: q pert facere cum vas. = Resp vovet, de quo per colorat y, percipit accidentia lupi, de x hoc aprehendunt ibi lupiee, hoc a in repugnat, recipit taqua q ponit aprehendyt ratione, q illa percipiunt; sic oly positiva accidentia, sub q unit repugnat lupiee. Ad 1 my dico, q d fantasia percipit hc onia ni hil, posibile aprehendit, sic oly colores, d accidentia very. Unde ty dungit colores, quen repugnant.

Dicit 2ª: fantasia ribi obty e formata, sicut e cognyabintu; sunt in hu caribus n sic oly dungit accidentia extuna, sic very nas: g etiq fantasia. = Resp dicendo mag: fantasia ribi obtye formata, sicut de odemo e cognyta, no mag, sicut de alio eramo, de domag. sicut in alue duner de pis y vicet oculus, q intelligit intus, sic ode mio, q oculus oly percipit accidens mo sensibili; intus a pertingit ventag metafig de alue duni. sic patet in fantasia, que oly percipit sensibile; n uo very ventig, y posibile. = Ad very replicabu: imaginativa hoi, salty ex diuntione ad intu, pert ens vas efficere: g sensus interni &c. Pro ans: fantasma ex diuntione d intuagente pert producere specie, spiritale, que sic o n pert producere: g imaginativa hoi.

Resp negando ans: q imaginativa ex diuntione d intua pert extendi extra suu obtu adequatu, q ens de sensibile existens aut posibile, dempt pontia organica oly percipit obty, ubi proportio naty, q n excedit limites obtu mali sensibili, salty quoad vag, tale de quendo illud. Ad probatne dico, q ad mio fantasma ad species intelegile de currere efficient ad pas tas in promptue, q in tali spue de nalitas repent, ne pe, vas n melitudens, spuq obti, d vas spiritualetatis. Ad peculiarit correspon obto, seu fantasmati. 2ª intuage ntis ac proinde nec extra exteq virtutis fantasmatis. Atuo ens vas, d it repugnans, sic posibile nulla het fialitq correspon fantasmati, que sic la posibia, exuitua ptingit.

Arg 4ª X: 2ª d: Facere ens vas e videre exuitus, obtue alicd repugnans; sic hoc nihil pert videre et obtue exuitus: g n pert facere ens vas. Pro mey: Videre alicd exuitus, obtue e illud representare intionalit; sic hoc n e representatiua d hoc sit propriu intus: g e i mey: intionalit representare obtue illud tra (intionalit) exe ad ve; sic hoc n tra hit se ad ve, g potius fert ad vi, q solus intus tra hit ad ve: g &c.

UGR Biblioteca Universitaria

Resp° Idomaç, Inandomiç, adeuis probaone, Idomaç, dnomiç, Sadistus probaone, nomiç
Oniens fontia Vitalis, Vitalis tendit in suyo bty facit illud obtue pzcens, hoc neg ad
aliud, qua obtyo bcis fontis, tunc enim het ee obtiuya bilia, ideog Volas pot dare eco
bty, Ve amaty, sicut intus Ve cognç. Idg dicit Volaty in trahere ad se obta, sicut intus
a amor dicit pondus, Idamantee in amato, hac intelligit metaphç, in fice, Sueue, nagita
bene dicit obtyee in Volate, sicut dicit ee in entu, Idog Ve obtinet ipsi.

Arg 5° Idegdg: Volas non pot
tendere in alig ens Vais, nisi illud sit abintu proponat, Idnichil, Volatu, qui pz cognitu
i hac ipso nequit effectue ens Vais, Sillud proponat ty factu abintu, qui a ipso cognit. Idg
Volas nullu ens Vais facit, spzsupponit onia facta. = Resp° diquendomaç: Volas non pertt
nit fatis, Soccasionalit ibi abintu proponat, Idomaç, Idg bea patis, in ens Vais, nomaç,
miç, Idog.

Let ny, Volas tendit in bony, a pasem pecando exigno xantia, tunc intus priuato bty de
inteonale, Sficto, se teneat ex parte intus; tyg Idamato by, pzfixy, pecando ex mera malia
ficto, se tenet totalit ex parte Volatis intus, in yo tendit to obty, maly, Sub lae malie, Sd
Volas ex mera sua Volate applicat tali obto bonitie, in alio obto exterig abintu, quoca
su Volas dat obto tyee inteonale, Sficty, intus Sol by, pzstat ocasionge ostendendo
ex una parte obty maly, ut ense bonum alium de ineinse, quibus = Cognitis =
Volas diungit vtzygg, diungit nalit obty repugnans, Sideo stat.

Nec ideo stat in incogno, a parte
quintus, ostendat extra seaxy, ut Volas ponit applicare Volate, obto posito, ut malo, neq se
necesse, ut ve, pzcognant abintu, one mo, quo amant Volate; nagcia sit plicis intelligenty
in Deo sol by ostendat Ve possibile, Shoc sufficit, ut Divina Volas faciat de futuris, qui an
te ea futura fuerint pzcogng, Slet intus fingeret ens Vais nec dena da Volate
ti beri illud facere de eterny, in quede in eade linea, qua intus, ne pe, in linea ex ficto
sinalia, ne pe, in linea bonifacti; pertenj a petere by repugnans, qhea tee obtiuy in tali li
nea ex ui Volatis.

Arg 11mo 2egdg: Volas attingit suyobty alit accerat antea: gnullu y facit ens Vais
Po Jans: Volas attingit suyobty, como, quo proponit abintu; como, quo proponit abintu
erat in pro obtiue, antequa Volate attingeret: qd = Resp° diquendo ans: Volas at
ngit suyobty, como, quo proponit abintu, Salit ace ense, Idoans; como, quo proponit ab
intu, quo ense no ans.

Volas ig ne citet ens Vais, q attingat cogny un Cogny, q attingit, g ne, acti ee.
Vnde attingit illud eo modo cogny, Salit ace ex parte Ve; Sens Vais non tat in illo ee obtiuo
Vepugnantia cognitis, nec illo producit Vepugnantia ad esse, Sad illud effecendy, q Volas
attingat ens Vais, alit ace in se, let illud non attingat alit ace in intu.

UGR Biblioteca Universitaria

Dub. 1mo: Pequos actus entis frat, q possit fieri en Vas? Et dicitur in progressu huius dis-
putationis Idtat, intys en Vas effectus q ita certus, q probatione indigeat. Et ig certus
intus hoc fieri, o per aones, neq; sup plicq apprehensione, Judicij, ducursu. Unde sequit,
Vtum possit fieri en Vas per has tres o per aones? Ad 2dam dicta Respo affirue p Dun: Functiten
Vas, q per mum entis dependit, q in Venulla het entitate, nec esse potest; p per aones actus intus
potest dependere mum entis, q in Venulla het entitate: q per illos actus possit fieri en Vas.

Pun, dexplat
mior: Nq per, plicq apprehensione dependemus quimera, per Judicij, efficimus ppria fabrica q
Vepugnantia prando, q possibile e, mando q naturae, ut dicemus: hoc habet hone Vas. Pe
3a, similit efficimus prauos discursus deducendo ex alio ante Deum, ex ellos sequi nesse, ut
dicemus: ho intellegit: q ho e Deus. Vbi enim solu Deus prunt ani, Deus, selig Deo, neq; Vllaq;
Vepugnat, solu q het ee in tuin hgente: q sit en Vas per ones tres o per aones entis.

Q. 3a

VTIJ INTUS DIVINUS POSIT
EFICERE ENTIA RAIS
ARTUS 1us
RELLATIS SSIS STATUIT X, ERAIBUS PUR.

Et in q presens ad tam loqui, institutu, spectet, te, q tag phi in hoc loco de illa sermonj
instituunt; ideo, q nar dilter nunc dicere, tangemus. Quare ante quam Sto Tera, Supena Ce-
rtus, q Barquez Illarcon, q alios plures, Deu cognescentia Vas facta, q facta bilia abstru
Creato; q Idtat ex scri plura, Sc 3o rapis, q hic repat? Vide Sexta Illas sermonj, q dissoluones
argumentoru, signanter monstrat, quit ante quam fiant, q psalmo 22o dicit? Quoniam pre Co-
novit fos mentis nris. Deinde Certus, Deu cognescere peccata hoi, Deu nisi q scire sapienj, Dru-
stus Judex, n posset bene Judicare, si de licta hoi ignorazet; 2o q q hoi peccant fingendo
entia Vas, plura, q illi hgentici, qui de deitate alio falsa, q de fide plura sentiebant
indigua: q Deus cognit talia entia Vas. Denig sabruadyce Deu ignorare Vas de qua di-
sputamus; q de ente Vas dispamus: q Deus n possit ignorare en Vas. Duo supposito.

Sa 1a defendit,
Deu posse fare en Vas. Ita Enrices Cod libeto 3o, q 4a, Molina, Fuensecca, Meuricc, q alij
Scotz. 2o peroposito defendit: Deu entia Vas n posse fare. Ita Dcus Thomas 1a parte, q 47a
arto 1o D. N. S. int, 1o dubone 3a, q 4a paragrafo alia e, de fere dnr: Xa quasit nra defe-
randa X: Deu n posse fare en Vas. Pun 1o ex D. S. loco citato, qui post ea entia, tent: Deu non

pose causare Velaone Vaū, nec Deū pere a dicta, que a parte Vei dicta nō, q̄ onia Cognit intuitive, Passiue, Dep. Deludit in hę Verba: Spūs intus causare aliquę intone, in eentia, u Velaone Vaū, q̄ ea adsunt ya.

Ex quo hę tnat Vao: Spūs eentia entis Vaū onit pęz rcatę exnea, perfectomo Deū piendi, quo deū pimus, quę nō dicta, u dicta, quę nō Velata, u Velata, quę nō nativa, Spūs nativa, u positiva, q̄ Cognere Vei, n nūs, extraneomo; intus Diuinus onia, uō inse cognit q̄ entis tuus, Dapęz hens hus omū Veru: q̄ requit ens Vaū epere. = Respent aliqui, q̄ ad entia Vaū, que Deus tnat, n requirit, q̄ cognat abtę, alit, ac ē inse, q̄ hę tee pere Veru tantia, ide, intus Diuinus Spūs ans vna vez ad alia causat Velaone, nationu, q̄ extat Spūs ans Veultat Velao Vaū abrgeo q̄ cognat. = Sed: Illa Velaoeo, q̄ rit hę tee: genna Vei, ea spūs intę; in exna Vei, q̄ ēet Velao Vealy: nec per intę, q̄ n cognit ab intu Diuino, den Vaū apud oncs hę tee per intę cognęte: g̃ nulla Velaon cognit ab intu Diuino, n exit ens Vaū.

Pue 2o x Vaone: Spūs eccecens Vaū e cognere, q̄ nę, nec pōt tee ad myentu; hoc mo Deus n pōt Cognere: g̃ n pōt fare ens Vaū. Pmię: cognere, q̄ nę ad myentu; p portat defectę cognionu, seu n adequaone eius in Ve cognā; cognio Diuina, que ē sume recta in Cognendo, n pōt defectę, aut in adequaone pātis: g̃. Pmę: maore: cognere, q̄ n pōt tee ad myentu, ē attingere in Ve cognā my Vepugnantę; u Cognere tenebras ad myparitu, q̄ pris Vepugnat; hoc defectu, d in adequao que dg in Cognente, aut in mo cognendi: g̃; atq; hoc Deo Vepugnat: g̃ et ex ens entia entis Vaū.

Respent 2ni: q̄ q Deus facit hunc actu; alius pręter me ens pabilis, u ibi; que mera nę free pabilis, actu intus Vepresentans, u coexistens subto ista ary ppy, scilicet alius Deus, d ly que mera tribuit illis ee obtivu intus Diuinus abrgy per eone, d in adequaone ex parte intus cognentis, q̄ tunc alius Deus, d que mera nō obtivu intus Diuinu, q̄ ē illa intus veritas. Dtale ee obtivu n heant a parte Dei; sequit, q̄ ly hentes ee in intu Diuino, Deum Deu, facere entia Vaū. = Sed: q̄ intus Diuinus cognit subtę talis ppy, cognit illa, uō inse Vepugnantia; cognendo talia obta, uō in se Vepugnantia, n facit ens Vaū: q̄ per actu Diuinu intus cognentę talia obta, n fit ens Vaū. Maor pōt; na intę dicit actus cognens Deum se, d in ad myentu, q̄ format Dabto mo quo ē in se. Minor ex hucusq; dictis pōt, q̄ ens Vaū n ruit cognere q̄ pobile, uę pobile; d Vequirit cognere ad myentu pobilis, q̄ Deo omnino Vepugnat.

Pue 3o x hac parte: Divina Volas, q̄ Vectissima ē in Volendo, d immo Volendi n pōt attingere ad mybonu, q̄ inte by ne; s intus Diuinus ens sume Vectus, d Verus in intelendo, d immo intelendi: g̃ n pōt cognere, q̄ necessario ad myentu, d Deum nec ex ens ens Vaū. Respent 2ni ee dispartę; na q̄ nę by ne ex parte amandi amore, u no pōt cognione, bare ideo; ad plus se extendit cognio Divina quę ens Divina Volitio. = Sed: Vigarguti n Deus tantum, q̄ intus q̄ Volas Divina equale la titudini heant; s in cognitiua q̄ pontia det ryma perfectio, et

UGR Biblioteca Universitaria

Vectebudo, ac proinde, si Volas sy mé Vectare, n pest a tingeret, u by, q re by, nec eby, nec eby intus potenit a tingere, q nec ens, uens, seu ad miyentiy. ~

Aliq probationibus met suplent Prova tanza X ubi q Vecursu ad actus falsi ex parte intus. u male su ponunt aliquē hanc Xi de seruantes. naletonis actus falsus sit Cognio Vei alit ac einse, n te, D. pest en y actu ee Vyp, aut alter in falsus, d te ee cognio n entis, ad miyentis, seu rr alit ac einse; in apre hensione en y tene bra xy ad miyentis positivi entus propientia alit, Vide Vao, Cur Deus n pest facere ens Vau ne pecce q n pest falli; q a n pest a tingere Ve alit ac einse, seu per deceptus extraneos, d inaquato; p Deceptus pro bios Vee ac einse como, quo e, a tingendo ens Veale, uens Veale, raone, unaone, e ens Vau, uens Vau. ~

ARTUS 2us

2a RIE RAONES SOLVUNTUR

Arg 1o: Ex sacra pagina d stat, Deu facere ens Vau: q Deus pest illud facere. Doa pest, q de actu ad potiu bene Valet Doa. Po ani: Ex sacra pagina d stat, Deu fingere; s in hac d ubi tu esentia entis Vau: q t. S. Po mag: Divus Lucas loquens de Christo, ait; q finxit longiu itine; Divus Psalm 82 ne hant: qui finxit, q ilatu, q ando a eo ny, q t. = Respondeo ans, cuius provaonis nomag, d ad sacra pagina dico, q illa parcula finxit n sumit pro fictione, ng pe, pro tribuere esse, cui Ve pugnat, quare Divina Negata legit finxit se longiu itte, ara bia legit, de xatin existimaone eoru, q in loco, in tanti erbat. Ad 2m dico: Vbi legit finxit in Tuca le intelligit Ve, pexit, ex quo in fert Deu n pose fingere, nec contra Vau fabricare. ~

Arg 2o autoritate S. D. s. int°, distione 2a, q 1a paragrafo 2di uta X: Vbi ait: Divinus intus d parans, se ad 1m extra, u Creativu ad Creabile, d ad aliu extra, u Creans ad Creatu, Videt in esentia sua, quasi produceret duas Velaones Vau ad dista extra, d distine 35a pragrafo pest dici sic loquit, hoc poni pest sic: Deus in 1o instanti intelligit esentia, sub Vae mere absoluta, in 2o instanti producit la pide in ee intelligile. in 3o instanti forte intus Divinus pest parare ratione, ad q d q intelegile, ad q nos posumus d parare, d tunc d parando se ad la pide pest causare Velaone, Vau, d in 2o instanti pest quasi Vflectere supra ista, Velaone, causata, in 3o, d tunc cognascit: q d m D. s. intus Divinus pest efficere ens Vau. ~

Respondeo dicit S. D. problematicu ee in hac q, licere ex scotis Utraq; v, alteraq; parte defendere u facit S. pp^mus Magister, ego vo natuq defendo, untrais d onant Divinu perfectione. Ideo ad dubitatiu Vi, p q ad 1m dico q loquit D. s. dubitative, n da cative, u denolant illa Veava, Videt forte. 2o pest dici, q loquit de Velaone Dagonis late sumpta, ng pe, pro denominaone extranea, qua Vee pest obtinere ex terminaone actus Vau; vno loquit de Velaone Dagonis stricte sumpta, ng pe, pro illa, qua t. y het ee obtinere in intu, q erat nata ny u fare ens Vau, uin pagrentis remit. ~

UGR Biblioteca Universitaria

Ad 2m dico, q loquit etiã dubitative, ut pet ex illis Verbis, forte intis. 2o pot dici, q illa Vel ao Vis, que causat in illo intis 3o pot cognis a Divino intu in 4o instanti, nec supponit D. nec cognig 3o, Docent Pro Monta n hcant ee obtine in intu, q eat nossy recet ens Vis, ut in presenti sumit nec en 4o instis, in quo Cognit illa Vel ao ng facit ens Vis, q recognit illa, ut q in tuinc ey in Verbis paratis; ity cognit, q illa extra sit sui actus paratus, q etiã in Ve. ~

Arg 3o Vaõne: Deus, ut pote caa 1a dependt de creatura que ẽ caa 2a adonis effectus, quos caea pot efficere, aliàs circa quo adaliquis effectus ẽt caa, dependt indepent a boc; sintur creatus efficit ens Vis, ut manifestatur: q Deus simul dcea effectit ens Vis, tunc nõ; q Deus pot fare mediãtibus causis 2us efficientibus; pot resolo fare: q Deus pot resolo fare ens Vis = Respõ diguendo maj: Deus dependt caa 2a adonis effectus, quos causat 2a pot fare per influxum fcis efficientis, nõ maj; Deus tuinc sit mutatus, nõ tã q Deus, sit mutatus in influxu me fcis efficientis, nõ maj; Deus tuinc sit mutatus, nõ tã q Deus, sit mutatus in tã sua actione. ~

q caa 2a effectus, ea sit talis natura dependt a Deo, q tunc dependt ad mendatus, dat talem alitatem peccati, atq; ita Crea 1a caa, ẽ immediata in effectu, do q caea effectit ens Vis dependt quide Deus d illa adactione, productiõ intellectionis, dat ipsi intellectioni productã tendentiã, ẽ perceptionem dependt Deus, q hç ii degrees caf fatis, dalumde, q intellectio ẽ defectuosa, datingat Vr alitatem in se, n dependt Deus de illa, nã Deus nuquã pot efficere, de deo nec resolo pens e ens Vis causare. Hæc doctrina Collig ex Dr. Collaone S: ~

Arg 4o: V. Repugnat Deo cognere ens Vis ad mẽ entis Vr alis: q Vr repugnat Deo fare ens Vis. Pars: Deus cognit ens Vis in no intu, d mẽ, quo ẽ nullo; ẽ in no intu ẽ ad mẽ entis Vr alis: q. Pet Dota, q Deus cognit ẽ pse ens Vis, como, quo ẽ cognobde, ẽ cognibile ad mẽ entis Vr alis: q. = Respõ nando ars, ad pro uaõne d omaj, d ligo maj: in no intu ẽ ad mẽ entis Vr alis fratice, d omaj; ẽ pelutive, nõ maj, d ligo maj: q Deus cognit illud fratice, nõ d ogj; ẽ pelutive, sen dty plative, d ogj. Et ad Vr liquya. ~

Arg Vaõnis

ad mẽ entis Vr alis in cognionis Create intis, het illu mẽ exin cognionis Divine, q precitate, mẽ speculat; Unde Deus cognendo intis Creat y fare ens Vis, q a dicit Vr alitatem in eo, pro cognit Vr ut ẽ, ac pro inde Vr alitatem in nros cognionis humanas, d obty cognionis Divine; aliàs Deus cognens nrã erronẽ cognionẽ, qua percipio Vr alitatem, et ignorare d etiã nrã, nrã erronẽ ea tangeret.

S dicens: cognere Vr onibus mis, q in cognoscibilis dicit perfectionem cognionis; ẽ privatio, d não, Vgnty in cognoscibile, ut in se, et iã alitatem in se: q perfectio cognis ~

UGR Biblioteca Universitaria

nis Divinis, nec Cognere. = Respo duquendo mag: Cognere Vis ordinis naís, q cognoscibilis ex parte Vis, dicit perfectione in cognione, ddo mag: q cognoscibilis ex parte entis y perfecte dicipientis, no mag, ddu quil mor eadem ratione, nat q ddo. S. Thomas Claret ex doctrina Aug 5.° Cognere ens Vale admyentis Vealis et imperfecte retinens ex parte ipsius entis Vale y vocis ex parte Cognentis; y hoc pro repugnat Deo illudita cognere: g nego sequelam. Ddo mag: ens Vale obscure y perfectione dicit natam totius entis Vealis, intuitive etiam Divinum nihil cognit, nisi q subsistente Utinet, ddo ty aquatu entis sitens: g ens Vale cognat admyentis Vealis de quo dat scibonino a persone tractiva intus.

Respondendo mag: ad probatione dicitur go ans g ad 2.am partem intus etiam Divinum nihil cognit, nisi q Utinet subsistente directe, y fatuit, vel indirecte Divinum obliquum, ddo ans: ly fatuit, dicitur directe, no ans, y Dga. Aliud est Cognere aliquid admyentis Vealis. aliud vo perens Veale. 1.mo cognit a nobis, qui ob y per ronem rationis male apprehendimus, dicipient iudicamus apprehendo nem rationis admyentis Vealis. 2.do cognit aliquid, y ragnit, y reducit ad, vel oppositum entis iudicio quod est divinum. Hoc modo cognient tenebras, dicitur, q attinguit nec ponitur lucem nare, nec ponitur verba ex oculo. 1.mo Cognoscit, dat attinguit quadam y propatem, y per rone in dicipiendo quare dividendo ens Veale dente rationis. 2.do Cognit adhuc ens Vale, participiendo ab ipsa ente tis, y nec ens Veale, Videns Vale ex re petit Cognipere ens Veale, y nad myentis.

Ad 5.° dico: g g intus Creatum ex tra tactu Virtutis, quemcumque ens Vale, ne fecit ens Vale; y hoc est ratio q dat intus y perfecte, y propriae cognat, devotionis admyentis Vealis cognere: g nullae solvo. = Dicendit sequela ad subsumptum, dico ad ens Vale existendum y requirit q cognat admyentis Vealis, directe Cognione quadam Divina y indirecte tanquam subiectum, q cognat per ens Veale, seu indirecte vel ultro quodam divino, discernente omnia a bono.

Arg 6.° Dmo: Deus x.a sua positum, q cognit entia Vale, ille facit. Sua ergo ddo: Cognere ens Vale ille facere; y Deus illud cognit: g &c. = Respo ddo ans, y mando ddo ad probatione dico mag: Cognere praecise ens Vale ille facere, ddo mag: y pelative, no mag, y ddu quil mor eadem ratione, mutatis mutandis, nat q ddo. Ad Deus cognit ens Vale factum, y factibile ab intus Creato mere y pelative, q e Cognere y pelative; y vo dando illicite repugnans a parte Vis, q praecise illud cognere.

Ad 1.° dicitur: Deus datente Vale repugnans a parte Vis: g praecise cognit ens Vale: y ita ans: Deus absolute cognit ens Vale factum, y factibile a sua sectu nuquam abiudicanda, hunc necessitate repugnans in intus Divino antequam realiter in intus Creato; g &c. = Respondendo ans: ad probationem, ddo mag, y ddu go mag: y hanc necessitate repugnans in intus Divino, independenter a intus Creato

UGR Biblioteca Universitaria

potente illud fieri, nomis, q̃ factibile a parte rei, seu in recto, de omi, ẽ de q̃ agit determinand-
lus sistentes, in quo dicit effective esse Vas actualiter, q̃ tunc ẽ in rei Creatus possibilis, in quo
q̃ possibilis effective habet tale esse Vas, q̃ tunc ẽ possibile, unde sicut esse Vas de facto existens
in rei Creata, presupponit id q̃ factu abile ante cognitionẽ Diuinã, tractq̃ ad illud existen-
tia in re possibilis ab eterno esse Vas, presupponit factibile a parte rei Creata ante cognitionẽ Di-
uinã, tractq̃ ad illud, q̃ factibile, et cognitus Diuina ut percipit illud in ordine ad rem Creatã, seu
in directo.

Replicabis 3tio: Deus percipiens Vas cognoscere rem ex ordine ad rem Creatã, seu in directo, ergo
illae solus. Pars: Etiã sistentia Rationis Creatur repugnare cognosci Deum esse Vas, q̃
tunc cognosceret illud directe, seu in recto, ex hypothesi: Dr. Negando ans, ad probationẽ, nomis
q̃ ens rationis repugnaret inter Creatur repugnare ei esse Vas, nã Creatus, q̃ repugnante causa mul
repugnate effective illud. Unde nec actualiter, nec possibiliter potest cognosci q̃ Creatus repug-
nare.

Adhuc quæres: In hoc casu cognosceret Deus ens Vas ee q̃ possibile, tunc ens Vas ee obtinet
in rei Diuino: q̃ tunc ens Vas pertinet ad ea. Respo domã, et negando mis: tunc ens Vas
ee obtinet in rei Diuino, sta nõ obtineret inter Diuino ens Vas, nomis. Sta nõ obtineret inter
Diuino q̃ possibilitas entis Vas, subdugo: q̃ possibilitas entis Vas in directo, dñ ordine ad possibile
inter Creatu, domis, directe, dñ ex hypothesi, nomis, et dã. Ens q̃ Vas are nec esse actu nec possibi-
le, neq; impossibile, solu ab alio, de extrinseco hoc, a parte rei, possibili, vel possibili ad illud fabi-
candum. Alia via quæ dari posset, quæ pene intersecta doctrina Data solutis. 9ª 2ª
denominationes extrinsecæ sintentia Vas in esse rei. alq̃ notant X ponit Epur.

4ª

VTRUM DENOMINATIONES EXTRINSECÆ SINTENTIA RATIS?

ARTUS 1us

X. ALIQ NOTANT X PONIT EPUR.

Ante resolutionẽ sciendum ẽ, q denominatio nihil aliud, quã effectus trahi per subtum
ab alia re ad denominatã subtã. Vel cuius definitio talis, Hæc ẽ, intrinseca una, de extrinseca alia re,
quæ provenit a re, quæ intrinseca. Vel per id in subto, sive sit intrinsece, sive modo per modum
humanitatis in hoc, sive per unionẽ accidentalẽ inhærentiæ, ut albedo in pariete, denominatio
cognitionis a christi, quæ provenit a cognitione existente in Petro christo.

UGR Biblioteca Universitaria

Denomas

Denominaõ extrinseca, que provenit a pte extrinca Vel per subito denominato, Vg, ee cognus, ee amatus, q̃ provenit a pte intrinca Cognenti, d amanti, extrinca Cognito, d amato. Ntaggen, Vg quaest vniõe Vealis p̃ subito, intrinca enũ vniõe, identis, ẽ intrinsecis; extrinseca vniõe Vealis tendentis, entis, vatingentis, obtis. Hec vocari fert Vnio Vealis per adhesionẽ, secundũ doct. V. D. I. Scoti lib. 3. sent. dist. 4. Vide q̃ inquisitiõ p̃gentes, retinentis denominaõnes Cognitus, amatus, intentia Vat.

Sit X: oriens denominaõnes extrinsecas proveniẽtes a pte Vealibus ut Veale, intentia Vat. Subito dico proveniẽtes a pte Vealiũ q̃ enũ proveniunt a pte Vat. ut entia Vat. Sed si, intellectiõne 3ª, q. 2ª; Vide ut infra, Deus est Deus Vealis, hẽt hec: Ens habet de se recundum q̃ Deus, non habet Vealem aliquam in Deo, q̃ Deus habet Vealem Vealis, Cui reductiue in q̃ precedente

Pro hac Vnica

deficat Vatio: Vg hẽt ee indepẽt a qua dam fictiõne nec Vat, nec Veale, denominationes extrinsecas hẽnt ee a parte Rei indepẽt a fictione: q̃ denominationes extrinsecas Vealis ut Puerilem, Puericam qua dam fictione, Pariet, Vg denominat Vtrica Vtione, d intus abintellectione: q̃ de Puerili: Posita barbone mo oculo, cognosse intrinsecũ, d amore enũ Volatile, illg ponitur q̃ desunt a parte Rei indepẽs, entelligens, d amans aliq̃d, sed hoc nõ potest dungere nisi a parte Rei aliq̃d dicat fralitatem Vtrius, cognitus, d amatus: q̃ de.

Pertinent d nũ ad hanc efficaciam Vagineo Violente vergente, Vtrius denominaõne extrinseca, a parte Rei Vtentis ex de Vebus, sed hoc deuet intelligi fundaliter, in quo fralitas ad hoc enũ requiritur q̃ intus inducatur ee Vtrius per alium actum, puta quia ponat aliq̃d intrinsecũ, ut puta Parietem, Vg actu, sed hoc ẽ fralis denominaõ ac proinde in hac mente denominaõ extrinseca exterior Vat. = ad 2ª: Ethis repugnare intus cellulis Canis, Vg ponat hec Vtrius aliũs, sed hoc pro dauet denominaõ fralis Vtrientis a pte intrinsecus dauet denominaõ fralis. Puerilis: puta quia ponitur a cellulis canis dicere fralitatem Videndi, et fralitatem tendendi media Vtione ad aliud, ad q̃ tale Vtile: galium quoq; fralitatem denominaret Vtrius q̃ fralitatem Vtionis; sed in hoc stat fralitas denominaõ extrinseca: q̃ denominaõ extrinseca stat fralitas indepẽt a actu intus.

Puget hec Vaõ: Actus intus sunt precisiue ut pert ponere fralitatem denominaõis Vtrius: q̃ nulla est Vepositio. Puerilis: Denominaõ fralis non ponitur, tali nisi a pte, quę sẽhet in quo Vel stat denominatus: sed intus, ante actum nõ talis pte sẽhet in quo intrinseca Vtio: q̃ actus de nihil potest ad denominaõis Vtrius fralis ponendum. Nec ad hoc Vequirit ut ponere Vtio aliq̃d intrinsecũ: tunc enũ denominaõ intrinseca ee d extrinseca atq; tantum fingens aliq̃d intrinsecũ, ut puta Parietem denominaret Parietem intrinsecus Vtrius vo extrinsecus, quo facto esset ens Vat. = ad 3ª = tela nimina solum?

ARTUS 2us

UGR Biblioteca Universitaria

TELa INICa SOLVUNT

Arg. 1º illud est cognu absolutu divino, q̃ hebuerunt Cꝛ ab eterno e en Var. Xª D. sunt distinc 39ª q. unica; illud est cognu e denoñaõ extrinca; q denoñaõ extrinca e en Var.

Respo dupliciendo ans: illud est cognu q̃ e en Var. mate, do ans; tale, no ans; D. q. 9 q. 2. a pelat illud est cognu ens Var. intelligit decente Var. mali derecto q̃ illud, q̃ habet Pꝛgens fundamentu, ut ter ens Var. pat, despiendo illud cognu, q̃ intrinca Creis, Dha. Dtingit in oñibus denoñaõnibus extrincis.

Arg 2º. N. potest fieri transitus de Pª dictorio in Dª dictoriu sine aliqua mutaõne: ꝛ patet, Vg. transit de nec Vꝛga ad ec Vng: q debet hꝛe aliqua mutaõne. = Respo dupliciendo? N. potest fieri transitus de Pª dictorio in Dª dictoriu sine aliqua intrinca, ꝛ extrinca mutaõne, D. maj; intrinca pꝛge, no maj; D. ut a mori cadj distinc nat D. a; Dª dictoriu ens facit nova pꝛa como quo Dª dictoriu: ꝛ Dª dictoriu apelet ruptu amtiu, ꝛ ut petet nova pꝛa intrinca; ꝛ ita supꝛa extrinca, ut in pꝛsenti, nova pꝛa extrinca exparcit.

Arg 3º: Dat alicª denoñaõ proveniens a pꝛa Vale, que e en Var. g nomi denoñaõ extrinca Vale. Pª an: Cognia pꝛaca, qua pꝛa Var. e pꝛa Vale, denamans ens Var. cognu; illud est cognu q̃ e en Var. gdr. = Respo nando ans ad probaõe D. maj, D. cognu: illud est cognu, pꝛ lectiue, simul e en Var. D. cognu: ꝛ duplicue, sic dicit extrinca pꝛa nomia, D. a; Pª a lectiue gentis Var. dicit solu in hoc effecto, que het trans actiõi metaforice, quo ab cognoni denoñaõ vale, q̃ vale trao cognoni adens Var. effectue en ñ dicit Pª a pꝛa, aut pꝛ actiõe, q̃ sperit, q̃ ex actiõe Vel ultate pꝛa pꝛa denoñat. = q̃ ultima q̃ dicit, Pª intro, D. q̃ ista ens intentia Var. ? ex tu diuiu = explaõne pꝛa missa manifestat Dª ria dicta solvunt

Q VLMa.

Q SIT 1ª E 2ª INTEO, E QUE DA ISTA RU SINTENTIA RAIS?

ARTUS VNCUS

EXPLAONE PRE MISSA MENS APERIT, E Dª RIA DICTA SOLVUNT.

Pꝛo intellegentia q̃ notandu e, q̃ inteo, ut in pꝛsenti sumit nihil aliud, qua tendentia alicuius ponte in huiusmodi obtu, de quo pꝛius pꝛa nunc ponte mte lectoꝛ. Videnter o duplex inteo, Pª actus intui seu cognie, qua intus tendit ad ultimu obtu. 2ª obtu pꝛu, quod cognit. Pꝛ hanc diuiõ 1ª, D. 2ª: Pª intro talis e actus intus, quo 1º cognit Petrum ecundu aliud, q̃ het a parte rei, q̃ actus, quo cognoscit equalem. Pª intro obtua ei pale, qua cognit, nec a parte rei, q̃ Petro.

UGR Biblioteca Universitaria

2ª intro p alia e acturientur, seu Cognio, qua intur 2ª cognito obtg extra suu ordinē, p aliquo alio attributo Vall. 2ª intro obtua e obtg 2ª cognē, ab intu extra suu ordinē, p aliū alio attributo, p addito Vall. 2ª Cognio qua Cognit al ligū, seu d Velaone, ns superiorib⁹ ad quas species. Dicit 2ª intro p alia, q per Ma cognit al, nue a parte rei, s d tali Velaone Vall; al uo d tali Velaone Vall addita ne pt, ad quas species, 2ª intro obtua; Dicim⁹ d denomaone extrinseca recepta, q quide existentes intrinsece Velenomata, 2ª intrones obtue Vocant. C 24ª q. q. dicit q. adverte duę, p ne de tota de tg 2ª introne p alia; q ne recepta Vealia, u pote acturientur. Dubtg, ne ide tg, 2ª introne obtua. C 9ª q.

Sit 1ª X: 2ª intro obtua e ens Vall. Et empsua D Nr. 93ª vnalitg, rob dicet: 2ª introne acturatur ec ab intu, qui nihil in rebus perficuare. Et 94ª dicet: 2ª introng vnalis ec ens Vall. Fictg, s fundamento in Re. Et tr, distinc 23ª, q ad hoc mo: 9ª intro 2ª e causata per actg intur negotiantu C. tg, 2ª intronis, quin perficuare C. obtg, ns tg Velaong Vall: ex D. 2ª intro obtua e ens Vall.

Pue X Vae: 2ª intro obtua e obtg 2ª cognē extra suu ordinē, d aliq⁹ attributo Vall; s obtg sic cognē e ens Vall; q 2ª intro obtua e ens Vall. 3ª Po: mue: obtg sic cognē e ens, in Veale: q Vall. Po, quo ad 2ª partē, s obtg sic cognē ne ens naa Vall; q ne ens Veale. Po, 3ª, al ligū, d sic dicta tg, sub tg rei, qua tenus q. ad aptg ad rem dg, s p rem dg, de bus bus specie de se rentibus bus ab ogis, s ut diuisis, ms multiplicatis in truncu e obtg ista cognē; s alia cognē e ens naa Vall, u pote ens naa Vall e d diuisē, d multiplatione in tr ista: q &c.

Vlt: 2ª intrones, q sunt obtr causata ab intu; q sic entia Vall. Ans e C. tg, quo ad 2ª partē, quo ad 1ª p ne: Vnalitas, Vg, e 2ª intro; s ista ne in acturientur, s no obtg: q 2ª intrones insunt obtr. Pue mor: s illo a de Vnalitas, ge Vnale, s obtg e Vnale, p q, obtg e q sunt de plusibus, u petinali: q &c. Inter Vall eo ipso, quo s no obtr causata, q sic. Inter Vnalitas Veale per causare extrase, s dicit pontia manens, s ens effectus sint manenter; q 2ª intrones causant ab intu in obtg, nexunt entia Vealia, Vall.

Sit 2ª X: 1ª intro obtua per accidens per ec ens Vall. Et sic p ne: q una 2ª intro per ec fundatg alterg 2ª intronis, d docet 1ª 2ª intro obtua de mali se het Vep tu denomaonu alterius; s tunc 1ª 2ª intro dicet p rima de ens Vall; q 1ª intro &c. Pue mao: hoc exemplo: 2ª intro ge nis denomat p species Vnalis, q Vnale unis superiori ad quinq⁹ praboles ea de quo nq⁹ numero q. ne 1ª: g let q. sit 2ª intro obtua per Velaong ad species, q ne tunc no Vnale unis, dicet 2ª introng, in se ronitas, fundatg in 1ª 2ª introne.

Et quo ad 3ª, q sic intrones ns multiplandę, sic q. dy num⁹ bat let, q a pelet 3ª pta intro, s rgt a pelat 2ª, q 2ª. Observate tertia, q in one intrones si loge, s illę tg, quę pertinent ad logę tg quę sic obtg, q ea d ipsa reducunt, ut 2ª intrones de ronis de, subtg pratis. Alius uo, q ut mera exhoc, d quo tg, s 2ª intrones Vall; q terq; s ponant in ppe, u fundatg 2ª intronis sub-

UGR Biblioteca Universitaria

tq̃ pñtz vtq̃ jerunt logale, ꝙ hoc dª intronẽ talis libꝰ aut pñtz.

Sobre esto dª Dr Xpi exmi. Q. 4ª vñalis q̃ dicen-
tes: Todª dicq̃ q̃ vñale ẽ ab intro. Et dicit q̃ ẽ fgmentꝰ dicq̃ q̃ nequit q̃ dª intro vñalis, d̃ nr decl̃ testi-
xu nr̃ en Vatis. Vltꝰ ex tq̃ aliquo notaꝛ in manuscriptis hac autoritate nris ad cꝛ dendꝫ dª intron
Vñalitatis nr̃ en Vatis. = Rsp̃o q̃ dª. natutq̃ dª intron vñalitatꝛ ẽ fgmentꝰ, Cꝛ ex hoc n
sequit hanc ẽ en Vatis, d̃ ideo ꝓcurime doceat, & tenat dª intron vñalitatꝛ ẽ en Vatis fundata in Ve
ro en Vat quimeꝛ, & prohibꝰ, ut bene explat.

Sexto obijcit: dª aliq dª intro ẽ t en Vatis, maxime qñ
ꝑ species, q̃ sit entia Vatis; q dª intro obtinane en Vatis. Pꝛimum: ẽ q̃ nihil aliud ẽ q̃ q ẽ ꝓbile
de pluribus, specie differentibꝰ, nec species nihil aliud ẽ q̃ q ẽ ꝓbile de pluribus numo differen-
tibꝰ, sꝫ tanꝫ ꝓdicit ẽ en Vale, q̃ tꝫ dicit denoma ẽ extrinꝰ; q̃ &. Secꝺ q dª intro vñalis obſ
uq &.

Rsp̃o dº maꝫ, mando mihi: Ad huius probacõe dº maꝫ, ẽ q̃ nihil aliud ẽ q̃ q ẽ ꝓbile de
pluribus, specie differentibꝰ, nec species nihil aliud ẽ, q̃ ẽ ꝓbile de pluribus numo distributiuis,
sumalis placõe intrinca, dº maꝫ; d̃ sui diuisione intrinca non maꝫ. Et dicta mon ead ratione,
no dog. Hic mus prandere dat aparte rei, tꝫ ꝓ apparibꝰ, d̃ dicit tale dª intronẽ ẽ entia Vatis, d̃
denoma ẽ extrinꝰ, q̃ nõ Vale. = Disputaõ 3ª de naa dni, seu vñali metafico. =

DISPUTAO 3ª
DE NAA DNI, SEU VNALI METAFISICO.

Let pgrenty disputaõis in metafica aliquis imo dones mun plurimoꝝ in manuscriptis
tractent; tꝫ, q̃ nota cius vsus de lucida dª intelligentia vñalis logꝫ, ideo de naa dni, seu vñali metafico
pus agere decreuit, vsq̃ ad logꝫ bene percipiat. Quare sit = Pmꝰ = vtrũ dent a parte rei naꝫ dnes, quꝫ vñales denomant. = 2us = aliq notant, ꝑ ꝛ referunt, & ponit ꝑ pus:

Qª 1ª
VTRU DENT A PARTE REI NAꝫ DNES, QUꝫ VNALES DE-
NOMANT.
ARTUS 1us

ALIQ NOTANT, SSE REFERUNT, & PONIT, E PUR.

Pro declaõe q̃ notandum 1º, q̃ vnale significat illud q̃ dicit ordinẽ ad pluꝛa, & multi-
plicit aliq̃ ponit Vt per se pluꝛa, seu dicit ordinẽ ad illa, hinc ẽ, q̃ multiplex vñale tꝫ in q̃ fundo,
vt hoc sit plaxus, uppo, signo vñali affecta, vel nihil aliq̃ ones ꝑticulares nobꝰ denoti

UGR Biblioteca Universitaria

vt dpheat, nisi vox hoc significat. 2° aliq̃ dicit vnale incauando, de illud q̃ plures ejecturae ... verso inspecto valet producere, breue loquendum, vnimul dal̃ cauti, ad sol.

3° potale fec̃ vnale inserendo vnãa aliq̃a carta ad erendy in multis vg nãa humana, que in scripturis vna vel est vnus hominibus. 4° aliud de vnale in franco, de illud q̃ de omnibus in feriis vacuis et franc, in franca humana que de nos, Plo, de omnibus in diebus valet franc. Vnde in presenti nãa gemus de vnali insignificando, de quo in remulo satisfactum. Nec de vnale incauando, quo ad hec 3 partes, solum de vnali inserendo, et franco.

Sp̃ro nãoe. Claxit enotate 2°: vnale inserendo 2° vel dicendum est. 1° ita ne actitudo ad erendy sit positiua sp̃ro nã, hoc apelat vnale logi, seu pale, cum serenta porta ex plicabimus. 2° dicendum potest dactitudine nãtiua, seu mista remota ad erendy in plurib⁹, et hoc e vnale metaphy, et solum dicit nãa dni, q̃ vnale pale logi non dat apte Nec. Vnde sensus q̃ est sanpost Inglaria cum sit bet nas del aliq̃a nãa omnibus indiuiduis dni Ita vnãa hoi, vg, n dicit tpa nunc in hac parte ad aliq̃a in aliq̃a specie. Nec plura nisi singularia.

Ct̃ presente dy

Spa, si accesbat: nulla dari nãa dng in Veynãa. Hec e nominaliq̃ quicortyse duxerunt. Hec chirito, Kastillo, qui solum singlaria in Veynãa agnoscebant ore q. Vnale prorsus nabant. 2a dicebat: dari vtig nãa dng, seu parata a singlaribus. Hi tribuit ad Iuuie Platoni: Sanh̃ fuit legima mens Platonis et portus Autis exime ch̃a orta. Statim ad Rabino. Sequemat, dari in Veynãa nãa dni, seu parata, in singlaribus Veynolwas. Hec e Auth, plura duo in locis, illa grgunt ones eius interpretes ad hec Platonis; Rad. parisiensis tomas, Doneroxy, aliq̃ pli. ad quos.

Litra defendand X: Dal̃ a parte Vei nãa, que vnalis denomat, in singlaribus separata, et eius Vni identificata. Pus 1° X quod 1ª pars tenet ore, Nec expra deducta. Auth: eyn anter fragments, Cez°, seu vnus ca se quivoca dept. Cuius me dne, Vac vo signi fata, omne e eade in diuocatis, equivocaues a quoru, me dne, Vac vo nubis in q̃ equivocatis diuersa. Exquo sic fiat Vac probatiua: Vel signi fata bar vn vnivocy e omne eade in exteriorib⁹ y singlaria, interiora habitualia nr̃ omne eade, mo diuersa: q̃ fiat interiora, seu Vac, bar cular ex e oxy dat vnãa dni, in qua vnivocata diuant. Nec x dat exantoritate. Thor e Centu rima. Dac vo fuisse in nudis vocibus, deceptibus dicit dmunita nãa, hunc nimis vnivocata, que equivocata bar tpa rent Vac, dng, d vbaag sheant vnicy in seu voce, d fuisse ona signi fanty: q̃ fiat interiora. x.

Pus 2° X Vac:

si a parte Vei nãa rel nãa dni, tolleret sciasalt pro sia in Veynãa, et hoc e inconuenient: q dal̃ a parte Vei nãa dni. Pus sequela mai: Ablata causa tollit haus nece e pry, hay an terri, ablata nãa q̃ni aufert octy, proportionaly, hai cient pecu: q. Do x: Ablata nãa dni solu Vemanent singlaria, singlaria nr̃ octa proportionata habu cient pecu: q. Nec e Centa. Do mie: sub typro-

UGR Biblioteca Universitaria

portionetq haec Ventq. ci illud, de quo q. mediate demostrant passiones, et Propriet. ; i de rebq sa-
cōres; xibus q. ymediate nequeunt tales demostrari: q. d. Pᵒ miq.: si q. ymediate de aliquo singlari demostrare-
nt passiones, tales passiones n possunt alteri individuo dnire, q. singlaria n tarai nulla Vae dnium q.
potia aparte Vei distincta: q. d. edoent de Vetee aliq. naa dni, de qua tales passiones demostrent q. a
passio demostrata oniow individuidnire: q. el subtq de quo demostrat debet ee dnē, et tam indifferen-
tem inter se, dnherent equaliq dnium tq.

Prob. 2ᵒ Vae: In hac suppr. Pariche, Plariche significatq ymediatq ali-
liq naa dnii ex parte prati: q. dat naa dnii aparte Vei: Pᵃ ans: significatq ymediatq prati nilli
pfw n possunt ee singlaria, nec simul, nec seorsq sumpta: q. d. Pᵒ ans. quoad 1ᵃ partq: si tales significatq
eent oia singlaria simul sumpta, tunc illa ppo, Pariche, Vederet hunc sensum: Pariconei hoc, aut Pari-
cto ta collectio hauq: hoc est falsum: q. d. Pᵒ quoad 2ᵃ partq: Collectio hq seorsq idge, ac hic, ille, velleho, ...
si pratq talis essent tali collectio, sensus esset iste, Parie ille, velleho, q. e absurdq: q. nec seorsq. d.

Dz: In hac ppo-
one, Pariche, vbi actq explicite significat omino idg, ac subtq, v aliqd aliud? Si 1ᵘ, ppo ... valet hunc:
Parie Pari. Si 2ᵘ: q. hq n explicat aliquid de ceptq obtivq praeter singlitate, q. e aparte subti, ded. de omnibus
singularibus h significat aliqui deceptus obtivum praeter oia singlaria simul aut seorsq sumpta, q. oia ppone-
rent aparte subti: q. significat aliquid deceptw obtivw extra Vae, praeter singlaria, et hec e naa dni.

Probata X quoad
1ᵃ partq, ne pe, dari naq dnq aparte Vei Vestat nunc probare talq naq ee in inferioribus inclusq, et il-
lis Vi identificata, quae est 2ᵃ X partis, quae sic prur: q. essentialiter praedicatur de aliquo e illo Vi identificatq,
s naq, quae denomant vnaliter essentialiter praedicant de suis inferioribus: q. naa dni e inclusa in suis inferio-
ribus. Maior e certa, q. si illud, q. essentialiter praedicat de aliquo, ita n praeset, prasel accidentaliter, dni
hec ppo: Pariche e et minutista: Pariealium, q. e absurdq. Minor etiam e certa, q. ho essentialiter de Propriat.
Doavo requit.

Prur 2ᵒ X quoad 2ᵃ partq: Si naq dnis existerent in Vei naa separatq a singlaribus, sequeret eas q.
Vae ee simul singlares, et dnq: hoc enim: q. qd tales naq n in singlaribus inclusq. Pᵒ sequela maior: Nq tales naq
eent dnes, ut supponit, et super, eent q. creatq q. increatq? N. secundq: q. d. q. singlares. Pᵒ haec ulima
Doa: quaecq creat aliqua actione creat. atqui actiones tendunt ad singlaria ut ait Phus: q. singlares, et
Doent naq quae denomant vnaliter Vi identificatq de singlaribus. = aut 2ᵘ X mea = 3ᵘ ria argumenta solvuntur. =

ARTUS 2us

3ᵃria argumenta solvuntur

Argt. 1ᵒ: One q. aparte Vei existit e singlare: q. n dat naa dnii. Pᵒ ani: One q. existit, vel e vel
Crea: s ta Vai singlare q. potest crea, et tum actione productiva, et actiones sunt circa singlaria, ut dicimus:
q. d. = Dz: ad existentiam Vequiritur singlaritas: q. naa praecisa a singlaribus n est aparte Vei existere. =

UGR Biblioteca Universitaria

Respo ad argutum distinguendo ans: one, q exsistit in verum natura e singlare, v pure, d intrinece, p accidens, d extrinece, ddo ans. de pure intrinece, d pure, no ans. Et per hoc pat ad probaonem. 2 pst: aliquid e singlare v intrinece, d fcalit, v extrinece, d per accidens. 1o mo e singlare Petrus, Paulus, &c. 2o mo e singlare quelibet fcalitas, que in suo conceptu singlaritatem includit. Nat q que non in singlaribus exsistit, d intrince singlaren si, s solum extrinece, q k dunt trionem ad singlaria. d quo ocne stat, q fcalit, d quantum e ex se singlaritatem non includant, d q ipsi non repugnet ab intrinece communicari multis, q a detraone extrinece de detraone ab intrinece non repugnat.

Ad dfirmaonem Respo, ddo ans, d dist. quendo dcons: q naa precisa precisione obiectiva, seu dicente separaonem naa a singlaritate non pst exsistere a parte rei, d. lo. dcq: precisione preciva, seu dicente non inclusionem fcalis singlaritatis in naa, v natingentia eius per intus, no dcq. Fatemur naa non posse exsistere separatam a singlaritate; s namus precisionem eius a singlaritate separari. Unde falsum e naa quando abstracta non poset in verum naa exsistere, nam a parte rei dat abstraao in naa, s ita abstraaone precisiva fcalitatis intrinece et privatione singlaritatis eiusquam porte a pereit.

Arg 2o: q naa humana, v q prat de Pro, nihil prat, q sit d in omnibus hoibus: q signifiatum illius prat ne a parte rei naa dnis. Pro ans: humanitas illa, que prat solum e humanitas d Pro identificata, non humanitas omnium hoium: q &. = dfir: in quolibet hoe dat distantia ab ea, que alteri dnit: q tot numero sunt naa quot singlaria: s de quolibet prat propria naa: q non prat aliq naa que sit dnis.

Respo nando ans: ad probaonem, distinguo ans: humanitas solum e humanitas per in exsistentiam d Pro identificata, ddo ans; per ncitatem, no ans, d. dcq. Licet enim talis humanitas solum sit in Petro, quantum e ex se pst e in omnibus, q non alicui singlaritati detracte esentialiter alligata. Unde e propria Petri in exsistentia, d. dnis per animam, q repit, ut sit dnis a parte rei. = Ad dfirmaonem, ddo ans, d dcq: Et dnigo minorem, q: s de quolibet prat propria naa per in exsistentiam, d aliunde indifferens, ddo min; propria d non indifferens, nomin, d dcq. Illa naa e identificata d Pro, q requirit ad eundem fcaonem presentem esentialem, d aliunde e indifferens, q repit a parte rei dnis. ...

Arg 3o: ideo daret naa dnis a parte rei, q nec illa non poset dari scia: s hoc e falsum: q non dat a parte rei naa dnis. Pro min: hec e vera, d scientifica demostraao: one individuum e incomunicabile: s Petrus e individuum: q Petrus e incomunicabile: q etiam non daret naa dnis, adhuc daret scia. = dfir: ideo de singlaribus non daret scia, q a non corruptibilia: s etiam naa dnis e corruptibilia, q a destructo Pro destruunt omnia prata ipsius Pri: q non corruptibilitas pedit, ut de singlaribus det scia impedit naa dnis. ....

Respo distinguendo maj: q nec illa non poset dari scia propria, d rigorosa, dco maj; et propriè sumpta, no maj, d dist. min eadem distinctione, nat q dcq. Illa enim demostraao e scientifica, non rigorosa, d propria, q a scia propria, d rigorosa e illa, in qua passio, seu qualitas dcludit de esentia, p dcaonem ipsius; ut de vivo explat quanta rerum, ita de eo explat, q rerum, d media ista defone dcludit scia, qualis e staret, seu quas

10.

passiones heat. Et quo pet. q sera Vigorosa a nequid gratemoritaas; i robyi illa, que p defon Vigorosa
exentis de ludit, aut in tra tria, quality, & passion. ns

Ad singlare ut tale n posit Vigorare dicit, d'inheat quidditas,
q quiditas e ipa specifica d exentia Vere; ideo nec de illo parent demonstrari passiones, que proprie tales
sunt potentie q aa sera ad singlares (nexercite tales, signate, d'ryte p my, specie) inte Vigorosa
d propria, sicut n dat Vigorosa, d propria dicta, q dicit indiuiduales nris dicit tales; i mediales, ut potest
quidditas specie inspectant: inteligunt enj adherentias partes specifice d pleta, d requirent variare
tale ee specifice; ideo q ud dicit sua Vigorosa nag dnes dicendum.

Ad 1um rationes dico: ideo singlaritates proportionatas ad sera, q'n subtracta ratione passiones; iterum d requirunt nas specifice, que tota exentia
singlaris, q ideo dicendo singlarissimo dat sera q'a tributa aquant d'ruina exentia; quia proprie tale d
singlaris exercite, tale consurtale, ndet sera, de ipso tes signate sub pmis specie dat sera n Vigorosa
nec heat exentia, nec passiones propriet lando, q requirit ad sera Vigorosa, d propria. ns

Arg 2m: obtysicq debet ee mate, immobile d natis; i nichil Ipsa singlaria existunt chuemi: q nichil singlaribus d untis cobty proportionaty sicq dent q debent ee nag separaty. = D: nag mes placet dunt proprie nas singlariter; q poterunt alty d ruinitue exutiae ime illi. Ans e certy a pudno, d'ea uo pet ex ds, qui docet ex
Aute 5o metaphie textu 61: passiona a dicunt illa, que sunt ee ime illi; nno alia ime ipsi.

Respo d'omes,
d nando mie; nag ex dicti nag, qui sentia singlaris sit Vere mee, d aliunde nata, n tes, metaphie, e quo
ad Conexem subtaty d'prati, et simplit tes sera, d'q, quatenus habitudo ordinata ex tra ny, quae mutari
i posit de via info, e in nullo instanti ee nitri posit subty in talibus pratiexistiae. = Ad 1am ma
ng Vespo, d'ea ns, d nando 2dg. Et ad eius probaone, dico p.s. narrene, quod libet passiona a dio posset ab dio
separari, sequitur illud, q aliqua passiona, d aliunde Vere dicty, q inhent nag Vespue singlaritati, q d'pui Vrideti-
fant. ns

Arg Vlmo argute urgentissimo apud scota: Ipplicata dicit quod Vrilla, quae ymagine posit ab alio pa-
rari, i humitas. Vi potuit ee ime Petreitate: ghumitas Pi posit a Petreitate separari. Pua mia ag
nata e certa: humanitas Pi potuit d'adi q Paulcitate, q d'tracta Per paulcite ee ime Petreitate: q.
Maia ex dicendo, debet: mia ore certa, inferq q d'ea. = D: humas Pi ne dicquit a singlaritate Pli: q ita
a Petreitate. Put d'ea: q dicquit ab alio, o alio ee ime de Vari, eo, ea, no debet dicqui a quolibet alio ee ime
Vari, q ne nata Vao de vno, qua de alio; i Petreitas, Paulcitas ee ime de Vari mo me ad indiuiduag nag hui-
gi: ch humas Pi Vr dicquit a Paulcite, etiq dicquent ab ipsa Petreitate; d'dent put a paulcite separa-
ri. ns

Ad loc arguty sq q Vir ingeniosissimi Vualde dicit, valde, impugnare d'munite nas hinditas. Quare
Martio satrano d'pro Respo dicendo nag: i plicat n dicqui Vr illa quae ymagine posit ab alio separa-

UGR Biblioteca Universitaria

post eam existentia p̃ productionẽ, dō mag. implicat n̄ dirquit r̄ illa quoniã vnũ potest ab alio separari, r̄ solũ potest separari antecedens productionẽ, resultat subiecta passiva ac producibilis in producere, nomag. ēt ego mic. Humana Dei potest esse sine potentia antecedens productionẽ, dō mic. Potuit esse sine potentia post eam productionẽ, p̃ mic. p̃ Dog. Ad probationẽ eade distinctionẽ repet.

Explat. Soluo. 2m̄ ste post naã dicendũ, r̄ in ste existentię, substantiã, r̄ existentię. In ste, sicut Deus actiue indifferens, r̄ producat hoc, illud individuũ, q̃ detrahendo extrema quo ad individuationẽ dependentia a Deo, dñe ex naã rei vnitas potentialis naãe passiue indifferentis, p̃ producatur in Pe, vel Plo, Deum, vel Stephanũ. Hanc, r̄ illã individuationẽ, procedendo q̃ stante existentię detractione, adhuc stat singularitas, r̄ respectus singularitatis Petri, de aliquo p̃ma vel ultima, vel de tota detractã erit a Petreitate dei Volentis hoc, r̄ illud individuũ producere, r̄ separabilitas naãe in illo stante ex re quã sic expedita abomni singularitate detracta, hęc tota, vel pars potibilis, nã individuũ, de, sicut ex re in differens ad existere, vñ; dicendũ ex re potest detrahi hanc individuationẽ.

Petetia, Indicendũ naã in ste potentię nisi existę, et tunc ię detracta ad hoc individuum p̃ alio; q̃ hęc detractio est abextrinseco ne p̃, a Deo, idea in tali ste Petreitas illa indicta, qua ante habebat, q̃ detractione ea tollit indetractionẽ de potibili; ex qua petitione q̃ dicemus separabilitatẽ duarum aquarum distinctionis intrinsecę non debere intelligi de separabilitate extrinseca, subtiliter, nã de extrinseco obtinet p̃ metaphoram, qualis ne naã in ste existentię Petri singularis detracta quinimo illa indetractio nã non debet in rigore dici separabilitas, hęc enim propie versatur inter extrema existentia, non inter extrema, quę dicunt puram, r̄ nudam entitatem, quę inter se nec sunt, nec existunt Deus.

Ad replicandũ ad 1m̄: illa dicta, quod ne naã ad singularitatem, sufficit, r̄ dicendũ quod r̄ ab illa: q̃ nulla est Doctrina Patris: indicta, quod ne mia het ad hoc sufficit, r̄ dicendũ quod r̄ ab illa: q̃ parum formit in dicta, quod ne naã ad singularitatem. = Respondeo ad. 1m̄. Ad probationẽ, Deo ad, r̄ no Dog. Dispartare, q̃ rejectam p̃male, resultantia, fluitne dimanat ab ipsa naãe, metaphorica tã qualis ma entis realitas, secundum entia dimanant secundum ens gradi metaphori; sic ad 2m̄ resultant, nec fluunt a mia per manationẽ, r̄ hoc q̃ premunt ab extrinseco agente operis personę, p̃cedendo.

Ad 3m̄ dicendũ; q̃ ratio singularitatis q̃ premit naãs ab extrinseco agente, ne p̃, Deo: q̃ mia hoc sufficit, r̄ dicendũ quod ape, hoc in naã Petri existentis singularis, ab illa abducta dirquit. = Respondeo ad 3m̄ ab. detrahi agente mia ab vna parte, ad hoc naã detrahi singularitatem. Mia enim detractiua existentia, vna linea, nec hinc vnitas existentia alterius p̃ sic naãs, quę incepit existere, desinit ipsa singularitas, de existentia realis vtriusq; salte aquatę vnicae: ac proinde in rigore non debet dici singularitas p̃ mat naãs, q̃ ipsarum propie denotat actionem agentis ponentis aliquid in alio, q̃ in rigore non debet intelligi, de ente, q̃ dicendũ, singularitas designare adeo, ut illa in ste ultimi naãe incipiat simul existere, q̃ de ente mia.

UGR Biblioteca Universitaria

12.

Adhuc inquiretur, si trigonea ia exutens secundum se retinet illa ind. ty, ut trahat per alia singla-
rita: q adhuc portexutia, p reductionem, ret pontig, ut separet abilla singlarite quę het; ut dou-
dequit vir abillas = Respo dicendo subsumendo mig: si trig nea ang exutens secundum se retinet illa
ind ty, ut trahat p alia gre tate p mu pontig ante Ido mu, p mu pontig docentis pg nomig;
eadem distinc dequit docens. Naa cum semal pro ducta sub hac singlarite cta aliqat p ipsum
Divinitu poss tabea separari, sideo optime tal pontia apellat adl, nativa, aut privativa, q
in reducibilu ad actu, ut pote pontia docentis nequa, separari post, si tę pontiaante, quasi naa de
pzata parmi, Nmi inuntnaę in tu existę, quę in enchantin tu eventu, ut mere fo bilis.

Ad 1am maoręm

Respod Pla Castę, q humitas rei dequit tr nabilis singlaritabus, n vaę sus, vae Petrcta-
dquae, atq ideo tm se anulla t in dequit. Intellig paraui, q antecedit ones singlaritis, equa-
lit tr de fens ad ipsas dequit per naa rei dit one prę cindente a reali tate ad pali scata, do-
cent neut tr de fens, ut trahat p hanc, ut illig singlaritę, ita etię tr de fens, ut dequat tri-
bute, ut palis scatę; palis quidę abilla p quę trahit, d stricte abilis, dq in dequit,
ideo ego pręamissive re het ad rtiones dutię = 2a = utrum naę hcant Inunitę p tur existentia, an vel
solum ditę, dquę illarę Inuitillis a parte rei. = artus 1us = supositis aliq difitas quad 1am parte resol-
vit, Pla. =

Q 2a =

VTRV NAE HEANT VNITER INEXISTIA, AN VERSOLA INDIFA, E QUE ILLARV VNIATILLIS A PARTE REI?

ARTUS 1us

SUPOSITIS ALIQUS, DIFITAS QUOAD 1AM PARTE RESOLVIT, ET PUR.

Sensu tituli quoad 1am partę, an vna, dea dy entiue humas, Vg, Vel per aal in omnibus modis
simul, d semel, tam humas Petri tę dy, ac humas Pli, Joannis, Itan, Ine dalię, d sol y dequat extri-
nsece, seu Vas diffy? ana dinquo lebet indiuiduo del distinta naa, tam tot sint ditę entiue humi-
tes, quot hoies, d humas Petri, et humas Pli. Procurus intelligra notate, q Initas est, aliq pine-
xistia, aliq fundita.

Initas pinexistię ea, Vae curus naa an solum se het ut dicta rę cindy, a domia in fenoia,
setię, a domia copulada Vel pręcit, tam una entiue cindi vica portee vel simul actualit mon-
bus, tam naa dicat se here Vel pti tur y, pręsumas y, quę ind uisamet un P, filio, d Spiritu Sancto y
nitas per solam ind ita, qua het naa ad eendy in tenoia nubus simul, si coarcy. Inde vtrag Initas
hoc g vtrag, domia in fenoia in dient, equalit Vel pręcit, dicta unitas ro, q Initas pinexistię
ita de Vel pręcit in fenoia, u pontee, ut in omnibus simul, d ita de rect pontig, simul tr, quę Vel pręcit
multę actus, Initas pinexistia, solum ind ita, Vel pręcit domia in fenoia, u pontee monibus simul, d cum y

de, in uno, vel altero, dicta dicit simultas ponit, que stat de diffinitione ex parte actus.

Hic q. d.

nita per nos, facilia et potiva, dalia nativa. Potiva est facultas nata in tua abstractione denudata a bonis singularibus, diuellibus et impedimento d[ictas] actionis; tunc enim et p[ro] me potest, domino indefensa bonis singularibus, secus et contra, dicitur potiva, quando potiue d[icta] sit detractione actualis dicta ea penitus excludendo. Nativa est, qua licet nata in stua d[icta] actionis p[ro] defectu individuale a parte; Vocat[ur] ne nativa, q[uia] nata in tali statu d[icta] sit potiue debam, dicit defacto de facto stat hanc singularitatem penitet potius quam alia, nec potest alig sibi essentiale p[ro] q[uo] sibi repugnet dari coniunctum. Itaq[ue] q[uo] dicitur eadem est diuersorum, ratione et uocis et uocis et dicitur in stua d[icta] actionis, ratione cuius dicitur nativa, seu potiva, de ipsa dicitur in stua abstractionis, ratione cuius dicitur potiva, licet indefinite sic ut supra positum.

Ad p[ri]mum cum dicitur primo assert: nata humana, Vg, intra: pro singularitate existentie accidentis et substantie a parte rei potiue, et generaliter dicendo omnibus individuis talibus, unitiua humana in Paulo in Plo, vel in alio, vel in tali, sane defendunt aliqui Scotici, ut Canonicus, Mendicus, Pascalicus, Faber, et alii. Dicta ad illa defendit, negat a parte rei solum dicendo indifferenter nativum. Unde negat dicit, q[uo]d non est entitas dicta nata Plo, sic de ceteris. Alia defendunt Tartaretus, Lichetus, Martinus, Saltzmanus manuscripti. Dicta.

Sit nata defendenda X: Nata a parte rei non p[ro]pter differentiam nativae. Ita D. N. plurimis in locis, p[re]cipue in 2o, distinct. 3a, q. 1a, paragrapho, Dicta, Vbi negauerat ad hoc tantum et Damascenus dicit, q[uo]d como, quia diuinus nec est nec non est reale: como. Dicta in creatura nec est nec non est reale: hoc non ponendo nec ponere, q[uo]d aliqua nata creata in diuisa praxel de multis individuis praedicatione dicente: hoc est hoc sicut dicit: Pater est Deus, Filius est Deus, et increata est aliqua Dicta non est una realis unitate realis minor unitate numerale, illud quod de Dicta necessario Dicta, quia est probabile de multis, licet dicta Dicta, q[uo]d repugnet sibi esse natum, quia non est quia non est.

Et pro alio arte Dei creatae hoc Verbo: Nata est natura ex illud quod est eternitas, secundum quam est una in potentia praedicata judicat de qualibet ut supra dicto: Nihil est Deus quale libet ut nihil in se tale: hoc est solum possibile de obiecto ad ipsum existente actu considerato ab intus. Quid clarius? Et q[uo]d Verbum p[ro]pter quod non textus aparet manifestum D. N., solum dicit q[uo]d natura cognoscit a parte rei.

Ad 1um dicit: Sic ad entitas indicata nata est pro Plo, et Joanne dicit increata, aliud mutuum est tractatus; hoc est abstractum, q[uo]d nata humana, Vg, nec natum est omnibus in uidet, Deus p[ro] nexu hoc. Ad secundum dicit: Sic ad entitas indicata nata est pro Plo, et Joanne dicit increata, aliud mutuum est tractatus; hoc est abstractum, q[uo]d nata humana, Vg, nec natum est omnibus in uidet, Deus p[ro] nexu hoc. Ad tertium dicit: Sic ad entitas indicata nata est pro Plo, et Joanne dicit increata, aliud mutuum est tractatus; hoc est abstractum, q[uo]d nata humana, Vg, nec natum est omnibus in uidet, Deus p[ro] nexu hoc. Ad quartum dicit: Sic ad entitas indicata nata est pro Plo, et Joanne dicit increata, aliud mutuum est tractatus; hoc est abstractum, q[uo]d nata humana, Vg, nec natum est omnibus in uidet, Deus p[ro] nexu hoc.

UGR Biblioteca Universitaria

Respondet ad hanc Vae: prando sequela maxi: q̃ mysterium SS trinitatis, inquiunt, dicit tres ineq̃s q̃rum numerorum aa sit simul in tribus personis atq; increatis, ne sit una numero in duabus aa sit oly specie; a q̃ eius vna ne numero oly specie, sed ne pluresbus diuersis entibus aa sit vna aa diuina de qua loquimur, nec q̃ aa diuina salvat in qualibet p̃sona aequate, atq; non aa humana salvat in hoc pallio undiq; aequate sit oly, ne adaequate, q̃ aequate in oribus simul, ne aa una multiplicata numero distinct pluribus hoc numero dictis, sit vox diuina.

Iquanius hec Vox personae acta Videat ante ejus argutias tollit q̃ aa sit vna numero, neq; specie, ne tollit q̃ sit individua. Vnde inde ne emesa negao, ne sequatur. Mysterium SS trinitatis stat in hoc, q̃ deitas sit individua, et multiplabilis, entibus distinctis in tribus suppositis Vt dictis; q̃ si vna deitas aa creata sit multiplicata in pluribus individuis, vtiq; eet aliud tam ibi mysterium; sic hoc explicato, q̃ tenet Vox p̃sona.

Demum dictio numerica, si verata hec exempla singularium, sed tria Vae: Mary, in nra, Pri, Phi, stat in oly singularis, sed tria nra sunt extra talia distincta? Sit ita: q̃ ad hoc pertinet actiones nra metaphysica, q̃ individua in oribus individuis sicut divina nra in oribus personis, ne Pri, Phi sunt duo individua numero dicta, propter hoc numero dicti; q̃ nec Pri dicetur, nec sit Phi, nec sunt plura numero dicti; q̃ nec Pri dicant duo homines; deventur plures homines, sed una numero, sed una in pluribus sit humana entia dicta.

Ad obiectiones dicitur Divina natura Dei, q̃ in tribus est una, multiplicabilis; q̃ in Pri, Phi una entia in multiplicata humana non sunt duo homines, sed unus homo. Sit ita; q̃ nra Pri exludit a se ente nra Phi, q̃ pertinet ad dicta dicunt vera, sed intra ad minus exclusa, ad dicunt Pri actione, in oly hec multiplicabilitas, hec entitas, sed tria nra; sed hoc enim intenta.

Ad obiectiones q̃ dicunt, in quo debet singularis alia, sed una in aqua te, aquate vas in oribus, intelligunt una aa sed ad in partes, q̃libet individua, q̃ habet partes diversas ab alia? Et hoc, si possibile q̃ non ad divisibilitatem actualem, sed totalem potentiale. Volitas intelligunt, vita una aa sit in qualibet, sed totalis, sed non vita data in una de alio mysterio SS trinitatis, nec vita una aa divina est in patre totaliter, sed totaliter extensiva q̃ tertie cundetes, sed una alia persona; generetur in quolibet singulari ecclesia nra, q̃ habet una entia dicta, est potius una.

Pro 2o Vae: si vera est una aa in oribus hoc, in posset Deus aliquem hoc creare, aut aliquem aliquilare; sed hoc absurdum; q̃ una deitas sit multiplicabilis, sequela maxi: Creatio et productio vel exinanitio Dei angelici, vel alicuius non est destructio totius entis nullo remanente ex hiis, quia ante in productionem, vel exinanitionem non erat Deus, nec angelus, nec aliquis, nec post destructionem erit ex nihilo, nec ens nra, presupponeret existentia alicuius Dei, nec posset illa aliquilare, nec post destructo remaneret ad huc una in individuis: q̃ posset Deus creare, aut aliquilare. = ante 2um dictas quo ad 2m partem responditur et q̃ alia [illegible]

93

DIFITAS QUOD 2.3 PARTE, SUPOSITIS ALIQUS RESOLVIT.

Pro elucidatione intelligentia huius 2e partis 3e, notate, quod Deus potest, seu in signo pure quidditative dicere, nec de mutabile ex plate Deum esse, nec particulare esse, nec de stare ex illo Antecedente probatur, equinitas, tyae equinitas, ideo, quia hoc non addit nisi quod dicit, sua praedicentialiter huius Vae, quod non potest Deus aut in divinam dicere, non posse sine praedicatione quidditive dictae, falsitatis propositionis, praedicabilis Vale aquale hoc est, quia nec illa ingrediant Deum esse, aut in divinam.

Unde non sunt

signo nec Deus, nec Vnalitae, nec individua, sed hoc onea deve sume de Deo sed Deum esse propter quae essentia ad Deum, quam in dentical realitati, tyae Vae, de Deo sed de tale de tali abgrinde te ad singularitate ad Deum, tyae quae superius, ac Vltimate infimae, de quo Vnde non sed Deum esse tyae exercedum, illa: ad Vnalitae denique Deum, tyae quae subtyae ad esse Deum, aquae Vnalitae quae singularitas non addit connexus, sed in aliquo individuo, retinet ad hoc Deum esse de quo habet, et solum illa habet intellectata.

Notate insuper, quod dicta, et exercitata 2da Diderani posse ab Vepliue, seu undicti ringlaritate existentia Dei non esse seu Centiae, quia nulla Deum esse dicere de Vepliue, seu ringlarizata ex plate ringlaritate, quae nullo modo pertinet ad Deum, sed tantum debao ad unum. 2° pertat endi quia de dicta, de dicta specitive Deus de sua Vae realitate, quae de, separata de Stua de actione, i praecisa, de inspecta Deus esse in hoc non procedit de dicta in praesenti Verosuenda. Hic scitis.

Sit quod dicta ab parte Vei seu ut dicta de actionis exercitate

Retinet Deum esse in Vae naturae esse superius explata. Item Vide in 2° distinc 3a, 4a, 1a, paragrafo ad 2um quae sequuntur Discipuli de one secta, de secunda. Et Pur 1° Vae abi pro data quae sicut ratio: intur nexus Vlta facultate de scipit magnum quexse Deus omnibus individuis, hoc ex placeret, quia humana aparte Dei est realitas dex se singularis, seu hec: quia humana a parte Dei est haec, et non haec Deus. Haec scipit: nullum ens dicet cognitionem abugentyna humana ut nec erronea, aut abingeret Deum aliter ac esse in re. Deus quia humana dere dicet, Dinte lyget Deus, intelligeret de prato, ribo boario, de lubacabi repugnantia, et hoc non est ex actu erroneo, i. de. Deus: de posse potest abstrahi ut nec a parte Dei ex cognitione erronea alia Vae, quia de scipit potest actus de prato, ribo repugnantia, i. de.

De Deus quia creata de ente hec: quia Deus ens hoc de creatum, et naa Divina, et creata. Pur hoc Vae: ideo naa Divina ens Deus, quia de sua parte Dei est hoc: et Deus naa creata hoc: i. de. = Veget hoc Vae, quia naa Divina non est Vae Deus pendet ex aliqua propate intrinseca Deus naa Divina: de naa creata non dicit de Deus pro patione. Sed tamen naa creata ex omni seu Deus naa Divina: de plus scabilis, seu tella. Sed 4a: hem ut entia, quia de sese ringlaris, et native Deus ad

Respondetur naa Deus

Deum esse de sese ringlaritate, quia de quid abi practica, Vae realitas, secundum naa creata, quia Vae realitas

UGR Biblioteca Universitaria

a singlarite dr, quit, nr me ludere cr in sua deputa pali, & dico pot: salty, naq; ate dr, pejo, ng; de-
pta singlarite. Pal: ritag; huius dr tionu; inme tapica pet: pet, Vel: statuemus naq; nr Virtualit; ng;
pali: dirigue a singlarite, ſ pronume ad mus tale dr tione, ſic hac ſpecies ma Vac; ypugno han; dſpara-
ng.

Et nr: illa dr tio Virtualis, ſupt, u naa a parte rei ſit dnis: gnt net respon. Pans: Dr tio Vir-
tualis singlaritas naa ſupt, u Vera a parte rei singlaritas, dmunicalis: q; dr tio naq; a singlarita
ſupt, u naa ſit a parte rei dnus. Pue oa: illa nr divisiue entia a parte rei unus mul tas naa aqua; singla-
ritas: q; a parte rei singlaritas vere denomat; singlaru: q; a parte rei naa, a parte rei aut mj-
nulla eng; tao e potuis v nec; ſ nalterius.

Pr: Heredi tas Virtualis ſupt, pr illa nr divisiue entia a parte rei
heat unitg; numeraliq; dmultitudinis, mong; illa, uones ſpecies dſunt: g; eadq; quog; ſupt, u a parte rei
naa quamis singlaru ſit dmunicalis, nec Vlla dispositio nr Virtuagge excogitalis. Demq; Virtuali
existg; naa ſeu a tr; ua prata, ſ, dnis, q; ex tha nder tant eventig; rei in dno dicendi ſ, ng; dmu-
nitas, dVnas ll partiones naq; respective: g; nulla Vac; q; ua parte rei, ſeu et unitg; ſ, n partione, que d-
munitor.

Pr xq; Vac: naa huma ex ente mai ſ, or tulat hanc, quę Vla singlaritg; g; a parte rei dnis mag;
ſub rndit g. Pans: ſi naa huma ex ſe ſ, or tulat ſ, p tacitate, Vel: ſ, o ſ, et naa huma Vla ſ, or tulat et;
ſ, hoc n: g; dr. Minor cleata, q; naa huma in ſe non ſ, or tulat, nec hab; ſ, p tacitate. Pue maor: ſ, nat; g;
cui nit ex ſe g; dVel: ſ, o ſ, et dnit; naa ex ſe ſ, nit ſ, p tacitate: g; dr. Maor ſ, et: g; ſtus existg; Vtalis
n ſ, et in ventre ex entig; naq; humg; ſit ſ, nat; g; adventicig; g; naa huma dnis ex nat; ticig;, seu ex entig; Vtalis
n ſ, tecat, nec Vlla ſ, p tinnec ſ, ico, seu ſtus Vtalis. Tantus magnitudo naq; tangg; Vt solvunt.

ARTUS 3us

ARGUTA DA VTRAQUE X.is SOLVUNT

Arg: to da ſ, ta X.i: Onia individua naq; humg; hent vnq; omino individuq; naa: g; hent
vnq; naq; ſ, inexistig; dng. Pans: Onia individua naq; humg; hent vnicq; obtinue de trong; ſ, de-
fino obtina naq; ei ſp; ana ea explicite; ſ, ta: g; dr. Pue maor: onia individua naq; humg; ſ, p tinue
Vnivoca; g; quę ſ, p tinue Vnivoca hent vnicq; obtinue de trong: g; dr. — Pr: naa Pet; ſ, Pl; a pars
Vei caret divione ſ, pali, dſ, entiali; ſ, unitas e caentia divionis; g; a parte rei entis, dſ, non naa
vna positive, dſ, inexistig; dnis.

Respondeo dmaz: Et ad eius probatione, dico maz; et ad eius gnatia: onia individu-
a naq; humg; hent vnicq; obtinue de ſ, ong; ſ, pali, dſ, entiali, dſ, do maz; vnicq; entitative dſ, ng; no maz;
dſ, ceſſa minore, ſ, pali, dſ, oa. Et ad illud de vnc vocatione dico mie; ſ, quę ſ, p tinue Vnivoca hent vnicq;
obtinue de ſ, ong; ſ, pali, dſ, entiali, dſ, do, vnicq; entitive dſ, ng; no minore dſ, og; Et ad vnc vocatione; eng; ſupt de ſ, to-
ng; obtinue ſ, ta ſeu natę ex ng; ſ, inde ſ, hęc eng; nas Vei ſupt, cuius dſ, Vac positabit ratione vnag

UGR Biblioteca Universitaria

eaq; vag negocijs, & singulis individuis, vnyonno dexetys tando de illo.

Ad 1am maonem Resp: Vniuerse
caurtiq; divisionis ibi proportionaliq; magnitudinis, & Plus oly heat vnitas plus, & entiua, inde exercere Solu-
ly divisione plus, & entiua. Duo heat vnitas vealis, & entiua, inde exercitu hominum in Caurecheuio-
ne vealis, & entiua, ideo hoc nras enbue chuisas: & dugunt Paus, Plus Prentiue, nuo plus; ad hoc
eny necessarium oly q̃ recent de tarpas, & etiã pro alterius vaus, seu dissimile, specifice.

Ad 2dam Regis, & eadem, si naae
Dnus kindita, in principibus: Pus veho, Plus veho oly honest pbaly Dne: hoc est nauity: q̃ naa habet esse
Dnus kindita. Pus maor: Nihil Dne est identificaby Pro & Plo: & tale praone requirit vealis de-
nitas: ergo. Min: q̃ ataxmal de praone put ataxmali de Plo: q̃. Pan: q̃ ataxmal de prae humali
quirit in solo. 2o: q̃ non put ataxmali de Plo q̃ eny in illone non put de Ioa ataxmali. = Respo
nando maj: ad pbationem dicgo maj: nihil Dne pinexus tiq; est identificaby Pro & Plo, nihil
Dne pindita, nomaj: & de ataxmali, non Doa in tali sensu. Naa eny, quę est in Pro & actualitate
nto fata de pro: pontialitas identificaby Plo, alius quam ex re q̃ potest destituere
quę hoc aly, & huius actitudinis, & inde est pbal aliq̃ Dne de illo, inquo actualitas, & prome;
de ataxmali vo actitudinalitas, & remote.

Ad 3am maonem, Resp dicendo ax: q̃ ataxmal de non put ataxma-
li de Plo praone actitudinali, & pontia remota, no; praone actuali, & proma Doam; ad prouaone
Doam, & dicitur eadem. Tractio q̃ pendat in identitate, q̃ naa est in potentia pro actuali, & ente
nte, & de prome, & actu beit de pro prau: & q̃ dari in diuiduus oly actitudinalitas, & remote iden-
titas, eadem quo q̃ mo de ipsi prabilitas, & hic genuinus sensus dmunitus kindita.

2a dicit: q̃ mille nag po-
sunt brazi inquid de, Plo. Pus Doa: quę libet naa, ubiq; quatuor ex re potest destituere, Pug. =
Respo dicendo Doam: q̃ mille nag sc oxen, ide, hęc, illa, villa ex mulibus, & do; mille nag simul, nã
ag. hic eny nec ullus brazi possunt: tractio eny requirit identitas, & distitutionis, & solus naa de facto Pug
situat, & da 2nas de facto put brazi, & mille sc oxen, possunt illy destituere, sc oxen, quo q̃ mille etiã
brazi possunt mo ig explato.

Ad 3am Regis, & eadem: si dicta indianag, ut pret, illa, distituere Dne etiã ista, in sola-
titudinis est: hoc intus repugnat: q̃ naa ne talis Dnus. Pus sequela manifesta: q̃ mus a indifferens singla-
ritas uritin hac, villa naa quę ita, uritin hac, villa singlarite; & protehanc indifferentia ponit a parte rei
naa Dnus: q̃ protehęc pria vag, singlaritas de uritte Dnus. Hac pet q̃ ita naa a indifferens ad hanc, villa
singlarite, sicut singlaritas ad hanc, villa nag. = Respondendo maj, ad prouaone, dicgo maj: Ha
mus a indifferens singlaritas, uritin hac, villa naa, quę ita est, uritin hac, villa singlarite, & de
mo, no maj; in mus sic diverso mo, & do maj, & proportione servata, & do min, & no Ioa.

Vt eny, & sicut naa a in-
differens ad hanc, villa singlarite, ita, & suo mo singlaritas a indifferens, ut habeat hanc, villa naam;

UGR Biblioteca Universitaria

...ecty indistans valde, proprie, nam proprie indistans est superiorum ad inferiora, puta de Deo, et ...
...zeta, dist Deo ultimo determinans, scilicet hoc intrinsecum, q. ipsa. Quod quia ad distinctionem nominum, et determinationem ...
...Deus, nam Deus est repetitum distinctum ex hunc, ille, hoc, sed hoc quia illa singularis de numero. Potentia ...
...sa, pa. pa. subintentialis, licet non possit dungi, quia licet nisi, sicut nisi, quia licet non, nisi, ut pa. dicit. Indeterminatus ...
...terens, sicut nisi. Unde determinans, et nisi ordine additus, et quo illa verendi terens, quia plura distinctus ...
...fert, illa determinata, quia unus distinctus. ~

Arg. 4. pa. 29. XX. Omnis actus potentia aderendi, vel nisi, vel nisi ...
...tiae ad illum determinatum, ut hoc actus ad unum aderendi, vel omnis, vel nisi. Sed potentia, et actus ad ...
...potentia, et actus ad aderendi, repugnat, repugnat, quia quod est in actu, ut potentia, sine divisione. ...
Respondeo mag. quando mihi, in sensu explicato, ad probationem dicto mag. Sed potentia, et ad dicti repugnat ...
...absentinco, do, absentinco, nomen, de ista maioris, et ad, ultimo, nego dog. totaliter, repugnantia, tum nam sine ...
...queat esse nisi non sit absentinco nam, et absentinco distinctum individuali. ~

Negabis: gratis, et potentia, de diabolo, luta, potest non esse distinctum individuali. Respondeo: Deus potest, repugnantia absentinco, ut plus, et, quia non est nisi ...
...et repugnantia absentinco: quia. Respondeo quando dicis, quia, et potentia, Dei absoluta potest non esse ...
...singularis, ide, potest illa destruere, sine omnino, mag. ide, potest Deus facere, tuze de, non nisi, quia, pro dico: potest Deus, potentia, actus, dog. potentia, de actu, non. Dog. Et hoc potest probatum, de deo potente, ut plus, et, tale, repugnantia. Potest enim, Deus facere, quia, pro, quia, et, non, et, de, alia, quia, et, illa, velinquat, et, de, alia, transeat, de-
...cut potuit facere, quia. Antichristus, non fuit futurus, quia, non, tua, ab, eterno, decrevit, esse futurus, et, potuerit, opus, decernere, sicut decrevit, quia, produceret, et, generante, Deus, tota, Italia, hic, veritate, potuit, et, quia, decernere, quia, produceret, Deus, tota, Italia, in, quia, tota, potentia, non. ~

Arg. 5. pa. ergo, 29. XX. Omne, quod potest, de, substantia, potest, et, de, accidente, non, et, de, Deo, Deus, in, potest, Deus, a, parte, rei, quae, deus, non, nisi. Respondeo, quando, mag. omne, quod potest, de, substantia, potest, et, de, accidente, absolute, supponente, etiam, potest, de, substantia, et, de, mag. et, supponente, immobilitet, non, mag. et, de, non, nisi, non, Dog. In hoc, non, intelligat, regula, pro, mag. ista, potentia, et, de, hac, plura, dicimus, in, simulo, disputatione, 1a. tatando, de, ista, parte.

Si dicas: nisi, humanitas, Petri, est, humanitas, Petri, sed, humanitas, est, indistans, ergo, denominat, illud, non, seu, indistans. Patet, ergo, Dog. Praeexistens, in aliquo, subito, denominat, illud, tale, quia, hanc, Deus, in, potentia, ut, potentia, Petri, sed, illa, potest, esse, Deus. Respondeo, ad, dog. pa. non, ad, dog. pa. non, ad, dog. pa. ad, de, alia, probatione, dupo, ad: Praeexistens, in aliquo, subito, denominat, illud, tale, sed, subito, sit, capax, denominationis, Dei, sed, non, sit, capax, non, ad, Dog. pa. Unde, Deus, est, pars, in, subito, in, denominat, illud, quod, non, capacitate, illius, in, subiecti, sentia, Divina, Verbi, humanitas, nisi, humana, et, denominat, ergo, illigna, Dei, sed, subsistentia, a, quibus, quia, alterius, et, capax, sicut, Deus, ut, ce, a parte, rei, ne, pre, dimensione, per, accidens, et, potentia, non, nulla, et, salvo, Pa. ni, do, ut, nisi, quia, non, positum, et, dicitur, cuiuspie, aliud, positum, nec, pre, nec, per, accidens, nequit, Deus, ex, nihilo, aliquid, sine, singularitas, quo, positum, inscribitur

UGR Biblioteca Universitaria

pertillā dicere ad hud accidens, vel dā, q accidens dicit tria singularitas, in forte illud nisi exire dñs. Doctor requisit intentyā vocis nostrā dmunty a parte rei.

Respondeo ad, ad probacōnē dicō ad: q vnicō positorū dñi talicui rei, aliud a posity rei, de centralitate inest illi dnie, dicō ad: nisi a posity rei de centralitē nō ad, ad dog. Nacty singularitas, inest singlaritē centralitē, est tria, et accidens, et hoc modo dñi tas, singlaritas nō ponunt, ponentes a, nisi aa, quę est tria, de centralitē dñi, videret q pactionē de centralitē singlaritē. Vnde nisi, q aa quę est tria, et dñi in posita ad hud accidens in tria, singlaritē est, herety q accidens post ee extra nec singlaritē q hę nō ponitā.

Colligit ex pdictis ex humis q̄ genuinū sensū, in quo scotę defendimus dñitē in nā, dicit q̄ dicimus a nomē talibus, q̄ est rōlyn vocibus, de ebat hui, nō in vocibus ipis dñitē cognitis. Dicimus etiā q Platonē, et aggitē sentit pdā dñi positas singulāribus separatas, nō vā illi sīn dentotas. Dicimus nīamus dentotas, q̄ est tria ent dari in rebus nāi dnie, Cetery, tole, dñitē nō sunt ēē a parte rei, rōlyn tunda lit, seu virtualit, quā nis dnia in feriora sint similia, post inde intus vocinde ēē ex parte obtenta ag dñ amborum, in qua obtinet sētia virtualiter inferiora dnant.

Nostrā dñitē, dñitē in rebus agnoscimus, q̄ hanc dñitatē nīm dicimus esse actualitatē vel nā dñi ad eundē ipsorū in eorum singulis individuis, sta nā, quę est nīm, quatus ē ens et potest ēē nā, quę indicto, de actualitē ad hucservat nā instā dē actionis, q̄ talis allegat, ppter medium tyā accidentis ipsi extrinsece vadē de actus, quę allegat dict precedentē extranea vadē actionis Diuns Valentinus nā talis singlaritē a genere=93a= vbi nā Parisiēsis, vg, seclusis hecceitatibus disquantitatis artis 1us difficultē resolvit.

Q. 93a

VTRVNAA PRIE PLI, VG, SECLUSIS HECCEITATIBUS, DISQUANTRR. ARTUS 1us Q.

DIFFITE RESOLVIT.

Pro intelligentia huius q̄ notandū est, q̄ in presenti nomus de distinctione mendali, inquod utrum entia nā vadē singlaritis, vel nomus de distinctione entiva, quę sequit ens, ut vario ens. Vnde dicē, accingunt se: Vtrum secludendo hecceitatibus nā Pli, vg, ena huma Plē unitas de facto seu de tua ad hanc difficultē diversi sentiendi, maxime cum scotus in manu scripti, quę alii tenent in dugui, vg dicta nā, seclusis hecceitatibus, aliud aposity ent ut.

Pro Ar. nā huma, ena huma Pli. Circa de alia dicit, seclusis hecceitatibus disquantitatibus, tunc ens tive. Et Xa. Vide. Tunc tā ce, 43a, paragrafo 2a pdicta, ēē valde formis Doctoris subradatē. Pro nā Pli, ena nā Pli de facto mai ex existentes nhent distinctiva, q̄ hecceitates, seclusis hecceitatibus disquantitatibus tive. Pro ans

UGR Biblioteca Universitaria

ꝑplicat ꝙ necessitate tribuant nãi de facto in Pio, & Plo existentibus diuinꝰ & realem entiꝝ ipsarum: ꝙ naã Pãi. Pãi: implicat, q̃ propria pario tribuat alicui ab illo q̃ necessitꝫ proprijs principijs pariendi; & necessitꝫ nec subtꝫ propꝫ diuinꝰ entiue naturarum: ꝙ. Maxime per indurone in nobis pariendi & subtꝫ ipsarum, nequitonꝫ Iudeis tribuit aliquo q̃ nisi tho, q̃ nec subtꝫ propꝫ Iudeis. Pro minori: Diuinꝰ entiua solꝫ fundat autꝫ in necessitate agendi, & necessitate patiendi: ꝙ.

Pro: naã Pãi eadẽ agentiꝫ naã Pli excludit necessitatẽ, etiã de facto prouenientem diuinꝰ; at quinãa Pãi naã Pli necessitabit diuinꝰ: ꝙ etiã diuinꝰ excludit necessitatem. Maior pet: nã quicquid est in Pio, est de facto, & sicut quicquid est diuinꝰ, ita diuinꝰ. Minor etiã tradit̃ Doctrina Scoti, Doctoris mei. Videri potest, & probatur naã Pãi & Pli diuinꝰ excludit necessitatem.

ARTUS 2us

REPLICE, Dãrioꝝ SOLVUNT.

Arg. 1o: diuinꝰ entiua data est nãi Pãi, & nãi Pli excludit necessitatem: ꝙ nec diuinꝰ tale nãi. Probat: nãa Pãi existente in necessitate eius Vadi ueniendi a parte rei inti Pãi, & Pli, & Vadi ueniendi a parte rei fundat realiꝫ diuinꝰ: ꝙ. = Respondeo nando ad: ad probationẽ dicitur maioꝝ dico mihi; & Vadi ueniendi a parte rei fundat diuinꝰ prout diuinꝰ eadẽ ꝙ ac diuersitas, & prout diuinꝰ ponit idem nomiꝝ & dicitur.

Identitas 2a sumi potest & prout ponit diuersitatẽ, & prout ponit diuinꝰ. 3o enim identitas ponit diuersitatẽ, nec repugnat rem esse in nãi Pãi, & nãi Pli secundum se, at uero ponit diuinꝰ nec repugnat rem esse in pluribus siquidem sint duæ, nisi diuersæ. Vnde nãa Pãi in necessitate eadẽ & nãa Pli identitas ponita diuersitatẽ, non est eadẽ identitas ponita diuinꝰ. ☞

Arg. 2o: ablata singularitate auferꝫ Vadi quendi nãa: ꝙ nãa huma Pãi & nãa huma Pli excludit necessitatem diuinꝰ. Probatur: singularitas est pars diuidendi, & multiplandi nãa: ꝙ. = Respondeo diuidendo ans: ablata singularitate auferꝫ pars diuidendi numeralitꝫ nãa, ꝙ do ans. auferꝫ pars diuidendi entiue nãa, nõ ans, & do; & eadẽ diuinꝰ diuidendi non probatur. Detur singularitas pars diuidendi numeralitꝫ nãa entiue, q̃ ac ipsi habent entiua diuinꝰ, sequitur & esse in tertia, esse habent pariendi, nec pe diuinꝰ.

Arg. 3o & ultimo: si naã Pãi & naã Pli sunt diuinꝰ in esse quidditatiuo, sequitur & diuinꝰ generica, & specifica & numerica; sed nulla ex his diuinꝰ: ꝙ nulla diuinꝰ diuinꝰ tale nãa. Probatur minor: diuinꝰ diuinꝰ generice, nec etiã specifice, q̃ tres duo homines diuinꝰ sunt in specie tho, & equus, & nigredo numo, q̃ esse dicuntur singulariter q̃ nec numerice diuinꝰ: ꝙ nullo modo diuinꝰ. Docent naã Pãi & Pli. ☞

Respondendo nãa, quoto tyargutꝫ Vult, Vnde ipsa nãa nec numo, nec specie, nec genere diuinꝰ. Solutio petitur multa alia; nã necessitas, & esse naã diuinꝰ, & ipsa nec genere nec specie, nec numo

UGR Biblioteca Universitaria

dicunt, et ty formalit a parte rei formalitates excludentes ad invicem a parte rei utrumque. Petet igitur imo ex terminis, respectu rei, cum vero minus non dicunt vere rigorosas, in genere, specie nec numero, sed tantum modali distinctione. Omnia argumenta, quae in nostra sententia obiiciunt, in 2a distinctione militant, sed illis invenient solutiones, ideo hic nunc inquirere: Q. 4a = utrum unitas omnibus conveniat unitas formalis a parte rei = articulus 1us = suppositis aliquibus declaratur difficultas, et ponitur conclusio:

Q. 4a

Utrum unitas omnibus conveniat unitas formalis a parte rei?

Articulus 1us

Suppositis aliquibus declaratur difficultas, et ponitur conclusio.

Pro intelligentia quaestionis notandum est 1o, quod unitas est passio entis, unde tot sunt unitates, quot fuerint entia, et cum sit triplex, et idem unitas triplex erit, nempe generica, specifica et numerica. Unde quando datur ens genericum, nempe animal, etiam debet dari unitas generica; reperitur etiam ens specificum, nempe homo, et idem reperiri debet unitas specifica, et denique reperitur ens numericum, ut Petrus, etiam debet reperiri unitas numerica.

Notandum est 2o, quod unum ex philosopho 5o metaphysicae, c. 6o, sic definitur: indivisum in se et divisum a quolibet alio. Unde illud dicitur unum numero, cui repugnat simpliciter dividi in plura numero distincta, ut Petrus, qui non dividitur in plura individua; illud dicitur unum specifice, cui repugnat simpliciter dividi in plura specie diversa, ut homo. Illud denique dicitur unum generice, cui repugnat simpliciter dividi in plura generice distincta, ut animal.

Notandum est 3o, quod istae unitates inter se comparatae se habent ut magis et minus, sicut quidem una dicitur maior alia. Illa vero dicitur minor alia, quae maiorem divisionem admittit, ex quo apparet, quod unitas numerica convenit maxima, quae ab omni divisibilitate recedit; unitas specifica, quae formalis etiam vocatur, est minor numerica, quia admittit divisionem in plura individua, et minor unitas generica (quae etiam formalis appellatur), quae admittit divisionem in plura genera. Unde est minor omnium unitas, quae admittit multitudinem numericam et specificam. Repositum tot sunt multitudines, quot unitates, quia unitas multitudini opponitur, et sunt oppositae contradictorie.

Praelibandum est 4o, quod divisio specierum specificarum singularium dicitur divisio distinctionis materialis, eo quod differentiae individuales destituuntur individua, quae se habent ut materia subiecta, de quo non gradus transcendentales, et quae transcendentales formant divisionem distinctionis specificarum, dicitur divisio formalis, eo quod talis differentia destituunt essentias, quae est forma individuorum. Ex quo clare deducitur, quod unitas formalis est illa, quae convenit alicui essentiae indivisa in se et praecisa formalitate seu essentialiter, ut natura humana, quae est unitas specifica nationum omnium. Unitas numeralis est illa, quae convenit alicui essentiae indivisae in se et praecisa materialiter, ut Petrus. Unitas generica dicitur etiam formalis, et illa quae convenit alicui essentiae indivisae et praecisa formalitate generica, ut animal.

Denique praelibandum est, quod nostra in hac disputatione praeter quaestiones sunt inter ens, in quo solum dicitur praecisa essentialis, et in tertio existit, scilicet quod est abstracte, et identice singularis, et denique in tertio existit obiective, in quo est praedicatio praeter ea quae illi applicantur, et per rationem vel comparationem.

UGR Biblioteca Universitaria

sue, thus præcedit one na Lure, secundu: q naa pñs cognit ones que sing lonizata, thus dexistq obtinaq
ev lmus, q sing lares ones recipit enter suas prg siones. Rata, que het naa in thu eentq, Vel net inquedq,
thaj accgs dniunt ena lis tatibus, ponunt dnis de ssa in thu eentq; talia enj dniunt naq salq supadthyg-
pe, thu existq realiq hec rei tate, d thu existq obtinj, supumus.

Sintia 2: que libet naa dnis, sive in thu eentq; sive
in thu existq diderel, het a parte rei unitq plalg mioq unite numerali. Antequ 2 3 proven ad vertere de-
vetu: thu eentq nec thuq solicitudinis ac reparationis naq; eq thu pure quidditq, que nyquq Vel ditanaaq
sgk ella Comitat, sive existat, sive pregrindat, sive, quo sensu nec 2 pquod vtaggbar 3 autoritt
D.S. in 2, d thu 3a, et 4, recedentes: alig e vna in Vel realis abgronis operatione entis mioris unite numerali, sive
unite prolixa singlaris, que vna enaq dnis, 2 dm uta, unitq propriq naq junaae, naa endi ens ad unitq sing la-
re: ex D.S. tenet naa. Patet

Pars 1a quoad 1a parte, nyhe, talg unitq dnis enaq in thu eentq: q a parte rei ens Vel realis pa-
te Vel het Vel alg unitq in eogradu, inquo e ens Vel realis, naq in tali status vere, d'rentia: q vere, d'rer het unitq
bi, proportionata gnihe, Vel alg generica, specifica, 2 qualitq naq. Modo ric, s vna entia rn solvat mere funda-
liet, Vel alis, positive a parte rei: q vna dnit naq positive Vel alis a parte rei. Patet: patio a liorum naq Vel alat
in illa mere funda litq, Vel alis, q vna e patio entis: q in aa e en het a parte rei sug unitq.

Dnaq in thu eentq

in het alig 1a q pluralet positive: q e vna positive. Patet 1a: Vnq, d multa q mediate o ponunt, quod dq en
de vertet, e positive q vnq, e potive multa, naa in thu eentq in het potiug multitudinq: q de vet het positiug
tq; Demq; nmus repugnat naq dicio, aut multitudo q para Vel alia quq sing lare multitudo, aut divio q para
mata alia; e q sing lare repugnat talj multitudo, het unitq numerali eq potiug, Vel alis: q Patet dicendu de nau

Pars 2a quo

ad 1a parte, hac Vat scotus ex d. 1. dig na: extra ponoris Vel alis de ventes Vel alia; e 2a entia Vel alis ponit, q vnq
nyd a nihq destruit, de xxxy pit alius dig ex tra 2am Vel alis, Vel alia de ventes Vel alia: Moris; q quadlibet ex tra ipa
Vel alis ex tra ipa vnq alq unitq Vel alis, Vel bieny dant duo Vel alia in illa linea de vent dari vnq, d vnq Vel alis; s vna
cuius libet ex tra d'rio positi ne numeralis; q e Vel alis. Pue mos, subuntas: Calor ne 2a nihq fugoni, 2 Vel alis
divi dualis, q tunc tot ec d'tas ratis Vel alis, q ec individuae; q e 2a nihq fugoni, in Vel alis calor, e dent duo hac Vel
hent unitas. q

Ad 1a: Calor A nec ly ponit fugoni B, s etiam ouj fugoni, q d'r ly 1a d'tatis un e d'is pro indivi-
dualis q naa fugoni; q 2a rectas exercet f int naa status q d'int hec rei tates. Ad d'tat: nq Calor A nec ly
destruit fugur B, q Vel alius, nap hec et. Pue 2a: e sing laritas cuius q fugoni, e Calor ne cuius q fugoni,
rexus q 2 et 1a, calor in pertaponit fugoni, nap hlua cuius q Vel alis ponunt. Ad 2a: q rectas, que dnit huic calori in
orne ad hoc fugur, n d'rect ipre in orne ad aliud, q n pert Calor ponit huic singlaritt, e remul alteri ornodi-
vocatq: q 2a rectas d'nt fugoni &c

UGR Biblioteca Universitaria

Pur nunc X quoad 2am partem; nempe, natura in sua existentia retinet eandem unitatem, quam in sua essentia habebat, ita ut multiplicatis individuis pluris sint entitates unites. Videtur ex Scoto nostro, nam in 2o, distinctione 3a, quaestione 6a, paragrapho ad 9m, dicit de unitate formali haec verba: Ideo, quod unitas realis est alicuius entitatis existentis in individuis duobus, et in uno. Et in 3o distinctione 4a quaestione unica haec habet: Et nunc ad propositum dico, quod in natura humana in Christo est unitas aliqua realis minor unitate numerali; et similiter unitas realis in Maria: quod tenet ex dicta natura X.

Prob. 1o X ratione: praedicata, et differentiae, quae conveniunt naturae in suo esse essentiae, conveniunt quoque ipsi in suo esse existentiae; unitas formalis convenit naturae in suo esse essentiae, ut alias in 2do modo, dicit probatio ... quod debet etiam convenire in suo esse existentiae. Maior obtenta ... X ante. Maior probatur, nam quaelibet essentia quoquomodo ... est invariabilis; proindeque retinet praedicata quidditativa, et passiones, quae illa sequuntur, nam variatio passionum arguit saltem a posteriori essentiae variationem: ergo natura in suo esse existentiae habet unitatem formalem, quam in suo esse essentiae habebat.

Prob. 2o X: Natura humana ... multiplicata ad multiplicationem individuorum: quod non multiplicat unitas ipsa ... Prob. ... : Unitas formalis est propria et intrinseca passio naturae, et ab ea ... ; si explicat aliqua natura, seu essentia multiplicet, quin etiam multiplicet, et ... de illa evidenter fit: quod sicut natura multiplicat numero, ita multiplicat unitas formalis ... evidenter ... Dices: Unitas numerica non opponitur unitati formali: quod unitas formalis non deperdit per unitatem numericam. Prob. ... : Unitas numerica solum opponitur multiplicatione numerica: quod X.

Denique Prob. X ratione: Distinctio, et multiplicitas formalis est multiplicitas, et distinctio specifica, vel generica in una linea; sed natura humana ... non specifice multiplex in Petro, et Paulo: quod non multiplex, et distincta formaliter: quod est formaliter una. Prob. ... : ... , quod ... differunt ... atqui Petrus et Paulus non differunt specifice, seu formaliter: quod non multiplex natura in Petro, et Paulo formaliter, seu specifice, et ... est in eis una natura unitate formali. = actus 2us = confringunt inimica tela

ARTUS 2us

CONFRINGUNT INIMICA TELA

Arg. 1o Philosophus 5o metaphysicae, textu 7o enumerans unitates solum facit mentionem numericae, specificae, et genericae; sed istae duo ultimae conveniunt rebus per intellectum: solum prior convenit rebus a parte rei. = Respondeo ibi Philosophum per unitatem genericam, et specificam intelligere unitatem formalem, nec ... : quod unitates formales sint proximum fundamentum ex parte naturae unitatis specificae, et genericae, optime tales unitates appellant fundamentaliter genericae, et specificae, loquendo quae convenit intellectu.

Arg. 2o: esse formale convenit rebus a parte rei per operationem intellectus: quod unitas formalis, quae sequitur esse formale, datur a parte rei per operationem intellectus. = Hoc argumentum ex principiis pendet ... positis 152, in metaphysica tractatu ... dictum ... late solvemus. Pro nunc ... respondendo ... , quod esse formale est intrinsecum, et essentiale rei, quod a parte rei est independens a consideratione intellectus cuiuslibet, et ... convenit.

Arg. 3o: sicut res se habent ad entitatem, ita se habent ad unitatem; sed conveniens ... , quod datur a parte rei solum habet unitatem numeralem: quod non datur unitas formalis. Prob. minor: Si natura humana, ...

UGR Biblioteca Universitaria

daret talū vnā dictā a numerica sequeret, q̄ in Pro, Franket eadē, de una naā pali, & hoc ē abrudigo oñi entiā. Mor ē certa, q̄ ūdictū nag entiue dūgunt. = Respo dō maj, dnando mig. Ad probatonē, dūgo sequela: sequeret, q̄ in Proposito rand et vna spēs eadē naā numerica, no sequela: de vna spē eadē naā specifica, & dūdigo: et vna eadē, tōe eiusdē pali, dog entiue, no sequela, & dūta miōr eadē mō, nō dog. Et ny Pm, & rand ar mulent vna naā specifica, quilibet thy, et sua nag entiue dūtg, ena a alterius. Et quo infert, q̄ cuilibet nag cuiuslibet individui naā proprie pali vna.

Arg 4°: Hunc aliq̄s pali habēs vnā q̄ hent vna entiā, & naā humā, vg, & divisa in ūnū individuū dūtg, & tū ex ūtg nē ex nag, & multiplex. = Respo dūquendo nag: Hunc aliq̄s pali habēs eentialiter vnā q̄ hent vna entiā q̄ nate in ex ūtg no, q̄ nate in ex ūtg, dō maj, & dūta miōr, nō dog. Et ny, & aliq̄a individua dicant ee vnā pali, n sequit, q̄ entia illoy sit vna q̄ in ex ūtg in illis, sup, q̄ sit vna q̄ nate in ex ūtg q̄ dūtg nag. Deinde q̄ specialiter, et sit mā lit divisa, & dūtg & rupta.

Dal dicitg vna pa-
ticulā premior vnate numerali. Pdog: maioritas, & minoritas vnā ti Cognite xeo g̃ maij, & minj Relinquat divisionē, & quilibet naā numerica et sua vnate pali, & sic nulla Relinquit divisionē, & c. = Respo nando dog. ad probatonē, dūgo maj: maioritas, & minoritas vnā ti Cognite xeo g̃ maij, & minj Relinquit divisionē in illis naā in existit pxce, nō maj, adq̄ naā eīdē exeni, dō maj, & dūta miōr, nat dog.

Etny vna pali nt
miōr vnate numerali, sup, hoc dūpanita, q̄ vna numerali ita ē detracta ad ny, & xse nullatenus alteri dūnise potit: Petri tas ny, cui vna numerali dūtg ita ē exse detracta ad Pny, & alteri nullomodo nise potit. Dnā vō pali & talū nag, & exse nē ad ny detracta (et alicui Pring tarit, & tranat Pindiferens ad plura ita nag, & dūtg talū nā pali Relinquet quanty ē exse dūnge dalia Ring tarit, ab illa q̄ actualit ē dūnta, & dūtg. Et hoc mō intelligi nus D.t. q̄ dixit: Vnaty pali ee maiorē vnate numerali.

Arg 5°: P vnā q̄ dicit aliq̄ vny inse, & divisa a quolibet alio ig quolibet individuo dat vnā pali distinctū aliq̄ vny inse, & divisa a quolibet alio individuo pali, & vny individuo & divisa partibus alio & illius & specieī ig quolibet individuo ūnet vnate pali. = Respo dūquendo an: P vnate & divisa a quolibet alio como, quod vnā ē propria illius pars, & do. alio mō no, & dūgo & c. ig quolibet individuo dat vnā pali distinctū illud vny inse, & divisa a quolibet alio individuo illius & specieī, nō dog. Divisa specieī, & do dog, & de rarā mōi subsunta, nō Vmg.

Vta Solēnitatis argutia
quas aliones plures dependent, facile pcipiat, & notate, & illa vnā, quē ē propria vnius pro-
prietas opponit Dni como, quod ē propria illius distinctū illud vny, & divisa a alio. Dnā vō, quē ē
propria alicuius pro-prietas opponit Dni, & aliquo mō plurib⁹ Dnis, & distinctū vny & divisa a quolibet
eorū, q̄ talis vnā & Dnis. Dnā g̃ pali, quē ē in Pro ē propria illius pro-prietas opponit Dni, g̃ pali
vnā & Dnis, & indistinctū a nullo individuo speciei hūng. Indē, & distinctū Pny vny inse pali, & divisa
a quolibet alio individuo suę speciei.

UGR Biblioteca Universitaria

Vna ad numeric a Pr̃ē propria illius, prou proprie oponit Dñi. Vnde dicitur Petr vnus ex numeric, et numeric dicit aquoli bet individuos sue speciei. Vna tē talis nag Pr̃ē potest dici propria illius, prout oponit Dñi, facta ꝑ aroem de individuis alterius speciei, eo q̃ est propria nag, dñi, q̃ subiacet tm ꝑ hoc modū dicitur Petr vnus nec talis ꝑ talis diuisa aquolibet alio alterius speciei.

Pag 6ª Relatiuū dentis fundat in vnate tales: Petrus, Plus, etc. ideo in naa ꝑ Velaoñs dentis: q̃ naa q̃ est fundata talis Velaonis, est vna in Pro, Plo, et Doctē vna nag in multa plata ad multa plaone individuorū. = Respondeo dicendū, dicendū, ꝙ vista diuersitate dicendo dubitanē data, et dicendo Doctis: q̃ naa q̃ est fundata talis Velaonis, est vna in Pro, Plo, ide, in multa plat tales, et ventales, et dicendo Doctis. nmul. plata numeric, no Doctis, dicendū est diuersitate dicendo et Dñi Doctis.

Etem Velaones dentis int individua eiusdē speciei fundat in vnate tales, qua ex ie chent nag et Doctis, q̃ sunt numeric multe ꝑ se inuicē, nec multe plat tales, nec ventales, imo unice Doctis ꝑ tes fundat: ideo q̃ dicendū est int eos vnę tales, nec plures tales: ꝙ ad hoc ut aliq̃ sit de fundato Velaonis diuersitatis, q̃ dat int hoc, et q̃ nag dicit fundari in multe tñ ꝑ requisitū de fundato Velaonis diuersitatis, q̃ dat int hoc, et q̃ nag dicit fundari in multe tñ ꝑ requisitū nec Pr̃ē requisitū, nec unice Dñi illius fundē, imo vna aba liaē ventalis diuersa: q̃ militat ad hoc, ꝙ Petrus ꝑ Plus dicant vnę tales, et Velaō fundet in vnate, sicut q̃ vna talis nō est propria, sed Dñi fundē.

Reg 7ª naa huma, q̃ est individuū in hac diuisione tales: q̃ hec vna tales nequit ee multiplex, q̃ ad hoc requirit tales diuisi, seu plures tales: q̃ vnica ꝑ Doctē multe plat ad multa plaones individuorū. = Respondeo dicendū tm ad mentē ma ꝑ dicendo nec, dubitanē: q̃ hec vna nequit ee multiplex numeric, nō tales, dō, dicendo Doctis eadē, dubitanē. Notate ꝓa Veritate huius bullissimā doctrinā Sc. quinta 2ª distinctionis 3ª, 9ª 7ª paragrapho ad 4m et ad 5m et 6m numo 7º, ne pretereba.

= Dicta tales potest accipi ꝑ actiuitate, et hoc videt ꝓpter signi fare hoc q̃ dicit dicta tales, q̃ potest accipi dicta tales ꝓ dicta pars, licet in actiuitate, seu in fare dicendi: nec nequit ꝑ dicetur: q̃ talis dicetur, q̃ dicetur in fare: sicut nō requirit hoc plures dicetur: q̃ in humate dicetur: aliud ens, et aliq̃ dicetur, q̃ aliud ens, ee tē nag dicendi, et dicitur, q̃ hoc, q̃ ꝓprie dicitur tales, q̃ ꝓprie nō est nag dicendi. Vide D.

Quibus verbis clare denotat, naa Doctis vnate tales ꝓpria illius multiplari, licet sint tales multiplandi, q̃ propria ē naa Dñi q̃ dicit nec vnate tales multiplari ad multa plaones individuorū, dicee vnate tales numeric dicta, nec dicta tales, q̃ nec tales dicendi, nec tales dicetur, q̃ individuū ꝑ dicta eventale. Vnde concedit dicto naa, sed tē quia nō est dubium, sed certum ꝓ fide.

Ceterum arguita q̃ sic sunt boruntes, soluta mutuo ex dictis in decem rubricis dispaone, Notando sep in individuis de vere ad multa eventalia, seu naa, seu nag, vno distinctales, plura tales et ventalia, nec plura tales eventales, multiplicibus tem

Vnaty paliq; n vo multiplate, aut plus alitq paliq; ventale; diuiongerentag; ẽ, ẽ natiq; ẽ ty diuiong erentaliq; ẽ paliq. Et hiq; ppergquinq; in hac mia occurrant ꝓ haut doctiq; diuidendi q; ventur Vaõ apriori iq; certa est hac q; in diuione duce attendi debent prima, secunda tiq; diuidendi; proxima degnitupt ẽ diuiq; iterentia paliq; ẽ nar paliq; Regulare debet xª qualitq; de paliq; ẽ diuiq; paliq; ẽ rentia pa, Vna paliq; diuidunt paliq; de rentaliq; n vo de q; ẽ mater diuio nequitee paliq; nam diuidant erentia pa, aut paliq; nas. = Dispão 4ª = de praõne in hac agit.

DISPÃO 4ª

DE PRAONE IN HAC AGIT.

Qª vna lita loga dicit probabilitq; de multiq; ideo antequ; de illa dicamus, ad maiq; intelligentiq; oportet aliqua dicere de præconibus. Prog; sit. = Qª vnica = qi, quotuplex sit præs. 2ar sit. 1ª = aliqª sit digna ponunt. =

QVNICA.

qi, EQUOTUPLEX SIT PRAEO.

ARTUS 4us =

ALIQUA SCIT DIGNA PONUNT.

2ª 1ª, qª inquit Q, practicq optime dicit. Creatis enentatiua aut inde cathar nam de alio: Et hic ē, vna exercita, signata gratia. Hac, inqua ponit Verbu; significans præcoq; aut pontiq ad præ, Et qui præt, vel est præs de specie, Vnde dicit talis, q; signat illud q; facit præo exercita, Sic medicus Verbi: Dicit, præt, affirmat. Vnde et appo: ho præs de præ sita signat: hic præs, septu Pr, visita, Pr, ec ho.

Præo exercitat, inqua, plicite, ex plicite ponit Verbu; absolute significans vnionq; ad subiq, ut hic al, ho Currit. Et dicit talis, q; exercet id, q; signat, signata. Vtile ad scitiq; qª signata præonis sua, hic ē, hic ē exercitat. Vtile corresponq; enq; hic ē signata. Vat, al, bit præs. Et hoc, hic ē, Vat hic exercitat: ho ca, l. qª dicit intelligi, ipsa exercitat, nasi præo signata, pat intrare. Et intrare, sic valet exercitat in ciditat, i, intra Et intrare, ho tentiq; ē signata, sic Vat: q; bit præs de specie, ut ē, vat exercitat, specie q; ē, vere tiq; hic hoc al, q; aliq; numismi.

Hic exercitat 2, pna idenca, facit q; alia = 2ª 2ª, qª aliq; affirmat de aliquo scipto ē unum, ut habet ꝓ mysq; nece de Vat præt, illius, sed aliq; affirmat Vat idem, q; erit rehent, hoc, Vat alicui mirzethi, inquo Vnuntq; hic ē, Et ppos. Misericordia, et Iustitia, ē via dentice pro indiuiso prout idente, qua hent unt, q; utenet. Et. = Præonatiue, inqua aliq; affirmat de alio, q; præsiu rit, et habet tq; ad præ in præ, ut hoc exemplum, vt quæ præ debet uen, subiq, in aliquo ex præt, ut hoc al, præo præt, sub dicit inerentia liq, et extra erentia liq. Hac, inqua præt, q; de erentia subiq, ut hic al, Vat. Vat, inqua præt, q; ne de erentia subiq, ut hic al, Vat.

Præo

Prae patalis extraneus quę dicit quidditua, seu inquid dicit in praone, neo q̃ de inquale q̃ se, inqua
prata, nsolue de rentia subt, sed ea se hett q̃ myª nobilis, uę prat qus de specie, dicendo, hoc al. 2ª e,
inqua prata, dnsit de rentia subt, sed hett q̃ myª rentię debant, uę dein dividuo prat de rentalis specifica, ut nue Valu. Prae extraneus subdivisim naria, quę dicit inquale nario q̃ nae
dentale, quę etiã dicit inquale dingent. 1ª e, inqua let prata, nsit de renta subt, et nario ne ex
illo, uę prat propia pario de subto, dicendo, hoc Nobilis. 2ª e, inqua prata accidentalis dingent dnsit
subto, uę prat accident, vg, hoc alibi.

Prae patalis adhuc divisim directa, et indirecta, 1ª e, inqua ponit pro
subto, q̃ se hett qua q̃ mia, et pro prato, q̃ se hett qua q̃ fag, u hoc nigeo. 2ª e, inqua ponit
pro subto q̃ se hett qua pa, et pro prato q̃ se hett qua q̃ mia, u alibi no. Ex quo sequit, q̃
q̃ superius prat de inferiori, et dicta propia pario, de accidens prant de illo, Vepte quoniã sinalia
prae sunt directa, q̃ vo de 2ª ae venit in directa.

Sed nota te q̃ ad Veritę praonis in ret q̃ prata, et subtę sunt
idę ex parte rei significatę; Requisit, q̃ etiã sint idę ex parte mi significandi, quare de centaurus patet
in propabus locionis, ad veritę eaę nominis hodie nsoluę attendendo ad ea Vę significata, sed q̃ mi
significandi. Nec ulta pro a hec tica: Debet a gę necessario, q̃ a let extra sint Vrię, nt ęxmo significa
nde. Pro 1mo idem a pare tua exmo significando, q̃ 2do extra let sint finita in progrediendo ta ab omnę quę
let 3ª, inquo identificando, ecce grutae Va: Valeo ca, q̃ dnotat ho, quię 3ª Vae cum rei dę, hęc
fata: Vabitas e alibi, q̃ progrediendo ta ab omnę en 3º.

Et simili a pare tua exmo significando, q̃ 1º let extra alia
hant 3ª, et Vtrumq; eorum eorum ę infinitę, et q̃ infinitę hett Vas identificando ad ea se q̃ pone, et idem
Divinum nec ea identice, sapientiae bonitas, ng let ab habahant 3ª, ng be, Deę, et prat infinitę, quę
hent ei Vrię, q̃ impossibile, dnequeunt dare duo infinita vel ultra. Quare Vt. d. nat hanc ppię
identice Vas, Sapientiae activa et paternitas, similitudo, paternitas et nascę bilitas, q̃ extra abstractę q̃ ab
habunt a 3º, et alia rendo, sic pulit infinita. Unde ad 1mo idem a rita, de vent extra, significare ei infi
nita, u 3ª nita est.

Advertę q̃ ad 1mum pulit, requisit, q̃ prata, et pulit in subto, seu pariis, ies, q̃ dnat
ille, et quoda, ad de centa, et ingenio, sive hec ad iacenta nt propia, sub pratis entialis, aut pario nalis,
sive propia, aut prati accidentalis, quę propie dicit ad iacentia hic q̃ a omnę praonę, tur abstractę
u Decreti, notate tanto magis boreas, nea, abstracti, quanto magis ee Decreto, quare abstracti ad ętin
Decreti sub tantalibus, alit in actualibus absolutis, et alit in Relativis.

In Decreti, subtialibus, q̃ dat Decreto
ad superius, et similitudo ad singulare bet fiunt 2 abstracti, 1ª, quam ad pecta abstracti superius, et tunc
adhuc nat huc mas singularis, quę let progindat ad superius, nt ex ea timate abstracta, q̃ Vę pecti singula
ria, et Brutilis bet subponere. 2ª abstractio nt ad singulare, et nat rigut manitas Vltimate abstracta, per q̃
vocari Vas quidditua humanitatis. Nec Vltimus progrediendo tus ma abstractionibus, ng let possit ad hu-

UGR Biblioteca Universitaria

manite abstrahi ac gerere, vt dicte hoc non obstat, q[uia] in tali abstractione incipit esse plus vnitas, talitas, & valitas.

In accidentibus vero tam absolutis, q[uam] abstractis. Alia a subito, vt albedo abstrahit a pariete, Vg, & tunc ad hunc verbi citra dividua ppe, hanc, vel illa, pdico per abstractionem abellis, & hic vocat albedinitas. Aliunde dicit, Vlatum vel dat triplex abstractio, Vg, vestis similitudinis decem panneti, per abstractionem a pariete, per abstractionem: Aliunde dato, vt pg albedine, 2[a] 3[a] denig gallinae, & illa similitudine, & hic vocat per Vag, quedam similitudines. 4to notatur 4or dictiones exponatur p cognatis quae extra dantur praxi porunt. 1 Dperando de acceptis. 2 Dceptis. 2[a] abstracta dabstractis. 3[a] abstracta Dactis. Et 4[a] Dceptis dabstractis. = artus 2[us] = Ferunt ad invicem Dceptis.

ARTUS 2[us]

FERUNT AD INVICEM DCRETA.

Dico q Dceptis, substantialia quae accidentalia pore vera de invicem, prout, quotiens tps significatur simul in eodem, subposito, & subto. Et ratio est D. mr. dutine q[uia] 4[a] tunc bo attenuatur vis q[uae] extra aliquo modo intrant se, & ibi accipiunt, vt significant habitudinem identi, & mutatis dentes pgemunt; Dceptis exmo significantibus recipient: q quotiens tps Dceptorum in eodem, subposito, & subto. = Dp. Affirmo ista via, vt tps q[uae] tps, & subto, suponant pro eodem: vel tps vtrum, Dceptis in eodem, tunc subto, & tps suponunt pro eodem q Dceptis. Ita gonerius ibi, vbi vero: hoc al, hoc Valis, q dicunt de hoc, inhente, & nec dentes tamen recipiunt ad habitudinem tpis actiua, quae parua. Vel dicendum est alter: hoc alius, hoc alterius q[uae] tps recipiunt tamen pgeunt ad habitudinem accidentalem ad Dceptis, in quo Dmunt.

Vel nota tertio, q onis pratio, Dceptis dentes pratis, q[uae] in nullo pratus est, nec pratus subto, & incerati nullae colpatis de pprietate, quae nec pratis. Et quo intelligetur, q[uae] requiritur, vt pponatur in tali Dceptis vel ita; requiritur vnum q extra nullo, nent habitudinem identitatis inter se, & habent aliquam habitudinem identitatis, vel vnionis, Vg, accidentale, & inseparabile, vt hic: hoc album dentur in tali pprie explanatio nostra vnitas, habitudinis, in qua Vag pponitur de tali q extra per dicit Vg, hoc album est tale subiectum, & dicet talem hoc ne essentialiter album, nec q extra ex platio nostra habitudinis essentialis, & intacte pertinguit habitudo ne illius accidentalis. = artus 3[us] = Ferunt ad invicem abstracta.

ARTUS 3[us]

FERUNT AD INVICEM ABSTRATA.

Subono tq quae certum in diuinum vnum extra, vel alterum, & intentionaliter, pore esse abstracta de altimati abstrahi pratio entis, Quae q[uae] dicendum est in Dceptis, simul. Ad opinio, Cq quod plurimum. 1. 2. Gillibertus dicit 1o: abstractam media abstractione, & eum vltimate abstracta pore vere p mentem tali de alia abstractum media abstractione pratis. Ita pro eo citat vnus pratis: alu de colore: color est qualitas Vae, q[uae] abstracta media abstractione sicut ad mu Dceptorum, q[uae] lata abstractam tantum subto, manet tq de eorum dem in memoria, & dicitur de illa sicut pmutatus, & dicunt pgeunt ad abstractionem.

UGR Biblioteca Universitaria

Dico q̃ abstracta dicit ultimate abstracta mere actu, neq; in re, aliq; recidendo fore de aliter ultimate abstracta
subsumi. Pro Radix Veritatis ultimo dependens existentia connexio, et comunicatio extrema vocabula pars dei,
et tria talia non nata significant, sed abstracta ultimate abstracta existentia significant nulla habent identitatem, connexionem, et comunicationem, ad invicem, q̃ unie significant nisi quod sit abstractum unitatis, et pręsentiae abunicem, q̃
e, quod q̃ non extra vagi quidditatis, quia nullo modo parum vere identice, aut pars dicit pręsentiae.

Pro alitate, et gal

Pro alitate, et gal
pali, et quidditive et ale. Pro alitate vocis q̃ pro pali, et quidditive et alitate, sit abstracto communitatis. Pro quidditate
pali, et quidditive et alitate, et Pro, quia de alitate pali, et quidditive tale quę nunquę habet alitatem abstracte actualitatis
alitate talitas. Unde pro hac pro actualitate, humanę alitas, et nequę alitas. humanę alitatis pro alitate humanitatis
mi, q̃ nunquę ad veritatem pręsentis, sive pali, sive identitatis, q̃ extra identitantibus significant, q̃ hę identitatis a-
parentę existentis significando. Unde ex his regulę ex eliduntur pręcepta divinę mentis prolatę a textu
Ferunt ad invicem abstracta Decretis.

ARTUS 4us

FERUNT AD INVICEM ABSTRACTA DECRETIS.

Dico q̃ incertę atis abstracta nequeunt pręsentiam de Decretis nec identice nec realiter. Pro ratio abstractę ex
mo significando pręcindunt a subito, et unione, et identitate, et proprietate nec ponunt de pręsentia pręsentis, q̃ nec tollit
Communicationem extra, quę est Radix Veritatis in pręsentibus incertitudinis. Pro nulla pars, sive pręsentia, sive metafi-
ca pars, q̃ nunquę pars est de subito pręsentis abstractas significant pars Decreti, q̃ nunquę pars: q̃ negant abstracta
de Decreti pręsentis. Stag. ut ex falso: ne ex humanis aliquid ens aliud, sapiens, et sapientia. Ex his sunt abstracta regula
ex ia, dicti pręcepti divina, quę ex pali in finita, ex. Deus et dicitur.

Pro dicitur sunt quidditas et dicitur, sit abstracto pali,
et identice et ens, et unum, q̃ negant finitatis petunt extra rationem unitatis, identitatis, et ne tangit ens ex
qua valet ratio petitionis, q̃ de ens est ens extra: q̃ post ens, vel pręcedit ens identice vocabulum est ens, et
despoad Veritatis, et domus, et duo quendam rei: ne petit ex parte Veritatis, et domus, petit ex parte mei, subdicto:
petit identitatem esse illas abstracte rei tas, non mus, Deus tive accipitas, idem, et pali Vale, et domus, et non dog, et ens, et pręse-
tatis identitatem esse Valitatis, et alitatis, q̃ ens identitant mei mus, et Vale illius vocabulum et alitas et Valitas abstracte rei tas
significant, identitatis, et hoc, q̃ ens abstracto non significant, nec habet.

Pro Deus nec hoc significat, unus, et ens, et unum,
q̃ nihil habet de ente, et de re, q̃ significat, ens, et unum. Et hoc est causa, quia vita est falsa: non est ens, q̃ pars quę pars
pro nitatis, quę est ens, et habita. Secundum divinum, ubi quodlibet extra finitum habet pręsentiam identice, et ens
pro nitatis, q̃ possibile, quidem abstracta, quę non sunt infinitatis, et nunquę identitatis, q̃ q̃ non repugnat, q̃ non vere est
in creatis actus. Unus. Ferunt ad invicem, et decreta abstracta.

ARTUS VLMUS

FERUNT AD INVICEM DECRETA ABSTRACTIS.

Dico q̃ nulla Decreti, pars est pręsentiae, et pręsentis abstracta. Unde existentis, et humanę alitatis
vel ens est alia, et falsa. Pro q̃ hęc pro abstracta, et ens facit humanę rei, et ens, et vel ens, et ens, et falsi,

UGR Biblioteca Universitaria

hec seruus e talis, nga alue de spa, d Vao talique, d hec alue de eng ne spa nec Vao talique, subtys spiritual ue diuinu: ginnullo sensu subsit de acto ad rem, pprio abstracto pñs. Nihil d hoc speciale occurrit, q̄ non sit Vt supra dictum.

Dico 2°: De ultima abstracti solent poni pñs in talibus dictis de actaque ꝓbr dicunt in 1° modo dicendi de se. Vnde utys in vg: Humanitas est, subtilis anima Valet. Et dicunt 1° distinc 5ª q. 3ª. 2° ait: 9 q. 3ª. Subtyes abstracty ultima abstractione, nihil subsistit præter deum, nisi spiritus mo: sensibilis ria y actus. — Item dem: Vt præsentia requiritur, vt unit q̄ præsty significet, u dicamus subtys, præsentia mineta solum in dicto dicuntur subtys: g solum in dicto. — Dubium incidens — quæna, sit caa, radix vnitis, & pluralis in dictis.

DUBIUM INCIDENS.

QUÆNA SIT CAA RADIX VNITIS, ET PLURALIS IN DICTIS.

Notandum dictyce 2, ne, pe, substituum, uho, ad rectum, ut ustus. Dem tag substituum, quæ ad rectum, pertinum, vel ex parte dicis significatis, ex parte mi significandi: pertinum, stingere, q̄ tag ex parte dicis sit adiacens, dicis ex mo significandi. Dicitur substituum, u tatea, eitas, caa, pnty. In presentia omnia de substituis, ad rectum vel ex mo significandi, q̄ dicta accidentalia q̄ substituæ dicunt, æquivalent substantialibus, dicta ne ponunt de dependentia, cum dq̄ adrectum, & dicta substituæ adrectum ex tag quibalenta rectitudini, significant dependentia ad subto.

Dico 1°: Dicta accidentalia habent vnitis, & pluralitatis, hæc subtis, nuo sig: ede, si subtys est vnicus, dicitur simul pluses vnicos esse dictos; si uo subta sunt plura, sta pro tanta vna, plura erunt dicta: Sta. d. 1° mt, distinc 12ª q. 1ª. 2ª quo hoc S. dicit. Vao: N. V. adrectum, 1°, d̄ per se solus præstat suum effectum, tali, & defect, q̄ natus est trahere ad ꝓpria dependentia, & soli, substituus, nuo alius adrectum, natus est trahere dependentia, q̄ adrectum, q̄ adrectum, solus præstat suum effectum, tali, substituo, q̄ cum subto. ~

Nonus, sta una numero una, tria, quæ alius, ii adrectum: q̄ vna, q̄ præstat suum effectum tali, substituo, cui inhæret: q̄ ad numerandum aliquid debet capacitas substituo; & substituus unicus non capax talis pluralitis, q̄ plura non capacia effectus tali vnitis: g̃ licet adrectum, sit vnicus, ille, q̄ substituæ sunt plura, erunt plura dicta, & dicta, licet tag sunt plures, & substituus, est vnicus, simul vnicus erunt dicti. Vnde si una alue dicat in pluribus subtis, dicerent plura alba, & si multi dicent in uno subto, dicerent vnum album, & unus plures albedines.

Dico 2°:

Una dicti substialis derumit ab una te tag Vnus positis, ede, si spa est vnica, et tag sic unpositæ sunt plura vnicum dicti; pluralitas uo erit abstractus simul. Et pater ane me ne nat, q̄ in alia Vae tria unpositæ sunt tria vnum Deum nunq̄ licet sint unpositæ sunt plura de tag vnicæ. Similiter P. Eternus est vnus productus, licet sit duæ hypostasis, aliæ generans, & filius, alia producens, & spiritus sanctus, tag subtys est vnicus. Et tamen dicet una substantia, licet sint duæ formæ, seu naturæ substantiales tag unpositæ vnicæ.

2ª uo pater ne pus ad rectum numerale in dictis substantialibus uti ad pponendum, sicut ad rem, licet hoc de communi q̄ non utatur ultimate, q̄ ultra ly dependet

UGR Biblioteca Universitaria

al suposito: q adnumeracõne, seu tertj subtralis Vequerit pluralitas tertiæ, quæ suponit. Pat dea: negre suponit q
é vnus, tunc adhec terminale pluralitatis nihil tractum vltimo, q suppa é vnus, cui tractum vltimo, q mediate q
dominatur tertiæ, q quæ suponit pluralitas deinde erat ad pluralitatem decimi subtralis.

Explat hec Vaõ: alud dicendo, q nalis dependet tertia subtrahendæ quæ quantitate: abstracte quidem, mediate, Vel mate vocabilla q etiã quanta dependeta subtrahendæ p nalis, nec subtrahendi tertiæ dependentia alue dimensionate quantitate, nec quanta, nec subtrahendi. Sic de aliis decimis pluralitatis discurrendum est, ne peccetur tertia quæ suponit tractatibus dependentiæ, tertiæ quidem vltimate suponit tertiæ vltimate, neutiquam vero alterius ac proinde stante ista facultate subtrahendi, opus erat tertiam ad tranda talem dependentiam ad decimum vt potuerit decimæ pluralitatis. Hæc sit de hac disputatione disputatiõis 5ª de vnali loco tractat

DISPAÕS[a]

DE VNALI LOÇO TRACTAT.

Hactenus locutus sum de vnali premiali, seu metaphorico, de Deo nobis, quæ valde Deum tradunt intelligentiæ vnalis loci; modo de vnali loco, q proprie vnale est, dicendum est aperte, quamvis q[a] inquisitum fuit Vtrum vnale loqui actus 1[us] alicui suposito, vt ponit Scotus.

Q[a] 1[a]

IN QUO FRALITAS SISTAT VNALE LOCUM?

ARTUS 1[us]

ALIQUIBUS SUPOSITIS X PONIT, E PUR.

Vt certa abincertis in parvum notandum est, vnale loqui non dari a parte Rei, sumendo locõ pro re aliqua entis. Vnde non licet dicere, dicentibus illud ponere a parte Rei, vnde pendet abintus pro loco, quo citari solet nec vnus Verbum, licet exquo pareat deduci, haurire ipsum nomen, nisi corporitus agente docet Scotus in loco, et rolus abintus a parte Rei. Dubitatur nos, fundi terminos in explatu disputationis de hac q Vtrum dicatur accipere nomen Verbum 1[um], distinctum, 2[a], 3[a], 4[a], paragrapho ad 3[am] nec ad 4[am] dico.

Vnale machinatum illud q[d] hic vnus indifferenter, quique, pro quo libet suposito pro ma, judicat de quolibet suposito q[d] portatorio, vnale est, vnus inmultus, de multis; nihil enim, quodlibet vnus in Vtrale q[d] magis vnus, magis et in pontia promanado quolibet suposito, pro re dicente hoc vnus, q[d] talia licet existentia in Vtre, magnitudine vnalis, similiante abilla, quæ, ante illud nec dicebat de quolibet inferiori, q[d] quolibet est vnus, nec ergo ly potuit de obtro eo, quod infert actus indicatus abintus, q[a] Vtre, vnus, nobis.

Notandum est 2[o]: Vnale loqui dicere potuit Velaõ ne Vaõ ad inferiora: cuius Vaõ, nq Vnale dicet vnitatem, pluralitatem, plurium, plurium in multis, hoc potuit dicit Velaõ, ad plura, q Vnale dicit totalitatem Velaõ. Maior pet, sicut Vnale nec vnus, sic multa plura, tunc

est multitudo q̃ colecho multoru, d. vnale; sca d. est, aut portee in multi, tunc est vng dare, d. vng vnale. Pue mea: plicat intelligd vnale q̃ intelligat vng in multis, vnq in multis natio, portat relatoy genus ad multa: gx. ~

Suposito q vnale tale relatoy realit portare, inquirimus, qualis detracta relatois realitate illud habitudo remanet. Et dubitat post Aplice, de pone vnale a phora dicta. Arg. 1° metaphice ait: Vnalee, q̃ plura, nec ee. Ecce ponit pro dicto vnale relatoy vaie ad essendu in plurib. Et dein ter pretoy, ee, q̃ dicit: Vnalee vnale, q̃ de plurib. praedicatur; ecce relatoy ad praie pro cui dicto. Et dein q̃ portee oy ait: Vnalee vng in multis, e de multis; ecce relatoy relatoy pro dicto assignat. Et nu dare, nihil AA sit gratia q̃ vng mentis apparet. ~

Sit d: actitudo, seu ponha proma ad essendu in multis abiq; diuisione, e multiplacone entitatis essentia vnalis logici actitudo ad essendu ee de multis pario. Pue d quoad 1am partem exphe. Dicit enim quod vnale logd ee vng in multis, e de multis. Arg. verbis Porphyrii vbi ponit assignant: q̃ nascit essentia aliis de existentia, ut a. Doa pue: nihil potest duabus de pluribus quidditatiue dici, ee in eis de quib. dicit, &c. Maior, p primo ponitee in d. dicit de q̃ est essentia alis, d. q̃ de est pua: ga chitudo. ~

Pue d: vnale logd e illud q̃ habet vnitate in qua recipit plura inferiora simul, e collective; sed ponha naa alis, vg, actitudine proma ad essendu simul in multis est talis vnitas; q̃ ponha naa dicti actitudine recipit essentia vnalis. Maior e d. dicentis: ideo a parte essendi dicit vnale logd q̃ naa alis, vg, ne acta ad essendu in multis abiq; diuisione, e multiplacone, s diuisione, e multiplacione. Maior tenet, d. Doa infert. ~

Amplius, et ulterius d: ipse dicit, q̃ talis vnitas quae recipit intelligi, q̃ intelligit in vnali logo est actitudo ad essendu in multis, q̃ tale actitudine recipit dicit. Pmo; ee in multis ee caa, Doa patet; quia praie de multis: ideo ee in ea habet praie de aliquo, q̃ est illo, ne d. q̃ primo intelligit in vnali logo est in qua dicit. Arg. de duci exphe dicente: Hoc q̃ recipit, hoc dicitur a tali; ga hoc, q̃ sit in hoc, vg, est hoc praie de hoc. ~

Vnde actitudine ad essendu ee ens tale vnale refert nunc actitudine ad praie pario, ne pretendee, ut patet, haec tabella, q̃ ita ostendo: Paries duce, quae dicunt relatois distincte, abillag, metaphice, d. manat, ut ciuitas, relatois duce; actitudo ad praie, q̃ intra vnali logo ig, distincte, ab illog, d. manat; q̃ actitudo ad praie est pario. Maior e certa, minor quoad 1am partem, d. tacite, Doa infert. Et notat q̃ actuale existitia, q̃ praie, ee actu 2e, non ee actu existitia vnalis logi, pro portione, et commodate actuali, non existitia, e exercitii, entis, actualis, q̃ praie exercitii pario. ~

Quia ostendo: ut patet intelligit vnale ens actu hoc pacto, q̃ naa intelligat in subiecto recipiun relationis; q̃ hoc pacto, q̃ naa q̃ pareat ad inferiora, ing, portia, e subiecta recipiuntia; q̃ talis essentia habet intelligi. Pmo; vnale dupliciter sumitur a Porphyrio, et illud, de simplicibus q̃ dicit ae; q̃. Pari: tunc aliq̃ dicit duplicitur, q̃ hoc pacto positiue, et negatiue, quo naa intelligat illo modo, et vago positiue, et negatiue; q̃. = ad tm 2um, cogita solunt=

UGR Biblioteca Universitaria

ARTUS 2.us

ARGUMENTA SOLVUNTUR.

Arg.t: Vnale logyn dicitur ꝙd, ꝙ dicitur vnale metaphicu; vnale metaphicu dicitur pecie in ꝙ vnale logyce uel dicitur ꝙ dicendo. — Resp. dom, de ꝙ quendom; vnale metaphicu dicitur ꝙ pecie in veale, dom; ꝙ pecie in vai, nom, Dog. Vnde pecie in 2, recte dicendo. Alludens pecie in veale, quale hent naz Dnes ꝙ solu in dicto ꝙ pecie cuius parities in pluribus diuersis ꝙ quide ꝙ dicit Vebus, et ꝙ accidens 2.o inteonibus, quarum fundant 1.as. Dicitur vnale metaphicu; dalud pecie in vai, qualchent naz, quꝫ ꝙ dalud vnale, et Dnes ꝙ in exercitio ꝙ dicitur vnale logyce. Vnde talecie in ꝙ pedicit 2.o inteonibus, et ꝙ accidens Vebus 1.as fundant.

Arg.2: eentia Dei est perfectio probabilis; ꝙ probabilitas est perfectio actitudinis ad exercendum ꝙ. P.o nic: illa pontia est perfectionis quę het perfectionem actus; ꝙ praxis medio ruditio, ꝙ est perfectio apprehensione media quam aa Dnes in multis: ꝙ. — Resp. do maz, praxis dicitur ad probacone, do maz, et dugo nic: praxis dalud fit medio ruditio, do, praxis obtinet, subdugo: fit medio ruditio fundalis, ide, dexercing uit, do, fit dalud, seu Dplet, no nic, Dog.

Explat Dalus: Ig dixi. Bactę decentes Dei de 2.o inteonibus, illas mialit fieri, seu potius de Veligui ꝙ quę ligacby Dparatus, at non Dplete ꝙ dalud in actu fieret, nisi ꝙ ipse ad prehensione intus, qua tangere parties apprehendit ꝙ nic, mutuę Delacone intellectus. In presentiꝫ ꝙ acby, quo intus fiat hoc de Pro, Vg, exercet dalud pontia actiua intus; probabilitas no participabit, solu exercet fundalit ꝙ tale praxis; nꝫ ꝙ ipsa, solu het in obtinendo nas quę de gentes cum denuncia ab actibus praxis, nec ponit dalud exercitiu de intrinsecis, uel quatenus ad prehensio Dparatus sub ad praxis.

Funcen ꝙ tale 2.o inteonis unię subiectalit, dalud praxis; proinde quod exercitiu illius praxis ipsa 2.o operacone intus, ad quam Vadit ꝙ pontia de exercitiu illius deuentes in dalud linea. Do probabilitas ut delinea 2.o inteonis solu het exercitiu sic; proportionalitas; quo extra 2.o inteonalit in subiectu, ꝙ praxis, sic 2.o inteonalit subiectu, ꝙ praxis participia accidentel ad operacone Dparatus ney ad aliud in actu beatus Vai. Vnde exercitiu probabilitatis est, ad obtinendum actu quę exercitiu inexercitiu, de exercitiu ꝙ stat ad operacone intus.

Dubitatur in actuali praxis ne sit Dmanlita? Resp. affir. Patet ex d. in 4.o, distinct 43, ad 2.am vbi ait: Vnale cognit, subtanta indiuisa, sub quanta ligę cognitę de nimal discibile; ea de nimal discibile de oibus singlaribus, ꝙm salvat ꝙ 2.m Dnis. Vnale participans singlaribus salvatis etiq post actuale Dmunicacone, praxis. Pater Vez: hec praxis, Pauricho est praxis superiorum de inferiores; ꝙ in tali praxis ꝙ manet Dnalita praxis Pauris. In tali praxis, homo non ponit praxis ne singlaris, ꝙ malias sequeretur Pauricho de nic ꝙ praxis de Pro alię Dnis bus, Pro immacyd.

Dn: hec ppocua; omis hoc al hec: dfalsa, omal ch: hoc nalia Vaz, nisi ꝙ in praxis superius de inferiores, in 2.o in ferencie superiorę ꝙ int ppe, ꝙ al seruat Dnalitez. Demum ad 2.um dicendum est actibus dicendę ad pris, ꝙ potuit ex hoc fieri,

UGR Biblioteca Universitaria

sacher prari de plus Suè actus 2m probabiliter g talis actus &. Maior è certa, actus dicendi ad actu pugnante, alias actualis Vatinoo dicitur esse contra Vatinium. Min, Dicatur.

Ad dicer: D. 1. 96ª vnalis Respers huiusmodi: one g prat, prat sub Vaca locum vnalis, nam. Hoc vsu ee de praesignato na dicere exercito, g alicui inquatur prat praone exercita, quae sit per extraneat Vao vnalis. g 2ª D. nactus alia praone extraneat Vao vnalis. = Respondetur obiectum huiusmodi logui non est talis loqui hoc loqui g non est subiectum talis accidentis, g prat transitur ad ee qui dicitur ad esse intentionale seu spiritu. Vnde per sensu autem aductu naturo, ng per in praone exercita extraneari Vao vnalis, quarum prat vnalis tur uq. dicit ens Primo non sunt species. Vbi g in actu, qui ng prat ponunt tur esse intentionis, non inducitur ab ng, vt loco intentionis ac proinde quia recedit de loco in quo est locus talis exercita praone. Per ee extraneatur, quae recedit de, nua Vult de tali ens Vnalis. g 2ª = pquam intur operaone, fiat vnale logui = actus 1us = reportetur aliquo Vsolutum dicitur

22ª

R QUA INTUS OPERAONE FIAT VNALE LOQUI ARTUS 2us

SUPOSITIS ALIQUIBUS RESOLVIT DIFFITAS

Suponit g solo intu fiat vnale loqui, et ficere. Quare citat eius sententia, de per sentiente dicitur intelligentia realis, primo ex placere mihi, quae non fiat intu operanti, vt fiat ale non sit tale nisi mutuo g, quae g huiusmodi intuitio desensu, desensato ait: nihil est intu quae prius quaerit in sensu; Vnde in cognitione Veri succedo dicit assignat a prio. Intelligens Vespertino obtamalia emittunt species in sensibus ex terna, deinde transeunt per eiectas species mias a sensu externo in sensu dno, seu fantasia; dicit 2ª quae recipit species omnes sensus externos, quae informatur sensibus producit magis sensatas, dicta cognitiva, sensibus, et huiusmodi species mias, a 3ª a quae informatur sensus dni producit magis sensatas, dicta cognitiva, sensibus, et huiusmodi species mias, quae species nascit.

Tres species mias nequeunt recipi in intu qui phalis assignat dicit quae g, per talis facultas quae dicit intus agens, cuius munus e, denudare sensibus a cognitiva, quae dicit fantasma a mia lis, et simul illa producit species intelligibiles, quae g species intelligibiles recipit in intu quae illa recipit, dicit possibiles, seu passibiles, et de illa g secunda tas producit intelligens, intelligibiles g otis, et huiusmodi species intelligendi.

Ex quo infert, 3ª ee intu, tus vocat agens, cuius o munus e producere species intelligibiles, per a, quae dicuntur producentes species ex species, recipiente eorum, in tu possibili, seu passibili, quae alius; hoc g pro munere recipere tales species, ut producat intelligens, vnde vterque intus abstrahere potest a dno sensibus a singulari bus, g intus agens dicitur producit species intelligibiles natas representare aliquid a quod dno aliquid singulare dicit abstrahere illa ab imperfectionibus intus possibilis dicitur illa cognita in cognitum imperfectionibus dicit abstrahere illa habilis, et tua g, vocat abstractas species.

Denique post tale abstractum per intus possibilis hanc 4ª nam 2ª acty alius absolutus quo cognitum nam abstracta absolute, et vnde abstractum a dno in tentionis, aliquod per actus quo cognitum magis vnde, magis ad imperfectionis

UGR Biblioteca Universitaria

Ethnicū, alter sylplex, quo atinguit naa ens nea ad interiora ab ag̃ aliq̃ aremaone, d hupernet ud sylplex ab
nentiony. Alter vo ponitur quo intus nag̃ parata ad interiora, ppg de illo actu pando.

Notate ens up̃ pretionyee 2, aliapu-
re pgnug̃, altera divisa. Pe q ext̃ videntiatis diderat vnyalion̄ dicendo, Vg, cognā erentia hoy ncogna
Vercolite: d nec pest preti ne mendabo, q ut in signo n cogetur hoyee Vercolig, nec tiritira aremel de bo, ten
nat, nec oporty aremat, s mec pey cindit ab eloj. 2 pt. Cognit vna, ue parata ab alio, v ertia ellug, que explat
pt̃is cognitee vnug̃ ne alio, v ubo posito illuo. Pee d nec put d mendato, q up̃ ertia quo aliq̃ pey cindi,
v ebarat̃e de ee v erentia ne, s 2mo dicendū pee; d eodo ut ne ne mendato posit de bo n de epta Vercolite, ng
put cepi ne Vercolite, v ubo posito illuo ab ag̃ pey ndito erenty hoiu.

Pertuo pree ne mendato, q 2o ig quo aliq̃ separat, ue de de epta Vercolite, s 2mo dicendū pee Petruo ag̃ ens ut ens ab ag̃ abele. Inde pa pssion
d ucit ad v nale epreiendū 2uo, de quali comunit tg ne mendatio, q Petruā ab aste Vercolite vnduntia
Vnglante; q tg nec de erentia nag̃, nec in pree ne 2mo, mee ae cidit nag̃, ideo ab ig nec ens tate de Petruā
de pee dicune ab nec ens tate uno vubo posito illuo. Et hinc intelligetur illud axioma abstrahentiū ne mendatio.
Fiat supositio quę ne mee numan naa pat v nalis, tali, q ac by absoluty, an vo q Petrus hoy, d Petrus tu, en
q sylplex, an q ponity.

Sit naa X: v nale logūm pat q illy ac by absoluty, quo naa abstracta ens interiorib⁹ de ipse ne
orpe ad illg; q ac by pertuy nag̃ ad interiora n ponibg; sylplex, intus ponibile. 2 het ter parte; quo ad 1m ipse,
in rem q ac by absoluty, d nima ens tra ag; colla; illg; tenet d. V. I, aquo hanc Vag̃ arumo in 2m, de lone 3ia, 9a
V nale in actu exercitio, q Petrus ens, non frequentem in quę gny ide, e in ponibile proma, ridicat de quolibet, suposito,
q 6tus a fogniony ab, ens gny ponit naa in ponibile proma, ridicat de quolibet, q illy ac by absoluty, d Petrus
naa logę v nalis.

P mę: naa absolute ab, tracta ipse humanę, s ic abstracta ne ipsome p abilis, neny de ipse
P. ipse humanę: q. d. P mę: naa ic abstracta n dicet Vesplty ad interiora, q abea, inq̃ pertee; s v nale Petrus, in
Vae tali q tali Vesplty q. d. P mę: abstras absoluta Vesplicit naa q Vesplty ad interiora q abea, inq̃ Vecedit, inq̃
demittee: Vnde Vesplicit illg tg quę tuy aquo; q naa n Petrus v nalis q Vesplty ad tuy aquo; q Vesplty ad tuy
adque; q. d.

Pur alit eadq̃ parr: V nale logę Velaoūs; q abstraone, n Veritat tali Velaoūs; q p abstraone, Petrus
naa v nalis. P mę: q abstraong, intus tg cognit naag̃, ne ing̃lantibus, q tali cognito n tribuit nag̃ tali, Velaos
ng ad plura; q. d. Pur mee: nequit dici Velaoū, quin extra dicipiunt, s extra Velaone Vaū naa, q ing̃lante;
q. d. = Repetendū ne, Vtpę v nale dicere Velaong Vaū, falsy tg illg n Veritat ne naa p abstraong, q Velaoū Veri-
tat, ponito fundato pro mo, q naa abstracta p cnty.

P 3a a q: q ē magna dispanitas int Velaong V nale q Vaū, Velaone, q
ponito tali fundato, tali q Veritat ab rigali q alio actu tracto ad illg, tita v nalis n requirit ac tuy in tribu-
tg ad illg, d tuy ac tuy quo ponit tale fundaty. q. d. Velaoū Vaū nihil a lude, quia dicendo, quę

UNIVERSITAT DE GRANADA

UGR Biblioteca Universitaria

n Vel exeunt facere Vel exerent; atq; ſ actus absolutus tunc, qualis e abstrao, ſicut dicta ratio: g ſ abstrao ex
Vel ultra Vel ao plura.

Ad vnum ꝺ quoad Vel ipsius partes, inpe, facere vnale logy ſ actus ꝺ parabus, ꝺ plicis, ꝺ ab-
stinere ad parao ꝺ ponta dicitur entia in Vac prata ꝺ rubi, seu potius exercet subiectibilis tam ꝺ habilitan
ꝺ exercitij, ꝺ ponit Vel istis actus g actus facies prati, ꝺ ponit illud prabile; ſ prabile ꝺ it parao, et actus e, ꝺ ponit
entia vnale; ante actus ſ praoni, ꝺ ponit vnale ꝺ it actus ſ ab ꝺ hernio, inplicue ꝺ parante. Demus
vnale logy e vnus actus in ce plurib; ꝺ praxi de illis g ſ actus, quo ꝺ scipit hoc tale mo; ſ ꝺ plicis ab ꝺ her-
nio, ne hoc ꝺ scipit. g ꝺ. Pro mo; g actus dicit ſ prat potius ꝺ ponit ab ſ pra hernione; talis ab ꝺ hernio nihil ꝺ
e, qua ſ plex ꝺ parao ordinarius, seu illo ab ꝺ hernio ne ad plura: g ꝺ. ad tus 2um = Ad plicis ad
vnum

ARTUS 2us

REPLICE SOLVUNT.

Arg 1: ponta hoc abstracta e ſ pens vnalis; vnale ſ est habitus hoc, Sed hoc: ſ ne hoc ſ e abstra-
cta ſ ne parata et ultra ne ſ a parte Vel ce et Vel vnalis: g ponta ne abstracta ſ Vel e vnalis finis. = Respo
nando ad 1m, ge probabile, ꝺ ad 1m ꝺ 2m. Nego abstracta et finis vnalis metaphice, quod finis Velut ultra pa-
ſ ctitudo ad essendum in plures ꝺ essentij; hoc ſ actitudo non rapit ad vnale logy, ſ requirit non, ſ quia pant
ce in plures ꝺ unij, ad quos dicitur ne nouus actus intus ꝺ parans nec, ad omnes ꝺ vidua simul, q̃ nec habitus
adhuc abstracta. Vel talis finis Vel ultra hoc abstracta ſ nale, sequela, ꝺ it finis Vel. Et quo ad ꝺ pa-
rilia ad eam, ſ probo ꝺ de nec ad singulares ſ parata.

Ad 2um nec abstracta ultra talis ꝺ parabile nec singularis
g vnalis. Pro ꝺ: vnale nihil addit de, qua alia nec ꝺ nitur ad ꝺ ita ne per ſ nec abstracta:
g ꝺ. = Respo ꝺ ad 2m, ꝺ nego ꝺ ad 2m ge vnalis metaphice, ꝺ do, loge, ne. Et hoc sensu nego ꝺ ad 2m, ſ requ,
vnale vnale ne quit ge nec, g vnalis Velatiua. Vnde vnalis proprie nitur ꝺ ex plat vnale, vnale, ſ a nec
absoluta, seu nec inue; ꝺ ido Vel ꝺ pressione fat nec omne vnale, ſ ge ad venat Vel plu
ad inferiora.

Arg 1: ablatus vnius ponit ꝺ parabilem alterius; ſ vnale ꝺ pareulare ſ ponit: g ablatus singularis
ꝺ pario vnalis; ſ ab stracto auferat singularis: g ponit vnalis. = Respo, nitendo maiꝺ, ꝺ inquendo
min; ſ vnale, ꝺ singulare ſ ponta, seu inea ꝺ linea; ꝺ do: ſ ne diversa, no min; ꝺ Nego. Et quo ad vltq̃ qui
ꝺ, Dico ꝺ, Vac g ꝺ, ſ nec ꝺ singulare, ꝺ vnale; nte stat ce ponta, ſ nec quantes simul, nec g pario ꝺ
nitur ablatus alterius; imo ꝺ Pro venit tunc ratio ad metaphice g ponit singularis bus nauferat ꝺ it bus nus,
tunc ne vnale logy, ꝺ dicitur supra.

Arg 3: vnale logy ens Vas; ens Vas potest ſ facere ſ actus ꝺ parabilem ꝺ ponit: g ꝺ
vnale logy. = Respo ꝺ inquendo maiꝺ: vnale logy ens Vas, ſ Vas plex, ꝺ do: ſ plex, no maiꝺ; ꝺ dicta mi ex ea
de ꝺ dictione, nec ꝺ ad. Arg. ſ et vnale logy, ſit ens Vas, ſ e abstractum ne ce, ſ nec, ſ ab ꝺ parabilem ad
inferiora ſ plex ab ꝺ hernione; g Voluntas ꝺ rat nata de illis facere ens Vas ſ plex, ad q̃ ꝺ ꝺ ponit ven-
ta vnalis; ſ ge ꝺ ꝺ it ꝺ ꝺ ſ actus ꝺ parabilem ꝺ ponit.

UGR Biblioteca Universitaria

Arg. 4.o et ultimo: ante omnem operationem natura habet unitatem et aptitudinem ad essendum in pluribus: ergo ante actum operativum et logicum universalis. Prob. ant.: natura a parte rei habet aptitudinem ad essendum in pluribus, licet impediatur ad ista individualitate; et ante operationem per solam abstractionem tollit impedimentum singularitatis: ergo talis aptitudo reddit naturam per solam abstractionem sine operatione. — Resp. distinguendo ant.: ante operationem habet aptitudinem ad essendum et distinctam, concedo ant.; distinctam, subdistinguo: fundamentaliter, concedo; formaliter, nego; et neg. conseq. Ad probationem dico, praescindendo naturam per solam abstractionem ab habentibus in pluribus; et hac tamen dicta, quod aptitudo ad essendum in pluribus distinctam resultat ex praescisione abs quo nova actio intellectus, et ex ea probatur; ac aptitudo ad essendum in pluribus simul, et ut talem praescissam, non potest resultare, nisi per novum actum operativum superveniente, quod relatio rationis qualis operatio non resultat et ex praescisione fundatum proximum, nisi detur causa talis relationis, qualis intus per novum actum.

Dices: quidem dicendum est de aptitudine naturae ad plura inferiora distinctam. Et probatur: quia repugnat naturae directe talem relationem, ut potens natura praescisa cum ratione, et repugnet naturae extra singularia. — Resp. negando conseq.; ad probationem dico: naturam praescisam cum ratione denominative, et quoad esse tantum; nunc metaphysice et formaliter, quia adhuc in statu praescisionis servat suam praecisam essentialitatem, et 2do minus, quia potest in hoc, non in universalibus, et possibilis; et dici solet, quod possibile non est visibile, est tamen sine abstractione illa fictione rationis, et sic in natura. — Q. 3a quod nam sit definitum formale in definitione universalis — articulus 1us — necessaria ad intelligentiam quae suponunt, exponuntur.

Q. 3a

Quod nam sit definitum formale in definitione universalis

Articulus 1us

Necessaria ad intelligentiam quaestionis suponunt, exponuntur.

Noto quod definitum est aliquid definitum et 2o formale vel materiale aliud. Formale est cuius ratio explicatur definitione, vel definitio dicitur respective, quod definitio explicat aliud vel aliquid. Materiale est cui accidens, et 2do convenit definitio, ut subjectum, ut habitudinem dictam definitionem alicui. Definitum formale aliud est quod, et aliud quo. Illud totum, illud cui convenit definitio, ut aliquid; quod vero est illa relatio, ab qua definitio convenit definito formali quod, ut aliud indicata definitione.

Advertite, maximum esse discrimen, inter complexum, et unum aliud, et inter concretum accidentale aliud; quia licet utrumque dicat res diversorum praedicamentorum, tamen complexum illas significat per se primo, et in recto, ut unum per se dicto, quod tamen haec quae alia dicuntur, quae significat concretum accidentale, ut aliud per se secundo, et in recto solum significat formam, non subjectum. Quare per se definitur unica definitione, non complexum. Cum ratio quod unica definitio solum pertinet ex entibus explanandis aggregatum ex aliud, et hoc, tamen, non unum per se, plura dicit: quia complexum requirit ... Unde dictat aggregatum ex 2 inter neque natura, non potest esse definitum in definitione universalis.

Explicandum est etiam concretum accidentale duo dicit, nempe subjectum et formam sive haec sit realis ut sapientia, sive rationis, ut 2a intentio universalitatis: tale vero concretum 4or [illegible]. 1o considerando subjectum 2o ..., et formam 2o in se. 2o in specie, et utrumque simul, ita ut ex eis resultet aggregatum, dicens utrumque ex parte in recto.

UGR Biblioteca Universitaria

Videndo nagin Vecto, dignificat pte in Vecto, de ubty, ma obliquo; Vnde dicitur inquirit, quo seruat ad defectu vnalis logy. qui dicunt de ubty, negue dicere pag. ubty, dicunt tenent, aguaty exnaa, 2a intione vnalis ee de ubty, pale in defone vnalis. qua a hent. Deubty, 1o, dispnigfare subty, 2do 2o pag. rustinent naag, ut subest 2a intio vnalis ee tale de ubty, scalguod seneante exd, Deubty, 1o, dispedicue pag. 2do 2o subty, dicunt de ubty pale in defone vnalis ee dgntcong vnalis in Vecto, seuia dua tare, p denomare nag.

Ita sentit D. 93a vnalis, q Inter vna agfotta. Pua generaly de ona Vecto accidentali si Deubty, 1o, dispnigfare subty, hge vnga alinydiquet, specie abalco alvo, p hoc ni, qa Deubty, 1o, dispa dicit pag. 2do subty. Pua sequela maio. tunc alqa diquet specie, 2o id, q pa alt dicit vny, diquet specie abillo, q pa alt dicit hoc Deubty, Vp, abny, diquet specie abillo, q pa alt dicit ho: qa Deubty, p Docent Deubty in Vecto dicit pag. In tando subty.

Ita: hge prag hoc alvus accidentalis, denma Itingenti: q Vera in Vecto, pte 1o dicta dignificata p pratyco, q pcte, vabes, pgt ea nong subty, hoc pacidentalis, Inubty: grata pa Vespte 1o in Vecto dignificata p Deubty alinys Demy, si Deubty accidentalis signifare subty, cuius pag. tunc ubty, ppa, ligny, e quanty, pacie alvus cent negationes, facienty, aunc senny, ligny, e hony, new quantis, pacie, pacie alvus ig Deubty, accidentalis dicit pte 1o subty.

Pua 2o, specialit de dicto logo: id, q in dicto explat in defone gen, vy, deuet ee in de specium one vy genabus; omia enig era, nunt in hoc, q ee probde de pluribus de quorum specie inquid solu, 2a intio ee ade specie in nonibus, q naag bona gera, p pratadiungant, q p de pony vnalis 2a intio dept. = Ita: naa, que denomal vnalis, a hec tali alqua exentia detracta, q nequit vna ra defone de fac. Pua 2o: tali naa pt ee subtta, p acidens, seu Veale, in Vasi, eg.

Pua 3o: id, q pre dept in defone vnalis deuet pt ee in eg read logy, i naa adhuc ee tal, sub 2a intione pte, p acidens ad logy, g net: q 2a intio rag naag, e de ubty, pale in defone vnalis, i mig: naa in pt dat logo de pa, nisi Vae Deintrou, 2a intio p acidens dicit naag: q. d. no nes one p acidens Vedu ee ad dicty pte, aqua: Und dicit p acidens: qa d introny logy, Vedu cit pte de pto, qua loqui tur subit vnalis, si cut dto de ubty, p exponit libus ne pa ree, i stat sub alia dine, p otur a dndo, q pa ree ne, p pacidentia ni, p cialia bantia vni va dicunt Vedu ci ad dicty, q pte in Vespecial abrevis, ne, by, alia dicty, stabit ee tur Vae, Dny, solvunt.

ARTIUS 2us

RAES 2a RIE SOLVUNT.

Ita 1a: Deubty logy, i dignificata pte, p di Vecto, de qua pte, p di Vecto Vera tal dicto, i de pe vnalis pte, p di Vecto, de naa vera tal: q naa e de ubty &. Pmig: ee, p plurib; rebus, q Deubt, Vera tal de naa, ibus

UGR Biblioteca Universitaria

ens, ſi identificat diſſerentiabus, nvo diſtinctus: &c. = Reſpondeo mag. dicendo mihi: ad probationes dubitandi: ſolvendo. Obſtat, q. Veritas dicenda, exercite, dato, ſignate, non autem, dicendo. Deinde, enuntiando dat ſpecialem ſignificatum dicto. Nota vltimo, ſignanter dicitur ſtare in propoſitionibus, inde tota ſententia dicitur, in principio &c. Hyeme, & talis ſignificatio exercetur in propoſitionibus; ſimile in ſtat in propoſitione exercitiva ad dictum; nam tota dictum habet aliquid exercere in ſubjecto, precedendo indefinitione aliquid ſubjectum de ſe exercitivum, deficiens habitu accidentis ſubjecto. Denique accidens reducitur ad aliquid, inde eſt, quod indefinite aliquid nondum ad aliquid. Vbi vadit ſcientia in linea decreti. Quare notate axioma apud logicos Vocabulum, ad ſignificandum propoſitionibus exercere in ſubjecto ad dicendum &c. Ad primum dicendum, quod propoſitiones diſtinctionales non ſunt accidentales. Ad aliud: negatur conſequentia. Ad probationem oppoſitum: &c. = Reſpondeo magnificando equivocando ad primum principale. Ad hoc dicendum, quod non ſunt diſtinctionales ad ſubjectum, quod non ſunt diſtinctionales. Ad aliud, quod ſunt diſtinctionales in ſubjectum. Vnde talis, quod ſunt diſtinctionales in propoſitionibus. Vnde talis, quod ſunt diſtinctionales in propoſitionibus. Vadit talis logica, ſunt diſtinctionis, quod accidens.

Ad 2um: dicendum de dicto, quod diſtinctionale indefinite vnale, quod a logico dicendatur ſubjectum dicendatur propoſitionis aggregatum: aggregatum ex 2a diſtinctionibus de dicto, quod diſtinctionale indefinite vnale. Dem. 2a diſtinctio de vado brando: nvo, quod dicatum aggregatum &c. = Reſpondendo mag.: dicendum de dicto, quod diſtinctionale indefinite vnale, quod a logico dicendatur de, 2do, ſpeciali, dicendo accidens, dicendo obliquo, non mag., dem. 2da. Ad ſubjectum dicendum dicendatur aggregatum, quia Verba diverſorum, ſed dicto accidentio mag., 2do ſubjecto de reliquis argumentis, 2a diſtinctio habitato de vado brando, dicendo, in dicto non, quod accidens dicatum?

Ad 3um: dicendum de dicto, quod diſtinctionis dignitatis, quod non explicatione ponit in recto, ſine explicatione dicendo, ſubjecto ponit in recto ſupponit mixto alicui, quod accidentale ſubjectum ad dignitatis, quod dignitatis, quod ſubjectum. = Reſpondendo mag., ad primum dignitatis, quod dicendi accidentale, ſupponit mixto alicui, quod accidens, ſed ſupponit ſubjecto, ſupponit denominatione. Dem. 2: dicendum ſupponit accidentale, ſed aliud informans, ſecundum ens in ſubjecto, quod ponit in recto, ſubjecto, non obliquo, ad tertium principale dicendum.

Ad 4um: dicendum de dicto, quod diſtinctionis dignitatis, quod dicendi ſignificat dicendum, proquo ſubjecto: dicendum accidentale ſubjecto pro ſubjecto: ad ſecundum dignitatis, quod mag.: ſecundum dicendum, quod 2a alicui dicendum ſupponit ad talia ſecundo dicendo, quod dignitatis, ſubjecto, proquo ſubjecto, non 2a &c. = Reſpondendo mag.: ad probationem, quod dicendum, quod in illa conotat ſubjecto, proquo ponit: 2a ſecundum non dicit ſubjecto, ſubjecto, quare dicendum ſtat in ſignificato, ſed ſubjecto, notate, quod ſtat ſignificat ens, vel, ſubjecto ad aliquid ſtat in ſubjectione ſecundum ad equum; inde non ſupponit pro eo, quod dignitatis, multotiens ſubjecto pro eo, quod conotat. = Actus 3us = Aliqua duvia ſolvunt.

ARTIS 3us

ALIQUA DUVIA SOLVUNT

Dubito, vtrum predicabilia ſint tria quinque? Et ante dicendum, quod ſubjecto hic loqui de vnali, ſecundum predicabili pro tali, aut loquendo de tali, ſecundum metaphoricum, ſecundum ſecundum alia vnalia, ſicut res quas abſolutas &c. ſuge-

UGR Biblioteca Universitaria

necie, tunc specifice. Unde ad dubium Respo. ad [illegible] placitum, dicitur: [illegible] dicunt ex diversis multiplicandi, operandi de multis; si multiplicandi, operandi de multis, [illegible] quaeritur quae. Primo: quod operat de multis inferioribus, vel operat [illegible] instantiis, vel [illegible] accidentiis; si [illegible] operat, dicitur unum parte essentiae, et dicitur quid; vel operat [illegible] essentiae, et dicitur specie; vel operat [illegible] accidentiis, vel operat essentialiter, et dicitur differentia; vel operat accidentaliter, et hoc potest [illegible] essentiae, vel accidentaliter metaforice, et dicitur proprium, vel accidentaliter [illegible], et dicitur accidens, [illegible] alii [illegible] excogitabiles [illegible].

Dub: 2o. an universale sit quod ad quinque praedicabilia? Ante resolutionem noto, quod ut [illegible] denominat [illegible] abstracte, et alia denominant species [illegible] in [illegible] additae [illegible] denominantur [illegible] species [illegible] additae, et [illegible] inquirimus an universale sit quod [illegible] de universali metaphysico, [illegible] de universali logico, an [illegible] possit applicari aliud [illegible] denominat [illegible] quinque praedicabilia? Ad [illegible] Respo. [illegible] scholasticorum [illegible] a parte: ideo ale [illegible] dicit [illegible] specie essentialiter [illegible] universale [illegible] praedicabilia essentialiter [illegible] universale [illegible] ad quinque praedicabilia.

Dub. 3o. utrum universale sit quid immediatum, vel mediatum ad illa? Notate, quod quid immediatum est illud, inter quod [illegible] species immediat aliud, ita [illegible] homo, [illegible] mediatum est illud, inter quod [illegible] species mediat aliud, ita vivens [illegible] homo, [illegible] quod inter [illegible] vivens mediat [illegible]. Unde Respo. quod universale est quid mediatum [illegible]. Patet [illegible] universale [illegible] quinque praedicabilia mediat aliud quid [illegible] mediatum [illegible] quid [illegible] species [illegible] in [illegible] differentia, proprium, et accidens [illegible] in [illegible] inquale, [illegible] in quo species [illegible] est quid [illegible] quod [illegible] aliud, in quo quinque praedicabilia mediate [illegible], [illegible] universale est quid mediatum [illegible]. 4a difficultas: an unalitas posit omnire naturae a parte rei omnino immultiplabili? [illegible] 1us [illegible] resolvit difficultas.

Q. 4a Ex ulma.

An unalitas posit omnire naturae a parte rei omnino immultiplabili? Artus 1us.

Presuppositis aliquibus resolvit difficultas.

[illegible] solet [illegible] excogitari, an [illegible] Michaelis, sive Angelica posit esse universalis, seu specie praedicabilis? [illegible] repugnare plures Angelos solum numero distinctos, ita [illegible] Angelica est [illegible] immultiplabilis, [illegible] repugnant [illegible] de potentia Dei absoluta, dari plures Angelos in unica specie [illegible] ut dant plures homines, cum [illegible] sententiae [illegible] in 2o. distinctione 3a, q. 3a, et [illegible] Divo Bonaventura, ideo [illegible] proponit [illegible] difficultas [illegible] omnibus universalibus, in qua [illegible] Procedamus.

Notandum est: aliud est natura [illegible] multiplicata, et aliud est immultiplabilis; tunc dicitur [illegible] multiplicata, quod [illegible] dat [illegible] duas tales naturas, ut [illegible] quae est multiplicata in [illegible] realiter existens [illegible] multiplicata

inecessabilis q̃n repugnant plures sole, ing̃ existant. Inde naã inecessitẽ multiplatã, tale ecc inecessabilis dicit multiplabile, q̃n repugnant in diuersa, ing̃ sint, ꝯ pertinet ad duo q̃ talia in diuersa repugnent existere ponta naĺ, q̃n repugnent existere pontas ugnaĺ, pertinet de Mr.

Noto 2º naã inqualibet ritaã, ydeã ratione ponit ẽ vnale utenti Mr. ꝯ dicit, vbi dicit; ad naã genericã requisit actitudinẽ ad pluritatẽ existentis, ꝯ hoc habet ponta, q̃ hec diccõnẽ adactã ex rebus naã. Sed adhuc: Vnaã fiat vnalis, sufficit repugnantia ex naã rei, q̃ existat in pluribus, q̃ ponit in illo existere; ꝯ talis ponta, aut repugnantia requirit, q̃ reducat ad actum ponta naĺis agentis, sufficit q̃ a deo reducat; q̃ naã inqualibet ritaã, ydeã ratione ponit esse vnale logy. Pmis: naã solus plures prebans, sufficiens fundatus, in tres illas dicat, ꝙ logẽ vnale; ꝯ tale fundatus ẽ ponta aliq̃ reducẽs ad actum ponta naĺis agentis, q̃

Vnde dubitat, an vnale requirat pluria inferiora, salty, loge, pobilia, ꝙ sufficiat, ꝙ obiectum naã sit singulariter data. Et homines de vnali fundato in nouo defecto, q̃ quæritur, nas iecti, q̃ singulare potest esse remotum vnale. Cui diuisit 2ª pars Caietanus, Aplutenus, ꝯ Fabila hanc 2ª partem defendunt, dicẽs ꝙ adhesit Aquinas, Bauna, Salanco, Bones, Ferrariensis, de hoc scilt, q̃ sit mea defensanda X: naã ab intrinseco, multiplabilis requisit esse vnale, ingo, q̃ naã fiat logẽ vnalis, requisit positus, salty loga inferiorẽ, adeo ꝙ repugnantibus illi nullus del fundatus ad plures dy vnale logy. Et D. Aquinas, Caietanus, para grafo qui dicunt, quę onerosus discipulis requisit. Et Pur: vnale logẽ vnum actum esse in multis; actitudo adesse in multis requisit saluari simul cum, q̃ illa multa sint multiplabilia, ad pobile cuius dat ponta; q̃ naã sit logẽ vnalis requisit positus salty loga inferiorẽ q̃.

Pur 2ª X: vnale logy debet hesse fundatus in re; ꝯ ponta loga, seu in repugnantia ad pluritatẽ existentẽ naã rei fundatus vnalis logy: q̃ naã q̃ re abintrinseco repugnant in diuersa, requisit esse vnalia. Maior certa. Vnale enim sit fiat ꝙ intus, intraquata, q̃ ponit in naã vnalizata multiplicitas, a parte rei, ꝙ fundatus. Pmis: naã desse y multiplabilis requisit esse rẽ dictionẽ de esse, ꝙ pluribus inexistens, ꝙ existere pertinet, q̃ Deus intelligendo nimis repugnat suo obiecto intellecto; ꝯ hoc ideo, q̃ n repugnantia ad multiplari orta ex naã rei fundatus vnalis logy: q̃

Dr: naã, quia repugnat pluritari, ꝙ dicit, q̃ tale repugnantia adesse in pluribus, ꝙ sine tali repugnantia ad potius dactitudine, sicut in Mr. Sed patet vnalis nec 1º nec 2º modo pertinere ad naã desse y multiplabilis requisit esse vnalis. Pur minor quoad 1ª partem: Vnalitas vnius actus esse in pluribus, q̃ repugnantia ad esse in illis, requisit esse naã vnalis. Pur quoad 2ª partem: sufficiat, q̃ naã in re repugnans ad pluralitatẽ dicat in repugnans, facta ad pluralitatẽ, q̃ naã ex dicta re repugnans ad pluritatẽ, requisit dicere dactitudinem ad illa dicenda, q̃ requisit dicere vnalis.

Respondetur: naã Angelus, q̃ est ens vnale, fundatus in re sto repugnente intrinseca, q̃ dicat actualitatẽ singulariter pertinere in dicta singularitate, in quo illa met naã, q̃ multiplicata apropriata, ꝙ pro inde indifferenter actiue ad pluria. Et quamuis in re solum distituat vnalem metaphysicum entis, tales naã, q̃ re dicta pertinere ad pluria in diuersa, ne pe, ad illud, q̃ habet, dad alia entia, q̃ vnus subiectus, quanta. Et hoc sufficit, ꝯ salty ex mo dicendi, seu q̃ ad quentia, q̃ positiue vnalis, seu preabilis

UGR Biblioteca Universitaria

3ª pars. 1ª. nag. Angelicę, qđ decipiamur in plante, vel pugnant plura in inferiora p 1ª. de hoc. 2ª. hebes. inten. tag. nec. vnale requisere plura in inferiora, ad hoc pobilia. 1ª. 1ª. g. intes. Pparat. nag. ad inferiora. Pparat. illa ad nullę. ad nullę. quo ę. ad aliq. nullę. nę pfectę. g. infert. vnale. ad tale. Pparatum. Pbat. hanc. 1ª. maj. Dog. vnale. esse nullę. acty. ad eundę. in plura. buę. sexu. tali. Pparatui. naa. ad nullę. acta. ad. Pcipua. innotia. q. applicat. nag. esse Angelicę. qđ. ideo. aptare. de individuo. Angelico. facto. p. quem. ecclesia. gđ. 1ª. maj. si ex. vitali. Pparatui. est acta. ad. cim. multo. pugnante. ou. esse illum. ee. de facto. habilę. de. pris. q. pabilitate. pario. vnaliter. si ex. vitali. Pparatui. nę. de facto. habilę. gđ. Pmę. si ex. vitali. Pparatui. est. de facto. habilę. de. illo. pq. est. pacta. ea. hoc. individuum. pcty. e. Angelicum. q. q. signata. in. 2ª. in. tribus. exercitibus. hęc. pria. ę. erronea. gđ.

3ª. 2ª. naa. quę. ita. Pparat. ad. ringlaręa. quo ę. vpponit. ita. Pparatio. ad. alig. sub. Idione. q. ęnt. q. ę. de facto. Pparet. deuet. pcreari. Idio. ng. pę. q. ęnt. pobilia. in. inferiora. vt. tali. Idio. pugnat. pparatui. q. de facto. Pparatę. ad. illa. Ad. unu. q. requit. naa. fuę. vnale. sub. Idione. pobilia. vt. inferiora. q. ea. absolute. de facto. et. implet. q. q. ę. sub. Idione. tale. ea. de facto. absolute. q. explet. tale. q. explat. ad. hoc. ęn. Idio. pę. stat. Deus. hęc. de facto. pontia. ad. producenda. formica. q. ea. quę. illa. reducere. et. pobilis. q. ea. dat. pontia. ad. tig. pobile. q. pares. in. stabit. nag. de facto. hęc. pontia. ad. plura. inferiora. q. illa. et. pobilia. Pa. 2ª. ta. pugnata. alię. Dtalu. et. tig. pobile. sicut. producere. illa. q. nullus. deat. potens. producere. formica. q. requirit. in. Dtalu. et. absoluta. pobilitate. formicę. eo. dem. modo. naa. deat. potentia. plurib. in. Idionata. et. absoluta. pobilitate. inferiora. q. requirit. ad tu. 2ª. argta. soluunt.

ARTUS 2us

ARGUTa SOLVUNT.

Ad 1ª. naa. quę. pugnant. plura. in. uno. ea. pot. pręcindi. ad. una. ringlarię. et. naa. nę. pęcęra. pot. despi. ulogę. vnalis. et. vitalis. pot. deuię. naa. Pa. 1ª. maj. naa. nę. pęcęra. ad. nullę. et. ped. mentę. ad. Pparet. ad. plura. et. tale. ped. mentę. ringlarię. deuia. naa. nę. pęcęra. ad. nę. ringlarię. gđ. Pet. aus. quia. nę. pęcęra. ad. vnale. metaphę. ad. male. metaphę. ad. nullę. het. et. ped. imentę. ad. plura. Pparet. gđ. Reps. tando. maj. naa. ad. ęm. quę. plura. inferiora. pugnant. ad. eventalit. ringlarię. ida. pęcęde. gradę. debent. nimo. ad. quid. tuo. p. mundalię. cidę. ga. ad. nasa. Pabdiuinana. ad. eventalit. ringlarię. hęc. Pmitted. ad. pert. abstrahi. ad. illa. Pa. quę. tra. ad. ęm. et. ad. eventalit. dicit. tuncem. intus. de. pert. naa. subo. pontio. ad. eventę. et. applicat. sicut. nę. de. pęcę. hoę. in. Pale. q. plus. hoę. de. pęcę. sicut. Pparet. si. naa. de. pert. ringlarię. de. pert. et. in. ng. nullę. pęcus. o. pontię. de. pert.

Reps. 2ª. pmitendo. maj. grando. ng. Deus. pro. baom. q. talis. pręcisionis. et. superioris. ad. quę. inferioris. sequalis. ad. quale. naa. tig. intus. pręcindit. in. duas. partes. equales. latitudinis. vg. Pale. et. Pricalię. ad. pęcę. tale. passione. nullę. ęnperatis. sed. ly. ab. iguit. in. a. pa. rtita. aut. Pricipaliter. in. attingendo. alię. vg. naa. ęm. pale. ringlarię. et. equalis. de. implarię. sine. q. nę. quę. cipert. in. superioris. sed. equale. et. ad. pę. hendere. et. Pa. dicta. q. ę. in. aquator. de. ętus. Pdicere. xiij. pręcionis. nec. vnalis. logię. nec. metaphę. et.

Arg. 2.

UGR Biblioteca Universitaria

Arg 2°: ad Velaq, Vaus sup. Prob. a lig. Vaus, vnalit tue Velao Vaus, q. fuit inferiora fricta ab intu, Et una pobilia = Hac actitudo, et habilitas de pluribus vnitnaq apaste Vaus, p. quos eongruit, q. duent atend. dohonaq, inq. fuit q. intus ab q. herdat actitudine naq ad interiora qua ipsa abaste Vaus Vesperant actitudo, d. interiora = Resp. dohonaq, d. q. nec omiq; et Velao Vaus d. fundatore tue dohonaq, sine fundato, nomiq, d. Dog. Adv. naliq, q. Vequisitq, d. vitnaq, p. posinter tue ea interiora ap. ablicet d. intio; deinfra ne vnalie log. sint vez, Vequisitq, naq. tue ea post prax. de illo; de interioribus a fricti soly fricte post prax. Adv. nunq, naq. Vesp. ien, plura interiora fricta post dei vnalis fricte pobitue, de quo Curat loga.

Ad Dnm. mag. dig. iaw: vnitnec fundatit, nec patitno, vnitpatit, nec fundatit, d. dohonaq, d. Dog. Tuentibus Vaus fundatis ipsa tenditnaq Vesp. q. intemaq, prudent. Vesidevento Tuinaq, Vesperit actitudo Vemotae ad vendy. cumultu divunty, quae sui ien fundaty ad intentiony vnalis, Et vnale patit vitin Vetus. Et loca d. nequit, tue dohonda Vespugnantia interiory; tunc enytemei, dabq. fundatoriatur actitudy, sing. ien.

Arg 3°: Indeo data in pontia fricta quantity ex se ad producendy pobilia petita in se Vepugnent: q. Et plura ad vnidua sint y pobilia dabil ex parte naq pontia loga, ut sit in illa: grilla naq ad secta exit loge vnalis. Ante Vespony. notate, hoc naq ubi y nimis probare, probat quipe in tali naq in soly pontiq loga, y tica ad vendy. in unidua ut pobilibus. Dempy. Probat naq y multiplabilis ex vnalis, n. soly loge, y etiq Valit, q. in deo dent d. xii. Resp. q. in deo in data pontia productiva y pobilis y. Ad huc qua tyr ex se quoad denomaony pontiq, non fundalit, hoc dat in deo illud pratys absolute, q. a pobilibus denomat pontia regtalis naq, q. ny pobilia tozent pobilia, etiq denomaret illud pontia productiq. Similit de illa naq Valet dici ex tale q. sit interiora y pobilia tozent pobilia ex et vnalis, n. vo, q. Vementibus y pobilibus, sit vnalis, n. ex tneq pratys de pontia productiva denomat ab y pobilibus Vementibus, pobilibus.

Arg 5°: Aristot. ait, Corpora Celestia fore bene ona naq y sine sussentia sy multiplabilia non soly natis q. ipse dicebat quod libet Stella est tota unia pobilis. Item Aristy. naq y multiplabilis per se vnalis. = Resp. dohonaq, d. q. nec omiq; sine sussentia sy multiplabilia ab extrinseco, d. o: ab intrinseco, non omiq, d. Dog. Aristot. enym. Corpus illa naq talis y multiplabile ab intrinseco, sab extrinseco, ideo q. naq naq in solis, Vg, sit alterius individuo d. municabilis y q. nec habeant unitatem talis y g. Hoc a fundaty non admittet loge.

Unde colligo, naq. essentia alit ring laze in tribus pagionibus pinaquatordecim per dei ad numy vnalis natiue, ideo, nimo plane quanis nulla nec abstractio naq habeat ring laritas, Et hoc bene dei vnalis positive; ad hoc enym Vequisit, q. naq habeat individuo ad, q. alia unde ab habeat interioraralty pobilia, adque d. habeat bonit. Hoc exercitemet explane vnalis y natiuq Celi nec dese d. municabile ind. ty, qua het naq ab aste Celi; hoc enym vere et positive soly q. ab ela tnativa, quae in vespedita ring laritas, pus pria de ui mus. = Disputatio 6; de esse y pobilis. = Summa = quitgus, d. ar. Vide de hac a Porphyria = ar. tus ponit de hoc Nicolaus Bf.

UGR Biblioteca Universitaria

Disp.ão 6.a

De Gen.re et Prabili.

Q. 1.a

Quid sit Genus, et an recte defi.atur a Porfirio

Art.us unicus

Ponit defi.o, et resolvit q.

Relictis variis acceptionibus huius vocis genus, quæ ad nostrum intentum nihil iuvant, sic genus dicitur a Porphirio, c.e 2.o defi.o: est quod prædicatur de pluribus differentibus specie in eo quod quid. Pro cuius intelligentia notate, 2.as partes aliquid sumi, nempe, in quid, et in quale. Illud prædicatur in quid, quod est essentia illius, de quo prædicatur, prædicatur per modum per se stantis, et per modum subsistentis; in quale, quod est differentia, hoc prædicatur de illo per modum per se stantis, et per modum adiacentis, ideoque prædicatur in eo quod quid. Quod prædicatur in quale, quod prædicatur per modum adiacentis, seu qualificantis subiectum.

Ubi notate, quod genus prædicatur in quid simpliciter, et ideo dicitur in quid ex parte significati, quod est essentia speciei, at vero ex parte modi prædicatur in quale. Ratio est, cum genus prædicetur ex parte modi, quod verum in quid; dicitur vero in quale ex parte modi traditur a Doctore Subtili 5.o metaphisicæ, ubi ait: quod est ens quod continet de subiecto, dicitur vero inhærere, qualitative, quod addita communicatio ipsius per quidditatem fundatam, sed adveniens genere; illud quod detrahere distribuat speciei, ideo ad genus pertinet modus per se stantis; addi vero adiacentis.

Deinde prædicatum in quid stat 2.ea, vel complete, et in parte essentiæ, et hoc convenit generi; vel complete, et in tota essentia, et hoc convenit speciei. Prædicari autem in quale 3.ea distingui potest, nempe, prædicari in quale quid, idest, in quale essentialiter, et hoc convenit differentiæ; vel in quale accidentaliter et inseparabiliter, et hoc convenit proprio; vel in quale accidentaliter separabiliter, et hoc convenit accidenti 5.o prædicabili. Ex quo explicatur Porfirii defi.o: nec particula, prædicatur de pluribus, ponitur loco generis, in quo de cæteris prædicabilibus convenit. Cæteræ particulæ ponuntur loco differentiæ; nempe ly differentibus specie differt ab specie quæ ut tota essentia de pluribus differentibus numero prædicatur. Denique per ly in quid differt a differentia, proprio et accidenti, quæ in quale vel in quid prædicantur, ut in suis locis patebit. Ex quo sic suadetur eius bonitas: illa est bona defi.o, quæ explicat naturam definiti, illudque distinguit a quolibet alio, a quo genus distinguebatur; ista est defi.o tradita: ergo est bona. Totum sequitur ex supra dictis.

Dices 1.o: genus supremum prædicatur de pluribus differentibus, non solum specie, sed etiam genere: ergo male definitur. — Respondeo distinguendo antecedens: prædicatur de pluribus differentibus genere ——— ut genera differunt, nego antecedens; ut species subalternæ, et subalterna, concedo antecedens, et nego consequentiam. Alias, ut, et planta possunt comparari, vel ad sua inferiora, et sic sunt genera, vel ad sua superiora, et sic sunt species ... prædicatur de pluribus, ut in suis inferioribus prædicabilia; nam ut ait Doctor S. D. de differentibus genere in quantum talia nihil prædicatur; sed prædicatur de illis ut species

specie subiecta.

Dicerº: Accidens pticulare quis: accidens pdal̃ inquale, de extraneitate, q̃ malo dicit̃. = Respº: dº mag, dicendo mꝰ: accidens pdal̃ inquale Vsptꝰ in proprio, que subꝺ Vnale, nomᵉ. Vsptꝰ subtorij, q̃ venit de nomᵉ pdo. Colare, ij. Vsptꝰ colaris pticularis, sit aliud de pdicato pdal̃ exentialit̃ dicto, q̃ venit de Vsptꝰ huius, de anº: let Vsptꝰ paretis, huius, de alio, ij, specie, sub pdal̃ inquale de extraneitate. ~

Dicerº: Vsptꝰ tradita explat diffam generalem specie q̃ neba. Pono: 2º quis pdal̃ de differentibus specie in̄ſt̃ distas Vsptꝰ specie, q̃ pdal̃ de differentibus numo: gº. Pueon: Distas subalterna, de infima pdal̃ inquale, ista de pluribus numo, illa de pluribus specie; ergo ista Vae diffinit illam. = Respº: nando ans, ad cum probans, dico ans: 2º quis pdal̃ de differentibus specie specifice, de anº: 2º vtabo, q̃ vna alia numo, q̃ alias pdal̃, no ans, de 2º. Ad cum probans, dico mag, eo, mo, de dat, nego 2º.

Vltra cum probans dicit̃ deuotalendi pones magᵈ, q̃ multa tradunt, scilicet, quis pcessperare, diuinare, magice, diuinatiue in proprio, de pdicato de illo. Vtrum subalterna de infima pentes, dicit̃ q̃ nec vendi pdal̃, siue inferiora sint plura, siue paucua, nec, inquale. Quia no, de specie habent diuersas rationes, nec, quia pares rationes; specie no tota ratione. Quę dicta solent explat̃ dicit̃ differentibus specie, ut dictum est.

Dicerº: pgdicta de fonte dat̃ gor: q neba. Pueon: De dicit̃ humi de pane, eque vnice, q̃ vnice in het suprare aliud quo: gº. Manet dicta, nec pot̃, nec in dicta de fonte dat̃ gen, hoc est rubeum, gemme, de dicit̃, de dicit̃ in proprio quando dicit̃ nubilo. = Respondendo ans, ad cum probans, de 2º mag, ad dicendo mꝰ: 2º quis vnice in het suprare aliud quo, quo denomᵉ tale, de 2º mꝰ: in het suprare aliud, ex quo dicit̃ ratione mꝰ, de 2º. Quia venit de nomᵉ valet, 1º denomᵉ tale, quo verum elicit de intento, genere dicit̃ de specie ad magis ex parcularia, de in hoc verum nequit hec suprare aliud quo, aquo denomᵉ tale. 2º post ume in Vae essendi, ne quando ens est tale de tanto genere, quo verum suprare het aliud quo, q̃ in hoc verum est specifice verum dicit̃.

Ex quo ad Vltiquy. Respº, mꝰ: Vsptꝰ diuisorij, q̃ placet, q̃ quis est proprius in Vae de 2º modo, de in facto in Vae essendi. Vide rabile est quando pdicatum de 2º dicto gº, sit aqualis de genere quando pbile est de pdicato quod dicit̃ in pdicamento, q̃ pdicit̃ in pte, actualit̃, de dicet̃ rumi, et desertum Vnale in Vae pdicti, in ea rumat quis in Vae Vnalis, vel pdicit̃ rumit Vadicalit̃, de dicet̃ pdicato quod dicit̃ in pdicamento, de dicet̃ de Comes dicet̃ de in; in a pdicit̃ rumat pdicet̃ proactualitate et desertum, de adat̃ pdicatio, q̃ adeuntia Vnalis subrecuit. 92ª = vtabo, quis pdicet̃ de specie bus pmytotius, vel pmy partis = actus = nota bilia ponunt, Statuit, 2ª illa dicta solunt.

92ª

VTRVQVS PREDICET DE SPECIBVS RMVTOTIVS, VRMVPARTIS. ARTVS tus NOTABILIA PONUNT, STATUIT, ET illa DICTA SOLVUNT.

Ad Vesoluoñ, notat̃, quis bare 4er rumi, nempe, vbi pars pontalis, quando rumit aliam pte, bet pnecessaria, bet specie. Vbi pars actualis, inquale, alia pte, de nit specie. Vbi toty pontale, quando in decto

UGR Biblioteca Universitaria

signat totum illud, quod importat sub ratione subiecti in adiacentia, et adaequate sumptum dicitur substantia importantia subiective plures species. Includat denique totum actuale, quatenus includit illa praedicata, per quae essentialiter debitum, ut animal est praedicatum viventis sensibile.

Suppono 1º quod non praedicatur de inferioribus neque ut totum actuale neque ut pars potentialis, nec etiam ut pars actualis. 1º probatur: quia natura generica ut totum actuale solum respicit partes, ex quibus essentialiter componitur, non deponitur ex inferioribus: ergo. 2º probatur: quia in recto praedicatio requirit actualem identitatem praedicati cum subiecto; sed natura generica ut pars potentialis spectat, non obtinet actu aliquam identitatem cum inferioribus, quia non includit actualem identitatem, sed importat identitatem: ergo non potest dici illis praedicari ut pars potentialis.

3º probatur: quia pars ut pars nequit de suo toto in recto praedicari, quia in praedicatione significat identitatem praedicati cum subiecto; ut enim aliquid de aliquo possit dici in recto, debet praedicatum aliquo modo dicere totum illud quod dicit subiectum, hoc enim vigore importat copula; sed pars ut pars non dicit totum quod dicit subiectum: ergo. Hic autem non inquirimus, an quia a parte rei dicat partem essentiae, ut totum essentiae speciei, hoc est an essentiae quae in re tantum dicit partem essentiae. Sed inquirimus an ex modo significandi et praedicandi includat totum ut totum, vel ut pars.

Sit conclusio: genus praedicatur de suis speciebus per modum totius potentialis, seu ut totum potentiale. Probatur 1º: tunc praedicatur aliquid per modum totius, quando praedicatum significat totum id quod dicit subiectum; sed genus ita significat hoc modo: nam sumitur per modum totius: ergo. Probatur minor exemplo abstractorum et concretorum. Nam licet expressiones falsae sint: homo est manus, homo est caput, vere autem dicitur: homo est manuatus, homo est capitatus, quia illa sumuntur per modum partis, ista vero per modum totius, et exponuntur per hanc: homo habens manus et caput, ubi homo importat ordinem ad partes et ad totum; ideo cum dicitur homo est animal, quia animal praedicatur ut totum, verum est.

Probatur 2º: ut praedicatio sit vera, debet praedicatum supponere pro omni eo, pro quo supponit subiectum; sed in ista praedicatione genus de specie vere, genus supponit pro eo, pro quo supponit species; tunc enim esset quod in alio sensu supponit pro eo, pro quo supponit species, sive in qualitate, sive in quantitate suppositionis, et hoc verum dicitur; ergo in genere, quia in ista praedicatione genus ut totum potentiale de specie, sive in quantitate ex parte rei habentis idem omnino quod species importat.

Sed notandum quod termini qui species non supponunt pro subiecto, sed de concreto, et pro supposito habente in concreto, ut hoc est differentia, in ignorantia, de individuo: quia significant formam, et supponunt pro subiecto, ut supposito talis formae, et sicut formam significat nude, abstrahit ab omni denotatione ad subiectum, ita in linea supponendi non importat nudum, et per se supponitur, denotando formam habitam. Et in hoc sensu nomen est concretum suppositum pro eo habente, pro quo supponit homo.

Arguitur 1º: Aliqui distinguunt a toto partes metaphysicas, quae partes integrales; sed partes hae praedicantur de toto in recto dicendo homo est animal: ergo partes metaphysicae possunt praedicari ut partes. Respondeo distinguo maiorem, et minorem, negando consequentiam. Partes enim huiusmodi genus sunt, debent praedicari per modum totius; dicuntur enim partes metaphysicae, et praeterea quod illae quae maxime intimae praedicantur de toto in recto non ut subiecta, sed dicendo homo est animal, sicut vero praedicantur in recto adiective et per modum denominantis; idcirco debent praedicari in recto, ut dicit ve-

UGR Biblioteca Universitaria

Reg. 2ª: cal, vg, præsert ubi toty de hoc fuerunt ducto, toby, q Vbeunt ex parte, subt, Vbeunt et ex parte prat: hoc nig q ûr in prat ubi toby. Puemor: ubi toby, q Vbeunt ex parte, subt, Vbeunt et ex parte prat, ig quo, illi ponunt, et ert ppo negatoria de nunc et: hoc dno, val cal, hoc de Regulas loge: q q Vbeunt. = Respo dom ay, et nando mey, ad probacoe dug omay: q q de, Bu ponunt ex parte Conatati, dom ay, i de ex parte pcalis ignitati, nom ay, et mey doc. Pha q negatoria pdicta solu ent, q do q onunciatoe ex parte Conatati, qua pcalis ignitati ponitur in subto, d prato, secundo do q do ponit tuc ex parte Conatati, alias hec ppo hoc alium ecti negatoria de parte Recti, d Conatati de ponatur in subto, d prato. Et quo pet q q Rector duit pasce de comi præsi de decto, sensu enim q my pastri præsi, p my totius portalis.

Reg. 3ª: Toty pontale dicit tcy party ecntg: sic qui prat p my totius in quatty, portat in Recto, sunt partes hentg q q dicit species, a decem cty party ecntg, ctoty ecntg, ex parte Recti hentg, i dy portat al pchoig qui n prat de nuis speciebus pmy totius. = Respo dom ay, in mudicto i nanti arguto, d no mey q ad dy prate. Pcoe ty geneale de specie ei pdco pontis pontalis, nisi et dicat toty ecntg, subti, n dicit illy pali ex plicde, i solues Docti, sunt ex parte hentes. a

Vnde, Docti toty, de pontale, q quelibet denomaco ecnty, set in duiciet eadat ratione ty, pali ty, orit ad diuisa pcio. Denomaco g totius orit ad punto, uhente, denomaco pontalis orit ad a, quæ pre signitat, ideo g dicty parte Docti toty, signitat totius toty pontale qui n habitude, i hec explat in ozne ad pa generica pactu de ypotenty ad plures species, q n dingeut, sic ut toty actuale de actu = actui = alia duia ad diuisa ad effectu ty, sic notig.

ARTUS 2us

ALIA DUVA SOLVIT ADPERFECTA GERIS NOTIA

Dubi: an qui, mediate pcy dicet de individuo Coty ecntg qui præsi mediate de individuo, dicendo: hoc cal, Pui chaig, sunt cal. Vbal mediate hoc de eo prat. Ideo nemo inquirimus, an hec ppo præd, Pau cal uty, mediate. Pro quo notade Ali, q individuum dr individuat, et plete ich, i dicens tota nata i species, q in individuum, ut Petrus, Joannes. Alia via mey, plete sumit, i de, sic mo signi fandi includat ty, q generalia q pringlaty. Hac mo explat, q hanc, hac cal, hac Vbeunt.

Duo ecntg, i mediate individua de inde ant, mo dicti gui n valet, mediate præsi, i 2do mo. Pua pars. Ordo præsi requirit ecntg, i ordo ecntis, q prata superiora prius, i ante speciebus, q pbeat individuig, hac enim est mora præsi. = Ad ronem cui pugnat, impossibile, q genitus, i detrahat, includat, q qui detrahat ad hoc species, et portio de hac individuig, qui mediate de specie, q mediate de individuo, et plete prat. Quapcty, q præcedit mediate, Petrus cal, Joannes cal, Ste cal, mediate, Brutus cal, hic cal.

Pia 2 pars: Ma præd mediata, q dat aliq medium prat ty, q subty, q quidem sit superius subto, q inferius prato, et illa ecntg mediata, q tale medium dat, in hoc ppo, hoc ale cal, hac Vbeunt, et Vbeunt, qui, n præsumi de individuo, et plete, nihil valet ignorari superius, subto, q inferius prato, q medietate subty,

UGR Biblioteca Universitaria

Vtrum gen. dein individuum Plet. immediate prat.

Dicit: gradu prant de inferioribus, vel disponit inseriepra-
mentali, vel inseriepramentali int gradu generalem, vel individuum mediat. specialis gradu generalem negat
de individuum Plet. immediate prae. = Respo. Do mag. dirigendo mis: int gradu generalem vna aquate
ruptus, nomis, agatersptus, do mis, nodo gradu generalem dicit. mapratacentralia, de individuum
Plet. ruptus dicit gradu generalem, dinglaut. Vide inter ea medium dat.

Dub. 2. quomodo gen. dicat species de pa.
Certus gen. non tenere species, de pa. valet, de plures alias negatio, hoc tal facere thunc enim, hoc al valet pe-
vale. Dem. Certus illa non tenere actu Plet, de plures, nego, et portat gradu, imperatus, de abstracto, actus, spe-
cierbus, neg. ab hoc, ergo, a valet pe. alia gactus illa ruptus non includit, alia ab illis pro candrei. quare
dico, quod illa, tenere in potestate, Ita loquit Portalen. Cale dicta. Potest tale quod hetenus, quod brevis dicit
actu seu nullas. Pu. Vae.

Pu. Vae. tenere in portia alia spore dungi. Dominus dicit, de spes. habile ad hanc, vel alia, spes. dicti-
tuenda, hoc het gen. vel pa. species, de pa. et, nulla enim actus includit, pet. de Dominus dicti. dungi. pone
species dicti. tuenda gradu potestatis illa, tenet. Nota tamen quod dicit totu portiale, nisi portia tenet ad hoc, vel totu,
quia in portia, de nactu tenet species, de pa, quia tenet, tenere in portiali illas flexibilis, et debabilis, simul-
tenentia tenere cum emali, vel hone
servata dicti. portia demia. Dominus dicit, pate, subtrahi, dicit, et pa-
lein, vide de pa. species, dicit totu portiale, quia Dominus dicit, tagua pastion, et potius illa Dominus, totu
meta portia et totu pars Dicit 2, distinguenda.

Dub. 2. Dungi, posit, immediate individuum. Dei, animal, vel, posit tenere ad-
quo, singlas, apate Vel abigo aliqua dicta species, tantum et hoc quod tenet Vale, nec ea Vale. Respondetur, dicit
posse thunder, plicat aliquid, quod tenet Vale, nec ea Vale, plicat quia immediate individuum. Putant Adviro
ad omia mypra dicit dentia simul ypta tenet de pa, aliquid quod Vale, nec ea de dant, hoc est tale, quia Pu.
movet quia totu gen. vel species, mypra dicit dentia, sint alia quia non tenet hoc pa, aliquid Vale, Dicendum.

Dicit 2a: quia
libet Vel potest, se exercitere sine eo, quod de exercitu sententia, dicit. Vel species nis dicentia genis: quia pertinet
in individua adorgo dicta species. = Respo. dicendo mag: quelibet Vel potest exercitere sine eo, quod ea exercitu
thanec tamen facit precise Vel, do, dummodo sit connexive, nomag. Et in exercitio hugo nis, non dag. Vel istog. spe-
cies nis facit de centa gratia, quia ne ludunt in esse pale de pta, sit gratia connexa de esse species, quia de centa,
quia nullo modo potest quia esse illius.

Dub 4: quomodo intelligi debeat illud de axioma logorum, de ente et pho,
ne pe, quia summa de dicta ens? Resty. enim, quod insentia assente, Anglus, dicit tamen, quia de tale enim,
in pore de rum ens amia, de dignum ens. Dicit tamen, quod intelligat primo, et quod ens, vel quia de dicta sumunt, quod
nexibat, max enim patrum anquitus. Dico: hoc de exercente intelligi de omia pro ea in propriis ruptis, permittendo
ng. ad migne pag. prag, ne pe quia de rum ens aqua de realite, se unaa, quia entato metaphoricet, vel, de
sum ab alia realite, se unaa, quia non entato Vae. Dicit tamen, de tali enim, se exercita actu, vel, de metaphy

UGR Biblioteca Universitaria

cessit: oportet hoc fieri de aliquo illudo utrque. Sic etiq loquit Porphyr: quis psyteras in decem dicta
bus Vna tm vnius explatur, q̃ sicut mia p̃ emportia ad pa, ita p̃ositio ad pa, ita positio ad ha, ita detra
ctio detractionis, ita detrans nia ad trans nia, ita q̃ qua dq̃ Analogia dicit, quis sumi amia, ide aquad Vealite detrabili
di ab aqua apa, ide a Vealite detrante. Et hec omnia explato tali axiomate, Vera fallq de subiectis specialibus
quag Corporeis.

Ista explant hoc axiomate, q̃ Palanere, sed tanchi de presenti, nec g̃ dicit quantes naa Vel naa ge
neriga ad pas. Dicunt aut quidam, q̃ dicta de sumi abentate falsificandum est, quia vera sumodo de ente p̃
quia tota entitate, q̃ explat Vtualite detrabili, dicitq̃ abeada, q̃ explat vtualite Vtiente. Nos vo, quia
distinguendo dicta int quidam, q̃ dicitq̃ ad mitt sumi. Dicunt aut alii sumus quidam, q̃ dicta sumi ab totalitate hoc, aqua abstrahunt
metaphysico natota entitate, quidam a Vealite generica, dicitq̃ ad specialis tralitm de dicto

Nota tale Vel in 2ª distinc 23ª q. 3ª

Talis intellectus, q̃ licet quis metaphysicus sumat abaliqua Vealite dicta abea, aqua sumit dicta, Vadicalitq̃
sumunt quidam, q̃ dicta abeada, entitate individuali, q̃ intellectu Vna anima Valet imprimere dicta entia, quia vno
Deus creauerit, quidam, q̃ dicta sumant Vadicalitq̃ ad diuersa patrbus per, q̃ intrinsecum, q̃ quis sumitur
Corpus pro altera parte Ponti, q̃ licet Vna sit, ad animatum, q̃ de ista abanima quæ licet Vna sit. Dispo 1ª
de specie 2º prabili, et individuo correlativo.

DISPAO 1ª

DE SPECIE 2º PRABILI, E INDIVIDUO EIUS CORRELATIVO.

Communis de specie prouidet, non at accipiendo bene, dicendo, quod sors est Deus
Deus dicit species ut pars, sed hoc, nec de specie mutualiq̃ prera, ut expressa, sequa inli
bris de anima. Nobis ergo mos de specie, quia nos tota de ista dicta individuo, quidam potenda
entia sunt recipere de intrinsecum prabilitis, aut subiectibus, quis species est mere Vna prabilis, quia no
lunt prabilis definiri. Porphirius habuit species, quis prat de subiectibus differentibus numero, quidam
sed ergo subiectibus, hoc mo: Species dicit, q̃ subiicit genus de quo quis incog q̃ tota. Sortes hag
mundo accidunt dicte, ideo non ergo hag sortes ante dicta. Sed an Vocis de positis species subiectis, quia
prabilia Porphirio ante Vnius. Resolvit quis ity quia ad hag parte, p̃ illud dicta solunt

Q. 1ª

AN RECTE DEFIAT SPECIES TA SUBIICIENDIS QUA PRABILIS A PORFIRIO?

ARTUS VNCUS

RESOLVIT QUE SITU Q. AD UTRAQ PARTE E. AD ILLUD DICTA SOLVUNT.

Dicog: Vtraq dicta species recta. Pua de de fone species subiectis: Vna correlativa optime
dicit de Porphyrio ad quem correlativum, sed tale mediu inter species subiectas dicit de Porphyrio ad quas correlativum
correlativum: go optime dicit species subiectas a Porfirio. Pua de de fone species prabilis. Vna de bene dicit de Porphyrio

UGR Biblioteca Universitaria

ad inferiora; si species praedicabilis deberet esse talis respectus ... Unde est ly praedicari de pluribus differt ab aliis praedicabilibus, et alias particular ab illis discriminat.

Arg. 1º: Definitio speciei subiicibilis differt a sua definito: ergo nulla. Probatur: individuum, homo est subiicitur generi, et de specie vere praedicatur, in eo quid: ergo. Respondeo negando antecedens, ad probationem negando antecedens, distinguo simpliciter probationem: individuum subiicitur generi ... nego, ut individuum, concedo; si in argumentum ... definitione, quia species subiicibilis ... generi subiicitur, quia hic solum agitur de ea ... sed ... ex quibus praedicabilibus subiicitur generi.

Arg. 2º: Definitio speciei praedicabilis differt a suo definito: ergo nulla. Probatur: talis definitio convenit generi, quia hoc de pluribus differentibus numero in eo quid praedicatur: ergo. Respondeo negando antecedens, cuius probationem ... distinguo: genus praedicatur de pluribus numero differentibus mediate, concedo, immediate, subdistinguo, si complete indifferunt, concedo antecedens, si complete remanent, nego antecedens, concedo.

Arg. 3º: Species praedicatur de pluribus differentibus specie: ergo nulla. Probatur antecedens: hoc est species, et quaevis species, sed non de quibus species dicuntur: ergo. Respondeo distinguendo antecedens: species ... ut natura, quae denominatur talis, nego; species ista per secundam intentionem species praedicatur de pluribus differentibus specie, subdistinguo: de pluribus differentibus specie, ... concedo, ... nego, et ... eodem modo intelligenda est eius probatio.

Arg. 4º: Unus definitus ex ... unam definitionem petit; si species duas definitiones habet, ergo male definitur. Respondeo distinguendo maiorem: unum definitum absolutum unam definitionem petit, concedo, unum definitum relativum, subdistinguo: si habet unum respectum, concedo, si duos respectus habeat, nego. Unde ... intelligendum est de definito absoluto, quod unicam entitatem habeat, unam tantum postulat definitionem. Aliter evenit in speciebus, quae duos respectus habet, nempe subiicibilitatis, et praedicabilitatis, ... petit duas definitiones, quod ... explicatur. Quaestio 2ª: an species constituatur hoc communi unale formaliter, ut subiicibilis, vel ut praedicabilis: articulus unicus: in quo dicendum sit explicatur, et de solutione argumenta resolvit.

Quaestio 2ª

An species constituatur hoc commune unale formaliter, ut subiicibilis, vel ut praedicabilis?

Articulus unicus

In quo dicendum sit explicatur, et de solutione argumenta resolvit.

Supposita unitate duarum definitionum, restat nunc scire, an species constituatur in ratione unalis per respectum quo ad quid dicitur, vel per illum quo inferiora respicit. Ex quo clare ... quod subiicibilitas et praedicabilitas sunt respectus valde inter se diversi; nam quando species subiicibilis, et praedicabilis ... differunt ... ea, natura ... alia est ratio subiicibilitatis, et alia praedicabilitatis, quia subiicibilis solum respicit genus superius respectu sui, et praedicabilis respicit naturas inferiora.

Dico 1º: species formaliter constituitur in ratione unalis per respectum praedicabilitatis ad inferiora sua. Maior est D. Thom. ... contra ... Probatur: species est unale logicum; sed unale constituitur formaliter per respectum non subiicibilitatis, sed praedicabilitatis ad inferiora: ergo.

Praemiss. vnalequa talec e vnyactyadescendyinplurib.; species debuit actaadescendyinplurib. Vespty ad superiu, q inferiu ndicit porecc in superiori, ergo gk.

Arg: species praedicabit tam correlativa genu; hoc enim et porny adinferiora ex q dicit, porny adqu, cui subiicit, g subiicibile e praedicabili. = Respo dsquendo maj: species praedicabilit ut subiicibile correlativa genu, ddo; praedicabilit ut species praedicabilis, nomaj, et desumuntur, ndoq. Descendendo ad ex ea adspicit; resultat vlao subiicibilitv Vespty geni, at poncta praedicabilis ad individua habet Vespty praedicabilitatis, vnalis, et ha ne in vae praedicabilia distribuitur.

Arg 2o: q ymediate subiicit genui e vnalis, vnalis species, ymediate subiicit genui, g quaniu subiicibile e vnalis. = Respo disquendo maj: q ymediate subiicit genui vnale Veluplr, q subiicit, no, speculative e vnalis, ut potest praedicare Vespty adinferiora, ddo maj et mij, e no. Vnde licet naam ymediate subiiciat geni, deveat abstrahi ab individuis, talis ei abstractione vnale metaphysice, logice vo dy plarat adinferiora.

Arg 3o: one inferius participat essentialit vae superioris, species subiicibilis e inferior geni; g quaniu inferior e vnalis. = Respo disquendo maj: one inferius participat vae sui superioris praedicabilit superponente, ddo simplex reponente, no maj. Saepe diximus q in supponente simplici nest fieri decensus ad inferiora, et q vnaliter dicat simplicit speciei superiori, ideo de ipsa, ut subiicibili, dicit inferior nest vnaliter praedicari.

Dub: an subiicibilitas dicat prius speciei, quam praedicabilitas, v e d. Respo distinc, q si sermo fiat de fundato ad fa facienda int. tales Vesptus, prius intelligit naam e fundatum subiicibilitatis, quam praedicabilitatis, si vo loquat de actuali et fali Vesptu, prius praece Vesptus subiicibilitatis, quam praedicabilitatis; paccidens vo potest oppositum dingere. 1a pars dtat ex dictis q 2a insolucione ad 4m, Vbi quia apelat 1us correlativus speciei; individua vo correlativus posterius.

Et suadet vae: Prius V distribuitur, quam alii distribuere, et alteri communicari; ideo q qui comunicat ignisuo e distributa ponit, alias nihil comunicaret; sua aa p comunicacione geni intelligit illud participare, v ulag superiori, et parti essentialis, et p 2a actione sui ad inferiora individua intelligit participare vlao superiorem Vesptu illorum: g prius e fundatum in naa vnali subiicibilitatis, quam praedicabilitatis.

2a pars ostendit intentionales logale ut tenere, si fundato fieri debent; si fundatum prius ex naa vel movet int. ad fa faciendum 2a intent. subiicibilitatis quam praedicabilitatis: g p se atentanaa Vespsius e adhuc praedicabilit prius Vesptus subiicibilis, quam praedicabilis. 3a deniq. pars dtat, q potest intus pro libito nostro naa humana, v g abstrahere ab individuis, et illa iterum, ut superius ad illa praeparare ab qui expressione actuali; itunc 1us Vesptus e praedicabilis; g alicubi paccidens dingere potest intus suo libito, oppositum facere.

Dub adhuc: quomodo species subiicibilis, et praedicabilia ad invicem se habeant. Qua propter sciendum, q in quolibet praedicamento tria reperiunt. 1um genus generalissimum. 2um genera intermedia. 3um species infima. Genus generalissimum e illud, supra q aliud genu ndat huiusmodi e substantia in praedicamento substantiae, q licet eius superius est substantia, tamen e in praedicamento ncollocat pro ter eius transcendentiam; species specialissima at homo e illa, infra quam aliam ndat, ut homo in eodem praedicamento

2.

Nihil deest.

HOC TOTUM OPUS
SEMPER MAGIS, ACMAIS
ELUCESCAT IN HONORE
VIRGINIS MARIÆ, E FILI-
I EIUS, E OMNIUM S. S. ∞
AMEN.

AVE

UGR Biblioteca Universitaria

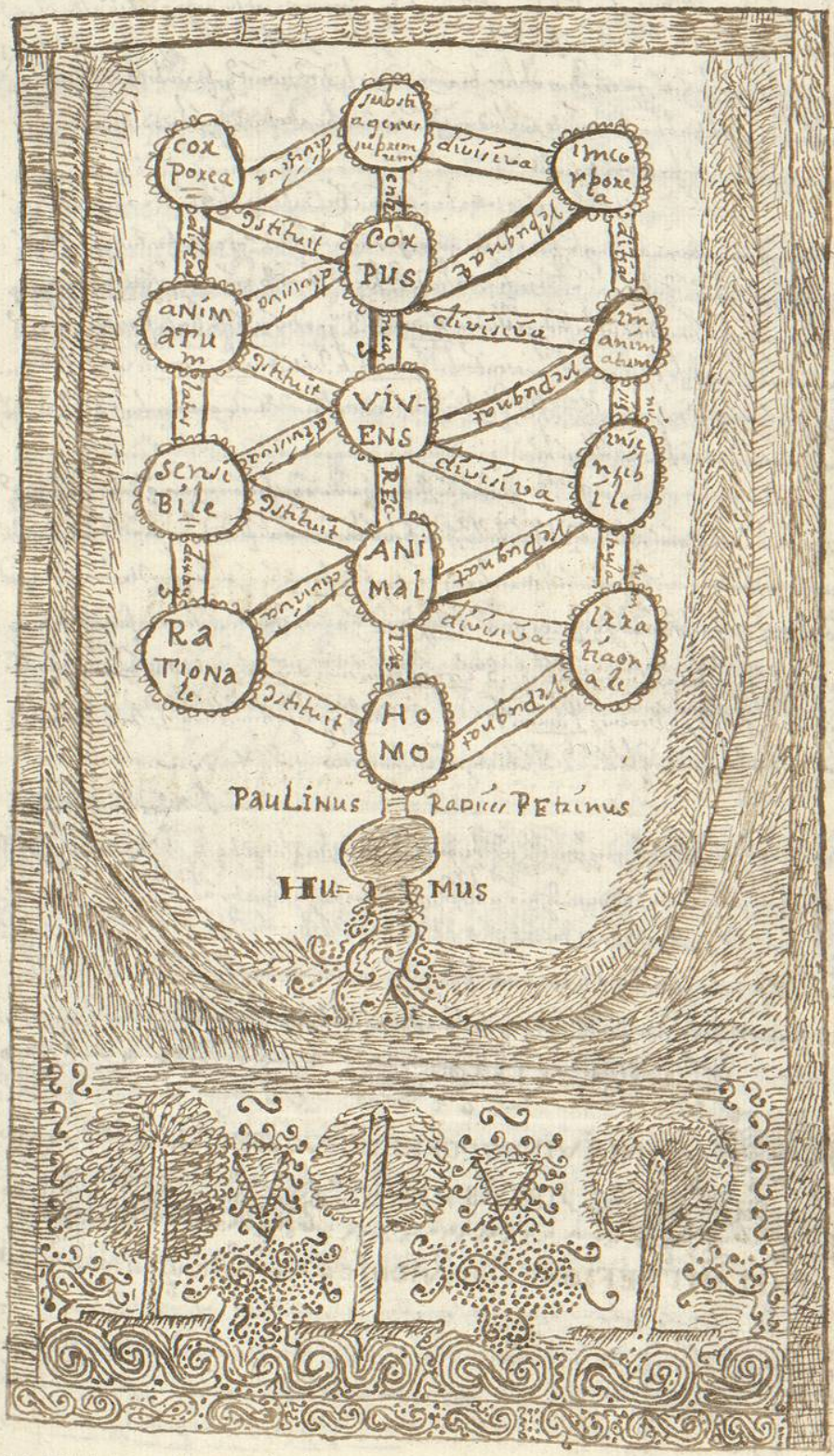

UGR Biblioteca Universitaria

EXPLAOARBORIS.

Pluresgradus in Arbore aperiti Veperunt. 1us est substa, et hoc gus generalissimu, qui substa alius non est substa finita, quare Deus ab hac praemento excludit, sumit q; pro substa Depleta, qua Vae Substa, et Deplet ab hac praemento excludunt. Hanc manus, pes, de quibus quo hoc obiecti ponunt ad latera collocari, de facto ponuntur.

Hoc gus generalissimu dividit in Corporea, et Incorporea. Hoc gus deinde essentiales, prima Corporea ad Angelos, et Corporea ad corpus delata, quae 2us gradus ponitur, quae est gus medium, quia subiicit superiora, et non infra se aliud. Et hic 2us dividit in animata, et animata, hoc gus essentiales. Istud distribuit lapidi, illud no Vivens. Et 3us gradus in Vivente linea ponitur, quae dividit in sensibile et insensibile, hoc gus essentiales. Insensibile distribuit arbori, sensibile vero al. Et hoc gradus, de quo in praxi, quia nihil aliud habet, quin hac praemento colloquent. Ante gradus dividit in Vale, et Vale, et hoc gradus distribuit brutis, illa vero homini.

Quintus gradus in Arbore ponitur ego species infima, quia nihil aliud de hac re subiicit, nec aliquid, de pluribus, quia de pluribus numero differentiae praedicamentales ad latera transeamus. 1us gradus in latera dextra ponitur Corporea, et hoc gus, quod habet subiectum ad hoc corpus, hoc quod distinguit ab hoc Corporea qualis est Angelus. 2us animata, dicit de hoc corpus, distinctum Vivens, illo defectan Vivente inanimato. 3us sensibile, dicit vivens animatum, a distributiva alio, illo defectabono, quia nec de Vivente Planta. 4us de mundo Vale, hoc gus de praedicamentalibus, distributiva homini, illo magis defectuoso bono, quia homo, de animal, ubi nunc finito hoc latere ad aliud transeamus.

Primus gradus in latere sinistro collocatur, et Corporea, quae immediate Vel pugnat alteri in alterno latere posito, et distribuit substantiale, ut Angelo. De anima ty quae de primo recte distribuit corpus, et animaty, ut lapidi. 3us sensibile, distribuit Vivens insensibile, quale est Arbor. 4us de mundo Vale, quae distribuit animali, Vel pugnans ghoi, distributiva bruto. Omnes qui inveniuntur in Arbore vindicuerunt, ne Pruss Plus, qui ponuntur in praemento a Vadiscus, qui in hoc collocant. His seriatim ad individuum eo modo, quo hucusque percurrimus.

Q3a

DE INDIVIDUO CORRELATIVO SPECIEI.

ARTUS VNCUS

EXPLANT DEFIONES INDIVIDUI 1e 2 INTEGRITATIS QUI A POFIRIO TRADIT

Individuum est ens 1o integrale, quod est determinum praedicabile de pluribus differentibus specie, et numero. Et cum 1a pars Definitionis dicit praedicabile, negatur, de praedicabile, negat de praedicabile de individuale, nego, de praedicabile de individuo. 2o integrale ut ens praedicamentale dicit magis ultimo tractatoe, de praedicabile subiicit de praedicabile, nego, de praedicabile de individuo. 3o integrale ut ens alterum de hoc genus. Individuum est cuius Collectio probabiliter nullo casu

UGR Biblioteca Universitaria

rde altera dnie pfert. Hec dcpsoe dr exithua, dbadalph prapatr in dnu dux, qualr hr Vane ut
Ihnent.

Fra, figura sonor, typus dnie sagnis.

Pabia, ii septy, que nhet vnu, dalter.

Fra ens, signi, fat qualitz, in colore, dpfectione. Figura dispositionys me bonys, e proportionys, docu
capacitatis, Vbiquitatis natie. Typus bonz, ut dignatuithi. Nomen, quo quis apellat? sanguis pro
sapia, dognatione. Pabia dmy provincia, ut gny. Quarum que libet nos, potest in duo bus in-
divisibus spebus, collecto tm nullo mo duobus nalit dnie pfert, sq hr dcpsoe rol, dpfect in dividuis alis,
dadiunct Vbi, corpis, nis, Deo, Angelis, danimis Vali, dea pacipibus ei sagnit Vicepty. Individuis, dis-
pugnat numerice divisibilis plura quorum quod libet ut ipsy.

Dua gar signata dcpsone, Porphyrius pro individuo 2° in-
tonalitz, cpto quarum, e, individuis, e, immediate subiunct spebus. 2° vo, q deuno, dcpsal. Hec dcpsone, ut
dnt. 3° int, dicit nec 2° q 3° bonz, ut pote nagin dividuis homo et plant; nag hr pdat dnt in dividuis, Vbiq;
prabilibus, e, hr deuno, sde abeis dfert. De mgis, subiecti, immediate int dcpsone poritz, dicit intellige, in-
dividuo spectice, pdat immediata ubiectione, ut petin pro, Plo, qui, immediate, ubiicit spebus collocant.

Dalicer Individuare-
quent dfert exphor metaphez, gpriali, dcpsone nris bonz. Pan: i parent dcpsi, aut dr cribi abscent qui
vni vocy, i tam vni, in dividuy, ut ale, hr vni vocatony, seu dvnicentra, gni vocy, dalio, thor Vbiq; natis pse-
Respondeq; dno: indiuiduare quecunq; dcpsone vocali, di, inquit, quia in dividua a parte rei, in tam
alia Vac vni vocat, dd omay, dcpsone vocalis, seu q; vni voca a parte rei, e, non vocat, in, inquit, quia vocat
dcepturi, fectu dcepsionis may, hr, e, q; phu nas tit, nis 2°, sq; petad, nobatony, dispaog= dedifa= prabili=

DISPAOG^{a}

DEDIFA ^{a} PRABILI.

Vigintiunc dcesnalibus, qui, inquid, pfant, mo dicti, qui, in quale pfant, tractatony, faciunt, e, dcpsola
dcapsal, in quale cenhale, prius dicta, quedam tis, seamo intitul= 9^{a}= dedifa^{a} intonalitz, tyna, natiu, mu-
dicuit dcpsa, dalio, e, dicta, dicuauerunt

^{a} LA

DEDIFA ^{a} INTEONALITZ SUPA.

ARTIS VNCUS

DIVIDIT DIFA, E ALIQUA C^{a} ILLA RDUVIA SOLVUNT.

Dcpsa, attenta, gni, fone nnis, nichil aliud, quid, pgvny, dfert a dalio. Que, dividit in intonalit
tyna, 2° intonalitz acepta. 1^{a} enim, aut, dcpsonibus, a, pprio, dcpsi. 2^{a} q^{m} hanc, melliory, declario, re, bon:
dcpsa, pacipit, in, a, dictiua, spebus, della, separatas, abinf, quas, ubicody, gene, collocant. Dicta 2° intonalit
acepta, e, qua pfal, dcpsuntur, in quale 3°. Que, dcpsone, obtinz, ii, q, in, dividuaty, debit

UGR Biblioteca Universitaria

Aliqui dividunt differentiam communiter dictam in tres, propriam, communem et propriissimam. 1a est accidens separabile faciens aliquid differre ab alio, ut, ego, a me ipso sedente. 2a est accidens inseparabile faciens unum ab alio differre, ut aquilinitas in homine. 3a denique, quae facit unum ab alio essentialiter differre. Et haec est quam definimus, et quae cum genere constituit species. talis est rationalitas, quae cum animali constituit hominem. Et in hoc sensu constituit hoc 3m praedicabile. Et quia talis differentia, sicut et caetera praedicabilia possunt considerari 1o et 2o intentionaliter, ideo de qualibet re est agendum.

Supposita praefata divisione inquires, an sit adaequata per ipsum dictum talis divisio? Et Respondeo affirmative. Ratio est quia aut differentia facit differre essentialiter, et est differentia propriissima, aut facit differre accidentaliter, et hoc, vel inseparabiliter, et est differentia propria, vel separabiliter, et est differentia communis; sed nullo alio modo cogitabile est aliquid ab alio differre: ergo nulla alia differentia datur praeter dictas, communem, propriam et propriissimam.

Dices 2a: Differentia individualis est proprie differentia; sed non est communis aut propria, cum non sit accidentalis, nec est differentia propriissima, quia non constituit speciem directe: ergo talis divisio non est adaequata. = Respondeo hic solum dividi differentias, quae sunt praedicabiles, aut connotant praedicamentum; et in praedicta divisione non comprehendatur talis differentia individualis; vel dicite quod talis differentia reducitur ad propriam, quia praestat in quali ratione exercentiam. ~

Dub. 2o: an ratio differentiae sit univoca, vel analoga differentiis propriis, communi et propriissimae? = Respondeo talem divisionem esse analogi in sua analogata. Ita DD. et ratio est quia illa dicuntur analoga, quae talia participant rationem, ut ratio significata per unum, propriae, et communi, simpliciter, non est talis in ex membris dividentibus; cum tantum vere dicatur, et per attributionem in membris dividentia ita sint: ergo talis divisio. Nec obstat, ratione, quae est differre solum propriissime inveniri in differentia essentiali, et propriae vocari. ~

Dices 3a: Univoca sunt, quorum nomen est idem, et ratio significata per illud nomen omnibus eadem; sed nomen differentiae communiter tribuitur, et ratio significata in omnibus eadem: ergo est divisio univoci in univocata. Probatur minor: ratio significata per nomen differentiae est facere differre; sed hoc convenit tribus supradictis, nam omnes faciunt differre: ergo etc. = Respondeo Dato majorem, et negando minorem. Ad probationem, distinguo majorem: ratio significata per nomen differentiae est facere differre simpliciter, Dato majorem; est facere differre aequaliter, nego majorem. Et hoc unitur convenit communi et propriae; illud vero tantum propriissimae.

Dub. 3o: quomodo differentia simul cum genere componat speciem? Et duo sunt procedit de speciemcialiter negata, ut de ratione specifica tantum. Quare dico: differentia simul cum genere constituunt speciem, non realiter, ita ut sint realiter componentia. Probatur compositio metaphysica ex genere et differentia talis est, quae repugnat Deo, et eius simplicitati; sed si non esset realis, Deo non repugnaret: ergo talis compositio realis est, et non ratione. Probatur minor: compositio rationis non opponitur simplicitati Dei; quae opponatur debet esse realis. Probatur: intuitus imperfecte Dei praecise non immutat veritatem, et compositio rationis est in intellectu imperfecte Deum percipiente: ergo etc. Notate quod compositio, et quaecumque distinctio extra; et ideo sicut extra se fit, et vero dicta, pariter compositio est realis, et fit, ut patet in compositione hominis ex corpore et anima, sic vero extra se metaphysica, et solum per actum dicta, similiter compositio est realis metaphysica; et talis est compositio realis speciei ex genere et differentia.

Dub. 4o: utrum differentia inferior includat genus, et differentias superiores, aut in illis includatur? = Supposito dupliciter procedere de differentia inseparabili, et identitate quatenus differentia inferioris cum genere et differentiis superioribus identificatur, nec de differentia in actu exercito, sicut includit genus, et differentias superiores illud constituentes; ratio ita supponit propria species; et

UGR Biblioteca Universitaria

Vale. de ista acho seu haec Valig. Sic procedit de differentia abstracto, ng pe, dmpt feconeg illy, q qua pobris hanc qua illy specie, detribuit.

Dico: q̃ in suo deceptuo optivo nō includit p̃alit, q quidditive de ipa inferiora, nec dr. Et dnūt hoc tas Thoma, ea q tonet Dr. in 1° sentiarū. Pui: q eind. sua ad hanc, vel ad ipa inferiora magne q̃nt illa p̃alit nō includ re, sal, vg, ens ind. seu q̃ nō includit in illo. Maior certa. Pua maior, sal, vg, nec tra ens ad Valig, sic sal, ject p̃alit Vale, pua sal, etiā hoc est Vale, pua sal, hoc nīgo. Pua maior: ho palit sal, ig palit, ens ad p̃al dr. tuit, q̃ al, e palit Vale, dua sal, etiā hoc.

Pua quo ad 2am pars, ng pe, q ista inferiora nō includat p̃alit q̃ w: si ista inferiora sunt alit nō includ ea q̃, nec pñt dr. q̃ ind. palit, spēi, q̃ dr. tuit pabili, q̃ ens rōnis ody, genus tenent, sic q̃ al, ysio de ista inferiora nō includ. tq̃ w. Po may: nō Valet, vg, nō includ ens tra palit sal, sensibility nō includ ens tra palit illud, in quo hō ē q̃ ens dmunt: q̃.

Q̃ dicit: my bra dividentia dvent palit nō includ dvers; si dicit ens tq̃ my bra dividentia respectu superioris; sic Valet. Rndo dr. q̃ nō ad may: my bra dividentia in q̃ palit nō includunt diversq̃, do may, q̃ q̃, nō may, q̃ dicta mia ea ody, mō, mutatibus, nō dog. Intelligit nō ea ppō maōr, ut patet hoc, q̃ nō my bra in quo al dividit nō in 2os ut patet tu Valig. = 2da de dicta propisima 2o intonalit ystar-ratiō dr. ponit dicta 2a 2o intonalit ysty, si quod da dubiū resolvit.

DE DIFA PROPISIMA 2o INTEONALIT SUTA.

ARTUS VNCUS

PONIT DEFIO DIFE 2o INTEONALIT SUTY, Q̃ DA DUNY RESOLVIT.

Dicta 2a intonā sueta, Por hanc declarit hoc mo: quo prat de pluribus spēi de facen tabur mq̃ aleq̃ sq̃ nec excludit dicta ysty ista (q̃ 2da docent Caietanus, Palig, ideo alias cogitarunt logi, quę sic net: de facen q̃ prat de pluribus inqualeq̃, quę optima, ubi de itanis, quę de facta, nq̃ ly prat de pluribus dnūt de aliis na tabur, dicly inqualeq̃ abilis de facen.

Dicit 3a de tonę, nq̃: Neg̃o de ent dr. tare quę, de dicta: si dicis dal de ysty q̃ neba. = Rndo dnāq̃ de ista quę do mō; si dicis 1o inteonalit ysty nō dat dicta, do mō; 2o inteonalit accepty, nō mō; 3o q̃ dicta 1o inteonalit ysty, dnūt de pluribus, si plit ly, plexitate, vel ubi, vel in pluribus, n̄ net alia ysty; secunda dicta 2a inteonalit ysty quę resolvit in pluribus, ny hoc genericis, ly prat de pluribus, e de facen inqualeq̃.

Dicit 2a: prat inqualeq̃ ēmus prandi, q̃ po dicit: g male inferit ponit. Pui: prat inq̃ q̃ ens tale, q̃ prat inq̃ de ens tra ens tiq̃; sic hoc nō imunis, q̃ pugnat: q̃. = Rndo nando ai, ad 2da via ny dicta mq̃; sic hoc nō imunis, q̃ pugnat in formt ysty, q̃ dom q̃; ai formā accepty, nom q̃, q̃ dog. Ita dicta prat de pter ens 2m vg, in 2mmq̃, q̃ prat inqualeq̃ 2m mq̃ 2m vg, inquo ens nō ponunt. Recipit vo genus prat inqualeq̃ 2m vg.

UGR Biblioteca Universitaria

18. Dices: sicut ergo se habet inordine ad spontum metaphysicum, sicut totalis inordine ad totum physicum, dicitur, ita actuat, et detrahit magis extrinsece, quamvis respective intrinsecam, et deinde distinguitur totum, ut pars actualior, et minus detracta, ita differentia respicit genus, tamquam potentiale, quod actuat, et detrahit, et deinde distinguitur species tamquam formatum per ipsum, ut illa pars actualior, et minus detracta, atque adeo respectu generis est metaphysice parte extrinseca, quod illud distinguitur, et deinde genere praedicatur in quale in modo, quod a parte rei est quasi pars extrinseca illius; at adeo de specie praedicatur in quale in modo, quod a parte rei est de intrinsecam, et praedicatur in quale in modo de ipsa specie, quod quodammodo ut extrinseca, quamvis tamen qualificat speciem, et hoc modo vocatur in modo praedicandi in quale in modo inquale.

Dubitatur: unde respectu quorum differentia distinguitur in universali?

universali? Et respondeo differentiam distinguitur in universali ordine adquirit, quod dividit, quod universale dicitur tale ordine ad inferiora; quia de superiori respectu dicitur, neque est quod distinguitur in universali ordine ad differentias inferiores, quod differentia universale probabilius, post praeesentialiter de differentiis inferioribus, quod includat essentialiter in illis. Procedit quod dum ejus differentia separata ad speciem, quam distinguitur per ad inferiora illius, et valitas ad hoc ut praedicatur, et illius, quod praedicatur inquale in quale de specie, quae de inferioribus minus, inquirit respectu quorum sit universale.

Dices: differentia distinguitur in ratione universali ordine ad inferiora speciei. Et ratio minus inter eas, scilicet: Primo: universale distinguitur in universali talis in ordine ad illud, respectu cuius dicitur superioritas, sed differentia non dicitur tale superioritas in ordine ad speciem, quae illa dicit in ordine ad inferiora speciei. Primo minor respectu illius differentia non dicit superioritas, ut respectu cuius dicit aequalitatem differentia respectu speciei dicit aequalitatem. Maior est certa, minor probatur: dicitur ergo ad convenientia tamquam affirmative quam negative: est homo: ergo universali. Non est homo: ergo non universali. Differentia respectu inferiorum non est aequali, ut patet.

Dices 2o. differentia praedicatur de speciebus minus singularibus: ergo universali. Probatur: talis praedicatio per se dicitur ad aliquid ex quibus probabilior; ergo praedicata dicitur quod ad 3um: ergo talis praedicatio universalis. — Respondeo distinguo maiorem, et minorem, nego consequentiam, ad probationem dico, quod praedicatio differentia de speciebus tamen universali, quamvis res, quae praedicatur est denominabilis a 2a intentione universalitatis, praedicat tamen est ad aliquid probabile, quae est superioris de inferiori. Unde ista praedicatio: homo est rationalis, erit praedicata totius speciei ex subiecto, dum, quod reciprocat, sicut ista: homo est risibilis; quamvis ab aliquibus dicuntur 3um, et 4um praedicationi probabilius.

Replicabis: eodem modo praedicatur differentia de speciebus, ac de inferioribus; sed de his praedicatur universali: ergo de illa. Probatur maior: eodem, quo dicitur de subiecto, dicitur de differentia de speciebus, ac de inferioribus, quoad praedicationem subiecto, subillo: ergo. — Respondeo distinguendo maiorem: eodem modo praedicatur differentia de specie, ac de inferioribus, quoad praeessentialiter, vel accidentaliter, concedo, quoad praedicationem per modum superioris, vel aequalis, nego. Ad eius probationem eodem modo respectu, et videtur quia tamen in de differentia hominis, quod tamen de his praedicatur aequali, dum dividitur et superioris. Patet de differentia discurrendum.

2o. Dices: universale distinguitur in universali ordine ad illud tamen, quod 1o et immediate respicit, sed 1o et immediate respicit speciem, et de ipsa praedicatur, et mediante specie de individuis praedicatur: ergo in ordine ad speciem dicitur universali. — Respondeo distinguendo maiorem: universale dicitur ad illud tamen, quod 1o et immediate respicit per modum superioris, absolute aut per modum aequalis, nego, et distinguo minorem eodem modo, nego consequentiam.

Quamvis

quaj viveny Pr̃w, ẽ Pl̃uis sint Valẽ, q̃ñ hoẽ, tz Valẽ nẽ z mat q̃ Vẽ spicit hoẽ; sq Vẽ spicit illos. Adverti-tes q̃ dif̃a het aliq̃ d̃nes speciei cũ inferioribus, d aliq̃ speciale; d necẽ sit hẽt ẽe partẽ fpale, ẽ facere differe, ẽ in hoc species etiã z mediatũ, inferiora qñtã immediatũ; het vẽ speciale Velate ad individua q̃ ẽ spe; Vẽ superiorũ, d aliq̃ propriũ, Vẽ pt̃ speciẽ, nẽ p̃ qualitẽ: Et hoc lineaventa y sẽ het tãq̃ qũ mediatẽ, s̃ utaq̃ ẽ vnẽ cũ y solã speciẽ ẽ qualẽ, ẽ solã individua inferiora. = disp̃ão 9.ª de ulma = de propio, ẽ acidenti =

DISPÃO 9.ª EVLMA

DE PROPIO, E ACIDENTI.

Explanda Vestant duo ulma p̃rabilia q̃ sũt propriũ, ẽ acciden, q̃ uo ẽ 1.º de propio, ẽ p̃ te inti-mori esentiẽ, qũ accidenẽ sermone institutimus. = q.ª 1.ª de propio 4.º p̃rabili ẽ intẽonalit syto = artus 1.us q.ᵈ ẽ quotuplex sit propriũ 1.º intẽonalit sũptũ declarat.

Q.º 1.ª

DE PROPIO 4.º PRABILI 1. INTEONALIT SUTO.

ARTUS 1.us

Q.ᴵᴰ E QUOT UPLEX SIT PROPIUM 1. INTEONALIT SUTUM DECLAT.

[illegible] propriũ sicut quodlibet aliud p̃rabile 1.º sumi p̃t, ẽ metafice, ẽ p̃ propria p̃rop̃ate Veali, q̃ Vẽ abesentia p̃sit, ẽ illa Vẽ ẽ procat, ũ Visibilitas Vẽ p̃t hoĩ, ẽ logice, ẽ p̃ propria p̃rop̃ate accepta ẽ intẽoni vnalitẽ, ideo 1.º dẽ, ẽ p̃ostea de 2.º. 1.º deniq̃ 4.er sumi p̃t; 1.º proco q̃ d̃nit soli alicui speciei, non o-bus eius individuis, ũ logicũ, Medicũ ẽ. 2.º proco q̃ d̃nit oĩ oĩbus individuis alicuius speciei, n solĩ, ũ eẽ bipedẽ q̃ d̃nit oĩbus hoĩbus, n soli, q̃ etiã Volatilibus d̃nit. 3.º proco q̃ d̃nit oĩ soli, n semper, ũ Videre q̃ d̃nit oĩbus, ẽ soli hoĩbus, n t̃ p̃ oĩ t̃pore. 4.º proco q̃ d̃nit oĩ soli, ẽ semper, ũ Visibilitas, q̃ d̃nit oĩbus soli, ẽ semper hoĩbus. Nã oĩs, ẽ solũ hõ, ẽ in oĩ t̃pore het facultẽ ad Videndũ, q̃ facultas d̃nit eĩ in 2.º mõ, p̃ q̃ distinguit a Valite, q̃ ẽ hoĩ vali, ẽ p̃ predicat, t̃ p̃ propriũ q̃ d̃nit in 1.º eẽ ẽ in mõ p̃ce Visibilitas ẽ pa Valitẽ, d qua p̃ de propio in hac acceptione loquimur.

q.ᵈ quid, sic apho defit propriũ, q̃ n indicat q̃ Vẽ soli, ẽ diversis, ẽ d vers̃ pxat. Et ita ex-plat illa parcula q̃ n indicat q̃ Vẽ denotat propriũ ẽ extra esentiã p̃rimariũ subiẽ q̃ dicit solĩ, d̃ nec de-notat, propriũ dicẽ exclusionẽ, d munic̃aõ n ad extraneũ subiẽ q̃ dicit ẽ d vers̃ p̃at, ostendit mutuã ẽ nẽ-z ia d nexio int̃ subiẽ, ẽ cũ p̃arione; ita ut sine invicẽ inferant ta aff̃ive, qũ negative, q̃ quã ẽ d̃nit propio, n in Vẽ vnalẽ, sin Vẽ propriũ, ẽ p̃ distribuit p̃ p̃ari d vertibilitẽ, q̃ vnali Vẽ pugnat. Ex quo colliges q̃ dicit propriũ d vere d vert d cũ subto, hoc d et intelligi de subto aquato, ẽ 1.º, n̄o de inferiori subtali subto. Et hic colliges de Vẽ propriũ Vigorem syte ẽ n ẽ nẽ d nexionẽ d subto.

Pro q̃ dub; qualẽ, ẽ q̃nta sit Conexio propriũ d subtõ. An, n̄ sit Conexio s̃plex, ita ũ n p̃t ambo separari p q̃quã p̃otentiã, etiã absolutã Dei. An n̄ fiat nẽ vnali exigentia Cá q̃ d ueriat d entia, 1.ª a afirma, ita t̃ 2.ª ẽ natura, ita sate, = Dicõ 1.º ad Vẽ propriũ Vequirit, q̃ n̄ a Conitet entia [illegible]

ltam nec de ponta Dei absoluta positabilla separari, colligit Petr. 9ª 35ª Dnalis, de diuisione Ocu. de Pupilla ppo, hoc christalli, inqua pars prat de subto existente vere: 10ª omes: quod nec de ponta Dei absoluta nequit Visibiliter separari ab hoc. P. Dog: ppo quia pars prat, pro aliqua parte prat subto separari, nec existente vere: propo, inqua parte nequit subto separari. Ans petitur hac: hoc album, quod quidem est separabile, nec existente vere,

Decrd: subtus, pecus nasa pareis nec Asinus: q de ponta Dei absoluta petit ee sine illa. Pud Doa: one pecus, inquante, pecus, alis pars Dei ponta, petit ee sine pecus asi: pecus subtus = Pud Doa: ans, mando dog, ad probanda, dicendum one pecus, nec vr de tyo Doa, sicut dicit vr de tyo Doa, nec ans ad Doa. Pecus enim, inquantum tale petit ee sine pecus asi, quia non petit de tabillo, quale capitur ex ppe dimentis separationis, ne per existentiale; sic nec tale pro ppe mentis arte, quod est de propio, per hoc quod est aliud genericum, illud ppe nascendi ex propio quidem nascitur ex propio quidem pecus, pecus, a Visibilitate Vespertilionis; propio generico, per hoc quod nascitur ex propio quidem nasci pecus, pecus, ponta locomotiua Vespertilionis; Modo quod provenit ex pecus indiuiduali burnepe, existente, proximo, ex pecamento, aut ex alio indiuiduo, ut pecus, nec Pecus adarma, pecus, nec propio, hoc non a provenit unitacauis existentis eventis. = artus 2us de propio 2o intrinseco alicuius accepto.

ARTUS 2us
DE PROPIO 2o INTRINSECO ALICUIUS ACCEPTO.

Propium 2o intrinseci, nec tale aliquod de per se: et illud quod prat de pluribus, pecus, differentibus, qualenario. Sed nec de per se, solum dicit propio genericum, accipitur aliquod propium, pecus, per se: et illud quod prat de pluribus numero differentibus, inquale nario. Nec propium abstractum a genericis, pecus, nec, pecus, etiam de per se: et illud quod prat de pluribus inquale nario. Et optima dicta, nec per illud quod prat de pluribus, dicit dari, pro habilibus; per quod quidem ab aliis differt.

Sed dubitatur, nec propium, dicitur propium nec vnale, nec ad hoc, quod illud habilius, quod est in parte qualitatiua, cuius, de primo, pecus, nec ad hoc quod pecus, quod est plura, Vespertilio quoque, et pecus, Vespertilio, pecus, et nasci, cui aqua est quale. Videtur, dicitur intrinsecum vnale, ad hoc quod existens illi nasci, cui propium aquat. Exquo sequitur, quod aliquid, quod est habilius, prae aliquo alio propio, abaccidente in vno probili, non est vnale.

Adhuc, propium alicuius rei vnius propii, potest dici tale, cui inest ee in actuosa, Vespertilio quoque, et vnale; nec propium, quod sumpsit, vno modo, quidquid dicit de ee, dicitur ee in actuosa ad pecus, non ad diuiduum. Alio modo, quidquid dicit de existancy, quantumcumque diminutum extendit se ad extraneum indiuiduum, sed ad diuiduum cui dam, dicitur ee in actuosa Vespertilionis, existere et Vespertilio, propio, quantumcumque extra primum genus, et existentia, dilucidi petit. Videtur, quod facta prae dicta, dubio aplicatis 3ª = de accidente 3o probili. = artus vnicus = quid sit accidens, 3o intrinsecum alicuius dicitur, et declaratur, et aliqua duvia exarantur.

Q. 3ª
DE ACCIDENTI 3o PROBILI.

UGR Biblioteca Universitaria

ARTUS UNCUS

Q[uid] sit accidens 1°, et 2° intentionaliter sumptum declaratur, et aliqua dubia examinantur.

Porphyrius in ipsis accidenti 1° intentionaliter sumpto 3s definitiones assignavit: 1a ita se habet, quod adest, et abest absque subjecti corruptione, 2a, quod inest, et inest et distinguitur. 3a denique, quod neque genus, neque differentia, neque species, neque proprium, semper autem inest subjecto. Ex his quidem definitionibus 1a, ut pote aliarum absolutior, communiter admittitur: Sed notatur quod illa particula, adest, et abest non debet intelligi divisim, idest quod simul adsit, et absit, sed quod nunc adsit, et postea absit. Postea vero idem Porphyrius posuit accidentis subdivisionem, nempe separabile, et inseparabile, quod quidem militat contra definitionem admissam, quod adesse, et abesse idem sonat, ac esse divisim, et dividit, ex divisionem dat accidens inseparabile, ut nigredo in corvo, albedo in lacte: quod talis definitio ... intentionalia accidentis ... [illegible]

Ad quod vaneis respondent aliqui, nobis autem placet respondere: talem definitionem dari convenire accidenti, ut pote omne accidens separari valet a suo subjecto sine eius destructione, ut patet in calore ex verecundia orto. Accidens etiam inseparabile ... ... ex potentia ordinaria quod per potentiam absolutam separari valet, quod ita ostenditur ... ... differentia ... 2a vero ... dictum ... separari valet ab ipso ... accidens inseparabile ... ... separari ... absolutam a subjecto. Maior certa ... caput ... potentiam ... ... separaret nigredinem a corvo, ... tale ... quod talis ... accidentis ... [illegible]

Dices 2°: Datur accidens cuius praesentia destruit subjectum ... quod bene definitur accidens ... definitione Porphyrii ... praesentia mortis ... destruit, ... mors est accidens ... Respondeo distinguendo antecedens. Datur accidens cuius praesentia subjectum destruit, quoad existentiam, concedo, quoad essentiam, nego, et nego consequentiam. Ad probationem dico quod ... praesentia mortis destruit hominem ... quod adest, ut pote ad hoc ... ... destruit quoad existentiam, ... de accidenti 1° intentionaliter sumpto.

Accidens 2° intentionaliter sumptum ita definitur: quod praedicatur de pluribus in quale distinguitur. Et optima definitio ... praedicatur de pluribus ... aliis praedicabilibus, ... ab illis differt. Ex quo ... optime ... ... accidens ... et proprie unale ... ... non vero dicimus differentia esse unum ... praedicabilibus ... dictum ... ... unalia ... ... divisione, et multiplicatione ... accidens ... Praedicatum ... ... aliud, Plura ... ... [illegible]

Dices 4°: Unale debet praedicari de suis inferioribus; sed accidens nequit de suis inferioribus praedicari, quod non proprie unale. Probatur: ut praedicatum debet dari identitas inter subjectum et praedicatum, sed accidens non identificatur ... inferioribus ... praedicatum omnino extraneum ... ... Respondeo distinguendo maiorem: Unale debet praedicari in quid, aut in quale, aut denominative de suis inferioribus, concedo maiorem, ... essentialiter, nego maiorem, ad probationem distinguo etiam maiorem: ut praedicatum dari identitas realis, vel accidentalis, concedo maiorem, ... essentialis, nego maiorem. Et distinctam minorem eodem modo, nego consequentiam.

UGR Biblioteca Universitaria

Adverte[n]cia q̃ ẽ p̃ra ens volit̃ requirit̃ ide[n]tia[m] realem cũ q̃ p̃ra, ng̃ p̃ra ẽ ens rationis, requirit̃ de[n]tia[m] rationis; q̃ uoc̃ accidentalis ẽ de modo accidentis, id ẽ affectio, q̃ aliqualiter applicat̃ ẽ ad subiectũ, q̃ qualit̃ dat̃ ẽ actio ẽ ad aliud, d̃ eny dicit̃, p̃ra ẽ alba, q̃ ẽ ne, p̃ra ẽ albedine, autide, d albedine, p̃ra ẽ cal[e]ndo eny ibi uñ ta[n]. ẽ quo ñ requirit, tale p̃dicam̃ ñ ẽ aliquid uñ reale, q̃ de hac talũ ñ p̃dicam̃ entale.

Dicit̃ 2o:

Vñale pot̃ p̃dicare de multis, etiã si actu ñ existat in ipsis; accidens requirit̃ esse p̃dicabile, nisi p̃ se subsistat ex[is]tentia ipsius; q̃ accidens ñ ẽ p̃prie vñale. Pmũ: p̃z ex hac ẽ p̃ra entialia, dac̃ ẽ entalia, q̃ ll̃a ex[is]tẽ p̃ra ẽ p̃z ex hoc̃ do ab ex[is]tẽtia, ut ẽ vo p̃ro aliqua re ly de hac tate, p̃or ẽ hac ẽ tate, in q̃ a re subiect̃ hoc ẽ tat tale p̃dicabile. Re[s]p̃o dicẽdo q̃ maĝ: Vñale p̃dicabile actitudinale, p̃roma p̃dicabile, p̃dicabile re[s]pectuale, nõ maĝ; ad probatã minorẽ nãt̃ dicit̃ ar[istotele]s do 9no, sive ens rationis, nãt̃ q̃ doa.

Sicut̃ ẽ ad Vaĝ vñale ñ ẽ actitudo p̃ma ad ex[is]tẽdũ in multis, ẽ p̃dicabile in tus, quãuis actus ñ cogitet̃ ex[is]tere in illis; ita p̃t̃ aliq̃ ens rationis vñale ex[is]tere q̃ p̃z ex hac actitudine p̃ma ad p̃dicet̃, ẽ actus p̃z dict̃. Hoc ad hunc p̃t̃ tegue accidentis, sicut aliq̃ p̃dicabile. Ad de[cim]um accidentis aliquis p̃dicabilis est ratio, q̃ in alio p̃t̃ esse ut exercens actum p̃dicabilis, ẽ ens rationis existẽs in p̃dicamẽto; p̃dicabile actitudinale ẽ ens rationis obiectitudinis q̃ ad existendũ in multis, sive essentiale, sive denotative.

Dũb ad hunc. Nonne ad q̃ inferiora dicit̃ accidens in Vñale? Respondet ex dictis ens, accidens ẽ esse p̃prie vñale. Notat aliq̃ nec inferiora. Vel p̃ quo ly sit tale, ut pote ad plura p̃dicabile. Ad p̃ma ex[is]tẽtia p̃z ex dictis. Ad p̃ma ex[is]tẽtia p̃t̃ dup̃ solo ad alterũ, d nigredine, alterũ ad hanc, d illa alterius, d ens p̃ma ex[is]tẽtia p̃t̃ dup̃ solo ad hanc, p̃ parietẽ, ad hunc, d illy hoc̃ alterius. Dubitatur ẽ quenq̃ exhibeãt inferiora huius vñalis.

Decũ: accidens dicit̃ in Vñale p̃ Vel ptã ad inferiora subti. Pro: accidens dicit̃ in Vñale tali p̃ Vel ptã ad ea in ferioria q̃ ẽ pars ẽ de decũ accidentalit̃ p̃dicabile, ẽ hoc modo solũ p̃z ad de inferioribus ex parte subtorũ; q̃ p̃ ens ad illa dicit̃ in Vñale. Pmũ: accidens p̃z ad de inferioribus p̃z ens entialis, q̃ ẽ p̃ra one genẽris, iuxta: alterius ẽ color, q̃ ẽ p̃ra one speciei, ut in hac: hec alterius ẽ alterius: de inferioribus vñ ex parte subtorũ p̃z ad inquale tingentẽ, ut in hac: Pazius ẽ alterius, hoc alterius: &c.

Dicit̃ 2do: q̃ dict̃ ẽ hale accidens in ordine ad plura subtã, dat̃ ẽ vñale logicũ ex parte Vel; ẽ hoc ñ: &c. Pmũ: ẽ Deus porrect̃ ens alterius, in pluribus subtis dat̃ ẽ una ẽa accidentalis, q̃ in ex[is]tẽtia ẽ illis; q̃ dict̃ ẽ vñale ñ: &c. Respondeo maĝ, d̃ minorẽ: p̃z ex hoc ẽ vñale dicit̃ p̃ p̃ra subtã tu, ut in recto, d̃ dicto vñale ẽ alterius, alterius, hoc ex parte Vel ẽ ens, q̃ multiplicat̃ ad multiplicata, dicit̃ ens accidentale, q̃ ẽ pluralitas subtorũ, d̃ in hoc sensu ponit̃ ab illis pluribus abstrahi. Vñale ad vñalia, d̃ dict̃ ẽ, alterius, p̃z ex dictis ens rationis.

Dicit̃ 2do: Accidens dicit̃ in Vñale p̃ ens ex hac ẽ inferioria q̃ ẽ abstrahit̃ a ens, q̃ abstrahit̃ alterius, ut Petrus, et Plus mentalis, et nive, q̃ amen hent alterius dicit̃ ẽ dicit̃ tale p̃ Vel ptã ad illa ex tra, nulla; ut talia ut inferiora ex parte p̃z, q̃ non sic ad inferiora ex parte

UGR Biblioteca Universitaria

ꝓ̃ attributi in Vace rnali.= Respo: Aliqua abstrahi a re, & Plonice p̃ nude rugtis, q̃ licet inferiora ad humana; hæc accidentia, nec aliqua abstrahit abipsa realiter Vel duplice, q̃ dam precisiue, inferiora ad̃ q̃ abstrahit abillis, precitiue, dnhæc sensus in fenora ad̃ abstr. Hæ de ꝓ̃abilibus ꝙ̃ ante= exponi in libros categoriarum seu ꝓ̃amentorum Aristi= Dispō 2ª de ante ꝓ̃amenti= Q̃unca= partis ante ꝓ̃amenta declarant Regulæ ꝓ̃amentorum ponunt, & Reliqua duua exarant=

EXPOSIO IN LIBROS CATEGORIARUM, SEU PRAMENTORUM ARISTIS.

DISPAO 1ª

DE ANTE PRAMENTIS.

Q̃UNCA

PER ARTOS ANTE PRAMENTA DECLARANT, REGULÆ

PRAMENTORUM PONUNT, E RELIQ RDUA EXANT.

Ag uccimus, Chariss me audit ores, cate gonias, seu libros ꝓ̃amentorum Aristi, aqueo ip̃s nre doctrinę ꝙ̃ hy patetiq; ysagite xos dnis, & ante eorum explacōne, posuit quęd̃ a tractat de nūcio, equi vocis, Analogis, & denominatiuis, nos eōppū, sequente tale ordine, ꝛe nabimus= 1º artū 1ª de nūcio tractemo=

ARTUS 1us

DE UNIVOCIS FIT SERMO.

Aristoteles hic cū nouo a parte rei ꝙ̃ dā res, q̃ substant nūcio communis & de ꝑti quorum nnē dnē Vāo subsūę, ip̃s tota p̃nnē eadē. Inhac deponen nūm uit in vigore, ꝙ̃ tate prequalibet uocē, seu Verbum, siue participium, magnia hęc ponunt, s nūcio ad genus rē, ꝙ̃ subsūę, & genus at, accidentia ꝙ̃ quidita, nouū subtrā a bacciden, & dista. Deniq; hęc Vāo subsūę, ꝙ̃ quidita, in nūcio rē eadē, & ꝑt nūca deponē definiūq; ad̃ nūte quę uocū, quę entiue, & mā liter nequę nūca deponē ꝓ̃ plicari.

Scotz aliqui ꝙ̃ tuor gradus nūcio caōm ponunt, nos vō tale ñ admittimus, & ꝙ̃ tuor gradu nūcio caōnę ad̃ cam, q̃ tale gradu nā lagni bus nūcio, ꝑ ad̃ ꝓ̃ dentibus proueniunt q̃ genus, Vgs ens finite, in Creatę, & infinitum in Deo, ꝛe de alio nūcio mutato mutando nō sit a dicendo, & ad̃ ꝓ̃ dentibus recedendo ad̃ ens bum. Vnde dupliciter dicimus, an Vāo entis ca dicat in Deo, & Creatę? Respōn sit ea dicę, aut nec, Respecq; ad ꝓ̃ma ꝓ̃tem, ꝙ̃ potē in Vsparigad quęnty= 2º artū 2us ñaę quid uocis exꝙ̃ explal.

ARTUS 2us

UGR Biblioteca Universitaria

Naa Equivocoru explicat.

Prosequit ens phus de ipsis equivocis hoc mo: quoz nnē dne vaōs ubitēs i posita p nnē diversa ex explicatione ens, de ipsis univocis, optime colligit explato equivocoz, ex quo dicit oportet Ds. q̄ ea dicunt ens p̄ equivocis pōt dici vnū multiplex seu vnum multa d̄ prehendens. Vnum ps̄ multiplex q̄ vna vox, seu vnum nnē p̄ multiplex dat̄ q̄ het plures significatōes. Sta g̃ allus vnica voce plures significatōes, d̄ significata het dicūt plures tredent, qui de pluribus dicunt d̄ diversa vāt, int quos aliqua proportio de ipsis dat̄ dari aliquos tōr, qui analogi dicunt, ut pote apud gr̄cos analogia dr̄, ac apud latinos proportio. Artus 2us = de analogia agit.

Artus 2us

De Analogis agitur.

Porta ens analogata dr̄ ens phus: quoz nnē dne pluribus d̄ vaōs ubitēs in oribus diversa, tē alīq̄ proportionibus, u significant pro duto d̄ nnē. Dicit ens nnē dne, q̄ d̄ univocis dr̄ pcterras particulas ab univocis differt. Analogia n̄ dr̄ d̄ vna analogia proportionis, d̄ vna analogia attributionis. Sta dat̄ int illa quoz vtq̄ hōnes ii diversi, nnā d̄ nia, de illa dicit n̄ p̄ ne gatibus attributionis vnius ad alterū. Sic vna ny ens analogum vtq̄ hōnes vrinę, d̄ medicina, dat̄ vrina q̄ sana d̄ medicina, quam vrina ny d̄ ea sanitas dicunt ad vsq̄ sanitatē, quę p̄ prie in alīs vtq̄ hōnes. Analogia proportionis dat̄ int illa, quoz nnē dne vaōs ubitēs diversa p̄ quada proportione nt probater vel q̄ analogata, vt p̄ in leo significat vtq̄ hōnem, d̄ q̄ in proportione rei ad rem, sic proportionat̄ d̄ christo d̄ no in tali re cuius dicit analogum proportionis = artus 4us = nā denominativoz ex arat.

Artus 4us

Nā denominativoru exarat

Denigs prosequit ph̄us ista denominativa dependere, si ea dicunt illa, quę ab alio ab ente accipiunt, aquos solo casu dicunt. Cuius de pomi seu rudo vtēs: denominativę ex tre dependentia, ab alio, a subiecto, ita q̄ tres dependentię significate ex tre, q̄ a subiecto, s dat̄ q̄ dependę significat illa, q̄ adhęrent, seu denomant, ab hac tria significat illa, q̄ dependent ab alio, p̄ me, quę dicta accidentalia, ex quo notat̄ q̄ denominativa rigorosa sunt illa, quę denomant ens a p̄ accidentalia accipiunt. Vna quarum hōnem dr̄ ab humanitate, q̄ ens denominativa a humanitate p̄ accidentalia. = artus 5us = alīq̄ dubia ad intelligentia p̄mentoz declarant.

Artus 5us

Aliqua dubia ad intelligia p̄mentoru declarant.

Dubit̄ quę ver in p̄mento ponant. Ad hoc dubium examinandę, quę nam sint, quę in p̄mento vocant, d̄ quę a p̄mento excludant, d̄ q̄ ad hoc cognoscendum nam ia p̄ma a nota divisionis d̄ regulare p̄mentoz, quam Aristo. post de ipsis equivocis, univocis, analogis, d̄ denominativis ex tra dit, de arte vel solum dicit agendum, de dubio tali dubio e eorum quę dicunt, quę ex dicunt 3) plexione, u ho dubium

UGR Biblioteca Universitaria

quę dę ſincella ubo; negra tntendit prius excludere a pramento Verū plexa, quę n mag; ſ plus ſcientiam ment.

2ª diuiſa

eorū, quę alia de subto dicunt ꝙ diſtributiuū ſ ſubtiua ſunt, Vg, hic al, illa ſubto, denullo vo dicunt, ſ accidentia ꝑticularia, Vg, hic alto, hoc alto. Alia dicunt de subto, diſtributo, ſ accidentia ꝑticularia ſ alia, Vg, alto colo. Alia de subto, nec de illo subto dicunt, ſ subtiua ſingularia, Vg, Petrus, ꝑ Plus. ſ pro intelligentia notate ex ante in regentia ea in subto nam pro subto in hac oratione, dicitur de subto accipi posse, de quo aliq̃ quid dicitur ꝑdicat, ſ de inferioribus ipſius. Et ponit alia q̃ ea, quę ſunt de subto ſ hanc orationem, dicit, ſ dicit de subto pronomen.

Et nota tu, ꝙ dicit ſ accidentia dupliciter ſ accidunt subto, dicit de subto ſ intelligit hic, q̃ dicunt de subto, in quo ſunt, ꝙ de illo nequeunt quidditiue ꝑdicari, ſ de suis inferioribus, ut ꝑ hic color accidit huic ꝑti corpis ſ accidentaliter, in parte ꝙ de entia lit ꝙ de alio de quo dicitur ꝑdicat. Vnde hęc dicit dicendum ad diſcernendum ꝓnomen, subtiua a pramentis accidentia, q̃ illa ꝙ ſ tituat ex subtractis ſ naliter ꝓ ꝑticularibus, hęc vō ex accidentibus vnaliter ꝓ ꝑticularibus, quare hęc dicit coincidere ꝙ de ſ de conſentire in subtiua, ꝙ de eidem.

1ª Regula ę quidditiua

de quo bi ꝑdicat, ſ de subto quę dicunt de ꝑdicat dicunt etia de subto. hęc Regula de cavitate cognendo ꝓnomen, eorū, quę ponunt in pramento, ita quę in recta linea collocand de ventę essentialit subordinata, ita, ſ superiora ante cludant in inferioribus, ꝙ de illis quę dicent essentialit, Vg, q̃ de homine ꝙ quidditiue, de hac animali, de animali corpis, de corpore substantia, de substantia ꝙ de Prō ona hęc ꝑdicat, ꝙ de hac in pramentis subtiua coordinat.

Nota tu, ꝙ hęc Regula de vent intelligi de ꝑdicatis, quę dicunt ſuperiora absolute ponente; illa vō, quę dicunt ſuperiora ſ plus ſuponente nequeunt de inferioribus ꝑdicari. Vale tu: Pruncha: ge animal diuiens: ꝓnte Pruncha: hoc ſpecies: g Pruncha, ſ species ꝑdicata dicta in pramentis. Hęc ēn Regula ꝑfecte tu gere ꝓ de pra accidentalibus, Vg, alto dicit de pariete, ꝑfecta de eode ꝑdicato, colorato, tot diuersi modi, q̃ de alio essentialit, de pariete vō accidentalit. 2ª Regulę, q̃ diuersa orū, genera, ſ ſubalternata ponantur diuersę, ſint differentialia, ſive subalternata ponant in diuersis generibus hęc differ.

Pro eius intelligentia notate, q̃ tribus

modis aliq̃ ponunt dici differ. 1º q̃ duo ꝓpriſſime, q̃ entia ad diuersa pramenta ponent, ut corpus, ſ vita. 2º quando pramenti, ꝙ ne cessary, subalternata collocat, ſ vtrumq; subalternatorum, Vg, hoc animal planta. 3º q̃ vtrumq; collocat ſub eode, ꝙ pramento, ꝙ ne cessary, subalternata ponat, Vg, corpus animal. Quare dico ꝙ me tiuum basten dum vtrumq; tale Regulę intelligendum ꝙ ea, quę ſub diuersis subalternatis ponūtur, quę in nulla vna specifica differentia conueniunt, ꝙ quę pramentalia diuersa pramenta in nullo pramentali genere ponunt. Dicit ergo, q̃ multo magis in vna differentia, inde dicta q̃ hanc debent diuersas species differentias differentiales, quia vō subalternata, ꝙ ſita in alia vna ſpecie differentia, ſ dicit hanc valent, ut animal, Vivens, quę in vna corpis ponunt. Hic scitu ad tionem tranſeamus, septę numerant dictiones, quibus aliq̃ in pramento ponat, quę hic tres valent dicunt. = ex una ꝑ plex. Vbur ſonat locandi, = entia ꝓ re finita. Vale tu tota.

UGR Biblioteca Universitaria

VOX VNA, E SIMPLEX REBUS DSONAT LOCANDIS. ENTIA PER SE FINITA REalia TOTa.

1ª dicitur, q vox sit vna, de, q̃ signet ut vocem, p̃ qua regula aq̃ vocabulum excludunt? 2ª q vox sit plex, idẽ? Vel q̃ plexa significat, p̃ qua excludunt? 3ª, q̃ in pramento naẽ ponant indicto; ideo hoc, cum humana in pramento collocat? Quarto tale, 3us pro alio in pramento ponit? 1ª directe, seu in recta linea; 2º indirecte, seu a latere. 3º reductive. Dicitur intelligit de his, quæ in recta linea collocant?

Indirecte ponunt dicit, q entia realia dividentia ea p̃ distinctiones species; at reductive collocant, quæ nec sunt, nec dividua, nec differentialia, sed aliquomodo ad ipsa pertinent, ut partes integrales, ut methereogenes, ut caput, manus, ut pariones, ut visibilitas, ut mineralia; dicit ethereogenes, q̃ in homogenea, ut aqua, mixta pariter ponunt directe in pramento poni, q̃ quilibet gutta aquæ heterogenea metaphorice, ut tota, et essentialiter aquæ, q̃ inest parti ethereogenes.

2ª dicitur, q̃ Verbum occurrens in pramento sit tempus præsens, q̃ derethrus, ens existentia; jenuo pacderwmallt plici dicat. 3ª, q̃ ens finitum, seu creatum; quæ Deus ex pramento excipiat? 4ª, q̃ sit ens realis, q̃ divisio entium dicens ens rationis, aut mentis, p̃ excludi? in Vau. Notatur, q̃ hic numerus realis vocalis, seu proprio, q̃ actu existit, p̃ nominalis, non proprio, q̃ existere potest.

1ª dicitur, q̃ sit ens totale, non plety. Quare excludentia? plety, quæ non habet, ut dicitur ponit? Secunda, q̃ sit ens plety. Quare excludentia? plety, quæ habet, ut dicitur ponit? Secunda, q̃ sit ens plety, dicit, q̃ ut sit ens plety, plit, dicit, q̃ ut sit ens plety, 2m? alterius plety, seu significet partem existentis non ponit in pramento, q̃ sumat pro multis, indicto, et pro multis tantum, q̃ distinctionis, q̃ prædicetalis, seu, indicto, sing? de multis sit tantum; quare excludunt dicit, quinque, et plant.

Dubitatur an Verbum dicatur vidal? in decem pramentis? Respondetur: Sic, arte probatur scitote q̃ pratis, exercis, seu coadunatio pratorum, et talis, adunatum pro multis, ut gazza individuum. Pro hac vica, qua Vhl omnes Pecus, pastus, et hominum, et arena. Dicitur, q̃ quæ sit q̃ sit? Respet? q̃ ho: ecce pramentum, ubi? vbi quæ? quantum sit? Et respet? ea bicubitum, vbi? cubitum; ecce quantum pramentum? Quæ sit qualis sit? Et respet? ea rutum, vbi? alvum; ecce qualis pramentum, vado? Vbi sat? Et respet? ad finem, sat; ecce relationis pramentum.

Vbi quæsit? Agat? Et respet? intelligit, pelo qui, vinti gio at, vbi alfacit; ecce actionis pramentum; vbi sit? Et respet? in tunario, cinto; ecce pramentum, vbi? quomodo, sit? Et respet? ecce status; ecce pramentum, ubi sum? Et respet? hodie, ecce, ecce pramentum? quando? ecce tempus? Et respet? ea Vesti, ecce pramentum, habitus? ecce pramentum? quem? cui? Et respet? ea Vesti, ecce pramentum, habitus? nulla intentionalitas? respet? qualiqua ex his respectibus non sit pramentum nullum, quod sit aliquod, q̃ sit aliquod, hoc pramentum.

Dubitatur an divisio entium in decem pramenta sit immediata divisa? Respet? sequitur, ut attendat ad Vag divisionem inhærent pramenta Vbi dicunt, q̃ pars, q̃ pontia Valium, unde aqueæ dividit in mamas, rutus, et volatus, de his tria rudes Vv. Denny hong dividit in horneby, Vbi, et delectabile, et ineo nadi rep? Dicit sit,

UGR Biblioteca Universitaria

...ubstia: galenta pgnicede...ria loquat de meb⁹ diuidentib⁹ mi hab⁹ ...ne duenas Vna diuisiua...
...gnit. Stat. D. in 2. distinc 2ª q 1ª Pia: nulla vtr pertinuat, de essentia hab⁹ Vnitas, ab diuisis ...ecubus, ab potent...
...lat hit duas entitat dispatas; ¶ Vnitas vox y pramentoxy, sunt dispata entitas: gnulla hipet ...ncludat
...pramentu y Quinta. Dispaõ de substia 2ª pramento.

DISPAÕ 2ª
DE SUBSTIA 1ª PRAMENTO.

Int omia pramenta bum ...ps, locig addunt subthã 2ª pacet 1ª ...en in dentia Quanta, ...ptchũ, q̃ ...nt accidentalibus, ideo abea ...zonibus ...ncipiendo. ¶ 1ª quæ dã sit Vaõ talis Dstitua ...subthã, q̃ q̃ q̃ntitates diuisiuas ...propatentur astrũ 1ª ...q̃ad 1ª partẽ Vrsolvit

QUÆNAM SIT RAÕ FRALIS DSTIVA SUBSTIÆ, EQUÆ SINT EIUS DIVISIONES, EPROPATES. ARTUS. 1us
QA QUOAD 1AM PARTEM RESOLVIT.

Vt quivocaong, quæ in subthã patit ...ntemamus, ponendo q̃ hic in uni...ni subthã late proût dr̃ accidentia: scilicet diuagat ...omia pramenta, ut diximus in explicatione ante pramentoxy; ...um ...ponit ...ponia accidentia. Quæ uero 2ª pitat ...ti. 1ª pæd dicit ualde ...bonubte ...q̃ significat subthã accidentibus, sicut alterig subtyingua accptionis D. Augustinus 1ª de trinitate, sicut abeo ...ccidentia: ita abeo ...subtia ...palat subthã.

In hac explicatione tyg ...prehendit subthã infinita q̃ Deus, ...ncapax accidentiũ, quia ...D. in 1ª distinc 2ª q 2ª ...alis Denabeunitate denominari subthã, q̃ hoc, q̃ in subtia accidentibus Deo ...pugnat. 2ª ...ps Vnitas ...dg accipere, q̃ idge ac probut ...bus signãt, quæ ...dicit omnia subthã ...dg nabalio, ...pter ...quo subthã unitas dr̃ subthã ...ompx, ...dy propria ...ncreata tute subsistens, ...ne ptag in ...ncreatã ...subtiã infinitionũ.

Ca Vag ...ius Dstitutiũ g notat, porcloquí de subthã 3ª ...ue ...ps tyg tracandem, subthã ...ncreata, ...ncreata. 2ª ...ualy ...prehendit subthã creatam, tyg ...pleta, quæ ...pletas. 3ª ...ps Vnitas quæ ...dubthã y propriis hums ...pramentis, ...ega quo ...ncreatus ...ponant: 1ª subthã unitas Dei ...creatg, ...ncreatg, Dstitutiũ talis ...pexeitg, Vadicaly, sua ...xigentia, Vadicaly ...xistendi, ...prinde ...pnt a balio, qua subtia ...ncreata ...ue ...ncreata, ...pud tas.

Pro hac Vag ...ne hac Vaõ talis Dstitua dicimus Vnitatẽ, quæ 1ª ...tellegit ...tentalitẽ, q̃ distat a balio, ...talis ...pectat, quæ ...intelligit ...subthã, ...a accidentia distat; nulla ...ẽ alia ...ssignatio ...pter unitatẽ intellectaig talis ...pectat. Ex quo dicitat q̃ ...titudo talis ad ...endy ...pter Vaõ Dstitua subthã, q̃ talis actitudo ...elatora ...ncer dentalis ...subthã talis, q̃ absoluty requirit habit ...Dstitua talis Vnitas.

Sit 2ª ...Vaõ talis Dstitua subthã Creatg, ...prehendit tyg ...pleta, quæ in ...pletas ...pter tas ...dicalis ...dimitatione, ...depenth a balio, ...ng quo ...ncreatus dicit dentalis ...ps. Pri: Vaõ subthã unitas ...ranendens Deo, ...creatus ...g Vna talis subthã ...creatg dicit Dstitua

UGR Biblioteca Universitaria

...ria, & specialiter Deo repugnante, & hoc nihil aliud foret, quam talem unitatem deperdita abalia, & ab alia
Vnde subtrahi non hoc remanente ordinate, & hoc subtrahendo, subtrahitur accidentia

Sit 3us Ex. secunda huius praemittendum, tribus de praedicatis, scilicet
decali, & mutatis, propriis talis partibus existentibus ordinatis unitis entitatis, & non accidentis, & tertia existentia, quae non
toto, quia a parte. Pars non habet in toto praedicto, quae est ipsum totum, & diuinitatis X^a dicta in ante praemissis
ntis, hoc ordinatis, & partis, & propriis existentibus ordinatis, & non accidentis, & tertia existentia, quae
parte in toto, & alia a parte. Et hoc est verum de praedicatis subtrahendi subtrahendo, & pluribus quae a parte ex-
clusis de parte, & toto essentialibus, quae integrabiles.

Decisa autem 2^m alicuius negatur immunitas alterius, & actus 2us exer-
stendi, & praedicamentalis accidentis boni, & habitus, quae nisi subtrahitur existunt X^a subtrahi. quae praedicta de entia
subtrahi. Respondeo dominus, & diuinitatis, & propositionis, & exercitant nisi subtrahitur 2^a praedicta exigentia,
& do X^a propositionis exigentia, non. Et ratio illius est actualis, & hoc tale habitudinale accidentia actus 2us exercendi praequalis
actus subtrahi. hoc enim tale dicit esse actualiter praeexistere repugnet praecise in alio, & non ut subtrahi. hoc enim
& hoc tale accidentia, quae exigunt existere in alio. actus 2us quoad 2^{am}, & 3^{am} partes resolvit

ARTUS 2us

QS QUOAD 2AM, ET 3AM PARTES RESOLVIT.

Arguitur primo de 2^a subtrahi 2^{am}, & 3^{am}. Sequitur negatum subtrahi praedicta. Deus subtrahi, & enti-
singulare, & Petrus. Sequitur negatum subtrahi, & dicit Deus subtrahi, & entitas, & humanitas. Et tunc subtrahi est unitis &
2^a intentionalitas dictae supra. Hic enim negatur diuinitas Christi praedicta diuinitas, & humanitas, & propria.
Ad 2^{am} respondetur distinguendo. Negatum hoc diuinitas 1^a intentionalitas non propositalis, & diuinitas existentia subtrahi
negatum subtrahi hoc quae est 2^a distinctus negatum subtrahi quae est 1^a, & 2^a intentionalitas diuinitas subtrahi, & quae est diui-
nitas generis in specie. Non enim diuinitas ordinata subtrahi, non ordinabile in praemento, negatur diuinitas
ordinata in praemento, & subtrahi ultimo, & hoc est 1^a diuinitas subtrahi, & hoc est 2^a subtrahi, & accidit tamen diuinitas ge-
nitas in specie.

Ad 2^{am} partem. Et propositus subtrahi existentia, & existentia, & nullo recipitur ta-
in subtrahi ultimo, non, hoc propositus diuinitas subtrahi. Et quinto existentia dicit de intentionalibus, & hoc est diuinitas
trahi. Et negatum hoc propositus, & alia de tertia, & singulare incommunicabile alterius, & est propositus
ugi, & negatum quod dicit accidentis, & est subtrahi. Et quod diuinitas subtrahi, & non diuinitas in portu singulare.

4^a enim dicit. Et hoc est
Dei tonis subtrahi, de tali intelligi de praedicatis propositalis dicta, quae non sunt pars existentia, & positus, & pars
& pars, alia, & ingredientia, & quod dicat pars, quae excludit mala subtrahi pars, quae quae tertia, & de tali mala pars
gratia intrequod 3^a, inquo est propria operatio. Respondeo hoc est vaqualibet, non vae pars, & mala. Vnde ad primum patet
dicit tale partis 2^a tale tale pars. Virtualis, & quae alia quae pars dicta producere.

5^a Deo pars, non recipere mala, & immu-
quae intelligit de subtractione intentionalis, & tonis subtrahi, & pote de nulla dicit, & dicit mala, & non intentionalis, & sicut

UGR Biblioteca Universitaria

dicit de qualitibus. Et hoc verum, quia non est maior substantia quam exterior, accidens autem non est exterius intelligat, de quanto necessendi ad maiora accidentia substenda, bene potest dici unum, ex quo maior altera, et hoc propter veritatem maioris. 6° dubitat, an substantia sit subiectiue subiectiua accidentis, vide de numero Pur. nunc tria gradus positiua Calidus. 2° Vtrum substantia aliqua sit corporea anter aquantet heat partes extra partes et quomodo? Et actus 1us natia ad 3 exarant, sentiet referunt, nra Poit, et Pur.

Q 2a

VTRU, SUBSTIA MIALis, E CORPOREA ANTE VA QUAT E HEAT PATES EXTRA PARTES E QUOMO?

ARTus 1us

NARia ad 3 EXARANT, SENTIE REFERUNT, NRA POIT, E PUR.

Hanc valde exagitatam apud aliquos videtur patere hinc per quibus declarari. Sit illa, per prius Verum supponendum, quod non dat partibus essentialibus substantiam, quia, quamcumque, pars, materia, aut forma, quae, de ratione quidditatiua quidditatiua materiae, aliquid de per aquantet illa habet. Quae dat partibus integralibus substantiam homogeneis, seu eiusdem rationis, quia heterogeneis, seu diuersae rationis quidditatiuae non dat partibus suis diuersis.

Vltra substantia corporea est aliqua aquantet heat partes distantes distinctas, ita quod una substantia capitis sit vna distans ab alia substantia, quae probatur ex extensione, positiue diuisibili, et plasmatiua partis. 2° tanta heat partes solitas, prout dictum ponit Dsenoni, sed aliquantae partes heant intrinsecas ad mutationem, tanta substantia pedis, immediate materiae huius, de Capiti. 3° tanta heat tales partes, actualiter extensa, non nisi ad loca talia, et una pars sit in uno loco, alia in alio, de hac extensione loquuntur.

Suponendum 1°, quod Vbi septimum praedicamentum nihil aliud dicit, quam praesentia, seu Vbi, quae aliquid dicit praesentialiter loco. Hoc enim Vbi dicit, de septimo, de Cli de sicut uno. Vbi de sexto est Vbi, quae Christus est tota in toto loco, et tota in qualibet parte loci. Et hoc Vbi etiam dicit, unum ab alio, quod non dicit Vbi quae Christus est unum aliud, quam alia pars loci. Sic anima Valli in corpore.

Vbi de sexto, non dicit Vbi, quae Deus est, quia Deus est ubique, sua virtute agendi, non dicit totam in toto et totam in qualibet parte loci. Sic Corpus Christi Dei, non habet dimensiones, sed tamen sua virtute est tota in tota hostia, et tota in qualibet parte eius, sub dextera, et sinistra, et non una pars, sua virtute Dei, non dicit praesentiam. Vbi Cli dicit est tota, quae Christus est tota in toto loco, et pars in parte loci. Itaque, libet Vi quanta, ut lapis est tota in toto loco, quae, occupat, et pars lapidis in parte loci. Haec sufficiant, de declarationibus.

Sit ergo hanc dubitationem, sed non dependit substantia materialis, indepent aquantem minimae heat partes entitatiue distantes, sua substantia distinctae proueniet, et, ab una ad alia. Et ad primum, dubium. 2° dependet, quantum aquantet heat partes entitatiue distantes, proueniet distincte ponit identitatis, nisi illae heat proutalis distinctio ponit Dsenoni, sed plurimae, quae illae heat non ordinatae, sub una pars sit, immediate unitae subiectiue. Ita non est aliqui sectae, ut habeo, Arctinus. 3a sententia, quae prima est dicendum, substantia materialis secundum aquantet non solum heat partes entitatiue distantes, proueniet distincte ponit identitatis, Dsenoni, sed habet extensionem nonnisi ad loca, et una pars subiecti, Corporis, potest una pars esse loci, alia alibi. Ita Plures sectae, Sancte, Aureolus, Martinus, Pontius, Suarez Rubio, Dalui. Haec et heat tres partes, et Purcenoy.

UGR Biblioteca Universitaria

Pur 1o fa Xpar, ype q substantialis relucra quante het parte entive distans, pro dicto oponit dicto autorite D. in 2o, distinc 12a, q 2a, Vbi de mia 1a loquens ait: Si quis ras an heat parte? Dico q parte substantialis hēzilla cui nihil het q quante; atq mia 1a substantialis, et minus substantialis antonet, ut potest pars pontialis Deus tq quanta, quamuis illig, Vt putat D. Augustinus: gk.

Pur 2o Vac: In hoc, q substantia pedis dicit ut Vra substantia capitis; q substantia hois het parte distans. Pur ans ea, que vni reparant Vr diuersis; substantia pedis parit Vr reparari Vni manenti substantia capitis ingra. Respōdet D. ans ad illg Vat, q substantia capitis dicit ut ans substantia pedis in Vac ius, Vac quantis, q hec pars tc effectus q nw quantis; q dicit caput, de huius pars substantialis dicitur tc q quanta, q per inhērenty. Ad 2o quanta ans pōt dici tc ut esse parte substantialis entive distans gnulla ratione. Pur ans: nullus effectus entiues substantialis pōt ingenerari ex alio pro ueniente ex accidentibus, q substantia nisi ex distans et effectus substantialis: gk.

Pō mio: effectus patris et pris sic comunicatur substantialis, q hec accidentalis subto comunicata nequit per stare effectus substantialis; gk. Pō mio: nulla ra ns subto comunicata pōt per stare effectus substantialis Vbi repugnanty; sed effectus substantialis et effectus quantis Vbi repugnant: gk. Ad 1m pncm dicit Vg Vri, et ius distinctly, q dicit, q pars substantialis distincte ab entiali tc q quanty, q pncant ad diuersa pradicamenta; q pars substantialis dicit ut distincte q quanty.

Pur 3o Li, substantia corporea et substantialis recipit q tota quantas recipit in tota substantia pars in parte, q tota in tota substantia in diuisibili, ita quod nec pars quantis applicentur diuisibili substantialis et tc q hui substantialis q ant ad quante, het parte; si 1m, q quotas, que accidens diuisibile recipit in substantia diuisibili, q est absurdy. Dem: sicut tota quantas deducitur ex tota substantia, ita pars deducuntur parte substantialis; q, applicat quanty deduci ex substantia indiuisibili.

Pur q 2a Xpar, ype q substantia exhibeat parte distans distincte posita ab unione: separata q absolutly de portia quante a corpore humano, q eius partes nō sunt Thus diuisibiles; sed disparate; et tale corpus habet partes distans distincte positas ab unione. Pō ans: Corpus humanum, nec tua quante est substantialis idoneum, recipiuntia nec Valis; sed corpus idoneum recipiuntia nec Valis debet hec partes separata: gk. Pō mio: tale corpus debet ens substantialis Porganicum organizatione humana; sed hoc Vequisit q caput immediate unitat humano; pnc dicit tc: gk.

Respōdet D. plutens: hoc intelligi cum hec pars integrale, ut pe, caput, Cor, pt, q Vna pars est substantia media inter alias partes, sicut talus, ut nos sentimus; sed talus nec unitur substantia corporis humani debet hec alia pt, q hec cor pus ligni, aut lapidis, alias ablata quante portio anima Valis informare ligna, lapidem, aut ligni; sed hoc ipso debet hec pars substantialis alias ablata separata illas hat ligny, q substantia corporalis.

Pur 2o Eady, pars generati dicit substantia corporea: nequit intelligi dicto entiuo tc, pars substantialis, nec ratione illius, ad quod dicto entiua pars, dabit pars dicti illius, imo. Pur ans: talus

UGR Biblioteca Universitaria

Primo
dato parte, dat vel fecit, p diuisibilia, subtilia, alias, nec tenta corpora. Sentat mundi ubi Vel subtilis, vel nihil p talia diuisibilia dat vel finit, nihil q pars immediate alterius, d nomine, q una diuisibilis copulam vnapparte immediate non copulat omnibus, alias esset a ruptibilis vel nihil, q subtilis.

Prug 2am pars, quae 2a ducta, 2 quae
Vident Plutarchus. Dicit tenuius, q subtilia corpora inde pendent quarte hec extenuione, parte, et quia nec ad locum ita una pars subtilis occupet vnu partiloqui, dalig alii, quas pars colligit ex d. Plutarchum in loco pre citato in 2o
dutane 2am, q tapa pa ad proponit, p hec d. avent, q singulis pertece in punto, ta quam in loco, q indiuisibilis, q subtilia
corpora nec diuisibilis dat vel fecit in loco diuisibili, d in punto indiuisibili.

Etin 4o, dubnet 2a, q 2a dicat, q subtilia corpora Chri-
sti d in pallet sub speciebus Eucharistiae, q 4am tam subtilia sunt, q est in loco non defitue, q actem in naculo ponendi corpus Christi d in Eucharistia Vtrata ad subtilia, q ad Vtrata, d uersione, q subtilia corpora Christi ne exna
nata, q factione, q in naculo, q non defitua. Pet Joa: q necessaria ua pet vel tec tali modo tra vel tali actio p, q pre ad subtilia,
q ad quanta, q ad tala, q ad quanta so ly punctu tali modo, q ubi proportio net subtilis. Pue

Prug 2dam Vao: si dicuntur hoc in tanti ad pet quan-
tu, q Deus ad subtilia, tunc pater illius subtilis, hec extenti extenuione, q non ad locu, q subtilia corpora ad pendent a quan-
tu. Pao: in tali casu pater illius subtilis, nihil fluerent in punctu, q indiuisibili in tanti: q nihil quo in tanti ecte extenu-
tu. Pao: in tali casu pater illius subtilis, d fluerent p motu, locales, q hic dist subtilis vel nequit in in tanti pecis
gr. Nec valet dicere, q pater d fluerent ru gnali in in tanti, ty pon, q q tales subtilis Velata in ua Vtute nali me-
net extensa, q q nequitenty.

Respont alii tales, q hua, in fieri p motu locali, ex rola ablatione quanti, quae Vao, tali tali ten-
sioni, q 2er ponunt pater in distare, q proximant p motu, in pabla ione, Vanizalis, qua, in stabant, q longit inquan-
te Vel pti subtili. Vel Joa: pl cat Vel dicere nec esse in meu pato, in quo erat, nisi in de tractual, q in alium tra ans fe at, q pars
Oceani, quae nunc est subquanta in medio maris, in de tractu el pabla ione quanti, q in pe tale in ecessario ibi, nisi in de
tra ans fe at, q nequit fieri, nisi p motu locali.

Pue dencia, eade, 2e pars subtilis corpora localiter extensa, nec subtilis do-
nec Vacat pti sue quanti, q proportionaliter ad quanta extensa. Pao: subtilis localiter in extensum pot Vel esse accidenter lo-
caliter extensum, q pl. Pue ans: subtilis localiter in extensum, q subtilis hen nisi indiuisibile, q subtilis hen tale, nisi q in pro portio-
nata ad Vel quendum, q accidenter diuisibile p localiter extensum, q diuisibile quit in mu diuisibili Vel pi, nisi q quem, q ad nullu Vel
pendi Vel pit, q.

Respont Joa: subtilia quae ad quanta, hec esse pater distare, q ut sit ut i donec, subtilis quantis. Sic
Et supposo d mi theologorum sententia, Christus in Eucharistia non ponit aliter, et esse aliquo, Vi nisi, q ut
ait Bonce, p species naturales, abs per actione rerum, q Corporeae d pectunt extensionem in portia. Modi: sic dico Chri-
stus d mus in Eucharistia nequit elicere visionem, q a species naturales, si maiores, q q pl cat accidentem iale p extensum
in subtilis nextenso in nisi ad locum pos Vel pi, q d dicunt d let, subtilia heat partes entis distare, q pot Vel pi ex
quatis extensum, q localiter?

Explat hic Vao: Christus in Eucharistia pt het partes aquate distare, d ordinata, nisi pot Vel-

UGR Biblioteca Universitaria

circa ad locum

pere species unius, quae caret extensione in qua est substantia propria et adaequata, habeat partes distantes, et ordinata in potentia quantitatis recipere, sine ordine ad locum sunt inextensa. Patet doctrina: quia quantitas, quae recipitur in subiecto plurium accidentium materialium, recipit ineptitudinem ex carentia extensionis in ordine ad locum potius in re substantia. Non enim facilis potentia [illegible].—

ARTICULUS 2us

REPLICAE SOLVUNTUR.

Arguitur ex Philosopho 1° Physicorum capite 2° dicente: substantiam esse neque finitum neque infinitum, nec divisibile, hoc est, ante quantitatem; si substantia haberet esse partes distantes, esset esse divisibile: ergo substantia seclusa quantitate non habet partes. — Respondeo Philosophum loqui de divisibilitate formali, quae fit per continuitatem, et sic sensum esse, solam quantitatem dividere; non loqui de divisibilitate entitativa, quae consistit in eo quod una pars possit ab alia separari per aliquam potentiam, eminenter, quae convenit cuilibet vere corpori etiam independenter a quantitate, ut patet in substantia Christi dicta in probatione Christi.

Arguitur 2° ideo

substantia materialis haberet partes distantes, quia haberet per aliquam materialitatem oppositam spiritualitati; hoc non obstat, quod habet partes. Primo minor: per materialitatem non infertur necessario oppositio partium: ergo. Probatur antecedens: punctum materiale est corporeum oppositum spirituali, et non habet talem oppositionem: ergo. — Respondeo distinguo maiorem, distinctione data, ad probationem nego antecedens, et ad illius probationem distinguo maiorem: punctum materiale est corporeum, in quo, distinguo, nego. Itaque licet punctum materiale sit corporeum, non tamen quia ad hoc requiritur quod sit extensum in recto, sed in quo, et tali modo opponitur spiritui.

Arguitur 3° ideo substantia haberet tales partes, quia posset esse subiectum actu receptionis quantitatis, et ad hoc requiritur talis extensio: ergo habet partes. Probatur minor: ut subiectum recipiat per se solum requiritur potentia passiva in se; sine partibus haberet substantia talem potentiam: ergo. Probatur minor: ut subiectum recipiat albedinem non requiritur quod ante sit album, sed quod sit ordinabile ad albedinem: ergo. — Distinguo: ut substantia recipiat impenetrabilitatem non requiritur quod habeat illam entitative, sed sufficit quod sit capax recipiendi talem effectum quantitatis: quod non licet in substantia etc.

Respondeo distinguo maiorem, et mando minorem ad

cuius probationem, distinguo maiorem, et nego minorem, et concesso antecedente probationem, nego doctrinam: substantia enim non est capax recipiendi quantitatem, nisi haberet tales partes, alias haberet ad minus vere spiritualitatem. Quare exemplum de albedine solum probat, effectum quem albedo praestat subiecto, non posse illi seclusa albedine convenire, quod libenter concedo in substantia ante quantitatem non posse esse impenetrabilitatem externam, extensive, quod quantitas praestat talem effectum; ac habere partes distantes etc. ad minus ordine ad subiectum quantitatis; hoc quod petit ad affirmationem.

Arguitur 4° ante quantitatem nulla potest esse oppositio partium integralium in substantia: ergo. Probatur antecedens: omnis oppositio partium integralium est accidentalis: ergo. Probatur antecedens: talis oppositio non potest esse actu, et potentia simpliciter, [illegible] aut actu, aut potentia receptiva alterius, quae est accidentalis: hinc nisi oppositio accidentalis ante quantitatem repugnat substantiae, quia quantitas est accidens, quod habet in substantia oppositionem substantialem exacte, et potentia: ergo oppositio partium integralium sit accidentalis. — Distinguo: materialis, vel remota quantitate, est triplex, videlicet oppositio distincta 1a, quae indivisibilis, distincta 2a, quae 1a oppositione, et 2a, ut 1a quae fit exacte per se et potentia [illegible]; nam ad id sit pura potentia ante inclusa actu per se tamquam partes essentiales sui: necessaria 2a oppositione quae fit ex subiecto, et accidenti quae habet 1a, et 2a [illegible] materia 1a in substantia opposita, omnino simplex.

Respōnando ad, ad prouacōnē dr̄ō ad: q̄ nō d̄ pōno exigentia alīs partiū integralīū accidentaliū, nō; actuālīs sub dr̄ō: accidentalis relatiua d̄ dō, absoluta, nō: d̄ pōno q̄ exigentia alīs Verū tam ex parte subiti p̄sētialis continuōis vnīs totalis exigentia, integrantiū nēc q̄ accidentalē subiti, q̄ patiūr̄ de decessu subiti Corporis, nō d̄ subiti abiacentalis, q̄ talis pōno, q̄ exigentia d̄ dr̄ūt Corpora abi Corpora. Actuō actualis, d̄ parte subiti de exercē accidens relatiuū, q̄ fetus in Eucharistia.

Ad 1am rationē Respō: māt̄ d̄ reclusa quātēē, q̄ plicē, d̄ pōnita, q̄ plicē, q̄ loquit̄ de pōne ex actu, d̄ pōnita p̄ qualitē q̄ q̄ est relatiua māt̄ d̄ p̄a; pōnita, q̄ sōmat de pōne q̄ fit ex partibus integrabilibus vnīs totalis exentiæ; hēc dr̄ō ponit d̄ pōnē, nō p̄ q̄ ponit ad illā, q̄ māt̄ reparatā ēēt integralit̄ pōnita, nō eentialit̄ ex p̄ actu, d̄ pōnita, q̄ pote ēē reparata de quā eentialit̄ alēs p̄ talis q̄ nō hēret sine tali pōne.

Arg 2o: partes ornatūs Verū tant penetrabilis: g̃ si subtrahāt ex nēc partēs penetrabiles, nēc partes ornatus. Patet: partes ornatūs q̄ partes ne totius vnīs, q̄ vnīs 2m extratēs, partēs vnīs 2m extratēs Verū tant penetrabiles. g̃. Respōnando ad, ad 1mā bāōnē d̄ dr̄ā, d̄ nō mg̃. N. cnj oxo aliqua pars ēē penetrabilis d̄ alia ex eo, q̄ illi y mediate vniat, ex eo q̄ vnīat d̄ penetrabilit̄, q̄ p̄ p̄ illy partēs quāb; ordināc nj 2m vnionē, solū p̄stat, q̄ vna y mediate vniat alteri p̄ illas.

Hoc aḡ ty procedit ex eo, q̄ aḡ quēn d̄ dr̄ūt nj partiū in linea vnionis ab ore in linea y penetrationis, q̄ ōnes ēē valde diuisi, q̄ bus in subtrahā, d̄ quā bus Corpus Christi in Eucharistia; ibi nj Christus d̄ nūc het partes, tunc enī tūr, tunc q̄ q̄ tūr actualit̄ penetrabile, d̄ q̄ tale partes het ordinē, n̄ q̄ ca put vnīt y immediate humeru p̄ dr̄ēs ēē; alia vasa cordis p̄ dr̄ēs ordinē y mutant ordinē vnionis, q̄ bus het partes, nō ēē q̄ nē naḡ q̄ dr̄ā vasa d̄ q̄ dr̄ēs humeralia cāē illustrēē.

Arg 3a 3ae 3ae pars ex D. Thō 3o, distinct 10, dubit 2a, q̄ 1a, per totū citatū Vbi ait: q̄ dr̄ūt Angelus q̄ nō q̄ tuor ēē in loco de fīē, sic mā 1ma pars: q̄ ē in loco de fīē vnī het extensionē partiū, q̄ nō ēē ad locū, q̄ de Arte colūnā notāt, q̄ ēē in loco de fīē stat 2a, 1a propriē Vigorōn, vnī het dr̄ā. 2o late, q̄ p̄ōsā dr̄ūt ēē in aliquo determinato loco d̄ vna ōnē diuersē quōmō loquit̄ D. Thō, distinct 1a, q̄ 1a Resp 2o, d̄ loquit̄ de nō ēē d̄ in loco de fīē, vt dr̄ā ex p̄ō textu y bi ait: si accidit ēē vnī ēē vnī y mā nēc p̄ōt de fīē alicubi, nō ēē in aliquo determinato loco, d̄ vn pluribus. Vbi y p̄ dr̄ūt ab nō, q̄ ēē in loco de fīē solū d̄ het Verbum, p̄ dr̄ā talibus p̄ se d̄ Verbum Corporēē p̄ accidens.

Arg 4o: nō subtrahā malis hēret pars extensa ad, nō omnēs q̄ q̄ ad locū y in de pendāq̄ ab, requirēt 4od, q̄ ēent q̄ quale, vīnq̄ quale, alterā subtrahā. 2o q̄ quēn, q̄ hēret sup fīē, linēa d̄ punctū, y hoc nō repugnat subtrahi. g̃. Patet mōr: ēē q̄ quale, vīnq̄ quale, hoc ēē mane, vnīri; hēret sup fīē, linēa d̄ punctū, p̄ p̄ y q̄ q̄ q̄ abillā, p̄ uēnit. g̃. Respō d̄ q̄ nendo, requir: requirēt d̄ ēē q̄ quale, vīnq̄ quale, alterā subtrahi q̄ ad extensionē, subtrahi in integrale, d̄ dō, accidentale, d̄ q̄ ad extensionē q̄ q̄ tūr, nō requirēt, d̄ dr̄ūt mā ēē, q̄ nā d̄ ēē, ēē y q̄ qualitas vīnq̄ qualitas q̄ tūa ēē p̄ p̄ q̄ q̄ tē, intenūa ēē p̄ p̄ q̄ qualitē. Cēteraq̄ q̄ ad extensionē, subtrahi in integrale, q̄ nō d̄ nūt subtrahi Corporēē q̄ q̄ libet eius Corporea in rnalē linea hēt ordinē numerata.

UGR Biblioteca Universitaria

Dig. ad huiusce[modi] cecidit. Si rubrica here[tur] tale extensionis, hereticis, ipenetrabilitis, hoc ni: g. Pueri maior: extensio in carne ad locu[m] proximit a loco, g pars ei[us] ne tota, i pene extra terminant, i pars rotu[n]da pene extra terminis, i penetrabilis: g. Pueri maior: pars terminis, rotu[n]da pene extra ter[mi]nis hent i pedimenta, una pars sit intra alia, i extra cit, una pars expellit alia a proprio loco: g. = Respondeo negando, ad probatione[m] dicti oma[n]s: proverit fundalit. 2do: falitis, no, 2do dicit, i publicita probatione[m] ei[us]: extra quantu[m] ad 2do, extra enim a no[n] cepit 2do.

Nego 1m extra te ne Vae talis extensionis in carne ad locu[m], na pars quasi Christi in Eucharistia i terminis 2m extra te, dicit nisi talis extensionis in carne ad locu[m]. Vnde talis unio e fundata talis extensionis talis sicut entis tales partes sicut extensionis in carne ad, ad tale[m] statu[m] extra aqua[m] tenet natalis, una pars intra alia in loco, g nulla Vae pars extende talis in pregnant. Intra partibus extra terminis, ex hac Vacuequit penetrabilitate in loco dicti extensionis.

Hec ergo unio alis habet in qua de dalit in rubrica, in illa enim illius extra terminant, penetrabilit, de dicta hac unione expellendi, intrita ea ratione unionis penetrabilit. Dicta talis rubrice ad ea gratia exigentia in partibus rubrice, sicut in qua te, illa enim, dicit nolu, dicti pertinacia ab agente naturali, Angelo, ipa mendo eius partes, de penetrando in eodem, patio, at tua exigentia qua tu naquit unio ipa mea ratione, g unio. Vnde pars qua ti petunt dicti, loco ex duplicite ipse, Vae corporeitatis, de penetrabilitis, ly Vnio pertinabit, mi racula, 2do dicit rubrice, in vo 2do, qe propius qua to.

Sed intelligentia notate, q rubrica corporea, sua spiritali dubia petit natione in loco divisibili, ei eius dem unio dicit, q amo qua to unea, q qua to ei ta in loco, in natione here tonee pars extra ne Vae, penetratione talis, q nulli agere nale per tinenea pars dali a penetrare, rubrica vo unice, q agere nale per tinet pars ei eius abigere mi acu lo, dicto talis unio dividitis, nasus. Vnde mi ei eius propius ei ei in loco divisibili, dicit, de, tota in toto, de tota in qualibet parte sicut Angelus, penetrabilis, pore dicit Anglus reducere ad puncty loci rubrice qua te ex uta.

Ex quo bet talis rubrica here mi erendi in loco medii, unde qua ty, de spiritu, de intelligi, de spiritu, qe ei in loco, penetrabilis, de dicet ab alia, qe in loco medii divisibili. Dicta, de ratione, qe ei in loco divisibili, de dicet ab illa, qe ei in loco, penetrabilis, ng idem re cent sic extensa dalio Corpore sibi unice, Vel tenent, Vnde adhuc primo rubrica, aliqualis medii natia de penetratione, citis ad Ignatio, sic nali hendi, in quo a qua te dicit, qui, penetratione ignatio pcht. Dispaõ 3a de qua te 2o prãmento.

DISPAÕ 3a

DE QUANTE 2o PRÃMENTO

Sicut rubrica in dominicis prãmenta pone per loci, ita qua ta rubrica loci pone tenet unio nia accidentia tra absoluta, qua Vel pti va quare dicit a pe ei, qua de alia agendu se. = 2o unica quidit, ita qua tas, de in quo ei unea accidentia dicit at. = Actus 1us = unde tria liquibus 2o qua ad rubrica 2a pars, Vel solvit

2a unica

QVNCA

QUID SIT QUANTITAS, ET IN QUO EIUS ESENTIA DSISTAT.?

ARTUS 1us

SUPOSITIS ALIQUIS QE3 QUOAD UTRAQ, PARTE RESOLVIT

Suppono 1o: hic non loqui de quanto, ut propria, et metaphorice, sed ut virtute, hoc enim est propria cuius libet rei factio, Vel cuius Vel dicit magna, et parva, quo sensu Deus dicit magnus, et ecce hoc, de quanto mox, quod accidens Corporum, Vel universaliter hic in loco dicitur, et dato Corpore penetrabili, quanta dicuntur phis: accidens Corporis absolute, manibus tractabile, et tractabile, quae defore sentur explanandi quanti, et dicitur, absolute, Vel quia accidentibus.

Suppono 2o: quanta dici Vna substantia mathematica, quae non separant, Vel dicunt, et quae tamen separata substantia corporea, ut patet in Venerabili Sacramento, Vbi destruit substantia panis, et manet quanta, et docet Scotus tenendum sanctos Doctores subsistere aquate. = Nec valet dicere non naturaliter ergo quanta panis subsistit quate Corporis Christi; ac proinde non meretur ibi quanta, ut substantia separata, nam 2a 3ae Scotus absolute docet, in Eucharistia manere quanta accidentia panis nulla facta exclusione quanti.

Suppono 3o nominaliter, Arriaga, Pluris Vbi tenent tinquok, dequa dubitant sect. 4a, quae sit distinctum esse, Vel penetrationis extensionis, non esse ad quae, non esse ad locum, et quae penetrationis, et Vacuum, ut distinctum, et non esse penetrationis, et Vacuum, ut distinctum, imo nec panis esse, cum quae entia Vacua autem propria panis quae tabella reparari, sonia hic reparari, ut patet in quarto Christi in Eucharistia, sonia hic non esse entia nec panis quanti. Quare aliqui dicunt, mensura litis et tabellae Vacui, et manere. Alii vero dicunt litis partis, ita Zoncinas, et alii. Alii quia esse entia partis non esse ad, ita Rusculus, et alii. Et denique alii, quia esse entia partis non esse ad locum, ita Plures dicti.

Sit ergo 4o: Vacuum esse distinctum quatuor entia extensionis partis non esse ad locum, et esse entia non penetrabilia, quae dicuntur esse in loco. Et hoc sit conclusio distincta 4a, et sit probatum deo verso, et quia dicuntur esse quae dicuntur esse partibus divisibilis. Et hoc docet tribus dictis 49a, et 46a. 2a tenent Pluris dicti, et de expressis Portus dicit passim et Hallogi, 3ia, et ultima Philosophi Primeta fide 6a, et 9a, et valet ad suam ex immetafica, et Auctado pallii tuer et tamen quae ex propriis.

Sub brevi 5a: penetrabilitas actualis non hic aliquis Vadicet, aqua penetrationis, substitis corporis de facto actualiter penetrat, et aba aliquis Vadicet de ut prosumere. Non, sed non Vacua alia penetrationis

UGR Biblioteca Universitaria

tq̃ quę a Vadice nisi aquantitę quątitę Vadicis tali y penetrationis. Patimur: Intellecta abstractione ductę
neq; aquę &c. ista enim sunt posita & penetrabilia, nec aquę q̃ alio accidentia aquę. Inducta positione
alioru ablato posito & penetrabilitate, & positione aliorum aquę exclusa & ductę & penetrabilitate, manet &c.

Demyellae Vão

Sali dicitur aliquis Vel quę intelligit tales Ve; de aqua dimanante ore propatet, quę spe Vel tubuntę
one propatis quątitę dimanantis Vadicaliter exigentia extensionis localis partis y positionis eorum loco; Vadę
mis, diuisibilitas fica principaliter Corporeę, quę spacio quątitatis exigentia Vadę quę diuersorum locorum
dicę de aliis quątitatibus exigentiae diuersitatis quątitatis.

Arg. 1o quątitas, quę est diuisibilis absolute diuisibilitate plani & quę patet
ipsa in omne adhuc, in duo puncta, & spes & penetrationes ad aliud; & per penetrabilitatem alia Corporeę in omne ad aliud. ex
tensionis partis y in toto in omne adhuc in exteriorem diuisibilitatem quątitatis. Respondeo obtinet ex plani Vag patę quą
titatis & penetrabilitatis Vadicalis; hoc ab absolutae diuisibilitatis diuisibilitatis accidentis absoluti; solaq; penetrabilitas achtenalis
& relationis tangendi tactilis, de aliis excludimur a quątitatis diuisibilitatis & ponimur Vadicaliter penetrabilitatis.

Arg. 2a pręmissę in quątitate Replue, do cupare locus, quę a tali loco aliquatis expellerę gnalis explatę quątitatis penetrabilis
Replativa, quę per excludi Vadicaliter penetrabilitatis. Respondeo quando ad pręmissę pręmissę Vnalitis, do pręmissis
sitę causalitis, non ad, do ag. Plene in locus & pratis Ine quątitatis & Celestis Verbum Corporis, ac Replere penetra
bilitatis & pratis specifice & propriquatis. Unde nemo q̃ quątitatis expellitur alię a Replet locus per cui & Replet penetrabilis, sicut ne Vig. q̃ hoc Verbum ad ad q̃ talia, ne pe, Vale.

Ad dicit: pręmissa pręmissę causalitis in quątitatis occupare locus: g nulla est solutio. Pat: sinecit pręmissa occupare locus, quątitas nec tota nec pars ad extendę subtilis & desp
diendę alterius corporis penetrando & hoc ad nec dicit q̃ hic est efficere naturalis. Respondeo ad ad probatę
nomas pręmissę, do ag. Ad dicit extendere subtilis & penetrabilis pręmissa alterius corporis quoniam & do pręmissę
efficere naturalis alterius, sicut calidum est efficere naturalis ignis, sicut est de quatitatis gallicis. Patet Du
propatis & divisionis quątitatis assignatae

ARTIS QUS

PROPATES, ET DIVISIONES QUATISA SIGNAT.

Ex propatis ab Aristotele assignatae, Pen hinc Dnę quę intelligit ad Dnę tatis Vigoratę, & est duę quątitatis
corporeę, loco recipiendi, nisi duo di. Dnę quę, nę Vel pugnata Dnę tionis & enonne ad subtilis & locum & hinc subtilis quątitatis
& corporeę, Dnę & in ure chae mas & minus, ideo non potest intendi & remitti, nec per intentionem & plures partes nec minoris
sitę & in eadę parte subtilis quątitatis & Vagę eius partes exteriorum petunt diuersę partes locorum & in quę duabus pro
babus dicunt subtilis & quątitatis.

Et notate, nisi duę quę sunt maius & minus se recipere magis & minus. Pen & nisi quatitatibus Dnę
petit tę quę duę quątitatis Vnagę nisi & magis & minus & modo quasi non & per intentionem
nec per remissionem, & hoc intelligit Aristoteles dicit de aliis equale, Dis equale, nec recipere magis & minus Vel tum
dat, ad hoc enim sunt, & quatitas, nec recipiat magis & minus, si enim & magis & minus & quasi

UGR Biblioteca Universitaria

3a est divisibilitas in partes integrales, sive per intrinsecas partes, sive per enumerationem, quae dicitur quantitas discreta. 4a est aequalitas vel inaequalitas in praedicamentalis, et fundamentum est relationis. 5a est mensurabilitas tam activa quam passiva, et haec manet fundata. 6a est impenetrabilitas praedicamentalis, et haec est propria quantitatis continuae. Alii solent assignare, nempe, esse quantitatem longam, vel brevem, infinitam, finitam, densam, raram, profundam, gravem, levem, asperam, lenem, figuralem et hujusmodi, quae non explicant, cum multae ex his sint superfluae.

Deveniendo ergo ad 2am articuli partem, quantitas dividitur in continuam et discretam. 1a est cujus partes copulantur aliquo termino communi, talis est pars ligni et lapidis. 2a est cujus partes non copulantur aliquo termino communi, ut numerus, qui componitur ex unitatibus, quae nullo modo interveniunt. Et notatur, quod aliquid quod per se constitutum debet habere ultra quam partes, scilicet punctum, quod lineas hinc et inde terminant, et etiam debet esse indivisibile, et ideo tradi, quod sit necessarium ut uniantur.

Denique quantitas continua dividitur in permanentem et successivam. 1a est cujus partes simul existunt, ut quantitas lapidis et ligni. 2a est cujus partes non simul existunt, ut nunc partes aliquae temporis. Rursum quantitas continua permanens dividitur a philosophis in lineam, superficiem, corpus et locum. Linea est quantitas continua punctis. 2a est quantitas continua lineis. 3a quantitas continua superficiebus. Locus est cum ultima superficies corporis continentis. 1a immobilitas, de quo in specie.

Sit exemplum: fingatur punctum quoddam descendere a capite usque ad pedes, vel e contra. Tunc vestigium illud quod remanet, erit extensio in longitudine, et dicitur linea. Linea ista protrahatur vel a sinistro latere ad dextrum latus usque ad ejus extremum, et vestigium quod relinquit erit extensio in latitudine, et vocatur superficies. Si denique superficies a pectore usque ad tergum protrahatur, vestigium ab ea relictum erit corpus, seu extensio in profunditate. Itaque hinc trina dimensio, quae explicatur mathematica, quae inscribitur.

Ex quo infertur punctum esse indivisibile, lineam vero divisibilem in longitudine, et indivisibilem in latitudine et profunditate, superficiem esse indivisibilem in profunditate et divisibilem in longitudine et latitudine, corpus denique esse divisibile in latitudine, longitudine et profunditate. Corpus enim est triplex: physicum, metaphysicum et mathematicum. 1um est altera pars viventis distincta ab anima, indirecte posita in praedicamento. 2um est pars physica substantialis extrema et posita in gradu completa in praedicamento substantiae posita. 3um denique est quod constat trina dimensione, nempe longitudine, latitudine et profunditate.

Quantitas successiva dividitur in motum et tempus, de quibus in physica agendum est, quare quantitas discreta dividitur in numerum et orationem, ex quibus numerus dicitur quantitas discreta permanens, oratio quantitas discreta successiva. Numerus est collectio entitatum quae vere numerari possunt. Et est 2plex: transcendentalis et praedicamentalis. 1us est qui resultat ex pluribus rebus unitatibus, sive sint spirituales, sive corporeae. Praedicamentalis est qui resultat ex rebus corporeis et divisibilibus in partes. Oratio est numerus syllabarum et mensura durationis earum, et notatur, quod oratio hic non sumitur pro actu religionis, quo mens elevatur in Deum, nec pro voce significativa ad placitum, ut sumitur a Dialecticis, sed nempe pro voce articulata pluribus syllabis constante, sive significativa sive non.

Unde in oratione attenditur numerus syllabarum, et etiam duratio earum, scilicet longitudinem et brevitatem, ex quo infertur orationem mentalem excludi a praesenti instituto, nam actus mentis non habent suas [illegible] instantaneae, et tamen nec longae nec breves. Unde oratio hic loquitur de externa oratione, quae sola est in praedicamento. Ceterum quantitas, quae genus supremum est, dividitur in species subalternas, nempe, continuam et discretam, continua in permanentem et successivam.

UGR Biblioteca Universitaria

Leamen. tq quáin species infimas in hinc, subsic tq pu, dicuy, subcua ad in motu, et tpus. Quatus qui certa quæ numus divit tq quáin species inhæt tenarias in par. Dispar. Par tq quáin species ultimas in bonarias, quaternarias, ppar vo ternarias, quinarias. Dispō. de qualit.

DISPAO 4a

DE QUALITATE

Sicut phūs in 1o ga phūs egerit de Relatione, qā de qualite, in meta phā, ptim de qualite, quā de Relatione melioze, ordine seruando docuerit, Quare nos ordine in meta phica seruato agemus, sit. 2a unica — Quid sit qualitas pramentalis, et quot sint eius divisiones, et propates.

ARTICULUS UNICUS

QUOAD ONES PARTES RESOLVIT QUESITUM.

Qualitas explo multiplicitum, 1o pro differentialibus cuius dam entis, quæ tales dicunt, qā præter ipsam qualitatem quo ens unitur ei, Pro primo. 2o pro parte Rei, qua qualitas denominat, qā Rei, intextus entis, 3o pro quo ille est accidens, sive absoluto, sive respectivo, qā tripliciter qualitas est accidentalis, de subiecto primo, 4o pro specialibus accidentibus huius pramenti, pro primo igitur sciendum quod qualitas dicitur absolutus aliis, quæ explat phūs in 5o meta phice, qualitas dicitur Relationis absolutus, omnibus qualificandis accidentaliter subiecto.

Ad hoc explo ad quod mo sustinet, pponit Rides dicto huius quæstionis ideo primo pars dicta ergo ad hoc mo dicitur accidens absolutus ex natura sua potest Recipi in magis, et minus intensive, hoc mo, accidens absolutus potest intendi. Remit. Sustinet primo, qualitate explant nonnulli scilicet Smitingrola qualitas ex sua potest Recipi magis et minus, hoc, intendi plures gradus. Unde secundo pati quod tibi, qualitas subiecta potest Recipi magis, et minus quo ad intensionem.

Sabitando ad 2um partem phūs in quatuor classes qualitatum distinxit, in 1a ponit habitudines, dicta explat habitudines, qualitates bene, et male affectus subiecti, de Immobilibus abillo. Dispositiones qualitates bene, et male affectus subiecti tractat de mobilibus abillo. In quo classe invocat dat 2a habitudines, et dispositiones, nyppe habitudinem et dispositionem ito hanc. In 3a plus tractat, 2a de habitudine interacta. Ito hanc dispositiones qualitates spectat ne habitudines, et Volatiles, tq impressiones, quæ acquiruntur, omnes species intelligibiles.

In 2a classe ponit naturales potentias, et potentias naturales potentias, naturales potentias, et qualitates intrinsecas immediate consequentes essentiam externo per se unitas ad facilitate operandi, et agilitate ad exercendum, naturales potentias qualitates intrinsecas immediate consequentes essentiam externo per se unitas ad quas tendit operari, et agi, peculiares qui modi, et quo deducit hic, numerat naturales potentias, potentias, proximas, potentias, et potentias dicitur ad operandum. Ito hanc species reducunt omnes facilitates, promptitudines, quæ sunt ratione gradibus intensionis

UGR Biblioteca Universitaria

nam dicuntur tales, d[ic]i secundum gradus remissos pontificales.

In 3a denique classe ponit philosophus passiones, et passibiles qualitates. Passio est qualitas cito transiens, quae movet rem, ut rubor, qui oritur ex verecundia; passibilis qualitas est qualitas quae diu durat, ut color pallidus, qui ex infirmitate aut tristitia oritur. Ad hanc speciem pertinent qualitates, nempe, calor, frigus, siccitas et humiditas. In 4a denique classe ponit figuram, et formam. Figura est dispositio aliqua specialis, quam habent partes quantitatis, v[erbi] g[ratia] dicitur rotunda, triangularis [illegible] dispositio exterior, quae res materialis dicitur pulchra, aut deformata. Unde surgunt in hoc, quod figura dicit solum dispositionem quantitatis, [illegible] forma addit, quid deformitate, et dispositione.

Pervenimus jam ad [illegible] partis

[illegible] ab AA. numerant. 1a est habere [illegible] repugnantia quae due [illegible] pugnantia, quae de eodem subjecto mutuo se expellunt, et in hac tantum [illegible] substantialibus, et [illegible] qualitatibus, [illegible] omni. 2a est suscipere magis, et minus; id est posse intendi, et remitti. 3a est [illegible] capax [illegible] dici simile, vel dissimile, [illegible] habet ad relationem, sed fundabit, hoc est, quod [illegible] fundamentum relationis similitudinis, aut dissimilitudinis. Disputatio 5a de ad aliquid, seu relatione 4o praedicamento.

Disp[utati]o 5a

De ad aliquid, seu de relatione 4o praedicamento.

Articulo praedicamenti absoluta accedimus ad praedicamentum relativum explanandum, [illegible] valde utilis tum ad philosophiam, tum ad theologiam, et maxime ad mysterium de arcano trinitatis [illegible] intelligendum, [illegible] quid sit, et quotuplex sit relatio in dominio [illegible] quoad utramque partem resolvit.

Q[uaesti]o 1a

Quid, et quotuplex sit relatio in D[ivi]ni[s]?

Articulus unicus

Q[uaestio] est quoad utramque partem resolvit.

Dari relationes creatas in rerum natura est adeo certum apud DD., excepto [illegible], et [illegible], [illegible] [illegible] negat, de potentia tenemus dari in divino relationes reales, nempe paternitatem, filiationem, [illegible] [illegible]. Ideo P. [illegible] habet relationem paternitatis quae generat filium, [illegible] [illegible], [illegible] est in creaturis: quae dant relationem realem [illegible]. Locutus [illegible] philosophus relativa ita definivit; quorum totum suum esse est ad aliud se habere, quae definitio relationis [illegible] accommodata [illegible] [illegible].

Unde ut satisfaciamus ad 2am [illegible] partis, relatio [illegible] dividitur in realem, et rationis. [illegible], cuius totum suum esse est ad aliud se habere [illegible] independenter a [illegible]. 2o dividitur relatio in relationem [illegible] [illegible], cuius totum suum esse [illegible], [illegible] ad aliud, ut paternitas. 2a est quae [illegible] absolutum, [illegible] [illegible] relationem annexam, [illegible] [illegible] qualitatem absolutam, [illegible] relationem [illegible] annexam, et totum aggregatum est relativum [illegible]. [illegible] in [illegible] [illegible] respicit aliam relationem, v[erbi] g[ratia] paternitas, quae correspondet alia relatio, id est filiatio. 3a est quae ex parte [illegible] relationem, v[erbi] g[ratia] relatio creaturae ad Deum, in quo alia relatio non correspondet ad creaturam.

UGR Biblioteca Universitaria

4º divit relaõ mutua in relaões aequiparantiae, et disquiparantiae. 1ª quae sumit extra, ut relata habent eadem denominaões, ut relaõ identitatis et similitudinis. 2ª, quae sumit extra, ut relata diversas denominaões habent, ut relaõ quae est inter P. et filium. 5º dividitur in transcendentalem et praedicamentalem. 1ª, quae identificatur cum relato [illegible] relaõ creaturae ad Deum. 2ª accidens distinctum a fundato. 6º divit relaõ praedicamentalis in relaões intrinsecus, et extrinsecus advenientes. 1ª est quae posito extremorum termino resultat, ut relaõ similitudinis in albo et albo. 2ª, quae posito extremorum termino [illegible], [illegible] aliquid aliud requirit, ut [illegible]. talis est calefactio, quae [illegible] posito [illegible] ignem, [illegible] passum [illegible] ignis, requirit applicaõ inter utrumque. Hic relaões plures ex ultima praedicamenta divagat.

Denique Aristoteles 5º metaphys. c. 5 tº 20 divisit relaões in tria genera assignans divisionem ex parte fundati. Inter primo sunt illae, quae fundantur in unitate, et numero, seu pluralitate, et hae [illegible] sunt in substantia, quantitate, qualitate. Unde 2º in phys. quorum substantia est una habent relaões identitatis, quorum qualitas est una, habent relaões similitudinis, et quorum est una quantitas relaões aequalitatis. Hic subtracta sumit [illegible], et sub hoc genere collocant relaões [illegible] [illegible] parte, quae fundantur super multitudinem, seu numerum, ut relaões diversitatis. &c.

Pro intelligentia, notat, quod relaões similitudinis per qualitates fundant in quantitate, et qualitate [illegible], quae fundantur relaões identitatis, fundat aequalitas in quantitatibus quae ex [illegible] similitudo in qualitatibus, quae [illegible]. Ex quo sequitur non opponi [illegible] fundato relaõis identitatis, et inaequalitatis, et dissimilitudinis, [illegible] per [illegible] unius utriusque habent relaões identitatis in essentia, et inaequalitatis in extensione, similitudo in albedine intensa, ut duo, quae albedo intensa [illegible] eodem modo sunt in malo [illegible].

Ad 2m quae reducit philosophus relaões quae fundant in actione, et passione, seu in potentia activa et passiva, ut paternitas, et filiatio, et generationis relaões [illegible]. Notat, quod relaões huius generis non fundantur in actione et passione [illegible], in potentia activa et passiva [illegible] actiones et passiones, et in ipsis potentiis, ut spectantibus relaões [illegible] [illegible] relaõ, quae [illegible] actualis causae influxus, et [illegible] plures, utrumque ex probabile [illegible]. Ad hoc enim quae spectant relaões [illegible] advenientes, ut producentis ad productum, et etiam extrinsecus advenientis, ut relaõ agentis ad passum, et calefacientis ad calefactum, et [illegible] locativi ad locatum, non omnes [illegible] fundant in potentia activa, et passiva, et etiam relaões transcendentales, quae fundantur super potentiam activam et passivam [illegible] [illegible], ut relaõ producentis ad productum.

Ad 3m denique quae reducit philosophus relaões mensurae et mensurabilis, [illegible] [illegible] ad scientiam [illegible] [illegible] mensura non debet intelligi de mensura mensurabili quantitativa, sed intelligendum est [illegible] per aequatione ut mensura [illegible], quae aequatione [illegible] in potentiis, habitibus, seu virtutibus, quae omnia mensurant [illegible] [illegible] quantitatem ex qua aequatione obtinent mensuram, et quae ipsis [illegible] mensurabilis, [illegible] relaões huius generis [illegible] quod [illegible] non mutuo; non quaevis mensurabilis [illegible] relaõ ad mensuram, seu obiectum fundatam in dependentia ab illo, non tamen mensura dat relaõ ad mensurabile, et hoc [illegible] reducatur [illegible] obiectum non dicit esse [illegible] [illegible] intrinsecum, [illegible] tactum, sive [illegible], [illegible]; ex quo oritur denominaõ extrinseca quae nihil intrinsecum ponit in subiecto [illegible] intrinsecum. &c.

Dub: quomodo relaõ transcendentalis distinguatur a praedicamentali? Assignavimus quod discrimen inter utramque [illegible] [illegible], et [illegible] [illegible] [illegible] probavit, ideo dico, quod relaõ transcendentalis differt a praedicamentali in hoc, quod transcendentalis

UGR Biblioteca Universitaria

identificatur cum ipsa relatione praedicamentali vel accidentali dicta. Ita D. Th. in 5, distinct. 8, q. unica, ubi ait: dico quod relatio nata ad terminum existens et substantialis, quod non potest per se nata esse, nisi habeat relationem ad terminum; et ad terminum relationis accidentalis quod oportet non tamen ut illa adquisitam habitudinem ad quem dicitur terminum.

Ex quibus sequitur relationem creaturae ad terminum transcendentalem, relationem ad terminum praedicamentalem; in relatione creaturae ad terminum substantialem, et relationem ad terminum accidentalem: quia talis identificatur de re, et ab illa distinguitur: quod praecipue in hoc stat discrimen utriusque. Et de hac differentia constat, quales relationes transcendentales divagentur per omnia praedicamenta, et non continentur ad speciale praedicamentum; nam transcendentales identificantur cum fundamento, reducuntur ad praedicamentum eius. Quaestio 2ª est, in quo consistat relatio huius praedicamenti: articulus unicus suppositis aliquibus quoad utramque partem resolvit.

Quaestio 2ª

Quid sit, et in quo consistat relatio huius praedicamenti.

Articulus unicus

Suppositis aliquibus, quoad utramque partem resolvitur

Relatio huius praedicamenti ita definitur: accidens reale intrinsecus adveniens, cuius totum esse est ad aliud se habere. Per accidens distinguitur ab aliis praedicamentis. Per reale excludit relationes rationis. Per intrinsecus adveniens excludit relationes extrinsecus advenientes, et denique per reliqua particula denotat quod relatio debet dicere in actualiter ordinatione unius ad aliud, per quae excludunt accidentia absoluta, ut quantitas et qualitas, et indicat relationem non posse subsistere, quin actualiter ordinet unum ad aliud.

Ut satisfaciamus ad quaesiti partem, notandum est, quod in relatione reperitur respectus ad quem actualis, et expressa tendentia ad terminum; qui quidem respectus essentialiter distinguit relationem, ut patet ex D. Th. in 1, distinct. 26, ubi ait: relationem unde relatio est, dicit quod est ad aliud, quae est de ratione relationis. Reperitur etiam respectus in omnibus aliis accidentibus, quia ratio accidentis non solum dicit esse in subiecto, in hoc, nonnisi quod relatio sola est accidens, et ita talia accidentia ideo dicunt habitudinem essendi in illo, distinguendo, et non ad fundatum sub ratione inhaerentiae, et alia ad illud sub ratione relationis.

Secundo notandum est: tertium quoddam esse in subiecto inhaerentiae conveniens accidentibus; relationem in quantum relatio, generica, et dicitur esse ad terminum, in quo constituitur eius differentialitas. Prima pars: relatio essentialiter est accidens, et accidens essentialiter importat esse in subiecto, sive inhaerentiam, ergo relatio includit essentialiter talem respectum. Probatur minor: esse in quantum in subiecto inhaerentiae convenit praedicamento relationis, et ceteris accidentibus absolutis, ergo per quod relatio distinguitur, est in illa essentialiter in quantum relatio distinguitur.

Probatur 2ª pars ex D. Th. in 1, distinct. 12, q. 1, ubi dicit: respectus essentialiter habitudo intrinseca dicens est, et ideo non potest tollere terminum ad quem est, tollere, vel destruere respectum, ita tollere illum ad quem est respectus est tollere respectum, et destruere rationem respectus. Nam quod accidens respectivum accidens, ideo requirit subiectum, et fundamentum, et respectus est respectus, ideo requirit, et addit terminum relativum. Et ibidem in 2, paragrapho ad 2 ait: ratio dicit relationem in fundamento essentialiter, ita quod nunc competit rationi relationis: ergo Deus est intrinsecus et.

42.

Pun Vaç: Velao fatis ú tali erentia alle habitudo int quo centra: q̃ centralit fatis ú talis q̃ que centralit pert fundat, d tract. Iunenis, ú fundata explicat de ptyq̃ndo in tyq̃ q̃in fundato d̃ta explicat rec ad tayq̃ q̃ que centralit includs de ptyq̃, d de ptyq̃in mis enim explato. Pũmis rubrunta: q̃ Vista fundata d̃ta explicata esfatis Vistus, Vistus ú talis, Vequunt cuenunt dodq̃at q̃ Vistus ú Vistus mius pert fundat inquatrau, d dont erentalit includit vtrag; habitudny.

Dicunt 3ii. ú trag; habitudo ẽt de erentia Velaonis, q̃ Velao et vny pariden, y hocnis q̃ de erentia eius. Pmay; duon parunt fare vny pe pũmiant pmis actus, d pontis, y tales habitudines mis enunt q̃.= Respondo mayi ad probaone; dico, nomine dicti Vivaez habitudines fatis dutis, tyq̃ de ptyq̃ in aquatu. ẽ q̃ vna, y plus habitudo in fundato d tract fuit q̃ que erentalit fundat, d tract dnt, q̃ q̃ 10 Vistus dux extrag fundatis d de ptyq̃in, d tis p de ptyq̃d.

Dicunt 2do= Velao fet abitrat hic a fundato q̃ hic bitudo ad fundatis ne erentalit Velaonis. Pudeat trar ultimat abitratu, p̃cendit a bonis q̃ ne de civi Vat fata, q̃ it Velao ultimat abitrat ex plat rem ne ad dubis, tali ordo ne it de erentia.= Respq̃ fundatis p̃t 2as Indeat, ú fundan is p̃ra Velaonis, q̃ ú de nomat q̃ abitra. 2mo nihil actuse fundatis, q̃ tq̃ d, cum it Velao. 3tio Velao et coatralit fundatis, q̃ ẽ p̃ycle nomat, q̃ qualit fat q̃ q̃ Velao abitratalit o fundato solis abitratalit abillo, q̃ de nomato p̃ de nomatis q̃ de actis, nao ad illod fundant.

Rubr aquo Velao rum at rug; p̃cit faonis.= Vt lomne de p̃cit faone in iz nec ex tunca, d quo adnos, ids, Vnde collegan mus Velaonis q̃ p̃cit de tis q̃ abatis pns.= Vt hi notate 2as p̃ de in ran fundatis, d tis. 1mo Vt, hoc, 2mo Vt q̃ cntis, quo ren un p̃t Velao rum at rug; p̃cit faonis q̃ abitrig nis q̃ de fundatis, d tam in hac ae p̃ro ne p̃ont fundare, d tract dissen at Velaonis, ú p̃t in atus, q̃ dm rug cntis p̃t fundare Velaonis q̃ in illi tudinis, d in illi tudinis.

2o p̃ont dicit ran fatis, 2o proxime is de, ú dicunt Vat fatis fundan de, d tam de, q̃ alter, ú dicit Vt cntis q̃ in q̃ ad tur int nt ionis, d tis ad Velao de fundatis fatis q̃ de p̃ra Vt cntis ne fundatis fatis q̃ tis q̃ tis Velao fatis p̃ proxima fundan de, d mul t de Velao dicit.= In hoc cntis ens mus q̃ ait, ne a fundato d Velao p̃cit fat Velao 2as fatis Vt olutis ut de tis q̃ Velaos p̃cit fat tis a fundato q̃ q̃ atis q̃ d̃ ne ua de t dicit. Velao cnh alit de pendet de tis q̃ q̃, q̃ abs q̃ q̃ p̃cit fat. Pũ q̃ it alis de pen hac ere nh alis Velaonis e, ú pellig Cognamus cuius q̃ ere tis, d fundatis, q̃ cognit fat q̃ nit Velaos p̃ne.

2as Velao abeo hit rnitis, q̃ de tis, q̃ aquo het ere, q̃ het ne ad Velao fundato p̃ ne atis q̃ a fundato, d nat os p̃cit fat Velaos.= Respo dq̃ndo mayi: abeo hit rnitis, q̃ de tis, q̃ p̃cere, q̃ aquo hit ne ad tq̃ q̃ q̃ a ne ẽ q̃ ne ẽ, nis, tq̃ q̃ q̃ ne a, d Velaonis, d̃ q̃ Velaos cnis, let de pendeat, Velao a fundato tq̃ q̃ q̃ ne a, tq̃ tis tq̃ q̃ q̃ a Velaonis de pendet, q̃ hit ne a fundato ut tis, q̃ p̃cere pontis.= Vnde cnis q̃ ore in nullo ge ne ca q̃ p̃cit fat Velaos tq̃ q̃ tq̃ q̃ ad Velaonis, q̃ ne Velao cadq̃ cas fatis ex tra ne is, in quo q̃ ues p̃cit fant ponis, q̃ ne cnis.= 3ia= Vtrq; Velaos p̃ra mentalis ú li q̃ alis Vt a fundato tis.= ar tus Vt= electus, ren hit mel ioz elegit, d Pũ.=

§32.

VTRVVRELLIVS PRAMENTALIS DISQUATRRA FUNDATO ETRO. ARTUS DECLARATIS SENTIIS MELIORELIQIT ETPVR.

Diultō de Velaone pramentali procedet, ie pote fieri one ad mitunt Rol, idem tyrunt fundatyq denies Velaonis tra mentales, sant Rō luoni, ruperno, qd fundaty, Remote, q pramis. Ithide Vāo proxima fundandi Velaones; illudus, ad Vāo proma requit ibi, qdno pariet ter, alui, alueo i pra fundaty, Remoty, simili tudinis; promis vō é mar, seu mili tudo fundatis, qua rna alueo dicit dalia. Vnde di fiunt, p tyq Velaō diqua alueo promā similis fundato ptro?

Cui hanc dubitaonis tripli ter vrz at sentia: Si parcēt Velaonis pramentalis distrue in collecare, seu agregare ad fundatū ptrū, pōtus in denomaone ex diuisaone vtriusq de untes. Ita Nominales, quos requnt pluri denotes. Vnde ex his Velaonibus nihil alundū, qua Ce ex sentia q̄ de mutantia duas ex tras, vt tenet Velaonis pramentalis ee idem in fato, fundato, ita ut in solo fundato eius sentia distat, tm vō solus, sit denaōis requisita ad declarandū fundatyq tm unt Conata tas requisite ad stant, vt dicunt Velaonis fundatis, Cona tas ad tras, quę sunt Tenet Velaonis pramentales eē hac accidentales, vt dicitur a fundato ptro. Ita Angelicus hic capitor 1ª parte, q. 32 arto 1, q. alium in loco. Vbi. in 2º, distinct, 3ª, q. 1ª, e. albi, quoidem ipsi requnt.

Pro lo ex Duns Ambrosio 1ª declarūt Ce 3º dicentis: Sit primus erat Deus, q portas. q. genes a mira accessione mutature; ac erat Deus hanc dementis, atq de lege mentaun, q̄ plicata ligius, dig, Pry manentis, q portas. q. adas, sui mutaonis, Petrus, q. quine l. nunc, portas fuit, q. Petrus, q. l. pmanet, q. Petrus, q. l. adest aliqua mutaonis in Pro: manet, sit Velaō, quod idem tyq fundato, q. ly, requisitum ad denomandum, nulla ad tmutaonis in Pro: q. Velaonis eiq, vt fundato, ptro. Pro mior, sic urgunta: sententia Velaonis ee ex fundato, q. Pro dicit Petrus sola adueni denomaonis nova ab arga aliqua nova entitis; sed hoc nō requit ad mutaonis; ex. gr. Maior ee cera, p. mig: ad omachus libratis ee cera, cera sola ly denomat Petrus mutat, q. nova denomaō ab arga aliqua nova entitis in pro; ex.

Pro 2º Vel. dicitati: si Velaō ee tiq fundato, qua maior, q. p fectior ee fundato, maior, q. p fectior ee t Velaō, sed hoc: q Velaō in antipe fundato. Maior ee certa, p. mig: duz alueoli nes intrinsece ad stantes maiores, q. p fectiores, qua duz alueoli nes intrinsece quatuor, sed duz alueoli nes ad tacto sibi inuicem similes, qua duz quatuor: ex. Maior ee certa, q. sententia fundati ee sententia Velaonis, qua t p fectior ee sententia fundati, tanto p fectior ee t Velaō. Maior pbt, q. Velaones diuersi in modum bili nes capaces maii, q. minus Veri pendi.

Pro 3º alia Dni Vat: nihil simile, pbt. Minae, q. idem tem oposita patiat, sed q̄ qualar, diq qualar, simili tudo, q. dissimili tudo in patiat oposita, sed ly, Rupture, diuersi gi nonunt Minae, q. idem, q. in eodē fundato. Respectu aliqui similitudinis, q. dissimili tudinis, non ee oposita in eodē fundato, nisi Veri pture, diuersi gi, atq ita ly, Rupture ad quę nō pone idē fundato, Veri pture, in tactu ee, sed similes, q. dissimile, sed Veri pture diuersi gi, q. ne nisi oposita; ita dicit ly, Rupture

UGR Biblioteca Universitaria

P. Pontius p. quadem ne fratig huius probationi ex D. Hallatz

S. Dr. Rederi similitudo, d. dissimilitudo nro opponta, q. in Relatione vary: q. addutan do oppong. Requisita Relationis ad mg. non Relatio ad aliud, sed ens ad ens. Relatio p. fundatg, Relatio q. in vario Relatio ad aliud, q. addutan do oppong. Requisita ad tro non Relatio, d. in fundatg = Ita: Est rederi p. rederi ex vinto pariter Relatio duplex, una plicatis, hoc p. eq. d. in fundatg Relatio ideo hui, d. rederi ibi, q. Relatio simile, d. dissimilem in fundatg opposita Relatio dicuntur, q. potentia p. eq. d. in fundatg Relatio exis-
tentium simile, d. Relatio altarium dicitur. ad 1um = ad 2dam = ad 3tium.

ARTUS 2us

ARGUTA DARIA SOLVUNT.

Arg. 1. hoc patio, q. duo extra simile existant d. Vae fundandi, quolibet alio secluso. Vel erunt ad invicem: q. non dat talis Relatio respadita. Pat: vna alia q. simile alteri tria alia rei ne, nihil aliud, qua mutuo, alteri, d. alteri q. alteri, q. alteri mutuo alteri. d. similem mutuo, nihil aliud, qua mutuo. ea alia rei ne, d. mutuo gredini: q. = Respo nando ad, ad probaong nactig aw: ng duo alia aut trae Relationes, si similia tig fundatur, d. patet, q. hoc dni het a Relatione respadita, et id q. accidit q. de alio ex pli.

S. Dr. Ante Relationg respadita hent quali-
te p. vna: q. ante talis Relationg respadita. P. Dog: Xa pli q. similia sit, quoru qualae, e p. vna: q. simili
pexunt, quoru qualae e vna p. = Ita: p. Relationg respadita duo alia ponunt ee p. simili: a: q. intent. Ve-
porio. Pat: N. Est fundatg Vedi similitro p. id, q. e dissimilius tro, qua ipsa fundatg, Relatio respadi-
ta e dissimilior tro, qua ipsa fundatg: q. fundatg.

Arg. 2a Respondeo ad Xe pli q. d. ao, d. nando Dog. ad pro
baong dico, phi ibi deesse simile p. fundata proma, ng. Relatio inter sit minime entitati, melius cog-
nocitur, d. definitur p. sua fundata. = Ad 1am maong Xe pondeo nando ao, ad pro baong dico quo
maoig: Non potest fundamentu Vedi similetro pexio, quod e dissimilius termino, ut
quo. Concedo maj; non potest fundamentu Vedi similetermino p. id, q. e dissi-
milius termino ut quo, qua ipsa fundamentu, nego maoig, imo d. su patitu q.
si non esset Vatio assimilandi, similitudo eni potest Considerari ut quo assimilandi,
vel ut quod assimilatu. 1o modo non est dissimilis, sed similitudo ut quo Conti-
nens subiectu simile. 2o modo non e quo, sed extremu Relativu, quo sentia non
exercet munus Relationis.

Arg. 3. Si Relatio distingueretur ab extra ad levissimu motu, mu-
ce, vel, immutaret totus ex toto; sed hoc non: q. n. disquirit a fundato. Maior pat, quia
causa extra tur nobis respectu distantig, et indistantie in omnibus entibus recipientibus ta-
le nova Relationem. = Ad 1am argumentu solu vi admirationibus Consistit, qua ex-
tra bunitig apelat, quia non Convincit nisi plebem, et ignaros. = Ad quod

UGR Biblioteca Universitaria

Respõd̃o mag.r nando mig.z, imo pretextu hoc probat phus, dari Velaones reales dicens, q̃ ante illas in Conexa faciunt mundi subitã. Vnde natig.r, q̃ si alig.d mutat or̃ig.n in vniuerso, onia, quæ in ipsa mutant ordiñ, ad ipsa, q̃ onia quæ non mutant in vniuerso, ordinata ad Conexa.

Arg.to: nihil Velaonis ex post
facto sine causa Velali; sed multitudo grauis de novo producit in aluõ hñt aliquã causã Velalis, grandis talis similitudis Vr dictæ ab extra. P.mig.r si dant aliquã causã Velali, dant ad Velaones, intrinsecus ad eorum entium naturas, hoc ex phũ dicentes ad Velaones, nda sit remota, q̃ advenit, decedit a subiecto ab agente aliquando mutatione prolis, mutatõe, et extrinsecã. = Respõd̃o mag.r nando mig.z, q̃ Velaones existẽtes producti a solo fundato porito hoc tanq̃ ab ione nãtis requisitas Veritantiq̃ quæ nexclusit aliquã efficientiã,

Exquasfficientiã requisitã ad Velaones, dari remotis, rolis, facidenis, nis motu prolis, et dari ad hãc efficientiã ad agente, et propiã nobilitã adquisibilis, Velaones, nunquã propiã adquisitionẽ adquisit, q̃ nãtis requisitas extra hãc positas, facidenis, ad adquisit, vel aliquos absoluto acquisito in alteros extra. Vnde sic nãt subiã, q̃ Velaones, mutari mutatione sui ducta, quæ nihil aliud, quã subis, aliter se habere nisi quã per mutatiõnẽ propiã, et vigorosa, quare recte plat dicendo, tot fecisse species mutatiõis, quot species habis.

Arg.to: Ante Veritantiã Velaonis ponunt aliquæ extra ee Velatis. q̃ subsistit Velão a fundato ducta. P.o: ante Velaones duo alua ire similia in carentia Velaonis. q̃. = Respõnando ad, ad probationẽ dico, q̃ duo alua in carentia ire similitudinis similia fundalis, et Vaj, quã nus talis carentia probet fundabis intui, ua pes hendat ibi Velaones positos, Vt non ecce similes, nisi natus a similitudo eorum Velalis posita a fundato producis, ac pro inde requisitas a oribus, ad similitudinẽ Velalis oris, q̃ nemo dat, q̃ non hñt.

Arg.to: Ex dictis Velaonis absentis requisitis, q̃ duo alua simul existentia post esse sine similitudine, salis, de pose absolute Dei, sua ee vis, q̃ ee signis, vnde colligat dictus P.o magis onem pro Vr dictis, inde penis, a portatoris, et pertinentibus illo, et bonitis Dei, et fundatis, et dari Velaonis, et pauca Vr dictã ad pertinta ad Velaones. q̃. = Respõnando mag.r ad probationẽ dico, q̃ licet Velaones sint portatores Vr dictis absentis, nec Velaones ee sine extrinsecis obsentialis, de pertinentibus, nec extrinsecis simul sumptis ponunt ee sine Velaones, licet inquantũ, quæ requirentes simul aliquas, sed absentes Vr dictas.

Arg.to: si porito fundato pto post diuinitus Veritatis Velaonis, nullus esset. P.o: Deus libere decreuit adquisitionẽ effectiuã extra, si porito fundato pto post Deus non pendet a Concursu ad Velaones. q̃. = Respõnando ad, ad probationẽ dico, q̃ licet Deus decreuisset libere absolute, disiuncte, vel conditionate adquisitionẽ effectiuã extra, pro nemo ac nunc, ad effectu, decreuit nãtis, dum q̃, de cursu ponone, quæ nexistat absolute, liberaq̃, nto ad illã, vbi nexistit de quante.

Arg.to: si Velão ex dicta a fundato producta gratia habituali produceret in oribus Velão duo alua tra dictis, hoc ig, q̃ tales Velaones, ee nt naturales, vel naturales, nec requirent ad sui diuersificationẽ aliquem nãtis, q̃ imperfectiõnẽ dictã Velão a fundato. = Respõd̃o mag.r nando mig.z, ad aliud dico, q̃ tales Velaones ee nt naturales, et non

UGR Biblioteca Universitaria

prátiuo, subrale; Vnde tale Velaónes cosequuntur subrale, ut tat, submonali, de eay, deuo, aóng, iuo, ex subrale fit alitale. Nota, q̃ subrálitas solum dicitur in Verbis de agen. subrale; Vnde in Sostantiuis subrale, burgen tẽ, ẽ mera denominatiua, q̃ Verba illa nulla fa ẽ tale.

Benefactiuũ ẽ de rei subrale hoc tm̃ in subrale, Verba tecum.

Vnde grathafundare, dicim̃ Velaone diuersitiue ex plat mũ subrale, sed ally q̃ fundat, de tat tale, Velaóng, negan do enim excludim̃ alig aliud de ipsis fundare Velaóng, idẽtiq, qua tẽ explicat mũ ng, q̃ tenet Velbum nalibus. q̃ Velaó diuersitiue fundat diminutiue, unde, q̃ tali Velaó hẽt de grading, pcipue tale, dñ Verbum diuersitiue pcut Theologica Conchit, spem in se dacem subrale, de alg conexia Dñ nem subrale, q̃ let pgmer a ut ne subrale hẽt mẽ ra le influen dñm Dñ. Sed obstat mihi Velaó positiue fundat, q̃ alter und a tur Dñ explicato rem q̃ Verbalitat pcut

q̃ 4ª

VTRVM RELLAÕ POSITIẽ FUNDAT̃ ALTERIUS ARTUS Lus

EXPLICATO SENSU cis RESOLVIT, EPUR.

Sensu q̃ ẽ an rem vel aliq Velat de alligo Lung q̃ Velaóng idẽtiq, nup adhuc, sta Velá patenitate, vg, Velat de alligo patenitate q̃ alig Velaóng idẽtiq, aut q̃ Velaóng diuersitiue ad Velaónes, de de alia diuersitate Vel; et quę diuersa ad sentia: 1ª ẽ natiua qua tenet dñm Dñ, quę omnes mi requunt. 2ª ẽ aliena. Stat Dñ. in 2ª di stinct 5ª, q 4ª paragrapho ad 3ª ratio, quę sole requnt dñ pauci ex Scotistis dicẽs.

Sit Dñ. gonica Velaó bene ẽ tale fundatiue Velaónis. Pria Dñ Vat explicando deducta 5ª metaphe, textus 20 dicentes: one ens alterius fit ab alio, aut ẽ de, aut diuersitate; q̃ duę Velaónes sũt duo entia Realia, q̃ in Vno fiat ab alio, aut de ente, aut diuersitate q̃ duo fiant per unam Velaonem idẽtiq, q̃ diuersitatis. = Dicẽs 2ª nũ negando dicente absoluto, nũ de Relatiuo, quale Velaó. = 3ª: ideo duo entia absoluta fundant unã Velaónem, q̃ supponunt de nomine ens rationis, q̃ Vtales; q̃ duo entia Velatiua non recipiunt de nomine Entis Vtalis: q̃ de. Maior ẽ vera de omni ente absoluto. Pro minori: Stante patenitate Petri, vg, ẽ alia patenitas de novo natã incipit ẽe in Petro, q̃ illa desinente desinit de nomine q̃ in illo.

Pro 2ª: Vbi ẽ duo entia in eentia, ibi ẽ nulla fundatiue idẽtiq; q̃ duę patenitates vg, hent duo entia realia, q̃ hent tale fundatiue. Ad hanc probatione sepant q̃ duę patenitates esse ipsi Petri, q̃ Velaó ẽ nulli Petri in nullo hẽt mẽ, nec ẽe quomodocũq, q̃ quo ad ẽe q̃ alig ẽ tale, ut pro ẽe q̃ alud tale. Ideo actiones nec actio, nec ad unionẽ ad terminũ dicũ Velaónis, q̃ alia Petrus unt, in alig Velaóng, q̃ alia pro Petro dicunt.

Sed ẽ tm̃ an dubitatiue in eodẽ quo ẽ premodo de fat dant tẽ in diuersitate gen patenitatis mutuo in quo ẽe de tato Petro ẽe idẽtiq, aut diuersitatiue ẽ in eodẽ quo ẽe, in alterig, in digetiue Velaone, ut denomat. Mior ẽ tm̃ q̃ patenitas ẽ solum quę de tat uere patrem in voluntate, aut diuersitate. Pro maiori let cogno ad Vepre sentatiue lapidẽ, in digeat alia cognione, ẽ ut hoc Vepresentet dñ cognã fundigetat alia cognione; q̃ let patenitas in angelo de tat eẽ dñ patrẽ in digeat Velaone, in digebit in unica dentiq, aut diuersitatiue = ad tertiũ, negata

UGR Biblioteca Universitaria

Artus 2us
Arguta solvuntur

Arg. 1o. si ad novas denominationes deberet poni relatio addita, sequeretur, quod in divinis daretur alia relatio realis praeter quatuor; sed hoc non: ergo. Probatur maior: relationes divinae sunt inter se diversae; sed ad has denominationes requiritur nova relatio diversitatis. = Respondeo iuxta solutionem notatam ex D. Thoma. quod omnis relatio distinguitur realiter a suo fundamento, sed solum illa, sine qua, deinde utroque fundamento potest existere. Dico quod personae divinae relatae nequeant esse sine tali, inde quod relatio diversitatis non est addita, sed eadem de principio videlicet stat relationibus res ad Deum non est addita a suo fundamento quod creatura nequit esse sine tali relatione.

Arg. 2o. si per quod cognoscit relatio, cognoscit, in medio, quo unum refertur ad aliud: quod potest cognoscere quod relatum. Nunc sic, sed si non potest cognosci nequit esse fundatum alterius: ergo non relatio. = Respondeo distinguendo antecedens: si per quod cognoscit relatio in sua praedicata essentialia [illegible] concedo antecedens. Pro in sui esse reali, et accidentale, nego antecedens. Si per eius per quod cognoscit relatio in sua praedicata intrinseca, cognoscit ex vi sua formaliter quae, at vero quod cognoscit in aliquo illi accidentaliter adveniens, cognoscit in quo relatum per medium quo.

Arg. 3o. si una relatio fundaret aliam, daretur processus in infinitum; sed hoc non: ergo. Probatur maior: si duae paternitates fundarent relationes identitatis, hae relationes identitatis fundarent alias similitudinis, et sic in infinitum: ergo. = Respondendo utrumque negando, neque in processu relationum datur, ut deveniendum est ad lineam, qua ponere nequeat esse quae, ut paternitas Joannis refertur per relationes identitatis sibi additas ad paternitatem Petri, at vero illa relatio identitatis se ipsa, et non per aliam refertur ad aliam relationem identitatis fundatam in Petri paternitate, quod nequit existere relatio identitatis fundata in paternitate Petri, quin existat relatio identitatis in paternitate Joannis fundata.

Dices 1o: relatio identitatis, quae est in paternitate Joannis, non potest existere sine identitate, quae est in paternitate Petri, potest existere sine identitate, quae est in paternitate Antonii, quod ad eius debet referri per relationes superadditas. = Respondeo distinguendo antecedens, et nego consequens. Ad multiplicandas relationes non sufficit, quod adveniat novus terminus, sed requiritur, quod per illas duas relationes adveniat nova denominatio diversa realis; unde relationes requirunt ad novas relationes. Et quod ubi terminus advenit potest esse sine illa, et ut ex eo, quod sit denominatio [illegible] diversa realis per se ipsam potest esse sine novo filio divina relatione ad illum terminum.

2o. Requirit, quod denominatio adveniens sit diversa realis, et denominatum sit quae in illa linea. Una relatio identitatis, quae est in paternitate Petri, et Pauli potest esse sine denominatione identitatis illa, quae est in paternitate Francisci et Antonii, si ideo debet poni relatio nova, ut denominet eadem illa quod devenit ad talem gradum in quo identitas ita est quo, in nequeat esse quo ex aliquo, et quod distinctio talis est, sed tunc relatio se ipsa refertur ad quemque terminum de novo advenientem, quod in illo genere per relationem superadditam refertur. = 3o. contra dicta, quod denominatio nova et diversa realis debet dari nova relatio superaddita; sed ex hoc sequitur processus in infinitum; ergo. Probatur minor: ad denominanda duas paternitates similes requiritur nova relatio similitudinis, sed haec similitudo est denominativa, quae debet esse superaddita alia.

Respondeo distinguendo maiorem: quod denominatio nova et diversa realis praecise, nego maiorem; si alias res denominata potest esse sine relatione, concedo. Igitur dixi ex D. Thoma quod omnis relatio est distincta a fundamento, sed solum illa, sine qua utroque potest fundatum existere, et quia similitudo duarum paternitatum nequeat existere sine similitudine, et paternitatibus quod paternitatis sine suo fundamento, ideo nova non requiritur relatio ad quod similitudo nequit esse sine priori similitudine, supra quam fundat, ideo denominat similia eadem ex eo, sine quo non potest esse per illam.

UGR Biblioteca Universitaria

simile tendo, per eundem, ac proinde ea decat, similiter in requisitis, alia, p. [illegible] dicendas. Secundo, dicat, quod intelligat causa pedanea, ut per hoc multo hic, dum, in maxime in dubium, quod de non requisitis, quod, sto quod sint alia dubia, nubia, quod non sint Velaone, quae non hic expendatur, quod ita, multiplatis numo tis, multiplat numo Velaones ineode fundato: artus. Vltimis sententiis ad primum.

Q. 5a

VTRU MULTIPLATIS NUMOTRIS, MULTIPLENTI NUMORE LAONES INEODE FUNDATO?

ARTUS 2us

RELLATIS SENTIIS NRA PONIT, EPUR.

Supponit quod Velaones dicuntur multiplati, ut hic patet multiplenti. Et ita, supponit fundatis pondere numero Velaones, Respicere pluere, ubi numo dicitur, quod singulis in aquatis, quod Velaos pecuniae non vocabulis respicit pluralitudinem numo dicta, in pondere quod libet in aquatis tribus, de unciis unus plebis [illegible]. Ubi enim quinis, vbi quod fundatis Velaones fert ad pluere hic, quorum quod libet non, refert ad tria de Velaones, ut bi de numo Velaones quae refert ad me, unde. Et status certa. 1a de pendentia dicunt multiplati numo Velaones, ad multiplatis nostris, aquatis. Ita D. tho. 2, et ecl. Dl. quae, requirunt omnes dubi, propugnat Velaones multiplatis numo, multiplatibus aquatis, quae de pendentia.

Ad 1am Pue:

Quod producit denarios numos stipis, in patere exutente Veru latet Velaones ad stipis, quod producit denarios alios Veru latet ratio Velaones ad illos. Ad secundum Puer dicit, quod non Velaones quae Veru latet Velaones ad pondus illius, quod dicit Puer: non aliquet dispositus, nec maxime, ad patentia posit Vestrae P. ad 2am stipis, hoc non dicit Puer mero. 1a patentia, in posit Vestra P., nisi ad multa, ad 2am stipis in eius Vestra patentia dicit Puer mero Velaones tunc reducentes, requisite mensuratos, stellat patentia erat ne 2a stipis dicit. Respondet ad 3um quod producunt nostri in Veru latent P. nova Velaones, et praeextendit ad illos stipis pro ut ex planatis, aut per tantum denarios de uno abeuntibus nostris.

Ad 3a Vt quae extendat

1a patentia ad 2am stipis, hoc de patentia, quae dicit Vestra P. cat, patentia, non vocatae nova Velaones dicit Puer mero. Illa patentia est ab nova inde pendentia bus, nec de abeuntibus, nec de Velatonis. Maxime certa, quae intuendi dicit P. 2a stipis. Respondet ex ea, vt dicit Velaones dupliendo aquatis nova, patentia, Velatonis, patentia est Velatonis, nam, in aquatis est Velatonis, in particulari. Ad 3um. Metior aquatis Velaones, quae patentia ponit Velaones, de ablato, aufert, quae patentia stipis ponit Velaones patentia in P., de illo ablato aufert, quae in multo de stipis ponat, quod de stipis nostris aquatis Velaones patentia. Artus 4us in unum aquatis.

ARTUS 2us

SOLVUNT ARGUTA

Ad 1um. Secundo, de fundatio ponentes pluere Velaones patentia, requisitis, de nunc hoc est pluere P., hoc negat Puer maxime multiplatis, nostris multiplatis de certo dicitur ab illa, Velaones patentia est ab de certo P., quod non Respondeo, vt quae nostris, in ad multiplatis de certo, de maxime accidentaliter in est, de multiplicitatis patentia, requisitis multiplicitatis

...

Ad 2ª: plura accidentia solo numero distant neque unt ens nec dubito ens nec plures Velaones. Pro ... dicitur unum ens accidentium, de unit ad subito; ad 3ª unum subito neque unt duae plures Velaones numero. ... Ad dubium quod ait: plura accidentia solo numero distant ex hoc ens patet exemplum de effectu fabri, dicit, ad dubium 2º. Inest unum actus numero patet ex hoc Verbum P. ad hunc unum numero filium, dicit ad aliud, 2º. Verbum est ad 2ª, dicit ad 3ª, quia verbum est effectus. Ad probationem natam, quia accidentia non dividuantur per subita, ita per ea non fiunt ens, ut dicemus in metaphysica communiter. Ad 3ª: nullae

...

VERUM RELAÕ PRAMENTALIS TRETI TRA DABSOLUTU, VADRESTIVU?

ARTUS 1us

SENSUS qis APERIT, XPONIT, EPUR.

Inquiritur, an dato aliqua Verba tertia ad aliqua Velaõ, qua Verba, tract ad Velaõnes, quae ens alia Velaõnes tertiae ad dubia absoluta, inquae Velaõ: Ca quae talis lexe opinio 1ª verit. Velaõnes pramentales mutuae tract ad absolutas, mutuae vae ad Velationes. Habluex tom mutua de olla. 2ª tenet, quae Velaõnes pramentales tae mutuae, quae non mutuae tract tract ad Verba. Hae Caietano, Suarez, Carmelitae, et aduanter pro ea dicta ma. 3ª denique defendit, quae Velaõnes pramentales tae mutuae, quae non mutuae ad absolutas tract tract ex. Hae Vi. quae quant dicto. Plures Jesuitae celeberrimi. Dr

Ista ratio dispar andat: quia Velaõ pramentalis tae mutuae, quae non mutuae ad absolutas tract. Prob 1ª. Quia ad 2ª pars. Velaõ non mutuae tract ad tae, in quo nullae Velaõ; tract, quae non Velaõ inest tract ex 2m Verba Velativa; quae Velaõ non mutuae. = Respond 2ª nu: Velaones non tract ad Velativa tract extrinseca, quae inest tract, ad tae intrinseca Verba tract ad Velativa tract extrinseca, id, ad ens, tae, et extrinsece denomativa Velaõnes fundata in dubitata tract, quae dicitur tract extrinseca Velativa.

S. 2ª: tract Velaõnis de vi tae dicta absoluta Velaones, quae tract, quae nihil petit ad ens, tae, et tract absoluta denomina, a Velaones fundata in dicta tract Velaones, quae dicit Velaones tract ad tae, absoluta denomina. Maior et certa. Minor pet, quae denomina nihil aliud dicat absoluta, quae ipsa Velaõ non tota tract ad tae. Demum Velaones pertinent ad totalitatis, et pluralitatis, quae ipsa ut denomina, aliud extra, nihil absolutae. Pro dubio, quae species tract absolutae pragnae dicendae.

UGR Biblioteca Universitaria

Pur quo ad 1am partem, in qua maior difficultas: ideo quia Velatio fundandi in uno extremo proprie Velationem, et ita Velatio terminandi in altero; sed unumquodque extremum Velationem fundat formaliter absolutum: ergo etiam terminat formaliter absolutum. Probatur maior: Velatio fundandi est illa per quam Videt Velatio, circa hoc extremum fundat Velationem Vespectu illius; et ita Velatio terminandi est ea per quam Videt Velatio, quatenus terminat talem Velationem; et eadem Velatio Vedit ex parte utriusque extremi: ergo. Probatur minor: Inquirenti, quare hic pater fundet Velationem similitudinis ad illum? Respondetur quia hic albus; et inquirenti, quare ille pater terminat Velationem similitudinis? Non Vespondetur, quia exercet Velationem ad illum, sed quia etiam est albus: ergo.

Probatur 2o eadem pars: Velatio paternitatis, qua est Patris, Vespicit ut terminum filium, idque per se per generationem genitum; sed Pater solum genuit, ubique absolutum filium, et non Velationem filiationis: ergo hinc Vesultat: quod Velatio paternitatis Vespicit absolutum. Probatur minor: tunc filius paternitati deveret esse sive modo natura quod fundatio illius; sed Velatio filiationis non est simul eadem natura quod fundato paternitatis, sed solum absolutum filius: ergo solum absolutum filium, et non Velationem filiationis Pater in generatione genuit. Ante 2um ad oppositum fit

ARTUS 2us

AD OPOSITUM FIT.

Arg. 1o Velativa sunt simul natura; sed una Velatio est terminus, et sunt simul natura: ergo. — Respondeo distinguendo maiorem, distinguendo minorem; Velationem, quae una Velatio est simul natura ad suam correlationem, per quam est terminus formalis, distinguendo tunc, quod fundata sint ita connexa per fundamentum unum, ut terminent alterum, de 2o nego, et sic per exposicionem, quod fundationem Velatio Vesultat in uno extremo, quae simul natura omnino de omnibus, et absque illa esse non est independentium, quae esse simul natura.

Arg. 2o Velativa formaliter, ut talia exercent oppositionem Velativam; sed oppositio Velativa essentialiter includit Velationem Vespiciendi: ergo. Probatur minor: oppositio Velativa dicitur in hoc, quod Velativa mutuo se Vespiciant, sed mutua Vespicientia includit rationem quae Vespicit nihil aliud est quam habere Velationem ad aliquem: ergo. — Respondeo distinguendo maiorem, distinguendo minorem; distinguendo ad probationem eodem modo. Et ad ulteriorem Replicam, transeo rationem, quod dicitur esse in eo, quod aliquid Vespiciat mutuo terminative, sive negando quod ita Vespiciat, ut non de omnibus Velationem, quae terminat, extendere ad Velationem, ut in quo, quod essentialiter utrumque tendentiam alterius ad ipsum, quae est munere entitatis absolutae.

Unde licet Velationes se mutuo Vespiciant, et opponant, non ideo se mutuo terminant, quod disponent tendentiam suam habent illam fundamentum, aut quaecumque quae Vequirunt ut aliud, ut esse faciat. Hoc explicat Palanco hoc exemplo; duo Velationes sunt, sicut via Malaca, Granatam Versus, de 1o, et sicut etiam quis ille ex diametro opponitur, habent quod duo Vespicientes, ut terminati Velatio terminus alterius, sed singulae Vespiciunt tamen oppositorum; sic similiter duae Velationes non opponuntur, quod una Vespiciat aliam, sed potius quod Vespiciunt terminos oppositos inter se.

Arg. 3o illud est terminus Velationis, quo posito ponitur Velatio, et ablato aufertur; sed posita correlatione[+], et ablata tali correlatione aufertur Velatio: ergo correlatio est terminus Velationis. — Respondeo distinguendo maiorem: illud quo posito tamquam specificativo extrinseco ponitur Velatio, tamquam quod de omnibus, nego maiorem, et distinguo minorem eodem modo, distinguo, quae dicta sufficient patet ex dictis.

[+] ponitur Velatio

Arg. 4.

Azeyte Velatuva dicunt adducentes, y hecoantexeo y velao pecha de Velaony: dx. Pumiez: talu
Duatentha deuttee ingee Velatuvo, y qu Velatuy, duttben Velaone exparte vtuuey, no pzeuak
laone ingee absoluto: dx. Respondemoj, duandomij: adprobaony dico Duatentha deveeee
ingee Velatuvo extaince, y tratuy que, y halitta que pujadque, y dico Duatentha saly Vequi
xit mutua doa exmoo alaud, adzuchtpz coatzao vmu Velaonu abzomutua Vespuentha, Ly
dicumu, jeeuungo Dnj eeuuu capendixe adpefeta Velaonu natha alig duua exaant, O propater Ve
latuvo y Ponunt.

APENDIX

ADRFECTAREI laoNis NOTIa ALIQUA DUVA EXANTE PROPATES RETIVO

Pont. Dub.to an nabtu Velaonis deuatacumu Vale. Respondemus, Vaae, q Velao cacidem Vale, y acci
dem Valencquitfundaxin illo gneeu, q dnc nequitf mu nubtu nubtaeuuey audiuzo rubtu dz
dicunt caa jnalu duum neeuntt hundat Velamy, cauu lutu adefethy: y Velao Vealu put fundaxinnente
= Respondo, caa jnale tale, Velaony dz Vealy, cauuaa, q nec caa va, y Vealu, thy metta thospira,
quy Vnd at te efectui, nec uez fezie cu fuit judicum mpea.

Dub.to an Velao pra mentalu, petat tuy Vealy,
Dactuexistentz: dnte dicu Velao pra mentalu q nc tuancentalu n petat tuy actuexistentz. Respo
ndeo. 2 tur: Velao pra mentalu, uel tuancentalu dnte dicu, dnc tuy mutubtuy nec mutu tundatu pu
existenc q nequitt tendeee cu tuy pozthy, y mu nazio existentz: Respondeo Velao atentuy pozthy, n pozt fun
dataq nc mu illa, y fundatuy nequitt ee nec tu pozthy, Velao, nec qua, y dnt tuy nequitt fundatu q existen
xe ctuancentalu, y fundatu dnte dicu tuy, &c.

Dub.to an tuancentha Velaonis dicuntis Vealutu: Respondeo affirmatiue: Thy.
ruiu chu Vaaca, quy Vnd at te ee fundatu, y Vpontza, nichil petat ibi Vapontigenu hil petat dnc pzy
dicat Velaony, Vealy: y dnc tuy hlg, y mencia q qualitdicto nomine Velaonibus, nz Velao untaag, y cau
saty, requirat dnc tuy mazy, y pzupoztuy, Velao dy plicu ozigi nao nic petat ualy dnc tuy, ru pontuzy, u
dungit in Divinis, Velao a dpentha ancentha Vequirat dnc tuy, ua hazy, audtuy, o tuzy, nic,
y rolu, y extuy, unchiu, a liquy, pa, dquat Vnd ancpzo, y tat rubtalipa, y hnc mo ralvat dnc tuy, ut
intuy, u hentuy, intelcuy, pzupzy, u hentu.

Dub.tur an Velao Vealy, Vequirat mo ralu, extua Vnd ditu, y ctu a ditu, y aly
fundandi: Respondeo. Dnc tuy, dnc mo, y Vnd ancpzo, Velaonis Vealis, y portulan eu nazio ditu, y Vaa, fundandi: Ru
nc, y mu nazio mo alu ti dnc tu ditu, y rubtuy, tatua rubtu cent Vnd tu, y mu illa, y Velao Vealis, y pu ditu, y Vaa,
fundandi. Pua ut tunc cau illa extua cent Vnd tu, y duo alua, y duo alua cent Vnd tu, y pzatu cent Vnd tu, y mal
gu. Pu mia ez, y mella Vnd tu, y hiu quo, y qualu cuna, y hc duo alua hint mu qualiy, &c.

Dicunt Ly fundadas
pzo ma ii, quy Vc fecerunt, y ide n pzitas de tpzu Velaonis, y fundatas pzo ma de cent Vnd tu qui. = Respo
deo quendo ma ez fundatas pzo ma ii, quy Vc fecerunt, y nc de tenta ma Velaony, y no, y ac cau ex ty pzu

UGR Biblioteca Universitaria

[illegible] conclusiõ fundandi, q̃ homagiũ, q̃ mitt̃ere, q̃ no deg. Fatemur q̃ de facto in lacatu d'Aragõe q̃ Vaz proma fundandi sit plus fatain extãu, ideo dr̃ Veteres, q̃ hoc pacto non recheat ad mag. Velaonu, ne possit exeo, q̃ ne possit in area vna Vao fundare existente in plus pue extãu, sed bene licet possit vna Vao fundare, q̃ fundaret plures Velaones, q̃ distinguit prop. limitaõnes pręx.

Perveniendo ad 2am partem pręx, q̃ q̃ Velatuũ ex pro patre enumerat pñtes de adalid. Recheat dicũ, q̃ hec mitt̃ Velaonibus Vao fundandi, de Vao qualitũ, in qua non fundandi ibi ad oleum mitt̃ de facto Velatua. De iure pene non debent recipi, nec mitt̃ Vao fundandi, q̃ nec fundent in qualitũ, cui oleum pertinet intendi, q̃ limitũ, ad ducit ad declarandũ. Et dr̃ q̃ nec Velatuũ, qui est in area ad aliud sub Vao alium in eorum, q̃ possunt dici tres vnum, q̃ non dicit tres vnum, q̃ non dicit.

4a c. q̃ Velatuũ sint simul nãa, ide, simul existentia, tam vno existente alio deesse tñ non. Vnde ait pñtes, q̃ ponitur ponunt, q̃ pręfata, sepe dictum, q̃ debent intelligi tres, qui dicit. De 5a, 6a, 7a, 8a, 9a, 10a, quę ideo q̃ mitt̃ Velatuũ, q̃ sint simul cognitione, idem q̃ nec Velatuũ, q̃ possit cognosci sine alio, q̃ correlativo sint ita nãa ad aliud, ut, ne, tam, q̃ non possit cognosci, q̃ tam cognati. Et quare quid sint simul declarandũ, q̃ nec dicit aliud, dr̃. Dispaõa de ex ultimis pramentis in dñi qua in particulari.

DISPAÕA

DE SEX ULTIMIS PRAMENTIS TAM IN DNI QUAM IN PARTICULARI.

Sex ultima pramenta mihi enitit, quę quatuor pręsens, ideo de illis pauca hoc negotio expedire, post quę in libris horum de facto de illis agendum est. Prima = q̃ palitũ portent 6 ultima pramenta = natus sepulturę alicui resolvit.

QUNCA

Q D PALITŨ PORTENT 6 ULTIMA PRAMENTA?

ARTUS tus

SUPOSITI SALIQ us RESOLVIT

Dicunt, ff. in assignando q̃ dicant pro palitũ 6 ultima pramenta. Alii dicunt rotũ, q̃ portat de ramo nõ extincto. Alii pro dicunt, pro palitũ dicere quod gentes ire absolutas minutissimas, quarum ab solutarum pedant. Scilicet tenent, ee Velaones extraneus advenientes, q̃ non tenant mitt̃ de advenientes ante q̃ Velaones extraneus advenientes, nec eo pręsumere fundabuntur Vao pro ma fundando de tecto tecta ex profuso, quia intrica ex mora, in structendo decadere, et cadentes q̃ partis, q̃ verisimile. Vnde si det aliqua Velao alia ab extra, quę in area ad magat, pacto fundandi pro Vao fundandi, dabit pro cui dubio Velao extraneus advenien

dicit pedant

Velaones extranei advenientes. Alii dicunt, q̃ dicunt pedant in loco, quę sequuntur scilicet palmas de colla. Pueri bene dat pro mihi, q̃ hãi, si talis vnica emittunt mihi Velao, q̃ ex. Pueri mortui, q̃ emittunt, q̃ sunt, quę ad aliud recheat, q̃ q̃ in extraneus advenientes, si potest in veritat pacto fundandi, q̃ q̃ possunt

UGR Biblioteca Universitaria

extra, ut corpus et anima eet simul existia quæ spectant unionem: q tali unio est velatio.

Sit 2a. X. Cul. ma præ-

menta habitu portant velatioñ extrinsecus advenientem. Ita S. D. loco citato: et Pius: Cul. ma præmenta ex-
tyrius habita velatioñ distinguntur ab aliis præmentis q velatioñ velatio habitu distincta corpus. Mane: ...
... n distinguuntur ratio ponti extrem, requirunt aliquod extrinsecus ... resultantia ... aproximatio q ...
Ut, ... ex naa extrem ... q tunc ... reposita ... cathedra declinat ... velatio presentialis ... adeclinat,
requirunt aproximatio cathedræ ad ecclesia: gt.

Arguunt ... 1a et 2a X: nec velationes ... intrinsecus advenientes ...
Pa ... velatio ubi ... resultet ponti fundato ... de ... corpore et repetitione resultatis ponti
fundato promo, dico ... aproximatione; et hoc evenit in aliis velationibus ... gt. — Respondendo ad ...
ne dd ... ma ... quoad 1 partem, distinguo ... quoad 2 ... aproximatio et fundatis promo, hoc est ... corpus
pro ... locabile ... promo ... sufficiens, ut possit ... corpus. Unde aliud est fundati aproximatio, et aliud pro-
mo. 1 ... ex aplicatione venit, 2 ... q respicit ... illa ... aproximatio.

Arg. 2a ... 2a ... propria ...

velatio ... ad ... referre unum ad aliud ... ultimum præmentis gt. ... ... ad ... singula que
tunc ultima præmenta ex propria ... dicunt ... unionem facit ... in loco; ... partem in loco ... in
tempore; et hanc resultat ex eo, quod ... in corpore. Ideo sit ... actione et passione ... ex propria ... dicunt ...
actio dicit ... ab agente; passio ... in passo; gt. — Resp. ... distinguendo ... ad probationem ... dicentes in
... no ... in ... ad ... Ad ... dico, ubi ... in loco ... quæ ... ad locum.
Idem ... dicendum ... quando ... talis, ut talis ... ideo sit de actione et passio-
ne. ... q actio ... ab agente, intelligendum est ... actione ... ne ...
ut ... ultima præmenta in particulari declarant.

ARTUS 2us

Cul. ma præmenta in particulari declarant

Cul. ma præmenta ... in hoc q velationem extrinsecus advenientem habitu portant, differunt, q ...
in ... propria ... velatio ... velationem ... ultima ...
... ab ... Porretano ... ... agere dicimus. ... intellige-
ntia notate, q agens 2 ... ... defectivum. Agens ... absoluta.
Agens ... ab actione ... calefacit ... calefactionem ... agens ...
effectivo ... ... calidum ... notate, q actio alia est productiva, alia transmu-
tativa ... q ... productiva respicit pro ... effectum ... de novo productum, at actio
transmutativa ... respicit ... transmutat, ... de novo productum.

Unde ... calor ... calefacit,
... producit ... producit, transmutat ... calor. Unde actio ... hoc præmentum ... actio tran-

UGR Biblioteca Universitaria

mutua, q̃ fert defectus: e Vbi ao extrinsecus adveniens tam mutantis ad tam mutans. Ita plures AA. q̃ ac
tiõ dr̃ in q̃ manentes p̃ transeuntes. 1ª q̃ q̃ ad tã mentis, in agente, cum qua id q̃ recipit, immutat, quatenus
aqua q̃ reducitur per ignis, p̃ qui. 2ª q̃ q̃ tam in ens extrinsecus, mig̃ in talis per. Actiõnes vo Correspõt paribus pra
mentis, q̃ ita dr̃ dñt: e effectus, ille ao actiõnis, vo paribus actionis, cuiusmõi Clarissimi: e Vbi ao extrinsecus adve
niens tam mutat ad tam mutantis, d̃ q̃ pariõ ao ponit actionis, onerosa actiõnis habit, qua het actio.

Vbi ergo, p̃ramentis
ad verbum, loci, d̃ re dñt? Cui d̃ respõdeo pariter ad cui dictiõnem loci, p̃ patiõ provenientem. Notate, q̃ ex applicatio
ne loci ad corpus locati, q̃ diuersit Vrsipus, nempe dimensiõnatas actiue impressit, ipse dimensiõnatus tactus ad corpus dimen
tis. Et dicit Vbi actiuus, patit q̃ dr̃ dñt: Vrsipus loci ad Vbi locati. Ad cui dimensiõnatis partis, in corpore dimensionato tactus
ad superficiem dimensionatis, d̃ dicit Vbi partium, eminus depositas dicit: Vrsipus Vbi locati ad locum. Vnde ergo in dimensiõnis
dr̃ dñt: Velut ao extrinsecus adveniens in locum, Vbi locati.

Circa p̃ramentis accipit proclus positionis, secundum partis Vbi locati
tionis in q̃ Vbi corpus plurium partium volunt esse in loco, sed hanc rectitudinis, circa dictionis positionis, per loci locationis q̃ ita
esse dicunt, patent, &c. Ad quod dicitur positionis, quod ad partis, prout ad hoc p̃ramentis, pertinet, dicunt esse motum ad lo
cum, d̃ dicit tab Hilbato: ex positio partis, Vbi corporis, d̃ generationis motus. Ex quo sequitur etiã q̃ Vrsipus ex applica
tione partis loci ad partes locati. Vnus ex partibus loci tractus ad actum locati, d̃ dicit actum, alium vo in partis
bus loci mutat ad partes loci de pariõ.

Vnde dicto Hilbato, volunt nihil pariõ, nisi actiõ. Sed nimis, d̃ ut qui
generaliorem huius p̃ramentis, ita patet explicans: Velut ao extrinsecus adveniens mutat partes loci ad partes locati.
Defert ad actum ab Vbi motus, q̃ Vbi resultat ex habitione noti huius loci ad totum Vbi locati, d̃ dr̃ situs vo ex habi
tione partis loci ad partes Vbi locati, ex d̃. Vnde dicit, ut invariato Vbi patet situs mutari, Vbi, q̃ aqua agitata
in vase meus intra agente rupti, ceu aqua, vas, d̃ medy, loco, d̃ ringuli, partes aquę Correspõt diuersis partibus loci.

Quando vero p̃ramentis adverbium, ubi, positionis, quo ad tria quinque, quatuor puncta, circa, circa, aliqua Verba, d̃ hoc
p̃ramentis, dicitur in adverbiali, malis, nimis, tus, prout alia, quatuor dimensionis, puncta hoc, illo, ubi, de quo
Cur. Vnde recitat p̃ Vbi Verbum dicitur in patiõ loci vita, q̃ in patiõ tempori, & duratiõni Verbi dicitur, & cui
dicit patiõ loci, d̃ q̃ explicatio ne loci Verbi tam illo, quam in proposito quando, in dicit tempus, d̃ generi applica
tione Verbi in Vtemporali, & pro hymen mutam. d̃ ridet. Ad Hilbato: ergo, q̃ exacta enim tempori in Vtemporali de Vlingua.

Procuim inculcientia notate, q̃ tempus mensura duratiõnis, vel mensuratiõnis, vel generaliter Coexi
stentiõ. Vnde quęrat quando in duratiõnis dicitur: Respõdeo solemus, d̃ una hora, & dimidia: hoc autem
q̃ mensura est, tempus transeuntis, nempe dicit: Petrus lucubrauit una hora, & dimidia: hoc autem
tempus, est mensura lucubrationis, Petri, una hora, & dimidia. Hoc notato: ex exacta Vtemporali ad tempus, duratiõnis, q̃ quo tem
pora ao extrinseca, sunt ita tempore, cui Vtemporis intrinseci, quo ad dicuntur, & denominantur, ita hodie, heri, cras
dicitur Petri extrinsecus adveniens, q̃ ita talis Vrsipus natus est.

UGR Biblioteca Universitaria

[illegible] mota sit [illegible] inter aliqua mensuracha, interiorem, nisi facta prius ablatione ejus, in tota mensura adella, quae habet relata proximae interna, quelle Verbum Verbatur, dum agitur de Verbum, vnus cubitus, pro ad Verbum mensurandi, ad mensuratu, de dicitur de actione. Actus enim Verbi, pro ad Verbum, unus cubitus mensurandi ad mensuratu, dicitur de panno, eius solum dicitur de protractione ad Herbatu, atuoq; ut per unum ad verbum agitur de ad Verbum mensurandi ad mensuratum Verbum, pro ad Verbum.

Habui dicitur decimus, de nono praemisso, accipit pro habitione media qua subiecti haerentia, dicitur de Verbo ab Herbatu: habitus est corporis, de corpore, quae Corpus recentia, de mutua quippe pro subiecto, seu relato extrinseco vestimentum corporis, de corpore, quae Corpus recentia, habitus est pars totalis illa habitus ad corpore totale, illa habitus corporis totalis, illa habitus, media pro de ex accentia extrinseca de corpus, vestimenta, illa habitus corporis totalis, illa habitus ad rubigo, de unius vestimenti Verbum, vnus investimenta, seu pars totalis habitus ad corpus, de dicit habitus pars una; alter de nigrum corpore vinculo subito habitus ad Verbum, pro de dicitur habitus actus. Duplex de inhaerentia accidentis, ita absoluti, qua Verbum, de quae subiectum haerentia accidentis, ita absoluti, qua Verbum, de quae illa, vel accidens subiectum habitus est notativa aliquis, quoad de duplex, ita absoluit.

DISPAO 1a

DE INHERENTIA ACIDENTIS TAM ABSOLUTI QUAM RETIVI.

QUNCA

ID QUOTUPLEX SIT INHERENTIA ACIDENTIS TAM ABSOLUTI QUAM RESTIVI, EQUE ILLARUM SIT CUIUSLIBET DISTINCTA.

ARTUS 1us

NOTATIS ALIQUIS QUOAD LAM EIUS PARTE RESOLVIT.

Accidens, pro accidit quia subiecta est in malo, de diversimode accidens subiectalis in ma, quae est in alio per informationem, de quo dicitur subiectum, quae accentalis, ut pro subiectalis signi, quae dicitur, in qua Verbum dicitur subiectum, pro ne per se signi, accidentis est in alio per insignem, de quo dicitur subiectum, pro accidens, de illi per se tota est unum accidentale, ut alicui de Vice pluribus in parte, ex qua Vice per se Verbum subiectum, pro accidens, ne per se, atuq; de quid per accidens habet, vel subiectum, pro per se rentia, ex qua habet ens, vel accidit Dd. plures subiectum in locum.

Et pit 2a de tractus subiecta pars in duchas in ma nec ad per accidentia, quae antecedens in malo subiecta, qui ad per accidentia subiecta est ens, vel per se haerentia propriae rentia. Ad vero cetera, de quidem quae est ens, vel per se haerentia, qui ad per accidentia, de actione entis, vel accidentia praedicta subiectum, de ex quo infert accidens, quia qui ad per accidentia haerentia, scilicet Dd. plures subiectum in locum. Vnde accidens de pars una ad subiectum, dicit 2m quod ens, absoluere, de per se tale, quae illa pars, quia 2m quod solum de notat diminutionem, nisi vel contrarium significet.

Vnde devenio ad 2am, hoc nihil haerentia nihil aliud de qua, vnio, qua accidens unit, de copulat, accidentis, vnici, de copulati, quia inaeidubito, aqua de pendet in pace, de servo ne nalis. Quae actualis ma, de chnalis ha, ita, de actualis copulatus, seu

UGR Biblioteca Universitaria

Unio accidentis dubio 2ª e quia accidens apelat, ꝙ dicit actum inhærendi, seu exigentiam inhæsionis, etiamsi actualiter non inhæreat, ut dicitur in accidentibus Eucharistiæ; ita docent AA, quibus annuit Ds in 4º, distinctione 12 q. 1ª, ꝙ alijs locis.

Solet dubitari inter AA, an ta... inhærentia sit actualis, sive actitudinalis sit aliqd superadditum entitati subjecti, ꝙ accidentis. Nominales, qui defendunt nullam entitatem superadditam inter m... ꝙ ... medium ... dicunt inhærentiam non esse q positivum superadditum. Nos vero, qui cum Ds admittimus unionem inter m... ꝙ ... entitatem superadditam, dicimus ipsam inhærentiam accidentis esse q positivum superadditum extremis; sed quia fuse de unione inter m... ꝙ ... agemus, ideo hic immoramur. — Artus 2us quoad 3m partem fit satis.

ARTUS 2us

QUOAD 3m PARTEM FIT SATIS

Ex dictis antea dictat, inhærentiam actualem non esse de essentia accidentis absoluti, ut patet ... separabile ab illa, ut ... quantitate panis in Eucharistia. Unde accidens ut sic dicitur absolutum, ꝙ respectivum, tum dicitur esse in alio per inhæsionem, abstrahendo ab actuali ꝙ actitudinali inhærentia. Unde ... actitudinalis est de ... absolutum, ꝙ respectu actualis ... relativum. — 1ª X: inhærentia actitudinalis est ... accidentis absoluti, ... Scotus ... in 4º, distinctione 12ª. Pro quoad 1m partem ... apud Scotum notum, ꝙ certum. ... actitudo realis in rebus absolutis ... actitudo ... radicalis ... metaphysice dimanat; ... infert. ... Ds in 2º, distinctione 1ª q. 3ª, ubi probat animam ... individualiter ... ꝙ ... actitudine ad ... corpus ... actitudo ... animæ ... ponit esse individuum ... gt.

2º ... absolutum ... essentiali ... includit aliquid ... relatio ... accidens absolutum essentialiter ... absolutum ... essentialiter ... actitudo ad inhærendum ... relatio ... transcendentalis ... videntur ... accidentis, actitudo ... ad aliud; gt. Ex quo sequitur 2ª X pars. — 2ª X: inhærentia actualis est ... essentialis ... accidentis relativi. Est Ds ... hic ... in 2º, distinctione 1ª q. 5ª: ... essentialis habitudinem inter duo extrema, ... prosequitur: sicut tollere ... ꝙ ... tollere, ... tollere illud ... respectu ... subjectum ... destruitur ... respectus; gt. — ... de ... accidentis relativi ... actus ... referendi, ... relatio essentialiter dicit esse ad ... in fundato; gt. ... Unde inhærentia actitudinalis non est essentia ... relativi accidentis, nec aliquid superadditum respectu ... — Artus 3us solvuntur argumenta.

ARTUS 3us

SOLVUNTUR ARGUMENTA

Argtum ... respectum accidentis ... subjectum ... respectus creaturæ ad Deum; ... respectus est ... creaturæ; g ... respectum accidentis absoluti esse de ... essentia. ... accidens ... subjectum, ... creaturæ ... ad Deum; gt.

Respondendo ... ad probationem, distinguo majorem: accidens ... respectum ... essentialem, ... quo ... esse ... essentialiter ab ... subjectum, ... essentia ... nobis innota, ... explicamus illud per talem ... vocat ...

Ratio ... tradit ... aliquid absolutum ... subjectum, ... 2um ... essentialiter ... ad subjectum,

ẽ, ũt deceptum ne quietem ẽ, ũt mea ne quietat, urg, dr̃ p̃ scipit, cum p̃ scit. Secũdã, quia accidens abso-
luto dicat p̃ponẽ ad subtm, ut albedo ad nãm subtãm dr̃ accidens. Sed ad hoc, nõ dicit p̃ Vale. Dr̃ ponẽ
ad Deum, q̃ nulla accidit p̃ Scipti Dei, sicut accidens Scipto subto, quare hoc ponendo hoc p̃ Vale nec quietat intra.

Ad 2m̃ ad-
mitto ad inhærendum, et sup fluit a accidenti absoluto: g̃ cẽtra actum, ut ne pareo. Pro uno dicendum absolutum p̃t præstare
sugerentiã, q̃ g̃ cedit p̃t alia ad inhæriendum, g̃ d. - Respondeo ad, dicitur probandum, q̃ ad hoc ad inhærendum, dicit p̃t alia
tranſcontalis cẽtiã absoluta, accidentia ad actum, seu exercitium inhærendi actualiter, q̃ requirit ea, præsentia accidentis
absoluti: ideo g̃, sup fluit ad hoc ad inhærendum, nec cẽtur præsentia, ut pareo. ad 3um̃ dicendum p̃t præmitti.

DISPAO 9a

DE POST PRĘDICAMENTIS

Auctor cẽgnitionẽ logicã, de post prædicamenta agit de quorum dam̃ quia post prædicamenta appellant, quia nec in quanto,
nec in oppositione, habitu, simultate, actu, motu, habendi. 9m̃ de oppositis, circa quos 2 mea q̃stiones. 1a quotuplex sit
oppositio declarat.

9ta

DE OPOSITIS FIT SERMO.

ARTUS VNCUS

ID Q, EQUOTUPLEX SIT OPOSITIO DECLAT.

Ad 1am̃ oppositionẽ Vocis, sufficit, dicere, quod in ea non sunt duo, ut ratio ejus oppositionis Vocis, quæ nec dicit
Vim pugnantiæ aliquo modo, imo dicit ethymologia, p̃ dictionis, p̃ habitus, dicit habitus: oppositas dicit p̃ Vale, quæ
sub eodem genere maxime distant, ita eodem, sub eodem minus, ex plicant, cui tuti cui, sub uni natus nec. Dicit p̃ Vale
q̃ distans p̃ bas oppositiones p̃ dictionis. Dicit, sub eodem genere q̃ de ut intelligi de genere logico, sive remoto, sive proximo. Dicit maxime distant p̃ intelligi. Vim pugnantiæ patet, Vacuum aliquando existentem ponunt media informa ne per intrinsecam propriorum habitus.

Dicit habitus sub eodem, p̃ aliquos p̃ nequeunt esse simul in eodem subto, et hoc 2m̃ ad vocem dicit, quæ
nequeunt esse simul nec subesse in lapide, ut globum, in ea parte, ideo q̃ requirit existentia p̃ alia a subto, ut
capax situs q̃ p̃. Oppositio 2m̃ alia est mediata, alia mediata. 1a ẽt illa quæ cadunt media quoad alterum
extremorum sine subto capaci, quoad, et q̃ ex Scipturis. 2a ẽt illa quæ habent medium quoad alterum extremorum sub-
to capaci, habens, dnigue, dicere post assignandum, ut 2a. 1a p̃ ad nam̃ extremi, ut amicus, et inimicus, dat medium, nec p̃ amicum. 2a p̃ pars habens aliquod extra, ut episcopus, ut calor p̃ frigus, liberalitas ut avaritia, et prodigalitas.

Oppositio privativa ẽt illa quæ datur inter duo, quorum unum ẽt privativum alterius, dat ens p̃ dentiæ
ad q̃ subitus, p̃ cedaneam ad dictata. Inde tres dictiones requirunt ad oppositionem privativam, privativa ad q̃ subitus, qua
ne q̃ citur, dicit ad privativo opponunt, q̃ unum ẽt privativum alterius, nec habent hoc ad q̃ subitus. 2a dicit subitum aptum,
capax quæ ne opponunt privative Vinum, dnm̃ Vis in planta q̃ ne aptum, q̃ subitus idoneum. 3a q̃ntum pote dictato

UGR Biblioteca Universitaria

aua aqua se Vina pna aeuis in cathedra ante nonu dij ponunt pariter q̃ let nubis, vel sit Capax ymagis de tpe vel de tabernaculo pagenio illi in de vel ante nonu dij.

Oppio 2ª dictoria ẽ Vepugnantia int duo quoz vnus ẽ Vel aliud eius nõe. Ethnicꝰ pna q̃ dat int ppiꝰ sui loquit, Puer loquit, alia q̃ dat int hoc, vel hoc int q̃ hec de tpe, q ppiꝰ 2ª dicant, de ventrum procedy in tanti, tanto ꝛc. 2ª dicent. Inde ad ductate 2ª dictoria apparitue oppõit differunt a Conclusione pe, subto acto. 2ª dictoria ẽ tabꝰ subto pacto dicunt. Inde int pariter oppõita deuet dari medy in, subto acto, de quo neutra ait pariter ponit pna labi, neq; ẽ Vel dempre Ceu. Oppio denigꝝ Velatiua dat int ea, quoz vnus Vel pariter alterꝝ, vel, et filius Iesus ꝛ. Dnus. 2ª incedens, plausibilis. Anscia simul opinione, fide deeo dg obto ineo dg int stare posit. Aut tue aliqua ponunt, de Xª dictã resolvit.

2ª INCIDENS, PLAUSIBILIS.

ANSCIA SIMUL OPIONE, FIDE DEEO DE, OBTO INEO DE, INPU. STARE POSIT?

ARTUS tus

ALIQUA SUPONUNT, PER Xª DIFITAS RESOLVIT.

Portquagꝝ imuro deporty, inquirit, num hec tria Scia, fides, dubium ita oponant, vt ponant ceu ineo dg int: Deinsurt ẽ, an Scia tg actuale, qua habitualꝰ stare posit ineo dg int, d opinione aut fide tg actuali, q habituali deeo dg ppe obn. Dicit ineo dg int: certꝝ enim ẽ dg obty posit Scia ea vno int, q ab altero ty probaliter, de opnatiue Cognit, de alterꝝ ignorant Persone, vg aliquis phi dicit hec Lemores nouerunt ani mꝝ immortalitatẽ; aliquis solꝝ probabiliter, qui nunc eunt; alicuius cognite negarunt. Dicit pariter deeo dg obto: posit enim dg int aliquis certo Scire, aliud tg probaliter Cognit, aliud vero dicere, qd dicenda facultatiue sciant.

Notandum ẽ 1º opinionem ee indity alicui ut ppi dicere accessu, de inhumanenti adpositione. Hec alicuius accessus oriuntur 2 fonte. 1º ex obta cogno, singpe, probty, dicentꝝ dubto, vg, Puer Curtius nunc ẽ in pestilentia manti ad hzio causati a pposito; nullꝝ enim agens naturale q̃ particulare producit nobilitatẽ, se effectꝝ, de bent. 2º tg entia a Conexione pratꝝ dubto in pro ducti nisi, Conexione illa mett in dubio. 2º ex parte intus cognite, singpe, dubitet pealtꝝ natꝝ dnus dubto. Porro tametsi hec accessus opinione pnihil nimus dnea Vera natꝝ dnt tamen ni ppi mali, quꝝ alicui indebitꝝ opinio de qua adubitatione, dnus pcione. A dubitatione quide, qua mens hinc inde varie natꝝ tag, party 2ª dictã, vg motiua ex quo ad vtag ppartyn ẽ manꝝ, vg neutra ex parte proponunt ratiocinia, quꝝ ad vna, party magis mouent, quꝝ ad altera, ad pcionem vo, quꝝ ne hinc quide ad vna, party potius, quꝝ ad altera, stabilem ducheg.

Notandum 2º hoc ẽ hanc intus ne limanty, ad assentiendu alicui ppi pariter humanꝝ dicentis. Hec de 2 supnali, scilicet, Deinde Prior nihil bonitꝝ, sapientꝝ, ac Vtile Deitate Cachendy Vel ante: Deinde Deus in finitas alias Qualitates pfectiones, nec fallit, q̃ ab eternitate nouit, nec Verbo sui nos fallere potuit, q̃ optamus, de via simile. Porro eorum tatamo-

UGR Biblioteca Universitaria

nio Cæ[sa]r intuali, nego Angeli, unus. = Voto 3º: Seig opinione, d hoc ad invig diversa pax, q cæsarit cognio certa, deviden Veinarig. Opinio vo é incerta, d Vei probabilis; fides vi alty diva, q uid certa, bq durquit ab opinione, s é incevidens, d obscura, bq alia diversa mint: ppo aug Credita an de rat imhg ad actum exercitatoz, scalty q autorit dicenti, d Vere dicenti, s ita dcia. Ad ita declaratis ir vasime lon dicha Vgs illi smilia.

Sit 1ª, d mio pzali Dnis nais Seig, fidei, d opinionis po. ut tæneo dg inter decodg obtio fidei vera media. nec d Dns 3º, d ihus 24ª, nunio 21º, vbi dicit, 58 Pzg, d Joang, qui Vidi erunt Charitg dng Cuccifigi in po mia, hæc dg actuali, de Mis Cau christiane: hebatg, inquit hais, quo Credidi erint Cauci fieri ong, s é Vidi erunt: g cert hag fidei mint, tare dcta multo mais d hais Seig. - Pux: 2º Vai: Parent hæc fog de Eucharistia ne Ad Charitg ga cé Ventung Charitas Dni in Evangelio pzalizat, d opinionga ex matre Fide ad Pgenti. s it ora undng Seig g certa d Vai, g certho. Itg de quante in adorando Eucharistig Sacramento, pcita aliqui simul hæc fide, rep g exurlat nec vllo modo imhg ionis g opinionis g rit subtyi alnga alioty accidentty, d Seig g rit accidens absolutty g externg, g decodg obtio fidei vera media, sup falitate.

Sit 2ª pzalis Xi: actus Seig, fidei, d opinionis nequent simul é in eodg intio Cia, d obtio, d Imca de palitg. Fide catty. Itg é exparsa Anthi 2º posteriorg, Cia 3º d Dilectos upraactatg nunio 1º. Dilig à 2ª d Vei clament quidg modo in. Pux ex Anthi quatty, ad opinionis, d Seig: Repugnat id, d eodo 0xo de abio de actuari, d nais; s ó opinio, fides d Seig à de eodg obtio hæc fide id, de eodg, ab eodg a pamasit, d nais: g ex. Maria stat, alio quig simul lectid, d hæc tg ribus on ity d pzig: Impossibile id, simul e, d hæc pocc, g possibile, vitaeg 2ª d actoria ab pzi Vai. Maria ebrius met Anthi cristati, vbi pars prohibia, hæc de Vidi erunt ione d actus nunio 1º: ex his 3 pzig g hæc in pocc id eg d Vg simul a pinet q mihi, d Scat, alioquig ex ti mas ctæ g d Vg alii scheia in pocc d nais g pcia nequit. Pauci erint pontis, ex ti mani ex plicaa pagi in vbing gai, nacen pocc id al d nis pzig, g al hæc pocc id al, seug id, g ex ti mas ex pzig quig Cognio Veinarig hog, nanio cal, g opinio ny quig Cognio Vei dtingenti, hog pocc id al, ac dentid g de eodg a scat, d nais: d gentha ei gnatui cig, s vidi tzia. ☙

D... vó ne Probati d: g ecclesiæ in aliqua simul y d pontes, cag eorg simul ii, d pontes in causa rodg, g parent simul causare; s ii al tzia causat, a liam Causa rit, pedita a fontani causa Illius. Itg d hæc, d opinio sint g plia, d pontes in eodg de eodg, s aliqui heat d opinionga de aliquo, d hæc vera at de monstrato Cæsary, g d opinio, si ex ig cag sint in eodg, s ii ect, medig, d dialecticig, d demonstrativ. d dialecticig nihil facit, g edig a medio demonstrativo, ita g nig quæ g ecclesiæ erunt simul, nec cag simul causabunt.

Pux simul id de Scia, d fidei: g eodg obtio, d medg de palitg ex périt simul é eodg ig é, g d fidei: g de eodg ne Scia, d fidei hæi negunt. d ab ecti Pux ami g plicat id, g obtio, d medg de palitg, d Vei ptheticuardo pontig é, d nec evident cogny, ceny g dictionis ii pontes ei ptheticuardo in tra obtio ig d fidei g de forc evident, d nevident cogny; evident g quidg de exny potii é eodg obtio, Seig g natig Causa rare nii evidentia in intra in é evidentio, g é obtio fidei, quig ex tra liat in clud tri nevidentia, d ab ea liquo obtio, s ceny hæc et evidentig g nect fidei. = ad hæi 2um. / olucher acgutody fuerant.

UGR Biblioteca Universitaria

ARTus 2us

SOLUÕNES ARGUTORUM PARANT

Arg.1 da 1ª 2ª 3ª: Dnia negauunt ee nimul; haun fide seq̃ dopiniõ 1ª Dnia: glc. Rũmios: Clara, dobcura, certa, dincerta 1ª Dnia; haun seq̃ eclaus decretu, haũ vo opiniõ incertu, haun fide obscuum: Dsputa Repugnat haun fide seq̃ dopiniõ, quaq; exq̃ actes, rendet 1ª Dna Exactes illoq haq̃ porunt simul Conuenire Cadeobty incadeobty ng nechaũ: Respõ do maq, pdirquiendo miq: haun fide 1ª Dnia Cadeobty pdigmotiuq: q̃ uerant Cade pdiuera media pio.

Ad 1ª maõq Vrbo, nando maq Dna dispantiq, q̃ haũm Dexunt actus euidentiq, certus dentiq, nõ euidentiq, dincertus tudinq intui, sipfacilitq; ee pdiuersa dispantes facultti, emotiui, propositiui nunc Clarę, nunc obscuri, nunc certi, nunc incerti tendan vnobty, actu vo nq Vaq, halq intuiti Cmunicat; Vndeq actus ecertus, deuidens nq euidentiq, decertus dinq municatiuus; q̃ vo incertus, din euidens ehit nty dubiq, dincuidenty. Repugnat deq dinty Vrpbicuiusq, obscurum cerus, dincerty, euidenty, dnn euidenty; q̃ inq Vrpugnat pr patens actus Vrpbicuiusq obscuri simul Justus, dimeq pfalsiq; negrelat diuersa, falsiti Dideren pdeq dico, acdehachus; porunt exq actes pdi opiniõ niq, deq incodq intui simul ee ni simul tus intelligat proq, mediata dnc uaq, etiam quę elicuit actus seq̃ cuiusq falsitgobti, stq exercere pariter actus pdi Cali.

Arg 2ª 2ª 2ª: Apostoli habuerunt fide q dionibus artis, alias fuerunt infideles; equidq habuerunt cuiq intuitiua, deq dagnetatis, Vg Cruxfixione, sepultura, Verurrectione, Ascensionecq fide q Stiq habebant de eodq: = Respõ, dsolui hanc obiectionq, Dloco supra citato numo 21º phaesecus: si tenet, q omnis actus q, sit vna fides per se q habuerunt fide q de aliis actis, di talze dicunt ee pryze Cruxfixu, sin Vidimus; eq quo Viderunt necessario dixerunt protinus, necquę, Vecogitando illius Cruxifixi eang habuerunt fide q dea, sicut nec q Viderunt intuitive habentty hanq quo illud Credidirent, sin Vidimus: Et numo 31º post quę ad seq propiedutq 4ª Dnionis assignat, ne pe, quit certa, di dens, Veinarq, e pfag, subiungit: illo nõ accipiendo, seq; ponde eodgee simul seq; fide q Bchit, stimuin Vrportatis Parisiensibus eadq supra citata, qe Drentit D. tor 2ª 2ę 1ę 2ę artõ 5º.

Arg 3ª 2ª 2ª 2ª: Dnia cuico actus seq; fide q dopiniõ nõ porunt simul Intuitiue q dugcognitionis eiusdq obtq quę ysnat Clara, q certa, alia incerta dincuidens simul Conuenire porunt; sitane: glc. Rũmios: quę ysnq o cuiq infumq, dexpark secundty, altaq, rang pDuaq pillyapprehit obtq obscuri, dincerto, pluimis pClara, q certissima: q eiusdq obtq cognitio actualis pdiuersa media cibus ee simul certa pincerta, obscura, deuidens: = Respõ do maq, dnando miq, ad probadnq duco exq ply probatq nec ad probandq, q inca hy pothi nec ad q facultas, quę Clare Videt, do brui, certo dincerto, q ergę de eodgo nino intuitiue, inquo actualis cognio Clara, do brua, certa, dincerta Vrpbicuiusq obtq 2 inca q Vaq, simul Dicitur negari.

Arg 4ª: Nonnulli inuicq pugnant accnnus, dicentes quq actus Certus, dincertus, simul

UGR Biblioteca Universitaria

onimoda simultas duas aní, ma. 2 the, ely Vpeitur Diuas ſrone, quę ſ. simul duas one, 2 tur, d simultnáa q Velatiuu, ſ. hoc stat pro tatore ongruitę, q tat simul intellegant P. p. ſtelio, ſ. ſita intelligio, ichewee at. ſ. nue P. u. ſtelio, de explasio let ghortaas, aqueatiuu, dq abalatiuu, de hoc simultate prog ediamus, nec ſtę, in alienę mergimitamus.

DE MISSIMULTATIS.

Sotnú porinta liq ę simul quot mu ſut dice ſ. pura lio. 2 hurſ, tnú, máry, quę mas naę, dnatis mentiony facit. 1us ę simultas ſ. poni, q ingſ. de duabus ody ſ. pore in ę qualitę, protody durans. 2us ę simultas, q aqueę duabus ne Vequi unitę, q decan 2 ad unitatę, 2q. qeny ntęa alteriu, ne ſchent Velatiu, mutua qui ſ. pald accepta ſ. simultnáa. 3us dení, ę simultas diuiniu, quę data ſ. duas hás, que duudentes ody, quas ho emo Valitas, cum alteraſ simultę, q. quę, mediate 2 huntantiu.

DE SPECIEBUS, QUAMIS MOTUS.

6 species motus enumerat Arſtotę, 1us ę motus generatiónis, ſ. quę, sola subſtia adquirit. 2us ę corruptiónis, ſ. quę sola subſtia de hurſ. 3us ę augmentatiónis, putaccreónis, ſ. quę, Vę adquirit maq. quę. 4us ę diminutiónis, seu decreatiónis, ſ. quę, Vę de pendit a liqua quę ſ. parte. 5us ę alteratiónis, ſ. quę, Vę adquirit na vq. qualitę, q dependit ab ly ſ. quę hát. 6us dení, ę motus localis, ſ. quę, adquirit Vę, ſ. de hac omnibus in hác expoſitione tractabimus, presumendo Deu ſ. ſpant

DE MISHENDI

8 signi ſ. pro ſchemis Vocabuláe enumerat ſ. hui, simulus, intellegá Pultmú, prę mentę, 1a ę hui qualitę, quę ę vocatiuu, ſ. Dicia. 2da ę hui quę, quę t. bi cubitę, q. hi cubitę. 3a ę hui ę 1us d. dat. hoc, quę ę Vocatiuu. 4a ę hui ę aliq ę naliqua parte, quę nulla, ę nigilo. 5a ę hui ę ſ. pro parte, ę manus, pedis, capitis. 6a ę hui ę aliq ę mouere, q. Vę, q. ply, aqueę. 7a ę hui ę aliq ę pariendo, q. agere, ę. d. unus. 8va dení, ę hui ę cohabitando, q. hui ę absolutę ſ. hui ę 1us d. dialectię, ſ. Nouiſsimo ly 1us d. dialectica, ſ. tinuus, q. ę simultas ę gi nouissimę ſ. de illi, quę ad ſ. ſ. 1us d. logu, ſ. pectant

OVTINĄ HUCUSQ DICTA CEDANT IN VRĄ VTILITATĘ
IN LAUDEQ OMNIPOTĘTIS DEI, SS. ET INDIVIDUĘ TRINITATIS, BEATISSIMĘ DEIGENITRICIS MARIĘ ABSQ ORIGINALI LABE CONCEPTĘ SPECIALISSIMĘ NRĘ PATRONĘ, SERAPHICI NRI STIMATIZATI PARENTIS DIVI FRANCI NEC NON VENERABILIS NRI MARIANI D. IOANNIS DUNS-SCOTI. AMEM. OMNIA HUCUSQ DICTA, POSTEAQ DICENDA PEDIBUS S. R. E. SUBIICIO.

FINITA EST DIE 14 MAII 1745

UGR Biblioteca Universitaria

UGR Biblioteca Universitaria

UGR Biblioteca Universitaria

Expositio

In Methafisicę Libros seu tractatum

De Ente

X.ª Vestigia N. D. S. Joannis Duns-Coti

Ovium Thgorum, ac Phorum Principis

Ordinata

A P. fr. Gabriele de Risquez

Sacrę Thologię Professore, et in hoc al-

mo Coenobio B.mę Dei Geni-

trius Marię Phię

Lectore

Incepta die dezima Septima Mensis Maij

Anno à Virgineo partu 1745.

FAC DOMINE, VT OMNES CU-

NIL CANITUR SUAVIUS NIL AUDITUR IUCUNDI. NIL TURD COGITA-

STODIAM US ILLA OPTIMA VERBA, DISCITE A ME, Q.ª MITISSUM

QUAM JESUS

OMNES SANTI I REGNI CELORUM

HIC TRACTUS PRODEAT MIHI MULTUM

ARIA SS. ME AMPARE.

ADIUVENT ME IN HAC OPERA.

VT CANTEM LAUDEM JESU CHRISTO FILIO DEI VIVI.

JESUS MEL IN ORE, IN AURE MELOS IN CORDE IUBILUS ME mento MEI. AMEM.

UGR Biblioteca Universitaria

PREFATIO AD AUDITORES.

AGREDIMUR POST LOGICE EXPLANATIONEM (AUDITORES charissimi) TRACTUM METEORUM ELEMENTARIUM ET QUIDEM DE IPSA SUBSTANTIA TRACTUM DE NATURALIBUS PHILOSOPHIE PARTIBUS NATURALIUM METEORUM, NATURA AUTEM D.S. ET QUAM PROLOGUS METAPHISICE NOMINAVIT METAPHISICE, NATURA EST PRINCIPIUM INTRINSECUM MOTUS ET QUIETIS EI CUI INEST PER SE ET NON SECUNDUM ACCIDENS. ET IDEO EST FACULTAS RES FISICAS EXCEDENS, ET QUIA PROPTER IMMATERIALITATEM OBIECTI LOGICE PRONUNCIATIONEM METEORUM INSTITUIMUS ANTE PHISICE NOTITIAM. HEC ENIM FACULTAS VOCATUR AB ARISTOTELE PER ANTONOMASIAM PHILOSOPHIA, A MULTIS D.D. NATURALIS THEOLOGIA, ET SCIA DIVINA, SAPIENTIA DEORUM ET HOMINUM, AC REGINA SCIARUM AB ALIIS PLURIBUS. AD INCHOATIONEM IMPETREMUS AUXILIUM SS. GENITRICIS DEI MARIE, ADIUTORIS NOSTRI N. ANTONI PATAVINI.

DISPUTATIO 1a

DE OBIECTO METAFICE

Ut moleste nos premimus, dum ecce plura placita, ut petamus, hic velimus quasdam proemiales metheorum perquirere, an meteora sit scia, an sit practica? an speculativa? et transitiva aliquo quales? Quod declarari videtur ex dictis in proemialibus logice, dicendo de meteora proportione, servata quibi dictum est de logica dicendo, et in proemialibus solvenda gamma quale est obiectum? quale per se, quale tamen, et aliquid accidentia ad obiectum quaerenda.

QUAESTIO

QUOD NAM SIT OBIECTUM AEQUATUM PER SE METEORUM?

ARTICULUS 1us

NRA SENTENTIA PONITUR.

Sub orthis rombis, quod ecce obiectum in dicendis in praemissis libris logicalibus dictum est de meteoris dicendis, et illa facultas, seu scia, qua omnia, quae contra cognoscimus, omnia quae practica dicta et transcendentia. Explanamus, nec in naturalibus meteoris casus, quos dicimus practicos (et quos possibile est de simul esse dicere) alterquimur. Sub ubi dicitur, Velle tria varia dicendo mis. meteorum obiectum, nobis placet sententia Aristotelis, dicentis quod scientia quae tenet per se de passionibus, quae insunt Deo, et Creaturis, subiectis, accidentaliter obiectum aequatum meteorum. Quam docuit Aristoteles meteorum, textu 1o docens eos speculative, proxime, quae ei pertinent. Et libro 6o, textu 2o ait de ente, proxime, accidens, quae ei insunt proxime speculantibus ea. Ut ergo teneat quod meteora sic patet in loco

Qui exponens verba philosophi velata ita loquitur. Hic docuit quod quidditas seu meteora speculativa inquantum, ly inquantum accipit velut philosophice animotandum quod duo faciunt entia

UGR Biblioteca Universitaria

Vao ꝛa li obtua hui⁹ scij ⁊ q̃ d̃ Rideratinhac scia, d̃ rideratsub Vaé, q̃ é ens p̃alis? Notandu, q̃ nulla scia ~~scia~~ meta d̃ rideratens in qua p̃ens Dñi ⁊ 4ª sa docet metaÿ é una ex tribus scijs Vbi, q̃ rideratens q̃ é obtú Vale; ⁊ ens q̃ é obtú Vale é Dñe Deo, d̃ Cees, subtú, d accidenti: g xª d̃. ens tali mó ꝑtú é obtú aquatú metz.

Pũ unc Vaé: do q̃ é mãi⁹ dñe in aliqua scia, d̃ ꝑprehendit onia pleg⁹ scia ꝑticulãi agit, d ad q̃ Veducunt, ens, g, ꝑ ꝑ ꝑtunt ꝑsones, que a tali scia ꝑ rideranté, é obtú Vale aquatú: ⁊ ita se habet ens Vale in tali d̃ munite accepti d obtú metz: g x. Maior é certa, suadet⁹ mõnagen d ꝑprehendit onia entia Valia, tã ꝑ finita quã ens increata tã ꝑ substãtia quã accidentia, pleg⁹ vnico voce ꝑdicãt, ad ꝑrig onia Veducunt, d quæ ꝑ g ꝑsona a meta demostrat de aliquo ente ꝑ Vacent, hic demostrat, g oner d dicens obtá aquati ꝑtinente hic in tali acceptõne accepta: do cũ, q̃ tale obtú ꝑ tale metz. a

Pũ d Demy: excludendo onia alia obtá, quæ ã dª xũs angnant ꝓ obto aquato; d ens é obtú metz, q̃ ens Vale, d Vari positivo, d nativo, g obtú, Scij deu tee Vnivocu; sens Vale ens é Vnivocus, ꝓhentis Vaiis, d nativi: g ens é tale obtú. Nec subtá ample sumpta é tale obtú, g meta vexat ª tã transcendentia; ⁊ de subtá ample sumpta solũ Vexãtant ãs tã transcentales: g subtá ample sumpta. Nec Demy: Deus é tale obtú, g onia quæ tractant in illa scia, Veducunt ad obtú aquatú, ta quæ ꝓpates, d ꝑsones eius; ⁊ quæ in meta tractant, ita ad Deu Veducunt: g x. Nec dem⁹ ens tm̃ itú, g Deus d nitet, nec obto metz; ⁊ Deus d nitet nec ente tm̃ ita: g x. Func hic; ⁊ nullu aliud Vemanet, nisi ens Dñe Deo, d Cees, subtú, d accidenti: g tale obtú é aquatú metz. = ad 1ª us Vplú solvunt.

ARTũS 2us

REPLICE SOLVUNT

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA DE GRANADA

Ad 1: obtú aquatú scij deu et hæc ꝓia, d ꝑsones demostrabiles de illo; ⁊ ens Vale nequit hoc hæc: g x. Pmissa quo ad 1ª ꝑtes: Ens in cõe debitu ⁊ ꝓplex ixte solubilis in debitú ens, d ens; ⁊ debitus ne ixte solubilis in hæc ꝓia: g x. Quo ad 2ª ꝑtem Pmissa: ens in cõe ens habilis Vnivocabilis qualibet Ve, seu Valie: g nulla dat, g subtú nequit ee de essentia sue ꝑsonæ. = Rebõ dr quendo maÿ quo ad 1ª ꝑtem: obtú aquatú hæc ꝓia, ⁊ ens di, ⁊ cognendi d ens, ens di ꝓcise, nõ maÿ, d ãtia minor Vexãtias, nõ d ens. Ad 2ª ens in hæc ꝓia ens di, pu causæ essentiales: hæc ꝓia cognendi, qualia ꝑtes mis demostrationis, ⁊ substãd obtú scij. Ad 2ª maÿ ꝑtem, dico, q ens in hæc ꝑsonæ propias, quales ꝑtes bonas, d malas, mille q essentialit in mi ꝑtibit, ⁊ tyxx, ut infra dicemus. = a

Ad 2: ꝑfectissima scia, quale é meta debet hæc ꝑfectissimu obtú aquatú; ⁊ hoc ne ens in cõe, q̃ in dicit ꝑfectõne: g tale ens ñ é obtú aquatú metz. = Rebõ dr quendo maÿ: beatissima ⁊ hæc perfectissimu obtú aquatú. Di duratu, quatú ad Vaÿ tale ꝓcessu, no; qua-

UGR Biblioteca Universitaria

ntis ad hoc, ú dicerat dñice subiecta ens rubi subiectum, obtis. Dicerandus in scia, Ido mag, Dicta mio-
re ade, dicine, nat Doa. Licet ens ú sic precendens, ab initio, & infinito positive, nec precong, nec
ppterecong dicit, Cetera ens ú? prehendit ens infinitis, a meta Dicerandus dicit sua ppterecong. Unde
meta e nobilius ma, n solu ex parte obtis pialis, ne pe, entis infinitis, sed ex parte obtis aquatis, seu
entis, ú sic. Nec xa nobilitas obtis pialis metais debet nobilitare fmisiva obtis aquatis, ne pe, entis.

Arg 2o:

Ens latissime sumptu, dne entis Vtalis, Vais obiectu intis, univocu: ergo obtis alicuius scie, n alte-
rius, qz metis: gen Dnex. Pan: Licet ens latissime sumptu, nit univocu, Verptu entis Vtalis, Vais,
e analogu, s analogia sufficit ad inducendu univocu, Vais, Cibilis: qz. = Respo nando ans: Hec ens sic
sumptu, nim portat de obtis aliquis pceptis, s solu dne nis ens, q Vais dicit ens, n q Vais, entis Vtalis
participiet: sq ad mu, entis, Debitis. Unde nec het q e, nec propias passiones, nec reliquas dic-
nes ad obtis scie requisitas, ac pro inde ens intali latitudine sumptu, n pot o biectu intis, nec univ
Vais, p fectu pceptu, ab ente Vtali, Vais, ú ex Dicendis clarius stabit.

Ad probacoes Respo pmitendo
mag, Do diquendo mis: s Analogia ex univ Vais, cibilis, tam analogata sint cibilia, sup se,
ú accidens, seu indirecte, Ido mis: tam analogata sint pre cibilia, non mis, Doa. Ens univ Vais
e vhg cibile, et atis cibile a meta, s n pre Dicte, s solu p accidens indirecte, Deductive, q Cu, sit quis dg, imitatio entis Vtalis ad meta, quis de ente Vtali agit, salte Deductive per-
tinere debet, q ex 2o meta; cui rde Scie Dicerande id, q tale sit plicit, Dicid, q tale Vtalis,
sicut teologia moralis, quis pre agit de virtute, et indirecte, seu Vchine de Vtio, umais Vtute-
tis agentamus.

Arg 3o: In Meta agit de ente p accidens: q e u dne entis pre, Do accidens e obtis aquatis
metis. Pan: Dicerando tali entis ad aliquas scias spectat: s n ad alias potius, quas ad meta: q z. = Respo
dirquendo ans: In meta agit p accidens, Ido, agit pre de ente p accidens, non ens, Doa. Itaque in me-
ta solu Dicerat ens p accidens, quatenus obicit entis pre, de quo pre, Dicte agit, q e Templare, seu
agere p accidens de ente p accidens. Ad probacoem dico, q Dens p accidens n intruitur ratione ad demon-
trandu, vna aliqua scia, nulla scia Vtalis excogitari potest, quis de illo pre agat, s tu meta quis De-
ductive de illo agit.

Dub 1o: Subqua Vae meta ahngat suu aquatu obtis? = Respo, q Vais subqua,
seu obtis p ale quo metis, e ibrugen, inquantugens, Vaie, q n scia illa Censet Vais p alis Dicerandi
de suu obtis, quis Distituit ibrugine nali, q scia pre Dicerat: atque ita e ibrugen inquantugens
Verptu metis: g ens inquatugen e obtis p ale quo metis. Nec obstat dicere, q ens e obtis p ale quod:
g n erit obtis quo. Nec obstat, inqua q ad obtis n het plusa prata quis possint ahngi a diversis
scius, n e nece ag i nare Vais subqua, dis tranta Vae quis, s tunc ide e obtis q, Dsubtio abstracto,
seu Recluplive, erit obtis quo, sicut in teologia Deus e obtis q, Dsubtio Deitatis e obtis quo.

UGR Biblioteca Universitaria

Dub.2: an meta attingat omne Verum q dicitur, n solum in Dne sed tia in particulari? Pro intelligã
duvii supo 1o q dicitur ss in 2o dicta: alia Dnes, dalia particulares. hoc explicatur in hoc inquo
dicitur Dnes ss Vão entis, subsistg, corpori, viventis; s pecialis vo ss Valitas, Potentias. = Supo 2o q 3o
ceptus Dnes tg substantiarum, mtalium, quam materialium attingunt, q abstrahuntur a mia: 3o
ceptus vo specialis substantiarum mrialium ss in 2o dicta; alia in Creat, in 3o ceptus propriã Dei, alia Creat,
in 3o ceptus propriã intelligentiarum; 3o ceptus vo propriã Dei, q de summa Deitate quæ, secundum voluntatem ipsius
vult, videt, dixit vult, n videt, nisi naturaliter cognobiles, aliquam naturam scia, quatenus ad theologum spectant,
supposita Revelatione videt; 3o ceptus vo propriã substantiarum immrialium Creaturarum; Vamia prout cindant, dixit natu-
liter cognobiles naturam ad aliquam scia naturaliter pertinere de ventre prout q in meta collocant. Unde solum Venit
dicitur de 3o ceptibus propriis substantiarum mrialium.

Præquo notate, q meta 2ae dividenda est: 1o prout in ea ponit, ide,
provnalia phia, fcia, dmeta 3o plectente. 2o provna particulari scia ab aliis 3o dicta quomodo de facto in-
stitutæ ab Auctore, qui fcia, dmeta, diquit inco, q vna agit de rebus corporeis, alia de incorporeis, o
amia abstractis. Unde dividendo modo devet assignari ens pro obto metæ sic, ut sit accepta, nam meta in 1a 3o dividenda
3o dividenda ens proutens, ly prout denotante Vam physicam, ly omne applicandum, quæ het, dicit meta 3o dividenda tot
res tam reales, quam mriales sub propriis Vatibus q omnibus Vatibus in universo, at meta in 2o vero nu 3o dividenda
ens prout ens, ly prout spectante Vam physicam, singere Veritatis, ide, ens, prout ens abstractum a mia, hus
modi scitia.

Rspo bet, q in meta sumat prout scia totalis omnes alias scias 3o plectente dividendas omne Verum, q dicitur ens, solum
in naturali, quæ ens hæc scia in particulari, et sub propriis Vatibus specificatæ, sive sumat prout scia abalis 3o dividenda
qua solum dividenda est, quæ abstrahuntur a mia, vel ens, ut intelligit, dari mia Valis, vel Vam, ut Deus transcenta-
les; tales Vatis entis, subsistg, alia reales, qui in 3o dividi possunt in 3o dicta ad Veram reales, dimrriales, et Vam anco-
dotam, brilliantem, secretam, pluvium, etc. Dum dicunt meta dividenda esse omne Verum, q dicitur, tg in quo, in particulari, o-
quantum dicta sit ab acceptione accepta; at vide, quæ sequuntur solum dividenda in naturali scientia Verum, procedunt dicta,
prout modo instituta, dua fcia 3o dividenda.

Dub dubium igr, an meta sit scia inquantum agit de huius transcendentibus 3o dividendis, inquantum agit de entibus, sic dicit
quatenus agit de rebus Deo similibus. Ante Resolutionem dubitatur, q primo requiritur ad scientiam Veram ad cognoscendum hoc
totum et illud, quo medio ante cognitum aliquid cognoscitur, quæ medium sit obtentum? Primo, secundo tg, q primo, Resolvitur, ex quo
Verbo primo, dinquo Resolvitur, negative, dicta, quæ dicta sunt dubitanti, dinquo Verbo primo Resolvitur, hoc primo, solum in rebus Resolvi-
Dicitur 2o, q meta propriescia quoad res de ente transcentali, Deum, Bonis, Bonis agit. 2o Vero, q aliqua
facultas sit propriescia alicui, ut het subtg, dparone de ipso demonstrative, ita et meta, quatenus agit de ente, de
Deum, Bonis, Bonis quæ propriescia. Magna Cautela, Magnopere, quæ ens het primo, secundo, et cognoscibile, quatenus
ut in disputatione sequenti patebit, quæ sic pullulat, ut primo. Demum, quæ de aliquo het scia, requiritur, quod sit primo
ly plexus, secundo, ly totus, ex quo, dicta, solum, quod sit vnum ens, ut potest addemonstrandum de hoc, vg, quod res unum ens,
rerum, primo medio, at Valet, ipsa, ly plex Vatis entis, sic Vatis entis het primo, ly plexus, per tg, ad illo dari
propriascia. = dupo 2o = de ente, et Veritate in dicto. = 1o = q, quotuplex sit ens. = ratio Vnius. 3o quo ad vtrumque patet.

UGR Biblioteca Universitaria

DISPAO 2ª

DE NAA ENTIS REALIS IN NI.

Q. 1ª

QUID, EQUOTUPLEX SIT ENS?

ARTUS UNCUS

QE QUO AD VTRAQ PARTE RESOLVIT.

Hoc nñ ens é deducta a Verbo fiff. dñi ñ fatet, 2º rumi pñt, p partiali, qua nñ pars pñ, de ventya tali Verbo q̃ dicit ñ: ei illud, q̃ tralitie ponit extra Caas, qz de ño ñ ly ens dicato ñ pñt, p vo ens nñ, q̃ Deus ñ hñat caas, nec ei ñ pñt fe exiti q̃ ponit extra illa. 2º mo accipit ens nomaliter, hoc é, tq̃ agnñ subtiñ q̃ ab eo de Verbo derivat, quo ens nñ signifatur absolute p ly ee ñ, quo aliq̃ ens, u pñt ee p̃cedendo aquado, ex ponit dicta, de ente in hac acceptione accepty lomus.

Unde exiñs propria illius ñ explat: id Vaccum Ver distinct extra nihil. Et hoc denotat de pty ly exiñs Deo, Creatum, q̃ tq̃ Deus, quq Ceá p̃ brig exiñs distinctum extra nihil. Ens nomaliter sy ty, ñ pñt explan: id cui ñ repugnat exiñ extra a parte Rei. Quz quidq de ño ens, utpote dñit Deo, Rei, atq̃ ente realit tq̃ exiñti, quq p̃bile é capax exiñdi, de ens exiñs hñt ea de q̃ capacity, ad actu, ñ ducta, de illum de tuncty. Deinde in dñit ens Vaq̃ ñ ens, nec nãonibus, nec p̃bilibus, q̃ ñtz, sed tñ ñ pro ente nã, ñ pro ente exiñti q̃ capaci.

Supposita ex plane, sunde ex pñone ente realit, ñ hoc, potest inquiri ab Añ., an talem ens hñat p̃bia? Et supposita distinc p̃bilz, quz ex pñe ante dispaonis explata fuit, dico breviq̃ ens ñ nec dñ Deo, Deis, substy, de accidentibus tyrnt p̃dicagnñdi, reverendi p̃bilem. Hñc ex p̃cedit 2ª prologi, de ñ sunde ex pñone hñs p̃bilem, de pro pater de ipso demonstrabile de ente hoc p̃bia p̃bia, q̃ tale p̃bilem demonstrandi de pro: ens ñ ñ tale ñ no accepty hñt sua p̃bilem de pro pater: q̃ de ente hoc p̃bia. Ñ ñ, ñ talia p̃bia nequeunt ee plura, seu Deus lubilia in Vaq̃ genñ, de ñtz, utpote ens ñ ens plex, sed ro bilq̃ ing luus de pty ly: q̃ de ente hoc p̃bilis gnñdi, seu reverendi p̃bilem.

Nunc vo Cazq̃ pñt: 2m tñ ascendentis me, ty dividit ens in Vale, de ens Vaq̃, quo xy de pñone ñ ex plata. Hec divisa equivoci in sua equivocata, in det aliqua Vaq̃ ñ ens Vale, de Vaq̃, ut Dñs. tenent pecones q̃ Scotz. 2º dividit ens in finitum, de infinitum. In finitum ens é Deus, de nia quz ñ ens p̃prie, sive ventialia, sive notionalia, ng hgona ñ in finita, u p̃bilia, sive ventialia, u ñ, de dentice, q̃ Velacione originis. Ens finitum é Cea, de ne, q̃ ñ ipsa Rep̃cent, hec divisio ñ ventialis, q̃ nñ dat ñ p̃bilia ventialia Dei, Deis, q̃ finita, de infinita, quz ñ mi ñtur ñ Vbi tñ ens.

3º dividit in dependens, de ñ in dep̃ens. Ind ep̃ens é, q̃ nullo ñ pecingere cáz efficienti, nec finali, nec ñali, aut p̃bili, de hoc Deus. Dependens é, q̃ ab alio ñ aliquo genere cáz, qualitercumq̃ ente Creata. Hec divisio

UGR Biblioteca Universitaria

letmiáb d'ente finito, d'infinito Coúdat, pabilitý nécady, q'ser pales n dirtý. 4 divitímen natúy d
dtúgens, 2ª, q'p quad q'pontag'pfect née, quogradu nécti, solúdew, donia ew pramenta gabdent.
2ª, q'putet, dnéq'nitee exte, dare. 5 troce onúCeca inée exútiali. 5ª divitímen, y plex, d'porig.
y plete, q'excludit ong'porong tagfeg, quagmtág, d'tag'd'ponibilitý dalio, d'rec, solúdew étaleen.
2ª illud, q'd'stat exaliquad'porone, y altý calet trai d'ponile. / notatq'hée y plitán sumit, proeq'
hát dcepty y plitý, d'yn Resolubile en Plteatione d'cepty q'hec y plitán dicit y plit p fecóng sentia.
6 divitín

eurín actu, d'pontia. 1ª é illud, q'hét exitig in reactuali, sue actu gentiug. 2ª é illud, q'ad hue nexitét vé-
rig noa, y é in pontia obtiva, seu obtg pantg'producibile. 1 divitéw in ew pre, d'ew pacidew. 1ª é, q'p portat
rna, d'q'entia, in dividuale d'rotatg, siue illud'pre cengvnite y plicáti, sive d'porónu. 2ª é, q'ng portat
vnica, entia, y pluree. 3ª divitín subtig, dacidew. Subtia hic sumit, prout é idy acew pre, prout pre excludit
ong in hzentq acidentú, quq actualq, quq actinalq, sive tale, mý ens d'heat are, sive ad alio, d'rie d'pche-
ndet Deq, d'one, subtia creatarty, y plicu, quq d'positas. 4 tedew vó sumit proacidentú pramentaliçu-
iw propigé in hzere, d'fam d'subtia ng pacidew.

9ª divitín ivng, d'multq quq quidq nécia, d'pne pia divió, sro-
lq quq dq arignatio, qua ew ex ma parte arignat d'unité, d'ex alia d'multitudine; ata ng hzen Comé dicit d'
divionem in ew pre, d'pacidew, ng pacidew dicit Pale, ob aliqug unitý, quq hét in é pre portionatq, pde, unit-
tý pacidew; dicit vó multa pre cendendo abonis unité. 10 divitín ew ab rolutq, d'Relatívq, 1ª é, q'né palit,
d'quidtive ad alud, u tiáq ena generalissima, ng pe, subtia, quatas, d'quales. 2ª é illud, q'é palit d'quidtive
ad alud, u Relaone notionale, d'septq alia pramenta.

Dubjanvltra istas divisiones de ventes dividé in quatyp
in quatyp. d'ante Resolutóng notate, q'hic resumó né de quogté molú, nec corporea, y de quanté Virtutú, seu pfec-
tú. Vide ew quatyp ait illud, q'ex-pfectóng á cit, ew vó in quatq, q'nec pfectóng pnecy pfectóng ex re é portat.
Vide d'pter, stat in arignando ew in quatq, q'videt y plicaje, d'inporit de alia q'ew Reale, q'heat propig pfec-
tóng in toto omé entiú, d'dicit quatq Virtutú, seu pfectú, q'd'stituit ew quatq.

Dicó q: Deveer nario admitt divitóng
entis in quatq, d'in quanty. Ita D. Collectas 5 datas. Et Pú arignando aliud modg, boz y tali divitónú,
ng pe, ew in quatq. Relaone Divg originú, ng pe, Paternitas, Filiatú, d'spiróbawa d'tinent
subentiz; in entia in quata, q'nec pfectóng, nec y pfectóng ex re dicunt: q'bene divitín ew in quatq, d'n
quatq. Maó é Certa Pmissa D. loco citato tribus Verbis ficte dutrinú: 1ª fic, Relaone, oxginú di-
cerent pfectóne in finitq, ig aliquá in finita pfectú eet in y na persona, quq nét tinata á Pq, q'et in finita pfec-
Paternitáti nét et in finitú; atq ita nulla persona diva létinfinitep fecta q'in heet tive ong in finitq pfectóng y
hoc in q'Relaones Divg originú exercendent potiva in finitq pfectóng.

2ª Pósita, dut: one ens quatyp d'aratq
ad aliud é exceden, ve ex ercy; Relao Divaentag é pútig Relaoni Divg in entia in quata. Mao
é Certa Pmissa quoad 2ª partem istius p, q'Relao Divané ex ercea: tum. Relao Divaet ista q'istiug, q'pot

UGR Biblioteca Universitaria

exced⁹; hoc etiã sig: q̃ nõ excess. Pũ quoad 1ã partẽ, ne pe, q̃ nõ excedens: tunc Velaõ Diua ẽ tm̃
nisa oniũ entiũ; hoc̃: q̃. Pmũ: mensura 1ã oniũ entiũ, nãq̃ ẽ vnũ eor̃. & Velaõnes ꝑ plures: q̃. =
3ã Vaõ, que ẽ dãma ab excedẽte tract: tunc dax cũ 3ã Vaõ ãtã V⁹ dicta, sũt dr̃ q̃ uat Velaõ nẽ ãt
ne, p Doctẽ tm̃ infinita, sicut ꝑ tres dicte p̃sone; & hoc̃: q̃ ꝑ cõtra quarta.

Vltra Velaões Diuãr alia cõtra
ã quarta Scotj assignant, ne pe, pariones entiũ, mõ in tanicer, dicũt dãs ꝑ pres entiũ individualiũ, nõ tamẽ
hec dicta p̃ quidditiue Vaõ entiũ ꝑ alicui includent, nec propĩ, p̃ tecoĩ in Victo. Et quoad 1am instãt, p̃
hec diuisio ita dr̃ intelligi, q̃ cũ p̃dicta, ac quarta, 2ã ponit diuisam, q̃ omnia ꝑdicamẽta q̃ cũ entia absolu-
te includit, ã ꝑ Deũ, Cãa, Substãa, Qualitãs, q̃ntã, ad aliqd, quãdo, vbi, situ, habitus, actio, & passio, q̃
cũ nõ entia absolute in se uera, qualia ã pariones nõ intrãnt, ultra dicit ꝑ tres ꝑsonas diuinas, ad quarum
ꝑalitãtem accedit.

Arguit̃ 1ãr: si ꝑ 1ã dãr aliqs Veale, q̃ nõ heat probĩ ꝑ tecoĩ, tũ; q̃ nõ tã ens totũ
oñcentiũ; q̃ nequit dari cũ quarta. Pz ãã: bonã dicit̃ de oñcente, q̃ nõ cũ quarta pariõ: & ꝑ
tecoĩ, q̃ bũ ꝑ tecoĩ de ã. — Respõdẽ quãdo ãã: Nõ ꝑt̃ ꝑalitãtẽ q̃ nõ heãt, & dõ ãã: aliqs
Veale identicãtale, subdũ: nõ ꝑt̃, & ꝑalitãs identice q̃ nõ heãt, & ꝑalitãs identice, dõ, ꝑalitãs, & nõ
ãr ꝑ dõã.

Et q̃ dr̃ in quarta, p̃ quarta q̃ nõ dr̃ nisa, cũ entia ãlitãe includat, q̃ entia quarta nõ cre-
ntialitãtalia, & oly identice de quarum V⁹ identitãs ꝑdente. Vnde in esse nẽ het, singulare, nec bra illud dr̃
nõ ꝑ propĩ, nec ꝑ tecoĩ, tũ; & nõ tã; hoc ãã & oly requirũt, & nõ singulã illã mebra Vaõ entis ꝑ-
ãlis, q̃ quidditiue includerent; & q̃ cũ quarta nõ nisi includat ens, & oly identice, dr̃ obidentẽ de tẽ quar-
to, & ea ãbilla de tẽ, tũ V⁹ identice includit bonitãs, & ꝑ tecoĩ, q̃a ꝑ nõ ãbadõã: cui hic ex sua
Vaõ ꝑalitãe habe, & illã ꝑ tecoĩ, & bonitãs, q̃ cũ entia quarta, & oly dant tale ꝑ tecoĩ, vbi cũ entia-
litãs includit.

Notat̃, q̃ entia quarta nõ ideo dr̃ entia, & ꝑfecta, q̃ nõ includunt ꝑ tecoĩ, nec ꝑfectiones quales de-
nãõ ꝑ tecoĩ, & tecoĩ dr̃ tã, & pobiles, vnde nisi pignulla dr̃ ꝑfecta, & ꝑfectiones, & ꝑfectiue, nec ꝑfectiue, & tã actiue.
Notat̃ 2ã, q̃ Velaõ Creata ẽ ens quarta, nõ Velaõ Diua. Rõ ẽ q̃ Velaõ Creata ẽ finita, sed Diuina, quę
nec finita nec infinita ẽ, nec finita q̃ tunc haberet Vaõ partis, finita ꝑ se. Vaõ supra assignata, dulta hoc̃ ens quar-
ta, q̃ ẽ ultima dr̃ tũ, & ens, & deo gñ dr̃ entibus, tã quę ꝑ tia infinita, sec nõ Velaões Creatę, quę nõ ꝑtinẽt ad.

Dub: ꝑ dicta nõ tã oly diuisionẽ, quę omnẽ ens intrẽ diuisionẽ entis Veale, & quę
nõ Veale, sed ꝑ 2ã aduerte, q̃ hic non loquim̃ de diuisionibus entis, quę ꝑprie, & diuisiue, sed diuisionem Veale,
& Vaõ, pobile, & ꝑpobile; ens, & accidens, substãa, & nãtã, ens, & multa, q̃ dr̃ hmõi de alijs dr̃ diuisis, oly
si quis uoce uoũ intrebretãs, & nõ uerã de ꝑpositis, ac de ens ꝑt Veale diuisionibus, in qũ dat alijs diuisi-
bus, & ꝑ tã analogiã, q̃ a membris dividentibus ꝑtibꝰ. N. dicunt, qui existimant ones ꝑdicta diuisiones ee quales, & immediatas.

Ad ꝑtem Veale nõ tã, q̃ diuisionẽ ei nisi alia entis fuit ee ꝑpositã ens ee

ex maóri vñalite Vãoé q̃ mai⁹ vñalia præcedunt nagnitu⁹, ac prout de præd⁹ dividunt Vãy dnę, in
alig mai⁹ vñale, ꝛc divio entis in quaty, p quaty, e mai⁹ divione in finity, d in finity, q̃ d solu en qua-
nty dividat in finity, d in finity, sequit hanc ee mai⁹ vñale, d portiõy. 2° ex maóri distantia ex toxy, d divi-
dentij ente, ꝛc: Vãoé q̃ bona divio de vt tradi ꝑ me bra dia, q̃ mai⁹ distant mai⁹ dia ab identitg,
me bra dividentia, d distantia ab uiat ex de uee ite, q̃ mai⁹ distant parum ee me bra dividentia.

Vñ debem⁹ co-
hgere, duar divionũ ee que vñale, d tg extra ad mai⁹ mai⁹, e mai⁹ distarent, qua ex tra alterũ, vg, divio entis
in absolutg, d Verbtiuy, e que vñale d divio ne entis in Deu, d Crea, d tr a q ex aucta totu en, at ui ex ee distan-
cia ẽ mai⁹ vñale vna, qua ya ltra q ng Deu, d Crea in finite distant, ꝛ ab solutg, d Verbtiuy, ng tr a q ng me bra
ina bo ue ex tat Vepecit. 2° bet pauoniã e in maóri ꝑ mioni probinquitate divi dentig, divio ng Vãy, q̃ entis
mai⁹ divio ad ueniãt, prius nãa illud dividunt, vg, de ly entia les sint mio ues divio de præcedunt mo, intrinca,
d parsonis, d Deo ens intra que vñales d distantes, quo ruponito.

Dico: 1° ꝑ immediatg divionẽ entis ee in Deu, d Crea, ꝑ
suadet ita: Illa divio entis e oniã, q̃ que hẽt tales d dionẽs mentionatas, ẽ altg pluse Verbtia aliaty, sita
e divio entis in Deu, d Crea, q̃ talis divio entis ẽ immediata. Pro⁹ mi⁹. ꝛc: Pater d divionẽ entis in absolutg, d Verb-
uoy, d in subrtia, d accidẽs, qua per sint eque vñale, q̃ ex haurunt ens, excedit illa ex aliquo ẽ, q̃ de distan-
tig. Nã Deus, d Crea in finite distant, Reliqua võ, d onia in Crea Vepecian⁹. Sed pater d divionẽ entis in fi-
nity, d in finity, sit hæc 1ª, d 2ª d dionẽs, ꝑ tg hent 2ª, q̃ hent plures ꝑ mo, intrinca, illa vo hẽt plures en-
tiales: q̃ tali divionẽ dnunt tres dationes.

Dico 2ª: Si aliqua divio entis ẽt 1ª, Reliquy entes sub diviones, sint infinite hẽtes
nagnitudines ꝑ partes, d ltimet sub me bra altrũ, vg, Deus, d Crea divisy dnent ab solutg, d Verb-
tiuy, absolutg, d Verbtiuy, dnunt divisy Deus, d Crea, q̃ onia me bra dividunt en. ⁊ dñi quilibet ex hac di-
visionibus totu en aquat, d distribuit q̃ onia ee que 1ª. = Respõ dicendo mãy. Sit ẽt 1ª ex partes me bra,
quæ y mialis, Reliquy entes sub divisiones, d dõ; sint ex parte Vãoy dividentig, nõ magis bone ens q̃ ad q̃ Vão
pertinẽs ee ad q̃ me bra mialis dividit, d alie ex ras Vãy, d dicte sint tes que vñales, q̃ que latent ee me bra mia-
lis dicta, ideo nulla ẽt sub divio altrũ, q̃ ad hoc Vequirit q̃ me bra sub divionis sint in finito xam plu-
ralitatis.

Ad 1ª mã ne dico, q̃ ly pro bac ha divionẽ ee que 1ª ex parte dividentis mialis dicti, nõ ex par-
te Vãy aut mi dividendi. 2ª quo Colligit, hunc mõy, seu vandyee in ꝑ pria dicta divionẽ: ens q̃ dividen
in Deu, d Crea. 2° in quaty, ꝑ in quaty. 3° in dependens, d in dependens, d quo Colligit dividẽs ens ee nec abalio,
d ne ab se, ne ex ꝑ parte Vãoy, d essentia, creatg, d increatg. 4° in finity, d in finity. 5° in nagnitudy, d ingni-
tudy. 6° in simplex d Vpositg. 7° in absolutg, d Verbtiuy, 8° in subrtia, d accidẽs, d dicit ens ee quod Vibet ex his
in rua genia int media positis in præmento. 9ª = ad 1ª nã dico per sententiã obtinẽ ꝑ prius in articulis fidei
articulus = ruponitur alig ꝑ visiones obtinẽ d Nomalas, d alios Jesuitas declarãt

UGR Biblioteca Universitaria

ANDE ET VNUS DE CEPTUS ENTIS OBTINI PRECISUS A SUIS INFE-RIORIBUS?

ARTUS 1us

SUPOSITIS ALIQUS PRECISSIONES OBTINE? NOMALES, ALIOS DE CLANT?

Suponо ex dictis in sumulis. Deceptyée Dz, alteray phalę qui é actus intus, alteray obtiuy, qui é Vi cogná phalę actę, Veni pro titulo? suponendo 1o precisionę é tiąlis vna phalę p obtiuy a alię phalę é actus intus atingens vna phalię, seu Virtualitę, ratingendo alię. Obtiuy é q ex parte obtię ens indiuiduj Corruptit intuitiua na phalitas, au Virtualitas cogna, n cognata alia, dicę 2: alia obtiua ex naa Vi, q nepe ex duabus phalitatibus Vridentifatis, phalitatis intuitiua atingentis na alia natacta, id atingentis phalitas, n atacta phalitę. Alia é obtiua Virtualis, q nepe, ex parte obtię atingentis na Virtualitas alia natacta, id atingentis Pdu-cno Virtualitas, seu phalitas prima, n atacta patentię quę ps phalitatę.

Suponо 2o quod de Virtuta, Deceptyentię dicę é vna deceptyphalę in intuno stao, quo ty duplat Vazeu, unię abinferioribus abstracty, q nihoc ens, ni-gnifat immediate pluta, aut pluta, photius pluta entia vna, de similia in Valentię, cuię, Deceptyphali Corruptę-ę vna deceptyobtiuy entię, q Deceptyphabitabo obto specifat, abillo, ac ipsa vnitę. q yplicat vna deceptyphalę é vna, de precisy abinferioribus, de nec vna, de precisy deceptyobtiuy, n mallino bini defenuantę vnitę, de precisiony deceptuentię ea ypfectatiuam, ideo opuę hanc de movens, ipecattalis pfectatę precisio.

Vnde ex alio 2o precisio obtiua vna pfectata de aquata pliay pfectata de inaquata. ta é, de aliquo deceptuentię ita precisi de abinferioribus, ex naa Vi, o valty finity, unię ypliciter negex pliciter. Itiscat enpfectata, q Vao dicę alię vel alio abso-lutę precise pliciter Valę, precisiale, nec actu implicite ex platilla. Precisiony pfectata ella precisa vna de precisi-di, n dicę vna deceptyentię ex naa Vi, q Valendity ab inferioribus, de illa n includit valty, pliciter de in-fero 2o n propriarcoay Vao, solum precisi di ab ex plicatione, nec ex precisione inferioray. Unde pfectata precisio-obtiua Vedi de ceptyfectatiua vna, pfectata Vedi deceptyabstracty pfectatiua vna.

Quia hac mia de precisione obtiua n levis alta cathoria? de collata. Vna levis vna, de Pluro seruit precisiones obtiuas absolutę vna, ad mutuantes valy precisionę tales, tę cia, pscoty precisiones obtiuas defendunt, non ter precisione pmi tales: Deo ante pali dubia Nicolaus hac precisiones obtiuas statuit pprobare opacet. Quando duo dari precisiones obtiuas é diuersa-ta ab scolla diuity, de Ds. quę tenent plures alii Terminy. Et Pus? hac Vai: Nunc dari precisio obtiua, de cognitiua pfectata n cognata alia vr identifata de ipsa: ihec cognitio dari q dam precisio nec obtiua. Pro mig? al Valens pfectata vr identifata, de cognita al n cognata Vali: q.n.

Pma: alia via Corruptę de pdicto obtiua, quę Valin Corruptę, q quę hent diuersas defenes obtiuas pma pars dicti alterius de dicto pertinet Cogni alterius Cognę: q.n. Maior é certa q al dicti hoc patet Deus seruibile, q nullo modo Valet pfectata. Prima mia: Cognio de pdicta alia, de propria cognos-

UGR Biblioteca Universitaria

s deferéal nde fito Valit: gx. — Ih: al pñt de ipi rinceo, q̃ extraneus rerentiã, ; quæ libet de ifa extraneus rerentiã, alii
Vg, Valitas: g̃ al pñt de ipi in Decepta Valite. Maor pñt ratione, q̃ extraneus rerentiã, alicuius, q̃ etiã extraneus cognobilis
Pue mior ex phi, metẽ, Cẽ, da dicente: de tali nullius generis partes, q̃ ei bñt, ; q̃ is pariti pñt Vagenii, é extraneus Vag:
gx.

Recipiendã ritad haec Vat, dicendo ad Vm, de ronẽ alii in Victo etiã Valeat angeus, ; q̃ de pñt inoxie ad servatio-
ne, quę ipi tali pñtant, ideo hoc de fito absolute de alii uit tal, q̃ ; portat Conotatu, g̃ illi ę Valit in Ibetis, de pñt
ad de ma ong: — Ad ucis: Ad huc ex parte Victi cogñis alii natinguit Valit, g̃ nulla ro lis uis Pariis ony obtẽ, Vg, Va-
le in ensu tali nat de alit, tatu ma o in solu ad at ; ipsa Conotata: ; et iã, ; ipsa pro bra pallit in Victo, g̃ x. Ait pñt;
q̃ in solu ad uit, ; servatio ne di re ensus, ; et iã, dicit, q̃ alit er ne Valit: gx.

Demy: Servatio, ; Vã dicat ine ade pallite ende-
vitili, ; in sola pallite alii, ; ut dicta 2 l. 2ª: g̃ ex vi servationis cogñis, ; solu pñt in tis atinguere pallit, aut Va-
tualit, alii, ; nullo mo Valit, q̃ ẽ in tenty. Sed 1ª: g̃ ne mai Vã, ex ius servatio potius ducat in Cognionẽ, ex plicite q̃
alii, qua Valit; ideo g̃ in solu obtinẽ, ; et iã pallit et ipobile. Pue sequela: eade, pro ortus pallite, ; et Virtualite va-
in hoc, Vg, ex ãs vos, pñtis, ; servationis, ; de ius ortus: g̃ ne mai ẽ Vã, ; ut species ex servatio ne ortus de ius ta pariat
Cognionẽ, Clangali, ut is qua Valit, Det: g̃ is pariti tale Cognionẽ, ideo ; q̃ Vã o alii ẽ obtinẽ de ita pallite, ; et Vi-
tualite Valit. ao

Pua 2ª, ; pallit Vat: de ius mo, ; et iã Diuina Comunicat, ; in illo de ipso rerentia, ; g̃ ne Diuina patentitas, ; in-
se hoc 2ª pñt cogñi rentia Diuina patentit in Cognia, ; hoc ẽ obtinẽ pro ende re: ; g̃ de ant Valit obtinẽ, ; pro ens ione, ; ut
Vg: et iã, de patentit ex pressa Comunicatione, ; g̃ ex pressey. Pue 2ª: de toto illo, ; g̃ Corporis pet ex parte obtinẽ, ; ut ma
illud pratey, ; ex parte obtinẽ Corporis pet patentitas: g̃ ne. Dñi: Trinitas pluro nas, ; in Diuina rede, ; Vm ; ma, ; de existen-
tia Diuina, ; in alit Cognitã Deitatẽ, de existere, ; nitẽ ; et iã mey: ; g̃ pñt Cognitiua rerentia, ; quia Cognita pluralitas pro-
nas, ; hoc ẽ obtinẽ pro ende re: g̃ x. Ihs Valit ita to quent: Pro Malaga, ; ut fatal Illapsi, ; in Diuina ens ia.

Argument Romalis pro rentia.

De ade, ; rentitate, ; pobilee, ; de dictoria Veritatis, ; de cta pro ens ione obtinẽ Veritatis pñtat de dictoria de alitei
de Valite: g̃ ne de ant pro ens ione obtinẽ. Pmũ: cogñi p recognitã pñtat de dictoria, ; hoc Veritat de alite, de Valite,
quę, ; ade, rentia a parte rei: g̃ x. — Dñi: Ad mus: de dictoria, ponunt cogni, quia pro ducit, ; de pro ducit: ; pli-
cat alit, hoc pro ducit ine Valite: g̃ pli cat alit, ; cogñi te de Cogni Valite. Diuina ens mode ipsa matey, ; de Valibus or-
natey, hoc argutya ducit Valentit, ; dicit, ; Ro lus de Ludicante.

Nobis, qui distinguimus pale re tatem inter pñtat de Valite admittimus,
hoc argutylo re negotiy, ; de ante, ; de Diuina ens ia, ; de ade, ; pallit, ; de Virentitate, ; et pobilee, ; ine de dic-
tione de dictoria Veritatis, ; pmitto mãy: de ade, ; rentite de uta tis, ; pallit, ; de nõ mãy, ; de dicta ade, ; de nõ mãy, ; et ipsa do-
ctrina, ; et iã, illa admittimus: de ola distine Virtualitate, ; de aliquo mãy: de ade, ; pallit, ; de Virentite de uta tis, ; Virtualite
quę unt: ine de dictione de dictoria Veritatis, ; pro mãy, ; in dicta Virtualit, ; de mãy, ; de aliquo mãy, ; ine, ; de ut de-
Literenjal: de Valendi quę unt de a parte rei, ; pa rentia, ; qui Virtualit, ; de hoc Virtualis pluralitas ob tõ re, ; ut
ad pluralitate actuum, ; g̃ illi actus, ; tendunt in illa obta, ; nitẽ ; vnitẽ, ; g̃ pallit a parte rei, ; is Virtualit pluralitas, ; de Vir-
tuntia, ; de Vãe huius distinctionis pro cedentia, ; no bis salvant pro ens iones obtinẽ.

UGR Biblioteca Universitaria

dd̄ alicui: Cognio alū trāsiendal 2m̄ aliud cē, q̄ hēt a parte rei, 2m̄ hoc cē nullo mō dr̄ q̄ uit a Vali: g̃ publicat cognionē trāsiendal, q̄ hēt a Vali: Respō aliquando mag: cognio alū trāsiendal 2m̄ aliud q̄ hēt a parte rei aquate cognitionē mag: maquate actactu, d̄ omag: d̄ diguā mg: 2m̄ hoc cē nullo mō aliquid a parte rei participit, p̄mitone mg: fundalit, nomig: d̄ dog. Deny cognio pēt trāsiendal p̄ma cē a parte rei, p̄ma aquata, d̄ hanc trāsiendi pēt nisi simultabit Vale, q̄ nō deva, q̄ Clara, d̄ dion pegeuna, d̄ ia inquata d̄ tua, d̄ hanc pēt atingia, q̄ natacta d̄ alite. Vide cognio, q̄ pēt trāsiendi, q̄ p̄ma cē a parte rei, q̄ mō aquatē, q̄ mō inquatē, d̄ ic pegeuntē.

Ad alia. Ad alia notate, q̄ aliud cē cognire al, aliud cognire alicui cognitū, nq; p̄t fieri actus directus d̄ una parte Vel exercitus, ita q̄ aliud cē pegeuntē exal, q̄ aliud cognire alicui pegeuntē, q̄ una actus reflexus cognital, q̄ actualis cē pegeuntē, q̄ aliud cē intonale, q̄ hēt distā a Vali exercitū pēt cognitionē.

Ad ea, q̄ dicit cognio pegeuntē a tendit ad alū p̄ma cē a parte rei, q̄ a parte rei alicui tendit a Vali: g̃ publicat cognital pegeuntē Vali: hoc nihil deludit, q̄ uerū nāt distā ista pluma mihi actualit, d̄ ille actus sit duplex, q̄ tendit ad alū, d̄ Vale, p̄ma tendē, q̄ alū, q̄ uā actualit pluma, d̄ ob hanc plumā alit. Virtualit tranit cognitionē Vasias, d̄ ic ualuant pegeuntes obtuū, q̄ intuitiue. Pegeuntē hēt q̄ a argentū hoc proponit cognoui, quamor ex una Vel actualit diguemur, facile est ut nga a parte rei, d̄ una pēt ab una hēt dari plumā alitā, una actualit, q̄ admittimur tales pegeuntes, ola doctrina Vasias virtualit, ideo q̄ mittimur ad Vale solū diguī Virtualit, q̄ d̄ disputatis, Vespere de ista una nra pēia. Hac doctrina ostēat argutia solutionē actus nre pegeuntis, q̄ Vesolūit, d̄ Pūs.

ARTUS 2us

PRECIPUUS PUNTUS 1is RESOLVIT EPUS.

Sit R. Datum de pturobtuū entis abāsolutis obus aquatē, d̄ effectu pegeuntis, et d̄ hoc quaer. net. Distinc 1a, distinc 2a, q. 3a, paragrafo 2o, d̄ Ioannes Scotꝰ. Pūs. Ad 1m̄ Vale: de pturobtuū entis ut sic exercitus sua actu inferiora, a sua Vale, p̄ali, q̄ effectu pegeuntis d̄ Paris, ita tali: de pturobtuū inferiora nā exercitus in pore ex p̄ma cē de deo, q̄ hoc p̄ao Deus cē una, q̄ d̄ Vali: q̄. P̄o magis p̄ma tu includens in sua Vale p̄ali, aliq̄ subito repugnans in pēt deus subito esse p̄ma, q̄ sic ens in sua Vale p̄ali includens inferiora, includeret p̄ma, subito repugnans, q̄. P̄o magis Creā, d̄ accidens in p̄ma, q̄ d̄ deo repugnantia, q̄ ut inferiora entis, q̄.

Ad tertiū: Do q̄ aliq̄ repugnat alicui ex alia una Vale p̄ali, q̄ illi repugnat ex alia, ita Vale p̄ali cuius distā a bella Vale p̄ali, nga q̄ eq̄ gamino Vale p̄ali in pēt aliq̄ repugnare, d̄ una alī repugnare alicui, q̄ inferiori obtuū entis una mihi ulta repugnantia ex propriis Valeb⁹, quę in repugnant ex Vale entis, q̄ Vale p̄ali entis, q̄ effectu pegeuntis Vale ni bus propriis obtuis inferiorib⁹ ys. P̄o magis Creę repugnat tende pentia ex Vale propria Creę, quę in repugnat hec ex Vale propria dei, d̄ hoc ex Vale propria dei repugnat finita, quę ex deo pēt Creę, q̄ repugnat, atq; hę in repur

UGR Biblioteca Universitaria

gnant ex Vacentq, alias Deus ritem Vpugnaret sibi de penna, Primitiæ Creq Vpugnaret finitas: q&.

Ad hanc

Respondetq, q Deus ritomnia tranxcendens, in bitq generentialit Deus ordinibus inferiorq, Sao entia actua dant inferiora pq decerevia illorq, p hoc ri decus erentia. Inde infertur 1° deceptus adeo abstractus, ñ Velue- ant in puo inferiora saltq, pluritq ac proinde ens ab inferioribus pzcindit quoad ex plicitq, seu specificq, nuo quoad pliciteq Rfecte. 2° Da sustinentq ens ñ includi erentialit ens mis intrinsicis, parsoni bus de aderi- mis, cæteris hoc admisso, ricaquo: Ideo ens non post Rfecte pzcindi ab inferioribus, q erentialit ñ includit illis, sñ hoc ens ñ obstat pzcisioni Rfecte, q nulla est solutio. Primum: ad erentialit ñ includit in hoc deque ÿ Rfecte pzcinditab illis suos: q&.

Rebet Trollan, ad 1ol, q includi ens in inferioribus bus ens ione spersonis mq partis metq specifici, ideo ab illis Rfecte pzcindit: ens vo ñ includit in inferiori bus ens ione ÿ plicitis Instituendo vnq, ÿ plicitq deceptq qualibet data; ideo q ñ Rfecte pzcindit. 2° Da. In Cæar nulla mao pbet dari ÿ plicitas, quæ omni modo adentas a parte Rei, stante identitate Petal Valiæ ac entis Creq a quibus ellig- adeuos distinguntur entialiter, quæ ñ adentes, Creq; ideo ÿ plicitates in vtroq, ea sunt de mq ÿ plicitas brou- nitate idente duo q intrinsice, sñ mag idente a parte Rei bet ens Creq quæ Valiq; ideo 3°, Dico tr ad q capacita pzcisionis Rfecte ens ñ entis, ac inadæ.

Pro 2° Rad Vacthol.: In tribus Centuriis de vno deceptu, de duobus de diversis bet deceptu obtivq Rfecte pzcisivq, de ceptibus bus ellorq pluribus, sñ in tribus Centuriis, q aliq sit ens, de dubitatur pariter sub- stantia, q accidens, De us Creq: gentis bet tranxcendens adens obiectivq pzcisivq. Mol ecundum, nq phi antiquiores q nonnulli moto- rq explicite ens, dubitauerunt an esset ens Creatq, sñ Creatq. 2° mag: deceptus tribus centuriis aquatis de tribus de ceptibus duobus q Centuriis, de duobus de quinte erentialit ratus: q deceptus obtivus Correspentis deceptus tribus centuriis pfecte pzcindit ob- tive a deceptu obtivo Correspentis deceptus duobus. Dato tr, nq sicut deceptus tribus centuriis ex cludit deceptu, haldua- rita obtivq sub Vac Centuriantis excludit deceptus obtivus duorum.

Pro ultimo Rex Thol.: inst, distinguendo 3ag de 3a Centur: q° plura aliq hent de ventia, sint re, possunt ens aliquo rigno vnali Vbi presentari ex nq Vaq Dq bet aderi- entia abstra- here, sin ferioza entia hent aliquq de ventia q in Vacerende: q bet entia abstrahere, sin ferioza entia hent aliquq de ventia q in Vacerende: q bet entia abstrahere aliquq Vaq obtivq entia. 2° mag: In tribus deficit præcisiva Centuriatis, q ac in Vc fundatq Vc pcrit distinguendo de ventia, talis, ac ab illa de ceptus ens Vaq, nq quadruant pzcindendo, q ac erunt Mol ens q Centuriatis, q Deus, Creatura, substantia, Qualitas de ventia sint ens re, q nadro ens sint aderentia, q nq mali de ventia re, qua ens, dni hil: Do ad legitime inferiq, q nec entia Vaq alia hent aliquq de ventia, q Docentes nq de ceptus obtivus entis Rfecte pzcisivq ens tribus Centuriis Vaq de rioribus solvunt.

ARTUS 3us

RAES DA RIORUS SOLVUNT

Nq 1° fundato bot ens tranxcendentq bratiq Rfecte pzcisivq ñ metentis inferioribus includunt, sed ens quæ tq vis pzci- sivq, sp ñ metentis includunt in inferioribus: ens rabilibus pzcindit Rfecte. 2° Mihi tranxcendentia de cet nasci q ad erentialiq, in cludunt, de ceptus tranxcendentis in inferioribus ens, sed ens ad q tranxcendens Vc bet pluralitatem entis.

UGR Biblioteca Universitaria

gde. Hoc argũty, inquit, fidunt et faci hi solutiones in naturæ, alterius mutuæ eventualiter enu[illegible]
ꝑmittendo pronunc Vagentii eventualiter in lecti enunciationibus Rubo dũ quendo mag. Bratty de mialis
inclusy jeuca aste Vai, pa, inte obtuo, dalomay, d dutta mioni in vui ũ trigno dag.

Præsto enim, ne separatio fiat a d Vali
nec tollat inclusione Valey, ẽ intẽ onalitẽ, quæ subsistit, q ꝓ cognitionẽ, atinguit Vai d uenentu
nũo Vai dutty - hic d atinguentia pertinet ne mendatio, q abstrahentia nullæ. Vnde in requisi-
cepto ne pertinet ea abstrahere ab interioribus: q uia nemat in enunciatione, q abstrahit Vi e tali: præsciam
ex mty Pendato inte, quasi ens unius, ancus abstrahy, mat in enunciatione, non Rubo
mazè in enunciatione, a parte rei, q nihil obtuo, q in hoc sensu non mat actu mellis. Ly puto Bagetius q
intis tunc nihil cognitat de enunciatione, nec enunciatione, d hoc Rubo ducit ad probationẽ mentis

Ad 2m: Id eodem
zet 2m non Deceptus obtuus ꝑ fecte ab interioribus Bagetius, q intis certus de no d diuus de diuersis chet
vnus Deceptus obtuus, sed tũ, de quo ẽ certus, ab illis deq[illegible] ẽ diuutus; hic Vai on Probat: gitanet Vai d. Dus mys
Rubus, Dg, vocat hanc scientiam incubiculo, d nauem pertinet, certus ẽm, q scientia pertinet ne, d du-
bitatem, an ita, sicut ille ait; similiter dicit, si sint duo canes in lecti in loco, ne pe, terrestri, d maximus, d nau
movet, sacy, Certus non canis, racy movens, d dubito an ita, sicut ille ait; tunc n dazet vnus Deceptus obti
uus in nau scientiæ, d non canis, si quidem hoc non dat certitudinaliter pertinet vnus Deceptus, Dg illi, d non est canis: ex quo
intis sit Certus.

Ad hoc argũty duæ rationes de Rubo ẽ scientia ex d Vai on Fabro Rubo d de mayd nando mity ad cur
ꝓbationẽ, quin ꝓ dictis caret burn non nemus aliquis Deceptus de quo intis sit certus, q de alias, de quo sit diuutus
sicut ymis ẽ certus de effectu, qui ꝓ non mat absentia illarum causarum, d ignorat ex qua ꝓvenient ꝓ pa-
xistens in Cubiculo, sentio, Dg, ꝓ cui non effectus ignoratus detrahit ꝓ cui non causa, an pertinet hic, ille scientes
d dagg dicit de canibus in loco inclusis. Atqui ꝓhi antiqui, sicut fecerunt certi de motu essentiæ, sic ita certifica-
gno verunt, motus ẽ ens, d dubitaverunt, an ẽ ens ꝓ causa, d hic fecerunt Certi de no Deceptus, d diuus de alis.

Ad 3m: Id
in 1o, distinc 2a, q 3a dicentes Deceptus ni mi ẽ Deceptus ꝑ fecte, d in aquatus; genericalis ꝑ fecte præcunde
amis d hentibus. = Rubo explanando Dr: Deceptus ni mi no ẽ ꝑ fectus gradualiter, sicut ens ut, et quidditativo.
Qua ꝑ fectus aliqua ratione talis hic, ꝓ quo ad nra prætia nata, quæ in 1mo dicendi ꝓ ens ut mum, ẽ ꝑ fectus
gradualiter, seu intanta ꝓ fecto, ẽ tanto gradu illius entis 1mo dicti ens mum, ẽ ꝑ fectus
gradualiter, seu intanta ꝓ fecto, ẽ tanto gradu illius entis 1mo dicti ens mum, ẽ ꝑ fectus, quidditative, q Deceptus præta
quidditiva illius, ẽ Deceptus ꝑ fecte gradualiter, q Deceptus Vai entis illa quidditativi tatis, ẽ tanto ꝓ fecto, ens
nexentiæ. Vnde Deceptus ni mi no ẽ ens ꝑ fectus in 2a sensu, in 1o, quin sequat Deceptus entitative ꝓ fecte ꝓ gressi
sus in ferioribus.

Votatz one obtuy Bagetius, ẽ ni mi no in aquatus, d ꝓ fectus, ens ꝓ gressio obtuus ex nua Vi e in aquatus,
q sicut ens tua illarum, potius est ens ita sicut tota Vi e entis, ita singulæ actus in aquatæ Vi ex pacmentis ꝓ gressus
ad ita de clant. ꝓ gressus obtuus, qui ꝑ tinet obtata ratione, sicut actualis diuta ẽ ꝑ fectus, q nec actus est, tota ꝓ gressus

UGR Biblioteca Universitaria

Dnentes fundat in aliqua realitate totali ens. Vel contra pinte; ens remanet abreade proxime ad platita-
quate. Unde prycio exnaa Vel entitate ffecta Vel pte totius Vel ffecta ens aliquo remota Vel aliquo alcatu-
ne realite pali exnaa Vel dicta gabalia prycio adfundatam Virtualiter ow ens ffecta ex Vi naa q volyatur
ffecta dicting gabbtive trage ffecta q deptur vnive pte deptur totius.

Ad 4m dicendum na Vel ffecte prycio-
sa decem pramenta ncent Vel diversa gena, siquidem in Vel ncenti Invenit; hoc nigandat deptur ffecta pycio-
sum. Respo diquendo maj. Decem pramenta de transcentali Vel ostpramentali; no. Decem pramenta
dicunt Vel diversa gna negnatia signata aliquis gradu reductionis, in quo diuiat, q adeo tangunt adinvicem
Capitan diversis coordenationibus Vel duci potest onia Intentionia q bitgentis Creati, sinhoc remanent
Vel diversa gna imediata realia nec Vel diversitate in ebit totali quia, de, ans tremo genere cuius libet coordinationis qua-
liter onia adeo Clarificentia Vel diquntur Vel diquntur abalitis coordenationibus pbetum subtia q quadrentur ad
ipsa abalitis secundum.

Ad dicendum Vel Vas abtiva, sunt absoluta, Virtualia Vel Vas, aliam posset dnie Velaonis ouig nimi-
rum abtiva absoluta, sponte absoluta, pycinde ens gntent Vel pticio. Respo Vel Vas necest Vel absoluta nec Vel pticia,
Vel absoluta, sponte absoluta, pycinde ens gntent Vel pticio. Respo Vel Vas necest Vel absoluta nec Vel pticia,
Vel absoluta, sponte absoluta, pycinde, nent Vas accidenti pycio ane Vel absoluta, nec Vel pticia Vel ad ens Vel ad ens pticia ens ex hoc
sequit Vel ans medium Vel dictoria, Vel falsa; ee ad pcc Vel ad ens Vel dictoria sponte, sponte, Vel pticia, Vel extra, Vel po-
sitiva; quare ens, sponte ens oppositionis quia quadam diffe dividentia, quia Vel nec obtingit ens abstrahi
ita unum ens, ita Vel, ita quia, Vel ita quia pmitur, sponte mali Vel pticia Vel alia pticia Vel ens Vel deptur vnive Vel ab ens pycio
sitni vocum Vel pticia Vel ens, Vel ens, Vel accidentia ens Vel ens pgnotatis Vel aliq ens ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens.

VTRUM PTUS ENTIS OBTINE PRECISUS SIT VNIVOCUS VEL PTUI DEI,
CREE, SUBSTIE, ACCIDENTIS?

ARTUS lus

PRENOTATIS ALIQ us SENTIE, REFERUNT, K PONIT, E PUR.

Pro una diffe antiquum diquebant aliqua quia inquirebat, ptrum ens dicat vnitatem diffe. Vel aggrue
ens dictum tenuerunt, ens admittebant vnitatem deptur entis Vel ptus mentis, ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens
mitis, quia nabantur ens vnitatem Vel univocationis admittebat. Ad ens, ens, ens, Vel Vel vnitatem deptur entis, Vel univo-
cationis, ens pugnarunt, ens, Vel ens, Vel diuit P. Martinus, ens, ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens.

Univocum, Analogum, dequivocum, ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens.
cus Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens.
Univocum, Analogum, Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens.
ens Analogum univocum, Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens.

Ad ens Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens.
logiq. Deptus Univocum ficta, quia, Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens, Vel ens.

UGR Biblioteca Universitaria

5

in plura diversa rationis, quomodo sola species infima est univoca; negat a natura humana, v.g., est divisibilis in Petrum, Paulum et reliqua eius individua, quae non sunt plura diversae rationis, sed eiusdem, nam singulariter non variant rationem formalem speciei. Deceptus univocus mentis est una realitas abstracta a pluribus diversae rationis, seu quae non sunt univoca, et univocatione ita explicata, non decepturus aliis ab homine de quo abstractus, quia differentias essentiales distinguunt plura essentialiter distincta seu diversae rationis. Denique deceptus univocus logice est realitas habens ratione abstracta ab inferioribus, ut stat sub 2a intentione logica, nempe, universalis, generis, aut speciei.

Ultra hoc aliqui recentiores, ut Mastrius, duo vel quattuor univocationis gradus assignant. In quorum 1o univocant illa, quae habent eandem rationem formalem, eiusdem modi essendi, eiusdem omnino essentiali, et eiusdem gradus perfectionis, in quo gradu sola species infima est individuis univoca. In 2o gradu univocant illa quae habent tres 1as conditiones et illis deficit 4a, et hoc modo species univocant in genere. In 3o gradu univocant illa, quae habent duas 1as conditiones et illis deficit 3a et 4a; sic ratio numeri est univoca denario et ternario. In 4o denique univocant, quae habent tantum 1am conditionem, deficiunt illis 2a, 3a et 4a quique gradus dicunt perfectioni, satis sufficit ad univocationem.

Has vero aliter univocationem attendimus, hos gradus sufficientes ad univocationem iudicamus. Hi enim gradus univocationis non a ratione communi, sed a differentiis proveniunt, nam ens, v.g., est in creatura infinitum in Deo, nec ideo a ratione univoca mutatur, tandem non provenit a ratione entis, sed a differentiis, seu intrinsecis differentiis. Dum enim inquirimus, an ens sit univocum Deo, creaturae, substantiae et accidenti, sensus est, an ratio entis eadem sit in Deo et in creatura? Respondeo esse eandem, eandem autem nec ratione differentias, aut modos intrinsecos perfectionis ad illud, ut potest ratione superiori ad quae sint. Unde ea posita definitione univocorum, ad X[illegible]m transeamus.

Sit X: ens est univocum respectu Dei et creaturae, substantiae et accidentis. Hanc tenet D. Thomas in 1o, distinctione 3a, quaestione 2a, paragrafo hic rerum dico, et alii in locis, quae unanimiter sequuntur Liguetus, Tartaretus, Antonius, Mastrius, Pontius, Merinero et alii; et ex nominalibus eorum princeps Ochan. Probatur 1o ex Doctore Subtili contra Henricum docet, quod Deus non decipit in decepto analogo, est enim in ratione entis, in decepto enti univoco. Et ibidem distinctione 8a, quaestione 3a, paragrafo tenere opinionem, megumedigat, quod nisi teneat ens esse univocum Deo et creaturae, quae substantiae et accidenti non potest poni aliqua via obtinere intur: quod X a D. S. ens univocum Deo et creaturae, substantiae et accidenti.

Probatur 2o ratione univocum X a phys., cuius est ratio et nomen eadem substantiae, ratio entis et nomen Deo et creaturae, substantiae et accidenti, et ratio significata, per se est eadem in omnibus, quia ratio entis est univoca respectu eorum inferiorum. Probatur minor quoad 2am partem, inquiens definitur ens realis significatio quod existit, vel existere potest independenter a fictione intellectus; et haec ratio ita reperitur in Deo ac in creatura, et tam in substantia quam in accidenti. Ergo. Major apud omnes est vera. Probatur minor: sicut Deus est ens, et valet dicere vere quia existit vel existere potest, ita similiter valet dici de omni creatura, tam existente quam possibili, tam substantiali quam accidentali. Ergo.

Nec valet respondere rationi quod ad univocationem requiritur etiam quod ratio significata per illud nomen aequaliter conveniat suis inferioribus, nempe eodem modo essendi, aequali perfectione, et eodem modo essentiali, et hoc modo ens non convenit Deo et creaturae, nam primo in Deo quam in creatura, et in Deo est ens a se, independens, in creatura ab alio, et dependens, quia quamvis causa haec ita diximus supra, et [illegible]

UGR Biblioteca Universitaria

Ad 1am univocationis probationem nego maiorem: quia nullae solus. Probo: si hae rationes requirunt, nihil daret rationem univocationis, nisi species infima, ut pote haec omnia habet rationes, et individuis univocetur, atqui hoc est falsum, ut tenent omnes: ergo etc.

Probatur 3o ratione a priori D.: Si ens non est univocum Deo, et creaturis non possumus pro hoc statu aliquid de Deo cognoscere; sed hoc est quod Scotus urget et quod Auctoris reclamat: Deus non cognoscitur pro hoc statu, nisi per aliquam rationem receptam in creatura: quae in creatura reperitur aliquid, per quod aliqua sit Dei cognitio. Haec dicitur patet ex Apostolo 1o ad Corinthios dicente: Invisibilia Dei per ea, quae facta sunt intellecta, conspiciuntur; sed hoc requirit esse aliquid proprium creaturae, ut creaturae, nec aliquid proprium Dei, ut Dei; quia nihil proprium Dei reperitur in creatura, nec creaturae in Deo: ergo illud, quod in creatura, per quod cognoscimus Deum est aliquid utrique, ratione univocum.

Quod de substantia et accidente probat D. citatus q. 3a paragrafo quarto ad 2um partem: quia substantia non immutat intellectum nostrum immediate pro hoc statu ad aliquam intellectionem sui, sed tantum accidens sensibile, ut ex dicendis in Anima ostendetur: quia nullum conceptum essentialem habere possumus de substantia, nisi detur aliquis conceptus communis abstrahibilis a conceptu accidentis. Tunc sic, si nullus conceptus communis est abstrahibilis a conceptu accidentis, per quem possumus habere conceptum quidditativum de substantia, nisi conceptus entis: quod conceptus communis entis est eiusdem rationis in substantia, et accidenti, et conceptus eiusdem rationis in omnibus inferioribus est univocus: ergo ens est conceptus univocus respectu substantiae, et accidentis. = Restat ut solvamus varias replicas.

ARTUS 2us

SOLVUNT VARIORUM REPLICAE.

Arguitur 1o ex Philosopho 3o Metaphysicae textu 21o dicente: Ens multipliciter dicitur, ideo aequivocum, et 7o Metaphysicae textu 2o ait: Accidentia esse entia non simpliciter, sed secundum quid, entia vero simpliciter, entis secundum quid nihil datur rationem univocam dictum de eis: ergo non est univocum respectu suorum inferiorum. = Respondeo ad 1am auctoritatem quod Philosophus ait ens dici multipliciter, tunc multipliciter non sumitur pro multiplicitate significatorum, et rationem significatam quae est propria aequivocorum, sed respectu inferiorum quae propria univocorum. Arguebat enim Philosophus contra Parmenidem et alios, qui asserebant unum esse non diversa, et dicebat contra quos docet Philosophus ens dici multipliciter, id est, habere sub se plura inferiora, de quibus essentialiter dicitur, non quod per se dicatur. Ita exponit Auctor D. N. in 1o distinctione q. 3a, paragrafo contra univocationem.

Ad 2am auctoritatem dico quod illa particula secundum quid non est distractiva entis ab accidente, quasi accidens non participet rationem entis vere et realiter, quemadmodum homo pictus dicitur homo secundum quid, sed tantum est diminutiva perfectionis entitatis, quamvis accidens deficiat a perfectione substantiae. Unde accidens dicitur ens secundum quid per comparationem ad substantiam, quia non habet rationem entis in eo perfectionis gradu, quo substantia, non vero quia intrinsece et essentialiter non sit ens. Et licet entis simpliciter et secundum quid in sensu distractivo non possit esse aliquid ratione univocum, bene tamen in sensu diminuente, quod diminuit non entem entis, sed solum perfectionem illius, et quo stat univocatio, quae stat intrinseca participatione eiusdem [illegible]. Et per hoc respondetur ad argumentum factum contra causam respectu Dei.

Arguitur 2o fundato rationis: quod effectus non aequat virtutem causae, nunquam potest esse univocum; sed creaturae sunt effectus Dei, et nullo modo aequantes virtutem illius; ergo hoc nomen ens non potest esse univocum Deo et creaturis. Pro maiori: quod effectus non aequat virtutem causae non recipit similitudinem eius secundum eandem rationem: ergo = [illegible] antecedentis probationem retorqueo argumentum: quod effectus non

náquát Virtutes, ẽ nulli Dñe ẽ pértẽ Vñivocę; ſ aurę, ẽ náquát Virtutes, ſolũ ẽ nulli Dñe, ẽ grubtrãe vñivocę. Dcitur ẽ falsũ; ẽ illud exquo in ſenſu = Reſpõ ẽ diguendo máj: Dª eſſentiã ẽ pértẽ ẽ vñivocę, ẽ illa Vãe, inquãnaquat, dão, dualia nõ, dterõ múj: ſecuę ẽ in deſtructiuã, nõ, in alia Vãe, dão.

Litę tyãęs 2m Vãę

peculiareę náquient Virtutes Dei, aquant tę in Vãe ſyplicẽ entis, ẽ tag Deus, quę Creãhent ẽ ẽ aparte Rei, quę Vãe entis, uñe, quin Dus tat in dividibili, equę Deo ẽ Creę event. Cętera, ad mira náquatione, ẽ inequalitate tę ex illa ẽ omnino evacuat vñivocãõ, ſ ſolũ vñivocãe tę ſica, ẽ ſpecifica quę nu be cimpaio 9m explatat quit Dnõ de let Deus, ẽ Creę 2m peculiareę Vãe, Vãe entis in tię qualeę emoinpte distent tę, ẽ a vñivocãe nę, abſolutę ẽ ytą, ẽ requisent ẽ qualẽ in parti bando vñivationę, ẽ hoc proveniat ad ẽa dmíª ẽ hentibus quę ſ ẽxtra Vãę vñivocã, Vãe entis ẽ ille vñivocã quę ẽ Vãe dtãę, ſit tię qualit parti bata.

Ntãg 5ª: Vãe entis dicit nauę, ẽ serentialę inclusionẽ, ẽ dictę, ẽ mús intrinsecę ẽma dictę ẽ decreãentis; ẽ dictę n dicunt Vãę vñivocę; ẽ Vãe entis ẽ serentialit multiplex, ẽ dorntne Vãe vñivoca. Falsũ ẽ nú, humanę, tę ex 2ª ſequenti ẽ stabit. ẽ pro nunc ẽ ſimvatali inclusione dicõ ſequi ex eon ẽ poſſe dicere aliquã Vãę vñivocã, ẽ tę gnãlentialit in ẽ ludat in hoc, ẽ bruta, tę, ale ẽ ẽatę vñivocę, Veſpta illorę, ẽ dictã, ą ad vñivocãonę, ſolũ Vequirit, ẽ deeſſe vñivocę ẽ pręcindat ad iſtę ẽ mús ẽ hentibus, ſet etiã n pręcindat ẽ ibi pro. ẽ ita pértãe impro ẽ ponto Veſpte ẽntę, ẽ pręcindat ad iſtę ẽ tię in ẽ obtinõ ſ decreãentia, nisi ẽ mitat ẽ aę ẽſentialit mclusionẽ a parte Rei.

Ntãg 4ª: ẽ aliquã vñivocant, ſicvnuę ẽtę, dalterę, devetẽ, ẽ ne ẽ Creatę, ẽ defectibilę, dalterę, devetẽ: ſ ſi Deus, ẽ Creã vñivocant in Vãe entis, requirit ẽ ſicnẽ ẽ ẽcepta, Creata, ẽ defectibilis, ſimilit ẽ ẽrit Deus: ẽ Deus, ẽ Creã nẽ vñivocant in Vãe entis. = Reſpõ diguendo máj: ẽ aliquã vñivocant in aliq Vãe praementali, ſicvnuę ẽtę, dalterę, devetẽ, ẽ dão: ẽ vñivocant in aliquã Vãe tã ẽ ſſentialit ẽ nõ máj, ẽ requellamiõis Dão. Vã 2m vñivocãonę, ẽ ſſentialę, nẽ requirit, ú vñivoca partẽ ẽ ſipent in oniõus, ſ ſolũ in Vãe illa, inquã vñivocant.

Ntãg 5ª: Sicut ẽ ſicut vñivocę ad Deũ, ẽ Creã, ẽ ſic ẽ quis; ſ hoc ẽ 2ª phig 3ª mátę, ẽ textu 1ª: gan in ẽ vñivocę, Veſpte Dei, ẽ Creã. Maior pẽt ẽ ſicut vñivocę ẽ ſit de pluribus pluſquã, numo de ẽtentibus bratę. Pmę: ſicut ẽ ſic ẽ ſit ẽ ſſentialit ẽ divera, ẽ Deus ẽ quę ẽ dicta ẽ ſtat, ẽ Dominẽ ſit mátę, ẽ poſſibus; ſ hoc manu admitę; ẽ Reſpõnãndo máj: nęgo, inquo vñivocant Deus, ẽ Creãn ẽ ponitur ẽtę, ẽ requisit ad Vãę ẽtis. Ad 1um pro ẽ ſe intelligat 1º ẽ ad pluribus ẽſentialit ẽ dicti pratinę, ẽ optime ẽ ſit ad ẽlarãe ẽ ẽ quę, ſ de hoc requent ad ſuda ẽ a ẽ quis in hac acceptione nulla dicit ẽ ſ tecon, ẽ let decę, pramenta ẽnt ẽ divera pramentalit, nẽ ẽ ſſentialit.

Ntãg 6º: ex Caietano: nulla vñivocę in Vãe dnẽ hęt aliq plus, quã Veligat vñivocę, ſ ſubtra, pacdens ſſ vñivocata in onẽ: ẽ a cidem, quę hęt aliq plus in Vãe entis, quã ſubtrãe Deum

UGR Biblioteca Universitaria

defone

ébus; Ét falsa, nagatiue 1° mét, textual, 2° 3° art: g in ꝯ accidentiꝫ inquatꝫ ceu bonit subtria: g erit
falsa alterabit ꝯ mutatiue, ꝯ mémoratiue, ꝯ deuctiue mutatiue; ꝯ mutatiue d Vé: g ne vniuocꝫ, nubꝫ, d
accidentiꝫ = Respondendo tali 1° ꝯ: ét falsa. Et ad autoritatem dico, g Vét subtria ponat mō ꝯ ne accidentia
fhoꝫ, tꝫ ponit in illa, quæ dere é, in uocatiua, nagatiua accidentium hoc enim tuty Verbi ten, d qualitenti quidlibet
ritibat = Appendix = Inquoaliqua duua exarant ca vniuocaonꝫ entis.

APENDIX

IN QUO ALIQUA DUVA EXANT ca VNIVOCAONG

entis. Dubt: Vtrum dicptum entis sit vniuocum Verbi entis Vealis d Vaís? Multotiens enim hoc nauis, gn
dicerunt aliqui scatę ab istis, qui tunc temporibus barbaty, id ocę ex probro hic inducabat. Ad 3 bene dicitur hoc ab
trahi, seu dari dicptum, ne, d vniuocum entis Veale p Vaís. Pareatur p Vaa Dis: Zq, ei, q ę ens plus tale, d eiq
é 2mq id tale, nequit ee ne vniuocum, illud q accipit 2mq d ens plus minus, ens Veale ę ens plus tem, d en Vaís é
2mq ens: gndat Dn. Macę Certa, q Vaa dni, d vniuoca plurimum, de quolibet valet absolute, d ens plus tat
cert d q é 2mq tale, negę id licet ens plus tale. Minę Dis: dicentis q sicut certum Vaís ee 2mq, ita certum ens
Vaq é ctia Verum 2mq d Joa inpat.

Dicit Dis: d Scoti Vaę, qua probabilius mus Dis: dari vnum dicptum entis p rectaq
cuiq ab inferioribus; Omis enim Certus de mo dicpto d dubius de diuaris het dicpta, de quo Certaq dubi,
deq é dubium; sint ute Certus de aliqua Vę entis d dubius an sit Veale p Vaís, q het vnum dicptum dubiq, inquo
vniuocę dniant. = Respo d omaq, d nandomis. Sint ens, soluę Certus de vocentiꝫ, in vo dicptum, sicut audi-
tonne hoc het sint aliquę dicpta vniuocya, hoc ens, d obiecta, sty ę certus de voce, inquadnunty ita,
audita voce ens ubi ne Certus de dicpto, sty de voce. Atqui Verbum Deus p Cę, nubty, de accidentiꝫ, de quo
sint ute ens plus tem ę Certus, sicut illa de q é dubius, q. het nam ocia de ens Veale p Vaís, quare in hac Vę in vni-
vocant.

Dicit Dis: omis ponta, quę ferat pedes supra aliqua obta, het vnum dnę obty, subquo omia illa dnantꝫ
sint ute pedes ferat supra ens Veale, d Vaís: g nec ex istis Virtute p alicui mo obti. Sumę: Sobty, tę, q eatur
sint ute de vete é vnum: g dat dicptum entis d nę, d vniuocum ens entis Veale, d Vaís. = Respo d inquendo mago: nō por-
tia, q quę ferat pedes supra aliqua obta, sicut Ca vnum sit pre ca alia dnantia pre, sę Vę alterius het vnum dnę
obty, subquo omia dnent, nō mag: Omis ponta ę, sicut Ca omia pre ferat het vnum dnę obty, subquo omia dn-
nentꝫ d omaq, d ista pedes mis, sint ute pedes ferant pre supra ens Veale, d Vaís, nō mis, supra ens Veale, d Vaę this
supra ens Vaís, d omis, ens nō Joa. Dicta de septem pedes ex dictis

Dicitur 2a 3e 4d, g ens Veale ę diuersum a hiloc aliq mento
Veale, g tale aliq nę ens Vaę entis Veale, g diuersę ę aliq d nę entis Veale, d Vaís. Tunc nę, g illud dnę Verbalis
entis Vaís, g Vaę diuersum ę a nihiloc d nę entis Veale, d Vaís. Probatio: Vaę, g pecuniosi entis Veale, ę et Vaę d diuer-
si fandi ens a nihiloc, g nę ens Veale, g diuersum a nihiloc, g hoc ens falsum, g tale aliq nę Vaę entis Veale = Re-
spo d domaq, d nandomis, d Joa. Et ad mis, subnegatq d ens Veale, ę dicptum, g het vnum, quę Vaę falsum,

UGR Biblioteca Universitaria

enti, et quae distant a nihilo, non est aliud nisi enti reali opponi. Cum non repugnat ad hoc, ut distet hic ens ad instar entis realis, quae sicut est distinctum, ita est distinctum, et diversum a nihilo, quia ad hoc requiritur clarius quam ens reali opponi, et quae distinguant a nihilo ut id dictum est.

Dub. 2º: utrum detur univocatio entis praecisum a positivo, et negativo? Respondeo negative. Et ratio: si daretur ratio entis praecisa a positivo, et negativo, deberet a dentis reali negativo; atqui talis detractio repugnat: ergo datur. Probatur minor: quia talis ratio detraheret a dentis reali negativo diversas negationes, aliam a negativo, et negationes, non quia sit detractio: quia deberet nam quae in ente negativo reali praecisa ratio entis realis sola remanet praecisa: quia nisi illa, nihil potest, nam potest, potius quid, in quo potius, et negativus demum: ergo non est ens, et aliquid, hoc repugnat: quia non hoc dicitur tenendum esse non dari conceptum univocum praecisum entis positivo, et negativo.

Dices 2º: oppositio contradictoria datur a parte rei; sed in oppositione contradictoria unum extremum est non: ergo negatio, et privatio dantur a parte rei. Deinde: omne quod independenter ab intellectu est ens reale; sed tam aperta est negatio, et privatio sicut in nomine: ut patet a parte rei aer est tenebrosus, oculus est caecus: ergo negationes, et privationes poterunt dici entia realia. Respondeo ad utrumque: dico: negationem, et privationem esse a parte rei; sed ex hoc non sequitur, quod sint extra intellectum entia. Unde oppositio contradictoria dicitur a parte rei, non quia non sit ens, sed quia a parte rei aufert repugnat; sicut oppositio privativa dicitur a parte rei, non quia ipsa aliquid ponat, sed quia aufert aliud, et dimissionem dat potentia quam exigit.

Ad 2um dico: quod particula a parte rei aliquando denotat praedicatum in subiecto, aliquando in se denotat inhaerentiam, et sic per exemplum: hoc album est verum a parte, quia denotat identitatem realem in subiecto, et ipsum album esse in hoc. Exemplum 2: hoc equum est falsa, hoc vere, et est falsa talis propositio, et ponat aliquid praedicatum subiecto repugnans; similiter et dicitur aer est tenebrosus, et denotat quod independenter ab intellectu aer non habet lucem, quae ponat aliquid praedicatum in subiecto; sed potius ab illo removeat, et sanctum dicitur de caecitate respectu oculi. Unde negationes, et privationes non sunt proprie entia, licet vere, et proprie dentur a parte rei, et non univocantur cum ente reali, et positivo. Quaestio 4 plausibilis: utrum conceptus entis sit ex natura rei ab inferioribus praecisus? Articulus 1us: aliqua supponunt, sententiae referunt, et ponitur probatur.

Quaestio 4 plausibilis

Utrum conceptus entis sit ex natura rei ab inferioribus praecisus?

Articulus 1us

Aliqua supponunt, sententiae referunt, et ponitur, et probatur

Praesens exagitata quaestio, ut attente hoc examinet decet. Nam cum discipulos vehementius pronunc... varia, licet in omni schola inveniuntur, gravi ponit, et quae extranei conceptum univocum Deo, et creaturis non admittunt, et dent quam univocationem univocent non curant. Quare sententiae, an dominia perfecta, adaequata praecisione conceptus entis, praecedat omnino talis praecisio operationem intellectus, adeo ut in solo sit fundatum in re distinguendi gradum entis a suis inferioribus; et sit dictum praecise ex natura rei inter ratione entis, et sua a dentia? Et quanquam quod praecisio

UGR Biblioteca Universitaria

Vñirit omibus gradibus superioribus Vel pñt inferioribus, hicte specialeq; pñt, ob hanc rendentiã gen-
ter; quia bñt hicte, quí vna nimit admittunt distinctã exnaã Vel pñt, int gradus fundamentales superio-
res, & inferiores sentiã de gradu entis, dalionq; transcendentiq; divisis.

Sñt hic 3as apelat, quæ in hac doctrina
certãs, supponamus, ux a pria Dñi. Hoc mirara dipte solutionis demus. Quare q; veni supponendo 2o, q; hui
alistãs solet proponi, quæ, an Deus, & Cãa pñt, de aquale vnivocent in Vacentiã, de, in de pñt, effecto, & de
aquato, an vo in de pñt effecto, & in aquato, quæ hui? 3o hoc mo, an de pñtus obtuis entis, bz eundat
a parte Vei, seu pñt alis dicq; aliqua alia, de Deo, & Cãa, sicut ab bz eundi, & dicq; ut ab hoc, de quo? 4o denig, hoc mo:
an Realitas entis in Deo Vel pñtans 1o diversa a Realitate entis, quæ Vel pñt in Cãa.

Subono 2o: Omes Scotas Dnizein
hoc, q; subiãa, & accidens Vnivocent in Vacentis ab ipsis exnaã Vei dicta, sicut no, & equum in
Vacentiã alis; quia nec Vacentis in subiãa est 1o diversa a Vacentis in accidenti, nec alitas en
hoc est 1o diversa ab alitate in equo, & hoc vnitis, pale, mig, vnitenumerali, & Dvenientia, vnivoca
effectant &c. Hinc ita suponitis, q; hic inquiritur, an suposito, gens dicet vnu, pñt, neg, vni-
vocu, Deo, & Cãi, ille, pñtus sit a parte Vei aliqua Realitas, in qua vnivocent Deus, & Cãa
ita effecte, q; sicut in alitis, & Valitis dat distã fralis exnaã Vei, ita dat int Vagentis, Vaç pro-
fig, Dei, & Cãg. &c.

Exquo P. Martinus 1s vnivocaõ, dicit, vna effecta, & perfecta, q; alia, se
vnivocãs in aliqua Realitate. 2a vnivocãs in aliqua Realitate, sin pñt, quo, & in aqua-
to, q; ait, q; vnivocãs effecta dat, q; vnivocatis nulla dat similitudo in Vacentia obtiua,
in qua vnivocant, q; Realitas, & fralitas est 1o diversa in vtraq;, hoc tñ, non obstante fralitas illa
aliquos effectus, & quasi effectus similes hꝫ in vnivocatis, ob q; intis proximitatis, & ef-
fectuum, qui pñdent a talibus Realitatibus, ita ob tã q; exp licite in ore ad illos effectus, ita
vnivocata similia, & prout q; vocat P. Martinus istos effectus pñtus, q; in tis distinctis Realitatibus
fralitas pñtebatur, cognitis est 1o diversis in illis. Hæc est explatio Martini in hac qne. &c.

Inqua 2 stat
int D. Scipulos obonita sentia, quarum sectatores D. S. babonys apelant. 1a defendit:
Ipti entis in bz eundexe exnaã Vei a suis inferioribus, & ipti a parte Vei bz ecedexe fundatur
talis pzcuionis, & scientiã claræ distinctæ exnaã Vei, int gradus entis, de quibus hentia ita
tactatus 1o metz, q; 1a, Smisig, de Deo vno tractatus 1o distinct 2a. Siquetus, Brgerius, Iconi-
peta, Bulfes, & alii, quos citat, & sequit Isus Martinus. 2a defendit: Ipti obtuis entis
est exnaã Vei pzcuia a suis inferioribus, & pñtibus. Vnde admittit distinctã fralis Scota
int gradus entis, & gradus hentis. Ita Faber, Iconemate, q; 4a Pontius distinct 6 gradu
entiæ. Antonius Andreas, 1o metz, q; 1a, & arto 3o. Canonicus 1o pzcuia, q; 2a Bonetus, li-
bro 1o metz, Cap. 2o. Magister fralitas, Meurice, & alii plures, quos citat, & sequit P. Suiroga.
Disputationes.

UGR Biblioteca Universitaria

Sit nra defanda D. Decpturo obtuu entis é exnaa Vei pgcius à vaonibus parcularibus Dei, d Creç; hęc d fundat in illa Dni generali doctrina nrę Schole, qua docet dari distinctę tale, seu coticą. Pro 1o autorite D.S. int, distinctę 1a, 3a, paragrafo ad 1m 3arguto priale, vbi sic ait; Ido, q̃ste Ipsum dictus de Deo, d Creа, inquo dicit aliquos, Ipsius decentes quale dicentes. tuncsic; S Ipsius cui aliqua realas a parte Rei realis in Corrspet pę, d realis dicit in pest: g si Ipsi entis in Deo Corrspet aliqua realitas, quę vere dicit in pest, talis realitas erit exnaa Rei pgcia, a realitate dicente ens ad Deu, d Creç, d docent Ipsum entię exnaa Rei pgcius, a suis inferioribus. ad

Et prosequens D. dubitando, quomo pcit Ipsum Dnis realis accipi nisi ab aliqua realitate fluente Vae. gcis, d ponit realitate ad aliq̃ realitate, quę sit defa ita hanc mo solvit dubitatę: Respo, q̃ intelligit aliqua realas Dni no intrinseca sua ite Ipsum nec ita simplicit simplex, quin ponit de ipi illa realas absq; illo: g ex D. illa realas Dni pcit de ipi absq; no intrinseco suo. tuncsic; S realas, quę pcit de ipi sine no intrinseco suo realit exnaa dirquit a no: g realitas entis Ipsa sine infinite, quę é mus intrinsecus eius dirquit ab illa, d docent é exnaa Rei pgcia a bcius dicentibus. ad

Porro aq; tradens exę plus de alvedine sub decimo gradu intcionis ita loquit: Si cet alvedo sub decimo gradu intcionis quę tuq; g cet simplex omnino in se poset tę de ipi sub Vae alvedinis tantę, d tunc p fecte de ipcret Ipsum aq̃ato illi Rei; poset de ipi pgcive sub Vae alvedinis, d tunc de ipcret Ipsum p perfecto, d decrescente a p fectione Rei; Ipsum d p fectus est Dnis illi alvedini, dalis: g ex D. nascia é dictio int alvedinę sic, d alvedinę tota; atq̃ sicut tanta alvedo, ne pe gradus alvedinis é mus intrinsecus alvedinis sic, ita infinitas é mus intrinsecus entis sic ex tertio D: g sicut int alvedinę sic, d mus est dictio, ita int infinitis, d est dat. ad

Pro 2o Rex pro D. paulo infra, d di hucusq; dicta ad propositu explanando pcę loquit: Requisitq; dictio int illud, aquo dicit Ipsum propius, ide intens, de i mus intrinsecus, ne pe finitas, e infinitas, nu dictio realitas, d mus intrinsecus; atq̃ stante distincte intens, d mus est intrinsecus, ne vae ipsi esse p fecta, realis pcessionę Ipsius entis: g dat talis pgcio exnaa Rei. = Ad hunc testu Rex pcit Martinus hunc mus sic obstare exe, quia nobis ne pcre quit D. quę dictio sufficit ad hanc du Ipsum p fectus, d p perfectus, de eo de, quo nus, e perfectus sit Dnis, d p fectus propius. Exquo deducit D. Martinus, q D. nalicit Ipsum Dnę sumi in Deo absq̃ realitate perfecta dicta a propia. ad

S 2o dictio sufficiens ad hanc du Ipsum p fectus, e p perfectus de eo de, quo nus, e p fectus sit Dnis, e p fectus propius arguit in Ipsum Dni p fecto realitate dicta a Ipsum propio: g tenet solvo Martis. Pro ans: dictio sufficiens ad hanc du Ipsum p fectus, e p perfectus de ente Creato, quo nus, e p fectus sit Dnis, d p fectus propius arguit

De realitate, & realitatis

UGR Biblioteca Universitaria

in Dpte Dni, ꝙ fecto Realitę ex naa Vei dista, ap̃ro pio: q&. Atn̄ Dait ā Martino a recente
ens Creatę dicere Realitę Dnę Subsis, d accidenti. Quoda ens Creatę pręcirga subsia d ac-
denti, ꝙ fecte Deipiat, pet, nā deo ens, u pręcirga Deo, d Crea, u Dne Deipiat, d deo, ꝙ fecte ā
Deipit sine sua ꝙfecone; s ens Creatę pręcirga subsia, d accidenti sine sua ꝙfecone Deipiti
q&.

3 Demu: Ex ipso D. tcto Clarii stat facilitas solucois Martii, na D. dicit, q dicto illa
sunt ad hanc Dpte ꝙfecte, d ꝙfecte é q Dnus intrinsece sit ꝙfecto Realis entis Deipiendo
illa Vę, sine mo intrinco, Deipimur illa sine sua ꝙfecone p Docent ꝙfecte Deipiendo ā illa
d suo mo intrinco, Deipimur ea d sua ꝙfecone, d Docent ꝙfecte. Et d Dpte, quo Deipio illa ꝙfe-
cta, sit Dpte Realis, d mirum, qui é proprium Dei, d Dpte, quo Deipio illa pręcirga a suo mo sit
Dpte Realis solę, sine mo eius; ideo D. vocat illa Dpte ꝙfecte, d proprię Dei, funcā ꝙfecte
Deo, d Creis Dnis, n ad q sit eius de Realis ꝙfecte, d ꝙfecte Deipte. ~

Pur 3o Ex alia D. autoritę: paulo
= infra, d ait dicas, ita loquit? Dico, q Dpte ille Dnis Deo, d Creis finitus, hoc é, n é de se infini-
= tus positive, ita q inse in cludat infinitę, q sit ect infinitus n ect de se Dnis finito, d infinito,
= nec é de se finitus positive, ita q inse in cludat finitę, q tunc n Deberet infinito, s é de se indi-
= fens ad finitę, d infinitę, d ideo é finitus natiue. Ex quo infero: q ita é indifens ens ad finitę, d in-
finitę, sicut ad Vale, d irrale, d sicut al nine cludit inse Vale, nec irrale, ita ens n inse cludit ex
se finitę, nec infinitatę: atqui propt hanc n me cluionę ꝙfecte ex nā Dei ad pręcindibilis:
q propt ea de Vę ens pręcindit a finitę, d infinitę. Hanc D. clarissimā autoritę n memorat Martinus. ~

Pur 4o X.

ex ipso D. citato de trine 3a, q 2a, paraſo ad arguta prota obiectione, Vbi Respendo ad Henricū cita
loquit: Doa n valet: Sortes enę, in qua ty, Sortes é singularis, d tę ā Sorte plura possunt abstrahi
prota, d ideo, singularitas alicuius n impedit, quin ab eo, q singularę é possit abstrahi aliquis Dpte
Dnis. Sub sumo nunc: atqui eo dem̄o Xa Martinę, d alios obstat Vnivocatoni, seu pręcisioni ꝙfec-
te, singularitas, ac infinitas Dei propt id ꝙ sit ꝙfecta, q ab aliis d Vacentis: q 2m D. n obstat singu larita-
tis, u ponit abstrahi plura prota, singuli Sortes ꝙfecte, d aquate vnivocet d aliō in Vacentis, nec
obstabit infinitas, u Deus, d Crea ꝙfecte in Realite Dnante. Nec sub unta hęc inci pro Martino in
4a probatione sui Xi numo 8o. ~

Ex: Id q D. citatus paraſo 2o in arcendo ait: Petit dici, q ens in Dpte analogo
Dpti Creę Deipit Deum, qui nesc, si tonino alius a illo, qui de Crea dicit? Sin Dpte Vnivoco sibi p
Creę; et ne fiat Ignotio de nne Vnivocationis Dpte Vnivocę, dico, qui é ita vnus, q eius Vnitas n fiat ad
d dictionę a quemando, d nando ipsę dico de q. Ex quo d Martinę et pro Vę: Ideo Xa ipse Deus, d
Crea n vnivocant in Vacentę, q Dpte entis in Deo é omino alius a Dpte Creę. s hoc é Xa D. S. dicentis:
Dpte entis in Deo nec é alius a Crea: q rua opinio é Xa D. Macę et ipsius Martini. Mig. Xa D. S.: Dpte entis
in Deo é ita vnus, u eius vnitas sit sufficiens ad dictionę, q Dpte omino alius n é ita sufficiens: q&. ~

UGR Biblioteca Universitaria

3

Pur. S° X autoritē phi 4° metz. textu 1° dicentis: De entibus dne é scia, que é meta. tunc sic; s. depuro Ipsū d'suo, qui n dicit aliquā realitē d'se, nulla é scia, q scia é de Ve, dn de Ipsū ut pote realiū, que deveteē de Ve reali: gen, q é obty metz, que é scia realiū dicit aliquā realitē p n Ipsū dsuz. tunc sic; s. Deus, d Creā vnivocant in ente: q vnivocant in realitē entis; s. illa realitas entis é pyceva, d dista a realitē Ipsius Dhente: q é pyceva p dista ab infinito; atq; hoc ipso Vae entis in Deo n erit diversa a Vae entis in Creā: q Deus, d Creā deveniunt ex nā a Vei in Vae entis. ℣.

Pux 2° Vae: que ú inquit Martinus n minus mo certa, arguta, quā evidens é ipsa, de quo; q aliq Vepugnat alicui ex nā a Vei, ex Vae aliqua parti. dilli n Vepugnat ex alia, ita Vae partiū ex nā a Vei, din de pent ab intū ab altera Vae parti dicta, d pyceva; s. Deo, d Creā (idest dicit de subsita, d accidenti) multa Vepugnant ex Vae propria, que n Vepugnant ex Vae entis a parte Vei: q Vae entis é ex nā a Vei pyceva, d dista a propria Vae Dei. Maxe D. Martin defensans hanc exo cursum p effectū Ipsius entis. P° mēz: Creā xx Vepugnat in de pentia ex Vae propria Creā, que n Vepugnat ex Vae entis, alias Deo Vepugnaret, d Deo xx Vepugnat finitas propria Vae Dei, que ex Vae entis n Vepugnat, alias Creā Vepugnaret: q&. ℣

P° ans: si Creā vrs n Vepugnaret in de pentia ex Ipsius Creā, d Deo finitas ex eius Vae propria, Deus, d Creā Istituerent in Vaibus propriis exeo, q Istituerent in Vae entis; s. Deus n é Deus exeo, q sit, vidz de Creā: q&. Maxe d'suoz. P° mēz: si Deus ēt vr Deus exeo, q é ens, Deus nec actualis, nec Virtualis in nē creā; s. veniet d'Creā Virtualis x^a d'suoz doctrina: q&. P° máz: si Deus ēt realis Deus exeo, q é ens, d quo Istituit Deus, in ee propio Dei, ēt idē realiter in ē aparte Vei, illo, quo Istituit in ee entis; s. id, quo Istituit Deus in ee propio Deitatis n é fundatū, ú Creā Deus in at: q&. Maxe Martin doctrina; miōr pēt; na ideo Valet in hoc n é Vāo Inriendi Virtualis sequo, nisi q a eius Vāo Istitua: q si Vāo entis in Deo é eius Istitua Vāo n pēt Virtualis in nē Creā. ℣

Pux 2° Vae: s. pobile aliqua pluralitas no, de de Ipsius simul in nē, d differre; s. Deus, Creā in unt in Ipsius entis a parte Vei, ú pote vtrug; é ens, d differunt pro prijs Vaibus, q n é de Ipsius Dei, d Ipsius Creā: q Ipsius entis é ex nā a Vei pyceva ad Ipsius Dei, d Creā. P° máz: Impugnando Verpoionē, Suarez dicentis Plura simul in nē, d differre, dum mō Inveniantia, d diversa Inveniantia sit diversorum ordinum, ngre, Inveniantia effecta, d diversa Inveniantia effecta, q evenit in proposito. P° máz: In qualibet aliqua simul in unt, d differant effecte, effecte, effecte, ita n hent Inveniā a eo, a quo differentia ignorant Verporio. P° ans: bruta, Plantā effecte in unt, d effecte differunt; s. n abeorient Inveniantia effecta, a quo hent effecte differre, q in gradu Viventis in unt, d in gradu sentiendi differunt: q&. ℣

Hanc hanc Vāz: Impugnando doctrinam Martinij dicentis: Inveniantia Verporis int Deū, d Creā ee Virtuale, nūo actuale: x^a Martinij Inveniantia q imperfectam

Vir-

UGR Biblioteca Universitaria

Vir tualis, ſ actualis é ſimilitudo q dista ſ fectae actualis, n hent ſ ſ fecte Dnice ſ ſtua a beo, a quo fecte dimanant; ſ Dvenientia in Vae entis, dista in Vaonibus propijs Dei, d Creg ſ actuales; q Deus, d Creg n hent Dnice exilla Vae, a qua hent propie dicere. P° mg°: u pote Maoz eſpecies Martij: Similitudo, sed dvenia ~~tam Vae entis~~, qua in Vae entis hent Deus, d Creá, sicut Dvenientia, d similitudo qua in Vae sentiendi hent hó, dequus; ſ Dvenientia, qua in Vae sentiendi hent hó, dequus e actualis, in Virtualis: q&. ∞

P° mag°: Ideo Dvenientia in Vae entis Vepecta int Deu, d Creg nect sicut Dvenientia Vepecta in Vae sentiendi int hóg, dequs, q mais distant Deus, d Creá, qua hó, dequus, d Deus, d Creá ſ 1° diversa in Vealite; atqui hoc non obstat, u Dvenientia, qua Deus, d Creá hent in Vae entis, sit ſ ſm ordinis in linea actualitatis, ac e Dvenia int hóg, dequs in Vae sentiendi: q similitudo &. Maoz e Martij quoad Vtrag pars; mig° P° quoad 1m: d hg, si mais distent duo spe-cies, qua duo individua eius dem, species non ex hoc nat a Martio, q dist Vao ex naa Vei prze via a speciebus, ita u actualis Dniant: q&. Doa e evident, d pet in omb us generibus, d species bus. ∞

Mig° pria dequo ad 2g partem P°: Let Deus, d Creá sint 1° diversa in Vealite propria ſ prozy, tg ex hoc non sequit, q Deus, d Creá in oni Vealite sint 1° diversa: q etiã, ſ Deus, d Creá sint 1° diversa hoc non obstat, q Dvenia in Vae entis sit actualis, sicut Dvenia Vepecta in Vae sentiendi int hóg, dequs. P° ans: let duo sacramenta sint 1° diversa n propt hoc nat a Martio, q Dniant in Vae entis, q soly ſ 1° diversa in Vealite sacramentali, nvo tanen dentali: q&, Doen q Dvenia, qua in Vae entis hent Deus, d Creá, sicut Dvenia, qua in Vae sentiendi hent hó, dequus. ∞

Pus 3° &: Ille Dptus entis n pertee ſ fecte, Dsus, d in aquatus: q devet tee fecte, d aquatus, d Doen fecte ex naa Vei prze vij. P° ans: ille Dptus e ſ plicit ſ plex: q&. P° doq: Ex D. S. int 1°, distinc 2a, q 2a, para 1° in sexente dicente: Ille duo Dptus ſ ſ plicit ſ plices: g n ſ intelligit, nvi distinte, d Doen in posuntee Dsus, d para 1° loquoad ens de 1° cognito cognione dista ab intuitiva inquit: Ens a in pertee pi, nvi distinte, q het Dptu ſ plicit ſ plicis, i deo e fs cognia ab intuitiva cognione dista: q ille Dptus e ſ plicit ſ plex, d Doen distus a propria Vae Dei, d Creg. ∞

Pus 4° &: Vae: Ens, q e nvocy de o, d Creg: e obtu aquatu metu, eique Dpetunt paones, u Vnitas, Veritas, d Bonitas: d Dptus Dsus, e in aquatus n pertee obtu metu, nec pro pu paone Dpetee posunt: q ens Vnivocu e ex naa Vei prze vij. P° mig°: velille Dptus Dsus e alig a parte Vei, u alig fectu a bentis? Si fs, vel e alig qua Vealis, vel puzy nn? Si alig qua Vealis hemus intentu, ny pe, q Deus, d Creá Vnivocent in aliqua Vealite. Si e puzy nn: q soly nn ens e Vnivocu de o, d Creg, d de eo obtua e diversa: ſ hoc e ei equivocu: q&. Deinde ne e alig fectu a bentis, q ens, ja hit ad Deu, d Creg ſ finitu, d infinitu, d praticq de illo, d nichil fectu pert praticq de o, d Creá: g talis Dptus ne quitee Dsus: ∞

UGR Biblioteca Universitaria

Pux Sto X autorite D.S. discurrung in pra fundato, 1mo Veportataxy, dist[inc]t 29a q 2da pa-
= xato ad ty dico ne ait: Maor, Prior e dnio enti in ens Veale, d Vaii, qug in ens Creatu, din Exe-
= atu, q ens Veale, ivnty mgtyz divionis e dne vtug mgtoz de divionis, in enti Creato, din Creato, q
= vtugg e ens Veale:: Tat pnt abstrahi aliqui Dptiu dnivocus Deo, d Crea, ntia a Veali, d Vei,
= q Dptiu abstractus a Deo, d Crea ect ex tnag parte Veali, dne entis d Vaii, ne abente Veali, d Vaii,
= q ex na parte ect Veali, dex alia Vationis ens: g Dptiu entis e ex naa Vei prcinus a Deo, d Crea. Po
doq: D.S. apat pse abstrahi a Deo, d Crea vnus Dptis, qui eo dmo n pnt abstrahi a Veali, d Vaii;
sta li Dptiu n pnt ee alius, qug ex naa Vei prcinus: q&.

Pmi: Dptiu, qui dm D. pnt abstrahi a Deo, d Crea e Dptiu, qui absolute repugnat abstrahi abente Veali, d Vaii; sn e alius, qug ex naa Vei prcinus: q&. Pmi: Dptiu abstractus, qui n e ex naa Vei prcinus, sty intinalis, ne Dptiu repugnans abstrahi abente Veali, d Vaii: q&. Pans: Dptiu, qui n e ex naa Vei prcinus sty intis e Dptiu, qui tis pnt ex naa Vei fundatis ad eius prcinone; sic hoc n repugnat abstrahi: q&. Maor distat: Pmi: Non repugnat enti Veali prstare intui fundatis d cibien di in illo ds Dptis dicendi, d dicendi abente Vaii: d simili tit enti Vaii hoc n repugnat, pitens dcipere n repugnantia ad existendu, prcindendo ab hoc, q sit a parte Vei, u pntis, qug Vaes se habent, tamquam membra dividentia Vationis dnis n repugnantia: q&.

Ultimo Pux X: destruendo duo precipua fundata dnis sententis, tzoni, q het P. Mastrius, ita: Ideo n daret Talis Dptis prcinus, q n daret, sequeret in Deo meta Dporio, qug omino e repugnat: Sed ex quo dicat Vao enti Vealitatis ex naa Vei prcinis hoc n sequit etia in doctrina ds xiorum: g datur talis Conceptus. Maioris obtendunt ee Vera, q daretur Vatio dabilis, d habens, qug Vaes ad Dporis bonis nuncupant. Pmi arguit: Ex quo entia Divina dicat Vealitatis ex Natura Vei distia a sapia, d mise xi cordia xa prios n sequit Dporio, int talia extrema etia si dei piat entia, u dabilis, sapientiaque u dabens: g ex quo Vatio enti dicat Vealitatis ex naa Vei distia a propria Vae Dei n sequit Dporio Metafisica.

Respent ad hanc Vationem Icedendo ans, d nando doq: dicunt enim dispares ee Vationes, quia entia Diva e infinita, d similis sapientia, propter quod ens tia n e perfectibilis p sapia, nec facit Dporionem d ipsa, q infinitas vtuum extra exaurit pontia identificando sibi in effectione secu Dpossibile. Sn habet Vatio enti, qug ex ene e infinita, d ens t n identificat ex sua Vae one secu Dpobile. Si let Vq sit Vagenti ex ene dicere Vag identificandi hoc mo, q n e ex ene infinita, ty n requisit infinitas ex parte Vatiu ex enti, un resultet Dporio, q nec obtendo, etia in doctrina ds xiorum: ex quo entia Divina dv quat fia a Patre nite n infert Dporio int entia Diva, d Patre nite; sPatre nitas n e infinita ex ene; sty in entia: g etat nao Dporionis int dicta tralia, qug vtug extra gaudeat infinite phe.

UGR Biblioteca Universitaria

Et nalia Vae ait Dns, distinc 8, ge 2a, nisi q ista intrinseca ita ex parte rei extra, ut aliud extra
p tecte identificet, q[uo] licet ex parte entis nolet halit infinitas, atamen q[uo] ad nos p extra, ha ut entis
de Vao salty in oblicuo dicitur Vae Dei, tanq Vao identificatur p tectissime Vagentis. Accipite Deum Dns:
=q uta Vao c eadem p tectio: praeterea infinitate rei ut Vae quod p petuo dea c eadem p tectionis. Licet=
=choe ngr identi excludit ordinem personis, qui dentur e p tot infinitate, dic infinitas n tollit hali illam,
=quin hec halitas sit illa, Videonihil extra, quare Deo tyexacte, Deo ntia, sic ergo ytlicemus a
=vna Vao ep tecte, imo p tectissime cadem, atq[ue] p ne halit eadem. Et ens requirit p tecte eadem, etiq[ue] idente
=p plicet tali, q[uo] halit eadem. Et nec yD. g tenet de nisi ordine de patris.

Ty fundatur tertio: ideo non dant Vao entis hyp
civa q requerit dari aliq in de bentiam Deo ex parte Vealitis, de tium ex parte intellecta pecta, sic hoc requir
g tenet fundat ty de nisi ordine. Patet minor, ut patet ex dictis de Personalitate Divina halit dictis ab
sentia de tium Divinis pro nar simul de pecta gentia: g illa portio exacta, de mas de bentia argument dici
ng ro nis g hengentiey aut p dicti, p tectionis, de portionis, aut de bentia, qua ectiam de ex quo
enti de tivus de nis argui ty tectionis, Videmo, quod de nis Scotus, solvens et hanc Vehicu, nisi ubi pro ponet
de dutiam, patg interentia, et pronalitate Divina eadem solutione solvamus dicty no bis ad pri proparity.

Et ly certe pro
vocatio, supant pro nec ex. 3a q adversarius certa intelligit ex voluntate potentis intrinseca ordine, in quo dicunt
vni vocatio, quae dicit Deus, de hoc ab equivocatione et Analogia. Nec equivocatio tunc dat, q nec de nisi
Vao diversa ec in equivocatis, sed de nis non sic ens de Deo p ceis, de nis Vao ec diversa in illis, q Deus,
de Crea equivocatis, ge de Scotus, tenet q analogia ecclia, cuius ratio est de nis, Vao te ec diversa, se alqua
proportio ubi Vao in ubi subtis, diversa, q pro hoc nne de nis significet, sic hoc Vehicu in ubi Virtus de
Ceis, ge ecclia analogia. De nis, nn Deum de nisi Vao, significata q nec in illis ec diversa, alique hec in
ecclibus similitudine, et sic hoc illud, de nam plius Vehicu in ubi Virtus Dei, de Ceis.

Notate pro declaratione ratione sentis franc
autoritas Dns impugnantis in de distinc 4a, q 3a, paragrapho nascendo quaeda Vae personis, de hec ait: Nihi=
=cas, q quidlibet hic et duo de ibus in ecclia non sic propinquos, qui sit propinquitas analogia. Videtur Deus
=de ipsum de hoc. Videtur Vao, q ex ista evasione videret de tanta ratione, qua probandi propinquitas Vnivocatio ali=
=um de ipsum de ens, dicis: hoc hec ens mu de ipsum ad sortes, de Platonem, nabile, de dicens, q nihil duo de Videant
=unus prot magnus, nimis ut hec dicis de Deo, q pone mus, duos de nis, sive lumen naturae pagerionis, q tecta,
de ipsum ente ad ubitas, Deum, alia ad hoc, de quae, quae Vae personis hic, qui de ut ecclia non sperat. Atqui hoc ty
ens ali de ty nis collat ecclia, g de ratio primo actus de ut solvunt argutas, de ex autoritate

ARTUS 2

SOLVUNT ARGUTA, E[t] EX AUTORITATE

Arg[t]: Vao, quae ens ratio abstrae Vel ens singlariter equitate exprimit bus dicis, Vao entis quae ens Deo
de ens singlaris ig nequit ae de nis. Pro major de ista de ut ne 5, ge 2a paragrapho ad argutas solvente argutis,

UGR Biblioteca Universitaria

Flenxíci dicentis Ad Deo nihil abstrahi aliquid ne ceptu ibi, d Cáci ita loquenti. dā xvalet sorte-
ens in quatuor sortes ens inglaris, et ita sorte plura pars ut abstrahi practa d Deo ens inglaris abstrahi
ens ypeditq quinā ab eo ens inglaris ē pars ita abstrahi aliquid ceptu Dñi, d Deo ē ab in Verit ens inglaris
ens ibi ens tendo, ita q nihil dā hat aliud ibi ad ens inglaris te, illud de pertinet Dei p̄ hoc in Verq quadamo
modis, p̄ ita ens inglaris, p̄ud nēq ex dā. ceptus enti in Deo ē ens inglaris.

Pro solutione huius textus notatq in
Creatura nra alia tas, identitat dalia, Vae 3, inquo Veferit Vg ale xen identitat dVali, Vae hoc, inquo
advenant. Cetera, in Deo nra pars ita ris identitat dalia pagevi Vae 3, Vae instantiatq in Deo dat p̄fecta
identitas int p̄salite, nvoin Caea. Exquo ad textu, Respq d. intelligendum ē alit, q q em Deo ē ens
g̃laris, q ex nra Vae ens inglaris it, q in Vae 3 p̄ceve, d Deo dicit ex ens inglaris. dalia d. q̄ illud nō de dā
hit aliud ad ens inglaris, int elligi dent de dā actione mō p̄fecta, q̄ ē at ens inglaris p̄ceve in Vae 3 na
de dā actione mō p̄fecta, de q̄ ē at ens inglaris & perfecta ydentq Vealg nomō pōbile.

Ig doctrina manifesta patet no-
tanda illa Verba, ita q nihil dā hat ibi ad ens inglaris. Vbi clare docet q illud, q Vealis ens inglaris nihil tale,
nisi ens inglaris, d quo ident fat dare, ēn p̄ceve Vae 3, per quem in Caea. Vbi p̄fecta q nō dā hit ad ens inglaris
nexp̄salitud, de Vae 3, de q dā. dicit q illud de pertinet ei p̄ quod a mō nō dicit, p̄ta intelligi dū mō, int elligen-
dum, quod q p̄fecte ē ens inglaris, ei de pertinet ita p̄fecta dicit int elligi dū mō, q ei de pertinet p̄fecta dicit
ni tatq ens inglaris int elligi debet q p̄fecte, d ceptus, d hoc dicit de pertinet ei p̄, ei ut aliud mō int elligen di dicit
ens dicit de Dei, q̄ quod ē Cognitum nō p̄fecta ident, se mō ei us.

Ad 2da aliā d. autoritate ēn 1, dicit me q̄ ge
3a dicentis. Ad 1m q̄ p̄bat in 2o arte, q Deus, d Cáca nihil dvenia in ceptibus, nisi q̄ dvenia sit in Vealité
q̄ in nulla Vealitate dmunt, d quo mō ē ceptus ceptus Dñi nec dvenientia in Ve, quin Vealitate in sequen-
ti dicet? genti Dñi. Deo, d Cáci nulla Cognet Vealitate ex nāa Vei p̄ceva. Ita Deo, de ceptus ait. In-
tellectui genti Cognet p̄pria Vealitas, nisi ut intuitus Dñi, ceptus enti ni q̄ genti, q illi in Cognet Vi-
alitas. Et pro ea q̄ to ceptus elementa loquit, q dicit, q Deus ē ens, tunc solum ē pars ceptus, quo
d pars significat ydentis significatoriu, q d. His Verbis Verbi Vale de fe dunt Dñi, d fal Verba ceptus Scili-
cet, quo ad quit. Martinus, hoc fe ducia levi nitit fundata.

Rep ad 1am d. autoritē q D. ait cet Deus, d Cáca, in
nulla Vealitate q ex tu Dñi, nisi vi ut tam cendentis, d hoc ait Vā mensi oti ostendit, q d. declarat. Vi
quo mō ē ceptus ceptus Dñi Deo, d Cáci nec dvenientiam Vealité, q citata ad ia, q requit p̄ pet ra. d. Ver-
bis. Itaq Paulo in 2a para graf. tenco ab enemo mea, media arcenit a. q̄ ceptus Dñi Deo, d Cáci
nty ens: q dicens Scoty. d. ceptus Dñi, nq Deo, d Cáci nec dvenientia in Vealité ens ac dvenientia
in Vealité ens. Sc. d. Paulus petit ex formali Vā hoc mō: Dñi hoc de ē at dvenientia q in ceptus nisi dven-
nientia in Vealité, atq ideo hoc para graf. sequenti, vol y nat dvenientia q ens vi g nello nat Vea-
lité, q ens vi ca.

UGR Biblioteca Universitaria

Ad 1am Reliquum 1 textus exclud. D: Deus, & Creatura sunt diversa in realitate transmentali, hoc est quarum nihil propriè dici quidditativè includit in Creatura, dicit propriè Scotus in Deo, Deo. Sunt diversa in realitate transcentali, hoc est, quarum in nulla realitate tali totaliter, tanquam entitati minori, no. Hæc solus etiam dicit ad mitt. P. Martinus, dicit ad 1am principaliter, Ratio quod: Deus, & Creatura sunt diversa ex se totaliter optime explat hoc, quod nihil proprium Dei includat in Creatura: etenim ratio Scoti optime explat hoc, quod nihil proprium Dei includat in Creatura, nec ad 2am quod nihil proprium Dei includat &c.

Ante 2am Martinus impugnat duplicem gradum explicantium D. dicentes: Creaturam esse diversam ab Deo quia: hoc intelligit, quarum nulla quidditativè nihil includit actualiter formaliter, nec formaliter aliquod contradictorium subtrahit. Quid clarius? Tunc nec, hoc non obstante, Deus, quia nihil proprium sua natura includat in natura Divina, quia nihil proprium in includat in natura, nisi Deo, una natura, est formaliter in realitate entis, subtrahit divinitatem: & una nihil nihil proprium Dei includat in Creatura, nec ad hoc, ut Deus, & Creatura una natura sint in realitate entis. Et idem nec ad 2am dicendum est, Scotus intelligit Deum & Creaturam diversas esse in realitate entis, & ideo nec ad 1am admitti a Martino hic, nec ut admitti in mia, & formaliter.

Ad 2am autoritatem, quæ adducitur, Respondet Scotus intelligi diversas de realitate generis, seu contentialis, nam hoc solum dicit genus non de realitate transcendenti, et quod sit propria mens D. petit, nam Paulo ante ait: quia talia intrinsecè diversa non necessitat. Unde Respondet, intrinsecè intellecta non influunt in unitatem, nec contentialiter, sed ut distinctè intellecta in Deo Conceptibili intrinsecè, illud in re realitatem unitatem, quæ in Deo natura, & in Creatura diversitatem, & tenet Responsio. = Ad ultimum dicit, quia vera ab apud Scotum esse in veritate, ad hoc formaliter sed Scotus intelligunt proinde distinguunt a realitate generis, seu realitate transcendenti.

Ad 3am: Dicit, quod in 2do, quidem 26o ait: Relationes duæ divinæ abstrahi in pose Conceptibiliter, aliquo modo realiter, & apparenter nulla duæ realitatem Conceptibiliter, dicit Relationes esse diversas: & in D. Deus, & Creatura esse diversa: & Relationes esse realitatem duæ extra Deum abillis pagina. = Respondet quod non sic probatum, provatum male; dicit Relationes esse diversas in realitate generica, quæ transcendentali, extra Deum non distinctum in Deo, in realitate generica, non, & dico mihi. Deus est in realitate generica, seu contentiali, Deo, in realitate transcendenti, non mihi, & dico. Et ad tertium optime colligit explanationem.

Ad 4am autoritatem apud Ad Videndum ad secundum quod dicit, quod in Deo est duo dicit, & pro maiori claritate intelligentia notate, & Deo dicit, quod nota nisi realitatem propriam in natura sua, quæ realitas, & facit esse duo, & distincta, & propria intelligendum est, quod sola realitas entis, cum sua infinitate sit propriam in natura, & realitas entis in Deo post & facit, & dicit esse tale una, & propria entitate unite, & facit tale, cum sua infinitate cum sua intrinseca. Et quod apparet, & dixit D. quod & facit esse diversa realitatem entis; ideo, & intelligit sine & facit esse, quæ licet apparentia infinita.

Ad 5um dixit, quod & facit esse, & intelligit sine mea infinitate, quæ ex natura sua habet, & & facit esse, & dicit, & hoc. Unde obiectum & facit esse, & dicit esse entitative inaquatum realitatem entis, quæ in Deo, & habet esse plus quam distinctum. Et ignotate, & facit esse, & dicit, in actu esse de habile, in potentia remota, & facit esse,

UGR Biblioteca Universitaria

9

Lectorem talis vocabuli aliquis sonet ẏ ꝓfectionẽ, ipse in mente Diua quis scit quid dicat? Ille ꝓfectibilis ad tributalem ꝓfectionẽ, dicit in dignione, qualis infinitas est hic? Ille autem paucas autoritatum ad Vac. tacuerimus.

Arguit 2o Martinus Vac. 1a Deo tribuere entia fundata in realia passiua, sequit in Deo bonitatem extra actu ẽ pontia; ẏ hic ẽ adeo Velasquez ẏ de ẽ pontia in ẽ extra Vac. passiua. Pro maiꝰ illa realia dicit ẽ pendere a Deo, ex dependentia dicit ẽ pendere ẏ de ẽ pontia. Respondeo maiꝰ: Ad 1am probationem dico maiꝰ: illa realia ẽ pendent a Deo, ut bona, ut ẽ pontia, sunt quia no maiꝰ. Aliter dico maiꝰ, ẽ distantia mutua realem, no probo minꝰ. Ad 2am dico, quod illa realia ẽ pendent a Deo, ut ẽ pontia, quia no maiꝰ. Ad 3am dico maiꝰ, ẽ distantia mutua realem, no probo minꝰ. Ad 4am dico, quod illa realia ẽ pendent a Deo, ut ẽ pontia, quia no maiꝰ. Ad 5am dico maiꝰ, ẽ distantia mutua realem, no probo minꝰ. Vnde Vadis Thomiste? Quia ẽ pendentia realis, ẏ tu dicis Vac. imitatiua, ẏ tu Vac. ẽ pendentia realis, ergo tu dicis Vac. ẽ pendentia realis. Vnde Vadis Thomiste? Quia realis ẽ pendentia, quae est Vac. ẽ pendentia realis, ergo tu dicis Vac. ẽ pendentia realis. Vnde Vadis Thomiste? Quia realis ẽ pendentia, quae est Vac. ẽ pendentia realis, ergo tu dicis Vac. ẽ pendentia realis.

S. Pa Vacentia ante Pactionẽ ne infinita, post Pactionẽ infinita ẏ ꝓfectabilis infinitate Pacentis infinitae actus, Pacentis pontia. Respondeo distinguendo maiꝰ: ne infinita passiue, Pdo, privative, seu native, no: superiꝰ, superiꝰ enim ne aliqua entia tam passiue, quam infinita (ut) Pdo minꝰ, Pa Pdo. Let. ens Vacentia, dispassiue infinita ut pactionẽ ꝓfectionẽ, ẏ infinitate actionis potibilis quae fuit hic, nec, ne, exercita actualiter ut ꝓfectionis ẏ accidentis Scotꝰ de entia Diua Verbi patientis, ẏ omnipotentiꝰ Ca Pdo. Et hoc fuit ens augustinus Pa Martinus Pdo, quae Vac. litteraliter augustinus ad hoc, ut ꝓfectionem Pa Illoratam anticipa Pdo nionꝰ metaꝑ ratione ẽ ad hoc.

Pa Martinus Velasquez augustinus dicit: sicut materia prima ut Diua prata indat infinitum Pdo, nec Pdo materia prima ut habet, ẏ si aliqua Diua prata prima magnitudinem entia quae, Deus tenet, ẏ entilla indat, nec entem, Pdo. Magis dicit, Pdo, materia prima ut dat ex entia Diua Verbi tributatus ẏ Velasquez ẏ augustinus Vac. entis Verbi entis, ẏ talis prima ut ens ingenita augustinus Pdo nionꝰ ẏ ꝓfectionis. Pdo, ẏ primo ẽ quae Deus ẏ prata entia libus, ẏ quidditatibus, quae, dati, tributalibus, enotionalibus, ẏ Vac. entia ẽ quidditatibus, ẏ non prata notionalia, patributalia, ẏ materia prima ꝰ.

Replicatur Martinus: In Deo aparte Vac. nequit ẽ aliqua Vac. involuens ẏ ꝓfectionis, ẏ si Vac. entia in Deo ut dicit, dicet illa Vac. involuens ẏ ꝓfectionis, ex alio Ce dicet in Deo ẏ ꝓfectio. Pdo, ẏ Vac. entia in Deo ut dicit, ex natura Vac. ut dicit, dicit divisionem, multiplasmen, ut dicit talem Deum involuit ẏ ꝓfectionis. Maior ut ꝓta. Pdo, ex Dionysio, dicit, quod decentia ẽ humana, ẽ ẏ perfectus actualitus, ideo divinalitus, ẏ ẽ pertinens ad hit ipsa ad individuum, ex. gra. Ista existentia est ens, ẏ ꝓfectio, ẏ Communitas divisionem, multiplasmen involuit ẏ ꝓfectionis, ẏ ne quit dari aliqua Vac. nec divisionem, multiplasmen entem finito.

Respondeo Domaꝰ, Inando maiꝰ, ad probationem eodem modo, Pdo ad autoritatem D. Illa ex plo: humana ẽ ẏ ꝓfectus actualitus, ideo divinalitus pertinens ad hit ipsa ad singularitatem, ly ẽ denotat Vac. ut dicit, ly ẽ denotat ens Vac. passiue, non ut Pdo. Vnde ualia Vac. ut dicit divisionem, multiplasmen, ne Vequuit, quia potius ẏ ꝓfectus actualitus, ut ens, ẏ ẽ native ẏ ꝓfectus actualitus, ideo ẽ hic est ẏ ꝓfectus actualitus, hoc Pdo ut Vac. entia ens. Ad 1am Inando Domaꝰ, ẏ dico

UGR Biblioteca Universitaria

mig: ſ comuna de in Creati, ſ do, in diuiſione mig, ſ dog. Ex dictis ſuperſentit Magiſtri dicte.

ſ Bromaior

Intelligencia accipit alia Veſponcia, qua apud Pontij het, ſ meo Vidue Valde Innuit Martio. Reſpō ad prima argutij, pando maj, ſ duquendo maj probat mihi illud: Illa Vealas Inuit ſ Adductione ſine dependia acaa extrinca, ſ do maj, ſ tali dependia, nō maj, ſ dicta maiori eadē ſ dicta minori ſ dog, ſ D. ponor genijn ſupſit qua dg ſ hilitas, ſ Vequuit ſ hilitas ſ dependia acaa extrinca, qua ſolu argut ponitia ſ ſ Vequuitza ad ſponem meta, ſ Vao ē q ad ſponem Vequuit dictorij, ſ nio ſ dependia acaa extrinca exercenta, ſ nicuta, ſ dawante tale mionē, ſ q illud, ſ ē ponia ſit tale ad aliud ex clusionē prate, ſ ſ dependia ab extrinca caa tale ponia exo ducente.

ſ vō hoc n Veſponcia ſ in Deo Veſpōt Vealis dicentis, Inquq ſit ſ predicta dependia non exit ſ ponō ē in illa Vealis dei, ſ hec Vao exclusiva ſ ponis nis inde ē Vao ſ vincen ſponē in Creis, ſ q hec Veſponō nit ex D. ad Martio de ea ſta ſtuca dei, na ſ ponis mutatis it exquis ſ dicta, ſ Vealis enti nequit equis ex illa nequit inferi ſ ponō. Pro maior: Ad hoc q aliq ſit quis Vequuit, ſit pontia acaa extrinca dependens, ſ dē, pontia finita, ſ illa Vealis nō ponta finita ex. totus ſ logis ea Marbio de ceruz nga it ex D. ſ int, dicti ne ſ ag ſa ſ ideo ex cludit S. D. Vag Deis abente tia ascendente, q nē Deipſum Imitatur, ſ ind Deis ad finitij, ſ finitij. q ex

Arg. 2° Ma-

Stuius: Si ens dicere tur q Vealitē ex nāa Vei precisa Ine Deo, ſ Creis daret a parte Vei aliq prius, ⁊ in dependius Deo; ſ hoc Vepugnat: q Vealis enti nō ex nāa Vei precisa. Ip mai: Vealis Ishtuens ē prior Vestituta ipsa, ⁊ in exne ad eq heat Vae partis: q &c. Po ans: totij Ishtutij dependet a partibus Ishtuentibus, ſ vō partes Ishtuentes dependent a toto: q ſi ens sse hēt Vesptu Dei, u Vealis Ishtuens, ⁊ ut pars, ⁊ aliq ⁊ in dependius Deo. Videte Vetorsionē ad hoc argutij arto ānt. a

Nunc Vō ad argutij Vespō ad q uerd a mai; quoad 1ā parte: Daret a parte Vei aliq prius Deo, quanus pōt dici nec q dari Deus, ⁊ ponit Veperige in aliquo, q nō ponit Deus, ⁊ do mai: quanus ponit existere ſr sine Deo, aut Deus dependeat ab ipso ta quq a caa, nō mai: ⁊ vō eius pro vatione: Vealis Ishtuens ē prior Ishtuto, ita q ponit intelligi sine Ishtuto, nē ⁊ do: ita q ponit ee a parte Vei sine illo, nō ans, ⁊ dog. Quoad 2ā parte, nō mai: q Ille ſ pōt enti n ponit ee nec in Deo nec in Crea sine Deo, ceste n pōt nisi adurdi sine Deipſi, ⁊ sit in dependius Deo. Ad 2ā ad eius provatione dvgo ans: totij Ishtutij dependet a partibus Ishtuentibus, ita q n ponit Deipſi sine partibus, ⁊ do, ita q ponit ee a parte Vei sine illis, nō ans, ⁊ dog. Recolite Vetorsione, ⁊ q Vepant ad illa applicate hic.

Arg. 3. Martinus: Vō hec Vealis Dni, qua impertat ſ pōt enti ē Creata vel increata, ⁊ participata vel participata, vnece ee, vn nece ee, ⁊ q q ad mitate

UGR Biblioteca Universitaria

1

in Deo vient, q̃ hec Vealas Vepertat aparte Vei in Deo, & in Crea, sic parti cipata alio parti patę est in Deo, & i parti cipata alio i parti cipatę est in Crea: q̃ nec hoc dicat, nanda e pręcio exnaa Vei.= Respo. Talis Vealas Dni, que i portat Dplures entis nec e Creata, nec in Creata, nec parti cipata, nec i parti cipata, nec necesse, nec nece ce, sabstrahense, Dist Vaõ Dni ad Creatę, & in creatę.

S Replicabit: nihil pęt dici in Deo Vr existens, q̃ sit extra ce in Creatę, & parti patę, nec in Crea aliq̃ q̃ sit extra ce Creatę, & parti patę: q̃ intenet Vespõsio. Pars: quoad 1m partę. Vaõ entis, quę in Deo e, het evenitalis pfectiones Divas, neps ce in sua, in Creatę, & in volu identice, s ex D. s. in k. d. in ne 8. q. 3. dicente: quę dq̃ Vealas evenitalis in Deo quęcumq̃ dq̃ pręce nata e fr in sua: &c. Pus quoad 2m partę: Crea parti pat a deo in solu tale ce, s etiã Vaõ entis, & 2m Vaõ entis producit a Deo: q̃ nihil &c. Demu: totu q̃ e in Crea e intrinceni nitę, & Comunicatę 2m ongeiu fralitę, tã suprema, quę in suma: q̃ nihil e in Creatę.

Ps. 2.

implicat Deipere aliq̃ in Crea, q̃ nisit a Deo ipsi Comunicatę, ne etiã 2m Vaõ entis ęq̃ partipatę, & 2m ea trat achone Dei: q̃ Vaõ entis &c.= Ps. 2: q̃ Vealas entis ia parte Vei Vesperat pręcua a Vealitibus mundi nibus pręcindere n pęt a Creatę, & participato: q̃ ne pręcua a Deo, & Crea. Pars: 2t sumat ia Vealas, tã a Cetesis pręcua in hbe, Vg, & quęrat 2m quę Vas pęt a tis ęt dependens, & partipatę? Si dicat 2m humanitę, Corporeitę, & Vultus: q̃ accidentia ne partipatę, q̃ nis pratis Caret, & hoc e falsu: q̃ Vaõ fundan dependentię e Vaõ entis in ne. q

Respõ ad Replicą nando ans, & dugendo eius provaone: Vaõ entis, quę in Deo e, het Dives pfectiones evenitalis 2m talis entis pręce, nõ; in tractę ad pęs, & do. 2t ad autorita D. Dico q̃ ibi tę vult q̃ quęcumq̃ Vealas ex tenitalis Dei sit finita, & positiva, & nativa, quarum pęt Deus ę infinite hoc sufit ad im pediendą & ponendą in perfecta, quę ibi nat D. quę nequit ee abrogenite positiva in aliquo extno.= Ad provaone 2ę partis & do ans quoad 1m, & dugo quoad 2m: 2m Vaõ entis producit a Deo ita ut pra Vaõ entis producat, & do ans; tam sit ipsa Vaõ, ob quę producat, no ans, & dog. talis ens Vaõ e finita.

Ad 2m dugo ans: totu q̃ e in Crea e finitę 2m one fralis, quarum one fralitas dunoit & finite, & do, quarum one fralitas 2m se accepta sit finita, no ans, & dog.= Ad 3s Humanos dugo ans: Replicat Deipere aliq̃ in Crea, q̃ nisit Comunicatę a, & Vr, & do; & pręce, no. 2t dugo ans: q̃ ea provaone: trat achone productiva Dei 2m Vaõ entis, no: Vr & identice, & do. Ad 4m ens productive n pręcindit in tio partis, trat a diu a dinę.= Ad 2. Ps. q̃ ea evidentia vocat Mariana, & do ans, & do: ne let hoc in heat ee partipatę a Vaõ humanis, Corporeitę, & Subtilitę requi

q̃ez neat alaé entis ꝑ alaé finib; a qua Gea hetec ꝑ eh patis. ꝛc

Arg. 4 Martinus: Deus 2mo oner
paltis quę a parte rei ſſ. in ipſo ẽ eentalit singlariamur: q̃ nulla Vtalis ẽ in Deo 2mo. Pue
ad ex D. in diſtinc 8. q. 3. dicenter ens ũ nit Deo ẽ ipſe ẽ in ſty ũ ty alq̃ Cui ũ nit
ipſy: ideo exre ẽ hoc Deus re infinitus: q̃ Deus 2mo oneꝛ. Reſpo duquendo ans. Deus 2m
aner po lates propias Dei ẽ singlariamur 2do ans: 2m paltis Deę Creis Dnes, nõ ans
Dõq. ad proua onẽ ex D. 8. Reſpo q̃ ſty ens ũ pro ty Dei, id q̃ Dnactus ẽ ipſe ẽ
ũ so ũ pre ens, ũ Vtal ex pte D, qui proſequit dicens, nq̃ ean per priu intelligat
aliq̃ mõ infinitas ẽt mũ entalis ẽ entis, q̃ ens ipſy intelligat ẽ hoc: Deus ẽnt
deus nẽ hoc, nec infinitus.

Arg. Dab alis: q̃ nat de ente ꝑfecta ẽ ẽtẽ Dei debet infinite pre-
cisa: ſ. nos ꝑfecta infinite nat de ente potentialiter ꝑfecta: q̃ infinite precisa
Dei debet ꝑfecta potiua; tunc ſic; ſ. hec debet resolui ad Compoſitũ: q̃ est ꝑq̃
Deus ipſe entis exnaa Rei precisus habit in Deo ꝑfecto. Pro mag: q̃ q̃ deus ens ꝑfecta
infinite, nat de ente infinite precisa: q̃. Dõ aprobãt Videl Certa. Pro ans: ꝑfectum
finite Deitatis ens, infinitũ ẽ eternũ, infinitũ ẽ Dei; ſ. hoc nat de ente infinite precisa: q̃.

Reſpõ
duquendo mag: q̃ q̃ nat de ente ꝑfecta infinite Deitatis est infinite precisa ꝑmi-
nue, Deus: potiue, nõ mag: deade mõ dũgo ans ꝑ rationẽ, nullus ꝑ rationẽ mag
dũgo: ꝑfecta infinite Deitatis ens, infinitũ eternũ, potiue Deus omag: ꝑmi-
nue, nõ mag, dũgo nec: ſ. hoc nat de ente potiue infinite precisa, Deus nec, ꝑminue,
nõ nig, deade dicitur dũquat Deus. hec dicta ſatis manifeſta ẽ, ex ꝑia q̃. Pet ꝑfecta
infinite nat de ente ꝑfecta potentialiter ꝑfecta, infinite precisa solũ debet resolui Deitatis
ꝑminua q̃ hec tũ ꝑbile ẽntẽ in tali precisione accepto, q̃ ones fateri tenent ꝑp
quã q̃ nec in Dnis arguit Velasquez in 1ũ glis. ꝛc

q̃ q̃ nat de alis ꝑfecta Valitis debet Dei Valitis pre-
cisa: atq̃ Xaguas ꝑfecta Valitis nat de alis ẽnt potentialiter ꝑfecta, q̃ Valitis precisa debet
Dei, ẽnt potiue precisale. tunc ſic; ſ. hoc est manifeſte falsũ, ẽ a Deus Dei debet resolui
ẽ rubra ꝑfecta, arguit in sensu de quo Domus. Dem: 3a Martini, ꝑ nat de
ente perfecta finite debet Dei finite precisa: ſ. Xa Martini, ens ꝑfecta finite nat de ente,
ẽnt potiue infinite, q̃ finite precisa Dei debet, ẽnt potiue infinite, cuius falsi ẽ notoria notoria. ꝛc

Arg. 6: Si Deus ens ẽt ens naa Rei precisus, hec est infinita; ſ. hoc nisi ad Compoſitũ
nec; q̃ ẽ ens naa Rei precisus. Pro mag: si est Deus ens ens naa Rei precisus talis ẽ, q̃ mi-
nue ꝑfectale: q̃. Pro Dõ: nisi, q̃ ens ẽt ꝑfectale ꝑminue, ũ precisat infinitũ, Deus non
dea precisat: ſ. Xa nec ẽ ꝑminue ꝑfectale: q̃. Pro mag: nisi, q̃ nisi faciens ẽt ꝑminue alua,

UGR Biblioteca Universitaria

3

dq̃ celũ p̃mutiue se heat ad motũ ad hoc, ũ ad venientẽ alue dine ad rep̃tũ, sub ꝑticũ
ꝑticulat̃ p̃ alue dinẽ, ꝑ ad venientẽ motu ad celũ simili celũ p̃ motũ ꝑticulat̃ p̃ uenet D.S.
ꝑ ꝑ prologi, dñ 2. distinc 2. q̃ 6. q̃k.

Respõ nãt̃ randis dultima dõa, d̃ dispositare, ꝑ q̃ta, sub
ꝑticũ Veritat̃ alue dinũ, quae est ꝙ Veritũ motus se habet ũ parte d̃ ponte, q̃ habet relatiõẽ
Veritũ infinitã. 2ª q̃ tres ponẽa sub ꝑticũ, ente, Deo, e q̃ libet, d̃ actrabilis d̃ depen-
dẽa ad extrinca, ñ uo ea relat̃ Veritũ Dei. 3ª q̃ trag ponẽa p̃mutiua sub ꝑticũ
coexistẽtia, d̃ pot ee ponẽa tiũ, q̃ eternitas ante ñ. Eternitas, q̃ sub ꝑticũ ante ad ventũ
alue dinũ e ꝑmanẽa illius, d̃ simili est celũ Veritũ motus, ad relatũ illa entis d̃ ñ Deo
ꝑmanẽa infinita, d̃ boni infinite mere ꝓcreue. Ethus satis ad argutũ.

Arg. Vltimo cuiũ ui simi-
mis ꝓmitt a cutoxy teologoxy ingenia: Data ꝓcessione ex nãa Veri Dei Concreti
mete d̃ creis pobilibus; ihoc e falsu in Via D.S: q̃. 2ª ans: Vedita; pobili Creã Ve-
dit̃ pobili Vas entis; Vedito pobili enti, Vedit̃ pobili Dei: q̃k. 2ª mag: Vedita
pobili om̃ Creã, Vedit̃ pobili d̃ munita entis; q̃ e pratu ri identi fatu d̃ente;
Vedito pobili prato identificato d̃ente, Vedit̃ pobili ens: q̃k. 2ª mae: d̃ nita en-
tis Veritũ Creatu e in dicta Veritũ illatu; hec in dicta Vedit̃ pobilis, ut pote Velaõ, Ve-
dito pobilitato, e pobilis: q̃k. 2º

Respet, q̃ illa Velaõ entis ad creat Vedit̃ pobilis quoad ẽ creãs
Vedit̃ pobilibus Creis: cetera ñ e pobilis quoad rupẽtiã, q̃ illa d̃ nita ex parte
sui rep̃ subiect ad denomandũ cin̄ta d̃ ñe sive pobilia ent pobilia. Sed d: illa Ve-
laõ Vedit̃ pobilis quoad ens ex hypothesi Creatu pobilis: q̃ etiã quoad rupẽtiã
creatã, q̃ p̃ tuit e, q̃ tenet quã q̃ ad aliq̃d sit rupẽtia. 2ª ans: Vedito pobilitato Velaõis Ve-
dit̃ pobilis ens illius: q̃k. 2ª ans: Vedito pobilitato Vedit̃ pobilitatis ad ẽ, sed ad dit-
tu Velaõis: q̃k. 2º

Si dicat, q̃ illa Velaõ e tran ventalis, hoc ñ obẽ: q̃ ens Velaõ tran ventalis ponit
(addit̃one p̃amentali) trati q̃ tũ pobile, d̃ actuali ter entẽ, nullo mõ pertra-
xi ad pobile aliũ datet causalitas sine effectu: si dicat, q̃ illa Velaõ d̃ munita e Velaõ Vas,
d̃ Vealis, e ita ponet trati ad pobile: d: q̃ illa e Velaõ Vas sine fundato, d̃ tunc est
quãm̃ca, q̃ nullu dicit ẽ ent d̃ fundato, d̃ ne dat p̃ dicamẽtũ ad trati Velaõis Vealis, ꝑ ñ
ñ deficit tale p̃ actuali, ut pobili, q̃ dixi. 2º

Ad instantiã Respõ e Vel quã ex argutõ illa Velaõis tran
ventalis d̃ munita in Vealis entis fundato, ñ Vedit̃ pobili, quatũ ad pobilia
sorent, q̃ ñ deficit tale aquatus talis Velaõis, qui e ironia ad extra, d̃ Vel quã ad extra,
solũ ens deficeret Velaõ quoad denomandũ, minime vo quoad ẽtiã, nec ens d̃ hit ineo,

UGR Biblioteca Universitaria

q̄ Verbi caro factū habitare, ac in deitate nra inferiora. Vnde let̄ possibilia Vedant̄ q̄ possibilia solū deficiūt Velāo Dmuentū in omne ad maḡ extensionē, seu delatāone, q̄ā in omne ad minꝰ Ente. v

Patrē

ejō in Velatione cauſalitū quę entiue invariata manet, etiā, si hoc illud ō illud possibile Vedat̄ q̄ possibile, dummō tota seriꝰ possibiliū p̄ destructionē in Varietē. Exq̄ infert, nullā dari Conexionē mutuā int̄ Deū, ē possibilia, hęc enī intrinseca, q̄ ad positionē nrā requat aliud, ē sic tota talis, ut ex q̄uis data positione Vnius extrī p̄ mediata dari aliud infert extrū, ex ablatione Vnius immediate auferat aliud: Vt, Deus ē: q̄ Creā possibilis: Creā possibilis ē: Deus nē: quare let̄ vt̄ sit, q̄ Verbū caro fiat entitatiue, Deus ē, Creā in Statu nāturę mutatus, ē Creā q̄ possibilis Vedat̄ q̄ possent exarā de entibus possibilibus Trinitatis Vnitis: Vt, Deus Pater ens, Deus Filius ens, Deus Spiritus sanctus ens, Deus de Veliquijs Archonibus Diuū. Et-vt quem Pater q̄ nos intrinsecos, ut deitatis exhibita explantati nē intrinsecā, ē extrinsecā. Potuit D. Verbum Pati.

q̄ 5a

VTRUM ENS DEI hat PER MOS INTRINSECOS, VEL PER DEITATEM?

ARTUS 1.

EXPLANANTI INTRINSECI, ET EXTRINSECI. POSIT ACCIDENTALIBUS PUTA.

Pręterea q̄ loqui nēt apud illos, qui Vacuum extra Mundum inferiorum pręsupponebant, at nobis p̄ facile illa pręsupponentibus in cumbit ostendere, quomō fiat tale, ut tale ens? nempe, quomō debeat ad Deum, Creā, subitā, accidens. Dein cum sint Vasa Dei pręsentia ubique, ut aliquomō limitet, ut deitas, ut nō intrinseca. Exqua tale delatāone ad Deum, ē Creā ores scotę post Pontium, quam nō tenent pręsentia p̄ nō intrinseca, ēn p̄ deitas. Exqua Deus subitā, accidens divisibilis, nq; Antonius Andreas Dalui eadem mō discurrunt Martinus vo Pati defendunt ens Dei ad subitā, accidens p̄ deitas.

q̄ Pręsens deitas percipi nequeat, nisi habita notā demū intrinseci ē extrinseci, ētiā ad hoc spectant, te eam notā aliquomō iuvat ad illorum intelligentiā quare mutuum Dei nē debeat perire, ē qui addictus Vel illa modificat, vivere, ō in alio ō ad aliud ō quoad ēe ō quoad operari. hęc enī Dei vitia, mō quilibet ens Vē debeat, ō intrinsece, ō extrinsece, Vnde Canaq̄ nō extrinseci multis nō longe vidi, seu omnia nē explanari pōt: ē pānario ad ens subitū deitatis entitas attinens ad linea ō Trinitatem quę pręsuponit in ipso, ut ea sint aliud, ē alit. Prędicta explatio colligit ex Dei in hac Trinitate q̄ges.

Pet q̄ extensione quanti, nq quantas extensa, ē quantas nō extensa solū dignit

UGR Biblioteca Universitaria

a q̃ retenet alit, dalit nã vaziat eentia quantũ ꝓ extensione. Ponit ly naꝛio aꝑ-
cient subtũ q̃ hoc let ponit ee ine suomo, inte mũs inne subto, upet in extensione.
Hic solet qubitaꝛi, an talis mũs extrinecus ponit dici Ve? Ad q̃ ꝛespet D.S. nocmo: q̃ ta-
lis mũs aliuꝛa Ve ex nãa Vei sit Ve alia a fundato, accipiendo Ve generaliuime, u dicit
dalt decg geꝛa. Ad 2m verbis doct: mũs extrinecus ponet dici mũs, dVe; ponet enĩ dici Ve, qua-
nuꝛ eentia alit nub deuione entis Vealis, u ani hilo duquit? Ponit dici mũs, quanũs
é entas, ꝓfecta, eſse existere in pet, ſ sepe aſixus Vei debili quadg necesse. ꝟ

Mꝛginta-
inecus nie describi pot: é quesda talitas pneis adlineg subtũ, cui vꝛ identifat, upeca
in pat aliud, ſ alit? Que mũs explicauit D.S. in intensione alvedinis, qua mus in-
tainecus vocat, etenĩ intensio n facit alvedine ee alia, ſ alit, q̃ alvedo u quatuoꝛ
dalvedo, u octo n diferunt specie q̃ mãs, ẽ mũs n vaziat species, ſ solũ diffe-
ꝛunt talit dalit penes, Vnde mus intainecus n dicit intainecus, q̃ intaet Ve quidlit,
ſ dicit talis, u diquat ab extainecus, qui vꝛ duquit alis, cuius é mus, intainecus
dVe, cuius é mus vꝛ identifat, qua post pꝛat de Ve, cuius é mus, eo mo, quo pꝛat
probat. ꝟ

Exquonotate, q̃ mũs intainecus pot pꝛe indi a Ve, cuius é mus, dhoc ꝑ-
fecto, daquato, de dne pe, Ve amo, nq quazus D.S. dicat, q̃ ni alvedo ut
decg deiperet sub Vae alvedinis pꝛeceve, tunc deiperet ipse ꝑfecto, te ibi
ait; q̃ intensio alvedinis sit ꝑfecto eius, deiperet abaq; ꝑfecone, nuo ipse ꝑ-
fecto. Vnde ditat, q̃ mũs intainecus duquit a dicta, nq sita simul dquae ditat
tuit species, uq, ni ali addat Valitas, sic fit ho. Vnde ubi Vae habilia-
lia, dalia species ditituunt, ni a dimpinci nuq̃ eentia, cui addunt, vari-
ant, nec alia species ditituunt, nq si alvedini u duo addat alius gradus alvedi-
nis fit alvedo u tres, dn species dicta a alvedine u duo. ꝟ

Sit 2. Ens dalit ad Deu, d
Creá. Subtũ, daciden ꝓ dicta. Hec quoad 1am partem N. Lonbi Pones Scotas, quo-
ad 2s é tene omes Scotaꝛes. Et colligit ex D.S. Pus quoad 1am partem: mus intainecus
ponit Ve, in suo ee dilatata, illa n Vaziat, q̃ ens dalit ad Deu, fit aliud abio,
do ad Creá, dalit, q̃ ens dalit ad Deu, dCreá ꝓ dicta. Dne intensio alvedinis in-
stituit alvedine, illa ditituta, ponit, solũ q̃ illa ꝓfecit: atq; Deus ditituit ex
Vae entis Vealis, e dae etuo eius, sicut ho ex alite, e Valite, dDeus, dCreá plurqq
species diferunt, q̃ ꝑ diversa: q̃ q̃ mũs intainecus ne ꝑ in uus entis ad Deu, d
Creá: q̃ exit alius ꝓpius ipse, qui exit dicta ablata ꝓfecone. ꝟ

Pus 2. Pater: si ens ad
subtũ, daciden dalt nexet ꝓ mus intainecus decg ꝓmenta sicut ꝑ diversa even-

UGR Biblioteca Universitaria

tãhãc; hoc fa dr: q̃ dr hit ad rubrĩã. Dacidem ꝓdict. Pũ requela mãi: mĩ intrã
mẽ in Vaziant, nec diver sifant eventãhãt ẽ, cui diungunt: q̃ ens ad subrĩã &c.
Ipe: quia dorer parter: q̃ ñ ad Deũ & Creã, subrĩã Dacidem ñ dr heret ꝓdict, nulla da-
ret Vãe dr inens ad prauandũ & tenas Vães dñs dr hit dict, & nõ nulla dabit
dict, & onia dr hen tẽ ent mĩ intrinc; q̃ ea dr Vãe, qua a ver sit, ñ obstante diversitã
spẽcifã mt Deũ & Creã, subrĩã Dacidem a ver sitãs pert de unibus Vãibus dnibus;
& hoc ẽ in Dnens: q̃ ne hoc dicat tenendũ, ens dr hit ꝓdict ad sua inferiora. ar-
tus 2:- solvunt 20 gita.

ARTUS 2.-

SOLVUNT ARGUTA.

Arg. 1o dr hit ad Deũ & Creã dr heret ꝓdict, daret in Deum etã Dparte,
& hoc ẽ Vitanda: q̃ &c. Respondeo mag: ng uemt dicty, suprain Deo ñ dat, nec dari
pert Dpõnometã, let dr hat ꝓdict, prot ꝓtestãdenty, que int tales Dpte Vãe in finitu ponũ
ex parte rei nõ ex bãi dat: prꝓ quo q̃ dicte ẽ intendere, cui repugnat Dpõnometã in Deo ex
hoc, q̃ includere ꝓfectionty, & habity dicty seu propriũ Dpte, quod exeo, q̃ includeret ꝓfectiõ
nty, & Vãe mĩ intrinc, & hoc int ꝓfectiones ex nãa rei dicty ũ ait accidentibus ponũ. v

Arg. 2o dr hit ꝓdu-
cibus in locũ tenet ens dr hit ad Deũ & Creã ꝓtinite & in finite, & hoc ẽ mĩ intrinc: q̃ &c. Respo. 0x0
q̃ dr hit loquit ñ devet intelligi de ꝓpri mi ꝓ nativ ũ dicty, & ẽ in variat eventãhãt ẽ, que
modi tant, & Deus Creã eventãhãt dicunt: & devet intelligi de ꝓpri fundãhãt, seu Vãi cãhãt
quibus Dpte propõ nobis in agh: ex quo apparet, q̃ ens ad Deũ & Creã detrad ad minus p mo-
dum imperfectionis quã ad nõ mĩ intelligendũ. hec doctrina fundat in patribus scholãcis, na let dr. plurĩ-
bus in locis dr hit dicat, ipse modo hoc sentiebat, ne Videret Vetedere a dr hit opinione, q̃ ex pro
loquens; loquendũ, & multũ, sentendũ, & pauci, & hec doctrina Vhũ Martini londede
dr hetione entrã addecr framenta. v

Arg. 3: dr hit ens ad Deũ & Creã ẽ ens, & nõ ens dr hit q̃ de
dr heret rebus: q̃ ubi 2o: q̃ ens dr hit ad Deũ & Creã patet: = Ad hã Vãe quãe pro
pury fundatã, & ob hoc nascit ex nõ vocatione eternitãs ipsa venti, Respõ ex dr hit q̃ dr hit ens
ẽ ens Vi, seu evidentãce, & no ꝓpria tocita intelligi devet, & ille Dpte propius dr hens sit ens, &
ẽ exse, & ee ellus, quod coartat ẽ dr hit, & ens, coartando recipit ẽ ens, quanũ tente dr
cto identifat in Dni dr hutivo, phra ade hoc dicã dr requenti. v

Arg. 4 hinc ens ad framenta descen-
dit ꝓmĩ intrinc: q̃. Patet: ex Aristõ & metã 46 to dicente: ens dr hit se ꝓ ẽ e subrĩã
quãte & ẽ tera framenta; ñ pert explãri, qua pacto ist dr hit q̃ quãty, & quale, nec ẽ ens ꝓ
dr hmo ẽ tãmo, & ẽ ex parte dr hit q̃. = Respõnando ad ꝓbationẽ dõs mag, & nõ
mag. dr hit in ꝓallegato loco solũ intendit manifestare, q̃ ens ñ descendit in framenta

UGR Biblioteca Universitaria

1.

q̃liq̃ abeo ꝟꝟ dr̃tꝰ, q̃ bene ꝺa 1 uat, siue ꝓnat ens ꝺ̃ hĩ ꝓma, siue ꝓ ditã, siquide nulluꝫ utorꝫ ꝟꝟ dr̃ quit anoa ꝺ̃ dã; hoc ꝛn su loquit ĩ tali loco: = q 6 = vtruꝫ vlmę differ̃ pasiones, ẽmi intrinci in cludant esentialit, equitiue rae ntis: = artus 1 = suponunt aliqua adintelligentię q̃ ꝺ̃ esse referunt.

q 6 =

VTRUꝪ VLMĘ DIFĘ, PASIONES, ẼMI INTRĨNCI ĩcludant esentialit, equitiue raę ntis?

ARTUS 1. SUPONUNT ALIQUA aDINTEligentiaq̃ ꝺ̃ ESSE REFERUNT.

Ꝑ nec aliꝰ tꝰ solet ꝓponi, ne pe, quomo ens dicat de ditis vlmis, pasionibus ẽmi intrinsecis? ẽ an ens transcendat vl mai ditas? pro quo suponꝰ 1º hic loqui de ditis ĩ ꝑ ticularit, ꝛ ita, ne pe de illa Vate, seu palite, quę a parte rei ꝟ sentialit esentialit, ẽ numalit diuiq̃ ab alia, quę alitas vocat dita ultima, q̃ ultimo diuquit ꝟ abomice q̃ ꝓne. = Suponꝺ: ens Veale ꝟ dita nihil aliud ẽ ce, quã ꝺ ptis Veale, ꝟ ptis Cuius aliq̃ ꝟ repugnat a parte rei existere; qui quide ꝺ ptis apud nos, quidditue, ꝑ ꝛ includit intrinsece, quę dicede ꝟ perfect̃ infinitiua ne pe, in omibus generibus, specieibus, ꝺ̃ indiuiduis: nec ĩ partibus essentialibus utorꝫ ne pe, mia, ultia; q̃ ꝓpter superiꝰ de inferiori quidditue ẽ, ut ait D. N. ĩ 1º ditione, ꝑ ꝺ̃ 1º.

Suponꝺ 3º: ꝺ ptis entis alit ꝟ ꝺ̃ identice includi mis intrinsece, pasionibus ẽmi vltis. Quarę aduertite, q̃ aliud ẽ ce ꝓpriꝰ vnivoce, et aliud ꝓpriꝰ vnivoce, seu trinq̃. Na ꝓpriꝰ trinq̃, seu vnivoce dicit ꝓpriꝰ q̃ ꝓ dicet alq̃ ꝓpriꝰ 2m ꝺ̃ nn, ea ꝺ̃ q̃ Vat, et de tant de essentia inferiorꝫ: ẽ ꝓpriꝰ vnivoce ẽ q̃liq̃ ꝓ dicet de pluribus 2m ꝺ̃ nn, et ea ꝺ̃ Vat, et tant de essentia; 2º exẽplo hoc declarat: nã ꝓpriꝰ trinq̃, seu vnivoce de Ꝓo, et Plo, q̃ uis ẽ ce ꝓpriꝰ vnivocu Ꝟ ꝑ tes nuis, et tacu, ẽ ĩ ꝓpriꝰ vnivoce, q̃ nec de essentia.

Vnde D. N. ꝺ. docet, q̃ ens ẽ vnivocu Ꝟ ꝑ tibꝰ inferiorꝫ ꝑ ꝺ̃ mentu, q̃ de omibus 2m ꝺ̃ nn, et ea ꝺ̃ Vat ꝓpriꝰ. Ceteꝝ n ꝓpriꝰ vnivoce de omibus q̃ nec de intrinca et pali essentia Vat. ꝛ quo apꝛet, q̃ let de ditis vlmis ꝓ rubus ẽmi intrinsecis ꝟ ꝓ dicet q̃ ꝟ entia, nec ens de ce essentia lit ꝓpriꝰ q̃ ꝑ ꝺ̃ entia, nec essentiant Vat entis ĩ ꝺ̃ unt. Vnde duꝟ q̃ an ꝺ ptis entis ꝟ ꝺ̃ ꝺ̃ it ꝓpriꝰ vnivocu Ꝟ ꝑ tibꝰ ditarum, ꝺ ceteraꝝ, et entę vnivoce, ꝺ̃ q̃ de illis ꝓ dicet?

Ꝙ exn Vecta intelligentia ditis vlmis ẽmi ultimis mentis apud tos Columnis ꝺ. D. ꝛ ꝺ̃ unt, ideo ueni declarãs, q̃ nt dita ultima ꝓ ultima accipit Vtrum ꝺ. exq̃ deduci mus eius genuinu sensu. Tit ens in se, duntes. ꝙ ꝺ. duꝟ q̃ ꝺ ditis aliqua ꝑ tes ultimę a parte entis ultima, quę ꝟ ꝑ nat; alia ab illo, a quo ultimat ꝺ ptis

UGR Biblioteca Universitaria

=gaū, sicut ponat plurā plurā lītas. Quō sumat a parte ventralis paonis, dicit
=ta specia a pa ulmā; tunc sicut ens dicit inq̄ de illa parte ventrali, aqua sumit ista specia
=ita dicit inq̄ de tali ista in abstracto, ita ū sicut hec ens inq̄ anima intellectiua ens, ita hec Vale-
=tudo ens, ens inq̄. Deinde sequit: s nulla talis ens ista ulma, q̄ in tali tū nent plures Vealites predicta
=de duo tali spūm nē sphē sphlex, ulma Vealis, seu p̄ eō Vealitū nas, aqua sumit ulma ista
=animas, phī sphlex. Vista Vealis n includit ens quidditue. Inde si talis Vealis sit A, hec en
=inq̄: A ens, s est quasi accidens. Ecce Vana D. quę rabies clara Videt?

Vbi ens sit ens Dei, q̄ dicta
ponit sumia dicta Vacca, a illa, aqua sumit quę, tunc illa dicta ponit ex Dei
usu pro tota illa pa, aqua sumit, sicut illa pa n est phī sphlex, s includit plures
Vealites, Deo ens; ita hec dicta ex Dei usu loquentis e resolubilis in plures Spūs. Sed
dicta quę sumit ab eadē pa, aqua sumit quę n ponit pro tota pa, s pro aliqua ulma
Vealis ipsius, q̄ quis etiā ponat in sensu quilibet ex his paribus pro tota ponere, s partē
una partis altera.

Exhinc deducere possumus sine scrupulo, dicta ulma in sensu D.s. ē illa quę
ē ultra resolubilis in plures Vealites, in ulma quę resolubilis, imo one dicta, a suprema usq̄ ad
ulma ē abelani poret dicta ulma, s sumat in ulma ultra resolubilis meta a parte Dei,
Dei, q̄ significatiue. Inde etiā Vitalitas, quę sumit ab anima, aqua n sumit, corpore tan-
quā dicā ulma, Dei nisi ulma, e pars meta abstractionis sumat, e solucē in ulma, inquatū
ponit pro anima, in qua ens includit, Resolubilis in plures Spūs.

Cuius acutissimi dicti q̄ adeo
singulare e D.s. opinio, ū eq̄ dicerent, e pugnantiones tunc Veteres, hanc modernī, de quib
Ja dicunt, ita quę in scribile facimus quod in phīa patuit, ū sit. Mastrius. Eq̄ miserabilius, e
deplorabilius e, q̄ etiā multi ex nra scolla clamantibus Ja rationibus sine pendato stertiūt, aut
D.s. dederunt, ū Joannes Valois, e alii, aut genuine eius sentiā defendere n audent, s hec despi-
cando timore, Vbi nullus e timor. Quinq̄ scotizantes, Esterorū intellexere Ds. cuius mens
mens ex cludere Vacentia a deretialis Spūs dicatis, motus intrinsecus, Operationis. Hec q̄
nare de hominibus prauis inq̄ prouly inq̄ dicit pravis quinis adherentia Dei in timo dicendi
Ire, s tiq̄ nare prauis inq̄ prou dicit pravis quidditius, q̄ heat Vacuolus Talis Vespū interiores
us, q̄ tunc ulma dicta adhuc est dictus, e minime heret Spūs sphlex. Hanc enim dicendi
mus plures scotizequentes apud Mastrium citatū. Caetum. ponit nra X, Paribus Puri.

ARTUS 2us

PONIT NRA X, E RATIBUS PUR.

set nra X: Dei nullatenus includit ens talis, e quibus ens in ultimis dictis paonibus, d minu-

UGR Biblioteca Universitaria

tuncq; solq vr, identicè. hoc è procul dubio mens D. S. u. pet ex l. citato: Dico, quod n. è Uni-
vocum differentiarum de omnibus intelligibilibus, q. n. de differentiis ultimis, nec propriis passionibus. Quam sent.
sequunt Candidiores, et lucidiores Scoti, u. Canonicus, autor formalitatum, Mauricius, Antonius Andreas,
Rada, Mastrius, Pontius, et alii. Prob. 1° quoad 1am partem Ratione acutissima D. S.: si differentiae ultimae in-
cluderent se, et quiditative ens dicerentur in q. ent ultimae, et n. ent ultimae; sed hoc implicat: q. X. Maior quo
ad 1am partem supponit. Prob. quoad 2am: Ultima differentia è illa quae ita facit differre, q. nullam habeat rationem conveni-
endi in illa linea, in qua è ultima; sed si ultimae differentiae conveniunt in ratione entis, et illud includant in
suo conceptu formali: q. ent. et n. ent ultimae.

Conf.: Ultima differentia talis dicitur, q. n. habet rationem conveniendi, nec è resolubi-
lis in conceptum determinabile et determinans, u. potentialem et actualem, simplicem u. simpliciter complexum: q. si ultima differentia includeret se rationem entis
n. esset conceptus simpliciter simplex, sed componeretur ex ratione entis et ratione differentiae; de qua ratione differentiae iterum inquireret an in-
cluderet se, et quiditative ens. Si includit, idem dicitur quod de 1a, et sic progreditur in infinitum. Si vero n. includit, habetur
intentum, q. erit ultima, sicut 1a: q. perveniendum è ad aliquas, quae n. includant se, et quiditative ens, et illas
esse, de quibus D. S. loquitur, et nos inquirimus.

Prob. 2° X alia ratione D. deducta ex sua dispositione: Ultima resolutio compositi debet fieri in partes essentiales suas, quarum neutra includat aliam, nec aliquid alte-
rius in sua sua entitate essentiali: q. similiter ultima resolutio compositi metaphysici debet fieri in formalitates metaphysicas, nempe, in formalitatem 1o determinabile et in formalitatem 1o determinans, quarum neutra includat aliquid alte-
rius in esse metaphysico: atqui conceptus 1o determinabilis è conceptus entis, q. n. è alius prius determinabilis, et conceptus
differentiae è 1o determinans: q. nec ultimae differentiae includunt se ens, nec ens includit differentias, alias resolutio conceptuum
n. staret 1o diversa.

Conf.: sicut in arbore praedicamentali datur supremum genus, q. nihil inferiorum
includat, quod è Spiritus, u. substantia, quae corporeitatem n. includit, et datur infimum, q. ni-
hil superiorum includat, u. Petrus etc., quem substantia n. includit, ita in linea entis aliquod praedicatum
assignari debet, q. nihil inferiorum, et contractivi se includat, alias ens includeret differentias; ita da-
ri debet ratio determinans, quod nihil praedicati superioris se includat. Nunc, si supremum praedicatum
determinabile è ens, et ultima differentia è ultimo determinans ens: q. neque ens includit differentias, nec istae ens se inclu-
dunt.

Ex his rationibus impugnata manet inutilis illa responsio Scotistarum de ente in q. et quale, volentes
ens quale intelligunt aliquid ex natura rei distinctum a ipsa differentia et in illa n. inclusum. Et tunc contra hoc
procedunt rationes supra adductae; u. si ens quale significare volunt ipsam formalitatem irresolubilem cuius-
libet ultimae differentiae. Et haec è quaestio de nomine; nam idem dicit ens quale q. ultima differentia, quam X.a D. S. appellat
qualitatem entis, u. differentialem, et licet sit vox barbara optime tamen ad propositum explicat. Et sicut de diffe-
rentia dubitatur, an includat ens, ita de ente in quale potest dubitari.

Pũ nunc ꝙ quo ad 2ꝫ partꝫ Vãe N. D. S.: Xª phꝫ 1º porrexiorꝫ, p̃aonem Duratuꝫ ꝓ hoc é in p̃atꝫ dicit ꝑe de subto, subtꝫ nḡre, ꝙ accidens dicit de p̃rato, u p̃ter ista, hoc Verbũ, quę é ꝑe in 2m mõ; ista vo, Vinbole hoc é quasi ꝙ accidens; ꝙ hec p̃aõ, eni é vna é ꝑe in 2o mo: q̃ ista, vna é ens, nequit ꝑe, ꝙ quasi ꝙ accidens; ꝺ Doctꝛ ens ne p̃atꝫ q̃ cũ ipsa ponę in eſſe. Dem: Subtꝫ cadit in defone p̃aõis, u addit ex 8 mẽtꝫ; ꝙ ista, ne deeſt ꝙ cũ dicit: ꝙ Deus ntaꝛ in defone p̃aõis, u addit, ꝙ nõ exit de eius p̃alib9 Dñi. Pz dicto, duꝝ Vãe adhuc ẽ ca, ꝙ u Deus ꝺ nõ ent, eni hec Vã, Vbile, ponit in p̃aõe.

Pũ ꝙ 3ª X pars: mũs cũctis bet nãꝫ n̄ includit ſx, ẽ q̃cũq; ch̃ꝫ, Vg, mũs intrinsecus subtꝫ nepe, p̃tas, n̄ includit ſ subtã: ꝙ nec mũs intrinsecus ens in includit ſ ens. Pũ ans: Si p̃tas ne includeret ſ subtã, n̄ includeret ens; ſ hoc Vpugnat: q̃x. Pmũ: n̄ p̃tas n̄ includeret ſ subtã, ẽ ens tale ꝙ p̃tas ẽt ens ꝑe, ꝺ Doctꝛ nihil aliud dicit, ꝙ subtã, ꝙ mũs intrinsecus, aliq̃ hoc ita nẽ: q̃x. = Ja: mũs extrinsecus ũones patent ne Vpropicendo, ẽ in illa linea, in qua ꝺ ponit Pet; ſ mũs Pet nẽ entis, ſ entis tẽ mũs: ꝙ potuit titulo de nõ intrinseco adduci p̃t, ſ it mũs intrinsecus, ꝙ mũs extrinsecus, ꝺ Doctꝛ nentes in ſpẽ q̃ entiali, ſ entis mũs, aut talitas, u tantũ entis. ☞ Ad hec 3 argũta ꝺ ea, ſoluunt.

ARTUS 3us

ARGUTA ꝺ RIA SOLVUNT.

Arg. 1: Cui Init depo entis Init deptꝫ; ſ ulmꝰ dicit, p̃aonibus, ꝙ mũs intrinsecus Init depo entis Vcalis; q ulmꝰ dicit q̃x. Pmũ: ens Vtale deſit ꝙ n̄ Vpugnãꝫ adexistendy; ſ ulmꝰ dicit q̃x hent n̄ Vpugnãꝫ adexistendy: q̃x. = Respo ꝺo maꝝ, ꝙ nando mũs: adhuc b̃aõis dico mũs: ſ ulmꝰ dicit q̃x hent n̄ Vpugnãꝫ adexistendy ex sua Vaepali, nonũ: vñ, identice Vaeillius, cuius ſ ulmꝰ dicit, ꝺo mũs. Sicut ens ulmꝰ dicit, p̃aones, ꝙ mũs intrinseci n̄ſ entia nisi entia te alterius, illius, nepe, cui identificant, ita quę ꝙ exurtunt identice, seu adexistꝫ alterius. ☞

Replicabit: Ex Vaesua pali illi Vpugnat exire: ꝙ n̄tenet dicho: Pans: Si ex Vaesua pali n̄ hent non Vpugnãꝫ adexistendy, ex hent Vpugnãꝫ: ſ hoc: q̃x. = Respondendo ans: ad probaõe na maꝝ: nq̃ tũ Vpugnare ad o lute, ꝺ n Vpugnare n̄ ẽt medio dat ſ int Vpugnare, ꝺ n Vpugnare ſ ętię ſ sistunt pluꝝ p̃ata, sicut ens int ee, ꝺ n ee Subtã absolute, n̄ dat medio; dat ſ int ee, ꝺ n ee Subtã ex sua Vaepali: Valitas ens ex sua Vaepali, nec ẽ Subtia, nec ẽ Subtia.

Arg. 2: ens, ꝺ nihil o ponunt ꝺ dictoriꝫ; ꝺ q̃ n ens nihil ẽ ens: ſ ulmꝰ dicit, q̃ n ens nihil: q̃ ens nã. = Ja: ulma de ex sua Vaepali ẽ aliq̃: q̃ ens. Joãpet: q̃ ens, ꝺ aliq̃ ſ n̄ ens nã. = Respo ꝺo ans, ꝺ dr quando Doctꝛ: q̃ n ens nihil ẽ ens, ꝙ ſ ut n̄ ꝺo; ſ pzec, nã. Itaq; ens, ꝺ nihil o ponunt ꝺ dictoriꝫ hoc, q̃ n ẽ ens, nec ſ, nec ens ẽ ens nihil; Ja: ulmꝰ dicit ſ sunt entia n̄ſ ꝺ dicit, q̃ nihil

UGR Biblioteca Universitaria

aut nentia, q adverbiu phi dentiq nequeunt q extra sint p ide, s nequ, q sint ide q vr. ideo q et p n sint entia, absolute nequeunt dici nentia. ꝛ

Hec solu exprimit D. S. q de anima
Vbi loquens de dictis ait: sunt entia vr, ntq; nec tq exhoc sequit, q ymo sint nentia, sicut
n sequit: ho Ymo est alterum; q Ymo est n alterum; q nec ex hac humanitate sequit, q sit alterum, n alterum
nec n alterum; entiq dicit n p hac dictio entia, nec tq sequit, q p hac dicta sint n entia. Hec doctri
na valde notanda q ex illa pendet solu plurium argumentorum. Ad primum dico: dictum
aliq vr p se non est aliquid, nec realiter n re quasi n sequit ad nihil. Sed pro intelligentia D.
Thome dicendum, q ens dicit duo, scilicet, ipsum esse, et habitudinem ad essentiam: dicit enim
ens n ad dictum, q habet esse actuale de facto n ponit, id est non dicit rem n natam, q aptam natam; propter quod ens
potest dici: vivo potest nec vivere, non est potentia, tunc dictum, q habet n q aptum nat
ne vel ppo natum. ꝛ

Arg. 2º. Quod p se obtinet inter partes potest per se quocunque vel entis realis, vel mere dicti
pacones, omnis intentio obtinet per intus q sit entia. Ma: applicat aliq de intelligibile exp non
ens q. Patet: applicat aliq ens realis vinde, non est ens hoc; q applicat aliq non est pacens, ergo non
est entia; atqui intelligitur esse pacens entia realis, sicut Antichristus haec; q applicat &c. = Respondet
Thomas, pacones entis, et ultimo dicta entia. Hec hendi tantum obtinet aquato non intus, ab ide q realis
ente. ꝛ

Ad hoc a, q aliquid intelligibile, sicut q ut ens vr, id, sicut q includat virtualiter
te, ut tenet D. N. S. loco allegato, Vbi loquens de obtinere aquato intus ait: Dicit il pars est Ymus
ente, et non pars est Ime Minoscu dicitur, id est non per intelligibus, q inde dicit ultimus
nec pacon ibus sequit, q nihil est obtinere intus prot Communis, ymus dicit per intelligibile q
te hoc nobstante dico, q non est obtinere intus, q in pro de ratio partis Immunis, Virtua-
liter, nq one per intelligibile, aut includit rem entia liter realis entis, aut includit virtualiter rem entia liter
in includente rem entia liter realis entis.

Ex hac q autoritate optime infert D. Scotus esse realem obtinere aquari
non intus ex naa pones realis: nec per Immunis, et Virtualis. Rac q illud, id, Immu
nis Thomas subscribit, dicq quidem, et rem entia liter realis illud vo, id, Virtualis Thomas subs
cribit, quia in pro Virtualis rem entia Thomas pacones, et ultimo dicit. Vnde licet non sint quo
tuor, q entia realis ly pre intelligitur. Ve dicendum, Volente Deo, de obtinere intus in anima. ꝛ

Arg. tertio
pho 3º mets: eum non est ens quod, q in omnibus dicit, et non essentialiter includit: sed hoc est pug
nat geni: q ultimo dicit &. = Respondeo admittendo tale antecedens, et pho explando illa: eum
non est ens quod, q in omnibus dicit, et non essentialiter includit, proutly omnibus het respondere acom
moda, seu decephone aliq, id est, aliomodo autoritas. Hoc enim intelligi debet pho.
Vnde licet eum non includat ultimo dicit, et non, nisi Vr: dicit tamen ultimo ens includat, hinc, q

enr nequeat eé gúr.

Arg. 3: superius includit ſa, q̃ quitue in quolibet suo inferiori; ſ enr ens, ſerius Verſus suam ſ dicat; g̃ &c. = Ipſe enr é transcendens; ſ transcendens é talis nás, u se extendat ad one, q̃ é reale: q̃ ultimu ſ ut nihil illa transcendit. = Resp̃o dicendo, q̃ nando mús: q̃ superius includit suo inferiori; enr q̃ includit sui ſpecificis, superius directe Verſicit sua inferiora, ſa quae ea quae ſ dicit ſ ut in suo ee ſale; enr q̃ indirecte ſ, q̃ latet alit Verſicit dicta ſ mu, ſ entis. = Ad 1am argnm, dicendo, q̃ argnmú, q̃ nando ſ extra nihil includendo se in illu, siue ſa, siue rr, q̃ do. Includendo se in illa ſa, pcedo mu, q̃ dog. Pro intelligentia doctrinę notate, 2s alię immunitę dari, q̃ nae immunitas ꝓdicis quitue Verſitas dei, q̃ rei, ſubtis, q̃ accidentis, alia é immunitas ꝓdicis denominatiue, ſui identitee, dicta Veperit Verſitas ultimata dicta, ꝓdicu, q̃ modoru.

Arg. 6: ens, q̃ bet effectee alię reale, deuetur enr reale; ſ ꝓdicu, q̃ ultmę dicę executiunt alię reale; ng ꝓdicu ſ reale ſ plementę entis, dicta q̃ illud Vnitatum ſ specie de nata, q̃ valitas ſ tas ſalis eruendi hoc; q̃ deuentee q̃ reale. = Ipſi ꝓdicu entis unee a here erentię reale, in quo ſ includit q̃ illa erentia ſit effecta, ſ effecta, totalis, ſ bar talis, ſ tię q̃ realiunt; atq̃ hoc Veperit indeſir: q̃ includunt ſa ens.

Resp̃o ad argnta, q̃ adonia munera illa exercenda sunt q̃ dicę, ę ꝓdicu ſint erentia, q̃ ſ ꝓfer n realizant Verſitee bus ſ entee; ſ onia realizant ſ ꝓfer ꝓdicu malitimę entis, q̃ quę Vnitatum in ꝓdicu ſalis erendę, q̃ dicer a specifant, ę declarant, ita u Dmus sua ſalitima ꝓdicu ſint entia, ſ ꝓdicu, q̃ talis erentis. = Ad 2am argnm, Resp̃o q̃ ꝓdicu entis, ne pe, ens extra nihil, q̃ antea ꝓdicu ꝓdicu entis in suis ꝓdicubus, mis unitatibus, q̃ distinxee q̃ distincti, ſ tię in distincte, ne pe, Vae illius, sui identitatis. Indicunt erentia, nisi Vnitan ſ extra nihil, nisi ſ tię identitee.

Ad dicer: Xa ꝓdicu existentia ſit subtia: ens exnente ſ n sit ens, ſ ex talitate sit ſa ho, qui ens: q̃ valitas ę ſ ens. = Resp̃o explando: ens subtia nec ſ, nec rr n. n: subtia Ido, ens subtia ſ, sit ſ rr n sit subtia, no, ę eode modo, quit Doens: bet solui. ſ notate, q̃ includę ee ſ, q̃ alii includę dicitur. ſ 3ia ad Vae entis, quę ſ onia realizat: 2s bet ata de ita entis generalia, quit specificabilitee. Inde no dupliciter ſ, q̃ specifice abequa, nq̃ valitas sit ſ ens, ſ q̃ ę ens actu erentia, seu entis.

Arg. 1: dicta bet, quę peculiaree erentię Vae entis Dnitum ſ in ꝓdicu, q̃ dicę quit aquo Dgnalio: q̃ bet ſa, quę propię entis. = Resp̃o dicta n here ſa propię erentia, ng erentia signifat ſ, cui ꝓdicu Dnitum existentia, ſ tię here quidditę, q̃ quidditas latitur bet nre erentię, ę pote illa dicit de pluribus ꝓdicubus identitatibus, quę una solu dicit here erentia, q̃ n bet dicta. Et Vao, q̃ ait Dnus dicta ꝓpria, quę Vae ꝓdicu entis here ę dicta, q̃ facere de ferne n ta, q̃ sit ens, q̃ bet a Vae entis, quae realizat.

Arg. Vltmo: In ultimis dicit Veperiunt ſa ꝓdicu entis, quę libet ens, ę una q̃ divina inre, q̃ dicta aqualibet alia, ę Vao, q̃ ę intelligitur, ę bona;

UGR Biblioteca Universitaria

ſ cui Inuent paone, Inuit essentiar: q ulmg dicte ſ essentiali entia — Resp̃o ad ſas eodem mo
partiſ pare paone, entiſ, quo partiſ pant ſ ry eis, Ideo sicut in partiſ pant eis, nihil essentiale
ita & in ſ paone, Inde ſ Vg ꝑ bg Vae tale in dentiſ, quę hent Inde Cum merito ꝑ ſ ꝑg Ipg
hendunt sub obto aquate nec intus. 9a dulma — Vtra abulmis dicis ſ entionalit sytis
specifis, quę indiuidualibus ponit abſhi Ipſi Inis, d Inuocu Vlmg dicis artus vncus. Re-
solvit 9g, d illa dicta ſoluunt.

℣ EVLMA VTRV ABVLMIS DICIS ſ INTEONALIT SVTIS TĄ SPECIFIS, QUĄ INDIVIDUALIBUS POSIT ABSTRAHI ꝑTVS ĪNIS, EVNIVOCUS VLMG dicis. ARTUS VNCUS RESOLVIT 9g, E d illa DICTA SOLVUNT. ℣

Sepe dict 9 precedent Ipſg ul mary dicis, ec Vea lis, ꝓbliq; ixta solubile gen
plure Ipſi in aquabile, ꝑ pte tales, nche, in Ipſi Inis aporte, Vae cuius Inuent d in par ticulare
Vg seu Ipſg, Vae Cuius dicis enti, d in quanti, qua prot dicitur pgressiue ꝓ nuncient Ipſi va
parte Vei Inis ulmg dicis, ſ hilis ꝑ Vae par ticulare, dicitur ab ꝓpo Ini Ipſi ꝑ hoc sensus
nulla Venti lat secta. Ipſg dumg de Ipſe Ini pinſg, id, quan ut Inuocu ꝑ inſg ꝑ tete de
pinſg. Iuxta ergo hanc dictę Diversat sentias ſ nat, ꝑ Pectus, dicta. Da afirmat, ꝑ Mar
tinu d Dſ. citato.

Sit 2o. abulmis dicis ſ ſpecifiq; quę indiuidualibus pōt abstrahi Ipſi Ini pin
ſg ꝑ tete, ꝑ ma quale dicit pinſg. Pro Vbi rationis Dſ. in ſ, dubio 23, 9 nota, Vbi no logus
A paone, id, Inuit pōt abstrahi alq̃ Ipſi natura, id, nāo Inuit cabilis, ꝑ paulo post
sic ait: ab indiuiduis pōt dici, ipſg pōt abstrahi ſpecies, quę dicit quid dis indiuiduos,
ſetą quasi propria. &c.

Pro 2o. Vae ideo dicis Vlmg in hęrent tali Ipſg, q̃ in subiect ꝓbliq;
nec Vae nimis Probatg ꝑ pōt dari tali Ipſi. Pro mio, Inuit ex solubilis ꝑ ꝓbliq; a parte
ꝑ pōt is ꝑ pōnis, ꝑ Vera solubilis pinſg. &c. Pro 1o. Vae let Vera solubilis tar, Inuit ex solubilis, ꝓbliq;
ꝑ pōnis, ꝑ Vera solubilis pinſg. &c. Pro mio, Inuit ex solubilis, ꝓbliq;
ꝑ pōnis sunt ꝑ pathibiles in eadg linea, ig in duabus in oppositis. &c. Pro pōt ex Dſ. in subalterna
3g, 2a accepta, q illud ex rea Vae ex singulare pōt quod a nio indiuiduo dicit, ꝑ ꝑ cauti Inuit tali
Inuitur negat ec ꝓ vae a parte Vei ꝓbliq;

Ipſg ultio pgressat fundat, q̃ dicit ꝓpositiones pōt illud
ehere. Ad primu exnia Vei pgressant ultio fundat, ad pmu, Inuenit ultio ꝓbliq; ꝑ po
bili tali Inuitur. Pro Inuit, quę libet dicta a parte Vei a Vlmo Vae ꝑ hibiliter, q̃ dicit, quę libet
singularis tucę, q̃ ꝑ in Inuit cabiliter, q̃. Hoc ꝑ fundat, pgressus ultio, ꝑ abstra
hat Ipſg ulmg dicis, ꝑ singularis, in quo Inuit. &c. ꝑ dicit pōt ꝓbliq; ꝑ pte de pinſg. &c.

REPLICĘ SOLVUNT

Arg. 1o. abulmis Ipſi tutiva negat abstrahi Ipſi Ini, ꝑ ulmg dicis tg, ſpecifice,

UGR Biblioteca Universitaria

quę in dividuales ſi ultmo dhtva: gſx. Pmáz: ex D. int, diſtine 2ª, 3ª, 4ª, vbi ait: ab ultmis
dhtis, & dictis ꝓsonarꝫ nihil pſert abſtahi. Ine dicty de eis inq, q illas ſt diversa: gſx.: Reſpo
diquendo máz ab ultmis & a parte rei, seu ꝓntę, aquate dcipiente, dó máz: ſ intę, & ſ fecte
dcipiente, nó máz, & Deſa mioni, nó dog. Et eo dcimo Vſ pſert ad autoritę D. a

Detenę quę libet dcta ſit
ultmę dhtis, & Váo in dividuis ſę, & ſ fecte dcepta in Dm rug Vál, ſpecialę, ſ quanuis
ultma dicta, quę Váo enim burę Dno Dhtis, & prouinę dcipit, pluribus Dnis; ſ fecta a dcepta &
Dhtis propiis, & exentialis Vál, individuaę Pri, seu Petretas, sitię Cognat ab intis, & Váo singla-
ritis, ne pę in Dmni cabilis inq dcipit, & ſ fecte, in Dm rug Vál, ſpecialę, & Vealę, quę ceſſ ę Vál
duquente Pręa Plo, ideo q nię dcepta & Dnis ꝓntis, & nię pręce cogna nę dicta ab aliis. Perfecte
ſę dcepta & Dhtis parcularis, & alinquit dicte individuaę Pri Dm rug Dhtis propiis & ſpecialę.

Arg 2: Si
ab ultmis dictis pſert abſtahi aliquid Dhtis Dnis datę processus in infitis; & hoc: gſx. Pmáz: ſi ul-
mis dictis pſert abſtrahi ignoratio, inquo Dniant, & ꝓ q diſciant, eadę exiit Váo de ultis dictis, & quare diſcent:
gſx.: Reſpo diquendo máz: datę processus in infitia, & talis Váo est aquata, dó: si in aquata, nó, &
Deſa mioni, nó dog. Si enę Váo Dnis abſtracta est aquata & alias diſceret; si enę Vſ ſuccessiua talis Váo Dni
in aquata Dniret, & alias diquid deuerent, & Dni in infitis: sed Váo Dnis est in aquata, in alias, & ſe
ipsa dicte, & Clare Cognas diquant.

Dicit: Ráo individuaę nis abſtracta a Petretę, & Paulette pſert tę
abſtrahi in infitis, & nulla ex solus. Pone: Vál diſcrealis ad hentes Vál individuaę, uię, si Petretas, &
Paulettas, sitię ponant in aquate dcipe, & Vál ſuccessiua pręcindi: gſx.: Reſpo diquendo nis: Váo individuaę
uię pſert tę, & in infitis, abſtrahi obtui, sic, talis Váo abſtracta sit talis, & alias in infitis, nó ans; ſi,
hoc est, actus intus abſtrahentis sit talis, & alis in infitis, dó ans, & no dog.

Ad prouaęnę antis dó máz, & Dni ſit
nó máz: Ráo enę individuaę nis ut sic, quę est Váo, in quadniunt dictis ultmis, & eadę, quę semel ab-
tracta fuit; pro incleq devet dari Dni in 2ª abſtraone obtui. Vnde si 2ª, & 4ª Vſ data intus, quę
nias Vſlexiones ad dictą abſtrahendą, dabit vhq; processus in infitis in Paonibus ſalibus, nisi
in obtuis; Váo enę, quę abſtrahit ꝓ 2ª, 3ª, 4ª actus, est eadę, quę abſtracta fuit ꝓ 1ª, & in in hoc nę
in Dnię, q intus pſert producere actus in infitis. Dubao: de paonibus, & pluribus entis.

DISPAO 3ª

DE PAONIBUS SIPLICIBUS entis.

Explicatis nr entis naę, ſpectat gmos intrinſecos, mo de paonibus, quę in suo esse ſpecifican-
tur, ſuponunt. Dicit, si in 1ª dicta quę dq ſ plicis, & quę dq ſ plexis, non dicet ſ plicitas a quę dq
ꝓ 1ª: Vnę, vnus, Vál, & bis sint pro ſis paonis ſ plicis entis: ad vis Vnitis dicty, & ratio est

9.

VTRŪ VNAS, VASE BAS SINT PROPIE PAONES SIPLI-CESENTIS?

ARTIS VNCUS.

DIFITI BRETER SATISFIT.

Dicō; vnāʳ, Vāʳ, Boēta ſi propīe ſiplicer paōnes entiʒ, dñ pluraʳ, ne pauciores. hec é Boēs, dexpera pte 4ᵃ metʒ, pbē de meta loquens ait: é ſcīa, que ſpeculatiuʳ bro cer, eque ec pre in ſunt; ſcīa, que pre entia ſunt, intelligunt paōnes: ng in ſecora, ſcīa, ſpecies entis pro-pue n dicunt mee, ſubcēgo. Claxius phūs loco alegato, textuª ait: que ad modū numeri, pnūnumeraē, e propīe paōnes, ſi paritas, dſparitas, ita ente, proicēr, que da propāter unūt, ſparitas, dſparitas, e alia huiuſmi ſi pre Scalig paōnes nūmeraī; g Vnāʳ. ꝛ

Pūr Vāe anignando Scha-nes ad Vāg propīe paōnes. 4ᵃ enī Boēs ponunt, ſi alīq decat vā ſubtā pnō. 2ª dicī alīq Scaleza ſi nihile, aut alīq p interpretē Vāg negquit ee Scalis, e ponūa propār. 2ª dicī Duns tenēg decat ſubtō, q de Vāe pro pte, & ſolū ſubtō unāt, Deo Boēstat, ſi do ee phūs topicōrū. 3ª, q nihil de-e entia, nec de intrinca Vāe ſubtō, nec 2ª, q aliquo mō dimanāt a ſubtō o pte, ſi inter-xtra intrinca, Vāg, nec, q docet phūs topicōrū, Cet, decēr q propīs Scheit Vāe in 2ᵐō decendō bre, e in 1ª dicī, q aliquo mō ex nāa Vāe a ſubtō dīguaī, ng ſi ee tm no de illo po-hūr exīt de entia, ſi de Vāe ellāe, quē nūbre entiʒ ad entia.

Tunc dicī; Vnāʳ Vāʳ, Boēr hent vtras Boēs Vē plūr entes ſſe paōnes eius. Pūr mea hentᵗ, tunc ā Vnāʳ, Vāʳ, Boēr ab ente Scalis nāio dimanant, in illog; dicunt, ellāe in ſuo ee Scalis Splenti, tunc ā in paōnes entiʒ unt Scalis, mēta ſi ee ſcīa Scalis, q ellāe de ente de mortuo ve Scheuens, nihil de mortuo ve Scheuens; q talis paōnes nāio deuentē ee alīq Scalis, hentq uarij 2ª Boēs, ng Xª 2ª nāe: Vnus, Vg, e by Duns te Duentant, e de illo Duens, prant, de 2ª hentque 23, q de ex unaur, entia in ente Boēs in nāe paonibus, nec é de q dicte ellāe, g dūnūr, ſpz in 2ᵐō dicendō pte de ente prantʒ

Denīq 2ª Boēs Scheit, na ab ente pulalent, e dimanent, ſi quod g mō ſpo portuerce, e hoc 2ª ong interfectoris. Vñ de aliqua dicto ex nāa Vāe deuntibus, e ipſi interecedentegome Boēs nō Vāg propāg Vequitē Scheit Veritī, bonitī, e Vnitē e Boēs ſi propīe paōnes. Hec obetat, ſi dicar Dns in 2ª, distine 6ta, q Vnca loquente de affectionibus entis tm ente: ellāe ē quaī paōnes: g nihil paōnes. R. valet, nigua, na ſuāt Antonius Andreas Vnitē, ly quaī nē ſeh adicto diminuens, ſmō inter duē Scheuatiua, ſi docet Joānes Cet, quaī ingenitā latine, intelligibile uere genitū. ꝛ

UGR Biblioteca Universitaria

Dariũ sint plures pet, q̃ aliq̃ ẽẽt maxime Ver, dalia, ſ ita nõ ꝓpones enti: ḡnis plures pret ãg nata. Pua mõis: q̃ ẽ synomꝫ Dente ñ indult Vaę ꝓpõis, ſ ita ſ ãg nata: ḡ. Mõ pit: na hęc ꝓpõ: ens Ver, enu gatoria, ẽ dens ca, ẽ aliq̃ 1a sumi pet, is quarũ ẽ signꝫ parcũlare affcens tiæ Dꝫ, ũ Dicit aliquẽ, d hunc ñ ẽ ꝓpõens, q̃ ñ ẽ hac endem, ſ denotat in diui duagu, ũ sumit absolute, d ſplit proõis ee, q̃ ñ ẽ nihil, ẽ in hac rem ſ pti ẽ ẽ synomꝫ enti, ſ alius per, quę ens: ſequit, ſ portat extrãꝫ potiuę ad nihile dicti. ⁊ 2a = de unit 1ę entis paõne. ⁊ artus 1us = q̃ ſit Vnã declarat.

ℚ2a.

DE VNITE 1ę ENTIS PAONE.

ARTUS 1us

QUID SIT VNAS DECLARAT.

Supposito q̃ multę ẽẽ paõnę entis, ũ tenent omes Artiste pluribus in locis, ꝓcipue 4o metę tertiꝰ dicente: end, d vnꝫ ido, aboꝝ quę nõa ñ ꝓpterea, q̃ se mutuo sequũt, d omes ibidem tertiꝰ dicente: Dicunt d equalit ens, d vnꝫ. hoc ñ obstante Videt hoc d supposito mi litare: Pão ẽ porterior naa subte; ſ vnã ñ ẽ porterior enti, q̃ vnã ñ ẽ pão enti, sua mõis ens, ẽ nuꝫ. Ipsi, d Vaę abrogat aliquo rum pradicto ẽ dicti, aquo libet alio; ſ dicto fundat supꝫ multi: ḡ. D dent ñ ẽ eius pão. Ad q̃ Respõ Vdmaę, d nando mi: cuius provacionꝫ maę dugat: ens ẽ mꝫ nua Vaę ẽ fundatiũ dicti, seu exigitive, d ens Actualit, seu fi, nõ maę, d dicta mõis ẽ eo ꝺ nõ, nõ Doꝫ. Soluõ pebit ex dicendis tractu de dicto.

Quo supposito inquiritur, inquo ſ vnã Instat? id, vtaꝫ ad at enti naoꝝ diuionũ, ũ potius aliq̃ potiuꝫ? Vnde 1a opinio tenet, multę addere enti sola naoꝝ diuionũ. Ita Durandꝰ tertia parte, q. 11a art. 1q̃ quę sequnt sui. 2a opposita docet: multę de quo d pdta patet ꝓtare aliq̃ potiuꝫ ẽ sola de Inotata dicere naoꝝ diuionũ, q̃ quę explani solet ane bu. Hęc sentia Inior ẽ ita, ſ in cuius explicacõa ñ oues Inuitamus aliqui dicunt tale potiuꝫ ñ ẽẽ q̃ supaditꝫ enti, e ab eo ſ dicti. Alii vo affirmant ẽẽ aliq̃ supaditꝫ enti, ab eoꝝ dictiꝫ, tet ingẽ ẽẽ distinctũ quodlibet xa sua pria illꝫ affirmant.

Sit ℣. Vnã ſ Instat in potiuo enti supadito, a bello q̃ ex naa Vitę dicto, in oblicuo, d Corollue naoꝝ diuionũ; portante. Ita D. S. plurib⁹ ſ expressius in 2o, distinc 3ę 2ę quę Instat scoꝫ sequnt, ũ Mendice, Mastriꝰ, Pontiꝰ, alii. Pbat 1a pars: nulla naa ẽ eadẽ Vr alicui potiuo, ſ vnã ẽ eadẽ Vr dentes, d sit ens ꝓpõ: ḡ nequit Vnã pro ſ alii dicere pura naoꝝ. Maã ẽ enidem, alias id, ẽẽt Vr potiuꝫ, d Vr naturiꝫ; Miã ẽ Centaurꝰ, d Joã instat. Ipsi ex D. enti, de unit 1o, de 1a dicenti diuionũ ẽẽ ſe naoꝝ, q̃ diuidi in tot alia quę de tur vnionꝫ ũt extra, ſ Vnã ẽ Centaurꝰ diuionis: ge naa naoꝝ ens tunc sic, ſ naa naoꝝ ẽẽ alequa naa, ſ q̃ potiuꝫ, ũ pbatur Vnus, quę naa Cęntaurꝰ ẽẽt vnã Instat in potiuo.

UGR Biblioteca Universitaria

Pux 2o eadẽ pars Vae D. 4o meti q 2a q exrua Vae frali ẽ portat p fecõe ẽ Spũ, 3o rur ẽ portat mãr, ẽ mur ẽ q potiũ. ẽ vna ẽ huius mõ. q Vnã ẽ portat q potiũ. Mãr pet, q oñe p fectõ ũe nulla ẽ portat p fecõe, nec mãr, nec mur, sed ẽ p ut pux Vae fr̃a nat. Pux mox: Vny inquo libet ente ẽ melius ẽ, quã ipsy, quę ẽ defũ. p fecõ ẽ Spũ, quã tradit Diuus Aure mur, notat quòd vny ens ẽ mãr vny ẽ ens mãr p fectũ. Vnde p fectus Genet ens, q ẽ vny Vnite Spũ ẽ, quã Vnite Sporionũ q Vnã ex rua Vae frali dicit p fecõe Spũ, 3o Ioañ q potiũ ẽ portat. ꝛ

Mox: stale po ſtuy n̄ pet ee fr̃a lit̃as potiua ẽ, ũe: q deuet ee fr̃a lit̃as potiua Sufradita. Pux mox Subdyta: p tur ẽ alq ee in ẽ repugnans, q ẽ essentia enti, quã ce vny: p illa fr̃a lit̃as potiua, p quã ens dr̃itur ẽ in Vae Vnus fr ẽ diuta fr̃a lita ab illa potiua, p quã ens dr̃itur ẽ in Vae n̄ repugnanti existere: proindeq nao diuisioni, quã dicit Vny, n̄ sequit, q medietas alterius entis, sed alq dicta, quę ẽ eius pao nemo ad Vnite, ẽ mãr in Vna mãr huius do etrinę ꝛ

ARTUS 2us

sole dũmõ. ꝛ

REPLICE SOLVUNT.

Arg. 1o: Auctor ẽ meti, ce bait: vny ee ide gr̃a cõdiuisiuy: ee cõdiuisiuy dicit p nam diuisionis: q nar ẽ p nao. Respo diquendo maj: vny ee ide gr̃a cõdiuisiuy 1o, de entalit, no, 2do, seu decutiue, do maj, d min, ẽ no Dog. Attendẽnę loquitur vnite exparte rei significatę, 2o Im id, q in re ẽ portat, ẽ Illud exparte mi significandi, seu Im id, q ano bis explat. Vnã ens in re q potiuy p, ẽ dicit; at q hoc ẽ no bis significatu, nec tale positum explanat, ideo phũ dnus Spũ vnite p nam explanat. Nec mirũ, q attributa Dei, ẽ instar &. let sint q potiuy p nam explanent, q alit in cognitionę illorũ deuentrem possumus. ꝛ

Arg. 2o:

Plura plus dicunt quã vny: hoc ee fal, ẽ Duteret in potiuo: q n̄ dicit. Pux mox: de vnã in bonitate Duteret pluralitas Duteret in Caxentã illius potiuy q mur dicerent, quę vna. Respo diquendo maj: Plura plus dicunt de minali, quę vny, do maj: de pralitio maj, min, ẽ Dog. Pluralitas enj de minali plus dicit quã vny, q tenet pluree entitee, ac vnitas in tribus: ac fr̃a mur ẽ portat, in omni hil, q multitudę, seu pluralitas fr̃a dicit nam, seu Caxentą vnitatis. ꝛ

Arg. 3o: bonitas pręce nam ẽ, illud, inquo ponit intelligit in diuisiuy: s ty ac intelligit in diuisiue, intelligit vny: q ponit ana one intelligit vna. Respo do maj ẽ diquendo vny: s ty ac intelligit in diuisiue, intelligit vny a portionis, do min, a portionis, no min, ẽ Dog. Intellectaenę in diuisione in aliquo intelligit vny, seu a portionis, ẽ sic let ponere el nao diuisionis seu ex Ioañe explat vny in tio, ẽ pre: sicut in bruto, q in pręce exco, q intelligat nao talitis intelligit p ẽ a portionis Diuus bruti, s seu a portionis. Exquoa patet, q nao diuisionis ẽ q Ioañ ad potiuy, inquo fr̃a vna dicit. ꝛ

UGR Biblioteca Universitaria

Arg. 4°: Sobile alig ſcēr vna bīa, q̄ſit multa, seu plia quo ſacit numꝰ. Sī vna cēt ſyllabas ſuſpadita, ergo illa ſacere numꝰ, seu multa: q̄ nec debuit vna nec cē ſyllabas ſuſpadita. Pr̄imo: ergo vna ſ. duas ſyllabas dutz: q̄ ergo illa ſyllaba ſacit multa ac plocūs requirit ſyllabas ſuſpaditas, Sobile ut vna ſ. vna ergo nec illa. Respō dō, nando mig: cuius proximo dō ad ſ. plia dog: q̄ ſyllaba entis, de vna ſunt duz ſyllabe ſ. dutz, q̄ debuerunt multa absolute ad hoc requirit, q̄ herent plures Vocis, que ſunt ſ. ne, de ente multitudo Vocis q̄ſitz de ente dutz ab Vocis, de vna ipsa ſ. ut vna q̄ez; hinc e, q̄ ente, de vnte ſ. ut numꝰ ſola ſyllaba ſ. ne.

Ad ſecta īntelligēntia adverte, alig ēe naōne inferentz Repugniā in subto ad portā pr̄ā, de alig ēe naōne tale Repugniā nō ferentz. Et q̄ nō īnfert Repugniā ſ. plis in subto ad portā pr̄ā, tali nō exprimit alig palitz ſ. Sobile Sra nata, de Vocibus ſ. Repugnat subto ad portā pr̄ā, ēe nō vna Vox in hoc, quę īnfert Repugniā ſ. plis in ipso ad pr̄ā, sed bene q̄ repōnit palitz in illo, at q̄ nō īnfert tale Repugniā, tunc nō īnfert alig pōnōnē subto Sra nata, Sobile, ſ. pet in hoc Greco, quilet heat naoiz Vocis, nūz Repugniā, q̄ quō tale nō non ferendat in alig pōnōe pr̄ā, Sobile de vocibus.

Dicit, quę vna nō ſ. pōō entis. Notate, q̄ vna pre portat Vocē, ergo nō de vna, de indefert ad Vocis pr̄ā, Vocis, qualis e vna Angelꝰ, de vnus pre Vocibus Sporonis, qualis e vnus hō: q̄ ta Angelus, quo hō ſ. portat vnā, q̄ alig ergo de. Quare dico, q̄ vna pre indefert, seu hanc entalitz vnta ē pōōnis, vnus pr̄ā tructa ad alig ens Spēi, vel hoc vnum, q̄ pōō dicat hoc, quale talitudinē ſ. subto, sola vna pre in tota sua talitudine aquatat de vnte: quia p̄ nulla cēt alia. Maonpēt, Mēōr Istat, pēt, cuius vna e pōō ē ens transcendens, ac vnalis ne sqtyex ne oriens Realitz finito quę nito, ta ſ. plicē, quę Sporito, quo sola vna pre tota sua talitudine pēt aquare, de vnte. ſ. 3a de vnte 2m entis pōne. Sic vna Vocis de vnte declarat.

9a 3a
DE VERITE 2a ENTIS PAONE,
ARI USVNCUS
OMNIA DE VERITE DECLAT

Vera ē 2 vna in ente do, dalia in Vepresentando. De vita en, ro diximus in Sumulis, q̄ dicit in Formitate actus dobto, pēt ex pho decente: abeo q̄ Vere, vne, pho dicit vna pōtalis, ide, abeo, q̄ Cognito formatē, ēn de Ve, ta e vne hēt Vas vita pr̄a Cognoni, quare ne pēt ex plāri e Velao Vatis Formitz actus dobto, vas obtz. Dania Veritem ente do quę sit pāoentō, e deq̄ ē pr̄ecipue dcmo e unde bitatz maxime in vita Scotti SD. ex pho decente:

UGR Biblioteca Universitaria

2ª Dee vnq quoq; sehet, ita Dm Veritꝫ exq̃ infert, q̃ Vaꝛ hẽ q̃ extrinc, ꝫ intrinc, ng; Vaꝛ sehet in Ve sicut eventa, quę hẽ extrinca, ꝫ intrinca, ita erit Vaꝛ in mundo. ℣

Et Cª inhꝛ Dhũ, valde aliqui labozant, Cterz let ex Pilati interrogatione, qua Christus Dnus interrogatus fuit, ng pẽ q̃ e Vaꝛ. Deponꝫ Veritꝫ hea mus, quod ex ipsis litꝛis interrogationꝭ p Anagramma Pilat, Virq; adest, te prou admeta, spectat Vaꝛ ad mundi; illi omnes dicebant, Veritꝫ transcentalis ꝫ intrinseca in actualitate ẽ Formitꝫ, cui Cognoscibilitꝫ Vel sicut hẽ. Vnde Vaꝛ, quę pẽ entia nẽ actualia, qua q̃ intelligibilia entia sicut hẽ. Ita D. S. in 2º dumne ẽ 2ª pagella 2ª. Dnus Bonaventura Collegit ex sanctis PP. Dnus Anselmus pro omnibus dialogoꝝ Veritꝫ ẽ 2ª ait: Vera ẽ Veritudo solamente p recta. ℣

Pro Vaꝛ: ex Dhũ ng Dnus Vaꝛ Cognoscibilis explat p Formitꝫ ad Vę sicut hẽ: q̃ Vaꝛ in vendo bene explat p Formitꝫ Vel ad Cognoscibilitꝫ. Ad pet ex dictis pro Vaꝛ sicut hẽ Vnica dicit de vente Vęje cognoscibilis, eo pro q̃ eis ds Dhũ ng Dnus explat de veritꝫ in Vaꝛ Cognoscibili explat p Formitꝫ ad Vę sicut hẽ, Vaꝛ in vendo bene explat p Formitꝫ Vel ad cognoscibilitꝫ. Ad pmũ entia dicit Dnus Vaꝛ in Vepugnando, q̃ Vę intelligibilitꝫ sicut hẽ a parte Vei q̃ ẽ, Vę quę possibilia dicit in vendo p cognoscibilitꝫ q̃ intelligibilitꝫ, Vę acta ẽ intelligibilitꝫ sicut hẽ, Ad pet, ng apud Aplentes Vaꝛ ex Vnhũ signifat aquaone int Vę ẽntes. Ad 3ª dicitur ẽ manifestꝫ, quare in diget explicationi.

Notandꝫ:

quod, ob penuriꝫ Vocum ẽ nrꝫ ꝫ pfectus nrꝫ intelligendi Dhũ Veritꝫ p Formitꝫ extrinseca, d cognoscibilitꝫ explamus, ng a parte Rei in illam Druht, q̃ Vaꝛ ẽ q̃ Vera Formare Velaꝛ: vaꝛ a Vr ne absoluta, nec Vepugnva ex ꝫ stitꝫ p mine; q̃ dit pẽ entia dicunt ẽ q̃ Vę intelligibilitꝫ, ac ens, d hoc in sua dmunte, ẽ a bstractione ne cessitꝫ a bsolutꝫ nec Vepugnantia, ab vtroq; pręcindat, ide dicit de veritꝫ, de alijs pẽ entibus. Vnde dicimus Vaꝛ dum sit nobis ignotꝫ illa explamus p Formitꝫ pariter, q̃ melius intelligit cognoscibilitꝫ Velaꝛ, quę absoluta, ꝫ pter in Vicute Cognoscibilitꝫ.

Dicit 2º Dhũ entia pręcisiva Veritꝫ ẽ cognoscibilis sicut hẽ: q̃ Vaꝛ in tali Cognoscibilitꝫ in Druht. Pars: Dhũ quę tuus entia se, solo vere cognoscibilia, ẽ formabilia d cognitione, ꝫ in Cognitione Vaꝛ obtꝫ Formalitatis, sicut in Format in falsa: q̃ Ant pet: ng hec ppo: entia in Vepugnat existia a parte Rei va prolato de ente proficiscitur, quia libe possunt Dhũ Cognoscibilitas sicut hẽ, tuq; Druht ens Vaꝛ, ng parit ens Vaꝛ, sicut ens Veale hẽ Formitꝫ ad Vę; q̃ Vaꝛ transcentale, ꝫ ę quale pẽ entia in bene explat p tale Formitꝫ, sicut hẽ dictꝫ.

Respo ad argutꝫ dicq̃ando ans: Dhũ entia pręcisiva Veritꝫ te quia Vaꝛ Cognita, ꝫ subqua Cognat ẽ Cognoscibilis sicut hẽ, Ido ans: te quia Vaꝛ promata a parte Rei fundante illa Velaone Formitꝫ dictꝫ nõ ans ẽ Dog. Ad probaonẽ dicimus maz quo ad 2ª partꝫ: Dhũ quidem entia sicut Formabilitꝫ ad esse, ꝫ exigentia, Ido mas

UGR Biblioteca Universitaria

q̃ p̃ prõe p̃ nomẽ. Itaq̃ aliud̃ē me Cognẽre vola Vãe entis, & aliud ipsa vola fundare
Velaõs Hormin̄ ad cognitionẽ mea. 1ª ē vĩa 23, q̃ lẽt in Cognõm̄ pasmi, seu Veritē, ipsa
tẽ in Vãe p̃ali fundãde illã Hormiñ q̃ pate hoc̃ dependẽt a cognitione mea. 2º

Vnde so-
la entis Vãe Cognã, & Vãs intẽre hẽt in ente p̃ veritẽ rũpadita, tamẽ cognã, q̃lla
Vãs vrãgit aparte rei nẽ & Veritẽ in dict Cognitione = ad Hormiñ ad. Inter entis Vãa-
nalogice, & proportionalit. Vãe, propẽ, nomẽ, & Vog. lẽt exiẽs in Vãi cognõ, quæ Cognit̃ port
dict cognitiõ scitẽ, & hẽre Hormiñ, inter tẽ q̃ ex nulla hẽt entis, nec propẽ hẽt in-
telligibilis, & dicit me Hormiñ inter, nihil quamvis dependãt ad nũ entis Vãalis, q̃ hẽ illa
proportionalit, dequinore, nihil nec̃ & propẽ & dicit bene explãt nũ p̃ tale Hormiñ
ad entis.

Dico 2º: Vãe p̃ ao entis transcentalit̃ sub tẽ q̃ pot̃ explãri p̃ Hormiñ ad entis. Vog.
intus & dãg in valde infacile, dicta q̃ plus scitẽ in rẽ. = Respõ dando, quando Vog
ad in̄ proportionẽ dico ani: intus & quoad entis, & ad ãi, quoad operationẽ & Cognitionẽ
ani, & Vog. Lẽt exiẽs intus quoad entis, sit ente in fieri, tẽ in Vãe p̃ntis, & actual, q̃ quoq;
p̃ntia Vãalis quæ habitudinem, & ponia, & singula entia dewagat. Vnde ẽ argumt̃ pro
obtõ aquato ens in totalitate latitudinis, ideo q̃ valde Hormiñ explãt̃ & Hormiñ ad entis
in Vãe p̃ntis nẽ infacile, & debe equal.

Exq̃ Collige 1º, q̃ nit falsa ponita Veritẽ transcentali
Lẽt exiẽs falsũ 2º sumat: 1º proco, q̃ obtõ falsã enunciationẽ, inqua sensu dicit Aristotiles ad Ro-
manos 1º: & dolẽs ẽ medatiu. 2º proco, q̃ ẽ ex̃a Regula vãi, nec hũ onia Veq̃sita ad vãi scitẽ
sic mentis falsa, & falsa pecunia, & falsa mensura, & Regula arthin Hormant. 3º proco, q̃ aparet
10, q̃ nẽ adq̃ adẽ in Veprobali simplitudo, & ipatientia. Vnde tota de cepho, quæ ex̃ attribuit
entiũ, & eha obtõ cognõ, q̃ natẽ falsitẽ causare Vãe simplitudini, quahẽ, vel intellectu
dicatur, q̃ nẽ vĩ amen. 4º

Et ponit Veritẽ in sumitin 1º sensu, q̃ ẽ acceptio latissima, & pertõ-
bus entibus Hpeleve, & nullum̃ ens, de quo non̄ pont dici multa p̃ exos, inqua acceptione eha
ens in creatis, falsũ dicet̃ fet, nã de illo ponunt p̃ malitiã, & exos plus actus falsa enuntiationis
infinitæ, nec in 2º sensu, q̃ ẽ ponit Veritẽ, in cognitiõ, aut Vecitudini, Vnde sequitur 3ª
acceptione devet sumi. Quare falsum erit, q̃ aret idẽtẽ deo, q̃ aparet ee, et aut̃ falsitas significata, si-
tẽ simitatis in Carentia identitatis, q̃ aparet ee, malẽ ẽ in aparentia, & simplitudine annexa. Ita
D. 6 metz 3ª 3ã, paragrapho discendo, q̃ Auicẽ 3º metẽ textu 34º.

Et quadet: q̃ ens, q̃ fundat, & fundare
pẽt Cognitionẽ, quæ Vecognat̃ scitẽ, & falsũ Veritẽ transcentalit̃ o poritẽ exitẽ illud q̃ fundat, &
fundare pẽt Cognitionẽ, illud q̃ nẽ. Dõa pet: q̃ ideo aret calumẽ falsitatis, q̃ aparet, q̃ nẽ, nec
ee pẽt. Collige, ehã q̃ falsitas Veperitẽ in Vebus aparte rei, in etiã sit transcentalis, pa annexalis

UGR Biblioteca Universitaria

Vbi erit mão aut dalqa tꝫ simlitudine, ꝙ aparentia dalvo. Vnde sicut a parte rei dant nãm ꝙ
priuãone, sic in la pride mão unu, ita in aut ei alvo dat mão aut, & tꝫ dant accidentia simlia, qua
Vbi ent in tꝫ xy, ngni sally fal. fal. 4ª de bonitate 3ª entis paone ⁊ artus Vncus diuidit bas, & assignat
quę sit pão entis?

q 4ª

DE BONITATE 3ª ENTIS PAONE

ARTUS VNCUS

DIVIDIT BAS, ET ASIGNAT, QUE SIT PAO ENTIS.

Reflicta bonitate morali ꝙ meritoria, quę peculiariter ad actiones libera libertatis, & in quą dicimus bene moraliter operari, & ꝙ bonitate malitię morali, quę in actibus Vitiosis reperit, nq de hac diꝫ pat phm moralis, in metu, agit de bonitate transcentali, seu ut ens endo, quę omnibus entibus Vnalit̃ Init̃ xª illud generis Cap. Vidit Deus Cuncta, quę fecerat, & erant valde ba. & in quibus mus, in quo fꝫ diuitat? Pro quo notate 2ª ee bonitę entis, alię ens haliꝫ, seu tria, & alię vo 2ª ia, ꝙ quan accidentalis, seu quan accidens propriꝫ. Sic & pfco, & inte, & ita ens in suo ee transcentali, seu entivo. 2ª vo diuitat in apetibilitate, proportione, seu ordia ad petitu Valis, nq pę, volunte. ℣

Vnde ba 1ª tria, ne pão entis, & declarat̃ d. S. colligetur 6ª passag: 2ª ia ꝙ bonitas transcentalis qua una specie & melioralis natura ad alia entia, ide, salitas, secundum, & mus intrinsecus illius rei. 2ª quo inest, ba 2ª ia & ens pão, quę diuitat in apetibilitate, seu ordia aut proportie actiua naturalis rei ad apetitu, prout que Valis ne pę, Volatis. Et hoc, & ita suadet: Sic se habet bus ad apetitu, sicut unum ad intus; & Vat diuitat in aliquo adito, ut pacem, nq pę, in cognobilitate, sicut ens, & ba alia diuitat in aliquo ut adito, nq pę, ordia ad apetitu Valis. tunc nę; sicut ens nihil aliud a qua apetibilitas, aut amabilitas ꝙ sylla: & ba, quę & pão entis, in apetibilitate, seu ordia ad apetitu Valis diuitat. ℣

Quod ad hęc ordia debent intelligi in ordine ad apetitu Valis Pus: apetitus, & apetibile dicit debent ad ordentia: & apetibile explicat debet in ordine ad illu apetitu, qui pet fore in tbus ens; & talis solus est apetitus intellectivus, seu Volans: & ba debet explicari in ordine ad Volatis. Pus mio. subdita: Volans in one bus fert, & in ordine bo pet hoc fert in ordine ad alterius aliquę simplices Placentia; sensiua, seu apetitus sensitivus in fert in ordine bus, & Coextat adobus sensile: ex. Ina colligetur, ꝙ ba 2ª in qua explicat in ordine Volans, & proprio voces explat ꝙ Volans. ℣

Dicitur: hoc ipso, ꝙ aliqd ens habet ꝙ hm, bus, & omnia apetunt; & ens in parte pão in bus bu bonitate transcentali, & tria: & apetibile, & dicunt ba in apetibilitas. = Respondetur mq: & tia apetibile, & Vadicalit, ut ꝙ, dio: precepti, no, & deus amicus dirigunt dicunt

UGR Biblioteca Universitaria

ge apehle Vadicalis dos, sp̃o dog. Eua dantes ad bonitz 2ria 3 es hag by, bonite sria, tz in
eorigno nes sa apehle q bas sria in illa pg eriõne Deipit quarũne, pit mitegritas Vei inesse,
ac apehlitas Deipit in axne ad alind, pontat q Verphũy, bq explat quaednor bas sria, q qui
dg Verphũy eq subrecutg ad bonitz 1ria.

Alid Dicer: obtz Volatis e bas sria enhs, s obtz Volatis in
se e apehle. Specifice ad apehlg: gen̄ specig a bonite 2ria e apehle. Rerso do maa, dvque-
nd omitz: s obtz Volatis 2m se e apehle fundalis, do, sp̃o mitz, dog. Bar quide sria specifat
apehlg, s id eo es apehles, qui Vei apehlis subrecutg, seu bonis 2nis, neuh ens e obtz specifi-
tuy inhe, nte e sp̃ inti. Forme gen̄is Vae Veritis subrecutg. Vnde neut. Dicer mus obtz e in belligde
q Vy, ly q uy s dicit in obto inhe Vag dhiq se, tg Vag Doente, y Dcomitantg, ita Dicer mus obtz
Volatis e by u apehle, ly u apehle n dicit nisi Vag Dcomitatg. ꝯ

Exhis Colligetis, q Dicit Veritg Inesse
in pfectione Dei, idc, big mens usfali londo de bonite sria, de 2m solu e by Causalis Va-
dicalis, quarus integritas Vei e fundalg, Vadix bonis 2nis, nuq; g apehle, inquasita Inhit.
Exhis colligetis q Dicit, Vnuq; q apehlis q pfectue, illa ppo exit causalis, quarus apehlitas Vei
fundat in eius pfectione, illag Dmensurat, q Vei exigunt apehlg Xpi gradg, sug pfectoni, quotg
stat q apehlitas sit q subadiq, neutalis intelligitle neuh, Dmq; ge, sp̃ varis subadiq
enhs, de abeo sp̃ dutg. ꝯ

Ex quo infert Dcutis, q malg e positg bonis tr̃anscentalis Inhit in privatione bonis
tr̃anscentalis; de Vae, q malg in hac acceptione id q, pc defectus; s defectus q, sui defectalis q
pfectio subto nalis deuita: q malg in gene nag bonis tr̃anscentalis e positg in privatione Dicit he-
my D. Augustinus tr̃de Civile Dei ait: malis enis nulla nas e, s admisio bonis malis in ace pt. Term
inquisitione, cette ait: q aliud, q malg dicit, nisi privatio bis? Ita neut Exposituy nihil aliud
Vulnus bus a heil quam sanitas privata, ita quis dg vitia s privationes malis bonorum. ꝯ

Malitia a Valet dupli
in Variar duciones, sp̃g cipua unione illa qua dividi Valet a teologis in malg nag malg pene q
malg culpe. Malg nag dicit Cazentia malis pfectionis deuitas Vei in malevis Inhitione: sic mors caus
apelat malg nag. Malg pene q cazentia boni Inientis nag rationis, aut intellectius in affectionis
Dmodi, hoc mo dicit malg Causis apurin inferno. Malg ig de Culpe e cazis pfectionis, q Rectitudi-
nis deuitg Volatis, q actibus uin in affectionis morale, hoc mo dicit malg a dis Dei, q one pecatg a
Inhis pecatis e privatio Rectitudinis deuitg uie actus Xti D.N. in 2o duhne 36, 1 geth.

S dub. an det malg in Cau-
nag; n enig inquirimus, an det alig ens, s it malg hoc e plicat, q bas e passentis Vealis. Solg enis e du-
uig, an det in Rebus natuis, aut spiritus boni, sicut dan s apostle Vei alig nas ne, q ziua ans Vealis
Resp̃o, q det det malg q Resultat ex defectu alicuius boni accidentalis spectantis ad integritg ejs ens

alicuius rei, unde Virgilius hoc ecce: intellect dari nao, aut privao bi rei, aut ei quinte dant privacionem a parte rei, inquatu dant subtam quę Cazent ipsi rei sibi debitę; ꝺ nulli subtę pertinet a parte rei cazua bi rei, aut ei gltr̃ debet dari pa. = de paonibus ꝺplexis mẽ realis.

DISPAO 4ª

DE PAONIBUS ꝺPLEXIS ENTIS REALIS.

Post dispaonẽ de paonibus ſ. plicibus, seu ꝺplexis entis, sequit dispao de paonibus ꝺplexis, seu dicentis, in qua prec̃ pue 11 actus, ꝺ ponẽa: naturę ꝺ singulis; ido ꝺ dicit: debet rahragenus: quare id. 2ª = ꝺ ponẽa activa, ꝺ passiva, ꝺ actibus sibi correspentibus. Artus 1ª = sit ponẽa activa, ꝺ passiva pro ea ad meã attinent declat.

DE PONTIA ACTIVA, ꝺ PASSIVA, ꝺ ACTIBUS SIBI CORRESPENTIBUS.

ARTUS 1us

ID Q SIT PONTIA ACTIVA, ꝺ PASSIVA PRO EA AD MEÃ ATTINENT DECLAT.

Ponẽa q̃ 2ª ds. 2ª sumi pest, 1mo modo, ut̃ prius operandi, ꝺ patendi quo pacto dicit in activa, ꝺ passiva, ꝺ alio modo, ꝺ dicit ꝺ actu, ꝺ dispone vel indicendi dicit, ita ꝺ 1mo dicat ens in actu ꝺ aliud in ponẽa. Unde licet ponẽa 2mo modo inspecta præcedat ad meã p̃ necat, tñ ponẽa realiter sumpta de pacto ꝺ p̃mo agendi, ꝺ patendi dicit in activa, ꝺ passiva a p̃mo 2mo modo ꝺ 42, quia in loco 1mo ponẽa, ponẽa sic definit: ponẽa activa ꝺ passiva ad mutandi aliud in quatu aliud: ponẽa passiva ꝺ passiva ad mutandi a alio. Et pro hac ds. one intelligentia duo premittit ds. 9mo modo, ꝺ 4to modo ꝺ 3cio modo ꝺ 2do modo ꝺ 1mo modo.

eo de abstracto q̃ dicunt plura denominativa. Unde abstro, ut̃ princi pio divini mis significat illud q̃ patet, et illud quo patet: natus tñ denotat patiẽs, ꝺ 2us denotat passiu ꝺ hoc est quasi abstractu Virtutis patiendi. Et quo apparet q̃ passiu dicit essentialit̃ principium in genere, ut dicunt fundatu ꝺ ejus patiendi vo dicit principium in genere, nec dicunt tñ, tñ fundatu. Et similit̃ essentit in potentialite respiu ponẽa ꝺ potentia, a alit ds. ma ponẽalia denotat ponẽa ꝺ potentia ꝺ hoc dicit, sic denotat ponẽa ut fundatu, pro mu dicit denotat potentia q̃ aliud subtu, ut̃ q̃ fundant ponẽa ꝺ ponẽalitas.

Alterans q̃ notat ds. e q̃ passiu tñ dicit relationẽ ad principium passiu, et ita ad alterans passiu. Unde mia p̃ tñ dicit relationẽ ad ponẽa, q̃ patiatur, et ita ad id q̃ est alterans passiu. Et q̃ declaratio, q̃ prædicta de ponẽa intelligunt de ponẽa activa, ꝺ passiua ponẽa ad principium activum ꝺ passiua ad alterans passiu. Ponẽa activa dicit ponẽam ad passiu, in quo agens agit, q̃ est alterans passiu. Ponẽa passiua dicit ponẽam ad agens, q̃ est alterans passiu. Ponẽa passiua dicit ponẽam ad agens, q̃ est alterans passiu. Et ponẽa passiua dicit ponẽam ad agens, q̃ est alterans passiu. Et ponẽa passiua dicit ponẽam ad agens, q̃ est alterans passiu.

UGR Biblioteca Universitaria

Pro intellia aliquay dctiz, quæ hanc Doctinã ocuãt solent, aduertite q̃ in præd̃is defo-
nibus ly pnã n̄ intelligit tale q̃ actu exerceat, sed q̃ ponit exercẽri. Vnde pon̄ agere, licet actu n̄ agat het
pnã agendi, & dicunt ponitiz activã. Itẽ aduertite q̃ pontia Creativa n̄ sinet sub hac defone
ponitiz activã, q̃ ista dicit potentiã ad pnã, & illã q̃ subtã, q̃ quidã n̄ pnã ponit ad ponitiz Creativã. Vnde
uinc̃ dicit in hac ponitiz activa debet dari pnã ad effectu. Hic solet dubitari an pontia activa & passiva
dicunt relatiue realiter ad effectu & pnãtiz? Et tandem dicitur in hac pte sit sup̃ius, & eorũ rõnes ad-
ducunt relatiue realiter ad effectu & pnãtiz.

Variãtiz sub divisione ponitiz activã & passiuã solent Aãrgnare, & solã frequentiorẽ assignabã
xãmate D. sumendo exordiũ a pontia passiua. Vltimo D. 6 mete 9ã docet pontiã passiuã ad tria posse
pduci, ne pe agere, ad pã pi per inductã, ad pnãtiz pdicamẽti, & ponitiz. Xã quã pmo modo pontia divi-
sit in pontiã inquã, inquã exqua. Vnde Verbum mi agere fert decimã inquã. Verbum emi quã
habet tale pnã passiuã, ne pe mia ad pã, quã recipit e pontia inquã, ne pe recipit in mia. Et Verb-
bum pcipi passiuã ad pnãtiz, seu ponitiz pdicamẽti agere dicit pontia exqua, q̃ ex pro ide, mia, & actu re-
cepto, ne pe, pã, ponitiz coalescit.

Vnde pnã passiua pdicamẽti agere dicit pontia inquã agere agit: pdicamẽti ad pã
dicit pontia inquã pã recipit. Et denig pdicamẽti ad ponitiz dicit pontia exqua, q̃ e pars pontialis, exqua
alia pars ponitialis sit. Aduertite q̃ pontia inquã subalterni solet in pontiã pure recipiua & alia
substentatiua, quare una alia n̄ debet ifundi, q̃ corpus Verbum animi valet pure pontia recepiua, re-
quide anima ex corpore n̄ educit, n̄ pote abillo n̄ dependere in esse, & vnum. Dicit enim recepiua, & sub-
tenti creativa simul Verbum pã corpore, q̃ ista de pontia mis educit.

Dicit D. c. tatur, q̃ pontia passiua sit qua petre
hens in ore ad pã, quã recipit a agente; & ens e inclinatio, & propensa ex nãa sua ad illã pã, &
pontia aquæ ad frigidit, pontia ignis ad calore, & het repugniã ad pã recipiendã, & pontia aquæ
ad calore, & denig neutro mõ sehet Verbum ens pã, ne pe, neq̃ inclinat ad pã, nec illã venit, frigna
capacit, & sehet sub fictio Verbi alueolini, & nigridinis. Vnde ex his tribus mis pontia passiua & Verbum
ad pã dicit in nale, violentu, & neutru, nali, & nali inclinat ad pã recipiendã. Violenta, & ens relin-
quit, neutra vo, & neq̃ inclinat ad pã, nec venit ad illã.

Probat q̃ D. c. tatur, pontiã passiuã o pmo dividi
in prædicta mõpa p habitudinẽ ad pã, præcæ præscindendo a agente, q̃ mente sola habitudinẽ ad
pã. Cetera alia Cæ descripti pontia e nalis, violenta, & neutra: q̃ est mia talis divisi. Et amis, q̃ nimis
aqua violent stat sub calore ad præsentiã agentis illã inducentis, qua n̄ præsente agente, atq̃ hoc
pro violentia proueniet ex Verbo ad pã præcæ: q̃ pontia passiua &c. Ergo vo pontia neutra valde int-
rizant scotz, etz, vtinq̃ q nulla pontia neutra admittentes, & solã pontiã nalem, & violentã scotz vo
illã admittunt. D. c. ta prologi, dñi L. q. 6. diffine, alii q̃ plures.

UGR Biblioteca Universitaria

5

Quare nō pōt dīc Hon: Aliqui actus dant, qui nec destruunt p fecōs nāles, nec tñ nec illa nāliter p fecunt: q ponūa ad tales actus nec erit nālis, nec violenta: q erit ponūa neutra.

Pāre: quāta exnālis ria inclinaōne verbi cit Calore talit, ut ipsa cet Violenta, nec tñ verbi cit, ut illud pātulet ad nāle sūj: q ponūa quāti ad Calore, nec é nālis, nec violenta. Notare 2° q ponūa activa n dicit in violentā, neutra, q ponūa activa dicit p fecōs in subō, ideo 3° pē ad actus inclinēs propīe p fecōs eentiales, quare nequit dari ponūa activa Violenta, q Violentia é ad actus inclinēs nāg agentis, nec neutra, q si nec ad actus inclinēs, tñ nec inclinentes, entitati Vēe.

Sait N. D. S. q 1ª prologi, dalibi, q ponūa pāiva p parari pēt ad agen, aquo para verbi tur; d in hoc genu dicit in nāle d supnāle: tunc dicit ponūa nālis q verbi tur p parat ad agens nāle, q natus é nālis, p ea mouet tur in pato, ut mia p verbi tur in pato, sive illa pa sit oznis nālis, sive supnālis, ut q mia verbi tur ignis a sole deo producta, q tñ talis pa sit oznis nālis, tñ q ab agente supnāli p imit, ideo mia p stat sub ponūa supnāli ad ipsa; ita anima talis verbi tur gratie.

Nota tale, q talis ponūa pāiva supnālis dicit p ponūa obediēntialis q termialis Concedat 1ª nālis, quia ita ad D. explat: quq p parat ad agens intellectuale, pōt dc illa pate q q nālit, Dummō n det repugnia. Exquo infert, q talis ponūa é in ordine ad agens intellectuale, q obedientia propīe subiectionis dicit respectū peratūs pontē, ponūa agis peratūs é sola talis Dīnus 6° ethicorū Cap. 2. Et quq ut verbi tur Cap. de tali ponūa obedientialis tñ q mane quit altēri subici, nisi limitatōne, ideo propīe loquendo sumit ponūa obedientialis in ordine ad Deū, cui omia p recte mē subiecunt; hoc enī debet intelligi in ūa autoritas, q ūa agens supnāle.

Iuxta ad dicendū pontē achie ait D. in 4° distinc 43, q nalitas, ut pnet ad pōtē agendi Vocē sumit: sumit enī vno modo, ut opponit libero, dalio modo, ut opponit supnāli: X q ponūa activa dicit in nāle, d libero. 1° pōtē agendi d debitōne ad actū, ut ignis, qui debitatur ad igne producendū. 2° pōtia agendi d indita ab extro deterāda, ut Volatilis, d debet in anima. Pontia vo activa nālis vo opponit supnāli, quq operat X ut res nās, ut ignis X ut rug nāg ligni, Deus. Supnālis erit, quq supra Deū nāg operat, ut Deus ad huc pontia nālis opponit adquisite, d nālis dicit, quq nalit ē insita Rebus, ergo Agenita, ut pontia Visiua in oculo, adquisita vo dicit, quq dat ex frequentatiua actibus, ut pontia saltandi.

Dubs: an in alia Rebus Creatis det pontia obediēntialis activa ad producendā aliquos effectus? Resp affirue D. S. in 3° distinc 4ta ge Vnica, Vbi ait: sic dat igit nāa humana Christi Dnī ad quq ut ad pāle trū exaltata gener ad tū exaltatū pontia obediēntialis, ut Vneret Verbo, ita illa mater tū habuit pontia obediēntialē ut eet

matex Verbi. Et haulompzaait, q̃ pōtia generativa Bmę Virginis erat natu Dm̃ generat
nāli secunda: q̃ Xa. B. Bma Virgo habuit pōtiā nālz achoq̃ generandi, quę pōtia prout
mū exequendi in nali p̃obedientiali, d̃ miraculose genuit Verbū Divū. ℣

Dux Vāc: Pōtia obedi-
entiālis é pōtia enhuenālis quę, solū adhibito Dei concursu miraculoso, indebito ferragene
alīq, supnale, quoad substiā u. singit in Visione Beatifica, q̃ quoad mū ingeneratione
Christi Dni ab beata Virgine, talis pōtia activa dat. q̃ nali q̃. hanc mīā potest probare
Jalēs oīnōm Barbū q̃ in Theologia extendit, lumen gloriæ, & cęteras naturas supnales nec tota
Vāc agendi ę intra Volatz nece Virtutz nālz innatę pertinālz ad Visionē Beatificā, q̃
é p̃sentis negotii p̃o nunc omittimus. ℣

Ad Pub: an inqualibet Ve Creata det pōtia obedienciali
ad quęlibet effectū producendū. Respondetur D. D. dicente in 2. distinct. 44. q. 1. articul. Exem
plebus natū, q̃ sit p̃ma activa aliquarū actionū ę impossibile q̃ pōtia quę d̃ sit produc-
tiva illarū. Dicit enī p̃ set Deus absolute Creare triquetrū ę Calorē. Exquo ne exquor: Im
p̃ssū Vg. triquetrū non est Virtutz ad producendū aliud p̃ssū neq̃, Calorē, q̃ in qualibet Ve
dat pōtia obedientiālis ad producendū aliquē effectū. Pāret nullatenus hēt pōtia sibi ex
propria nāa Inherentē ad producendū aliq̃ sui destructivū, d̃ quilibet Ve apetat, sui desiderio
effugat interitū; & sic Vng. d̃ triquetrū nec est Virtutz producendi sui destructivū: q̃ X.

Ex dictis Colligitur, pōtiā activā obedientiālē distare in quada pōtia
Creatę activa, scilicet pātiali, quę pōtia nequit Deum in Vāc d̃ aliquē entē Creatū, absolvere
Deo concurrente, n̄ Dei concursu generali & specialī, indebito Creę extraordinario, & miraculoso. Dixe-
mus, talem pātialē, ad effectū ę solū, sub nāli quo ad mū pōtia totalis. Dicit effectū, quo-
adcunq̃ d̃ solū excedit Deus, nāq̃ quo ad mū. Nec pōtia pātialis, quę ab aliq̃ entē Creato ple-
nū bet, nec pōtia obedientialis, nāli, ubet in pōtia activa solū ad producendū aliq̃ quę ne
pōtia obedientialis, q̃ p̃dicta deo, ut dixi, nāq̃, cuius ę subire effectū Creaturę 2us. actus 2us. ac actu
p̃mi, 2. p̃mi, dentivo agit.

ARTUS 2us

DE ACTU 1o E 2o FRALI ENTIVO AGIT.

Exqua 3a divisione actus in 1um, & 2um nullę dentio, nq̃ nequit omnia admittunt pōtiā
activā p̃paiam, ita enq̃ maximū admittunt 2 actu ultimū pōtię Coexistentię, nempe actum 1o Coexi-
stentię pōtię patię quiescentię, 2 actu 2um pōtię activę Coexistentię quiescentię, & hic decretorium
Verbū pōtię Caltenę divisionis in quāles, dentivę, maximē entia operantia, & scala ultimoq̃
nullum actū entivū admittunt, ut vivo, quę ad mū pōtia obtinę admittunt, ita actu entivū, ut pō-
tię Coexistentię dant quiescentię, & sic de cęteris de solertia ille, & quę quę libet Ve habet ex, & extra nihil
n̄ plus sui existit; Unde Ve extra nihil a pōtia obtinę 2 actu entivū.

UGR Biblioteca Universitaria

1

a ꝑ talis actus det, ostendit ex pho, qui ꝑ mate ait: e actus existere vę, ꝓ nã dixim⁹ in ponẽtia, ꝑ hi existũ vẽ apelat actus ꝑ pacty entiũ, nihil aliud intelligit ꝑ qua vẽ existũ. Inde ẽta fatꝫ e nasc actꝫ entiũ, aci nasci dat in vęy nãa exutia. Exquo sicut triplex assignat⁹ ponẽtia, nepe activa, passiva, debitiva, ẽta triplex assignat actus, nepe, ꝑ, qui ẽ ꝑa quę ꝛ⁹ ighet in fieri, actus 2ꝰ, seu operatꝫ entiũ, qui ẽ exutia siquidꝫ nec actus 2ꝰ, nec ꝑalis Conser⁹ per in fieri, nec actus 1ꝰ, seu operatꝫ entiũ, qui ẽ exutia siquidꝫ nec actus 2ꝰ, nec ꝑalis Conser⁹ per posunt huic ponẽtiꝫ debitiꝫ, ꝑ talis actus ꝓ ꝛsponant exutię in suũ ponẽtiꝫ, quę actus entiũ suũ ꝓ ꝛsponũt in sua ponẽtia: ꝗ talis actus devet admitti.

Duo. ꝓo ꝑ pleta nota huius artꝫ, ana- ctus destruat ponẽtiꝫ, ꝛ n. De ponẽtia enꝫ activa, seu ꝓio agendi, Certꝫ ẽ n destruũ ꝑ actꝫ ꝑ- tuũ exercẽdi, ꝗ n minus ẽ aliq ꝓpꝫ ꝗ actus ꝓiat, quã ꝗ n ꝓiat, ꝑ ꝓiare ꝑt, ng ꝛ ꝓio, quoqꝫ Curxat, ꝛ seu ꝓbat n amittt ponẽtiꝫ Curxendi, seu exercendi. De ponẽtia loga, de qua postea, ꝑ stat n oponi actui entiũ, nec ꝑ illũ destruit, nga ab actu ad ponẽtiꝫ log ꝗ tenet doa: Valet enꝫ, hoc: ꝗ ꝑtes, seu ꝑpobilia; ng ꝛ ect ꝗ pobilia exutent. ꝛ

De ponẽtia passiva, seu subtiva ꝺ ꝑt; ꝗ e identa ẽta vẽ ꝺ subto, u ꝑt in minia ꝑ, quę potius ꝓ ꝛcita ꝛ uo ꝓali actu: ꝑ advertte ꝗ sicut passiuo ꝛ portat nasc⁹ ꝛ ꝗ Conotat ad capacẽ, ꝙ activitudinꝫ, ita ẽ ꝺa ponẽtia dicit capacẽtia, ꝙ activi- dinꝫ subti ad ꝛ ꝗ Conotat nasc⁹, ꝺ passiuo ꝛ ꝗ. Dq in dnio loquendo ponẽtia sumat ꝓo activitudine ꝺ capacẽtia, ꝺ nasc⁹ ꝛ ꝗ; ideo ꝺ dicimus actu n ponere, nec destruere ponẽtiꝫ subtiꝫ n lomũ de ponẽtia pro Conotato, quo sensu dicit Capacẽtiꝫ, seu nasc⁹ ꝛ ꝗ, ꝗ tunc subtiꝫ simul hẽt, ꝺ n hẽt ꝛ ꝗ, ꝛ pro ꝑali signitato, nepe, pro illa Capacitẽ, inqua fundat nasc⁹ ꝺ Capacitia actus, seu ꝛ ꝗ. ꝛ

Restat ꝗ sola ponẽtia obtiva ꝺ actus entiũ sumus ree destruant, e tolant ẽta, nec ꝙ sumus entiũ ponẽtes sumus, ꝺ nasc⁹ e, ꝗ ponẽtia obtiva in suo ꝓpio ꝑali dicit nasc⁹ existꝫ, ng aliud dicit in ponẽtia obtiva, ꝗ ree ꝑt. Inde exponit vẽ producendę nihil reale existens ponẽtiꝫ, ꝓ ꝛ actus entiũ ree ẽ id, ꝗ ꝑdit existere, ꝗ existẽtia destruit ponẽtiꝫ obtivꝫ. = ꝺ ꝺ: Ponẽtia obtiva nihil aliud ẽ quę denomio extrinca desumta a Virtute agentis potentis vę producere; ꝛ hoc Virtus ꝑ actꝫ entiũ n destruit; ꝗ nec ponẽtia obtiva destruit ꝑ existẽtiã. ꝛ

Ꝛspo ad hoc ꝓmitendo ꝓ nunc mãy ꝺ duendo miꝛ ꝛ hoc Virtus n destruit quoad entiũ ꝺo, quoad ꝑfectꝫ denominandi, no miꝛ ꝺ dog: Producto enꝫ, pobili actu mediante agente Virtus saltꝫ remota ꝺ denominatꝫ producendi, ad hoc Virtus nequit denominare ꝓ obtive pobili, ꝗ ꝑdit subacta existẽtia dicit ꝛ ad enꝫ actus ꝛ ꝗ quę natio ꝛ quirit, ut ꝑfect⁹, ꝛ ꝛ ꝛ: sicut Deus hẽt in se ponẽtiã producti ꝗ entiũ ꝛ, ꝗ quemcꝫ, nec ꝺ denominat ꝑfi, producti defectu ponẽtię log, quę natio devet ꝛponere ꝛ, ut ꝗat denominatio pobilis ꝓ- ductionis ꝑ. ꝛ

Denigꝫ scitu, ꝗ ponẽtia activa ẽ ꝓior ꝓ ꝛcione sui actꝰ, sive ꝓ actꝰ intelligat ꝑtes actꝰ, sive tutus actionis: similit ꝗ ponẽtia activa ẽ ꝓior duratione sui actꝰ, ꝛ saltꝫ ꝓior

UGR Biblioteca Universitaria

nāa siquidē actus ab eo dependet; ly potentia activa n̄ē prior Cognitione, quæ actu saltē quo ad na quievenimus in Cognitione potentiæ p̄ suos actus. Potentia vō passiva, seu subiectiva ē prior duratione vel saltē nāa suo actu passi: q̄ hic debet supponere potentiæ, ū subiti inquo recipit, Cæteris in p̄fo- ne; actus passivē prior potentia q̄ hic dicit 3ā p̄ secong. De potentia vō obiectiva postea videbitur, an sit, vel n sit p̄ secor suo actu entitivo. = Q. 2ª = de nario, e͡ctingenti. = artus unicus. = Q. sit nesitas, e͡ctingentia, e͡ unde orian̄t, declat.

Q. 2ª

DE NECESSARIO, E CONTINGENTI.

ARTUS UNICUS.

Qd SIT NESITAS, E CTINGENTIA, E UNDE ORIANT, DECLAT

De nario, e͡ctingenti agemus, ūt sunt intrinseci entis, seu rei inexendo, quo sensu a it̄ ad distinguunt sub disiunctione paongentis. Unde nesitas ē 2ª, ēplexa, neppe, e͡ iplexa. 1ª ē nesitas alicuius ppōt, vō 2ª mi dicendi ppe, ūt hoc vali, hoc verbibilis. 2ª ē nesitas alicuius s̄ plicis entitatis, e͡ hæc etiā ē 2ª, neppe, s̄ plit, e͡ 2mq; ens nariū s̄ plit ē illud, q̄ i mutabile, e͡ indefectibile, e͡ cui repugnat omino n̄ēē, e͡ hoc mō solus Deus inter omnia entia nariū ē. Ens nariū 2mq ē illud, q̄ ē defectibile p̄ potentiam Creatā, indefectibile vō p̄ potentiā Creatā; hoc mō dicunt entia nāria mia tā, e͡ subingr sp̄ i. xalia Creatā, quæ soli a Deo parunt destrui.

Nariū enī s̄ plit n het caā sui eē q̄ acutissime demostrat D. T. in 1ª, arti 2ª. 3ª. q̄ 1ª. a. q. ens nariū s̄ plit ē omino indepen ab alio, e͡ 1ª efficiens Cæterorū, p̄ quo ind partē chiū caā sui. Nariū vō 2mq q̄ utiq het caā efficientē sui eē, q̄ ita clarē, ē oni dificultate caret; q̄ omnia en- tia deprehendo intelligentiā pret Deū, in finita, e͡ limitata; s̄ one ens fitū, e͡ limitatū supponit supe- riorē efficiens, a quo accipit eē, aliās si ex se illud heret abs q̄ limitaone, e͡ omni plenitudine sumū eē heret: q̄ hoc n̄ sit dicendū, q̄ tunc eet in fitū, fatendū ē omnia entia nāria 2mq here Caā productivā eorū.

Pręhitanotanda nunc Venit declanda ctingentia rerū, n vō de ppōs, de qua sufficienter dictū ē in sumulis, s adverte ex D. T. in 1ª arti 39, paraf. quartū ad 1ª, q̄ in paonibus divinctis entis, lēt totū divinctū n parit demostrari de ente, ly sub illo extro, q̄ ē minus nobile parit deduci ē videntia, q̄ nobilius sit, lēt n̄ ē 3ā e͡ ne q̄ quit, si aliq ens ē fitū: q̄ aliq ens ē in fitū: e͡ si aliq ens ē ctingens: q̄ aliq ens ē nariū: ex quo lēt n̄ sit demostrabile, q̄ dct ctingentia in rebus atamē admitti debet. Unde si aliquis protervus ctingentiā neget, exponendus ē tormentis quousq̄ dat, q̄ possibile erat n torqueri, seu ctingens eē eū pa- ti, vō n pati.

Unde Caveas quidē notare q̄ ctingentia dupliciter accipit proeo, q̄ patet eē, e͡ n eē; sicut ē 3ā nariū accipit proeo, q̄ nequit n eē. Amplius advertite, q̄ ctingentia, sicut nesitas ē 2ª alia inexendo, alia ex Cau- sando. 1ª enī mō ctingentia, e͡ nesitas sunt paones entis, v mi dividentes ens in Deū, e͡ Creaturā; siquidē Deus ē nariū in exstendo, Crea vō possibilis. De ctingentia q̄ hoc mō sumpta loquimur, quæ ponitur in rebus intrin-

UGR Biblioteca Universitaria

nca denamaone, sicut nec ita in eodē sensu ponit de nomaone intrinseca inente nario, ut ostensum declat ꝑ D. duthne ḋ, d. li. b.

Ex quo sic d tingentia de exibili pte emus, seu ꝓalitia, qua d tinguit ens indifferens a die ens. Nec ita vōe ꝑ de exibili pte mus, seu ꝓalitia, qua d tinguit ens nario existens in rerū natura, quę d tingentia rerū in esse do proue ad metaꝑnet n aliunde proueniat, quę ex ipsamet entę, d natura rerū Creatarę, et ita suadet ꝓna quę ad mus, ens nariū simpliciter esse et tale, ḋ ꝓ aliud, ita ens d tingens, et possibile esse et tale, de natura sua d tingens, ḋ ꝓ aliud, ita nec ex se ꝓ pugnet illi esse aliudens, quę d tingens mutabile, ḋ defectibile, ḋ tingentia in rebus Creatis proue ad metaꝑ aliunde proueniat ex natura rerū Creatarū, ḋ in ab alio dicte. ¶ 3ª = inquo ꝑ distant idente, et dicho artō 1us = declatis erroribus illarū resolvit ꝑ.

Q 3ª

INQUO FR. ꝑ SISTANT IDENTAS ET DISTINTIO? ARTUS 1us

DECLATIS ERRONTIIS ILLARU RESOLVIT Q.

Phū enī 1º metę arit, gone ens oni ente ꝓ tate, aut ē idē, aut diuersum, ide, dicte, ex quo colligit idete, d duthne ē ꝓ zonę enti Vealī ꝓ leg. Et hū dello tracte mus 1º ꝑ Primo supponimus, dari in rerū natura duthne, ḋ idete, ꝙ quod nimil ta ꝓ picuę, quę Crea dr idē ꝑ ipsa, ḋ dirigui a Deo, ꝓ gat lo, d hōs ala pide. Secundo supponimus hic sermonē nā de idente ꝓ ut ens ꝓ ponit, quo sensu ꝓ ponit in specie Vealīs rerū collocatis, de agimus de idete ꝓ ut ꝓponit distinctiū Pū, d Plū dicunt, ḋ diuersi tant, Videlicet idē idente ꝓ ponit diuersitatē, nec idente ꝓponit distinctiū.

Et hīc supponimus ex dictis, idete ponere naonē Vepugnię, ꝙ plicit ad diqui, ḋ duthne, nimilit ꝙ plicit Vepugnię ad identitatē, ad quas Vias sequunt naones duthnū in idente, ḋ idente in duthne; ex quo bene colligunt ea, ꝙ de ꝓne, quę sic enchent: idete ē Vao potiua Vae cuius entis Vepugnat distinctio ad quam sequit nao duthnis. Distinctio vō ens ē talis ꝓ potiua Vae cuius entis Vepugnat identitatē ad ter, sequit ꝙ ad talē potiuę entis nao identis. Inde let ex talibus de nominibus ḋ tingentia, idete, ḋ duthne, alias ꝓpositas, et in ꝓpositis ꝓbandis, explicite ꝙ deuēt ꝙ naones, subscriptas ad tales potiua entis.

3ª argumentū, ea ꝙ d tinguntur tot ḋ sentię, quot Capitia, ḋ illis Vel dicta sē X. tran identia, quę dicta ꝓ d tinguntur in tales potiua entis sup adita, ḋ ab ipso ex natura Vei dicta, dere nec absolute, nec Vespective. Sed quoad 1ª ꝑtem Vae Ds: Nao alicuius ꝓdi alicui Vei Vepugnantię in ipsa Vę aliq potiua, ḋ dicto ponit mente naonē Vepugnię ꝓdi identis, simil de ide ta tale naonē ponit ꝙ aliq potiua sui Vepugnat idete ḋ distinctis ens dicte, ḋ simil ter aliq potiua, cui Vepugnat dicto distinctum ide. Mōs ex ꝙ dictis pet.

UGR Biblioteca Universitaria

Naõr Vboratur ex ipso D. naõ Vpugnię dicit naõ alicuius Valde Vpugnantis; ꝙ sola naõ
n Vpugnat, ꝙ naõ. solu tollit ꝑꝛ cuiuꝭ naõ, n vo ponit Vpugnię: ꝙ naõ Vpugnę in aliqua re ꝓ alię
ponit. Naõr é certa, miõr ex euidentia pet; ꝙ naõ Vruꝭ in hóc ꝙ solu tollit ab eo ꝑꝛ Vruꝭ, simillo
in ponit Vpugnię ad Vruꝭ, in lapide vo naõ Vruꝭ é naõ Vpugnię ꝙ ponit o lapidi, inquo é Vpugnat
Vruꝭ: ꝙ solꝫ naõnę n Vpugnat ab eni ꝑꝛ, cuiuꝭ é naõ, doceꝫ ꝙ sicꝫ dicit o Vpugnat ioĉta, sicut enti
de eodꝫ Vpugnat dicto, sequit, ꝙ Vtrꝫ in ponit dicti.

Pꝛ̃ quoad 2ꝫ partę: ne pe, dicit sup adiuncta
dꝛ̃ę cipue de dictione, inquaeritat ꝓ̃ę cipua dicta, ꝙ de ide ę é n ani solent one loqui ꝫ̃ aõ en-
tis apud Scotꝫ, ne ꝫ̃ aõ ꝑꝛ alis dictionis; ꝙ ponit ꝙ ad ꝙ̃ mediate sequit naõ idem ne ꝓ̃ę cens. dic
pet: ꝙ dictio ꝑꝛ ꝓ̃ o enti, cens vo nequit ee ꝑꝛ ꝓ̃ suis ꝓ̃ncipijs. Dꝫ 3ꝑ Vaę, dat oritę: Vaę vosis: ponit
ad ꝙ̃ mediate ꝑꝛ, ꝙ dicte sequit naõ Vpugnię alicuius ꝑꝛ̃ę ꝑꝛ̃ale dictis in linea ꝙ̃ mediate,
dicte ꝙ dicte ꝑꝛ̃ę o ponta tali Vpugnantis ꝑꝛ̃ato; ꝙ ꝫ̃ aõ enti Xi Scotꝫ s ne ꝫ̃ aõ ꝑꝛ̃ali dictiõ dictionis qu
é linea ꝙ̃ mediate ꝑꝛ, ꝙ dicte o ponta ideni; ꝙ ꝫ̃ aõ enti né ponit ad ꝙ̃ mediate sequit naõ idem ti.
Naõr pet ꝙ cum ꝛ̃ndo ponta, miõr é Scotꝫ, ꝙ doa sequit.

Autoritę Pꝛ̃ lig 13 Joꝫ: D. S. in 2. dictiõe 3ª
ge 2ª pꝛ̃dicta Vaę qua proba vnimur dictię in potiõ dictę, probat, ꝙ naa creatę sing laris ꝑ
ꝑꝛ̃ę potiõ dictę ab ipa naa, ad ꝙ̃ mediate sequit naõ Vpugnię ꝓ̃municabilis ad ꝙ̃ quę dicit
sing laritas, nocenꝫ mo ait: dictę ponant naꝫ esse ide, ex una Vaę ꝑꝛ̃ali n ee individua nuꝫ qua
ꝑ aliqua naõnę ponitꝫ in naa Vpugnabit, sibi ꝑꝛ̃ dictę. Vtrꝫ verbi duo denotat. Vꝫ 1ꝫ, ꝙ o,
naa ex ẽnsit ꝑꝛ̃ individua debet supra addi aliq potiõ Vaõ, quę dicat ꝓ̃ Vpugnię naonꝫ
ad ꝓ̃municari, qualitercũq sing laritas.

+ 2ꝫ, ꝙ denotat, ꝙ Vaõ potiõ addita ꝙ̃ mediate ꝑꝛ̃ę requirit naõ Vp-
ugnię e Vaõ ꝑꝛ̃ali dictiõ sing laris, ꝙ denotat in illo verbi: naa ex ẽnsit individua, nuꝫ qua ꝑ
naõnę Vpugnabit, sibi ꝑꝛ̃ dictę. atq ita Xi Scotꝫ ens ex ẽnę dictę, ide, Vaõ enti né Vaõ ꝑꝛ̃ali di-
sequendo: ꝙ ee ẽnat Vpugnia ad identia ꝑꝛ̃i debet addi supra ens aliq Vaõ potiõ, quę sit ꝑꝛ̃ dicto
sicut addit supra naꝫ creatꝫ aliq Vaõ potiõ, quę sit ꝑ sing laria, ꝙ naa ẽnat naonę Vpugnię ad co-
municari: gen né potiõ, inquo ꝑꝛ̃ sunt dictę.

Pꝛ̃ 2ª ead ꝑꝛ̃: ead ꝙ Vaõ nequit ee ꝙ̃ mediate, ꝑꝛ̃ę comu-
nicatę Substracto naõnę Vpugnię ꝑꝛ̃o tali naõnę; atq ita ens ꝙ̃ mediate, ꝑꝛ̃ę ens Substracto ideni:
ꝙ ꝙ̃ mediate, ꝑꝛ̃ę nequit ee Substracto naõnę Vpugnię. Miõr pet, ꝙ ens Substo inquo ꝙ̃ mediate e
dicta ꝙ potest ens ꝑꝛ̃o. Naõr declarat. Substracto dicit illud inquo aliq ens. Vnde d naõ Vpugnię dicat
ꝙ Vpugnat taõ naõnę potiõ, inquo ꝙ̃ mediate ens nunc ens, ꝙ potiõ inquo ę Vpugnia nequat ne-
ze baõr naõnę, quatenꝰ n potiõ ꝓ̃ put nesse hũ naõnę Vpugnię, certe ꝙ naõ nequit ee illo ꝙ̃ mediate.

D ꝑ ead Vaõ:
io ꝙ dicuit ab alio, ens, ꝙ dicuit tꝫ quę ꝑꝛ̃ę dictiõ ꝙ né ꝑꝛ̃a dictio; ꝙ ꝙ dicuit ens ꝑꝛ̃o

UGR Biblioteca Universitaria

ꝓra dicto inabstracto, dicit ꝑ dirquit esse plus, q̃ Socrates diuinus, nã dicta ꝓra dicto: g̃ Socrates diuinus
est ꝓra dicto, sequitur q̃ Socrates ꝑ dirquit esse plus diuinus q̃ Socrates, q̃ origo diuinus: g̃ a-
liq̃ potius, qua diuinus est ꝓra dicto.

3ia ꝓpar. Secundus sequit, Socrates est ꝑfectus. Nam denig̃ nisi ꝓ-
potius, inquo ꝑ diuinus ꝓra dicto ea de causa dicit, quia est ꝓpius existere ꝑfectus; sed non existere nec ab-
solutus, nec ꝑfectius, nisi ab vno q̃ precedit: g̃ tale potius nec est absolutus nec ꝑfectius. Dicit Ma-
gister: Deus ꝑ dirquit a Socrate; sed in Deo ꝑfectus stat ad Socratem: g̃ illud potius, inquo diuinus ꝓra dicto ab-
vno q̃ precedit. Unde huc vq̃ dictum potuit adduci in favore dicti in potius diuinus: ratio, so-
luunt arguta.

ARTUS 2us

SOLVUNT ARGUTA.

Dicit ꝙ in illo dicunt diuinus est ꝓra dicto q̃ prestat effectus tale diuinus: sed non ideo ꝓ-
stat tale effectus: g̃ in nullo diuinus ꝓra dicto. Patet minor: effectus tales diuinus est fax vna ꝙ nec alia
sed fax vna ꝙ nec alia solus potest causare provenire &c. Patet minor: effectus nationum nequit pro-
venire nisi a vna natione: sed vna ꝙ nec ꝑ alia est effectus nationum &c. = Ad: ex duobus tales di-
cuntur vnus devet nec non: at quia non ideo tales: g̃ erit diuinus quo dicta ꝓra dicto ꝓpius dicenti.

Ad 2o quendo mas:
in illo devet ꝓ diuine diuinus q̃ prestat effectus tales diuinus, dico: effectus 2rius, non mas est diuersitas
ea de causa mutatus tales, et nat dea. Unde non est ideo effectus 2rius diuinus, qui sequit ad alia potius
inqua diuinus ꝓra dicto, id est ponita diuine, seu talis potius alia dicit non ideo fundalis, et ꝑ-
ta nacione ideo, vna ꝙ dicit nec alia ꝑ. = Ad 3am nacione dea mas, non mis g̃ diuinus, id est non
oponunt, nisi dare, quia oporto venire ad intexta potius. 3o

Ad 2o: Ponta ideo est inter Plus ꝑ mediate
autem diuinus; sed ideo alia potius q̃ ponto aliquo ponte autem ꝑ, ꝙ mediate diuinus. Nunc:
sillud q̃ ꝑ ꝙ mediate autem prece ponta aliquo potius non alia potius, sed natius, sequit
solum nacio ꝑ, ꝙ mediate autem q̃ diuinus non alia potius, nationis. = Ad: Diuinus explat ꝓ nacione
nis q̃ in ꝓra ꝑ diuinus.

Ad 3o: Secundo nando mis subiecta: nam licet ꝓ portione ideo, autem
diuinus, ꝑ promede in natius diuinus; non tamen Calor ꝑ, ꝙ mediate ꝓ portione frigoris autem
similis Calitas ꝓ portione Calidi ꝙ mediate tollit, etiam Virtus ex tua in ex plus alia ideo
potius, ita in propositio evenit. Ratio, quia mediate de causat diuinus ponta ideo, q̃ diuine
oponunt, et data opositio mediata. = Ad 1am nacione dea non, dea, quia sat plura
explant ꝓ nacione plus potius diuinus.

UGR Biblioteca Universitaria

Arg. 8ª Inemeta tory axioma: Istoiçe dutuy; q preçe p prata tria duquit Pna Pirab alia. = Pi: anteque intelligat alia potuy, supadita intelligi ei essentia tay; essentia Pri ne essentia Pli; q Pau p rugentia ta duquit alios. Resp duquendo anr: Istuy Pre eius dutuy fundalit, do; fno anr Dog. Ad Pmaonz dico, q Pau p rugentiq preçe solu intelligit fundalit dutuy alioj, similit q fundalit ne ide dipro.

Replicabit: Enta p rugVay fraly duquit fa abalia; q Vuit solu. Pua anr: ex D. in 1o dutne 41, q 2a para. Dª ista oppos sic arguit: Filius Dei sua filiaone duquit fa abalis proni; sfiliato Deus e Pao fraly dutua filii ne p roni; q. = Respondeo anr: ad provaonz explo D. Filius sua filiaone duquit fa abalis proni, sutota pro Pacfrali qua ipi nit dutno do: sutota pro Pacfrali Pri tuente dutnz, nomaz q Deus mioai, no Dog. Set enz Filius Pri tuat fa ine filii p filiaonz; sq Pri tuit fa dutu, solu fundalit, q in hoc sensu intelligendus D.

Itez Replicabit: Ad Vagentis sequit z mediate nao Pugnig ide tui: q enta p rugVay fraly ne alia. Pa nr: Ad id sequit z mediate nao Pugnig ide tui cui z mediate Pugnat ide enta; sed Pitali z mediate Pugnat ide nta: q. Pua mioai: et z mediate Pugnat ide nta, q z mediate duquit; enta z mediate duquit: q. = Respondeo duquendo anr: Ad Vagentis sequit z mediate ú q nao ide entis do; ú quo no anr Dog. Notate q medig e 2 pnu q dalid quo. Medig q dicit illud de ente, q denomat; Medig quo e Pao fraly qua denomat. Unde ad pmu Vagentis sequit z mediate ú q tale nao q e enta, quę denomat dutta. ad dutnz vo sequit z mediate ú quo tale nao, q e Pao fraly, qua ens duquit, et pre Pugnat ide nta.

Arg. 9ª Pre ens nao e Pugnig; sed ens nao n supponit potuy, ad q z mediate sequat ig no at Pao potua dutnz supadita. Pua maor: nulla pt a signari Pao, qua non it Pugnans illi pę, qua tollit, su nat: q. = Resp nando maz ad pmu aone, q nao n dicit Pugnig, aut n Pugnig Pbtue pę nali, q certe, q in hoc sensu ens nao e q Pau. Pa nata e Pugnans in eodz subto. Dicit a nao Pugnig q potuo, in quo e nao Pugnat fa nata, u nao intellectoni inlapide. Dicit n Pugnig q potuo, in quo ens Pugnat fa nata, u nao Deus in hoc esso.

Arg. 9ª ad qualibet ente z mediate p pre seclusa qua dq fralite supadita sequit nao Pugnig alteri ens intali. sed tale nao n sufficit sufficit Pcedit Pcedita ab alia: q in pędicta nao ne Dicit fraltuo. Maor pt q ad Valitę z mediate sequit nao Pugnig uralitis: Maor e tę stat, q p tale nao ne Valitas excludit uralitis. = Resp do maz, d uquendo minę: sed p tale nao ne Pcedita fundalit ab alia, do; fno minę Dog: Ad pbationz dvquo ppe: ad Valitę sequit nao uralitis, do, nao ide nti Deuralitej no, d similit duquit pter ao mioai.

Ralitas q, solu dicit nao ne Pacfrali uralitis z mediate, sed no nao ne Pugnig idq Duralitę. Unde quilibet Pcex, sua Pacfrali dicit nao ne Pacfrali alterius, q enta Pnius nentis

UGR Biblioteca Universitaria

alterius, p̃ a nõ dicit naõrẽ ideẽ, nisi Vae distinũ, quẽ Vao ꝑ dirquendi; quae distinc̃ ꝑ oꝑtat ꝓalis bonũ abente exnaã Vei dita, ꝓ quã enti Vbugnat ideã: dalio dicit ideã excludit̃ media: ꝑ, Dbonũ ꝑ distinc̃ natũ esse naõrẽ ideẽ subsecuta ad distinc̃.

Vltimo: Da alio ꝑ distinc̃ ab

aliõ, in ꝓalis bonũ supadita: q̃ dutho n distinct in tali ꝓalis. Vt ani: En dirquit ꝑ a distinc̃ in ꝓalis ꝓalis supadita: q̃. Vt mica: Scen dirquecat ꝑ a distinc̃ ꝑ ꝓalis supadita ab hac en ꝑ a dirquecat; q̃ ꝓalis supadita dicit minꝰ. Sno Dicant, q̃ en dirquit a distinc̃ q̃ teꝛn in ꝓalis ꝓalis supadita: q̃ quadmodũ dicit̃ nent Vrpha distinc̃, ita quod libet distinc̃ dirquit ꝑ sug entẽ in ꝓalis supadita.

Ad ꝓ nandoam: ad ꝓbandm dirquo maẽ: en dirquit ꝑ a distinc̃ sicto ꝑ ꝓ Vae ꝓalis dicit̃ una entitatẽ, Ido: sicto ꝑ ꝓ Vae dicit̃ una entitatẽ, homaj; unino dsponit. Itaq; en, seu Vao ꝓalis ens dicit̃ una nẽ ꝑ a dutho, unino illã excludit a duo ꝓalis dpter q̃ nẽ una pao, dpter extra Vei erensiã. Cterꝛ en Vrpha distinc̃ n dirquit ꝑ sicto ꝑ ꝓ Vae ꝓalis dirquendi, q̃ q̃ dparat en ad distinc̃ sumit en en ꝓcerꝛ a distinc̃, dꝓcerꝛ a distinc̃ nẽ ꝑ, ꝑ solũ fundalit dutho. ex his ꝑ dictionẽ distinc̃ identiã declarat.

ARTUS 3.

DIVIONES DISTINIS, IDENTISQUE DECLARAT.

De hac mia satisfue, dfue dixerunt Aꝛ, nos cautie, dbreuitr pobilitr tractabimus. Dutho diuione equiuoca dicit̃ Vin distinc̃ exnaã Vei, seu ꝓxt opus entis, Din distinc̃ Vat, seu ꝓ opus intis. Ve, quẽ ꝓcedit intis operaõnẽ. Re, quẽ ꝓ intis essal. Dutho exnaã Vei sub dicit̃ in distinc̃ exnaã Vei Vealẽ, Din distinc̃ exnaã Vei ꝓalis, seu rationalẽ. Ve, quẽ verat int̃ plures Vei, seu entia, quẽ ꝓ uẽ, effiẽ causalit̃ hent ee, siue solitarie ꝓsint existere, siue sit hoc mõ one subtie, siue ꝓlexe, siue ꝓlexe, omia q̃ accidentia, siue absoluta, siue Vrphiua, onerq; mi extrinci Vexꝰ dirquunt.

Dutho ꝓalis exnaã Vei, seu tota

illa quẽ sic exsat int̃ Vealis Vealis, seu int̃ pluꝛ ꝓalis existentis Vei Vt identitatis: hac tres sunt ꝓ ficone atq; butalo in Deo, q̃ radus metaꝓce in ꝓsito subsistalẽ mi, deinde entis. Dutho Vealis ꝑ plit̃ talis equiuoce subdicit̃ in potiũ, & natiua: ista, quẽ int̃ cedit int̃ duo entia, ut int̃ duas ꝓriuas, erunt ens, & ens, ut int̃ mia ꝑ, & ꝓriua onis, hec aba liq̃ uocat mixta.

Illa uo ẽ, quẽ verat int̃ duo entia Vealia existentia, quoꝝ unũ nẽ Vr aliud, dhec ẽ 2 una erensiale, accidentalis, alia. Ve, quẽ orit int̃ duo extrinci ꝓ eoꝝ erensialibus, quẽ hent erensia ꝓxie, & omino diuersa, qualia Vae dirquunt Deus, & Crea, ho, & equus. Accidentalis ẽ, quẽ ꝓ ꝓria accidentia causat, sic enti dirquunt ho albus, & niger, adquã distinc̃ Vt duci ꝓsunt distinc̃ numeries individuorũ.

UGR Biblioteca Universitaria

Distio Vaí subdivit in distinctu Vaí Rationantí, & Vaí Rationatu. Rē quæ ñ hē fundatu cogen in Rebꝰ, & fingit ab intu, ad intus dr quit Pāy accipio, hoc abhumanitē. Rē quæ hē fundatu in Rebꝰ quæ ū dicta Deitat; Dicit Vaí q̄ rā actuañ ē in Rebus, & actuat, & fit rā Paz. Dicit vo Vaí Rationatu, q̄ē quæ in chorata a parte Rei lēt Iplētu accipiat ab intu quam Rei, & quas Verat Vaó pz bent ocaonē seu fundatu distinctionis: & hec eadē ē ac distio Rēalis ab tradita.

Londo vó de dente; de rā Vaí subdivit in Vaē Realē, & Vaí. Rē quæ antecedēt opponitur; Rē quæ ab intu ex at. Vaē Realis subdivit in Vaē Realē tu, & Vaē Realē aliū. Illae, quæ duo extrāita a parte Rei conechunt, & vnū sit de Vaē Realī alterū, ū alī, & Vale; vt avo qua vnū ita Conechī Való, & vnū sit de Vaē Realī, & quitvo alterū, ū illa quæ dat int hoc, & Vale. Hucusq; de divisionibus = astūt 4ª assignant signa illativa distinctionis Realis absolutē.

ARTUS 4.

A SIGNANT signa illativa distinctionis realis absolutē

Dub: quæ nā sint signa illativa distinctionis Realis absolutē, seu Vigilē ad illa cognenda? Cui Aristotelica dicunt; nos vo existē valentes, placētq; nāq; pauci pro fatemur. Dico 1ō. in 2ō distinctione 2ª, & 2ª parte. 2ª signa quatē distinctionis Realis ē separaonē duorū ad invicē. Pro quo notate 3ō ee separaonē actualē, potentialē, & proportionalē. Rē aliq̄ extrāa nullā ent Vnionē ad invicē, quæ ē separatio quoad Realē Vnionē, & Vnū pōt ē separatū alterō præsente, quæ ē separatio quoad durationē existē.

Rē aliq̄ extrāa sint actu Vnita aut existant simul, separatē posunt, ūani ma, & Corpus, parte Hominis, Verā mo extrinco. Rē denigē aliq̄ extrāa nec sunt actu separata, nec separatī posunt, sē ent proportionalē, sc illa, quæ sunt separata, & separabilia, quæ separabilē explanā sūt: nempe, q̄ Deus ent in ea quæ sunt ad invicē, etiā divinitus, inseparabiliter, hēc ens paralitur n provenit ab intrinco, & extrinco, ut pōt in motu Celi, nā 2ª ductio ex 2ª Arist. Celi, ee sine motu ex Vacuo extrinco Celi, q̄ē indifferēs ad motū, & quietē, & acta ex extrinca ad movente. Unde extrahi inseparabiliter ne ent idea Realis int Celū, & suū motū.

Vel illa extrāa sūt inseparabilia ab intrinco, sē ent ut producens, & productū, causa dependens, & id, a quo essentialiter dependet: hē ens Capita, & signa sunt, ut ex his extra veniant Pria, qualia Deus sant de illis, quæ Deus facit sine separata, & separabilia: & in hoc Deus habet separaonē proportionalē: Dobnge proportionē separaonē Personæ Divinæ, & Mundū, quæ non sunt ab intrinco inseparabiliter prout Philosophus, & nec producens, & alia producta.

S. Doctor. Si Scriptura Sancta non procederet ac illo adhuc diqueret Deum ab illa 2ª Dist. int 1ª distinctionem 2ª, & sic tali casu necesse separabiliter, nec separatus, nec proportionē communicantes,

UGR Biblioteca Universitaria

que separi possunt, q̃ n̄ exerceat u̇ productiua, & productiua q̃ntenet doctrina data de separatione proportionali. = Respondeo maior, dnando minor quo ad 2am partem, q̃ intelligatur adhuc Veritatem de Filio & Spiritu Sancto & doctrina, qualis natura Veritatis de illis, que actualiter separant, & separari possunt ma Intellectum p̃ Relationes separatas, & possibiles, q̃ producit vnus est finitus, & alterius p̃ Volatis quę Relationes distinguntur Xa DM.

Vnde dicitur Colligere 3a nonnulla Recentiores, hanc separabilitatem argumentum distinctionis realis ex exercitio commutativa: nam sic distinctio realis infert, sive sit mutua, sive non. Ratio, q̃ sequeretur 3a dictum impossibile, scilicet primo. Sua sequela: natura est vna extra tres, & supponit remanere destructo altero, deinde ens, q̃ identificatur vni tres, & destructis, q̃ simul est primo. Quia est vnus extrinsecus nequeat separari ab, cuius est unus: sufficit, q̃ vel possit abillo separari, & vni mutuo dr quantum = ad vltimum = explicat distinctio Virtualis, seu rationalis.

ARTUS VLMUS
EXPLICAT DISTINCTIONEM VIRTUALIS, SEU RATIONALIS.

Hanc distinctionem decernere admittere plures cum Scoto distinctionem Virtualis, quam supponunt precedere distinctionem, dicit Rationata, & primum magnate defensum illa distinctionem reducit ad actum primo de cadem re, plicari plures ipsum in quatuor. Vnde dicit distinctionem Virtualis, quę inter plures res ex natura rei actualiter, vel actualiter a parte rei, quam ad eam opus intellectus sit objecta in ea distinctum, dicitur esse realis; Vnde est fundamentum realis, quando res ea quę intrinsece obiecta prestatur causę obtinere eminentiam & limitationem dr quendi, in ipsa quidditate pro ratione plures ipsum in quatuor, Vg, Virtus calefactiua ex calefactiua in sole, vel actu a parte rei duę realiter, vna realiter eminentior ad inferiora in valendo, ex quo causę sumit intrinsece dr quendi hanc Virtutem in sole.

Hoc exemplum N. S. Martinus sic: ma quanto res est eminentior, eo plures in se quoadunat rationes, & perfectiones minores, dispersa in superioribus, vnita. Vnde ex quo dicitur adscribere q̃ possunt rationes in inferioribus dispersę in superiori adunari, dicta autem ideo dicuntur improprie vel facta, ut hunc transeuntes in regnum in quo facta, & quę vere sunt dicta. Sic Iustitia, Misericordia, Sapientia, & bonitas, quę in inferioribus sunt dispersę in Deo obiective in finitis sunt vnite; & quilibet eorum portat rationem scilicet ideo in Deo, distinctionis Virtualis, ut lapis, lignum notat.

Alcomo possunt rationes in superiori vnari, ita ut Virtualiter, & eminentiori modo dicuntur. Videtur Scotus in eo, nec tamen quę ex actu divino, nec tamen quę realiter actu distinctę, proinde, nec dicuntur actu vere, nec actu, vel distinctione Virtuali equivalente realis, vel realiter notabile hanc equivalentiam nec absolute sumendo, ut dicto Virtualis prestet omnia quę dicto actu realis, vel actu realiter prestare possunt, alias esset realis, & faceret extra tres vere distinctas.

Dicit equivalere quando eminentia prestatur fundamento ad pandendum de pluribus ipsum, sicut faciebat de 2 Vegetativis realis,

UGR Biblioteca Universitaria

sicut enim videm in Vna Cera mv exicordia, malia tutia, et at Ithy de Vē- ita q in Deo exha-
qua Virtus hē intus fundatu fundandi alij Ithy Deum q Vis superior p Vnica Virtute pro-
ducit plures effectus, quam in inferioribus p Virtutes Reducunt, in hoc sensu quia vel hec distio
fatis aut Vatis, in malis munerib: Satis dehū, quę aliquales explicationes exercebant, Vadifla-
cabyle bellum Ithy, Deum acciamus = Et celerrima = Vtrum int prata eius dē rei vī identifata dei
distio fatis actualis exna arei, quę schola vulgo nuncupat? = arbut = ponunt notalia quę dę scho-
lasticis sepe apparentia. =

Celerrima
Vtrum int prata eius dē rei vī identifata dei
distio fatis actualis exna arei, quę schola-
tica vulgo nuncupat.

Artus 1.

Ponunt notalia quę da schoti distinis sę sua pe-
rientia. = Notandum ēt, q̄ cente hoc, postquā illum intelligimus Ithy tutu, d Vre existen
Vident quidam pulcritudinem aliquā gradum meti, p quos mit, d differt aba lis Vebus, id pē in hoc,
in quo Ithy accepta dictum ex mia Ithy, d sua substali Vident dimanare aliquā gradum, Vg
corporis, Viventis, alis &c. p quos mit, d differt aba lis Vebus; nam p gradum entis sm mit ad
ens, d differt ab ipso p gradum substię, p quem mit lapidem, a quo differt p gradum Viventis,
et Vius mit Platam, a qua differt p gradum alitis, p quem animal bruto, d abillo differt p
Valitę, et sic de aliis gradibus distinguentibus individualibus.

Isti gradus sic apelant, q̄ tota linea pramentalis a supremo genere usq ad singularia Videl scala quę dicitur ex variis generibus, speciebus
distis sm sub, d sunt praedicamenta, q̄ accendit ab individuis ad supremum gen, inde ad inde-
finitum descendit: ideo ogo ista meta fora dicunt gradum meti. Apelant q̄ scalitę, q̄ diminutivi
ostendat nię portare totam Vię, et alię Vēs: Dicunt etiā scalites, ut significatur in decem entia totę scę,
seu totam Vēs essentiae, et aliquales scę aut essentię, seu aliquos gradus eorum in Ithy, Deo dicendo scę.
Inde q̄ deficiunt ab integritate Vię, scę diminuto vocabulo dicunt scalites, d scalite, et procedu
maori intellia. =

Notandum ēt dictum, quę vocat int Vię, seu scę, q̄ scalitę, seu scalitę ens, seu scę ad duo
scę efficientia, effectę causalitę habet, hoc propię essentię, d existia in Deo. Scalitas, seu scalia,
ut dicat ex Ds. illae, quę in hac tali essentię, cui propia corresponeat existia talis singularis, aut specia
Idea nequit se vota scę causalitę trahere, sic alię Vēs, quomodo dę ad mitię scę, quę dicunt
alię q̄ ponit sui, et quidem quia aliquis gradus essentię Vēs, Deus essentię creatę sint Ithy, et sic, talis modi, d
hoc Ithy ratio sit ordo Vas, nec ens creatę Vę ea placuerit ad mitię gradus essentię eius, seu scalitę meta

UGR Biblioteca Universitaria

vr̄ identitatis Vāe ꝑ, cui identitati, d inquo vniunt ꝓ dicte Vale. ꝛ

Porunt etiā huiusmi talitū, seu Vealitū assignā ꝑsonē vnii in aliquo ꝓ ꝓfectaidete extā ex propria eius infinitate, qua Vāe plures ꝓfectiones attributales, ut luriā, mīeā, coadiā, dbā, dalig adnantin Deo, euente in fto: vnde Vealitū, seu talitū, seu vnitū ad eos defunt: et Vāo obtiua deephlis in Ve aliquo ꝓtū ꝓfecto, d aquato dicto a ꝓtū, quo aquate attinguit alia talitū eius dē Vei. Dicit ee deephlis ꝓtū ꝓfecto, d aquato d diuersa a deephlitas ꝓfecta, d inaquata in esse dictis talitū a parte Vei, ideo ꝓphis mī abstractus ab vnitū dictis talitū, q̄ nō deephlis ꝓtū ꝓfecto, d aquato, ꝓfecto, d inaquato; neq; obliciunt nisi intra Ve inaquate ꝓfecte deipienti.

Notandū 3o: Dictus talis pōt multiplicī sumi. 1o pro dictione proueniente a diuersis fīs, siue tales sint vr̄ dicte, siue n. In quo sensu patet duos dicit fē dictū a parte nigro. 2o pro dictione proueniente a diuersis, siu dissimilibus eiusdē fīs. hoc in sensu dicit Vāg, Vlg, a diuersis fīs, Vāg, d buccefalg diuersi fīs in hac accepcione q̄ dissimiles essent sylle dictionis talis in hīs accepcionibus indubitat. Vnde infrā, cōtra sumit dictos talis pro illa dictione, q̄ a parte Vei ꝛ pcipit int duas talitū vr̄ identitatis.

Notandū 4o: q exalio ꝛ ta dictionis q̄ a quo dicit talis tā burmi a d. Vsus patet. 1o illud dicit fē de alicui, d illud includit in sua Vāe tali, sic inclusiue dicit fē d superiori, toty d partibus eius: nec d superius exit dictionē a suo inferiori, q̄ illud includit, d similit toty a partibus. 2o mō, mai propio aliq dicit de altero fē, d de Vāe talitū, quo sensu superius ē toq̄ ꝑ inferiori, d partes de essentia totius, nē ꝑ, ē d essentia inferius, d toty dicunt a superiori, d partibus, q̄ neq; inferius, nec toty ꝓnent ad Vāg tale superiori nec partibus. ꝛ

3o mō, ad huc mai propio ē, q Vāo obtiua aquata d vnius talitū eius dē Vei ē alia Vāe aquata alterius, quo sensu superius, d inferius se ꝑ ex nā Vei dicta talitū aquate. Vnde dictae talitū huic operis exit illa vi cuius Vāe tali, q̄ntū dictionē Communicant in eadē ꝛ ee plicite, d Vāe obtiua aquate dicta, ut sic hent generalitas, generao, d Paternitas mea dē Vel aone divina Patris Diui, ut ait D. cap 1o 4 parāf. de ꝛ q̄ toty.

5o: e notandū q nīs dicto dicta d ex vsa: ng lat ea quę dicuntur, et diuersi sunt sic quant: nīs ē d, q dicto ty dicit mī ee dicty a balio: dicta vō nitate dicte subeunt in aliquo d nīse d talitū diuersi mīnati; diuersa vō nīs talia ultra ee dicty, d dictionalia, dicunt, in nulla prata d nīse, si vō nīs d diuersa, q̄ nīse dictionalia. ꝛ

Pg libar dg 6, d ultimo: Exquatuor praxeis Capitibus hanc dictionis scientiā ex tractatibus Cōtigit ꝑ procedi, neq; via defendi via d dictionis, via demonstrationi, d via reduplicationis; illa enī, quę hoc dictionis a parte Vei, d aeq vei sunt a parte Vei alia prata d dictionis d quorum Vāo vr̄ a priori demonstrandi: alia vō, d tandē 3o de aliquo subito vr̄ in aliquo Vāg vei sunt alia prata, q̄ nī vei

UGR Biblioteca Universitaria

fat Dñs aliq̃ deventa aliquale ap̃te Rei aliq̃s.

Vnde Cauz̃ aliq̃ advertendu e tri plic̃ dari bo-
z de pone, vna propie dicta que dat p̃ q̃ d aliq̃ fcta, aliq̃ n ita propic̃ q̃ tm̃ dat p̃
Dñm aquatos q̃ vsc exprimit̃ q̃ onia, u sc̃ht ap̃te Rei, seu in ore ad intm̃ p̃fecte di-
ficnte, d hec Vocat defio meta; aliq̃ denic̃ q̃ tm̃ dat p̃ Dñm in aquato nia exprimit̃ q̃
onia, sc̃ht ap̃te Rei p̃ actualit̃ d aquate, in aquate t̃ in ore ad intm̃ p̃fecta-
tingente; tm̃ q̃ libet defio arguit distinc̃ sibi proportionata. Vn̄ arguit distinc̃ Vale
hec, d solu dat de cetu hec̃ ficaz propic̃ cetu, de xtinc̃ hentiz: Vno arguit dis-
tinc̃ frale Scota, q̃ n intm̃ dicit vna Rei nec aliq̃, aut vna ap̃te in de ita aliq̃, d hoc p̃
Dñm aquatos n̄ potunt tales Rei conuz̃ ee q̃ ex ap̃te Rei

Ex 3ª d̃ arguit dctm̃ aliquale Vale,
hz Vactuale, aut fordamentale, q̃ tunc in dcpt Rei aquate d̃ ee in se, in aquate, d̃ ee
immente in fecte dcpiente. Cui z̃ hz notate, 2ª dictionz aliq̃ cadere supra e Vale,
u extrac, in extrac, aut saltz supra prata ad tale ee spectantia, u nec Cau-
satz; q̃ q̃ Rei ficare ee frale, aut prata ad tale ee spectantia, u dicimur esse in Diuz Co-
municat, potamita in Comunicat, saltz simile ppm sepcrio 2ª dicto cadit supra ee Rei
seu supra extia dctm̃ hz p̃ntz, u dicimur de solenee Calefachiz nec exercitatiuz aut
d dhoc nec subtz, nec subtz, ee pratz, d nec tale.

Vnde 2ª dicto infert dctm̃ sibi proportio-
nata, sc̃ spm̃ q̃ cu infert dctm̃ Vale absoluta, sc̃ infert dctm̃ Vale frale, d sc̃
dctm̃ Vale. Q̃ multe ppes 2ª dictoz̃ vere sint ap̃te Rei in sensu Vale, d idem hec, q̃ tm̃
sit frale in sensu pratz, ceo d idem Vale, pdc̃ stare dctm̃ frale. Pro alio Vide n̄. Speciale rcm̃
ad dicendu p̃t dicta. Sc̃o nc notate, u pluc̃ equivocame tenz̃, q̃z ex n̄ intellia hum̃
mis p̃scribunt solucre positis. cautel. 2ª proponit dctm̃ frale scota, eaq̃ auctoritatibus, d
Vatibus fundat. vvv

ARTUS 2us

PROPONIT DISTINTIO FRALIS Scotica,

EAQUE AUTORITATIBUS, ET RATIONIBUS FIRMATUR.

Sit q̃ra scota X. Datante operaonz̃ intm̃ dctm̃ frale actualis, seu scota
int prata cuius dc Rei vt dcm̃ prata, n̄ solu in Creatu, sed q̃ in Diuo. hec e Celebcrima
illa Cetstudo N. S. Principis, q̃z subtilitis suz specimen pfecit, d quz int Dñm subtle
arxipuit. hec e Celebris, d plaue clis sentantia nobile do chinz, quz subtilitate fac. hec in
tota sera phica familia tadhuc sequit radicta. hec sppm Corz Summis PP. spugnata.
hec in pluribus Conclus ad Stateza aperta din columis evant. hec de mz in Cebcrimis
oxbis Academis, Parisiensi, Salmaticensi, Romana, Pluteusi, Salamina, Combricensi, Bo-

UGR Biblioteca Universitaria

noniensi, Brenensi, ferrariensi, Datis locu ꝙ cathedꝛa adinvenit. Hec insup va scolꝛ doctꝛinꝫ. Dicebã suhant, ũ nonnulli in angulis, int quos Tirones dicilꝫ flammantes manu ozi ꝙ bonatis. Agite igꝫ Chaimi discipuli, in duite Paonizama, apprehendite scolꝛ scutꝫ dim litteria palestra subtilit properate, q hec opus, hic labor, hic nꝛs doctꝛinꝫ decus, hicnꝛi gloria, ddenigꝫ hec scolaꝛ vtilitas.

Sug dithꝫ sic propꝫ fuit, Henuit Oseruans sug Chuthangmodesthã, u pet int dithnes, q1, Vbi sic fat: Dico sine pꝛiudicio sentꝫ melioꝛ, q Vao qua supositꝫ Diuꝫ e in Comunicale ꝙ Vao eternꝫ, uiternꝫ hent aliquã dithnꝫ pꝛecedentꝫ ons actꝫ in hu Creati, din Creati. Videte humiles Sapientissimi Magistri, illa inde ut ꝑ portis Calumnia, q nozꝫ tetre. Inde in isto loco sug sentꝫ hominu fumauit q hec dictio in se sit Vtalis, ꝙ hanc posuit int attributa Diua, int eternꝫ, Relatiue, Diua, et hunc pro dithne Vtali dithnꝫ absoluto, q maximꝫ intellegebant Dn, ideo ipse nec in ueras, Hilberti Parisiensi, qui dithnꝫ Vtalz absoluta int attributa, int eternꝫ, Relatiue, Diua, inciderit Videret Caute, modeste sug explauit sentiꝫ.

Sit in pdicthne 3, q4a paraf ad 33 docet hec: Et q ubi dicto 3a (ne pe int attributa Diua precedens int ꝙ enino, e ista, qua, Sapia e in te, e bar e in te ex naa Dei, Sapia a dinte ꝑ ne bar in te. Et in pta Claruꝫ ꝺ explat dicens: Et intelligo ne, q uitur Ponens ista: Sapia ne bar ꝑ, n causat actu suo Colatiuo Vezitꝫ uhu Pononi, q in obto inuenit extra, ex quoꝝ Ponone sit actu Dei. Alia poteram adducere loca alia a Sapiãs. Pia Cautaz fatibus.

PIA CAUTORITATIBUS.

Et 1m Sacre Concilii Lateranensis Ce extra de sumatrinite, ꝙ fide Catholica, Vbi ꝙ ait Diabar: Hec Sanctatinitas Dn Dnꝫ eternꝫ in diuinitua, ꝙ Im ꝑsonales propaterdicta. Et q̃ argumento ista: id q actu a parte Dei e Vao identificandi, n e actu a parte Dei Vao diquendi; sic Ka Deitti Verba eternꝫ Diua e actu a parte Dei Vao identificandi, q in ipsa identificant ꝑsonꝫ; propaterno Relatiuꝫ, n a parte Dei Vaꝫ diquendi, q ꝑsonꝫ diquendi: q eternꝫ Diua a parte Dei n e actu ꝙ eade ꝙ propaterno Relatiuꝫ: q diquit actu a parte Dei ad illꝫ, atqui n Vr ad ducꝫ, q Vr identificat Nobꝫ, nec dithne Vaꝫ, q hec solꝫ dat pinꝫ: q diquit eternꝫ a Persona Ista tribus dithne pnaꝫ, seu cota.

Sit 2a eiusde Sacre Deitti Lateranensis Ce damnamu, Dei sic loquit? Ihesus subtꝫ V. accepit sine Vla diminutione, n accepit Paternitꝫ: q hec n e actu eade, a parte Dei ꝺ subtia? — Sit 3 Sacri Deitti Florentini expresse dicentis: Omia, quꝫ Pater ꝺ Vnigenito suo dedit pariter Pr: q Paternitas, ꝙ quꝫ P. Ista Vnitꝫ inde Pater n e eade actualitate a parte Dei, dilto q datꝫ fuit Filio, nec ꝑ Diua eternitas. — Sit 4 ex Diuo Agustino 1o de trinite, Ce 4o ne dicente: Aliud e Deu e, aliud Patre e, et bidꝫ Ceꝫ, n e o Pr, quo Deus, nec e o Deus, quo Pr Ce 2o.

UGR Biblioteca Universitaria

Verbo, sapiæ, ñ ne verbo, quo sapia; Verbo enꝫ relatiue, sapia vo essentialiter dicit.

Ex quæ Marin argo: P. ꝯ Verbo dicitur inee p̃sonaliter, p aliq̃ Reale, in essentia Diuina: q̃ aliq̃ q̃ a parte rei nõ ſt essentia: q̃ essentia, Relatiue ſt diuina. Pũhq̃ uma Doa: Pater dicitur, q̃ diuinus, p̃ridz: q̃ pater dicitur, ñ dicitur ñs p̃rides in illa linea, qua dicitur, ñ dicitur. ſt Diuinus Agustinꝫ essentia ñe ſt dicitur P. inee Pater, D sapia ñe ſt dicitur Verbi: tale: q̃ Deitas, q̃ sapia ſt diuina: ꝯ aditiue Pater, q̃ Filii.

Respet Gonee, Deo tꝫ ad auctoritẽ Diui Agustini, q̃ dicit, Deꝫ nee Deꝫ, quo Pater intelligit tꝫ ñ eo ñ quoad Realitꝫ, dentꝫ, sed quoad mꝫ significandi. Deus Paternitate significat, ut ad alterꝫ se habẽs: Deitate vo, ut in se habens: nq; ch. 6, 10 dicit: D Dicimus Personã Patris, ñ aliud dicimus, quã Substiã Patris. = D Soluons Gonee, ſ ca guos: ſ illa auctoritas Diui Agustini ñ intelligit de diuina, quoad Realitꝫ, sed solũ quoad mꝫ significandi, sequit Pater nõmo significandi ee Pater, ñ q̃ quoad Realitꝫ: sed hoc ad uadꝫ: q̃ Inte net soluo. Pũ sequelas Patris ꝯ Verbo ſ Patre, quod Verbum hẽt aliq̃ ordinẽ, q̃ ñ ut essentia Diuina: sed hoc ipsũ ẽ ipsa essentia, sed solũ nõmo intelligendi ditꝫ: q̃ ee Pater, Verbi dꝫ q̃ ee Deꝫ: D Deitas ẽ in Filio: q̃ Paternitas, q̃ ratiõ rezeri.

Diuus Agustinus in textu Gonee allegato solũ excludit diuinã Realẽ extrictã, nisi Realẽ trãsn, q̃ rr tã essentia, quã Relatiue dicitur p. 3. Deo Sancto D. dnat a parte rei diuinã Realẽ, sed plus, q̃ dicit aliq̃ minus, ille, qui ẽ trãsn, qua stante Vꝫ ẽ Diui Agustini Dictꝫ: Pater, ne pe, ñ ee ſ Pater quod Deꝫ: D dicit Sal uat nata oni prorsus diuinã Realẽ inter Paternitatẽ, D Deitatem.

Sit 5 Sancta Mater, ecclia in symbolo S. Athanas. Fides Catholica hec ẽ, ut Vnũ Deum in trinitate, et trinitatem in Vnitate veneremur. Ex uo Verbis ne Replico: Fides Katolica docet, q̃ essentia Diuina ẽ una, D trina, D q̃ personalitas ẽ D una, D hec actualitas ante intꝫ: q̃ actualitas D ante intꝫ D petit essentiã, q̃ repugnat personalitati, D ꝺ: q̃ essentia Diuina dicit actu a parte rei aliq̃, q̃ ñ dicit personalitas, D ꝺ: q̃ illud aliq̃, q̃ dicit essentia Diuina, D ñ dicit personalitas, ne illud aliq̃, q̃ personalitas dicit, D essentia ñ dicit: q̃ q̃ ſ ditꝫ, ſ ñ ditꝫ, ſ Reale Secta, q̃ rr identifat: q̃ ditꝫ ſ Scota.

Sit 6, ultima Phi pluribus in locis, D 1° Sententiarum sicait: Veritas D Justitia ee ea de q̃, ee tꝫ ditꝫ Dm Vꝫ quitiua. Et 3° Phicorꝫ sicait: actionꝫ D passionꝫ ee tꝫ rr, de quib q̃ quiditꝫ. Amplius 4 mete ait: q̃ ens, D res, D una naa ditant Vꝫ quitiua. Et 5 mete tenet: q̃ rr ee extra Vꝫ diuersaliꝫ: sed, quia, D ditant rr ride, similit q̃ aliq̃ ee Vnũ, D ditꝫ Dm Vꝫ realiter ee ſ, seu sub rõe ditꝫ: q̃ nra D deducit exp̃ho. Alia auctoritatibus caa nr apono. = Pũ 2° nra D mete Paulus.

UGR Biblioteca Universitaria

Sit ḡ hoc ꝑ Vaó: ali in hoc ꝑ g, dr quiꝫ ꝑ ex nra Vei a Vali: ꝑ al, Vale. ꝑ prata Vr identifata ḡ dat distho ꝑdicr actuali ex nra Vei int prata Vr identifata. ꝑ maꝫ: vel in hoc n dr quer et ꝑ ex nra Vei a Vali ho Inixet ꝑ Valiꝫ Vbruto: ꝑ hoc ꝑ plicat, aliarhoat bruto, ḡ n daret prata dr quer: ḡ repugnat &. Pue maor: 2m Da rior ali in hoc cido ꝑa parte Vei d Vali: ꝑ ho Init d bruto ꝑ aliꝫ: ḡ etiã ꝑ Valiꝫ Inixet. Pet doa ḡ ido ꝑ actuali Vr in hoc al, Vale.

Ex hac proxaone sequit hec ꝓpugnao in Da rior ex via Da dictionis deducta: quoꝝ a parte Vei, in de pent ab intu Vei fant prata alias Da dictionis, devet dari aliq distho a parte Vei int extra, deq Vei fant: arguit de alite, d Valite Vr identifati, a parte Vei vei fant prata alia Da dictionis ḡ alitar, d Valitar devent actuali a parte Vei dr quer. Maor ē luminenas nota. ꝑ miꝫ ho a parte Vei ꝑ aliꝫ Init de quo dn Init Ipso ꝑ Valiꝫ: ꝑ Inixe, dn Inixe ꝑ prata Da dictionis: ḡ de hoc a parte Vei prata alias Da dictionis Vei fant, d oent alitar, Valitar aliquo mo a parte Vei devent dr quer: in dutne Veal: ꝑ pliꝫ ꝑ Vali Vcota.

Ph hec Vaó: ante ons operaons intus dat de hoc Velao similitudinis de quo valite, d Velao dr similitudinis d illo in Valite: ꝑ ee fundat similitudinis, on ee extis Da dictionis ḡ de hoc Vei fat &: ḡ a hec sine Da dictione Vei fant devent Velaons similitudines, d dr similitudines hec fundata a parte Vei alia: ꝑ hec fundata Vi alitar, d Valitar: ḡ dr quntꝫ &. Respentiꝫ, d 1o Gone ex Divota a Dei fanda prata Da dictionis, sola distinc Vais ufio: na Da dicto ꝑ sytan ee mr in intu ee ens a ꝑ mao, d nao eius dg de eo dg, d mdg, Vnde Da dicto Vali in ee mr Vai: ḡ a dicto Valitan de dg, ufit dicto Vai.

S Ph ḡ hec doctina Dui Tr exstimae, ꝑ mutilat a Gone aducta, ut per ex dicti Ca vig Da dictionis in natabilibus. Ph g nic: dicto solu ꝑt tollere Da dictionis nia ꝓpositio nata: dicto Vai solu ꝑt tollere Da dictionis Vai d nia: ꝑ Da dictionis in ꝑpe aducta nis Da dictionis Vai ꝑ Vnia: na no a parte Vei e al, sicut equu, d nie a parte Vei ne Vali, sicut ho: Vnde in Vae alius similis, d nr similes in prato Vali: g nec ptae Vali dicto ad hanc Da dictionem tolenda: ideo ḡ addit, nec ꝑ, Da dictionis fals g ee nis in intu e mexamo ao: nolet Da dictionis enumerent finitꝫ, nde sequit eos ꝙ vult fals, d actuale ab intu depenr: quare sic Da dictionis: ꝑ Da dicto, ꝙ ens ita ne nis ens Vai ꝑ pdicne Vai tollit ꝑt: g ita Da dictionis exstite, d n exstite, pro duci, d n pro duci, falso arg, d Ipsi ponunt pro sola dicne Vai ḡ e absurdꝫ. Pet doa: quiꝫ etiã ꝑ a pmao ne, d nao ne, quꝫ in intu sicut ille, ho e similis equo, homo similis equo.

Vnde mente Caietanus hanc Rem ponit, ut insufficiens refellit, ideo alit Respent Vnola Biolꝫ ex cod, Caietano ad Vei fanda prata

Dictoria ex parte Rei sufficiat distinctio virtualis antecactus inter, inquo est dictio falsi obstat dictio falsi virtualis, cu ex mente falsi. Inde alitas, Falsitas in hoc est prica entis Vae sufficiens valentis praestat fundatu, inter illa duquat in 2a parte obtinet Vae mus a fine et alia praty de Re, Vacat terminus illud nec. - Dr. sine Deus a dictione a parte Rei, et independ ab intuitu actio dei deve talia dicto ex nea Veritat illae extra, Vae quoniam la 2a dictoria sine 2a dictione Veritat significat sola dicto virtuali, quae plet pinti non sit adhuc 2a dictoria sine 2a dictione ponenda. Puta: ext; plicat, alia simul ee, Deus nec: g. Vr ho simul, Deus sine 2a dictione est simile, Deus simile quo nec est ee alitas, p quae simile, Falsitas, p quae est simile non ino ideg sed aliquale Vr reducta

3a Dem: pro eo ingno, inquo sine 2a dictione Veritat aliq simul ee, Deus est dare aliq Vae curre dicto ab eo, Vae cuius ne; et dicto simile, Deus simile in hoc Respu equi Veritat pro ingno proprio, Deus est absolute: g pro eodem ingno dat Deo, Vae cuius est simile, Deo, Vae cuius ne simile, Deus ergo dicto. Maior est certa: q effectus in actu deve tenere causam in actu; et 2a dictoria sine 2a dictione Veritat est effectus in actu: g tenet causam in actu, Minor; Dicto est causa tollendi 2a dictione: g hic est actualis, Deus deve ee.

Respet Caietano ex ipso Gonet, Deo hunc effectu, respe, q non sint 2a dictoria, scilicet q ho sit simile, Deus sit simile, Dico de alio tenere causam in actu, quae non est alia nisi dicto; Sed no oportet, ut dicto in actu; effectus in actu requirit naturam causae univocae in actu, et sufficit equivoca, ut patet in calore actu producto a sole, a igne, qui est eminenter, et virtualiter calidus, ita q animal, et non tepugnent per provenire per causa unica in actu, quae sit dicto actualis, et causa sufficiens quod, et in actu sit equivoca, Deo deg mo est dicto Virtuali, aqua tenet quae causa equivoca procedit talis effectus.

Ad 1m: Si eminentia, aut Virtualitas sufficiat ad 2am dictoria Veritatis: g eadem 2a dictoria Veritatis parum mo de animalali, aut hoc Vae animi, quae Veritatem in illo casu, quo heret tae animal Vr dicta, alio respe, Vegetiva, alio sensitiva, dalia Vale, Patet 2oa: De facto animalali sine eminenti anima in intentionibus diversa: et ideo hic eminentia dicitur sufficiat, ut caa equivoca sufficiat ad ponenda 2am dictoria: Minor; Dicto hominis heret tae animae Veritatem ista 2a dictoria: anima hominis Creat, anima hominis Creat et alia humani, quae sent Veri Vae animi Vr dicti: g eadem 2a dictoria Veritatem mo Vae animi non ino indiv eminenti, et eminenti tunc enti tate, tunc divini, et inferiori: g hoc est falsum: g dicto eminenti, aut Virtualiter duplere Vicar dicti.

Ad 2m: eminentia Dei, aut equivalentia pluribus dicti non tollit 2am dictionem actualem: g nequit ee dicto Virtuali caa equivoca 2ae dictionis actualis. Pro: 2a tali equivalentia adhuc stat non ino identa actuali extrinseca, de q eminentiam

UGR Biblioteca Universitaria

dictoria: q Vae, illius equivalentis nequeunt poni dictoria sine dictione quae simul ee dicee. Advertitq eminenter pos tollere multiplicis Vealis in se p tale; a p fecones, splitingus dq sint sp reservant propiq ee tale, nec ma dalia ipsendit; p orma dicemus.

Aliis Reponit illa dictoria in Verifari de illis, qui mre, sVerifari de ma illa tali, ut p fecte dicta, seu dista p Vosm duas talis. Unde dnat de Vali ee Vae mendi; nat de illo prou e a parte rei, ut enq etiq Vae decendi, solu nat de illo pgenio neto, d prou p Vae dicto abali, et Vae q dq loquimur de ali, d Vali p lomur de illis prou is a parte rei, aquate, sprou ignant hu Vocibus al, d Vale. Ita Palancus, Fabianus.

Sdo ho, dequus is alia a parte rei; sho dequus no Valia a parte rei; q niunt a parte rei in no prato, d nin alio: gante opus in tu Verifant dictoria. Demq illa similitudo sp fecta pgitat abintu dne Pei, ho, dequus is totale similes, is totale dissimiles; ac proinde is extra eundq omno Vae, is diversa a parte rei nulleq phet mig a parte rei adhuc generica q actu intu nulla Veale similitudinq aut dissimilitudinq in Vibus ponit quorq Vaggregatiq: gnenter olua. Secundq in titulu pro secutio in Divis.

EIUSDE INSTITUTI PROSECUO IN DIVIS.

Sic hat Vae protiva via dictione in Divinis, Pei mai het dicte: In Divis actus sp nullo cogitante intu Verifant prata alia dictoria de extra Vridenti tali; d dictoria ane queunt Verifari de eodq p mendi; q int illa de Verifant dictoria a parte rei de est data alia q duho, quq nt phabilia de dicte Vae. Pua maor: De eentia Divia Verifat, q Comunicat Filio, e de Patemitate, q nt Comunicat. Sz de personalitate Divi, Verbi trae zmediate de pentiq naturam, nso de eentia Divia, alia trae p one eentiae naliq, q hic et ec: Sz q Filius procedat p modum intellectus, nq volatq d q Spiritus anctus procedat nq intellectu p modum Voluntatis: Ruisus, q eentia non fit producens, nec producta, p rongno producentes sint, q producta.

Patet, q eentia Divia, ut dnis tribus personis, non fit Relationes, q p one Vae eentiq sint Vnq, dicq: Vae no Relationes sint diste, d fluxe, de lla natura mi. Sic q onia Verifant actus p nullo q cogitante intu; p nentem, advertentemue mysteriorum fidei p dos mtratos, ut e intu, dua Deo fac deliberet Vere tat, q Verifant de extra a parte rei dicti. Sz is a parte rei, in de pendat anno mo, q aquato dependi, Vae eentiq Comunicari, in Comunicari paternitatiq, ideo ly e Vq inoxie ad nq, p fecte mq dependi? Sz: het intu, p prol dicta: si Sz: q illis ppes a parte rei is tale. Pua Dea. Vbi a parte rei ne actualiter vnq, de altero, ne Vq a parte rei vnq Comunicari de alio: si a parte rei eentia, d Paternitas p non vnq, de alio, si vnq indistq: glr.

UGR Biblioteca Universitaria

Vnget hoc: q̃ ꝟ filiꝰ ſit ipſa a parte rei procedit ꝑ Volatꝫ de ſpiritu ſancto ꝑ intꝫ ꝟ 23: q̃ Volatꝫ aliqualit̃ diſta a parte rei a beo, q̃ procedit filiꝰ. ꝟ 23: q̃ a parte rei tq̃ bene Verbū ea-more productꝫ, ſicut ſpiritꝰ ſanctꝰ, dicit tm bene Verbū, ſicut filiꝰ, q̃ Catholice requit dñi. Pro dōa: illa ꝑſona Verbi, q̃ procedit ꝑ intꝫ, dilla Amor, q̃ ꝑ Volatꝫ procedit: ſ̃ a parte rei filiꝰ n̄ procedit ꝑ aliq̃ diſtꝫ a Volatꝫ, ꝟ ſpiritꝰ ſanctꝰ n̄ procedit ꝑ aliq̃ diſtꝫ ab intꝫ: q̃ a parte rei. ℞

Fortiꝰ arget: Deꝰ ꝑpotē ſcit Maria nobiſ Reuelat hoc miſterꝫ, ꝑ ipſe Deꝰ Cognit, de illo dñe rei: ꝑ nobiſ Reuelat Comunicatꝫ eſſentiꝫ, dñ Comunicatꝫ Paternitatꝫ Filiꝰ ꝑ Diuꝫ hereꝫ originꝫ ꝑ intꝫ, dñ ꝑ Volatꝫ, ſpiritꝰ ſanctꝰ ꝑ volatꝫ, dñ ꝑ intꝫ; ergo q̃ ꝑſonalitꝫ Verbi tm̃ re, q̃ mediate dependꝫ a nra humꝫ, n̄ vo eſſentiꝫ: ergo ita Deꝰ cognit, de ta a parte rei: q̃ inde pent abeni intꝫ creato, ꝟ cui ꝛ in aquato nō Deꝰ prende ꝟ eſſentia Comunicat, dñ Communicat Paternitas; ꝑ hec alia cent d̃ dictoria: q̃ deo rñe d̃ dictione Veri-ſant, q̃ ꝑ dr̃unt. ℞

Sciata ꝛ inutilit̃ ꝑfugere ad Vexpreſionꝫ eiuꝰdi indiſtinctiſſimꝫ ſcalibꝫ; docet q̃ filiꝫ procedere ab illa in dicta ſcalibꝫ ſub expreſione intꝫ, ꝟ ſpiritꝫ ſanctꝫ ſub expreſione Vo latꝫ. ſ̃ abilit inquirere de rebꝫ, an iſtꝫ due expreſiones aliqualit̃ a parte rei duꝫnt, vñ ſ̃ hac 2ª: adhuc illꝫ due expreſiones nihil proſunt ad d̃ dictoria Veri ſanda. ſ̃ 3ª: hetnꝰ duſtinꝫ a parte rei ſaltꝫ in ipſis expreſionibꝰ, quare n̄ de del in ipſis ponit? Preterea q̃ proce-ſſio net propriꝫ quo effectiue n̄ expreſionꝫ, ꝑ bonꝫ productiua, aqua hꝫ ꝑ productꝫ q̃ ꝑ-ducho realiꝰ, ſ̃ ica, q̃ patꝫ quo reale ſaltꝫ metaphicꝫ exponit, dñ intꝫ dñ n̄ expreſionꝫ.

Summodi-fico Comunicat a parte rei eſſentia, n̄ vo Paternitas, q̃ mā, uita loquar, in ſolo Patre: q̃ ſal expreſio Paternitꝫ, ſ̃ nec ch̃ ipſa Paternitas Communicat, alias Vtꝫ ee Patꝫ de dr̃ filio Paternitꝫ, ſet n̄ expreſionꝫ eiuꝰ, q̃ nos n̄ bene intelligimus, ideo q̃ cludimus miſterꝫ ſſme trinitis melius intelligi (q̃ ſ̃ ꝛ Viatoꝛ) ponita dubiꝫ ſcalibꝫ, q̃ illa nata. Reliq̃ Proua-ones, Pont

RELIQUE PROVAONES PONUNTUR.

Sit ſtat 3ª Vo prohua ꝛ via deſtonis, qua Vtꝫ D. V. loco q̃ citato ab intio. Illa, q̃ diuersi de ſtonibꝰ aquatꝫ, ꝑ ad dñi ab intꝫ Vꝫ aquate, dñ huiuſmodi Cognente, de ſunt, de uent ex nda rei dꝫnꝫ: ſ̃ plura Vꝫ identꝫ fata tunc in Creatꝫ, tunc in Deꝰ diuersꝫ de-ſtonibꝰ aquatꝫ, quidlibꝫ de ſi poſunt: q̃ plura Vꝫ identꝫ fata duꝫnt ex nda rei ſa. Ma-or ē certa, nq de ſto ex premitꝫ, ſicut ē, patet ſecta q̃ ab intꝫ ꝑfecte de pendente ex premit rei ꝑdtꝫ aquatꝫ, cui correſpondꝫ ſto ꝑ Vē ē ex premendꝫ.

Min vo Pua: Illa, q̃ Volatꝫ in hoc ſe in uicꝫ aqua-te ex nda te ſua ex cludunt, ſ̃ que ſic ſe ex cludunt, ſunt ſpliꝫ aquatꝫ, in que ponunt de ſti

UGR Biblioteca Universitaria

dexprimi p detrõnẽ aquato: gñc. Pũ maõr: q duõ ꝑ ant, ꝙ detrant aparte Dei, ẽ a parte Dei detrabile, ũ vãe evenire alit propria, dũ vãe evenire alit Dñi, ita dr quãt, ũ neutr ꝙ in clud ativ ꝑ ttũ p alĩ alterius; ꝙ alit evenire alit ẽ vãe detrabilĩ, ẽ Dñi; Valitar ũ vãe evenire alit propria, de-trant, advenit p alit, tq̃ q accidũ: gñc. = Dã: Separalitar ẽ rõne dstinc sibi proportionalẽ in extãs Separabilibus; ꝙ Separalitas Dñi e agnoscit dstinc Vel ẽ int extãa, Separabilia: g Separa-litas Dñi de alit, actuꝙ exnaã Dei exacta agnoscit dstinc actualẽ exnaã Dei int Vãe rõe Decep-tibiles. ℣

Sẽ pat 4 Vãe probatiua via demõstrãnĩ: One ens dunt demõstrãonis p̃t q̃ procedere ex bz mĩis, quꝙ sint cas R, necdũ in Cognendo, sẽ tm in Causando, (in quib; ita ẽ int Deꝙ cas, q̃ alte-ttũ in dr quit rr apaõne, p̃ita ẽ int p̃ria p̃dulta onis mẽt;) ẽ hoc ne quit nisi dubiũ autem dep̃ aliqualit aparte Dei dr quant; ro ens aparte Dei ne quit ee cauametã suis p̃riis: g int ens rõis ẽ p̃ma devet dari alia dicta exnaã Dei. = Dã: Sit hoc, vg, Possibile dr quã ent rõ-ne Conotata extrinca, dr hõmẽ adnexis in aquato, ttũ, Demõstrandũ de hoc Possibili ttũ hoc, qꝛ ẽ Vale, p demõstrare mu ee hoc p hoc, Thoꝛ Deipi sub Possibili, q Deipi sub ttũ la-bili, ac proinde on q̃ ẽt demo quo Pet Deipi sub q̃ Deipit, ne ẽt de eo, q Pet ẽ de ea ꝑt quã Pet ẽ, Doent nulla ẽt Vera Vitalis. ℣

Sẽ pat 5 Vãe probatiua Via Vẽ duplicaõnis ex Dñs int̃ citato: Sapia ĩdni, vg, ne ẽ pba in Dñi: g nec Sapia int̃ ẽt p̃ma bũ, q̃ actu dr quãt. In pfẽ, q Sa-pia in Dñi ẽt ẽ pba in Dñi, onis. Sapia ẽ tm Creata ẽt pba; ng q Dñi Sapiẽs ũs, quilibet Sapiẽs Dñi ze devet: Doa Pũ: q̃ inflatũ in detraxit Vãe illũ, cui adit gradũ ar cuiusq; pfectõis, ẽ tol-lit Vãe ẽ alit illius pfectõis; ꝙ tollere Vãe ẽ alit bonitatis, ẽ Sapiẽs, ẽ Vãe g in vnq; ẽ alit q̃ uadeq; q Vãe ẽ amittere Vãe ẽ alit regũ: g nec obiãe. ℣

Pũ Dalia Vãe, orta ex Dpõne meta: Vel dat Dpõ meta aparte Dei, qꝛ ẽ dr to q̃ nio, dant parte dr ẽ exnaã Dei; ẽ in hoc, vg, dat Dpõ meta aparte Dei: g in hoc dant parte meti actualit exnaã Dei dr to. Pũ minor: in hoc, vg, dat Dpõ-sio Deo Repugnans ẽmediate preoperita rõnẽ ẽ plicatiõis Dei, qꝛ in ipso ẽ pfectio ẽ plis; ẽ Dpõ meta actualis aparte Dei ẽ Dpõsio Deo Repugnans, ẽ re dicte operita rõnẽ ẽ plicatiõis Dei g in hoc, vg, &c. ℣

Mior pars ea Probabilis; Pũ nunc maõr: In hoc dat actualit aparte Dei p̃ma po-tentia, ẽmediate p re, ẽ dicte operita prato, Vãe cuius actualit aparte Dei Dñi rõnẽ ẽ plicatiõis Deo, ẽ Repugnat Dpõsio operita rõnẽ in hoc &c. Pet Doa: q̃ prata ẽmediate operita petunt effectus ẽmediate operitor. Pũ ans: Vãe cuius actualit aparte Dei Deo Dñi rõnẽ ẽ plicatiõis ẽ Repugnat Dpõsio operitae ẽ intrinca, Vnde penitia; atqui prata operita dat, nr pe, penitia, Vnde penitia: g&c.

Nunca Pũ illa maõr; nr pe, q Dpõ meta actualis aparte Dei ẽ Dpõsio Deo Repugnans, dr to ẽ ẽ rõnẽ ẽ plicatiõis: ẽ plicitas Deo, sicut quslibet alia pfectio ẽ plis ne Dactualis,

UGR Biblioteca Universitaria

actualis apparte rei: g Porro meta &c. Arr. Certa, a pro. explit actualis apparte rei dat in hoc
Dn Virtualit in esse ad inty. Joa vo Pur: Porro meta Virtualis z mediate, dpre nopont Prin-
mplit explicit apparte rei: g &c. Suadet Arr Paule: Duro Virtualis z mediate nopont idenh realia-
actualis g Porro meta &c. Arr Dstat: q dustinc Virtualis Xa Dnio Spatii in re identa realis actua-
lis. Pur Joa: Ideo dstio Virtualis z mediate nopont identi actuali realis, q is in diversa linea;
Porro Virtualis, dexplicitar actualis is in diversa linea rg &c.

Pur 2o: Xa Dnio in re explicii actualis apar-
te rei dat Porro Virtualis in esse ad inty: g Porro Virtualis, dexplicitar actualis apparte rei
noponunt. Arr pat ex doctrina Dnioy assentiy, hoz ee meta, explicy, Virtualis g Porro in
esse ad inty, potentz diuguae dplyguis, ddiz, exq Dponat. Ria Verbeni Dnio g nat in hoc
apparte rei Porro meta directe oppsita, explicii actualis Dei, nec epobilis in Xay naa. &c

Da Pricin rugo:
in hoc dat actualis apparte rei pratq finiti, ddependy directe oppsity pratq infiniti, dindependy
Dei, Jac cuius actualis Dnit Deo apparte rei explicita, dpugnat Porro meta: g hoc actualis apa-
rte rei pratq finiti, ddependy Dnit Porro meta, repugnat explicita Dei, g hoc apparte rei Dnio de-
vet actualis pratq finiti, ddependy oppsity pre, ddirecte et g pratq finiti, dindependy a Deo.

Da 2o: Deo n re-
pugnat Porro meta pinty: g solu repugnat Porro meta actualis apparte rei. Pan: Deo n
repugnat dicho Virtualis pinty int esse y, dpsonalitz Xa Dnio: g &c. Arr ddunt Dnii: Pria
Joa: Illoquo dat dicho, dat Porro Xa Dnio: g id ipse Deo n repugnat dicho Virtualis
pinty, dont nec Porro pinty. Demy Porro pre, ddirecte oppsita explicii actuali Dei
in aliquo dicho; n in ente infto: g in ente fito dat Porro meta actualis apparte rei
pre oppsita explicii actuali Dei. &c

Pur nra dstio alia Jac meta: pratyalitz in hoc e idy actua-
litz apparte rei dprato Valitis ea ipsissima identa, quq secu hnt, q alia amiori. Antz ga yutus ita:
pratyalitz, ita e secu idy, ut exludat ons dstinc ehq Virtualy: g ita erit pratyalitz identi-
tatis dValis, ut exludat dstinc ehq Virtualy: g hoc n admittunt Dnii: g pratyalitas non
idy actualis apparte rei dprato Valitis ea ipsissima identa, quq secu hnt: Dnios, subrytapei,
q int al, dscipuy, soly dat dstio Dei Valionatis, q is Valionatis. Ego ea oneo rugans.

Ri 2y: g int alitz,
dValitz dat dicho alig actualis apparte rei: g n realis absoluta: g falsa. Pro 3do: g alitas
non idy actualis apparte rei dValitis ea identa, quq secu hnt: n alitas dat exclusio actualis ex
naa rei Valitis: g exclusio actualis Valitis e dicho actualis exnaa rei: g &c. g alitas non idy apa-
rte rei dValitis ea identa, quq secu hnt: int alitas dValitis. Dat eny exclusio actualis identis quq
pratyalitis secu apparte exnaa rei: g exclusio actualis identis e exclusio actualis exnaa rei: g
Pro. Pro mig: exclusio actualis identis exnaa rei e actualis oppsita identi actualis: g &c.

UGR Biblioteca Universitaria

Pue ultmo fundato 3 rioz: Ideo dino media in dare, q tot gra distinz, quot gra entia; & hec vae potius Probat nra, quę Probat: gb. Pue mio: quę tot int gra distinz quot gra entia potius Probat dari aliquę distinz quę Vealis nit, dn Vealis Vigorosa; & dino, quę Vealis nit dn Vealis Vigorosa, e dino scota: gb. P mag: quod tot gra distinz quot gra entia Probat dari aliquę distinz Vealz, dn aquate tali; & hec e dino scota: gb.

P mag: quod tot gra distinz quot gra entia. Pue, q si dat ens Veale, qn nit aquate tale dar alia dino, quen nit aquate tali; & dat ens Veale qn nit aquate tale: g dat &c. P mio: Dat ens Vae, qn nit aquate tale; g dat ens Vae qn nit aquate tale. P 2do: ens Vae nec ee ad nullu intellectu entis Vealis; & pbat q alig sit ad simlitudinę alicuius, quę illad alig nit; g si dat ens Vae. S mo, quoms e dino: g si dat ens Veale naquate tale, dat dino Vealis naquate tali; & hec dino scota: g dat ex naa fali dino fali scota. Ista conclusio arguta solvunt, & ex auctorite.

ARTUS 3us

OMNIa ARGUTA SOLVUNT, & EX AUTORITE.

Arg. 1 ex Dello Florentino Sermone 12 arcten: Neque quę putare debemus, q Vedere, & quidę sola Vae, aut intellia differa Credunt. 2 Sermone 18: Subtia & persona nec quidę, neq; Dn nra magnifice dicere differe Vident. 3 Sermone 25: Hec igr eq de substia Pe & ens sola Vae ab inv postas duę, & proinde differe Credere Videamur: g in dat Divie tali dino scota. = Respo: g si illa alig quę Dnos probarent nec dicto Doctori nos cogerent, & sententię gravissimorum Theologorum in dicte disputatiõe, scpe, Magri, & ex parte Grecorum: ex latinis vo Joanes Theologus, quę dicta Doctis sint magno autoritati, nigz indocto Doctissimi Veneranda.

Respo 2o: Potuit in illo Verbo sola Vae mag & ordinarie sentia: Rao cui scpe sumit pro quidde obtiua, quę fundat distinz formalez ait Scs. in 1 distinc 2 qge 1: n q Vae accipit pro dicta Trata absoluta, & Vae accipit pro quidde Pei, & Joannes Damascenus, qui longo tpe post Varonem Divum Bonaventuram, & Scs. floruit, nunc loquendo mg ab illo accipit dicte Vae ed dat, quinty ehg nobe, & postquę unq Ceth statuit, nimirum dari quid Pr absolute addi, dari quid Vae prout Vae accipit pro quidde Pei, vt intellia, & Voluntate, relinquendo Magri sententiam in sua probabilitate.

Arg. 1 ex Dello Remensi elitenie. Da Gilbarty Porretanus, Velasones, Deventę, Divo, & dni quę tacte logicę, de prothia, de ens naa Pei, & matematica abstracte, nec, dicte Vae, g in dat tali dino. = Respo abstracte, alig accepti

UGR Biblioteca Universitaria

seu

sen pręcisiua, que dicit Scientia mathematica: mathematica enim, Inquit, est abstractarum a materia, & fundata in mente realibus, & actualibus pluribus realitatibus; alia est diuisiua, que dicit physica, & fundata in diuinis essentialibus realibus, ac entitatiua pluribus realitatibus, & dicit ens naturale, quamuis ens naturale sit essentialiter vnum ens alterum. &c.

Dicebat Gil Bertus: intentionales scientias mathematica abstractione, & theologica abstractione quo quomodo vos diuidetis. Vnde & diuinum est vos theologica intellexit vos Diuidentes in Deo diuinum realem, & abstractum diuinum, et dixit ex ipso diuinum, nec ad diuinum & quoquomodo, & quodammodo, quilibet poneret relationes aeternas Trinitatis, & entitates, & separabiles, ideoque deitatis tales distinctionis meritò damnauit, & solam abstractionem mathematicam, seu precisiuam ad materiam, quam diuinum realem, & actualem indifferentem fundari post suum precisiuum scientificum, & scholasticum disputationis reliquit, antelit abstractionem precisiuam relationum aeternarum fundari in diuinis realibus, & entitatiuis actualibus. Plurimas partes autoritatis Diuinantium, quas sigillatim Petrus Mimi molestus est, adquas respondit Petrus, & Probant, Probant etiam de tribus entitatibus diuinis Veritatibus. PP. enim dicunt, nullas esse diuinas entitates Diuinas personas, & tres personas omnino inter se identificare Deitatis. Vnde omnino Magyd diuinum realem, quam Virtuales nasci Dicunt.

Sed pro intellectu Plurimorum argumentum ex autoritate, notate ex Diuo Bonauentura in 2. diuinae 33. 3. ar. 2. dex. Distinctionis 3. Vnica, & sicut in moralibus via deueniendi ad medium, & ad alterum extremum aliquo liter inclinare in physicis 2. entium, & vnico, ita frequenter sancti PP. ut extingerent hæreses insurgentes, quas exercebant locutionibus inconsideratas ad aliud extremum, & ad medium peruenient, atque ideo multum ponderandum est quomodo exercitati PP. locuti, sicut Augustinus de Trinitate distinctum, Videtur quasi declinare ad Sabellium, & de diuino Videtur Dominus Pelagium declinare ad Arium: in proposito igitur PP. repellant hæreticos Virtuosos inter relationes aeternas, ideo sepe inclinant, & quasi excessiue loquuntur de realitate diuinum relationum aeternarum, & ideo sepe diuinum inter illas adducere nolle videntur. Vnde S. P. Innocentius aliquando distinctionem realem, & absolutam, & inadæquatam, & absolute omnino nasci videntur. & argumenta Dnia soluunt.

ARGUTa Dnia SOLVUNTUR.

Ad 1. Dicitur & concedo sequentiam quia distinctionem quotentiuam, & entitatiuam realem, & actualem, & aliquam realitatem, & actualitatem diuinam realem, & actualem inter Trinitatem. Ratio & argumentum: Dicitur & concedo enim, & totale nihil & immediate, nec identice ex tali & alterius, & Deitatis tam, & totalem, & immense, & aeternus, & quoad sententiam eodem, sensu, & naturaliter subrogato. Diuinum est & concedo Deitatis tam & totalis, & immense, & aeternus, & quoad sententiam eodem sensu, & naturaliter subrogato. Diuinum est & concedo Deitatis tam & totalis, & immense, & aeternus, & quoad sententiam eodem sensu, & naturaliter subrogato. Diuinum est & concedo Deitatis tam & totalis, & immense, & aeternus, & quoad sententiam eodem sensu, & naturaliter subrogato.

Ad 2. Negatur realem in hoc sensu, & quoad negatur, & non & Deum in recto, seu tale sui, profitetur & negatur realem, & habet, homa

UGR Biblioteca Universitaria

9

aliud vo, q̃ ens reale tẽ rectũ, q̃ aliquita alterius, q̃ 2m se in recto ẽ ens reale: vl̃ etiã includat quidditatiue ens, ut subtha Diuersi al, nẽ ẽ rectũ Diuersia propie londo, q̃ nẽ capax exercitij plets ut dictũ ẽ supra; ideo dicho ex naãli subdiuidit in reale, sꝑplẽ, qui Diuersa int̃ se, ꝑ distinguẽ ex naãli realis, qui Diuersa int̃ realia eiusdẽ rei: Vnde hec diuisio nẽ media int̃ reale, ꝑ rationis, qua vis stromo extra int̃ ex naãli rei; ẽ medius diuisiue ex naãli in dni, ut̃ dicitur ẽ diuisiue latius: pt̃ dicitur dicimedia int̃ distinguẽ reale, sꝑplẽ, qui Diuersa int̃ duo entia realia, ꝑ se, ꝑ maoritia, ꝑ separabilitatẽ rei, ꝑ indepẽdentiã actionis int̃ se mutuo illa, ꝑ Diuersa int̃ duas res. ꝰ ꝰ ꝰ ꝰ

Ad dicẽ: eo ꝑpio, q̃ duo realia sunt eo ꝑpio, q̃ duo realia sunt, dat hec realia, quorũ nẽ illa, dilla, que nẽ ista: q̃ dicunt eadẽ distinctione, qua dicunt mia, ꝑ pa: q̃ dicunt rr absolute. Pro cõfirmatione, mia dicunt rr realia, nihil aliud ẽ quã mia nẽ ea rea, ꝑ dr, ꝑ hoc recedunt ille realia: q̃ dicunt eadẽ distinctione qua dicunt mia, ꝑ pa. = Respõ dicendo ad 1m: eo ꝑpio & quorũ nẽ illa rr, sꝑplẽ, no ad 1m: p̃ dõ ad 1m, nõ cõfirmatur. Ad probationẽ dicti maioris: quã mia nẽ ea rr, nec entia rea, ꝑ dr mae: nec ista nõ maioris, mis, ꝑ cõfirmatur. Dicto ens realis necdũ dicit pt̃ quorũ nẽ ea ante operationẽ intellectus, sed nẽ ea ultra sint, ut actus separata, ut separatia mutuo, aut̃ mutuo, ut saltẽ q̃ proportionẽ correspondentiã, quã possunt separari. ꝰ ꝰ ꝰ

Ad 2m ad oppõ ante intrãdũ, ꝑ talia nõ identificantur aliquibus ex his capitibus, ex sola separabilitate 2m deceptibilis ex naãli exacta, talia nõ identificantur nec realiter exacta, sed tm̃ ꝑ dr mis, ꝑ ea, quã mis, ꝑ ꝑ dicta signa dicunt, ut vo ꝑ alios metaꝑicos; ideo illi rr stricte, ut vo ꝑ dicunt: Ita q̃ dicunt rr sꝑplẽ nõ dicit precise quod dicunt ante intellectũ, sed supra hoc addit diuersitatem extrinsecam, ut dicta ꝑ dentia abstractiua distinguẽ realis sꝑplẽ, scilicet, quod separari entium tanquam aptitudinali ẽ ꝑ dicto realis sꝑplẽ, supra distinctionem ex naãli rei, nõ addit diuersitatem deceptiuam aquatam, ut dicta ꝑ dentia abstractiua inseparabilis, ꝑ deceptibilis ex naãli rei exacta, tanquam dicta ꝑ dentia abstractiua.

Ad 2m: Aliter, realitas data distinctione actuali ante intellectũ duo quedam tanquam duo entia, & quedam nõ dicunt tanquam duo realia eiusdẽ rei, & tanquam duo res: g̃r. Probatur: ea dicunt tanquam duo entia, quorũ vnum ẽ vnum ens reale, dñ aliud; realitas actualis data abalitate ẽ vnum ens reale, dñ dicta: g̃r. Pr̃ mia quoad 1m partẽ: ideo vnum ens reale, quod existens partialiter in rebus; realitas actualis data abalitate ẽ rr existentia: g̃r. = Dr: ꝑ plicat realitatem non existentem, que nõ ens reale: q̃ plicat dicto realis ex naãli rei, quia nõ ens reale; q̃ dua realia dicunt rr. Probatur: quilibet realitas alia nõ realitas realis, & realitas Diuersa, ꝑ diuersa dicunt plura realia; realitas Diuersa ex naãli includit subsistentiã: galle. ꝰ

Ad 3m ante solutionẽ, quia quedã realitates metaꝑice includunt in se entia, ut dicta de omnibus gradibus generalissimi, ad hoc nequeunt esse res ꝑpie loquendo, dñ in rigore metꝑice, ad hoc sit ens integre, cum in-

UGR Biblioteca Universitaria

pugnat propria entia, & quę includit tota, sentię primentaly; Vnde dicit totalitę-
gendi, tales vo, aut Valitas partialitę essendi; qua prot se pallitei metę includente
pcem n partipant nisi tanto mius se Dnietis includentibus pcem? Notate etiã, q licet
ones gradus generici includant Vagentis, tę tis dat vna Vao entis in oibus includa, quę
mediate decendit, Vpad subtia, & Vtraq adsensum, & hęconia ad alq superiora sit de
Ipsi essentia le inferiora, & hę includo essentialis n tollit de tonis pallis maquatę; Vnde
en duquit maquale a subtia, alias vo, quę n se habent p mis superiora, & inferiora, si vl-
me dicę, & paone duquint pt aquate inse.

Respo ad argutu nando mas, & ad probatonę duquo
mas: ea duquint tę, quoz vnę Vę en Vale, & ne aliud entive, Ido; ne aliud tę pno
mas. ad pravatonę in oppositu dico; q ea alq sit ens Vale, suffit, q pariter, aut ex se tene, sive Vae
sui, sive Vae alterius, cuius e aliquita; alitas q, & Valitas Vtraq existit, s Vae Vnius entis spe-
cici, cuius st pallite; ideoq int se Dparatę, & duę n multi plant Vagentis, q ens n multi plat ad plu-
ralitę pallis, & Vere, Vnde Vtraq dicta, & Vtraq ens tis, & neutra e duę, ens abalio, q plura-
litas pallis n infert pluralitę entitatis.

Ad 1mum ad oppositu dico: pallitei ee ens Vale identice, n fę; & letalq
sint pentia, ntę sic se, nec possunt fundare duplicę Vale stricte. Ad pravatonę Vespo gradus in-
feriores includere superiores, & dari identice inclusa; & n ideo multi plant gradus including
ead Vao entis, quę includit in subtia, includit in Viventi: & tria in ali, & quatuor in hoc;
Vnde let de quanti, ntę entive pcm duo entia, & solute, & aliquitas Vnius entis ex oibus gra-
dibus Dpleti.

Replicat Palanco. Pratia, p quę Istituit id, q ę fa al, deventee pentia;
& hoquę e fa al Istituit pallis, & Valitq alitas & Valitas ę pentia. = Dp quę
actualis identi tant Vno 3o actualis individuali actualis n de quint se; sali-
tas, & Valitas actualis a parte Rei identi tant Vna entis actualis individui: q nde
quint se, & n de quint n exuntiq vni entitati individuali, & ident n exuntiq vni,
& alij &c.

Retorqueo argutu: Pratia p quę Istituit id, q ę fa al, deventee fa alitas; & hoquę ę fa
al Istituit pt Valitq; & alitas ę fa alitas. Ita sentenci: g nec entity. = Respa nando mas:
ad hoc, q alq sit pentia ens, suffit, q vnus pratus elicere sit ens, & entia; & Vtraq vo n requirit
q sit entia, & suffit, q sit entitatis, seu duę entis, imo plicat aliqa Istiua ee entia, alias
nulli ee argnabile Istiuę difficile intuyens, & aliud, Vnde let alitas, & Valitas dentur
ant hoq, ntę deventee entia, & let ens, n inde arg. dubio Vali, vig aliximus.

Ad 2mum ad oppositu dicitur
mas: n dequint actualis in re subea Vae, quae 3e e individuale, & Ido mas, n alij, n mas,

UGR Biblioteca Universitaria

e duque mij: identifant d'vna entitate actualit indivisibili v., efice dom̃ij fx, du mete, nõ mij, d dognisen reductiuē. Evidente ng q extrorij d 3o saly pet dcludi eg identar extrory qug hét 3inx, dilla d illo, dinillo: d adhõ heat indiuisibilitz Vealz, n fralz inparte meta, ideoatitas, d Valita in illo, d d illo identifatz soly posunt hereint ie Vazz 3o idztz, seu indiuisibilitz Vealz, n vó fralz. ℞

Arg. 3o: Ideo dat distiõ fralis int gradu metafícos, q isti diversis defonibu definit; s plura diversis defonibu definit, que distãnsi: g Vaó illa n divincit disting. Pur mior: Personalitas Dniã, Vela dniã diversis defionibus defomunt, intui, d Volar; illa defit, u e productivum actus discursivi dicta defione, acq ê productivum judicii; ista vó, u productivã amoris, ab illa, u productivã odii: Deniq Paternita dnit in Vae ultimá difz d Paulite, e d dnit in Vae tali ultimá difz, idq dicit de personalitibus Divii; s hec omia n Vinunt dista fr. g &c. ℞

Pro huiu, d similiq soluone notate: fralitz pore 2ex defiri, v 2m se, dinoxne, ad operaones; illae, que dat de rebus 2m prata esensialia precindendo a qualq operaone; ista voad insinuanda Varia Vei munera: Rursus defio, que dat de Ve 2m se, alia tradit Vptu inaquata, q n exprimit Vzomino, u schet a parte Vei ante operaong intu z Vfecte decipienti, d dividenti eadz fralitz in plures inaquata Vptu; similit defio, que dat n oxne ad conotata, alia dat Vconotatz aquate se hens Vsptu fralitu, u defio, que dat de intu Vproc, q est pius prarmij inteleonis q intelectio z, d conotatz exahuriunt abitz intui; alia vó dat Vconotata se hen tia inaquate Vsptu fralitu, u e illa que dat de intu Vee productivij ~~iudicii~~ discursus, v iudicii; hec eng Conotata Vorz d ytain aquate se hent Vsptu intui q nullz seorz exaurit totz Vaz pii.

Quare 2 let arignare Vegulz Cognendi defone aquatas aequitivas distinitizalis; 1a e, quotie defitz ê d diversz a parte Vei abonicatio, let depro 2m se tradant plures defone, onesillz si inaquatz, d n arguunt disting fralz ex naa Vei, s Vav Vationatz: hec Vegula satis clara e, d ex ipsa dstat, quare defone, que dant de Paternitate, d personalitibus Divii Vptu, dnes, d propterea n arguunt disting fralez; ng, si tales defione explarent d ptiz ex naa Vei distz a Paterite, d Filiaone, Vg, egillz necessario entul me difz, nec propater personales, s nalique Vae eent dnes: s oma en hz sii in ulma Vesolucone meta, p roinde q Vtintu z Vfecte decipiens plure de quolibet eprz met defone, illz eunt inaquatz, n g alia n eent ulmo irresolubilia.

Ex quo dstat, quare defio, que ~~[?]~~ nes dat n de ali, d Vali r ta aquate, d inferant disting fralz int ipsa defita, q hõ, de quibus ~~[?]~~ va nsme diversa, sequit defione tradita de

palẽ, inqua dmunt, ꝺ dẽlla, inqua dferunt ẽ aquata, ꝑ inferre dr hñ palẽ. Vꝺ ẽ de dfone vensꝫ Duꝫ exña parte, ꝺ exꝑsonalitibus exaltera, ng tñr ꝑsonꝫ Duꝫ a parte rei Dmunt in Vna Deitate, ut poté in Trib Dnis, Da parte rei dferunt inꝑsonalitibus, ng P. nẽ Filius Duus, ideo q dfo, quꝫ dat ꝺ ẽ vensꝫ ẽ aquata, excludꝫ pllꝫ, quꝫ dat ꝺ ꝑsonalitẽ.

2a Regula. Sunt dfones, quꝫ dant ꝑ Conotata rr aquatꝫ, ꝺ talia Conotata exhauriunt vꝫ ꝑtẽ promi, siue in linea efficiẽti, siue finali, Vg ꝺ intellectiuꝫ, Diberꝫ exhauriunt intꝫ, ꝺ Volatꝫ, ideo dfones, quꝫ dant ꝑ Conotata intellectiui, Diberi rr ꝑ Conotata aquata, ꝺ arguunt a portentiori talꝫ distinꝫ; at vꝫ aꝫ rr ꝑplex apprehensio, Iudiciꝫ, ꝺ discursus rcorr nõ exhauriunt Veritatẽ ꝑtẽ promi, ng ꝑtẽ intui, ideo dfones datꝫ in ordine ad hꝫ conotata rcorr nõ arguunt distinꝫ in intui: Vꝺ dicendꝫ ẽ Verbum ẽ Volate.

Ꝛ ꝺ q mõ discurendꝫ ẽ in Conotatis Verbi ptẽ promi finalis, ng ꝙ Vederet subsistentẽ prone generanti, ꝺ Patrẽ nõ exhauriunt rcorr ꝙ bitꝫ proprietꝰ paternꝫ, ideo ista Conotata nõ inferunt distinꝫ subsistẽ a Paternitẽ; at quideo distueret Deꝰ intellectiuꝫ ꝺ Volitiuꝫ exhauriunt ꝙ bitꝫ ptẽ promi finalis, ng extrinꝰ Volans nõ distinxit intellectiuꝫ nec intrinꝰ Volitiuꝫ, ideo dfones, quꝫ dant in ordine ad conotata rr aquatꝫ, inferentꝫ distinꝫ finalꝫ.

Exquo facile Rndẽ ad argũ, di quando maꝫ ꝙ defunt diuersi dfonibus ut ꝙ, nõ maꝫ diuersi dfonibus, ut de Vno re aquati, vt non ordine ad conotata extrinca aquate sed entia, ꝺ dõ maꝫ ꝺ di quõ mꝫ ead ꝺ distinc: Ad aliã dico; illa dfones nõ ẽ de Vno re aquate sicta, ꝙ ꝺ finalitatẽ dentia nõ ex parte rei primo diuersa dfõ, quꝫ dat de illa Vno Dno nẽ de Vno re, ꝺ similiꝫ de entiꝫ ꝺ Volate, nõ ẽ Vno Conotata aquate sed entia, ꝙ intrinꝰ exhauriꝫ totꝫ ꝙ bitꝫ ptẽ producti, ꝺ illa ñ aquat ptẽ finalẽ. Ad argũ tatẽ

ARGVTATHOMISTARVM.

Arg 1: Si daret distinõ finalis ex nã rei ẽt maior distinctio finalis absoluta: gnõ ꝺ. Pua nãs: illa ẽ maior distinõ, quꝫ dat ꝑ intrinseca rei, ꝺ distinõ finalis dat ꝑ intrinseca quã finalis: g. Pua maior: Distinõ, quꝫ dat ꝑ differentias essentiales ẽ maior distinõ distinctã ꝑ differentias accidentales, ꝺ extrinsecas: ꝺ distinõ finalis daret ꝑ differentias magis intrinsecas, quã finalis: g. Pri illa ẽ maior distinõ, quꝫ ponit maiorem identitatẽ, ꝺ distinõ finalis ponit identitatẽ finalẽ, quꝫ ẽ maximã: g ẽ maior distinõ &.

Rndẽ nando ad 1: ad probationẽ, nõ maꝫ ꝺ de illis probationibus di quõ mꝫ: prꝰ ce, ꝙ dat ꝑ differentias magis intrinsecas, nõ, ꝙ magis recedit ab identitatẽ, ꝺ dõ maꝫ, omitto q mꝫ, ꝺ nõ ꝺ. Distinõ vt maior, ꝺ minor nõ provenit ex eo ꝙ det ꝑ magis, ꝺ minus intrinseca ptia, alias distinõ specifica esset

maór generica, q̃ illa sit p̃ differ máx propria, & intima, hęc a p̃ Dnore, & remotiore. Maaz dutio provenit absolute exea, q̃ max identi oponit; dutio a fali ñ oponit a denñ fali. Unde dutio fali & tracta sumit ex entitate p̃fecta, fali tera ñ p̃fecta entitatis, & int propi existę capacer, prout q̃ dutio fali é mior fali. ℣

Ad 1m maong, nó máx: q̃ potiꝰ illa é mior dutio q̃ oponit maori identię q̃ identi maxima sit ry nu in hac linea, id q̃ illi p̃xce, & sumę oponit é minima; nq ad tollendq maximu quidlibet quasi defectu subt, sicut in mora libus ad hoc, ut dutio nsit ry ma sub minalia, ꝙ p̃fecto levis. Unde illa é maor dutio, quę mg infert, quali é dutio fali, quę solu infert ñ dętę fali, aliasi dutio numerica caret maori dutio, quę generica, & p̃fecta, q̃ oponit maori identi, ng pę, numerice. ℣

Arg 2º: Fali & vri identitatę & fali in ętr identitatę; & plicat 2 fala in ę identitata ex naali dutia: q̃ n dat dutio fali bę. Tux maori fali ee in ę identitatę, nihil aliud, q̃ ens, & obtinq vnu ee fali o obtinq alteriꝰ; & plicat fali & vri identitati, qui vnus fao fali sit fali fao alteriꝰ: q&. = Dr: fali & vri identitata é essentialis identitata illa; & fali essentialis identitata altera est p̃ identitatę: q̃ essentialis identitas altero essentialis é illud: q&. ℣

Respondendo máx; ad provaom p̃mta máx, dnó míg: q̃ existentia one in ę, seu fali male infert identia fali; ex mori enim vnitę, quę & fali male infert vnari maori, quę & fali; ita q̃ aliud & fali & ee id & vri, & in ę, & aliud & ee id & fa, identia & fali & quod fali & ę identia fali. = Ad 2m. & duo máx: fali & vri identitata altera, & essentialis illa identitata, & ista essentialis p̃cise opponunt vnę essentię, seu ę, & dó máx, & ista essentialis p̃cise opponit vnius & fao fali alteriꝰ, nó máx, & dutia mori, eodq mó patet 3oa. Unde in 2o sensu falsę, & fali & vri identitatis & essentialis identitatis.

Arg 3º: Si humana p̃si duguit in ę a singularitę p̃si: g existit p̃ se, & seorsq a singularitę p̃si; humana; & existere & proprię & ręi singularis: g humana & ręi singularis = = = =. Ad 3oa tenet in sensu Dr. identitatis essentię & existentię: Resp & ceor & entitate sub dubio dutio nis in ę a singularitę p̃si: & ad id, q̃ subsumit, & domię, & nó &c. Si enim natura p̃si duguetur in ę a singularitę, & duguetur ty & p̃ mę phi, q̃ & hoc negamus, ideo arguitur inequivoce loquendo.

Ad 4. Identitatis existę & pleta & qua & essentia, seu & alitę & media te, & essentia singularis, & deo humana, & p̃si, & g, & unica subsistentia & pleta quasi & exultat. P̃mę & media te, & natura media te. Et quę uis natura abstracta a singularitę ponit a huc & cibi, & acta ad existendq; nihil & media te, & in rebus talę ens ad ee, & media te a q̃ individuo, in quo existit; & in hoc sensu intelligit de p̃to ens, quię, ng pę, cui in repugnat existere a parte rei. argumenta tenentur.

UGR Biblioteca Universitaria

ARGVTA IESVITARVM.

Argt: Dutho mediár dare, maxime ad Dponenda hec Dctoria, eremia Diua Comunicat Patrana: Eremia produci, filiáo vsie; Dutho palin ad hoc nihil iuvat: ex Puramioe: Dutho palin ruht ad hoc, palith bus Creatis Vrideutepali ponit Diue, similia, prata Dctoria: gin Diui ponunt hec prata Dponi Vae similia dutnu, mion dutho requant in Diui, illa prata Dctoria Dponant, quig in Creati, ac p Doem nihil iuvat dutho.

Ad: Ehq in Creatin ponit illa Dctoria sine dutne Vali; ponunt tg in Diui Dponi, sola dutne pali getiq poterunt Dponi absq dutne pali. Pui Doa: ideo Dctoria quig in Creatis requirunt dutne Vealq ponunt in Diui sola pali Veri ficari, q naa Diua e in fita, siuo Creata: in fitui in solq ruht ad Dponenda hec prata sine dutne Vali sola pali, q adilla Dponenda sine dutne Vealq pali sola Virtuali: getiq poterunt. Puramioi: Dutho palim exito in primis Deus pert supplere effectg dutni Vealing dutho Virtuali pert replere effectg dutni pali, alias Vdat Vao quare pert Vnq dn aliud.

Resp Damag, dnando mig; ad prouam Dabam, dno Dog; ng Comunicatig in Comunicati, produci, dn produci in Creatis cadunt supra ee fic, ideo n dcnt intelligi absolute, sdetrata, duin Creatis. Vnde produo, dn produo uie pert dutnq ex naa Vei p rem in denda a Veali, sola pali, pali vo produci, si produci cadunt supra ee pale, sVeale, X qualiq produoni, sin produoni, ng produci, dn produci Diuiq cadunt supra ee palem vo Creatq Vaoi, q naa Creata dutnq, similata negat Comunicari pluribus Vrid dutnq Dillis identi fari mouis hiq, eremia vo Diua p impetrasit, dillimitata pluribus pert in diuia Comunicati; quare supanta hac illimitato ne ponunt in Diui illa prata sola dutne pali Dponi, in Creatis vo minime.

Ad sin Creatis dare tot naa, quq pluribus Vrid dutni ect simul Comunicabilis, ehq in Creatis ponent illa Dctoria sola dutne pali Dponi; ita q produci, dn produci, q in Creatis requirit dutnq Vealq saluat in Diui sola dutne pali. Vnde eadq Dctoria quig in Diui saluant sola dutne pali, in saluant in Creatis sola dutne Vamali. = Ad In: Resp subdata doctrina, q produo, dn produo uie requirunt dutne ex naa Vei uie, in ponunt ad huc in Diui Dponi sola dutne Virtuali, saliqua dutne detrata quig in mgbus dutnis ex naa Vei uie, quig exit pali ob qualiq extraoq p produoni,

Arg 2: Nimis Repugnant deeo dq prata Virtuali Dctoria, quig pitalia; sde Diua eremia abrq illa dutne ex naa Vei uie prata Virtuali Dctoria Veri fani, getiq poterunt Veri fari Dctoria fi ac p Doem nihil iuvat talis dutho ad Dctoria tollenda. Puramioi: Deilla pali eremig indita Veri fani Patexnitas fi liao, dpiratio passiua; sifq Virtuali Dcumtrigs. Pui mioi: illa pugnant Vi-

UGR Biblioteca Universitaria

5.

xtualis, exq̃ nato in fruunt tali p̃ dñi, valet enũ: P: gñe filiũ, de d: gñe &

Rñdo dom̃, d nando

mis: ad prova ong dõm̃, d nomis: ad illud prova ong dico; Velaõ Patris, d Filiaõ

Virtualit d dicere Xpũ ee vnd; sup̃ posit; at g ita neg; in Divis in eod; sup̃ posito hec dictoria Veritatis, nec Jponi; n vo dicunt Xpũ ee vnd; nat, nisi ad sum, quo ad dẽ scale, q̃ nat

Jn sit producer, nec producta nulla dicit oppong Velativa, Xpũ p̃ ong, aut Velaõis. Vnde

in nullo, ens d ponunt dictoria in Divis, jn in p̃, q̃ id; sup̃ ponit ne P. d filiũ; jn in 2a, q̃ ead

scala n̄ simul ens ria, d Velaõ, ideo gn̄ sens, quo dicunt nullatenus ad huc in Deo Jponunt. ℣

Arg: Explicat, q̃ inde pent ab intis sit Vale hec ppo: A né b qui ãet dutio Vali stricti int

hec extra; q̃ explicat dutio cata. Puxan: explicat, hanc ee Vq̃, hoc extra, producit Pabillo

qui del Vali dutio stricta int producens, d producty: q̃ patrẽ. Pui doa: mãu separat, d

duquit nao, quo produo: q̃ si produo separat, d duquit Vr stricte similit nao. Si dica ng

pallis n̄ nam Vr absolute aba hia; sic, similit dicẽ pent n̄ produci Vny Vr abalio; p.=

dt: q̃ eod; p̃ ex nam Vel alio nequit abillo Vr duquit: q̃ neq̃ eod; Vr alio pent ab illo p̃

duquit; tñ doa: ng sic chit identa ad dutiũ, sicut dicho ad identy: q̃ si dutio Vali, stricta excludit ons identy a parte rei, ita identa Vali ons dutiũ a parte rei Vel ega bit. ℣

Rñdo ad argũ

duquendo añ: explicat b. A né b Vr stricte, d eo añ, p̃ no añs. Ad prova ong d eo

añ, d no doq, Et ad eius prova ong p̃ oan. Et ng nao tali in fert dutiũ qualiũ prae, nu

qua nam extra, sup̃ praqua cadit. Si vnq; extiũ Vcale n̄ plũ, tali exit nao, ng Vcave,

nec Vr n̄ clate; ng 2 Vemequit in vny Coue; nec Paxita de produone ad nao ng nihil

pradet, q̃ produo Vr p̃ ca, d Vcalis arguit dutiũ Vcalis stricta, alioquin male Probaret

dutio Vcalis pro nam ex eo, q̃ vna producat ab alia. Valet enũ: hec P ona produci ab

illa: q̃ duquit, tñ n̄ d: At nao q̃ ee p̃ alis, seu quo ad ee strictum, salvo q̃ arguit p̃ alis dutiũ;

alias si nao magis ee bonat qua produo, quomo exiit Vq̃ a p̃ do Venita: qui n̄ ee dutio Vcavq̃

Divqn ee propalis, d nulla dutio actualis in trinita Vanet. ℣

Dicit: Oppono d dictoria é nata d ria;

Vr ee arguit dutiũ p̃ alis stricta; q̃ illa. = Rñdo oppong d dictoriã ee quod omũ maxi-

mo, quoty ad ria nam, d nao nis: et au deco d p Vmis ng quo Veritati ponunt, nisi é ma-

ox quoad dutiũ in fiendo; aliqua enũ in fruunt dutiũ Vcalis, aliqua ex nat Vel p̃ alis, ali-

qua dutiũ p̃ Vmi qualiũ extraxy. Ad q̃ petenda ee oppõis ex parte extraxy, mã liũ

ex parte extraxy p̃, ng p̃ ee, d n̄ ee, quo simul de eod; d Vmis q̃ nequeunt ad huc adinvicem

ponũ. ℣

Ad 2m: Ido añ, d no doq: Ad p̃ ong d ido añ, d no doq, na dutio absoluta, sit maxi-

ma in linea dutiũ, b exceptis, hec duquunt Vr absolute: q̃ n̄ ido p̃; at vo d identa Vcalis sit

UGR Biblioteca Universitaria

mior, male exilla arg. identa realu, que é maor: in re enim Caru bene arg. q maor distio infert
mig: in re vo male arg. q mior identa n infert maj, adverbiale q decimus, distio maj ax-
quere mig, n devet intelligi, quasi distio realis absoluta inferat distinc realem Dei: nemo enim
illa que rr absolute dicunt, dicunt etiq fe, de Pat: Pace tunc q ad fundanda aliqua distinc
tinc requirunt extra proportionata; ideo q ad fundanda distinc realis requirunt extra que sint
rei; ad realis vo extra, que sint realia, e ad distinc Dei extra Dei. ○

Unde si aliqua dicunt ultra de re, id di-
cit requirunt distia quoq fe, de Pat, q nisi extra talis distinc capacia: tunc q, plicat aliqua duo
dicunt pro pluribus de pluribus: q plicat quae dicunt rr, dicunt fe, de Pat. Regula enim in logo
re Veritat de serie praementali, nq quae dicunt, dicunt etiq de ente de numero. Londoq de
distinc realis, realis, de Pat, nec vq nisi in hoc sensu, q quae rr dicunt plus quae fe dicunt, nisi ab so-
lute. ○ Argumenta sotaris.

ARGUTA SCOTARU.

Argt: Exaudet ibus Ad: in 1, distinc 2 ae 7, ar: bilo quem de distinc realis a pelat distinc
Virtualis, de ubdit, q melius ita natura dicit: hoc nec ita dis, quia hoc est realis distinc, q in Ad: dicit
quia scotus apelant realis ne talis a parte rei, sic Virtualis, de natura sua dicit nec distinc, id est ma-
gis distinc absolute existit in gradu meliori in Creatis, quae sint ens realis, de Relatione in divinis, sint gra-
dus meliores in Ad: in Creatis dat distio realis: sint ens realis, de Relatione dabit maior, quae sint Vir-
tualis: sic ideo q a rei: hanc ppoem realis: Anima est talis, vtiq; est Virtualis: Ens realis Divinum, de Pater ni-
tas; dicit de falsa, q extra non dicta: q Deus est Virtualis, q extra non dicit idem secum.

Respondet ad distinc Vocatu Ad:
Virtualis, q illud, q habet talis distinc inter se, habet Virtualis, quae vero habet plures Virtualis plures res,
Unde Vocat virtualis, nq aeq placet esse Virtuale, de Deitate ab intra, de post equivalentia, q de
dicat solum plures realiter equivalentes plurib; rebus rr distinc, q praecedit unitatem numeralem
lem, de q una de tribus sint plures realiter, q de beant propter diversitatem rei, ac si essent distinc, sicut duae
res; Unde in patria nos a priori de Verbis: bene q dicea omittenda illa Verba distinc realis, Vir-
tualis, q essentia Divina ante actum intellectus est in Ab, de intra b, de ipsum est illa: etiq intellectum
num Dei essentialis Ab, Dei essentialis b post exmaa rei; Unde illa Deitas est Pater: Ante actum intellectus
aliquo actu intellectus Ca Ab, de b.

Ad 2m dico: id maor distinc positionis gradu minor in Creatis, quae sint essen-
tia Divina, de Relatione; nq vtiq minor realis exmaa rei, q distio, quae dat inter essentia, de Relatione
est unita de suma identa realis prout infinitis essentiis, de duo post in abstracto praeter Paternitatem
ex essentia. Gradus minor in Creatis, licet rr identa sint ms, nisi Deus sit, ideoq abstracta praeter,
de abstrahant a bidente realis, sunt aliquid praeter id entis, ideoq hoc ppo: Anima est talis: Deitas falsa, et
quo pet inquo sensu dat distio maor inter predicta quae sint essentia, de Relatione.

Dicet Ad: Saltem de ista
here ide est Deo aquo si abstrahant in Deitate et plures Dei identis: quia realis exorditur ex

UGR Biblioteca Universitaria

plánaa identitáti d'alteza, sólo ex exigentia 3: q̃ p̃ Dei pentiq̃ possunt adinvicē separari = Respōdet Rs. in 2ª, dū tñe 12, q. 2, aliqua 2ª possunt vniri in 3ª. vt vnitē vnioni, & mỹ Vei, vt vnitē identi, & mỹ Vealitati & Vnalitati; quę 1ª mō vniunt dugunt vir, separiq̃ possunt ad invicē vir & hūg ex tuy e passibile Vei, passibq̃ hēt existiq̃: quę vō 2ª mō vniunt possunt quidē separari obtīue & pgressiue, q̃ nunq̃ in cludit exnaa Vei in ipsū trā d'alteritē; nequunt tñ separari vir, q̃n hent in se propiq̃ existiq̃ saltē singlare.

Arg. 2 Ja 98 Vāg passiuq̃ ℞: Inilla enī ruponit talis, scpe, dari sapiq̃ & bonitq̃ unicā creata, & increata pgrendentes: q̃ net. Pōr: ab vltimō inferiori lubili bus nequit abstrahi Vāo obtīue Inui: ipsone, dulma dīe sī in Vlma Vei substantia nemeta, vtiq̃ in linea quidditiua & illq̃ in qualitatiua: q̃ Diuā attributa in tquasi passiue Dui, venniq̃ ad illa nequit aliq̃ Vāo obtīue pgrendit. = Respōnandum, ad prouaonē dupliō mag: Nequit abstrahi Vāo Inui obtīue ex naa Vei, dō, ex parte ipsius obtui, nō mag, Deea mtiali, dupliō dein ea dē dictione.

Ad enī ruponit D. sapiq̃ & bonitq̃ unicē ex naa Vei pgrenias alias bus parcularibus sōlq̃ ex parte obtui. Vnde arguens simpr̃ negat sōlq̃ pos pgrendi obtīue illa quę a parte Vei dupliō, q̃ falsa. Nacq̃ pgrenias ruponita illi duo ipsius sapiq̃ & bonitatis unicē let actualiter dupliō, q̃n realiter, nisi in fundata, tñ nidq̃ ac prout ea adhuc inqualibet inferiori devent ser vare nidē, aliās infinitaq̃ Darentur propriae Vei pales Vnius q̃ quia ex posunt ee idē omno, ad huc in ipsius nequunt ee idē formaliter pgrentē, & ex hēnt duparte, & mỹ supernaōr, & inferiori, includenti, & ineluti.

Arg 3: Sic sehet identias ad dutrū, sicut se hēt equalia ad inequalia; sequalia vā, & realiter duo ny in plura includere inequalia realiter, aut falsū: q̃ stante identē realiter plia Vel pugnat anī dutō a parte Vei. = Respōnando mag: Duparte rei, na equalia, & inequalia sī prata oposita quę hēnt esse realiter; Vnde [illegible] tenet ex tercium. Nec dutō falsū in Vel pugnat ee rei, sī falsi: ideo q̃ identē Vei & realiter dutō falsū, quando nō possibile inequalia falsi, bene vō dutō falsi.

Arg 4: De ea dē ratiōne falsitatis a parte Vei parunt abstrahi prata 3ª dictionis: & talia ni inferunt dutō falsi. Pua anī: Deitas, & datas obtīue sī idē falsitate a parte Vei, sicut Petreitas, & ulma deitas: sī subeunt prata 3ª dictionis; ng deitas & vāo a parte rei identitate 3ª, & deitas & vāo Inui plurib⁹, ni Petreitas: q̃c. Dem: Deitas & abstractū sī formaliter a parte Vei, sōlq̃ ex mō significandi diversent, & tñ hec ppō Va: homo videt, hec a falsa; humanitas videt; humanitas enī nec net, nec flet: q̃ plura Vera sunt de ea dē falsitate &c.

Respōnando anī: ad prouaonē dicō, talia 3ª dictionis nō ee de Vel ns, & pene & plicite, & explicite, notiue, & ignotiue, ideo q̃ a parte rei n̄ē vāo abstrahi deitas, & soluque dupliō mỹ & ad primi & ultimi obiectū. Ad 2ª dē Petreitate dicō, illa 3ª dictionis cū tñ

Pluralitas

UGR Biblioteca Universitaria

deu quoad ꝓtes in aquatos, quia arguunt nisi distinguat. Ad 1am dico, q̃ illę ꝓpositiones sunt falsę, solum q̃ deficiunt, in deficiunt in modo significandi; Indeed ens q̃ dicit ens et dictio tota loga; q̃ ꝓcedit tm ex modo intelligendi, & significandi. ☞

Arg 5°: ꝑ obiciē dictio aliq̃ ante operationem intellectus ꝑdicabilis de inferiori reali: & erit dictio media dare et ista illa ꝑdicabilis: g̃ndat. Pte maior: omnis dictio falsificante entis tollit omnē identitatē realem, quę falsificat: g̃ ꝑ obiciē. Pars: omnis identitas falsificabilis tollit omnem distinctionem realem, quę falsificat: g̃x. Pte ꝺa: sicut se habet identitas reciprocę dictionis, ita dictio reciprocę identitatis; & ita se habet identitas falsificabilis, ut omnis distinctio realis, quę falsificat: g̃x. ☞

Respondeo maior: Ad eius prouationem, nō arguit ꝑ ad distinctionem prouationis ꝺoārs, ḋnō ꝺoā, cuius prouationis Rā dicit quo: sicut se habet simplex ad simplex linea, ꝺō maior; si in diuersa, nō maior, ꝺ dicit mr: ita se habet identitas falsificabilis, q̃ omnis maxima, omnis distinctio excludat, ꝺō mr; alia nō mr, ḋ ꝺoā: Dicit mr et tot ens distinctionem, ac identitatem, quia identitas q̃ identitas falsificabilis omnis maxima excludit omnem distinctionem; sicut distinctio realis stricta omnem identitatem: Ita identitas realis, q̃ sit omnis maxima admittit distinctionem in alia linea, inquia data identitate, quę non excludit pluralitatem falsificabilem sibi ipsi. Notate q̃ distinctio tota non dicit falsificabilitatem, q̃ vocat intellectus pactionem, alias habet identitatem falsificabilem, scilicet q̃ excludit omnem falsificabilem ab alia. ☞

Arg 6°: Si dare distinctio scilicet pater paret filius, & ens: si pater paret falsificabilis & ens: g̃ndat. Pte maior: si pater paret falsificabilis distinctus ens, pater paret falsificabilis oppositionis identitatis ens: & si pater paret falsificabilis oppositionis ens dare: g̃x. Pte min: si pater paret falsificabilis oppositionis oponens cuilibet identitati; cuilibet identitati oponens dare: g̃x. Pte maior: q̃ oponit cuilibet identitati reperte in aliq̃ cuilibet habenti falsificabilitatem oponit: q̃ si distinctio tota habet oppositionis identitatis ens cuilibet identitati ens oponit. ☞ Respō dupliciter ḋ maior: pater paret falsificabilis ens in quatuor ens in aquatum ꝺō maior, aquatum nō mr: ꝺ absolute ꝺō maior, ḋ nō mr: Ad 1am prouationem ꝺō maior, ḋ nō mr: Ad huius prouationem nō maior, ut illa dicit: opponere in ens tali, nō, in ens identitatis ens, omitto maior. ☞

Arg 7° pater pat filius oppositionis alicuius pat opositionis in illa linea, inquia pater pat filius: ꝺ distinctio tota pater pet filius distinctionis in ens falsificabilis, in ens, go pater in ens distinctionis realis ḋ identitatem, & non filius in pater pet. Ad illud, q̃ dicit de alio. Respō ꝺ proceditur plo arguendo a parte: q̃ pater pat filius: & pater pat filius oppositionis in alio: ꝺ q̃ pater pat filius oppositionis oponit ḋ quolibet in alio: g̃ tm, ut qui pater pat filius oppositionis ḋ quolibet in alio erit: & pater ḋ quolibet alio: & ḋ ita se habet pater pat filius ḋ quolibet alio, & pater & tm ḋ quolibet alio, & talis ḋ ita & tale: g̃ & pater & tm ḋ tali: g̃ tm in tale, non tm, q̃ pet ita & in: q̃ quidē non modicet: g̃ nec nec arguitur.

Ad ꝺ Respendetur ad argutū dicit de ita & in hac q̃ identitas in, ḋ ens & realiq̃ nec realis, sicut distinctio in, quę nec realis stricta, nec scotica. Ad ens ḋ nil ꝺ distinctio scotica oponit ḋ identitate realis, ḋ ita nil ꝺ ens realis stricta oppositionis

UGR Biblioteca Universitaria

nit Vidente Vealé Spálu, Dné quæ vóis dicto Spális heat Vaz Vealz dictinis ú nig Dictióú né oponat identi, qui nego Vealis nego Spálvé, unde é, Spálu dicto ex Cé dictinis ú né é Spális Dali qua Idenié, Spá mistive sehét.

Arg 1 Theologicé: Lét in Xe abs n parint Dictoria Vez Spázi sine distinc Spáli, bene te, in Divi: g bin Dat Spálu dicto: Pua: Denaa Diva abrigá Vla distinc ex parte rei oponunt Vez Spázi suposita Vé dicta, Dini Seoposita; hec enim ppo é Vá: Naa Diva é P. Filiu, et Spíritu Sanctus: g quæ te ad hoc, g é Subuci Spálu oponis aliaé Vao nobi in Spli, et alia in Spli. = Respó nando ao arg: ad provaconé dicticé ao: Denaa Vla dicta, Doposita Velativé, Ddo, dicta, et oponta Dictoriné pó ao, et Dogmo dicticé Doctu.

Ad exco Denaa Diva Vez Spázi, g sit simul P. Filiu, et Spíritus Sanctus, n sequit Spz sine simul ee, Dnee, g solu sequit Spz nee P., nisi quidz absolute sing ua tez Filiu, et Dz: g hec extra n vez Spázi Vae nag ine, et Spz sig, Spae Velaconi, aut, uponti Vé dicti: g Dictria suposita Velativa sint me a denaa bene Spáli Patenta sua fecunditte in Spli, atq ea dz naa Spa indiui sit id, g comunicat, et id, qui comunicat a parte Vei et Dictio de eo dz g Dni idz, qué Dictes.

Ad 1mo: De eo dz indicta a parte Rei Spáli Vez Spázi g Comunicet, Dn Comunicet g intenet Vao proticia Xi Pua: Personalitas Divi Verbi, et ine Subsistenci a Comunicat nag humg Christi Dni, et Filiao Diva n Comunicat, alia naa huma eet filia naturaliter Dei, g e falsu: Spersonalitas Verbi, et Filiao Diva ú id dz Spáli me a parte Vei: g comunicat, et Dne. = Respó nando ao arg: et de eius probaconé nomag. Nang dz, g Comunicat Spersonalitas qua Filiao, nisi Verbi filia naliter, g hic e effectus subtg n absolute, et Conotatiuus. Conotatiuu simi hiudmg in naa, quam het naa huma Xpi et Dei. Vide at iudé n Comunicare, et aliud pre tare effectg Spálg denominandi, Xpe et alu: g Verbum protin Ca pacitg naturg divinæ filiu Dei hentis Xpi nag Dnis.

Ad dicta g et hat etiam g P. Comunicat cum Filio sug Paternitg. Pua Dna: Ex fide solu hemus, P. et de unu Filio onia pzt ee P.; et Spat Comunicat Paternitg abrig q sit P. sicut Spat Comunicat Filiacné abrigeo g naa sit Filia g. = Respó nando ao Dag: P. enim solum dedit Filio g nec potuit dare Paternitg: g pet, tunc ex auctoritte Scti Spfirmi dicentis Pzt solu Paternitg P. onia, qualia, et Dnia het Filius: tunc etiam Vae g Velao Paternitte, quas P. distituit, dum qui, et oponit Filio, qui onia Stanem posunt, si Paternita Comunicaret; tunc etiam Filius distitueret saltz Filio Paternitte, cum dum qui Pat. g secg identi faret id, g de facto e Vao duquendi, nec oponeret Velativé, g nec Filius et Spz; Unde é maxima Disparitas in Nzag Velacone Xpti Filii, et nag humg. = Ad 2m = Nag si pluta Dei Spatibilia sit Dictine Scta? = ambus Dealig suposita Xpi fuma, et Probat.

Respet ad 3mo ao Scptúa g P. Pzat comunicat cum Filio sug Paternitte, Filius eet Pater g hat Spz sibi hiudmg in naa Dna Spatre, et Spiritu in naa huma Xpi Dni prout dimittendo sibi naa.

UGR Biblioteca Universitaria

Q 5a

VTRŲ SIPLITAS DEI COMPATIBILIS SIT CUM DISTINE SCOTA?

ARTUS 2.

ALIQ us SUPOSITIS XE3 FIRMAT, E PROBAT.

Pcessus 9 subalternatus solet ab aliq pponi, ngpe, vtrų in Deo det Pposio aliqua stante distinc̃e pdicti int esse rg Divę relatoy, datę buta? Pro cuius intelligentia notandu e 1o, q Pposio, proue ab Logica mniu atendit, idg e pcessimul duoy posito; at vo, nad q Pri atendat nic̃ Dnit aphu defit: Et distinctoy vnio se hentię p my actu, 9 pontię hęcę Stricta Pposionis essentia, u Collegit ex D. int, distinc̃e 8, 9 4. Pposio ut dicit in fręa, 9 metą fręa e distinctoy vnio se hentię p my actu, 9 pontię fręa, ut e illa quę dat int mią, 9 pia quę hag, 9, pcc Ponunt e decisa in fręa: Meta e distinctoy vnio se hentię p my actu, 9 pontię meta, ut illa, quę dat int al, 9 Vale, exq hą meta Ponit? Hęc meta Pposio impluit alias Scotus, ngpe, in Pposionę exercita, 9 mo instantię eius, ex subta, Pposionę exercita, 9 exercita.

Kota 2, q distinctę procedit de Pposione Vę, ut e illa, quę ab intc̃ eloxmat; nec de Pposione latissime sumpta, ngpe, pro qualibet distinctoy vnione, ng hęcę notat D. Ponit, Reperit in Deo ab oppositis pdicone: nec procedit de Pposione qualibet stricte sumpta, siquidg Certuge, Deus in hac fręa Pposionę, ut e Pposituę existentia, pbat, ut Probat D. in pdicnes, q 2a, similit e inducitate, Deus nec Ponit ex subto, 9 privatione, q Deo nihil pdicone dicit, ut patet pdicto primo in oppositis; Vnde solute e dicta de Pposione meta rigorosa; Potuit in Deo Reperiri Pposio meta ex hac detrabili, 9 detrante, ut exercita, 9 sua attributa.

Ad 2 Reperit dicta, Ponit in Deo Pposionę meta ab oppis pdicone. Sic aliqui scotę Neutrales. 2a tales Pposionę nat in Deo: Ita D. in 1o distinc̃es, q 2, quę sequunt dicit scotę Pastrizę, 9 alii. Et ista fere omnes tenentes opinionę quę Deo sigma explicite tribuentes pxtendunt hanc notą ab eo auctore. Dę ista nic̃ D. Deus in hac Pposionę meta Vę, 9 Vale a parte Rei. Pue sic: Deo in Deo datur Pposio meta stricta, q int essentia Divę, 9 sua attributa datur distinctio ex natura Rei int in Deo Det distinctoy vnio hanc sequit, q int Pposio Det meta stricta Pposio: q ex. Maiorę Probatur: Pue mior: tunc sequeret dari in Deo Pposionę meta Vę, 9 rigorosa, q, 9 quę libet distinctoy vnio est stricta Pposio; 9 quę libet distinctoy vnio nic̃ Pposio stricta: q.

Illiq pet: tunc in Christo Dno, cuius frenalis Divę vnita sug natę humę in hac Pposionę Deus nic̃ Dnit Theologus, Deus nec D.

UGR Biblioteca Universitaria

in 3 dutine 6, 9c 3. Tunc cha pfin tinite Diuary pronary, qz vir personalit duguit, z ecce
sialit identifant, dz int ipsa nullatenus int venit Dporio, nri sumat Dagz, z pro vnione duti
ntary, qua mo libet, qua in acceptione sumit illa D. scl tator, i exponeret Dama cem, libra de fide
Orthodoxa Ce 5 dicende. In Christo Dno Duaquidz naz cognimus, mga thypotasi ex vtrag Dpo
sita: gnq; libet dutintary vnio i Vgoxo, a Dparo.

Dz: one Dparte i par; z nully in fity i par: gnulla Dpo
sibile i infty. Pr mior: Pare, qz part excedit, i exponit Dn. sup pro loquitz: tota e mai sua
parte; z nully in fity excedi part: gz Maor i Dn.; Mior pet, nz in fty in tacta, qualis e Deus, he fty
totus, z fecti, n a parti: het Dag totus z tota, cuius nihil e extra accipeu, Deus nulla pa rabe,
i docet phus t mete; z simulq; in cludit hz p fecti, z Deo nihil desit p fecty, z tota, z quida
p fecte, cui nihil p fectois desit: Joa 20 requit. Demz ad Dporiong requirit, z alteri, st po
nth, z alteri, st actu, dz nro Vnitary nihil p fecte i dz Dalio, atq; i, indeo dat alia po
nth, qua tenet Dparo Deus in eet in fty, de cuius Vace q sit in ultima actualite, z gonce, sin
tpo p fectois me i dz gin Deo nondat Dtincta meta Dporio, qua vi Veperia dutio.

Respont Dnzy Vaoen
ti in Deo ex se nece i infta, nec fta, z nepetit me i dere Vag parti, z quida pet excedi. Vide
n Repugnat in Deo Dparo stincta: = Dn. let Vaoenti in Deo Dni se nisit Vao infta, nec fta, nec
nequit ee par, z ritenet Vi Dparo. Pans: ens in Deo ex se nece e infta, nec fta Vag; z dalig id indu
at Vag parti, de vet ee potue fty: gz Maor ex dicta Dtatis Pmi: Dalig in duat Vag parti, z
quit, q pet excedi; z Xa p hy nihil pet excedit, nisi nit pot in fty; quare Dn. in 1 dutine
18, 9c 2 docet, q par dicit illud, q e potue fty: gz Ens nece, z nihil dat in Deo pot in fty:
gin Deo nulla dat Dtincta par, Dcunt meta Dparo = actus 2 = Dnz Vaoi sol vunt.

ARTUS 2.

DARIE RAES SOLVUNTUR.

Arg 1: Deo Dedenda e syma z plicita, z ryma z plicita sal tem nequit Dutin
ne actuali Velaony, Dalit butony aberna Dintre: g in dat Dalio dutio, vi dat Deus re syn
plex. Pr mior: Dparo e dutintary vnio; z nin Deo dat dutio ex naa Vu, Dabit dutintary
vnio: gz. = Respo Ddo maz, e nando mig: Ad provaony, no maz, q diminuta pg Dporee Vnio
distintary, z hentty p my actu, z Dpotty; i dem e la tem e docet ppus, z multotes Vepetit labor
Ce ulmo, z Dn. hoc e la tem dat intelligere pluribus in locis, pr cipue in 1, dutine 5, 9c 2 p hy De
rum: qualit a stat, q Vao Velaony in Deo nisit p eadz Vae erentig, z dg in eadz Deus exente n D
= ntiunt Dpotty, z Dparong: hoc e q ista Vao e eadz p fecte illi prot infinitz vnio Vai; id
= eni, pet ee Xa, e idz p fecte ribi; p fecto eni dentia ex cluditone Dporiong, de quan Dporiong
= quy dentia e prot infinitz, et g in fta nihil ab Vae, quem hec pfn ntella: ne ex tig i ex ntia qu
= ai Dpotty ex actu, z Dpotta p fect my z plicim ex ntia, q vna Vae p fecte, nno p fectois ead
= alteri hecb.

UGR Biblioteca Universitaria

Exq̃ Verbú p̃tat dꝑsonꝫ duo ꝓquirit, nꝫ pꝫ extra duguant ex naa Vꝫ, vbi tacꝫ
p̃, q̃ vnꝫ rit in ꝓnha adaltuo, Vnde bene infert, hꝫ duo ꝑsonꝫ faciunt ꝫ duguntapa
rte Vꝫ a parru ꝑsonarꝫ de vtꝫ dicta a ꝑte. N. ẽ infert, hꝫ duo duguntꝫ: ꝫ ꝑsonꝫ fa-
ciunt. Deo tag ꝓquirunt, vtaliqua actu dita efficiant ꝑsonꝫ medꝫ; ꝫ, q alterꝫ rit
ꝑfecte idꝫ dalio, ꝫ, q vnꝫ rit ꝓnha, dalterꝫ actu, e vtꝫ, q dꝑfit in ꝓnha rit, hꝫ idem
Vel aonꝫ, dat attributorꝫ, Vna essa essa ẽ ꝑfectissima Vꝫ in tribꝫ, cuius mutuꝫ rit ẽ ante tria
identitatẽ dlꝫ Vꝫ, ecꝫ ꝑsonaliter, dalia ꝑsona, quꝫ rit Deo tã dicta ꝫ inedma actualitꝫ
dꝫma actualitꝫ, idem ẽ tat ꝑsonꝫ: In Creatuꝛ Vꝫ alitꝛ genꝛi, dspecialiꝫ ꝑfecte
cꝫrit inter, dalidentitatẽ Vꝫ, in quo coadunant, dquo trahant nulla remanet
tas identitꝫ eorꝫ. Vnde hec ꝓpone Vnecꝫ, nec ꝑ: alitas e Valitas. In Diuinis tatꝫ Vrsa
hec: bas e tapia.

Arg 2: Ad mum ꝓcedꝫ Deꝫ ee symꝫ: pluꝛ quꝫ ee ꝓnia Vnꝫ: ꝫ data distinctio
ꝛ cota n ee symꝫ Vnꝫ: gnꝫ ꝑpatꝫ Dꝫma Vnitꝫ Dei. Pmꝫ: Vbi data distinctio
pluralitꝛ symꝫ Vna n data: ꝫ data distinctio ꝛcota ee distinctio pluralitꝛ g̃. Rꝫ pdo
mꝫ, dnegando mꝫ: ꝫ data distinctio ꝛcota Deꝫ n ee symꝫ Vnꝫ Vnitꝫ cente ex clusione
pluralitꝫ ꝓcon, dco, Vnitꝫ dicente exclusionꝫ pluralitꝫ ꝓcon, n mꝫ, ꝫ dco. Et tag quo
mꝫ pro n mꝫ: Vbi data distinctio ꝛ sit pluralitꝛ ꝓcon, ꝫ sit tatꝫ nos, ꝫ n sit ꝓcon, dco.

Arg 3: Deo
data Dꝫma n est, quꝫ ꝓcon n dicit, quꝫ quid, e Vna n ꝓponit ꝑsonꝫ, sed plu-
ralitꝫ ꝓcon, n vo Dꝫma n est, quꝫ dicit ꝓcon, de illa, quꝫ ꝓponit plu-
ralitꝫ ꝓcon, Na illa ꝛ est ee Vna Deꝫ, nec ꝑpatꝫ n est Deus, q Deus n est pelagꝫ
onus ꝓcon, ꝫ talis Vna n ee Vna ꝑsonꝫ, ita pluralitꝫ ꝓcon, n vo Vna ꝓponꝫ
ita pluralitꝫ ꝓcon, ng ꝓlocutionꝫ ẽ dicenꝫ: Deꝫ ee pelagꝫ onus ꝓcon, dꝫ
n est Dꝫma Vnitꝫ ꝓponꝫ pluralitꝫ ꝓcon, q ꝫ n mꝫ pet fieri hoc argdo demonꝫ.

Deus, ee es-
sentia, Vna ẽ pelagꝫ onus ꝓcon, ꝫ ponit pluralitꝫ ꝓcon, in Deo communem.
Ioa pet, nꝫ ee pelagꝫ n aliud quam ee adunatꝫ onus ꝓcon, tunc nꝫ, ꝫ tale pluralitꝫ
n ee ante ꝑsonꝫ intra e omnino ꝓbile: g̃. Tue mox subsumo: Pat ꝓcon, n ꝓpit
tale ee n Deo ante ꝑsonꝫ intra mo dicto, ꝓcedendo ꝓponit. Pro e omnino nece:
n ee pluralitꝫ ꝓcon, ante ꝑsonꝫ intra ee mo dicto, ꝫ n dicto: g̃. Pet mꝫ ad
ꝓcon, n ꝓpit tale melius e hoc quam hoc: ꝫ n ee ante ꝑsonꝫ intra mo dicto
n ee melius illud hoc, quam hoc: ng hoc fieret ꝓpter quꝫ ꝓponꝫ e ponꝫ
inde, ꝫ bene, Dalio id hoc ꝫ, q̃ hoc, n e melius quam hoc ꝫ, q hoc ꝓponꝫ modo tale dic-
tꝫ heat ꝓcon, nis, Dist in tribꝫ ꝓcedꝫ: g̃. Pmꝫ: N. ee ante ꝑsonꝫ pluralitꝫ ꝓcon-
nis ee ante ꝑsonꝫ n ee tale ꝓcon, modo quo effectus in causa, dꝫ ꝓfectius in ꝓcan-
te ee Vna ꝛ pluralitꝫ ꝓcon, ante ꝑsonꝫ, ꝫ per in sole: g̃.

UGR Biblioteca Universitaria

Arg. 2 pte. 2ce. 1ca. 2 aatz. 2 actus. 2 ma. 2 mus. 2 repugnat. Deo. 2 portio. metaex actu
e pontia, qua 2 portio p accidens, seu p agregaonē, 2 data distinc. scota int. 2 atributa, 2 Re-
laonis dat. 2 portio p agregaonē: q. 2 patibile. 2 dicto. scota 2 simplicite Dei. 2 mis: quoma
Vnita, seu extra dicta, sī actualia, d. inv. effecta, eo mō. erit Vna, ē maca agregao: sī illa fa-
lite, ng pe, a tributa, 2 Relaonis sī actualissima, ē dicta ex na alei: g. 2 Relaonē nō sit Vna pe,
ē vnū p accidens, 2 vnite agregaonis. ℣

Respō. 2 domaz, 2 mando mis: ad eius provaonē dicq; oma:
quoma Vnitas, sī nō Vnita p vnionē, 2 p mū partis, alicui⁹ totius, 2 domaz: sī vnite
nita p dicta, Vealz, nec se heant ad invicē p mū partis, in esse ad aliq totū, nō maz. 2 Deva
mioni, nō doz. Illa vō ppō. Vā de pe. vno vnite Vnionis; nq ex duabus entibus in actu requi
ren. vnū pe: nā de pe. vno vnite dicto, 2 plicite quamo Relaonē, a tributa Divā entia,
qua 2 essentia sī Vnū p fectaq dicta, ē nō sic hent ad invicē, ut partes pfectē, 2 mēta. ℣

Ps. Ex doctrina dicta
sequit. 2 portio meta actualis int. essentiā, 2 atributa Divā: q. nulla ē dicta. Patet: q. inte-
ligit. ad venire essentiā in suo ee. 2 plete, ad vnit illiju⁹ accidentis mētis, 2 ag p fect actualis; 2 atri-
buta sic ad venient essentiā, sī abea dicuntur p.; nq illa supponerent in suo ee essentiali
Ideo tuta, seu Vtilita in hoc: q.c. Respōnando ad. ro: ad p rovaonē dicq⁹ maz: q. intelligit q.
sī accidens sumat pro ente, q. ex extra essentiā Vei, 2 domaz; proq. q. ab ex tanto ad venit
Vei, ig 2 plete, nō maz, ē dicta mioni ea de, nō doz.

Relaonis, g. 2 atributa ob id solz, Deo p venu
dici p ortet quani accidentia, q. nisi de 2 pte tali essentiā, nec in ea includunt, sī quan tu
unt ab illa, d. ri. ca illa, ut loquunt Sancti P.P.; nec sub illa Vae, d. ren. suo ponunt sigmē
plicem Dei, q. essentiam se habet ad ea, quę ut ponibile, 2 p fectibile, sī quę actualissima, ē p fec-
tissima, q. e vadix p rua gintis Relaonis, 2 p feconis primo tabilis emanaonis, qua re in illo pri-
mo Immutabilia Vadicalit Vnite, ē dicente Veali p fectissima, q. ut ta de excludenda Va ponibi-
litis. ℣

Sī notate, ualia argumenta solvati, q. ad hoc, ut alig dicat⁹ ta tale ne nasci, qui ttale ab
alio, tanqua ab a in formante: ad Vae, qua ut Dī. hō dicit rem sali animatum ab animā p
te animan in formati hoz, 2 corpus. Vide tet a sabia, Vg, Deus, Intellectus, sapientia, 2 attri-
buta, sapia, 2 pter Dei, ne tra in formam, ut pote in formate ex p fecto. Illa argumenta, quę
ponunt rem int. Scotā ex Ce. p rę cindentia, entia a suis inferioribus suo loco solutamente.
g. 6ª, 2 ulma. — Vay, 2 quomo natura superiores ab inferioribus dicuntur? = arturi-
pę. 1 babia. 1 alig. 2 dictar. Resolut.

UGR Biblioteca Universitaria

6a, EVLMA.

VTRV, EQVOMODNAE, SVPERIORES AB INFERIORIBVS DISQVANT.

ARTVS 4.

PRELIBATIS ALIQVOS DIFFICILIAS RESOLVIT.

Prouide hanc huius difficultatis. Notandum est, q naa dni, seu reperire potest 2 modis, aut per diuisionem, aut per diffinitionem, aut per diuisionem individuorum, aut per diuisionem individualem, puta, per contrariam, aut per diuisionem diuisam. Vg, Prae, scientia potest modis aut per diffinitionem valitis, aut per diffinitionem. Scientia naa dni per diffinitionem, et ex hoc apud Scotum videtur medium duplex, scilicet Scotus, et tenet. D. Vnde de superiori in hac materia nihil dicam in 2o sensu.

Praeliba 2o q dentata palis proprie dicendo, absolute, aquata ma, maquatalia. Dentata palis aquata est, quae datur in aliqua quarum nulla dicit minus quam alterum dicit. Hoc modo est dentata, quae datur inter hos, dal Vale. hoc enim modo Vae palis aquata nihil amplius includit quam al Vale. Vnde ho aquate diffinitur sic. Dal Vale, est datur inter hos, dal Vale dat dentata palis aquata, non sic dicitur dentata palis maquatae, quae datur in aliqua quarum una non est de Vae essentialis, ac alterum. Et non in Vae essentialis minus dimet mai, vel minus, quae in Vae essentia habetur. Sic inter al, ho, dal dentata palis inaquata, q let ho includat Vae essentialis alis, et praeter illa alia essentialis includit, puta, Vale.

Vnde quia hent iste palis aquata, ed os Vae essentialis habet dicere, at vero quia iste palis inaquata hent non dicere habet ed de Vae essentialis et talis est. Vnde est magna inter Scotum dubitatio de superiori Vtpote hucusque inferiori, prout magnum illud Vtpote dicamen. Alii enim volunt naa superiora disquirere ab inferiora, non tamen inferiora naa superiora. Alii e diuerso dicunt inferiora disquirere a superiora, non superiora naa inferiora. Alii demum tenent, quod partim, diffinitum medium inter dictas duas Scotas, seu palis, let maquata.

Sit 2o. Superius est de se diffinitum dentata palis maquata, similiter quod non est de se superius aquale. Dentata superius, et inferius disquant inter se multis modis maquate dictae palis, ut dicta. Sic Vtpote Vebartatus, dicit 33a q. 2a q. 1a articulo 3o quare deus, deputatus est de se dentata aquata, ho, dal Vale dentata maquata, so ho plus includit quam al. Petrus Lombardus, explat Vae. Al, Vae, et Vae maquata essentialis hoc quia al, Petrus, et ho, quae essentialis est de se maquate. Et hoc, dentata palis maquata est de se in totalis, partialis, et Vae essentialis. Et hoc, al, Petrus, et ho, quae essentialis est de se in totalis, partialis, et Vae essentialis. Et hoc

UGR. Biblioteca Universitaria

Nunca Pua q dr quant fr inaquate ex na Rei: Ali, ho dr quant 2m alig, & in 2m toty: g dr quant fr inaquate. Pua 2da: Dr quis fr inaquate e dr quis 2m alig, e in 2m toty ho 2m alig, & in 2m toty dr quit abali, & ab hoc 2m alig: q.k. = Ad hec dr hoc mutuarie Rux: ho includit eccentralit alig, q ne pal: q ex parte hoc dat habs dutio; cho al dr quit habeo, q ne alt; sho quanu talis ne pal: q al dr quit ab hoc 2m q valire: sho dal dr quant fr, de mutuo, inaquate.

Pua alit da Scota arecentes, superius dr quit ab inferio re, & ne da: In toty, superius dr quere et ab inferiori, & ne da, q ho eccentralit includit superius, e superius non includit inferius; sho non pedit talis mutuq dutinq: q Pao talis Scotary non includit. Pmis: Inferius 2m toty, ruy ee non includit superius; & 2m alig ge nu parte, u ho, qui 2m toty, ruy ee includit al, vale, dal ty 2m eius parte: q 2m illa parte, 2m quan includit al dr quit ab hoc 2m parte valiti, legi time infat, q dr quant inaquate, de mutuo.

Denig, Pua da Scota arecentes inferius dr quia superiori, ne da: ideo inferius dr quit a superiori, & ne da q superius e de Vac pali inferio re; ne da. Hec Pao non tollit talis dutinq mutuq: q Pao talis Scotary non tenet. Pmis: superius non e de Vac pali totali, sed pali inferiori: q superius dr quit ab inferiori. Ad 2dq: Pao inaquata superiori respon quia non fundat dutinq ab inferiori 2m q inferius non includit superius, nec de 2m illa parte, q qua superius stituit inferius; & hec dutio e inaquata, de mutua, q inferius respu alterq parte dr quit a superiori: q.k. = Istud obiectiones solvuntur.

ARTUS 2us

OBIECTIONES SOLVUNTUR.

Ad 1m Dutio pali inaquata e dutio a parte rei: q eius extra deuent ee a parte rei: & superius, & inferius non sic extra a parte rei: q superius, & inferius dr quant fr inaquate. Pmis: Ali in hoc, Vg, u Sparat Shoc, p Valite: N. 2us, q ne cult dutio aquata; & sic put Sparat ad hoc, nisi finitq, & adilly Sparatq dicit dutinq inaquate: q.k. Pmis: Sed illy extra, silq remanet a parte rei Vale ad q Sparit: q.k.

Respo Deco sit enim ante, nando mis subscriptq ad huius proua onq, Sdo maz, & no mis; & ad eius proua onq dr quo ans: Sed ille Vq extra, silq remanet a parte rei Vale, ad q Sparet Sparatione requisitq ad dutinq tale aquata, Sdo: Sparatione requisita ad dutinq pali inaquata, no ans, & 2dq. Ad hoc q ual Sparet ad hoc Sparatione requisita ad dutinq pali maquata, ne nando q ponto ali pro vno extra remanente ho, u alia de extra ex cludens al, imo requisit op ortunitq pro al includat in hoc, ut pa tebit: nq dict dutio inaquata, vno extra debet in alio ex includi inaquate; q e dutio mo dernis ab inclusa; sed vno tota ab ex cludente alia, q ect dutio aquata, ue in Vale

Arg.2 pro sentia a exente, superius dr̃qui fa in aquale a suo inferiori, na dé d: illas
ide fa, quarū vnus in pēt d'ei pi sine alio, & illa dr̃qui fa, quarū vnus pēt d'ei pi sine alio;
sine ius in pēt d'ei pi sine superiori, & superius pēt d'ei pi sine inferiori, q n dr̃qui mutuo.=
Rspō dcra maori, rando mis quoad 1m partē; sic enī, Iderent in hoc Vāo Vbi entō sensi-
bili, quę ē pars, 2m quā ē ide fa d'ali, sicho, & al mutuō se nō excludunt, & Docent mutuō Vnū
é de Ippā pali alterius, & sicut hō nequit d'ei pi sine ali, sic al nequit d'ei pi sine hoc aqua-
sculto 2m q̃ē Vīens sensibile; sic o hō Iderent in Vali, sicho, & al mutuō se nō excludent
fa; Docent 2m hanc partē vnū é de Ippā pali alterius, q̃ē dr̃qui mutuō.

Arg 3.ō. Ponunt
aliq̃ ee simul, ide, & distē eode mō, & superius, & inferius ide fa in aquale: q̃ nō pba
in aquale.= Rspō dr̃quendo mag: 2m eode Vāe, Ido: 2m diversa, nō mag, & dr̃quo
mis, & Docent eade de tūe. superius ē ide fa d'inferiori, quarū ē de Vāe pali vnius illius,
& dr̃qui fa ab inferiori, quarū nō dicit totā Vāe illius, similit inferius ē ide fa d'superiori,
quarū includit illud in sua Vāe pali, & dr̃qui fa ab illo quarū includit dictā Vāe hūs su-
periūs. Vndē ē pbā ēe eode Vāe.

Arg 4.ō. Quę sunt eadē fa vni 3ō, sunt eadē fa inter se; & alię Vāe 3ō sunt eadē
de fa hoc; g sunt eadē fa inter se; & hoc ē dictū in 3o anti: q aliq̃ sunt ide fa hoc.= Rspō dr̃quendo
mag: quę sunt eadē fa vni 3ō, si sunt eode aquale, Ido; si sunt eadē hę in aquale, nō mag, q
dr̃qui fa in aliq̃ eadē distē nā, pāt pba, & simili mō, subūta, & dēa ex ipsa deducta;
Quę reluo pēt ex dictis in tota 9.ā dispōne de entis sistentia, & exitia.= 9.ā 5.ā= Vtrū creatū
ēternō habuerunt aliq̃ ēē, seu ing Dirāt essentia. Creatura ex ab ēterno?= ārtus Vncus sen-
tia d'exercetur sūt. Omnia cum brevitate resolvit. Ioan. Marcha. S. Iacobi.

DISPAO 5a

DE ENTIS FITI ESENSIA, ET EXISTIA.

9.ā

VTRŪ CREATŪ ABĒTERNO habuerunt aliq̃ ēē, SEU IN QUO D SISTAT ESENSIA CREATŪ ABĒTERNO?

ARTUS VNCUS.

OMNIA CUM BREVITATE RESOLVIT.

Pro entelia 1ā notandū é, creaturā pōse Iderari in sua actualitate, & in sua pōsibi-
litate. 1ō actualitate, in quo Iderat creatura actualiter existens, nē pēt rem distare.= 2o pone-
ndū é 2o, creaturā in sua pōsibilitate pōse Iderari vt fa, ns pe, & nē ēē propriū ē primū creatū,

UGR Biblioteca Universitaria

1

Virtualit, id, 2m q Virtualiter in Deo, quo inseruntur ee Creaty et ipsy ee Dei. Hoc
ninquiunt nec de ee eminenthali, de Virtuali Creaty abstrano, q certe ee apud omnes
ee Creaty eminentiale ee ipsa eternia Divq eminenthali. Itaq ineptiunt Creari, dee
Virtuale ee omnipotentiq Divq, quo petella produci ee, aut ponee extra Causs.
Unde falsee ee ens Reale, sed ens ideale, nec proprie Ges, sed ipsa Creaturx eternia.

Quapropter
restat q e, an Ges, posse in Re possibili, id, antequ actu existant aliq ee actuale pro-
pterea existant, an vs nuda, et pura possibilitas mee admixtione alicuius actus? Inquam sen-
tia: 1a asserit, Creaturx possibiles abstrano habere quodq ee actuale, inquid existy, eventy
et productq, ac ita proprie in dependenter a Deo, Vae Cum tacet opponenti aliq Divq. Ita ne-
minem de Fandaves, Egidium, Dalli. 2a tribuit Creaturx abstrano quodq ee imminente Dei
medijante ens Reale, Nay, q aiunt ee Cogniq, et diminutq, Ita Fontur. 3a denig, Divin
Praag, Scalla docet, Creaturas in tali statu solum habere ee Reale possibile, nullum ee actuale
proprie, Donee.

Sit 1a: Ges abstrano habeant aliq ee Reale actuale eternis proprie, et ita
a Deo; 2a eternia Creaty abstrano dicitur inquiunt possibile. Hoc 1am est duarum partium,
quarum 1a accepta in dictis Ifantini Polentano 2a Vbi Cleff, et expresse Divi Augustini de
civit. Sup genesi 2m ltra: Verum antequ fierent erant, et fierent, erant quidq in Divaxia,
sed erant in propria natura. Ita Murcia logon, Dvota 1a pars, q 2a, patet 2a Divi
int, de nne 36a, aliaq in locis, ing Enrici, subtilitq propugnat. Pro 1am 2a posito
sequeret nullq Ges posse Deo, et proprie existere ee Creaturas; sed hoc est absurdum: ge
tentia 2a nota. Pro 2a: Creatio est productio ex nihilo, sed abstrano Ges, herent ee actua-
le eternis productio ex nihilo, quia productio habuit ee actuale q.

Repont 2a
Creatio est productio ex nihilo existy, non ex nihilo eternis, quia tacet salvando Deum
Creatore. Sed 2a: Creatio est productio ex nihilo tq eternis, quq existit; quia tacet. Pro
3a: Creatio dicit quietativam generationem, et Generatio presupponit aliq ex productum,
ne pe, migi B, exqua educat, Creatio vo nihil presupponit ex producendo; ita Ges
herent abstrano ee actuale eternis ad eius productionem presupponere eternitatem qua
eternaliter in tantia illi, quia mia 1a q. Maior est certa, et ita in generatione ex nihilo pre-
supponit ex nihilo nihil, quia ante ponit existit. Minor est evidens, et tunc placet presupponere,
quia q creationi, huic ens solum presupponitur in illa tota presupponit Vt eternia.

Pro 1a.

Si Ges abstrano haberent ee actuale eternis, iuxta entia existia abstrano; sed con. fa.
Pro maior: ee actuale eternis est existere eternia, actualiter eundi dicit existia Reale:
q. Dp: si Deus, qua Creat, sit ty ex nihilo existy, tunc Creare sola existia, non tota

UGR Biblioteca Universitaria

9

Vr existen: ꝙ hoc ni ꝙ. Pmꝰ: sola illa Vr, quæ pduct ex nihilo, Creat: ꝙ sola exitha
Dm dr ro fit ex nihilo nã tota Vr, quæ presuponit actualiu Dm suꝝ exeniꝰ: ꝙ Crea, exi-
tha Cꝛeꝰ Creat. ꝛo

Pꝛ 3ª Dr tuendo henxiꝛes fundatꝰ: Idea Dm henxiꝛeꝰ Cꝛeꝰ abstꝛano he-
xentꝛe actuale exeniꝰ, q̃ illud Vr quinti adꝛe optꝰ Vr, Dm plicꝰ in telligentꝰ: ꝙ hꝛsta
n probat: gdꝛ. Pꝛ mior: Xᵃ henxiꝛeꝰ Cꝛeꝰ abstꝛano nõ habuꝛunt ee actuale exitꝰ; Sed
Deus abstꝛano nõ solꝰ Cognouit ee exiꝛe, sed tã Vr, exitha Xᵃ Aguthꝰ 8º sup Genes. ꝛo
n aliꝛ Cognouit Deus facta, quæ fenda: a Cꝛeꝰ sint obꝰ ꝙ plicꝰ in telligentꝰ n Vr quinti actu-
alia exeniꝰ. Vnde sicut exeo, q̃ Deus abstꝛano Cognit ꝙ Vr, Dm non exitha Vr, ndi-
cit. Vr hꝛe ee Vrale exitꝰ abstꝛano, ita exeo, q̃ Cꝛeꝰ n plicꝰ intelligentꝰ Cognat Vr
exeniꝰ n deuet dici. Vr hꝛe ee actuale Vrale exeniꝰ. Dꝛ 2º in fat probatꝛ 2ª pꝛtis.

Fortasse abiciet:

Cꝛeꝰ n hꝛent abstꝛano ee actuale Vrale exeniꝰ, sed nt abstꝛano nihil, Vr, nihil ee ma-
gꝝ nihil, qꝝ aliud nihil, hoc ad, rndet, q̃ q̃ nihil dicit exentiã totius ee, q̃ Dꝛ: Pꝛ:
illud, qꝝ Vr pugnat exitꝛe ee maꝝ nihil, quia illud, qꝝ exitꝛe nõ Vr pugnat, sed Cꝛeꝰ n hꝛ-
xentꝛe actuale exeniꝰ, solꝰ hꝛent n Vr pugnia, quæ quidmeꝛ Vr pugnat. = Dꝛ: Cꝛeꝰ ab
stꝛano n hꝛent ee actuale exeniꝰ, dr nihil, dum porta ait, pꝛe exeniꝰ fit exitꝛe,
qꝛ nihil pꝛ ee tꝛeꝰ; hoc ad rndet, q̃ n ex Dr ee tꝛe n ee, q̃ nihil in aliq: q̃ Cꝛeꝰ.

Rꝛpꝛ ad Vr.

Int: dr tinæ 36ª mandõ maꝝ, q̃ Probaoꝝ. Na solꝰ sequit naoꝝ exendi ad Xᵃ, ad ꝙ
qui meꝛ, nuꝛt: Cꝛeꝰ obsolꝰ naoꝝ achu, q̃ Cꝛeꝰ n ponenti illa in Vr quimeꝛe, q̃ nihil
ex hoc, ex eo pꝛe, q̃ exitha ei pꝛe, q̃ abintranco Vr pugnat: Nã pꝛot hoc pꝛtere, quia
maꝝ nihil acta, qua aliud, pꝛtere, dici, q̃ Crea pobilia nẽ nihil ab intranco, neutquimeꝛ
ra, q̃ quimeꝛ a ee intra animꝝ, nec pꝛtree extra animꝝ Crea, dat, nt nihil actu ee in
Vr ale in ponitha, pꝛtree extra animꝝ. = Ad 2ª maoꝝ dico, q̃ Crea pobilia nẽ pꝛ ee intra
nec naa, let ipꝛa Comitꝛ naa actualia exitha Vr, q̃ ponit, Dr tã, sequit n eꝝ Dr tin
eniꝰ, solꝰ incipere exitꝛe, qantꝛa n exitꝛebat. = 3ª 2ª celebꝝ = q̃ logꝛ, dobtinꝛ pobilia
Vr: exitat = pꝛpria alijs notant pꝛtatiui.

2ª CELEBRIS
ID LOGꝚ, EOBTINẽ SIT POBILAS RERUM?
ARTUS Lus
PRE alia ALIQUA NOTANT, ESTATUUNT?

Ad tuꝝ hanc dissꝰ Clarissꝰ pobilis explanem, et 1º notandꝝ pobile bipartiꝝ
accipi pose, Subtinẽ, dr: Subtinẽ illud Subtractꝝ, seu Subtꝝ, q̃ pobile, nepẽ exitꝛe

UGR Biblioteca Universitaria

denomat? Vé illa fa, seu quæstra, aqua pobile in Vac talis distat? Vg aliud, dum per dubitue, dicé ponit pro subito q denomat aliud, vtpote dicé pro aliud dicitue, quæ é fra tale denomaong tribuens. 2° é notandu, xa distinc pobile tri plexé pobile; 1° é pobile puræ, illud quod nec, qui ponit existere, nec existit: hoc á pobile past? pontia, pontia q ad existendu, addita sentia actuali existiæ; aliud é pobile existen q past? pontia q ad existendu, includit actuale existia; hoc q vocat solet pobile exercitu. 3° é pobile, q existere Valet, pæcindit, tunc ad exista, tunc a Carentia alicui, Dungibilia q d'Vraq; dicuntur vel ista: ex hac 3ª divisa pobilis, 1° omnino repugnat Deo, q illé Carentia existiæ é repugnans. 2° Vel phú Creatu é Ingens, é Rephia Dei é natia, q Creá Ingent existit, Deu ad omno natæ: ob hoc 3 propria é solius Creatus a Repugnans, q Creá exercindi pene ad existia, Deu vo natio detrahe adilla.

3 Noc. é nec duo existax Vr dubia, q é pobile, q pex istiæ exercitu, Vedit existen, hoc no tale. Aliquas scotas admittentiu pobile, de existen distinc Vcale, natiuo, nã pobio, hoc é, aiunt, nd quinq pene hoc q sint duo, pecus Dei creatu, vles, é solu natiue, aqua q aliq é nihil. Ien, pobile nihil sit, existen vo aliq é nihil, Valig nisi dentia Vcale, hinc infaiunt pobile, de existen dupliciu natiue: hoc á doctrina Vetus, q nra Phia supono, q bene notauit Mart. tomo 3° pia, de pæsine 83ª 1, artic 4°, nra 2ª uentia docetint? Pæ, d lapide, quæ int Pæ pobile, d pro q existen; hoc pét q Pæ pobile, pro existit, Pæ existen e aliq, int aliq, e nihil, ens, e ens, mior 2ª uentia dat, quæ int lapide, d Pæ: Amior é certa, aliq, e nihil, ens, é ens in nullo 2ª uentia: Pæ vo, d lapide in multe pratis Vr vocant, nepe, in Vacentiu, ubris &: q mior 2ª uentia Vepeat int ens p ens, sua int Pæ pobile, de existen, q int Pæ, d lapide: hoc manifeste falsu: q doctrina data. Mior pét, q Creá, q ex istit ea de q, acilla, q ab eterno d ante quolibet decretu fuit in mente Dua, d obiu, tali vel alio, pro cui inteligentia, sicut ea de q domus in mente Architecti ac domus portatem fata; Creá pro cui in mente Dei é Creá pobile, Creá actuale, pexercita é existen q ea, d nihil Creatæ é, sed diuino mo.

Vé q pobile puræ Comitat carentia existiæ, Cetera, hæc carentia nõ é pobilis, nec pobile: hoc pét, q Creatæ Vepugnat existia, Pro á pobili n Vepugnat: q illa Carentia nõ distituit p pobile. Si dica, q Pæ pobile né producitus, é Pæ existens é productus, é vero productus, é productu, arguit Vcale distinc, nõ Valet: q á Pæ existens é productus, hoc etiã Verum p de Pro pobili, hæc á dicto, q actualit existit, nequeat nasci, q post existere q Pæ pobili né productus, nec Pæ existens é productus, é productibilis, quare nulla á distinctio Pæ pobilis a Pæ existente, q diu existat hic et nunc, hoc elegant declarat D. Aquin 1ª 1ª mæ, textu 22, quæ non tetulmã hu Verbis: hoc Deus nõ prohibet, quæ pobile, Deus in actu existere duo contra q venit, dicis, sed alio, dico mo, q tã alius, de alius mus nõ alia, de alia Vel de p salvari ullo pæti, q ad ullu hoc ne plus requirit, nisi, quæ Vcale stata Pæ, quæ non a pobili de tota parte patet in actu.

UGR Biblioteca Universitaria

4° notandum, é, pobilitée aliq̃ mó natiæ, é absoluta, hoc é, pobilitas prout præcedit talis nullomó é Thungeus, necessitq̃ é Idiotonata dependens ab aliqua Idione Thungenti, sic tactum sunt dependere ex aliqua Idione naturæ, vide q̃ dicendum é sicómó dé pobilité pobelitq̃. hoc notale Videt ée Jo. P. Pernado, in 4ca, libro 1°, distinctione 1ª, sectione 1ª, puncto 2°, numó 24° asserit, pobilitq̃ n ée naturæ necessitle existendi absolute, sitq̃ Idiotonata, licet in ea sectione asserat, pobilitq̃ sálté ée aliq̃ modo sensu naturæ. Pro multi plici notale. 1°, q̃ hec pobilitas é natura sub aliqua Idione naturæ, vel Thungenti? Sit 2° sit absolute natura, q̃ necessitas dependens ab aliq̃ Idione naturæ é simplr, et absolute necessitas. Sit 3°, q̃ talis necessitas simplr Thungenti é: Pro hec Joannes dependens ab aliq̃ Idione negatur ée maior, qua nemo ipsius Idionis existentia aduc alia, aquatque dependet ex natura pobilitq̃, et simplr Thungenti: q̃ magnentiq̃ het Pro minore pobilitq̃, quæ ée existq̃, nec pobilitas maior natura est, qua existat, dicunt hec nullomó é natura, nec pobilitas aliq̃ modo natura est.

Nec obstat negatio Joannis, qua P. Pernado tribuit pobilitq̃, q̃ existat hanc negatq̃ Joannes, het, ng pe, sub Idione producionis, sub hoc nullus asserit existq̃ Pro ée naturæ: q̃ hec Joannes negatio pobilitq̃ supponit non existere, ut patet discurrenti. = 2° Videat hec doctrina: q̃ maior natura existit pobilitas et pobilitq̃ qua pobilitas Cæsaris. Pro hec Joannes: q̃ pobilitas et pobilitq̃ et dependens ab aliq̃ Idione Thungenti, ng pe, existat: et illud natura, q̃ independens ab aliq̃ Idione Thungenti maior natura é, qua illud, q̃ dependet ab aliq̃ Thungenti Idione: q̃ &c. = 3° q̃ pugnat ex doctrina assertiva Connexionis mutuæ Dei et pobilitis pobelitq̃, ita stat ut connexionis mutuæ, asserunt Dⁿ Scotus, Omnipontia et Virtus absoluta producendi Petri, vel Joannis solis Idionatis sub Idione, q̃ Petrus pobilitet Petrus quæ dunt, q̃ Omnipontia infert natio pobilitis Petri et pobilitq̃ absolutæ Petri, et Idionatæ Petri hec Joannes.

Pro hec Joannes: Joannis natio illatiæ ex ante absoluto, et natio absoluta é natura: et pobilitas Petri et Joannis natio illatiæ ex ante absoluto, et natio ng pe, ex omni pontia: q̃ talis pobilitas natura é, et absoluta: Maior Videat certa q̃ si instans, et Joannes nedum aliq̃ Idio Thungen Joannis natio infert ex ante, ut repetit: q̃ pobilitas natio infert ex omni pontia independens ab Idione Thungenti. Insuper, ex hac illatione natura pobilitis ex omni pontia infert Connexio omni pontiæ pobilitis; sic hec pobilitas et q̃ natura Idionatæ, est absolute, et simplr Thungenti: q̃ admittit Connexionem naturæ Petri Thungenti, et Joannis omni pontiam in eorum sensu Connectat Deum existentibus, q̃ nulla hucusq̃ dixit. hac doctrina Veretur: Pro nra, ante quod 1ª pars: ng pe, q̃ pobilitas non natura Cæsaris independens non, ut placuit, ut placuit Idione, ingno stat Pro pobilitis logis latinis q̃ hanc, ut existant, ut existant: q̃ negatio dentes, ut sint, ut sint pobiles: 2° q̃ pobelitas non é omino repugnans: q̃ sint pobilis et natura. Pro Joannes repugnia ad mentem extra Idectoriæ: q̃ et tria natura ad aliud, et pobilis, et pobilitas extra Idectoria: q̃ repugnia ad pobilitis esse natura detria ad pobilitis, sic repugnans pobilitis: q̃ natio detria ad pobilitis.

UGR Biblioteca Universitaria

Puz quod dispare, ng pe q pobilár sit absoluta, dnty dionata, q si Pzur ñ est absolute pobilis est talis ty sub dione, ng pe existis: Pzur né pobilis ty sub dione existis: q. Pmissa: si Pzur est pobilis ty sub dione existis, ty exit pobilis posita existia; v hoc falsz: q. Pzur mza: si Pzur ty est pobilis posita existia, prior exit in Pzo existia, qua pobila, d pzur denomat existens, qua pobilis; v hoc est falsz, d abstracto pobilis sit, ab ipsa non sit existens: q falsz Pzur ty est pobilis posita existia. 2a, q si Pzur ty est pobilis sub alq dione, nunc ñ erit pobilis, ty erit, q dio Venit, si erit q ho existens sub dione Divi decem, d actua lu producnis, q tale decem ty, nec talis producnis dat, n denomat existens; v Pzur nunc é pobilis, d in quo dat dio existis, q nunc ñ plicat da dictionis: q nty é pobilis sub alq dione, v absoluta, d in dependit abilla.

2oa q quimeræ absolute é pobilis, dnty dionate: q in nulli Pzur é pobilis absolute, dnty dionate. Pzur: q quimeza ty est pobilis sub dione, ng pe existis, d tali dio é pobilis sit, in qua q quimeza exit é pobilis; hoc é falsz: q quimeza. d Pzur é absolute pobilis: tm q eo modo dat pobila Pzi quod deest é pobilis pzis, como dat vny da dictionis, quod aliud deest é pobilis Pzi deest absolute, dnty dionate: eo modo dat pobilis Pzi quod é pobila quimeze. Pzur mza: q pobilis ñ solu deest da existia Pzi, d Pzi in qua shtui deest é pobilis: q nty deest sub dionis existis, d hic q absolute: q eius pobilis etiq dat absolute, d in dependit a alq dione.

Hec Valet. hoc q pobila, d é pobilis Vere dnt a phis explant da dionate, ng pe, solus Pzur é pobilis, q si existeret, nulla requireret da dictia, d in mili, ideo quimeza é pobilis q si existeret 2 da dictionis requireret, d ita explant a. D. pluribus in locis pzsertim in 1, distinc 36, q 1a. Vñ hoc pariq obstat Venit nty doctinis, 1oa hec explat pobilitis d é pobilis ty ea potentiali manifestiva, d quari p effectu ñ a priori, d quari p eaq: hoc suadet, q in hoc mo explandi pobilis p existia cognit pobilis: existian é plicatoria a posteriori pobilis: q hoc mo explanis cognit prius ex posteriori, ng pe, pobila ex existian é plicatoria, a priori d formit prius. Vñ. pobila, d é pobila explant p oniq a de Diva cogniong p producent extra ineé cogno; quare hec explan: Pzur é pobilis q in mente Divina plicat da dictionis a priori tq qua ea, q pobila ex parte dicam, in qua ea q efficiente dependet ab intu Divo, n alta qua ea fali, q hec ty ori existis pzis pratis intrinsecis ea pobilis.

Hec doctrina dicit Verum da Pzis q omnes quotquot a rexunt, omni ponha Conech d pobilibus, defendunt ex omni ponha p legima Joa in 1 sent pobilis Cæsary, tqu hec Joa basis, d a priori: Deus omnipotens: q Pzur pobilis: v q omni ponha sit pobilis fali, d absoluta Cæsary, q ex omni ponha infert p legima Joa q Pzur in re nta pobilis. Sic nos qua qua alii Scoti a rexamus, q Verbum pobilis, quasi in genere eaq efficientis ab intu Divo qui ea intelligendo producit ineé cogno, d actu posita hac produone ex pobilis hent pzis, q a re pzis, d de re ptx n plicant da dictionis quare

UGR Biblioteca Universitaria

hęc pobilar exit absoluta, d inde pens a Dione Jturgent, let alia dependuata a Dione nasia Dic. 2oa, q alius

ę q pobila p hanc Dionalę explicet: si exultat Pau nulla sequit Da dictio, nec alia, nec illativa; d alius q pobila in ist actualu, nec illativa: 3 Dimus, 2 3 namus, q pobilar actualit Veni fat q actualis e, d intu exit subalię Dione: hoc pari tur; q hę Vexile, si Pau Curxit movel si eho eat Valę, let p Dionalę explicent, tę mie ist actuales, d absolute, q sque valent hic absolute: Curxus exercialis e motu, hoc exercialis e at Vale: Jte xanxa pxia in futuru vt q absolutu, qua Dionale, q futura absoluta explant p hanc Vocę eunt, tę futuritio nexit pe, q hęc ppe e pxa: Antichxitus exit futurus let hęc nit Va; Antichxitus exit, q aliud e exitia, aliud futuritio; exitia exit, futuritio e: Dimichit in Dionalis: Sta in proposito, let pobilar explicet p hanc Dionalę: si Pau exultat nulla sequet Dicto, tę pobilar actualis e, let excluso 2o Da dictio nec a, Vale, d a parte Vei in ist actualis, tę pontialis, let nit 2 nec exultale d ę plit, tę inec Cogno, d 2 mq.

Vę advertite, q let Cręę init narię, d absolute pobiles, tę nis narię omino d ę plit, tę 2 mq, d inec cogno, d quas depent a balio. hoc suadet 2oa pobile e tęis omnipontę; d nihil ę plit narię pars e tęis omnipontę: q. 2oa, q nexis e propa Vale exit nit exultentiu: Cręę a pobiles a by lexno nulluę e hęc, d Vale obtinent, ut met dicta. Tada q ęsi Cręi narię Dnat pobilar, adhuc tę in hoc e dependent ab intu Diuo, qui p pria Cognione ng is pxi tribuit e Cognę, d diminutę, tę a gablata p tę pobili Vali Cognione nulluę e pale hęrent pobilia; d nexis qui alicui Dnit depent ab aliq dicto Vi, nequit Vocari absolute, d ę plit nexis: gnexis.

Jota hęc doctrina
= huius ti notabilu mię, subiit tradita ad D. int, dictione 39a, para. ad 2as dico: let en Vei nie
= exultę int mutale, tę ait D. inec int ellecto, sive Volito, q ee 2 mq, n oportet, q nu pobilar
= qui Vę pugnat nexitę d clud at mutabilię q Vtudę, nee e Vale, Vel clud at de e alicuius Vale 2 me
= naxu; tę illius alterius nexis ex sen Dnit huic fę, d dicor hic d n exre e pa naxu, mie, tę e mutabile q
= 2 mi illud ee diminutę, Vel pcit extatę, mutabile, mq 2 exbet ait D, q let Cręę in hic exultę, int mutabilię obnoxię, tę inec pobilię, q ee ne Vale, mutabile, ę q Vei pcunt extatę, mutabile, nimixę, intę Diuo tribuent, narię Cręi pobilię; vię d hoc ee naxu, q Cręę pobile obtinent, n hęrent ar ę, depent ab intu Diuo, talu nexis n deuer a pelari, ę plit tali, e ab alio dependens. hucusci tus artus 2 Vesl in 3

ARTUS 2us

RESOLVITUR

Jte pur, Calamus, d Carta de hęrent, ę nexis mię, q Att pxę ipue tę, Societatis ęsi Vaxia, e multiplices, speciu pobilitę explicant, Velim nu hic adducere, nec a multo d o d ut ung pariate multiplex explia pobilitę, int eligę, Vel at, ad 2 tę qui pobilitę, d pobilitis, tota, hęrę pobilitę, q pobilitę, con abor reducere, q bene Recepta, q q adhuc q intellig e nexis, clarę pat.

UGR Biblioteca Universitaria

2 igitur pobilar, dicq; nazio pobilitar aeome dabilue; vna dicit loga, que dio exir inbu
ab Attapelat; hanc eny aliqui Vocant meta, q ipaz, que mete Attikuit pobile inee talis; alt abro-
luto, q exse pz enditaqua dsponha potente illa ponere extra Cag: hec d pobilar nca call dim
p, dicitur 1a parafa 3a explat: e eny dponens facty a binta, Marqueds, cuius tria includit da
dictone. Ita quoties dy aliquis mhy noe Deus, siue Creator p Cognomy inteanalit aliquis tao d
iurgat, is dponat, se extali dponente nulla Verdtat, nec a parent d dicto, nisi Vere fat de illi po-
bilar loga: Et ita d pzo, prosequit D, notat in Vepugnia extrary, de qua dicit phus 3 meta Ce de
ponha, illud de pobile, cuius dicq nec de nente exi: subdit q portea D, q ziemundus in furet nec
p pobile Deus ecte aliquis mhy ante Creatoy mundi, hanc dponens bpz: mundus ect: mundus ect
pobilis ponha loga.

Vya de ecte, q enhec pobilar loga d nat Creir, q tri illiarn; splicant da dicto
ng, q nec propia Creatu: hec, suadet: q pobilar, que d nit Deo, d Creir mihime Vocant pet
propia Creatu: s hec pobilar loga e d nit Deo, d Creir: q nec propia Creatu. Maor pet ex ipso
D. in eod loco, Vbi docet q, Patri, d Deo d nit pobilar generande, Filia, et Spiritui Sancto q pobi-
lar generandi, n alia Vae, nisi q ditti, Patra generat n Vepugnant; Filius, et Spiritus
generant, Vepugnant: q Deo d nit pobilar generandi. ysta hac pobilitie pzon Vepugnia ex-
traxy, dicq Vere fat de n Vepugnia a de xistendy: q hec &c. Vnde hec pobilar e prou apo-
nit q pobili, n a prou d nat lei, q e nazy ex se, ji docet D. in 1a, d nne 2a, q para q quatuy.

Vta hec
pobilar sit propia Creatu pz n Vepugnia ad existendy, addit Vepugnia ad hendy nazio
ee, q explat pn Vepugnia ad existendy, q Cui d nit talis n Vepugnia nazio n hte ee, d Vepug-
nat hre sibi ee nazio: Ita ghec pobilar loga propia Creatu 2a n Vepugnia e portat; 1a n Ve-
pugnia ad existendy; 2a n Vepugnia ad n existendy, q n existit nazio, e d nne stat tota ao
pobilitu logy Creatu, in 1a n Vepugnia quam in Vae genere ex Deo, q Creir d nit, in 2a, quam in
Vae specie ta, e d nne Creatu: hec nza exphrao pobilitis logy Creatu, que incident tan-
git Marsilius in meta, de pzone 3 gene ta, ante 3a numo 42a: Suadet exmente N. Do. na in 1a dic-
nne 43a, pzet alit dico, docet q Crea in 2a instanti het sibi ee pobile: q avei pza n Vepug-
nat sibi ee, d ee ipsa n Vepugnat sibi hre ee nazy, exe, ng duobus stat tota ao pobili-
tu, ng Caret pet ponha achuy: q ex D. tota ao pobilitu logy, d propia Creatu, stat in n Vepu-
gnia ad hendy ee nazy, exe, que palumee n Vepugnia ad Caretha existy.

Pur eha Vaibus exipsa lite-
za de pronti: Pobilar Creatu e pobilar entis n nazio existentis, pobilar entis n nazio exi-
stentis pz dicta 2a n Vepugnia inc ludit: q &. Maor d nat ex ipso phio, qui tta pobile dephit,
cuius scilicet, d dictoy ng e de nente Vty, d dictoy entis tie n ee Patri, q hec n ee tain e de
nente Vty: q Pur neq ex istit nazio, nec nazio Caret existha: Maor a die suadet, pobilar entis

ñ nacio existentia é pobilarentu in ferentia adee, dnee, seu adexutq, de cuiq; illius ee mundi generalis dnee, z portat Non Repugnia q adeerendu, sed necessarij q vno ex his oe sungatur: q pobilarentu nacio existentia illa, z in Repugnia explata, z portat. n.

2oa, q hac, q pobilar Creatu, debitum sit deuent Corresponderi bus, q ponha achua Dei, scilicet, omni ponha Respicere pertinentia Creatu, q D. docetur locu citatu: z in Deo dat ponha n solu ad producendu Creatu, quae, sed ad destruendu Creatu, qua actualit e, q ad nu, qua illa producendu: q in Creatione z in Repugnia Respectu deuent: 1a, q ponit existere, 2a, q ponit n existere. In hac explicatione pobilitu declaratur fallitia dnee Angentha Creatu; hoc pet, q Angentia natia debet Respicere extra, nagedetur natia adee, sed nee nequit Vocari Angens: q Creatu n debent habere Angentia debet Respicere dnem ipsa extra, scilicet, ee, dnee: Vtrum hoc n letinfere, q Createe pobilitu sint Angentia, q solu talem ordinem ad illa extra, qui indicent Respicunt: z hec extra sunt existentia de entia existentia, n a pobilar q pobilar: glet Angentia natu ordinem ad existentia, minime vt Respicere a pobilitu q pobilitu. n.

Ex his Cognes, q Createe Angentia Deo inee pobilitu differeat, nu precise: Creatu Repugnia ad erendu Angentia Dei, q Deu natio sit, Locu in Repugnat ee: p Repugnia te ad necerendu duplex pabilitu, Deu natio dicat Repugnia ad erendu. Insup Creatu pobilem alique dicunt q pobilitu, alia, precise, q differant: R Repugnia ad erendu Angentia Dei q pobili, q quimex Repugnet ee, natio sit, Locu in Repugnat nee: p Repugnia te ad erendu differunt ab q pobili, q quimex Repugnat ee, Deu; Deu nolite heat ad erendu, et Repugnia ad erendu, nihil dne het q pobile, q huic Repugnat ee, de natia ne. n.

In explicatione te huius Repugnia ad erendu qua q portant Creatu pobilis, stat intellectu humu pobilitu log, q percipiat notare placet q Riua de natia de ea disputatione 54. sect. 4. in pli stat ea chose ne q plicare 2am dictionis: 1o prouide e ac exutere n includendo in suo ee pura 2am dictionis, sive ipsa, sive illativa, et in hac Repugnia n stat pobilem natia Creatu: hoc pet, q hec mus n q plicando 2am dictionis includit q exutia, et exutia in ee Angens: q mihi ac exutere ne 2am dictionis ne pobilem natia Creatu, et Angens; hinc d Repugnia n explata exu pobilem natia Dei, q natio Dei ne exutit excludendo 2am dictionis, 2o dee, ac nexutere q plicando 2am dictionis, d in hac n Repugnia n stat pobilem natia Creatu: hoc suadet q pobila Creatu nequit stare in Repugnia quae nu nit q pobilitu, et in exutere q plicando 2am dictionis dnee, q pobilitu, q q pobilia natio nexistant, locu n exutunt q plicando 2am dictionis, q in hac n Repugnia n stat alique modo pobilem natia Creatu. n.

3o prouide e ac natio n q plicare 2am dictionis ex suo proprio, omneto Optu, Vg, hoc, n q plicare 2am dictionis, et n a fixmare pura 2am dictionis, sive ipsa, sive illativa, a fixmando precise de illo

UGR Biblioteca Universitaria

§. Scal Vale, in hoc mo stat pobilár nária Creary, qua ff. D. f. tradit dicendo: gémur pobiónis facte ab initio illuviquiq; entiu etiá in cludunt, dictoné, hoc suadet: q hoc genus dudeue dictoné mazo pbu pali, q uidi hi uo né, dingen in Crea: aliás p hoc Crea diquit ab, pobili bur: q in hac n Vepugnia nec explato stat pobila nária Creary, let n pleté Crea pobliaq; pisp hanc n Vepugniq, Jecy a fest Vepugniq ad esendy, nariq, qui n Vepugnia ad nexistendy. ꝛ

Adhuc Vetat explandy an hec n Vepugnia, porlet alia potiuy, an alia nationy: Alia apud Mattiy tomo 8° fice, disputone 8ª, ge 4ª, artos 2° numo 32°, ne Videat Creu pobilibus alia, ee potiuy tri bueue, hanc n Vepugniq noxunt, porlare pontiq potiuq ad existendy, mexa naary Vepugniq, quiq Vocant Vealie nationy. Italoquit ex Alvia, tanu 2° de Deo uno, disputone 4ª, ge 4ª, numo 33° dalii, q hic mu dicendi Veritatq nao naaniq potiuy e, q nao tenebrary e hux, nao q citie binu: q nao Vepugniq e nao Naaniq q e nao q pobilibiq quia nao e: q nao Vepugniq q potiuy exit. Ita q pobile ab exano ludent q postea in Vepoxe exirit, q alij pile existere: q hoc eq potiuq q mihi pobile mee talu q alij potiuy explari devet. ꝛ

Hinc Stat, hanc n Vepugniq Creary, porlare quodq, quare achkedinq potiuq ad existendy, explari dnit ab hiis p Conexion extranq potiuq, quare Idionale, tag nexuxeret talis coniq Conexio, nspe, alias Vali, nulla eade dicho requereret, Dumihi Vepugniq pobilibuy explat p hoc, q talis Conexio pratary quimeq, Vq, poneret in le, Vrequereret dictoniy. hoc facile resca de 1ª, q nota tat D. dumne 3ª, ge 2ª ad or gula 15 q. Stutiq 3 mele, ge 2ª, pobile loqui ita definit: Cui, si illuvium actus, eiuq ponta nec dicit nihil, pobile exirit, q manifeste explare pabilis p Idionale, q existat. 2ª, q p hanc n Vepugniq nec explata, cognit distinctiny pobili ab pobili, nq pobile tatee, q existat 3ª dictonq, q plicabit in sui prati: q optime n Vepugniq pobiliq explat pelle Idionale. ꝛ

Vnde pobilare de alia Veritat, de qua talis Idionalis nequit atumari ideo porlet ad mum ex vertere tale ex plicatoiq pobilibus solu-
nire entibus pobiliq, minime vq nationy, Hiis Carentiq: hoc suadet: q nec gabuee q Caruit alia qua pobila, q pobilia, nq Carentia Creaq pobiliq Carentia Dei e Vepugnans: Caria mundi e dingen, Caria quimeq e naria: e de hiis Cariq minime Veritat, q si existerent, excluderent a q dictoniy: q talis explato pobilibus p plicq Idionale soluq e apta ad dignoscendu entia potiui pobiliq, ita nationy. Hoc pbq, q, Caria nihil exuterent, potius requereret, Dumihi dictoniq, ne dazet de Cariq, quemeq ex alia nihil e, Dazet enim dictoniq, q existentia q Vepugnia alijs: q de hiis Cariq pobilibus n pisit Veritati illa Idionali, Talia mo dicant pobilia Vepugnia adhuc, q hic q existiq.

UGR Biblioteca Universitaria

Quare Claritis gratia 2 pabile dixerendis Veni: 1° se pabile potius illud, scilicet q prs
in Repugnia in suo quitus Ipti Repertis addit potius actiuo cis adus, et realis existia pua
traonis, et potius cas efficientis. Sic Petrus vocari pert pabile potius, q virtuan Repugnia in suo
essentiali Ipti inventis addet Capacitis ad Vas effectis existis. Aliud e pabile nativis illud scilic
cet, q in suo definitivo Ipti in inviuit Repugnia, Cetera illi Repugnare Vas p realis existia pillius
incapaxe. Studeus pabilitis acommodatis Valet entibus natiuis, sic ii Caris, q nec in aliquo
seruu Vocari ponunt pabiles. Sua 1ª q Caria alterius mundi e pabilis, in re dictionis inuoluat
imo actualit dat, de Vere fatuis futuris ppis: Alter mundum dat.

2° q illud, q excludit ruus dic
tionis, q in Triangulo ee Dillon in Deus Vocari pert pabile; 1 caria alterius mundi ruus dic
tionis excludit, ne pe alterius mundus: q talis caria aliq quadet pabilis, q ad hec Caris nde
cant pabiles pachtudine ad vas existia pert: q incapaces istandi Vas actionis productiua
Inulla entis potius, in re hanc. Nunc dicis q dant Caris quas pabiles, et dant Caris quas
i pabiles: Vg, caria Dei pabilis e, caria Dei e pabilis: q pabis dixerit caria pabilis et ia Ca
ria i pabilis Dei: 1 ñ p Repugnia ad existendu, q nec in mundi Repugnat existia Caris i re, qua
Caris Dei: q rogo dixerit p in Repugnia natiuis in subitis in Ipti quitus Caris re, qui in
Ipti quitus Caris Dei inuenit.

Explata i pabilis logi, qui absoluta, et meta nunc pari Valet
progredimur ad explandu aliq pabilis, qui obtinit p Ipti nit Vocat. Igit pabilis
obtinit illae, pauca Ver pabilis, subiecit, et obiecti ponti alicuius agentis, ut tuis illius sive me
diate, sive i mediate, sive pre activi, sive tis pmitive. Hoc mo, ait D., alvedo q nexis
titi in ponti obtinit q in Virtute sui agentis, seu Caasis Dinet: hec ex plio pabilis obtinis
apta Videt eo q in illa Ipzehendunt onia, qui aliq mo quadent pabilis obtinit: nq Ver qui
i mediate possunt pare actiones productiuis Dei, vti e one absolutis p Velationes extrinsecus ad
uenientis subiecunt i mediate pontes Dei. 2° Velationes intrinsecus aduenientis, ad quas i media
ti ndat actio, i mediate sub ponti Dei, q p productionis fundati hentee, et destructionis illius
demuntee: simili Caris, quas dicimus here aliquq pabilis logi, aliquomo etiq subii
ciunt Diuis pontis, et possint destrui, vabstrui mediate p positionis, v destructionis i mediata sui
potius. 3° peccata prozali, Deus q ea amed, q prout de formitis in ponit subiici causalit pre Dei,
dicit pabile obtinis, eo q subdit ponti pmitiis Dei, q ea peccata prozali in tuit causalitis pre
Dei, et Deus potest i pedi dere illius existis, subdit ponti Diuis pmitiis.

Diuersis pabilis obtinis illa
exit, que in Virtute nullius agentis Dinet, nec alicui ponti mediate, nec i mediate subiecti, quare
inquit 1°, inf, dutine 4 3°. Hoc het Doctoris totus processus i pabilitis Dei, quasi ultimus gradus po
bilitis sit nro Verbum adq agens. Sic quimera i pabilis obtinis denomat, q in nulla ponti

UGR Biblioteca Universitaria

cuiús dq agentis dñnet? Exquo dñtat alté, hanc pbilitz obtinz, dida dicit de z pbilité Voca-
zi Vepñtiá, q̃ pzt in Vepugnia in tuneq, quaz pozitat, explat p Vepñtz, dom, quz dicunt pō-
bilia ad ponha potentz ea ponere extra Caa. Vnde int hanc pbilitez hic dat ordo, ep nus
ruponat pbilas loga z ponha sequat pbilas obtiua, ita docet D. in 1, distinc 39, pzaz 2a
= z ad Vbi ait: q̃ hoc in Vepugnat, idco é pbilé ponhá loga dq̃ quimez Vepugnat, ideo é po-
= bile z pbilité ponita, dista pbilitz sequit pbilas obtiua, hoc ruponta omni ponha Dei. v

Pro ex hac,

q̃ patiuc é, q Crea in Vepugnet, quz posit produci ab omni ponhá; in Vepugnia é pbilas loga,
q̃ pose produci é pbilas obtiua: q̃ patiu inte Ugit pbilas loga quz obtiua. 2o a, q patiu pō-
bilitz loga kent Creg peneozdinz ad Diuz inty, a quo pzatiue obtinent pbilitz, q pbi-
litz obtiua pene ozny ad omni ponhá ea potentz producere; s patiu inte Ugit obtenas intue
Diui ega Crea, quz denomao Vepñtiá omni ponhá ega ipsa: q̃. Sad vltie, q̃ let int pō-
bilitz loga, q̃ obtiua, q̃ similit int pbilitz loga q̃ obtiua, hic sequet ordo, s̃ non pbilas
loga é fundaty pbilitz obtiuz, dida accidit in z pbilité loga: Rao é: q̃ dat pbilas loga
ad quz sequat Velao ad omni ponhá, uc pbilas Creaty; de pbilas loga, ad quz sequi
tal z Velaony Vepugnant é, u pbilas, quz Dpetit Deo.

Similit dat z pbilas loga, ad quz sequat Caria
Velaoni ad quz libet ponhá, et qua quadent ania é pbilis, quz z mediate n afferunt de tau-
ony Dei u ho, equus, hic accedit uu. Dat q̃ alia z pbilas, quz né obtiué tali pcaria dicti Vela-
oni ad omni ponhá, s potiz p Vepugnia hendi ee ae. hoc ultimu né declarat: na alt quí-
mera é pbilis, dalité é, s pbilis alt Deus, q̃ quimera é z pbilis obtiué p Caria Velaoni
ad omni ponhá; at uo alt Deus né z pbilis obtiué p Caria ultis Velaoni, q̃ Deus nus hanc
Deus caria dicit nalis, et ista Velao potius faceret alterú Deu z pbile qu z pbilis alt Deus depē-
dens ab alio. Vnde alt entis pbilis p Vepugnia extendi ad ee z ad ne Velaoné ad alig sicut
Vus Deus pbilis p Vepugnia extraiz, et p Vepugnia extendi de pent ab alio. v

Pro eo dem,

Dpleta intellia hanc pbilitz obseruabis, has pbilitez loga, et obtiua nihil
Veale hic, dactuale ponere in Creis pbilibus: Rao é, q̃ pbilas loga atendit pe-
ner ozny ad intz conectentz extra int se n Vepugnia, et pbilas obtiua pozit ador
ni ponha, s cogni ab alio extra n Vepugnantia, et hoc pot produci ab alio ponha
nihil hic, dactuale ponit in rei extra intz, et ponha producitiua: q̃ hz pbilitez
nihil hic, dactuale ponuntin Creis pbilibus. hoc docuit D. N. Sin 1 distinc 39 ager a
= paraf. 3a ista, et q̃ hic Verba: intz ee Vepñtu alicuius obtin ponit illud ee alig in
= ente Veale aliud a se obto, ee cogni ab illo Diuo n ponit illud ee in se, s intu presen-
tialit?

UGR Biblioteca Universitaria

Exquo infertur, q̃ est possibile, & possibile dicquant p illud, q̃ hent ex suo ꝓ̃pr̃io
dicitivo. Ipha t̃ fiere n dicquant p aliqd fieri, & actuale, q̃ possibile heat, & quoz̃ po-
bile caxeat: hoc q̃ abstergo tanihil & ho possibili, quq quimera, & tu dicquant R
aliq̃ potivq̃ n actuale, & ponha le, q̃ obtive e in intu Divo, & q̃ possibile n ꝓpugnat,
bene t̃; possibili, & in hoc stat in hmca dita possibili abz possibili; nq̃ ait D. int, distinc
36ª pazat quod dicit: hoi mystanite imé nec aliq̃ quimera nec aliq̃, & hoi inte-
pugnat apamao, quq e ee aliq̃, & imé nao proi naong actus, & Caz̃ ponenti nec qui-
mera ꝓpugnat, q̃ nulla caa pest inea causare ee aliq̃: deducit ꝓ paulo infra: qa
hoc removeri t̃ illudee, & nali Doctr adee, q̃ possibile ee: a quimera ꝓ removeree &
suz Doctr, ideo proi plurea nali ee a quimera, quq a hoc, & t̃ maiere ita nao in Vno
quq mali.

Cnq̃ Verbú docet D, q̃ let caxia evendi & petat t̃ possibili, quq z possibili, & possibili
Inat ponha adee, & possibili ꝓpugnet, hinc inferat, q̃ de presenti, possibile sit mai nihil
quq possibile, q̃ pazz̃ heat, q̃ possibili hec ponha adee alia Inat, & z possibi. ꝓpugnet, & t̃ z
Inat caxia actualis evendi. hoc explat hoc exemplo: ho Ceus n Videt, & lapis caxet cha Vi-
sione, Vult hoi n ꝓpugnet Videre, & lapis ꝓpugnet Videre, no hoc caxia Virum in
lapide & mai nihil, quq in hoc Ceo, & t̃ ita, heat z qualz caxia virtus, & t̃ nihil Videat
ho Ceus, quq lapis. Quarto solvuntur via

ART. 2us

SOLVUNT ARGUTA.

Argutoz̃ solvo, q̃ z pugnat possibilat Creatu pendet ex duabz q̃ in pria Resolvendu.
Vuq̃ q̃ pre dicta alia q̃ occurrunt, nihil in tactu Velim quamu, Vnu, & alteri argumento pro-
ponam. Dixi, n ꝓpugnia Creatu, inquia Inat possibilat loga explare de exe p Iphi potivq̃
hoce p achiadine potivq̃ adexistendu. Et d. P. Felicz tractu de scia, Ceate, distinc 43, numo
26º, & nobiscume D. P. Gil Bo caxia in suo tomo de scia Dei, dipaone 2ª, ge fat para 4to,
arguent hanc n ꝓpugnia ee purum nihil q̃ z positat Iphi potivq̃ & obiect arguent: privao & Ca-
xia faz in subto actu nata ad illa: & hoc prata ad Vale in ee possibili, seu diminute existente
existia, & hent tractu tudinq̃ ad illa hendo: q̃ qua ut talia prata sint potiva hent privaonq̃
hoce, n ꝓpugnia evendi.

Sed AA. fundunt subtilz hanc Capacitq̃ adexistiaq̃ & caxia existiq̃. Vtro
do, q̃ caxia existiq̃ in pure possibili buc q̃ positivq̃, q̃ caxia faz in subto actu nata ad
hendo illa: Vuq̃ hoc Caxia existiq̃ n est n ꝓpugnia. hoc suadet, q̃ hec n ꝓpugnia pertu-
lunqz̃ & existia, & caxia existiq̃ divinve, no de Deo Vuq̃ dicere, q̃ n ꝓpugnat, & hoc etia
Vult tal de Deo existente: q̃ hec n ꝓpugnia indistinse, & dilungat & existia ab caxia existiq̃
Dixi: q̃ let caxia existiq̃ in n ꝓpugnante sit. Iphi positivq̃, t̃ n ꝓpugnia neatq̃ positivq̃
& potiva & potivq̃. hoc explat exemplo: caxia Virw in hoc Ceatq̃, & q̃ positivq̃ & capacita

UGR Biblioteca Universitaria

uis

adhendu visu 3ª ducitee ꝑ pñtiu? Iez pñt in pontia uiz Vrpti ꝓxiu: gruniat in pobi-
libudaria exiti ẽntꝛ pñtiu, Vz capacita uirꝛ pñtiu.

In hoc Statutu Veliqueuie
pobilitꝛ logꝛ anteceduc pobilitꝛ obtiuꝛ, itaꝛ ꝑ priue intelligant Cꝛ, iñ Vepugnan-
ter quꝛ Vrpiciant ab omni pontia. Vdm posunt dici pi Cꝛ pobiles, antequꝛ ipse De-
us ear pose producere: gilla n Vepugnia ñ precedit Vrpti ad omni pontia. Pui aũ gꝛ-
titudo Cꝛ adexistendu ẽ nisi adexistendu ꝺ pontia ab alio, a lioquin Creatũ ẽt: ꝙ
ꝓbiciatꝛ Creatꝛ. = Dñe ꝙ Cꝛ pobiles dicunt oẽs ens reales ad Deu, ꝛ ny Velativu ne quit
intelligi ante aliud Corre latiu: gruc Cꝛ ante Vrpti ad omni pontia. Hꝛ ꝙ Vr supone-
rent pobiles ante Vrpti Diuꝛ omni pontiꝛ, staꝛ Vigut, ꝺ eo pt pceu hoc a Deo ñ Vepugnat
ꝛ omni pontia, Deꝛ pendexet a Cꝛ, qsi necent pobiles Deu nec omni pentꝛ; hoc e fal-
siu indoctrina Scoti. Itandꝛ: Cuidꝛ pontiꝛ pariꝛ Cause pactiua: ꝙ nequunt pariꝛ
pobiles Cꝛ ante pontiꝛ ea ꝑ potentꝛ producere. ~

S Vrpo, hꝛ ar gũta volu dũdere de pobilitꝛ obti-
ua, ꝺ pma quꝛ Vr ua detuit ꝓ Vrpti ad pontia actiua agenti, minime de pobilitꝛ logꝛ,
ꝺ absolutꝛ quꝛ a tali Vrpti pceuit. Vnde ad hꝛ dico, ꝙ actitudo pceꝛe adexistendi
pceuit a tali Vrpti ꝺ hec Deus at Deo absꝛ, taliorne quare ait D. antine 36 citata pobi-
litꝛ logꝛ tꝛ sitꝛ pose staꝛe sine pt pobiles nulla pontia ea Vrpreue, ꝺ Vadꝛ, ꝙ a let tali
Vrpti ꝺ requat pobilitꝛ logꝛ Creatꝛ, nisi ne ludit, ꝺ ex pmis infert tali pobilitꝛ logꝛ,
sine tali pobilis ex plicet ꝙ Vepugnia extrꝛ sine ꝑ Vepugnia ad hendu ẽ naturꝛ
ꝺ Deo absꝛ, tali Vrpti. 2ª ẽ ni, pobili sine tali orne, ꝺ ꝙ pobile alꝛ heat Vepugnia
ad hendu ẽ naturꝛ. Ad 2ª nat ꝙ pobilis logꝛ sit Velativa ꝓ dicat ordꝛ ad aliqua pon-
tiꝛ, sitꝛ hoc Verifat de pobilitꝛ obtiua, deinde dimur in pose intelligi sine tali Vrpti. ~

Ad 3ª Vrpo,
ꝙ Deus ꝑ sui denominatiue producere Creatꝛ, ꝙ hec sit pobile obtiue. Vigꝛ obhoc Cꝛ pobile
obtiue anteceduntomni pontia, sit ne ordꝛ signo intelligi, sicut Velativa, sic exinde o-
mni pontia dependexet a Deo in 1ª dine 43ª parat aliter dico: Nã pobile in aliquo ob-
to alio mo prior, quꝛ sit omni pontia in Deo, ac primo omni pontia propter eone absolu-
ta in Deo, sicut nec Creatꝛ alia prior absolutu in Deo. Quare omni pontia in Deo sꝛ
ta absolute ẽ prior quado, pobilitꝛ Creatꝛ, sine obtiua, sine logꝛ, ꝙ tali sine vllo
orne ad Creatꝛ: at omni pontia, prout dicit Vrpti tali ad Creatꝛ, subrequit pobilitꝛ logꝛ
eatꝛ, ẽ ne ordꝛ signo ac pobilis obtiua, ꝙ re ꝺ parat Velative ad ipsas: Exquoꝛ
loco iuxta ne, ꝺ immediate ablata omni pontia solu sequent defectus pobilitꝛ o-
tiuꝛ, sed loco ꝛ, unde in hac explanabo. Ad 4ª dico, ꝙ Cuidꝛ pontiꝛ obtiuꝛ, ꝺ pariꝛ ac-
tui Causꝛ pure aliꝛ activa, ꝛa pontiꝛ quꝛ solu logꝛ, ꝺ hec inventa at in Deo, sine ne
ne ad aliqua pontiꝛ activa. = Ad 5ª an pobilis Creatꝛ, ydentifet ꝺ pluribus intrinece Vri pobili-

UGR Biblioteca Universitaria

Q° 3ª

AN POBILAS CREARU IDENTIFET PRATIS INTAINCIS REI POBILIS?

ART. 1.

STATUTIS ALIQ^us PONIT X SCOTICA EPUR.

Hæc præcedenti Conexionj nec executa solucione pendet pro cibum puntum antecedentis hæc præcipua difficultas exgat pobilis, & pobilis Veru inventa. Num scilicet talis pobilis, aqua Vs dicit nalis & absolute pobilis, sit ne intrinecus illi, illa ex identificatus, Numalis extrinecus, diuersa a rabilla, q̃ inec pobilis nalis, & absolute dicitur? Ex quo dicitur non procedere de pobilis diuersi Creaturæ de illa, scilicet, que præcise Veritas Creata producta, nec de hac certe identificari Vs existente. hac pet, q̃ Pus, q̃ existens præ ipse excludit suu dictionis, neque pobilis Pus diuersus stat. Admiranda sunt patres Societatis, q̃ distincte Veru pobilis mete, sicta, & pobilis fuerc aceptæ. Cal. Scolunt, Vs mete ea pobilis nihil aliud esse, quam includere dictionis in suo quidditio. Cal. secundus, scilicet, ut pobilia fica Creaturæ, nocte, q̃ e hac fuerc, & male, aqua Vs, abstracto, & nalis hentee pobilis.

Et hæc Veru, scilicet, pobilia diuersa, q̃ diuersa aprabis intrinecis pus Vs pobilis, q̃ identificatus Deo, qui intentat fica, aqua Cal. pobilis fuerant nalia, & absoluta pobilis, q̃ ea hæc ex præcise neque ex professo, ut in pluri mu examinat, eo pacto illa in examen Vocare; præcipue cum motiua ad hanc q̃ indagandam Vs pertinere apud dextros Ill^mos D. S. pro parte nativa citat, ima in suo doctrinæ, subtilitatum fundata, q̃ ea abilitas ab pus mente abstractat. Doctrinæ P. Ribadeneira tractat de Scia Dei, dupacto 6ª cedo, quo q̃ recutor acuit defendit pobilis nalis, & absoluta Creaturæ, Vs tativus, & pus strans Veritas diuersi ab pratis intrinecis Creaturæ, identificari generaliter Vs pratis in mente Dei, quis sit pobilia nalia Creaturæ, & pobilia pobilis. Pro hac sententia adducit Ill^mus D. S., qui in hac re sic fatet, aqui lino sui ingenii, acumine, & Volatu se supra aone evexit.

Hinc tragit P. Ribadeneira peculiaris doctrina, quis plurimi Ill^mus adducit supra pobilis Creaturæ, & nalis pobilia nalia illarum præcise dando, e pratis nalis Creaturarum, & denominatus q̃ plicantes dictionis. Quæ nos a sit hoc pratis. Respet Ill^mi D. Magistri ea pra Deus, qui tae sua Vs representationis, & Cognitionis Vs representat pobilia, & nis plicantia dictionis, & pobilia talis dictionis includentia. Primus explicet in Cognitione pobilia Vs representante Deo pratis, & quæ, alius tale quee ipsa Cognitio Dei; alius pobilius Creaturæ, ns per Cognitionis acta, hinc pobi-

VIII

UGR Biblioteca Universitaria

litz dr quit, vna obtiua, q̃ ẽ ip̃z ee Cz̃ n̄ me cluoem, d̃ dictionz d̃ q̃ p Cognitionz Diuã
atingũt? D hoc ẽ Ittingen sit, n̄ mihi? pobilã obtiua Ittingentẽ. Alterq̃ falz q̃ ip̃a Cog-
nio Diuã natiõ Vepresentans hanc n̄ Vepugnia, d hanc Vocat pobilitz falz absoluta, e
natiõ ip̃am.

Fundatz huius structurz nulla alia de, nisi q one natiũ z plũ d detrahe tale ẽ indi-
stũ a Deo, et libet distũ ẽ z p fectũ d Ittingen: q̃ pobilas Creatũ absolute, d detrahẽ natiã erit
in distã a Deo, d tãq̃ a p̃ali, in tainceũ Cz̃, quẽ z p fecta, d Ittingentẽ: d cum Petrq̃ asert
pobilitz natiã Vepbiua Creatu, identificari d omni ponit a Deo, q̃ eo ipso, q̃ Deus sit natiõ be-
ne producens Creatu, hẽ de nomine extrince producibile ab ipso: d uare solus d dit pobilitz
obtiua, d Ittingentz Creatũ identificari d p̃ali intainceũ ip̃am. Vnde ille q̃ docet quod q̃ne-
sitz Cuiuscq; ppũ z tang Veritti a Deo oriri, tq̃ q̃ a Vao p̃ali: Vao asignat: q̃ oni ppõne q̃
de p̃senti, d natiõ ẽ Va exigit aliq̃ de p̃senti existens, q̃ sit Veritatiuũ illius; q̃ abeo q̃ lez
n̄ ẽ ppõ dicit Vao falsa; n̄ nihil Creatũ, n̄ Creabile ẽ natiõ existens; q̃ nihil Creatu, per ẽ
Veritatiuũ ppũ nouz, d tang Veritti: q̃ solus Deus, q̃ natiõ existit ẽ Vao p̃ali Veritatiua
hanc ppũ.

Vz bona benia tanti D. hec Vatio nao n̄ ẽ Xa genuine mente, nisi D. q̃ certe ẽ. D. mut
lũ ẽ admitti in Cz̃i pobilibus abstracto, p̃z ee Cognũ, q̃ acci punt ab intu Diuo, qua doc-
trina plurimũ repetit. Asserit quoq; pobilitz Creatu dependere ab intu Dei illas Cognente, d re-
presentante. Vz̃ tale ee Cognũ, vel aliud p̃ali Diuũ, nitz pobilas Creatu, neq; qua
somniauit pegrin me tz venit, z potius o portu milliũ aperto, dexpressa trahit. In te enz dubium
parat hic dicit hec hẽt Verba: la pis producetur in ee intelligibili hẽt ista, scilicet, n̄ Vepug-
nare esse hz, d quasi p̃nciative p̃ntz Diuz. Potuit ne Clarius, dexpressius sug metz pe fare?

Itaq;
quasi Cãa pobilitz dr quit D.: Vz, quasi efficiens, d hec e intus Diuus, qui Cognendo Creatu-
ram produxit in ee intelligibili, d aqua prosequit D. parat alit dico: hentiee pobilẽ z
omni potia, z intu Diuz producentz in tinstanti illud in ee intelligibili. Alia ẽ caa p̃alis
qua Cz̃ obtinent, sug pobilitz: hec a Vao p̃ali n̄ ẽ extrinca Cz̃i, in tainca ip̃ius p̃alis,
clare prosequit D., hẽt, inquit, se ipsa ee pobile in 2o instanti nas, q̃ ase ipsa fan Vepugnat
sibi, sig xa metz D. Crea se ipsa hẽt fan Vepugnare, quoniam in sentia illius subsistenci Va-
let, q̃ Deparatz Diuz sit fan Vepugnia Creatu, d hec n Vepugnia duquat Vz̃ a p̃alis intrin-
seci Cz̃: quare Vz̃, q̃ reducendo inquit D, quasi ad tz p̃ias extrinceas in tu Diuo erit
illud a quo ẽ t Vao pobilis in labide. Vz̃ hoc p̃ias extrinceas ne p̃alis pobilas lapidei, z tz
quasi caa efficiens pobilis tis p̃alis.

Hoc ni fallor n̄ mediocr̃ illustrari potũ in ip̃a ex tua Cz̃, ng Catye,
q̃ reducendo ad tz p̃ias extrinceas Volas, seu decretũ Diuz ẽ illud a quo ingenẽ efficienter
Vao ex tis Cz̃i et Vao q̃ Deus ẽ t caa, a qua oni Crea dependet in fieri, d conservari, sig q̃

UGR Biblioteca Universitaria

talis Volat, seu decretu, sit Vae palis, aqua Crea sit ex extens, nullus phus hucusq dixit, Let
pars dici Vae palis, qua Crea Volita denominat, nq let alia dv quant ex ntia abesse ntia ac-
tualis nullus illa ponit dentitatis Deo: similis let 2m D. ta Vao pabilis ex tra nca
sit intus Divus, qui Crea pabilis in ee intelligibili producit, minime ex hoc post in sensu,
q intus, vinteleo Diva sit Vae palis, aqua Cre Vedam ta pabilis, let pars Dei, q sit Vae
palis, quae denominat Cognis.

Hoc q plus demonstrat: Certus ex mgt D. q Cre nullus ee pabilis nec
natus, ab intentante Divo Cognionis, eq port talis Cognionis nulla ee, prgt Cognoquan-
dent, imo, Indepent ab intu Divo nulla pabilis talis ex praemissis patet, Vq hoc ee co-
gnis, Ddi minutus sit pabilis talis creatis ex praece docet in 2o distinc 1a qe 2a ad 1a argu-
gutis huius Verbis; Secta pabilis, in fundat in aliq ee, sic plicit, sine Cognis, tunq ee Cognis
Comitat pabilis ad ee, sic plis, notat sequentia, let p nil ee pabile. hoc enim Claxa D. ute-
tur Verba sunt. Ex q rea arguo sicut 2m D. sine Cognis fundat pabilis: q let talis ee
fundat sit pabilis, nisi p. Sic in 2m ipsis pabilis Comitat ee Cognis: q pabilis nidem
fat Dei Cognis. tunc, nec Cognis nec sit pabilis: q nec pa, aqua pravus sit pabilis, sicut p
peccatis, pra mali nec sit peccatis, mo digetalis, aqua sit Intua in Vae peccati, nepe, privatione
Vechtu dinis debitis.

Itaq 2m intelligis Vaq Scota ee Cognis et fundatis in Creis, quae Venultet pabi-
lis talis, q in Vepugnia extraordinis intelligibilis nit absextus, antequis in alia ee, sive 2m q, sive
sic plis extra ponantur, nequit in Venultare talis in Vepugnia: Da hoc ex hac al Valet ab eterno nul-
lis ee fectis, Dactuale heant, salus, sint pe pis in Vepugnia illoris, Dvel tam ex ponante quae pro-
ductis extraordinis nec Cognis. Ceteris, hac productis reparitis ex re pris nent pis in Vepugnia, hoc pat
alig ma explanis in Velaonibus intrinsecis adventientibus, quis Venultant ex noa extraordis. Certus q
qui producit duo alva producit fundatis similitudinis palis, at talis alvus de nec talis Velaonis simi-
tudinis, sic fundatis ut Venultet talis Velae. Quare nec ut in hac re, nec producit alvus dinis, nec p-
sal alvus de Vae palis similitudinis, ita ee Cognis hic fundatis ut ex extris ponitis finis Divis
Venultet natis ex noa ipsis talis in Vepugnia in distis abextris.

Instruimur D. manifestans a para-
ax, observandis q advertunt ac ut nra, Scam in doctrina subtilis abinec una bubis nu tatis, ut
si ly quetus in 1m distinc 36. Martinus in meta, duplane 8m ge sta astis 2o, si licet q aliud de ee Co-
gnis, q Cre pabiles ac pient pis ab intelligentione Divis, d aliud ee, q p Cognionis Divis cognit Creis
in Vepugnare. Ly sic ex pra intelligentis Divis Creat Vepresentant. Ly sic idem, sic dis pris Creis, d abs ly
in Vepugnare. Ly sic ex pra intelligentis Divis Creat Vepresentant. Ly sic idem, sic dis pris Creis, d abs ly
tra tus, talis cognitionis: Ly sic q Vae intentionale, d diminutus Ly sic ex q Vae intentionale, d diminutus
le. Quomodlibet q ly Vae intentionale, d diminutus potuit p distinc ee Creat, ad ee sim plis in Vepugna-
ze, d extraordis? Maxime d tales ee dis nt in pabilibus: sed dit Scotus Vbi prome cdatus, hoc Cla-
xis docet: let p ee Cognis sit ee pabile q ee Cognis ee in actu cognoscivi intelligis, let 2m q ee

UGR Biblioteca Universitaria

pobile ee ponta a dee, pplis dnina etu.

Sed sicut videre alquoxy identitate pobilis Deo: mihi
vo placuit ista adire ventig. = Sit ergo d: pobilar, pali, nue loga, nue obniua Creaty, ni de-
ntitat Deo, nec Deus e pobily pobila, nec pobily, pobilar, loxy, relicet, quis mediate p
feconibu, Diuine opanunt. hec e N. Dd. lex supra alegata, mg ratu abeate, in Diuinu, arteit,
q ipa Creatia aeh et n repugnig, similit qui mera ex re, dn abalio fe, nig obtinet pobilis, ea
defendunt quatquot Deu conexunt, mets pobilibus, et pobilia predicant. hoc videnti stat,
q pobilar, et pobilar Deus e pater, identitatiy Deo, procul dubio de pzet Deu defente talipo-
bilite, q destruo dnius, pzan a destruo totiu entitatis.

Sed nunc d: omi pobilar u e loga, u obniua, sneutra
Deo pot identifari: q Deus nec fit pobilar Creaty. Sed mior q ad 2 patz: pobilar loga nihil ali-
ude, qua n repugnia ex toxy, u exclusio 2us dictorii a dpiquitiuo, de ennali Vel: sDeus
nec fit n repugnia ex toxy, ns pe, alii, pali, nec excludit dictionz ab hoc: q. Sed mior ex d.
in l, distinc 8a, pazat ad 3m, Vbicuit q sit pobile Deus nec fuisset, aliquo mtio hanc pp Pa-
trem, mundu creat, pabi hi est mundu, q sit n repugnantes: q. 2o excedit dict, distinc 36a, pa
xat q dicit, Vbicuit, q sit omnino tao, dn reducibilis ad alia, quae hoi n repugnatee,
quimera repugnatee, q hoc pe ho, q quimera pe quimera: sed n Deus pt esse n repugnia hoi pe
repugnia quimera, sit omnino tao n repugnig hoi, repugnig quimera, et ipsa nea hoi pe
quimera, sequitur ipse Deus: q Deus nec fit n repugnia hoi pe repugnia quimera.

Sed adhuc etiq tacmoz
supra posita: Deus n excludit de dictionz aptatu hoi ig existentig: q nec etiq aptatu ipsis
ig pobili: hoc e certu. Sed doa: posita hoi existentia, e pobili fe, de ennali, ergo, sDeus
n excludit de dictionz aptatu hoi ig existentig: q neq ig pobili: Pet hec doa: q q de fit hoi in
statu existig ho, obtinet etiq fe in statu pobilitis: q illo pre ipso, dn ab alio hoi fe excludere de
dictionz q existit, hoc ipso habet in statu pobilitis: Sed ans: q one, q hoi ho in statu existig, abste-
no potuit nece, e habuit in mente Dina: sho, dn Deus nec excludit de dictionz q existit: q hoc
ipso abstenu potuit nece, dn mente Dina habuit. tamen q pobilar esta, pqua pobile e-
ssentialit de quit abz pobili: sed n Deus est fe pobila, ez pobilar hoz, pobile n de quo est abz pobi-
li: q. Sed mior nq stante identitate alcuius fe, repugnat, q abea proueniat distinc: q si Deus est fe
pobila, e pobilar Deus pobile n de quo est abz pobili.

Sed etiq de pobile obniua: pobilis obniua nihil
aliud e, nisi illa tao, pqua Deus habuit in ee producibile ab omni ponta: sic placat, q Deus fe habuit
aliquo fe producibile abipomet Deo: q. Sed mior: Ve ee producibile ab alio nihil aliud e, positat,
qua fe nece ponta patioz ad produci, subtq omni ponta: sed repugnat, q Deus sit ponta patioz
Creaty ad produci: q. Sed mior multi phi, et ex Dd. in l, distinc 43a, pazat hic dicit, Vbi

UGR Biblioteca Universitaria

neait: Male igit videt illa 1a sentia ponere q omnipotentia in Deo sit illa potentia passiva increa-
2oa q eaa defectu vr diguit: q potest eë caa defectu illius vr diguit, si id, qd aliq potest eë effectu
ë potentia passiva ad produci: q ĝplicat &. 3o q Deus essentialit ë producturus: q repugnat &. Pñ
doa: qenz essentia Diva ë omnino producta nequit ex sola distituere P. inegenerantis, et Fi-
lij inegeniti, se et relationibus intis vr dicti: q pro bit, q id, qd praty Deum productu dis-
tineat Deus in rae activus potentis producere, e Creaqu in rae potentis passive produci.

Denique possibila
obiectiva addit praty non repugnia extrema respectu ad omnipotentiam qui quidem respectus vel
~~Est~~ aliq reale formale, sicut ipsa res possibilis, vel q rar, si primus respectus nequit
identificari ipso Deo, q rerealis q plicat respectus realis ad ipsum, direct ras multo
mius: q plicat q possibilar formalis obiectiva identificet ipso Deo. Pñ hoc idq ~~[illegible]~~ extrinsecum
specialit de possibilite: si Deus eet fa possibilar obiectiva, denaria possibilis, haec cau-
salis eet ra in sensu formali: ideoquimera nequit fieri, q Deus nequit illa facere, sed haec ca-
usalis ë falsa: q &. Pñ minor 1o ex D. s, qui distinc 43 citata aeunt, illud dici possibi-
le q sit repugnat eë, dici pot aliquis respectu ad Deum activum, vel natum. Vide in repor-
tatis distinc 43. 2o ex Diva tha, 1a parte q. 25, arto 3o, ubi negavit possibile omnipo-
tentiae non subdit, sed pot defectu Diu omnipotentia, sed q non pot ĥere rationem factibilis, neq
possibilis: q rao formalis possibilitatis quimerae non ë ex parte Dei, sed potius ex ipsa quimera:
e si Deus eet fa possibilar quimerae, rao formalis pot quae quimera non pot fieri, eet Deus, q rao
formalis possibilitatis &.

Pñ R. de 1a neaq possibilite: nesa Dei non formae nesaa possibilis: q &. Pñ ans: nesa
quae obtinet possibile, e nesa ad non eet, et nesa Dei ë nesa ad non plit eë, sed nesa ad non
plit eë diguit essen, nasit a recte ad non eet nplit: q &. Min pot, q nesa ad non eë nihil aliud
ndi, quam caa existentiae, e Deus essentialit diguit. Ex quo arguetur P. Riva retorqueo: a Caxia existiae
nesa possibilis admet non exigit aliq actuale, e narius, q sit fa, a qua proveniat fa talis
nesa, ut videt ex ipsius nio dictam, q defectu naturae frustra exigit fra potentia ignesa
possibili ad persee, nec exigit aliq nario existen, a quo tamquam a fa tali nesa proveni-
at. Dixit q tamq nesa possibilis ad non eë, quaq nesa possibilis ad persee exigentem essentialit co-
gniones narium Dui, a qua qtu in genere causae efficientis, tamq possibile, quaq possibile sua obtinant
possibilite, e possibilite dee cognitus sit fundatus, et in possibili reseretur in repugnia extrema, e
in impossibili repugnia inveniat.

Sit 2a R. possibila logica, e naria creaturis identificatur illi gratis in-
trinsecis ipsarum. Pñ rae: id q sit, de nario verificat hanc ppem: Petrus ë possibilis, ë fa possibilar naria
Petri: sed id, q fa, de nario verificat tale ppem, ë pros univerditas a bi ipso Petro: q &. Pñ mior: id q
fa talem ppem verificat e exclusione la praedictorum ad ptia quae suo Petri, sed exclusione 2o dictorum

45 identificat d[ictionem] Pro: g[ratia] e[xempli] Petrus maior: talis exclusio v[el] explicat[ur] sic: si Petrus existat sine d[ic]ta dictione

existet, v[el] ita: si de Pro existentia simul nulla affirmabit d[ic]ta dictio; s[ed] Verificativus Veramque

propositionem identificat d[ictionem] praedicatum in tamen Petri: g[ratia] e[xempli] Petrus maior, est Verae propositionis: id q[uod] si a Pro excludit

d[ic]tam dictionem, g[ratia] existit, est realissime idem Petrus, d[e] ipse solus se excludat, sumitur: Petrus etiam de

propositione 2a, id q[uod] verificat hanc propositionem est obiectum ipsum; obiectum ipsum ipsa entitas Petri: q[uod] haec Verificat talem

propositionem: Petrus maior: Veritas propositionis d[e]formatur obiecto ipsius; talis propositio est absolute obiectum in mente

Divina: q[uod] r[espectu] Hominis d[e] suo obiecto affirmat, q[uod] Petrus excludit d[ic]tam dictionem a suo quiditativo d[e]pendet: q[uod] ipse

se Petrus est qui excludendo d[ic]tam dictionem talem propositionem facit Verificat.

Coroboratur: id, q[uod] se falsificat hanc propositionem

Petrus est possibilis, se Verificat opposita; Petrus est possibilis, s[ed] q[uod] se falsificat istam propositionem est Petrus: q[uod] q[uod] se Verificat

2am est idem Petrus: Maior est certa: minor etiam patet, q[uod] q[uod] falsificat hanc propositionem, Petrus est impossibilis, sive in

trinseca praedicata Petri d[e] quolibet alio secluso praeter Petrum se Videat falsam talem propositionem, q[uod]a praedicatum est

d[e]forme Pro. Urget impossibilis: q[uod] se verificat hanc propositionem; quimera est impossibilis, sive praedicata intri

nseca ipsius quimerae, ens in quaquam neque poterint existere: q[uod] patet, q[uod] Verificat Petrus est possibilis sive intrinse

nseca praedicata Petri. Antecedens: q[uia] nihil est q[uod] se ponat d[ic]tam dictionem praeter ipsum praedicata, nec aliquis maxime

Deus, q[uia] nunquam praeter eos impossibile Deo, adhuc quimera saltem Virtualiter impossibilis, immo tunc

eius potentia esset maius impossibilis: q[uod] ipsa intrinseca praedicata quimerae sunt etc.: quod est de possibile.

Pro maiori intelligentia

huius Veri, notate, q[uod] aliud est Verificativum alicuius propositionis dari, et aliud tale Verificativum ex

istere: q[uod] multoties stat Verificativum quin de illo existentia sicut affirmetur, immo potius destruetur,

si talis existentia illi d[e]n[eg]etur; hoc patet in propositionibus natura, Petrus non existit, cuius Verificativum est ipse Petrus,

non existens, s[ed] existentia privativa. Similiter in hac, quimera est impossibilis, Verificativum illius sunt praedica

ta intrinseca quimerae, quin neque existant, nec existere possint, immo potius falsificaret, si existentia,

est opposita ipsis d[e]n[eg]etur. Deinde sciendum est, q[uod] Verbum est non semper habet istam et Vetinet neque propriam

significationem, s[ed] aliquando Verae praedicati detrahat, u[t] supponat non pro tempore praesenti, s[ed] potius pro praeterito,

et futuro, Quare hec propositio, Petrus est idem significat ac Petrus existit, vel vero, Petrus est praeteritus, Petrus est futu

rus non significat existentiam Petri dari, nec aliquando Petri, s[ed] potius non dari, et danda fore, v[el] datam fuisse

d[e]nent stat Verificativum praedicatum illius in aliquo Petri actualiter dari. Ex quo hoc axioma, propositionem eius

falsa absque q[uod] Verae, unde debet intelligi modo, et tempore est portato r[espectu] Copulae.

Insuper notate d[e] D[ivus] Thomas in 1o dubitatione

36a parte ad idem dicit: q[uod] aliquando praedicatum detrahit rigorosam significationem Copulae r[espectu] d[ic]ta dictionem in addicto, u[t]

in hac propositione, homo est mortuus, ly mortuus detrahit significationem Subiecti, et Copulae q[uod] ly homo significat hominem,

et ly mortuus eius detractionem, ly est significat existentiam et illo praedicato non existentiam: qua propter significat

hunc sensum, homo qui est mortuus est, est explicatoria; s[ed] non sic exponatur, homo est, homo qui fuit igni

Verae: aliquando praedicatum vero non detrahat Subiectum illud, tamen minuit, s[ed] ut inquit D. Magister, aliquando obiectum

UGR Biblioteca Universitaria

cē in potone ē delzão diminuere, ita ꝙ cē in intellcone, siue cē exi plato, siue cē cognū, q nunq
letabit̄ supponat̄ pro vō, ē ꝙ plit̄ pro vbiq; absolute; ꝙ prout hoc cē, plit̄ hoc cē in
pone, pro cognone: cē ens, homeni; ꝙ plit̄ ens diminutū ē obiectiue; ꝙ stat ens, plit̄ pro
ū in pone ē cē ens q; nō; dutaxat, quasi in parte stante ens; plit̄ stat Ve. pro ad cog-
nionē q cē cognū nē pōt; Vē pugnare ens cē; plit̄ homeni q cē exurtale, quo obrē, pro cequit
p. hec ē mo illa: homenus ē in potone: q homenus. Stat homenus ē exurtens in potone:
q homenus ē exurtens, ē falsa de 2mo ad plit̄. Quare sēt vī nō q homenus cognū
cē Vī, ꝙ Veale homeni cognit̄, nō bene infert cē Vī, Veale homeni dari q bene pōt
cognī, quin actualit̄ sit.

Nunc ad 2am propōnē: dē pōbile fundet̄ in cē cognō, ē diminutū ob-
tinent Cēs ab intellcone Dei, hoc pōt̄ pōbile diminuit̄ Vigozes cognita ons subtiē
Copē, nō supponat̄ pro cē Vō Veale Pri, prout ē parte Vī exercita, nō pro cē Vō, ex exis-
tentiali (prout in cognone Dei: Vnde in hac Doa: Pus pōbilis q Pus ē amittī falsa de
cē 2mo q ad cē, plit̄ q bene pōt Pus a Deo cognī ut pōbilis, qui Pus actualit̄ exurtat du-
rō pont existere; Quare vera est hui⁹ nāīe ppō, Pus ē pōbilis ē entia Vō Veale Pri
sic ex eius deus pōtia Dei dicteria, nō tñ ut ē parte Vī exercita, tñ ut cognā Dei Vī pre-
sentata in intellcone Dei. Ex quo let Vī nit, q nihil Pri dat ab eterno in cē exurtale.
Stat⁹ Pus in hoc cē Hungeni nit, tñ mē cognā ab eterno dat, ꝙ in hoc cē Hungeni nē,
Ja Deo natiō tunc subtiē cognat. Hanc doctrinā per oculis ꝙ hec ex natiē, ut facili-
me diluant argūta.

Sit 3a R: Pōbilia abtiua, q nāīa Creatu ut dicunt Vī a parte intrinsecā
Vī pōbilis. Hec R ē N. Dñi. locutis pa alegando, que ut ex plicemus, Secalexpone ē, que supra
docuimus de hac pōbilite. Dixim⁹ enī hanc pōbilite obtiuā poti in Vī pugnia extrinsecā
Dpātiua capacitē ad existendū, ad dare Vī pōtiē ad omnipontiā. q ad hanc Vī pōtiē ad hanc
pro quo Vī pō hanc Vī pōtiē ē Vī alens transcentale, quo exurtale Creā dicit ad Deū, q ua
inēē exurtiē dñtiue dependens a Deo. Pus ergo, ꝙ Creā ē pōtat in sic ē exurtiē, hoc ē pro
nāīo dicit in sic pōbilitis; ꝙ Creā in sic ē exurtiē nāīo ut dicit hanc Vī alens transcentale
p quā actualit̄ dependet a Deo: q hanc Vī alens ut sic pōbilitis ē pōtat. q hec Vī alens
sic pōtat ad pōbilitē obtiuā Pus: q hanc Vī alens dñtiue Creā exurtens in ēē entiē actualit̄
dependit abalio: q hec eadē Vī alens ut pōtis dñtiue Creā pōbilis in ēē potentis ē ab alio: ꝙ hec pō-
bilis obtiua nihil addit ē pōtiē ad Creā subiectū pōtē omnipontiē Dei; q hec Vī alens transcen-
talis exit sufficiens dñtiua pōbilitis obtiuā.

Declarat ꝙ plus; q Creā ut pōbilis nō dependet ē present ab omni-
pontiā Dei, sic ē pōt dependere: q neget Vī alens ē actualis, qua dependeat, sic ut pontialis
qua ut pōtis dependeat; ꝙ hec Vī alens transcentalis ē in vita in Creā pōbili, qua Creā in ēē ex-
istentiali actualit̄ dependet a Deo: q hec eadē ē, quę pōt dependere ꝙ pōbilis Judeat. Sic parte

UGR Biblioteca Universitaria

dura, q Cr̃e pobilé dicunt alíq Vepty ad Deu, ei hoc abstrano, do ad Deu, intelligentia-
tu, d abstrano Crea, na ad Deu, u omni pent, e talí Vepte é q Tau, u docet N, in t, dicnē 66a
para fa 2ª dico q in fundat in eé Vo, ex tali Cr̃e, q tu ineé deminuta; nec hic Vepte unque-
dit pobilé obtivq Creaty: 1º q pobilia, u pot cogna ad eo hunc Vepty etiq portant, q tu
pillun̄ subdunt omni penty. 2º q pillun̄ denomat Deu pen produce Crea, q tu illa Co-
gnen: q minime talí Vepte pnet ad pobilé obtivq Creaty.

Ad hic Vepte transcentalí, que Crea
dicit ad Deu ex dentfelr̃r dipsa Crea, e deor, onu Sectary Sentia d suo pcce ptoxe
quitn 2º, dutnē 1, ge 8, para ad 32 expresiait, q Vela ad Deu d'ni oni Cr̃e e ide r̃r d
fundato. Et sudet, q hec Vela nalis, de rencialit d'nit oni Cr̃e, mutuitaq, e in praticul-
tiu, u pot e sencialit en ab alio: q talí Vela ne aci talí Cr̃e, neq; abilla se para pert.
q nec ely quit abilla r̃r. Et hu ne zat Vao pro nra R: pobilas obtiva adoit pzt n̄ e-
pugnia extraty Vepty ad omni pentiq, n̄ actualy, t tu pentaly, d quy nalis de vet
z portare pro eau exitne. S hic Vepte ne pramentali, q ne in dicto pramento, aci pra
Crea: q pobilas obtiva in dirta V̄r e ab zati intrinsi Vepobilis.

Hinc observabis d aliquos
pro
quos requirit P. Martinus in meta dispone d, ge 1, para 3: pobilis obtivq n̄ dicunt
extrinsece ab omni pentia, que Crea ditituat ineé pobilis obtive. hoc expresse docet a
Ad. in 1, dutnē 43ª, para at hic dicit, Vbi nec het: Male igit Ockam illa pentia pone-
re q omni pentia in Deo ab illa pentia, que e pentia pasiva in Crea, d hoc n loquat
de pentia activa, a qua Deu dicit omni pens, e Vepte cui ut illa dicit pentia pasiva in
Crea: q pentia activa Dei ad producendu ne pentia pasiva Cr̃e ad producti, sed tale ma
aliude, omni pentia requirit ex sencialit in Creis del tali pobilas obtiva, aliude, q om-
ni pentia sit pobilas hec, q Cr̃e ab illa solu dicant obtive pobiles. Et vide, ma
omni pentia exigit, u tale tali de pentis pentialy, q ex repugnant tao repug-
nat Vela Vnde nec pobilas obtiva dependet ab omni pentia conexive, na obtive: Et
communo falsu, q Cr̃e dicunt obtive pobiles p Velaone transcentaly inclusa in praxy
pasti.

Hoc explatin ipsa actuali produone, q quia Cr̃e sub dicunt omni pentia Dei, ma
let Deus ut q Cr̃e nequeunt denomari actualit producty in dependentia ab omni pentia, fa-
sus q denomen ta producty ab ipsa omni pentia, p obtiva a Velaone intrinca Cr̃e
tata ad Deu: q mili let, u Cr̃e pobiles obtive denomen exagat u tale ipsa omni-
pentia, at nec p requirit ut tuere Crea ineé pobilis obtive: Imo dicit d quy Creati-
ei, scilicet, omni pentia denomari extra re potenty producere Creaturas a Velaone transce
ntali in ipsu re pecta; Vade, q d omni pentia sit Deus absoluta, nulla q Vepty p ar-
tan ad Crea, u denomet pen producere aliquis Vepty exigit; sed in omni pentia q

UGR Biblioteca Universitaria

illius incapaxe: q hic respectus solus debet poni in Crea: hoc declarat in ipsa te parali producone; nam omnipotentia denominat actualit, et in sua pore Crean extrinsece, q talis denomao non provenit ab aliq relaone, vel fa de novo addita huic pontie, sed ab ipsa relaone actuali Cae, et rata ad omnipotentiam, sicut in pariete visso, qui denomat talis a visione intrinsece inhaerente in potentia visiva, et ad ebt de rata: q similit discurrendum e de omnipotentia respectu possibiliu.

ART. 2.

REPLICAE SOLVUNT.

Arg 1o: possibilitas quimerae e possibilis: q ab ipsa quimera dicitur. Pet Doa: quimera nullo mo e possibilis. Probaur: si talis possibilitas non eet possibilis, eet impossibilis, q n datur medium; si n possibilitas quimerae eet possibilis, ipsa Quimera eet possibilis: q k. Probur mea: ideo Pni e possibili, q eius possibilitas e possibilis: q si possibilitas quimerae e possibilis, quimera eet possibilis, sicut ipse Pnus. 2o: possibilitas Pni, et quimerae essentialit distinguunt, sed possibilitas Pni e possibilis: q possibilitas quimerae e possibilis: Nunc sic; si talis possibilitas e possibilis, e etiam naria: q talis possibilitas exit q naria existens. Pur haec ultima Doa: tunc q ne ras n existens sit tripl i catorum: tunc q neras, + nequit n existere: q neras n existens debet existere. Pur haec Doa: q sicut neras existendi e praesens Conexio alicuius existia, ita neras n existens e praesens impedimentum existia alicuius: q tale impedimentum debet eee q praesens, et existens naria; sed nihil dat narie existens praeter Deum: q Deus eit fa possibilitas possibilium.

Int enim pro Vnge mihi hoc, et similia argumenta, potius ad terrorem et terrorem studentium excogitata, qua ad solidam veritati indagaonem; nam si serio, et paulatim examinent, nihil roboris distincte apertum eit, et solum in vocum, et terrorum varia reflexione + suum splendorem mittit, quo petitatis vero, quo illud: possibilitas quimerae e possibilis: q possibilitas huius possibilitatis e naria, et a Deo identifata, sicut arguunt de possibilitate Pni. Nunc sic: q possibilitas quimerae n identifat Deo. Pur Doa: quamvis licet Deus identifet possibilitate Pni, minime Pno possibili: q licet Deus identifet possibilitatem possibilitatis quimerae, minime talis possibilitate, quae possibilis denomat, sed nae, Cum possibilitas Pni n identifet Pno, et possibilitas possibilitatis quimerae identifet ipsa, nisi petat principium, et dedat prolati X. 2o hic modus arguendi finem n habet, ex illo q sequit processum in infinitum, q sic ostendo: possibilitas quimerae e possibilis: q datur possibilitas talis possibilitatis: Progredimur nunc: Datur possibilitas talis possibilitatis: q possibilitas e possibilitas talis possibilitatis, et sic usque in infinitum, et nunquam aliquid deliberant.

Nunc ad argumentum Resp o distinguendo an: possibilitas e possibilis native, Ideo an, positive, nego an, et Doq, q idem ipsissimum Verifat de quimera; sicut enim de tali possibilitate Vnge dicere, q e possibilis, ita de ipsa quimera

9

Vyé q̃ pobile é, quimera é; pobile; & sicut ista eta, sa quimera pot exister, ita etiã hec: ẽ pobile quimera Valet existere: q̃ Italia é pobilis si quari pa electua ẽ pobilis tribuere quimera, mirũ, ane ee, q̃ Italia é pobilis possit existere & hoc de quimera an possit Veri fari. tunc q̃ in pobile requirit existia, ũ quimera talẽ tribuat denominacionem in subto denominato talis existia in requirit? Exhis pot soluo ad 23: ẽ pobilis Pa é quimera dupliciter sialis, sicut ipse Paul, Dipsa quimera: & dupliciter: ẽ pobilis Pa é pobile tunc Veri fatiue, tunc existentialis, & de existentialiter, no. Itaq̃ pobilis Pa nec Veri fatiue nec existentialiter pobilis dat ẽ ppõ a primam: Pure ẽ pobile, ita minime falsa, at ẽ pobilis quimera, ũ diximus, licet non det existentialiter, nec posit dari, pot ẽ Veri fatiue, q̃ Vyé dicere, quimera é pobile.

Ex quo etiã pot soluo ad probacionem minoris subsumpte: nec ens natura provenit a pa natura existente, at nec ens existens minime aliquo ẽ predimento pa natura existente, ẽ potius aliquo ẽ predimento intrinseco inuito in re ẽ pobile: Vade dupliciter: q̃ ẽ existere natura intrinseca potius Vyé & Veale, non pertinebit requirit aliqua pa potius, aqua talis electus proveniat, at ens natura non existere sit electus merce nature, q̃ pa potius exponit? hoc pot ex ẽplo; licet ens ũ patre sit alterius exigat pa potius talis tribuere electus; Cetera ũ patre non sit alterius, minime requirit pa aliq̃ potius q̃ repugnante patre, & repugnante alteritate é Vyé dicere patrem alterius.

Deinde Capio q̃ quamcũq; non existens sit tale ẽ plicatorium? q̃ natura non existens non sit tale ẽ plicatorium, ne ẽ pobile é natura non existens, & natura Caret existia: q̃ nec nec non existens tale ẽ plicatorium. Et ex hoc ẽ positu arguit evidenter requirit. q̃ nc Ostendo: Si ens nec non existens sit tale ẽ plicatorium, ide, nec non existendi nihil ẽ ficit, & Veale ẽ pontanus ẽ plicat: q̃ dat aliq̃ ẽ pobile, ad cuius ẽ pobilitatem nihil ẽficit, & Veale, ta quis pa existere. Preterea Joa: ẽ pobilis cum dicit ẽ pobilis nihil aliud ẽ, quã repugnia tantum: Ide nec non existens sit tale ẽ plicatorium, & ad hanc non requirit pa aliq̃ existere, q̃ nat nec non existere: q̃ & Dñi hoc é Vyé in hoc ẽ pobili, quare non in alijs?

Vta quę dicta sũ in hac solucione melius intelligat, notandum é Dari pobilitates ẽ potius, illa scilicet, quę entibus potius, & rebus existentibus Capacibus Intrinsecã naturã, quę valet accommodari entibus naturis, ut sũ Caius, & entia Varia, quę alique quadent pobilitates, q̃ entia Varia dat Caio altero mundi. hec pobilitas pot aplicari ẽ pobilitatibus, & pobilitibus, q̃ q̃ dicat pobilitatem ẽ pobilis quimera, quimera ẽ pobilis, Vyé ni ẽ pontanus aliquando existentia Veals nec actualis, nec pontanis ẽ potius Caio existentia: Sicut q̃ diximus, entibus dat ẽ pobile, ẽ preter hoc entibus Varijs tribuit aliqua Varia existentia extrinseca, Vyé exi-

UGR Biblioteca Universitaria

sha abintu facta, & in te repugnan, sic pari formi q dicimus, possibile, & possibile, n
a cimus, q & possibile sit aliq existere, & veri existere sit q vere ea repugnan. In
Recolendoque, q supra statuimus, nimis stare multotiens Veritativus alicuius ppu, qui
tale Veritativus aliq quadeat existia Va, & Real, sicut in hac, Pus nexistit cuius
Veritativus & ipse Pus, & existia orbatus, & ipsa Causa existe Pri, quis nexistit pot
nus sit defectus existis; sic adcendoque de hac ppe; & possibile quimera & possibile, quis
& va, n q tale & possibile existat, aut possit existere, & q dat Verar nulla ppe, quimera
& possibile: Et quare dat hec Va: q quimera nec, existit, nec, existere valet: ex
quo dant Veritis tali ppu, & possibilis talis & possibilis, nihil aliud &, quan dant possi
lis ponus quimeras

Arg: Possibile & possibile sit aliq deitate & absolute naziq: nihil
distus a deo & absolute, & deitate naziq: q nihil distus a deo & possibile & possi
bile sit deus: tum mior: a one distus a deo & eo ipso & perfectus, & stingens: q &: q sit possi
bile & possibile sit aliq naziq exuni indistus a deo. = Resp arguendo maq: &
aliq 2mq & mee diminuto naziq, do, sit aliq ficus & mee, & plit naziq, nomaq.
Valit: possibile & aliq ponibile & pen existere & do: & aliq actuale & existenti
no maq; & de quo mig: nihil distus a deo & absolute naziq in se diminuto, &
possibili, no mig, mee fico, & existibili, do mig, & no do: Ant probationis negando dis
quendo &.

Arg Cis in Pus indeitati Valent; & in Pus pure possibilis, & in Pus actualis
& existis: In 1a absolute naziq: in 2o omino stingentes: In 3o aliq diminute &
quasi intranalis, & aliq pontiani, & sic de quoni argumento, & q possibili: In 2o
q ficus & existale, in quo Pus nera, non Cis q ne nera, nec existat, sit pons existere
stingent: ne nera tunc data mee fico, mee cogno, & diminuto. In sup ad huc hec
nera & participata, & ab alio dependens; partis ens provenit a deo, quan a cua enti
ente nania cogniente Crea; partis a pians intrinseci ibrius Cis taqua a Vae, & Caa pali.
Sicut ipsa Crea stingens existit a deo, taqua a caa & existente, & stingent & perante,
& ab ipsa existia, taqua a Vae pali. Nae ne ppo: Dew e nania possibili Creatu dis que
ndae: extrinse, & Recheti: do: intrinse, & p, no. no

Arg 3o: Possibilar Pri nequa distui nunc ab
eterno natio dat: & Pus n dat natio ab eterno: q possibilar Pri ab ipso Pro dis quit: Pla.
ex Vi dei Cata; q illud natio dat, q n potest deesse: & possibilar Pri nequit desinere esse: tunc:
q hec ppo, Pus e possibilis e sterna & natis Veritis; & nis Var actualis exigit aliq actu
ale, in quo tunget: q hec ppo exigit aliq actuale natis & sterna: q nihil Pri e Veri
fativus illius. & huic obiectioni facile occurrit ex doctrina s. Ds. supra ponta qua

UGR Biblioteca Universitaria

diximus. Verbige n. s. phere che, valig alienari alig de Veritatig, valig diminui
Vae prat advench. Exquo dr quo mag: pobilar Pri abstenere inee existendi, p.
mblit, no. inee diminute, 2mq, ido mag, & dr quo mig: Pur ndat abstenere inee
sublit, ido, inee 2mq, nomig. ido.

Ad 2m dr quo pps: Pure pobilis e steing Veritatig to
ly e absolute, & sublit, quo pacto signifat ex tra, no ysto diminute, quo pacto si-
gnifat ee diminute, & poxtat ponig ad existendu, ido, & dr quo mig ionis Vae
actualis dele existente exigit alig actuale, ido, omis de pure pobilis exigit alig ac-
tuale, no. Itaq Veritatig Cuius ng pps elevet dari, eo mo, quo exigit atali pps:
quare si de subito afirmat alig pratu fieri, & reale in primu, exigit, q tot u Veri-
tatig actualit existat, ad hoc hac: Pure e alius, Cetung si pratu nexigat ex tra, sub-
ti, statim Veritatig, quin in subito aliqua Vae exista especial: sicut nec pps:
ponentes Cognitu minime ad hoc Deitg exigit existig, tomen, sunt existentes
nalis, scilicet, in Cognione. Ita in proposito hec pps: Pure e pobilis, & pratu pobilis
nitu tui, e actuale, & diminute, & inconale, ut Vae, & eius Veritatig del, nexi-
git, q Pur, & alig Pri del abstrahi, & dare, q in mente Divia existat, in qua repre-
sentat habitudo nata ad evenu, & existendu.

Arg^t: pobilar nata Pri stat Totali Causa
Pri, q pobilis Pri absq duquil Pur Doa: in mu identitatis Pri Valet Jungi Pri Causa, po-
bilis Pri Jungit Ipsius Causa, q. Rsp dr. an: pobilis Pur Causa tui existentis, & do an,
u potenti existere no an: u actu Totali Causa actu, Ido, Totali Causa ponit ad actu no e
dr quo mig probatis Vide dictu. Itaq Pur, u pobilis e de alig, pro tali q apani pobili
e secundu q de alig pen existere nec alig existere, q stat pobilis sine Vae, sed tali exista. In-
sup e aliq de minute ab intu Divo, nunc ts effectu abonis ponitur Vide Pri pobilis Jungit
Causa Ipsius u existentis, n. Causa Ipsius u pobilis, q se Pure e alig ponitur, hec q
alig ee 2m q.

Ad 1m mo: Celebri arg uto de Veritate ppu nariatis: hec ppo: noe Valet, Pure
Pobilis nata q e in mutabilis Veritatis, sanis Vae actualis exigit alig actuale, in quo fun-
det, q Vae nata tali ppu alig nata, & actuale ex parte: Nam res, sic hoc
natus negatur ee extra talis ppu q ine stingentia q, nec habitudo int illa q, extra stin-
gentia q, habitudo stingendi exit: q nihil de se actuale e fundatu talis ppu praeter Deu
qui solus natus e. hoc arguit Varie sol. vi ab AA: Ocam Colbel 3 oq 2a, q ani dicunt,
nulla dari Veritas in mutabilis, e nata, nisi de Deo, quare docent, q omnibus habitu ani-
quitatis hec ppo est falsa: noe al Vae: & hic dicendi mus Durandellus, q alias nulla vera
daret ppo theologia, hec sola verificat prosubto Deus, alius Creatus, alius assumptus

UGR Biblioteca Universitaria

Veritée ee in Immutabiles Verbiue ty adintry Divy, e in nullo alia inty ee in Imutilla extra, ita Deus docere Divyta pax. 9 to art 3 ad 33: Sic hoc placuty etiq duplicet: 9 etiq Veritas Angelice eens naiq 9 eterna Veritas y Deo Cognant eternalit 9 ibi in Imutabiles sint.

Secundy ita q ao bie, hasper ee in Comutabile, 9 eterna Veritiq a pre henit 9 quilibet inty. siue Creatu, siue in Creatu extiq possibile e, q n Durgat natia habitudie Conexio in illa, quare in his potius n exprimit aliq actualis vendi, nec Verbuie, supponit de tale pro aliq positu extra, Du Deoni, v abonibus abstrahi. Inde sensus huiuspii hae al tale sic e: ho possibile e al possibile, ho futurum e al futurum, ho existens e al existens: Vy not e, q sicut lando de possibile, u dicemus 9 sequenti 9 proveniie a nad intrinca ipsius Cty, sic ibi vê, v extrince abinthi Divo, ita similit natia Varii aliq pty 9 proveni ta natia habitudine extranea, eterna assignat vê, de quai effectue abinthi Divo, aquo 9 Cognunt 9 producunt in e intelligibili.

Hoc elegant 9 datis Subtilit explat D. laudatus in 1 dist 38 q 9a 2a ad 33, in quo pro explicaone magni P. Aquinat lib. 1 de Trinite, Ce 15, Ver hec net Verbaque natia Veritibus, Vbiq Scriptis, siue in libro lucis divy, que Var dicit: Sic D. hanc doctrina elucidate 9 dicty 15 dico, gonia inte ligibilia actus intus Divy, hent e intelligibile, de neo omes Veriter de se lucent, ita q intus intelligens ea 9 Virtute eoy intelligent Veritee natiar de ey, Vident Tnec, sicut in obtio litras Veritee natiar: illa a in quaty, 9 obta 9 ita intus Divy 9 Veritee 9 p mensuio exemplaxi intus, scilicet Divo, de sin Comutabiles tas, e natia, 9 eterna 2 mo quae eternitas e 9 dio existenti, sic illa n hent existia nisi 2 mo, 9 Paulo post: q intus Divus Thomas intus Veritee, quamlibet, sicut dicit illa auctoras Augustini. 9

Ita q, in hac 9 qua solita subtilite explat D. quomo Cognant Veritee natiam in lucis eterna, n q ad alias Cognenda opus sit aliq illustrao Dei, q scripte eternalit in libro lucis eternas quae e intus Divus. Exeo ey, q in hoc libro scripte sug acceperunt intelligibilite ab hac sensi ipsa, quae e ibi a Cognio Dei: Da intus Creatu nequeat 9 Cognesce, quae ante a Cognocchanaq, fuerunt Cognoscibiles a Cognione Dei, intus Creatus hae Veritee Cognit in de lucis eterna. Inde, q tales Veritee Cognant 9 scribant in libro lucis eternas pro veni te feciunt ab intus Divo; Vy q tales Cognant 9 scribant 9 a q ad a nad e 9 proxy mory. 9 n possunt tales scribi e Cogni, quare 9 deiudicat D. intra para 9 a hoc: ts D. posuerit intus Creatu in illa 9 positis ab ex mentis, hoc Vide tur ario dequi nad mory, quae et ex intus Dei Causante illas tris in ih ipsis intelligibile. Et hoc 2 bugnat fa- dei, qui tertante Martio assignat pro veniie Veritis pty nad mory a Divo Volate. hoc falsum 9 Polar Divo dolue Cad Veritis Angelicis. — 9 ita Celebre — Num ab aliquo primi- pio oriatur Veritas loga posibilis — Astur Iue — Sensus Questionis a p exitus, aliqua statuunt, Sententie referuntur, nostra ponit, e fundatur.

UGR Biblioteca Universitaria

24a

CELEBRIS

NUM A BALIQUO PRIO CREATU ORIATUR TERMINOÇA POBILAS?

ARTUS [us]

SENSUS Qis APERIT, ALIQ STATUUNT,

SENTIE, REFERUNT, NRA PONIT, et fixmat.

Vt sensus q[u] p[ro]at p[ro]gnat e[st] p[ro]. dumú n̄ p[re]cedere Ꝺ Caá intrinca, e[st] tali pobilitas, q[uo]d nulla alia ar̄ gnari p[ot]. nisi nãa intrinca Vel pobilis, aqua Ver[e] p[ro]hent n̄ applicare Ꝺ dictione, Vnde q[u] p[ro]. q[u]ezit de caá extrinca e quasi efficienti, aqua n̄ gnerat tali Cas Exsuggerendi cent pobilitas, q quos dumú adhuc suposita Veali identr̄ habilitas Vel pobilis, cuiuet ú p[ro]. sin ipsa exitia actuali Creatry, nq a liude q[u]erere, num Vao p[ro]. tali exitendi. Vt identa ta p[ro]. actuali, Ꝺ aliudin q[u]erere de Caá extrinca, seu efficienti tali exitig. Atteni, optime exitig identitati Ꝺ rerum actuali, eq neat cas efficienti sui, q̄ne exitia ar̄, vel abalio. Similit stabilitq pobilitas identificet cum Ve pobili, etq ulteriús q[u]eratur de Caá extrinca, aqua tali pobilitas originetur: Vao p[ro]. tin p[ro]. p[re]sentem nali, q[u]e[st] n̄ p[ro]ant ex alio, nec ex altexistentia q[u]a p[ro]. intrinca, tamen n̄ dicunt nalong principii extrinci, ingpe, Cas efficientis.

Notandú e[st] 2[o] q[u]. n̄ mouet Caá fica Vel Actu tali, p[ro]. ly de Caa, p[ro]. ú q[u]e ac Vel actu, p[ro]. ly seu origo alicuius. Ꝺ rerum, pobilis, n̄ p[ro]. hibig Ꝺ Veale ponat̄ in Vel existentia q[u]erere de Caa Vel, et actu q Vel actualitate, p[ro]. get in p[ro]. sui actuali alicuius Cas Actu. Ex quo dumú ly tal de Vel e p[ro]. quasi extrinco, quo etiq pacto nedu q[u]ezit Valet de Caa pobilitis, etiq pobilitis, non ú p[ro]. q[u]ezunt de caa efficiue entitati, Ꝺ certe Ꝺ ente tali, nec actuali, nec pobili, aliq Veale sit n̄ dubitat de ua Caa efficienti. Vnde sensus q[u]e[st] ante Vao p[ro]. Vadix pobilitis, Ve pobilitis extrinca attendenda sit, num ex parte Dei, non ex parte ipsarum Creaturarum, ita q̄ indepent a Deo proxime heant Vel sua pobilitq.

UGR Biblioteca Universitaria

Notandu é 3.q dicty Valde diversu é inquirere, an pobilas Conectat Deo Jan
Del aliqua Cáa pobilitr: Pro ne Dunt, de 2.o é duviu, nq let pobilas Conectat Omni pontiá
Dei: tagua Dro sue pontie patus, te omni pontia n Vllo mo é Cáa, nec priu pobilis inectatiu
q: inquit D.S. in 1.o dict 3, ge Inca parat hic dicit Te producci inee intelligibile Te produ-
ci inee simplit, Dicet nect peculia pontia qua Deus dicet Omni pens: in tie pulla pontia qua
est Omni pontiq, Dera alia a Deo 1.o pobilis. Et Vao q omni pontia tantu Te dicit Te inee simplit
Dei pfecte haxum é Dera Causa effectu: Te autem pobile non sunt in tali statu Te Se-
dum inee cognito Te diminuto: tunc q: Omni potentia est Caa pobilitr, si est libera, p maria, si
Te Cas Dtu dunt cent pobiles, quod falsu é: si Te: ergo Omni potentia esset Causa naturali,
Deppa
Dec sa tie Creaturaru, in aliquo statu, getiq é a Verite alienu.

Nihil deest

Martinus

Hic incipit. Dupaone 8 q es 5 arto 3.o, distic 2.a arit 93 solu procedere de pobilis
loga, nã de obliua, q hec sumit de omni pontia: Hic mo loqui é incptus, q: notavi di-
uo é ee prius, Dreluti Caa alicuius, Dalius é ee eccnsialis: exigitiu, Dconotatu abalio.
Omni pontia nullo mo é prius pobilitr obtiu, Te tuu existitiu Dconotatu, cui pobila
Creatu obiecti, Dsubiecti. Unde cadu exit Caa pobilitr obtiu, ac logi, nq Te pobila
obtiua fundet in pobilitr loga q Verbiu: q radicat in sua radice, exit etia prius, Dime
diata pobilitr obtiu, seu relative: sicut agens producens fundatu, q etiq Caa Dela mi
mediata ex nãa fundati, aquo exit Dlao. sic notatis.

In hac distic 2 Dscus sentia: Te nodi-
net loga pobilitr anullo exiri prio, q illa Creatura ee hec: Ita acuti imus Pantuus
alicqua plures. 2a propugnat, loga pobilitr exiri ab aliqua prio extrinseco, Dentiq,
Creatura ee logi pobiles principiative ab intu Diuo, Te ex sipsis: Ita D.S. pluribus in
locis, quos sequunt Sabr Martinus, Dlucidatores scoti, q: adhzemus pronio captu. Pgo Te
Varios Dei autoritatibus: nq in 1.o distinct 43, parat allit dico ait, q Ver. producta abi-
ntu Diuo in ee tali scilicet, intelligibili in 1.o instanti, nec sic pra ee pobile in 2.o instanti.
Te eadu parat portadocet: Necessu intus Diuu é pgere a Dao pobilitr, q: nihilo,
q: exhoc sequeret, q pgere a Dao pobilitr ee tu intus Diuu, hic quemcu a exit, pobi-
le pgere a Deo. Te eadu distinct arit adocet, q Verbum ee pobile ac Te, pualiter q
ab intu Diuo: Te q: deducendo ad Te prius extrinsecu intus Diuu exit illud, aquo é Dao
pobilitr in lapide. Tadu int, distinct 3, ge 1.a, parat ad Te ait: q intus Diuus producit
ista actus suo inee intelligibili, Dactus suo dat huic obta ee tale: Et paulo in fra: q in
tus Diuus in quatu aliquo prior actu Dolatu Diuu producit ista obta inee intelligi
bile Verbu tuu, Dde ee Caa naturali.

UGR Biblioteca Universitaria

25.

Ex hac doctrina sic Dabor Scotus Vasq: Xa D.S. 2a caa, alia extrinca, alia intrinca; et a quasi effectiva, alia fatalis, qua indis pervalit Deus ut ad posse Verum; q ex D.S. nulla potuit salvari absq hac 2a caa: S Xa Scotq prius extrinca, deinde intrinca effectiva, potuit e intuitu Divino dare ee intelligi de Verbo, Deus intrinca Spiritus Sti pratu intrinca Verbi: q absq tali productione intuitu Divino non dat potuisse natura Deus Verbum: Intuitu Xa Vasq D. mentis hic ordo observat int caa efficientq Spiritus q let quilibet sit prior in suo ordine priorita e caa effectus, qua fatalis q hec sua ee accipit ab efficiente. S intuitu Divino sic het quasi caa effectus potuisse, Deus pratu intrinca quasi caa fatalis, q prior e productio Verbi inee intelligi ab intuitu Divino, qua potuisse fatalis Verbi: q hec non possit intelligi ante talis productionem, q arguit D. Perez; nec ante illa progressus ponit potuisse Verbi Remota, ut Portius intendit. no

Explat hoc exemplo: sit hoc ut pariet sit alvus? caa Deus, Spiritus, sed ut, ipsa alvus Vecepta q caa efficiens, sed ut, agens tale producere alveum. Quare huic interrogasmi: quare Pariet alvus? 2a Verbi pit, q agens in illo produxit alveum, q q pariet inse Vecepit alveum. Sunt sicut hic ante actionem efficientis nulla Vao fatalis Vepenit in pariete, ut sit alvus, ita in proposito ante productionem intuitu Divino, qua Deus productit inee intelligi nulla Vao fatalis potuisse esse in Verbo Vepenit. Deinde Xa D.S. in 2o distinc 1, ge 2a, para ad 1m argum: potuisse non fundat inee in phis q ee exhale, q hoc dicunt, Deus potuisse natura, sed inee cognito, et diminuto: q Xa D. ee diminutus, et cognitus, q Verbum tui fuit intuitu Divino effundatus, ut det potuisse, et quasi Vesultet in Vepugnia extrema; sed q hoc indurentur in prius Scoti, quomo Scotq defendere possunt, q potuisse antecedit Cognitionem Dei. no

Recobitat si dicas D. Perez q D. int distinc 6 ar 1 ait: q Vao, in reducitur ad aliq, quare hoc in Vepugnat ee ea q ho ex ho, et hoc sive in Verbalit, sive in intuitu Deceptus int: hoc modo, q exponere D. loquit de Vao fatali potuisse, et hec provenit a potuisse intrinca Verbi potuisse: Unde dicat Vasq, q in Deo Verbum ducit ad aliq Vao fatalq, sicut q ducit distinctus Verbum Volet ad aliud pius extrinca ungere, intuitu Divino, et hec Vao extrinca, et quasi efficiens, que precedit Vao fatalq, et intrinca: hoc sic fallax, D. exponit in epsis met Verbis, dicendo, q ho ex homo in Verbo, et intuitu Deceptus bibit: q ho sit possibile ho provenit a Vao caa efficienti, et q Deceptus sit talis exit a puncto Divino procedente hoc inee intelligibili: q dum D. caq fatale potuisse assignat in potuisse hoc sic suponit, et presuponit actionem Caq efficientis, quasi producentis hoc inee intelligibile, et cognitum. no

Secundo

UGR Biblioteca Universitaria

Hec ma̅ abstat, q̃ oponit 2ª P. Perez in hunc mũ: N. fuit aliq̃ possibile q̃ incogn̄z a Deo: q̃ nec aliq̃ ē possibile, q̃ cogn̄z ab ipso. = hoc arguitur ꝓbat ipsemet D. dist. 43ª ē tata Dª vsecentes omni ponitia ee Caꝛ ꝓscia possibilis: q̃ não possibilis, arguit D. seu q̃ possibilis ozit ꝓcee anaone ponte in Deo; na sicut ait phus si hee pulmons ē Caa respizandi, n hee pulmons ē caa n respizandi: = q̃ ꝓhoc arguitur ex ea Vidzet Dª ee Cogn̄z possibilis a D. propugnatu, sic ꝓbat sequenti ratõe: Nec aliq̃ intur Divus ē ꝓscia Vao possibilis aposita nihilo, ide, q̃ possibili, tunc teneret arguti de caꝛ ꝓscia in a ad maone, d maone. Et porta Deludit: Vao repugnis ꝓscia q̃ possibilis ē ex fal bus fali bus eozu, qua repugnia 2º hent pintu Divu, n ꝓscee: Exq̃ arguitur P. Perez nihil Deludit, q̃ eni ao possibilis ex possibilis caa Deuxat d in pus Divus, d ꝓbata intrinca Vesz ut mple arguit, hoc ē Cogn̄z a Deo: q̃ possibile: Nec Dª hoc ē q̃ possibile: q̃ incogn̄z a Deo: q̃ cognio Dei n ē ꝓscia Vao possibilis; in ut ē Vao d nis ta possibilis, qua ex possibilis, quare ꝓscia Cognio Dei nec Sufiens ad possibilis, ne q̃ ad q̃ possibilis Sulteatus requirit Vao fali ro repugnis, un repugnis.

Deinde Dª Pontius sic arguit: ee diminutu q̃ Scotus tribuit Creis possibilibus provenit a Cognione Dei producentis Creaꝛ nec intelligibili, Cogn̄z: q̃ tale ee n ꝓt intelligit ad cognionẽ Dei: q̃ ee diminutu q̃ Pontius ab stuit longe diversu ē a b ee diminuto a Scoto propugnato: hoc pet, q̃ ee diminutu Pontii ꝓscit ponit ad intellecone Divaꝛ n ozit ab uta Divo: ee diminutu Scoti ab intelleone Dei a prouenit: q̃ multu distat hus ab alio. 2º in hoc ee diminuto Xª Scotus stat possibilas remota Creazu: S 2da Scoti hoc ee diminutu ē post intellecone Divo: q̃ 2m Scoti possibilas remota n Dni possibilibus anteintelleone Divaꝛ: tandẽ hoc ee diminutu Xª Pontii ē medius int eus reale, d Vasmo ab ipso explato; s ee diminutu Scoti ē ti q̃ Vas, d inteonale: q̃ ne Xª mentis D. hoc ē diminutu.

Si forte dicaꝛ ꝓ Pontio q̃ Scotus in 2º distinc 1ª, q̃ 2º ꝓbat quattuor adductis hec hiet Verba: Nihil enis Creat, q̃ prius habuit ee intis, d Volitis; d inee intellecto fuit possibile: Et tunc fuit quasi in ponitia propinqua, ꝓ ponit ee ab omni ponte, d ponit inee ꝓ phit q̃ Xª D. pactu Divis Cognente Creaꝛ ut q̃ soli Vel piunt possibilis ꝓxima, n a Vemota q̃ ꝓtale Cognione Creã ē eni ꝓxime ee ab omni ponte. S hoc nihil facit Dª nos, q̃ n amus q̃ Cꝛ pintu Divis illas Cognente d producente inee intelligibili Dª tuant ꝓxime potente haꝛe actu Creaonu, d ee ab omni ponte; S potius a fit mamus, q̃ tale intus ē oziginale d radix possibilis nostꝛ Creazu; q̃ tenuimus Dcedere e, q̃ ante tale producons alia possibilas nãa, d tale Dniat Gen, d tali actu producente inci ꝓbat tale possibile, q̃ ipsemet D. citato loco docet his Verbis: q̃ Creã producit inee intelligibili n de aliq̃ ea simplit, nec 2mq̃, nec possibili expatetur: q̃ ex Dante tale producone n ponunt Cꝛ q̃ nec aliq̃ ee simplit, nec 2mq̃, nec nec aliq̃ ē possibili

UCR Biblioteca Universitaria

IX

21. ex parte sui; q nulla p̃cedit, ꝓ supponit. ∾

Hic notabis quia Catholice Doc. in discurrendo se gerit, q̃ quatꝫ dicat tunc ab oppione Ponthi, tunc a Columnis aliquorũ ꝓ timere ꝫ ponit, q̃ minime, sed licet diminutꝫ, e cognis q̃ Cꝛ obtinent ab eterno, emendicatꝫ, e dependens pura ita Deo. Pueꝫ Vae: Cꝛ pobiles fet suq̃ heant pobilitꝫ ex se ꝓ ita quia aca q̃ alilla non obtinetare ꝓ, inde pent ab alio ingere efficientis: g̃. Pue ans: Si Cꝛ heant suq̃ pobilitare, inde pent ab alio Cꝛ pobiles inee talꝫ dicerent ens ae; ſ Cꝛ in nulloee ponunt dicierens are: g̃ Pue maox: ens q̃ ineo dꝫ gere, in quo tale dicit, q̃ ꝫ portat naonꝫ pue extrinci dicit ens are, Cꝛ pobiles in alio vo sensu dicunt ens: q̃ ſ in nullo sensu gere ꝫ portant naonꝫ pue ens unt ens are. Maox Videt Certa, q̃ ens ꝓ Intrinsi ab alio ꝓ dependꝫ a prio extrinco: g̃ naonꝫ talis pue ens itare: Maox Init admittit tunc alꝫ, tunc a Tertiꝫ. ∾

Hunc sic; ens Verbale, de exis tale unites ab alio ꝫ portat dependꝫ actualꝫ a prio extrinco, seu causa efficienti: q̃ similit ens nomale, unit, nario deveꝫ portare dependꝫ actualꝫ ab aliquo prio extrinco: g̃ n Cꝛ in stu pobilitꝫ nariꝫ in aliquo vo sensu dicit ens, devet assignari aliq̃ prius, a quo in tali ee dependeant. Veget, placet pue Da Ponthꝫ: Cꝛ pobiles ab eterno aliq̃ ee saltꝫ diminutꝫ obtinent: Interrogo nunc; v hoc ee ex parte patis, inde pen, v n: Si 1ꝫ: g̃ repugnant Cꝛ e Pue Joa: Cꝛ in oni stu ee ꝓfecta, de oviant Crea, e ut alis dependꝫ: g̃ quodlibet ee sive Veak, sive diminutꝫ sic in depens repugnabit Cꝛ. Si 2ꝫ: g̃ devet assignari aliq̃ prius, a quo tale ee dependeat; ſ nullus, nisi infin Divus: q̃ x. ∾

Respet Ponthi, q̃ de Vae Cꝛ dumtaxat e, q̃ sit ab alio quatꝫ ad ee Veake, placet q̃ ee Veak existꝫ minime ad quatꝫ ad ee diminutꝫ. Da q̃ Deus ab eterno dnit Xa Ponthꝫ aliq̃ ee actuale: g̃ hoc devet ab alio dependere: Pue Joa: hoc ee ꝓpꝫ Cꝛ; ſ de Vae Cꝛ e q̃ inoni ee cogitabili ab alio sit: q̃ non sit dependꝫ ab alio in ee existiali, ſ etiã exigit in ee diminuto pobilitꝫ: Patet: ee futurizonis (extꝫ q̃ ne ee ſ plus ee existiale; ſ nulla Crea het, nec haec pet ee futurizonis in dependꝫ a prio actuali extrinco, nec sufficit dependꝫ futura, saltꝫ in sentia Dei, e tanꝫ: g̃ let ee pobile sit tꝫ ee diminutꝫ, u Cꝛ repugnans init, devetꝫ portare actualꝫ dependꝫ a prio extrinco. Maox e admisa: Joa Pue: nariꝫ ee futurizonis het sit diminutꝫ, an repugnet Cꝛ actualit ꝫ portat dependꝫ ab alio, id sentia ee pobilitꝫ, let sit diminutꝫ.

Hoc aplius Pater x Scoto in 1o, distinct 8a, q. 4a, Vnica, patet ſ hoc ex Doctore Ibi hec Itanet Verba: Cꝛ sic in nullo ee, nec intra nec extra ē, nec sit ee, nec in ee existentꝫ, nec in ee essentiꝫ, scilicet diminuto, sive intellecto. Hec tota doctrina notat, quadruplio influxibus, Codicibus, et ut alis; sine Cometo omissa fuit a Liqueto, et taxtaxeta. Vꝫ Panthus in suplento ad comentaria Liqueti asserit, ab rigduvio ee Scoti ex Scripto Anglico, Dea exponit, et applicit ꝫ quatꝫ ꝓrius. Ex qua distinct, et Verbis citatis Scoti

UGR Biblioteca Universitaria

Pontiu Vag fo: Crg in nulla ee neg existig, neq diminuto, seu pobilitre nere ee; s scin ee diminuto eet indepens abalio intali ee dicerat nere ee: gk. Puamcor: g intali ee Crea e naria, alias intali ee indepenie; g g deuze, u eet nere ee? 2o xa pro Pontiu in suplemento Cre in nullo ee in s plit naziy, immo additg mais ad ruedy Videt' dicere, g eent sc naziy g ad ee exeniy ge gb tectius, quq 2m ee actuale ge ee s plit eany. Signa s plit naziy intali ee erunt tales p parti paong, dependtig abalio. tg dg sc ad ruediu re ponere Crear. inee 2mg s plit naziay: g ad ruediu exit, in ee diminuto illas ponere indepentes. ro

Dicit ex

P. Ioan Perez, g poset here actualit, het Crea ase ipsa, g let n ponit here actualitg ase ipsa, ase exig het pose ee abalio; Indebit, g let pobile ndependeat ob tia a Deo, n ob hoc e indepens a Deo, g Deus nec dependet, nec peit dependere; pobile vg, d ri u tale a Deo ndependeat, tz exprimit posse dependere, u existens. S Ia. Onis indepentia, quq e propia Dei Vepug nare Crg; s Deus n solg e indepen gadee existig; s etia gadee exeniy, n solg gad actu, s etia g ad posse: gk. 2o u hec pontia, quq abstruit in Crea fundat in alig ee frali, d propio ipsius n? S it 3: g hoc ee nazio exit de pen, d abalio, g alias nec in ee existig Crea dependeret abalio; ngone, g ei Ipetit in Stu pobilitr e indepens, tale quq exit ee ipsi Init en Stu actualitr: S 2s dicat: g Crea intali Stu nulla Ipetit entitinca pontia. Pua ba: g de illo, g nully ee het nec Vale precobtiuq, nully praty Certa Veritati Valet: g ri Crea abstruno praeciso oni prio extrinco nully ee frale propiq het nulla pontia ei Init Valebit: Idimus g, g poset here actualitg, het Crea ase ipsa fz, vig arem mu, g u hoc heat fz, Vequnt alig prig extrinco, a quo producit in alig ee diminuto. ro

3: si crea u pobilis fz, d pens here existig e indepens a balio, scilicet, Deo, deficiente ipso, u saltg praeciso Vemeret pobilas fralis, d intrinca Creaty; s hoc e falsu: gk. Pua mor, inqua e maor difras. praeciso intiu Divo Crear producente inee intelligibli, defrit ons pobilas fralis Creaty: g falsqe, u Crea pobilitg, d pens here existig Vemaneat Deo praeciso, u deficiente. Puamr: pobilas loga, u pet ex dictis e mus Iposionis factg ab intiu illustriuq, cuius tri n sphicant Ia dictuq, d Deo, n fallor, Vocat loga, g provenit ab intiu: g pobilas naziq loga exigit intiu, qui nazio p Cogniong extia Ponat; s nullus e intius nec ex creatu, nec ex creabilis, qui tale Iposiong naziq posit efformare praet Divig: g hoc praeciso gk. Pua mor: Ad tale Iposiong naziq duo Vequnt, d obtg, u ner eminent onia intelligibla, e pontia intellectiua comesurata tali obto; s totg hoc solg Vepertit Valet in intiu Divo, d in fito: g a nullo intiu.

Vrget: Producg pobilig inee intelligibli provenit a cognione Vtata ad pobilia; s nullus e intius, a quo pobilia poss. ri Cogni praet Divig: g a nullo

UGR Biblioteca Universitaria

posunt produci inee intelligili pzt Diuy. Mior e Dr. in 1, distinc 36, para 2do Xg:
Vbi assignat duas causas int intu Diuy, & Creatu: q ille producit intelligibilia inee intelligibili 2o: q ux exponit Siquetus hic, ante talg cognionę nullugee nec vale, nec intelligile, nec 2m q obtinent pobilitate ad produci 1o; q ut idem et explicat, omia pre intelligibilia fuerunt ab eterno de nesite producta ab actu intus Diuy inee intelligili: Vae, q nullu intus Valet Cognee obtu, nisi sit pzsens Vi, Driv inse, & salte dentu maliq obtu pcuiu, pecu, & mohong Cognat; & pobilia an sint inse Vi, Driv pzsentia, alias in nullo obto Creato, & Creabili posunt dtineri eminentialit? q a nullo intu Creato posunt 1o Cogni pobilia, & Doent nec producee inee intelligili; & solu pertribuere pobilibu, vexistentibu denomaong extrinsecg cogni.

Ex hoc infert, q intus Creatus n pet producere aliq obtes, vg, lapide inee intelligili; Vae: q intus Creatus solu Valet cognee obtu pzsens, & existens, vel exexistentibu: & si lapu Cognoret postqua ia fuit existens, talis Cognio neet productio lapidis inee intelligili: quia Mior pet: na quislibet Cognio e productio obti inee intelligili, & solu illa quę attingit obtu, ante qua aliq ee, sive vale, sive 2m q, sive intelligile propiu heat: na si aliq eet propiu suponat solu esse denomao extrinca; imo ch, si intus Creatus haret vi ad producendu lapide inee intelligili adhuc ab hac productione non posset provenire pobilis loga, & natia lapidis, q hec cognio neet natia, & de nesite nag, & Ithngens, & Doent, non posse in illa fundari pobilis talis loga, & natia lapidis, & tis pobilis Ithngens. Sua nunc illa maor, scilicet, si Cea u pobilis ta e inde pen a Deo, deficiente ipso, & pzsciso, remaneret pobilis talis, & natia Creatu: sic illa 1o: q nulla dependentia ab alio het pet p mere destructo omnia lia; Sua pzsce usa p intrince pobilis nulla dependentia ab alio het: q p mansit adhuc Deo destructo.

Ad pobilis exemplu, q tunc deficeret Cea pobilis, n q Deus aliqus influxus vale, virtualis heat in Creatu pobilite, & q tunc nulla eet Cea, quę Ceę ponit tribuere se, si plit, existentiale; sicut n ee Color, nisi eet pobilis oculus, nec eet filiaio, nisi pobilis Paternitas: & tis nec oculus coloriuec Paternitas filiaoni dantee. ad 3 Ja: q intus pobilis propia Creatu deficeret, inqua tis neet Cea, & pontia pens ea producere ad extra: & si sic, salte longo de pobili loga, & longe mediata, q deficiat, eog nulla sit ca pens ea producere ad extra: qa. Mior e expsa D. in 1o, distinc 36, para 2, & dicit infine Vbi ait: tis illa pontia loga absoluta Vae si posset stare, si pet pobile nulla pontia (intelligee productiua ad extra) ea Vespicere: Vae, q pobilis loga pzce Vae si nulla pontia Vi, Driv productiua Vespiciat, u pet in Deo, q pobilis loge dicit, et si nulla pontia productiua Vespiciat, nunc sic; & si Deus deficeret pobilis propia intrinca Creatu destrueret, u late supra probaui: q non pzsce q deficeret ca pens ea producere ad extra, & q deficeret ca intrinsecalit, ng pe, Deu zn intelligendo ea deficeret pobilis propia Creatu.

UGR Biblioteca Universitaria

Respet Joane Perez ingenii obscuritē oxe propio, q̄ inquolibet ente dat̄ intrinseca repugnia, alia intrinca, quę effectus hēt esse, alia extrinca, quę desumit ex parte ponti productive, ꝛ Xa aliquor̄ R. Scotæ 23 pabilitę duquit alią proma, alią remota: hanc sumit a Crea, illa includere virtute productiva a creit. 2xhr̄ Deludit, q̄ in repugnia intrinca, seu q̄ ad suppa, ē remota remexet in Crea, adhuc repugnante Deo minime ea in repugnia extrinca proma, ē q̄ ad efficacia q̄ pēt explicarj dir̄, in tpr̄a omni ponti Dei, quę repugnanti bus pabilibus remexet p̄ eo abstracta omni ponti. hec soluo plura Jhūet mihi falsa, ꝛ in 1m notate 3mo hic A. incidit in foueq̄ ponti de pabilite remota, ē proma.

Deinde mitto hunc A, eaq̄ in conexion̄ ponere int̄ pabilitę Creatę, ipsi Deu, qua in omni ponti Dei, ē pabilia q̄ nitallor, nulla ad mitt Scota, nequi Deu ponunt in conexu Creit, abstrahunt pabilia Conecta Deo: nq̄ Deus repugnę nulli realę includit ad Creat, nec illi in aliq̄ ee eget ad sui Distentia, q̄ one d̄ntię in Creit repetit, ut in pa decq. — Impugnat etiā hāc dicta soluo, nq̄ si sermo sit de pabilite obtinua, hāc cuius Crea loge pabilis subiect omni ponti Dei, minime stare pōt, nec proma, nec remote deficiente Deo: p̄ hoc: pabilia obtinua ē relatiua a dicens essentialit̄ omnę ad ponti producticuą; ꝛ nullus relatiuus ē pabile, ē cognoscibile, si cor relatiuum ē pabile: q̄R. Illiā Vidit Scota, nq̄ si repugnaret filiao, repugnaret quę Deo paternita in solo premio, ꝛ remote, q̄ hęc non relatiua sunt: q̄ nulla pabilia obtinua remexet repugnante omni ponti, quę ē tm̄ Constatur alteri pabilitę.

Vltrius si loquat̄ de pabilite loge, quę ē absoluta minime p̄ remexet Deo repugnante, nq̄ 2m D. hęc nulluo de dicat ad omnę ponti, quatenus hāc suppon̄it stare, et si nulla ponti ea repugnaret, q̄ dependeta Deo, tq̄q̄ abstio, ꝛ quasi caa aqua erit ee obtinuę Creatę: quę hęc pabilia posset subsistere deficiente Cognione ꝛ terna Dei tunc, q̄ pabilia loge in Creit si essentialit̄ ꝛ mere Conexę: q̄ deficiente pabilite obtinua deficiet quoq̄ pabilia loge; ꝛ repugnante Deo deficiet pabilia obtinua ꝛ ee loge: tadq̄ n̄ cabio quamo repugnante pabilite proma ponit remexe in Creit pabilia remota, nq̄ siue hęc rumal acaa extrinca, siue ab alio prio repugnante omni ponti, eet repugnans actui existq̄; ꝛ repugnante actui existq̄ repugnans ē omni pabili, ꝛ ponti ad tale actu alias quemcq̄ ponit. Inuict pabilia loge: q̄ dicendu ē, q̄ deficiente nulla pabilia in Creit remexet. 2a pars 1m ex hucusq̄ dictis infert, q̄ nō Clare bit in dicendis in 1a parte ad arguta. — arg. principalia sol.

ARTus 2us

ARGUTA PRINCIPALIA SOLVUNTUR.

Arg. 1: Creę pabilia nihil sint q̄ ens egent alio prio extrinco, a quo dependeant. Nēs

UGR Biblioteca Universitaria

é Cxtiq̃ q̃ cxq̃ pobiles nñ actualit Cxq̃ ẽ ponunt ee, nec actualit a balia, ẽ ponunt ee. Joa Puix: q̃ nihile nullius cag influxu indiget: q̃ nñ Cxq̃ pabiles nihil &. hoc pet in 2 pobili: quimexa eni q̃ nihil é nulla caa eget, & sicut percime arg.: quimexa nulla caq̃ hét q̃ e encrare: ita n̄ bene infert: Creatura né pobili nulla caq̃ 2 portat: q̃ è encrare: stan bene infert: alia pxiu aquo les heant suq̃ pobilis. Resp. duquendo añ: Cxq̃ pobiles nihil ẽ 2 plit, & inee pco: inee diminuto, & 2m q̃ nõ, Inde sicut inee exutale egent pxio, & caa, aqua obtineant tale ee, ita similit inee 2m q̃ egent pxio extrinseco, aquo in esse cientis tale ee possipet: hanc eaq̃ dependtiq̃ 2portantiq̃ pobilia, salis mediate, & remote, quanuis repugnia extrinseq̃ actualis exigit extra in aliq̃ ee salis diminuto producta.

Arg 2ª ab Aurreolo Godoi tomo 1º, tractu 3º, dispone 26, parat 3º omitendo alia, quę a balistis ponunt Scoto, quę plane exerarant intellia & doctrinę precedunt, dicit 3ª Marianę D. Inguis, & Censuris dicentibus ibi, quę ñ omniano ponunt, ut ic Scoti doctrina obscura, in intelligibilis, & doctora parabilis tedant, & ideo soly quę adducunt a Godoy, qui mxime ex alibi doctrina Scoti penetravit, soluenda pono. obiicit inquę 1º: illud ee diminutum exarxy nequit ee cognione Divę si, nec existentię q̃ nullomo, Patet p̃ parte: n̄ q̃ cognio nequit constituere taquę pa sui probiq̃ obtq̃: tunc q̃ Xª Scoti: Cxq̃ producunt abstenno pñtq̃ Divq̃: q̃ hoc nequeunt here ex abintellecone Divę. Pet 2ª: implicat aliq ee denomatę produci nisi a producente tq̃ ipsiq̃ denomantiq̃: & ita denomatio ẽ in producta, ut ex, Cognio Divę: q̃ ic Cxq̃ denomant producti q̃ abstenno & plicat, q̃ hac heant ex a cognione Divę.

Nec pterea etiam existat aliq cognione, nq hoc ipso q̃ talis sit né aliq increatę, & Creatę, nulla ex ita increata causat ad eo, ut aliam n̄ pertaxumam, q̃ talis Creatę nq xª tas incipit one Creatę ee in pore, & in nanio, ut liberet q̃ one defecit Creatę inee diminuto: q̃ né excogitabilis mus, quo Cxq̃ dicant produci ad eo inee intelligi, & Cognio. Ut huic arguto, & alijs plenq̃ soluoni ad hibeamur, aliq̃ advertere let Scoto doctrina declarantia. In primis Centy ẽ Div. hanc cognionis tq̃ pobilis n̄ a pellare Vq̃ ẽ propia produoni. 2º q̃ omis Vq̃ produo ad vq̃ ee realę trat: & pobilia Xª D. nulli ee realę, nec eventiq̃, nec existiq̃ abstenno hent: q̃ produo pobilis né extricta, & rigorosa, & tyfalata, diffusonalis. 3º q̃ omis produo ki ad extra ẽ libera, & diugens, produo a Creatę inee Cognoe nali, & nania.

3º q̃ D. nulla alia pantiq̃ ad extra producti vq̃ cognovit præt omnipontia: & 2m D. exq̃ n̄ producunt inee diminuto a omnipontia, & a bintiq̃ Divo: q̃ talis produo né extricta. Ob hoc in 2º, distinc 1ª ge 2ª, parat quatu ad tiq̃ a cuit, q̃ talis produo né Creato, ait enq̃: præt a aliq produci, let n̄ Creari de 2 plit nihilo: q̃ exea produci in aliquo ee intelligili: ita tq̃ produci né Creari q̃ n̄ trat ad ee 2 plit, & 2m q̃. Inde dum

UGR Biblioteca Universitaria

huíus produa nís né alíq Creatu q̃ hoc donat actualitꝫ essendi, & existendi, stꝫ Creabile, & pẽs in te pxe tante Creatoꝛs, quare á hec 1ª cognio Dei ad Creá tanta vocet pductiua, provnit ex eo q̃ pdibilia ante talꝫ cognionẽ nullꝫ essẽ tale heant nec actuale, nec intelligibile, stꝫ eminentiale in Diua essentia, taquã in subo, & hanc cognionẽ heant essẽ tale representatiu, & propriꝫ repꝛesentiue heant in cognitione Diua, dinhiãc, & hanc incipiant Viuere in Deo, huí modo, quo cognio Dei aliqua producit, n ad extra, quæ sunt, & existant n extra Deꝫ, sed producit ad intra, qua Viuant intonalit in ipsa.

Hoc Sanctus Thomas testimoniũ alíus omnibus Diui Augustini tradentis in Ioanne adductꝫ ab amico in Thomæo Scoto Subtilis: q̃ hoc, ait manus Pauli, fecit terram, ipsa terra, quæ facta, nec Vita; & a diui ipsa sapia, spiritualit Vaquæ dã, quæ factæ, hæc vitæ, arca in obeze nec Vita, arca in arte est vita, q̃ vivit Vita Artifex, Vbi si Thomas antequa proferant, terra Vides, & in arte terra, Celum in arte Cꝫ, & sol in opera ſ, in arte vita Sᵗ. Gilus post D. Bonaventura in 1, distinc 36ª, artº 2, qª 1ª. = Ia Pespa, q̃ tale est diminutꝫ & fra Cognione Diua, & Cꝫ intalitee ſ efficient à Cognione Diua. hoc p effectꝫ, sed quatenus cognio, & obꝫ talis cognionis, & int Creá cognã & pecitiue, & Reduplitiue; & accipit Creá Reduplitiue, & cognia, nihil aliud é, quã ipsa Cognio: & uoc pecitiue, & aliq existens, & pẽs existere: hoc explat in Cognione Homeri, Homerus, Vg, & Cognus, nihil aliud é, quã ipsa cognio ipꝫ repꝛesentans: tꝫ Homerus Cognus aliq é, & potest essẽ pxe ipsa Cognione. Vnde Homerus Cognus est Carneus, alvus &c, tꝫ & Cognus n est talis entitꝫ & Cognio negãt alva, nec Carnea.

Hinc hel, q̃ Creá & Cognã n producit aliquid Diuo, q̃ ipsa Cognio improducta: quare nec Creá Cognã ab ipsa Cognione efficient, & stꝫ tꝫ; Celum Creá cognã est efficient & extrinsece, & tale ab ipsa Cognione. Itaq; aliud é cognio repꝛesentans, & aliud tum repꝛesentatum: q̃ producit nec Cognio repꝛesentans, sed tꝫ quod producit: tum repꝛesentatum, q̃ producit, & ideo dicit producta q̃ cognit ante qua aliq sit Creá. Vnde tum huius productionis nec aliq Creatꝫ actuale, stꝫ aliq Creabile, & possibile, q̃ stꝫ Cꝫ Deus est, q̃ eum repugnat & posunt haec ab omni ponitia.

Dicens Cá dat est efficiens q̃ plicat q̃ aliq sit cá efficiens, nisi sit cá illius est, q̃ obtinet effectus. Cognitꝫ est heant pxe est cognitꝫ, & hoc est Cognitꝫ tã nihil aliud é, quã ipsa Cognio: q̃ sit talis Cognion producit, nec Cꝫ cognã producunt, & si producunt unum est Cognio, sed tã producit Cognio Diua. Ad hanc intentã optime repet D. Th. 1ª, distinc 36ª, paragrat. Hoc autem quis dubitet, Deus est, & adicto, Amaximus obtinet mihi Veritatis doctrina, ex qua duplex Thomas pbat: Produa ad cognionẽ Diua Londo deua, & extrinseca productione, no, si Deus, sit de productione lata. Itaq; cognio Diua, est entitas, & Deus tractat ad Diua essentia, sit omnino incausata, tꝫ & se extendit, & protendit ad obtã Diua. Valet dicta hãmo principiata n Deus entitꝫ, & Deus tractans cognitꝫ, & obtã est velut cá & pẽs, & extendat ad obtã Diua. Docent, sit aliquis cá cognitꝫ, ut tractꝫ ad Creá, sicut Voluntas Dei, & intellectus sit cá Vt, & sapientiæ nãtia, tꝫ & se extendit ad futura

UGR Biblioteca Universitaria

Itrngentia pēt vocari Itrngeni, dr ectabilis: simili cognio Dei in se ē in producta, & proū tanū sub propria apelari pēt alīq mō producta. ℣

Sadhuc in tabis: cognio Diuā proū tat ad eternā Diuā ne producta, nec causata: g nec proū se extendit ad Creat. Prā Joā: Cognio tata ad eternā Diuā, & ad Creat ē eadē cognio: g in proū tata ad eternā Diuā ne producta &c.; ē plicat pgo, q de eadē cognione tā vīq qua ā Verbū sit ē producta, & nec producta. = Resp Joān, & nando Joā, ē ad propōnē duplicē: ē eadē cognio q dentia, Joā, q ad tiam, p Joān: Ad hoc eni, sufficit tanū dicto q aliquid tat int Deū & Creat: nec Deus tat de eadē cognione 2m entis ē producta, & nō ē producta, vīq de illa proū Cognoscente divina tia: Inde potest tari dici ant producta, & impro ducta 2m quātū eorū qua ē ra Cognio. Sicut in Cognione Volitione libera Dei ade Dā libertas, & Itrngentia pīq in se defue pēt, pīq obtinuā ne pe futuru ponit nec ē, & Joēs tāo ad illū defuit.

Sed in tabis: Si pēt dici eternā Diuā produci abintra Diuo ad hoc 2m ē Cognē, p alia Vae, nisi q ē Cognē pgstat p a Cognione ē producta: g nec Cās. poterit pēt produci abintra Diuo, ad hoc 2m ē Cognē, & in tabit Creatā ab intellcione ē producta. = Resp Joān: n ent, q ē Cognē tabuit eternā Diuā p a Cognione ē producta, ideo n dicit producta ad hoc nec Cognio abintra Diuo, & Dē ex Vae: Ē ēnq tuat cognio ē productiua a obtū, & tanū lū quā obtū n supponit in aliquo ē pali, & plit, 2m q. Sed Diuā eternā supponat ex vīq nr, & Joēs intelligit ante Diuā Cognionē, ideo talis Cognio eternalis ad extra nullomō ē productiua, & ipoperatiua.

Ad cēt ante Cognionē Diuā n supponant in aliq ē pali nec intelligi, nec vō nihil mirū, q in aliq eternā li illā cognionē Diuo, & productā, & quā denominant Cognē & ē acci punt dicant aliq mō producta. = 2° Joē, q ad denomō producentis, & producti exigat duplex relō, vt alias quilibet actus intrā ēt productiuus obtū nec Cognē, & eternā, & Cognio Diuā n dupliciter, & hoc tali Cognio vocari n pēt productiua Diuā eternā, & hoc nec Cognio dicit, si eadē Cognio n dicta, & relexa n pēt dici productiua, priū nec Cognionis, & hoc 2m ē Cognē, & obtanet idē tātū. Ad cēt Cognē dupliciter ad Deo 2m illud ē q pōt impugnat, & 2m ē representat abintellcione Diuā, nihil obstat q aliq mō dicant producta 2m illud propriū ē proprie.

Denīq Intabis: ē produci abintra ē propriū Cās, & repugnat Deo, vīq: vt tat ex q Verbū Diuā produci pōt, & nō Cna. &c. 2: g nec pōt, & Vae Cās infert, q producat a Deo nec intelligi, & Joēs actus Diuā inter tātū a Diuā eternā erit productiuus q ad ec Cognē. Sed ptime respōdet Mrus Martinus q pōt ē produci abintra Diuo n ē propriū Cās, & Dmat Diuo, nec tat nec produci a Volate Diuā ē propriū Cās, & Dmat Spūsti Sancto: Quare exalio ē q quicūdlae Vāo Cās: vī enī ē, q accipit a Deo ē proximum naturā, in Evangelio & Itrngentia, hanc tāo tali productionis nē Creā, & Deus, & a tali tāo productus Itrngentia evenit in vīq at eternalis, nunc ē Creātā tale de ē ē representata a Diuā Cognione in Creā q ē tacē n repugnare, & excludat nihil evenī,

UGR Biblioteca Universitaria

inoiuato ꝓntiꝫ adn exendꝫ, inquo stat Vao fali, ꝑ propia Cꝛ pobili.

Aug. 3 hec pduo Creatꝛ abstuit ad D. ab intu Diuo, u illo Iniat pobilat; hec n pet eꝛ Inixe ab intu Diuo: q ꝫ ptinent e talꝫ pduo. Pux miox: si pobilat Iniret hoi ab intu Diuo, ꝫ pobilat Ihetret quimeꝛꝫ ab eodꝫ intu; ꝫ hoc azere videtur, q alias hec causalis eet Va: ideo quimeꝛa ꝛpugnat, q Cognit a Deo. gx. ꝫ ꝫ intoq Cognit a Deo Iniunt hoi, ꝫ quimeꝛa; ꝫ q Ine ertiq n pet eꝛ Vaoh ꝛpugnꝫ vnus, ꝛ ꝛpugnꝫ alteꝛus: gx. = Resp domaq ꝛ duqueꝛndo mig: pobilat n pet Inixe hoi ab intu Diuo, taquq acaa talis, intrinca, ido; taquq a pus effectivo, e extrinco, no: ad pbuaoꝫ duqueꝛndo mig: ꝫ pobilat Ihetret quimeꝛꝫ ab intu Diuo, taquq acaa talis no; taquq a pus extrinco, sub duquo; ꝫ medicata no; medicate, ido mig: stagꝛ Inixꝫ to pobilitis, quq ꝫ pobilitis ꝛ nice oꝛit anaa intrinca hou ꝛ quimeꝛꝫ ꝛ hoc ts stat, q hoc Inixꝫ in gene efficentis dependeat a pus extrinco, let Ine to pobilibus, quq ꝫ pobilibus.

Hoc explat in entibus actualibus, q no actualit ducuꝛrat, ꝛ lapis n; ꝓvenit anaa intrinca hou ꝛ lapidis, Cetexꝫ vtroq dependꝫ actualꝫ het in gene efficentis ab ꝓdcto. Ita similit ducimus, q in ꝛpugnia ꝛ ꝛpugnia ꝓvenit a anaa intrinca extrinꝫ, Vt sit talis, ꝛ alig mo actualis propia subsit extre inalig ee; hoc a ee propiꝫ accipiunt ab intu Diuo ꝛ hec e de pntia, quq pobilia, ꝫ pobilia hent. = ad Pm ee, q accipiunt extra ab intu Diuo ee ens Vale, intrinsecale; ꝫ plicat, q sm hoc ee Iniat Cꝛeis pobilat: q hoc ee in sufficiee ad pobilitꝫ. Pux miox: ens Vale intrinsecale ꝛpugnat Va existia extra intꝫ; ꝫ cꝛea in intu Dei, solꝫ het ee Vale intrinsecale: q x. a

= Resp duqueꝛndo maꝫ: ee Ix e ens Vale ꝓtextu no: de re lucꝫ, subduquo: entia e ens erendo ido, in ꝛpresentando, no mig: valit Clarius: ee tale quq ratꝫ e ens Vale ido, tale ee, q ꝫ accipꝫ no maꝫ = Et dicendꝫ ee quo ꝛpresentant Cꝛ e ens Vale, q ee, q ꝛpresentat de talis Cognitis e ens Vale n actuale, no malis, ꝛ pntiale: ad duquomaꝫ ꝓbuaoꝫ: Entia Vale tg in erendo, quq in ꝛpresentando, tg quo, quq q ꝛpugnat existia ido; entia Vale solꝫ in erendo, ꝛ in ꝛpresentando ꝛpugnat existia sub duquo; Imo ee quo ꝛpresentat ido; Imo ꝫ ꝛpresentat no mal: Nego in Cꝛeis Cognitis absurdum. ad duquendu. Ix ee Cognitis, aquo fit denominatꝫ Cognꝫ ꝛ hoc ꝛ q Vale. ad Ix ee, q Cognitis Cognitꝫ Cꝛeis in ꝛpugnare, ꝛ hoc sit ens Vale, sit ens Vale n actuale, ꝛ pntiale, q stat ee tru omaꝫ pntig. hoc mixe explat statua, qua ꝛpresentat Cꝛm: hec let sit linea, ꝛ lapidea, tg in ꝛpresentando e Carnea, let in erendo ꝫ pexet tg in ꝛpresentando e ꝫ pexatꝫ. Indecutet videtur ridicula ista; Statua Cꝛi sit ꝛpugnat ꝫ pexatꝫ: q Cꝛm sit ꝛpresentato q illa ꝛpugnat ꝫ pexig, ita similiter ista, ee, q obtinent Cꝛ e ens Vale; ꝛ ꝛpugnat existia extra intꝫ; ꝫ Cꝛm ꝛpresentatꝫ q tale ee Vale existia ꝛpugnat. q

Inter acute observat Sap. Mastrius disputatione 8 de erentia, qst 1, artō 2, numo 21, hoc argutig Velꝫ nollin Vale premit, Dadeum solu contenti

UGR Biblioteca Universitaria

ú pote existens, at Cz in illo priori nec erant fácé pobiles q̃ñ existebant, nec pobiles logé, q̃ non dú Cognebant

Vrgebís adhuc: q̃ú Cz denomen actualité cognz nexigit, q̃ ante talz cogniõnz sínt fa logé pobiles: q̃ similr ú producant a bonni pontía in eé Vo, Veali n é opus, q̃ sínt fa pobiles. Ru hec Joa: In eé producunt Cz: In eé Cognó abinfu Dívo, e in eé existali a bonni pontía: ú producant in eé cognó n exigit, q̃ priús sínt fa pobiles: q̃ nec producant in eé Vo, Veali Resp, q̃ú Cz producant in eé cognó a binfu Dívo, minime exigit, q̃ presuponant fa pobiles, sata, q̃ tales sínt Virtualit, v eminentalit, qualiter Dentz in Diva essentia quo ad intelligibilé: ita Dicimus Vel phú omni pontz, q̃ ad hoc, ú producant in eé Vo, Veali n é opus, plit, q̃ntcu presuponant cognz, e productz in eé intelligibli, e pobili fa, ty hoc requirit ex pte cone agentis o perantis intz, e Volatz.

Vndecimo Dew p z pobilé neet intelligens, eet tz omni pens posse ú Cra nali producere lapidé, Vg, q̃ ad hoc sufficet Virtutia Virtualis lapidis in omni pontia; Vtunc lapis rante existia h dicerent fa pobili, q̃ nulli ee fale hebat, nec Vg, nec diminutu, ty hz dicerent pobili Virtualit, p ladicalit: Vtqui q̃ requirit ab scoto produo Creatu in eé intelligibli? Resp, ú Creis Dniat fali loga, e nazia pobilar; tali enz produone deficiente minime ipsis Dniet. Vt fali q̃ tunc nulli ee fale herent Cz nec existale nec Vepresentatiz je deficiente omnee fali extranz, deficit n Vepugnia fali et loniz, ty hz dari entia Cz quz nee fale effectu ad huc q̃ ad pobilis, quare tunc illa pobilia Virtualis posset Vocari n Vepugnabilitas, n ad n Vepugnia actualis alicz geis actualitis. Deficit etia pobilar nazia salte absoluta, q̃ tunc nulli ee propiz Creanz eet nazia.

Ad 6m ex Dñ. in fo, distinc 1a, para 3a Vbi ait: q si abeterno daret aliquis intus hanc pp̃z esse mundu, esset mundus, esset pobilis pontia loga: q quidlibet intus sufficit ad presentandu Vebu pobilis loga, Joenz Dicimus plit nazius. Resp hoc minime obstare nazi, q stat Vár humes Idionalis: si daret aliquis intus Creatu posse Cognere, e posse hanc pp̃z: mundu esse, daret pobilar loga mundi, et sic q hec absoluta sit falsa: dat, q adabit se aliquis intus Creatu posse, e nazio cognere hanc pp̃z: mundu esse: sicut hec Idionalis Vera: si ho haret alas, posset volare; Dhec absoluta et falsa: ho haret alas. Vzenz Dcentz D, nvo 23, q falsa e, u dstat ex litera exsuposione, q Deus n posset ab eterno ince punta esse: Dex suposione, q posset aliquis intus ante Deu e mundi Creaõnz pens pozze presentia pp̃z q one z pobile, e Vepugnante: q 3a pp̃a dependeat a talibus Idéonibus, e tales pobiles sint, in sensu absoluta falsa ea est, e ty in sensu pp̃is Idionalis, quz nihil ponit in eé ai Vo.

Dixímus quoq; hanc eq̃z dependentia a bintu Dívo here etia z pobilia, let mediate, e Vemote. 2a q navissime Antonius Perez disponez 2a de Divo intu, sectione 2a, insurgit, pugnando onz Castel, qui Vesoluone 3ia, 11 z pobilia oriru z mediate ab ipis pobilibus, e mediate ab ipo Deo, 2a quz ricargúit: po-

UGR Biblioteca Universitaria

1.

bilitta Vepugnat ee X^a D. qadhuc Vepugnaret sibi ee si p̄ possibile neet Deus; s. si Deus nec possibilia in herentee abintio Divo: g^a p̄ mediata Vas; possibilis non erit ab ipsi possibilibus. 2° g^a si Deus e possibilis; s. possibilis alterius Deus nequit oriri ex Parasone aliquorum possibilium: g^a &c. ee, quent possibilia e entia; Idea 2^m qua Deus potest producere Res de extra; s. p̄ specialis Vepugnia Vexu nequit stare int^a 2^m g^a Idea 2^m g^a p̄sarum sint Res ipsar: g^a Vas possibilis nequit stare in ipsi possibilibus Cogniis.^o

tadgen D. distinc 36, ver in fra, p̄ hoi ait, g hoi in ferni te time necalia, g aqui-
mens nec alia, p hoi in Vepugnat a firmao, qus alia quimens a Vepugnat: g in eo de signo, in
quo hone alia, en Vepugnat ee, quimens nec alia, Vepugnat ee, sin signo, vt quo ho net ee abin-
tio Divo e alia 2^m g diminute: g Vepugnia quimens e in signo anteriori ad ee Cogni possibi-
le Divo e alia 2^m g diminute: g Vepugnia quimens e in signo anteriori ad ee Cogni possibi-
le, necessarium, unor Vemoveant ad entia extrema D. p̄ia X^a ipsi distinc 43^a paratalit:
falsa e imaginao quorentis; possibilis aliquorum; qua si nihil aliq Vno quasi aliq, intelligibles
quale d g ee ideales e p̄ possibile sicut Deus ex se e nec ee: g X^a scotis; possibilia aliquorum nec ima-
ginari valet, nisi ex Parasone duorum possibilium ipsi Vepugnia nec cludentis, ad quod duo nari in
aliquo Vno.

Nec huic doctinę adverbal, g ait, g possibili Vepugnat ee Deo deficiente. hoc enim arbitro
tatis Probet 1^a, g mediata Vas; possibilis non erit a Deo non Deus p̄ possibile deficeret; possibi-
lia Vederent; possibilia ex tra dicanę g nunc Vepugnaret illi ee, in sensu de facto ponit; quia
ad producti, sed a defectu ponit; actiue ac producere, qus ponit a dat actuali tatem in Deo sal-
tem dionatas; Vi mediate, et illative deficiebat; possibilia, qus nunc Veritant, g tunc non entia,
ita quę dant; possibilis, qui Vepugnia: Juxta in Reportatis ad distinc 43^a arti: Primo tenet; possibi-
le; Deus non; Deus aliquis intus demonet, Deus tota entia: g &c. D. docet; g Primo nent; possibilia ad-
huc; si possibile deficeret Deus hoc; possibile non explanoque; g si deficeret Deus, primo nent possibilia,
et Vemoveret aliquis intus pens; ponere intonalis; sua extra, nunc Vemoveret Vepugnia loga ex tuo
rum intus, et Doctor; possibilia.^o

Deficientibus possibilibus; possibilis ~~nec~~ Veritat, et quasi in Deo tom-
nino deficeret; imo nec imaginari valeret: hoc ni fallor, suadet evidenti; na; si possibilis ex pli-
cet p̄ Parasone; qua; sequeretur int ee; nec qua; dictia posset imaginari in prasi intuneis
quimens; quare in illo casu si alia; possibilis Vemoveretur, et adveritatis; ac; possibilis, qui nunc
Veritat; et nunc talis; possibilis; possibilis e. Et quo dicendum ut dicit a deficiente Deo; et Doctoris salte mode-
rate deficeret; ani; possibilis quasi in Deo to, a deficiente Deo, deficeret omnia possibilia; deficientibus a possi-
libus deficeret extra, deq; per Veritati Vepugnia addungi. Nec ob hoc infert, g fierent possibi-
lia, nec fierent actualiter in determinate int possibile, et possibile, in illo casu nec vnq; necalia Veritatem

Deus in at; possibilis p Parasong aliquorum possibilium int se Vepugnantium adunari in aliquo Vno, nam;

UGR Biblioteca Universitaria

dicemus, Deum esse talis, pobilis alterius Dei, nec a pobilis e repugnia, quę actualis, positat Deitas, ún sit essentialis, et ipsa, identificata, singlaris, exit ex repugnia, qua hic Deitas ú ponat, Immunitę naturę, ú multiplicabilitę, qę essentialis hęc. = Ad 3um Verum repugnia Veri, Stat inridęa, ridęa ipsius, Iridęa nisi cognitionis talis, eorum quota cognia: nisi ipsa talis, pobilis obtinet. Deus enim producit Creaturas tales cognitionis, quę, productae, in mente Divina. = Ad ultimum Respet, inepte extali textu deduci, qd nisi gnatio anteriori ad ęę cognis, mat quimerę repugnia aderendę; nq dicit D. qd hoc ingenitę ne alię, equimerę ne alię, ly alię, gnitat ęę diminuę, et cognis, alię ęę Ut, Deus existens, et post hoc ait D. ineadę dicitur, qmus nemais nihil alterius; q dicit, qd hoc in repugnat ad mao in loquit de ęę Dnę, et diminuto.

Ad quae dat̃ na D. Averat, qd pobilibus Init abgterno ęę diminutę, et cognis, potest arrere, qd ei dę Imebat in gternitę n ęę alię, aliarę ipsius Imitet 2 dictionis. 2a, qd, qd quimerę repugnat ad mao talis ęę, et abgtractio cuilibet pobili Init abgterno ęę cognę abęa Deo. = ta ag: Dy dicit in gternitę, n loquit de signo Veri anteriori ad cognionę Divę, et detota eternitę va, et Veali, pro ú antecedit produonę ficę Veali hoc. Per pa gestali textu colligit, pobilis n oriri immediate ab ipsis pobilibus, qd insigno anteriori ad Divę cognionę dat̃ talis repugnia pobilis. Pro ipsorto enę hęc deveit ad 2am D. qd talis signo dolz dat̃ pobili, Vadicalis, ut Dnę talis, ú n repugnabilis extraneę, nisi n repugnia talis, de ipsa, et de dicendę de pobilitę. Illa ergo ista relinquo qa ex dictis facile solvunt. = Sq qd hoc ęę diminutę Creaturę. = artus. = quibusdq refutatis melius eligit, Pus. =

Quid sit hoc ęę diminutę Creaturum, Artus. Jus

Quibusdam refutatis melius eligit, Epus.

Hanc qę decimo plenę lucę dictis in hac q. in pacne prestabit, qd Cajetę dicęant, Veseza, et Posteą qd dicendę sit propositam. Aliquitę D. Caietano Sotą ponunt, ipsi ut posuerunt hoc ęę diminutę medium inter Veale, et Vae, ú nec Dei ipsa agerem. Et quo iure? Extranei cognoverunt D. Th. Mag. ab hac q. posiane Vindicarunt, ú Videre ęę apud P. Salamanec. et Ferraza. apud P. Jelicę citatu tractu de Scia, Ce 4o, dicte 1a, numo 2o, Vbi ait: hoc ęę diminutę ęę q. repugnia ad ens Veale, et Vae, qa Vtaque Dnę, qin bo. ens repertę admitt. Ex Illis patebit, de pacne 2a, numo 3o, Vulpes, et alii, qa quos ex citat Valanus citatura Martino, asserunt, hoc ęę diminutę ęę pugnia demonstratę extrica Sota a Cognione, et Representatione, et approbat Ribadeneira tractu de Scia, de pacne 6, Ce 4o, numo 32o, ú nec pobilitę natura, et pals Creaturę, et identificata ex mente D. D. Deo defendat, qa ea repugnatu Relinquimus.

UGR Biblioteca Universitaria

R. Pontius asserit hoc ee diminutu q Creira abeterno pfuit ee quasi mediu inter
Vair, dee Veale sic split: q intelligat q hoc ee mediu in adictione ad disp. 43 decente ex
pugnatione Martini mutue, & fuit ler Vedat docet ee mediu in q parti pet Vair extrinsece si
portitelli Martinu, s dicit mediu p quada propoxtione secundu d utroq quatumec
eu ee, e Veale existens, nec ens e tale, cui repugnat existere, sicut enti Vair, e sic tiane, Mede
e mediu ait q nega ee nu nec ee aliud, quae explacia mutat Species, sicq proinde asserat Martinu
disp. citata punto 2 op hec verba: Atame pot dici quod ens mediu inter ee Veale & Vair, sic
ee Veale intelligat existens.

Dico 1o: hoc ee diminutu Creatu n dicit tale ee in denomaone extrinca
sumta ab omni pontia, negin aliqua relatione, sive Veali, sive Vair, sive actuali, sive actitudinali
adilla: hec 2e aliquando fuit, seu futuru, e tale n. D. quamuis disp. 43 citata asserit, omni pontia ee
Vair pobilitu in lapide, que sequunt Pontius, Martinus, etali. Pro Vair: omn denomao extrinca, su-
ponit pro aliquo priori subtu denomaonis, e omni relato sui fundatu: q denomao extrinca sumta ab
omni pontia, e quae libet relato adilla, suponunt pobilia in aliquo ee: & nullu ee excogitari valet
Creatura abeterno imediate, nisi ee diminutu, e 1mo q Creatu tales ee suponunt ad tale denomaone, e relatio-
nis. Pro: tali denomao, e relatione eurdem Vair in omnibus Creaturis divinis & Creatis abeterno
aliquis pars talis denomaonis, e relationis: Pet Joan q Creatura divinis Vair, e pro tale pobilitu: q aliq
adduxit ad tale relatione. Sic si quis divinis Vair, sua fundatu, sua abono, natu, q hic ee ide in omnibus, nisi pe ead
omnipontia: sic a fundatu: q fundata supponunt divinis Vair, ante adventu talis denomaonis extrinca, &
relationis, Joannis, pobilia: q in tali ee nequeunt distinui ab pra denomaone, & relatione.

Dico 2o: hoc ee diminutu
a pacte denomao extrinca cogni, nec relatio Vair Creatu ad intu Divinu cognentu: hec 2a Rivad. citatu
de expresa x D. inf, dubne 36 a pacte ad 23 dico Negatu q ee tale diminutu, e ee 2m q etia enti ab
solutu, q te absolutu 2m ee hui dee diminutu cozonitat relatis Vair. Pro Vair: quin denomao extrinca cogni-
tu suponit in aliquo priori obtu intelligile, & cognito tribuens Creatu ee diminutu n. si suponit Creatura nec
intelligit: q nec denomao extrinca cogni: & Mao ee certa, u pet in qualibet cognitione, & Visione beatifici.
Fuzmiao: cognito tribuens Creatu hoc ee diminutu & productiva illaru nec intelligile, & propio, q
ante illa nullu ee tale obtinent Creatu & pillaghent Vee tale: q n suponunt intelligile intelligibilite
propia, & docet 1a cognito nec pacte denomao extrinca Quae relatio Vair ad intu cognentu.

Dico 3o: hoc ee dimi-
nutu ee aliqua denomao intrinca distinctu obtu n in aliquo uno ee, & extra intu, tu in aliquo ee
2m q diminuta. 1a pars distat ex dictis q Creatu abeterno nullu ee Vtu & Veale hinh 2a Pars: hoc ee
diminutu & Vee tale q obtinent Creatu, Vee alicuius rei obtinet a pelat denomao intrinca: q K. Mao
pet in 2o intcoinbu q 2a pars ee diminutu Creatu. Cognito ens tribuens ee 2o intcoinbu nec denomao
extrinca Verptu illaru, intrinca, quamu pillaghent Vee tale accipiunt, & si tale ee sit entitas intrinsecalis,

Sñs similiṫ ẽ Cognio subum Creaṫ ẽẽ diminuṫ: q̃ erit denomaõ intrinca. ponens Creaq̃ nec Vaĩ, Dñkonalĩ.

Dico 1°: hoc ẽẽ diminuṫ Creaṫ q̃ ẽ nec ẽ q̃ Vaĩ, ẽ Dñkonale ñ actu, ñ male q̃ deficiẽs: tñ actiuo ẽ ens Reale ñ actuale q̃ pontiale, ñ Verbalĩ, ñ nominalĩ? Vtq̃ q̃ melius petat notaṫ, q̃ualibet cognione 2 Dñq̃ repreñt, quã dq̃ale, q̃uãdq̃ obtinu, Dñs Vaĩ ẽ ipsa Cognio obtinũ repsentans. Obtinũ ẽ obtinũ repsentatiũ ipsa Cognionis, sic in Cognione Diuã a liũ ẽ Dñs Vaĩ ẽẽa repsentans, aliũ obtinũ, ne pe, ipsa ẽẽ repsentatiũ Dñs Vaĩ cognionis. 1° Dñs ẽ q̃ Vaĩ, Dñkonale, ens, vel ẽẽ cognitio Vtalis. 2° ẽ q̃ Reale pontiale, ne pe Cq: Vtq̃ acute obsexuat Lalemanelĩ citatu, hoc ẽẽ diminuṫ ẽ per indexaĩ Verbu Dei, ẽ Verbu Creaṫ: Verbũ Dei, sutq̃ entiue ẽ ipsamet Cognitio Dei ordinata, hens q̃q̃ ẽẽ Reale, ẽ naṫq̃; Verbũ ẽ Creaṫ q̃ ẽẽ diminuṫ q̃ ẽẽ illaṫq̃ in propĩa natã, sutq̃ in mente Diuã. hoc apte explat in statua Creaṫ q̃ repsentante: ẽẽ enĩ, status Verbũ sui prius ẽẽ diminuṫ q̃ Reale, status Verbũ Creaṫ ẽ diminuṫ q̃ pthq̃ ẽẽ Creaṫ q̃ ẽ existẽs in se, in propĩa natã, sutq̃ existẽ Creaṫ q̃ repsentatiũ in statua Dei ẽ q̃ repsentans sibi ẽ q̃ pthq̃ Reale, tq̃ repsentatiũ nenui ẽẽ diminuṫ q̃ 2mõ.

Et hoc infert, hoc ẽẽ diminuṫ q̃ sutq̃ in Cognione Diuã indicitale q̃ alia q̃ Creaṫ repsentet q̃ aliq̃n, status ẽẽ Vtq̃ Creaṫ cognat q̃uare incepte Martinus q̃ parat hoc ẽẽ diminuṫ huic ppõ: Chorã alius 2m dente, inquã inquit, q̃ualis alius minus q̃ illa particula 2m dente: 1° q̃ talis ẽ signifans, q̃ talis minui, Diuã q̃ propĩa alicuius signifat q̃ sutq̃ minuiṫ subtq̃ ima propie subtq̃ ñ diminuiṫ, sutq̃ Verbum signifans totaliṫ q̃ strictiẽ signifat q̃ parte Creaṫ q̃ Reale q̃ nõ. Vnde ẽẽ diminuṫ q̃ Creaṫ melius explat q̃ ẽẽ Creaṫ in statua repsentatiũ. Nec expresse tractat D. in 1. distinc 36 q̃ parat ad 2m dica q̃ hẽ Verba: ẽẽ repsentatiũ ẽ ẽẽ alterius Vaĩ abẽẽ q̃ pthq̃ nec ẽ ens, nec ẽ existẽs, nec ẽ ẽẽ diminuṫ q̃ Creaṫ, q̃uã aliq̃ Creaṫ heat hoc ẽẽ q̃ aliq̃n, sicut Petrũ ẽ diminuṫ alius, q̃ aliq̃ nõ ẽ ẽ alius q̃ aliq̃n: q̃ totius Creaṫ, q̃ ẽẽ ens acaã nã ens q̃ ẽẽ existẽs, ẽ ens, ens totius ẽ totale ẽ ens q̃ ẽ ens ẽ 2mõ. Sicut similiṫ ẽẽ diminuṫ Creaṫ in mente Diuã dicit tale, q̃ nec ẽẽ illaṫq̃ in propĩa natã.

Ad rationes Pũ 1° parte

ad 1m ex 2° d. 1. in 1. distinc 8. ge sq. parat 2 vtq̃ ad 3m bi ait: intus ẽẽ Verbũ aliquis obtinens ponit ludẽẽ aliq̃ in ente Reali aliuda ab obto, q̃ ẽẽ cognitũ ab intus Diuo in parte ludẽẽ intus, q̃ sit intus praesentialiṫ. Et dist. 31 parat ad 1m ne pe 2 ens Vaĩ tq̃ nec ẽẽ immu, q̃ ens Vaĩ ñ causat ab obto, nisi in quatũ cognitũ, diuisim nec ẽẽ nisi in minu, q̃ ẽẽ diminuṫ. Tq̃ in 2m, dist. 1. q. 1. parat quatũ ad hoc: q̃ producit actum intellectus in tali ẽẽ obti, sicut in obti intentiones q̃ producunt. Pũ 2° Vnde de similia extra tibus allegatis: Esse diminuṫ nihil aliud, q̃ quãe repsentatiũ Creaṫ q̃ intellecti conq̃ Diuã, q̃ ẽẽ repsentatiue q̃ Vaĩ, ẽ inconale: q̃. Pumior ex D. in 1. distinc 36 parat ad 2m dica, D. bi asserit q̃ producuta ẽ nec alterius Vaĩ abonicẽ, q̃ plit, q̃ ẽẽ diuersi Vaĩ abẽẽ q̃ plit, q̃ ẽẽ Vtq̃ Reale existens negaṫ ẽẽ nisi Vaĩ, Dñkonale, q̃ int ẽẽ Vaĩ q̃ Reale ẽ dat medĩ: q̃. tunc q̃ existens hoc producunt ad huc intus ante quã q̃ operaonem omnipotẽs, q̃ intus Diuus Verbũ Creaṫ q̃ prius dictus abominipotẽs ñ het vt producta q̃ aliquo uo, q̃ Reali q̃ ñ producta ad extra: q̃ ẽẽ, in quo producunt nec q̃ Reale: q̃ ẽẽ Vaĩ.

UGR Biblioteca Universitaria

Ad hoc ee vair in sit 3 ptes, ꝙ videt supponere Scotus. Godoy, sty male p derelictes, adhuc vere pa
3 pobilis Duo: qee facte provenit ex 2 Cognione fingente, 3 Dea repugnat talis Cognio: qd. 2o. Ente vaire
to repugnat existere; 3 exeis in tali ee existia in repugnat, q alias in Cognerent u pobiles: qd. eo ad hucse
ptis pobilis in pit Vocari ens vair facte: Vace, sin Dnioz sentia ens vair hec ee Cognione falsa, 3 ia
Cognio nue actiua; 3 cognio qua Cognita repugnantia e pobilis e Verissima: q tale cognione nacipi
unt; pobilia ens vair, nichil nec obtinet q pobilibus existia repugnet, alias sty hent ee obtive in intia: qee
q in intia Divo hent exit Scte vair; hoc in obe q u ad formaone entis vair exigit, q Vere cognat alit ac ente
u Dnit hent phi, tunc Cognio attingens 3 pobilia u talia in esit ee formatiua entis vair Scte; 3 in sequi
alit ac ee ire, u Cognat; u bluer Subintrent phi, tunc pet dci, qee 3 pobilis immente Divo e Scte
ens vair; 3 hoc 2a abe ava R. D. mente, u Dnit Scotai.

2a pars R. videlicet, q hoc ee diminutis rigoribus ati
ve sit Vy e Veale, 3 potnis e pluzis Scriptoris, e tazis quos citat 3 sequit Godoy de Scia
q 44, tactu 3o, disputone 26. para 4o. ac eorum Cea pobiles ee achuentia, 3 yto ente nomali,
qualitabstracti abexistia, e solis 3 portat ponti ad existendy; n vo accepto parti pialis, seu
Verbalis, q sic existia mouit: hanc etia partem tuent pluures Scoti, quos sequit Martin mele
ta, disp. 8, ge 4 acto 3o: eaqz plech dicent, inquit, qui dicta migrata distinc in Scolliva
ente nomali, e Verbali, 3 yto defendut. hanc ee mitis Scoti pit explurib; locis, ng int dist.
36 para 2 dubio 3 dicit ens mens in anima, de extra anima, e stud in actu, 3 ponit existen
di; 3 pobilia hent ponti existendi: qd. Ita eadem distinc para ad 2 dico docet gens Valy 2a
acceptio Valet, 1o probo, qe ens, qe ee existit, 3 sic no ne esse ens Valy, 3 abe fiente aquo hetee
vig ens, 3 existit; 2o accipit pro quidditate, a elemento cui scilicet, in repugnate, 3 sic no esse
ens Valy, q ti, de ens in repugnat Abiee: q 2m D. ens, q in existit, de cui existia in repugnat e malig
no sensu ens Valy: quare potia in Verpositione ad 2m argutu dicit, q Cognio qua Deus abeterno
Cognit Cea ni e loga ex parte obti, hoc e, tracta ad ens Dei, 3 meta, hoc, hens pro obto vig ens Vale,
n in aliquo ee sico ens vig 3 ty male ponti.

Pro ea Vace her para: 1o, q meta e Vascia, e Veale hens
pro obto ens Veale; 3 n het pro obto ens pro u includit existia: q pro u abilla precindit e Vy ens Veale. Mas
pela ens, pro ens ia 3 portat e q dingens, de dingenti bus ut ali bus vascia ndat. 2o, q nihil, e nen pro
u oponit enti Veali pro pie dicto, signifat illud, q nece, nec sit ee pit: gens tali nihil o obstin solu
e q existit, 3 etia q existere Valet, simpit in naoni bus, 3 pobilibus, e ens bus Vair, qui n solu ex cludunt
existia, 3 etia ponti ad existendy: q qui tale ponti in cludunt ne pure nihil: gens enim 2a dictoris,
ng pe, Vigen. 3, q in sentia ad mitente Vni vocacone, entis n solu e Vni vocu, Verphi existentis, 3 etia
n existentis: q q Vbiq, participant Vg Vacuitis: pet 2da: q ens, e pure nihil, 3 2a dictoria, e int nec
nihil dat Dne, nec Vni vocu: 3 int entia existia, e n existentia dat Vni vocacio: q Vacuitas Dni n existib;
bus, eo prece, q ponit existere,

UGR Biblioteca Universitaria

nihil deest

UGR Biblioteca Universitaria

UGR Biblioteca Universitaria

Atque per clare servienz dz nepe qd ee diminutu sutg ta nihil aliud e, quam oppositus praedictu seu Cognitio Crea Represe entans, apelat qd Vau, e intentionale Resp tu Creaturz p huic ee u tali repugnet existere extra intez; sutg vo obtive e tratione nihil aliud e, nisi qd reale p rigens n actuale, s pontiale nepe, ipsz Cez pobiles; neg in dnnen e, q huic ee diminuto sub diverso Respectu dnatee q Vau p q realeo hoc explat in Cognitione Representante Substantia Corporez; quaquidz cognitio inse e spiritualis ratione q Corporeaz, inse e accidens, d Representative Substantia, e inseinne beato, quam in eandem effectam esse Representa in sua, q obtz intuitz representat. Ex hoc etiam infert alia doctrina, qua tenent dicti Doctores fundamentalia de Scia, Cto, putit: q nepe, idea Creaturz n ee oppz praeditz, seu Cognitione Dei, q hec n e trabilis ad extra, s oppz obtivz, nepe, ipsz Creaturz Cognita, q hec u Cognite producibilis ad extra est. Solvunt arg.

ARTUS 2us
SOLVUNT ARGUTA

Arg. 1o ex S. Dnt dicit 6 paraf qu dicit, Ubi asserit, q tam hoi quam quimerz in aeternitate dicit nee aliqd, e ut alit nihil leitar dnat quimerz quam hoi n prorsus iuxta mais nihil quam alterz; q sic X d tam nihil e ho pobilis, quam quimera, sicut nec nullo mo e ens, nec etiam ho pobilis. Resp arg. dom: tam nihil actuale ho pobilis quam quimera, q do, tam nihil pontiale pp, e hoc ex ipso S. qui postea adit, q quimera n solum ee, s nec pobile ee. Unde: hoi ad essendi petat ee, nihil pontiale ee, q iustz, in aliquo sensu sit ens n actuale s pontiale. quimera ad absolute dicit nihil hoc mais expresse docet in quolibet 3 paraf de 1, ubi ait, q nihil pot accipi 2a, alio modo dicit nihil q nec ee pot aliquem ens extra anima, q ta explicat dicendo: Verum menti illud e nihil quod includit 3 dictionz, e postea adit q en simud in tali propria proente, q nec pot aliquem ens ex dispositione intinz; q Xa n illud absolute dicit nihil q includit 3 dictionz e nec e, nec ee pot extra intz, e illud absolute vocat ens oppositum nihil lo, q n et, v nec pot existz. qq Dasserit, q tam nihil e ho pobilis quam quimera debet intelligi de nihilo actuali e oposito enti existenti, n vo de nihilo pro ut oponit vo enti pontiali.

Arg. 2o. Si Crez pobiles in aliquo sensu ee ens, seq. absurdz, sequeretur Deum nullz rz Creare posse nec aliquando, q e argutz d henrici ab solo inventz d dictz e e actuale esse ens pobilium; s hoc falsz qx. Pa seq. ta q Creao e pro duo rei ex nihilo, e annihilatio e destruo rei in nihilz; s ta Creentez, d aliq ante earz productionz precederet illud aliq ex quo producerent, e post earz destructionz illa aliquitas remanet qx. = Resp. nando sequelz, e prooz eius q ad salvanda Creationz sufficit q nullz ee actuale rei precedat, e ad annihilationz q nullz tale ee remeat post destruonz, e in hoc sensu Creao e produo rei ex nihilo p annihilao deduo rei in nihilz. Argutz D. Ja henrici z pgebat, q Crea in actuali esse ens precedere in aeternitate asserebat, e q productionz solz accipiebam ee actuale existz. Nos vo dicimus ee pobile esse z e existz Creaturz fuise in aeternitate.

Arg. 3o: hoc pratz pobile destruit e saltz minuit rz significationem entis qx. Pa ans: Cum ab stano solz dicit ee diminutz q tz s diminute ens: = Resp. hoc pratz pobile nec

3.

dictra here, nec ntinuere signi faong entis, sic signi faong Cobse, qui absolute, sicta exs, ignificatee actuale exitus, deversig; Sparato ts pobili n actualis esendi s ponta, ad exstendy, partab. Vnde n valet Doar hoc pobilis ge, g e falsa de 2nd ad 3 plis; quare hoc nem quasi indifferent signi fat, tunc ens exsistens, nec ens pens exsistere, vig praty Cogny minuit signi faong entis, g p hocce n ponit extra nty sic in intra pro ens sialis.

6ª = nu omni ponta Diva me Conetat Deus pobilibus. = artus 1º = alig supponunt, senty referunt, nra eligit Pius.

q 6ª

Nu omni ponta Diva Conecte Deus pobilibus?

Artus 1.

alig supponunt, senty referunt, nra eligit Pius.

Hęce illa dicta, de qua Cest. post dicit illud Psalmi, Quid Deus tenebras labentes in Circuitu eius, in qua, u de clarte proceda, alig suponere ense, u pote inscrutabile Labyrinthus int defectiora, qus in amenomento capo exagitant, sug ocupat dcis, imo omia superat, sit distinct haes profundissimy, & non dicta dicte abundans, g ad illud solvendy, in sudoris faciat proxum pexe actutiory D. ingenia. Videoens duas proxas placita Certatis vtrig, g a serenta Vas acutissima prosuatuenda parte; Qua prot in 2 partes nras pgelectis dividelant, in quarum Paliqua Atatus, de Voberaboz, sors Dcorum sig aperiam, sentia Vetera Dsponam, & Probabo. In 2ª fundala Dcorum Vetera m, & N. d. ducecla xiori huic penitus diuncta de lingua m.

Accedo ig ad 3 promionis partes: Petrisme si inquio de omni ponta g det de scia & Voluone Dei exagitari valeat, & Adeo g de omni ponta excitant dubitat, g de ipsa defectiora/se offerunt ad quita solvenda: tunc ig de omni ponta dicit, de scia & Voluone Dei e Verolio; quare ude omnibus ios pat Obus. = Suponit Creag multa ratig posse Videri, 1º, ide in illo signo prioni, quo mundu exat pobili Creari: 2º in illo signo posterioni, quo Deus decrevit futuriones Veras. 3º Deni g post Creat Videri in alteo signo, in quo decrevit aliquas Creas futuras & absolute & Vdionate. In 1º signo dicit Creas pce pobiles, in 2ª futuras absolute, in 3ª futuras n absolute, & Vdionate.

Hig Creas in 1º signo post diver/sim mode Videri, u 1º, ide, 2º in illud dce scale, & pprie, g het, u Vactualis, 3º in illud g het in omni ponta, u eminentialis, 4º in illud dce, g ty het in Diva essentia: De 2º, 3º ee ne bis eu dicta, siquide g inquirit, g omni ponta Conecti d pobilibus dce ide acinquirere g omni ponta contenti d omni ponta a Diva essentia, secundum Vari. Exquo sequit, g scia pobilis Veras ne ipsa omni ponta, u net dicta; Vnde g loca n het, sidicat d Riza demica, g pobilis Veras ei ipsa omni ponta, u aliq scia Diva, a pu ense, & omeda Conexiory distincta Vel ab intra illa extra ng a rezere Omni ponta Conecti d pobilibus Veras, g 1º Vide de struere 2º.

2º Vade ng a rezere omni ponta Conecti d omni ponta e de struere 3º, & a rezere omni ponta Conecti d pobilibus Veras, g 1º Vide e a rezere omni ponta Conecti d omni ponta: gk. Praemissis: pobilis Veras in hy poteri

UGR Biblioteca Universitaria

facta é ipsa omnipontia: qc. Pº dicitur: A esse e omnipontiq deesse deferente omnipontiae
destruere &c. / a esse e omnipontiq Conecti / pobilite Veiq &c. Vr ici q é a esse e omnipontiq de-
fuse deferente omnipontia: q a esse e omnipontiq Conecti / pobilite Veiq &c. Pue mior: a esse e omnipo
ntiq conecti / pobilite Veiq q is Vr ide é a esse e omnipontiq deesse deferente pobilite Veiq; / hoc a-
esse, é a esse e omnipontiq de fuse deferente omnipontia: qc. Pue mior: Pobilis Veiq in ipsa hypo-
tesi é ipsa omnipontia: qc. Quare in hoc sensu qº n hét locu. Proquo supono 2º q essentialis Conexio
nis alicuius extra nihil aliud, nisi q ens extra existens intime includat nisi esse pro dato aliud quod pot
dablatio illo pobile vel pobile aliud quod q auferre nec sit; ac pro inde ad meta Conexionis natura ex
igit q oriat ex exigentia e indigentia Vnius, ita talis q Deus q alis de mechata ex mo in esse at
aliud talis Deus deberet esse q ex posione anti in falibili requirit posse Deum, e ex posito Deum infa-
libili requirit oppositum anti. Inde n Deum mele conecterent / Deum pobilibus nec Deus ecclesia: Deum: q
Crea pobilium: et similiter: Crea pobiliné q Deum né.

Ex quo sequit ad meta Conexionis n sufficere quare Deum
onis natura 2º extra, et in re dibilis a qua q pontia, nasci nec sufficet absque Deum mele Conecterent
Creis pobilibus: Deus enim Divina natura moveat intellectum ad cognitionem Creaturae pobilis / intuitu Divinae
hqualitatis mele Cognat Creaturam, illa q producat in mente intelligibili, humanam pontia in se babilem a potentia
Dei, Deum e esse impedibilem. Ob quod e ad meta Conexionis q humanum Deum 2º extra oriat ex exigentia,
Dindigentia intrinca Vnius ad alium, / q Deum: q Deus pobilis: Deus pobilis né: q Deum né. Inquo sen-
su Deus omnipontia, nisi q omnipontia, sit ita essentialiter conexa / pobilibus, ut si q pobile pobilia deficerent
hinc subsistat omnipontia / Vr q omnipontia exigat pobilia ad sui intrinca. &c.

Ca q notº: q omnip. sumi valet
2º: q probatum sit supra Creaturam, aq acci fit aliqua extrinca denominatio, quo sensu omnipontia sumit
q ad effectu, / in actu 2º exercito: quo pacto sic ita omnipontia dicit Conotat, seu Verificat pobilia de-
tata / in entia alterius extra se, inquo sensu omnipontia Conecti / Deus pobilibus, q né deficientibus pobi-
libus deficit omnipontia, quatenus illa conotatione / Verificq / portat ad pobilia ne pse natura, q Deum
prout tale requirit intelligat abq / Vr dentia Dei / Vr dentia deficiente deficit Deus sub tali Deum / &c.
omnipontia entis / ista nulla conexion hetu tali denominatione, q deficiente omnipontia intrinca mente
hinc e, q omnipontia entis in Conecti mele / Deus pobilibus: 2º sumit omnipontia entis, nisi q ad su-
fficientia, / in actu 1º in repugnia ad hinc q q extra se existentem repugnat, quo sensu sumit creatu-
ra de pota / in entia alterius extra se: quo pacto / in de tota omnipotens existentia Dei sit ita tota,
nunc illud tota q omnipontia Vocamus Conectit mele de Deum pobilibus. &c

Ita Dihil in actu Veliquat, pg mitenda
q duo in tantia nay: in hoc gº in tantia nay tota signia originis de hunc / q, inquo / hetec ar: q, in
quo / illur hét ec ar: q 3 denia inquo / pontia Sanctus hétec ar: q / illo: In hoc gº in tantia nay mur, e
Diva Volar solu Verificant Diva essentia, minime Creaturae: hunc q Diva essentia e ob q / q ex voro bilis q,

UGR Biblioteca Universitaria

7.

Sobtú 3ª pmr ahnquit quq obtú 2ª: q in illo 1º instanti nq intus q Diuq Volat &c. tunc q let Cq pobi-
lem illo 1º instanti nq heant in Repugnia, ut a Diua mente pobiles dicipiant, nondu ts in illo instanti intus
Diuu rear producat inee intelligibili; tunc tadq q let Cq pobiles Cq pobiles in illo instanti Vedeant 3ª pobile, hoc
ñ obstante, ut intus q Diua Volat Vitalit sen dicunt suis operationibus uga Diuq essentia: q 1º intus q Diua Vo-
lat in illo instanti nq soly Verpiciunt Diuq essentia, minime vo Creat.

3ª Videt ex pmr tradita in 1ª D. in 2º dict 3ª q 3ª
para 4ª quq nq ad hoc igit 3ª sequentibus ait: quq ts ad hoc igit dico nic: q duo ordines parent intelligi in Di-
uu, scilicet ordo naq, ordo originú, quis alterius Vat; 2º inquo q gradu Diuu ordinú pertotur alius ordo deas-
gnari. Exs ply in Creat 3ª hic ordo naq, ordo originú, ordo durationis, quis alterius, alterius Vat, 4º tonus 5º
nus ordo pertarignari in Nogradu alterius ordinis: Acci prat ens, unq instans durationis, in illo instanti posunt
assignari infra ordinata 2ª in origine, d naq, acci prat ens, unq instans naq, in eo posunt assignari infra ordinata
2ª in origine. 3ª plit 3ª in Diuu ordo naq et ordo, ita q 3ª plit possendo in illo instanti naq deuel assignari to-
tus 1º ordo originú.

4ª pado in pa: Ordo naq accipit 1º parando ab tú adintú q Volatq Diuq q 2º parando
essentiq suq adintú q Volatq eius, que é 3ª obtú intus sui, d volatis suq et 3ª in tus naq, 3º parando
alia ab tú quq 2ª adintú q Volatq Diuq, quq ñ exse obtú, 4º producta pintú q Volatq inee
obtú, et 2ª instans naq. huius 5ª D. 2ª in fat, q omni ponha entiue ryta, d inactu 1º videre ara bere
dicipit entiue d 2º in Repugnia 3ª ut ecuntia ad tranq actu, qq extra se existere in Repugnat, let in illo ins-
tanti det in Repugnabilitas Creatq ut a Diua mente pobiles dicipiant, nondu ts intus Diuu rear produ-
inee intelligibili, et tunc ab omni ponha Verpiciente, Vide nulla dat Conexio d aliquo prato Diuo, ng huius
mi Conexio soly dat inter illa extra quq mutuo se ponunt, d mutuo se adimunt.

Port hoc instans naq, in quo de-
dexant illa tria signa originú, sequit 2ª instans naq, in quo de dexant intus q Diua Volat in ordine ad
obtú 2ª Creabile: hoc q instans naq tria signa Vat q plecti 2ª ea pus dixit D. in 1ª dict 37, et 36ª ex-
plicando dictq eius producnq. In 1º signo Vat de extra intus Diuu mobiles a Diua essentia producit Creat
inee Cognú medijú inter ens Vale d Vat, in quo fundat Vlao Vat ad Diuq intú ex cuius tractione denomat
3ª intelligen Creat. In hoc sensu Diuu intus Concenit 3ª illis, q sic sumit in actu 2º, q ad pticacia pno
ú denomat 3ª intelligen. Porta sequit 2ª signú Vat, in quo illud ee Cognú de tractu Verpicit Diuq
omni ponha, ut a pentú illi obtú dare ee extra Caat, ex cuius conatione tractione omni ponha conotat
pobilia, d illa Verpicit 1º qua dq Vat habitudinq, in quo sensu dici pot, q omni ponha d Vebur pobi-
libus Conecht, q sic n sumit in tuince, d entiue, et extince, d quanu illa pobilia conotat.

Porta sequit 3ª signú
Vat, in quo Volat Diuq decernit Creatq ex ultq de quo alibi. Surge suponhic Ca presentq dictq 2 ex dia-
metro o porta ut exsat sentia: 1º subtrinet Deus mic Comx ú pobilibus, d pobilibus. Ita Onorius apud
Magistrum Prado lib. 2º sect 4, 9ª fa, para 2ª, 9ª ad hyeni pluses sermq. 2º pro pugnat Deus mic in Cone-

UGR Biblioteca Universitaria

xy ḋ pobdibur, ḋ pobilibur; ẽt K. ḊḊ. ſ. ſhuiburin locis, quę ſequnt̃ nnerenis duci puli ḋ exeṫa-
neis n̄ pauciꝰ. ḋ qᵘ. ſi nra ḋ fernanda K: Omni ponha tm hic ſuſta ḋ in acta ꝑ ḋ ſridezata n Conechi me-
te ḋ cæis pobilibur. ſic D. K. int, dut. 8, ge 5 para ſ. iſti Vaibur, ḋ dut. 30, ge 2 para ad 2393; e dutne
35, para ad iſta, ḋ dut. 43 para hoc dui Verꝰ 3ᵒ ſimilit̃ in fero: Ata tę in ꝑ dut 30 para ad 2393:
= p fecta Dei nera re exe tale ee ḡn Variabil Peuree quadq; hy poteſi ponta, ſiue pobli, ſiue ẓ pobili ca
= alidare, ḡ alia n ſi nata ꝑ ſi Lzio. ḡ qᵘ Verbis.

Po p mea ꝑ 3 Vae: ḡ libet praty Dnę ennne ſ. hie ẓ ſblit
ḋ infinite naziy; ẓ praty ẓ plit, ḋ infinite naziy n Conechi mete ḋ cæis pobilibur: gꝛ. Po p mea: pra
ty ẓ plit, ḋ infite naziy e mai naziy, qua Cea pobili; ꝑ mai naziy n Conechi mete ḋ mur nazio:
gꝛ. Po p mea: ꝑ mai naziy Conecteret ꝑ mur nazio, mai naziy n eet mai naziy; ꝑ hoc ẓ plicat: gꝛ. Po p mea:
ꝑ mea: ꝑ mai naziy Conecteret ꝑ Ihngenti naziy n eet naziy: gꝛ. Pui ani: ꝑ naziy Conecteret ꝑ Ihngenti, ſeque
ret, ḡ de fente Ihngenti de ret naziy: gꝛ. Pui ani; e de pona mai naziy u duo Conechi ꝑ nazio u no-
portea tollat ana zio u no ꝑ na Vao neritis ꝑ n Vemebit naziy ꝑ Ihngeni, Pet ḡ n dat me ḋ ni naziy
ḋ Ihngeni ta llat portea nazio u duo Vna Vao neritis ꝑ Vemebit absolute naziy: ḡ ꝑ mai naziy Co-
necteret ꝑ mur nazio, mai naziy n eet mai naziy: ḡ ꝑ naziy Conecteret ꝑ Ihngenti naziy n eet naziy
ꝑ Ihngeni, ḡ ex defecte mur ſequeret ab ſentia alterius. Sic arguit ſ. K. Dut 1, dut. 8, ge 5 para ſ. i-
tis Vaibur, numo 11.

Ipſe: Deuree p fecte ḋ ſenite naziis; ꝑ ſi Deur mete Conecteret ḋ cæis pobilibur n eet p
fecte ḋ infite naziis: gꝛ. P mea; n e p fecte ḋ infite naziis in no ee qui deuet neritę ſui ee neriti extrinſ
ę alioxy; ꝑ ſi Deur mete Conecteret ḋ cæis pobilibur deueret neritę ſui ee neriti extrinſec alioxy: gꝛ. Neui
a pareſſe tę, na qui deuet neritę ſui ee neri ti extrinſec alioxy, het subta neritę ſui ee neriti alioxy, quo
mo ei defecit grad̃ neriti ualde ſtimabili. Pui mea: ſi he deueret neritę ſui ee neriti alioxy, qui, ſia
na natia n eet, ipſe nazio n ſout; ꝑ ſi Deur mete Conecteret ḋ cæis pobilibur, ꝑ he nazia n ſozeret, Deu na-
zio n eet: gꝛ. ꝛ ꝛ ꝛ =

Iuheſie: ꝑ Deus ſume, ḋ infite namur tali deuotee, qui ḋ ḋ ꝙ cogita ueris Act tę; ꝑ Deur mete
Conexus ḋ pobilibur: Miſa, Iuſta ḋ ita te Diuo Aguſt. in ſpſalmy Centeſimy 2ᵘ ad illa Verba, cuius
partis pas cuius in dolens, Vbi pulcre explicans in defectibili bili Dei, Deneſte inexcuſando ait: qui ſi anni, qui ne-
ſciunt, nec qui Atant; ſi gibi anni Atant, e ipſi anni, qui Atant ꝑ mur annure; e ipſe Vnur annur, qui Atat
Vnur dure, ḡ nec oxty het, nec ocary, nec in choat ab hy ſteny, nec excludit a Craſtino: Atat ẓ pille du,
ḋ Cezod ui uocat illy dię, ſi ui anne ſi, ſi ui ſ dure, ḋ ḋ ꝙ Cogita ueris Atat tę: ḡ ex Diuo Aguſt Deus
qui Vnur annure, e Vnur dure, ḡ nec oxty het, nec ocary, nec in choat ab hy ſteny, nec excludit a Craſti-
noe indefectibili ḋ ḋ ꝙ Cogita ueris de Cæis pobilibur.

Reſpent mi ḋ ni ḡ p fecti me naziy, ḋ ſi n ponte e Coney
Diuo Ihngenti, benevo Ita nazio: ḋ a Cæi nee pobili ſint naziis, ḋ eo nazio n Vepuana t Conexio di Vi-
ſi ḋ ḡ let Cæi nee pobili ſint naziis, ac nita naziis, ſi ut Deus, ſi ſi Deure mai naziis Conechi ne quat

UGR Biblioteca Universitaria

1. Dicitur pobilibur, ẽ nẽ aliq̃ mõ nazius: q̃ tenet respõsio d̃ xiozy: Pus mior. Si Deus ẽ maĩ nazius qua Ci pobilis, maĩz pobilis ẽ defectus Dei, qua defectus Creaty pobilis; Sed hocita ẽ, Deus nequit Conechi Dicitur pobilibur: gdz: Maoz ẽ Certa, n q̃ neatar Vnius d̃ dictoria ẽ z pobilar alterius, ẽ Vn maoz neatar aduersus, vt maoz z pobilar adnẽe.

P̃mis: Si maĩ nazius ẽ Deus, ẽ maĩz pobilis defectus Creaty pobilis ex defectu Creaty pobilis nequit deduci defectus Dei, Sed ex defectu Creaty pobilis nequit inferri defectus Dei Deus, n Conechi z pobilibur: g̃ maĩz. ad p̃mis: Ex miur falso n̄ pẽit sequi falsius neq; ex miur z pobili z pobilius: Sed ex defectu Creaty pobilis sequeret defectus Dei ex miur falso sequeret falsius, ẽ ex miur z pobili z pobilius: gdz. P̃mis: Ex ill D. in t, dist. 6, ge Sa, para exister falsibur hac pulcra subtilite: Si e miur falso pẽit sequi falsius, ex Vo pot in bã doa sequi falsu: Sed in bã doa ex Vo nu qua pẽit sequi falsu: gdz. P̃mis, ait D. ẽ supponamus q̃ falsius nẽt 2 vias falsitatis, ẽ miur falsu Vnica tu. Deinde circa istas duas falsitates illa vas falsitatis, qua in falsitate excedit miur falsu p̃mẽte alia: ẽ ami falso illa, qua Vnice hẽt; tunc falsius erit falsu ẽ miur falsu erit Vu, q̃ Cui dicenta ẽ ab illo Vnica vao falsitatis: g̃ q̃n dat Conexio int Deu z Creaty pobilis hec vao mihi subtilissima ẽ, de facie ssima ap̃aret, ua Dei subtilitas p̃cipiat, ad verte q̃ pot ẽt, existia Dei essentiã, qua pobilas Creaty: Sy maĩ sylla vintensiue, ẽ extensiue: tunc q̃ neras Dei ẽ 2a, q̃ neras Creaty inee pobilis ẽ 2a, ẽ ab alio: Deus ob bluse vas, stulos, ẽ p̃ceptores nazio existit, qua Crea ẽ pobilis nazio, hoc pẽt in pluribus demonstrationis, q̃ tunc phi, nunc teologi. Probant, Deu ee ens nisi ee; Vnde hec ppo, Deus nẽ falsa (salte extensiue cu pro nunc abstracta habuerit, q̃ inquirente an falsitas ppũ sit ẽ pẽat maĩz, ẽ miur) qua hec, Crea pobilis nẽ pobilis, q̃ Vl ex pluribus intuitis falsitatibus: ẽ not. Ad. Oppo. sentẽ, a se rece, q̃ Deus pobilis facto z pobili, ẽ de vero, Deus de facto obnazia Conexione, tunc ẽ pobilis, tunc dẽ pobilis. Supponamus tada, Oner vas inducentes, ẽ probantes in Deo nazia existẽtie duas, ẽ vas, ob quas Crea ẽ nazio pobilis ad Vnica tu, Seduci, ponamus nunc eas a Deo abstrahi, ẽ p̃scindi, vtr, vnitionalis Vna vas nichil, de Crea alig. hoc supposito ne aquitas.

Dicitur cause ẽ pobilis z pobilis, q̃ dejaxerat, ẽ dat Conexio meta int Deu, ẽ Crea pobilis ex Vo sequi falsu: g̃ ẽ ex miur falso pẽit sequi falsius ex vo pẽt in bã doa sequi falsu. P̃mis: q̃ ad vo patz: Sed dicitur cause ẽ pobilis hec ppo: Deus nazio ẽ ẽ vã pẽt q̃ ad hue remanet vao exigens ex nazio nali nazio existentia Dei; ẽ hec ppo; formica ẽ pobilis mẽt falsa q̃ sublata ẽ Vnica vao videns formica nazio pobilis: g̃ dat Conexio int has ppões, ex 2a, que ẽ vã sequit 2a, que ẽ falsa. Valit: hec ppo, formica ẽ pobilis in dicta hypothesi mẽt falsa, p̃ dictoria, scilicet, formica nẽ pobilis videt vã. Deinde, si hec ppo, Deus nẽt vã, ẽ uno dictoria, ne pe, Deus nẽ mẽt falsa: g̃ ex 2a, videlicet, formica nẽ pobilis, que vã in dicta hypothesi, sequit p̃ conexione 2a, scilicet, Deus nẽ, que in dicta hypothesi ẽ falsa, ex vo sequit falsu: q̃ n ẽ vã doa: Deus nẽ: q̃ formica pobilis ẽ: Nec hec: formica pobilis nẽ: Deus nẽ. Si Dicitur cause ẽ pobilis, supponamus hoc z pobile fieri pobile, ẽ nunc ex vo sequit falsu

UGR Biblioteca Universitaria

Probabyé: q̃ Deus dendo q̃, nulla meta Conexiõe, Repugãt inf Deu, & possibilia. ~

Per hoc aprime explaãr in-
tra Dñi Scotary assertu, q̃in hy potesi, in qua Spiritus Sanctus non procederet a filio, ad huc duo quæ
Vrabillo; nalia Vae, nisi q̃ in filio ade 2 Vao distinti, scilicet, Spiraõ activa, & filiaõ, & sit intali hy-
potesi Cũ dicit bat a filio una Vao distincti, scilicet, Spiraõ activa, ad huc remanet distincta a Spiritu san-
to, eo q̃ primet alia Vao distincta, puta, filiaõ: nec in proposito: Dao tamẽ huius ppii, Deum ne q̃
curret 2 Vao, ad huc Cũ dicta Vna, primet alia, & Deum ppe esse falsa: & dao tamẽ hij huius ppii,
formica pobilis ne, Vnica tu Vao dicit, hac Cũ dicta ppo Vedit Vao. Vnde infert, q̃ ex hac & ppe
ad hãc nalia & Vera tiaõ, sequit ex hac hypotesi ex Vo sequat falsũ, qd no dicit. ~ Respect tur-
tur. Sodoy, nulla ee in Deum, q̃ mãs nalis Conectat mete & mãs nalis, & q̃ ex defectu mãs nalis in-
ferat defectus mãs nalis in ba Dõa: na Vãs prioxy & mãs nalis Veritis D. judicent, inquit, Dñs logi, q̃
& nalis prot patia, & prot q̃ Angg̃ & tale, & illud mãs, & tã Vãs prioxy & Conexa mete & Veritis D. q̃
hac defente defect Vãs prioxy, alias in ba Dõa posent pgmis & Vg & falsa.

& hac solũa ñ enecessaria
nis Vãs, Dñs Thurtle. Sodoy illa rejecit ex th D. citato, & mihi provabile e, & pote manife-
me ostendi in eius doctrina, missa tacuit Vespasionis D. qui mihi Devincenes. in th hac
Vespasio falsa mihi fundato, na Vãs D. ñ enius nalis, quia Vãs prioxy, & hic hac & mãs no-
ta. Rao & a peta, na Vãs D. ñ dicta a Veritis prioxy: q̃ sic at: q̃ vãs prioxy sit mãs
nalis Veritis D. Pãs: na Vãs prioxy & quia Vãs Vnalis, vãs D. & vãs aliqua parcula-
xis sub Vnali Denta; & Vãs ppii parcularis n dicunt a Veritis ppii Vnalis, & in illa palis me
inclusa: q̃ illius pii, & ppo Vnalis affixa aponit Dã dictonis & parcularis nalis vã: & parcis ea-
fixas, & nao eius, & eodis: q̃ & ppii parcularis nalis palis me nal Vãs ppii Vnalis affixis:
q̃ & Vãs ppii parcularis & palis me inclusa in Vnalis: & quia Vãs Vnalis sua prioxy sit mãs no-
ta Veritis D. & ñ mãs nalis. ~

Explio hoc: hoc & pars: tota & mãs sua pars; hic & D. mundus & mãs
sua pars, ho & mãs sua manus; & Vãs Vnalis ñ & dicta a Veritis ppii parcularis: & nec Vãs prio-
xy & dicta a Veritis D. Vnde in ophime observat Aribis, Vãs prioxy & cãs & enius Veritis D. & eius
dis ad seipsis & aliqua Vã causala, licet alias a eius pigmẽtis pointis & cãs & enius D. sunt, su-
mit dupara in Deu, & Deus pobilis, & in ppii, & D. & enius vãs prioxy & Vãs Veritis D. & pli-
car, & Vãs prioxy sit mãs nalis Veritis D. & Docent in Anechint mete & Conexione tã quia loga cius-
dis ad seipsis. Atqui & hic Vãs, Deus & sit dicta ab hac, formica pobilis & illa & Vãs, & hic &
dependeaqua & tã quia cãs & exciente, hinc facilime pcipit, quomo & Vãs sit mãs nalis quia & Vãs
ñ mãs nalis Conexa & hac. ~

In rupta calleja, quomo Vãs prioxy sit mãs nalis Veritis D. dicta & quia ex defectu Ve-
ritis D. in ferat & ba Dõa defectus Veritis prioxy nalis & defectus D. defert totalis Vãs prioxy nulla alia

9. nrsa Vepenia Valet in Veritate pri, qua Vepenia in Veritate X, ꝫ hac pyce detracta nulla Vasne-sitie in prio p meat e dount si mutua e Contio, e indigentia Vniu ad alia, e qualitnes a in Vhaz-enit. Axioma, Verificet, prot q Vnuquog, e tale, illud mai né Vnalitis, ng ly mai in deve tin-telligi intensive p tm modalit, hoc pot intesa pari ng hoc e alvus p alvedine, dy hc alvedo ne ma-i alva qua ho alvus ipsa, Tota alvedo sit Comuni cata hoi. Vy pratya alvedini alit Mutal-vedini, alit hoi, ng huic accidentali, e alvedini essentali: Peretia in Caai ena entibus, sive Vniversis, sive q quivis, ng prot P. filius e ho, dy P. ne mai ho, qua filius: ligni e Calidus prot Sol, ꝫ, dy Sol ne mai Calidus, qua ligni, imo hoc e mai Calidus d sit fatale, d Sol, Vtrualit ꝫ hac dicta q axioma Veritz, het pacipue in Caa finali, d medii, ng d hc sint ba prot finy, melioa e finis, qua media. ꝛc

Deniq, Vepent Lezana alit ad Vay D. ꝫ si Vna pallena Cea pobilin-ert po huc ert Deus, sive si one rentz pobiles, ng omni pontia pert natio aliqua pobilia Vahez inde tale, sive hec, vilia de tale. = ꝫ ꝫ: q sive alio pobile Vedat z pobile, sive omia pobilia z po-bilia, po huc Deus p sustinet, u pole nec Vnu de tale, nec omia Collective si obtz Specitivu, Divz om-nipontis: q p multiplit e Vnic: nulla pontia aut Virtus deficit mente auu exercicio 2dio, set Ve-pugnet eiu exercicio 2dus 3: s defentibus oni bus pobilibus de pert Deus voluz pare adextra, hoc pare e exercicium 2dus Divz omnipontis: ꝛc: Maoz pet, z quicq; tota p fecto tz, aut Vir-tute salvat in effectu, de exercicio 1dio: effectu vo, sue exercicii 2dus in addunt p fecon z supra 1dus 3. P mus: Nullae p fecto in Deo, qus nit 1dio ad intra e prot ipsa Deus: quare pare ad extra e exer-cicii 2dus Divz omnipontis: sicut nullae Cea, qus nit 1dio prot Deus tertante Scriptura: omia prot semetipsis q operatur e Deus: q nulla e p fecto in Deo, qus nit 1dio prot Cea, ꝫ oni e 1dio prot Deus: q pare exe omni pontiz u ad extra e exercicii 2dus 3 omnipontis suponen parti ad intra, q e exercicii 1dus 3 alterius.

Ad hec Vao pacipue dat ar exente, omnipontia nee p fecang exnaa Vel-dita ab intra p Volate Dei: intro: q pare omnipontis e pare intra, d Volatis Divz; ꝫ pare intra z Volatis Dei u Verificet Cea e exercicii 2dus, Cea Verificet ec intelligile, d Volubile Dei e exercii 1dus 3: q pare Divz ad extra qu cara qu defect e exercicii 2dus 3: tunc sic: Deficiente exercio 2dio n defecit exercicii 1dus 3: q Vtute alio pobili z pobili, u oni bus pobilibus z pobus, ad huc pos-set omnipontia. Subrutta, q tota p fecto intensiva pontiz salvat in Vao 1dio: ide petm ha-bitibus, e Deus, quarz p fecto tota salvat in obto 1dio Vtute a ad obtz, p tz 2dus solu-mit p fecto extensiva pontiz, haus, aut Vez: Quare Vepugnia obh, aut tis 2di n sequit defe-ctus Virtutis, z Vepugnia extensionis eius q nihil o fecit Virtute ius. Vnde Vepugnantibus po-tentiis omibus Vepugnaret Vao specitiva omni pontiz, ng hc ne Vao aliqua Creata aut Crea-bilis, ꝫ q Divz, u sitio mo Comunicale, q met, et omia Vepugnent pobilia..

UGR Biblioteca Universitaria

2º ꝓpugno soluons tradita: si ꝙ ꝙ pobile onia pobilia trerent ꝙ pobilia, ad huc. libari-
tatem Dei: q̃ntent soluo. Po. Pars: si onia ꝙ pobilia trerent pobilia, ñ deberet Deus: q̃ nec de-
bo ꝙ: equale, imo sequit̃ 2º precens Dei exeo, q̃ ꝙ pobilia trerent pobilia, ac exeo, q̃ pobilia
erent ꝙ pobilia: q̃ exeo, q̃ ꝙ pobilia vedant pobilia, ñ sequit̃, Deus debeat, nec exeo ꝙ pobilia
trerent ꝙ pobilia: Po. Pars: exeo, q̃ ꝙ pobilia vedant pobilia, ad hoc est Deo Virtus producitiva
illoꝝ pobiliꝝ, exeo, q̃ pobilia vedesent ꝙ pobilia, tolleret a Deo talis Virtus; sequeꝝ Deo repu-
gnat ad ictum Virtutis, ac ablatio illius: q̃ equale, imo &c.

Vrgit: exeo, q̃ ꝙ pobile trerent pobile ad esse
Deo Virtus producitiva illius, vñ: si ñ: q̃ nec tolleret exeo, q̃ pobile trerent ꝙ pobile, ad id, q̃ nec
ad ictum ñ tolleret in ptã Dei 2º precens: q̃ nec ablatio illius, si pertea tale pobile trerent ꝙ pobile. si
Reipeant Dei ad inexo agens, q̃ deberet omni ponita facta ꝙ pobili pobili: Ja recepeat arguo:
q̃ ndat meta Conexio omni ponitã pobili &c. Po. Joa: q̃ ñ deberet omni ponita exeo, q̃ pobi-
le fiat pobile: q̃ in illa hypoteꝝ daret pobile, ñ daret omni ponita: q̃ nr̃ credit Conexio ex-
nialiter int omni ponitã, ꝙ pobilia: Deo vata legitime infert, q̃ in illa hypoteꝝ posset valere Virtus
Dei pobili &c. Deus. Sed nia Reipeant &c. Deus ñ debet ex hypoteꝝ, q̃ ꝙ pobile fiat pobile: q̃ nec
exeo, q̃ pobile fiat ꝙ pobile, Joa: inferat, quod nia omni ponita Dei sit inspecta a Virtute producti-
va ad ꝙ pobilia, quã pobilia. Nec le gitur quia pro quouis ꝙ pobilia ñ oriat ab omni pon-
tia, q̃ ana a ꝙ pobili: q̃ omnis. ñ debet esse facta ꝙ pobili pobili, nec &c.

Po 2º nec X 3 Vas: & Vi. in 1º
dict. 30, dist 35, 39, 43 Deo repugnat onis Velão ad aliq extra se: q̃ nisi sit Repugnato-
ria Conexio ad aliquo extra se: Pet Joa: q̃ Conexion alia ex parte Valet, nisi ꝙ Velaons ad ea
Conexioni, de qua sit onia pfata Diua, quomis. scita Deo &c. q̃ absolutis omnino sint, nec ineepte
in Cogni aliquã dependia a Deo pobili burs portabunt. Po. Pars: onis Velão actualis exigit tale exi-
stentis actualis, & realis: & Deus extra se nullum tale exigit existentis: q̃ &c. Minor & Certa, alia De-
us ad qui existentia aliquo existente extra se indigaret. Pmaz: tunc, q̃ Velatiua ñ simul natã ad
Cognione: tunc q̃ ñ Velão mriõ nulla dependia ꝙ portata ad ictum Stabit Velão ad huc tão repugna-
nte; tunc, q̃ unio poset esse sine extis, & cauakas me electe: q̃ one ꝙ plicatoriis apant: q̃ Velão
actualis tale exigit existentis: nunc sic: si Deus pobiles nihil ñ actuale: q̃ repugnat in Deo Velão
ad Deum, ꝙ pobiles: & Conexio dilli.

Exhis sumit̃ quod Deus non ecam ad hoc, q̃ sit Conexion, defensa-
nte ꝙ Velaone. si Deus diceret Velaons aliqua Velis ad Deum, siue pobile, siue existente, Beatus
Videns Visione intuitiua Deus Videret natiõ one Deum, ad quam dicit Velaons: & Beatus Vide-
ns Visione intuitiua Deus, ñ Videret natiõ one Deum, imo, imo ons sentia nec Valet Videre &c. Visione
gr. Minor dist Valet, q̃ Deus ñ defenderet, Visione omnia pobilia &c. Ita hentione Dei Italis Deus
hentio ꝙ pobiliter, talis Visio repugnaret &c. Mas Suadeo: ꝙ plicat Velaone Videri, quia in ea de Visio-
ne Videat tale Velaons; hoc Certa, pazet pueintaz, pars, qui es pro bant Vna prong ñ posse

UGR Biblioteca Universitaria

Videre me alia q̃ in stat Vno Vnus Velatus q̃ nunc Coexclamo q̃ Videat. Ipse Deus
uiuit Velado meo Ceo pobles: q̃ Pugnabit Beatꝰ Videre omnia pentia Velativa q̃ nunc
gea de Vnione Videat hoc tale pentia, scilicet, Ceo pobles, q̃ si hoc in Pugnat, nec ipsa
toxeu q̃ Beatus Videat P. qui nec de Vnione, q̃ illis intueat. Et hoc quo argute pest de
sola Conexione. Vnde in docent Vident procedere tu, q̃ Deus, q̃ Velatus p Conexio d̃ ceu ab-
surunt, alia a recente pare Deus Videri, Pugnante Vnione omnis pobilis.

Pone ad hanc Ra Perpen
nt tu aliqui dicunt, Deus in dicere Velatus, Vel ad Ceos sive existentes, sive pobiles, bene
tu Conexionis q̃ uomni penitus Ihnet Virtualiter, et rehent tu quo Dei onem nasci, q̃ tale po-
nitia exercet Valeat. = P. Si Deo Pugnat Conexio Dei pobilibus: g̃ nec Velatus Vel ad
Ceos pobiles. P. Ioa: Ideo tale Conexio Deo non Pugnaret, q̃ fundaret in dependentia al-
tu pontiali Ceorum a Deo; Ita tu Velatus, qui in Deo dant, fundaret in dependentia: q̃
si Conexio nulla tu pitecos, q̃ portat in Deo, nec Velatus ad Ceos aliquos tu pitecos dicet. Ex quo
infero, q̃ nec Deo Pugnat onis Velatus Vel ad alios extra re p meta Conexio q̃ qualibet ex-
trase.

Ad illaone P. Vel tu pitecos pro nra tuenda ad. Dno Velatus, unus Conexio Dei Velatus
extra re in suo Dno invicti tu pitecos scilicet aliquos dependentia ab alio, q̃ prata in eli-
entali dependentia Velatus quod ad Deos: q̃ non Velatus, unus q̃ Conexio, tu pitecatoria e in Deo. P.
mas: ani Velatus, unus Conexio indiget tuo ad sui exutia p Preservatione, ita ut existere, Preserva-
re Pugnet, tuo Pugnante, vio, q̃ neq existit, nec Preservari Valet ab aggressio dutoare tu
dependentia dicit ab illo: q̃ Velatus Conexio dependentia tu portant tuos; licet, ut ei in dependentia
ab alio e attributis Dei: q̃ prata oppositis, ut pe dependentia ab alio e Deo Pugnans. Aliqui
Repent, de Dni Praxiteles Perperio, attributa inde pentis Dei ad omnes gradus pobilis, secus pobilis
qualibet gradus omnimodos inde pentis ab alio, tu quo ad tuo Conexioni iquilet tu pitecatoria de tali
nea existentia. Deus nulla het inde pentia secus q̃ ad extrinseca pobilia, q̃ dependent de pentia Co-
nexioni pobis p hoc tu quo minuit attributis inde pentis.

S. P. inde pentia Dei ab omnibus extrinsecis Dni gatis
bilibus, q̃ Diva pteco; q̃ est impta in sua linea; aliqui si Deus dependeret a pobilibus tu quo ad tuo Co-
nexioni nec impta illa pteco: q̃ nec Perperio. P. mis subrita: Hec impta illa pteco monet linea,
cui deest aliquis gradus pnev ad talis linea, q̃ sua positio de pentia ab alio tu quo ad tuo Conexioni
de fue attributo inde pentis aliquis gradus pnev ad ista linea, scilicet, gradus inde pentis ab alio tu
quo ad tuo Conexioni: gr. P. mi: gradus inde pentis ab alio tu quo ad tuo Conexioni e spectata ad linea qui
de pentis impis: gr. P. ani: gradus linee impis inde pentis mensuranda p gradus pentis de pentis
de pentia ab alio tu quo ad tuo Conexioni e gradus aliquis pnev ad de pentia: gr. Docent inde pentia
ab alio, tu quo ad tuo Conexioni pnet ad linea inde pentis impis.

UGR Biblioteca Universitaria

Allí Respent Sñi: Conexionꝫ dalío taquatáo, prǽce éxvi talí ń arguenet dependá ná P. Utamu, inquit Godoy, ú pole Sr tribuir Relaone Caterniti Conexw e nmeté d filio, etq nõ dependen ra balloq P. nndequage é ase ta u Deu, qua ú ꝓsona, q ingenitura. = Sñ Natdeo P. Uternus Conexus d filio dependet ab homo a bello, gñ spectat aliud in naa ad rugeé: gideo ñ dependet, q filiure idz vñ naa Sñ. Deiu dq adre ꝓ ru in naa ńeuá dependá: gad tio, Conexio dalío dittó ase in naa Vá dependá é, d Doent Conexio d Cǽr e dependá arguit in Deo. Po hanc doq: fungamur, ú dixiu, omnia uiblí- ligñee Deu, q Sñs Creq a P. producta q dia ꝓducerent: sñ tali casu Conexio Pris filio arque- ret dependá, e maxima ꝓ tecanꝫ, q ee dependeret ab alio dittó ase in naa: q Conexio e dalío dittó ase in naa, e ñ solu sit Conexio dalío, taquatáo exigitio, e spectato dependá, ꝫ ꝓtecon arguit.

Exquatio hanc Vaq: hoc ée o ꝑmuz arguitu ñ fallor, Sñi: P. Uternus e tta Conexus Filio uee d existere ń Valeat ñnee Patri sine filio: g filiu e Deu, e Cria, g tunc dependeret ab aliqua Cria, e hoc etiá ń solu et Conexus Filio, taquatáo: g e diuerso, hoc e by arguitꝫ: formica pobilis é Cria, q saltz ne Deu: q repugnat q Deus sit Conexus Filia, ad huc taquatáo, nec e Dei dependeat ab aliquo extra se, gñ sit Deus: Deinde arguitꝫ retorqueo: Conexio Pris filio arguit dependá: q nec Conexio Filii Pe dependá arguet, eñ fundata in generatione: hcpo Cristae, q ta ꝓfecture filiu, qua P. in ꝓximo nunc: q Conexio Cris d Deo, est fundata in producione, q producibilitate de- nitia n arguit: Nabr Doq: q hec Conexio Cris d Deo e alicuius dittí in naa: secus vo Conexio Filii Pe Optime: g ideo Conexio Pris filio ń arguit dependá, q ens ds ad ꝓ ru in naa ńeuá dependá, q ita li identas defuet, Conexio Pris filio va dependá arguet in Pe: g d int Deu, e Cria, pobi- les hcdentia defuat Conexio Dei d ceis va dependá ponit in Deo.

ta de inegabile Videt, q nio hypotáti- ca heat va dependá a Diuo Verbo; sñ nio hypotica hz dependet a Diuo Verbo taquatáo: Co- nexio dalío, taquatáo prǽce va dependá arguit: Macie Certa, ng Verbu Diuu tat dependá, quahet naa propia subsistentia, q est g munus personalis ꝓ pig. Mozetta e Certa, ng Verbu Diuu ń in hezet humaí, nec ehet ubi ꝓ in formans, ꝫ tu prǽce u taáu dependá, nazꝫ e Doctenet. Hec Valet respee, q talis Conexio fundat in aliqua Causalite, seu tica in fluxu Diui Verbi ad naa, q hoc falsu é: ng Verbu Diuu, ut tale nulla hz tica Causalité, u influxu de quee exercentia exercet ergahu- manité, u erga nio, q nio ut tali q dependet a tota natura, q enia operatur ad extra ut tria tribu Diuis ꝓsonis. Ad ronz a Diuo Verbo, a quo dependet taquatáo: g dicendu e q Conexio dalío dittó ase, taquatáo, e q subtus Conexio ad sui existia, e eat Va ꝓ tricta depe- ntiae: q hec repugnat Deo, q e Conexio nmeta d alio extra se.

Pdenia, mea Dñs hac Vae, ex qua tota nostra doctrina dependet: sine Conexione essentiali d pobilibus salvat ꝓ tuis intrin- cus omnipotentia: g omnip. q ad entia fundalit, e mactu ꝑ, u signato n Conecti ꝓpo

UGR Biblioteca Universitaria

3.

liçẽ infert; nã illa é Virtus omnino ꝓfecta ad producenda pobilia, hæc aũt ꝓfecta, ut potenmus
ad ꝓ requirit actũ ꝓducẽs. Hæc é ex quorũ tazy doctrina qua ex multis Capitibus impugno, et
Prio: nã Conexio Omniponẽs ꝓbilibus non erit efficiens, et efficax: et ex hoc omniponẽs
Conexa non erit ꝓfectior. Pari nã pobilia ut talia non efficiũt omniponẽs nec ut talia ab illa de-
pendent, q̃ pobilia nõ denominatiue extrinca, sed ita ab omniponẽs, sicut dependet taqua causa efficiẽs
extrinca ab intra. Quod si ab priori extrinsecen impugnia, pertanto hur: gn pobilem omnia
secundũ omniponẽs Conexionẽ fit fundamentum secundũ.

Tunc q̃ Conexio omniponẽs ꝓbilibus non
erit efficiens, et efficax ꝓbilibus, nec erit fundens in eis, et efficiens: et hoc
ri nequit, q̃ pobilia quemcunq; non proveniãt ab alijs nec ex defectu ponẽs Dei ad producendũ, nec
ex repugnia pobilium ad producendũ: Conexio omniꝑ ꝓbilibus nequit provenire a secundũ illum. Nemo:
Omniꝑ vero Conexa ꝓbilibus secundior, et efficacior erit, et ob hoc ꝓfectior: q̃ omniꝑ Conexa
Dei existentibus, et agens ex mente nãs secundissima, et efficacissima probabit. Pro 2ã: q̃ secun-
dior exit ponẽs, qua non solũ pobilia, sed ea tã existẽ infert, ut pet in ponẽs producẽs ad
intra, que est actus, et secundior re in linea ponẽs, qua ponẽs producẽs ad extra, pella
nazio infert existẽ tam pronazy: q̃ ꝓfectior, et secundior exit omniponẽs inferens nazio exi-
stẽ (quazy) sit manifestum ex pio Virtute, qua tale existẽ non inferens, sed ut ea pud
Catholicos omniponẽs Conexio Dei existentibus Deo: et illud, ex quo sequit.

Ad dicendũ q̃ licet po
nẽs non inferens existẽ tã in Deo ponẽs ponit practicũ ꝓfectiorem, et talem destruat
Deum a non agendo, non ponendo, non existendo, et in deponẽs ab olio extra se, ema-
nans sit ꝓfectio, qua destruit, quã practicum, qua facit, ideo optatio ponẽs ꝓfectior nequit
practicum. Optima soluo, et illa re Nego quo: q̃ Deus omniꝑ Conexa dei existentibus, et secu-
ndior a pareat, et dependẽs, et Conexionẽs infert dalia extra se ꝓfectior nequit practicum q̃
omniꝑ Conexa ꝓbilibus, et secundior imaginẽ, quo dependẽs ab alio dalia extra se
exit ꝓfectior, imo ex Structura tituli; nã Conexio omniꝑ dei existentibus fundat et infert depe-
nẽs actuali (quazy) alias; Conexio omniꝑ ꝓbilibus fundat in dependẽs actuali, et
ab illa actuali in dependentem; in Conexio dei existentibus, qua (ut dicta fundat in dependẽs actu-
ali, et secundior. Videat, ꝓfectior ne, q̃ destruit in dependẽs, et Conexio dei existentis
fundat in dependẽs actuali pobilis ab omniꝑ ꝓfectior nequit q̃ dependẽs in futurum deo alio
extra se.

2ª: Deus dependet dependẽs Conexionis ab existentibus extra se, q̃ Deus non exi-
stens ibi sufficienter non existendo: Deus quatuor, et innumerandus ens non ibi minus sufficien-
ter, et infra, q̃ quatuor sint omnes quidditates essentiales dei, qua ꝑ existat in omnes existẽs exi-
stẽs nunquã: q̃ primam ut ita non existendo obtinet ꝓ dependẽs Conexionis ab existentibus

UGR Biblioteca Universitaria

primaria, ita inserendo etiã in Deitate et pdicta pentiã Conexionis a pobilibꝰ, et Ipsi quibꝰdam
xis. Et quo in hoc, q sicut Deus est pobilis, et sexistens, q in eoni linea primary tenet, et
de hac existentia, et ita indepens, et sibi sufens, ut nulla existia extra se conectat, pa-
rit de hac pobilitate exit, et ita indepens, et sibi sufens, ut nullo pobili extra se Conectat.

Insup nescio
qua hac omniꝑ Conexa ad pobilibꝰ pfectiõs pro dicere eõq absoluta; nã si absoluty sumit
pro opposito ad dionali, tali omniꝑ absoluta pfectiõ nẽ, quã dionali; nã omniꝑ dicio-
nalitex plata et plene sufiens, nullo q extranco indigens ad quã ista pfectiõs et dunt
in hac sensu pfectiõs et omniꝑ dionata, quã absoluta. hoc suadet: q omniꝑ dio-
nata et portat maã extensionẽ Virtutis ad protendendat ad et pobilia ex ruperone, q pobi-
lia ad sent, dominio dã indepentiã et portat, tum a pobilibꝰ, tum a pobilibꝰ q
one defectꝰ omniꝑ absoluti, in hoc sensu ex plate protendat ad et pobilia absoluta
producenda: et talis omniꝑ dionata pfectiõs et quã omniꝑ tali sensu absoluta.

Sive absolu-
tu pro opposito ad Relativo, nemat, omniꝑ Conexa nexit absoluta, et Relativa, et dentz pfec-
tiõs, et existit pfectiõs Virtutis pontiã in Conexa, et indepens a alio extra se, qualis et absoluta,
qua Conexa, et dependens ab alio, qualis exit Relativa. Et ad 3m Capio, quo mo pobilis tã-
plet Virtutis pro ductiuã Cãs, q sicut affectus in pnet ad et Cãs, nec pobilis eius pnet plete
Virtutis pro ductiuã Cãs, ita pontiã passiua ne quit pfici ne Virtutis activa. Et in Deo hoc ma-
xime et patet, ita omniꝑ in Deo et infita in linea pontiã: et plata in tali linea: Doa pet q in-
finitã et, cui nil defecit pfectionis; nuo pontiã et plata, alia deficeret a Deo et plat et Deo infita
nexit. Nec valet aliquo mo Deus et pobilitatis, q nec in pnet ad illa linea, q in se q finite, et
diminutae, in pnet plene Virtutis ne infita; nec obstat, q pobilitatis tã et ad omno expedita,
na et pedimẽta quã in proventent ex defectu Virtutis, et ex pobilitatis in hil afferet pfectionis a pontiã
pcipue infita: et nec ex pedimẽta quã pcipe exit a pobilitatis augeat, et Deus plat pontiã infita in li-
nea pontiã.

Deniq sic pugno doctrinã in 2a Solutione data; stat Deus ee infite pentz ab q illa
pobilitatis Cãs abilis, et producibilis: omniꝑ &c. Pari: stat, Deus ee infite Venetiarum liberal
et misericordz ab q illo exercitio Virtutis in Deo existit in sentia dãtiarum: et stat in
abuse tiarum sentia admittente in Deo Virtutes morales, quas pedixe in parunt eius absoluti-
simus dominij ad in producendum aliquas Cãs, quo casu Deus est ab q illo exercitio donandi, et
misericordi. Et sic equidonat ee liberalis infite et infite misericordz ab q illo exercitio donandi,
et misericordi, quã et infite pentz ab q illa tis pobilitatis, in qua exerceat talis infita pontia; ibi
in repugnat prout eius subsumptum dominij, q nec ad pnet indepentiã illius merendo. Ad 2um Vobur-
tiã Deus exercitiõ fundata ex eis vant. = Ad 3m Ad sequente no Sxive.

UGR Biblioteca Universitaria

ARTUS 2us

ROBUSTIORA ADVERSARIORU FUNDAMTA ENERVANT.

Arg. 1º eo: Deo q Deus sit summe nāris infert p bona sequa: utrū ee possibiliz ghet connexionē possibilit[illegible] Pri: si Deus e summe nās claudit he duo pdata: possibilitas Dei u q existat Pro, sit hoc al: [illegible] duplicari d dictonez possibilit Dei, u coexistat Pro, sit binariu d dictoriz; he pdata inferunt p bona seq, utz ee possibiliz gx. Pur maior: nā he pdata inferunt [illegible] ... e [illegible] Pri, possibilitas ... expressur: gx. — ... Probat quia multo ... Valet, Probat Deus connecti d possibile ... gx. Pur maior: na cum Deo ... coexistat Pro, sit ... dictoriz esse Deus nesa, u coexistat Pro existenti; ... cit simultaneā existā duoz; ... existā ... possibilitas ... gx.

2º ... dicere q ... Dei possit coexistere Pro, si possibiliz, ... possit coexistere illi, ... repugnans sit, q hoc etiā ... possibil ... quilibet heat possibiliz coexistendi ... possibil. 3º: ex hoc arguto nihil absolute infert, ... declarate, hoc, n deducit absolute, ... possibiliz ... illa potentia Dei ... quimera, na ... dicere, Deus heat ... potentia ad coexistendū quimere, si hec posset existere, ex hoc n infert, quimera ee absolute possibiliz: q simili, ... Deus heat possibiliz existendi Pro, si ... ex hoc ... minime infert, Pri ee absolute possibilē. Pro maj: nā Deus ... heat ... potentia, ... ad coexistendū simul ... pterito, presenti, quā futuro, ... possit ee simul ... ex hoc ... infert, ... Deus possit coexistere Pro &.

Ex quo deducit ... 2ª ... possibilitas ... coexistendi Pro, sit binarium d dictoriz, ... possibilitas in Deo, ... binario, nam Deo e ... potentia quatz ... u possit coexistere tali binario, ... binarium existere possit; ... possibilitas tali coexistentie ... absolute dicat ... possibile coexistentia Dei d binario d dictorio. hoc suadet ... dogmate: nā ... coexistentia ... pterito, presenti, ... futuri, ee binarium ... dictorii, ... ptertitum ... ex parte Dei e ... possibilitas ad hanc coexistentiā ... absolute ... possibilitas ... defectu.

Deo, q si Pri heat pdata, ... possibiliz, u Pri ... het he pdata: q Deus ab... solute connecti Deo ... possibili, ... Deo q possibile sit. = ... nec hoc aliud ... connecti ... illa ... sicut ... connecti Deo, qui Pri heat pdata ... essentiarum ... ad Deum, na eodem modo ee Deus, sive Pri ee brutum, sive ho ... possibilia, ... brutum ... proveniat a Deo, ... apratis intrinsecis Pri. Sic, q Pri ... possibil, ... proveniat a Deo, nec ullomodo spectat ad existentiā Dei, ... sive Pri sit quimericū, sive ... apratis intrinsecis Pri. ...

UGR Biblioteca Universitaria

1. Arg. 2º Vae, quæ q. d. si indicant ingentis Voboris, quæ ita procedit: Deus ex suis intrinsecis infert Pu-
nabile diquid aquimera. Ergo, q. mete infert ex prædis intrinsecis omne pt, Conecti. Ergo
Pmagna Deus ex suis intrinsecis e pens producere Pu, & pens producere quimera; hoc
stat sine distinne Pti aquimera: q. Deus infert hanc distinne. = Aliqui respondent ad argutu, ex illo
solo inferri Deus ex suis intrinsecis infert distinne pobilitis ab pobilite, nig in esse pobilis, de ista
te Imire Pno, & pobilite quimeræ; sed hoc soluo, nisi fallor, dari, q. q. dicendu est ad rem, quia
si Deus ex suis intrinsecis infert distinne pobilis ab pobilite, Conexione hebit. Vobilis, & ita
aliás Pti ut dentis patet, & sally Conexus. Sui pobilite, Deus Conexione hebit. pobilite natu-
Pti. Indeno ptmr arguit. Primado Conecti. Sed hac Veritè obtiva: pobilari Pti ne existente
in esse pobilari quimeræ; & si semel dari Deus Conecti. Ergo aliqua Veritè obtiva dicta ab pudenti hat
Conexio. Pobilite pobilis. Pobilite. Pobilis.

Quæ tota falsa enervanda ex dicta Vao: In. Pti falsa
illa ppo: Deus ex suis intrinsecis pent producere Pu, & in quimeram. q. exse in distinne ad producendu
Pu, in quimeram, & qualitq; Deo dno. Sparat, quanus exse nue ad Pu, nue ad quimeram. Ne-
hy. dicit intrinseca. Ca pacitè, in adveniente pobilite Pti pont absolute producere Pu, & adve-
niente pobilite in pont absolute producere quimeram; quis sed denomao alia ponat ex hetho-
nis in Deo, sis, supponat, nec 2a alia demat, sis, speciat ex ex eis Deus omne pt, quæ quanus
ex se Deo dno Vepiceat pobilia, & pobilia. Et hoc occurrat Vepliciæ Deo dicendu ex ipsa
pobilite, scilicet, Deus quanus ex se Deo dno Vepiceret Vtra q. q. omino indifferet
se habet Vepliciæ illam, & omne pt sit omino absoluta, inde pens, nulla q. omis dicenda alia ex-
trare. Unde ex nulla pobilari daret, nec ulla in pobilis agnoscerent, & pt omne immuta-
ta pmanet, Inde q. pobilis Pti pont reduci ad actu, & pobilis n provenit a ponha passa
Pti, & in ponha passa quimeræ.

Ex quæ falsa ex illapso, scilicet, q. Deus inferat distinne pobilite ab po-
bilite, nq. Deus quanus ex se Deo dno Vepiceat Vtra q. applicat q. ex Deo, prio Deo dno
se habente Vepliciæ 2a extri inferat distio, quare distio solu provenit ex nua extroxu. Tunc contra
omis tauchua prædicta, sic. Deus ex suis nue pens producere Pu, qua quimera, & hoc
nomao advenit postea Deo ex nua extroxu. Ergo qua denomaone nulla Conexione het, nulla
afexat, nec auferat pfection a Deo, nec similit Conecti. Ex illa Veritè obtiva, scilicet, pobilari
Pti, si existerat nec est pobilis quimeræ, qeo dno, ita pfectu Deus pmanet, si pobilis Pti
cet, & pobilis quimeræ, sive aliud quod dg. fiamenty, & ormeæ aliud dicta a Deo, nq. uin-
quit D. in 1. dist. 30. ge 2a, para 2. ad 2. 3. 3: Perfecta Dei nererecta, & etiam ex se tale esse,
q. in Varia bitue esse esse, quod q. hypothesi posita, sive pobili, sive impobili circa aliud
a se, quia alia non sunt necessaria sui Deo.

Arg. 3:

UGR Biblioteca Universitaria

ART. 2us

ROBUSTIORA ADVERSARIORUM FUNDAMENTA ENERVANTUR.

Ad 1.m: eo ipso q̃ Deus sit summe naturæ infert ꝓ hãc Doctr: Pñs ee possibile: q̃ nec connexionẽ possibilitatis Pri: Patris: si Deus ee summe naturæ claudit hæc duo prædicata: possibilia Dei ꝙ coexistat Prõ, si sit hoc ad valentiã explicandi dictionẽ impossibilia Dei ꝙ coexistat Prõ si sit binarius, dictorius; hæ prædicata inferunt ꝓ hãc Doctr: Pñs ee possibile: q̃d. Pmissa negatur prædicata inferunt, dantur a Pe: Ille ipse Pñs possibilis sua definitione exprimit q̃d. — q̃ hæc tamen nihil Deo obstat, q̃ in multis defectus Pe: Stanislai Valet. Probatur Deus Conectit possibilitate stringenti Creaturã, hoc q̃d. Pmissa negatur in Deo ens ꝙ coexistat Prõ, si sit hic explicandi dictionẽ existit Deus non ens ꝙ coexistat Prõ existenti: Petro coexistãt duo simultanea existentia duorum, si Pri existãtia possibilis stringeret eadem: q̃d.

Ad 2.m: falsum dicere, q̃ propius Dei possit coexistere Prõ, si possibilis sit, Deo possit coexistere, si repugnaret, q̃ hoc ens Deus habet cui ꝙ Deo possibili, quælibet heat possibilitate coexistendi cui ꝙ si possibile hoc arguito nihil nihil absolute infert, sed dicit dictionale, hoc ens deducit absolute, Pñs ee possibile, præter illa pontia Dei q̃ fuerit in ipsa quimera negatia, et Vá dicere, Deus potest Vá pontia adcoexistendi quimeræ si nec poset existere: ex hoc nihil infert, quimeræ ee absolute possibile: q̃ simul est Deus heat possibilitate existendi Deo, si nihil licet ex hoc præcise nihil infert. Pñs ee absolute possibile: q̃ magnus Deus æternitate het Vá pontia, falsum dictionale ad coexistendum, simul omnitempore præterito, præsenti, quæ futuro, si toty hoc tempus possitee, simultanea dicit in 2.m dict 39 in fine, ex hoc nihil infert, toty tempus possee, simul q̃ simulta, q̃ Deus possit coexistere Pro: q̃.

Exquo deducit falsum ee illa præmissa dictionale pertinens Deum includere possibilitatem coexistendi Pro, si sit binarius, dictorius, q̃ nec possibilitatem in Deo, si ipse binarius, nam Deo ee Vá pontia quatenus ee ex se, ꝙ possit coexistere tali binario, si binarius existere poset. Unde possibilitas talis coexistentiæ mentalis, stante aquatione, si esset, ut absolute dicat, q̃ possibile ee coexistentia Dei binario, dictorio, hoc suadet in exemplificato de existentia coexistentia q̃ præsenti, præterito, et futuro ee binario dictorio, Deus præsentia et futura includant, cum existentia et absolute q̃ possibilis sit coexistentia Dei stato temporis ex parte Dei et Vá possibilitas ad hanc coexistentiam est ponere et talis possibilitas q̃ si esset, ut talis ꝓpositio absoluta Vá stipulatur et Deus detecty.

Dicet: Deus conectit Deo q̃ si Pñs heat pontia quam het duquit ad possibilitatem Pñs, binario het hæc pontia: q̃ Deus absolute conectit Deo q̃ duquat ad possibilitatem Deum, q̃ possibilis sit. — Sed hoc falsum. Probatur q̃ Deus conectit dictionali, si ponit de præsenti, sive Pñs sit pontia duquat ad possibilitatem, sive non; sicut in conectit Deo q̃ si heat pontia quæ nunc het duquat ad existentiam possibilitatem, et het dutio essentiam, q̃ pontia ad Deum, nec Deo Deus, sive Pñs et brutum, sive non, sit possibilitas ad hoc brutum ꝓvenit a Deo, sed pontia intrinseca Pñs, si Pñs duquat ad possibilitatem non ꝓvenit a Deo, nec Deus mentalis spectat ad existentiam Dei, Deo præsens præsentia, sive Pñs sit quimeræ, ens

UGR Biblioteca Universitaria

79

nem; solu oritr a prati intrincis ipsius Pri.

Arg. 2º Vae, quod . indicant ingentis roboris, qua ita: Deus ex suis intrincis inferat Pri nariodisqui a quimera; si io g mete inferat ex prati intrincis omnipt, conectit ipsa: gx. Pro maj: nq Deus ex suis intrincis e pens producere Pri, e ne pens producere quimera; s hoc n stat sine distine Pri a quimera: gx. = Aliqui Respentes arguty ex illo solu inferri Deus ex suis intrincis inferre disting pobilit ab z pobilite, n tz inferre pobilitz a etrate vel a z pobilitz quimere. Shec solu, ni fallor, dlt, g q desiderant adversarii nq si Deus ex suis intrincis prati infert disting pobilit ab z pobilite, conexiong hebit pobilite, e d, dg quas Prisut identifatus, v Satz Conexus d sui pobilite, Deus Conexiong hebit pobilite naria Pri. Vnde oftimé arguit Peinado, Conectit hac Verite obtiva: pobilas Pri, si existeret, n eet z pobilas quimerq; e si semel dlt, Deus Conecti d aliq Verite obtiva dictaase, in doent nat Conexio pobilite pobiliq, e z pobilite z pobiliq.

Qua pro alit venex zanda e predicta Vao: In 1º falsa e illa ppo: Deus ex suis intrincis pest producere Pri, n quimerq: q ex se indiferens e ad producendu Pri, v quimerq, e qualit q, e eodz mo separat quanw e ex se, sive ad Pri, sive ad quimerq solu, q dicit intrinca capacitz, v adveniente pobilite Pri posit absolute producere Petrum, e adveniente z pobilite n posit absolute producere quimerq, quz 1ª denomao aliq ponat pfectionis in Deo, sed tantum supponat, nec 2ª aliquid demat, sed tantum imbediat exerciti Divine omnipotentie, que quanw e ex se eodem modo respicit pobilia, et z pobisibilia, et ut ocurrat replicis idem dicendu e de ipsa pobilite, scilicet, Deus quanw e ex se eodz mo respicere utraq; q omino indiferent se habet resp tuislary, d omnipotta, sit omnig absoluta, rede pens, nulluq eorumq dicens ad aliq extra se. Vnde, si nulla pobilas daret, nec illa z pobilas aguosceret, siz omnino immutata pmeret, vnde q pobilas Pri posit reduci ad acty, e z pobilas n. provenit a pontia paiva Pri, e im pontia paiva quimerq.

Ex quo falsa e illa ppo; scilicet, q Deus inferat disting pobilitu ab z pobilite; nq Deus ~~inferat~~ quanw e ex se eodz mo respiciat utraq simplicat, q ex e bodz prio eodz mo se hente resptu 2v ex terim ferat distio, quare distio solu provenit ex naa extriory. Hinc corruit omis structura predicts Vau; q Deus ex se nimiu e pens producere Pri, qua quimerq, s hec denomao aguenit postea Deo ex naa extriory, q qua denomao e nulle conexiong hept, nulla a erat, nec auferat pfecong a Deo, nec similit Conectit illa Verite obtiva, scilicet, pobilas Pri, si existeret, n eet z pobilas quimerq, q eodz mo, dita pfecpus Deus pmeret, si pobilas Pri eet z pobilas quimerq, sive aliudq q, ficmentu e formet aliud distig a Deo, nq aut din..., ... 2ª parata ... perfecta Dei nesa e ex se talee q n varia ... quasy poteri po... sive pobilitas ... aliud a Deo q alia n e naria, nisi 2ª Ratio.

Arg. 2. Dico

UGR Biblioteca Universitaria

Ad 3. Divú atributu dominú, & libertatis erga Creaturas tam in facultate in actu 1° plena & expedita ad utendu Creaturis pro suo libito, & facultas predicta & perfecta: Deus in concursu pabulum habuerit pontis plena, & expedita erga Creaturas & instita preconis Divi dominii, & libertatis existit infert pabulitis Creaturis. = Rursus & letdominiu quoad denominationis exigat Divinat pabulitis Creaturis, minime vo dominiu perfectissimu, stus quoad entis qualit abstrahendu & in Deo. Indeletdominiu, nisi acceptis dicat plena portatis quantum ex parte sui, ita prout se habet pabulia; & sic ita vo Creaturis pabulis & plent dominiu Dei, vnde sit 1° ita: ergo Creaturis acceptabit Deus plenitudinis portetatis, & absurdu. Sit 2° ergo ad huc Creaturis Creaturis in Deo plenissimu dominiu: & sic pugnant duo actus exercitu dominii, & pabulitis nolle ad Deo perfectione dominii in actu 1°, & hec pabulatio exit ex pabulitate sui, ita ex defecta pontis & certe aptissime hoc dominiu explat & portetatis prendi quando sic hec pabulatio fuerit, imo plenius, si extendat ad pabulia pro casu pabulitis, sicut dixi dominio.

Deinde si exercitu Divi dominii erga Creaturas nihil ponit preconcurrentiu in Deo, nec pabulatio talis exercitu potest nec ex pabulitate trahiu aliquo auferet preconu a Deo. Stante ponto decreto dein Creatione alterius mundi sit pabulitis salti extrinsece Creatio alterius, ens ad ponto tali decreti; nunc sic arguo: Vo dominiu & libertatis & Deus habet erga Creationis mundi plenu & expeditu ante tale decretu primet salti quoad absolute post tale decretu, vn: sit 1°: & Creatio mundi sit pabulitis & pabulitis nihil afert & auferet preconu Divu quoadentis: & dominiu perfectissimu Dei nullomo exigit, nec exigit pabulitis Petru, 2° in pert dei & Deus nulla het libertate ad minuendu & augendu: Nec enim vat Vas dicere, quod pabulatio minuit dominiu & libertate Dei, & provenit ab Deo libere de carente, & ab exercitio illius dominii: Verum & exercitu dominii nullomo post destruere ipsu dominiu.

Sed & roborat ratio 1: nam Deus exercitu dominii & Vedit pabulis Petru erga Ecclesiam dotatu dominii, & petit in donatione, & Deus velegat dotitu sancte institutis, & hinc supposita prima motione libera ne peccat dominiu Dei: & libenter exercitu Dei erga Creaturis Vedit pabulis salti extrinsece Creatione alterius mundi destruit dominiu Dei. Ita in minuat preconu dominii Dei, & Vedat pabulis salti extrinsece Creatio alterius mundi, & spedita meat facultas Dei, ne ponendo entitatem, tha rationes Creaturis pabulis Vedentis intactis & immutatis met dominiu Dei quoad entis, & Creaturis pabulis extrinsece alterius mundi, posito decreto, nec in minimo ledit preconu Divi dominii, quare pabulatio intrinseca mundi certa pars exprat in minuit & Creaturis minuet preconu dominii, quod nimo tha pent ab alio abstrahi vel destrui.

Viterius, supposito decreto dein Creatione alterius mundi ex Creatione illius minus dicto sequeret, quia ex Creatione quimeri, imo maxime est dicto destruendi immediate immutabilitis Dei. Nunc sic arguo: Deus ante tale decretu potest plene & expedite mundu Creare absque aliqua dictione, post tale decretu mundu non potest Creari absque dictione, & dominiu met pabulis plota plenitudine: & post tale decretu Creatio mundi ponatur in se absque ullu

UGR Biblioteca Universitaria

61

Dā dictorū, meata, dominū Dei p tota ztenitū, pdestū nminuit pfecōs absoluta, qse erat in Deo ante tale decretū, ergo Creaōne mundi: ex hypothi, q ex Creaone Pris sequeret 2 Dā dictorū, nihil minuit dominū entiue nti, q nunchet Deus erga praduōns Pris: ex hypothi, q ex Creaone Pris sequeret 2 Dā dictorū, Pua erit 3 pbilis: q adhuc in tali hypothi pmaneret 3 mutata dominū Dei, quavis pdestū ab extrinseco.

Arg.to: Diua cognio entiue, uta infert mete pobilia: q.

Pāns: Diua cognio entiue, uta infert mete in conexione Dei 3 pobilibus: q.t. Pō Joā: cognio mete inferens in Conexione Dei 3 pobilibus nequit salvari sine pobilibus: q.t. Pō Aūs: Cognio mete inferens in Conexione Dei 3 pobilibus het pro obto 3 pobilia in conexa: 3 nulla cognio salvat sine suo obto: q.t. = Resp, nando aūs, ad cuius pbaonē p mto aūs, dno Joā: ad eius pbaonē, no aūs, p illud dubium: Cognio mete nequit salvari sine pobilibus in Conexu, Dō aū; sine pobilibus Conexu, no aūs, imo 3 plicat intrinsece, no ect, simulvā 3 falsa. Dēt, q talis Cognio ē va, quamvis assert Deū in conexu 3 pobilibus; 3 posita cognione ē Deus Conexus 3 pobilibus: q ipsa cognio ect destructiva sui ipsius, q ect simulvā 3 falsa. Sivo talis Cognio salvaretur in conexione Dei, u ompēns, 3 precindat ab illis talibus mixtum, q ē pxae in Conexione, sit ea Conexio, idonea, ad cuius potestat de nā 2, q Videlicet, de eno ēndo: in conexione ā bstruebamus conexione, q tres 3 plicāt, 3 confundere.

Arg.to 2.o ex cau:

Deus nullo modo potest cognit Creaturā possibilē, 3 illas producit in ee intelligibili: 3 ect Cognexione mete 3 illis. P.ō Joā: Deus ageret ex necte nat, 3 natu produceret Creaturā Conexione mete huiusmodi Creaturis existentibus: q similit 3 Deus. Joā Videt legitima, q sicut se het ea ratione effectus, ita Cognio respectu obti cogniti, ē docentis ex causalione natia sequit Conexio defectu, ex Cognitione natia alicuius obti adducit cognio mete 3 illo. Pāns: ex D. Tho. 1.a dist. 8.a q.a 5.a, para 2.a ad 1.um: tunc dabo modo mete, q ē bā, 3 legitima Consequentia ex uno inferat mete aliud: 3 si Deus ageret ex necte nat hoc vel illo, Videlicet, Deum: q Creatura existit, ect ophima: q.t. tunc sic: Hoc vel illo Deitate: q neq; q Deus agat ex necte nat. Pua maior subsumpta: tunc aliquod vel illo ne bā, q ex a posito docentis sequit oppositum antis: 3 ita dicta Joa exposito docentis sequit oppositum antis: q.t. Pua maioris: ex posito docentis sequit oppositum antis, ex defectu Creaturā sequit defectus Dei, q docent ex mutis pobilibus 3 pobilium, 3 ex mutis falsis falsum: q inferat ecotu, tq quo maxime inconveniens, 3 q ex uno inferat ex bā Joā falsum: ex doctrina D. sequit, q si Deus ex necte nat produceret aliquā Creaturā, Conexione mete hoc vel illo: 3 similit 3 Deus Cognat natu Creaturā possibilem mete Conexione hoc vel illum vel illo.

Urget, 3 explat vis argumenti: 2.da Deus producit Creaturā: 1.o p intus 3 p rem Cognitionem p quam Cognoscendo Creaturā illa producit in ee intelligibili: 2.o p volatū, vel mā p intus in ee vel, 3 existentiali: vel Deus natu illas produceret in ee existentiali Conexione hoc vel illo existentibus, producendo illa natu in ee Cognito, Cognitum mete divino in ee possibili, q 3 a

UGR Biblioteca Universitaria

D. dicta in tota hac q. Vide pat argutq: Deus ex nihilo producat Creaturam cognoscibilem diminutam, in ea Connexionem dilectivam adhuc intrinsece q. simultaneam producat Creatura nihilo in ea exhibitivam in ea habitudinem Connexionem mutuam illam intrinsece, q. est secundum nihil pertinentiam: Patitur Argumentum, nam si 1ª produco quamvis naturam Stat sine Connexione ulla Divina intrinsecali producta, cur 2ª produco precise q. natura, infert natura Connexionem divinam producta?

Ad ex. pro D. nihil, loco citato maxime putet in mente Dei Connexionem mutuam existentibus, tunc hanc Connexionem Creaturae diminutam, et pobilem Videt expresse me dicere, q. libro 8º in fine ubi part. quia probavit Verbum Divinum nullum realiter includere ad Creaturam respectum ad aliquid realem: ad 2ª dicit pertinentiam naturae ad aliquam repugnantiam quatenus expartem rei pertinentis ad realem cumulum naturarum: sic illud natura in pertinentia ad Connexionem cum alterum; et pars pauca: Nunc natura est natura Connexionem alicui alium ad realem, nisi coexigat aliud ad Connexionem diminutam. Ad Verbum Videt Dexpresse dicere q. q. adversarii decidebant, natura dicit natura, scilicet, Deum in parte ad Connexionem Creaturae diminutam exigere aliud extra se ad pobilem.

Respondeo ad argutq. dato quod ita sit, et nando dogma ad eius probationem, nego antecedens illud dicens: si Deus ageret ex nihilo ad naturam Connexionem mutuam diminutam existentibus ponatur, simul diceret natura habitudinem ad illa, dato, sit aliqua natura habitudinem in Deo ad, nego antecedens. Ad aliqua precise ex natura producente Creatura ad ad mutuam Connexionem mutuam diminutam existentibus infert Connexionem mutuam illam existentibus, nisi ad aliquam habitudinem, seu relationem realem ad ipsam, sicut ex natura Connexione Dei, seu producente Creatura natura pobili ad mutuam Connexionem pobilem infert Connexionem mutuam pobilium, nisi supposito aliquo realiter contradictorio ad ipsam, dato, et quidem in notabilibus, in quo dicit natura dimicto 2º extrinsecam Connexionem Mutuam diminutam realiter ex exigentia ex nihilo, quia Deus non potest respectum alterius, ut ex declaratione Mutuum sequitur defectus alterius, sed Deus ageret ex nihilo natura, et tunc in Deo non diceret natura habitudinem ad Creaturam existentem, nec extra natura operatione poneret aliquam realem in Deo, tunc enim per impossibile deficeret Deus: et tunc sequeretur ne aliquam mutuam personam in Deo sine Connexione.

Ad D. dist 8ª et ita ad argutq. Dephor, quod Deus ageret ex nihilo natura, tunc eximitur a potentia ex defectu Creaturae, requiritur pobilitas, ne ex defectu Dei, arguit ex ratione, quia tunc in Deo esset natura habitudinem ad Creaturam, ut patet ex eius littera, quae dicit: Si natura habitudinem diceret ad aliquam causatum, illo causato non existente, sequeretur Deus: hoc argutum D. tu procedit, et Deget ex ratione, quia Deus non includeret naturam habitudinem, seu relationem realem ad Creaturam existentem, quo posito sequitur D. in 1º dist 30 q. 2ª para ad duas instantias, dicendo, Deus nihil nihil potest producere ex nihilo, nisi ut relationem realem in Deo ad Creaturam, ideo ex pugnando ex relatione realem in Deo proportionata D. nihil distinguendo, videlicet, quod tunc esset libertas Divina, quia ageret ex gratia Dei mere pendente ex pura, quia non diligentia, et libertas Creatae dicitur.

Valit Ratio pars prima: q Deus natura Cognitus Creat possibilis in Connexit mete dilli, q Deus natura producens Creaturas mete Connexeret dilli existentibus; Ratio de parritate: q natura cognitio Dei salte maxime deducit in repugnia Creaturi. Unde Deus natura Cognitus Creaturi possibiles, parti proveniet ex infinita virtute intrinseca Divi, qua deuet Cognitus a Deo cognoscibilis, parti ex natura intrinseca possibilis: Vel Deus natura produceret aliqua Creatura, nisi proveniret a Deo, q Creatura nullo modo petit existere natura, de existere, et existentia dungeret sit, quare nisi hec nec ista refunderet in Deo, deet omnino extrinseca; sicut hec nec ista totaliter proveniret a Deo, sequeret Connexionem mete alicui Creaturi existentis, et existere solu, de existentia dungeret extrinseca existere mete aliqua Creatura, quia fallax Connexionis arguit, q ex illo deduceret indigentia Dei alicuius extrinseci. Exquo Xa hanc responsionem mete in sua tertia arguta D. scilicet, q ex nihil possibili sequeret possibile.

Ad Ham. Respo, Deus non potest absolute mete Cognitus Creaturi; bene vero potest mete illo existere, de existere praxis intrinsecis, equaliter Rationalis, videlicet si deuet possibilis Creaturi; Vade, q Deus potest absolute mete talis, a puncto, q Deus potest Cognitus Creaturi possibiles, hoc est nunc omnino possibile, q repugnanter Creaturi possibiles. Stante hac possibilitate natura deuent cognitus a Deo, nata Cognitus Creaturi possibiles in ratione plectendi, plexi, plexa, plectende aliqua plectendi, plexi, plexa, hoc est, aliqua executa actualis plectendi, q plectendi in ratione Divi, seu potest Cognitus q q cognoscibilis. Obhoc, supposita intrinseca possibilitate Creaturi, sive potui, sive actui Deus exigit, de coexigit illam mete intelligibili, de Connexionis hit dilli, nq. certe Deus omnino deuet, si supposita possibilitate Creaturi, illam Cognitus, q produceret mete intelligibili, sicut Deus deuet, si daret aliquid Creaturi existens, quia subtrahere deuet dominus Dei, et q inde pendet a bello mete Divini.

Vel ex hac natura Contradictionis nulla infert absolute Connexio, sed rymo deducta, hoc est, supposita possibilitate, sequitur q hoc omne ponunt, de dunt, et q hoc admodo locus superbit de passionis de connexione: aliud est Deus natura Cognitus Creaturi, aliud Connexionis mete illi. 2da q ut etiam notabamus stat bene quasi Iunctio natura 2 extrinseci sine Connexione mete intrinseca, q hec nec ista potest de passata, de sine ordine medio de indigentia unius ad aliud; quare q intendit, q supposita natura possibilitate Deus Connexionem neat de cognitione possibilium exigat in rem diminuto naturali ex defectu possibilis ab duvio sequeret defectus Dei; Cetera denomatio Cognitus Creaturi pascet tali ens ut plectendi, plexi, plexa, et q executa ad illa, sic possibile tali denomatio deficit Deo non ob defectu Virtutis Cognitus, sed ob defectu obiti cognoscibilis, videlicet possibilis, nihil plectendi illi deficit: hec est mens expressa in 1o dut 39 parte ad arguta primum principale, q nulla plectendi, plexi, plexa mihi Deo dependet a Creatura, necessitate naturali, plectendi, hoc est, absolute de exercoexigit Creaturi quia q ne, Deo scire B, prout tamen sub ipsa B, ne plectendi, plexi, vel dicto.

Ad tertiam maximam, plectendi est, q Deus, valit Dei in poterit mete existentiali sine alia Creatura, q Deus exercere, de existere in ratione sit Ingens, immutabilis, Deus vel omnino natura in existendo, inde pendet a bello extrinseco nequit exigere ad sui existentia natura

UGR Biblioteca Universitaria

16

...tiuo, quiue naturaliter, q̃ pobilat Creaty, nt aliquo modo natã ne Deitatis Dei in passe ee absolute, nine Creipo-
bilibus, let exe posit; ee tã ipsius nentis, q̃ requirunt ee ab alio Creã exorente, nine sumit de passe sua
Deus natiõl cognat Creas nte ea Deitat natio Volione efficaci, pquã ait D. dittã; Deus cognne Creay in posi
ea rth alio ee realy, nive essy, nive exity extra Deu, ytu pprythalis, Dobtive in mente Diua: Volat
uõ efficax Dei ponit Ver nive exythalis extra Deu, Doent in nec Volat et natura, ponere et natio alio extra Deu
u nive exity, nec vt defectiua arguta, Vetiqua uo mueniehi apud A. Absoluta, pxta pue Pdicatyo inde
lecti. quedã diua solu unt ad pfectã inconexionis notiã.

QUEDĄ DIUA SOLVUNT AD RFECTĄ INCONEXIONIS NOTIĄ.

Dub. 1: num pobilia mete, ex mediate Conectant Deo? Resp Affirm: nec e omiõ phoxy e
tralogozy Creay sentia, D. inadeti: tutte ad mete Conexio, q̃ pta, ea ex nie inter talia ãdy: ex pobilitie
Creay inter exima Dei: qk. Primi Cay pobilit pnay exorty nent ee produci ab alio ex pentes exi
stere are: qin tm unt Cay pentes illar producere? nec caa e Deus qk. tuncq̃ Cay dicunt relatone tm ad extra
tali, ad Deu pnnale in ha pobilitie e actuali, nec hõ existig: sed nisi relatõ mete Conexionis dicit dtã:
qk. tã dy, q̃ n existente Deo repugnant Deu; sic repugnante Deo repugnant exitia Cay: q̃ exotere Cay
nne Creatore, pliratoriqe: qk. Cay dicit pobilat, loga, Dobtiua, dicendy a Creat pter ee, quam pobili
loge: q̃ in hac vnia dependentia ab inita Diuo, Conectit Deo, ie intelligente, q̃ obtiue pobilis Conotant om
nipotig, Deo, e omni pte.

Dub. decimo: Num Cay Creatys pxatiys ad pobilitie nuay effectay Conectant mete Dei?
Et duplex procedit instigno, quo Ventilat q̃ de omni penna Ver pobilitie, ad q. Resp affirm, de ee de pentiõ,
nive actiõ, nive pariõ, et de actibus Vitalibus et suis obiis. Vade q̃ i de nonamus Conexionem Dei, pobilitie Creay
prolitis, pma nentie, et mde pentia, et hac Vade nentem in ea Creata, quã dicunt tang xatiua effectiue. qk. Cha
pxatiat effectus pobilitie cay Creatu, dico nullu effectiue Creatu Conexionis hec ee pobilitie, nay cay. Vade,
q̃ Creatura enie effectus dependens ab alia cã Creata in gene efficiente pertotalitie, et aqua te dependent
a Deo, etiã totali cãa Repugnant. Vnde sino rep nam Beatifica Dei, nec illa Conexionis hec pobilitie lumini
gloriy, nec pobilitie intrin Creatiu productiui, q̃ Deu ee solo nine sua essentia, nive actiõ, nive intrin, nive lumini pert
illa producere et in intrin mete pariõ, et hente. Pl = Vtrum duo entia pariter equalia in pfectione entitatis et Se
solutie, q̃ pfectio sua.

Q. 1a

VTRUM DUE ESENSIE POSINT EE EQUALES IN RFECTIONE ESENSIALI?

ARTUS 1us

RESOLVITUR, ET PONITUR, ET PROBATUR.

Nomen dubitandi pet, q̃ subest de quo ee dent de facto plures species in qualem nobilitie et fectione
u pobilitate, q̃ subsere subtie, spiritualitie longe pfectiora Corporali, subqua Vniuersa pfectione in Vniuerso

UGR Biblioteca Universitaria

sub vnente scribitur ē p̄fectus planta, et sub alio ho ē p̄fectus barba, et sic de alijs; ꝯ hoc dicendū. Vnde ē, an inequalia adcentialia, de essentialibus speciebus, sunce diuersimode ponant dari duas species sub eodē genere equales, a notate ante vltimū uocabulū, quod dicta species sit adū p̄dicans genus, quia ē falsū, quia species excedit̄ gus: = Sit P. Omnes species sunt inequales ꝑ p̄dicationē essentiali, tamen diuersimode ponuntur plures equales. Tantū scotus dicit contrarium. Pono, dari duas tot̄ totas, quarum quelibet sit vna sola species, vg, Petrus et Plato, equales p̄dicationē, ꝑ essentiales de qualibet specie; nā vna species dicit totā rem essentialē quę est diuersa ꝑ speciem essentialem ab inequalibus p̄dicationē essentiali. N

P. 2ᵐ ꝓ 3ᵃ: quę diuersificant inadequate p̄dicationē, speciē essentialē eiusdē, speciei; ꝑ duę essentiales nō diuersificant: ꝗ. P. māz: quadruplex p̄dicationē, speciei, essentialis essentia, speciei, identificant: ꝗ. Joā ē idem. P. ani: p̄dicatio essentialis, speciei, est ipsa essentia et propria essentia, ꝗ quadruplex in tantū: ꝑ essentia et propria identificant ꝑ ipsa: ꝗ. Remy. Dicimus māone huius doctrinę quo libet duo dicit; ꝑ nare plures equalitates inadequatas essentiales eiusdē speciei inequalibet genere, de inequalibus speciebus. Vnde supponit de equalitate ex propria essentia diuersarum inequalium specierum. Et eodē loco docet: Cā equivocā, quę sit diuersa species ab effectu ex nobiliori effectu; vnivocā vō quę sit eiusdē speciei et equalis p̄dicatione essentiali, ne ē eius. Verba: totalis cā nō posse ē p̄fectus causato nō longe dicā effectiua, et totale causans equivocē effectus. Sequitur dubitandum, quę sint eiusdē speciei et equalis p̄dicationis, quę vō differant in specie inequalium. Ad 2. solvunt replicę.

ARTICVLVS

SOLVNT REPLICĘ.

Arg 1: peritę in vna specie tanta p̄fectio, ac in alia, ꝗ tunc essent eiusdē p̄dicationis essentialis, ꝗ. Resp. quando māz: peritia tanta p̄fectio geometrica, ac in alia, do māz; Arismetica, nō māz, ꝗ alterius nobilioris, nō do. Ē ens ē p̄fectio geometrica ꝓpter, ꝗ vna lex in vna specie ē tanta p̄fectio, qua lex in vna. Vg, bautismus in vna lingua ē tanta p̄fectio, qua homo in vna; alia ē Arismetica, qua docet equalitatē ponderum, ꝗ nulla habita rō p̄dicationis rei in vna arte, docet de re, si sit equalis, ꝑ Petrus et Plato, de hac equalitate nam vna inter duas species = D. in 3 phicat Dei essentia, quę in infinitū comunicabilis, eque comunicari alicui rei, qualitercunq; ꝗ tunc essent equales p̄dicationis essentialis arismetice: ꝗ. = Resp. quando māz: non 3 phicat Dei essentia, quę communicari eidem, qualitercunq; ꝗ alteri, eidem speciei, do diuersę speciei, nō māz, ꝗ do, sicut ens arismetice communicabilis, ꝗ potest communicari creis p̄fectis, et p̄fectionibus inintellectis, nā requirit ꝗ potest communicari nō diuersificare essentialiter, et equalis p̄fectis, ꝗ hoc ipso repugnat, et tunc essent diuersificant essentialiter diuersę. N

Arg. 2: diuersitas speciei tanta p̄fectio, ꝗ nō esset tanta p̄fectio, ꝗ esset p̄fectio inequalitatis essentialis: ꝗ. P. ani: possunt dici plures, quod do, et nego, ꝗ diuersę in specie equalis, qui scripsit, nec aliqua inequalis: ꝗ. Jo: nō dicit p̄fectio de equo, et de hoe, ꝗ sint inequales, qui diuersę speciei ꝗ

UGR Biblioteca Universitaria

diuersar Species tã nẽ vão inᵍqualitᵗ. Pars vero diuersar Specier arguerent inᵍqualitᵗ mar ꝓfeconis eque
retenexet exparte equi, qua hor, q diuersa equalit perdet ab vtroq; q̃ c. Rep nando: ad probaonẽ
Ido ans, Dño dog, ng let n cogitet de inᵍqualitᵗ a Deꝰ cognitꝰ siquidꝰ, qeadẽ vão diuersitꝰ Specier ꝓfectiã
vão inᵍqualitᵗ; sed cognoscent tales essnᵗ diuᵗ cognoscent inᵍqualer, ng essnᵗ cognoscunt ꝓfectᵉ, me
mirsuis intrinsecis. Ad 2ꝰm. de diuersitᵗ dico, q ẽ mera equivocao; nẽ enꝫ dicimus, q inᵍqualar ovat pro-
cẽ ex diuersitᵗ, sed ex valoribus qualibus, quꝫ sᵗ fundata diuersitꝫ qualia sᵗ valitꝫ, de qua dis in hoc pequo.

Arg 3ꝰ in
ꝓpositũ dasi duas Species equalis ꝓfeconis: q Species n deveniẽt in inᵍqualis ꝓfeconis. Pꝰ arvi Paterna, filiao
e Spiraõ paiva in Divis sᵗ relaone diverse Speciei; sed una nẽ ꝓfectior altera, ido cet. Dico &c. Ad qꝫ. Ad alue-
do, q acto, d nq edo q acto sᵗ duꝫ Species diverse; sed relᵗ de ꝓfeconis, siquidẽ ab eis qualitꝫ, q equé intenꝫ
q diversar Specier &c. = Rep nando ans, ad probaonẽ dico q let Paternar, filiao, e Spiraõ paiva sunt relaones
diverse tales, e 2m d. Una nẽ ꝓfectior altera, nẽ sᵗ equaler in ꝓfectione, sed ex ꝓpriis nec dicant ꝓfeconẽ nec
ꝓfectionẽ ꝓpriᵉ, sed ex ꝓpriis quata, q dictis dicht̃ me in divisione entis. Ad 3ꝰm dico q duo mẽ: Scᵗ & ꝓfeco-
nis accidentalis, d omẽ; essnialis, nomẽ d dog: Dꝫ enꝫ, q in ꝓfecone accidentali possunt duꝫ Species
ee equaler, &c. Et eay de hac qualitᵗe in Cursu ꝓpriis vbi dicta, sed de ꝓfeconẽ essnialis. = Ad 4ᵗᵘᵐ = Una essnia Crea-
ta dr quatᵗr ab eius existia? = arguit = explant essnia d existia. Suposita ponunt, & firmat.

Qᵘᵃ

VTRꝫ ESSENSIA CREATA DISTINGUATᵗr AB EIUS EXISTIA?

ARTUSˡ

EXPLANT ESENSIA, E EXISTIA. SUPOSITA PONᵗ, ET FIRMAT.

Ad tã dicᵗmus essnia Creata, d eius existia, sᵗ pote Petri, ẽ existia. Divꝫ nullo mõ ab essnia
Divꝫ distinguᵗr, nec pratᵗ intrinseci Dei. Unde solꝫ divina essnia, e existia in Creatis. Ad 2ᵘᵐ Suponoq
essnia dist ab A, nõ dis exhibit: e q nec Deꝰ ꝓpter Dei, d ꝓpter essnialit distinct. hec declaratio de conclᵗ
phõ 1ᵒ topicoꝝ, Cᵉ 2ᵒ: Unde essnia diversa a pdo phõ sortitinã: Dicit essnia prout ex, q dist Deꝰ, Di-
citnaa, quam we Vadis, d origo propaty, quꝫ Petri ꝓpriᵉ, d ab illa dependenant; dicit quidẽ, quam
ꝓprialiꝫ pertᵗ ad q Petri existiaõ ẽ Deꝰ, qua aliq ẽ extra suas causas, seu extra nihil, ꝓpriᵉ dicᵗ extra ma-
ng eventi actualit. Ex quo Colligit, q existia ẽ veluti quidq actus essnialis, quo distinct̃ me actuali, q nihil
aliud d ꝓ existere, q actualit Petri, quare dicit actu, q tota Petꝫ, quꝫ antea erat possibilis, partea ẽ actualis
d existia. Unde existia dr mediata, quia ẽ Deꝰ potuia ꝓfert existias suas immediate, ꝓ facturere Petri actualitᵗe,
q n ꝓfert mera naong Petri advenisset.

Deniq; suponꝫ q existia, sᵗ portat exercitꝫ existendi, tangent de relᵗe ad essnia,
q nẽ pratᵗ eius quidditiuꝫ, d essnialiꝫ alioquin q Petrus non existeret, q ẽ propriꝫ solum Dei. Unde nec ꝓpriᵉ Deꝰ
existit, e nasia, nec vo hõ existit, d tangens. hoc suposito: 1ᵃ nane distᵗ d essnia, d existia. Pꝰ tasia, d
arᵗmat: 1ᵃ, e contasia, d pratᵗ: 2ᵃ essntia sit R: essnia actualiꝫ Creata in dꝫ quib Deꝰ ꝓpriᵉ dicᵗ existia.

UGR Biblioteca Universitaria

Pro 1ª P: exĩa ẽ obiectũ cuius Respondẽt extra nihil, seu extra suã caã; & sic p̃ sua essentia actuale ẽ ens aliq̃d a se distinctũ ponit extra nihil, & extra suã caã: g&. Pro 2ª mĩa: Nihil aliq̃d ponit extra nihil, p̃q ponit, seu excludit suã nẽe; & essentia p̃pria p̃ sua ponit nihilo sui: g&. Pro 3ª mĩa: Nihil dictorũ solvit aut facit p̃ sua dictoria, sed essentia ponit dã dictoria ẽe essentia, nec alterũ potuit ab essentia distare: g&.

Respondẽt aliqui, q essentia actualis ẽ

ponit, & excludere nihil essentiæ, seu to nihil essentialis, & quidem, & hæc existentia ponit, & excludere nihil subsistentiæ, seu to nihil existentialis? Unde essentia posita extra suã caã, nihil actu essentialis, nec existentialis, q adhoc requirit tertiã quã caã actualem existentiæ distã: — P: q̃ essentia caã in actu 2m sua essentiã, & essentiam existit: g nulla ẽ solutio. Pro 2ª: illud ẽ q existit, quod ẽ Deus in actu, & posito ponitq; obtinq; aliquã metẽtitatem dicitq;: Ens actu existens ẽ, nihil sicut diximus pontiam, & essentia in actu præ, & essentiã, & actu, & posito ponitq; obtinq;: g&. Dem 3ª: eo ipso, q essentia intelligit, & ponitur extra nihil essentiæ, & nuncupationis munera, & attributa, quæ tribui solent existentiæ, q̃ illa essentia ponitur extra nihil existit, & existit. Pro 3ª: p̃ pugnat essentia ponitq; in Deo, q̃ naã, Deus trahit actionẽ agentis, ponit, & extra caã, & tingent in Deo, q̃ naã, & præexercere suas operationes, sic, & munera existentiæ: g&. Pro 4ª: Respondeo extra nihil essentiæ p̃ sua actualis essentia, aut aliq̃d in Deo, q̃ naã, aut nihil, aut medium? Non 1m, & 2m, & 3tium dicit, nec 3m, q̃ unt dictoria qualia sunt, & nec ẽ dat medium: g 4m; tuncque: Ergo aliq̃d in Deo, q̃ naã ẽ existens, q̃ ẽ producta a causa efficiente: g&.

Alius respondẽt:

essentia propriorie de existentia ẽ in quodq; Ens Viale, seu medio impossibilitate, & existentia, atq; ita pro illo priore ẽ extra suã impossibilitatem, & non dum ad existentiã p̃venisse: — Pro 1ª: existentia solum dicit ordinem ad hoc, ut ens excludat pontiam obtinq;: sed illud actu existens, aut Viale Ens satis excludit pontiam obtinq;: g totaliter existit. Pro 2ª: & existentia dicta, & supervenies invenit essentiam aliqualiter extra suã pontiam obtinq;, & totaliter extra illã: N. 1m; q suã pontiam obtinq;, & nihilominus tota opponunt, & nequeat dari medium, tam Ens partes sint in Deo, & partes in alio, sicut repugnat partes ẽe, & partes nẽe: g 2m; g dentq; intentum. — Pro 2ª: Illud ẽe Viale, & dicitur Vera ab essentia Dei, un: Deus 1m; g tale ẽe Viale recipit in essentia: g in essentia possibili, & hic ab q tali ẽe Viali potest in essentia recipi existentia, & dicunt in existentiis, q essentia præcedat suã actualem ad recipiendum existentiã: & recipit in essentia actuali, & hic devenit supponi in essentia actualitate, seu aliud Viale, & hic in infinitum; & dicant illud ẽe Viale nec ab essentia distare: Pro illud ẽe Viale in mĩa accidentale præter de essentia, quæ ẽe existens: g hoc non tollit, q ẽe Viale identificetur essentiæ, nec etiã obstabit, q ẽe existens identificetur essentiæ.

Pro 2ª P: Essentia Angeli producta independenter ab existentia supposita tam actionis Creativæ Dei: g quovis alio secluso ponit extra caã. Pro 1ª: essentia Angeli ante existentiã dictã nẽe ens actuale, & independens, sit Deus: g&. — Aliqui Respondent, essentiam Angeli propriorie de existentia ẽe extra caãtatem efficientis, seu ẽe extra nihil in genere Cãs efficientis, non dum in genere Cãs finalis, ut potẽ præcisa, & distincta ab existentia, quæ ẽ caã, seu actus finalis existendi: — Pro 2ª: Essentia Angeli priorilla priori, & ut aquovis alio distincta p̃ sua finalis entitate tam productionis, tam in genere Cãs finalis, quã efficientis: g nullã doctrina. Pro 3ª: negatur intelligere non extra Cãs efficientis, & non exercere exigentiam illa causalitate finalis: & pro ut intellecta extra caãtatem efficientis: g&

UGR Biblioteca Universitaria

P. maz: caá efficien, sit exterior ca effectui dat illi ee receptiuu, medía caá fali; alius Dg, in sit effectiue produci, nisi quando efficit in subto actuedo, qué caá fali: qk.

Ad 3emu: Exilla Responsione, de alia quod at Palanco sequit humana Christi Dni in pse diui creata, dependentia ad eo, sita ostenda: Ita alia actualit producty, dependen, sequitur realia existia entis, quia sit Deo qua, seu tanquam illud producit, aut dependet; sed humana anima Xti tanquam nulla alia existia entis, quia sit Deo, qua entia naz Christi Dni producit: Dg sequit humana Christi Dni in pse diui creata. P. maz: humana Christi Dni in tanquam sit propria existia, et existit per existia Diui Verbi; sed existia Diui Verbi é in creata, et independens: g nequit é Deo fali qua humana dicat extra caá: porro producta, aut dependen, et cont &c.

Ad 2um Dr: Ideo precipue dur quod in ee essentiz creatz ab eius existia q essentia é indifferens ad existendu, et non existendu, et hoc quidé videt in ipsa existia, sicut in existia Xti Christi, que nunc habet et alia habebit: g etia existia potuit assumi a verbo ab alia existia Deo cuius existat, et sic in infty: et existia sine subiecto ~~[illegible]~~ a parte rei, id est potentialis ipsa essentia dicit: Dr: existia quia nunc ho quidet in sui absentia, aliqui hoc nihil existeret, sicut Deus: g fuit potibilis ut essentia, et que indifferens ad existendu, et non existendu: quod iget alia existia dicta dupliciter infty. = Ad pet Palanco ad existia existere pot alia existia dicta: nando vo procedit in infty: nq, si in ipsa existia exercite recepta Ulterius essentia velit duquere, in alia inveniet essentia: et sic pet Pater, de hoc quaerimur de qua, sc in inveniet ego essentia de existia. = Ad 3: Ideo existia existit in existere pot alia dicta, q ipsa qua seu Deo fali, qua existia existit, et hoc non obstat ú pot alia existat: ánvitat procedere in infty. Ad 4oa: existia qua essentia hoc existit é Deo qua, et nq: et hoc non obstanti illa existia pte existit alia existia vr dicta: g existia, qua ipsa existia existit sit Deo qua in tollit procedere in infty. = ad 2 = arguta solvunt.

ARTUS 2us

ARGUTA SOLVUNT.

Ad 1: Int Recipium et Recipiy et Recepty etat dutio realis: et existia é actus vr in essentia Recepti: q. P. maz: si existia nect actus vr in essentia Recepti, et actus sit infty, q et essentia sit actus purus: qk. Pari: Intali casu existia caret ordine potentialitatis: qk. Pari: ordo potentialitatis provenit ex eo, q ipsa é Recepti via alicuius, et in altero Recepta: et existia nequit esse alicuius Recepti, sit tuma actualitas Rei, et ultimo actuabilis pali: qk. = Ad pos 1a Appemaz ee Vq: Vel quia vo, et penitus falsa, et equivocas: proquo notate aliq ee Recepty pose 2ter intelligi: 1o prout sonat id, q acepty a alio, seu passhpatu: 2o prout sonat ee Recepty tanquam subto: ex quo dico, q res aliq sit limitatu et requirit, q Recipial in alio tanquam subto, alias quacumq res ecent limitati, et finiti, in recipiant in subto limitato eni, cuius libet ens existit per existia, et efficientia a rei cui, et dicit ineo q nnatio, et ace existat nectaciate essentia sua natio existentis, q ita tex eo q producit a caá efficiente pente illa produceze, et durante pro quo libet instanti.

UGR Biblioteca Universitaria

9 Vnde dicitur D. quodlibeto 6° tenuit Probat p dependentiã ab alio, d'infinitã p vide dependentiã; hec ei nulli re-
ba; no q̃ host are aliq̃ nẽ illud in tota plenitudine quę sibi d'betur pẽt; nihil enim het in aliquo
d'limitatione, nisi heat de tale ab aliquo agente de quo illud accipiat gradu. Vnde ex eo q̃ Crea
heat suã exitiã identificatã d'ni receptã in subto, ñ sequit illa ẽ actus purus, Deus ẽ plex, q̃ sit
dr quit Cor, plita ab Deo, ñ plite ineo, q̃ Crea nuq̃ qua ẽ sta, ñ plex, q̃ sit d'posita, ñ fece, sed tme-
te, p̃ salte, alia d'ponibilis, q̃ de ori bus ruũ partibus, nec fecit, nec mutat Deus exitfacta
d'ni: si exitia ñ recipit in essentia, nec e ponibilis ei cui ut receptiva, ñ potuit produ cere pcaã exci-
tẽ; q̃ recipit, de quo Pau: applicat actus purus pcaã excitẽ produci; sed exitia ñ Dei pertine-
nti, nec e ponibilis ab eui ut receptiva ẽ actus purus: gr.

Respnando ad pbacõe dico q̃ dicit actus purus
ñ pose aca efficiente produci, hoc Vgẽ de actu puro excludente ponibilitã obtiuã, e natio exi-
stentiã, qualis ẽ Deus; ñ vo de actu puro excludente ponibilitã subtiuã q̃ gradus mẽti exc ludunt
talẽ ponibilitã, illis posunt produci, q̃ hent ponibilitã obtiuã, ide, sũt actiones agentis. Vnde tota
hõo limitatio, e d'portio exitis pa Crea fr. Sed hec limitatio n pro venit ex eo q̃ sit receptibilis
alio, ut in subto, ut receptiua alicuius, sed ex eo q̃ n natio identificet sibi actualitẽ existendi, q̃
natia de sua ratione apta nata loga ut obtiua, ut ingentia ad ee, nec actu, q̃ bene Cohaeret de-
tẽ essentiã, d'exitia, sicut ipsa essentia Crea tã eidos, sive, de aliquo aliq̃ e, e aliq̃ ne, pret quã q̃ talis
e, tua exitia ñ ee receptiuũ accidentis q̃ sufficit, ut sit actus purus, de hac doctrina Vident
plura Palantia argueta.

Ad huc dicen: q̃ identificat Vniam actualitẽ in linea essendi e actus a nisi puri
ex plex in illa linea; sed Crea identificaret sua exitia, identificat ergo actus alitẽ in linea essendi
gr. Omitto: Vma actualitas in linea essendi e exitia; sed nec pnas identificat essentia: gr. = Ha: si
daret subtũ intellectiuũ, q̃ abs q̃ ponẽ posione identificaret intellectionẽ, quę e ulma actualis in linea
intelligendi, illud e et in tali linea ex me ex plex, ac d'oms inquit: q̃ patet si Crea identificat &= Resp
ad replicã, d'omag, e nandomic, ad pbacõe d'qua mag: exitia natia actualis, d'exercitat ulma
actualis in linea essendi, d'o; n natia actualis, d'exercita, nõ mag, d'de ea mioni in hoc sensu, no dog.
dicut enim essentia mea in fuit ab eterno extra Cas, sed ponit, sta exitia; Vnde pari pro portione
Londum e de essentia, de exitia, tam de essentia pobilis Cohaeret eat essentia pobilis, d'actualis essentia
exitia actualis Cohaeret deberet; ac prande de Spũ exitis pontia dre, ut sit Deo, qua essentia pertine-
ret esse, d'de Deo actualis e, q̃ sit Deo, qua essentia actualis exitat, e nalis.

Ex quo aparet, q̃ let Crea identificet sua exi-
tia, nec identificat Vma actualitas in linea essendi, q̃ Vma actualis in hac linea e illa quę excludit
omnẽ ponibilitatẽ, qualẽ n excludit nec exitia pobilis, e nondũ exercita, q̃ nec in sua ponibilitate obtiua nec
exitia actualis, Ipsa adhuc Crea tenet ponibilitatẽ essendi, q̃ in suo ee p̃ se actuali dependet aca efficiente
pente pro quolibet in tanti illa detinere: Vnde Deus sua exitia identificat, sed humanitate
actualitas d'abs ponibilitatẽ essendi, ideo e actus purissimus, d'omnẽ plex; secus a Crea. Ad Vltim.

UGR Biblioteca Universitaria

Ido aní, ero Ioã: nga Subtꝫ identificãr abrayoni Iponone sug intellectons, id nece Vaé infinitũ quę sẽ identificandi one secꝫ Iporibile; Cæca à nñ ce identificãr sug exũtiã, ꝑ Ide pentiã a bexturnce, en Iry manentle, aut idente, ꝑ Iponiã a dee, ẽ nec: Ex quo ꝑ tãr ñ pei pere tunc ponthalitr mũ, ꝑ nint in mente fixu, rolꝫ mũ ponthalitr obtuꝫ; Vnde exũtia ñ Iparat ad ẽ sentiã, ꝛ icut actus ad pontiã, Subtuã, seu ũ actus entiuꝫ, ꝛ ad pontiã obtuã, quo mediante ẽsentia pontã in tali pontia obtua egredit extra caar, seu ad actꝫ exũtendi. ñ

Arg 2 da Vaz protuãz: Ideo ꝓ nor exũtia ñ dirquit ab ẽsentia, ꝙ exũtia é io, ꝙ Vr ꝑit ex nihil, ñ nihil ꝑit poni extra nihil, ꝙ aliq̃ an dirꝫ; ꝓ hoc é falꝛ: ꝙ tundatꝫ. Pmꝫ: Vr ponit ꝑ extra nihil Vaé causalitr paiuꝫ qua Vr ꝑat ad caã efficiente: stalu Velaoné Vr dirtia ab effectu, ꝙ dictꝫ é in loga, ꝙ aplitur ꝑbit in tia; ꝙ bene potuit Vr poni extra nihil ꝑ exũtiã Vr dirtã. = Ité: enta hoc dicit ꝙ, ẽ intrince producta: Velocit ꝑ talr paliq̃ dirtꝫ, idé, ꝑ Velaoné producnis paiuꝫ, quę Vaé qua dicit producta: ꝙ bene ꝑit aliq̃ Ideturintrinecũq̃ tale paliq̃ quo, seu ꝙ Vaz qua Vr dirtꝫ: Demꝫ: nmiu requirit producq̃ qua exũtia, ñ hant extra nihil, seu sit actus, ꝙ ꝑit dari Ster medium, seu Vtale, inquo ñ necesit ꝙ producturꝑ ñ producta, ne ꝑ illa, inquam intelligit ꝓpriam ad Velaoné causalitr paiuꝫ; ꝙ bene dari potest Ster Vtale, inquo nec ñ sit nihil, nec ꝑ aliq̃, nisi ꝑ alio portaroni, inquo intelligat exũtia dirta.

Sante Vr ꝓ luoné notate, ꝙ londo de causalitr paiuꝫ ad Dey arguit intent, ꝙ Srit transcentalr é Vrio ẽsentia, ẽ Vaé ellur, nequit dici ꝙ Velaone nat extra nihil Vaé alicuius dirti; ac londo de Velaone producnis paiuꝫ, qua efectur ꝛefert ad caã creata, fatetur ẽ Vr dirtã, ẽ Vaé ellur, Vr poni extra nihil; ꝓ hoc etiã notate, nullꝫ efectꝫ creatꝫ ẽsentialr dependere ab hac numa caã creata, imo anulla, ꝙ ꝑit a solo Deo produci. Ex quo requit, solã dependã Cæ ad Deꝫ, ẽ ẽsentiale, dependtiã ab alitr caũ ẽ accidentalꝫ, ñ ꝙ sint Vas pacidentiã efectur porunt, mi lla producnis ideo nec ꝓ; efectur é productura Deo ꝑat accidens ꝓbile, ñ actionis pramentale; nec vo; efectur é productura caã Creata ẽficiente ꝑat actionis pramentale, ꝙ illa produs paiua ꝑit ad ẽ, ad abee ab ꝛ ubtico nnone, ꝙ ponit ab aliã caã hec ea, ru produci. Quo notato.

Resp ad arguti, dicendo mag: Ideo ꝙ Vr ponit extra nihil ut ꝙ, ñ mag, ꝙ ẽ, quo ponit extra nihil entiue intrince, ẽ ẽsentialr, ad mag, nonis, ad ꝙ; ad duo mag: ꝓ vaonũ; Vr ponit extra nihil extrinece Velaone, Causalitr paiuꝫ, ad mag, intrince, ẽ ẽsentialr, no mag, ẽ ad ea armoni, no ꝙ. Ad tuo dicendũ, ꝙ seu ẽsentia, ẽ causalitr paiua ponit extra nihil, ad tuo ẽ ẽsentiale ꝑ ponit extra nihil abilla caa, ꝙ ẽ ꝙ ꝙ Vr abilla caa ẽ acci ꝑit ẽsentia, seu entitꝫ intrinca; ꝙ ẽ talꝫ ꝙ Vr ꝑit hec tota ẽ sua ẽsentia necillaca, imo abrayoni caã Creata, ꝙ angilla ẽsentialr dependat, ẽ rolꝫ Verpha Dei het tale dependã: Vnde ẽ ẽsentia ñ sit intrinca, ẽ ẽsentialr ad Deꝫ producta ab illa caa; Verpha ẽ ꝓductura nihil intrinca, ẽ ẽsentiale ꝛportat; Secuꝛ do exũtia ꝙ, ꝙ Vaé ellur Vr excludit Caiã, ẽ ponit nihilo sui, ꝙ nequit tua, nisi aliq̃ ꝙ sit ipramet ẽsentia. Ad quam, nomag: ꝙ ẽ ẽsentia ñ sit producta, nisi ẽ ẽsentialr producta ab illa

UGR Biblioteca Universitaria

caá, ideo q bene pót dr̃i tú productap p̃ q̃ accidentalẽ; ac erentia dicit exister p̃ q̃ metentit̃ actualẽ, ideo nequit dr̃i tú tali p̃ q̃ q̃ nit vñ pramet entiã.

Ad 2am dr̃ q̃ dúo mãz: Non mir, dúcro mó, Do mãz; n mir, Deoq̃ mo pomãz, Dcra mcor, nó Doz. Nec erentia é evidens; nq exitia requirit erentialit̃, nalit̃ n̄ actu in Rem naã; ideo q̃ sit p̃ ame terentia intrinca, Derentialit̃ n̄ actu; nq nihil aliud pót opani, Dexcludere pontra obtrũq; nit ame terentia, cui dicitur é opone bat naõ, nanc actualitas debet se intrinca p̃ erentiã. Vnde nequit dari sit̃ excludens pontra obtrũq, qui illerit pal: sime sit̃ exitiã; proinde q̃ plicat erentia ex era anihilo, Dspectan exitiã a balio, sup addito. Ad 3am ee productã acaá de trata p̃ cipue Creata n̄ e p̃ prie erentialit̃ q̃ tota erentia, Dexitia potest haberi me agente Creato p̃ sert̃ de trato. Ideo bene pót p̃ cedere sub brecuta de nomãz productã, Dp̃ suponit̃ q̃ ad sit̃ fundalẽ ante adventu illius Relaõnis, Dnec vaq; cui de pentia Cr̃ã Deo sit̃ ide, Deius erentia, n̄ vo de pentia acaá 2am, q̃ Deo de pendet erentialit̃ n̄ vo actia: Et si molerte in quiras, quomo pót intelligi erentia actualis, ante q̃ intelligat productã? Dico, q̃ in illo p̃ori Rem fi exitens, Dfundalit̃ productã q̃ illa Relaõ ne pã dr̃i tum, illa exitente, illa dr̃i tum productã.

Dicit 3us causalis caá efficienti in executione e p̃ori Causalitẽ caá palis, sed hoc est falsum, si p̃ius intelligit Rem fi exitem q̃ fi productã: q̃ ntenet doctrina. Pmiã: exitia é caá palis erentiã, Dit̃ia, nullao qua erentia Dedit exitem, sed hoc Xo soluoni exercet̃ q̃ causalitas ante caá efficientẽ; Dport exitia Rendet causalis passiva, q̃ e simul Dproduone activa: q̃ si p̃ius intelligit Nit̃ fi exitem. Rep̃ Domãz, Dnano miã, Dan probaõni; q̃ Dcaá deveat se Rdr̃i tá ab effectu, ideo exitia, quia e eadẽ erentia actualis nequit se caá palis erentiã, q̃ tunc est caá sui p̃ius; causalis vo palitas fi p̃ portenior causalitate efficienti portenior existenas, nuo tepotiã, nq d̃ p̃ius intelligat hanc entitatem actualẽ, qua illa exhibet p̃ modũ Communicaõnis, ideo p̃ius intelligit productã Relata ad effectum, qua ne pra Communicaur miã aut Dponito q̃ nullatenus in exitia dungit, imo p̃ius intelligit absolutã erentiã, Dexitiã, qua Relaõ deficiente caá.

Ad 3am: q̃ dnitalicui dungent Rr ab illa dirquit; Dexitia dungent Dnit erentiã: gk. Pmiã: Dexitia pót erentiã de fee: Dq̃ pót alicui de fee dungent se Dnit: gk. 2us: Invariata erentia Dei Variat se exitia, Dpót in erentia Pe, quia e eadẽ hexi, Dhodie, Dvariat se exitia, Dexitere hexi nẽ exitere hodie. 3us: p̃ per formatis de Rem erentiã si tang Dexitit, quia tam Dele exitit si Dmente. 4us dicit, nulla Re pót intelligi sub oposito sui, q̃ ibi Rr identitat̃, Derentia pót intelligi sub oposito exitiã, Dpót in Rem a in hy emen exitente: gk. = Rep̃ dando maã, Dnano miã, cuius Rs ppe dr̃ quomaz: exitia proportionalit̃ pót erentiã de fee, nó; exitia actualis pót de fee terentiã possibili, Domãz, Deoq̃ mó dirquo miã, nó Doz. Inquo Dq̃ eni Ata Dideat erentia, in venit identitatem Dexitiã, erentia quide possibilis Dexitia possibili, Dactualis Dexitia actualis; ideo q̃ in qua erentiã deficit Vnitas mi exitia, q̃ Derentiã, Dinstãs possibilis deficit exitia actualis nihil interest, q̃ ne

dece possibili, Dparato de existia actuali, Dece actuali, Dparato Dexitia, q̃ in hoc, quia eta erentia possibilis deficit

UGR/Biblioteca Universitaria

Ad 23 probaone, nã aníd 3 plicita probaone, nq ead 3 é ersnía d eade exítia, qua Pxi exíst hení, nodié, solq 3 dígunt penes lonotata, seu tps pur extancy, cúi Coexíté, é comensurat, 9 inde coexíte ze, seu Ter pur comensuraonís ad tps pur é dutu, Ceade 3 é exítia. Ad 24 dico: ppár nazíar formazí de ersnía 9 iderata inée pobili, p obnúó, quo sensu solq atendit habitudo, é Conxía ex tazy int 3 quz nu qua mutaz: pét in fatu: ideoq, nã naziz cúi Conexióní pobili accidentali é exítia actuali; 9 inde sequit ersnía actualz ab exítia dz qúi nq etiã 9 ingens é, q d, Palé actu exístant, seu heant ide 3 actualz, d 3 q exístunt talz identz hent. ꝯ

Ad 25 dómaz, é nomiz, é dz qúo 3 plicita probaonz: Posa in hyme intellegit ñ exítere actualit, 9 do, pobilit, nó, é do q. 9 nit formzit londo nu qua ersnía é sub Pxi exíti naone exítiz, sb ipso portionalz; nq ersnía pobili identifat d exítia pobili, é simult ersnía actualit actualí exítia. Inde d 9 cipio Posa nexítere, lyn devetñ sensu significat Caza exítis pobili, é solq caza exítiq actualis, q ersnía pobili ñ identifat d exítia actuali, benetz 9 pobili. 9 inde infere devetñ, Creã nazio exítere, q exísti per exítia, sbi Pxi identifata: q identia né sufficiz p 3 q exludendi 9 ingentia in exítendo, a haz quz libet prata, quz 9 Pxi nazio exíterent. Racenz exludendi 9 ingentia ñ infert, é a certa, ingeo pro, q alia sit are, id est q, het are ons plenitudinz essendi; é d certa n heat z ingeo are, sed communicatz a sua Cáa efficienti, ideo ñ obstat identia ersnía d exítia, qúi Creã nit 9 ingens; ad sumu enz abit neár zmã, liquidz, q plit, quz 9 pte exítiz coexistibilibus.

Arguit. Si ersnía Cáz é Pxi sua exítia, z plicat, q sit pobili, quz exístat: q ersnía é dz Pxi d exítia Creã nazio exíteñ. Pañ: ideo z plicat, d eu é pobilé, quz exístat, q Deus in linea entiz actus purus, identifañs, sbi ñq actualitz, é data identia ersnía, é exítia Creatz exítz similima: q&c. = Iñz plicat q intúitiue Pxi ñ a intelgo, é q posit intellegize, quz de facto intelligat: q z plicat, q ersnía Pxi identifat d exítia, é q ersnía pñt exítere, quz exíst. = Respñando añ, eo probaonz 9 domaz, é nomiz, quz libet enz Creã identifat ñq exítia, ñ puze d 3 plit, sicut Deus, ita nec é pñtz quitnuz Dei é aliaz ersníalit. Vsa sume nazia quare exe/ndit ponia defendi, seu ersnía: at vo exítia Creatz ñ é de Pñtu ersníalit, z tz identice ei Pñit, é aliaz ñ é nazia p ave, 9 defendeat a Deo inée, é Deus vazi. ꝯ

Inde exquo exítia ñ sit de ersnía Cáz, z tz identice ei Pñit, provenit, exeo, q Creatz sit Pñtia exee, d exítia. Posione pali quamu ersnía né omímode identifata, exítia, é etiã exeo, q sit dependencia cãa extanea, ñ ave, q, ñ heat illa z p actualz, z 9 ingentz. Ad 9 ám. Respo dz quendo añ: z plicat & é do sit expressiua Pxi identiz, no añz; Pxi identiz exactza p 3 intrinsecã identifatone seu d p 3 bile, 9 do añz, é no 9 oz; pressiua enz identifatone sufficiz Pxi nazia actualitz, quam sentiat añz, Pxi quo producitur subtiz identifat d quibuzdz accidentibus, imo exítia Creata identifat ultimã actualitz in linea entiz, etz pobilé exítia quz ñ sit actu, ut pét in exítia Antechristi, quz nõn exístit. Inde Pxi identiz n sequit, q pobilis ñ sit z p actualé. Quare intellecto identifat d intu Divo Pxi infert, é sym enz ñ sit, pot q z p actualé.

UGR Biblioteca Universitaria

Ad 5m: nihil potest in ponitia ad se ipsum: Essentia est in ponitia ad existiã, nq exercet actu ad illa: gr. = Respondeo dicendo maz: nihil potest in ponitia subtiua ad se ipsum, do: in ponitia obtiua, nomaz, do quo mz: essentia est in ponitia subtiua ad existiã, nomiz, in ponitia obtiua sub duplici: essentia potest, do actuali, nomiz, do: Vel aliter ponitia subtiua, obtiua, actualis, nomiz, do: essentia actualis est in ponitia obtiua ad existiã, non in ponitia subtiua, imo loco de essentia actuali, de qua hic loquimur nullomo est in ponitia nec obtiua, nec subtiua. Vnde ad dcm tmaz imaz essentia actualis, quã dicit, dcm, nec, ad existere, dicendum, quia ad mz mia eadem potentia mo est subtiua, mo vo actiua ellius, dcm intellecti, tm actui, quod potentia est aut dependere ex potentia non transeunte dicendo ad aliud Ad. = 99m = Vltra admitti debet distio saltim talis, seu scotalis inter essentiã creatã, et eius existiã = actualem, et nudã possibilem.

99a

VTRU ADMITTI DEAT DISTIO SALTIM TALIS, SEU SCOTALIS inter essentiã creatã, et eius existiã?

ARTICVLVS 1us.

RELATIS SENTIIS NRÃ X PONITUR, et PROBATUR.

2e in Veroluone huius distinctionis scotalis agitur. 1o Nat talis distinctio inter essentiã, et existiã creatã. 2o Arguitur, Martinus, Mexinus, Valter, Dalin, Dñus D. essentia creata differt realiter a sua Dei essentia, existiã tanquã a principio intrinseco. Ita Collegium ex D. in 2o dist. 37e S. dicentes: Existia actuum existendi, et actuum essentialium, ordo existendi aliquomo actualis, hoc est, Dei existentia est aliquomo distincta ex natura rei ab essentia Dei et essentia creata et practica essentialis pre priori ad coordinationem sacramentalem, nullomo est actus actualis, quã Dñus. existentia differt aliquomo a parte rei ab essentia. Illiorz, dicunt essentiã practicã essentialem pre priori ad coordinationem sacramentalem.

Pro 1a: Dee essentia creata, et eius existia a parte rei differunt Dñ dictorum; et Dñ dictio ex natura rei importat distinctionem realem: gr. Dñ maz, Dñ essentia differt, et equidistat rei Xpi my 1mi et ex tertia 38a, de existentia vo, quae nec equidistat, nec differt ab ea quidditative. Essentia est ponibilis in primo instanti, non existentia vo dupliciter. = Dñ: Essentia creata, et eius existia Dñ D. etiam ut quidditative, et formaliter, sunt intrinseca, et actus existendi, quod est mus ex natura rei: Nec dicant Dñi, talia praxata in Veritate de essentia actuali, praxata existentia actuali, et essentia pure, et ab existentia praecindit praxata existentia actuali. = Dñ. et Dñi non procedunt de essentia pure possibili, et de essentia producta, et actuali, in quibus Veritas ultimo, quod essentialiter praecindat ab existentia actuali, praecindit tota, et intrinseca, in tota actualitate Veritatis illa dicta dictorum, atque essentia, et intellecta et quidditas rei ponitur in primo instanti, et hoc ppo, quia hoc est, non est existentialiter, nec vo, quia existentialiter, gr.

UGR Biblioteca Universitaria

Vlmo Pua D. Maoz dutio Atuendae int eserniá ẽ exitiá creata quá diua · ng exitiae pra-
tu Dei quitiu, ná ẽ pratu exrnia le cz, ntenent dni theologi Sti. quodlibeto 1o paz 3ta q 2da 3di-
cente: q erenia Dei ue exitia in Deo, sehent sicut quidditas, erniu: Sti diuiá exitia ẽ de 1pto erenia ẽ pat
in 1mo diccndi pre; ẽ erenia, exitia Dei posunt dupliciter Vae Vationante, imo, ẽ Vationata: q mao dutio,
quá ita ẽ pcrmi de uet int eserniá de exitia Creata. tunc sic: Sti ẽ alia pars dutiu Vale, ẽ plit, qua Valis.
gk. Pua mia Ti, ylogi: Ad Vaz dutiu Vationale, sufft fundatu ex parte obti, á intus ponat dutiu, Vidi-
tione; ẽ in erenia diua, ẽ ue exitia data pfecta fundatu: gk. 1o mig: Utq á pr onalitas diuaẽ ita pa-
Paternitas ẽ pse stat intus fundatu, á duquat prenalis a Paternitate, ẽ posit dci pere quod q actu fuo Pater-
nitate sub 1pto ni prong, á dito a 1pto Paternitis: q etiq ẽ erenia diua &. = antur 1um = argutia Scotaru solu-
unt.

ARTus 2us

ARGUTA SCOTARUM SOLVUNT.

Arg 1: mus intrinc sufficit ab erenia, ẽ exitia nullo mo pcit ee posterior erenia actua-
li: gk. Pua mior erenia pro illo priori n intelligit pure pobili: q intelligit exister: q pro priori ad illu
my, hec exitia. = Ad 1: pro illo priori dcipit erenia, á actuali, ẽ nequit dci pi nc, qui dcipiat ẽ exister, ne
actualitas ẽ Vali exitia: q nequit dci pi nc exitia. = Ad 2: erenia precinden ab exitia n ẽ erenia ac-
tualis, ẽ erenia duquit ẽ ab exitia q precinditabilis: gk. ẽ ante solucng notade 1o erenia 3ex
dexari posse, 2o pobili, 3o actuali, 4o hoc 2o, ẽ specitive, ẽ reduplive; 1mo dcipit erenia intra Caa-
mo existentiae specitive, 3o dcipit erenia reduplive, á stat sub actualite. exitia q nc de 1pto erenia ac-
tualis specitive, sic, ẽ ty reduplive accpis.

Notade 2o: preciones aut dutiu Vale erenis ab exitia n tollere qui
intali dtu precisioni dicat exister a parte rei ob Vale cesis ipsius exitia; hec eni n mensurat ẽ priori,
aut posteriori ter naz, ẽ tẽ pozi, Vg, dcipiunt humate precisa a Vbilite, tunc dici n pot humate nec Vi-
bile, q n tollet ab hac precisiua, ẽ diuisiua; solu g dici pot humate n intelligi Vibile, sic in reo caru,
D dcipio erenia diuia ab exitia, nequit dici erenia n exister Vel n intelligi u existente. = Ad 3um
nandomig: ad probacnẽ do ant, et vq quo Dcus: q intelligit exister specitive, do, reduplive, no do Vale,
que sequit; exitia eni n mensurat ẽ instanti naz, tẽ pozi, ac proinde nequit heri in illo priori, pro
toto instanti Vbi ine hidente prius, ẽ posterius: = Ad 3um Pam: de quo mas: dcipit u actualis specitive, do; re-
duplive, no mas, ẽ de quit mia ea de dutiue, Vale q do. Ad 3um Pam no mas: aliud ens ẽ erenia nec ac-
tuale, ẽ aliud ens dcipit u actuale reduplive; Vt ẽ falsu, q pro toto illo instanti Vbi sit, nequit aliquo
priori naz nec, ẽ n alio posteriori ect. = Ad 4um, q intus pcit Deus intelligere, n intellecto alio.

Arg 2: pro ẽ erenia
exister, q de quit a ei pra u pobile: ẽ de quit a ei pra u pobile Prugente Vale: q ẽ ei pra ẽ existe? Do
mig: n ee erenia Solu, ẽ erenia excludi pcit, mi erenia, sicut n dicit ut erenia, ita no pomi nec excludit
naom erenia: q erenia ipsa Vale time de quit a ei pra u pobile. = Ad: entur erenia actualis specitive cu-
ta, ẽ pro ea data ab exitia, ẽ ea tq sumpta. Ad 2um, a liai erenia, ẽ de exitia de quecumq, sicut ens, ẽ mens:

UGR Biblioteca Universitaria

gé alio: g exe exitens, ng exitia eid, quo Ro ponit p extraniihil.= Resp dd maz, d duq ndo mz: ꝫ diquitare p aú pobili p rug entz p alz p cciæ ista, nó: actuata, d exitente, ddo. Sto probaone duq uó ans: n ee ennia mihi, solz p ennia excludi put dd, nec tale, nec actuale sub duq uó: p ennia ue dd, uque, nó ans, d dq in ebd, sensu.

Exitere enz, ú n exitere n ir d dictonia, que ca dicent supra

tales q né d dicto dm ee p ale, ú n ee Veale, d fcy. Inde ennia actualis specitue ista, d proú d dita amo sup actto nequit se sola excludere, nec vir: proinde q requirit mz quidt quo, seu Vao actuandi onis p alter, d Vae illius excludunt extra a nihil, nuncc ng illem ur st de quidtate ennia, ꝫ a p rq quidtz actuat d p acit exitere.= Ad 1am dicо: ennia actualis specitue ista, d proú p ab exitia dita ee actu existenty, q d illa dtio aut pzcio n excludat. sty Vealy nequit illa p alis exclusio tollere q in ennia tunc sit existens mz subsecuty aut Vealz identz int Vrq, qua dtio p alis n apponit, nec illa excludit. q n intendat aliquem ennia proú in stis specitue excludere mz d ad huc tunc cita extranihil ne p at supponty: q ee d exitere proú excludunt nec d nihil n m ensurat p entantia nag stz proú, d quo multa in tantia nag d pabilia ss. u u u

Arg 2 ex d. mo, dut 6 ges d dicente: Ce tyé de ee exis sty q ty dfet ab ennia in mo d dependi. Et in Ve portatis li bro 3 56 ges d dicente: lón do de ee actuali exitty in Ve extra cag e extranitty, in ne es sine actuali exitia, ú n dfet exitia ab extra cag nisi sola Vae: g h.= Resp dd 13, g p lyé n intelligit hic exitia, ú ab ennia dicta, ex plattly, hoc d certy ennia, qua ex lyé, d ennia tz dquunt in mo dependi ta quag d certy d ab tratty in mo signi fundi, quę a piud logos sic enuncd ac ceptionis, enuncd q quidtty, nq in Verig nifata stidz.= Ad 2 g dico, ibi d Vr nihil de tale exerere, ut pet ex mo londi dnunciato: sty intendit nulla Vee sine propria, e proportionata exitia, ú ex hoc d cludere d Vae, humanę christi Vni here propria exitia, d n exitere p exitia Verbi Vnii q solis in fert sine exitia dquunt ab ennia, sive distine tales, de quibus in Cunat: Necobe, q sola Vae defect exitia ab ennia, q ibi intelligit d. ly Vae pro tales, seu mo, proú d ponunt Vei, qui fundant dnitz Veale, stricte.

Arg. Vltra: Si exitia Creata dquunt ab ennia, sicut ennia exitit p exitia, p dvia, ita exitia exitere et p alia exitia, p dvia, sine dicendy q hunc d ancl procedunt in infty, q est absurdum, ut ostty. Probare d Vae, q.= Resp nando de quella maoxii, q d exitia ni Vae tales qua exitendi, n indiget in tali linea a alia Vae tales qua, q ad hoc Vae tales n dat alia, p ea in Vel aone. Ex quo notate, q in sententia tertz optime sequit tales procenus in vo in nra, Vae, q quę dquunt Vr hent distinc pabiles obtiva, e d in eorum sententia exitia dquunt Vrab ennia het pabilitz obtiva dita, a pabilitie obtiva ennig, sic cuilibet Corrus pde dita actualitas, q tz dquunt hent Vnica pontia obtiva, p rug Vnica actualis Correspt, q nihil het propria pabilitz obtiva, nisi q p duone a dextra p duci pot: hoc e p prolixitatem q n tales, quę p se n p ducuntur

[illegible] ut accipiuntur ee ad p ducens Vei, cui identificant.

UGR Biblioteca Universitaria

2ª Lo Eulina.

VTRŸ cuilibet FRALITI CORRESPEAT PROPIA EXistia?

ARTUS 1us

sensus is APERIT, PONIT, ET PUR.

Supon mus tra que Certy preci pue a piud Scotar, qualibet entiis hoc here sua propia exis-
thia, nec una pexuthia alterius exuteet pont, nec pluter Vel p una pexuthia. Vnde nec mia exuthi pexuthia,
nec accidentia absoluta nec Velptiva pexuthia, subiis aut fundati, nec mi extanci pexuthe Venŷ g exuthian
sit aliud quam esentia una cu, sequit manifeste pore exuteee, mi p propia exuthia. Vnde sicut pobilee,
galig ens sit palens ee ens, taz pobilee, g sit actuale ens palens actualiter. hoc supposito f solŷ inquirit,
de illi palitibus Vnde mi patis sit taz ens cludentibus Vz entis, quam illa sint in cludentibus. Exquo sic dicitur
dicio, qualibet palitz here pro piz d propoxnenata exuthia, itaŭ in qualibet Vel totee exuthia quod palitis
ex naa Vel diuta. Colligit ex d. mi p dictu Magee 2a, videz q Sexmion ens ut doctrinŷ.

Pur. Quoad palites sic ut der-
denter Vaz entis: g exse, g sectus quod q palio in cludit subtŷ alicuius mi intrinci exse, g quod q palio sectus
in cludit my intrinci, g exuthia ee mu intrinsecum entis g g exse, g sectus alio quod q non cludit ens exse,
in Vel alterius in cludit exuthia. tunc sicut naa Vel exse, g sectus singlaris in cludit Vaz entis, g exse, g
sectus singlaris in cludit exuthia. = Pur. Generaliter de imbus quŷ dq ex naa sua ut obta diuersa pali-
bus intrinsecis hent ex sua naa diuta Vel palis actiua, g diuta Vel ad tranda, Vel quiritas, g palis ones
tz creatŷ quam creatŷ ex naa sua sic obta palis intrinsecis actŷ intuitivŷ, g hent diuersas Vel
dáin
palis actiuas, g dationes nauo Vel quiritas ad tranda. Maxe Certa: P mis: palitei ones ex naa sua tz ant Cognos-
ng Diuŷ, quae intuitiuo: q. Sicut sic, g ad tranda g intuitionis pnaio Vel quirit exuthia, ut Vel palis tranda,
v. salty ut dio: g omibus palitibus Conuenit exuthia.

Vmo Pur. Destructo fundato piz: Ideo singlaris, ut singla-
ri precise, g alii palitibus Conuenit mediate, g pre exuthia, g singlare pre, g mediate, e Capax tranci
actionis productiuae, g hec Vel intenti q. P mis: Capacitas ad tranda actionis productiuae ne aquatiue
immediate subtŷ exuthiae: q. d. ann propria exuthia d nit Velaoni primentali intrinsecae actuni entis, g alii
Velao immediate, d exse ne Capax tranci actionis productiuae, ut one patent d pho dicente: g ad Velaonem
danti pre motŷ, g capacitas ad tranda actionis productiuae ne aquatiue, g immediate subtŷ exuthiae, actuŭ
soluunt Replicę.

ARTUS 2us

SOLVUNT REPLICE

Ang: exuthia et alterius actionis productiuae, g palis alterius negactionis productiuae, nea tiae emana-
nentiae taze Valent: g unicuique proprie exuthiae. = Ja: exuthia dicit ultimum esentiae actus, g proinde esentiae

UGR Biblioteca Universitaria

Istituta 2m̃ones metor dptis, seu actus individuales: ó solus singlare existit Joã petrus, si cuilibet alii propia Corres peret exstia n̄ suponere ista tota coordinaõis actus metoxy aliquis talis dent priores & posteriores.— Resp̃ dr̃quendo maj: exstia dpleta, daquata e tuis actionis productus dõ maj, parthalis, seu maquata subdr̃quo: exstia parthalis, & inaquata entis fcti, dõ maj: parthalis, & aquata qualis metr̃ no maj & deramosi nõ Joã. Alii g̃ respeñ pet nando maj: dñ Vãõ, g̃ ec tria achõnis productus e propia exstia talis, alius, ng̃ pe, exstia quis fs̃ producibilis Comitatis, in vo dpleti exstia, ú exstia.

Ad 1am dr̃quõaõis: exstia dpleta, dtotalis dicit ultimus actus essentis eo q̃ suponit essentia dtituta 2m̃ones actus metor, dõ aõis, exstia parthalis, & dpleta nõ aõis; ad 2am Joã dico, q̃ etiã si cuilibet alii propia Corres peat exstia, nõ huc n̄ requirit, q̃ exstia dpleta n̄ dicat exercitum ultimus actus ipsa, suponat tonece q̃ respeñ in ipsa, & ipsa sit actus adquus nullus alius requat, obtinere pet dicit, q̃ etiã si illa suponat alia parthalis exstia, sit ultimus actus, dr̃quo essentis in singlaritate q̃ ultimus actus in Coordinaõne, & sic diungit Joã, & ultima Vãõ essentialis.

Arg. 2o: Si ones gradus méti 2m̃ hexent propia exstia, sequeret dari alia Coordinaõis, praementalis exstiarum dicta a Coordinaõne gradus essentialis, & Coordinaõne gradus dicta a Coordinaõne gradus essentialis Consequentia Pet. Sequela dat pluralitas exstiarum ad multiplaõnes qualitatis metarum. Probatur: Signadus, supremus in praemento positus haret propia exstia, sit dr̃ nihilis, erg̃ Corres peat Vãõ dr̃ hentis; nihil aliud requirit ad Coordinaõnis dtituenda, quã ordo probilis dr̃ hentis, & dr̃ nihilis: ex.— Resp̃ nando maj, ad probaõnis dr̃quõmas: exstia gradus supremi Concomitantis in dicta Vãõ dr̃ hentis ipsius gradus, dõ maj: sit dr̃ nihilis, & exercitus erg̃ Corres pet Vãõ dr̃ hentis dicta a Vãõ dr̃ hentis, nõ maj, & dr̃quõmus: nihil aliud requirit ad Coordinaõnis quã ordo probilis dr̃ hentis & dr̃ nihilis pre, & p, dõ; & comitantis & Vãõ alterius, nõ mis & dõ: alia non coordinaõ exstiarum desiderat, & etiã alia paronyma sequitur ista dr̃ hunt ad dr̃ actiones, subtis dicendã né.

Arg. 3tio: exstia é quidq̃ actualitans simplicis indivisibilis alicui ens one, & singulos essentis gradus ponunt existunt Unica exstia in divisibilis dr̃ anis, si exstiã neet simplicis actualitans in divisibilis daret in exstia diversetio gradus praementalis, q̃ in exstia hoc daret gradus exstis dr̃ mis, & gradus propigexistis, erg̃ aquata hoc exstia dponeret: ex.— Resp̃ nando ans, & dquendo ans probaõnis: daret diversetio gradus praementalis, reductive, dõ anis, pre, & directe, nõ ans, & dõ. Exhis g̃ coordinaõibus 2s Pelicit Dñs, nvo 13.

APENDIX

INQUO ALIQ̃ DUBIA SOLVUNT AD DPLETA HUIUS DISPAÕNIS NOTIA.

Dubit: num essentia simplector exstiã? Ad q̃ dicit Scpeõ essentia ée simplector exstia. Sita Vãõ & Pua: essentia é Vadix paonis, & propatus Vel, erg̃ 1s subtis, subtialis operationes eius dr̃: g̃ simplector dno bilior exstia. Pan̄: humana, Vg, & Vali, diversus via, & Voltiva. Essentia Angelica

UGR Biblioteca Universitaria

íntualis, Volitiva capax beatitudinis; ſ nihil horum pertinet de exitia, ſ potest nihil horum hūt, a quo ſ Deus ad hoc, ſ erenitia exerceat istas, dones operationes: gñ. = Respondetur, has proprietates operationes non inire erenitia nisi per exitia, & erenitia non existenti nullomodo inest propria, ſ operatio. = ſ dā. Et hoc modo arint vāe exitiæ ſ ex hoc solo, Deus, exitia ee Deum, ad operandum, ſ hoc non arguit magnificentia in exitia Scripturarum: gñ. Primus exquo ignis non potest agere nisi applicetur ad passum, ſ ex hoc nequit dici applicatione ee nobilioris naturæ agente ad proximante, ſ hoc non alia vāe, nisi applicatione mera Dei: g similiter erit de exitia.

Dicendum ſ Deus per effectum, qui actualis, non actu intotogene est nobilior omnia, ſ exitia est actualitas erenitiæ, & actualior ipsa, & per exitia erenitia ponitur in actu: gñ. = Dist. nec enim existente propter primum Dei effectum, ſ effectus proprius Dei deberet esse nobilissimus; non effectus proprius cæ nobilissimus nobilissimus est: gñ. = Respondetur ad argutias, magis nec absolute vera, ſ solum hanc limitationem, ne per actum effectivum ponitur, per scipsum, qui est per Scripturam misericordiæ, quæ accidens Scripturæ alterius, aliasque intellectus Dei volitiones effectivas inter se, & Voluntatem, & nullus dicit de Deo existentia nisi mere substantialis, ad hunc non sequitur intentum, quod Unio Deo sit Xta est mere substantialis, de qua plures effectivi Deo sito. = Ad hæc. Homo magis, ne per existentia sua est effectus proprius Dei, quin sit effectus cæ Creatæ, & actio cæ Creatæ sit realis natura pillæ effectus accepit aliquæ realis existentiæ. Quare illa propositio penitus falsa est, scilicet nemo humanitatis. ∿

Dūb 2°: An existentia de exitia sit aliquod Genus aliquale? Certum est enim Deum Genus, & Deum Genus sit Deum, ut patet inquirenti, quæ sit species ad Genus hoc? Quare dico solum esse Deum Genus meta, in Rigoroso. Et pro, ſ Deum est distinctum Unio, scilicet per unionem actus Deitatis, quæ alia exunt extra, sua entia Deum, ſ extra nihil est actus, & Deitatis, quæ hoc est quæ dicta quæ quidem non est exitia, sed mere intrinseca: & existentia de exitia non sit Rigoroso, ameta Deum. Itaq. Deum quæ non est existentia de exitia, mediante sit & vere modificata, & aliquale, quamadicat sint duo Deitates obtinui quoad unum, & hoc est vāe quasi Deitatis Deum abstracta, alterius vāe actus actuantis, quare aliquod sit fare Deum, ne intrinsecum venit aliquale distinctum, aliquale Deum, quæ duo sunt mere Deum, ne Deum. ∿

Notate ſ hic deberet sumi erenitia de exitia Unitorum, ne per erenitia possibilis Deum, ad exitia possibilis, & actualis ad actualis, sicut erenitia quam non est Deitatis obtinui Deum ad exitia, vāe erenitia actualis, hoc non nulla Deum sit Deum, quasi erenitia non sit Deitatis Scripturæ exitis, veluti propositio actus, qui dicimus, Deitatis obtinui, & actus entium, sicut Deum possibilia, & nunc excludit alterum. Unde Deum Deitatis obtinui non imaginanda, & unus Deitatis, subscripturæ exitis, quasi hoc est actus Deum: sic autem tota nāa Dei, & quasi sit sub nāa Deitatis, & Deum est sub nāa Deitatis, & Deum est actus entium, quin sit actus Deum, & Deum alterius. ∿

Ad motiva quæ-
rer, quomodo Deus intelligendo se, & alia, dicit Deum cæ ee Deum Deitatis, & Deitatis obtinui Scripturæ licet non effectivi, quæ nata est Deum esse entitatum in se, scilicet non sit capax talis effectivi, attenta nāa talis cæ, & sic Deum, & Scripturæ Deus non debet esse intelligi, sicut exactu entium, & Deitatis obtinui illi connexi per identitatem talis Deum, & Deum Scripturæ illius

UGR Biblioteca Universitaria

gradus, qui het nō in pontia, y inactus deuet intelligi de positione exacta, & pontia obtiua illius gradus entitatis quo Creā caret, nō illa positiua entitas specis, y entitas entis Creati ut ic, q̄ pert sine addic̄ in p̄fectione essentiali Creaturae: Vnde ex gradu entitatis, qui het, ex gradu entitatis, quo caret resultat Dpōsitio, quae repugnat Deo, dicte actu het totā diuinā plenitudinē essendi. Notate q̄ Deo de q̄ V. q̄sita Dpōsitio expertiua, & pactiua nec ens nec ens alicuius, sed priuatio aut nāo nec ens ens alicuius potuit, y requirit ad ens nāe hoc ipso, q̄ ens positiua creata, & limitata. = Dispā Vlma de individuo = & plausibilis ratio, si p̄ter individuationis entis nalis aliqua supponunt, & sensus ei aperit.

DISPĀ OVLMA

DE INDIVIDUO.

& plausibilis

QUOD NA SIT PRIUS INDIVIDUATIONIS ENTIS NALIS?

ARTUS, ius

ALIQUA SUPONUNT, & SENSUS eis APERIT.

Ad perfectā huius tā arduā dubiū (quae in meta abonibus exigitur) notā, supono 1ō nē & de individuatione, qua dicitur singulare, seu individuum, loquor formaliter, & specifice, sed quidditatiue dicitur in relatione ad suum inferius ad species, quae ē intrinseca p̄ntia formalis de illo mete, seu fundato illius ens nāle, nec, proco q̄ ens individuale imparter subtiuatiue, de tali re, qua dicitur repugnare dividi in plura. = Supono 2ō: ne, q̄ in rerum nā exūt ne singulare, & individuum, siue ens p̄se Deus, & ens individuale, siue ens creatum, & comitant, una alia: nec, q̄ ne, q̄ in rerum nā ex. sint, vel creatum, vel increatum? si hoc 2ō, ne Deus, & ens rationis singulare sunt, si 3ō, nanc ē extracta productum, & ens singulare, q̄ productio dicit de tota, & singulare nale ē singulare exporcit.

Supono 3ō: q̄ ens rationis, & quidditatiue, & p̄ter nās Creatū, vg, humanitas includit singulare, quare nulla nā ē quidditatiue, & de se singulare, sed talis p̄ individuationis additā aliquo tertio ente, scilicet, tali singulare per p̄ter nās actualiter probabile, nec p̄amentale; Vnde sensus ne inequivocus laborem̄ procedit de pacto tali individuationis, q̄ dicit solet p̄ter tale quo nā denominatā individua, sicut facilitas Petri, Ygnea tā individuata individuationis, & individuum ex Vno primo vnitis numerica; sed inquirit quale sit fundatum p̄dictae talis individuationis Vnitis, & ne ens de radice existente; hanc ens ex Deus habebit in fra, nec de radice remota, nā certe ē hanc ē entitas hēā curabit Deus nā sicut ne gradus metā dimanant a pacto tacito; illa tā ipsa hīs entitas tā qua ultima realitas eius; Vnde duplex fundatum ex radice prima individuationis ex Vnitis numerali.

UGR Biblioteca Universitaria

Quæ post adversitatē, q̄ sicut vnā ē passionis, ē individuatio in re explat hanc vnitē, ñ ē in prima vnā numalē, p hoc vnitas numo esset, ē individuatio, p quā hęc vnā explat, vnde nec id̄ē dicere, hęc vnitas aut de tā individualis ē, vel dicis, individuationis, aut vnitas numeralis vera, ac dicere hęc vnitas ē pura, hęc vnitas, aut dicta ē pura, dicta q̄ vnā, ē individuatio nē ipsa hęc vnitas, aut dicta p̄ ipsa tanquā pars, aut Complētiva passionis dicunt, Deo q̄ licet in rebus q̄ de se dicē pro ma individuationis, q̄ vnitas, ac pro inde nō dubitat, vnde oriat hęc vnitas, aut dicta, ñ vnde oriat individuatio, aut numeralis vnā. hinc tota scitis ad sentias tranſeamus. Artus 2us sentię referunt, ē raibus ꝓpugnant

ARTUS 2us

SENTIĘ REFERUNT, Ē RAIBUS ꝓPUGNANT.

Pa hanc dictę sentiā defendit: Existā ęē individuationis pars: hęc ē a Scōlī relegata, ad S. in 2o, dist 3a, q. 6a, quæ vere ꝓpugnata. Ano vē dicē: individuum ut tale directe ponit in prædicamento, ñ existā ñ ponit directē in prædicamento, ñ solū deductivē: q.k. In ꝑ existā suponit hic, ut plaze, nq Xa Boetiꝰ: Omne, q̄, ideo ē, q̄ vnum numerō ē: q.k. = 2a sentiā defendit Collectionū omnū accidentiū ęē individuationis pars, hęc etiā dubitāt Venet. ad S. ē stato 9a 4a, eandē, dicē: omne accidens dicē supponit hic, cui debet inexistere, singulare: q̄ nihil potest individuari hic, q̄ ibi accidit. Pōt abrupte: q̄n hoc afferunt accidentia propria adnihilum, q̄ propria p̄ virtutē naturā suā nihil ū ibi habitat numerā, nā vero individuū, ē illa nāa, q̄ ideo dicimus, hoc ęē album, q̄ hic homo ē albus: q̄ accidentia dicta suponunt hic, singulare.

3a sentiā subtilius: omnia ad circumstantias extrinsecas, ne pe, loci, ꝛc positi, subti, q agentis ęē individuationis pars. Ita Basquez, Suarez, ē alii recentiores. Inde vti dicunt, q Petrus arguit numerice ab alio, q Petrus potest producere ab hac numerica, a nihil numero circumstantiis. Sic quidē ꝓpugnari etiā potest tuta ratione, ac præcedens, nihil ea annuente Deo, veniret ꝓ nunc vōta: Petrus individuationis ē illa vna, qua nata detrahi ad ęē hoc potius, quā illud: atq̄ ita sectur, Vq, calor in subiecto in vna talis caloris, potia Conotata, q̄ in hac talis indifferens: quodlibet. Petrimox: q̄ hic numo calor, quem ā produci ab igne A. potuit produci ab igne B, ē sola, ꝑ portia Vide potiꝰ, annuente Deo; neq̄ a subto, q̄ detrahi indifferē ad hęc ꝑ ea, hunc, vel illum numo calorē; neq̄ in loco, ꝛc fundi, q̄ calor hic inexistere indifferē, ꝑ ut hic, ꝑ alibi; Denīq; neq̄ intrinsecus, q̄ hic calor pariter indifferens, ꝛc hodie, ꝑ Cras producat: q.k. Quo inferat 2a Collectiones accidentiū nec simul, nec seorsim, parere ꝑ individuare, q̄, sicut ex multis vnā alibi nō fit aliq̄, singulare, ita ex multis individuatis nequit fieri aliq̄ detrahi.

4a sentiā proclamat: Quæ ęē pars individuationis, subtis, vel phē subtis, nata ut tua calor hęc entia pōt ꝓpugnari, sicut 2a, ꝓ precariū vō, ꝛc; quidlibet gradus sui subtis ē subtilis: q̄ gradus numerici, seu individuales subtis erit subtilis, ꝑ annullo accidentis pōt prestari aliq̄ subtia, q̄ hoc ē extra rationē q̄ subtia nequit hęc a quolibet gradu numerici, seu individuali. Alibi ꝓpugnat hęc 5a ad S.: subtia ex se ē naliter prior quantē, nq̄ quantas dependet ab sub-

UGR Biblioteca Universitaria

stia ꝑt̃ subtia aquante: ꝙ subtia singlaris exit priora quante. Pr̃ hec doa: subtia in dne priora quate in dni: ꝙ subtia in particulari exit priora quate. Pr̃ doa, ꝙ eadē subtia in dne in particulari.

Ga sentia propugnat: ꝑtes individuationis in subtijs mialibus, esse posse eē sola ꝑ nuda mia 3a: ta D. ta 1a parte, ge 2a, arto 2o 3z, dalibi: ex quo plia infert, singlos ipos esse multiplicari numo in tra eados species. hec sentia subtijs nexi in pet; ꝙ ta eados mia, quse in genito fuit in corrupta, at. qui gentis, et corruptis sit individua dista: q mia ꝑ ne tale ꝑtes; alias in duo quorum numo, q in multiplata individuatione, individua in multiplant. = 2o: deo mia ꝑ ecit tale ꝑtes, q e tes exceptilis, deo q in comunicale; ꝑ let esse, et tale ens, q sit exceptilis, nte e in comunicalis q in dni, sta inclu dit comunicabilis ꝑ tes, et exceptilis te: q sicut ta requirit e 2m tale ꝑtes, q deste e plurib⁹ comunicabilis, ea de tale requirit ee mia.

6a sentia defendit: ꝑtes individuationis ee nō mia nude sumpta, sed signata quate. In q dicit hec signatio e intelligenda in pauca de quibus, na alii ꝑ Capreolo et alii dicunt: mia signata quate ee mia quate ꝑticularizata ng de tale essentiali individui sit duo, ne pe, incomunicabi lis, et distincti; 3o inquiunt ps stat a mia, et naquante; 2o et 3o: ꝙ hec mus dicendi in aonibus negatis, quare sic ꝓbgno: Nar, et dicto, quia asserit ꝑtes individuationis in subtijs esse subtialis; et quia requirit ad esse nui entis, et dicti nis actuale: q aquate nequit provenire tale, et dicto. Pr̃ maon: Nar, et dicto specifica in subtijs esse subtialis: qd. Nar. 3o: ta pncta dista individualis ad ꝑtes individui, sicut dista specifica ad ꝑtes speciei: q sicut Nar specifica esse subtialis &c.

Alii vo mia signata quate intelligunt mia capacē potius huius, qua alterius, quantis; nō let esse mia sit indeterminabilis quate, sicut et tia adnexa subtialis: te ꝑtes nis dupliciter ab agente ta q propriat huic quanti, ut prome nit capax alterius, et hinc stat ratio ꝑtes individuationis. Ita Caietano de ente et essentia, let hunc mus dicendi durissimum et tractet la parte, ge 2a, arto 2o dicente; mia ee ꝑtes individuationis quantis et vadix, ꝑtes quanti in genere, as exten nis, ita et sit ꝑtes quanti, sicut species mis et vadix paonis. = 3a: Illa capacitas, ꝙ actitudo, et ordinata ta d mia ut: 1o: q mia signata quate ea de ingenito et in corrupto, et doent ne aunt individuadi sta. 2o: q ꝑtes individuationis, quantis et aggregativa pacidens, q mia ꝑ ꝑtes nis dupliciter, et sicut qualitibus nō sit. Ynde ꝑtes pacidens. = arto 3o = nra sentia ponit, et Caietanus ꝑt.

ARTUS 2us

NRA SENTIA PONIT, ET RATIBUS PUR.

Relatis, refutatis, et rectis aliorum opinionibus, ne nra 2a forma mundi &c. 1o, 2o, 3z, et 6a parat ad 3z: dta individualis, seu hecceitas, et individuationis ꝑtes omnis Nrum. D. secundum omes seu discipuli, et plures alii. Ante probanda 2a notate ex dictis, q in qualibet re creata aparent re peremunt quadruplex mentalis generici, specifici, et realis, int quas et ens, q ens, excepto ultimo, q quidditive, et tabule, et

UGR Biblioteca Universitaria

máis, ó mius Dnér; Nmá vó Vealár, vg Petecta, nec pnét adcensia Vei, nec ed Dnús, nec de tabilís, pobis
Ulmó ones gradus d pnus p dilli individuu, y dittuen, dicit g dita individualis, seu hgeitas, p hanc é
pnig individuaonis pro pugnamus. hoc subsito.

Pgmea Shac facea x D. deducta: Pnig individuaonis é illa
entias, a qua sequit Vnas numerica; y talis Vnas sequit ad dta individuale, seu hgeitas, p hanc nag
specta; g dta individualis erit tale pnig. Maoz pt a quslibet Vnas sequitis pro pnig, ipote eius pao.
mig: ita, si pt Vnas numalis ad individuu, sicut Vnas specta ad dta, specta, y Vnas specta sequit
ad dta, specta: gr, tunc sc, y dta, specta dicit pnig una, specifaonis ad hit, p dta tag qui ad dta, specta: g dta
individualis erit pnig individuaonis q ad hit nag ad individuu. Dta: pnig individuaonis tribuit indi-
viduo individibilitate in plura ta qua in partes subtivas; y hgeitas, z mediatu, p pmu fundatu, p pugnq
divionis intales partes: g hgeitas &c. Pmis: sicut dta, specta tad hit qui ad dta, specta, ita ultra
nit divisibili in species, ita dta individualis ad hit nag, specta ad individua, ig phus nit divisilis in
plura: y pot hanc tag dta, specta dicit pnig, specifaonis: g pot eadem dta, num mea &c.

A phis ad tra. Inquo libet
ente pco dg, pno, is plura pdta meta, ne pe, Vacentis, subtis, corporis, viventis, alis, hois, e Petrutis, gra-
cut ascendendo de infimo ad supremu, gradu, ille erit mas Dnis, supaque alius n Vepenit; ita, simil de-
cendendo de supremo ad infimu, ille gradus erit singlaris, infraque alius n pot Vepenire, de quo pot pra-
xi: atqui hgeitas é gradus ultmus, in paque alter nullus Vepenit, q ultra erit individuaonis pnig. Tag hic
mus dicendi é Dnis, de aquatus, dnis gronibus, Vebus, sive, subtialibus, sive accidentalibus, sive mialibus, sive pri-
xitalibus, sive totalibus, sive parthalibus, sin c Vlaonis te cucurzendi ad alia pria individuaonis in Va-
xis Vnis generibus, ut facium te, dalis, nag ad qua libet hgeitas, seu individuale, dta, ita quia ad facies
propria sequit Vepugnia Comunicabilitas, divisibilitas, in ultra ionis, partes subtivas, in qualtat individ-
uaonis pnig.

ARTUS 4us
RAES DARIE, SOLVUNT.

Arg. pro 1a Sentia: Illud é pnig individuaonis, ad q generao, p pre tzat, y generat, p pre
tzat ad exirtia: g exirtia é individuaonis pnig. — Dta: ultmus actus Vei é individuaonis pnig: y exirtia é ult-
mus actus Vei: gr. Maoz pt g ultmus actus Vei é qui ultmo duquit Vna, q aba alia; nag, q pnig; sicut é qui
duquit, ita ultmus actus Vei exit, qui ultmo duquit. — Resp. Co mia mae, nandomi; g ~~esse~~ tzur gene-
raonis é tota g individuus existens, exirtia vó é g Dcomitans nalia praduonis in vó Vus tzur ultus. Ad Re-
sp nando mag, g licet generao tzet ad individuu, ty, p pre n tzat ad individuaonis pnig. — Ad dam duquo
mag: Ultmus actus deficiens ultmo duquit Vna, q aba alia. Dto: Ultmus actus exirtialis, no mag, e ad a du-
tine duquit mioz, e no Dog: g exirtia é ultmus actus defectus alis quos pnig, e plurint se numo duquunt, o

Arg. 2o pro 2a
2a Sentia: Sicut g his Cis dtantis ecut pobilia plura individua, g, plures actus o dui Dei numo duti, g
deitas illoru erit Soli a Deo; y hoc é falsu: g pnig individuaonis é ordo ad arrdentia. Pui mia, y hoc tia

UGR Biblioteca Universitaria

éit, Deus est caa pecati; s hoc é absurdu: g&c. = Resp. Dom. g Deus nã domis ad prouoaõng duq̃o mas: Deus est caa pecati promiali, p q adens, Dom. mas, proxali, g g Deus nã p mas. Deus est in dicit caa pecati, set deuzat ad subtia pecati; g q duq̃ cas partiales deuzunt ad eũdẽ effectu, benefacere pũt, g sit defectus ex parte Vniũs, & nex parte alterius.

Arg 3° pro 4ª ẽntia: pũs, individuaõnis é vã duq̃ndi plura individua subeadẽ specie; s dividi in plura eiusdẽ vãr p 2ª pt quãti: g dnt subtia vãe quãtã. Pmis ex phõ 5° mete, c. 6°, vbi Vnũs individualis dr̃uit in Vnitẽ continuativa p quãtã, & dr̃uis in dr̃uine quãti: g&c. = Resp. Dom. g & duq̃ndo dis; s dividi in plura eiusdẽ vãr quatiues p 2ª pt quãti. Dom. g, dividi in plura entiue, enumeraue, nõ mis g Dog. Leg divio a tia totius p naliu in partes subtiuas, quarũ quslibet é diuersa; aliaé totius quatiui in partes quãtiuas. P nẽ venit vãe quãtis, vãe dẽs individualis, si diuersæ species infimæ. Vnde g Vna subtia indepẽt a quãte duq̃ dit ab alia p singlaritẽ, hec dicto dicit entiue & numeraue: 2ª vo divio tia g dnt aliqui beneficio quãtis, g tia divio p 2ª pt quãti, & alius p quãte; & de hac loquit phus citatus, in vo de Ia.

Arg 4° pro 5ª & 6ª sẽntia: ex phõ pluribus in locis assumẽte: mia fit ex pũs individuaõnis; ng 5° mete ait: ea ee Vnu numo, quorũ mia é Vna. & 12° mete probat ex pmis: Deus ee Vnus numo, g Caret mia: g&c. = S pro dluõne notate ex D. in 3° dist. 3ª q. 6ª, g phus diversimode mia, rgit: 1° sumit illa pro mia partis quãs d fit fica causat totu: 2° pro mia d hili; d dixit g hõ, equus, & can; s Vnus, sicut illa d num: quorũ mia é Vna. Vnde aci pit illã in pro mia fica, & pro genere. & quoo tu dixit axioma phoz, g quãs sumit amia, de anãa d hili, & dicta a fia, de anãa d hente: 3° sumit mg pro dicta individuali, quãs se hẽt ut mia meta, ad pticulas, speciẽs, quã d hile & dicat: & a loquit phus 1° de celo, textu 22. Vbi ait: Celum sic & poterat esse solã naã, & quidditas in abstracto, hoc vocat celum nec mia. Vnde d in dicta illius Celus sit Corpus, s plex mia, & fica Caeus, p mia intellecti sit n mia fica, ng sensus, seu dicta individualis, & dicta, p quam sensus, seu dicta, specifica d hili Vel prunus sensus, & d hente Vel prunus generis.

Ex quo sequit q dicta 2ª pt assumi: 1° de illa quæ mia tnat, & illa tacit Vnu p se: 2° pro quidditate, seu naã specifica, quæ dicta vocat dicta totius, & sic dr̃uit ab altera, quæ vocat dicta partis. Sicut dicta individualis vocat mia totius, & dr̃uat a mia partis, quæ Correspondẽs partis. Vlis Sectis facit Respt: phus loquẽde mia partis, s de mia totius, seu dicta individuali quidditis. Intuente nẽe individuali; g pũs ng portat quãdiu ee Vnu numo, quorũ mia é Vna, sic sub alt, specie vo ea ee Vnu, quorũ vãe mia, ex quibus dicit dicta Vltimee individualis; g pt ad 2ª: ng phus n loquit de mia fica, & de ng sensitiue; ng let Deus singlarissimus, & ultra singlaris n se hẽt ut mia, g vltra é extra vãs tnãs Vel, ut pt in Petrarcha, singlaris vo é de ro mia Dei, g Deus é de ro hic. Vnde sensus thus pũs, Deus ee Vnu numo, g Caret mia é, Deus Vnus numo, g singlaris é de pt tnali Dei. Et ita communiter onia qus d hanc subtilẽ objectionẽ obiecerunt.

Arg 5° pũs individuaõnis é cui pre repugnat Comunicari pluribus, como, g Vnale Comunicat in fici oribus; s mia ng

ta quæ ẽ huiusmõi: gḳ. Pmus: Iet mia propa ẽ mius Dm se ponitꝛ alteriꝰ ptis ú signata: gḳ. Ergo ipsa
individuaonis ẽ, q excludit ones Comunitis: ſ singlaritꝰ ne huiusmõi: gḳ. Pmus: Singlaritꝰ Dmunt in Iae
Dni singlaritꝰ ꝑ ſ vsq; ad ppes: Singlaritꝰ Pli ẽ singlaritꝰ singlaritꝰ Pli ẽ singlaritꝰ: gḳ. = Resp̃ dndo ma;
Dnandomis, ad prouaones nãr; Iet mia dcis signaone n ponitꝰ ex subiõ diuersꝰ Iãi, Vg, signi, ſla-
pidis, ſortis diuersꝰ signaones quãuis n in mia vcis ſ ꝓpriꝰ diuersꝰ Iãi, quo casu ea dꝰ signatio diuersa in en-
dividuo. Quare mia signata quæ ne quitꝰ ex tali ꝓpriꝰ. Ad 2gentia dico, magꝝ nec absolute vã, ſ disquisi de-
ret: pariꝺ Comunitꝰ a pariculi, dã; primꝰ ꝓfecto de ipsis nõ. Sã diximus, ꝗ abulmis dfuto, ꝓcedit, quo
individualibus ꝑt abstrahi primꝰ ꝑtus Dni. Ad 3ulma: ꝗ nõ subsistentia subiõ creatꝰ ẽ inquo fundatur:
aut. ꝑ notatis aliꝗ dfio subsistꝰ ꝑsit, ẽ sentia depotivo ꝛpugnat.

Qª, EVLMA

Q SIT SUBSISTIA SUBSTIE, CREATE, E INQUO FR ISISTAT?

ARTUS. us

PRENOTATIS ALIQ us DEFIO SUBSISTIE POIT, E SENTIA DEPOTIVO ꝛPUGNAT.

Noto ꝑ ante dfionꝰ subsistꝰ 3ª Durandꝰ, subsistentiã supra nãꝰ singlarꝰ aliq addere ab
illa vr dictꝰ, a billa gr ẽ paxabile salticꝰ Dei ponitꝰ ꝓpriꝰ ex misteriis in Carnaone, quo fr de tenemur, Ex-
bꝰ Dnoꝰ ar ne nãꝰ humanꝰ singlarꝰ, ptis pronatꝰ, aut subsistentis, ú ꝑ ſ lont ꝑ P. ſ. Decilia. Ex
quo ſequit subsistiã etiã vr diquitꝰ ab exitia, ꝗ ita ne paxabilis Dnit nãꝰ singlarꝰ in a subsistia, ú potenãa
ꝗ ita Dnoꝰ Verbo Xã scolar Dãi, ꝓpriꝗ Dnit exitiã, n vo subsistia.

Suboro 2º ex D.ſ. ꝗ subsistere ẽ sumi Valet: v
Dnissime, ꝓ oũ eidꝰ ac solitarie existere, in quo sensu accidentibus ẽ chaustici Dnit subsistia. 2º mius Dnit,
ꝓ eo, ꝓpe ꝗ nec alteri inhæret, nec actitudinꝰ hẽt ad in hærendꝰ, ẽ in hoc sensu o nis substia ꝑfit dicien
subsistens. 3º deniq; dicit ens subsistens, qe in ultima actualitꝰ, ita ñ sita ꝓ plurꝰ ordinabile ad aliqꝰ actꝰ ꝓpi
Vltra ꝑpꝝ quã hẽt. Inde illa Vao, aqua nãa Vedit inordinabilis ad aliud, ita quã ad subsistꝰ dicit subsista-
litas. = Suboro 3º ex Rcãa de lib. 4º de trinite C. 22, ꝗ prona ẽ intellectualis nãꝰ incomunicabilis existia, hæc ẽtia,
ly existia ẽ quã, in hoc Dnit prona ab alio, quæ nec ẽ prona nec suposita ꝑ similitudẽ quã ly in comunicabilꝰ a
hoc Dnit. Suposita, ly intellectualis nãꝰ ponit loco dift. ꝗ prona a suposito differt, ex quo infert, ꝗ subsistia
ú sic, seu ꝓfectꝰ a suposito ꝓ onalitate ita defit: Substialis nãꝰ incomunicabilis existia, quæ defio omnibꝰ
Dnit.

4ª notandũ ꝗ hæc tria nia subsia, suppostalitas, ẽ ꝓnalitas in recto ea de causa ponunt, ꝗ solꝰ per se
Conotata dicunt, ſ ens, hæc ꝑtia las afficit nãꝰ substialis, ꝗ letꝰ sive intellectualis, sive n, ſ olꝰ dicit subsistias
etiã suppostalis, ꝗ totꝰ ꝗ distinctꝰ dicit subsistꝰ, ẽ subsistens, sive illa ꝑtia afficit nãꝰ in dbleꝰ, ꝗ a nima, vã
ſ ꝑaratꝰ, ut tenet sentia ꝓbabilꝰ dicit subsistia, ẽ tota anima dicit subsistens, ſ ẽ denigꝝ ea, quæ adveniũt, ẽ intellectu-

UGR Biblioteca Universitaria

alís. Ipleta n solu dicit subsistia et supparta lis, etia p̃sonalis, et totu n solu dicit subsistens et hypostasis, etia p̃sona, seu hypostasis: ex quo aduertite, q̃ let hoc nũ hypostasis antiquitus sonuerit idq; ac subsistia quare SS. in diuinis hypostase uenientibus ad mitere, ne uideret hæresem aut subsistias ibi esse, ex dñi uerbis. Ideo sciat, q̃ p̃sona aut p̃sonalis: Inde hetzia nepe, subsistens, seu hypostasis, p̃sona, seu hypostasis sic hent sicut superius, et inferius, Valet enim et subsistens: q̃ subsistens, nihil dicit, q̃ anima talis est subsistens, dñi subsistit, q̃ hoc est p̃sona: q̃ subsistit, et nihil dicit, q̃ aliquid quiescit subsistit, dñi p̃sona: q̃ subsistit, et subsistens.

Nunc ostendendum est, q̃ Comunicabile est duplex nepe, unum quod dicit esse illud, quod de dicto dicitur, cui Comunicatur, et de illo pdicatur: hoc nomen superius est inferioribus Comunicabile, et alterum hoc, q̃ esse illud, q̃ alteri ut ita, et pars, qua alia sit talis dñi ipsa nihil ipsa, ita alteri de est Comunicabile, et pars est, et anima talis Corpori: Ex quo clare datur, q̃ sit Comunicabile, et q̃ quod de ipsa, in Comunicabile indagandum est de dicto p̃sona, q̃ ipsa quæstio pertinet ad Patronos eius, ut sit effectus talis, quæ p̃sona pertinat nos. Inde dicitur, an Christus inesse potuit, quia nihil pertinat in Comunicabile alteri, superiori, cui entitati, et quasi ut effectus alius illa nihil an Christus inesse potuit, quia nihil pertinat in nihil one Christus Comunicatio, ita ut talis nihil sit eius effectus talis, sic pars eo ipso ita, et pereo ipso, et ut ita, quæ ut probabile indicat Sco, propter quod ita est in scotos dicto, nihil alii dicentes, ut Duquetus, Vargas, et alii, ita non censent Vazquez opinionem esse probabilem ut Arriaga, et alii, alteri vero sentiunt negatiue et probabiliter ut ipsi.

Dicitur sentia de potuit ut minus probabile, quia nosse: si subsistia in potuit distinguit talis entia, ut est Petrus, ut minus Petri, et neutru petit: q̃ subsistia in Christi inesse potuit. Pueri minor est, q̃ ne mus subsistia Christi ut Is subsistens, id est, ens actu, et nulli alteri aptum, nec alienum supposito Comunicata, et mus extrinsecus nequit talis effectus pertinere: q̃ subsistia ne mus extrinsecus. Pnia: mus extrinsecus nequit pertinere ut is effectus proportionatus, seu ut talis effectus ne proportionatus siquidem: gk. Pnia: Pedemus ad ens actu, et nulli alteri aptum, nequit esse effectus entitatis potentiæ esse aliquata, et aptum, et hoc est extrinsecus: gk.

Demum Petrus, qui est accidens, et subsistia. N. 2ª, quin petit esse subsistia nisi illud, sine quo nisi denominat subsistens, et sine nisi, seu subsistia ex poliaret omnibus accidentibus, ad huc est unus subsistens: gk. Pueri minor: poliata nisi omnibus accidentibus ita est exacta, ut nihil ulterius ex eo in abilitando alius actus subsistialis ultra illum quæ het: gk. N. 2ª: q̃ subsistia solu dicit in minus, pati, et Porro, et nullu ex his subsistia: gk. Pueri minor: subsistia Xpti non nisi solu hit Vastasi, nisi Vastasi minus, aut Porro, ut pet subsistia Verbi: gk. 2º: si subsistia sportaret aliq potius humanis ut Christo Dno est subsistialis mutilla et manca, et hoc est damnare assidentes: Verbu assumens Is quia in humana plantauerat, et 35 PP. dicentes: Verbu assumpsit integru, Objecta, seu dani sua p̃econe subsistialis: gk. Pnia: Xti de humanis in Christo Dno Caret propia p̃sonalitate, et p̃sonalis est aliqua p̃ecio potius subsistialis nisi Xti mors: gk.

Respet Palanco dalii, Verbu Diuu assumpsit nisi integru, et p̃ecta integralis et p̃econe nisi, nisi assumpsit totu hoc totalis et p̃sonu, aut subsistit, negat assumpsit totu et p̃econu hoc quo ad suppartis, sty quo ad nisi: et de hac p̃econe, et integralis loquit SS. PP. dicentes Verbu Diuu assumpsit nisi integru et p̃ecta. — D. Exoluione, et quit, Verbu n assumpsit singularis, et hoc est falsu: g. quit soluo.

UGR Biblioteca Universitaria

Pari: Verbu Divu ppte, solu assit nãi integra, integrãte, solu quo ad illa quæ sit de Veritate nãi; singlaria pnet ad Veritẽ nãi; quia nõ extra ãi eius, de essentiali illius. Attuons: q̃ nã assit singlaritas, vel assistentia pronalitis, q̃ sic ista ꝓportat q̃ potuu, ut pet dari ão, cui singlaris, et pronalis ad Veritẽ nãi pneat. art. 2us nãi pati, &c.

ARTUS 2us

Ꝟ NRÃ PONIT, ET PUR.

Sit d: Subsistentia distincta in nãe Comunicatõe, et Comunicabilis alteri, suposito, seu prõne, sua nãa singlaris, prout in Comunicabilis, et nãa Unionis alio, suposito, seu prona destituat in Vã prõne. Sante quæ ad prouandã 3 tã ream, patet d D.S. 1mõ, dist 1, p. 2ã q. 1a in Comunicabilis 3, actualis, pontialis, et actitudinalis; Vã, actualitis dependet a suposito ex tunc, q̃ nãa sit, quæ actualis dependet a suposito Pli. Pontalis, Vã cuius repugnat alicui alio dependere, et nãa Divã, cui repugnat dependere a suposito Creato. 3ã, q̃ nãa nõ habet in alio nãe, q̃ Comunicet suposito alieno, et nãa Pti, quæ nõ habet in alio nãe, quæ ad Pli suposita, ex hui nãi ambus 2bus requirit q̃ nãa sit prona tã, q̃ nullius Creatæ posit repugnare Unio nãi Divæ; Vã sufficiat illa hẽtia nãi alius parata, et ne suponã; necessitãs 3ã ꝓ assistere, q̃ nãa sita a Verbo habet tale nãe, q̃ 2m se nõ prona: Vnde Vtrag nãa actualis, et actitudinalis Comunicabilis ad aliud suponi, et requirit ad Vã prõne, quælibet de tri assistit.

Ꝟ reꝓbatta ẽ Unio, ꝓbatio 1ma Scotæ d D.S. colligeto 4o para 4a 3o dicente: Ad pronalitẽ dicit q̃ it propria, siue Creata oportet Deum esse 2nã nãe 1a, 2a, 3a; ita q̃ 3a ẽ quasi habitua-lis nãa Unionis, nãi cui Unio, siue sit prona tã nãe, siue in prõne alieno; sed aliã não, ns pe, actualis dependentis = supervenies ultimã nãi ad pet pronalitẽ propriã; et 1mõ, 2dõ, 3tioq̃ ꝓ ait, q̃ prona nõ dicit nisi 2 nãe ultimã ẽ nãi; = et 3tio q̃ 2a ita loquit: Sentia de potuo fuisse, subsistentia ꝓbata; q̃ nã sed ꝓ formis mentis D.S.

Pro q̃ ãe: id, cui sit ec-tus p̃ter, ẽ nativus, nativue; sed ectus p̃ter pronalitis Creatæ ẽ nativus: q̃ pronalis Creata in nativo Divino. Pmis: pa-lis ectus p̃ter pronalitis Creatæ ẽ Vedare actualis, et comunicata alteri; sed hic ectus ẽ q̃ nativus: qk. Maior pet, q̃ in Comunicabilibus q̃ ad quo alteri, ut suposito ẽ propria pronalitis; Minor ẽ evidens, nã posita nãe Comunicabilitis actualis nãi alteri, ut suposito stat prona, ut pet in mea nãa, et ablata tali nãe nẽ nãa abalio pronata, ut pet in nãa Christi Dni.

Pro 2do ãe pro D.S.: si pronalis ẽ et q̃ potuu in nãa, sequeret dari in hoibus aliq̃ potuu in actibile ad eo, quod ẽ falsum: nã in Christo nisi in nativo. Maior pet, q̃ in posit dari assumere illud potuu pronalitis. Pmis: si posset dari aliq̃ potuu in actibile ad eo, ẽ tã in hoibus aliq̃ potuu in Curabile ad eo, nã X. S. P. P. q̃ ẽ in actibile, et ideo ẽ incurabile: sed plicata aliq̃ potuu in curabile ẽ in actibile. Maior ẽ certa; nam Damascenus: totu quippe mediu actuu ut totu totis Christu, ut totus salutis actuet; nã alio quo nec medicina ei adhiberi potuisset, q̃ actuãe. Minor Pmi: sicut plicat dari aliq̃ potuu in Cea, q̃ sit in ponia obedientiali ad Deu: sic ẽ potuu incurabile nequit ee in ponia obedientiali ad Deu: qk. Maior pet ex 1o theologiali Creatæ; Minor ẽ evidens, q̃ ẽ incurabile nequit hypostatice Verbi Divi Verbo, inquit Unione, stat p̃ter nãs medicinã.

UGR Biblioteca Universitaria

Pur. Especiali Vae: Illa sentia devet defendi int Chatolicos, q̃ quae melius ocurrit hezetico, e maxime Nestoriano, qui in Christo duo duas ponunt prona; Vt Vae nra sentia: q̃ tenendae. Pur mioz: Ille rno é de personalite, q̃ dena prona? Sil: prona lis né artibilis, q̃ g̃ nativus é nequit fundare Relacõ Vnionis hy portatice: Sil 2g. Predictoria Verificatur: q̃ si aliquis actualit dependeret ab alio é d hezet propig personalis, nde penderet, qé absurdu; Theconia Vtiant in sentia denativo. Notatq̃ q̃ let Pnag nao in dubitabilit sit naxia, solz nao actualis Comunicacõis é de Vae fidei personalis; nao actitudinalis, q̃ miallt, Ppter suppositive requirit, ide, q̃ Petitiuat prong, devet preponere subtig ne ptig ad dependendu ab alio suposito, q̃ nao, quae exortat personalis, devet ee separabilis ana, q̃ pet in naa aryta a Verbo, nao actitudinalis n é separabilis, q̃ naa exse hét actitudinig, q̃ suposito alteriu nag Comunicet: q̃ nao actualis dependentig é Petiua personalis, nao ro actitudinalis Ppter suppositive requiri? = arty 3ª = Solvunt argũta.

ARTUS 3us

SOLVUNT ARGUTA.

Arg. 1: Suposity q̃ suposity dicit Precoig; Sed nao nulla Precoig dicit, Petr nec: q̃. Pmaj: Addit suposity individuig, q̃ subtig é de Precone subtig: q̃. Patr: q̃ actualis ultima, per quam naa reddit ad Vltimu q̃ actuinco municabilé de Precone subtig; Sed hoc prestat suposity nas individuig: q̃. = Resp. nando maj, ad probacõe dr̃ quo ans. q̃ addit suposity individuig subtig é native de Precone subtig, Sed deanis é potive de Precone subtig pona, é Sed. Let subsistia dicat nacoig Preconis, ng pe, dependig a suposito extrinco; nulla tz portat potiua Precoig, q̃ Preco potiua autẽ pao, aut mu intrinecu entis potiui; subsistia d nec en potiui, q̃ nao, ideoq; solu Valet native Precede nag, quanu excludit abilla de pentia a suposito extrinco, qui de pentia ponere tz Precoig in Pras: Vnde let nec talis de pentig, nec Veritat, q̃ sit Precisimus ewin gene subtig, Vae 2ª nacionis, Vae nag Dpleta, qua pre suponit, u fundat.

Ad pro nacoig antis dico, q̃ subsistia é ultima actualis, q̃ propie, no propie: Vnde ute voces, ng pe, Precit in rit, ecet ultimy Dpletig, Dactualite, solu, q̃ propie Verificant de subsistia. Dicit nag Precisi, quanu subsistia excludit a naa de pentia ab alio suposito, in quo alig mo ipsa Precit in tendo, q̃ propie, Dexcludendo alieny. Dicit ee ultig actualis, quanu naa subtalis nacone exsistens, nequit alteri Comunicari; Vnde nec a ultima actualis, nec propig Dplementy, q̃ in influit in Prag nag, stig, q̃ propie, ut tenet Sd. = Pª: naa ultimo Dpleta, Dfecta ingene subtig nequit Vnisi hy portatice suposito alieno etiã Dño: q̃ ante talis nacoig naa exsistin artibilis, q̃ hoc ng zetic y: q̃ subsistia é ultimy Dpletig subsistiale nag. Pmaj: Vnio hy portatica é qua ex naa, Dsuposito fit Vnyen pre, q̃ ex naa Precta, Dpleta ingene subtig, Dexsuposito Dño nequit fieri Vny pre, q̃ ex duobus entibus in actu nequit Vnyen pre Veritate: q̃.

Resp. dr̃ quendo maj naã de subtig, ide, prong nequit hy portatice Vnisi suposito Dño Ddomaj; ingene subtig, ide pnas, pro maj, Sed Dazilatig Dmioria subsyta; Dão pro bacoig dico q̃ let subsistia sit subtia petig, qua ultima native Precit Subsistia prot dicta de nco municabilité a alieny suparty. Vnde ante illg ute fuit Dpleta ingene nag, q̃ ultimo q̃

UGR Biblioteca Universitaria

né dpleta ingeat pron; ideo; é hy portatice vnibilis dnio verbo, quo é pens tale dposty alq pacto pse vny:= sad hue inquirer: exnativo potivo nequit fieri vnyenpre; sinaa eq potivy, subtia q natiuy pnor; ex naa subtia nequit fieri vnyenpre pacidem.

Resp duq indo mag: exnativo fit vnyenpre, vnite nag dlo; vnite suppositi po, dcsam ioni pio dog. Junctu eni, q nn prona signifat, licet duo; postt, ng pe nag, naong, sitq vtrumque exquo, q vny pziali daliud Conotive; ata pronalis hetlag detrantis vsq; nag, lag detrabi li nn prone, pziali signifat naa, Conotive vo naa. Rao e, qua signat dc. in 4o dist 3o q 1a, para ex dictis dlo q aligd nn duo diversa; postant, rationabile e, q pziali signficet id qe e aliud conotive vo, q male; illud dsignifat paliu, q hetlag trantis, qualepantis, quale e in pro posito pronalis subtis nag. Vnde pziale signifat ynomine prong e nao naa de Conotaty, ideo q hoty dunctu ne vny pacidem, q hoc duo entia prein recto dicit, se vnyenpre.

Arg 2o: naa vnis prat in 1mo dicendi pre de prona dc.: i de naa singlaris prat pre aliquo entis potiva vel actoris subti: q prona non dfinitur in 1mo dicendi pre de Supposito te pe vel dupliue acepto.= Resp duq endo mag: naa de subnaone acepta pro ma; sub vel nag singlaris sub dcq: prat de naa singlari pre ce sua pa, i Conotat duas naones, quas subtia dicit do, e no dog. Naa vnis prat de supposito etiam te pe vel quitive in subnaone acepto pro de no singlari, sic dicit de Joanne, vel huius nag singlaris in supposito in clus dicit tertia de supposito vel nag singlaris pre ce, i du Conotat naones quas postat pronalis. hoc sufit, q vel sit q naa dicit de supposito te, pe dupliue acepto, e hoc in toty dc.: Vnde saluat vnis pre ex parte subti, qua n postat ex quo potivy, dnativy, vny significat, aliud Conotat, q n zplicat.

Arg 3o: mus rendo ad cidentia ne pfectio mo essendi subtis, i mus accidentis e potivus: g mus subtis, quia subtia est potivus.= dc.: Superius tat ultimate de pentia accidentis, i tius potive de pentie e potivus: g suppositum.= Resp dom ag, e mis dnando dlo. Mus, quo dfinitur subtia, non pers a subtia ne sionis ne subtia q pzita dfinitur incomunicabili alteri in supposito, s aliu e abilia p duu, e dsolutia. Videnti tatis, qui e pfectio ex tia subtis, qui mus dfinit e pfectio e nobilio mo essendi accidentis.

Ad hmi dlo mag e dq quia mis tius n ul mus potive de pentie & dlo tius ultimus pomis, e dog. dc. colibeto 3s ait, qultimate tat e duo dicit, ng pe, tat e, e sictat e, i nihil ultra in tat e. Rao est, quia essentiandi potiva de pentia accidentis e entis potiva, ng pe, subtia singlaris: Rao a ultimate tiandi, ne aligentis potiva, i nao, q in tae ultimi dfinitur pe caniq alterius tiantis, quae requirit nao ad ultimate tiandi, q sictaen deut ee in Comunicabile, q si est Comunicabile nec tiatur, in pote ulterius tae de pentia ad aliud, cum pas Comunicaret.

Arg 4o: dcilia, ss pp. docent, prong Verbi Divi suplere in Christo pronalis Creatq, i hoc nec est bus si in naone subtia dnitur: g hu mo; nao e purus nihil; i nihil nequit suplere: g dc.= Resp dq quendo mag: pronale suplet pronalis Creatq in esse ad suas operationes, ac sic est ultimo tiata pe pzapia dlo, quamus prona Verbi Divi vel at illa incomunicata alteri Supposito, no: na facit reg de facto Comunicata alicui supposito, ng pe, sibi: Nec pp, dcilia Voluntaliud pmu illud londi. Ad probationes dico, q licet pronalis nat

UNIVERS

UGR Biblioteca Universitaria

39 q̃ potiũ, ẽ te vã, p Realẽ não Doens nãq̃ singlaẽ; ideoq̃ nẽ dicẽ da absolute nihil, p̃ d addito, de nihil potiũ, sicut não Visus in lapide, quẽ vã p Realẽ a parte rei, p absolute n̄ dicit nihil, y nihil potiũ. Vnde Verbu Diuũ in aũ sione humanã, supplẽt Diuersimod q̃ n̄ eo d̃ instanti, inquo de rebat personaẽ in te, p̃ dicibilitatẽ ea Resultantiã personalis propiẽ p personatẽ personalitẽ Verbi

Iagº Soº Scotia p PP defũt

Dª Nestoriũ, in manuẽ personalitẽ Creatã, posita Vnione Verbi Diui ad humanitẽ; q̃ personalẽ Creatã dixit impatibile. Pº Doº: N. Dist. tenet in nacione Vnionis ad prona Diuã, q̃ posita Vnione nãs humãs ad Verbu in manuẽ prona Creata, q̃ posita Vnione nãs Creatæ ad Verbu in manuẽ Causa Vnionis ad illud, p̃ in credibile dicitur deficiẽte, q̃ nullus negetur subsistẽ. Sed hoc dicit, claré infert, subsistiã in eo, sentia ecclesiastica potiũ. = Resp. q̃ Scotia p PP. declarauerunt Dª Nestoriũ in nãq̃ asuta p Verbu ee vã, et ficã Vnionẽ, ipse Nestoriũ tũ agnouit Vnionẽ moralẽ, idest, solũ p affectu, dignitatẽ, q̃ gratiã, quam dicebat Christus in ee Deu, istã nõiã, in quo Speciali prerogatiua habitauerat. Et quo Claré infert falsitatẽ Dª Nestoriũ, supponentiũ, Nestoriũ dicere vã et ficã Vnionẽ inter nãq̃ et Diuũ Verbu.

Iagº ultimo exmia de termine: personalẽ Diuã portat aliq̃ potiũ, q̃ Creata. Arẽ Diui inter Theologos, de maxime Scotæ. Pro Doª: personalẽ Creatæ portat Diuã: q̃ n̄ Diuã, ẽ q̃ potiũ, &c. = Resp. Doctores, et Nando Doº. Et não distinguẽ; q̃ personalẽ Diuã dicit repugniã ad Communicari, quæ ẽ Dª não assignata a Dº. quæ, vt supponit aliq̃ potiũ, inquo fundetur, ut diximus Doctores supra de vnione, q̃ n̄ tangit Scriptu personalitẽ Creatæ. = Vel Dª. N. miũr repugnat prona Creatæ Communicari ũ quo, qua singlari Creato Communicari uq: q̃ n̄ in singlari Creato talis incommunicabilẽ et pnaõ repugniã, similit in prona. Pari: sicut Deus nequit fieri, q̃ aliq̃ singlare Creatũ influxibus q̃ communicatis, ita nequit, q̃ aliq̃ n̄ prona patiẽs Communicari ũ quo: &c.

Resp. distinguendo aiã. N. miũr de eodẽ modo pro; diuerso modo, Doctores, et Doº. Et q̃ manifesta disparitas inter vnaq̃ naõs; não enim ũ q̃ nãtio, et inde separabilis, nit singlaris, q̃ singlaris ẽ ide vr vna, nãa ũ quo omino tangent, et inde abextrinco, q̃ separari petit anãa, imo de facto fuit separata in humanitate Christi; Vnde licet Deus nequeat fieri, q̃ naã prona vedupliter accepta, p̃ in sensu posito communicet alteri supposito, petit, specifice, p̃ in sensu diuiso absq̃ separatione alicuius entitatis potiũ, prolq̃ separationẽ nationis, q̃ petit ad probationẽ. = Appendix = inquo 2 duviũ Resolutio ad effectu, subsignatã.

APENDIX

INQUO 2 DUVIUM RESOLVITUR AD EFFECTU SUBSIGNOTIÃ.

Dubit: An subsistiã Creata dicitur Deus vt actu ne actionẽ nãq̃? Et supponendo ante eius solutionẽ, hoc duviũ procedere ad mia opinione de potiũ q̃ n̄ in nãtiũ, dixit, nullo modo petit in actionẽ, potiũ influxus, procedit ex tã de naã supposita, nã certũ ẽ, dari plures actiones, quæ a supposito n̄ dependentiã n̄ intellectionẽ, et Volitionẽ producta, abanima separata, quæ nẽ suppositũ, et in vita sentiã assistente, q̃ naã subsistentiã petit, sub naliter ee in eã, subsistiã, quo supposito herẽt integrã Virtutes activã, et inquibus-

UGR Biblioteca Universitaria

positor, mia culo posset naliq; operari, q; sine hoc accidenti separato dari, multo magis subtie separate: similiq; procedit de Deo ut in elicitivo ofico, q; omes dant actiones pro deuntes ad naa Supositata ee denominative supositorum, ut petens alet intelligere & velle procedant a sola anima ut a priori totali, ad huc; denominative dicunt de supposito, ideo q; dicit, hoc velle intelligere: Inde dicitur ee, ps subsistia Deus erat ad actiones simul, naa ista ex subsistia ut exprio q; de naa ut ex prio quo, ita quq; ex duobus priis partialibus fiat integru priq; actionu naq;.

Sit 2: subsistia Creata n influit propie, q; mediate in actiones nas nec totalit, nec partialit: Et D. de Deo ut tas. Pue 1o auctorite Dubit 2o, dub 2a, ge 3a aicenti: Dico q; ista ppa actio ee ty positis in hac ppa: Imo et Michael q; hoc = Ca singlaria: Sig ace pit ista ppa actio e Supositi, sumit aliunde quq ppa: actiotq; e Supositi, ultimate = denomati a actione, & n a solis denomati abipsa: Ddo, q; quatuy dq; fit denomen a actione, sita ppa natas ita ee in subto posit: Ideo oi denomatione supositq; denomati a actione: ge N. &c. Suadet Vai: singlares dexistia excludunt a phi a prio q; & quo agendi: ge subsistia. Do 2gi: potiori ture deve texcludi a prio agendi illuo, q; extrinsece Veptunas, quatenus illi, ge illi Videntitatiq; & excludit a tali prio singlares, quq Videntitat naa: q; subsistia quq e mis extrinsecu imo ultimis speciari ad complementu nas solutu tuis eius Videntis, potiori ture deve ta prio effectivo excludi.

Arguit 2o: exphe 1o mite dicente: Actiones sunt supositoru: q&. Pans: Si actiones sunt supositoru, sup̄ositq; Divq; in Vedemitnos; sic hoc ee hereticu: q; q actiones &. Pmag: tunc sup̄ositq; nis influxive mo pecu Vedemtionis; so pure quitatibus ei, qui nihil tribuit: q&. = Resp admitendo tale axioma ee phi, q; n admitit D. sup̄et ex mte textu; q; adhuc n probat mtq; q; nos, q; ad Vere tandu illud n requirit, q; actiones sint supositoru elicitive, sed sufficit, sint supositoru q; seu u ultimate denomati a actione. Inquo dupliciter ana, qua sit denomen a actione sua, ita ultima denomatione, sicut sit denomat sup̄ositq; a bea ad q; actiones ad eius probaone reali, ad cuius probaone dicquo mag: tunc & influxive activa, ad ptive, & Subtentive respo; Ad Vere tandu q; illud sufficit, sufficit, q; trahe hy potentie humane, quq Vniuersat priq; mexendo, & satisfaciendo, & detenent fateri, q; Christus Dus n solu Vedemit nos agendo, sed q; patiendo, nq; pro nobis, etq; n Deus pro unt Vedemitnos, recipiendo doxes in Divinis.

Arg 2o: Si subsistia n influit active in actiones ~~Rue~~ Ruit mysteriu SSte trinitis: sic hoc ee hereticu: q&. Pmag: cessante distine reali prorum Ruit mysteriu SSte trinitis: & si subsistia n influeret active in actiones Cesaret distio realis prorum: q&. Pmis: distio realis prorum fundat in hoc, q; ma procedat, & producat a alia: & ma n procedere a alia, nisi sup̄ositq; agaret: q&. = Resp pronunciando mag, ad probaone nomis, & ad eius probaone dico q; ad mitto patentis, hae ru ex priq; actiu, in Divis generatione, ista u ex patemitte & memoria secunda tat Dus priq; tak quo generandi, in regu personaliu Creata ec tale priq; hoc dupliciter & q; in Divis solis subsistia relativa pronaliter distinguunt, & distinctiva; in Creaturis pronq; distinguntur pre personaliter, & naas singlares, Ideo n influit subsistia Creata sicut influit Diva.

Dub 2o: qualiter dicam Deu ee propie subsistente. Et supono u Creatq; a bsdones, q; accidens, nec dunctq; nec separata a subto possunt dici propie subsistere, q; subsistia dicit in Comunicabile sup̄posito alteriu nq; accidens vo exerc potat Comunicabile ee sup̄posito subtiq;

UGR Biblioteca Universitaria

91. Vna solu pótilli Vnue subsistã ꝓpríé ẽsta: quare duæ quæ ẽ de partibus subsistẽ integralibus, ẽ essentialibus Quæ Vnietis, quæ separatis ꝺó̃ parsinguleheant subsistãr partiales, quarum Vna sit mis altera ẽ anno ꝺ Vnicã in omibus? Dico: parte integrale etiã in toto vẽ ꝺ ꝓpríé subsistunt, nvo parte essentiales nec Vnietis nec separatis. Et Puto ad 2m partis: quodlibet par integralis ẽ tã eius ꝺ pleto, ac ꝓ totis, ut pét, ita quodlibet par aque ẽ eius ꝺ pleto, sicut tota aqua ẽ tenti ꝺ pleto Vnue desit subsistãa propríé actus: qꝫ. Pmũ: Comunicabilis, quæ talem Vnire pe, quæ subsistãa excludit: qꝫ. Pamt let Vna pars Comunicet alteri ptí úque, ꝫ hanc sola Comunicabilẽ excludit subsistãa: qꝫ. Pmũ: Deo nãa, Vg huma Comunicat úque, ꝫ abilla suppositz accipit denoacõng ña Verbi ꝺ Vnẽ ꝓ humate ubi Vnitz dicit hõ: Vnulla par integralis accipit abalia denoacõng ña eaqua dicit Vinũ nec Vinũ aqua, let Vna portio aquæ ꝺ ungat ꝺ portione Vini: qꝫ.

9uo ad 2dũ partis ita Pũ: let subsistãa solu excludat Comunicabilẽ alteri ú suppositz ꝺ fundali, ꝺ per ꝙ positive requirit, ꝙ nãa subsistens nisit Comunicabilis alteri, nec ú toti, nec ú ꝺ parti, ña de Vae etiãe, ú hẽat actualitz ultima, una nisit ꝑe comunicabilis nec ordinabilis ad aliquis actus ꝛ plis ultimatz, qui hẽt qui actu positive ꝑe ꝑ partes essentiales ẽ entia Comunicabilia ꝑ mũ partis essentialis, q essentialit ꝛ partes ꝺ pleto: ẽ nec Vnire tz nec separatis hent propriã subsistãa. = Ad 2dũ ꝺ hoc: Corpus, ẽ anima Christi Vnitz in triduo mortis fuerunt ad inuicẽ separata: ꝛ fuerunt ẽme diate Vno Verbo Vnita: ẽ vita ẽ carne habuerunt subsistãa. Mao ꝓmitur ꝛ de tali; Pue Doã: Ideo Corpus in triduo mortis manit Vnitz ꝺ Vno Verbo ꝺ tã anima ẽ in subsistere nt ꝑ subsistãa Verbi subsistuerunt ꝑ propriã: qꝫ. ad 9

Resp. ꝺ mao ꝑ mũ ꝑ nando Doã. Ad probacõng ño anũ: Esse ꝙ partes essentiales in triduo mortis manserint Vno Verbo Vnitz ꝑ se ne infert, subsistãa Verbi propriã subrogare; ña Vnio ad prong Vno ꝑt variũ mũ reverentiæ Xti Capacitz nãg angle; ꝑtenz per ũ mũ ꝓsonacõnis, ꝺ adsumit nãa intellectualis, ꝛ ꝑ mũ substantialis, ẽ in aeumeret nãa vitalis, vt qꝺ ꝑ mũ puræ subtentationis, ẽ in ẽt aliqua accidens, aut nãa, quæ exte nẽt acta subsistere; in quo sensu ẽ fuerunt Vnita Vno Verbo in triduo mortis anima ẽ Corpus, Vae cuius Vnionis ñ dicunt subsistere ẽ ẽ pre existere modo pendabalio, ẽ a subto, negatalis mo Vnionis ꝑt alius mũ existendi provenire, Vao ẽ ꝙ si partes separatæ parent ẽ ẽ ꝓpríé subsistere possent ꝺ subsistãa Arae Comunicabilis, alteri, ẽ toto, ꝛ ꝺ parti ẽ ꝺ Vag subsistãa probatz ẽ in hac dupacõne.

OMNIA CEDANT IN LAUDEM O=
MNIPOTENTIS DEI, BEATISIMÆ
DEIGENITRICIS MARIÆ, SINE
ORIGINALI LABE CONCEPTÆ P.
N. FRANCI, DIVI ANTONI
PATAVINI, D.N.S. IOANIS
DUNS=SCOTI, NEC IN
VRÆ UTILITATEM
AMEM.

FINITA EST DIE 3a MENSIS MAR= TII DE LAÑO 1746 VESP.

UGR Biblioteca Universitaria

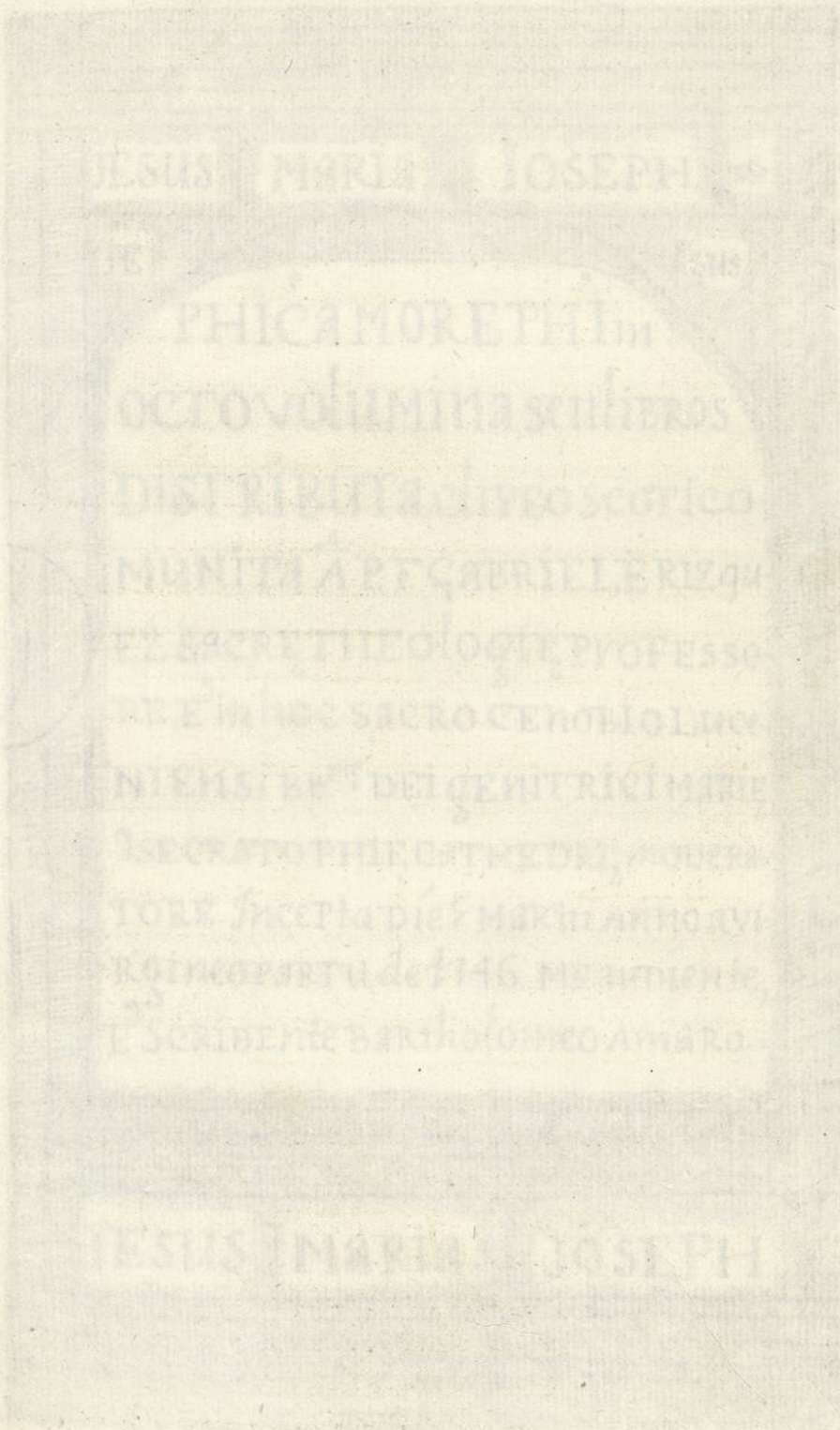

CODEX 1

UGR Biblioteca Universitaria

UGR Biblioteca Universitaria

JESUS | MARIA | JOSEPH

JE SUS

PHICA MOREPHI in
OCTO VOLUMINA, SEU LIBROS
DISTRIBUTA, CLIPEO SCOTICO
MUNITA A P.F. GABRIELE RIZQUEZ
SACRÆ THEOLOGIÆ PROFESSORE, E in hoc
SACRO CENOBIO LUCENSI BB.mæ DEI GENITRICI MARIÆ
DICATO PHIÆ CATHEDRÆ MODERATORE. Incepta die 5 Martii Anno Virgineo partu de 1746. ME AUDIENTE,
ET SCRIBENTE Bartholomeo Amaro.

JESUS | MARIA | JOSEPH

UGR Biblioteca Universitaria

UGR Biblioteca Universitaria

ORAÕ AD AUDITORES.

Pꝛehabita nãtia (discipuli charissimi) totius logꝛe, & metꝛ, mãtio Aristotelicꝛ philꝛ seu ficꝛ explanaõng aggredimur; letens, siadnag scientiarũ pactor, deq; in illis agit attendatis, post logã, ti, mathematicã, deinde phiã nali, postea ꝫ morali, ac deinde metã adiecenda est, ut tenent Multi, nihil lominus quia ad sacã theologiã, scripturasq; diuinã nonã in scholis Catolicis omes anelant mathematicas disciplinas omittere solent, siquidẽ ad hunc finẽ, sequendũ nazianzenũ. Attento Veru mali Cognitio, (de qua agit) ad sacã theologiã & sacã doctrinã optime addiscenda a minimꝛ deducit. siquidẽ ex philosophis quibusdã nalibus, quoꝝ cognitio a fica tribuit, multo facilius ad Veru & naliũ nonã deveniꝛe possumus, teste Apostolo ad Romanos: Invisibilia ipsius a creatura mundi per ea quæ facta sunt intellecta conspiciunt, sempiterna quoq; eius Virtus & Divinitas. Itaq; semel phiã adecta melius diuã theologiã ad hereticoꝝ impetus latius, & fortius defendere possumus, sæpe enim hereticis philosophis nalibus adutunt ad labefactanda ea quæ defendenda sũt, & illis occurramus, oportet, nos ee nali phiæ armatos. Unde merito habita notia logꝛe, & metꝛ, omissa q; mathematica, & morali, illa, q̃ ducit, ista vero, q̃ lapsus deficit, adhuc explanandã aggredior. Quarẽt.

DISPAÕVALICA

DE OBTÕPHIE NALIS.

QVNICA

DNA SIT OBTUS FRALEPHIE, SEU FICE?

ARTUS 1us

DECLARATIS ALIQ us STATUIT OBTUTA MIALE, QUA FRALE

Phia 2m misse etmologia duabus grecis dictionibus constat, scilicet philos, & sophia. Philos id est ac amor; 2a id est, ac sapia; Unde id est phia ac amor sapꝛ; & hoc modo habuit origo aquoda phõnne Pytagoras, qui interrogatus a Leonthe Rege qua scia polleret, respondit, se nec sophũ, sed philos id est amatoꝛem sapig. 2o Sumit pro scia quę distinguit in duplaone Virtutis, in quo sensu scia salutiva potiori titulo phia nuncupat, & dicit meta ita, ut careat obtinendo ꝛ locũ, deo p Antonomasiã nonne phũ præditã. 3o pro scia nali, in quo sensu plures deprehendit libros, ut pe octo de fico audibili quatuor de Cælo, & mundo; quatuor de ortu & interitu, & alios, & hoc modo dicit phia nalis dmse seu integra aplitudine sua: & demũ pro ea, quã deprehendit octo libros fici, & ñ agit de principiis, causis, & affectionibus Veru mobilium, quo in sensu dicit phia Aristotelica, seu fica.

Hijs supositis ante aliqua ordinis notanda, & primo, de quo in phia agit. Sit obtũ fici, & hic non agit de obtuto ut tali, sed de obtuto attributionis, & de obtuto dictionis aliqua vimur in loga; Notate tñ, ꝙ proceditur de obtuto phũ pro actu, & de obtuto phũ 2m se, ut potẽ Unus aballo aliquali diligentia, ꝙ phia ex ore nudita venit, subtrahi separatus ee pene-

UGR Biblioteca Universitaria

tur; mobilis & immutabilis es naturā ginerando, ideo phīs a bitu solu extendit ad substāā mutabilē, & corpoream, quā iudicavit solu ee motui subiectā, q̄ tz ex de stat, tales substāā ee mobiles, stingenter ginerando, ideo carū diuersa o lumiē phīs" nturā gessit?

Dico 1°: obtū nālē aquatu phīs Aristotelicē & corpus Ipletū nale & substāle in tota sua latitudine. Ita cuius discalceatos, Villacastin Citaux D.S, Ipluses alios Scotās. Ita etiā phūs S^os & S^e mete, C et P dicens: Itaq; C atale substā, inqua pūs, & motus & phūs quiē in ea e: Exq; Verbis Stat obtūsticē n deuene extendi ad accidentiā, nec ad Ipositu accitale nullu horu substā dici pōt. Deinde t de Ce lo abinitio inquit, Scia nālē Uersari C a corpora, eoru q̄ affectiones, & motus, q̄ excludit substās Spūtales, & tā partes substāles corporis, quā lēt sint Corpores, tz n̄ss corpora Ipleta. &

Exquo Pūt Iae: Illud & obtū aquatu attribuonis, in cuius gratiā Dideraut, & ad q̄ tz quā ad tūg recluc unt onia, quā in illa Scia attinguntur; onia, quā in phīa nālī attinguntur, reducunt ad Corpus substāle nale Ipletu, ad tūg, tz quā ad tūg ordinant: q̄ tale corpus e obtū aquatu phīg Aristotelicē. Pui mōi: In 1ª fica agit de mia, estia, quā sūt pūa Corporis nalis, agit de eius essentia, dumaīt, ens nāle & id, in quo e pūs, motus, & quietis, agit etiā de motu, loco, & tz pore, quā sūt illius affectiones, nec n̄ de Ce lo, elementis, mixtis, animatis & in animatis, quā sūt illius species; onia hē reducunt ad Corpus nale Ipletu, & tz quā partes, & tz quā paōnes, & tz quā species: q̄.

Demum: Illud & obtū aquatu alicuius Scie, cuius partes & pūa ab ipsa Scia Dideraut: & partes & pūa Corporis nalis substālis Ipleti Dideraut a fica: q̄ illius aquatu obtū. Maōr & mis: P mis: In 1ª phīcoru agit de pūs istius Corporis nalis; In 2° de causis pūs; In 3° de naā; In alis de nigs de eius accitalibus pro babus principiis, & de quāt, de loco, de situ, de motu & tz pore, & nīc de aliis: q̄, & Doent tale corpus e eius obtū.

Dico 2°: obtū aquatu mialē phīg & mse Dideratu & substā fica nalis, prout hā pz hendit substās separatas. Ita Marsilius & alii, & nīc Pui: phūs fica agit de mēta dicit quit pōne ad motū, ju S^e mete dicens: phīg ee C atale quātis, in quo e pūs, motus, & Stus: q̄ tenus Dideraon substās separatas, & reducit ad mētā, quanus Cs edidit tales substās ee mobiles, & indefectibiles ac Doent q̄ tenus; sic hoc e fassu apud Catolicos: q̄si Scīret Stūs, tales substās ee mobiles & defectibiles, de illis eguse in una phia. &

Exquo nē Pūt apertū: 1° pao Dideratā fica & q̄ quā substās ee Scīg nalis dicit a mēta ee mobilis: q̄ substā quā mobilis est obtū aquatu Scīg nālis; & obtū aquatu mobilis requirit ee corpus & substā fica: q̄ ita & obtū &. 2° mg: inquā Dani me tales movent locali, & saltē motu alteraonis, & recipiat in re Varias mutaone, & ruāo peraone, & qualitu, sibi proportionatas. Dico 3°: nalis sua pro priō motus, & quietis ee obtū tale fictū a Aristotelicis, quā 2ma.

Et fere Dni int Scotas, & Pui illa ee Vāo tālis subquā obtū, & quā tz quā plā apertū demostrant

UGR Biblioteca Universitaria

de tali obto omnes passiones quae de illo in tali scientia desiderantur, sed naliter est huiusmodi in sca: ergo et sextum quod. Pmis: quia naliter demonstrant de obto fices motus, et quies, quantitas, qualitas, tempus, locus, et alia, de quibus agit sca in ordine ad suum obtum: ergo etc.

Ex quo notate, quod mobilitas constituens ens mobile in esse talis est duplex: proxima scilicet, seu formalis, et remota, seu radicalis; sumpta primo modo est passio entis, et non potest esse obtum quod fices neque Aristotelicae; 2do modo sumpta idem est, ac natura ex Aristotele 3o ficorum dicentes de motu; eo enim ignorato naturam quoque necesse est ignorari, quia natura est principium motus, et sic mobilitas in hoc sensu idem est, ac naturalitas; ac proinde assignantes pro obto quo mobilitatem radicalem, solum in nomine distinguuntur a nobis assignantibus pro obto quo naturalitatem, et obscurius nunc mobilitatis radicalis perfectionem volunt. Artus 2us solvunt argumenta.

ARTUS 2us

SOLVUNTUR ARGUMENTA.

Argumentum primo contra 1am conclusionem: solum corpus generabile et corruptibile est obtum fices: ergo non assignatum. Probatur: solum tale corpus adaequat scientiam: ergo etc. Probatur: illud adaequat scientiam cuius propria desideravit philosophus 8 ficorum; sed solum propria corporis generabilis desideravit philosophus: ergo etc. — Respondeo negando antecedens, et ad eius probationem distinguo majorem: illud adaequat et talis, quod contineat duo, scilicet, materiam et formam, concedo; talis, quod contineat omnia tamen propria, nego; philosophus ergo citato agit etiam de privatione, quod in sca aliquid dantur corruptibilia contenta sub corpore substantiali naturali, et alia quae corruptibilia non sunt, ut caelum, et pro hoc ponit assignatum obtum.

Argumentum 2o: sca mobilitas non convenit per se primo corpori substantiali naturali; ergo hoc non potest esse obtum fices. Probatur: sca mobilitas competit per se primo enti ex Aristotele definientem motum hoc modo: est actus entis in potentia, prout in potentia, dicit notat, quod entis: ergo mobilitas etc., sed enti mobili, et convenit tale ens mobile erit obtum adaequatum fices. — Respondeo ad argumentum negando antecedens, cuius probationem distinguo: sca et enti sumpto ente pro ratione communi, nego, immo est suppositum, scilicet, quod ratio inventa in unaquaque ponit mobilitas; sumpto ente pro ratione particulari, seu enti naturali substantiali corporeo, et in hoc sensu intelligitur definitio Aristotelis de motu.

Argumentum 3o: sca Aristotelis excedit capacitatem corporis substantialis naturalis: ergo tale corpus etc. Probatur: sca Aristotelis non solum de corpore agit, sed etiam de partibus naturalibus illius, scilicet, materia prima et forma, quae nec etiam sunt corporeae neque corpora: ergo etc. — Respondeo negando antecedens, ad probationem distinguo majorem quoad 2am partem: et etiam agit de materia, et forma tamquam de partibus constitutivis corporis, seu obti, concedo majorem; tamquam de partibus subjectivis, nego majorem et destructa minori, nego consequentiam. Partes quae constitutivae obti attingunt a scientia illius indirecte, et sic materia, et forma attinguntur; at vero partes subjectivae, seu inferiora obti, et dicuntur corpora, ideo cum materia prima, et forma, sint corporeae, dummodo non sint corpora per se, directe non attinguntur a sca.

Argumentum 4o contra 2am conclusionem: si Angelus posset esse mobilis maxime in ordine ad locum, sed sic non est mobilis: ergo requiritur comprehendi sub obto fices 2do modo. Probatur: quia indivisibile moveri non potest, ut ostendit philosophus 6 ficorum textu 32o; sed Angeli sunt indivisibiles, cum sint spirituales: ergo non sunt mobiles. — Respondeo concedo majorem, et nego minorem, cuius probationem majorem distinguo: indivisibile de genere quantitatis moveri non potest, concedo; ut transeat via, vel de genere spirituali, seu substantiae nego majorem et destructa minori, nego consequentiam; licet enim indivisibile quantitativum non possit moveri, etiam

UGR Biblioteca Universitaria

UGR Biblioteca Universitaria

Notãdũ 2º: Pñs cãmen, q Vcsal int pñz, caã, e elementy, ũpote sc hent tã quã Supcrius, e infcrius; Onis enz Caã e pñz, 1 ne 2ª; Sone elementy e caã, e pñz, d ne 3ª. P. enz Eternus e pñz, Filius nõ e Caã, q caã supra tas pñs addit Vã de pentia, quã ne in Filio; Similit q caã efficiens e Caã, et ẽ ne elementy, q elementy ultra ee Caã dicit Sponere in tãnce effectu, q̃n het Caã efficiẽs. Ex quo deducit, q pñz e 2, nis in tãncy, extãncy q̃ alius; 2ª e, q n dstruit pñcipiatu, Ato Deus at adee illius; 3ª e, q pñatz in tãnce dstruit ro Ruãs pñz aliud ẽ tz 2z q̃ alius; 3ª e, q̃n Suponit aliud in oni gẽre, sic Solus Deus e pmus pñz. ro Vel pñtiue, dna alia q̃ dicato gẽre, bene ẽ tẽ in alio gẽre, ũ pria Corporis nalis. 2ª e, aquo alia proceditibi, tz ẽ in eodẽ gẽre Suponit aliud, ũ P. qui ab alio P. gentiue. Denig Scitote alia ee pria Corporis inferi, dalia in facto ee; 1º, quã pse, e in supplebilis Deus at ad hoc ipsius Vel nalis: 2ª vo illa, ex q̃ infinite, e fment ens nale dtat; hic glomus de pñz extãncis in fcri Corporis nalis, d ni in facto ee. hic Notatis: ro

Defto 1º tz pñoris sic chet: pñatz, quã n fiunt ex alijs, nec ex alterutris, sonia ex ipsis. Ita phus mic Cº 5º; cuius defonis sensus e, q n ny pñz n fiat ex alio in eodẽ gẽre, in quo e pñz, uq mia n fiat ex pñatu quã ex caã mali, nec pria ex mia tã quã ex caã mali; nec q fiant ex alijs, ide, q mia n fiat ex alia mia, nec pria ex alia tã, sonia ex ipsis fiat, n̄ pe, onia entia in dni ex pñis in dni, Dens particulare ex pñis particularibus, v alio mo, onia fiant ex pñis in dni in ee signato, e singula ex singulis distributive, e in ee exercito, quã expl ro abonibus admit. Vnde re eget probatione.

Ca 2ª quæritz Resp Vã ee nsrialz pñi dicere in eo, sonia fiant ex ipsis: Vel quo vo particulz explant naões, quas sc hent de Conotato a pñz, u tale tz dicit ordinẽ ad pñatz, qui ordo optime explat z Vel alias particulas; dexeo, q onia fiant ex pñis, duã naões Conotant, n̄ pe, q n fiant ex alijs, neq ex alterutris, q̃n pcit fundari in alio Vão pñi e Dni, nisi intelligat, ipsis nec ex alio frei, neq ex pñio Dimili; Vnde 3ª dalio explat signi fatz pñale pñi: tio, naões 2ª conotato naõe: Ex quo dtat nec a defonis quitiua pure, d split, tz p dictamentz.

Vnde Colligẽs daliquor, q̃ illa defonis de ee phus pñia mutaõis in dni ad substialz, d accitalz, u ait D. T. in 2. dist. 12ª ge 1ª phe Verba: Dico, q phus in dicte, e in Mali loquit de motu uq ad quietu libery, d ideo Deus dixerat eum de mia se extendere ad subtiã tz mutaõis, quã motus. loquit enz ibi de mia, n̄ solu u e subtiã in generaõe, sed tã in alteraõne. Pet tã expho, qui Pl ait: se dicturu de oni generaõne, Vedit tãz q̃ dmnaõ deveniu pñus ad rediã pria dnia, deinde particularia, speculari, quã locu dnit int pterire intelligunt de ani mutaõne tz substiali, quã accitali.

Vnde sicut ex mutaõne substiali Vel erit mia, tia, d privaõ, sic etiã ex motu in accitali, q̃ d ligny Calefit e ipse ligny q̃ e subtiã here calorẽ, in quo pñus adeerat pri vaõ Caloris, sed n ee Caloris, aquo ligny tranxit; Scietis enz hic de pñi pria cuiuslibet mutaõis tcz, u se extendit ad substialz, d accitalz, nalz, Violentz, neutrz, adquisitiuz, d depditiuz. Onis enz hent ad hoc quã de

UGR Biblioteca Universitaria

quodq; mobilis agit. Et hanotate hic in agit de Creatione, q hec propie nec mutatio, nec de tra in substantie, que est mutatio pticipata ide, nalis, & supnalis, et mixta culosa.

Dicit 2da pticula, q nfiant ex aliis: mia & corpo-
rea fit ex partibus integrantibus, fit exgere, & dicit 2da Dei ad Deo: q&. = Resp. duquendo an, q ado nu
parte: mia & in eode gere, quo pticat, no; in diverso gere, & do an, & no doq; mia est in pticq mia le onis
mutatonq pmis subtis, qua tae partes integrantes in ipsis eius pticis: Simili quis dicta 2da pticula mu-
tata pticta, qualias & mia pticta. Demu: Deus e Ca extra in carnis, et tq; in tinca, & pticula ex
que in rigore philosophico sepata dicit habitudinem ad pticta in tinca, & pticula ad ad denotat habitudi-
nem ad extinca pticta, q Crea in dicit fieri ex Deo, & ad Deo.

In ruxger 3a: Corpus organicu e pticq mixtale generationis
Viventis; & fit ex aliis in eodem gere principiandi, no pe, ex mixta P. q dat pticq q fiat ex aliis in eodem gere. =
Resp. duquendo mas: Corpus organicu e pticq tq; no: in tq; do mas; mis, & no doq; Itaq. phus hic declarat pticulam pticta, & sola mixta e solu tq pticq mixtale, quare illa desit hic dicens: ee tq subtis cuius
q pte; pq ex eluchi corpus pro alte a parte, q salq e subtis tq viventis, quae ad hoc corpora ficie do organi, Inde
e tq, immediatis subtis.

Dicit 3a illa pticula, q nfiant ex alterutris: tra mixta fit ex mixta tq aqua ex subto, ex quo educit: q pticta fiunt ex in dicis. = Resp. duquendo an: tra fit ex mixta in eodem gere, in quo tra e pticq no: In diverso, & do an,
& duquit bonis eadem divine. tra enim pticat tq aquatilis, ad quae, in quo gere in fit ex mixta: ng phus probat pticta nec
ex aliis, nec ex alterutris, eodem mo quo omia fiunt ex ipsis: Omia ex ipsis fiunt, vt aqua ex subto, vt aqua tra ad
quae, & tq aqua tra ad quo Respondet: Inde 2da pticat ex mixta in ingere tis ad quae, in quo pticq, & fiunt in mentis q
in alio gere fiat ex mixta.

Da dicit: privatio e pticq p mixtis ad quo, & privatio dependet a tra tq aqua ad tra ad quo: q fit ont
solus. Pro mio: Ideo privatio e tus ad quo tq genitis q pte pcedit actionem generativa, & tq tra pte pce-
dit tq aquatilis ad quo actionem mutationis de perditivae: q prot eadem tq privatio de pendet a tra tq aqua-
tilis ad quo. = Resp. do mas, & duquendo mis: Privatio de pendet a tra p mixtis ad quo positivo, & do; positivo, nomis,
& do a; & pte ad probationem: Inde pticta in dependent a se mixtis in eodem gere, & 2m tq particulae 2ni qua qli-
bet pticat; q q 10 ratio hoc dicat P. Martinis.

Dicit 4a illa pticula, q nia fiunt ex pticis: ex bilis aqua, sola aqua fit: q nonia pta
fiunt ex pticis. = Resp. do ani, & nando do q. In dictione posita de fiunt 2o pticta in 3ni, & 2o in particulari, et vtq
3ni talis dicto distributive, sta u sensus sit q nia posita in generali fiunt ex pticis in 3ni accepti, et q in particu-
lari fiunt nia, quae in illo gere, & specie rituend. Inde ex mixta, tra in 3ni fiunt nia posita nalia in 3ni, ex mixta
vo, & tra aqua aqua fit, qua prot q dicit, q nia fiunt ex pticis. Annue, q fiunt in ree signato, & singula ex singu-
lis in ree exercito. q 2a = quae ng sint pticta entis nalis in fieri? aut Vncus = Resolvit q, & illa illa dicta solvunt

Q2ª

QUENAM SINT PRIÆ ENTIS NALIS INFIERI?

ARTUS VNEUS

RESOLVIT

ET DA ILLAM DICTA SOLVUNT.

Enrg nale 2ee Videzazi Valet, nimirũ infieri ẽ infacto ee; tunc Dr dicat infieri, q intelligi ẽ via ad hendy ee, ide, q intelligi mia ẽ in hee ẽa tranire ad ẽa hendq; tunc intelligi ẽ enrnale subsale infacto ẽe, q intelligi ẽ posity ẽcy, q actualis ẽ stituty, ẽ producty, seu inée quieto. Vnde loquit de priis intrinci, deq fuita cty ge precedenti quq priã ẽ tis duo le ptũ entis nalis infacto ẽe, q illa ẽ tis priã talis entis, quq solu illud intrince ẽstituunt, seu ẽponunt. ẽ solu mia ẽ ẽa, corpus nale in ee quieto intrince ẽponunt, ẽ ẽstituunt: q solu mia ẽ ẽa ẽ priã entis nalis substalis in ee quieto. Vnde solu ẽ dictũ de ente infieri, ẽ Willichi Vazis placitis Cª hoc. ∾

Sit X: priã entis nalis infieri ẽ tis tria, ng pe, mia ẽ ẽa, ẽ priuao: hee ẽ Dnis ẽ P. Benedumea, ẽ Azizze: ẽ notate, q corpus infieri in vinit generaong ẽ mutaoe, ideo in vinit ibi tranitus de n ee adee, in quo ẽperit subtis tranien, ge mia ẽ, tũr aquo, quiẽ n ee ẽs, seu priuao, aqua fit tranitus in subto acto ad hendq ẽa, ẽ denig tũr adquo ẽ tranitus, ng pe, ẽa substalis, qus ẽ generaong ẽ producit, ẽ generat? ∾

Pũr P. Lex D. lib. de 1o prio Vesy, ge Cª, ẽ acto 1ª: Vnde londo de priis Corporis ẽ infieri, qui ẽ infacto hq profert verba: Vnde priuao ẽ priis tendi, vio erendi, mia vio, ẽ ẽa ee lei generabili, ẽ Corruptibili. ẽ declarãs pzonna X. = Sua adet Vae priã Corporis nalis infieri ẽs priã Corporis genith, q generaõ mutaoe; ẽ priã Corporis genith, q generaõ mutaoe ẽ tis tria: q triãs priãe. Pmig: generaõ mutaoe in cludit intrince ẽ terminã tis tria: qx. hoc pt, q generaõ ẽ mutaoe ẽ tranitus de n ee adee; ẽ talis tranitus in cludit intrince ẽ terminalis tria: qx. Po ẽ mig: In tranitu de n ee adee, in vinit tũr adquo, qui ẽ ẽa, tũr aquo ẽ tranitus, qui ẽ priuao, ẽ denig subtis tranien, ge mia: qfc. ∾

Ps: hoc ipso, q intelligant hec tria prædicta, intelligit generaõ, ẽ mutaõ, ẽ hic in intellectibili in intelligit talis generaõ: ẽ tenet nza a certis. Pars q ad 2m parte: hoc ipso, q subtis intelligat ẽ linquere nee, ẽ tranire ad ee, intelligit ẽ ẽa, seu mutaõ ẽ priis: q posito, subto traneunte, priuaõe ẽ dicta, ẽ ẽa adquisita, intelligit generaõ, ẽ mutaõe; Pars q ad 3m parte: Vtalia tat requirit ẽ nit, ẽ docent requirit nee, seu priuaõ ẽ de inde requirit, q adquisatee, q e adquisee ẽ ẽa, alias nec fet pcs mer ta, ẽ tur: = q hic in intellectibili in intelligit generaõ, ẽ mutaoe. ∾

Dicen ẽ 3ª: Hæc actio Conechi ẽ agente q nego ee nec intelligi pẽt sine illo; q Corpus infieri, nec ẽ, nec intelligi pẽt sine mutaõe mutaõ ẽ priis illius: q probat ea de ẽs actio erit priis intrinci illius, ẽ docent nexunt tis tria priã, scz. = Pro 1o dõmaz ẽ dicunt quendo mig: q ex ẽ generaõ mutaoe, ideo ẽ generaõ nẽ talis actio, nomiz ẽ dog. Generaõ ens pẽt ẽ videzazi in 2ãe producni, ẽ in 2ãe mutaonis; Pro acepta ẽ dig actio ẽ de entis esentia, at vo 2do, sysa neutquq, ẽ in hoc sensu loquit ẽ phs.

UGR Biblioteca Universitaria

Dicet 2°: Intra ducat ptã qug ẽ tũr adqug requirit privão ptis precedentis: requirit 2 privãos, altera, scilicet, ptis subsequentis, q̃ dent pria exunt 4or.= Resp° nando an; nã n̄ p̄ Diua pontia tra p̄ exi-stens n̄ dertrueret p̄ adventi ptis nouis ũ pobile ẽ, adhuc dazet via mutão, ẽ mia poset recipere alia ptis, ptis admia exclusione p̄cedentis ptis, adhuc n̄ sequit intentus mgr generao Vnius sit corruptio alterius, n̄ proueniat ex Vae mutaonis p̄ exin Dponibilitate patris, ũ tenet D. in 2° dut ptis 3tis dicens: generaons ptis dertruons alicuius ptis tũr entis, ptis dertruons nihili, runentis ptis cẽ.

Dicet 3°: Ad mutaons requirunt quatuor, Dalis dispones: q̃ dant plura pria quatuor.= Resp° mitendo pronunc quatuor recipi in mia; ũ Vt habitis postea fadrye: Itamq; ex hoc n̄ sequit; quatuor Dalias dispones debituere dari pria ptis ẽe Dationis p̄ius my. ad recipiendas tres, ac proinde Deus rezent p̄ miũ subtã salte reductiui; sicut in caa efficientis requirit plu-cão tagug Dão adagendũ, nitz facit numũ de caa efficienti; nã pria n̄ multiplant, nisi ad sit diuisa Vão principiandi. Satz dicendũ de alijs dispositionibus.

Dicet 4°: privão n̄ pest ee priũ generaonis: q̃ pria n̄ miũ quatuor. Do Jan: Id q̃ ne, n̄ pest ee priũ entis Vtalis, q̃ privão nihilis: q̃.= Resp° nando an; ẽ mas probaonis. bene ens pest generao entis naliter dependere a privaone, runente, tagug ab eo aquo; taliter ens dependentia solue exdo naturã a tali ptis tagug ab eo aquo, Dinho ens rentis cognio dicitor ens rentis ad naons Dcognit. De tũr Cognonis; solue Probat argũtũ, privaons n̄ posse Dstituere in tuin ce, aut influere Vt ponit ens generaone, q̃ libenter Admittimus.

Dicet 5°: pest dari corpus naliter infinitum ab sq; privaone; q̃ privaone ẽ priũ entis naliter infiniti. Do Jan: Si in instanti, in quo Deus creauit miã tã Cloxy, intraduceret in illa tra tunc ẽet generao ab sq; privaone: q̃.= Ans pest: q; miã sit privata tra, deuet pro aliquo tẽpore ẽe sine illa, q̃ in Dingeret in; supposione facta.= Resp° dupliciendo an: pest ee naliter, ẽ dõ; naliter, nõ an; ẽ dõ. In presenti solue Tomãz de generatione, ẽ mutão ẽ Dn Deus ex Dng nãq, ẽ re produo Cloxy in Cane porto n̄ haret privaons p̄ma cu-ius, Dicũ de alijs Dpositis naliter productis dicendũ. Appendix= in quo aliqua duvia soluunt.

APENDIX

IN QUO ALIQUA DUVIA SOLVUNT.

Dubit°: An hec tria pria sint intrinca mutaonis Dquomõ? Deus pest aliq̃ ee priũ intrin-ney: 1° q̃ Dponit aliq̃ priũ partis, seu in luita aliq̃ ex ee causalitis intrince; tagug mia d tra: 2° proce, q̃ natio, Dindispensabilit requirit ad aliq̃ tale illud nequeat ee, aut quitur intelligi sine tali ptio, Tet nec intrince Dponat, nec sit tale p̄ exhibitionis sug entitatis in priũ ci piato. Notale etiã q̃ mutaõ pest ee sumi, ẽ in abstracto, quo denre ẽ ipse trãsitus subtã a tio aquo, ad tũ ad quẽ, Dicet Re-spectus miã ad tũ nouũ, ẽ subtã informatiõn informaonis q̃ mediate precedentis; ẽ pest sumi de tali-ue, quo denre Dnit mobili, Dstituit mutatũ.

Ex quo dicimus: miã tra, d pri baonem ẽe pria intrinca mutaonis Dnis deperire in tũr ci Dponentibus Dus p̄mis partibus ee, aut meti, Et Dnis, d Dus baet: generao in Vae mu-

UGR Biblioteca Universitaria

taónis é accidens ꝙ dꝫ ſ́plex, seu ſ́ceptus ſubtꝰ ad tꝫ ú nouus, ẽ ſubtꝰ in forma ad nouã
informaõnẽ ẽ mediate ꝓcedentẽ. Vel ão nequit nec ꝓcedere, nec méte ponere extra ſ́ in quo. Vera ſ́:
g generão ú mutão é in ponit ex mia ꝑa, ꝑ ꝓuaõnẽ &c. = Ha: nulla entia accitalia intrince ponit
ex partibus ſubstialibus, aliás nect accitalis, ẽ mia, ẽ ꝑa ingeneraõne ſubstiali ſ́entes ſubstialer;
gñ ſ́tituunt mutaõnẽ.

Vnde ſ́tat, hec tria ee mutaõni intrinca, inquatꝫ mutão hec tria indispensabiliter requirit
dabilli tꝫ quatꝫ atiũ, ẽ ſubtõ dependet, ẽ adea ipa mutaõnẽ extrinsece dicit, ſicut Vna lis extra Vela-
niũ nñ ſ́t in trinca, seu de eius ſ́tũ quitino p mũ gerit, ẽ dicẽ, ſ́ illi intrinca quanus Vela ẽ proxdo
intilla; itaq; hec tria ꝓxia ſ́ intrinca generaõni, quanus illa intrince ponunt, ſ quanus intrince ꝓxe
Petit generão int Vtuq; ꝓcedentẽ, ẽ ab vno in alterũ progredi. Vnde ñ nãmus, mia, ẽ ꝑa ee ꝓxia intrinca
ſ́positi, ſ́ dicimus hec duo posse ſ́ideratiõnẽ sub ꝺ habitudine, ſ́pe sub habitudine partis mialis, ẽ ꝑalis, ẽ sub
habitudine ſubtꝰ, ẽ tria dꝫ: 1mo ſ́ ꝓxia ſ́positi; 2mo ñ ſ́ ꝓxia illius, gñ het ſubtꝫ, in recipiat, nec tꝫ
ad quẽ tranſeat.

Et quo ꝙ dicimus, hec tria ee ꝓxia entis nalis in fieri, ñ deuet ly fieri, sumi active aut passiue, q ly
fieri sit facto viabilis, cuius ſubcedat factꝫ ee; hoc enim ẽ Vnde ee ꝝ bꝺ uõnis Cu, mutaõne, ẽ linea acti-
ue, ẽ passiui, ẽ linea ꝑalis, itaq; ly fieri dicit sumi pro tranſitu mũ ad ꝓxiuaõne ad tꝫ quẽ tranſitus exercet
int mia, ẽ ꝑa, ẽ ꝓuaõnẽ, ẽ nullo mõ ꝛ picit ꝛ ſ́positꝫ: hoc enim ẽ requirit ſubtꝫ ẽ ũtale, q ñ recipit, nec
tꝫ ad quẽ q ñ tendit, ẽ het heconia ordinem ad ſ́positꝫ ſ́tituendꝫ, hoc intelligit ꝓz, ſupponẽ, ñ ſ́re-
enim, ſolꝫ tendit ad mutandꝫ ſubtꝫ: q patius exercet tota linea mutaõnis, quã intelligat ſ́positꝫ: Vnde het
hec tria dicant ꝓxia entis in fieri, hec é locutio ꝛ propria pro ꝛ ino pigtrozy; propie enim dicit ꝓxia muta-
onis mũ.

Dub 2º: An hec tria ꝓxia sint ꝺxia? Resp tꝫ ꝓuaõnis ee ꝺxia int se, ñ vo relate ad mã. Et
Pro q ad 3 partẽ: ꝺxia ſ́, quã ab eodꝫ ſubtõ se mutuõ expelunt; ẽ ꝑa ꝓuaõ se mutuõ a mia expelunt:
g ſ́ ꝺxia int se: adverte tñ, q ñ loquimur hic de ꝺa ꝓpria ꝺictate, ſ́cens, ſolꝫ ſ́ ꝺxia illa quã ſ́
extia potiua, ab eodꝫ ſubtõ mutuõ se expelunt; priuão a ñe aliq potiui, ſubtis enim qualis ẽ ꝑa nil
proprie ꝺxiat, quare ſolꝫ latomõ priuão, ẽ ꝑa dicunt ꝺxia, idẽ, opposita positiue, q ꝑa, ẽ illius priuão pri-
tiue oponunt?

2a vo pars, ps pe, ñ onia ꝓxia ee ꝺxia sondo dez propia ꝺictate, tta ostendit ex ho textu 6t dí-
cens: ꝓxia ee ꝺxia, ñ ee ꝺxia: duę loci exponunt int ſ́pretes, aliqua ee ꝺxia, ps pe, tꝫ ꝓuaõnis; aliq
uõnẽ, idẽ, mia, ẽ tꝫ ꝓuaõnis. = Dicunt: Vao ostendit ꝺxia nequeunt nalit ee simul, ẽ mia e simul
ẽ ꝑa, q abe priuão, ẽ ꝓuaõne absente ꝑa: q mia né ꝺxia ꝑe aut priuõni, nec ꝑa, ẽ priuão relate ad
mã; Vnde hec tria int se ſ́tũ opposita relatiue, de qua positione ñ lomur.

Dub 3º: An hec tria ꝓxia ꝺniant
Vnivoce in Vae pdii? Resp affirue. Et Pro: Illa ꝺniunt Vnivoce in alia Vae pdicti Vao q̃ tali Vao q̃ ue ꝺ bxari puti;
ſ́tꝫ de priuaõne, qua de mia, ẽ ꝑa q̃ ue pzat Vao pdii: ge Vnivoca: ẽ mã: Vao pdii uacaa de q̃ uit ẽ sal-
vat inco, q priatꝫ dicat ee ſ́ntia alis habitudinẽ ad ꝓxiũ, ẽ hoc tal is habitudinẽ ñ tñt: ẽ generão ú mutão é

UGR Biblioteca Universitaria

ñmiaus ens nalis? dicit habituding ad privaong, qua admiq; ẽ fa; nec miur privaõ trat talq habitudíng, qua mia, ẽ fa: q&.

Ja dicer: ẽntis realis, d Pair; potivo, d nativo nihil dnt, d Vnivocy dat; ẽ privaõ, ẽ ius habitudo ad mutaong nihil potivy, ẽ portat, mia, fa, d eozy habitudiner. ẽntia potiva: q̃ dat illis Paõnis Vnivoca.= Resp disquendo mag: entis potivo, d nativo nihil potivy intrinsecy dnt, d Vnivocy dat, ẽ, nihil potivy extrinsecy, ró mag, ẽ de vam ioxi, ró doa. Nonen; dicimus privaong, ẽ portare Pellaong realq, ẽ potivy influxy, ẽ ptu generaõis, ẽ solu, q̃ generaõ ad ipsa dicat naxia, d ẽ habitudíng, ẽ in hoc dnt hẽc tria Vnivoce, sicut ens realc, d Pair, dnt Vnivoce in Pae trandi Pellaong intrin Cognentia ad ipsa. Sad extrin

q̃ let Vnit dici soleat, privy quanus privy dicere Pellaong ad priaty finenency, q̃ hec Pellaõ, ẽ, ẽ portet aliqua ẽntis realis, q̃ de Pae pri, ẽ dvquit a Caa nẽ, influat potive, d Vnin, ẽ cuius ẽ privy, ẽ salve, q̃ priaty hẽat ad ipsa naxia, d ẽ habitudíng, d hanc het generaõi mutaõ, ẽ ad privaong, q̃ intrinsece Vnpsicit illa, ú tria aquo naxio procedit. Vnde let Vr nullus ordo fundet in privaone in Pae pri, ẽ ty mera traõ ordinis, quz fundat generaõ ad ipsa, ẽ hec traõ sufit, ú de dicat privy generaõis a parte Vr nullo Declarante intu.= dispão 2a= demia 1a pentis nalis prio.= q̃ 1a= an sit, d q̃ sit mia 1a?= ad Vnum.= explati aliq; q̃ satisfit.

DISPÃO 2a

DE MIÃ 1am 1o ENTIS NALIS PRINCIPIO.

Ja actuit tumur de privo entis nalis infert in dni, nunc ordo postulat, ẽ de illius particulis dispemur, incipit 2a dmia 1aq, q̃ ẽ fundaty totius entis nalis, ẽ q; subityq privaõis, quq tq; nec ẽ prior illis nãq; ideo grabilla incipit Auctor Ce, ẽ Do, d postea agit de tra, ẽ privaone, quz oxing dnt ẽ Vacua bumus eius Vestigia sequendo.

Q̃ sa jp AN SIT, E Q̃ SIT MIÃ 1a

ARTVNCVS EXPLATIS ALIQ us Q̃ SATISFIT.

Hic enq; 1a ex pest accipi: 1o promia ex qua liq; fit quomo d q; ẽ d dici? hoc taq; ex partibus integralibus, excapite, manibus, d pedibus. 2o promia in qua, ẽ tra one illius q̃ indiuit tas subn Vrsptia alicuius tq, sive substalis, sive accitalis dici pest mia 1a, 3o promia ex qua Drie one illius Ca q̃ versat q̃ libet agens pest dici mia 1a, iq; versat q̃ actiones ú ignis d buens ligny, iq; po ex aõis ẽ ponitia Vr pricipiens obtij. 4o igit pro subto mutaõis d ita hic sumit. Ad emq; ex alio Ce mia ẽ 3 vna ẽ mia 1a fa, quz tae 1a, ú in suponat aliq; alia 2a fa, ẽ de ipsa mia accta alia dispoõibus ad particulas tq Vr ipsi enq; ú Corpus organicu Vrsptuanimq Valis, alia denia 3a 1a fa, ẽ d positiq subtiale q̃ het tq, subn Vrsptia tra, q̃ accita liq; quq in pro subiectant.

UGR Biblioteca Universitaria

In presentiarij solue Lemo de mia 1ª p, seu de subto mutaonis quas quide vanis nominibus solet aphis significari. Dicit enim elementa q̃ ex nales ex ea primo d stant, et in ea q̃ primo desinunt ee. Dicit subtis a frās in se recipit; matez q̃ ei⁹ pauis generaonis; matrix q̃ suo gremio fouet, et recipit, et nouat frar; dicit ex Diuo Augustino Chaos, et Hesio, q̃ duse recipiunt frās; proteus, q̃ sicut exe cacet oni frās faconi decore; adultera, q̃ tg̃ hac, q̃ dilla frā iungit; maletica, q̃ dum e subtia frā apetit alia q̃ quasi machinat tuing illius quighet; luna q̃ sicut nec nitescit luce mendicata a sole sta resplendet mia splendoze a frā mendicato; de nig vocat prometheu, q̃ ingeze subtis hēt mīmu ingenij, q̃ excogitari pōt.

Dato ghanc mia, qua sit subtis mutaonis, in veritate ē dubitandū int SS. PP. Theologos, et phos q̃ etiam mīs ratibus probat D. in 2o dist 12, ge 1ª tota: ego vo vna, valtera proponam, ne in vetta certatis pus inutilit insumam. Manifestum enim, dari generaones, et corruptiones subtiales: et ex hoc sequit, dari mia ex nihilo: q̃ falsum. Pmū: Patet ho, vq̃ manifestum, alia q̃ mere in ipo cadavere; et hoc ēet q̃ possibile, si in sit mia ta, quales sit dne subtis generis corrupti, vpote in mēt frā. Positis precedentibus quas suponit destructa, nec vllo mō ex his quas solutae p mortē; nec de nig accidentia sep a rata a bono subto et hoc sit nahī possibile: q̃ nichil poterit in cadavere, si in Antithia 1ª dissimilito, et corrupto.

Corrupto

Dēta o tendit: si in Antithia 1ª tollit e medio generaō, et pducō solus q̃ vemēt creaō et aniquilaō: et hoc est falsum: q̃ 1. Pmū: creaō et producō est totalit, seu exnullo pēs vel posito subto; et aniquilaō est dercūa totius rei sīplit, nullo subto vemente; si in Antithia 1ª q̃ libet ex positis fiet totalit nullo pēs vel posito subto, aut totalit destruet nullo vemente subto: q̃ 1. Pmū: q̃ ex cadavere fiunt vermes, in ipso in vemētia cadavezis, et alimde q̃ vermes in vemētia 1ª q̃ vermes fiunt omino ex nihilo, et docent in generant si creant, q̃ absurdū.

Dicens generaō vel degeneraone textus 23o e mutaō totius in toty: q̃ ex terra fiunt vermes tota subtia terre corrupti, et generat tota vermis ac proinde nulla mia positi pēs cedentis vemēt in posito denouo genito. Resp̄ dupliciter ad arg: generaō subtialis e mutaō totius in toty categoze matice, sty et doctis, non actu, et dog. In generaone q̃ resultat nouus toty Categoxice, ide, positus pēs vni specie divisa a priori; in vbi nere, q̃ producat toty, seu positu et singulq̃ eius partes; Videte quas dixim⁹ in simulis acto sup ex plaons hoz tozy duz portatmā ex plaons demus.

Probata, et obtenta mia vexistia, restat q̃ eius defiones aponere, ut satisfaciamus 2a 2æ q. 64. Mia phus definit 7mete, Ce 2o textu 8o, hoc mo: Dico a mia quę e 2mis se nullatenus nego q̃ negequater, nec aliq̃ aliud vere dicit, q̃ e ens detraty; aliq̃ vo Clarissz de dit Ce ul mo huius libri: quę stae: e ens subty, exquo aliq̃ sit in rerū re, se, et in 2macidem; ponit subty loco genis, q̃ dicit de posito, q̃ etiā vere pōt praedicta de; ponit ens, q̃ habilo differt a q̃ positu ne ens subty, illud exquo aliq̃ sit excludit caq̃ finalis q̃ hec nō sit ex fine q̃ agente, et ab agente proficiscitur; et ens dicit differt a priuaone, quę ne in posito, et reliqua q̃ denotat positu q̃ sit ex illa ee mutue.

Ex his q̃ dictis obiectionibus alia dat a D. in 2o dist 12a ge 1ª, quę sta vnet: Subtia quę dq̃ q̃ tecta et q̃ pleta, subtis q̃ forma, et tam mutaony, pas generalis positi subtialis p mū q̃ se ponitur; per generis bās explaone partes sunt. Dicit

UGR Biblioteca Universitaria

substantia completa et completa, ut distinguatur ab opposito, et forma, a qua petit naturam perfecti; dicit subiectum omnium formarum et transmutationum, ut distinguatur a forma quae est actus et distinguatur a privatione; dicit partem essentialem compositi substantialis ad differentiam partis integralis; denique dicit primum principium compositum, ut distinguatur a forma, quae est primum principium actus.

Ex quo sequitur 1°, materiam primam non esse accidens sed substantiam; accidens enim supponit subiectum in quo inhaereat; at materia prima non habet subiectum aliud non supponit: 2°, materiam primam esse substantiam completam, quia ex ea tamquam ex parte componente fit substantia una per se, nempe compositum substantiale; ex duobus enim entibus, quorum alterum est substantia completa non potest fieri unum substantiale per se: 3° sequitur materiam distingui realiter a forma, quia parabilis separatur; separatio enim est signum realis distinctionis: 4° denique infertur materiam primam non fieri ex 4or elementis, sed e contra, quia ab illa illa 4or enim elementa sunt corruptibilia; materia autem prima est ingenerabilis et incorruptibilis. Quaestio 2a utrum materia prima ita sit pura potentia, ut nullum actum includat? et articulus 1 quibusdam declaratis respondetur sufficienter satisfit.

Quaestio 2a
Utrum materia prima ita sit pura potentia, ut nullum actum includat?
Articulus 1us
Quibusdam declaratis respondetur sufficienter satisfit.

Haec enim difficultas, quae inter utramque scholam celeberrima est, ita ab aliquibus fuit ventillata, ut potius de nomine quam de re censeatur, nam aliqui inquirunt an materia prima habeat actum entitativum? Sed quia pro actu entitativo nomen idem intelligunt, ideo diverso sensu resolvunt: quare nos ut sufficienter ad quaestionem respondeamus, 1° supponendum est quod potentia et actus dicantur correlative, totiesque dicitur actus, quoties dicitur potentia. Unde potentia 3 est: 1a metaphysica, 2a obiectiva, et 3a subiectiva; 1a est propositionis negationis generis ... ...

Potentia subiectiva est subiectum in quo recipitur, seu subiectatur actus, seu forma, ... potentia subiectiva ad ... ... potentia obiectiva est illa quae ... ...

Caeterum ... ...

... ...

Quare ... ...

... ... ex alio ... ...

Sed 2a Dnia pria P. mia 1a includit actu metu tq qua pars est mia 1e metaru, q Joēs ne pura pontia meta. Hanc tenent nobis 2i Dni Scotis plures tq ii Palanco, Aroil q, Dalii; 3 Pars sic: Ideo ho non includit actu metu, seu dita specifica q̄ne includit plures tales, aut Xtas Virtualiter, in qua una Dnia Dalis Vebus dicit nas ab ipso 2 Dalig differt ab oni ens q̄ne ho; mia 1a includit aliqua Vas q qua Dnit Dta prie, Vas partis, Dalig, q qua differt ab ipsa q mia 1ae. totus Sylogismus 2e portea mair pebita.

Pue 1a: id q Ponit ex genere 2 dita het actu metu: Mia 1a nec Ponit ghet illy. Pmg: mia 1a includit Vas subtie 3 pleta 2 subsecutiu; Vae subtie 3 pleta e quis seu pontia meta, 2 Vao subtie subsecutiu e actus metus, seu dita: qd. Pmg: Vao subtie 3 pleta praeling 2 Vnivoce de mia 1a, et ita subtialis; Vao vo subtie subsecutiu e dita propria mig 3 pers Dnis tas aut alis p̄p̄g, et ideo e par 2a hens: qd.

Sit 2a Dprialis

K: mia 1a het actu entiu Sphy pro ac hic existiali, seu existia distig vr ab actu entiuo tse, hic e genuinus sensus, in quo Ventilla at prezens 9. Ita omes Scotis 2 Suo pene pe Scoto 2a Durtus 2 Dnas. hec enim 2 ex pro bari pest: 2o sic ponendo, ens rig actualg Cuius libet Vei Secy identifare sug existig 2 sic brit Pria ic: ens ria mig 2a, de nis existia vr identifanti 2 mia 1a indepent a ita het sug ens rig: ge sug existig. Sed 3o nes nant mag hunc Sylogi, cuius pro bao admeta Spectat, ideo 2ex dis pari pest, 2o mitendo talg distig inter ens rig, de existig, Sabilla pz e indendo.

Quare 1o Pro 2o omedis dicit: Illa enta, quae propiori ad alia, inte Ilgit existens, het existig distig vr ab existia alterius; 2 mia 1a propiori ad rig intelligit existens: g in dependit ab illa het existia. Pmg: oni Caa fca intelligit exse existens propiori, sal tz nas ad suu effectu; 2 mia 1a e caa fca formialis, 2 educat de pontia illius, in illa Veri priat, 2 ab ipsa subsistenter. qd. Pmg: oni caa e id, Vae Cuius effectus existit; 2 caa in heris propiori pro pig existig in pest effectu existia Comuni cae, q nemo dat, q ina in het. qd.

Ad hec Vao: mia 1a entia de vet intelligi prome peris Veri pere illa; 2 propiori 2 quo no mdy intelligit existens negat intelligi prome peni Veri pere pz; g de vet propiori ad illa intelligi existens. Illa ore Cesta; Pmg: negat intelligi mia prome peris Veri pere tq puri intelligat 2 fecte 2 mia subsistalis, q pa nihil tribuit illi de linea mig, tota illud pz re ponit in illa; 2 si mia in intelligit existens, in intelligit 2 fecta in Vae mig: qd. Pmg: si mia 1a in intelligit existens, sol y intelligunt entes prata ens rialia, qualia erunt ante Sui Creaong; 2 ipsa prata ante Sui Creaong nis 2 fecta in Vae mig: qd.

Respet Palanco Dto, mig 1a 2m sua prata, dina actu meta in plus here, qua ante sui Creaong, nat vo sic nec in pontia proma ad pig Veri pienda, q ante Creaong. Et qd mia ex se, 2 qui tive e in pontia proma ad pig: na Vao pontig proma Veri phy identifat 2 mia, de de esse rensia. 2o. Ad pontia proma ad Veri prienda pig sit vr in 2 mia, dummodo talis mia in intelligat producta 2 pect intelligi prome peni Veri pere tq: g in tenet Reporio. Pone sicut mia 1a ens rialit e pontia, ita tq ens rialit e actus; 2 ipsa ante Sui praduong nec in pontia proma ad imprezmandy, alias poetanima in Creata informare Corpus: qd.

UGR Biblioteca Universitaria

3ª 2º: doctrina data o ponit sua doctrinę: qui plicatoria, ut sa: Paní Xª ipsy in generacone Verminy ex specie bus sacramentalibus minia sa provideę, Creatę a Deo, ne det generacio sine subto: Xª ipsy minia ante sui Creacons e subty promy ad recipiendą sa: gn requirit Vigilans Dei providentia ad Creandą minia; ut sa Verminis ipsa recipiat, Vnde scripte minia ante sui Creacons e ipsę e in pontia promia ad sa ex minia sive Creata, sive in Creata pst deducí sa, Dic hoce Cercy educ mihi, quso, sa ignis exminia non dy Creata. ꝟ

Hosenys nam us, sas pontys ee ens ig salt 2ª zmig pl, ꝺ dicimus, quą libet ens ig, seu pontia ad exercendy sua munera diverse ee extra sty pobilitz, de xistere: sicut ens ho ens ialis ee diverse ab anteą quę existat, ꝑ post modys nex ercet functiones Vitales, ꝺ solyą existit, sic Similit minia. Vnde Austri. Palanco dr quit pontią Vnalis sytą a pontia partipialis acepta, e Vt debet, ą let in Vnogytia sit eadę pontia, solyin 2º, in quo existit de extra Caa, e proportionata ad exercendą causalitz.

Pus 2º Xpis mediylet dit pro posity: oni ratio Vealis caę efficientis het pro tio effecty existenty: ą Vbitis duą actiones diverss sais, deuent ee tzi existenter diverxi. Atri e Certy, ą ꝑ actiony nihil aliud facit Caa, quą ponere in actu existigio, ą actus ñ existebat: Doa infert: tunc sic: ꝺ actio pra ductiva mig ꝺ actio productiva sąmialis diverss sais; gtzi pea productí deuent here diverss existią. Mioz subrata pst, ą actio productiva mig e acto Creativa, actio vo productiva sąe eductiva: Pus Doa: tratę actiony nihil aliudę, quą Veri pene effecty existia: gsi ditaą actiony trat mia, ac sa, mia ditą existigo ad sa Veri pst. ꝟ

Respt Palanco ad hanc tas: mig ñ ee Creatą, ꝺ con Creatą ą in suo 1º fixi Vna actione Creativa Creat mia, Deus sa ad eadą actione ꝺ servat in posterum, urą dy accipiat novą sa: quo casu etią mia trat eadą actiony, ac sa, ą acto subsequens ꝺ servativa mig e ipsa acto Dei, qua a quate producit novy ꝺ posity, quę let Veripti sa, aut ꝺ positi sit generacio sis Veripti mig e ꝺ servato. Hęc ens Veripsio e tu gexe dictis, ꝺ soly ludere tzi; ą let actio Dei entive ꝺ mre sit Vnca, Dindi visibilis sę tative dr gunt actio, quą ipse soly Creat, Dactio, qua ꝺ curxit ꝺ agente Creato ad educony ge neracony. ꝟ

Quare 3ª ipsy sic insurgo Li: splicat ea de ee actiony, qua Deus Creat, ꝺ servat mig quą actio qua producit są nova, ꝺ posity: gn tenet Veripsio. Pars: actio Ca mig e ꝺ tinuata a Vee ipsi mig usą ad advty novy sas: ꝺ actio, qua producit nova sa, tunc incipit ą nova sa producit: qx. Alia ead actio ee ante quą eet, ꝺ incipere et ee postquą, quę onia sit absurda. Maor e Xª sug doctrinę, Mioz de sept alia da xet actio trans sa ante quą sa existeret, Doa infert. ꝟ

3ª 2º do ą ex specie bus sacramentalibus generant vermes, illa actio Creativa mig e diversa ab actione productiva sas; ꝺ tunc ñ ꝺ servat mia, ą 2ª Palanco ꝺ posity ñ Creat: ą actio Creativa pst sąy distą, ne pe mig existenty. Pnas: si illa actio Creativa ee tot eadę Dea, qua Deus ꝺ servat ad generacony Vermy, tali actio sero la produceret totą ꝺ posity: ꝺ eadę actione ñ produceret Deus sero, ꝺ ꝺ curxu cęę simul: ą illa actio soly e productiva mig ną sas: Maor pst: ą ꝺ ita actio Dei, ꝺ applata ne

UGR Biblioteca Universitaria

Vaõ q̃ uiñ producat q̃ q ibiẽ producile. ad

Pũ 3o Ẽ alia efficaci Vãe: mia 1a xa one ré in generabili, d in Corruptibili: ꝙ si existeret p existiã tẽ n ẽet talis: q̃ p probia existit. Pmũ: Si mia 1a existeret p existiã tẽ totias Veci per et existiq̃, quotiescũq̃ mitteret tẽ; ꝙ Veci per existiq̃ é generabi, d lla amitere é Corrupere: Ly p Palanco nando miq̃ probaonis, q̃ solu illud é generabile, d corruptibile, cuius 1a existiã generali, d corruptibilẽ, d mia 1a tẽ sua existiã n Veci piat p generaõng q̃ 1a tẽ, sub qua existit mia nequit fieri nisi per eraõng, inde é q̃ mia nequit fieri p generaõng. ad

5da q exacidentibus Eucharisticis generant Verme, tunc 1a existiã miq̃ generat: q̃ salte, in illo casu het mia ẽé p generaõng. Pañs: tunc mia 1a generabit pte, q̃ Veci pit tẽ sua existiã p generaõng; ꝙ illa Vexistia p generaõng é, Sit existiã tẽ: q̃k. Nec Valet Verpositio eius dẽ, ng pe, existiã tẽ Vermis Veptu miq̃ ẽé 1a p accidens, d ipse; aq̃ é: In tali generaõne Vermiq̃ péit Deus Creare novã miã, d ipse producere miã prioẽ; ꝙ hec mia ad tẽ sui Creaõng n̄ mãi pehit tẽ q̃ Creata qua genita; q̃ attenta naã miq̃ sub Vtaq̃ quercit.

4o Pũx Ẽ admitendo distiq̃ inf Vennia q̃ Vexistiã: Aõ existia diquãt Vr abesennia tẽ mia devet pre su poni ẽ existens ante educoñ; d Vecepthoñ tẽ: q̃ Abesennia diquãt ab existia, mia 1a hẽt propiã existiã. Pañs: mia 1a sine existiã, d si Vr dista, ré subtẽ idoneu Vecpthonis, aut educonis tẽ: q̃k. Pañs: existia é mũs plens miq̃ 1a, seu illa Istituens in actũ pfecto, d plẽto esendi; ꝙ mia n̄ plẽta, aut n̄ Istituta in actũ pfecto esenq̃ ré subtẽ idoneu Vecepthonis, aut educonis tẽ: q̃k. Pmũ: pmũ é alie ẽé pfecte, d plẽte ire, qua ẽé Caq̃ Verptu alterius n̄ pmentis ad plementu sui esenq̃; ꝙ tq̃ nec eius existia plet miq̃: q̃k. ad

Ihnec Vaõ: let existia tẽ diquãt Vr abilla, q̃ plicat tq̃ n̄ pre su poni ẽ existia, ante qua miã infozmet: q̃ pariẽ let existia miq̃ diquãt abeius essennia, q̃ plicat miq̃ n̄ ẽé ẽ existiq̃ ante educoñ; d Vecepthoñ tẽ. Joa pét a pariẽ, d dicit Vr direi men argnari pét. Aq̃ plur: let in sentia tanq̃ paõnes diquãt Vr abesennia, q̃ plicat es tiq̃ aliqua Causa lis exercere Ca tq̃ n̄ pmentq̃ ad sui integritẽ, quã prius heat omes suas pontias, q̃ tq̃ ẽ de quidite 2nda essenq̃; ꝙ existia é Iplementu essenis ponitq̃ extra caã: q̃ let diquãt Vr abesennia miq̃: q̃k. ad

Vlmo Pũx Ẽ ad mia tali suposione: let existia Cas efficientis Vr diquãt abeius essennia tẽ Vequirit, q̃ caa efficiens pre su ponat ẽ existens pro aliquo prioẽ, ante qua causet: q̃k. Nec Valet Verpeie, hoc ẽé pro piq̃ cas efficientis; na dr: tq̃ n̄ é Caa efficiens exga miã p d ponitq̃ ꝙ tq̃ prius devet existere, ante qua causet miã p d ponitq̃; q̃ é pro piq̃ cuius libet cas. = ad 2um = ad argta tanq̃ solvunt.

ARTUS 2us

ARGUTATARUM SOLVUNT.

Aq̃ to: q̃ tq̃ Ẽ: q̃ plicat, p tq̃ aliq̃ mãi pontiale, qua Vaõ pueꝛ pontis; ꝙ si mia 1a hẽret actu meliq̃

UGR Biblioteca Universitaria

dare et tale ꝓ̃ātu: g̃ mia ꝑ̃ nihil hēt actu mētis. Pmū: Vāo generica, qus ꝺ̃ hīt ē mās pontiale, qua ꝺ̃ hīt vu: ꝛ̃ si mia ꝺ̃ habet actu mētis, habet vāz generica ꝺ̃ habilis ig&c. = Resp̃ dūgendo māz: ꝛ̃plicat& in linea ꝛ̃ca, ꝺo, meta, nomāz: ꝺ dūquit mior ꝺ eius probatione eod̃ mō. Iste enī vāo pure pontis, ꝺ tpī parui in linea ꝛ̃ca, ita pontialis sit, ut nihil mās pontiale dare ꝑ̃ositū in linea metā mās pontialis ē vāo ꝺ mis partis abstrahentis a mia, ꝺ ꝑ̃a, ꝺ sit ꝺ̃ habilis tāqua ꝑ̃ inferioza ꝺ minus dnia, nec pc, ꝑ̃ā ꝺ habilis ꝑ ꝺ̃ actus. ∾

Arg 2º ꝺ̃ rādz: ꝺ pōs mētā ꝓponit ꝺ pōs ongica ꝛ̃ca ꝺ supēlla fundat: ꝛ̃ mia nē ꝺ ponit a ꝛ̃ce: g̃ nec mētē, nec ꝺ oēnt in hēt actu mētis. Pmāz: Ideo Deus nō mētē ꝺ ponit, g̃ nulla hēt ꝺ pōs ongica ꝛ̃ca: g̃ si mia ꝑ̃ nō mētē ꝺ ponit, hēc ꝺ pōs ꝓponit ꝛ̃ca. = Resp̃ nando māz; na Anglus ꝺ anima ꝑ̃ alis ꝺ entia ꝛ̃cē ꝛ̃plicia, ꝺ tñ ꝑ̃ ꝺ ponit ex actu ꝺ pontia mētis. Vnde ad probationē nō Caual, g̃ nō ideo Deus Caret ꝺ pōne mētā, g̃ nē ꝺ ponit ꝛ̃ce, ꝺ g̃ ad ꝺ pōs ongā requirit, g̃ vāo sit perior sit pontialis a parte rei, ꝺ̃ habilis ꝓ ditā tāqua ꝑ̃ ag actus, q̃ ū dicit ꝛ̃ ē ꝑ̃ exit in deo. ∾

Arg 3º ꝺ̃ rādz: ꝛ̃plicata liq̃ ee simul sub ꝺ̃ specie; ꝛ̃ mia ꝑ̃ hēt actu mētis, ee t sub ꝺ̃ specie, vna intrinca, alia extrinca: g̃ mia ꝑ̃ nihil hēt actu mētis. = Resp̃ dūgendo māz: ꝛ̃plicat& intrinca, ꝺ dtiua, ꝺo: sub ꝺ̃ specie alia intrinca, alia extrinca, nō, ꝺ ceamnōxi, nō ꝺ oq. Illa enī hēt ꝺ̃ specie intrinca ꝺ propria, p̃ qua essentialit a ꝛ̃a dūquit ꝺ hēt ꝺ̃ specie extrinca, deryta a ꝛ̃a, ū pōt ee Capax recipiendi talis ꝛ̃a ꝺ eius ꝺ̃ specie, q̃ ꝺ̃ specie eius intrinca ē ꝛ̃ ꝺ pleta, ꝺ pontialis ꝛ̃ce ordinata p mās partē ad totū subtiale ꝺ ponendū. ∾

Arg 4º ꝺ̃ rādz: ꝛ̃ ꝑ̃ subtialis dat ꝺ̃ ee mis: ꝛ̃ mia ꝑ̃ ē in pontia ad ꝛ̃a subtialis: g̃ ē in pontia ad ꝺ̃ ee, ꝺ oēnt p̃ rem exititi. Pmāz: ꝺ̃ actus ē actu entivus essentialis, seu ꝑ̃ quo quis libet rei ve ꝺ̃ ee essentia actualis: g̃ ꝛ̃ ꝑ̃ ꝺat ꝺ̃ ee mis, ꝺabit ꝛ̃ ꝑ̃ actū quo mia ꝺ̃ habet essentia actualis. = Resp̃ dūgendo māz: ꝑ̃ ā& ee entivū mis, nō, ee specifice, ꝺ ꝓpleto, ꝺo māz ꝺ dūquo mis: ꝛ̃ mia & tāqua ad actu ꝑ̃ ā specifū ꝓ ꝺ pletū ꝺo; ad actu entivū nomis, ꝺ oq. Ad probationē dūquo ānt: ꝑ̃ ā& entivū Corresponti obtiuū ꝺo; subtiuū noān, ꝺ oq ꝛ̃ ne os sensu. ∾

Arg 5º ꝺ̃ rādz: ꝺ̃ ponit mia ꝺ̃ habita in proprio ee, ꝺ solū illi habit ee specifū, ꝺ pletū, nā mia ꝺ pleat essentialit ꝛ̃ce, aut mētē ꝓ ꝛ̃a, nā ꝑ̃ā ē parsica, aut mēta mis, ꝛ̃ solū ꝺat illi specie extrinca ꝺ aduentícia. Vnde in tū mia dicit hanc specie ꝺ pleta ꝺ ꝓ ꝛ̃a ꝓ ꝛ̃a, in quatū vāe illius ꝛ̃a habit ad ꝺ ponendū corpus ꝺ pletū dizectē in prāmento reponibile, quae n recipit a ꝛ̃a ꝺ̃ ee entivū, ꝛ̃ ꝑ̃ā ex extrincy ꝺ̃ ꝑ̃, ꝺ intrincy ꝺ positū. Ex qua doctrina Vuuntonia arguta Barona. ∾

Arg 6º: Sic se hēt mia ad pontia, sicut ꝑ̃ā ad actu: ꝑ̃ā talis ē actus, ū excludat ong pontia ꝛ̃ solū subtiuū, ꝛ̃ etiā obtiuū: g̃ mia ta exit pontia ꝛ̃ ex cludat ong actu ꝛ̃ solū ꝑ̃ā, ꝛ̃ etiā entivū. = Resp̃ dūgendo māz: sic& ad pontia subtiuū, sicut ꝑ̃ā ad actu ꝑ̃ā, ꝺo: ad pontia obtiuū, sicut ꝑ̃ā ad actu entivū nomāz, ꝺ dūquat mior sic, nēta, ꝺ oa. Patitar g̃ solū Cuzit meo, g̃ sicut ꝑ̃ā nihil hēt de linea pontis subtiuū, ita mia nihil hēt de linea actus ꝑ̃ā, nec tenet ineo g̃ mia sit Capax pontis obtiuū, nō ꝑ̃ā; ꝑ̃ā ag ens

UGR Biblioteca Universitaria

exat in pontia obtua antequa produceret, & Vtagre in actuentiuo postquq producta é. ∞

Arg 6: existia

tq comunicat, y mediate mig; q Istituit illq existentq. Pua Doa: alve do Comunicata paxieti-stituit, & denomat illy alvy; q si existia tq &c. = Resp. Ddo añ, & nando Dog: Pao é q let existia tq Comunicet mig, illq tq existetq in denomat, & q in Comunicat mig pidgtq & eat naxiq, si existia in dvquit ab essentia, & tq si dvquat, in Comunicat ui actus excludent pontiq obtuq q requixebat, u ftp tq existere, y solq Comunicat ui actus Coxer pñi, & actuans pontiq subtuq. ∞

Arg 7: existe-

xe é extra cagee: q nihil pñt existere urgdq onere cag exerceant rug causalitq; y antequq sit pia in mia, in exerceent onere causaliter: q mia nequit existere antequq sit totq, & Deus in propia, tq existia. = Resp. Ddo añ, & dvquendo Deus: q nihil &c causaliter requisites ad produono talis effectus, Ddo; ad produono aliorq effectuq, no Ddo; & dvquo mig subrpta: y antequq &c causaliter Verpha Dporiti, Ddo; requisitq ad produono mig, no; q produot é Creao, quq genexaono Dporiti pcedit. ∞

Arg 8: & mia, & tra subs-

tiali-fit totq subthale pre Vnq; & mia existente propia existia, & extra similit existenten pñt-tee Vnq pre subthale: gk. Pmig: ex pluribus entibus in actu requisitis ad Vnq entq re; & mia existen pro- 0x0
pria existia, & tra similit existen ex plura entia in actu: gk. Pmig: Deo in pñt-tei Vnq ex subto, & accidenti, q accidens in venit subtq actu existens: q si tra in venit mia actu existentq in pñt ex Vtaq tei Vnq pre subthale. = Resp. Domaq, & nando mig; ad pro baono dvquomaq: ex pluribus & in actu Dpleto &, Ddo; in actu Dpleto, qualia si mia & tra, no maq, & dvquo mig re, no q Ddo; ad pro baono mio xi dvquoañs: Deo prece &, no; Deo dq si q proportionata in Vae pre actu, & pre pontiq Ddo añ, & no Dog. ∞

Exerq Dditiones le-

quixunt, u alia Vnq pre fice Istituant; 1ª q sint entia q Dpleta essentialit, q si in eent talia, he cent singula-tq, specifq directe in pramento reponibilq; & hac caa accidens nequit-tare Vnq pre subto, q & ens Dpleto, & het suag qui, Dtrq. 2ª q sint pre ordinata pmq pre actu, & pre pontiq, & Deo dug tq subthale dvbaxatq, Dq, ignis, & labidis Vnq pre. Istituere nequeunt, q let sint entia subthalit Dpleta, hoc in subtq requisit ad ibilitas Istituentiq. 3ª deniq Ddico, q ad dog pramentq pneant, no si spectant ad diversa pramenta, tq q bo hebunt diversas naas de tractar in specie pramentali, & salq, altenq, Uoxq ita se hebit, q exit accidens, Dpre q sub thale. Cetera sint accidentia, q libet enq accidens & ens Dpletq in suo ordine. ∞

Ha hanc doc-

trinq irrugit Palanco: si mia phet propia existia de vete & ens in actu Dpleto: q nulae Soluo. Pas: ens, q ad sug existiq in diget aliquo ase dirto, & ens Dpletq: y si mia fa quadet propia existia, in diget aliquo ase dirto ad existendq: q &c. = Resp. nando añs: ad probaonq, no etiganti, q pao entis Dpleti in Atarineo qin-dugeat alio ase dirto ad existendq, si rineo q in & ena sit actus pre, & pontia ordinata ad causandq Vnq in specie Dpleta, hoc & hent mia, & tra Dstantibus propia existia. ∞ = Pro q mia sit ens Dpletq, & & subtha, & subtia & ens Dpletq magnitudinis & Vecta linea pramentali, & similit Dtra =

Ad hoc Replica bis: Hæc sit oratio inabilis ad Instituendum quod re devet ee ℔ subtũ; nec tale, si hæc et existiã propria: quia nulla e solubo. Pmũ si hæc hæret existiã propria, eet Deposita ex hac e existia, ex subto, de accidente. q. d. Pro. Doã: ideo tota subthalẽ e ℔ subtũ fã accidentalis q. d. ponit ex subto Recipiente, de actu informante: q. similit &c. = Resp. ad hæc distinc int essentia, et existiã. Domaz, et nando mz, cuius probationis ans diquo: Ideo &c. quia ex subto Recipiente, de actu informante requisito, et ordinato ad Receptionem alterius actus substialis, de ans; non ordinato ad aliã fã substhalẽ Recipiendo, no ans, de Doã.

Retorqueo argũtũ: Ideo hæc hæc ℔ subtũ q. eet Deposita ex hac, et existia, quia de subto Recipiente, de actu informante; sed ita fã, qua hæc existiã propria, hæc eet Deposita ex fã, et existia: ergo potentia ee passiua mz, Pax hæc Doã: sicut de facto subtũ e in hac et de linea fã, ita de fã ℔ fã e in hac aliã de linea subti Recipientis: g. si Deus subti Recipientis intollit a fã fã actus, ita Deus fã, seu existiã informantis mz intollit ab ipsa fã subti; q. d. ad hoc respeat P. Palanco, et nos ad sua respemus.

Ad hoc inquiescer: existia hæc e ultimus actus eius: q. d. existit e ultimate Dpleta; sed e ultimate Dpleta nequit ulterius Dplexi: g. mia nequit Dplexi p fã. = Resp. dinquendo ans: existia &c. actus excludens pontiã obtiua, Dão; pontiã subtiua, no ans, de eodem modo diquunt ℔ subsecuta; licet ens mia hæc existia, ad hoc Dplexi post p fã, ut pote existia mz e Dpleta, qn Deus instituit detracta specie Dpleta ponibili in præmento, ideo licet sit in ultimo actu intrinseco, seu entitio, qui excludit pontiã obtiua, nihil e in Deo actu fãli p quo explicet pontialis subtiua.

Arg. Primo: Ideo assignat mz ℔ existia pro pia dicta apta, qe subtũ Receptionis fã; sed hæc fão ñ probat: g. mia hæc ñ hæt propria existiã. Pmis: Supposita distinc int essentia, et existiã, essentia mz ℔ e caa mialis, ex qua educit. Deus subtentat eius existia; et pro piori nag ad existiã mia ponit supponit existere: g. potentia mia ee caa mialis fã, quæ possuponat existere ante ipsa. = Dã. Ideo mia hæc existiã, est per se ipsa, et independenter apta diquat anihilo; si diquit essentia ab existia e dicta anihilo fã ñ existit per se ipsa, ñ existiã dicta: g. licet mia ut dicta ab existia fã diquat anihilo, potest p fã existere.

Resp. Dão maz, et nando mz, cuius probationis maz diquo: mia e caa mialis ex qua &c. tq. qua q. ordinata ad coartandã mia in ordine ad Receptionem, et educens alia existiã ay, Dão, qua ñ ordinata ad hoc, no maz, et de ea mialis, no Doã. Licet ens mia sit caa mialis educitiua, et Receptionis sua existiã, ñ in de requisitum ante existiã posse aliquã fã Recipere ee q. d. pariter apta Dplexi inve, daquate, quia aliud extraneum causare, idest a pariter debet ee caa mialis sua existiã quia aliã fã Recipiat.

Ad 1am Resp. diquendo maz: Ideo &c. ut ipsa diquat anihilo essentiã, no anihilo existiã, Dão maz, prmiã, et no Doã. Data ens distinc essentia ab existia, potent deus et de facto ad mitti signum essentiæ pariter nãa signo existiã, et in pria ui signo sufficient diquit anihilo, qua ig. Rece sit a ponitiã obtiua, si nã ad hoc e fãcile, daquate Deus ad ueniat existia, si soly vadicalit, sicut hoin signo ad ibilitã et vadicalit Resolui, et sustent

UGR Biblioteca Universitaria

dutiu anáa ñ Visibili, at uóné ſa dutiu urq, dly adveniat Visibilar: Vnde ñ requit mia exirtere pexistia tia ſa prius adquirit sibi my exirtij, quo ſtrcit intrinc é, qua Vc ebiat [illegible] aliquo, quę ſtecti. Iyam simy extrinc cy ſadventicij.

Ga dicer: q pert mia ſa exirtere pexistig ſa. Pue doa: Ideo pert alia Ve exirtere paliena subristig q hec dvquit Vv abevensia: q ſi exirtia dvquit Vv abevensia, potexit mia exirtere pexistia ſa. = Respnando doq, dañs probaonir, q nideo pert alia subristere paliena subristig, qa naa dvquit Vv, silla canaa se pexabilu, secus vo exirtia; Det admittamus posse mia ta exirtere pexistig ſa, ñ inde infert, ita de facto Deus gere Xa exigentia naly Very, sicut naa Vegularit londo het propia subristig, etę Divinitus pert subristere paliena, nepe, psonalitę Verbi Divi. Gta: vtq mia ſa ita dependeat a ſa, ú nequeat sine illa ſervari? = Declaratis aliquibus, Xes ponunt, e probant.

§ 3a

VTRV MIA ſa ITA DEPENDEAT A ſA, Ú NEQUEAT sine illa ſERVARI?

ARTVS ſus

DECLARATIS ALIQ, Xes PONUNT, E PROBANTUR.

Pro intelligentia gu notandu é dependia ée 2, vna a prioxi, aposterioxi q alia ſa, q do efectu dependet a sua caa, q caa é nalit prior suo efectu; 2a, qua caa dependet a suo efectu, ſ nec ñ e propia dependia, sed conexio vtriusq; alterius; 3a, q paonu dependent ab eversia prioxi; eversia ab illu dependet aposterioxi. Vtaq, q dependia é 2, vna eversialis, conalis q alia; ſa, qua nec Divinitus pert supplexi, ú dependia, qua hét actio a suo prio, e pao ab eversia: 2a, qua p miraculu supplexi pert, ité sine illo ú dependia accidentis a subia. Vnde q inquirimus, an mia dependeat a eversialis, ú conalis a ſa? ~

In hac Ve 38 Vpexio sentia: ſa defendit, mia ta ita dependere a ſa, ú explicaret ad dictione, q mia sit ab q illa. Ita Anglus D. 1a pare, qe 66a, art 3o quę ones sui sequunt, excepto Banez qui sig menty suu verebú apexit. Alii D. defendes, mia apose dexvari sine ſa a eversimu. 2a, aliquoxu AA, quos refert Argentinus a eversentu, mia ta ñ solu dependere eversialit a ſa, sed nec nalit ú pote sine illa subsistere in 1a Very Creatione. 3a, D. ſ, quę ſd sequenter demostrabo. ~

Sit 1a C: mia ta nequit nalit existere sine aliqua ſa subsitali, e Dni, ita Pue: si mia ta posset nalit ée sine omia ſa, eet pactong alicuiu agentis nalis: sed hoc: q ñ pert existere nalit sine omi ſa; Maor pt, q omis mus existendi nalit deret Deus ei naturg creationem, expellendo Vng ſa alterg intraduone alterius: sed hoc é absurdu; q agens nale ñ intendit pre dertruong alicuius subsig, ú potenaanyquq, intendens ñ malo operat, q eatenus dertruit Vng, quanu intendit aliq producere: gx. ~

UGR Biblioteca Universitaria

Exquo aduertite, q̃ hec nalis coexigentia mis ad fg̃ oris ex Idione nas Vnalis, dexoxne Vniuersis, q̃ta ab Auctore nr̃ instituẽs, ad agentia nalia in coexis patiẽtia fg̃ q̃ alis in mis introducant, qui ordo ab agente nali nequit in vexti.=== Vnde naria Conexio mis fran̄ fundat absolute in indigentia mis, sine xigentia Vniuersi prosus inteq̃te poscentis elementa, de mixta Vuentia, de nouos effectus p̃ uisi studiis generatoris, ide, coexis pendo Vnq̃ fg̃, ad generem alia.

Sit 2o, de fg̃ialiter: mia fra dependet essentialiter a fg̃a ac p̃ doctis per Diuinitus ab onis fg̃a separari, de separata existere. Est D. in 2o dist. 1. q. 2. para. Respo. quia sequitur ones rem dici pulis, et esse ones res uti, de extra Barnes de Soto. Pux Vae D: one absoluti p̃ius nã alio absoluto dabillo vr dicty per se sine de actione de seruari sine alio absoluto posteriori, sed mia fra aliq absoluty p̃ius fra, ab illa q. vr dicty: q. Diuinitus per de seruari sine oni fra subthali. Pux maor: q. absoluty n̄ per dicere ons nisi ad eius caar; sed fra sit posterior, nequit esse caa absoluti mis: q.k.

Respet Palanco ad hanc eficacez Vaz: mia fra est absoluty p̃ius fra prioritate essendi, n̄ uo prioritate existendi, q. mia fra n̄ praecedit, n̄ existens ante fg̃, sed tue prior in ponha pariua ad essendum media ipsa fra; Vnde n̄ existens in actu 2o, essentialiter ab illa dependet. Sed per quã q. pluries hec Vespio z pugnata est sic in argo: q. mia fra proprie ad fg̃ n̄ e in actu existis: ex Vi Vespe nonis tenent de dere: q. fra est ducta ex illa est Creata. Pro 2o: illa entia est Creata, que ad suis produ ons nihil existens p̃s supponit, sed mia fra p̃s supponit existens ante fra: q.k.

Pux 2o: q. q. Deus p̃t fare mediantibus cais 2is p̃t fare de soly: Deus supposita eorum opinione facit q. mia existat de fra que est caa 2a: q. potest per se soly fare, q. existat sine fra.= Respet Palanco mag̃ce vg̃ limitatione respe, Deus posse fare de soly q. facit mediante caa 2a efficiente n̄ uo posse fare de solo, q. facit mediante caa 2a fralis, de fra Vespti mis sit caa fralis in potest sine illa fare, q. mia existat, ita de solo posit fare q. caa efficiens facit.

Sed 2o: etiã si fra sit caa fralis Vespti mis, fg̃ p̃t Deus subtrahere eius efectum in linea existendi: q.k. Pari: etiã si p̃s ens ia quãtis sit caa fralis Vespti accidentis mialis, fg̃ X ones res posunt aquate se separari, de esse p̃s ens ia alis mis, quas Deus tali bueret dicty a p̃s ens ia, qualiter aquate: q.k. Da 2o: etiã si fra sit talis caa, fg̃ p̃t aliqua mia existere sine alio existo dicty a fra: existentia p̃s in caa fralis mis. Pari: mia humanitatis Christi Dñi existit xata sine existo Verbi Dei, quo evalde diuersa ab existentia fg̃; sed fra tunc ne caa fralis Vespti mis: etiã si mia sit tenet Vespio.

Vmo Pux Vae mea Vidari eficaci: Mag̃ de pentia dicit fra actualis subto quam mia fra, sed fra actualis p̃t sine subto de seruari, ut p̃t in Sacramento Eucharistie: q. mia fra potest Vae potest ee sine fra. Pux maor: mag̃ de pentia dicit posterius Vespti sui p̃ioris, quo p̃ius Vespti sui posterioris; sed accidens e posterius subto, de in ipso subiecto, mia fra e prior fra subthali, de illa educat, de in ipsa subtenet, de recipiat: q.k.=Pux illa maor 2o: fra actualis de finit per hanc entiã in subto: sed mia fra est de pendentia actualis fra, sed ens subty, exquo aliq fit de esse, de in eo accidens, ut color: q.k.

UGR Biblioteca Universitaria

Respōnſ. ꝺ Tiſpū Palanco, mūū depēdere accidēs in exiſtendo a ſubto, qua mīg 3 ſpā; g lēt 3 ſtq̄ exiſtat ꝑ exiſtīg alīeng, tq̄ accidēs ꝺ ſit actus ẽ mediate capax exiſtendi, mia vo ꝺ ſit puxa potīa nīe capax exiſtendi nīſi mediante ſpā, g exiſtīa ẽ actus 2us, ſpā a actus 1us qui deuet actg 2g ꝓcedere. = ꝺ 2a lēt acciděs ſit de linea actus nīe mediate capax exiſtīg: gn tenet. Soluo. Pāri: lēt acciděs ſit de linea actus puūs intelligit mīg exiſtere lēt ſpā, qua accidēs exiſtere: gr. Pāri: puūs intelligit ſubtg alīcuius tg exiſtere, qua intelligat ipſa ſpā max ime actalīs; ſ. Xa tas mia in forma ta ſpa ẽ ſubtg accidentīs: gr. ag tatg. Solu.

ARTUS 2us

ARGUTATARUM SOLVUNT.

Arg 1o: ꝺ a 3a X3: eatenus anima valīs potexit ꝺ ſeruari nālit ſine Corpore g ipſa ex ſe hēt ſua exiſtīa, et ſubſiſtīa partīalg: ſ mia 1a ex ſe etiā hēt ſua exiſtīa, et ſubſiſtīa partīalg: g mia 1a potexit nālit eē ſine ſpā. = Reſp. ad virguendo mās: eatenus ex ꝓce, g ipſa ex ſe hēt ſua exiſtīa &c. no: ꝓt hoc, ꝺg agens nale nꝑoſit illg vnire alteri Corpori, ꝺ domās: mia ens 1a nālit, ſeu in oxīe ad agens nale talit ſe hēt, u ſi agens excludat abſolla aliqua ſpā, alīg inīpa introducere deuet. ∾

ꝺ 2a: g ideo mia 1a nequit nālit ꝺ ſeruari ſine ſpā, a agens expellendo vnā deuet alīa introducere; ſ hoc n, g dat casu, inquo agens nale deſtruat ſpā, quę ꝓducat alīa: gn tenet. Ver poſito. Pmīg: agens nale deſtruit lucē; ẽ tunc ingenexat alīa ſpā: g dat &c. = Reſp. ꝺ 2o ꝺg 3a, e nando mīg, cuius ꝓbaonis ars duplo: agens & alīa ſpā g ẽ deſtruo ꝓ ſubſtraony ꝺcuxus pōtiui, ꝺlo; ꝓ actiong potiuā, nō ars ꝑ ꝺg: lux g deſtruit, g ſubſtrahit ꝺcuxus potiuus, hoc a n ꝺtinguit in ſpā ver ptim mīg, g tunc ꝓactiong potiuā expellit, ẽ nova ſpā generat. ∾

Arg 2o ꝺ a 2a 3a X3: ꝺ ſtruendo eius 1as 3as potiuā: ſubſtā ſinglaxīe g absoluty ꝓxīmna, ꝺ entraxīta aqualibet ſubſiſtā: ſ ſubſtā ſinglaxīs nequit ꝺ ſeruari ſine aliqua ſubſiſtā: g etiā, ſi mia 1a ſit g absoluty ꝓxīmna ſpā nequit ſine illa ꝺ ſeruari. Dem: mia, ꝺ ſpā ſ. ꝓ ꝓioxer toto ꝺtīg g vr abillo; ſ tales partes nequeunt eē ſine illo: gr. = ꝺ: actio ẽ ꝓioz efectu, vr ꝺtā abillo; ſ nequit eē ſine efectu: gr. = Reſp. ad arguty g ſ ſubſtā ꝺtinēn potiuo, u attixmant plures Theologi, Matuo Citati, nando ſubtā, ſinglaxīs n posse eē ſine oni ſubſtā, utenent aliquī, ꝺ propt hoc nālit ꝺ ſ. in potiuo ꝺtinere g, requiret posse ꝓcedere, ẽ ꝺ seruari nāg, ſine ſubſtā. ∾

Sīvo teneat ſubſiſtā ꝺtinere in nālivo, dicendo g ꝓcedere ab ag de extīo potiuo vr ꝺtō, n vo de illo, quoxy vny sit potiuo ꝺ attexy nālivo; nec enī ꝓ pōe n ad virgunt, ſ. ſ. n ig. Ad 2m dico, g pares ꝺpoſiti, u absolute ſyti ꝓsunt exiſtere ab q toto, n vo u ꝺtīe g u ſic ꝺſiderant ſub relatione vnionis, de causalitīs activg ex qua ꝺpoſity quomō n ſ. absolute, ſ. relativē, ꝺ scīne mixy g ꝓsintēē ſine toto, ſicut Pūr absolute pōtest eē ſine illo, et ſi u stat ſub paternīte n pōit exiſtere ſine illo. = Ad 3am. nō mās, g ſupposita dicemus, actio, ẽ ꝑao ꝺ int relatione ꝺrequunt extra ig posita, et ꝺ ꝓcedere ex efecty, n eēt ꝺ nos, qui lomur de absoluto, ẽ nō de relativo.

UGR Biblioteca Universitaria

Vnde ut bene advertit Martinus ex Aquito, pão S. D. debet intelligi de absoluto priori
vr dirto, q nec hēt vlg mi Reptu eius, nec dionis nali ipsy frequenti nesite absoluta pro eius
seruaone: sed de absoluto priori vr dirto, q ipsy Ag, ace in Persona, dequit p nali dimanaong
abeo abrg actione extinca agentis, ut se hent quo q accidentia pro dam seruaone subste dente
quo q, quas aliqui apellant modales in orne actus, quazu si mi Conales: d vo fran frequat ad
mig p nali emanaong, spactione extinca agentis, inde e, q sine illa pet mia existere.

Arg 3o Pego: si
mia existeret sine pa eet ens in actu, nec et ens in actu; sed hoc s plicat: ge q sine pa exirtat. P mas:
tunc mia eet in actu exito, ut suponit, d in eet in actu nali, d caret oni pa, aquatoty e actu-
ale parti pat: q x. = Resp dr quendo maj: eet, d nec et ens in actu entivo, no maj; eet in actu enti-
vo, d sine actu nali, do e hoc pet ad probaong: tunc ens mig deperet pa, quia e actus nalis plen
pontig subtiva mig ntg illi deperet actus entivus, seu existi alis, qui pontig obtiva actuat, ut se piu
dictum e, qui quidq actus sit in diversa linea, d ideo nd dicunt.

Ad diar: Deus nequit supplere efectu cas
sali: sed mia in existendo dependet a pa in genere cas sali: q nequit a Deo d existere sine illa:
Ad: si aliquando se het, ut dispono essentialis ad alterius receptionem, s plicat q subtig hanc pg rec piat,
qui pg, ut ponat hec pa disponens: sed pa e d dio essentialis, ut mia sit capax existendi: q s plicat q
existat mia absq pa. Pet maior: q si diafaneitas in pg cedit, ace in recipit lucem, et si quando in pu-
cedit in Corpore, vt red in Vecipere et Colorem, qui petunt essentialit quate, pa qua pa dis ponente.

Resp 3do maj:
d dr quendo mig: sed mia de cag sali extinca d do; intrinca, no mig in mod suposity q d mia sit
s plex in linea pa, nequit pa d tuae q ens arguit: probate, Deus in ponere mig informare sine pa, aut
reddere existity sine existia, ac probat, existig mig provenire a pa, q patet, ut satis e demostraty.
Ad 1am, do maj e no mig, ut pote potius mia e dispono pa existat de xilla educat, et in illa recipiat, pa qua gin Va caa mali, q in accidit in pa Reptu mig.

Arg 4o: ordo essentis e durius ab orne existig sed ute st po-
steriorem illo in dispensabilit: sed pa e actus primus ad orne esse: q pa debet ee prior in mia, qua
uta existat, e doent pilla exutit. Demy: actus 2us essentialis suponit 1um: sed pa e actus 1us, et mia
actus 2us: q prius pa in mia, qua existia. = Resp do maj, e dr quendo mig: sed pa & essentis dispo-
nti, do: essentig mig, no mig, d dog: pa in dponit mig, sed dponity: e ideo ne de essentia mig sty dponi;
ad reliqua, do maj e no mig, q mia hēt oty suu esse, i de, actu 3 mo dependent a pa, ut satis dictum.

Arg Vltmo: si alig
id mai vny tanto miur st separabilia: sed mia et pa. st mai vny quq subtq, et pão q mia, et pa faciunt
vny pse essentialit, pão vo, d subtq nc vny in faciunt: q sic Dei pontq nequeunt subtq et pão separari,
nec mia a pa. = Resp nando suponity maij, q mia, et pa non st vny, et faciunt vny pse, dponity subtq
vo d pão st vny, q st vrde: Vnde ad rumum pet dr, q mia, et pa st vny vnite vnianis pus vnite identis,
et sic ut supponit separari pão alubio, potexit mia separari a pa.

UGR Biblioteca Universitaria

Ex dictis Colligetis, q̃ ꝓ mia lis pt existere separata ꝑ Dei pntiã amia; sicẽ, ãcidentia posunt a subto separari, ũ pt in Eucharistia, quãto mai ꝓ a subtali, que nobilioz entis, dexitig het, nec obstat, si dica, Dpho, q̃ ꝓ a se het Xpti mis, sicut simitas adnata; z̃ pobilee, simitis ponit extra natã, q̃ etiã ꝓ a eet extra mig; in obstat, inquam, q̃ Xpho, q̃ e nalit z̃ pobilee etiã supnalit, q̃ iudicauit, Deu nil posse fare, nisi mediante caa 2ª, Dmia heat aliquã causalitis Xpti ꝓ fis, ne mixy, q̃ ipse narat, ꝓ a posse existere sine mia; nos vo alit̃ dicimus, Dideo nãmus paxitis de nalo. ∾

Etig Colligetis, q̃ let mia 1ª ponit Dexuaõi ab iq̃oni ꝓ a tq subtali, quã acitali absoluta de posse absoluto Dei; z̃ n ponit supnalit̃ ee sine aliq̃ fis Vel Nativis, q̃ ponit Corpoza de uet ee nsia lit̃ here partes facientes Dparionis integrales, quas sit mediante Vnione, etiã si reducat ad puncta, q̃ talia min existendi n tollit ordinẽ, quas hent tales partes in ꝑ ꝑ sit in quãte Corpoza Christi Dni in Eucharistia, cuius partes etiã si sint Dpenetrate, ꝛ ee nuant suũ ordinẽ, ũ pote capudin ẽ Vnitas z̃ mediate predibus, nec pedes z̃ mediate Vniti manibus, ones partes si z̃ mediate Vnitas suis z̃ mediatis partibus.

Ꝺ dub pro Dpleta huius 9ũ nota, an mia, sep̃arata ea ꝓ a indigeat ad sui Dexuaõis maõi Dei deuxu: Resp̃ nativa; q̃ Dexuaõ ẽ Dinuata produõ Ꝺ; Ꝺ produõ mis ẽ indepẽs ab ea, ũ pote actiõ Creativa, ũ dictum ẽ: q̃ deuxus, qua Deus Dexuat mig separata ab ea, ẽ indepẽs ab ipsa ea, ẽ Dcirit ids in Ste Dunctionis, ac separaonis. Demy: Solũ hunc nouus deuxus declarat, ũ aliq̃ Ver Dexuet, q̃ de fecit aliq̃ illius vera causa, qua in ea Ve influit, ꝺ ea ne caa Ve influens in ee mis; q̃ let dicit ea, n requirit nouus deuxus Dei ad mig Dexuaõis.

Dices 2ª deuxus supnalis ẽ dictus a deuxu nali; z̃ mia sine ea supnalit̃ Dexuaret: q̃ indigeret maõi Dei deuxu. = Resp̃, talis deuxus fore supnalis qua admu, n q̃ ad subtiã, quã quidẽ supnalitas ataret in separaone ea; a mia, n vo ea in Dexuaõne mis, sicut deg bulao Christi Dni subaquare erat supnalis, n q̃ a desse nouus deuxus Xpti ponti loco motivus, hec enim erat ei uis z̃ vaii Ꝺ deg bulaone subtenta, z̃ supnalas Ꝺ tebatur in solidaõne aquarum, ũ in alleviaone Corporis Christi Dni, in quo stat supnalas q̃ ad mu, n q̃ ad subtiã. q̃ 4ª: Vtrũ pontia subtiva mis, sit de eius ensia? arti 1ũ = notatis aliquibus, dicitur ꝓ Xpo resolvit?

q 4ª

VTRV PONTIA SVBTIVA MIE, SIT DE EIVS ENSIA?

ARTVS 1us

NOTATIS ALIQ, us DIFICVLTAS R Xpo RESOLVIT. ∾

∾ Notandũ ẽ pro intellia q̃, q̃ pontia subtiva mis 3ũ pt accipi; 1º pro facultate ad recipienda ꝓa; 2º pro dispositionibus, q̃ mia ad ponit ad recipiandã potiũ ꝓa ignis, qua aqua ũ Calidita Siccitas; 3º denig, pro Vellaone mensurabilitis, qua anexa het onis pontia Xpti sui actus. Vnde dicitur

UGR Biblioteca Universitaria

procedit de 1ª potía subtiva; nq ab hac mia 1ª denomat pns Vecibere pza, nvo de 2ª, 3ª, in della, q se parabilis é nec de ista, q dicit Vellao nequit ee de essia mis, quę é ens absolutu. Et arignant, tale potiq ee de essia mis; alius vo ea accidens; nos q dicim Vl. sentimus, ee pao ng Vr identifatq dmia 1ª. ℣

Sit 1ª X: potia subtiva mis nec é accidens, nec essia Et pao mis. Pz q ad 3 partq: nis multiplicanda entia absgnerite; sz nulla é nevar ponendi potiq subtiva mis, accidens Vr dicty abilla: q potia &c. Pmis: si alia ee et nevar, maxime, u pillicd Vecibere et mia 1ª pza: q nec nulla é: q&c. Pomis: umia 1ª suposita ea ry obione Vecipiat tale potiq subtiva, q indiget alio accidenti sin ipsa z mediate Vecipiet: q similit &c. Amé é 2m ipos; Doa é evidens, Dlegitime Vllata a parte. Doent potia subtiva mis né accidens Vr dicty. ℣

2a vo pars Pz a parte: eo dmo philosoph handy é de potia paiva mis, ac dicendy é de activa; sz nullus usq nunc dixit potiq activa, vq, intis ee de Ptu quiditivo, de essiali hoc: q similit dicendy é de potia subtiva mis. = Pz: quiditas mis Rz 2m se Vlderata é entia omino absoluta 2m ee; atq ui potia subtiva mis, het nazio Conexa Vellaoni q potia dicit Vellaoni adacty: q tali potia nequit ee de quidite mis Rz, Vnde optime Collegit 2a pars, q sine accidente Vr dicty, nec ullius é de essia mis: q a sufficiente partiy enumeratione eiusdem pao. ℣

Ex quo pro 2ª X dico: q tale, de quo Dctiuy mis Rz é potia subtiva Vadicalis, seu fundalis sita ad pza, de Pz bene: Illud é tale de quo Dctiuy mis Rz, q Dintelligit, Vel ucet in ipsa; q talis é potia subtiva fundalis, seu Vadicalis sita: q&c. Pmis: nulla alia potia Antecedit potiq Vadicale, et fundale; q hac intellecta intelligit Rz subty dicty ab oni in ipso, sicuti q q ui abilla potia pza limanet, de propia eius pao; sid, a quo potia dimanat é Rz Dctiuy sui: q&c. ad 2os Ve plicq solvunt.

ARTUS 2us

REPLICE, SOLVUNT

Ad 1m q 3 partq Rz X: phus posuit potias males agendi de patiendi in 2a specie qualitis: potia mis é potia patiendi, q é quala, Doent accidens = Dicit talis potia é, de parabilis amia: q é accidens Vel ptum mis: Pars: adveniente pza in mia perit eius potia, q mia in het potiq ad pza, qua actuati: q&c. = Ad 2m de quucho do mis: phus de patiendi sitas pro agilite, et facilite in 2a specie qualitis, Ddo sitas pro vi q agendi, et patiendi, et deva mixi in eodem sensu, no doq: Het ens potia mis sit nalis, Rz ne nalis potia sita pro agilite, et facilite ad agendy; sé potia nalis accepta pro Vi, et facultate patiendi quomo in distinxit 2a specis qualitis, Dicit Vr subtia, et mis 1a Dctiua essia. ℣

Ad Dum dicquo anis talis de amia 2m id q dicit de Conotato, Ddo ans; 2m id, q fa dicit, no ans, et Ddq. Et dquo ans pro baonis ea de distinc. potia q mis é activa ad eius actus pzs Vecipiendas, et hec in perit adveniente pza, q tunc mia in fedit mepta, et potius perficit q fa ne activa Corruptiva pzs dictę potiq, sé eius perfectio, conotive vo dicit

UGR Biblioteca Universitaria

priuáons, quę d Recedat a mía aduenientę tía, ideo dicit sepaxari, e pexire, in quo sensu intelligendu é
Aberroes dicens, q actus, e pontía oponunt inter se, hocé, conotiue, n vóté. ☙

Arg 2° 3ª 2ª 3 parte 12 X: phús pe vocat
míą pontíą, e pre pontíą, e tią actu, e pre actu: ę tía é esensialit actus: q mía exit esenciálit pontía:=
Resp° phús, soly velle tals pontíą, ú actuadins eé Conals propats míą: Vnde ly pre oponit p accidens: q tía
pontíą e actus respectu míą e tią ę esensialia, e pre in 2° mó dicendi, ú poté vé propate eoxy: ú demiq a pel-
lat pontíą pre, e actu pre, q ex illo resultat totu pre, quale n resultat ex subtó, e accidenti. Recobtat, si dicat, q
pontía, e actus prant in recto demía, e tía, e tią in abtracto dicendo: mía é pontía, tía é actus; sicut hec
alueđo é Cloxi quit in 1° mo. ☙

Robtat, in qua, q tales praones sit locutiones z propię, na in dcetis a citalibus tq absolutis,
qua relliatiuis, multa practa enunciant in recto de subtis, d'n dfi ciunt praones sit mi, vg, hec locus é suppli-
es: ignis é caa calozis, quazy sensuré, locus é receptus stinentię actus ad locatę fundatur in receptiue: ignis é
subtis fundans relliaons cas ad calozy: sic simili hr dicit: mía é pontía: tía é actus: sensus eazy é: mía é su-
btis fundans relliaons pontis, et tía relliaons actus. Demq: ipse phús pluries loquit mo londi in obliquo, vocans
míą ens in pontía, e tią ens in actu. ☙

Arg 3° 3ª 2ª gdę parte: id, sine quo res nequit intelligi é de cius esencia tóta: s mía ę
quatę dg abtracta nequit intelligi, quę dei piat, ú pontía recepliua tazy: q pontía receptiua é de esencia mis.=
Resp° duquinda mą: id & ipsu pure quitivo, d dom; quiete vo, nom; d in hoc sensu dig quo mis, e no dog mia
g prostituto nequit cognosci in oxie ad tią, quazc de illa loquens phús detit ú pontía: Vnde esencialit nec
é Capax, nec in ca pax, nec é pax, nec n pax, nec pontía, nec z pontía, q in pee neutzy ex his pzatis é natę é d-
mixe tę, stis radicalit. ☙

Arg 4° mía esencialit é ens z Dpletę: q esencialit petit Dplexi; s petit Dplexi p mis
pontię paiuę: q esencialit é pontía paiua.= Resp d do Dentis mema, d dig. mis subsyta: s petit &
pontis radicalis, d dom; tzalis, nom; d dog. mia enis in 1° adhuc ant ad pontią é ens z Dpletę, d
petit esencialit Dplexi, n p mis pontis paiuę tę, s p mis prii exigitiui, aquo talis pontía natę é pu-
lulaxi. Vnde in illo 1° signo z Dpletionis mis ne tę ipsa pontía la q hę é relliao, s é prię exigitiuę po-
ntia litis tzalis. ☙

Arg V mio 3ª 2ª 3 X: si pontía radicalis éet de esencia mis, ig mía éet in pontía ad hanc
pontią ase dutą, d sic in infinitis: g stando q in alią pontía, quę sit de esencia mis.= Resp nando sequę-
la anti, q pontía pequalo mię é vria, d mią, sue entis realis mis, d nichil ponit ee in pontia
ad se ipsa, ideo n ponit dici, q mía sit in pontia ad pontią tę sicut. Quazc sic in tota argutia: in infinis, e
Volatis si pontis anima: g anima é in pontia ad infinitis, d Volatis d Pucrus ad aliar, d sic in infinitis: g
anima debitur esencialit q pontias infinitis, d Volatis, q ré dicendo: g intenet argutia. a pendix cinquo
aliqua duvia de pontia mis exaxant. ☙

APENDIX

UNIVERSITAT DE GRANADA

UGR Biblioteca Universitaria

IN QUO ALIQUA DUVA DE PONTIA MIE EXARANT.

Dubt: Vtrũ pontia subtiua míę ad ſtiã Vecipiendas ſit Vna, vel multiplex? Reſpõ, ee Vnica: ꝺ é Dnus DS. in 1o, dict 3a, ge 1a intuite dicente: míą ſubqua dq; tą nãli quiescere, q̃ hẽt inde tẽdere tanq̃ ad qua dq. Exquo ſequit ſic Vão protiua: Si Cuilibet tą propia Coxer peret pontia, seu inclinaõ míą, que libet inclinaõ eẽt detrata, ng in elinaõ, p qua in clinaret ad tą aqua, in deservire tad tą aquę; hoc ne dicendy q̃ in hoc vna ſuſtit inclinaõ ad plures gradus videndi, & ſimiliter ingraui ad plures decentur; q̃ ſimiliter in míą Vnica ſuſtet pontia &c.

Sity pontia ſumit pro diſpoſitõe ad tą, vñ gtot ſũt pontę, quot tą, q̃ tot diſpontia Dicit míę, quanus p accidentia diſponit ad certa tą; & diſpoſitones ſunt multę pro Variaõne tą xy: g̃ tą pontę: Imo Caeqdq; numo tą pẽt haẽre plures pontias Vr dicta, ng totiẽr ponit in míą talis pontia, quotiẽr eadq; numo tą de novo pẽt in míą inducj; ſicut ne D. S. in 4o, dict 43a, ge 3a, parat ad illa q̃, ita loquens; tot ſũt pontę in míą, quot ſũt tą Vecepti bile; ſity dicte Specie, numo in precetor, ab eadq; tą, ſi tot quotiẽr illa tą pẽt inducj ng pe, alia, dalia, 2mq exat alia, dalia inducibilis in eadq; míą. Vnde Clare loquit de pontia producpoſitone ryta.

Dubt: Vtrũ pontia ſubsceptiua tą xy, dr quat ad pontia ſubtentiua eadem xy. Reſpõ natiue ꝺ D. Martinꝰ Sante probaõ ng notate, q̃ míą in ſoly Vecipibili pari Coxer ptile, ſed tą ſubtentat illam, q̃ facit eam a nima Valj, & hoc de ſua pontia in educat, ideo nihil ẽt in illa Vecipiat in dependet ab illa in fluxu, & deservant q̃ exat naẽ, in ſubtentaret. quo ſupoſito ſic ſuadet R: Mãr pontię in tollit ex qualibet actu dr tine, ſ. ſoly ex dr tine actu aquatoxy; & Vecipio ꝺ de pontia, Dnus de pontia, ſẽt ſint actus dr tine, in ſ. aquati: q̃ ad ꝙ pontia ſubtentiua, & Vecepti va. Maoꝛ pẽt ex dictis in meta loquente de signo in fluente dr tine tą aly. Mioꝛ etiã pẽt q̃ decimus pontia ſubtentiua accipit pontia Vecepti va in aquata, aquate vo ſuppoſit ſubtentiaoꝛ & Vecepti oꝛ.

Dicit ꝺ P. Martinꝰ: ſubtentatiue Vecepti Vr dr quinti, q̃ é pontia ſubtentiua, & Vecepti va. Reſpõ ꝺ ad rationꝺ nando do q̃ in exqua dq dr tine actu xy q̃ dr tio, ſity ſi dicty é ex dr tine actu aquatoxy, in pẽt in Volate producente actu Specie dr tor, nepe amoꝛ, Dodij, dtg in xy q̃ in Volate 2 pontia, dn alia Vai, nisi q̃ amoꝛ, Dodij in ſ. aquati actu Vecepti va pontij Volitiuę; & similiter a sensu, & decentur in eodq; istui in arguunt 2 pontia pro tadq; Vai; ꝺ ad ſubtentatiue Vecepti o in ſint aquati actu Vecepti pontij mij 2 p devent dr quere pontia ſubtentiua & Vecepti va.

Dubt: Vtrũ tą Vecipiat in míą, in ſubto q̃ anuo in ſubto quo? Reſpõ q̃ Vecipit in míą, in ſubto q̃, dn in ſu pontia, in ſubto quo. Vaõe q̃ ex mia dtą ſẽt Vny re, ſuo ex pontia mij, dtą, ita, q̃ actus mij in ſuo pontij; q̃ Vecipit in míą in ſubto q̃ dn in ſu pontia in ſubto quo; Hec obstat, ſ. dicẽs q̃ intelleo Vecipibile in intij in ſubto q̃ in ſuo in anima; & Doctor dicendy de mia, dn ſu pontia. Vel at, inquq, q̃ in hẽt é actu vanimy, in tuis, ideo in pro Vecipit ẽ mediate; tą vo é actus pre mij, ideo in pra ẽ mediate Vecipibile q̃.

UGR Biblioteca Universitaria

Dub ultimo: an pontia mis ad frās sit nalis, ꝙ neutra? Pro soluone duplex notate ꝙ pontia mis, ꝙ pasce ad agen. divit in nalis, ꝙ sup nalis: 1a ein oone ad agen nalit frs inductiue; 2a vo in oone ad agen. sup nalit frs inductiue; sic ad pasce ad frs divit in nalis violenta, ꝙ neutra; 1a e, ꝙ do pary nalit ad frs inclinat; 2a do frae da inclinaons subti; 3a e, ꝙ do pary inclmat ad frs, nec ad eius oppositu. Rursus pontia nalis 2 ngs pe detrata, ꝙ vny detrat ad vnytu vg grave addeory; dalia indetrata, ꝙ qua vny indetrate in clinat ad plura, ut Volat ad amore, do diu.

Pontia ad neutra 2a sumi pest, ꝙ nomo quanus exclu-ditons inclinaons, do ponit cui dq detraoni, din clinaoni, dicta dicit rigorosa pontia neutra; alio mo u ponit in clinaoni detrate ty, ꝙ hec ne rigorosa pontia neutra, ut Coin cibit nalis in detrata. hic notatis dico breuit: mia 1a in het pontiq detrata ad quq, ꝙ frs, ꝙ indetrata, seu neutrq lato mo sytq: Quo ad 1a parte ꝙ expresa D. citatis parat 1o huius apendicis, Vbi in veni-etis clarg eius mente; dic quadam pontia nalis detrata ꝙ violenta, ꝙ in dequit frs, ad quq detrate in clinat, ut pet in graui: dy ꝙ luxy; Sed mia 2a dnulla detrata pa ꝙ in stu violento: ꝙ in inclinat nalis detrata, ad quq libet frs.

2a vo pary ngs pe, ꝙ sit in detrata, seu neutra lato mo syta ꝙ etiq D. citatis, Detiq sua del, ꝙ pontia mis ad frs ne violenta, alias in nexet in clinaons ad frs, ꝙ ꝙ apete fa sup nec aliunde ꝙ neutra propie ꝙ rigorose loqdo, ꝙ pontia neutra rigorose syta nat in clinaons, seu pro-pensions ad frs do ponit nalit q detrate, quq indetrate, ꝙ prescindit 23 naons ngs pe, in clinaoni ad frs, ꝙ repugnis Conotando mexq Capacite in subto: ꝙ vltat, ut talis pontia sit nalis in detrata, seu neutra lato mo syta. Ca hoc plura Vide bitis ꝙ sequenti.

Pro plenioꝛi intellia notate, ꝙ frs, specifat nalis pontiq mis, nu, suponit, ꝙ plit, ꝙ sic ꝙ pasce tendere in frs, dm Vac eam, specifice; sic suponit absolute pro Vac generica, ꝙ specifica Vacq, ꝙ frs dm onus graduꝝ pfectiua rus, sic ens, ꝙ salvat ex tha parte, ꝙ in clinet nsolus ad Vacq dms frs, ꝙ tiq ad Vaculare; ꝙ ex alia, ꝙ del vny pre obtu, rectus specitiue talis pontis. Vnde nsolus apetit frs in dm, ꝙ hanc, ꝙ illa, ꝙ species frs; ꝙ ad gradus vel nodi-vidualer, ꝙ dicendu, sit pet fiet. = 3a = quomo mia 1a apetat frs substrales artus = suponit alia ꝙ Ymens aperit.

Ꝙ 3a

QUOMODO MIA 1a APETAT FRĀS SUBSTIĀLES. ARTUS sus

SUPOSITIS ALIQUIBUS RES MENS APERITUR.

ꝙ pzeuer, quq sub alii talis solet pro poni, ngs pe, vt ay mia 1a apetat frās ꝙ ad gradu rge-nerales, specifice, & indi vidualer, ꝙ vny suponit, & aliud inquirit. Suponitur ergo, ꝙ mia apetat frs, & merito ꝙ dixit phus lib. 1o phicoꝝ, sicut turpe apetit pulcꝝ, & sic ut femina Vixy,

UGR Biblioteca Universitaria

ista mia apetit p̃as. Vnde apetitus, dpontia nalium ig in ee, diferunt, in eo q̃ ee ptus
unet p̃as actus dicit pontia nalis, du net p̃as boni ntis; dicit apetitus, qui sic defit in
clinao, seu propensio qua dg in by, ibi: Dniens, Vnde qz dixerimus de pontia mia, ut patet
mit de apetitue dicendg.

Exquo apetitus ez elicitus vmus, nat⁹ qualis. Elicitus, seu intro nalis ez actus
petendi tendens in by a pgrino, qd by, si fuerit a pgrino, abintu, dicit Valis, dne pcu-
sus dicit sensitivus, apellat pelicitus, ab alia pontia apetiua producit, huiqz petitus
solu in Viventibus sensitivis dg Valibus Veperit. Qz, seu nalis ee inclinao nalis Cuiuslibet
rei ad sua propia p̃fecons insita ab autore nat; Dhec etig Veperit in Vebus in animatis, ut inclu-
nao grauis ad deorsu, Dleuis ad hursu. ~

Apetitus, elicitus ex se Vepicit by conale, Dsic dicit Damor, si ad tale by ea-
bens, petitus ca illy ez desiderium, si it pgrens, dicit Dplacentia; quadig, Ddelectao. Vnde
tomus de apetitu elicito, finato, dequo etia pet dici, q̃ sit amor desiderium, Dplacentia,
si eng mia Vepicit p̃as abstracte, a parte rei nr talis apetitus dicit Damor, si vo Conetet pore-
sons fre dicit Dplacentia, Dsic privacons dicit desiderium; quo sensu pluer parum tee apeti-
tus in mia, ut de eius pontia dictu ez.

Qm Scitis sensus q̃ ez quoniam mia p̃as apetat? Ad q Vepet dr sa
T: mia sa apetit p̃as nalit in detrate q̃ ad gradu generacons, Dspecies; si vo quo ad individua.
Puta q̃ ad 1m partz: mia sa ez in pontia nalis ad sua propia p̃fecons; sta q̃ ad gradu generacons, si mig
fecones sg mia sa generacons. Maoz ez Certa; mioz ez Certissima, Dea in fert. q̃ illa nalis, ee in detrac
apetat, ig satis obstencule ez dubio anti; mediato. ~

Puta q̃ ad 2m partz: ne pc q mia apetit p̃as q̃ad gradu, specie
tu, p̃as ad solu q̃ ad gradu generacu, sta q̃ species a p̃fecons: si mia sa apetit p̃as q̃ ad eius p̃fecon: q̃.
Puta mabz q̃ ad 2m partz: Illud, q̃ addit p̃fecons alicui, hit ui se p̃fecons; si dita species addit p̃-
fecons genis: q̃ 2m gradu species ez p̃fecons. = Dic: Exco, q intus dicit nalis ad ens in dni, Probat. (inclinacons)
D: nalis inclinat ad cognione Claza Dei; q̃ quotis alia inclinat ad aliqua p̃fecons in dni, sta
in particulari inclinat.

Denig: Puta q̃ ad 3m partz: Ideo mia sa apetit p̃as 2m gradu, specie, q dita spe-
cies addit p̃fecons genis; si dita in dividualis n addit p̃fecons specifice: q mia sa ez a petibe. Puta mi-
or: q̃n dicit potua p̃fecons, nequit addere p̃fecons; si p̃as 2m gradu individuales si dicit potua
p̃fecons q̃ 2m tales gradu a ens in quatu: q̃x. = Dic: p̃fecs ex Diuo Anselmo ez illa que in quo libet ente ipsa melior ez ipsa quam ipsa; si ee melius, mia here hanc p̃as ignis, Dg, quia alia: q̃ p̃as 2m gra-
du individuales ne p̃fecons mi, Doctr illa n apetit. ~ Patet ad hoc 2m, q̃ nat p̃fecons dita individualis
Vepitu mat: pt dicta, pnez hetalique gradu, lt minimum, qui subtat p̃fecons mis, qui ee ens: p̃fectissimu. ~

fol 2 X

UGR Biblioteca Universitaria

Sit 2a X: mía 1a apetit trá destructa, dino bilioze, dug é subnobilióri. hec X q ad 3g
parte é Vo. in te, dict 1a, ge 3a, sante probanda notate, apetitu mg tálem mí posse Verpricere tra
Vemotrime, Vemote, Vprome: 1mo é pura Capacitas mg ad trg sine dispositionibus sine agente, q
posit eg in mía in tuducere; 2mo ipsa capacitas sine dispositionibus ad trg, qug agente male pstin
tro ducere; 3mo á capacitas mg dispositg ad trg. 1a Capacitas Vparat ad trg, precindendo a agen
te; Veliqug vo Vparant ad illg, ú stant sub Virtute agentis. Vnde Vparata ad trg Corrupta hét po
ntiá Vemotrime.

Pú X q ad 3g parte apetitus mí Verbú trare é Vridentiatus Vmía, ú pro
batg é supra; sí mía ante qug destrueret trá illg apetet pat: glét destruat trá illg apetit
mía = Vpz: Si Deus Veduceret eg dg trg in mía faceret Villa Vny pre nálit, sicut eg
cus nálit Videxet, si ei Vstitueret pontia Vitiva: g si in mía é eadg pontia qug erat
prius Verbú trg &c. hoc quidg pétit in Corpore mortuo Vestú animg, qug si Deus pro nolí
bito in Corpore in tuduceret, Vsultaret Vny pre Vporty.

Pú X q ad 2g parte ng pg mía 1a duc
subnobiloriá apetit mí nobilem: si mía 1a apeteret trá nobiliorem ú é subnobilióri,
tunc Vporty ex mía, Villa trá ei á Corruptile; sed hoc negátur dicit gnee g mía ná apetat mí
us nobilg. Pú maór: Corruptiá trá pregentiá erit ex apetitu mí ad trg in habitg; sed tale
caru mía ná apeteret aliás trárg. = Vpz: Ideo pregé apetit mía trá nobiliorem g sit pfectóru
mí; sed glét mía st subnobiloriá, ad huc trá nobiliór é pfectá mí; g glét mía heat nobiló
rg trg, ad huc apetit mí nobilg.

Sit 3a X: mía 1a trá apetit equalit Vorum trá, sed pfectiór erum trá apetit Col
ligit ex X D. 1. Pú: apetitus mí ad trá nihil aliud é, qug pfectibilá trium, sed mái pfectibi
le trá pfectiór: g illg mái apetit. Pog: Ideo mía apetit trá mái pfectg, g é eius pfectó: g si
trá pfectiór é mái pfecta, maór erit apetitus. Dod Pú: ex pho 3o mete dicente in Cáo pregenti,
sicut se hét sí plú ad sí plú, trá mái ad mái, Dmaxime ad maxime; sed caá pregenta sua mía a
petat trg é eius pfectio g maór pfectio erit caá maorú apetitus, Dmaxime pfectá erit caá maxi
mg apetitus. v

Respét Palance Vporty a tuman, mía soly apetre trá in ore ad trg a bantoze nág in
tenty qui finiri é plenitudo Vniversi, ad quem trg equalit Vducunt onere trg, g pulchritudo Vni
versi Vstitit in Varietate generatoni, & Corruptioni; & hoc equalit Vducunt onere trg, g á immobilitio
xmet, dri melius hét pfectiá trg pfectiora = Vpz letando Vniversi g que salvat
g Vniversi studing generatony: te atenta peculiari Vac mg trg, hec mái pfectá pfectg nobiliore,
qug pmiá nobilg: g atenta peculiari raa mg mái apetit pfectiori trá, qug in pfectiore. v

Ex pfectá hec
Vac: Xa ozng Divg providentg Dgruyg, aliquo hoiré é diuites, alió pauperes, alique scientes, plu
rimi ignorantes, aliquo egrotare, alió g Valere, nonnulli ore salvari, plurimi g damnari, hec

UGR Biblioteca Universitaria

ñ obstanti nullus hó apetit cé pauperes ignorantes, ḋ damnatus; imo maíz apetunt diuicias nobilitates, scias, sanctitatem, ḋ Beatitudines: q̃ uti ad oẽs vniuersi eque ḋducant ꝑ ꝓfectionẽ, ḋ ꝓfectionẽ, ꝙ relatę ad apetitum mis, ista maíz apetit nobiliores, quam viu nobiles. = Ꝑ: ut Xᵃ oẽs prouidentię, o porteat nexiti cos eę, ḋ neuersiti, ú veniant scandala, ꝙ é malum ꝑ ipsũ iudicii, qui uehoi illi, ꝑ quę scandala veniũt: q̃ paxi formit. = ax 2ᵘᵐ = Soluunt ꝓplicę ḋᵃᵉˢ Xᵉ.

9

ARTUS 2ᵘˢ

SOLVUNT ꝓPLICĘ ḋᵃᵉˢ Xᵉ.

Arg̃ ꝙ ḋa 13 Xi: In re indiuisibili né ꝓsiu, aut posteriu, nec maiꝰ, nec miuꝰ; ꝙ apetitus mis é indiuisibilis: q̃ pẽt apeterę maiꝰ, ẽ miuꝰ. = Resp̃ dr̃a maz: In re ꝙ posteriꝰ, subtiuę, ḋ obiectiue, nó maz, ḋ dicera mioꝛi, nó ḋ oq. ꝙ q̃ mia maíz apetit ꝑ ꝓfectionẽ, né ista illo apetitu subtiuę intensiõ, aut remissio, ꝙ tis ille ꝓsiu ex̃ naa ꝓtrazet ad ꝓfectionẽ, quã ad ꝙ ꝓfectionẽ ꝑ ꝙ tale ꝓsiu tendit in illã, subordinatione, sicut intus eo ꝙ indiuisibili apetitu tendit ad scias, nobiliores maíz apetit, id é de volate ꝓsiu gradinis maioꝛis, ú mioꝛis ꝓsiu maioris, ú mioris bonitis operationis nexete. ꝙ

Arg̃ 2ᵒ ꝙ ergo: ꝙ plicat mia apeterę ones ꝑtas in dictate ꝑ vnã maíz, quã alias: q̃ ḋ. Patet: indetrão é indefa ꝓsiu nis tionis; ꝙ apeterę vnã maíz, quã alias é detrão: q̃ ḋ. = Resp̃ nando ans, ad probatione, ḋ maz, ḋ no mis: Indefa ens 2ᵉ sumi pẽt; 2ᵒ ú excludit detrationẽ detracta, ad vnã: 2ᵒ ú excludit inclinationẽ maioꝛis ad vnã, quã alias; ꝙ mo é indefiens mia ꝑ 2ᵒ, ꝙ mia maíz apetit nobiliores ꝑ ú vnice illã apetit, at q̃ dico apetit equalitones, ly equalit excludens detractã, inclinationẽ, nuo maz, ú mis; sicut P. heri plures fuit, illy diligit ꝑ alios, quã Cæsarem diligat, imo maíz diligeret vnã, quã alios.

Arg̃ 3ᵒ ꝙ ḋa 13 party 22ª: malum né apetibile, ꝙ ꝑ ens nobiliꝛ ꝓsiu nobiliorũ né bum, ꝙ malum: ꝙ mia ẽ. = Ꝑ: ꝑ maíz ꝓfecta ꝙ pletmia, ú octo, ẽ ꝑ ens ꝓfectiꝛ, ú duo; ꝙ ꝑ nobiliꝛ ꝓsiu mia q̃ ad gradum intensionis: q̃ ḋ. = Resp̃ ḋ omaz, ḋ arg. mis: ꝙ ꝑ ens né bum ꝙ ꝓsiu nó, né bum ḋ paratum, seu ens, ḋ. Mia igit ꝑ apetit ꝑ ens nobiliorũ, ú dicit Cæsarem boni, ꝙ spectiue, ut q̃ dã bum ens bum. = Ad ꝓm ḋ arg. ans: ꝑ ens mia in eo ḋ ens, nó; in adverso, ḋ. Gradus ens ꝓcedens vnã ens ꝑ terminũ vltimũ, dicio virtualiter in ꝓsunt ꝓximi ens ꝑ ꝓfectionẽ, ꝙ requisit ad secundũ ens ꝓ ꝑtem subiectiui. ꝙ

Arg̃ 4ᵒ ꝙ ḋa 13 parte 22ª: né ens ꝑ ponitur pauꝛa ignata, cuiꝰ Cæsar pẽt aliqua ponitia activa natiua; ꝙ ḋat alia ponitia activa nãlis pauꝛ introducere ꝑ ens mia in mia: q̃ nequit ista ꝑ Cæsarem ꝓducta apeterę. = Resp̃ ḋ arg. maz, quã ad ducant de dicty: né ens nãle, ḋ. ꝙ ens naa Creata nó, ḋ. ens toto ordine entis, quale é Deus, ḋ omaz; ḋ ad quos mis, ꝙ nãle ens ḋ. Maior ꝓbatur: quia ens ꝓ modum ens ꝙ ḋ. deuenit ad intellectũ, ꝙ ꝑ ens docet, ad ens ꝙ mediate ꝙ ducit ad solum Deum, quare ponitia recipiuntur in Cæsarem ꝑ ꝙ ponitia activa Creata. Vnde licet agens nãle ens ꝑ se ꝓ ducere ens Creatum, nihil inde sequitur mia ꝙ in ordine nãli ad illa.

UGR Biblioteca Universitaria

Quare dª tacᵉ nᵉ Vtorqueo aᵍᵍ. dico Xª p rᵉ mía fª nᵉ cᵘᵗ talᵍ apetitu ḡ fᵗᵃ corrupta nᵉ tuᵉ naliᵗ
pobilᵉ; hoc etiᵃ ẽ falsu; 2ᵐ íp rᵉ or. gª. Maiᵒ ẽ falsu; 2ᵐ míº: xª d. tª fª part. gᵉ 16ª art. 1ª ad sextu; anima talᵉ
a corpore sᵉ p arata hᵉt naliᵗ inclinaoⁿ ad Corporis vnionᵉ; ẽ fª 22 ge 8ª, art. 2ª ad 3ª tᵉ nch; ḡn
dogᵃ naliᵗ inclinaoⁿ ad vnitᵉ, sicut inclinaoⁿ ad videndu; ẽ vnio animᵉ ad corpus, a quo semel ẽ
sᵉ para bilis ne naliᵗ pobilᵉ, nec in dogᵃ naliᵗ vnitus; g lᵗᵗ fª corruptᵃ sit talᵉ naliᵗ pobilᵉ, dumo
sit talis pobilᵉ sᵉ p naliᵗ pᵉᵗ ee talis apetitus míº, &c.

Ex quo notatᵉ ḡ apetitus míº, ú ẽ alius proparᵗᵉ ndᵘ ẽ tra ú in
fectionᵉ sibi conalᵉ, p rᵉ ndendo ad hoc, ḡ ut p rᵉ unio ab anᵉ, ita vᵗ Xª conatata ab erntᵉ, ẽ p rᵉ sentᵉ
p ua vaoⁿ, ẽ poresionis vocat talis apetitus desiderij, ẽ Iplacencia, Videatᵉ ra, quᵉ ḡ fª apetit. apetitus d
placentis, quᵃ nu naliᵗ xª sua inclinaoⁿ subea quᵉ cit ra, quᵉ ḡ fª apetit. apetitus desiderij.
ḡ vo hᵉc, vᵗ hᵉc fª ẽ Conclusa, quᵉ accidunt míº, tra apetitus Iplacentiᵉ, desiderij, ẽ tant subti
Iª actionibus nᵉ sis pro pater, ḡ accidentia míº.

Arg 5º dª 3ª p arteᵗ hᵉ X. fª ra 2ᵐ gradu inclinᵉ dualᵉ ẽ ffco
míº; ḡ illᵍ mía apetit 2ᵐ i studxadu. Pan: fª ra nᵉ so tᵉ ffcit míº, ú ẽ actus, sᵉ tigú
ẽ hic actus et hᵉc fª: gª. = Ad 1ª: Simía nᵉ apetit fª 2ᵐ gradu inclinᵉ dualᵉ, quᵉ li
bet anima salt ᵃ ret totu apetitu míº Cª anima in dnº; ẽ hoc nᵉ; ḡ apetit 2ᵐ i stu gradu
Pª sequela maoris: illa ffcᵒ salt ᵃ totu apetitu míº, quᵉ hᵉt totu ffcon; quᵉ aliᵗ fᵗᵉ ciu
sdᵍ linᵉ hᵉzent; ẽ tunc vna anima hᵉzet totu ffcon; quᵉ hᵉzent aliᵗ, Ihᵉzent totu
Vᵍ Specitᵍ, nᵉ vo individualᵉ; gª.

Resp nando ad 1ª, ad probaoⁿ dico ḡ alia ẽ fᵗᵃ actus, et aliᵃ
sert actus actus. 1ª ẽ ffco, et fᵗᵃ actualis; 2ª nullo mo, et Doctᵉ ad illᵍ fᵗᵃ apetitus míº nu ad
itᵍ. = Ad 2ª m. dᵍ. mae. si míº, quᵉ li bet anima salt ᵃ ret totu apetitu míº, et totaliᵗ, nᵒ to
tu, ẽ nᵉ totaliᵗ, Ido, ḡ pᵉᵗ ad probaoⁿ. Sicut enim qualibet anima ẽ tota ra Specitᵃ, ẽ nto
taliᵗ, ḡ etiᵃ ẽ nᵉ alius, ita quᵉ li bet anima salt ᵃ totu apetitu míº, ẽ nᵉ totaliᵗ, ḡ etiᵃ apetitualis,
ḡ Iillis pertᵉ ẽ aliud Ipertu nᵉ Specie, numo dᵗᵘ.

Arg 6º dª 3ª p arteᵗ hᵉ X. Simía apeterat naliᵗ fᵗᵃ
ignis quo ad gradu Specitᵍ Violentᵉ staret sub fᵗᵃ aqua; ẽ hoc nᵉ; g mía nᵉ apetit pᵃr quo ad gradu
Specitᵒˢ, ẽ quo ad gradu generis. = Ad 1ª nulla pontia nᵉ clinat ad oppᵗᵃ, ẽ fᵗᵃ multᵉ tiᵉs ro po
nitᵍ: gª. = Resp nando míº, ḡ mía nᵉ sit de talᵉ inclinata ad fᵗᵃ ignis, nec ad qualibet alia
solu inde talᵉ, ideo lᵉt sit naliᵗ inclinata ad fᵗᵃ ignis nᵉ violenta sub fᵗᵃ aqua. = Ad 2ª m.
dico, míº ee Vᵍ de pontis proximis, et nᵉ ultima de ponioⁿᵉ ad actu, nvo de remoti, ḡ pᵉᵗ ee
vna ad fluxa dista, imo oppᵗᵃ, ú pᵉᵗ in nti, et Valᵉ.

Dub. Vtᵘ casu quo mía fª hᵉzet vna fᵗᵃ Ih
nentᵉ ffconis, an ipo bilis, mía fª apeterat Veliquas? Supponoⁿ casu ee ẽ pobile, ḡ tunc talis
fᵗᵃ ee t infta; Sante enim revolusⁿ ad ventu, ḡ Ihmentia Vᵗᵘalᵉ ẽ, vna in gene Cᵃ, operenᵗᵉ,
et alia in gene cᵃ fᵗalis, fᵗᵉ, qua Cª a operens pᵉᵗ sua effectu produccre Ihec alia ẽ Invocᵃ

UGR Biblioteca Universitaria

ú tio Verptu hoú, alia equívoca, seu eminentialis, ú sol peñ produccre plures effectus dis-
tos specie; ś q nec n Itinet tales effectus ú caa totalis, ideo n dicit caa eminentialis ptecta qua
ze solus Deus, qui Itinet ones effectus 2m ones suas Vaes, Unde pent ab alia caa in producendo
caa dicit eminentialis ptecta.

Itinentia ingenere cás talis, q Una ptá Itinet inse ptecons informativa alterius, hec est
ge Li alia ż propia, seu 2m q, ua ptexera ptecons Itinet Una specie, alia, ú Angli hoz, alia de
tinentiá ś plis q nspe, Una ptá Itinet alia, ú alia, n solu ptexeru ptecons, ś pequivalen-
tiam in effectu tali, Unde nec mo anima tali Itinet Vegetativa, Sensitiva q respect hoi eadz
effectus tales, ac rñ haet tra animas. Lomús enj, hic de ptá Itinentie one effectus posibiles Virtualit
Itinentiá propia, Rigorosa, stricta illa Unita mig Attribuet leons, la prdz, el Cztera posibilia po-
sita. ꝯ

Cztera notate, q le tani mala li Itineat Vegetativa, Sensitiva hoc deuet intelligi, q
Itineat Virtualit Sensitiva bruti, Vegetativa plantalis, utata ptecons intelli-
va diceret, sola anima tali, quata ipsa, dones Vegetativa, Sensitiva, que sic nata li ponen-
ti duo pexis, ś deuet intelligi de anima intellectiva Verptu Vegetativa, Sensitiva, que centin
hoc, Subsistunt p aduntiz animg tali, Unde q lomús de ptá Itinentie Virtualit one,
hoc deuet intelligi, stricte ipsa sola diceret tota ptecons intensiva, quata ones pg posibles.
Unde mag Itinentiá deuet dici, qug in anima tali Verptu alia xy.

Dicog Resolutive ad Vm, q talis ca-
su ad mirog miata n apeteret reliquas ptes. Et ita Pui Dipro in 4. dist. 1. qu. 1. Illa pa latiazet
ones apentur mig, ś mia semel latiata quoad one apetitur nulla tra apeteret qx. Po mag tunc
tali pa ateret mig one bu, q posent reliquq ateze, stali caru posidendo mia one bu, q reli-
quas posent ateze, n heret apetitu dicendi Cata le bu, q one bu poniet, Dapetitur dicendi
soly data Ca bu absn. = Dñs Deo Beatus paul Dey claré Vng nihil aliud apetit q Deum
Satiat aquate eius apetitu, Itineat ptecons omig obtoz posibilig, q similit, si mia heret pg
Itinentie &c.

Vltg Dñs Sectarij opontis tenentes: Reliquq pe ad huc cent actus, bu mig, q posent dipsa-
Vng pre Detinueret: q potezit ptecere mig, Doent mia illa apteret, Donis Deapetat sug ptecons:
Resp dog. an: Reliquq de bu mig ponen in ☩ dalia tra, no an, n ponens in numero talis tra,
Ddo an, Dduo Donis, q posent ptecere mia tq qua ptecons ponente in numero Dffectionem illi-
us tis, no, n ponente in numo Dptecone talis potiz, Ddo dog, dno Subrecutz ad ella, u Claret
parat sequentia.

Ex plat, soluo: Sicut Czt let sint in re bg, Damabiles, nti, bonite, Damabilite ponen-
te in numo Damabilite, Dbonite Dei, q Deus, Dczt n intensive maius bg, qua solus
Deus, Dipello Itineant bonite Creatg, Sicut czt n possent amare, nri q, ś aliquid Dei qua
Vne Damat Ceapzot Dey soly Deus amat, q soly amat bat Dei, sic patit dicere nos ex in

UGR Biblioteca Universitaria

caru ꝫ pobili, quę admittimus de tra dimente p̄fecones Cęlexaru, dñm hoc lensu intelligit dꝫ ps̄pe, mia ñ aperet et Veli qua trā ju dista, ꝺ ponentes in numo dispa. 9ª an mia oniu Vexu Corpo rexaru sit Vna specie. Art. Vncus. Resolvit 9ª ꝺ dª illa dicta solvunt.

9ª 6ª

AN MIA ONIU RERU CORPOREARU SIT VNA SPECIE

ARI. VNCUS

RESOLVIT 9ª Ê dª illam dicta solvunt

Ante Ve soluoñs notate, 3 ée Vexu ozoñs, inq̄ mia dª pert dr dexaru, ꝺ ée Vexu sublunariu, ns̄pe, illoru, quę sub luna dr nř, ꝺ 9ª nullus duvitat mia dtare; 2ª ée Corpoꝛ Cęlestiu, ns̄pe, Cęloru, ꝺ Stellaru tā fixaru, quę exantiu, quę lęt xª phūmia ñ dr Aent, tę in Pei Veriꝛ illa hent; 3ª ée Vexu spūrtualiu, subtialiu, quę in proba bili sentia mia dtant, lętnoś hię ñ aventiamus. Ętiā notate, q2 Vnas in mia pert dr dexaru, Vna entrinca quę mis dpert exe, ꝺ quanur é ens substiale ꝫ dpleta; alia extrinca, quę dnit mis p tā, ꝺ de hac ñ lomur ꝫ de intrinca.

Art. X. mia

ꝺª Vexu sublunariu, ñ eiusdę specię inf se, ꝺ dmiu Cęlorum mutuerię é vo dista. Et aliquo xu Scotaxu dª tur 9ª ad 23 partę, é 9ª ad 13, ꝺ 33 é expressa phūt 2 mete textu 27 dicentis. Singlariu alia dę tua mia, ꝺ mea mia, Vnaliu vo Vaę ea dę. Pux brēt 9ª quę libet mia sublunaris eque pert recipere one par, qua pert recipere alia: ꝺ ñ é Cabus, Vnde Collig dr dista, specifa. Pux ārx ea dę mia respuit mo sub hac mo sub illa trā, na dtat mig pariꝛ tra nitre p nutrchony ad agu ng, Deinde ad al, inde ad excrementy, Deinde ad terra, postea ad planta.

Pux nunc 9ª ad 23 quę é xª ꝺ in 2º, dut 1 ge 1 dicentis: q̄ dicat mig Cęlestę ñ é eiusdę Vaū ꝺ materię, sublunaribus diversaxu trāxu, hoc Videt in dmen. Quę etiā tenet ꝺ. Bona Ventura in 2 dut 1 q 1 ar. 1 ę 1 ad 1. Pux: ea 9ª dmiunt prata essentialia specifica ꝺ eiusdę specię in fmis; ꝺ mig Cęlorum ꝺ sublunariu ꝺ petunt eadę prata specifica atoma ita lumig, ꝺ eiusdę specię. Pux mig: mis Cęlorum ꝺ sublunariu ꝺ niunt in hoc q̄ subtis Corporeu; ꝺ neutra hęt aliud prat y ntāinęy, ꝺ Cuius dygnant specię q̄ Cęlestę, ꝺ sublunare ę extra, a qua provenien. q x.

Pux 2ª destruen do dª xoxy Vaę: Ideo mia Cęli ect specię diversa ab sublunari, q Cęlu é in Corrubile, ꝺ nien pert eiusdę mia hęre pontia ꝺ p̄vsaone ad alia trā; sic Vao nulla ę eiusdę Vaę &. Pmis: let mia sublunaris sit ꝫ p in clusa ta ad hanc, ꝺ illa trā, hoc ntollit hęre aliqua trā tra tā in hgente, ꝺ ny quę ę exeniquę ꝫ pert Corru p̄ꝺ pert in auxo, ad amante, ꝺ alis gemmis, q let Cęlu ny quę Corru pat, hoc exit ab extrineo Vaę trā, quę q in suo loco nali existit, ꝺ ab agentibus dmiꝺ ista tal nbos trabilis destrui. 3 pars colligit ex pselicto.

UGR Biblioteca Universitaria

Arg. 3° q̃ 3ª 3 parts ex pho dicente: q̃ pria pre deuent ee alia gene, specie, numo sicut priata; ꝑ priata, seu ꝑ posita duquit gene, specie, numo q̃ gemia, qus ẽ pxia. = Resp° Servus phi nec eo modo qui miarint se sicut ꝑposita, ita nec 3ª ex pexitia q̃ Cogni mur, mia hoi tranire ad fra fexe; 3ª mens eius ẽ mia, q̃ reduplue, ẽ disposita seu affecta dispositionibus eet alia gene, specie, numo X° ductus ꝑ posita instituendi, nq planta alias dispones requirit, alias ignis, alias hó, dio de alijs. Vnde loquit' demia 2ª inqua fece prunt dispositiones, u postea videbimus.

Arg. 2° q̃ 2ª 3 parts: Si mia Cgloxa, ꝑ sublunarib; eet eius de specie, Cgli eent ab intrinco corruptibles; ꝑ hoc ꝑ scriptura dicentis; statuit ea in sternu: gc. Pur sequela: Ideo Corpora sublunaria sũ corruptibilia q̃ stant mia 2ª, qus ẽ rõe corruptibilitatis; g̃ si mia Cgloxa ꝑ sublunaribus eent eius de specie, Cgli eent ab intrinco corruptibiles. = Resp° 2da 2az pñt mia 1ª sylogi. Cgli eni, solus ab extrinco sit incorruptibilis, Vae ng pertrazy, qus nequeunt ab agente nali alterari q̃ nq quq det ꝑ seu istendi penetrazõi, qui ab agente nali nequit vinci, q̃ accidit in Cglo Vae patry.

Arg. 3° q̃ 3ª gdr: mia, ẽ rõa deuent intre proportionari: q̃ si rõa Cgli nequit a mia expelli, eth mia talis eet ut nequeat a rõa separari; ꝑ mia in pesi separari ẽ diuisibilis specie, ab sublunaribus: gc. = Resp° duquendo ad 1m: mia, ẽ rõa de proportionarib; in eo, q̃ vna sit pontia actuabilis a rõa, ẽ dicta sit informativa mij, ꝺ do, alio modo, non ans, ꝺ cera subsyla, nõ ꝺ q̃. De Vae eni mij nõ nec ipsa rõa inamissibilis, imo hoc ẽ 2m eius Vae, ꝺ rõa specialiter ut q̃ pontialis, de cuius Vae, q̃ sit indefectibile adhic, unde sub hac, ulla rõa.

Sephicabis: rõa a mi sibilis eet ꝑ proportionata mij in capaci alioxij party: q̃ etiã rõa inamissibilis erit ꝑ proportionata mij in capaci alioxij party. = Resp° ad 1m, ꝺ nando ꝺ q̃: Vae de parte rei, q̃ inamissibilis nequit separari ex parte mij, nq destruendo Vae pontij, ꝺ indefectibilis ad ee, ꝺ nec tã, beneficij ex parte rei, quq mia perficit in Vae actu, de cuius Vae ee de rõa ꝑ actuao in indefa. ꝺ notate, q̃ in ventia exente dari mia Spiritalis recipiua rõe Subtilis Spiritalis, ut tenet D. Bonaventura, dicendo ẽ talis mia nec eiusdem speciei infimi ꝺ mia Corporea, ꝑ solius genere, aut specie subalterna.

Pro intelligentia huius dispaonis notate, q̃ licet mia absolute loquendo possit Cognisine omne ad rõa, ut docet D. S. q̃ ẽ tota absoluta ꝑ se pro hoc statu ex defectu ꝛ cognoni nequit sine tali ordine Cogni ng rõa ẽ mãs Cognobilis, quq mia q̃ pro hoc statu Cogni rõa, nisi ex operaonibus. Rõa advertite, q̃ licet mia sit pura pontia, ꝑ se ẽ activa, q̃ docet D. S. mia habet activitatẽ recptiuã Suarez paonis, recptiuã Vellaonis, quas in rõa fundant, ꝺ in sua recptiua specierum intelligibilium, quas mibi intui ad movendo ipsius Cognitionẽ.

Dein notate, q̃ licet mia sit subtilis generaonis, ꝺ Corruptionis, in quibus in ipsa omnes generaones, ꝺ corruptiones exercent, ẽ ingenera

UGR Biblioteca Universitaria

bilq; ẽ incorruptibilis, i. de nẽ talis, q̃ tã an̄ sit p̃ generacõnẽ, de nẽ ad ẽ, q̃ d'onis generacõ creata
tã ex pr̃ cupo nõ subtã, sc̃mia ẽ generabilis ẽ ex alia mia, d'nẽ in infinitũ, hoc tẽ nõ obtat,
q̃ sit defectibilis q̃ p̃ani q̃ elacõnẽ p̃ẽt desinere ee. Denigñotate, q̃ caã p̃tialis originativa
corruptionis ẽ mia, q̃ p̃ot sua apetitũ, d'Cap. acitz. ad onestãz, p̃mitt corruptionẽ tã pr̃-
sentiz, ẽ alia tã introducat. Vnde licet caã totalis corruptionis forme, sit separacõnis tã-
tã, d'p̃tialis pr̃ ẽ tua sit tã, tã mia ẽ caã p̃tialis vadicalis, d'originãtiva corruptio-
nis, hactenus demia. 2entiãlis prio. Sup. 3. de tã substãli 2entiãlis p̃ia q̃st. an omes tã
substãles, quã acitales educant de pontã miã? Art. 1. Declaratis aliq; explãt q̃ site duo, d'ẽ
solvit.

DISPÃO 3ª

DE TÃ substãli 2entis nalis prio.

q̃. 1ª

AN ONES TÃ tã substãles, quã acitales educant de Pontã miã?

ART. 1.

DECLARATIS ALIQ̃ EXPLAT̃ Q̃ SITE DUO, E. Q̃ RESOLVIT

Ante quã ad q̃z Respeamus, nõt ẽ, q tã alia ẽ nãlis, alia p̃tialis, hec ẽ quã in du-
cit tã actz ab intẽllẽctu, ut tã Cathedra, illauio, quã ẽ tã Pariã, ẽ rna ẽ mita, de alia tã, ẽ quã in
diuquit tã actz, cum ẽ tã ut Valitas, d'2da alia ẽ substãli, ps̃talis q̃ alia, tã illa, quã ẽ substã,
ut tã ignis, d'a quã ẽ acitalis, ut tã alis. substãlis vo alia ẽ tã partis, d'alia tã totius, tã ẽ alte-
ra pars d'porti substãlis, ut anima in Viuente, d'a tota rei essentia in abstracto, ut humanitas, quã
talis dicit tã tã, ut tã ẽ metã, tã pilla, hõ ẽ essentialis constitutus tã partis ut An-
glus Cyclymõvente, alia informans, ut altera pars d'porti substãlis.

Applicãtã substãlis informans
alia ẽ spãlis, ẽ illa quã in suo ẽ, d'Deseruit in dependentia mia, ut anima
Valis, alia ẽ mialis, de illa, quã in suo ẽ, d'Deseruit a mia dependet ut tã lapidis.
Denigz tã substãlis mialis subdiuidit in Viuentẽ, d'in Viuentẽ, tã ẽ quã d'ẽ tuit corpus
tã Viuẽs, d'hec ẽ tã ẽ 2da alia Vegetiua tã, seu inseribilis, qualis ẽ anima plantis,
d'altera Sensibilis, de tã Vegetabilis, qualis ẽ anima bruti, tã in Viuẽs, quã Vege-
zit in Viuentibus, ut tã aquã, d'lapidis. De tã d'parte in presentia de tãlis, quã Va-
zit in comis a phis adornat, d'superãa existia illustz quã q̃ de fide in phia, ad explã-
ndã eduonis transeamus.

Ante eius explanacõnẽ sup. ẽ q̃ pluribus mos, tã in tribus in mia
2mee probiz nec totalis, nec partis ite nec 2mee eternis, nec 2mee existis, q̃ no-
nes tã ẽ nt actu in mia, tunc ista herẽt actu infinita, tã, ẽ infinita partes tãxy, q̃ hoc

z plicat: g ea exerty. P mag: q d sint pobiles in fect fz Cate gorematice, d cent mia hereractu
v in ista pas, v in finita pasterpasy, q let sit pobile, de facto fz ne admitendy Salt z dn
one z prouidentia Dius: gr.

Et nota te P Platon; q Abicena, q parante generatone n prece dere in Vi-
rtute Cuius dz agentis superiozis, ita ut tale agens in ducat pas quod dz mia ab agentibus
inferiozibus disponat ad illam z Receptionz q fz nulla pa Substialis de pontia mig educere
nec generare, z one ex nihilo producere nt, z d cent Creare n Secundz amina Valz, ut Cato-
lici fatemur; sz Arerore one fpar Substiales Creari e absurdum in phia: g fz Substialis ante genera-
tonem n prz cedunt in Virtute agentis superiozis; sive sit idea, ut volebat Plato, sive quz dam tale
figia Subzema inta lia, ut volebat Abicena.

Ex quo d tat 2 d cunt z Requiri ad Vaz eductonis; Vnus ex parte
agentis Creati, qm oni sua actione amia dependat, alius vo ex parte mig exercentis Causalitz Su-
bti, ita ut dz agens d cuzit effective ad producendz fz mia quod dcunt Subtive; ng educ-
tio, ut d tat exi ponit ne hos duos decursus significat z portat ensio, q fz educit, d id ex quo ng educ-
it ng pe, Subtz. Vnde de pontia mig n solz re het ex parte agentis Creati, z etia ex parte fz po-
scentis naturis mig, ex qua educat. Quo notato Vazii d mi ex plandi eductonis. Silis Rone dicit.

Dico d mi
dcens u Scotazy, q fz educi de pontia mig nihil aliud e, q q suz fieri natus sit in mia-
ta, q sit aliqua pa, qua n sit in mia, et n aliter absolute fieri potest sine mia quatz ex cep-
ta illa pa, q dicebat educta, q suz e fz ne e natus in mia. Ex quo pet dubium int animas Valz,
quas n educit, et pas miales, quas educunt, q mia Receptiua anims Valz solz z portat Receptiuos
nis, quia e extrinsecus advenientes, Receptiua vo pasz mialis n solz tales Receptiuos, et q de pontia fz a
mia, in qua Recipiat, z Substentat, d Vnus ne alter on Scripsit.

Nec obstat, si dicat, q anima Valz nalitr
in mia, ita ut e et miraculus, si fieret extra mig, d cunt educit, N. obstat, in quz q anima Valz
n exigit mig, ut Vz caz Subz existit, Sed additonis d comitantis eius nalis ordinis, q Colligimus ex eo q ab
ducens a Corpore sine miraculo dicunt, pa vo mialis exigit mig, z solz ut Conalitr sit, et etia ab-
solute Sit. Vnde si anima fieret extra Corpus, tunc miraculus n diceretur eo, q Supplere aliquis
Decursus sui ex ea anima, in qua esset, ozng ad ee Statutz n Creanti anima pueri intra Corpus, q n
Stingeret in pa mialis Subet.

Vnde excludendo animas Valz, ut dixi Catolici dicimus fz Xg pro Respo-
none quzsiti: One fz Substiales mialis Sublunares, et ia Celestes eductz de pontia mig, q
ad 1m pactz e dni; q ad 2m vo tenent one Catz d Ds. d tat. Sed q ad 1m dni Vaz: q fz educat de
pontia mig nihil aliud e, nisi q producat de pontia abn fluxum mig; s one fz Substiales Sub
lunares ita se habent etc. Maxe Certa, Mior Pux: one fz Substiales Sublunares producunt ab
agenti nali, q agens nale n het Virtutz ad producendum p Creaonz, ut posita patet etc. In hoc

UGR Biblioteca Universitaria

Pux 2ª q ad 2ª partz: Illæ tæ educunt de pontia mia quæ producunt de pena ab influxu illius; ita tæ Cœlorum fuerunt producta de pena ab influxu mia: g&c. Pmis: q Deus produxit ipsa Cœlorum ea ag actione, qua produxit, nunc dexvat illa, q dexvao fit e desinuata a b. illius producio; i nunc dexvat de pena ab influxu mia: g&c. Pux miox: si Deus separaretur ipsa Cœlorum amia æ periret, q n æ tæ subsistentes: g Deus.

2ª Pux 2ª xæ D. Aguſt. tomo 3. libro 2 genesis Cel. 1ª Int 1ª Verum dnatione inquirimus miracula, i q naa Verum heat. Exquo sic tæ pro. nihil deficit in producione Cœlorum de elementorum ex hoquisitis ad tam eductionem, q alium de Conalit e pæ dictarum, ut educentur g de facto fuerunt educta. Pet doa: q ne Veritas endat ad miracula sine nente. Pux maox: Ad educonem dutit, q mia desineat in pontia parva tæ, de pæ suponat propiam naa ad illa; sita, sehet mia Perfectia pæarum Cœlestium: g&c. Miox dy. logi pet, q mai Conale e producti de pena ab illa caa in qua nalit desinet. ⁊

Sit 2ª 2ª: omnes tæ acitales nales, qua actiales educunt de pontia subti. Pux sic: Illæ tæ educunt de mia, quæ sunt dent ab illa ipsas subtentante; sed omnes tæ acitales Vellatæ, sic sehent: g educunt de pontia mia. Pux miox: one accidum nale ex intrinca indigentia petit ee in subto p dexvari in illo: g sit de pena ab illo. hoc enim pæcipue pet in tæ acitalibus actualibus, qui non, nisi quæ dæ Vellatæ, et figuræ resultantes in mia ex dposione partis: Inde de illis dicendum e dæ, ac de tæ acitalibus Vellativis.

Sit 3ª Theologica 2ª: haus supnalis, de fidei, spei, charitis gratiæ, et luminis gloriæ & Creant, q non educunt de pontia sive nali, sive obedentiali animæ sali. Et huius sunt Scotistæ 2ª Docto. mus, Martinus Abitentis, D. in naa 2ª & inclinant. Inde miox talis sapientissimus Vir, sui D. de Velinquexe 2ª quæst. fundata 3ª tia ee adeo Vgentia p solutione Caxetet. Vantequam 2ª Martinus procedamus, sup. e, q accidentia supnalia sint in 2ª dita; alia sint simpliciter talia, ut non omnia in 2ª Vellata, quæ sic denominant, q ex naa sua portulant solum produci a Deo ut Autore supnali.

Alia vero sint simpliciter talia, ut actus procedentes ex talibus habibus, qui dicunt nis simpliciter supnalia, q sit q adentia intrinca, sint supnalia, ut net D. in mia de gratia, n tæ petunt ex naa sua solum produci a Deo ut Autore supnali, ut petunt eorum habus, ut potest petunt produci a potentiis intellectu et Voluntate, ut elevatis hus habitibus. Quare dicitur actibus ones dunt in Creaturis, et de pontia animæ educi, ut potest anima dexvari ad eos producendos. Quod notato.

Sit 1ª Pux 2ª Autoritate 2ª D. sequitur in 2ª dict 1 ait: gratia non potest nisi a solo Deo Creante. Et dict 3 1 ge 1ª inquit: gratia a solo Deo per Creaonem, ab eo solo dexvatur, q de facto fuit, aniquilata 2ª q ejus productio e Creatio, et ejus destructio e aniquilatio. Et in 3ª dict 11 q 1ª Roquens de rigorosa Creatione ait, hoc mo Angeli, anima intellectiva, dicuntur creari. Et in 4ª dict 1 ge 1ª tractans de dispositione ad gratiam ita loquitur: Illa dispositio ad gratiam et simpli

fra Supnalis p quelibet talione q̃ que educibilis de pontia nali Subti recipienti. Athasi-
mnu meras potest aducere, sustant dicta.

Pur 2o Xae: Anima Valis é Caa mialis pure nalis.
Splicat gratia Otinesi Sub pontia Cas tes pure nalis: q̃ splicat, gratia edulci de pontia
anime Sin Creari. Pure mor: splicat ens Sphit Supnale Otinesi in pontia alicuius en-
tis pure nalis: Sanima é ens pure nale: q̃R. Prq̃ dit Matæus hanc Splica p Repetn
cem in Omnes ens Supnale Otinesi in aliquo nali fa qua in Subto ex quo educat: Shoc debet
intelligi de Othentia ing ece Cas excellenti, quamus non posset ex Viribus sus attingere actu
Supnalis, sine Speciali auxilio Dei; Sin actu dit Caa mialis.

Prie arguo: Fide tenemur nulla pe-
se dari dispone quatuvis remotæ ad gratia que sit ordinis nalis: q̃ multo minus Po-
test dari Subto ordinis nalis ex quo gratia educat. Po Joa: maor é de pontia fra
Subto, ex quo ducit, qua a Dispone, qua Subto ad deducens dsponit; Sde fide Stat,
in dari dispones ordinis nalis ad gratia: q̃R. Pri maor: causalitas fica é in acu, que mo-
zalis; Subto, ex quo gratia educit é caa fica, dispsio vo ad ella é tis mozalis, seu meri-
toria: q̃R.

Hanc Vae: Ideo Xa Dns, sentq̃ anima Valis n educit de pontia Corpois etiam si illo
Recipiat q̃ Sits q̃ Spiritale excedens Corpus, repugnat, q̃ in pontia, seu Virtute Corpois
ponat; Sgratia p Cetera haus Supnalis n minus excedunt nale, quæ Spiritale Corpoz; igit
repugnat, q̃ Spiritale Otineat Sub Virtute Corpois, etia ob eam de Vae repugnabit q̃ Spiritale
Otineat Sub Virtute nalis, cum pace Doris prot Simile de Vae, gratia p Cetera haus Supnalem
potuerunt educi de pontia anime Valis. = Ad 2. Solvunt argumenta Da ones X.

ARTus 2us

SOLVUNT argumenta Das ones X.

Arg 1o pro 3a Xs: In prio Creavit Deus Celum et terram; Sterra é pro duo totius entis
ex nihilo: q̃ de Celo, et terra fuerunt Creata, Snedum etc. = Resp ad hanc, et Simile, Auctoritas, q̃ Creari
in, sumi in rigore, ex u Signa ad productionem, sive ella sit Creatio, sive educ; Inde in hoc textu, qui
pturæ int pretes legunt pro Creavit fecit: Demum Sta dicit, Deus Creavit sete grandia, et Simili
hoc, et Certum é, nec omnia n fuisse Certa Creatione, q̃ hoc facture ex limo terræ. Dicunt Sts ee li, et ele-
menta Creari, et eorum mia n præexistisse opere.

Replicabit: Verba Sacræ Scripturæ Xa Regula S. Augustini
intelligenda sunt Stricte et Rigorose, q̃ nullus sequit In Omnes; Snullus sequit ex eo, q̃ Creavit in
tellige ad Stricte, et Rigorose, q̃ tenet Resp. Resp instantia ee
ta in Dominica Sequunt quæ sit Vae pronia et potis. Demum Retorqueo argutu: In Sacra Scri-
ptura hoc hel: Ste Regula Xae ee li, et terræ, Sq̃ Create, sit dicant q̃ dari, q̃ Deus ex his dicunt

UGR Biblioteca Universitaria

accipi in rigore? ly generacone Celi, Terre? & potius ly Creavit Celu & Terra.

Arg. 2o Ja reads: q totu p Creacons producit pticq eius partes p Creacons sunt: sed totu Celu fit p Creacone: q & pticq Celi.= Resp nando suppositu maioris, q Deus potest im sua enti, quq dicit a parte bus avtq non potest pro pte. Creari; nq Deus potest naturo causata a parte miali, et sali, alias non esset Deus. Unde nyqq dicit pet, un fiat ex materia, & forma. Solvq dicit Creari Vac partis, i Vtraq Creat in Vatione alterius par. In Vq produone Deus potest dicit Creatu, & sic Creata, quamvis simul facta d Creacone mi, tet sic znie sit educta, & Deus ex partibus generatu.

Arg. 2o: Ja 3a Xs: sic Violentan educit ex pontia Vali subti: q Creat. Pa anv: Pontia nali subti solve ad sic nales: qz. = Resp nando ani diu probacone; nq ex dictis Ja stat ad eductionem requiri, q subtu sit in pontia nali ad sic, ut ex ipso educat, ut pet in aqua respu Calozis, imo hec accidentia z mediate educunt de pontia quatu, cui nully accidens Violentu. Sic accendove de Sa agente onia accidentia educi de pontia mis si pa tunc eqnt Violentia respu sic substrati, ex qua n educunt, n vo respu mis, ex qua educunt q hec accidentones sic, sic ones inclinat motes.

Arg 4o Ja 3a Xs: D. L. ge Ja pro logi para ad 3as tenet, q anima Vali het pontia nale pariq ad sic sup nales: gras dimenti in pontia anims, & deinde abilla educunt. = Resp dicq anv: anima Vali & pariq respu Vecepcionis illarq, sic: respu eductionis no ani, & doq. Dens anima inclinat ad tales sic, quamvis illa pticuunt, tales inclinationes tuis e ad illas, ut ad causas sus pticonis, quq u ad effectus educi debet ex ipsa, & assumus pticula dicit Caa Vecepcionis illarq, q ne aliud, quq ee subtu unionis, n vo Caq entitatis illarq inre, q hezet anima Vali, si ex illa educerent.

Arg 5a Ja 3as: Ideo tales haus Creaxent, q dicunt sup nales, nequeunt dimeri in Virtute agentis nalis; nec Vao n probat: g recedunt. Pte mior: actus sup nales Vig, & potius educunt, & n Creant: q sup nalitates. hanc Veplicq sibi obiecit Ja. Et Respet hoc mo: Ao 3a dico, q actus Chazitis n Creat, londo de puo pia Creacone, tunc q sic = ptu eius Deus sit alia caa 2a activa; Creao & de Solus agente 1i sine caa 2a; tunc q hec pro = suponit alia Vecepcivq ibius actus, de Vocali; nihil a Vecepcivq in Creacone pre suponit. = Unde q dicit, q one sup nale Creat, si Ja dat de oni actu 1o n de vet Ja dicde sup nali, quia ac = tus 2us.

Vbi notate: in vice Ja excludere subscetivus haus proximo, ac subtu in quo, proximo ac subtu ex quo, q secebat tales haus Creari in subto, n vo ex illo educi. Unde Vao sus actus sup nales educunt, & n haus e, et q Ja tales actus sint Vitales partialiter sicut producunt a pontiis Vitalibus, & sic educunt, & n Creant, & pontia Creata nequeat Deus creari, ac vo haus si in suo, & n Vitales, sicdeo n indigent producti efficienta pontia: et

UGR Biblioteca Universitaria

etiã q̃ anima elevat̃ p̃ haũ ad eẽ sup̃nale, q̃ seme elevata perit Deus exeẽ ad eductionẽ q̃ actuũ q̃ ñ evenit Respũ haũ.

Resp̃ cat. Martinũ q̃ lumen gloriæ potenter educi de potentiã animæ q̃ supponat elevata p̃ gratiã. Resp̃ nando Dog. q̃ in eẽ sup̃nali dant duæ vias, q̃ ñ inf. ut quidlibet haũ ad elevandã animã Respũ cuiuslibet actuũ q̃ Vnus quisq; elevat in sua linea, ne pe. Chazas ad amorẽ, fidei ad actus Credendi, lumen gloriæ ad Visionẽ; sicuti p̃ possibile hõ nexit gratiã sine fide q̃ repugnat X. S. n. posset gratiã eẽ sufficiẽs ad educendũ ex anima actus Credendi. Vnde ñ sufficit gratiã ad educendã Visionẽ, nq illatũ p̃ cit. animã mõrne addetrahy actũ, ieq; meritoriũ, ut Dd. in 2. dist. 26.

Arg. 6ta Dog. Eodem modo quo Dd. de sup̃nalibus, ac de dispõnibus ad ipsas, sed disponẽs ad gratiã educunt̃ q̃ gratiã. Resp̃ explando D. eodem modo quo se habent ad mũ haũ, dẽ, quæ ex actu, nomãs Deum amicũ, no Dog. 2. q̃ educ̃ ad gratiã, Vna quæ haũ, ut Charitatem, Dornatus, et alia, quæ ex actu, ut gratia existans, et alij motiones Virtutũ. 1ª Creat, sicut gratiã q̃ ex sup̃nali, sicut illa, ex actu 1ª, 2ª vo educit q̃ actu 2ª, quæ nat. Dd. Creari, ut per exauctoritẽ.

Arg. Vmo. P. Martinũ: Nihil aliud educi p̃ potentiã subã, quã produci p̃ in suo eẽ actuali dependẽ a Concursu mali subã, sed gratia p̃ eliqui habit. sup̃nalis, ex nã sua potentiã habit. producit in suo eẽ actuali dependẽ a Concursu mali subã, q̃ p̃ mũ: gratia p̃ eliqui habit. sup̃nalis, q̃ sit p̃ ex nali, et accidentalis; et accidentibus educ̃ Conale in hyrane in subãq; in hyrentia educ̃ dependere in suo eẽ a Concursu mali subã, q̃. Resp̃ Dd. mag. Dnandomis, cuius probatiõ nõ mis q̃ ad 2as partes, q̃ licet Vis sit q̃ accidentibus sit Conalis in hyrane, et talis habit. sup̃nalis de facto in hoc anti sit falsũ, et, in hyrentia Dei exeẽ in dependentia q̃ ad suum eẽ male a Deus exeẽ mali subã, sequitur alia in hyrentia solũ Dei exeẽ in dependentia accidentali tali Deus exeẽ q̃ ad suum eẽ actuale, q̃ quo ad suum effectum male exercendum in subo, et humanitate in hyrentia talis habit. sup̃nalis. §. 2ª. Vtrũ duæ p̃sonæ subordinatæ possint simul informare eandem numõ naturã.

§. 2ª.

VTRUM DUÆ PERSONÆ SUBORDINATÆ POSSINT SIMUL INFORMARE EANDEM NUMÕ NATURAM.

ART. 1.

NOTATIS ALIQUIS RESOLVITUR, ET PROBATUR.

Not. 1. Quod p̃ subordinatã dicunt̃ illæ quarum una indiget alia ad Dstituendũ totũ, de quarum una p̃sona existente alterã pro Dstitutione sui immediati subã; p̃ subordinatæ denomant̃, quæ ita se Dpletiũ, ut ñ possint esse in rerũ natura ad totũ Dpletiũ Dstituendũ, de quarum una ñ p̃sona existente alia p̃ Dstitutione sui immediati subã, ut p̃a ligni Dparata ad p̃ti-

UGR Biblioteca Universitaria

Vnde in presenti nõ dicitur de pur Subornati, ú dicerunt Palanc in hac gã, q hec posunt ee imõ de facto dant in hoc Palin Viventibus, ú in fine huius dispaonis Videbimus in illis dari spã Corpoz ptes spe Viventis Suborãtis; Vnde dicitur de pur Suborn ati, sed de paratis.

Suponõ 2o

2q 3o n procedit de pontha ordinaria, seu nalit, sed de pontha Dei absoluta q nalit n ponunt Paxari duas spãs in eo de Subto, alias vna spã n expelleret alia, de genere Vnius nec et Corruptio alterius; nec obstat, dicat, q intenso candenti sit simul nalis pã ferri, dicit, q in ferro q applicat Aubesti illa dubit, de tha duas spãs accidentales pãs ú colorẽ figure in gradu remisso sit nalis in eo de Subto; q similit duas spãs Substãiales de paratis. Nã Valet inquã, q ú ait D. in ferro manere regnũ intra polos illius, de spã q nit n in formare mia ferri sua propria. Ex quo ibi 2 mia, 2 spã q tha pet in pane Eccie post Verba in pozi; Hic valet 2 q 2 spãs accidentales q tant gradu latitudinis n expellunt in instanti, sed succedit, ac proinde sit simul nalis in gradu remisso, at spã Substhales sit intensive nõ sensibiles, dicio q in instanti expellunt, din tã durant. Hã Scotti.

2 Ca hanc dicit Sintha: spãs exaxy nantur; 2e Scotaxy pauc aliãmantur; 3q dicimus: plures spãs in Suborãtas posse simul in formare eã de numero mia. Pur 2 Exod. in 3o dut 8 ge spã paxari hic dicit, Vbi ait: Rescp, q in Subto, ng pe mia sint plures pontie ad plures spãs esse de specie, sed ma ducat aliquis actus Ordinis rone actus q ponunt illi effectibili inee in tant tota pontha ipsius Subcetivi. Ideo ne dicto, q alia alia spã similiunit. Et in fine ipsius paxaris ita prosequit q Subthalis pontialis ad plures spãs e illimitata ad illas. Et lect D. hic loquat de pur accidentibus spãs paxaris sequentis ita ait: hec tã dicta procedit de pluribus absolutis in eo de effectibili; q Xa D. optime. Spã tiunt duas spãs Substhales in eo de Subto.

Pur 2o Xae: q nõ plicat 2a dictionis pet fieri a Deo; 2q 2 spã informet vnã numero mia nõ plicat 2a dictionis q&. Pur mior: q 2 spã informet eã de numero mia nihil aliud dicit quã q Deus supleret expulsionẽ vnius spãs; 2o Deus de suo posset absoluto pet tales expulsionẽ supplere sine 2a dictione: q&. Po mis: Deus sine 2a dictione pet supplere effectũ 2dus alicuius cãs talis, sed expulsio vnius spãs a Subto e effectus 2dus cãs talis, q prius etiã in formare: g Deus &.

Respet Palanco, Deus posse supplere effectũ spãle 2dus cuiusdã cãs, dummodo talis effectus sit positivus, sed talis effectus supplere, sic nativus; sed expulsio vnius spãs sit effectus nativus nequit a Deo supleri. — 3a Deus pet supplere effectũ 2dus cãs talis, etiã si sit nativus. q Patet soluo. Pari: Deus de suo posset absoluto pet ponere duo Corpora quãta in eo de loco; sed tã supleret Deus talis effectus: q&. Maior e Dni Scotaxy; Pur mior: hanc supleret Deus expulsionẽ in eodem loco; talis expulsio e effectus nativus q&.

Respet Conat ipse Palanc q let expulsio vnius Corporis ab eode loco sit effectus 2dus nativus spãs q vnã Corpus excludit aliud in eode cãs effectentis, sed Deus pet supplere effectũ cãs effectentis, etiã si sit nativus; at vno spã expellit aliã in eode cãs talis, qui Deus non nequit supplere. —

UGR Biblioteca Universitaria

ſ. P. la pr̃ma magni Ponderis Veritat cuilibet Corpori, ne in illo loco recipiatur ꝙ dicat ſ. in Veritate actiue ꝙ nihil agit, ꝙ ꝓ. Pur mioꝛ: quatuꝛ nẽ actiua ſ. n expellit aliꝙ efficient, ꝙ actiuꝰ ſ. ꝓ. 2do Diſt. dubſtãg ꝓbatur ad ſ. 3. Art. 2. ſolui tertiã.

ARTUS 2.

SOLVUNT ARGUTA.

Ad 1um

Ad 1um ex 2do. In 3o dicit, qꝰ 2. Vbi accessimi defendit, qꝰ numquam aꝛumẽta ſint Diuiꝰ ꝓſonis, quã oẽs defendũt eſſe naturaliꝰ applicata, Vnus ſimul dependẽs a pluribus totalibus tantũ eius dependẽtia; hoc dicit ex Caꝛ. Perſtitimiꝰ. ꝙ. Puꝛmioꝛ: mta dependet a ꝓ quatuꝛ ad informare, ꝙ actuare; ſ. quilibet ꝓ totaliꝰ, ꝙ aquãtũ informat, actuat tãtũ; ꝙ dependet in hac linea a pluribus totalibus tantũ eius dependẽtia. — Dr. ꝙ Subtotaliꝰ Iſpletus nec diuinitus poſt ultimũ Subtotaliꝰ Iſpleri, ſ. mia ꝓ. ma ꝓ. ꝙ Subtotaliꝰ Iſpletus, quã poſt Subtotaliꝰ Iſpleri, paliꝙ nec de pantha Deꝰ absoluta.

Ad 2um

Ad 2um Ido maꝛ. Q. nando mioꝛ: Ad eũ probatoꝛ, ꝓ mio. Ratõe, ꝙ quilibet Subtotaliꝰ ſ. hẽt ſ. ꝓ. ma, ú actue aquatuꝛ, totaliꝰ in linea cõmunicabili; Vnde actua ſ. quicunq; eius dependẽs, ꝙ quidꝫ a pluribus totalibus dependeat, at quilibet ꝓ nẽ aquatue ſ. ectum matꝛis, ꝙ hoc actuabit in diuerſis lineis, quare ꝓ ſubſequentiã n̄ ꝓpꝛtaret eius effectũ in mia ſ. actũ, D. Ioan. Vnicũ effectũ informaãi n̄ dependeret a pluribus cũ aquatuꝛ, ꝙ tunc cẽntet informaãnes quatuoꝛ ꝓ. in hoc Aꝛt Vobis Vãi Scotiſtæ probantiꝰ Vnã ꝙ n̄ poſſe ſimul aꝛuꝛi a tot pluribus Diuiꝰ ꝓſonis, ꝙ tunc dependeret, Dñi dependeret, ꝙ ſ. Actũ nẽ eſſemus in puncto ſtũ.

Ad 3um

Ad 3um: ideo pluꝛes ꝓ. poſſunt informaꝛe mia ꝙ quilibet ꝓpꝛtaret duũ effectũ ꝓ. alq; informaãnis ſ. Subtotaliꝰ cuiuſlibet ꝓſonæ Diuiꝰ Dñi diuerſæ Vãi ab altera n̄ ꝓpꝛtaret eius effectũ ꝓ. alq; ſ. duũ, ꝙ in Vſupugnat in Dnicis deductis ad ꝓ. ſi Vſupugnat, etiã nra ꝓ. Vſupugnat. — Ad 3um Ido maꝛ. Q. quicunq; dominiũ tuiuitiꝰ, ſ. ſubtotaliꝰ & Dñi diuerſæ Vãi ab altera 2m Vãi ꝓſonali, nõ 2m Vãi particulaꝛes, Ido: et ſeiguus dicitiꝰ n̄ ꝓpꝛtaret eius effectũ ꝓ. alq; ſ. Comunicaret Dñi Vãi particulaꝛi, Ido: ſi Dñi Vãi ꝓſonaliter, nõ, ꝙ Dicũ nec hõne.

Ad 4um

Ad 4um ꝓpãtes in ſtãs ꝓſonaliter ſtat in hoc, ꝙ eius Diuiꝰ ꝓſonaliter ſint diuerſæ Vãi, nõ quãtũcunq; ꝙ omes ſingulæ traxerint naꝛa humã Dñi Vãi ꝓcreatã ꝓſonaliter, ꝙ ſub hac ratõe ſ. eiuſdẽ ſpeciei, ꝙ ſãs totaliter tradi de pantha, nã ẽ incõmunicabilis ꝓſonalitas eius ex ratõe ſ. in tm ẽt ſubſiſtere, ꝙ ſubſtentari; ſubſtentatio a ẽ eiuſdẽ Vãi humani tuiuitiꝰ, at ꝓ informant etiã Dñi Vãi particulaꝛes, ac proinde ꝓpꝛtant mia effectũ diuerſæ Vãi, quare ponunt ee ſimul in eadẽ mia, quia ide effectus a 2 caa aquata proueniat.

Ad 5um

Ad 5um hinc dicit, ſ. Cõmunicantibus Dñi Vãi Dñi ſ. ꝙ effectus Dñi in informaãnis hñt ab pluribus cãis. — Reſpõ. Ido: ad 5um, Ido: ſi effectus Dñi Vniuerſeus, nõ, multiplex, Ido: Rãõnẽ generica ſ. ẽ Vna ab hinc ſ. ꝙ hinc tuiuitiꝰ Deus ideo duo Vãi generice duos effectus pales ꝓpꝛtant, ꝙ quilibet n̄ eet tuiuitiꝰ aquatus ſ. ꝓ. ma in or-

UGR Biblioteca Universitaria

maóníſ paíus miſ; at in comunicabilia, Dñs effectus ſubſiſtendi Veſpúa Dñis tríj, q'é Vlmá tráo, n'Vel-
nquít náq; partz in comunicabilis, q partz comunicabilis, é oning in comunicabilis Veſpúa oníus tríj:
Vnde altera ſubſiſtendi n'ſpecifit aliquq comunicabilitz, quq auferat, q'ni Veſpúa tríj.

Ad 1am m. dr. quó maj:
q'é Vplety nec Divinus poſſit ultra tres Vblei in finicé, dómáj: ex finicé, ſubdr. quó: In eadé linea, do
in diuersa, nó maj: é dr. quó miſ eadé, é nó Joa. Adveniente igit pa nova Dñs tuit nouy, Vpoſity a prio-
rí diuersy, q pa poſteriora n'ſpecifit in toto Dñs tuto ex brigi pa Dmiá, é in pramia; mediaté. Vnde
tz é Vnyee n'ſpecifit Cuiuſlibet Vpoſiti, at miá het Dñs é: ſpecifica Dpa, é dicio pa Porteriora ée Vpoſito,
q ig het aquatez actu p'ma paj; Datuo ée ex tra incymiſ, q Vna pa ni tur totalis miſ.

Ad 2. Poſita pa in Su-
bto nequit Deus p'dicere effectu pa is illius; é expulſio Vnius paj é effectus pa lis alteriùs, q in causa ea
rúi p'in formaong: q nequit 2. pa ée in miá.= Resp dupliciá: poſita pa in Subto nequit Deus p'-
dicere effectu pa lis 1ty, sao, 2ty, dómáj: dupliciá miór eadé, é inverisimili, pter q Joa. Soluenj é effectus pa
lis in formare miá, d Vpoſity Dñs tuere, Cstrary alia pa ex pellere é effectus 2ti, quę Deus bene poſſet p'dí-
xe, ſicut poſſet p'dicere, expulſionj Vnius Corporis Veſpúa alterius ab eodé loco, q ſatis dictum fuit in probáo-
ne.

Dalicer: Ad poſitiva entis Vnius paj ſequit natio p'ximalis, nao alterius paj: q plicat q Vna alia nó expe-
lat; Ans pri; nga ad ée hoc ſequit natio nao lapidis.= Resp alia é nao ng esendi in bruto, é alia nao
ng esendi Dalio; p'é ximalis Cuiuslibet paj, quę ſit pa é talis, é in alio, é hoc n poſſet a Deo p dicere: Deo
poſſet a Deo p dici, q hoc é actualis in Vpoſibilari Vnius paj Dalia. Vnde Vide q ximalitas de nao ne esendi
alicui, falsy vo de nao ne esendi Dalio, Divy é, paj ximalis dicere nao ng esendi alia, p vo esendi Dalia,
alia nec pa poſſet é simul Dmiá, nec duę paj actales dispanate in eodé ſubto, nq q libet horum ximalis dicit nao ng alterius.

Dalicer: ex tali Diunctione ſequenti, Vny Vpoſity poſſe de alio prari: g de-
quaet nao esendi alius. Pari: g alu edo, dulcedo ſ'meo dé ſubto, ny pe, in lack, Valet hec pra-
alvy é dulce: g ſitra ignis é aqua ſunt in eadé miá, Valent dicere: Ignis é aqua.= Resp nando maj
ad propaone, do ans, é nó Joa, é sao, é pa ex tales ex plant nominibus adiectivis, d ric hec ppo: alvus
é dulce equivalet huic: Subtus heri alvus é ng, het dulcedinis; at paj Subtus tális ex plant in bus ſubſtan-
tivis, d dicio hec ppo: ignis é aqua, é talis, q equivalet huic: Subtia ignis é Subtia aqua; ſic huic
mia ignis é pa, é hic mia é pa aqua.

Nota hic d Martio, q ſi tales paj ex plarent in bus adiectivis, Vg,
ignitus é aquatus p'sent mutuo prari, ng tunc illa ppo faceret huic ſenſy: Subtus informatus pa
ignis é Subtus informatus pa aquę. Nota etiam q ſi eadé est Subtia Vnius, d Vpoſiti, ſic, ignis, é
aqua, p'sent dici ignis é aqua, ſicut de hirtio Dnó dicit: Deus hic, q ignis fantia naturę integrat
Subſtantialis, ſ abſolutę a Subto p Conativa Veſpúa Vpoſiti: Vnde ſi talia de creta non ſunt alicui
Subto hq n'ſpent de ſe mutuo prari: Ad hoc enj n'ſufficit hęc eadé miá, é decem ée in eodé ſuppto.

UGR Biblioteca Universitaria

Arg 3º Iporty resultare ex mia e Pra ect Vny numo e plura in specie: ẽ hoc: q̃ nec illud ex nio sequit Prãs: ea ẽ Vny quor: mia ẽ Vna, ea ẽ plura specie quę sunt plures partes specie diuersę. ẽ. Resp. q̃ in talib⁹ casu in ect Vny Iporty ẽ plura & tunc dazent diuersę entitates; nec hęt dici q̃ talia Iporta. At Vny pręmialis, seu lae mię in rõe totalis, etc. Ad probam dico, q̃ illa ẽ Vny numo, quor: mia ẽ Vna ẽ de vet loquendo Iphys de mia Sp̃ie de qua individuali; et dixim⁹ in meta agendo de prio individuo.

Dices 2º: q̃ plicat, Vny Iporty Comunicari alteri; ẽ Via mia hęret duabus ẽrent duobus Iportis, et mia quę ẽ duabus Iportibus Comunicaret alteri ẽ q̃ plicat &c. = Resp. do maiẽ mis nando q̃ Iog: tão aptionis, q̃ effectus in Comunicabili immediate Cadit sup̃ra totam naz, ac proinde non dent variari in qualibet parte, secus vero ad sum⁹ mediate: & quatenus seq̃ur q̃dam in Comunicabilem in Imis, sustant sub ipsa totalitate q̃ immediate subiacet, ac proinde ẽ in Comunicabiles, quamuis pars Vnius Iportis Vere plurium p̃rum Imis, q̃ nec sunt comunicabiles. &c.

Arg 4º: si mia haberet Vecipere duas ẽs aquatas, haberet Vecipere infinitas; hoc ñ, q̃ tunc daret in mia infinita Virtutes ad ẽs Vecipiendas q̃ patet. = Resp. nando maiẽ; q̃ mia tunc ñ Vecipere et ẽs infinitas, simul, q̃ limitata est Virtus potiva ad numẽ dete abtis ad eo Cognitu. Ad Vecipiendas plures ẽs, maiẽ: Vecipere plures ẽs infinitas ẽs in pontia seu in actu, ẽ do, actu ẽ no maiẽ: Et dista minoz ẽ da diuine, ẽ in vero sitate, no Iog: Vnde ne sequitur in mia Virtus infinita sin actu ẽ, q̃ no actu. &c.

Arg 5º: tunc ẽs subsistentiales ect subsistales, q̃ ect subsistales; hoc ñ, q̃ 2ª pars: ẽs quam indiget subsistere ad existendum, ẽ talis subsistalis. ẽ subsistalis, si mia ẽ minus indiget ẽs subsistere ad sic existendum: q̃. = Resp. nando maiẽ ad 2ª partẽ, q̃ subsistere probatus, de mia indigente aliqua ẽs ad existendum, q̃ falsum ẽ, mia ñ existat p̃ ẽs quam indiget actu existere, q̃ existit ab illa, sibi ẽs existit illa ẽ Iporty, q̃ sit ex Vna quę sibi mia copy indigere aliqua ẽs ad existendum, aliud Iporty ẽ potest existere sine ẽs. &c. 3ª Vny mia ẽs potest simul informare plures mias. Arg 1º illatis sentiis nia ponit Pũ.

Q. 9ª

VTRVM ẽs ẽa POSIT SIMUL INFORMARE PLURES MIAS.

ARG 1.

RELLATIS SENTIIS NIA PONIT, ET PVR.

Loqui de mia totali, e quata, quę hic sumit p̃ illa, p̃ quam ẽs hęt esse Vny per se Iplety. Vnde Cailla 3ª opinio. Nã ẽtia de pontia Dei absoluta. Ita onet Dex Rain Mestnero, Mathæus, Valt nobis, Deferrarius ante precedentes, 2º dicit, q̃ ẽs ex-

educta

UGR Biblioteca Universitaria

educta de pontá mig, mi nimé pét ptémi vo Sié Creata. 3ª vé atévi tenet dr cnlou. Sta pontus Dfluxiony Scotj; d'ante propanda Suponendu é, q eade, numo tra pét de pas se Dei absoluto in forma re duaz mái ña quatas, q Pú ex illo Mirá culo D. Dnimi cuius Corpus absnto Cia bula bat gestans, tra pbie manibus Caput, deinde lingua loque bat. In quo casu Certu é, aníma in forma re Caput, d Corpus. Quo notato.

Sit X. Ma numo tra pét de pas re absoluta Dei in forma re duaz mái ta tales. Pú 1º Inró Pontus: 2º d anima fálit de facto Vepérit nalit in partibus Ve dútuz de pas re absoluto Dei potest in forma re dita Corpora Dfleta. Pº 2º: Ideo é de anima Sét nalit, sit in pluribus partibus nequit Sup nalit plura Corpora in forma re, q tales partes sint minute, et Dfleta, nisi Corpora, q hic Vás nulla é: gdr. Maoz é Vepsnto 3º vicoy. Mioz q ad 1ª parte talis tra mira culorum proloto 3ª ad 2ª ta Pú: Sét Caput, Pes, simil Dfleta integralit, sic fié Dfleta, q ut eorum nequeunt fié Dflexi: gdr.

Pú demu 3ª Martinz: Ideo Ma numo tra in pant in forma re duaz mái, q tunc in forma ret in fita, d'é sequeret in fita Vúrtus in forma tiva; hoc Vás probatur gdr. Pú mió: Ex quo anima fálit nalit in forma re detracta, pars Corporis sequit q pars in forma ret in fitas: gdr. Hó enj Respét Martinz, gnia q simil ut in sequit in mái Sentia in fita Vir tutes. Si Respét gnia q quo ad mu, anima pét in forma re in fitas partes detracta, si dacent ad q in fita Vúrtute, pars potest Ma tra in forma re pluru mái ab q in fita Vúrtute ex parte pe. Sol vunt 2ª rioz arg.

ART. 2.

SOLVUNT 2ª RIORU ARGUTA.

Ad 1ª: Dr. in 4º dutt, q 3ª ait, ea q pa numo n pét in forma re simul duaz mái, quaz uz Ma q périt sufféré Vepsnto, d totale illuc: gdr. — Ad 2ª in 3º dict, q 2ª argumen 3ª ait, de accidens pét ée in duobus subtis; q tade, ná in duobus supposits. Ad q Respét hic Vepsnto: Ná aztu de accidenti, et de subto: gdr. — Ad 3ª Dr. loquitur in na Vé, nió se fálit, q nec loquí mur. Ex quo nihil 2ª nos. Ad 4ª m. Resp pmissne Deo ani, q mái a de generare, e ducere zemu, annuente Deo. Et Vás dr Sanctus, q accidens hét subsistia a subto, e Deus n pét ponere 2ª subto, q next 2ª subsistia, q Repugnat: Ná vo subsistali n pét subsistia amia, quia Deus pét ponere in pluribus pus.

Ad 2ª: Si tra educta de pontá mig pars tra in forma re duaz mái, sequeret, q tra pta dependeret totalit, in ipso suo fieri, Deus uari ab Ma mái, et ab alia, Pnde de pendere, et dependere, q dictio. 2º sequeret, q effectus fálit, q hét tra qui é in forma re dependere et esse fálit a duabus Cáis mái libus aquatis; hoc n admittit in Via d. Sti q Ma numo tra n pét in forma re pluz mái as aquatas. — Resp nando totu, q tunc pset poni tra in pluribus mái, simil dependent totalit ab Ma qua educta fuit, et ab alia, Sed q ad Unionem, et simil in forma, quse effectu

Arg3: Exnúa sentía sequeret ꝑa cé infitę Virtutis; ꝺhocn: gꝺ. Puí mao: Vae, qua ponit in formare duarmías, ponit in formare infitas; ꝺ dat ent; ꝺ hoc arqueret infitą Virtute: gꝺ. Resp ad arg nándo mas ꝺ ad eius probaone ꝺ co gn sequit: ponit in formare duas: g infitas; g ponitia in formatiua ꝑ limitaret ad certy numy. Vtra aqs nequeat plures informare. Patet ex plo in Virtute intellectiua, que letꝑ plura simul intelligione ponit ex viantę ponit in infitę; limitat eius Virtus ad certy numy. ꝑ 4a: Vtry in Viuentibus ꝑet anima sit Corporeitis ꝑa: Arti. 1. notatis aliq; relatis q; Xponitur Pui.

Ꝑ 4a

VTRY in VIVENTIBUS PRET anima SIT CORPOREITIS FRA.

ARTI. 1.

NOTATIS ALIQ; RELATIS Q; SENTIIS, XPONITUR.

Hęc ę illa ꝺ míus celebrat, qua Scotica ꝺ pessima int Angelici ꝓceptores, ꝺ discipulos, maxime ꝓ ę Ventilata; ꝺ tellito ex omq; uoq; antiquoq; ponentiq; tot ꝓa Substiales in hoc anía, quot ꝓata exerciatia in ꝺposito, Vg, in hoc alia substię, alia Corporeę, alia Viuentię, ꝺ patet. Ve recta sentia alioq; dicentiq; ꝓa Substiales in Viuentibus multiplicanda ę ad multiplacone graduq; Vitę, ꝺta ut planta, Vg, habet vna anima, Vg, Vegetiva; bruta, 3 ngę, sensitiva, ꝺ Vegetiva; ꝺhō 3 ꝺ, Vegetiva, sensitiva, ꝺ ratis, vt antiquiq; et dicit ꝓa Doctor. Inquisitmus nunc, an in ꝺposito Viuentibus ꝑet anima ꝺ alia ꝓa substialis, quę Corporeitis, aut mixtionis a pelle ex qua ꝺ mia ꝺstituat Corpus actu, subtę receptiuę animę. Quabrot Sup. ę ꝺ, q Corpus ad sumi ꝑfectę ę quatiuę, seu matematicę exacte dimensiones explata in loga, 3ę mete ꝺ ponit ꝺ spacii, ꝺ hoc ę, q ponit in recta linea ꝓamentali substię ꝓqua lao Dni Superadditę 3ę Corpus organicę ꝺ ę altera pars Viuentis Corporei ꝺstituens ꝺ animę ꝺ ry Viuens ꝑfectę in hoc qui Corpore, ꝺ anima essentialiter ꝺstat.

Ꝑ quid ꝺ corpus organicę ꝺ ab anima dicty ꝺstitutę ex mia ꝺ ę ꝓa Corporeitis essentialis, qua Viuens ex Corpore, ꝺ anima. Ex quo ꝺtat, q hęc ꝓa Corporeitis organica, sic data ę substialis, solq; ponit ꝺ ę in Viuentibus, nō in non Viuentibus; hoc ę, q Viuentia ad suas operaones exercendas, ꝺ indigent organis, quatę ꝓcedit ex mia ante intellectu humanę animę, q hęc exigit dictas operaones exigentes organa diuersa; Vg, cerebrum, cor, medullar, pectus, ꝺ, hinc mia ꝓa, cuius pars ę eius, q Vas.

Sup ę ꝺ, q ꝓa substialis Corporeitis organica, quę ꝺ data, simul ꝺ mia ꝺstituit Corpus ꝺ organicę, ę actus, ꝺ ponitur ꝑfectus diuersoq;. Et ens actu ꝑfectum, q ę, q illa actuat, nec ꝓa ꝺstituens, seu ponens ꝺ mia ꝺ ꝓa, seu mate ꝺ ista Corpus ꝺ organicę. Et ꝺ ponitia, q ex parte mię, ut habet ad recipiendę animę, talis in hoc, Vg, qui in lae hoi ꝓ talis, q ꝺstituit, nō in lae Corpori, qui ę talis, ut dictum ę, q Corporeitis ꝺstituit, ut informans mia ꝺ.

UGR Biblioteca Universitaria

In hac ḋ̃ta dist̃e duᵍ ſ̃t̃ntę ex diametro oppoſit̃e ſ̃t̃ Dᵗᵍ Duarę quę pluręs Ieſuitę ſequunt, Dᵗ tranſitu tales ſ̃t̃ Corporeitas ſita in ſolo Vniuerſo includat mᵗᵗᵃ ḋ̃ta ąnima tanqua pars eſſentialis Vtiuas ſui. Dᵃ P. Vᵃ. Ḋ. 1ª dᵗ. 11. ſect. 2ª arguit̃ in omib⁹ Vniuerſi⁹ ḋ̃tis ſ̃t̃ntijs Corporeitas ab ąnima diſtą, quę oneroſa Vno ore ſequunt, dicit Scotus Cominchius, Cabrerus, Bartholeus, Raimundus, Vandrinus, Guizo, & plures moderni manu ſcripti, q̃ Ieiunant mediciones, &c.

Sit nra ſcntia. Q. In omib⁹ Vniuerſi⁹ ḋ̃tis ąnima datur alia ſ̃t̃a ſubſtãlis nempe, Corporeitas quę Dᵉᵃ ſit ḋ̃tuat Corpus organicum. Pro q̃ ſit ſciendum ex Auriole ſit ąnima dupliciter: Ąnima ę actus Corporeitatis, & organici, hentia Vita hentis, ąnima. Suponit Corpus organicum ḋ̃titutę pro aliquo ṗriori. Tunc ſic, Stante Corpore dentis Diſtinti aliquatia ſubſtãli ḋ̃ta ąnima q̃ preſt ąnimę. Pro 1ª ꝓ q̃ ad 1ª partem. Corpus organicum ſit illa ṗrioritę in decem mᵗᵗᵃ ſ̃t̃ntia nuda ſ̃t̃ ſine Vita alia accidentibus q̃ę. Pro 2ª. Corpus organicum ę de eſſentia Vniuerſi, nully accidentę de eſſentia illius, ergo ſita ſubſtãlis.

Pro 2ª q̃ ad 2ª partem, q̃ ſic ꝓbo. Si ḋ̃ta ąnima Corpus organicum ſuponit ąnima in pontia ad Vniuerſum, ſed Vita q̃ ąnima ę actus illius cõphis à Corpus organicum in Diſtinti in ſe organici ąnima q̃ alia ꝓ ſubſtãli ḋ̃ta. Sed hanc ſita Corporeitas ſita dat. Perſpt. Palarcus. Corpus organicum Diſtinti ꝓ q̃ ſubſtãli, ſ. hanc ęſſe ꝓ q̃ ąnima. Vnde ſenſus deſcenſus, ąnima ę actus Diſtinti mus Corporeitas organici ꝓ hoc actus in formativus illius, ſicut ąnima ę ſa noſt, actus illius, n̄ q̃ inforetur hoc q̃ ſit ſpes Diſtinti.

Sed ąnima includeret in Corpore organico tanqua partem Diſtinta in diceret Vniuerſum Diſtante Corpore dentis ąnima noſtri Vigore in poſſet dici Diſtante Corpore, ſed Corpus, ſ. hoc ad ſenſum dicit alvus Diſtante alvo, ſ. alveolus q̃ alvus includit Vtuq; Dᵉᵃ Palarcus Corpus in includit ąnima q̃ non ſit ſuga toria dicit, Vniuerſum Diſtante Corpore dentis ąnima, ſ. q̃ idęſt pc diceſe: Vniuerſum Diſtante animato, & ąnima Dentis Corpus ę Vniuerſum in pontia X. phis diceſis: pontia Vita hentis, ſ. hic includ ąnima q̃ Vniuerſum in pontia, in actu q̃ ąnimati ſpect ad Scientiam Corporis organici.

Quare ſenſus Verſpent ad Vrg. X: Corpus organicum q̃ hibet aliud ęſſe, quę mia ſ. talibus accidentibus de organizata, de organizatione acciali, quę Diſtinti quate ſ. tali ſita ſi ts peramento diſpoſitionis pro diverſis partibus Vniuerſi — Dᵉᵃ P. Caro, os, medulla, dicunt ſpecies ſubſtãles q̃ non ſunt accidentia Dmia, Illa Diſtituere. Pro 1ª Illa, quę hent pro pates diverſas, & diverſas diſpoſitiones q̃ mientes hent ſubſtãles diverſas. Velloda hent diverſas propates, & diſpoſitiones q̃ mientes, & illa oxſet, q̃ inde Colligimus alia entia diſtere ſpecie ſubſtãli, q̃ hent tales propates, alias diceremus aurum, & lignum ſolum accidentaliter diſtere.

Pro 3ª: Maior diverſa diſpoſitionis, do peramentum Vtpeſcit hent quę libet materia alia, quę in plures, & ſimiles hęc diverſa diſpoſitionis, & peramentis exquirit diverſas partes ſubſtãles; pono ſi vere de membris alijs. Pro antino quę dg membra hoc ſ. hent tale peramentum, Caliday, & Cor quę dg hig; pono ſi vere de membris alijs. Pro antino quę dg membra hoc ſ. hent tale peramentum, Caliday, & Cor quę dg

UGR Biblioteca Universitaria

frigidy, ú Cerebry, alia humida y, úmedilla, dalia Sicca, ú ora: gk. = Et doctrina Subthalis Corporeitis
oxo ponenda é. Inde merito quida ex nris Dris mis organizaons ponunt, Ingenerabiles, que Statin diversis pa-
rtalibus, alig acitalis, que Statin devita proposittone accidentis, y hec exit abilla tq qua abrio.

Pria 2o Dla: anima

Valis nequit hoi dare ee Corporey; y hoc n provenit a mia P: q ab alia fa Subthali. Pria maor: portea q Pab
mior: nulla fa prs stat effectu que sine n het; y anima Valis né Corporea: gk. = Respet Palanco q let anima
n sit Corporea p, étq Virtualit q Subst. 3o: nulla fa Dinet inse, nec Virtualit effectu ibi repugnatis; y Corpo-
reitas ee effectus repugnan animis Valis; q&. Maor Pria: Deo alvedo nequit Virtualit Dinere nisi redendo ad ni-
qxedo e pratys alvedini repugnans; y nimius Corporeus repugnat animis quia nisi redo alvedinis; gk.

Nunc Pria mior
y Sylogis: let mia Da sit Corporea, nétq Corporea organica; y Corpus Viventis é organicus; gk. Maor q
oxo mior bent: Doa Pria: illud, q petit hoc partes etereogeneas, seu diverse Valis n pet provenire ab illo q het pa-
rtes homogeneas, seu eius de Valis; y partes mis sit homogeneis; partes vo Corporis Viventis sit etereogeneis; gk. q
Doctrina let mia docet ee Corpora Dporta, q n pos et dare Corpora organica, q é nris intentis; q nit ptia alia
Subthalis; y d anima; q Corporalis ptia.

3o Pria X: post mortis hoi, Vg, da in Cadavere alia ptia Subthalis; in
alia, que n eet in ipso ante mortis; q in hoe prst anima da alia ptia Subthalis. Pria mior: in Corpore
mortuo ment eadis accidentia, que exant in Viventi; gk. Pan: in tal: Corpore ment eadis munera d
Cicatrices, eadis q Virtus in nova Viventi, da ida. = Respentis, q talia accidentia é numo dista ab accide-
ntibus, que ante ea exant in Corpore, sicut ptia que post ~~mortem~~ in portmat mia, que Cadaverica Vocant,
que de novo generat?

Sante Vepulsons, ponga admiraon, que Rabuceo docto Viro Causavit hec Responsio. Qua
auditta ita prosumpsit. Siquis z me orate post Capitis tonsuram, moriret, quia ret hic novus, ita diligenter con-
sor qui ex, tq cito tonsto n diisset; y. Cabelys ait, q hec ita in re Biblia Vivent, q sint Red inda fide Xri
via ponerent in Dei poho ora credita locy hexint; nec mius arcana foxent, qua q mater Ecclia de Eu charis-
tie Sacramento d&c. Inde phus ait q Sas que xue d Xenry dimittere é in fizmitas in hus q devitate
ndit Vivis, q pr manibus hent Cita tacente eadis.

Pria insurgo: in mortis hoi, Vg, in Vemeret eadis ptia Virtua
Corporis, nec eadis accidentia sequeret Corpus Christi Dni in fuisse id q numo Vivy é mortuy; y
hoc é exneny: g& Respon. Pmy: ad Vnitis numerica Dbo requirit Vnam in solymis, y ethatis,
que é prin Vnitis Specifica, aut numerica Dbo, in Corpore mortuo Christi Dni ponit ptia Cada-
verica Virtua Corporis ptia nova numo, d Specie dista a precedenti; q nec id q numo Corpus: y hoc
é falsy, q duripulus, e bxi cipuit ts in solys ostendit Vulnera manus, e bedy, stig lateris, ut osten-
deret Vnitis numerica sui Corporis; gk.

Respet Palanco Corpus Christi ee id q Corpore mortuy Vivo q adu-
bantis d mia, d hoc sufficit ad Verifanda PP. dicta. = Sja PP. n dicunt mexe id q Suposito

eadq

UGR Biblioteca Universitaria

miq́ sit de nutrio Corpus q̃ Necessarius ad hostiã miq́ de Substãtia inutilis. P̃o Dog: p mentia cuius de Substãti, dmiq́ n̄ deludit hostiã cuius Corpus, q̃ Substãtia Divq́ n̄ datur Corpori, s̃ tra Corpus Ihũ tuum: q̃k. P̃ãs: si Substãtia Divq́ assumitur ligni, ferruq́ d̃ vexaret lux in ignem, stante Vnione Verbi ad miq́ Humanã n̄ posset dici mori de Corpus: q̃k.

Aliq́ pugnãt p̃ Oppositionẽ: Data alia tra in Corpore Christi Dñi dicta atra, que erat in Corpore mortuo Christi Dñi dicta atra, que erat in Corpore Vivo, sequit Corpus ee Corruptu; s̃ hoc e falsum actu Apostolorũ, nec Caro eius Vidit Corruptionẽ: ergo atra tra que Dñi tue bat illu Vivu Ihũ tuit illu mortuu. P̃ua sequela maioris: ad quam probandã arguit, q̃ tranuit in alia substãtia quia dicta abilla quantea hebat: s̃ tra Cadaueris ca quia admittit ẽ ergo diuersa a tra Corporis, q̃ hec x̃a tra e anima, Cadaueris vo e mãnis: q̃k. totus syllogismus manifestus, q̃ doa infert.

Vmo Pro Vae theologica precipue d̃ tra: s̃ Corpus Christi Dñi in Vae tali Ihũ tuerut p̃ anima Valq́ Sacerdos secerat, ex vi Verborũ ponerut anima Valq́: s̃ hoc e falsu, ut pote extra tridentino Capite tertio, Sectione 3tia, q̃ anima ponit p̃ vim comitantiae Corpus: q̃k. P̃mo: posito ex vi Verborũ Ihũ tuto, ponit Ihũ tus: s̃ pro anima e Ihũ ta Corporis: q̃k. — Dñi s̃ in tridio mortis aliquis apostolus, ex vi Verborũ poneret sub specie panis illudmet Corpus, q̃ Christus posuit; s̃ apostolus n̄ poneret Corpus Ihũ tum, ergo anima alias revocaret ad Vita: q̃ nec Christus. Sectexae

Respet Palonca, q̃ ex vi Verborũ ponit Dñs Eucharistia Corpus Christi progrendo a Corpore Vivo, mortuo, ita n̄ Ihũ tuit p̃ anima Valq́ nec p̃ tra Cadaueris: s̃ p̃ tra Corporea que progrendo abeũ. — P̃ã: s̃ hoc e t Vi Sacerdotis intendunt ex vi Verborũ ponere Corpus Christi Dñi Viuentis n̄ Conflecxaret, s̃ hoc ad sua duce q̃ Suppono. P̃mo: mutata substãtia introne Christi n̄ Ihũ tuit Sacramentu: s̃ Sacerdos in tali casu mutaret substãtiã introne Christi: q̃k. Illa ore Cesta, P̃mo: intro Christi p te e ponere Corpus progrendo a Vivo, mortuo: s̃ hoc substãtiã diguit ab introne ponendi Corpus de tota Vivu, quia intro Sacerdotis: q̃k.

Secundo in tacu sclinquat, s̃ tra Cadaueris ca pugno: nulla pet assignari ca huius productiua: q̃n dat P̃ãs: rrent Ca particulare, v Vnalis: s̃ nutu stat rary: q̃k. P̃mo q̃ ad 1m̃ partẽ: Ca particulare rty ponunt Vtẽ quia tra Corporis: q̃k. P̃ãs: Nho d fulgure, Da Valis diuino igne reducit in Cineres, destruit Vita, p tra Cadaueris ca: q̃k. Sed doa: id, q̃ disponit in instanti ad Vna tra requisita in eo q̃ instanti destruere ipsa forma: s̃ q̃ fulgur in instanti redigit Cineres, destruit tra Cadaueris: q̃k.

P̃mo q̃ ad 2m̃ partẽ: ca mãlis, q̃ suplent defectu Ca rty particularis, ad huc potiꝰ disponentibus s̃ q̃ disponere n̄ dant q̃n producit ac ca vnalis. P̃mo: Sit ale dare nt, maxime, qui disponant ad mortẽ Viuentis: sitq́ requerunt ad tra Cadaueris: q̃ dispo q̃k. Set maior: P̃mo: Dispones, que sepe diuersa, Vae requerunt ad eode tra disponere; s̃ dispositiones diuersas, ut petit ex ploallato, dalis plurimis: q̃k. Et in n̄ q̃n habenda alia

UCM Biblioteca Universitaria

ART. 2us

TARUM E IESUIT ARUM ARGUta SOLVUNT.

Arg.to ex pho 1m tetertu 39o dicente: oculy, d Caxis mortuq ei equivoce Caxis, e oculy. Shoc est falsy, si noia Corporeitis pa: 9x. Hs degeneroone (et mait: ne facies, seu anima pa Caxo) Corruptta equivoce dicitur facies, seu Caxo, prout dq quari lapidea, et ligna factae: q in Corpore mortuo e alia dicta pa pte Corporeitis pq: Resp.o q partes Viventi ponunt 2m Indoran: 1o Corse, inquo servusi eq, si viverint in Corpore vivo, sive mortuo: 2o quia instrumentaam (et in hoc sensu oculus Caxo mortua si equivoce ta lia q oculus in Cadavere ne instrumtyado Vae (nec instrumentum Caxo ad nutriendy; alias si Caxo mortua ne inse Caxo nisi equivoce, quia potest Comedere illgin die Veneris.

Arg.to 2o phus 1o degeneraone ait: In Corruptione Dpositi fieri Resolutio Virgad mia 3; shoc est falsy, si post Corruptionis Viventis mane in mia pa Corporeitis: q non dat. = Dia: generao Imixti e Corruptio alterius de Dq q Corruptio ho generat alia pa; ergo, si ita pa Cadavere: q ita dat. = Resp.o loquit phus de Corruptione Corporis inanimati, inquo fit Resolutio Virgad mia 3; sive loquat de Viventibus debet exponi de Corruptione Dpositi Dplebi, ne pe, de Corpore pca, non de toto Viventi in cuius Corruptione ne fit Resolutio Virgad mia 3a q pmit post mortis pa Corporeitis quousq ataratica.

Arg.to 2o Vae: pa effectos

Ithnet ine qo Ithnet ipfectos; sed anima Valis effectos pa Corporeitis: q Ithnet q quia Ithnet: q potest dare ee Corporeiq, e Docent ao hoc ne natra Corporeitis pa. P mas: anima Valis effectos Vegetiva, e Sensitiva, ideo q post Destructa Vegetiva, e Sensitiva: Vegetiva, e Sensitiva q quia Corporeis: q bene post pa spiritalis pgs; tare effectus sus Corporeitis, e Docent ne natra alia substialis Substantia. = Resp.o nando ad oppositi mas; nq anima Valis effectos sus accitalibus, et q nequit effectus pal q a Vegetiva, aut Intellectiva tribuere.

Ad Clarissi gratia duquo mas: pa &. ad 2mo e pris plicis excessy effectoris, si plit, et equivalentia in mutuexi bus ao: est plit, et in Vegete nomas; e dicta mouis ad distione, si in Vegetis nō Dari Subsecutas. Videte, quis aristmus duvio anti ao 98 qs dispania anis. Vnde ao probo ons dico, q ao is Vegetivi, e Sensitivi nec detrahi Corporeis, e spiritalis, ab Vnoq pessimo esse: sicut ao posit ao beatia pplantas effectivi alis, et ao hos in malis: Attpa Corporeitis Dnis e malis, et Corporea, et ideo nequit fieri Ithnet in entitica anima Valis, bene vo vegetiva, et Sensitiva.

Arg.to 3io q

ao venit enti in actue accidens; et si daret pa Corporeitis, tq, q anima Valis, vq ao venit ente in actu, ne pe, mis informat pa Corporeitis, et tunc ho fieret ens per accidens: q Repugnat Valis pa. = Dia: De facto Substialve dare ee, si plit, et de facto q accitalis e dare ee 2mo: et nulla pa superveniens pt substialis post dare ee, si plit: q ono pa superveniens e accitalis, et Docent d anima Valis ao veniat Corpori Instituto esse Principium accitalis pa.

UGR Biblioteca Universitaria

Resp. ad arg. maj: q q advenit enti in actu Pleto e accidens, Ido: in actu Pleto pro maj
Ad arg. min: anima advenit enti in actu 3 Pleto, Ido, in actu Pleto pro min 3 Doa. totuens
Attributy ex mia Dta Corporeitis e ens 3 Pleto, u pot ultra ens Substiale Pleb bile p anima — Ad ha.
arg. maj: De Vae & ipli, prou e ipli, ponit ee Dm q seu actu li, Ido maj: in alio sensu pro maj,
Ad arg. min: nulla & ee ipli, prou ipli, ponit Dm q, Ido, alio modo pro min 3 Doa.

Ad dicer: q Corpus h pitna-

ree mee anima. Pro Doa: Ideo mia 1a requit naliter e mee pa q ee ens in se 3 Pleto, e ultra ens Pec-
tibile p tia: q similit si Corpus e ens 3 Pleto, ultra ens Pectibile p anima, requit mee illa naliter
ee — Resp. nando Doa, de Causa, probando min arg: Ideo trece &, no arg: de ale, de alia, q mia pa e pura
potha fca nulla includens actu fcu, omitto ans, ad Doa. Corpus q Plato ex mia Dta Corporeitis, e
Ideo ne pura potia, non includit fca, Substia, fca, que sufficit ad servandu mig: et n h multu fe-
pus, q a pa ad fecta.

Arg. 8. ponita pa Corporeitis Dmos ponit Corpus, ex quo ponat Corpus, requit actu
xdu: q n dat. Pro min: quoties Ipsa talis pa meret ut ma, mee anima potie meret que mi sit mee, sed hoc
ad Sxdu: q &. Pet maj: ng Corpus e que, e pot talis pa ee dat ee generice, q n. specifice — Resp. ad ta-
le Corpus ne que, q detrat actu organica, Dicta u sit anima n Intelligit illud mee Corpus, 2 illud
suponit, q hec pa ne Dnu, u erebat Abicena, e ma numo, Dedetracta.

Ad dicer: Sed hoc ee tia, Vnu enu heret ee,
q dubet Deus here 2 fca: Sed pet 2 fca q nalio het D ee: q se pugnat talis pa Dominy: Anima rec tactu
tus, q hec suponere talis actu ne pe, fca Corporeitis: q se pugnat talis pa — Resp. q gnu ne pot here
ee, Vnu enu Ipsius Dubat dnatu, alia duo 3 Pleto, de ultimatu, sed duo pot here ee Pleto, q duo actu
u se pe dicte. Ad 1 q nu dico, q anima e actus Verbu Corporis fca in organica e actus 1a Scipsu
mis: Vnde anima Ver pfit diversoru e actus 1a, Scipsu, q n ipsa cat.

Arg. 6. Replicat, q anima Valet Vnu ad gme-
diate 3 quate mig 12: sed tunc Cor Pleto vnde sen tiam ee hoc: q anima ee Corpus. Pet Doa: ng ab inferio-
ri ad superius Valet a pse ad Doa. Ad Vnde Certu, Dmia, ne ipsa ait in forma bilis, e actus bilis, e anima
sit actus per informare, e actuare. — Ad ee ade fca que dat ee, Specifice dat ee generice, alioquo en dat
ee alvu, Colorato, q quale: e anima Valet dat hoc ee specifice, q Corpus, q ee generice — Resp. cam, ne pe
gnare: Anima enu requit [illegible] mig, ne previa Corporeitate fca, ad nyguq deveniat ad actu, q mia
e in potia Remota, que ante adveht fcz Corporeitas, q n mee Corpus in formare Valet.

Ad dicta Verba Ar.

Si anima ponere ei in ma nuda tale Pleto, n Videret ee ho, q here illuoq e de essentia hoiq ne pe Corpus
organicu nec etiam ho q here illud, quod ho e ho ne pe anima — Ad 1am. dig. maj: Si talis fca nq in-
fexibile Acty Substali que, do, sin Ameat, non magis ee Deus, q anima ait Spiritalis, q n Ameat
Subesse Corpori, q ne ad Corpus: hinc e, q tale Spiritu tri humano post Domy: e corpus organicu meat per
mortem, Replicat, q eo anima tale ee heat, q nihil dicit in tia nec tale actu q ingreditur here. Vnde ne pa mg dicit

UGR. Biblioteca Universitaria

Replicat Palanco: In hoc gradus superiores, & inferiores vnit̃ corpus, & vniuersi
posit̃ prouenire a pluribus. Pro 2da: 2do effectus, pluria ido, vt nequit prouenire a pluribus dictis, q̃ duo
dictis nequeunt esse de effectu pluris p̃stare, q̃ quilibet gradu in hoc e effectus pluralis substantialis: q̃ in dict̃
in posunt prouenire a diuersis tus. = Pro 3ia: q̃ Istituty e idoq; fin posit prouenire a pluribus pluribus, q̃
deuet esse vna tia vt Istituens; & in hoc Corpus, viuens, & anima se idoq; vt Istituty: q̃ nequeunt a pluribus
tis prouenire & Doctor in tenet Vispano.

Resp̃o 1do ans, & dict̃ Doctor: q̃ Corpus &. prouenit promiscue, & plete &, & 2do dic: Vadi-
calit̃ se Vemote, no dic; & ideo q̃ no dict̃ gradus prohabent: gradus enim dicunt in pramento poni bilis, vt gra-
dus Iplet: Vnde licet Corpus organicum, presert gradu Corporis Vadicalit̃, promiscue dimanet a 3a entie,
quę ex vnione Resultat: Et ideo deuet dici q̃ gradus Corporis deuenit a Corpore pro altera parte, corpo-
sita Vnione & anima, ex q̃ Resultat 3a entia, aquatale pratty & plety, & pramentale q̃ mediate oriti, pariter
Viuens, & anima de sumunt ab anima, & suposita vnione & corpore.

Vnde dimanant omnes gradus, ta quq a Iplc-
to prio a 3a entie, & hac dita q̃ Ivsptu gradus Corporis, corpus pro altera parte é quo Vemo-
ty, q̃ dat esse sale Corporeitis, & Ivsptu Viuentis anime quo Vemoty, at Ivsptu Ivsitiq; sola,
pa totius, seu 3a entie é quo promty q̃ sola illa posunt tales gradus Iplcti oriri, nq partes seorsi
sytę soly nent gradus Iplctos. Ex quo Ittat gradu Corporis in sumi promie a dicta tia a bea,
a qua sumunt Viuens, & anima, & ab eade tia vt indiuiduli bilis; nec gradu corporis se parant a gra-
du Viuentis q̃ destructo hoc pones eius gradus destruunt, ita non manet Corpus pramentale nec Viuens,
nec anima & corpus q̃ Iplety, & ex alia parte anima, seu Vita.

Pro aliorq; solucone notate, tia Corporeitis
nec indiuisibile, aut homogenea, seu eiusdem tis, & co alescere ex pluribus actibus dissimilaribus Spe-
cie dictis, ita tia, qua Istituit pos, non ita tia, qua Istituit Caro, seu vita. Ita sentit D. in 4to, dist. 44 pa-
rat pet dicit; & Pet: ng tia, quę e eiusdem Speciei Talia in pet in formare miscibilia diuersas dispositiones he-
nter; & mia orit̃ Carnis diuersas dispositones hent: q̃ vt diuersę partes tis. Vnde quilibet e sufficiens ad Ist-
tuendu vna partem seorsi pones, q̃ pteri in pont, vt Viuens tis Ittaret mia, & anima. Disp. 1a de priuacone
entis nalis prio, et q̃ de vnione. q̃ th. = De priuacone. = Art. Vnic. = q̃ duria onia de priuacone Resolvit.

DISP. 4.
DE PRIVAONE entis nalis prio et q̃ & Vnione
Q.o 1a
DE PRIVAONE
ARTVNIC.
PER DIVA OMNIA & PRIVAONE RESOLVIT.

Dubit: q̃ vt pinquo Ittat tis priuaõ? Ante Resoluone, Supono dari priuacones in Rey naa, n q̃

UGR Biblioteca Universitaria

stens Vale, ꝙ nullo Dideante intu ꝓcepit in Vebus ꝓpr̃: hoem, secluſa intu fictione dicit Ccur: San hec ꝓuaõ de veat dici ens Vale ꝓpr̃uꝫ, anuõ nãõ Vale, ꝙ de nñe. hec a ꝓuaõ ſic Dñr̃ defit exphõ 5ª mete textu 2ª: é nãõ ſꝛ in dubiõ acto nato ad hendꝫ illa. Nãõ ſꝛ ponit loco ens, ꝙ Dñr̃ nãõe: Heliqúꝫ võ pare ulꝫ loco actꝰ, ꝙ a nãõe defert.

2ª é ꝓuaõ ꝛª Dñr̃, ngs pe, ꝓpriã, d miũ propriã illa é Cauſa ſꝛ in dubiõ acto 2m vaꝫ Specifã ad hendꝫ ſꝛ, ú Ccitas in hoc: Vtaé Cauſa ſꝛ in dubiõ acto n 2m vaꝫ Specifã, ſ 2m vaꝫ generiçꝫ ad illa hendꝫ, ú Cauſa Dour in talpa, ꝙ ſolꝫ 2m vaꝫ generiçꝫ é ydoney ſubtꝫ ad Vrcendy. Exhũ ꝓuaõi bus ſꝛ dicit ſ ꝓcõe, nvõ 2ª. Exquo ſtat ꝙ mia ligni n ſt acta ad Vecipiendas simul ones ſtas, ꝙ Caret, ſ ſolꝫ ſubcciue, é ꝓ illo ſꝛ poſe, inquo Vltimate fuerit diſpoſita ꝓ dicty Cariꝫ ndevent numerari int ꝓuaõnes Actcté talꝫ, é ſ ꝓcõe dicentes, Sint Cauſar miũ propiẽ ſtas.

Ca ꝙ duũ intra
xo gãõis Resp: ꝓuaõis Dirtre in Vecto in naõie, é ꝓxo Conotato in actitudine in ſubtõ, d pet, ꝙ
hnũ in defone ꝓuaõnũ ponit naõis in Vecto, é ſubtꝫ acty in oblicuo. Nec Valet, ſ dicꝰ ꝙ ꝓuaõ ꝛª
Dñe axioma é cuã apetitꝰ, qui é alꝫ potꝰ ꝙ ſꝛa in potiõ Dñr̃. Non Valet, inquã ꝙ ꝓuaõ generat
apetitꝰ n ꝓpe, d dicrẽte, ſ pacian, inquecte, Vocationaliter, ꝓpꝛ ꝙ generat n in Vae apetitꝰ, d apetibilẽ,
quo Sensꝰ ꝓportat potꝰ, ſtꝫ Vae desiderii, quo Sensꝰ nihil potꝰ dicẽ, ſ ſolꝫ Conotat absentiã ſꝛ.

Ad hnc dub:
a quo ꝓuaõ Sumat ſuã Specifãõis? Sumit eã de Specifone extrinca, nvõ intrinca ꝙ hec Certꝫ é sumi
a rua ente nãtiua. Preterꝫ ꝙ Specifãõis extrinca sumere ꝓuaõis ab haũ, ꝛ ſꝛa ꝙ ꝓuaꝫ, d ſꝛa
bneſ: Exeo ens, ꝙ ꝓuet talis ſꝛa Colligit, ꝙ diquãt Specie a ꝓuaõne quas ꝓuat alia ſꝛa duꝛ ꝙ Specici: ꝙ tot
exunt in mia ꝓuaões Specie, ꝛ numo dirũ, quot fuerint ſꝛ diuersꝫ Specici, ꝙ mia, seu subtꝫ ꝓuatyẽ. Et dcnt a ſꝛ, ꝙ subtꝫ ꝓuat ꝙ Specifãõis extrinca sumit ꝓuaõ.

Ad nñ dub: an ꝓuaõ ꝙ mediate oponat ſtã? Sensus é, an ꝓuaõ Ccitꝫ, aut tenebraxy, sit n Ccita, n tenebry, an potius Vita, aut lux? Resp:
ꝓuaõns ꝙ mediate oponi ſꝛ, ſta é ꝓuaõ Ccitꝫ, aut tenebraxy, sit ꝛa lucẽ Vitꝫ, aut lux. Pua mãõ
naõis é a ꝓuaõ paronis, aut nãõ naõis entitatꝫ é ſꝛa entas, ſ ſꝛa entas é ſꝛa qua ꝓuat, a ꝓuaõ
ꝙ mediate oponit ſtã. Demy: Int ꝓtiue oꝓsita nihil medꝫ: ꝙ ꝙ mediate ꝓuaõ oponit ſtã. Inter Actiuã é
de oꝓsitꝫ, d Doctor text.

Exquo Colligit, ꝓuaõis, ſolꝫ pare auferi ꝓ ſtã oꝓsita, ꝙ ꝓuaõ ꝓuaõis nihil aliud,
quã ſꝛa potiua ibi oꝓsita, ſ ꝓuaõ ſolꝫ pet auferri ꝓ ſua ꝓuaõis ꝙ ſolꝫ pet auferri ꝓ ſtã sibi o
posita. Et notate ꝙ ad hoc n Vequirit ꝙ sit ſtã sibi oꝓsita ſꝛ, ſ ſat é, ꝙ ſit a posita Vtualiter, ꝛ equivalenꝫ
ng anima Valis ex eludit a mia ꝓuaõne Vegetiue, d Sensitiue, ꝙ gratia habituali infusa in ba pmo
aiffert peccatꝫ originale, ꝙ Dñr̃ti in ꝓuaõne nuditis originali ꝙ gratia habituali equivalet originali
anima Valis eminenꝫ Dñr̃t Vegetiuã, d Sensitiuã, ꝙ 2ª de Mõe = arti = explat, ꝙ sit Vera, in quoſ Doctor, d ha
dicta Resolut

2ª

ART. 1.

explat, & sit Vnio, in quo fi Dsistat, et Dria dicta resolut.

Ante resolúm artí sup. e. Vr. gr. vnión sumit híc causaliter, & active pro actione agentis Vniéntis mig. Dfra, & pro Vnione ptáli, qua duo mixta Conectuntr, & hec Vna dicit intrinsecalit. Cognio damor, que intrinsecalit Vniunt pontiq. dobto: aliá fica, que rigorose dicit talit. & hec 3. Vr. acitalit, qua ng pe. subtiq. dacidens, Vniunt 2a. integralis, que partes totius integralis nec hit. 3a. denig. subthalit pre, que Vnit mig. Dfra. subthales, exq. toty subthali resultat, ut hó, equus, & de hac lo mue. hec etig. & 2 fundalit. Dfralit. ja nihil aliud de qua q extra, sit Vnibilia ex se pri, & q mia sit Vnibilis Dfra; 2o quę de facto Vnit, & extra.

Supono 1o. Dra Occamy, & alio, Vnionę qua Vniunt mia, Dfra ee entitatę vrę distę ab illis q mia, Dfra nó posunt simul existe, quę i praxy vnio det, ut bet in mia, Dfra. P. Vr. Dfra, quę nunc simul existunt, quę inde Vniant. q. Vnio duquit amia, Dfra. Dra nulli maiús signú dat distinctú realiq. quia separabilia extrorsú; q sú mia, Dfra hoíq. separant ab Vnione manentę, ab Dfra, Vnione vr duquit, & similit Vnionę vr amia, Dfra, q. pót Vny a alio vr duquit, quę illud duquit a Dfra.

Demy, denomáo entitica nova realis nequit dari sine Dfra realis, q mia, Dfra Vniunt, dat denomáo intrinsęca realis quę nó dat, q nec vr Vnitę, ę vr abilis dicta. P. mig. ee Vnitę, ę denomáo intrinsęca, realis separabilis ab entitatibus mia, & Dfra, q. Dra. Dra nó Deus Dnare ut peré, mias Dfras separatas, pnę dare entitatem mig. Dfrę, & nó dare vr Vnitę, & á ponta illas Vniendi, tunc vr entitatnes denomarent Vnitę: g talis denomáo ee nova realis entitatis mig. Dfrę, & oent alię dictę desiderat, a quo talis denomáo proveniat.

Ex quo facile Colligetr, de fono Vnionis subthalis, quę nó chet: Et Vinculy, seu nexus ponti, & actus, quo ex illis Vny fit, & ponit. Ly Vinculy, seu nexus ponit loco ejus, q. Vnit, & qualibet alia Vnione, & ly ponti, & actus Vnit, & accidentig. hec etig. & Vinculy ponti, & actus, det acitalit, differentem in hoc ab Vnione hypothetica, quę nó & Vinculy ponti, & actus, seu mig. Dfrę, Verbu enim Vinculy, & actuat, nec importat, sed tm humanity. Reliqui pauculy ponunt loco dictę Vnionis accidentis, & subto, & quoq. Vnione hypothetica, & Vny, & accidens resultat.

Ca. 3. Barte artí Variant. AA. Nos. D. D. in 3. dist. 1. ge. fa. & alibi dicimus Vnionem mig. Dfrę distere in Vellaone extrinsece advenientę, hec & Dfra, & Scotus. Pro ex. Vr. & dicentes Vnió a Vnió absoluti ad absolutę, & respectus extrinsecus advenięs. Pro 2. q. sit Vellaó: intellecto in partibus quod quasi absoluta partes sint intelligunt

UGR Biblioteca Universitaria

ynitę, quo ouo q̃ dcipiat habitu do vnius ad aliud: q̃ vnio ę vepitur ad aliud.= Dfr: Vnę absoluty pit qui dicitative ꝯ intellegi non intellecto quo dqualia extimco; ſ ſ plicat intellegere vnionys ꝓ ad mią, quis intelligat mis ad ꝓx: q̃ nę absoluty ę vellão.

Quod ſit extrinsecu aduenies pet excitchi

inlogą; nąill ę vepitur extrinsecu aduenies, qui ponit vezy naa extrin nario resultiat; ſ de facto exitunt mia, ſtia hois, q̃ dicq vnione: ę extrinsecu aduenies. Demis illa ę vellão extrinsecu aduenies, ad cuius resultantią pet dari ꝓe motus; ſ ad resultantą vnionis duarų partiu dat ꝓe motus ꝓpositis mia, ſtią in dat vnio, vigy dy aduenial actio vnitiua ex parte agentis extrinseci: g talis vnio ę vellão extrinsecu aduenies.

Arguies 2°: Si vnio ęt accidens, q̃ indiget ęt alia vnione, ut ipsa vnire ſtes in ſtis; ſ hoc n ędi cendy. Maor pet in aduersine vepitur patuit, Mior ab omnibus admitti ſ doa inſert.= Resp, nando mas; q̃ vnio ę vao ſtalis vnionali, donis vao ſtalis vnendi n indiget alia ę vao ſtali, alias ſequeret proceſsus in infty. Inde alvedo quę ę vao ſtalis de alvendi n indiget alia alvedine, ut ipsa dealvet; ę Actio, quę ę vao ſtalis agendi n indiget alia actione.

Arguies 2°: vnio debet ęe extrinſecą, nas ę extrin; ſ extrinsecą ꝓpria, dſtia ſ subtię; ę vnio debet ęe Substialis. Maor pet, q̃ vnio ꝓnet exnaliter ad ꝓposity ex parte vnitis Substituty: q̃ debet ęe extrinſecą nas ę dicis.= Dfr: vnio hypostica, qua Verbo diuy fuit vnitą, naa humanę ę Substialis; ſtia debet ęe vnio mis, dſtia. Antę ę vnio inſ. P. Celestię, g. d. in 2°, dist 1. geſtię dicentis: Inde eſtia vnio extrinſecą n debet ęe exnialis, nec actialis ſ Substialis; g&c.

Resp nando mas debet pet ſtione, q̃ vnio ę dią, ſine qua ꝓposity nequit dari, ſ vnio ę q exnialę eius.= Ad ſtionio am, q dupliciter dicitur ſ. vnio ę Substialis ſtia tuę, seu ab extrinseco, dę: ſ ab intrinseco, no ans, tą ens accidens vnio hypostica Verbi, qua vnio mis dſtia. Inde soly dicit a. P. Substialis vae extrinsecą nis pe, nas, ꝓ sonalitię, qua subtię ſ. dſtia similit vnio mis, dſtia pet dici Substialis, et in hoc n coincidit mus D. [illegible], qui hic dicebat ęe in Christo duas naas ꝓ fectas vnitas ꝓ ſi, ꝓ accidens, vnio Substialis in vnitę ꝓsonis. Hertorio

Arguies 3°: Si vnio ęt accidens, q̃ mia, ſtia facerent vnų ꝓ accidens; ſ hoc n; q̃ nę accidens. Maor pet q̃ mia ę ſtia ꝓ accidens vnisent ad ꝓpanię tohic.= Resp, nando mas cuius pet ſtionis du quo: mia ſtia ſ. ſyto ſ ꝓ accidens, ꝓ aliqua accidentia, medio quo vnirent, dę: ſ yto tam efficiat vnų ꝓ accidens, no q̃ ad hoc ſequitur q̃ extrinſecą in billia ſ vnitra in ſint talia ꝓe, ſcę, ꝓe ponia, ſ ꝓe actus. hoc enį mo n ſe habet [illegible] vepitur Subti, ſ deus nę vnų ꝓ accidens ſ aliq duva exarant ad effectą vnionis nstię. ꝓ accidens

ART. 2.

ALIQUA DUVA EXARANT AD PERFECTAM VNIONIS NOSTRAM.

Dubit. Ad q̃ ex bulmis ꝓmenti ꝓcat vnio.= Resp, q̃ ſ vnio Subsistet in mia, ſtiet ad ſtią ꝓnet ad ꝓmenty ꝓonis, ſ vo Subsistet in ſtia ſtiet ad mią ꝓnet ad ꝓmenty actionis. Tract. 3. in 1. dist 12ª ge ſt, notandos ſ, q̃ q ę in mia ę vellão transmutati ad ſtiam mutatis ſ quale ę ſtia, et ad ſtiam

UGR Biblioteca Universitaria

mutans efficiens quale é agens: q̃ vo é in ꝑa é Vellao trans mutantis ad trans mutatu, q̃ totum trans mutante ꝑ seu propria, n̄ vo efficiens seu pro agente.

Dub 2o An Vnio sit de essentia Iporis? Resp? Vnionis salu? ad dionis nam requirit q̃ sit essentia Iporis. Ita D. Stat? Vnio é Vellao, sub ratione Iporis et absoluti; é Vellao nequit esse de essentia alicuius absoluti: q̃ Vnio nequit esse de essentia Iporis. Ita: Vnio é ꝑa in Iporio ꝑ in partibus, illa q̃ denomat Vnitas, nō totu q̃ hoc dicit Vnu, ut potest ad entis Vnius requirit Vnu, ut sic patet: q̃ Vnio non sit de eius essentia, q̃a sic natura Dei requiret ad Trinitatem Iporis, et sic non ꝑet q̃ nisi ponat Vnio, patet n̄ Trinitas ponit ꝑ tota, et tamen sic non ponit Vnitas Dei. Ꝑ?

De Vac Iporis é ipsa Iporio, é Vnio é ipsa Iporio: q̃ Vnio é de essentia Iporis. Pro mā: Iporis tu dicit de essentia alis tale a Iporione, sicut alvus, ab alvo dine, é alvus é de essentia alvi: q̃. Resp? dūq; mā: De Vac de gramati calis ꝑta, Iporis acepta, sub dūq; é de essentia Iporis Vduplive, é proinde sub é tali denomaōi, Ido; mialis, é specitive acepta, sub hac sub dūq; é de essentia Iporis ꝑta Iporione, é Iporis Vnitas mitis, Ido, distortas mitis, no, é dūq; mig: Vnio é ipsa Iporio gramati calis, Ido; philosophica, nomig; é dūq; mā; pro baōne: Dicit tale a Iporione generali, Ido; a philosophica sub dūq: Iporis Vduplive, Ido; specitive acepta, nō; Ido mis, é nō dūq.

Dico 1o q̃ non

Iporio 2ex sumi pōt, ꝙ generaliter, ꝙ sola ethimologia nōis, et sic nihil aliud é, quā partis Vnionis, seu partis simul poti, et philosophice, ꝙ sonat Causa alis partis inoxie ad totu. Iporio in Vnione nō de essentia Iporis, q̃ é Vnio ꝑtis extrinsece advenientis Vocatur int̄ trag; partis, Dhe, ce Ddio, ut partes Causa nt totu. 2o philosophica, quę é Vnio ꝑtis extrinsece advenientis adhuc dupliciter, ꝙ Iporis sumi potest, ꝙ pro 3a entitate, et partibus ipsi Iporienti bus, ut ꝑ tu Avant tale Iporis Dei ut pars, sub denomaōne Vellativa.

1mo de essentia Iporis é Iporio mialis, ꝙ ꝑta, ꝙ pars entitativa in 3a entitate essentialiter includunt. 2mo etiq; Iporio ꝑta é de essentia Iporis ꝑ, ut, sicut Vellao é de essentia Vellativi. Ex quo Ita nec Iporione generali seu Vnione nec Iporione philosophica ꝑ, ut ꝙ sic é de essentia Iporis, ut Vduplive accepti, q̃ nec ad ꝑ, q̃ tig alvus é de essentia hoi Vduplive ut alvus, et Vellao de essentia Vellativi Vduplive ut alis, et q̃ nec alvus, nec Vellao ꝙ essentia hoi absolute sumti.

Dub 3o Vtrū inf̄ma ꝑtis q̃ dat 2 Vnio? Resp? dari 2s Vnionis, una, sub rectali unia, et tota, ad ꝙ, dalia ut ꝑs, tota, ad unia. Sit D. Stat? in 2o Vbrait: q̃ Vnio ex parte subti Vduplive ꝑt ad ꝑamenty pōnis, et Vnio se teneus ex parte ꝑs ad ꝑamenty actionis: Pro q̃ Vac: ꝙ licet Vna Vnionis simul ap̄cise in hoc aviro, et Corpore q̃ dabet dari 2 Vnio, Vna ex parte animi, dalia ex parte Corporis. Pro mā: Vnio illa ꝙ est Ipsa tota, simalis, ꝙ si est Ipsa tota in ponit ꝑtis in Corpore, et in Corporea n̄ ponet in anima, sub ēt tali, q̃ nec hoc sequat, tenendo é, 2s ee Vnionis in Iporio.

UGR Biblioteca Universitaria

Pũ 2ª: quotiesdq; alĩq extrã denomant Vellativa denominatiõe mutua, denotãdo ſi in Vno ponit Vellão ad pręſtandã denominatiõẽ ẽtiã in alio debet poni; ſ̃mĩa; & ſ̃a mutuo denomant denominatione intrinca inter Vnitarij: q̃ ſi in Vna ponit Vellão Vniõis etiã in alia Maior pẽt, q̃ ideo P. de Filio mutuo Vereunt q̃ in tali dat Vna Vellão, dalia in P. Minõe; ſ̃ pẽt Vnica Vellão poni in mia, & ſ̃a: q̃ debet dari Vnio. Pũ mio Subiecta: Vny numo accidens nequit poni in oĩbus Subſtãtijs; ſ̃mĩa, & ſ̃a ſt Subtã tijs: g̃ nec in illis Subiectatur Vnica Vnio.

Dicit 2ª: Vnio ex proprio Dctu ẽ necessarius duorũ extrorũ, q̃ nõ dicit Ve aliquã Vnitatẽ sibi, & alteri: q̃ subſtitit 2 Vnio, & ſubſtit Vnica — Resp̃ dig. ant: Vnio & extrorũ in tantũ ẽ Vnio, & extrinsecus alterius, dũ; in tantũ cuilibet extrõ ſic Vnica, nõ amplius. Ita q̃ Vnica Vniõis duorũ extrã Conectunt, & Vny intrinsecã, & aliud extrinsecã de, Vny Subiectiui, & rui mutatõe, alterius tãtũ & sine mutatõe; hoc vltimo ſubſtit q̃ Vtraq; deveant intrinsecã mutari, singula deveant in tantũ Vniõng Vecipere, ut subeat denominatiõng.

Dicit 2ª: Ita aliã duo Vniant Subſtialit ſubſtit Vnio in Vno extrõ Vecepta, & data alteri tota: g̃ Vnia, & ſ̃a Vniant Subſtialit in Vequirit 2 Vnio. Pro: Verbũ Diuũ Subſtialit Vnitnãs humãs in mia, qua mia Vnit Subſtialit ſ̃a; & ad Vniõng Subtãs Verbi Diuã humã ſubſtit, q̃ nõ Subiectiue in humãte, sed tãtũ ad ꝓsonalitatẽ Verbi: q̃ Mion ẽ Cesta, q̃ Vnio sit ac idem requirit in Diuo Verbo Subiectari. Pro huius ſolutiõe notate, q̃ dicimus nanq; ce 2 Vniõng, vnã ex parte mia, & alia ex parte ſ̃a, ibi dantes, q̃ natia sit hec 2 Vnio ad quam dgillã Vniendã ar; lateris extrin, & sublatis ſ̃ fectionibus poſit intelligi Vnio Subſtialis, quę sit tã in Vno extrõ, & tã bã alĩud ꝺ̃ existit in Vnione Diui Verbi Diuã humã, ita extrã sit tã perfectibilia, & muta bilia ex hac tãe speciali in pẽt Vniõ, Vnii alteri ꝺ̃; quę det Vnio in Vtroq extrõ.

Sicut extrin, sed ad producendum eficienter requirat mutatõ ex parte producentis, & sufficat ex parte extri, ut pẽt in Deo, etiamsi Deus ad producente Creatũ ẽ fectibile, & pẽt tantũ de Deo ad aliud sine mutatõe rui, ideo ex hac speciali tãe dicit dari aliã intrinsecã ex parte Naturę, ex quo pẽt q̃ ſ̃ pobile mia Vnitnãs, & Vnica Vniõng, Vniuersi Subſtialis, & stituerint Vny rem; ſ̃ q̃ hoc ẽ ſ̃pobile in Mirabilibus Creatis, quę requirunt fieri de nouo ad Vnionẽ sine mutatõe intrinsecã, & ab q̃ noua fectõne, ideo ponit 2 Vnio eue libet intrinsecã, quae tãe dig. ant. Vniant Subſtialit ꝺ̃ mutatõe, & noua fectõne adquirita, nõ; Vniant Subſtialit & sine noua fectõne, dõ ant. Diuũ dogs, ad probatõng dicẽdũ mio &c. Ly in mia apellat Scripta propatã, & Vigore Vniõnis Subſtialis, dõ; supra intrinsecã Vecipiõng Vniõng, nõ may, dicimus & nã dõ.

Verbũ enim Diuũ q̃ immutabile pẽt denominatiõng nouã Vnith Subiectã, & exercũ denominatiõng; secundã, & ſ̃a, quę mutabile, & sicut Deus in mundo pro pẽt producit eficienter sine mutatõe rui, quę Creatã Diui mutatõe prot Capacitas illius. Ita Verbũ Diuũ Verbũ deveat duci intrinsecã Vnitatẽ, vt ẽ extrinsecã pẽt ad tres loges, Nobilia dicendo, Bñe de nne. Vnde si ly intrinsece denotat Vecipitiua alicuius extrinsecã Verbũ in intrinsecã, sic extrinsecã dicit Vnitatẽ, si vo ly intrinsece ponat tãe ad excludendã extrinsecã denominatiõng,

UGR Biblioteca Universitaria

qualis e Unionis ad partes dicendaque, Verbum Divinum esse intrinsece unitum, vel unio Verbo sublatis perfectionibus, quae non sunt de essentia, & perfectiones Verbi esse extrinsece unitum, non vero intrinsece, sine necessitate, perfectiones mutationis & receptionis. Disp. 7 ultima de composito substantiali. Q. 1 an totum physicum substantiale distinguatur realiter a partibus simul sumptis & substantialiter unitis. Art. 1 notabilia declarat, sententias refert, nostram ponit & probat.

DISP. 7 ET ULTIMA

DE COMPOSITO SUBSTANTIALI.

Q. 1.

An totum physicum substantiale distinguatur realiter a suis partibus simul sumptis et substantialiter unitis?

Art. 1

notabilia declarat, sententias refert, nostram ponit et probat.

Aggredimur difficilem disputationem, in qua ad veritatem inveniendam subtilitate & labore opus est. Pro quo suppono 1º hic non loqui de toto metaphysico, seu ex natura specifica ex genere & differentia constituta, nec de toto logico, quale est universale respectu inferiorum, sed de toto physico per se & essentiali, quod constat ex materia & forma substantiali, neque de toto partium integrali, postea erit sermo. Suppono 2º quod partes compositi physici possunt considerari collective & divisive; primo sumuntur quando considerantur omnes simul, id est quod dicimus materia & forma; 2º modo sumuntur quando consideratur una pars vel alia.

Suppono 3º quod ex dimensione philosophorum, totum physicum distinguitur realiter a qualibet sua parte seorsum sumpta, & etiam ab omnibus collective sumptis & non unitis. Ratio 1ª est quia compositum aliquid aliud includit praeter unam partem, quod realiter distinguitur ab ipsa seorsum sumpta. Ratio 2ª est quia mortuo homine manent corpus & anima collective sine unione, & non manet homo. Unde quaestio est an compositum substantiale distinguatur realiter a suis partibus simul sumptis & substantialiter unitis. Circa quam 2 sententiae; 1ª est negativa, quam defendunt omnes Thomistae & Jesuitae praeter aliquos, quos refert Villacastin. 2ª affirmativa, quam tenent fere omnes Scotistae praeter Brice[n]um, & alios, &c.

Nostra defendit: totum physicum substantiale distinguitur realiter a suis partibus simul sumptis & substantialiter unitis, ita ut praeter materiam, formam & unionem reperiatur in composito alia entitas positiva & absoluta, quae 3ª entitas appellari solet, materia enim est 1ª, forma 2ª, & talis entitas erit 3ª. Sic sentit D. S. pluribus in locis, praecipue in 3º, dist. 2, q. 2, paragrapho quantum ad 3um, & dist. 11, paragrapho primo ad propositum, ubi ait: homo habet unitatem quandam positivam aliam ab unitis partibus & unitis. Clarius: Aliae autoritates non minus clarae apud ipsum relinquuntur, & videndae.

Probatur 1º ratione desumpta ex Aristotele 2º de anima, ubi dividit substantiam compositam in tres substantias, nempe materiam, formam & compositum: quod compositum est substantia tertia a materia & forma. Respondent adversarii philosophum appellare compositum 3am substantiam, non quia sit distinctum, sed quia praeter partes includit unionem. Sed contra: accidens nequit constituere substantiam, sed unio est accidens; ergo nequit constituere 3am substantiam post partes. Deinde philosophus dividit substantiam absolutam in tria membra realiter distincta. Sed unio non est substantia absoluta realiter distincta, quia adhuc si unio esset modus substantialis, non distinctus a substantia absoluta sumpta; ergo compositum, ratione unionis non potest esse membrum substantiae divisae ab altero.

UGR Biblioteca Universitaria

Pua 2ª efficaci Vae Ars. Onifica q Deal caa p vq influxu causans rr dunt aruo effectu causato; ſmia, efa Vnitas, vnq cag in Dsonty subthale influent: q Vnitas dunt rr a Dsonto. Maor pet q vnq quit causare nec influere in se ipm. Pmi: Zm phm, Doner, qlibet Dsonty subthale het for gia causazy ex illis mia, efa ſ duq ſn distinct, q ſn causant Dsonty, q het in Corpore, q anima distinctiq. hec Vae fundit ingenia Dxtoy, de qua Palanew ait; Solucões potius praestare Vs Vai quq dolucni.

Quare ibra Dequentiori Solucone Respet: Cag extrin cq, quq extrase producit effectu dunt rr ab ipo, nisi cag intrinca, qualis e mia, efa, quq causant totu p Comunicaong suis, q ex hibitions suazy entitaty. = Dsonto cag, de vere dunt aruo effectu n oritur ex Vae peculiari cag extrinca, q ex Vae Dni Cag unic influente rr in effectu: q elia si mia, efa sint cag intrinca rr dunt a Dsonto. Pans: Cag unic dunt aruo effectu nisi ex hitione in cag, de pentia in effectu: Sibe sit intrinca, prius n pugnat cag e priaz, a qua effectus dependet, q nihil pt rr ab ipso de pendere, aut ei portarius n ibit: q.

Vide infra 39 dub

Pa 2ª: Splicat aliq causare se ipsum, vel aliquo gene cag: q caa intrinca n pt causare nisi aliq ab ipsa rr distis. Dns: Dno caa de vet pzsuponi ad causaty; Sihil pzsuponit ad se ipsum, alias esset, q non esset. q.e. Pmaz: one Causaty dicit Vellaony, vg de Deal de pentia ad cag; sn diceret talis Vellaony, si caa n pzsuponeret ad causaty: q.e. Ex quo pugnata met Vi positio tiorita a rexentia mt caa intrinca, aquata, n dari Vellaony Deal; q.e. naze pria meta. Alia Vis positionis a pud Th Vide bitis pugnatas.

Pua 3ª Subthiori Vae: qza duo meti Dplet, i Corpus animal, Dvinum, sic ros rr de toto; sn sic ros rr de mia, efa nec Deoris, nec Vnitis: q sic ros rr Dalia entie distia abillis. Maor pet, q Pars e essentialis Corpus, Dvinum, animal: Mez qa rs basis e evidens, q ad 2ª vis ita Pua: Splicat aliq praty, ee de essentia partis Vnitarias, q n exat de essentia illarum ante Vnionem; sprata Corporis, animalis, q Divinitis n exantidentis fatis Dpartibus in Vnitis: q dictis Vnitis. Pmaz: partes p Vnionem n mutant essentia, qua ante ha bant: q.e. Identilla praty ss essentialia alicui ss entitati ab ipsis distis. = Ipsi quq semel dunt rr, in nullo stu possunt ee rr ros; smia, quq e sub pia hois, dunt rr a praty Dplet tertiis: q quq vis postea transmat ad pig tertiis, q pot sic mto fari Dpraty Dpletis tertiis.

Dem: qz adus meti dimanant ab Dns fico prio, quo ad essentialia, q qz adus hois, q n ad essentialia ros Dsmia, efa Vnitis: q dimanant ab alia entitate fica, quq n sit ros Dmia, efa Vnitis. Pmaz ros mdisty praty nequit ee ros Dplati bus rr distis. Smia, Dfa Vnitis ad pluca rr distis: q.e. Sug quod Vae e Dfamao n rolq pro cedunt Dstas, sfautus, Da Scotae opositio, sentia defensante; Dquo sta Vae Vai: praty Corporis, Dpraty Valis identifant rr in hoc; sanimq Vali repugnat dare ee Corporis, Dcorporis pro attra parte repugnat dare ee Vali: q dal ens distans rr a parte bus inquantum Vale identifaty Dcorpore. Eterq qz adus meti.

Pua ultio X: Vnas pa het aliquq entitaty propia, inqua fundet, Dvna Dsonto subthali e Vnas pa: q het aliquq entitis propia, tunc hic, subthale fundaty nequeunt ee entitates partis, de hac Vnitarias; q devet ee alia entis rr distis. Maor pet, q onis propia pao sequitur propia subtis. Pua mia subsistia pro-

UGR Biblioteca Universitaria

bia Vnae requirit Vnam entitatem; sed partes etiam Vnitae non sunt Vna entitas, sed plures, cum sic fundant Vnionem, non vero Vnitum, quia ad totum dicitur mediante Vnione, quae antea quam subtrahitur Vnitis per dispositionem non possint esse entitates partium Vnitarum. Sic solvitur argumentum. Deinde

ART. 2

Solvuntur argumenta priorum

Argumentum 1um ex D. Scoto lib. 1o Sententiarum d. 4a, Vbi ait: Hunc ponit ista, quod totum est suae partes, ita ut omnes partes simul sumptae sunt constitutum. Innotat ante resolutionem libri sic cognosce D. in opinione N. Analiste, Vbi dicimus, et ideo non faciunt irrefragabilem fidem. Sed hoc admisso, Respondeo D. loqui de toto integrali, ut patet ex dextra, de quo certum est non distingui a suis partibus simul sumptis et Vnitis. Et admisso quod loquatur D. de toto essentiali, Respondeo quod ibi non intendit hanc distinctionem realem totum a partibus simul sumptis et Vnitis, sed exclusionem essentialem, quare ait quod omnes partes simul sumptae et Vnitae sunt ipsum totum, hoc est, essentialiter, non vero identice.

Argumentum 2o. Divus Athanasius in Simbolo ait: sicut anima rationalis et caro Vnus est homo, ita Deus et homo Vnus est Christus; sed Christus Dominus non dicit 3am entitatem resultantem ex Verbo et humanitate; ergo nec homo talem 3am entitatem dicit. Respondeo paritatem solum tenere in hoc quod sicut anima et corpus sunt de essentia hominis, et substantialiter Vniuntur in Vna persona, ita humanitas et divinitas sunt de essentia Christi in persona Verbi substantialiter Vnitae. Destruebat namque haeretica ponentes in Christo praeter duas [illegible] Deum et hominem, alias etenim paritas sequeretur quod sicut Deus partialiter de hoc, ita materia de forma posse praedicari et alia absurda.

2o quia disparitas, quia ex verbo et humanitate non resultat 3a entitas, ut igitur ex materia et forma; ergo ex Verbo et humanitate fit Vna natura completa et numerica, sicut ex corpore et anima rationali; quia ibi sunt duae naturae completae quae nequeunt in Vna coire, nam quae sunt duae completae, nequeunt esse completae Vnius, non vero sic in corpore et anima. 2a ratio: Verbum et humanitas respectu Christi habent rationem constituentis, non vero causarum; anima vero et corpus respectu hominis habent rationem causae, quia cum in tunc debent esse completa, ideo Vna ipse actus et alia per potentiam, quod non habent humanitas et Verbum; ergo 3a entitas ut effectus partium non debet in Christo poni, quia ibi non est aliqua causa, secundum in homine. Sic solvitur.

Argumentum 3o: quod advenit enti in actu facit ens per accidens; sed 3a entitas advenit materiae in actu, seu iam actuatae a forma; ergo si datur 3a entitas facit ens per accidens. Respondeo distinguo majorem: quod advenit &c. in actu, et forma informans, concedo, ut tota quidditas, et forma totius, non; et eadem, et inversis distinguo minorem, nam compositum illud enim 3a entitas non advenit materiae tamquam pars, quia neque est ut forma, nec actus informans, aut actuans, sed ut totum quod resultat, seu tota quidditas, aut forma totius, quia totum dicit quid totius tale. Ita Respondeo, ut constat ex paritate dictorum.

Argumentum 4o: totum fieri nihil addit supra partes Vnitas, quod distinguitur realiter ab illis. Probatur: si totum adderet aliquid supra partes posset ab illis realiter separari; sed totum non potest ab illis separari; ergo. Respondeo negando antecedens ad probationem distinguo majorem: posset ab illis separari proportionaliter, concedo, actualiter, subdistinguo, totaliter, non; et eadem distinguo minorem, concedo. Partes enim et totum habent separationem proportionalem, quia habentur habitudinem causarum, et totum dependet essentialiter a partibus, quia secerni proprie separabilitas, ratio addendum realis et de ratione absolutae, quia res potest esse sine eo a quo realiter distinguitur, etiam si dependeat essentialiter ab illis [illegible] [illegible] distinguitur ab illis. Probatur majorem: accidens essentialiter dependet a subiecto, de potentia [illegible]

UGR Biblioteca Universitaria

ad distinç Vealç. Ꝑ Dr: one absoluty, q é Ver petrec sine eo, aque Vr dux ait, pha si de pat essentia ut abillo; totz nequit ee sine partibus Vnitis; g n dux ait abillo. Ꝑ nog; accidens essentialit de pat a subitha, de parte nisi pa; sp ait abilla se paxaii: qđ.

Resp nando maz, ad cuius probaoz, Ido aũ, Dns Dog. Rao du parthe, q Ꝑ ponty dependet a partibus, ut a causis intrinsecis; accidens vo dependet a subto, ut a causa a mali extrinseca ty, quę e de essentia essentiali Dni q.: Adhuc dicit: pater Vnitis de primo ex toto, Dabeo n dependent: g ad hoc Vnitis ponunt ab eo se paxaii. = Resp Ido aũ, Dnando Dog; q ut n Ve pugnet ex Cc dependty, aut per tex rationi, partes Vnitas ee sine toto, Ve pugnat te ex alio Cc; nz pe ex natia Conexione Ꝺ effectu, q si cas intrinsecus quaz ty effectu nequit dici z pe dare. Unde Ve pugnat omnia, pater ee Vnitas, in Resultante toty, ab ente natio Conexy Ꝺ partibus, Dnty Ꝺ toto. Unde que dximus in loga de Vella ao nibus.

Arg S: toty fee y nihil aliud dicit, nisi pater: g n dux ait Vr ab illo Pan: Ꝓ hoc pzee g pater Ꝺ ponant toty, mia Ꝺ ecclia Ꝺ ra in format mig; Ꝺ ex hoc pzee met Ꝺ partibus aq uate Ꝺ stitutiy: qđ. = Resp nando aũ, cuius probaoni, Ido maz, Ꝺ arg. mig: Ꝺ ex hoc & causa li, Ido: p Ꝺ in Recto no, Dog. Na ut ee, g mia Vnitas Ꝺ ra etoty id, q ocurrit ad Ꝺstitutiuo g Ꝺ ponti essentig, sine Dy, g mia Vnitas Ꝺ ra sit ipsis Ꝺ ponti essentia quasi baive Ꝺstitutiua. Ꝺ Dr: Vnitas mia Ꝺ ra Aat Ꝺ ponty Ꝺ tale: g nulla e soluo. Ꝓ an: unitas mia Ꝺ ra abrgentie, sup addita, inteligit aquate defio fica Ꝺ partis subsistalis, ng toty subtrale so ly defit Ꝛ mig, Ꝺ ra: qđ.

Resp nando aũ, Ꝺ ad probaoz arguo aũ, q tota defio hoc fig, in Recto, si ꝺ pater Vnitis, Ꝺ tentat in ciuens pater Vnitas. Pater g Vnitis n ee tota defio Ꝺ ponti, Ꝺ pater defio nicius. Unde Ꝺ defit ho fice, n dicit, q e Corpus, e anima in Recto, Ꝺ q e Subsita Ꝺstituta ex Corpore, e anima Vnitis Vbi ecce pater ponitur in obliqua. = Adhuc dicit bene explat mete ho, dicendo, q e Vale in Recto: ge ne ex plabit fice, dicendo q e Corpus, e anima Vnitas. Ꝓ Dog: tz de essentia hoc e Vale qua Corpus, e anima, Ꝺ q Vale, si de hoc essentia optime explat mete illa in Recto: qđ. = Resp Ido aũ, e nando Dog: Rao du parthe, Ꝺ pater fice, n ponunt poni in Recto, Ꝺ ra in defione sumant in abstracto, e Ꝺ my partis; at Ꝺ Vale, Ꝺ sumant in Recto dicunt totz essentia Ꝺ fit, e Ideo in Recto poni ponunt.

Arg 6: mia Ꝺ pa simul sutis, Ꝺ Vnitis Ꝺ alia pre Vny n Vnite z plicitis, Ꝺ ponanis Ꝺ Vny Vnite Ꝺ ponio nis Ꝺ toty: g mia Ꝺ pa Vnitis Ꝺ toty. = Illa entas sup addita de essentia Vnitis po xtibus: Ꝺ z plicat, tale entitatis Cum partibus Vnitis, aliis ex his alia Resultante entitate alia ine infinitum: qđ. = Ante soluoni notate, n ee Dog Vny, Ꝺ Vnitis, g Vnio e pro pria pars, in pri Ꝺ pe xit Ꝺ illas denomat Vnitas; at vo Vna e pao Ꝺ parth, Ꝺ denomat illud Vny. Vnio e Ꝺ illas Vnitas vo e Ꝺ ponitis pao: ex quo Ver pco, nando maz: g pater sub Vnione denomant Vnitis, Ꝺ solutoty denomat Vny. Unde nulla hent pars Vnitis nec z plicis nec Ponionis, Unde mia e Va, si loquat de ponione pania, sola vo, si loquat de activa.

UGR Biblioteca Universitaria

Ad 1ᵐ Dñm nó mág, q 3ª entª n̄ deuet Vnī d̄ partibus, sed oly exillī deuet d̄stitui, ꝙ pōt Vnī
Vexatiné parter, n̄ io stat illa, d stat, q 3ª entª n̄ addit partibus Vnī, nec entª stat, p̄ sialī, stat
faciat d illa d Ioānes; 2ª addit, q entª totalī Vcultaw exillī, nec illa d̄stituit toty, ꝑ Vnī toty d̄stituty
ex partibus. Ex quo Ceſat proceſſus in ista. Sī d: q stat ex pte actu, ex pte pontiā é pte Vnī, ꝑ parter
Vnitª stant ex pte actu, ex pte pontiā, q parter Vnitª ſ Vnī Ioānes. — Resp° dō mág, d mando mig: q in
illo aggregato nihil Vnī e q stat ex mia, et ſta, q cōſ intrinſecū, nisi addat 3ª entª, quę ſit Vectu ex illis
stant: Vnde illud Vnitª nec Cauſatu, ꝙ é one id, q intrinſecē Cauſat Ioānes facit: atq illud aggregatū
adhuc é pte Vnī, nisi cauſalit, ꝙ sunt duo pte Vnitª, q parter stant Vnionē Vnitª.

Replicabit: Sī 3ª entª ſu-
paddita nō formal parter Vnitª, nec sit het proceſſus in ista. Sī 3ª stat in entª facit aggregationē d
partibus, q nō stat Ioānes Vnionē pte. — Resp° illa 3ª entitatē nō informare parter, q ꝑ ea nec ꝑ se, q addi-
ta informatiō requirit, nec facere aggregationē d ipsis, q in aggregatō nihil é de essentiā alterius, nec dat
aliq Vnī ex partibus Vcultaw; in Ioānes Vō subtrahit parter is de essentiā Petri, d illud de essentialit d-
pendeta a illis, atq illa tota entās ex partibus Vcultaw, cui repugnat in formā, q aggregatō.

Arg 1ᵐ: par-
ter is identifant essentialit d stato: g̃r Identifant? Pōt. Iōg: ꝑ plicata, q duo quī rr a beo, quo
essentialit é de g̃r i parter. Notate ante soluōnē, q 2ª dūtās essentialis 3ª. Sumi pote-
st mō illa ſ de essentialit, quę hent Vnī essentiā ū duo hoēs, ſ Petrī, Ioānes, essentiā singulariū
hoc gitur, q hec Valitas, de Petro illa ſ essentialit diuersa, quę hoc mō se hent ū hō, de quoꝝ d
in hoc sensu toty d̄guit essentialit a partibus, q stat essentiā duę ſ Petri et Vnā Ioānis.
2º mō illud de q alter essentialit, q in cludit illa tanqꝝ d̄tās, de q an exit de essentialit, q ſe
het, d in hoc sensu toty exit essentialit de q partibus, nō a parter. Stato. 3º mō illud de alter essē-
tialit, q d̄stituit illius essentiā, et illud exit alter essentialit dicta, q in d̄stituit entis essentiā, et hoc mō
parter identifant essentialit d stato. Hoc notato.

Resp ad 1ᵐ: Petrus identifant essentialit mutuō, nō in mutuō, d dōlt
d̄guī ab probatiōnis; ꝑ plicat ꝑ q duo essentialit mutuō é de, d de, q in mutuō, nō an, e Iōg Petrus
toty stat de essentialit d partibus in 2º, d 3º sensu, qui se mutuō frequentius ex, ſ stat de in 2º sensu,
q requirit ad excludendā ony distās. Vnde stat de essentialit in 2º, 3º sensu n̄ obstaret distin-
ctiō realis, nec est in sententia d̄ duę entitatē toty a partibus, sed mia, q é essentialit d Ioānis, q de
eius essentia let in aquata, d abillo d̄ inaquate dicit, q praemia dicit etiā ꝙ subtrahit; q in
mia sententia mia, ſta, q Petrus nūt de essentia Ioānis, d alia pars Vnīs, q parter dicat essentiā totalē primē,
q parter is de essentia Ioānis, ſ tē q dicunt d̄ abillo.

Arg 8º: Si toty d̄guit rr a partibus Vnitª, ꝙ d̄guit ab
illo Ioānes toty ꝙ Vnī aliquā sui parter. Hactꝝ dici potest. Primō, q ad 1ª parter: d̄guit Vnē et toty é d̄-
guī Vnī one sua parter, ꝙ plicat, q toty Vnī sua one parter d̄guit ab omnibus suis partibus: q ad. Pari
q ad 2ª: ꝙ plicat toty Vnī Vnā parter d̄guit rr ab omnibus suis partibus: q ad. Pari stat in oribus partibus

UGR Biblioteca Universitaria

tuta

íncludit, et illa, Inquą ponit dupl; ſ ſplicat p̄ partę ínclusa in oni bus duquí a oníbus, q̄ illa parte duquerel abeadę: q̄&. Reſp̄ totę duquía baſtibus Pothi Dmę totę. D hac diſtínc: duquerel Dmę totę Categomatice, ytę Pdo: ſín tatę, ytę, nó máp̄ę duquit miór eadę, nęp̄ę Doá. Ad probaoné nó may q̄ ñ tnant ſtu ad totę Catícé, ytę, ad totę ſín catícé, ſcepte, dę dicte q̄ entia ſe ipſa ę dícta duquí baſtibus vó q̄ entia Dmę, ſ̄ gnę, ęnę paſtes duquía baſtibus Pothi, q̄ ne ſumit totę ín catícé. ꝯ

Q̄ dícit: hęc q̄ entia ín Pecto, nu Catícé, ytę, ín cludit paſtes, ſ̄ nó hoc q̄ ín pót dící: q̄ 13. Mósic: ſ ſplicat duquí Dmę totę ad huc Catícé, ytę, ſ íncludit baſtes: q̄ ſuit falſu. Pmę ſubnytę: ea, quę duquít illa dícte ñ ponunt ſe ín clude re Dm illa Vę Dínqua duquít q̄ ín pót q̄ entia ín clúderet paſtes. Dſ ín cludens ſ pas abeú Vę duquí. Ante ſoluens notate q̄ Vnę ſe toto, q̄ uate duquí ab alio: Vnó q̄ Vnę ñ alteri, nec alio Vnúę alię alteríus, qua Vę ennę duparate duquít, q̄ Vna ñ ſpectat ad ínteg̃ alteríus, ęnę totę ñ duquít ab paſtibus. ꝯ

Vnó pót dící, Vnę duquí ab alío re toto, q̄ quate q̄ duquít ex nua Vę paſſíta q̄ Vnę ę Vę ñ ę alíud ſeſt Vnę ſita alí q̄ alteríus. Et hoc nó poſſit duquít Vę ab paſtibus phoc pręce, q̄ entia íncludunt illas paſtes nó ín clúdunt totę: qua Vę ín cludens ę res p̄ ductę abomibus ínclusis, ęnę paſſíbus, ſ totę res p̄ pręq̄ duquí re ſpo Catícé, ytę. Ex qua doctrina ā apāret equívocáo Dríonę ſ̄ dícentę, ín cludens nulle mó paret duquí ab ínclusis re totę, q̄ quate, ſtíjn q̄ quate, ſ̄ paſſíbus.

Reſp̄ ad 1ę plicą ſ̄ dótę, ſylogy, ę nan do mnę. Subnyto. Ad probaoné nó anteçédens. Valet argúty ab ínclusione ad dictę, nece. Vę bene pót Vnę eorę, quę duquít ſ̄ Vę ín cludit. D Hínesi cum qualit ín alio. Vnde falunt Dſ ex uſu manter, dutę, q̄ leq̄ duquí nó ínferre ex clusione omíus ab alię, oboritus enę Dnquit ín tato Dnmo, Vbi Vna par ſ̄ portio nalis ſ̄ abſolu muni cans illa ín cludit et Vę ab illa duquít. Plura ca hoc ín AA ſ̄ pemunt. ꝯ

Arg Pmó: Idea deuel q̄ ínter dícta ab paſtibus ſ̄ ín illa ęent paoníę operaciones pro bíę ſpecíei, ſ̄ ad hoc ín é natia q̄ entia ſ̄ gnę dat. Pmę: ín tellígéę ín hoc q̄ Vęſ pęre ad dictę, quate, Vę, ſ̄ pecht tę paſtibus, nę pę, ín tellígę ſe, ad mę q̄ Vęſ pęre quate Corporę: q̄&. Pmę: ſí talis operaciones ſ̄ pe rent q̄ entia tatę, ſola q̄ entia nexit ín tę elicere ín tellectiones, ín vó ad mna Valę, ſ̄ ola tota entia Vęſ pęret quate, mvó Corpus. Reſp̄ dupmę: Deo & ſat ín illa ęent operaciones, quę ſ̄ pent q̄ entia tatę, q̄ mediate, Deo, quę, q̄ mediate ſ̄ pent paſtibus ſe Vę eaq̄ denomant totę, nó may q̄ mę Doá.

Reſpęnę, q̄ entiatíę ñ arguít ex illis operaoníbus, quę, q̄ mediate ſ̄ pent paſtibus ſ̄ ípſa denomant, ín tellígę re ſe Vęſ pere quate: ſ̄ ex illis operaoníbus, quę, quę, q̄ mediate ſ̄ pent ípſa, ín pontia Dſcta Videndi ſ̄ Vię, cenín ſubtę, pręcipę nę quit ęę ſola Corpus, q̄ hoc nę anima ín Videt nec anima, ſ̄ pacata Videt nec ęę ponunt hę duo nmul ſcta, ín potię de acidente nequit ęę ín ſubię Vídíbíę: ac pro inde falſa operaoníbus ſ̄ dictis Dnęchí ín Vę paſſí. D Vídí, q̄ mediate, q̄ ab ſpę ſ̄ pent, ę ín ſpo Vęſ punt, Dę dicendę, q̄ talíę ad dentibus, D hoc ſ̄ pa Deligęę.

UGR Biblioteca Universitaria

5 Dª: Si intelligere & petit z mediate anima, & videre & entitati q̃ valitra & petit anima & entitati: q̃ ss̃ separa & ille: Dem̃: in nullo & propriũ Specieꝝ valitra & diuino operaõ, quã q̃ visibilia & pertinent ad valitra & eius operaõ in equinit 3ª entia: q̃ simul ad visibilia & vig. Pmã: maior probatur & hoc Ds̃ tiuy sue Specieꝝ, quã p̃ propria hão: & valitra & Ds̃tiuy hoc, & visibilia eius hão q̃. Nolate ex Ds̃: valeee in equivocu: Innocentio dicit, quod dicta subtia z corpores, quo sensu dicit a Vae & sonat ioy ac vis intellectiva, aut valiotinativa, & in hoc sensu Portphyrius ait: Summum genus valet nos & Dee.

Ad 1ºm̃ sumit valé pro dicta diuinitua alis & Dtiua hoc, p quã cuguit ab intelligentiis: In 2º sensu valitra & petit anima, & intelligere, inta, & z mediate hoc, aut & entitati Cathee sytg. In 2º sensu & dicta propria hoc, & Dnit anima, aut intelligentiis: Dicto N.N.: & dit hanc ppõs: Intelligere, & Angelus & vxalis, quamuis in hec pratty valis, & hoc dicta: Et ge 16 pagina 2ª pazat ad arguta Dª 3z Responsionis ait: q̃ hec ppõ & falsa: anima & valy, prout valé & hoc dicta. Quo maturi notato.

Resp dnq Doctis: q̃ valitra, quã & dicta hoc &, no dog: in alio sensu, Ddo. Visibilia sin, solu & z valite propria, quã & hoc dicta, & ad hac inquã separari potuit & z valite z propria, quã & diuinitua & Dtiua spiritus. Ad reliqua dico, valiotinationy ee 28, alia quã sit sine de pertia a sensu & phantasmata, & hec solu Dnit anima & pazatis, quo sensu & propria operaõ hoc: alia, quã sit & tali de pertia, & hec & propria hoc. Inde intra Ddo mag, de valio naone in 2º sensu, & vo in 1º: no mig, & dog in 2º sensu. Sine in 3ª entie in dat valiotinam de pertia & phantasmate.

Ddicit: Alia operaõ propria 3z entitati debut assignari: & hec & petit ee alia nisi intellectio: q̃ 3ª entia & intellectiva in 1º sensu. Pmã: Si intelligere & propria operaõ hoc, & manet alia operaõ, quã & propria illius, & quã alia & bruti, q̃ habas Dnit Illi q̃. Resp Ddo mag, & nando mig: Et ad probaõem, no arguty no & in valiotinando & alia Dné & bruti, & alia propria, nec pe, deuxu phantasmatis Dnitu ad producendã intellectiua Speciẽ z pressa proportionata ad generanda intellectiony in quo stat tota operaõ hoc, & valis quã bruti requirit Dnitee, & hoc & phantasia.

Ex dictis Colligitur, q̃ in deuxu phantasmatis ad Speciẽ z pressa & tota operaõ 3z entitatis: Cetera vo quã sequunt & propria illius anime, & soly denominative 3z entitati Ipsetunt. Inde sola anima recipit Speciẽ z pressa, producit ex pressa, ipsa recipit, & ipsa intelligit. Ratio q̃ in Speciẽ z pressa in cipit linea puree spiritalis: 3ª entia in alie, ac proinde hec munera recipiendi & intelligendi nequeunt illi p̃ & soly denominative Dnitee. Et a Colligitur, non posse dici & intellectiua, alias Dnitee & Deo, & Angelis, & soly denominative intellectiua & valé.

Ratio & intellectiua & pratty & spiritale, q̃ nequit ee ioy & & Corporea: valé vo nec & spiritale, & sit dicta & huiusmodi Corporey, nec pe, al, ac proinde pertinee ad & Corpore Ipleto. Dem̃ Colligitur, q̃ & tales operaones & Videre, & sentire, sint propriæ 3z entitatis & intelligere, q̃ & tadones deuxu ad animam

UGR Biblioteca Universitaria

a dalia de uxit, ú Vegetiva, & Sentitiva, qui gradus, aut eorum operaciones repugnant Unie Corporis, secundo gradus Spiritalis. Plura dicta pono 33 apud A. A. Veluti quo Vicenda, reliqua dicta.

Dub.r Ian hic 3entia dicenda sit Spiritalis, ú Corporea in hoc? Resp. 33entia ee tota Corporea. Et Ratio hoc est quia mediante Corpore mediante Spiritu. Pet Doa: nam sicut repugnat Vale, et rale identificare rr, q; mediate dividunt, ita Vas Spiritus, & Corpus mediate dividunt Substia; sed hoc est Substia, & Corpus Opleti; q repugnat illo Vas Spiritus identificari. Demu: 33entia est Subta motus progressivi, sensationis, aliorum accidentium alia; s Spiritus requirit ee Cohale Subta talium accidentium; q non est tota mialis. ac

Ex quo notate, quod dicitur quod dicitur Scotus asserens 33entia tm in hoc ee parte Corporeo & parte Spiritale Vae partium ne pe Corporis, & animi Valis, quas intrinsece in cludit. Ita ens in repugnantibus generibus, sensu, & alia tm identitate 33entie, ut dicta a partibus. Evidenter Istae tres partes Spiritale in hoc est idem rr Spiritus Corporis Opleti. Duguis dn repugnet ex partibus tres nov, alia erit Spiritalis, alia mialis repugnat ex partibus metis; q parte tes non rr, q; unde neg 33, at parte metis non rr, q; unde neg 33 repugnat Spiritualis ee rr Corporeae.

Sed dices: Spiritale requirit ee de essentia mialis, & Corporeus ergo 33entia est Corporea animans pertinet de essentia. Do antecedo diximus, Unionem nec de essentia Opartis, quia ee absolutus, non Unio; non minus operans Spiritale Corporeum, quam absolutus Vellatosus: & hoc argutus omnes tenent solvere, ne omnes tenent, hos Opones ex Corpore, & Spiritu, quomodo Spiritus pertinuere Corpus Opleti, & mialis, & dixerit Collocalis in praimento. Deinde, non minus essentialis Unionem Opleti, quam Corpus Opleti, quomodo Opleti Unionem per Corpus quam Unionem?

Respondeo negando ant: Spiritale est de essentia metaphysica sub dig: homunculi quo Deus homo Opartis mialis, et hentis Vellatosi ad partes Corporis, no. Ideo diximus in Meta & Iteronegrado mihi dicuntur ad 33entia; Vadicalis tres alia sumuntur ad mia, & alia artia. Unde licet quod libet pars ut Opleti non Unio libet pars tis quae libet alia, & quo Perptus illius, & unus hic, ac proinde Subta Corporis Opleti Corpus re hic de partibus illudo ly hic Corporis; animo vo magis dicit, ú & Opleti non & pre stat Corpus. Ita probatione Deus homo non mi; Ratio, & hypothesis dat accidens ee Opleti, non ac proinde negatur ee de essentia adhuc ea Opositi, at anima est Subta Opleti pre inte non ordinata ad Opleti Unionem Opleti, sed tiale: Unde Spiritale Opleti, mialis Opleti ap[p]ertinent, & pertinent ad ee entia Opleti.

Et notate, animam dicere in 33entia omia illa prata quae nisi Opartibus hic Unie Corporis ne pe prata Unionis, & Identitatis, & omia ill dese identificabilia prata Corporis prata vae Spiritale nullam omnino in 33entia dicunt, & dilo anima. Supponit emobilis, & Spiritale requirit identitatem Corporeum ex se excludit omne mals; Hoc totum exit ex mo, quo Unit anima Corporis, qui mus Dist malis dicat animam ad causando in 33entia solu illos gradus, qui Dcorpore, et mole Opartibus, & secundum hos respondetur ratus summe gloriose causat in Unione Beatifica solu illa prata, quae Valent identificari Dupugnatus ab hoc ne pe,

UGR Biblioteca Universitaria

ꝑzaty Viventy, intellectiui, actus &, nvo Causat ꝑzaty nalitr, aut subtr, ꝙ hec omia ꝛepugnant
supnalitr, ita ꝛeperit in anima Vah Vespu Coꝛpoꝛis ꝓpter my Vnionꝫ, ꝙ dicitur.

Dub. 2o ꝙ decendo sit decahr
Iporitr? Rndo ꝙ vter dico, nulla Iporitas ꝓpr subtiale dirguit rr a suis partibus Vnitis. Colligit ex dis
aquohec Vah sumit? Ideo partes subtiales Iporitr causant 3as entis, ꝙ vna e ꝓpre actus, alia ꝓpre
pontia; nulla pars a alijs Iporitas e ꝓpre actus, e ꝓpre pontia, ꝙ pet. qx. = 3a Ideo partes mutuo in to
to essentiali fico 3as entis, ꝙ partes Vnitas ꝛ ꝓpre caꝰ influentes; hoc n reperit in alijs Iporitr, ꝙ
nulla Iporitas. 4o mis: do tag caꝰ intrince requirit, ꝙ sit essentialit zdpleta in ee nas; nihil ꝓpr
mia, ꝓpter sic se hnt. qx.

Dicendo toty integrale, ide de alijs fit ex suis partibus, sicut essentiale ex mia, e ꝓa: ꝓtia diuisit a suis partibus. = Resp dirg. ans: toty & sicut e logmo, no ans; sicut e diuisomo, do ans, e nio dog. Di
scrimen Stat in hoc, ꝙ dicit toty essentiale fit ex suis partibus, suponit pro partibus Collective simul
Vnione, q adhuc sic stas n. toty, & ꝛ exq fit toty, vo dicit toty integrale fieri ex suis partibus, ly
fieri ex suis partibus suponit distributiue, e sensus, ꝙ singule partes Vna alteri Coexistiu ꝑponunto
ty integrale, de ones Collective stas simul Vnione ꝛ ipz toty; alias toty ꝙ agregationꝫ dirguit a
suis partibus. 2o.

Quare a Dicit, Iporitr subtiale fieri ex partibus, ly fieri ex partibus suponere Collective
Vnione, e nec sic totu integrali ont ex mo Iparionis partis Vtalis q Iporis. Pro quo notand
Iporis fica e 2 alia Iporis Vtis, alia Iporis exhis; in 1a Iporione loge ponen, e Iporitr, q ꝺi in int
cedit vá causala partis in oxne ad totu, d parter n sint acte Causare, q n ꝓpre actus, e ꝓpre pontia.
Secus a stinguit in Iporione exhis: Inde in rigore nulla totu fit, aut ponit pr Iporitr essentiale;
Celeza a Soly ex nro mo dicpiena. Ponunt, e ſunt, quanu Vna pars Vnit alteri.

Replicabis: partes alioꝝ
Iporitr ctiq ꝛ partes intrince Vespu totiu ꝙ dirgunt ab illo. Patet: Ideomia, d pars caꝰ, q sonas
Iplete, e nutza e ipsa Iporitas; & tales ꝛ partes alioꝝ Iporitr ꝙ nec partes, nec alu eo Vocis e
toty alvy. qx. = Resp nando ans, d do pro bacno dico ad dicta: mia, e ꝓa ee nas Iplete, n ut dg
essentialit, e nec nas, in quo distit causalas caꝰ intrince; hoc a n hnt partes alioꝝ Iporitr, q
Soly ꝛ Iplete Vespu, ide, Vespu Iporitr; n vo essentialit, e nec nas; & hec e vah, quare n distinguunt Vnu
ꝓpre. 2a Vulma: ꝙ sit propiꝰ d aquatꝰ subtꝰ accidentꝰ? Stat. 1. = Aliqua suponit, sentia Vefert, e Xs firmat.

Qa 2a Vulma

QUODNAM SIT PROPIUS, E AQUATUS SUBTUS ACIDENTIUS?

ART. 1.

ALIQUA SUPONIT, SENTIA SREFERT, E Xs FIRMAT.

Valde ens huius 9ae decreto Iducit ad Cognoendu ꝓpriu, d aquatu subtu motu, de quo pertea. Ut
supone ꝙ ne, sicmo de subto, e accidentio Abstractiu, supnaliu, e naliu, ꝙ ꝓpr finde, Chantus,

UGR Biblioteca Universitaria

de eorū actibus, ut intellectio, Velleitio, que in hrent in subto spirtali, sty ab eis hēt dpōnty ee denomāty. Hec etiā lomux de accidentibus bali, p hectis, que nō sp̄nt in via quia dnter ū p̄sentia locali, vnde q̄ hec subiectant in entibus, que aperiunt e tq in mia, que in fra vespone in hrent. dalyeng lomux de accidentibus mia libus dpōti, d p̄ectis, ut quata, q̄ dd qualis.

Nota dd q subty é d, alud é inhrens, dalid denomans: 1ū é, cui z mediate fra in hret; 2ū é, cui z mediate fra in hret, sty recipit denomaōng afra, vg pō dicit intelligens p intellectū dalyng in intellecto. hic lomux de subto in hrens, d denomans. = Nota dd q subty in hrens ad huc é 2 nḡpe quo d q: subty quo é vacpeu dio, qua subty q recipit accidens. subty q illud, qué accidens recipit mediante subto quo tq aug vae recipiendi, vg, intio é subty q inhrentio, seu intellectio, q anima é subty q. = Denig supono: q onia accidentia aquata d plecta supra vellata, ut q dd qualiter z mediate recipiunt in quoꝫ. Vnde tota dfinis dicit in assignando quale sit propius z mediatus subty quātis.

Ad q plures sc tentiq: 1a defendit, magr dee tale z mediatus subty sit diversis modis ones hanc subtiāneant. 2da defendit, subty aquatū talis accidentis ee corpus, siue simplex, siue ex mia, d fra dpōnty. Ita D. in 2o dist. 13 ge 4, D. tas, quas sequunt ones nūl het d mas suas opiniones. 3a sit X: subtis q aquatū accidentis gnialis ee corpus siue simplex, ū aliqui d pho defendunt, siue dpōnty. Dixit subty q q mia é subty q in dee tertiq, d fra subty q de tertiq, d pōnty. Vbi Vultanus exillisse subty q aquatū d plecta, hec X. Videt Clara a pho phi in lib. 1o de generaone, textu 28 diligente generaonis alteraone, q subty generaonis é mia p alteraonis d dpōnty. Thq Angelici Doctoris, 1 metē textu 80 z pugnantis exxxx aliquoꝫ aiū fra, d dicebat, quas nos vocamus accidentia, d quata, d quales, quas subty propius nō mia, q dpōnty.

Ad p X. Vae: Illud subty proximū q aquatū accidentis q é subty proximū motus: q dpōnty é subty aquatū motus, ē d tertio ex pho docente: Motus magis tertiq, q in ligno é: q dpōnty subtiale & primū: ideo é subty motus, q tū motus, ng ideo é subty calefactiū, q calorū, q subty movet proxime tū ad quietem, q tū motus fra actualis, in quo motus diquit p amotiōne subtiali, que hēt proxime subty q. pro subto mia, q: ideo q subty aquatū motus, ac subty aquatū accidentis.

Ad p X, d simul vo boraz p̄cedit vae: q accidentia subiectant z mediate in mia, q sequeret, q onis motus alteraōng ent z mediate in q mia, q hoc ē: qđ. Magis pet: q hi motus velocitent in accidentibus, que subtiā mutant. Pōnig: q mia p̄dicat tale subty accidentis nullus est motus violentus in hoc nāq: hoc ē, ju pet in agra p̄cipiente calorē q. Pōnig: motus n dicit violentus, nisi q subty dicit repugnia ad hoc recipiendi: q mia p admulta q dicit repugnia q. = Rubent d motu ad calorē in nāe normā ee quidā nale ee violentus in nāe dotā a quo quē subty denomaōis.

UGR Biblioteca Universitaria

S. Dasso: nalitar q̃ Violentia attendit principaliter ad id, q̃ fit motum violenter ad id, q̃ non violenter fit actus, et mobile per eius Xam solucõnem q̃ imprimit recipit Calor, ut in subto in generatione: q̃ talis motus sit split exit naturalis, et ima Violentus. Per Doa: q̃ motus ille sit split Violentus ostenditur ex hoc, quia subtia ad frigus non est extranea: sed repugnia quae nõ mia aquae ad Calorem est extranea: provenit ex aliquibus subquae: q.x. = Ad 2m. Dex aqua generatur ignis tanquam naliter recipit mia frigiditatis quae frigus aquae, q̃ mia ne subtia capax unius frigoris quantumcumque sub alia, naliter recipit mia frigiditatis quae frigus aquae inclinationis: q̃ negatur actio, q̃ mia recipit violenter aliqua frigiditas, quatenus subtia est frigoris, et ut qualitibus. Per Doa: q̃ naliter recipit mia frigiditatis per se, et split ut non est de vento exeo q̃ per se mia non venit ex eo, q̃ accidunt, ut de hac, vel illa frigiditate, aut subtis vel illis dispositionibus. Unde si mia nulla frigiditas per se recipit violenter, nullus erit motus per violentum. = Ad 2m solvunt Replicę.

ART 2.

SOLVUNT REPLICĘ.

Arg 1o: Si accidentia subiecta extent in Deo, tot accidentia essent in tribus subtis Trinitatis, ne pe in Deo tres partibus, sed hoc est falsum. = Respondeo negando maiorem: dum diximus subtis accidentium esse totum, non sumitur totum ita caute, quasi quilibet pars inde recipiat accidens, sed partes eius, sumitur totum caute pro sola forma cuiuslibet subti, quae subto primo informeant accidentia: haec enim in subtis exposcuntur, et requiruntur in multis informare, videlicet, immediate accidens subiectatum in toto, immediate in partibus. o

Arg 2o: Omnia accidentia educuntur de potentia solius materiae: q̃ imperata sola inhaerent, q̃ educi nihil aliud, quam fieri debent a subto. Pars: Ignis Calefacit aquam, talis Calor non educit de potentia aquae sed aquae: hoc enim inhaerent potentiae, et potius repugnia ad Calorem: q̃ educit de potentia materiae. Pars: quilibet Calor in suo genere distinctus virtualiter: et aqua sit aqua in distinctus virtualiter Calore, et potius oppositus, ergo per figuram: q̃ Calor nequit educi ex aqua per doctrinam negantem illa subiectata, et solum in materia.

Respondeo ad eius probationem: Ut omnis Calor educat de potentia aquae non requiritur, q̃ haec potentia, sua nata sit inclinata ad illum Calorem, actibus proximis mediis Calefactionis ad frigus recipiendum, sed totalitas ejus sit de inclinatione subtis: imo ad motum violentum id natum requiritur, q̃ ita ne maleficia subto nulla est violentia. Ad 2dam probationem primitus negatur, et nomine q̃ distinctia inquit Cajetanus quae Calefactus recipiendi frigus de potentia subto, ergo distinctae aquae Calore, et aquae frigore, et ergo Calor non educitur ex potentia subti, sed ingenere Cajetanus, et ergo efficienti naturali motu Calefacente. Videmus in printing frigiditatis per se.

Adhuc: Si Calor non inhaeret proximis mediis aquae: q̃ aqua aquae sit sui ipsius destructiva. Per Doa: Calor tendit ad destructionem aquae: q̃ sit aqua in recipiendo frigus, et ergo Calor ut sic est destructivus. = Respondeo dog, ad cuius probationem dico q̃ ex hoc ens a Dei exercitione Calor in sequitur quod queratur, nisi tertium ingens Dei exercitione subtis illa: hoc ens ne adsit, et ad salvandum motum per violentum, imo proprie aqua in Dei exercitia

loxg ſillg are expellere nitt, et tandiu illud subtinet, quandiu n pet Vincere Vincer Ja xii

Arg. 3°: Ptagens in mia introducat ſtg de uet mia ee dispta dispositionibus pgueniebus ſtg generando: hec dispone recipiunt in mia. Do. anr: mia p tales dispones de uet detrare agens ad producendg hanc d'n aliq ſtg: qđ. Arist pet, q si n detraret agens, ig neet Vao, cui istud producat hanc ſtg, potius quq aliq.= Resp nando onia antecedentia, d pet facons: Vao a, cui agens, Vg, ignis producit in mia expositaoni ſtg ignis potius, quq aquę e, q tale agens Vale stinet inire ſtg ignis, d n aquq, quare in mia dispta producit talem ſtg ignis.

2da dicer: q agens e equivocy producitiuy ſtarg Specie distarg ne Vao a sig nabilis cui Sol, Vg, potius producat ſtg auri, quq. argenti: q nt tenet. Soluo.= Resp nando a n, a do q agens e equivocy stinens in sua Vrtute plures ptes subtha les, dicitales, subthalibus conales, tunc nc pgcent Vna actio productiua alicuius accidentis disponentis ad certa ſtg ordo agendi, q agens producens illa accidentia producat postea ſtg illa, cui istis accidentia conalia sic; Vg, Sol producit in ligno Caloxg qui disponit ad corruptionem ligni nalem, q post exclusionem ſtg ligni producat ignem, ad qus talia accidentia disponunt.

3da Henry: q agens detrat ad producenda ſtg aliqua q antea producit dispositiones p nc ad distinxas distas de detraone agentis ad tale a n producendum.= Resp q agens equivocy detrat ad producoñ ſtg tam, potius, quq multis ad dispositionibus existentibus in Aposito destruendo, u e aqua putrida, ad aliq dispta, in q tales ad positiones sint in ipsa mia nude sumpta, sin Aposito destruendo q agens agendo nalit nequit in mia nuda agere. Unde Solus Deus in 3da Henry cztaone posuit ſtg in mia sine dispositionibus.

Arg. 4to: agens nale ad generaoñ requirit pars extensiuy p u aliq sit extensiuy de uet hec quastio mia e subtq generaoñis de uet ee extensa.= Resp dupliciter: agens nale agendo actione alterativa ptz requirit pars extensiuy extensione quatiua, Ido, agendo actione subthali sub dupliciter ptz requirit pars extensiuy extensione entiua, Ido, extensione quatiua, nó; Ed dupliciter mioris de extensione entiua, equatiua, d n Ioa. Pen; agens agit Cr mia, agit Cr mia subtq extensiuy, ed divisile, q mia het partes extra partes entiuas, nisi quantiuas.

Arg. 5°: Si ho extuxi deciderat e in medio stinens motus ille Virg ad terminum e Vnus, Ed stinuus: q nec Vny, Ding subtq; sed hoc nequit ee toty Aposity, q anima Rationalis: q tale subtq e mia.= Resp Ido a n, et ptz, nando q mis subsyta; ng subtq talis motus ne mia Rnalis, sed cox pus pro altera parte Aposity stans ex mia Rnali et pte Corporeitis, q motus ille sit ne Vny, Ding motus ille p nas subiectat in toto Aposito, q cox pus pro altera parte ne Aposity ne Vny, Ding motus ille p nas subiectat in Corpore pro altera parte. Resp dupliciter Ioan: q ille motus n subiectat in toto Aposito, ptz quq in subtq q ultimato, nó, ptz quq in subtq quod n ultimato, Ido. Nó; sic ptz q sub dupliciter subiectat in Corpore pro altera parte, ide, in Aptis parte, nó; in pte Aptis talis Corporis, Ido.

arg. 2da ptz efficax, quia dant ptz Corporeitatis in Aventibus.

Letery motus hoc descendens Ptz q pars descendat ts mia ne subtq inhesionis descensus, nisi ts denominative sic ptz quę e detrativa addescensu, pequs

UGR Biblioteca Universitaria

deremia ñ dihat ñ gin igne dat mia 1a, et ñ in igne nulla grauitas et dist. gb. illi nale p xiy ne, ee Suarez. Notate 1o. D. Scitato, q pater Aparth. secut. filium Cas. et Petr. eundi, q q nota tu id het Pac partib. aut qualit. p primi practici, Joan. xx. ipse Pacci recipiendi accidentia, pa Pao de fiata recipiendi hec accidentia, et in alia; mio vo Pao Pnali Pecipiendi, et in de fiata inoxne ad omia accidentia, p gitta dicunt. Subta accidentij 4ti, ro, in aquata et remota, nvio. subta quy, sic aquata p proma.

Notate 2o. q stet tales partes sint Pac recipiendi accidentia, adhuc dicendum e, nq mia tate Pao recipiendi, ut ipsa nulla recipiat, pa uo in mia alia recipiet, quę ipsi inhezarent oxne ad. Aparty ta quy ad subty aquati: tota hoc het in Corpore Verbi, q recipit quatty ta quy, alia pro pe, sensatione, motu progressiuo, et nulli in hezent nvi Pentitati. Unde aliude, accidentia ee ex partibus, aut p partes, aliude ee in partibus: Omia accidentia Aparth. ñ ex partibus, et pater motus uo labidis dexty ait D. ñ e expa, nj pe, ex graviti labidis, nq p eges pq, p quy Pet het, p ades ñ recipi tuia paomi Joannis nali nq eius de recipiatomia accidentia ñ in partibus, et nully in ma alia in altera parte Verbi, et alia in sola 2a entitate.

Dub: An omia accidentia p omie in hezeant subto an vny mediante alio? Et supono, subty accidentiee p vny ultimate trahi de penty eius, aliude ñ ultimate trahi tale de penty. Et omia de subty ultimato, p hoc Corpie ee subtia, et ista accidens nali potat in herere: Unde omia de subty ñ ultimate trahie de penty alterius. Quo supposito Dico: vny accidens nali ee subty alterius in Verbo explate, ac pro inde ñ omia, media te in hezere subtie: Pa. Notatus et het, nq Velocitas et tarditas subiectant in motu equali, et inequali in quali, simili tudo, et dissimilitudo in quali, quę omia sñ accidentia.

Dub. Itery: Qualis subtale accidens? Respo ee quale, et het experientia, nq aliud ñ in Superficie extendit, et simili Calor, et diffundit p Corpus extendendo quale: q qualitas in quale, et mediante ea, priant. Petetia in misterio Eucharistię, nq aliud, quę e in hostia et extensa in oxne ad locu, nec pet. Dalia Corpore penetrari, sed q qualas et subty quatty, et potuit Deus gle. Pmy: quatas se tenet ex parte rei, et qualas ex parte tis, et in Pac subpertinendi quatas et proximior subtie: gle. Hec pro hoc. Et ho phicoru. Liber 2us phicoru.

LIBER 2us PHICORU

Agit g phus in hoc libro de nat, ex qua Corpus subtia le Dtat, et de multis phicis ee causatis, iste enj mutationes tq quę pria actiua, et passiua ñeciunt; no, 2o sequendo eius Methgia hunc librum clariori methodo tractemus p sequentes dispones. Quarum 1a. Dispo. Denat creata, et arte. 2a. Unca. Tra ctabimus de ente phico dupliciter diuiso. Et hec dicta sufficiant.

DISPAO 1.

DE NAA CREATA, ET ARTE.

2 Unca.

UGR Biblioteca Universitaria

Quid sit naa, & an recte á phodefita?

Art. 1.

Q. 1 Bret satisfit, & ad ria dicta solvit.

Reflicta Vaz. mira accipiendi naa, q ad mẽy intenty nihil iuvant, in presenti dubia agimus, ué pẽy operacõy naturis ipsa frequentiy, quas nec pur defuit: é pẽy, & caa movendi, & quiescendi, in quoé, & pre, & in 2m accidens. Exquanec Clarior de promit: é pẽy, & caa motus, & quietis aus, in quoé, & pre, & in 2m accidens. Dicit pẽy, é caa, ide, pẽy causativy, q excludun pura & presentiy pri vaa a lac naa, quas nec let sit pẽy mutacõis & mystri aquo, sit ge caa, & nõ ñ causat.

Dicit motus, quy parcula ñ phy sumit ty pro motu acitali, ué aumentac ad quatty, alteracõ ad qualitty, & motus localis ad ubi, nõ o pro mutacõe substali, q phis Ari dexavit naa inome ad Corpus Infinitus, q Infinitum, dicit ty propie here naa; excludit q motus naa ad ora, nq mia lehit naa, nty dicit here naa. Addit & quietis, q Corpus here naa quiescit sub ré acquista & motu, in quo duquit a pso, q né caa motus, & quietis, ué Deus, quanuré pẽy Vexy, quas creant, ipe, anima Vale, & Angeli.

Dicit ẽtus, inquoé, idé, naa é pẽy motus illius, Vel inquan solus é ipsa naa, & etiq ipse motus, q 2m phy Ari dexao naa é pẽy motus ẽmanentis: Addit ẽ, quy parcula apelat supra pẽy & cag, q naa é ty pẽy, & caa quietis, ita ñ pss, suponat aliud pẽy, facere ẽnsit Vel, quy movet, q excludit instrumenty, q né ty movent, & pẽy activy. Deniq dicit ẽ, ñ. 2m accidens, quy parcula apelant supra illa ẽtus, inquoé, q signifat naa in ẽnsee, & ẽsentia sit Inixe Vel nali, q grave movet de ozxy, quanus grave é, & accidens descendit, quanus alvus, ũnigray é.

Dico q Ca 2 3 3 pars: pz dicta de fons éeq, & ẽsentials, let q dicta menty: & Puq ad 1 3 pars: q talis defo & stat gere, nspe, illa parcula pẽy & caa: Peliqus vó sit defs, et etiq q naa nec definitur, ut Vao patet sub fici: & hec aquate q hanc defons explat ge ba. Pmis: Vao patet sub fici é pẽy onty paeny de Corpore demestrabilty: & in hac actione explat haa ut talis pẽy: q&. 2 3 etiq stat, q in defone ponit alig extrinecy, nspe, motus, & quies, quas nõ ñ de essentia nas ty & constant ad quietaty & pẽy eius; & hoc sicut ad defons q dicta menty: q&.

Dicend: Quat pẽy motus subti inquoé, q nõ sit naa: q né bã defio. Pone: Ars medicina é pẽy motus sanacõis in pro medico, & talis arné naa: q&. = Rsp nando ant, & ad probacõy dug. mag: Ars ty pẽy premotus & pacidens, & domas, & ens medicina causat sanitty in promedico, né pre, & pacidens, & posit etiq malu causare. Pret q dq medicina sita pro arte né pẽy sicy, morale dixigendo, & applando activa passiva, nec é pẽy passivy, q propie dicit naa.

UGR Biblioteca Universitaria

Adhuc d[ic]a dicer: naa uñic nequit defiri, q[uia] ñ ba defiõ. Pau: q[uia] hēt defionẽ, debet hēre naã essensiã: s[ed] naa ñ hēt naã essensiã, s[ed] ipsa ē essensiã, d naa: g[o] &c. = Resp[ondeo] nando añ: ad probaõne, dd[o] maj[orem] & dist[inguo] mi[norem]: s[ed] naa, ut ē tũ ultimate abstractũ, dd[o]; ut ē de conc[r]eto decernens hanc, v[e]l illã naã, n[eg]o. Aliud enĩ ē loqui de Vae fali naã, d aliud de naã, ut ē concreto decernens hanc, v[e]l illã. 1[ō] mõ nē definibilis, q[uia] nēc ipsa essensia, bene vo 2[o], sicut ñ defit huma[nita]s, s[ed] hõ; nec defit p[er] t[er]m[in]os abstractos, s[ed] p[er] concreto, v[i] de, animal rale; sic naa diciẽ pri[ncipiu]m, ñ principaõ. = Art 2 = P[er] dubia explat que restant dicenda ex naã

ART. 2

PER DUBIA EXPLAT, QUÆ RESTANT DICENDA EX NAA.

Dub. 1[m]: An in defiõ data naã dicat prĩo activo, v[e]l paivo, v[e]l utriq[ue] simul? Pro soluone notate 1[o]: nale posse sumi, p[ro]ut opponit sup[er]nali, libero, violento, d neutro: 1[o], d 2[o] mõ nalitas atendit penes pri[ncipiu]m activũ, d illa actio dicit nalis, p[ro]ut opponit supnali, q[uae] fit ab agente nali operante; illa dicit nalis, p[ro]ut opponit libero, que fit a prĩo intrinsecẽ determinato ad unũ. 3[o], d 4[o] mõ nalita[s] respicit subtũ, in quo operaõ recipit, d sic q[uia] ē 3[m] inclinaonẽ subti exit nalis, d ci d[icta] inclinaonẽ violenta, d si nec [cont]ra, nec s[ecundu]m inclinaonẽ exit neutra.

Notate 2[o]: pri[ncipiu]m activũ ẽ 2[plex], aliud transiens, q[uo]d sc[ilicet] producit f[orm]ã extra se, seu in subtõ extraneo, quo sensu dici solet pri[ncipiu]m movens, ñ motũ; aliud i[m]manens, q[uo]d scilicet producit efectũ seu f[orm]ã in se. 1[o] mõ p[er]tinet ad entia, que dicerat moventia, ñ mota, s[ed] ut abstrahunt a motu in se recepto; et que v[er]o illa dicunt, ut moventia, dicerat t[ame]n i[m]mobilia; unde dubiũ ē, an, ly pri[ncipiu]m in defione positũ sumat[ur] s[ol]ũ pro prĩo paivo, seu subto recipiente? An etiã pro prĩo activo i[m]manenti, v[e]l pro utroq[ue] simul?

Dico q[ue]: naã p[er] se, d f[orma]l[ite]r solũ dicat prĩo paivo, d per accidens se hēre, ut it pri[ncipiu]m activũ motu. Ita D. S. plurib[us] in locis, p[rae]cipue in 2[o] Phys. lect. 2[a], dicens: motu[s] nē nalis in se ex hoc, q[uo]d hēt pri[ncipiu]m activũ in se, s[ed] solũ ex hoc, q[uo]d mobile hēt pri[ncipiu]m intrinsecũ paivũ nalit inclinans ad motũ. Et subdit: et hēt pri[ncipiu]m activũ sit pri[ncipiu]m movendi, ñ t[ame]n p[ro]p[ter] illũ pri[ncipiu]m activũ movet nalit, s[ed] p[ro]p[ter] pri[ncipiu]m paivũ. g[o] clarius p[ro] n[ost]ra resoluone, q[uo]d naa p[er] se, d f[orma]l[ite]r solũ dicit prĩo paivo.

P[ro]b[atur] 1[o] ratione deducta ex defione naã, in qua dicit[ur] q[uo]d ē pri[ncipiu]m motus, in quo ē p[er] se, et ñ p[er] accidens; s[ed] pri[ncipiu]m paivũ motu[s] in corpori nali p[er] se, d p[er] se: g[o] illud solũ ē essensialit naã dictũ. P[ro]b[atur] mi[nor]: q[uia] ē in uno p[ro]p[ter] aliud ñ in se illi p[er] se, s[ed] p[er] accidens: s[ed] ilibet pri[ncipiu]m efectivũ motus in entib[us] nalit p[ro]p[ter] pri[ncipiu]m paivũ illius, sc[ilicet] v[i]de, ut adquirat p[er] motũ, ac productũ aliq[ua]m p[er]fecionẽ, ad q[ua]m hēt nalẽ inclinaonẽ, ut p[ate]t in prĩs intellectivo, d volitivo efficientibus, quæ s[unt] p[ro]p[ter] p[er]fecionẽ potentiarũ recipientiũ illorũ actuu, d in aliis: g[o] &c.

Dices d[ic]a 1[o]: ex Phõ textu 2 dicente, q[uo]d artificialia distinguunt a nalibus in eo, q[uo]d nalia hēnt in se pri[ncipiu]m motus, non vo artificialia; s[ed] hoc intelligit de prĩo activo, q[uia] artifialia ñ hent in se tale pri[ncipiu]m: g[o] defio naã dicit prĩo activo. = Resp[ondeo] dist[inguo]: q[uia] ph[ilosoph]us: distinguunt artificialia a nalibus, sumpto nali, p[ro]ut oponit

UGR Biblioteca Universitaria

Violento, nó, sytonálio Senru: Et dúg mig aadg dutine, é nó Jóg: Senru enj phíe, gazti fiália is pu-
za instrumenta n hentiá in se pxiy, e movendi, nisi dependa Cáa náli, quod motiong Veci piunt.
Vnde tbi sumit nále ú o ponit azti fiali, n vóu o ponit Violento.

Dicei 2o: Violenty é, cuiu pxiy é extra n dexente u in paro, de, paiue Vexirente: Neutentha sit paliquq actiong: g nále pxou o ponit Violento e cu-
iu pxiy é intra vs dexente paro, seu aliq operante: = Resp, do máy, p nándo mig: Senru enj de ponie,
Violenty é to cuiu pxiy é extra n dexente u in paro, de, paro n pxbente in clinaong, g n mexé natiué
é intelligendy, sic enj pxa neutra eet Violenta, s Da xié, tau dicat Dxiety, d Rebugnig, seu in clinaong
adpxá o posito, u tenet Ab. in 1o dist 29a.

Dicei 2o: n miu nále é igni de vité aplato Calefaxé, qua gxaui de oxsy fexxi;
s motu gxaui de oxsy é illi nali, pxou o ponit Violento p neutro: g etiq Calefacto exit igni na liy pxou
o ponit Violento, p neutro: s calefactio sit igni, u activo: g pxiy in dente náy é activy. = Resp dug.
máy: n miu & fexxi, pxou nále o ponit pxcee subnali, d libro, do máy; pxou o ponit nále Violento,
sub dug: Violento, de quo hic lomuz pro, in alio Senru tan seat maxi.

2g pót dici aliq Violentari, p paiue, q
ng pe, Veci pit pxa oposito sug inclinaoni, u aqua Veci piun Caloxg. 2o nátiué, & pxopie, scilicet, pri-
ne intxo ductione alicuius pxe potiuz, o subty priuat pxa, aoquq nali inclinat, u ipse dit agen, deiui-
té a proximaty ab actione; 1, & 2o mó pót Violenty o poni nali, seu náy, de qua lomuz, n vó 3o mo a
nále, de quo hic lomuz, é pxiy motiuiuz in quoc; Vnde solz illud Violenty é Da nále in hoc Senrq
excludit moty, seu pxa Veee ptibilz in subto, pquq ipxy mouet.

Dub 2o: g Rebur Dniat de ponag 2m-
te Soluong, de pono, priuaong neé nag, ng let sit pxiy motu xta quq tuu aquo nétz caa.
g sit mexa nao nequit influere in effecty potiuz. Thq notate neq, accidentia vé, pxo-
pie hexe Vay nag, g in mnuat phus hic tertue 4o dicen: Omia, quq hent nag ée subthas. Vnde 4o
dico Vay nag Dniae p. solz mig, d pxa, & thq Angelú, & animg Vali. Quoad mig, d pxa, & 2a pnq
phicozy tertue 1o: quq sequit Rl. in 1o dist. 18a Vbi ait: Dico g náa, ié pxiy pa iuz dicen so-
luz de mia, & thq de pxa.

Pux Vae: g mia, & pxa vé, decentialit Dntituent ens subthale nále, & paxty
nále nequit Dntitui ex n naiz: g& Quo ad Angelos vó pót: g intiué heut pxopie affectiones ab xiz
extrinez, & novo adquixunt accidentia sic, & conalia, u intellecone, Volioney, & motu locales.
Deanimaxó Vali ioa Dtat, ng multq paones hoi Dniunt & mgxady intellectivy, quaxy anima
Vali é pxiy: g&. = Dico 2o: 2m mentz phi solz Corpus subthale Dpletz het Vay nag, & Dux it pnq
ponit subthia deparata penituz mobiles, & mutabiles, nania g in esse do, & ideo a, & xié pxame
ntali ear exclusit: g&. Demy: illud pxo pie dicit náa, de quo tg quq de pxio pxe demostxant mo-
tu fici; & hoc solz Corpus subthale nále Dpletz: g&.

Dicei 3a fy dicty: si mia eet náa, ont motu eet nali; & hec
a pony sit inclinata, & hoc ef alty: g mia né naa. = Resp, ong moty ée nal, Vespti mig, nivo ex parte

UGR Biblioteca Universitaria

tx̃ inoxie, ad quæ dever. ꝺ̃ plũ attendit nalitas motus ꝺ Vace, q̃ et mia, et pa Vniuoce Dniũtiũ Vae nay t̃ pa magis, ꝺ p̃fectiua dicit̃ naa, quæ mia q̃ pa e p̃fectior ꝺ pa alior pax quicũq; ꝺ ab ipa motus 1o, ꝺ pa alit dicit̃ nalis, a mia a Dnũ q̃ e miꝰ pa alis, q̃ ad one pare in detrata.

Dicit̃ 2ª ꝺ ydeity: Ne Vae naꝰ e t̃ pæ nec motus ꝺ quietis q̃ quidã, seu tra totius in abstracto ne t̃ ꝺ Suponat ellia: q̃ expue nale, pa 3ª entiæ naa = Resp̃ tripliciter alig posse dici t̃ pæ. 1o, q̃ ly t̃ sonet id, q̃ pæ ale abinstrumentali dicte, quo sensu tra mia, quæ tra 3ª entiæ sunt t̃ pæ: 2 sumit pro mediato, et remoto, quo sensu soly Dnit quidã. 3o pro p̃mo omino indepent, et re soly Dnie partibus p̃mi eñ in defone positis sumit pæ sensu, Dnin 2ª q̃ tra mia, et pa in eñt nay necitis, q̃ ex eluctatione tota quidita, q̃ requit fieri, q̃ hec dat̃ inclinatoꝝ ꝺ positq; ꝺ ditituit.

Ista ex dictis, q̃ hz, et ex q̃ hæc naa. Pet de Celo ex pro pluuio illud imꝰ Corpora nalia Dnumerante. Et pet, q̃ ore pontia Vecabtiua alicuius tre p̃fecentiæ naa: motus Celi e p̃fectior ipsius, q̃ moueat motu altera mia Vae illuminationũ, dultra nit propia pacone: q̃ Celi e naa. Deterra ad e evidens, pa sole Vecipiat Calore, et aqua fugidum. Vltra, q̃ stet ꝺ Sapelet motu celi e neutru, et in nali, sumit nalit in rigore, q̃ dicit pontiã ad Vtiã detrata, et neutralit, q̃ huic pontiæ opponit. = ar. 2us = De arte, et pa artificiata.

ART. 3us

DE ARTE ET FORMA ARTIFICIATA.

Reflectit Vanis accp̃tionibus artis, quæ ad ppositum ꝺducunt, hic sumit pro habitu intellectuali, et re defit: habitꝰ ꝺ Vecta Vae factiuæ, et hæ q̃ sumit pro opere artificiato, seu tra ab artifice in mia introducta, ꝺ declarat, solet ꝺ Diuisio operis in Regulare artificiatum. Ars enim in Prog. venit in multis sumit dnãa, et in multis differt. 1o sumit q̃ Prog. producit effectu similẽ sibi ꝺ mia, q̃ arte. 2oa, q̃ Prog. suponit subtũ, in quo pa introducit. 3oa, q̃ Prog. nec pit a p̃fectioribus ad p̃fectiora, et in alio. &

Ducimat 1º, q̃ naa naliꝰ ꝺ tracta ad varias operones, ars vo in ꝺ tractagone naliꝰ. 2o, q̃ pa nalis ad eventia in pontia nali, artialis vo in pontia Violenta, et neutra. 3o, q̃ naa vocat̃ causa in ordine ad p̃fectiores, ars vo Causa extrinseca Suppositionis: Vnde artialia mia e Complementa nalia vel in causat efficienter ab arte, et totalia mia e Complementa artialia causat ab arte efficiente. 4o denig, q̃ ars pta propria inducta ab artifice, seu pro opere artificiato in hit pũ interny motꝰ, Vnde vo nalia.

Dubit: An ars poteat operari naa? Resp̃ nalia. Et pet q̃ pa nalis in ꝺmit in Practica artis, q̃ nit euidens, sine q̃ ars sit inferior adnaa: q̃ tenet tra Vasquez Dicitꝰ: Dmones phi naa e acidere, et operari naa, sed tñ, et subnaa negant Thomistæ. Sed accidentaliter. hoc in ꝺstante pet directive, et plative efficiẽte operari naa, sic artifex infirmi, et alia fiunt ab arte aplicative, quatenus a plata chiua pariũ: Substantialit fiunt sanitas, medicina, Spanũ, q̃ afermente fabricatꝰ aqua.

UGR Biblioteca Universitaria

Dues 2ª: Si duo Corpora, aliud hxamidale, aliud Votundy equali ꝑ pulsu proiciant, Velocitr movet Votundy qua Villa maor Velocitr ñ proveñit ex maori virtute moventis: ꝑ provenit apza axha fialis tq qua apro:— Resp ad hoc d adalia similia, q in Vtroq Corpore proveñit motus abs pellente, ꝑ figura Votundi ac causat Velocioꝛ motu ty nativ, quam facit ꝙ aer Terra mis Ventat, ꝑ Vetor det mobile, q Votundy labit ꝑ in figit Terꝛ, supra qua movet.

Arxy dicer: Nulla melioꝛ Substia, qua butizy; ꝑ producit abaste: q ars pot producere opera nag.— Resp Idomay, d dirg mis: ꝑ producit abaste quoad aplicaoñ eoꝛy, qua di prius producoñ requirit, Idomis, quoad subtrag nomis, Dog. Agens enq producens ipsy butizy ñ ex sua Virtute, ꝑ ex Virtute Vnyñalij, nspe, lachi, Dalioꝛy ingredientiy producti. Vnde arq, q é caa instrumentalis olý Dchi ad producoñ, nvo efficiens.

Dub 2ª: In quota Distat hza, seu opus arthtaꝛy?— Resp Distare in Villaone quadꝛ ordinis, ꝑ proportionis partiy nalij ad invicē, ú ꝑ disponit in loco: Et Distis Vesparo, ꝑ ñ indiget probaone. Notate q figura ñ dicit ꝑ medias Villaoñ partiy ad locu a, ré solý éet Vbi caonis partiy, ꝑ Villaoñ partiy ad se in vicē, ré ꝑ sed inabiles in loco indebito: ꝺ molocus ñ sit maor, vmior, quã nalis Corpus arthtale exparcat ꝺ hinc ꝺ eadꝫ imago ꝑ seueret in domo, ꝺ in loco q let Varie duvy ejus partes seruant ordinaoñ ad se in vicē, ꝑ proportionē int se. Disp. 2ª de Caa in Dni.

DISP. 2ª.

DE CAA IN DNI.

Pexveniamus ad ꝺ desideratꝫ dupaoñs phicoꝛy valde natig ñ solý Dctica, ꝑ etiã Dctrologia, tunc Scholastica, tunc moxalꝫ tunc mistica, tunc expositiva, in q multa de Caa invenium ut ꝙ ꝑ tot huic dupaoñ, ꝑ sequentibus pchoꝛi, iure opeꝛq deveti daze. Quaer. st. 1. 2. 3. 4. Quotuplex sit caa in Dni? Quot ad Vtyq: Resolvit.

Qª 1ª

QUOTUPLEX SIT CAA IN DNI?

ARTVNC.

Qª QUOAD VTRUQUE Resolvit.

Nulla defectus caꝛ in Dni inveniunt AA ex ꝑ ho, quare int se Vxant, ꝑ breti caa horum defectus omitto, exponaq illa, quã tradunt Martin, Suarez, Dalij, quos tu adhuc: Caa é ꝑncipiũ fluens int fluens ée in alio. Colligit ex Dª 4ª mis, c. 2ª ꝑncipiũ quis ꝑ Dni: ꝑ privaone, quã caa ne, ꝺ Dª. Ezechiel, qui ú ait Dcitly Herentiny ne Caa, ꝑ principiũ hi. Potuit ꝑ ée int fluens ée, ú ex cludant caꝛ faciendi, indicant q tales parcula Dy int fluxy Causalitꝫ realeq, de pentꝫ effectus a Caa.

UGR Biblioteca Universitaria

Deniq; ꝙ alio denotat Caa producere effectu in naa dstyo qua Vae P. et mutuo
e caa pinfluu in het nagelstyo naa. Patet. Nequo notat, ꝙ alio posse simul ab mutuo
Dasechue; Substive dicit alietas, seu essey ab echue vo soly dicit alietas Dsonę
n esenig. Inde influens ee malo in actione positu sumit substive ꝙ effectus
dsuacaa dever dugui in essia ꝙ naa salte nu mesige. Sua Vae P. in Divii et ngat influo
influig ne eiu Caa, ꝙ in illig in fluit, u. dstyo in naa a P. vvv.

Pervenimus igit ad 2a gu partem

caa vsue divit equivocę in pre, d acidens. Caa pręe, que ex naa sua het Vtutis ad
effectu producendu vę in illu influendo. Racidens ę, que producit effectu in pre,
halig Vtutis in ipsa recepta, sic loqa in hac ffe: loqui est racidens
ę loqui racidens in pręe caa est. Halig vtig caa divit in 3 gus 2g. 1a ę, quia
huillo dependet. Ita solu Dew. 2a vo, que dependet ab alia in producendo, in qua-
bet Creatura, dnęcę 2, dna mediata, u ꝙ alig caa mediat int caa effectu ita ab
Vtutis ne potes. Alia ẏ mediata, que ẏ mediate influit in effectu, u. P. Vtutis filii.

Caa ẏ mediata divit
in intrinca d extrinca. Ia ę, que intrinca exhibitionis sui influit in effectu ipsius
te d positi fiet. 2a gu
ę, ꝙ extrinca, sui exhibitionis influit in effectu, ita Caa efficiens. Caa
extrinca ẏ mediate divit in effecientis, d finale, quang actione suo loco ponunt. Caa
vo intrinca divit in mialy, d halig, de hac tria partica agemus. Inde ꝑnus Caa in dni
divisit in 4or
qua tellata, nępe, in mialy, halig, effecientis, finalis; quae nec divio ad
mit ab oibus tres quata. Caa vo effecientis halig vtig divit in sua vtig Dei instru-
mentale. Ia ę, que influit ꝓ vtig influxy Vtutis cuiu effectus ig producitur in Vesta
Dew Spiritus exeat. De caa instrumentali partica agemus.

Caa extrinca halig vtig equino
ce divit in fica, d moraly. Ia ę, que ve, dirit influit in effectu, u ignis Calor in igne. Da
que ę vao, cui alia caa opexel, ita Sacramenta. Deniq; halig vtig caa extrinca divit
in totaly, seu aquata, d partialy, seu inaquata. Ia ę, que tota in producit effectu, 2a qua
partialis. Alia effectu producit. Item caa totalis divit in totaly, totalis eas et totalis
effectus. Ia ę, que ipsa sola producit effectu in suo genę. 2a Alia totalis totalis effectus
partialis, partialis eas ita duo nauty portante navi, a etia ri apostini Cas partialis qui
libet influit in totaly portaong. A pendet. In quo plura, specialia explicabuntur caa in mediis

APPENDIX
IN QUO PLURA SPECULA ET DIFFICILIA CAA IN DNI EXANT.

Dub. Ia qsit. In quo divisit ficaura las caę sic ig defte? Nec ens nisi Caa ẏ Deus ty
dicens de mialy ẏ illa, que caa denominat, d de rali ig illa aqua recipit denominatione gus to

UGR Biblioteca Universitaria

car causalis

cat causalat Pragua natura cá pone in genu in actu 1o in actu 2o in actu 3o dicat q̃ de facto, & in esse ẽ pro duct effectu. In actu 1o denomat q̃ ẽ pro ductiue, & proiectiu, & hoc 2o in actu 1o pro mo, & in actu 1o remoto, 1o mo intelligit q̃ 2o in actu ẽ pro ducere effectu & de ductiuia Vequisita ad pro duciu. 2o mo diuersat q̃ in se realitatute de ficit, & alia dicit ad po nendu in actu effectu. Vnde tot mo, q̃ dicit cáa dicit causalas. ~

Quare but dicot. Causalas in actu 1o remoto dicunt p Vellaoy trans centaly ad effectu, quę ẽ ipsa portia intellectiua Vr. dentita dicte cáe. In actu proximo dicunt in ipsa Vrtute, seu portia in ut q̃, in expedita, & proxi Conatuale ad Vequisita ad effectu. Et hanc Collegit ex pha 3o metę, texte 10 de Vr. & dicit 1a de Vnde dicit cáa in actu 1o remoto ẽ una pura agere, seu Vrtute ad agendu. & portia seu Vrtus Cauandi, & portat dicit ẽ Vellaoy trans centaly ad effectu pelagi q̃

q̃ ad 2am ẽ Imi,

Colligit 4o ex 1a. Vnde dicimus, quod talis Vellaõ, in qua Vrtute Causalas in actu 2o, nemexe xtio precedat, talty naa effectu. An sit aliq̃ media in Vrtute, & Cáa. An Vrtute quat ad effectu. Vnde Vesolutive pro 2a dicimus, q̃ Vellaõ illa ẽ Vrtus cáa in precedit naa effectu nec media int ipsu, & Cáa, ẽ portio naa effectu. Ad 1. in 2o dubitaque Vbi dicit. Vnde, q̃ absolutu in cáa immediate sequit absolutu in effectu, & in effectu, 1o Inequat Vrtus ad cáa, & tunc ẽ aliquis Vrtus Cáa ad effectu, ille ẽ unus, & aliq̃ nullus

Demum ipse D. Iacobatato paulo infra ait, q̃ talis tres imaginaõ dy putamus, Vellaoy causalitas media in Velut dig int cáa, & effectu, q̃ Vellaõ sequit sicut Vmalit nulla Vellaõ sequit nisi bonitis extrin. Exquare Pro Vaõ. Vellaoy ẽ talis ẽ habitudo int duo extra: & dicat dari habitudinu nisi dentextra, int quę Vellaõ cáa ad effectu essentialit. Supponit entitas cáę & effectus. Pro nisi dicat dari habitudinu, quę dent extra aq̃ essentialit dependeat, & cáa, & effectus ẽ extra aq̃ habitudo essentialit dependet: &c. ~

Dicens 3a q̃ X3. in qua supponimus Causalitę in actu 2o ẽ Vellaoy: si Vellaõ ẽt Causalas Cáe tunc cáa p Vellaoy causaret: & hoc ẽ falsu, q̃ Vellaõ ẽ de genere activorum q̃ in Vellaonem Vrtis. = Ite. cáalitas precedit effectu & Vellaõ in precedit effectu: q̃ causalitas ni Vellaõ. = Respo dicũ maj: tunc cáa p Vellaoy causaret taq̃ q̃ Vrtus causandi, nõ, p Vellaoy taq̃ extra, aq̃ sa denomat exercite Causans, 2do, Aliud ẽ, & ẽ nowxete p q̃ cáa causret, & aliud p q̃ denomat formaliter Causans, & hũt anua Vrtute absoluta, q̃ dicit causalas fundalis. Per 2m solu hũt denomaoy cáę in Cáę. Ad 4um dũ de Causalitate fundali, & formali, illa precedit effectu, nisi vita

Arguer 3a q̃ X3. agens agit actione, & effectu p nore Vellaõ: q̃ agit Vellaone. tunc sic, agens virtuale ẽ prius effectu, q̃ Vellaõ, qua agit, ẽ prior

UGR Biblioteca Universitaria

VI

efectu: ꝺ Doctꝛ medꝛat inf Caꝛ, ẽ efectu. = Respꝺ dupl. máꝛ: agít actione in Vaé fꝛá denomanté ꝺdo, in Vaé fꝛá productiua, nó, ẽ dupl miꝛ, ſ actio fꝛ ſista ẽ Vellaó, ꝺdo, fundalit acepta, nó miꝛ, ẽ dupl Doctꝛ in Sensu maioꝛi ꝺ miꝛ, ſubſyta dupl: agens ſtale fundalit ſyta ꝺdo fꝛá acepta nó miꝛ: Actio enꝫ ſyta prot ſignificato, ſeu pro Vellaone n̄ pꝛcedit ſubſequu efectu, Cum non ſit Virtus agendi, ſyta vó pro denomato, aut pro ipſa Virtute agendi, Vtq; pꝛcedit efectu.

Ad hec explaoſit Xa D. mente pet mille in loco paꝛ enꝫ ait, q̄ ad absolutu in caa ſequit absolutu in efectu, ita ſint in eod instanti tꝫ poꝛit in 1o ſigno nag ſit caa ſub Vaé absoluti, in 2o efectus ſub Vaé absoluti, ẽ in 3o ſequit Reſpꝰ Cauſati ad Cauſam, ẽ in 4o in caa ad cauſatu: ita ú nſit aliquis Reſpꝰ pꝛioꝛ ex parte cauſ quq ex parte Cauſati. Exquo pet quq ſine fundato Pontius asexat ꝺ posse Vellaoꝛ naa ad ſuu tuu pꝛcedentu, q̄ illa pꝛoducit tuꝛ, aut fundatu, q̄ Valde duonꝫ Videt mentꝫ D. S. ú ſpꝛe Pontius in Comentaꝛio ſtatuit.

Dicit Dꝛ

Ant ad Vellaoꝛ caa deno peꝛante ſit operan, ẽ tranſit de actu 1o ad 2um: ſ hic tranſitus nequit fieꝛi, niſi p aliquq mutaoꝛ ex parte Caꝛ: q̄ ant ad Vellaoꝛ caa ẽ ficé mutata, Doctꝛ ẽ aliq mediaꝛ nouꝫ. = Respnando maꝫ: q̄ mutaó ẽ operaó n̄ mensuꝛant p instanꝛ naꝫ ſ p instanꝛ tꝫ poꝛit, ẽ ideo ſ et absolutu caꝛ ad efectu intelligant n̄ aliquo pꝛioꝛi naꝫ ad Vellaoꝛ caꝛ ad efectu in aliquo posteꝛioꝛi n̄ ẽ imaginandu, q̄ in 1o instanti naꝫ caa ſit operan, ẽ in 2o adueniat operaó, q̄ ficé ſenſu diuiſiuo mensuꝛan operaóꝛ p instantiꝛ naꝫ, q̄ fieꝛi n̄ let, q̄ illud Vele instanꝛ a plectit Vtruꝫ instanꝛ naꝫ.

Sed huc ſ quiſcit: q̄ in illo pꝛioꝛi caa n̄ ẽ mutata. = Respꝺ dupl. Doctꝛ: n̄ ẽ mutata pꝛcedẽ ꝺdo diuiſiue, nó. Sed illo enꝫ instanti naꝫ caa ẽ mutata p Vellaoꝛ ſubſecuta in alio instanti ſecut hó in ſigno puꝛo ẽ nꝛq̄ pet intelligi pꝛcedẽ a Viſibilite, ẽ n̄ nullo instanti pet deſipi n̄ Viſibilite ẽ Viſibilia diuiſe in 1o p Viſibilite ſubſecuta. Et ſi inquiꝛa quaꝛe ignis Vq̄ ab absoluta quq ſentẽ pꝛoduciꝛ efectu nunc, quq antea n̄ ẽ producebat? Respoꝺ Pontius ꝺ, q̄ in hi Cis instanti ſtat ad producendu illu efectu, ẽ antea n̄ pꝛot de fectu alicuius ꝺdonis ꝓꝛ Vequiſitis, ingpe, a placito ꝓꝺeuꝛuꝛ Dei. Vꝺ

Ad 2am: An omi caa deueat efectu pꝛecedeꝛe ꝺ ée pfectioꝛ illo? Cꝺ q̄ ſup ẽ caa p3 pꝛte duplicit, q̄ in lomuꝛ de caa, ẽ efectu ſ, ſtic, q̄ in hoc ſenſu ꝺ ſint Vellatiuꝫ, ſ ſimul naa, ẽ cognitione, inqua acceptione ꝺ mi ꝺicit, q̄ caa in actu ẽ efectus in actu ſ n̄ ſimul. Et lomuꝫ de pꝛimꝫ let acceptꝫ, in quo ſenſu caa 2m ſuu ẽ absolutu pet ée pꝛioꝛ pꝛioꝛitate tꝫ poꝛit, ú pet in igne hodié exiſtente ẽ Czar producente. Ad q̄ notate, q̄ pꝛioꝛitas tꝫ poꝛit n̄ requiꝛit ẽ binꝛ in eo Cauſa ſpꝛa efectu, ita pluꝛes Cauſ ſint, quq Vnico instanti ſuos producunt efectus, ú pet in Solis eclipſi ẽ lumiꝛaoꝛ. Quare Reſolutiue dico: Omi caa in actu ẽ pꝛioꝛ Saltꝫ naa ſuo efectu. Ad D. S. in 2o diſtinge 3a paꝛt tenentes, ꝺ bicit: caa n̄ cauat in quatu pꝛcedit efectu duraone, ſ ẽ caa in quatu pꝛcedit efectu naa; ita ꝺ caa libeꝛa ꝺ cet in 2o diſt 3 ge 2a ꝺ bicitur. Ang ſly potuiſſe caa eſſe in instanti ſuq Creaoꝛis.

UCM. Biblioteca Universitaria

S. ad verte te prioritatis naã ee 2ã, alia prioras nãq esendi, & alia intelligendi quazy ma-
qexplaãi debet p habitudinẽ in quo sibi proportionato; prioras nãq esentiã explat p habitu-
dinẽ in quo esendi ñ quidq actuale, quasi prius existat in aliquo instanti, in quo actus ñ exi-
stat posterius, & tunc ee prioras duratonis; & debet explaãi p habitudinẽ in quo esendi pontã-
lit, tã ẽ illud dicat prius naã, q let sit actus simul & alio tẽ quatuꝫ exte & pose ee sine illo, let ñ
e 2a Prioras nãq intelligendi explaãi debet p habitudinẽ in quo intelligendi. Vacuum let
prius in nullo instanti duratonis post existere sine posteriori, pertz Scipi, ú existens in dempto
Supexioi, ú existente soly pz cui, & sic subtz e prius naã pasne. Tomus de prioritate in 1o,
ñ in 2o sensu. Quo notato.

Sic Do Xs: prius é Caã ee inse, qua Comunicãte ee effectui, q caã debet ee naã
prioz effectu. Do anus prius debet alio hẽre ee in se, qua Communicante ee alicui, sexistãte, qua
caã Comunicat, q x = Sic illud é prius prioritate nãq esendi, q exre potest ee sine alio, & quilibet
caã potest ee quatuꝫ exre sine effectu; q é prioz &c. Demũ actus Dei suponit pro aliquo priori
actu tẽ; & actus Dei é effectus in tertio, q pose effectus suponit pro aliquo priori actu tẽ, & actus Dei
caã é ipsa caã in actu 1o pen pro duce ee effectu, q caã &c.

S. pro plenioi intelligentia notate, de vocimen
ibi prioritatis naã de originis. Prioras enim originis, quã vocari solet prioras aqualitate, n dicit Cau-
salitatẽ, sed tm, q Dnus tria hat originatã ab alio. Prioras vo nãq, quã Do portat ee ab originis, solet dici
prioras in quo Connotat, seu dicit Causalitatẽ, q prius portat ee sine posteriori. Unde q é prius naã
é prius originis, tã q é verum, q Deus Pater est prioz naã filio, sibi originis, q nec é caã filii, nec ee
potest sine illo, da ho enim Speciale ocurrit.

Ergo a 2a parte divi. Supponimus posse procedere ú de caã
effectus sub Vãe tali caã effectus, ú de caã effectu abstracte, & sibi pru ẽ intuitus. S. do quamvis de caã effectus in sensu tali, vhã effectus exit caã, quia effectus & vã é q caã tã tali
dicit in dependentia effectus vã dependentia, portat; & in dependentia tã tali é effectus, & nobilius
dependentia q &c. Demũ caã tali datur effectus, qui tali accipit ee a caã; & effectus
beatus é dalis, quia accipere q caã tã tali é effectus effectus.

S. 2. Tomus de caã tri ee absolute, seu
entitative requirit, q sit per se tota Cum suo effectu et per q mia tã é caã tã tota, & Pontifex
pa 2m entis & effectus mia & Pontifex una soly mia, sed tota tã effectus q sequit &. Tertia
actus exigere suo effectus, quia pontifex 2m phos & mus ecclia, tã é actus Reptimus & Pon-
tifex, sed 3a entia het eius vã actus let ñ infra mãtia, subsistentia effectus tã tota partis Christi, q
tã, & Pontifex, & effectus, illa Reptu mus vtud vo Reptu partis.

Ad Sermonẽ de caã finali
decimus mo ee effectus mo effectus mo equo effecta defectu. Et Petrus ad 1m partis q pest
quis moveri ad electionem alicuius sensibili ad eligendas actus spiritales, & Dnus prout dividus

UGR Biblioteca Universitaria

Pux: ꝙ actus intus ẽ ffectóx ſ; ſplíx Ponídelectaonés; ſplíx: gx. ꝙ ad 23 pet. nq pẽſt quíx moverí: abſoluí-
tudíne ſupnalí obtíua ad eliciendo actus fidú, ẽ Charitý; ſúthx ſ; ffectiozes beatíne: x. Pét-
etiq ꝙ ad 33, ꝙ quíx pẽſt Videxé, ut Vide atux; ẽ ſhmc ſ; qualíx ffeconís Caá defectíx &
Caá eficiens
cientis duo, ꝙrí nt totalíx Vnivoca ẽ eiusdq ffeconís defectu; ſ; ad ſit totalíx equivocae ffec-
tiox suo efectu; ſ; deniq; ſit partialíx aliq ẽ ffectiox, aliq ; ffectiox, de aliq equí ffecta
ꝺ suo efectu. ꝙ ſpetq Caá Vnivoca totalíx devet eiusdq naq ẽ ſpeciei ꝺ efectu, ꝙ pote in
hoc Vnivocáo ꝺ ſimíl; ꝙ quę ẽ eiusdq naq ẽ ſpeciei ſ; eiusdq ffeconís, ꝙ pote ẽ ꝺ alma maio-
xa; ẽ mioxa ffeconís; ꝺ Caa totalíx Vnivocax.

2ª getia ꝺ ſtat, ꝙ nihíl pẽſt produce re ta qug caá eficí-
ens aquata entę nobiliox se ipsa: gx. ꝙ ánt: efectu 2m ſ; etq ſtemẽ in Virtute aquata
Caę eficientíx; ſ; ffectíx ne quit ſtimaí aquate ſub ; ffectioxí: gx. = ꝺ x: Caá equivocae ẽ
diversę ſpeciei a suo efectu; ne quit efectu ee ffectiox sua Caá totalíx: ꝺ devet ee ; ffec-
tiox. Soa inſert, ꝙ duę ſpecies nequeunt herere qualíx ffecone ꝺ ſimíl; secut numeri. 3ª getia
ſtat ꝙ ad one partę nq ſ; ẽ Caá partialíx efficiens ꝺ matre talíq: ; ſ; ẽ ffectiox filia. Saltím
ee miali: ꝺ aliq ẽ ffectiox. Ita pẽſt discurrí de matre respectu filíi, qui ẽ ffectiox illa. Saltí
miali. Deniq; multu generaw multu ꝺ equa ẽ Caá Vnivoca partialíx multi generatí; ſ; gbalí
eiusdq ffectionís tq in linea ſpecíta, qug miali: gx.

Caá ſ; intrinca dicó; Dpositu ſ; ẽ ſubtíale ee ſ;
plíx ffectíx mia, ẽ ſtá Vnítx. hęc x. ẽ ꝺ aliquox Scotár pzę citatę ꝺ Fuente in 2º ſcoz, ꝺ 2
ditte 2ª, art 1, numero 3º. Pux: illud ẽ ffectíx, ẽ nobiliox alio, ꝙ ẽn ſe, ẽ sua nãa atenta ad ſit
ffectiox, ẽ mú erendí, ẽ ve existendí: ẽ Dpositu subtíale hẽt ffectiox, ẽ mú existendí, ẽ ve eren-
dí, qua mia, ẽ ſtá Vnítx: gx. Maox exre pet: ffectíx, ẽ ex ffectiox, ẽ mú erendí, ẽ ve existen-
tendí expostulat. Pux maox: Dpositę ẽ ꝺ pleta in genę entę pse existens, ẽ subsistens; mia, ẽ
ſtá prou Vnítx ſ; ꝙ ſh ꝺ pleta in genę entę pse, ẽ exre ordinatę ad ſtitucoz alterius, ns pe ſpo-
nti; ſ; illíx, in quo existat, subsistna. Subsistat: gx.

Arg. Efficacít; ẽ arguitu ꝺ ahãy cuius ſ; oluoz ꝺ ellent
amecy in x. hac sententibus audexé: Stoxes tam illustres ẽ efficienti, illud, ſi enſtotq adunt,
alia in ꝺa arg. e fugimus Sententiq, ꝙ tale ẽ: Caá aquata, cuius ꝺq genís, ſit alicuius efectus,
oxo nequit excedit in ffecone ab ipso efectu; ẽ mia, ẽ ſtá Vnítx ſ; Caá aquata Dpositi; ẽ mia, ẽ ſtá
Vnítx ẽ ponunt subeza ad posito. Pux maox: Omne ffecó, qug reducet in efectu ẽ partialíx ata a
caá, qug dedítce totalíx efectuí; ꝙ, qui ure ẽ dare ee ẽ dare ffecoz illius ee; ẽ nemo dat,
qđ nhet: gx.

hoc ipsu Pux, DC laxitigratia, ſupono, ꝙ Dpositu ſit ffectíx mia, ẽ ſtá Vnítx in ffecone
A, qug ẽ in Dposito, ẽ in mia, ẽ ſtá Vnítx: Fuente ꝺq eni Vnu ẽ alio ffectíx, ẽ ſzo aliquo ffecoz,
qug ẽ in illo Vno, ẽ ne in illo alio. tunc Interrogo, ita ffecó A, qug in Dposito ẽ ẽn in partibus

UGR Biblioteca Universitaria

in mia, scilicet, d fra Vnitis, aquo fuit partipata, hocé aquo Dpority partitat pfecons illat. V.á sua Caá aquata, mia, videlicet, d fra Vnitis, q sub omni tali pfecons in illo nect: q entis ctio are, d Vná, nquid ons né ab alio partipata q plicat: óne hoc dicat nisi é tale, mia, d fra é q quali pfectonis d'Dporito. Mioz ſi ſylogé é pe nota, d oá legitima d'intenty.

Resp ad arg.

2ª: Vdarg. máj: caá aquata efficiens & d omáj; caá aquata mialis, d fralis sué, quæ ex mia li, d tali Druxgit & nomáj, d Vaé Dpreua, q d tali caá nñt Vna ingixe entis, mia, d fra Vnitis n ñ Vnu ens, é duo entitas partiales d'Vnione, dita sicut totty, q Vny præexcedit in pfone quælibet seorsi, q quælibet q m d pletty ingixe entis fra excedit Vnag d'unctis obeq d Vaá Caá vo efficiens totalis Vnivoca d'efecty producat, quié ens pe, sicut é sua Caá d'unde, specifica fra; inde ett, q Caá efficiens Vnivoca totalis n posit excedit a suo efectu in pfecone, d nisi caá tota lis intrinseca, q tali caá ideo totalis dicit, q n admittit Dporty alteriu intrinseq Cáy ñ vo, q alis Vny totalis ñt ingixe entis.

Ad 1am. Resp, vidé, q oni pfecó, quæ in efectu velucet é acaá, d abilla partipata; é n inde infert, q é oni pfecó, quæ velucet tñ in efectu, ñt etiá tñ d'in Caá, i sate pñt in caa Virtualiti, hoc etiá é intelligendu de Caá efficienti extrinseca, n vo de Caá intrinseca, q tali é mia, d fra, imó maxime, q in illazu caazu efectus, it alia pfecó, quæ in illis sui intrinseci Cáy, Vaé Clara in Via D.S., q d Dporty ista ad rñ a sui partipabus simul sumptis, d Vniti, d alia in oludat pñs, nisi é, q Dporty in cludat pfectiones partiy, d neát aliqua alia, alia nect d Dposity a partibus dicty. Ad illud, q addit arguty, q tali pfecó i pexta in toto d'in partibus, negabilis partipata ee ex, Diva, nali pluxa emillit defunt ad hoc, q Diva sit, nsi pe, q toty n depenoderet a partibus, nega ab efficienti, nega pñe.

Resp 2º: Vdomáj e dugmáj: mia de intrinseca Dposita, d Vo, aquata in oni gexe no, d Doq; leteri efectus n pñt superare pfecony sui Cáy aquata in oni gexe penecé caazy intrinsecazy d'Vaé Clara q ad Dporty generandu n solu mia, d fra d'euzunt, sed tñq caa extrinseca, efficiens, et finalis, sué pñt é alia pfecó in Dposito, quæ let n Coxerpeat Cáy intrinsecá, Coxerpeté Cáy efficienti: et q efectus d parat ad Cáy n solu d'uet d parari ad Cáy intrinseca, sed tñq extrinseca, ad hoc ú dicat, q n pñt excedere pfecony sui Cáy totalis, quæ ex intrinseci & extrinseci Dungit. Ntaq, solu quæ intrinseca comcidit pñt substinere, sed a d fra mia mentis D.T. Videt quæ malucatis eligite.

Arguy 2ª: substia spiritualis é pfectiva mialis; anima Valis é spiritualis, d hoc ipse Dporty é mialis substia: q sola anima é pfectiva hoé = Resp dug. máj: substia d'ein in cludente spiritali tñq una party, sui, d'o, in cludente pexa, nó. Q d Dparant substia spiritalis, d mialis tñq duo entia d'uparata, tunc spiritalis é pfectiva, q spiritalis n in cludit in mialis, nec ordinat ad intuony Dposity at anima Valis ordinat ad hoq, e in pso in cludit tñq una pars, ac proinde dicit ens naliter anima, d Vltra illq Corpus, qua Vaé Dporitis pfectiva ani ma, d Corpore.

UGR Biblioteca Universitaria

Dub 2°: An Caá naria requirát existiá ad Causandu? Tÿ D defensantes Causalitá ficá Sacramentoxy 2ª Scotá Vnanimitá fixmant, alitá agens nalitá pose ñ existens causare, dymo ante produono ÿ efectu existat, et tá ÿ instanti produonis ñ existat. Ho, vó 2ª frequent 2ª Jombus pxsitis/ hanc Sentiá Reiciimus, et Resolutivé afixmamus: existiá ÿ instanti operaonis éé naria ÿ sit pensabilis ad causandu, itaq nec Deus ÿ nitur alia ens ñ existens ponitficé Causare. Ita D. ÿ 2° dist 2ª, ge 1ª, para 2ª 2do, et ÿ 4ª dist 1ª, ge 3ª, para 2ª 2ª tiá.

Pat quiéid, inquo né Virtus Virtutis efectus ñ pétit éé Caá illius; ÿ in Ve ñ existente ñ é Virtus Virtutis efectus: g Ve ñ existens efectu Causare nequit. Maór pat, qid, in quo né pontiá, ñ pétit dici pens; Sicut ad denomaonis potentiá é naria pontiá, ita é naria Virtus ad denomaonis caá, imo id qé hezé pontiá causativa, ac hezé Virtutis ad Causandu. 2° mis: pxsa exutiá Caáne é in actu 1°, ÿ in pontiá pura obtiva; vens in mera pontiá obtiva actueni hil: g in Ve ñ exutente ñ datur. Maór é Cexta, Maór é evidens, Dóa legitime in text.

Ité: caá nihil pétita-
waxe in instanti immediaté ante sui exutiá: g immediaté post sui exutiá nihil potexit Causare. Ité nequit nári ad 2ª xii. 2° Dog: Ideo caá futura nequit producere, q nihil é; ÿ caá pxteritá de pxsentiá nihil, Deo dymo se hét, ac ÿ nyqua stitexit: g ÿ caá futura nequit efectu producere nec pxterita. Nec ducant Dúi Caá, que ñ existit, p mete in é Virtutis, sto in é entis ñ p méat. N Valet, inquam, q Ve priús dicit ens Reale, qua Virtus Realis, 2° Ipsius entis Realis sit tus in qualibet Ve: g si caá p mét in é Virtutis, p mexit in é entis, et ÿ ñ in é entis, nec in é Virtutis,

Dicta hucusq ÿsuadent, existiá caá ÿ in instanti operaonis éé naria, ita ad ÿ pensabilitá ad Causandu, in nego 2dú pontiá absoluta Causare posse in hoc instanti absqueq exitas. Notate tÿ, q existia let naria ÿ pxsequisita ad causalitá Vevá 2dió ad Causandu a pclari dcut: nq 2dió dcut éé extra Vas promta Causandi; existiá 2ª in stitié dutá a Vei eternitá, sé ipsa eternitá extra caá, ideo p nitad Vas práxis Causandi, et né 2dia, ÿ Vas práxis ad Causandu ÿ in quadq caá fica, et Veah.

Dicé 3ª: Sacramenta causant gratiá in 1° instanti sequenti ad eorú existiá, inquo iá n. xi: g Caá ñ existens potexit Causare ÿ immediaté ante stitexit. = Resp° dupliciter: Sacramenta causant gratiá ficé, et nalitá, nó, moralitá, 2dóanis, et nó 2dóg. Tÿ igit Constituit Círculu Vitiosu, nam in Teologiá probant Sacramenta causare ficé gratiá, q ñ existunt, hicé ad probandu Caá posse operaliter ficé etiá sin existat, q Sacramenta ñ existtia causant ficé gratiá, ÿ Vevá neutrú et ficá cit probandu.

Replicabis: g caá moralitá ñ requirit existiá ad Causandu: g nec caá fica. = Resp° 1° dó 1ª 2dóg. Dnando 2ª, 2da para é, q Caá moralitá ñ tái buit éé ÿ plitér ectus; caá vó fica dat éé ÿ pliti illi, Ideo let moralis existia ñ requirat ficá vó existiá ex posita. = Resp° 2° nándo 1ª 2dóg ng

UGR Biblioteca Universitaria

oníy caá requirit existíg eo mo, quo Causat. Vnde caá fica influens p víy d fícy influxy
d aaw ee ficy in diget existía fícá; caá moralis Causans p míy merití, aut demeriti requirit
existíg moraly, seu in Vetxactaóng d Similit de Caá finali.

Ad huc ñ quíesces: P. ñ existens, sí mortuus é
caá fluí p̄ post thuli: géhg caá fica ñ existens, pót fícé Causare. = Resp̄ dupliciter: é caá, media-
ta, nó; in media ta, Ido añ, Imo dog. P. enj Istíñ existat tg in Semine requirit Virtute existentg in
dío instanti, in quo desipit fluere, existat Virtus illa fluíg Causans; ex quo sequit Virtutg existen-
tg producere effectu.

Dicés 2o: Caá intg requirit existíg in instanti ge ad, aquo hét ée aliud: g ad hoc ut
fit, ñ sít g mediate ante: g Caá ñ requirit existíg in instanti operaóníi. P míy: privaó é privg
tuis aquo generaóníi, g ñ existit in instanti generaóníi, g mediate ante. = Resp̄ dupliciter, Caá
hét aliud ee p̄ potnjy influxy, Ido; p míy tui aquo, nó, et Ido, modo dvg. minor, Imaj. Ido, pro-
paóng dico, g privaó ñ influit in generaóne, sed illa privat p míy tui aquo, seu p̄cedentis
de le lich, ideog, dvet ñ existere, at caá fica influit p míy p̄sentis, p menti. hic solet du-
bitare, num caj exuat, Paratívé ad Suos effectus míe Conectant, de hoc Satis dixi in meta lo-
gndo de Conexione Dei, d pobilibus infine.

Dub 4o: An caj possint ee adinvicg caj? Supono ante Vno-
luoñy dubiy, g caj nequeunt ee in vicg causare in eodg gene Causandi, Vg mia ñ p̄sit ee caá p̄sin
míy, nec caá p̄sin tag. Vnde dubiy dvet intelligi in diversog gene Causandi, p̄t. Supono, g ma,
de eodg entáv Vg ptu, sui ip̄sivet caá, defectiv dependens, Vnde penes, hec conia, dichong in-
volvunt: g in eodg gene, v. Saltg 2m eodg tag nequeunt caj se in vicg causare. In diversa gene
solg caá finali, defectum possunt se in vicg causari.

hoc p̄t p̄nus mexaóng oníy Caáy: g mia, d p̄ ñ bin-
vicg ñ. Caj, l̄tra dependeat a mia p̄ ñ. mia vo, d caá efficiti in Causahi ad invicg, ng mia
d sit Creata n̄ dependet a Creato agente. 2do d caá efficiens finalis possint causare se in vicg, p̄t. ing
+ avur p̄sit intch dere ne potg, Imo ne pos, ú caá finalis, e caá, u avur producat fluíg in exima effi-
hiv existens, e caá efficiens existíg finis: g finis, e caá existíg suy caj efficiens, e caa efficiens, e caa finis.

Dub 5o: Mg-
vivex 4or caáis assignatis, sit prior in Causando, seu in Causaone? Resp̄ bne, g caá finalis prior ac tu
alis p̄ causat movendo caá efficiens, porta 2o caá efficiens obexat, ig educendo tag de ponha my, g agens
Creatg, ig Creando tag, g agens ñ Creatg. Denide 3tio, g agens Creatg, Vg, educit actualit de ponha my
tag, Iuxta Simul intellig Causalá caj mialis. Denig porta, p̄a informare mig, e caá finalis Causans
in actu 2o. ñ

Dicés: finis ñ existit Vg, dy alig caj suos causent effectus: g caá finalis ñ potest p̄ causare.
Paris: Infinitus Sumens potentg arbitrg obsanitg Dnquendg, privis potentis Sumit, quig Dequal Sanitg
quig, e finis: g ipsa, sup̄ potentia nive caá efficiens: g x. = Resp̄ nando am, de exutha intentionali, dapre-

UGR Biblioteca Universitaria

hennya, dadeñs probaons dđo ans: A liudé enꝫ q tñs ꝛ equal dalíud, q tñs mouat Caáefici-
entꝫ. hoc 2m é cauſalás cáfinalis, ú portea pebit, ſi dat cauſam ante cáꝫ efficiente.

Duo. 1mo: Itqua
caá prouenıát detrao efectus q ad ſpecíꝫ, ꝛ indiuiduꝫ? R enꝫ dant pluresCáꝫ, quę plures efectus dú-
tos ſpecíe producere ꝓsunt, u ſol q quęr ꝛ indetrahi; q ad indiuiduꝫ, ú nic hó, quę pluresnoúcau-
ſare Valet, deo Vidcindꝫ q caá indefens ad plures efectus ſpecíe diuersos ad hunc ꝓz alios de-
trét, d caá indefens ad plures efectus numó diſtos detrét ad hunc numó ꝓz alios. 2o quo dico 1o
q cáꝫ nális in quo dq; gere ad plures ſpecíe efectus indefens detrat ad tales efectꝫ in ſpecíe ex Vari
caá ꝛ dcurren tibus, ex Varijs Vdcionibus q bus ſpecíe ꝛ sumit?

Sit D. in 1o, dist 3a ge 1 V hi docet: intus adun-
dans intellectóꝫ ſpecíe differentes illi mitaty detrahi ad vnꝫ, vel terꝫ in ſpecíe Cexta a Cexto
obto ꝛ curxente, Vnde ad generaonꝫ hóis determinatíe ex ꝛcurxu hou, ꝛ ad generaonꝫ leonis ex ꝛcurxu leonis
Sic cháꝫ ex diuersis dispositionꝫ mis Cq quasolagit luty induxat, ꝛ Cerꝫ liquefacit, in lacte producit aulcera-
nꝫ, ſed in absntio amaxitudinꝫ. Caá ꝛ detrata ad vnꝫ ſpecíꝫ exnaa ſua ad tales ſpecíꝫ detrat: Ignis enꝫ
vꝫ, in pét producere nisi ignꝫ, etꝫ stante dispositione aliꝫ.

De Volate. Dnis tenent onem de ſe ipsa detrahi ad ſpecíꝫ
actus, ꝛ Dduntne; q si teneat obtꝫ amoxis in poſſe sse nisi by, ꝛ obtꝫ odijs in nisi malꝫ; tunc Volás quę-
tꝫ ad libertꝫ ꝛ actis detrat ab obto; at ꝛ quatꝫ ad libertꝫ ꝛ dicionis ex ſe ipsa detrat. Et in hoc dicunt
caá libera a nali q caá libera positis omibus requisitis ad operandꝫ pét operari, ꝛ in operari; nalis in pét
in operari saltꝫ de ordinaria ponta. Si ꝛ teneat, Volás posse amare malꝫ in se malꝫ, ꝛ adhuc here by sub
Vae bi, tunc dicendꝫ, etiꝫ ad ſpecíꝫ actus se ipsa detrare, sed de hoc in anima, Volente Deo.

Disco 2o: q caa
sit detrata ad plures numó efectus, detrat ad vnꝫ numó ꝓz alios a Deo. Sit D. in 1o dist 43 ge 3a pto q.
1a ꝛ q 1ma in AA, ꝛ Durs: talis detrao nequit refundi in Caá 2a: q absolute refundenda é in 1a. Patꝫ: q
nó, Vꝫ, sit exse sit detrahitur ad ſpecíꝫ, ng pe, ad calorꝫ, ꝛ ad ſuguꝫ; int se mali detrahitur exse ad hunc nu-
mó calorꝫ, quę ad alios: q datur minus huius numó efectus nequit esse ipsi igni, ſ caá ꝛ attribui. Sed Joa ng
detrao efectus q ad indiuiduaonꝫ nequit attribui caá indefenti obtalꝫ efectꝫ: q nalis debet prouenire a
caá 1a.

Vás dicendꝫ ꝛ de caá libera: Volás enꝫ exse né detrata ad hanc numó Volonꝫ potius, quę ad aliaqua
in hoc n ladit in minimo libertas Volatis, q detraonis ad hunc numó actꝫ. At libertas exercitiꝫ satis enꝫ li-
bere Volás ꝓ hoc amat q ponit cessari abomi amore, sed ex suppositione, q Vellit amare, ꝛ si ad hunc numó
amorꝫ, ꝛ n alios determinata a Deo, Nec Valet, si dicant, detraonꝫ efectus q ad indiuiduaonꝫ
prouenire a Caá 2a, n nude ista, sed ut est sub his Cis Dtantis, ng pe, loci, ꝛ positis, ꝛ
aliis, sub q Caá nequit producere, nisi hunc numerú efectꝫ, ne ꝛ hic efectus po-
test sub alijs Cis Dtantis a beata Caá produci.

UGR Biblioteca Universitaria

N valet inquā, q Vel, quę in hoc tpore, & loco producit potest aliō loco, ū tpore producēdi, ñ posit Cōsalit producī sub hīs Circūstantijs potius, quā sub alijs. Pars; Vel in hoc loco, ū tpore producta in alio loco, ū tpore Deus vult, & Vel Deus vult Ipse & eadē Vel producūe: qz. Valde notate, q̄ nonnulli Cāsūs indifferenter ad plures numō effectus; dicūr Vō divisionis, quō Video Pr̄y Pr̄y, ñ indifferēs, ū producat in loco Visionis Plī. Et dispositē evenīet in plurib⁹ alijs, de q̄ nē g°. = 32 Sanctō numō effectus posit producī a 2ª caā totali, & aquata. = art 1. = aliq̄ notatis, sentiās Vefert, & Xs fumat.

§ 2ª

An idem numō effectus posit produci a 2ª caā totali, et aquata.

ART. 1.

Aliq̄ notatis, sentiās Vefert, et Xs fumat.

Pro intellīa q̄ notandū, q̄ caā bipse ēē totales, & aquatæ 2ēs. In actu 1°, & in actu 2°. Caſ totalis in actu 1°, ſ, quę ſtinent totalitē totū effectū in propria Virtute, tāquālibet ſe ſola ſufficiens ad illū producendū. Caſ totales in actu 2°, ſ, quę producunt effectū in actu 2° p̄cursū, & actionē totalē, quę ſit ſufficiēs & efficax ad effectū producendū, quāvis cursus, & actio altera, Caſ deficientes de caā in hoc 2° ſenſu totalibus, & aquatis, lo mūs in præſenti, ſ, de caā totalibus in 1° ſenſu.

Ex quo Colligit primō nē probabiliter euenire, q̄ aliq̄s Caſ ſit ānt totalis Virtutis, q̄ libet ſe ſola producere posit effectū, tō ſi ille caā, & alia æqualis Virtutis ſimūl ānt ad Causandū. Vnū effectū, tō ſi p̄cursus quāvis in actu 1° totales ſint, ita in actu 2° ſit ānt hāc ad producēdū talē effectū. Hoc ex ſupra tactis ſit in duobus horis ſortientibus mensā, quę a quolibet ſeorſū ſuto portari potest. Et hoc nāta Dei, privīa Virtutes illarū caārū inter ſe temperant.

Suppono 2°. q̄ præſens diſputatiō n̄ ventilat de Caſ diverſē ordinātis, nq Certum, & poſitū ſit, ſubtrahendā illā tantā a plurib⁹ caſ diverſi ordinis, nimirū, a mia, & tra, agentē diſtinctis, quā quālibet caā totali, & aquata in ſua linea. Diſtā ſolū ē de duabus caſ efficientibus, ſ, pe, de duobus ignibus, & de duobus horis portantibus pondus, de alijs. Etiā per Ventillatā præſens 3°. de duabus caſ inæqualibus aquatis, quāvis ab oni bus de caſ efficientibus intexendū.

Suppono 3°. q̄ etiā diſputatiō præſens n̄ pōnit indivīo de duabus caſ ſubordinatis, nq Certum, duas caās efficientes totales ſubordinatas produceret Vnū, & eūdē effectū, ſi bet in eo ſecurrente. Dnō ad producendū alterū horū. Vnde ſolū e duplū de duabus caſ n̄ ſubordinatis totalibus, & aquatis.

Primō ſuppono: Eūdē numō effectū n̄ poſſe naliter a 2ª caā totali ſimūl dependere. Patet, q̄ n̄ deberet alterī bus vnā alia actualiter influere, & ſuperflua nea, q̄ nā ſicut n̄ deſtruit naturā, ita ab hoc nec ſubſtituat; ſi ergo effectus dependeret ſimūl a 2ª caā totali, altera eārū ſubſtituat, q̄ nequit naliter produci a 2ª caā totali. Vnde diſtā ſolū ſi volunt a pōtiā Dei abſoluta, & mixta culorū. Cōtra quę ſæpe oner, ſcutū Dextri Prado, Caietanū, & ſimātes, eūdē effectū

UGR Biblioteca Universitaria

de potentia Dei absoluta posse producí a Dª caa totali de aquata & hanc ait posita tenere Scota, plurimos ej mentio. 2a sententia ait: hoc repugnare de potentia Dei absoluta. Sit Dnus Scotus D. plures boves in loco, qui ad tenendum terre onerosi dq.

Sit nra defensanda X: Nec de potentia Dei absoluta potest dici numero effectus produci a Dª caa totali de aquata. nec expressa D. plures boves in loco, ex claritate in 3o dist. 1a ad 2am ad 3m: igit. Posito X 3 Vae ipsum D: sicut dicitur effectus produceret a Dª caa totali, ita penderet a Dª totali caa: & hoc explicat: qx. Primo: sicut dicitur effectus dependeret a Dª caa totali, ita nulla res naturalis dependeret, & ab ea, a Dª dependeret & nulla dependeret res naturalis, & hoc explicat: qx. Primo: nihil dependet essentialiter a Deo, quin ex tente, nihil omnino illud esset, & sic dicitur effectus esset totalis a Dª caa qualibet non existente, posset huic effectus existere: qx.

Respondetur, quod ad hoc, quod aliquis effectus aliqua caa producat, & dependeat a illa, non est, quod talis caa indigeat ad existendum, nec in ultimo quod deficiente caa, deficiat effectus, sed quod effectus ipse trahat influxum caa. Unde licet effectus indigeret, ponit Dª caa totali, de aquata, ita posset effectus trahere influxum Dª caa totalis, & ab illa agere, simul produci. — Ad 1m: repugnat evident, quod libet effectus dependere a aliqua caa, & illa non indigeret: quod patet, soluo. Primo caa, qua effectus non indiget ad existendum, est totalis respectus: quia nullus effectus dependet a caa, quo respectus non est totalis respectus qx. — Ex: quilibet caa, ut producat effectu, debet hoc ex parte sua aliquo modo: & quilibet effectus, ut producat, debet supponere aliquo modo. Patet: eadem ratio producere nequit ignis in patio ignito, quamvis ipsum patiatur ignitum nullatenus: & quilibet &c.

Respondetur secundo ad hoc, quod effectus a aliqua caa dependeat, non ratione, quod ut producatur talis caa indigeat, sed ratione, quod effectus denominetur specifice, ut sit talis caa & quod effectus illa detur, & illa, & alia divisim. — Ad 1m: effectus producitur a caa A ad hoc specifice, ut sit in indiget caa B ad hoc divisim: & semel producitur a caa A nequit simul produci a caa B. Patet: Omnis ratio, quod effectus specifice ut sit, satisfat influxui caa A, aliam non est totalis causam: & effectus &c.

Pux 2o &: Ad 1m ipse effectus produceret totaliter ab una caa, repugnat, a producatur a alia, cum post produci a illa: & produci, & produci in volunt Dei chorus: & nec &: Ad 2m post ad 2m partem, Pux & ad 2m: ipse effectus habuit nec totaliter productus ab una caa: & repugnat, cum post produci a alia. Ad nec textus, dico Pux: ille effectus repugnat, a producatur a alia caa, nisi pe caa B, aliqua alia caa, nisi pe A, nisi relinquit locum nec relinquit aliqua de effectu producendo, sicut vna caa, nisi pe A, nisi totaliter relinquit locum, ut caa B alia producat &c.

Ad 3m patet ex dictis. Ad 4m: effectus tra non habet dum totalitatem productus a nec totalitatem productus: & una caa exhaurit tota productiva illa effectus tunc nisi, sicut relinquit alia producendo, patet ex hac ratione, quia una caa exit totalis, & tota totalitatem effectus ponit, dum exit totalis, & relinquit totus, & totalitatem effectus ponendo a alia. — Ad 5m: posito effectus a una caa omnino aufert nec talis effectus, ut caa producat, supponit effectus nec, & illa transeat a Deo ad tua alia: & una caa totalitatem ponit effectus, ut relinquat totalitatem illa ponit, ut adhuc &c. ex eadem omnino ratione.

UGR Biblioteca Universitaria

Rubent Suarez, & Rubiu, q argutu procedit ex mala intelligentia cap totalis, q hec ne, quis
Peliquit Lacy alteri Capad eodē efectu causandu; & quis agit in ulmu seu Virtutis, ita u efectus proportio-
natus sit Virtuti Cap; Dn rephugnet, q eōdē efectus proportionatus sit Virtuti Patris qz cap, inclde, q in rephug-
nat producī ab Anag: = D. duo grad u Caloris ex una parte, & duo grad u ex alia diungant ad pro-
ducendu Calore 4ti. Hunc dn tex xo go: Unus Calor existens de posse absoluto p producī tot gradus Caloris
Quihemus intentu: Sed ergo ipse efectus productus proportionat Virtuti Cap? Doq: efectus het 4or gra-
dus Caloris; & caty het duos: qx.

Rephant alii, q aqua, q caa aquata solu exigit agere in Virtutē sufficiente ad millo
xime adotu efectu producendu; intu requirit, u excludat alia cag. = D. nec in rigo multiplicit: tunc, q
si caa aquata non exigeret excludere Doctiu alterius, q aquata nect, atqui p vare aquata supponit, q de-
bet excludere Doctiu alterius. Pmaj hac patet: Si efectus aquatus non excluderet Doctiu alterius, efectus
aquatus respu Unius cag aquati, q aquatus nect: g patet assumptu. Si caa aquata non excluderet Doctiu al-
teriu cag aquati, aquata nect.

Tunc D. q caa partialis eius talis exigit Doctio alteriu operari, sed eo nec
sufficialis operari petit simitalis Doctio, & salti aliquo vicesimo sufficiente: g proximus, q caa tota-
lis exigit ex natalis operari sine Doctia aliquo totali, ideo nec sufficialis potest dispo operari. tunc D:
caa aquata, & aquata e petit proximus ex diametro cag partialis, & partialis; atqui caa partialis, & pa-
rtialis e natio petit Doctiu alteriu cag: q caa aquata, & aquata e natio petit excludens talis Doctii,
Onus Doq; & Certissimu, & ratio etiq cesta.

Pur 3o alia rae in miu efficaci: Applicate ad efectu bis producī in eodē totalis
instanti: q applicat simul causari a 2 caa totalis: Pet Doa: ng si aliq simul causata a 2 caa totalis bis
in eodē instanti causat, semel ab una, & semel a alia. Pans: applicat aliq bis in eodē instanti Cox
xypis: qx. Petans: ng & aliq totalis desinat, sufficit Unica Coxxuptio, illa enī posita nihil aliud Vema-
net Coxxy pondy. Doa pet a patte.

totalis

totalis

ARTUS 2us

ARGUTIS SATISFIT.

Arg 1o: Si duo cag totales applicarent ei ad passu, ponent eius numo efectu producendu: g Mi-
cus efectus. Pans: Si duo ignes, qa applicarent ei ad stupe, q qualis simul, & eodē mo producerent eius
numo Caloris; & quilibet ex illis ignibus causantibus ei caa totalis Caloris: g. Pmaj: caa natia
applicata passu operandi quatu petit; & ignis e talis caa: qx = Resp. dist arg: Si duo cag totalis totalis
sufficialis agentis applicarentur, no ans; partialis agentis, & do ans. Ad probacōem dist maj: producerent eius
numo Caloris, u totalis agentis, no, u partialis agentis, & do maj; & nat, q inde sequit.

Pro intelligentia notandu, q efectus
alii sunt divisibiles, qui suscipiunt magis & minus, alii sunt indivisibiles, in quibus divisibilis producibilis requi-
rit ex parte sui aliqua passiua alteratio, u ignis producat in ligno non bene disposito, alius de nigro indivi-
sibilis tertiae unde, qui in mo producendi, u ignis producendo in ligno ultimo disposito. & efectus divisibi-

UGR Biblioteca Universitaria

vnisé, preuiza caá eét totalis ꝑ Vtrag, simul ba xtialit ꝓ produceret eudē Caloꝛ, Vq; maiꝰ intensꝰ, quaꝫ ab Vtrag, seoꝛꝫ prodiret. Siuō efectus é indiuisibilis, ẽ diuisibilis produci bilis; tunc ab Vtrag, ba xtialit agente ꝓ duceret efectus ẽ maoꝛi facilitẽ, ꝺ̄ breuioꝛi tꝫ pore q̄ breuiꝰ, ẽ maoꝛi distantia ab Vtrag, ignē alterare ḡ hñs, ẽ sequeret ḡ nitō.

Si ḡnia, efectus é indiuisibilis, ẽ indiuisibilit produci bilis, ꝑ ne si Deus bella, mia, simul Recipere pluresfas, q̄ libet agens distā taq; ꝺ efectū ꝓduceret: siuō Deus ꝺ̄ decer neret, Nequ q̄ nis, Vq; ate pexa zet, q̄ Virtutes nēx Ve pugnia, q̄ nerē opponunt, ꝑ prox ꝑ dimentꝫ oꝛtuex in capacitē subti; at q̄tta neutꝛ ageret ẽ tota Virtute, ẽ ꝑ tā simul ageret in efectū; nq; let simt agentia nālia ꝑ equē paxo approximata, Requirunt capacitē subti, ꝺ efectu exigentiq̄, q̄ a ꝛ̄ modo ad Virtutes nales, quā Vagente aplata.

Arg 2º. Duo Sacerdotes Recipiunt ab Episcopo oꝛdinē Sacerdotale, qui ꝑoterunt, imo de facto Dicant Missā hostiā; in hoc casu Dicendo, quē efectū ꝓducit Vnus quilibet Sacerdote, tanq; ā caā totalis, nq; Vnus exillis antecedēt, ꝓnuntiaret Dicendo illā Dicat ab oꝛdinē Doctꝛinā aliox; q̄ Vnius efectus ꝑfit produci ā 2 caā totalis. Resp. ḡ D. s, quilli Sacerdotes sī cās instrumentales imꝑfectales, recipiendo Sacramentū causant moralit ẽ Sacramentū caā moralis Xpti gratiā, ḡ tis ꝑ baptismū Recurrunt ad tres caās Volatis Deū q̄ mouendo. Ad illud, q̄ dicebat de Sacerdote tēq̄ ꝓnuntiante, dico, q̄ Dicendo illa tanq; caā instrumentalis totalis, q̄ nihil Doctꝛinā alteriꝰ.

Arg 3º. quilibet Creā pendet ẽ essialit a Deo actione, quia se sola sufficit ad ꝓducendū Creā Existentiā ḡ tis pluresdependentes q̄ simul a balijs Creis; ẽ Deus nō caret totalis, q̄ aquātꝫ in actu 2º ꝑfit Patri Deus nō alteriꝰ caret saltē partialis, q̄ sufficit ad totalis ꝓducendū. X3. Patri nq pluresex his Creis Deus vant a solo Deo ꝑfit in hoc, ẽ Angelis, sīpaliq actionē a bella, quā Pater ꝓ Deo produceba nt q̄ pedē actionis; q̄ hec actio Dei é totalis; sī nihilomī nus admittit alia Deus nq; ẽ Deus nō. hoc casu dicitur aliquos tres ꝓ deoxe facilitimeze, Vbi nē tenuoꝛ. a Vide hanc 93 initio ꝑ 3º. Sufficit 3º.

Resp ad 3m q: quilibet creā dependet essialit a Deo actione, qua se sola entitiue, ꝓ recto ꝛ et a tē, ꝺ̄ se sola tq ꝓ recto entitatiue, qua ꝓ Conotatione. Actione aq Dei, ḗt sit tota entitiue, tꝫ obsuge emi dentiq̄ ḗ illimitatione ḗ Virtualit multiplex, ḗ equivalēs ā duexū influxibus sī nō multiplex, ḗ tiq̄ Specie distā ate, q̄ ꝺ̄ Vnicus, ḗ sī pleiꝰ mus Deus nus mēs q̄ adentē, tā ate pexat; imo sit maox, imo infinite equivalent X2 suarez Dei ꝺ̄ sione, qua tota Vniuersa gubernat; nq maox ḗ Deus nus, quo producit Angelū, q̄ ille, quo ꝓducit Caloꝛ.

Nō ex parte entitiue influxus, seu actus Dei nimo Vnius imo intensa, ꝑ q̄ ex parte Conotati, ꝺ̄ ex imo illa aplandi, equi balet maoꝛi, ḗ imoꝛi p̄mixa bilq; ꝺ̄ arcano ate pexaone ḗ caū 2ū. Vide illa actionis ta se hit in ꝓducendo, ac si ēet partialis ḗ insufficiēs ad ꝓducendū se sola efectū. Hec inde sequit, q̄ totalis actionis sit de pendens ab actione Creq; ḗ Deus nō admittit ḗ oxtiq; caū ex nimiā ꝑfit ubrigentia, ex liberalitē ḗ suauitate pexime. Ex quo ad Patrē q̄nes dico, nq; ꝓducetꝫ a Deo, ḗ caā 2ā ḗ servatiā a solo Deo eodē influxu ex parte entitatis, ḗ maoꝛi ex parte nis Conotati, seu equi balentiq̄.

UGR Biblioteca Universitaria

Arg. 4°: Vnus numo effectus producit pēr 2ª fine totali, ag̃uato: gr̃ Vnus effectus a 2ª caa ag̃uata. Arg. Pux: Si aliquis deg bulaxet ad Requendg Sanit̃, Dū Videat amicu suu, tali deg bulao é effectus 2ª caa finali ag̃uata, ng Sanitas, Dvtio amici, quilibet locus é sufficiens ad producendg deg bulaons: gr̃.= Resp dug xans: Vnus effectus in actu 1º, 2do; in actu 2º, nō ans: Vtq siquilibet caa finali posita in actu 1º sit sufficiens ad deg bulaons producendg, tz in actu 2º partiali? Deuxit dalia caa finali. Vnde effectus nō productus a 2ª caa totali, 1º partiali.

Arg. Rex Pl. in 1º, dist 1ª g qª 1ª, parat de quæstu Vbiait: Ad Vas de in carnaone dicō, g̃ potuerit, illud idē Corpus fuisse formatū de sanguinibus Virginis, Dhoc submo uendi nali, nō obstanti, g̃ de Eucharistia præcesserit dā. Ex quo sic arguo: Corpus Christi Dñi existens in Eucharistia habet ee totalit̃ p actionē Creativg Dei; ihoc nō obstanti potuit xa formari de sanguinibus Virginis: gr̃ Corpus potest habere ee p 23 actionē totalis.= Resp, nando ans, ad probaonē Ddomas, Dug mis: potuit formari, sed nō; Dmg Ddo. Ita ee explat D. immediate post: Illa formatio fuisset tunc inceptio Corporis, nisi Dmg, sicut mō Verbum panis in Corpus ee inceptio Corporis, nisi Dmg: g̃ g̃ sic incipit per hoc ee, sed nō?

Quia g̃ Dñs, eucharistia pare virtutis Creando Corpus Christi alterg, Deuxit Virginis illa qualē, qua habuit in Vita tanti, sine defectus, quo casu Beatissima V. nō recepisset propie p actionē generativg, nec Comunicasset mig ex qua sumpta est, nec Deuxisset ad actionē passiuā ad pg Corporis, nec ad animationē eius, g̃ hec omia supponeret, posset tz ad reliqua Deuxisse, quæ ad generationē pertinent, Dñi mis nals existendi, seu quatiuis defectus. Vnde talis formatio de sanguinibus Virginis, solū ēt g̃ad nutritionē, Daumentū, reliquarū g̃ dictorū, quæ ad animationē Corporis in Ventre Matris, quæ submutuat alimentū ex proprio sanguine, donec fetus ad maturitatē perueniat edit?

Ex quo bet quod in ad extent Caietano putauerit Dñs dixisse potuisse instituisse Sacramentū Eucharistiæ ante in Carnaonē accipiendō illā pro Vnctione Carnis Dñi viuificē absolute; sic enim potuit Corpus Christi Dñi ee in Eucharistia ante in carnaonē, solū Vult potuisse ee in Eucharistia ante in Carnaonē accipiendo illā pro Deceptione eius ex Vtero Virginis, Dē ante quæ ex Vtero Virginis Deciperet; sicut quilibet homo potuit fraxi ante Deceptū ex Vtero matris, siue p Creationē, siue alio modo. Ex quo Ita tuetur tali casu, Puxisima Virgo in fuisse Vera Mater Christi Dñi, qtalis Deceptio in fuisset propie generatio, Dñi hoc ee, sed nō sic per Resurrectionē Virginis.

Arg. 6º: ea dē numo mia in formari pēr 2ª: Vide in hac dist. 3. 3 2 q. 1 de numo effectus producit pēr 2ª.= Dz: In Dista Dñi, idē Corpus hoc ee pēr 23 tās aquatas, sine dependentia ad 2 Vbi aquatas, a quo in ee Vbi cato aquatē dependeat: g̃ pari tāē idē effectus. Ioā pēr g̃ sicut effectus dependet totalit̃ ab Vna Caa totali in ee Causabili, ita Corpus dependet a Vno Vbi totali in ee Vbi cabili.= Resp dist ans: ea dē numo pēr 23 in formationē tg actiuā, quæ pariuā Ddo; p Vnica, solū in formationē nō ans; Dnego. In mia enim pēr 2 pariua in formatio, quæ quidē in formationē effectus Vnius g̃ pg; Inde quilibet in formatio provenit a sua Caa aquata distā. Ex quo mia nē effectus in pari y pari ut mentio Dñs supponit ab alia pariuā

UGR Biblioteca Universitaria

Resp. ad 1 arm. dicgan: Vnus 2 Vbi aquatus, si ply Vbi intelligat Vbi stans q in una sententia Vellao extrinsecus adueniens, qui sit ens actu in loco to corpore, et stat ad locum, no supponit pro pte, q Vbi stans aquatus, si in aquatus, si ply Vbi intelligat Vbi fundale, q est una superficies corporis Hmenti Vbi catus subdiuidit in duo dependentia Xa 2s Vbi caon, porua, siue 2s Vellaon, quo het ad plura loca, ido an, Dm Vna, deq dq bi caon, pro an. &c.

hoc enim pet exemplo Vnius Vellatici: Petri 4or hentis, qui quidq hent diuersa Vellaone, diu Petrq dant 4or paternitates Xa 4or filios portat, et P. ipse dependet ab ipsis Dm diuersis Vellaonibus paternitatis, ita pariformiter in proposito simul plani deuet Vellao ad tot ens multiplicanq ipse Dm multiplant loca mialit, multiplani deuet locus sq, quia Vespue extrinsecus adueniens pt nus ad pram unty Vbi.

Dub. pro Iplemento 9i: an ead numo Caa produceret posit duo totales effectus aquales Virtutis eius? Resp. natiue: Pux sic: plicat, q Vna, deadq ponta Vespicia duo talia obta aquata; ng tunc q libet obty aquaret, D haquaret Virtutis ponty; q spplicat ead numo Caa. Dz: De facto aquate exhauriri totalis Virtutis Caa; sed Vna Caa extantis in Virtute nequit simul producere alios effectus totales: qx: 93a: aniq numo effectus producibiles ab Vna Caa, potuerit produci abalia eiusdq Caa numo distans. Aut. aliqua Suponit, sentias Refert, xs ponit, et Probat.

Cgta

An idem numo effectus Productus ab vna Caa potuerit produci a balia eiusdq Caa is numo distans?

Art. 5.

Aliqua supont, sentias refert, xs ponit, et Probat.

Pro cuius 9o aduerte, solet inquiri, Vtrum licet, an idem numo effectus possit produci a 2 Caa totali seorsum? Sit Clara respiratio prior, 4o, q in pposita inquirimus, an effectus existens in Vno posit produci abalia Caa dem numo, Vg, an Pux existens genitus a Ioane nobis a 4or produci, Anny queat q hoc Vepugnat tg nalis, quia Supnalis id defendit S. D. in 4o sententiarum. Nec in pposita ag Vemo de effectu Corpto, id destructo an nalis, vel supnalis Vepossit produci posito, id posse supnalis Videm numo effectus producibiles Vepossit produci posse adhuc id posse in Vno subiecto, in quo omes Veruntamen.

Notandi denig, quod ille, qui male intelligit Vemo pposita de Caa intrinsecus mia, ng pt, q Vespicia Vespectu sui effectus ng pt, Vponit ng Entia, q Vponit in una sententia here Vtrum numerica ab hac numo mia, q hac numo xa, Vnde Vaxientia mia, q xa here, Vponit in numo varia, Vel ly q dicitur de Caa efficientibus pprie. Ex quo sensus 9i nec intelligi debet an Ioanes, Vg, qui generatus fuit a Dioneo potuerit in illo instanti abalio individuo nat humo generari, talis, q Ioanes nulla habet nata Connexio ng ad generari a duo. Pdicto, sed an ab q Vepugnia Ioanes potuisse ee filius Pri, alterius hoi.

UGR Biblioteca Universitaria

Ca quæ 3 Veritas Sentia: 1ª assumat, hoc Pelagius nare sufficiebat, ita Dñs. 2ª assumat, hoc posse sufficiebat venire, ita Conimbricenses. 3ª denique asserit, hoc nalitur Deus ex posse, hanc defendit D. Aug. 2º de pec. 2, 9 c. 21 in 4, dist. 43, 9 c. 3ª quæ sequuntur onerentur discipuli D. Ioannis Jesuitæ. Pro 3ª hac Vae theologica D. in 2 citato: ipsi hoc, qui de facto ex præ destinati, cent etiã præ destinati, si meret Adam innocentiæ, pluxe ex illis de facto ex nati al. P. Vasquez, qui in illo Adam fuerent: quia illo Adã deberent nasci ab alius Cais: quia effectus producitur ab una Causa totali, potest aut produci ab alia.

Pro 2ª Vae philosophica: ignis A potuit aut produceret ignis causatus ab igne B: quia post duriuse produci a Causa totali. Pariter ignis producitur ab igne B et eius Pater ignis producto ab igne A: quia licet ignis A potuit in Mundo, tha in alio. Pro 3ª: quia Causa per se in uno effectu potest in quilibet alium eius Pater, nisi adsit aliquid speciale Deus opponens sedens, sic nec data tali Deo: quæ.

Pro 1ª: eatenus hic aliquid speciale Deus opponens sedens, quatenus hic, aut sequeretur aliquid in Deum; sed nullum datur quæ. Pro 1ª: si aliquid esset in Deum, maxime ob defectum individualis principii effectus; sed hoc nullum est: quæ. Pro 1ª: nullum est in Deum, quia Deus, Vg, generaret Unum hoc numero duntaxat, deinde aliquid obstante dutine numerica ipsorum prout distinctorum individualem: quæ.

Pro 3ª Talia philosophica Vae: nulla Causa ita detrahit ibi aliquos effectus reg Speciei ejus ponit produceret alios dissimiles, et producibiles ab alia numero Causa: quia effectus producitur ab una Causa potuit produci ab alia eius Pater numero dicta. Pariter: hæc detractio Dei detrahit ab extrinseco Dei decreto detrahente hoc numero effectus, et ab hac numero Causa, vocaret ab intrinseca actione dependentibus individuantibus. Si Vg: sicut Deus decrevit hoc numero effectum ab una Causa produci potuit decernere, quia procederent ab alia. Dato et legitima.

Si Dg: ignis A Vg, sic Causa ad ignem producibiles ab igne B, sicut frigus, aqua, et taqua simul entia contra eius dem Speciei: praxis Dei sententia tanquam una Causalis petat hanc singularis ut ponit ee sub alia: quia ee dependentia Dei absoluta potest ignis A ee necessaria ad producendos ignes produci ab igne B, quales ipsorum extra eius individuales actiones extra, sicut extra extra prigoris, quod Deus aduersarii admittent, si maior propositionis hæc ignis A effectibus producibilibus ab igne B, quæ Sacramenta, gratia, aqua producenda elevant, et pro ea causant Xa etlos.

Pro ultimo X: effectus producitur ab una Causa in excedit Virtutis alterius Causæ eius dem Speciei: quia sicut producitur fuit ab illa potuit ab ista ideo numero produci. Antipater: quia Causa eius dem Speciei Virtutis, et efficiens: Pro 3ª: ideo duo hoc postantes ponduræ ecto producunt Unum numero effectum, quia qualibet Virtutis ad ipsum producendum: quilibet ex illis potest ipsum numero effectum producere: quantequa Unus produceret effectum, quia potuit ab alio produci. Sic similiter in uno Casu.

UGR Biblioteca Universitaria

Ś notatę, ꝙ hęc dicta Voluntas nęcessitate illigenda de pontia Dei absoluta, sęcundo de pontia Dei ordinata, de Vaę, ꝙ tunc aliqua caa hęt producere aliquos efectus, q̃ adeo illa producendo in indiget de cursu speciali Dei, sicut indiget tali cursu, q̃ ipsa existens het efficientę Virtutę ad producendos efectus, sequitur, q̃ hęt sufficientę Virtutę ad ponendum signum producty a Deo ne Deus naliter potuit aut illos producere. Nec obstat, si dicat, q̃ Deus de necessitate vult voluntate signata ponta ordinata, nalis sequatur ad decretum, quo Deus decrevit de cursu ꝛc. Caa Vę adefectus, ad q̃ sufficientę hęt Virtutę, q̃ Deus decrevit eę futuros. = Art. 2 solvuntur arg.

ART. 2
solvuntur argta.

Arg. 1m: Si efectus productus ab Vna Caa potest a alia produci, sequeretur, q̃ dependere, vel dependere a sua Caa; sed hoc nigr. Prius q̃ ad 2m patet: nihil dependet a illo, sine quo potuit hęre eę; sed si efectus productus ab Vna Caa potest a alia produci, potest eę sine illa, aqua è producta: gr. = Respo nando sequendo, ad probationę nioma: q̃ n sequitur, q̃ efectus de facto dependeat, vel dependeat a caa, aqua è producta; sed aliq̃ efectus, qui de facto dependet ab Vna Caa potuerit n dependere a illa, imo eius nulla è ratio, secut nę hoc alius, hoc potuit n eę alius, q̃ nę aptmao, nia eius dependę.

Replicabis: si hic efectus potest ab alia caa produci dependenter q̃ a deo ut a cta: q̃ omnis quilibet Caa est Caa q̃ a deo ut = Respo nando ani, q̃ hic efectus essentialiter dependet ab ista Caa in dependa essentiali, sicut ab absolute tali, de cuius Vae è, q̃ efectus sine tali caa existere n possit, quamo a solo Deo dependere; sed dependa essentiali Dei, q̃ quę imo Dei, q̃ efectus nequeat ab alia caa totali produci, nunq̃ imo instanti, in quo produci ab ista, q̃ sicut, ubi ge sit Caa pręcise ut efectus.

Arg. 2m: Ad dicta specifica limitat naa generica Caę ad efectus tales specięi, sta ut n possit efectus alterius specięi produci: q̃ dicta individuale deuet limitari naa specifica Caę ad certa individua, quę n possit produci per quęcunq̃ specifica detracta q̃ alia individuacia, vel ab aptia. = Ipsi naa Divina detracta q̃ paternitate ę ponta generandi, filię detracta q̃ filiatione, ne ponta generandi q̃ ponit naa Dei fulminata dictis limitatiuis, ut no possit Virtutę producere Deum alium. = Respo q̃ mirandum non, q̃ mando dog q̃ dicta specifica, secut Dei naturam naa, q̃ essentia sit Vae agendi, dicta q̃ numerica, q̃ sint naliter ut Vae agendi, sicut Dei actiones agentis. Unde bene possunt dicta specifica detracta Virtutę ad efectus essentialiter specięi, secundo dicta individuales ad efectus numero detractos.

Ad 2dum. Respo Deum non posse, q̃ mando dog, naturam Divinam q̃ paternitate detractam ad producendum filium, q̃ licet ad hoc intelligatur sine tali ꝑt filiatione, ita supponi hęre tria, aquibus Virtutis generativa, seu memoria secunda, in Creatura Virtus Cognitiva vocis n aqua ab Vno efecte, sed pluribus dictis ab ista Caa. = Respo 2o nando absolutam

Calaxeni

UGR Biblioteca Universitaria

Calore enim unde Species petit abigne, da sole produci. Deinde sic instat arguendo: Data Species ita limitat ad generacionem ut vna tm possit producere effectum, qui sunt Vnus Species: data numerica ita deuet limitare Cam, ut illa solum producat effectum Vnum numero: imo sicut data unius Speciei nequit producere effectum alse Speciei, data tm Cam hoc numero nequit producere effectum alse numero, ergo nullum potest producere. Hec instantia tenet: quia arguendo.

Arg. 3. Ide numero effectus solum potest produci per Ide numero actionem: sed Ide numero actio nequit adhuc diuisi procedere ad Cam: ergo nec Ide numero effectus. — Resp. nando maiorem: negando Vam. Variata Cam Varietur actio: quia Vellaone nequit fieri exercitium, nisi sit in vndo subiecto, ad exercitium potest per vnam actionem effici ab vna Cam, ab alia aliam, vno nanio Vam subtrahit effectus ex eo, quod procedat ab hac, vel illa Cam per diuersas actiones, negando hanc modo naturam potuit a Deo Creari, Operationem solum Dei Verum est: Vbi Cam operatio sit diuisa, tunc de numero alia ratio.

Arg. 4. Si Ide numero effectus potest a Di Cam diuisi produci, quilibet Cam posset producere eundem effectum sue Speciei: Deum potest infinita Virtute, Effectus sint numero infiniti: immo Calor in duo potest producere Calorem in octo: quia Resp. dando ant: posset simul, non sub certa ratione. Ideo negando minorem solum sequit hanc tm producendi infinitos effectus Ide diuersa Speciei, quorum Vnum accendendo ipse arguit non Virtute illius Cam, sed unde aliqui simul ipsas producere possit. Ad illud de Calore dico, eum ratione diuisionis duorum Caloris in detrahere sibi hos, vel illos gradus Caloris. Vnde non Calor in duo non pose producere Calorem in octo quia ydo esset ratio Ide non posit.

Arg. 5. Si Ide effectus posset produci a Di Cam diuisi, Cam Vniuoca posset produci ad eundem effectum: immo Ide posset produci ab vtraque parte: Vtpote Cam Vniuoca extendi potest ad quilibet individuum sue Speciei: patet et individuum peccati Adae, Deus a Vnum ex individuis sue Speciei: potest alio producibili, Ide, ac ipso. Deinde quod Vinum posset produci a pluribus obstat, hoc est possibile: ergo non arguit. Primo ad Speciem: Data pars posset produci a Di alia Cam: sed ad Speciem data pars produceretur ad oculo ergo ad Vniuersum: quia ex quo sequit de specie Vniuersali posse Deum aliud efficere, si esset absens Vniuersum.

Ad Resp. ad arg. Ideo non arguit quod Species loquendo de entitate Cam mentali: sed tm nando vel de ipsa, vel Ant sub Vellaone Cam. Deus eo instanti, quo producit. Vnde sicut de creatis Deus non est Cam ad hunc effectum potuit de eternitate effici, vel entitas, quas nunc est effectus est Cam, vel Di ad ea vel illa, quia Cam Vniuoca potest in Sibet individua sue Speciei per se ipsa, quia nihil potest se ipso producere nego: in eadem entitate possunt fundari Vellaones Cam effectus, vtpote oppositi.

Ad Petrum Resp. nando sequelam ad probacionem, non magis quod Species repraesentiua Vniuersalis non potest producere aliquid: vtpote ultra Cam effectus non excedit Cam similis, tunc enim intenalis hoc obstat sub Cam individuali Indexata, qua Cam applicat ad aliquid producendum ipsa vna sub Cam indi-

UGR Biblioteca Universitaria

viduali, sint diuersa, ideo Similitudo Patris sub tali Pae nequit Repræsentare aliud sub Pae glaxis, nec ab ipso pro duci; effectus vo hent pura Pas effectus, Dnis similes cas puri Dni Pas Specie, ideo q; possunt aq libet hente tales Species produci

Ad 2cum hic numo effectus het Similitudine; d caa singlaxi; Videmur enim filij ee Similis Patri in Colore, figura, & alijs q; Species, q; e Similitudo huius alij nequit ab alio pro duci; ide; dicendu; e de filio respectu Patris, de alijs effectibus. Ad 2m Similitudine filij D. ee accidentalis, & nihil Deitatis ad Unitis numalis, licet intrinsece ipa sint tali Similitudine poset hic numo hoc et filius tali Patris, ut pas est, nihil at Species e Similitudo huius alij nalis de ntiue, ideo q; nequit eade numo manere Repræsentare alij numo alij,

Ex dictis Colligitur pas re produci ad caa divisi, nisi adsit alia Specialis Explicantia, ut sit effectus Similitudo Cas Dnee individuale, ut sehent Species expressæ siglaxis obtentis; ide; dicendu; e de actibus immanentibus, quibus Species eorum exprimit pro Pellaone, quare Pria ad huc tho individuali dependet ab hoc numo fundato, et hoc ipso dixerimus disparare Pellaone. Quare detrao effectus ab hac numo caa ne e ponenda pro nulla alia qua Speciali Pae. Disp3a. de caa mali & frali. 3m Q. sint caa mialis & frali, & quis Status q effectus & causalitas ab Unitis numalis debeat resolui

DISPAO 3a

DE caa MIALI, ET FORMALI.

Q vnca

Q sint caa mialis, et frālis, & quis Status q effectus & caalas?

ARTVNC.

omnia bnet resolvit.

Pro dectar caa Phus Ce 3o huius libri sic dest. 1o Deus sic; e Ens Subtum ex quo aliqd diuisit. 2o Ens, de quo sic; e Vas, q q erat ea Dei, seu e Vas quidam. 2o q has Classicos Colligimus: caa ens mialis e Subtum, ex quo toquq ex Subto aliq sit; caa vo frālis e Subtum, q q mia detrao & diuisit & positis in Certa Specie; quæ depone intelligi devent de dicta de mia & frā; & q earu effectu nota ex cognione causalitatis, & defectus dependet, ideo de illis prius agemus.

Ca effectu cas mialis 4o Dnis numanis sue generao & positis 2o numo Prius & pa 3o ipa pa mialis. 4o denig, ipis & positis. 5o breui ruadu tnq mia e prius generacionis & caa eius ju mutao e p my Subtis, e etiq Subtis propis Dnanis, quæ nec tur & equs in tpa mia subiectat. Insup mia ad huc mai propie exercent sua causalitas Pe subtes mialis & positis, nisi ly in fieri, ce etiq in facto ee; q Vnus gnt ex mia suo mo: frā quidem mialis toquq ex Subto & positis, toquq ex parte intrinca positalis, en Soly dependent a bea in fieri, etiq in duratione; q hec omnia sit effectus cas mialis.

UGR Biblioteca Universitaria

Causa formalis etiam suos habet effectus, quorum 1us est operatio, seu compositum substantiale; quod compositum substantiale est effectus materiae et formae, quae pars essentialis et potentialis illius: forma est etiam pars, et quidem dignior et potiori iure compositum exit effectus formae. 2us est prior praesentis executionis, ipso compositio est illud esse factum. 3us complexum, quod materia recipit a forma, quae actuatio, complexio natura praecedit ipsum compositum, quod illud est specificum, quod compositum intrinsece recipit a forma, participat etiam materia extrinsece et denominative, quia ait Doctor: sicut homo ab anima habet esse intrinsece animatum, ita materia, seu corpus denominatur extrinsece animatum. Praeter istos effectus assignatur effectus negativus, qui est expulsio formae praeexistentis adveniente nova forma in genere causae formalis. Ultimo sciti.

Causa in quantum ponis partes advertendum est quod non procedunt difficultates de causalitate utriusque in actu 1o, sed solum de utriusque causalitate in actu 2o, non solum omne adscriptivus, sed etiam in omne ad compositum. Quare dico 1o quod causalitas formae erga materiam in actu 2o consistit in activa informatione, seu in unione eius ad materiam; causalitas vero materiae erga formam in [illegible] quodammodo generativo expleto per habitudinem ex quo aliud, nisi forma tamquam ex subiecto educitur. Probatur, nam effectus, quem recipit materia a forma, ut diximus, formae quidem est extrinseca denominatio, seu informatio passiva: quod causalitas formae erga materiam exit passiva informatio etc.

2us etiam est manifestus tunc ex definitione materiae a philosopho tradita, tunc etiam quod particula ex melius indicat prioritatem naturae causae materialis respectu formae, quam particula in, pro quo etiam animalis dicitur esse in materia, non autem ex materia. Ex quo colligitur causalitatem materiae erga formam esse [illegible] propriam causalitatem quam in genere causae materialis dat formae esse, licet dum intrinsecum et ideo est relatio intrinsece adveniens, at forma non causat materiam in suo esse intrinseco, et [illegible] tribuit illi esse extrinsecum, et adventitium, quare eius causalitas sicut non est vera causa, ita solum dicit relationem extrinsece advenientem.

Dico 2o causalitas materiae et formae erga compositum consistit in relationibus earum, ut praesentium et componentium ad compositum, ut praesentium compositum: explet per habitudinem ex quo aliud componitur, tamquam ex partibus potentialibus et formalibus. Probatur, nam materia et forma constituunt partes compositi in quantum sunt partes constituentes essentiale illud; at ita constituunt per illas habitudines: quod illis consistit causalitas erga compositum. Probatur materiae per unionem ad summum dicunt unitatem materiae esse simul cum forma, non autem dicit aliquid fieri ex illis, cum illis sint partes, nisi per illas habitudines etc. Ex quo sequitur unionem esse conditionem requisitam, non autem ad hoc, ut materia et forma causent totum substantiale, quod implicat resultare compositum ex partibus non unitis.

Forma completa notitia 1o dub: an sit introductio novae formae, quae expulsio antiquae? Resp. introductionem novae formae, quae expulsionem antiquae esse rationem, quod haec causalitas absolute est vera, quia nova forma advenit, ideo antiqua expellit. Demum quod haec expulsio causata nova forma in genere causae formalis, ut diximus: quaelibet causa in causando formae supponit existens: quod prius est quod illud est prius effectum, ut vero 2us, et quasi paciens.

Dub. 2o: An Deus possit supplere causalitatem materiae et formae in quoque genere? Ante solutionem notate, quod causalitas materiae et formae est in 2 differentia, altera intrinseca, extrinseca [illegible]

UGR Biblioteca Universitaria

alia. 2ª illa, quę exga Dporis exercent, & tali dicit ꝙa Dporis causant p exhibitionẽ
realẽ entis. 2ª illa, qua exercent in ore adsimilitudinẽ, & tali dicit, ꝙ mia causando fiũt
præbet intrinsece illi rei cui ee ꝓp my subti; & de duabus Causalitatibus dubiũ. Ad ꝙ breuit. Sp.
causalitas intrinseca mię, & rei exga Dporis, & causalitas extrinseca rei exga mię in pare Deus ꝓ-
plere nec ingere cas, pater, nec mialis, nec efficientis, ję dne dicty.

Pro 1ª rñ: ad hoc ꝙ mia, & rei exerceant
rem causalitatẽ exga Dporis, vadsimilitudinẽ requirũt, q se tangant p my partis intrinsece Dponentis
vt agens actus, vt agens pontia: sed hoc totum deo repugnat tũ rationis p se, tũ rationis ꝓ-
plere ingere cas mialis. 2ª in Dporis ingere cas efficientis pet ꝙ mia, & rei exercent vna Causa-
litate exga Dporis Comunicando se ipsas Dporto p extrinsecã exhibitionẽ realẽ entis, inore
vel ad similitudinẽ p visionis intrinsecam, & receptionẽ; & hęc omnia plastam nequeunt a
caa efficienti vtali, ꝙ hęc nec metu in efectu, nec illy recipit, aut informat, & extra rei essen-
siã: q&c. 9

Causalitas mię exga rei ꝓpter quã ponit subplere ingere cas mialis ꝙ Deus nequit esse subti,
ex quo rei educat, & inquo recipiat, petit ingere cas efficientis, ꝙ teneri pet. Dexvando
rei sine visione ad mię psolo actionis Dexvativã, qua anima elicit in subto Dexvabat, & ce-
sando ab influxu Dexvativo subti, quę quidẽ actio sufficit ꝓ rei subtha alis vt actualis sine
subto existat, vt Dangit in admirabili structura SSte, efecty vo trium Dmię, & rei, & de Dponty
in peripateticis ꝓpedire eo ipso ꝙ sint mia, & rei Vnity, nec etiã efecty trium, & rei, ꝙ hic ne inuicem Comu-
nicata subto.

Petens ꝓpedire efecty trium, nempe, expulsionis alterius rei, quam ex dximus: posse duarũ
rerum subsistentiarum Dexvari in vnicam efecty emię exga rei. Deus ꝓpedire Dponty Dexvare
mię sine oni rei subtiali. Exg intenti illud Dmaxioma nempe ꝙ Deus pet fare media caa 2ª
pet. resolo fare, intelligendũ ee de efectu, qui sit ꝙ absolutus, & de caa efficienti, & de ee cas-
efficientis, & quę nisit de essentia Causati, vt loquit D. in 2. dist. 2. q. 2. n. 4. & de cau mialis, & rei
talibus. Et hoc scripta adsortuna arguta, quę posunt obiici Dmię Resoluo nę. Sup. t. de caa effi-
cientis q. 2. & de quotuplex sit caa efficiens.

DISP.
DE CAA EFFICIENTI.
& QD EQUOTUPLEX SIT CAA EFFICIENS.
ARTVNCVS
OMNIA BREVI RESOLVIT.

Dari caa efficiens, aqua nihil efectu ante nomathecę sui nisi sua adest cotidiana experia, qua

UGR Biblioteca Universitaria

Vídemus novo efectus produci, ú per ignem nouum ignem producentem. Sua quidq caá ñ tuñ
defit: eid Dde principio mutationis dq aut quietis, ex aca defione, de alia, qua Dedit D. 9°
meté gesta hanc colligimus: Caá efficiens é prima extrinseca influentia ei in aliud nulla d illo pro
rsus facienti, quia ú post Claxa ñ indigit explicatione.

Vltra diuisiones assignatas in caá in Dñi Caá efficiens 1° diuidit in caá per se, & accidens, quarum definitio ig explata ú. 2° diuidit in tres caá quia ve per
influit in effectu, e moralis que pest. sumi 2° per quam in moralis docé, ac libertas, de ric Vo
lar dicit Caá moralis nouus actus, á Scripturis ttoxy tres influit, propitie caá tres. 2° sumit
per ommutatione Dinhoc sensu Caá moralis illa, cui 2m priuilegij existimatorij, putat effec
tus, set vel in per ñ influat, de humani cá multe, Aquid moralitas, & Dpetunt assignatq
quare non omnimus.

3° diuidit in caá physicá, quia propria Virtute aliquid effectu physicu, ignis Dinstrumentalq, quia active in aliquid physicu effectu. 4° diuidit in proxq, seu immediata, & mediata, seu remota, Pe quia nullo alio medio Deuenit ad effectu, sicut ignis, qui immediante alio Deuenit. Sunotate q
immediato, ú immediatio cá multiplex, quia e immediatio, ú immediatio Virtutis, alia Suponit Phece
alia e in essendo, alia in Causando. Caá ú immediata á mediatione Virtutis e quia agit per Virtutq
sibi inexistentq, ú Dcalor calefacit. Caa efficiens immediata in hoc sensu, quia agit per virtutq a Dei
furq, ú Dpriscian mouet saxum lapide per plus in lapide producto.

Caá efficiens á mediata á mediatione
Suponit in essendo e, quia loco á distat ab effectu, Dinde illa Definitio nullu mediat Suponit. Caá
efficiens mediata in hoc sensu e, quia loco distat ab effectu ú Sol producit minera alia in Vica
ziburterra. Demq caá efficiens á mediata á mediatione Suponit in Causando e, aqua á mediate
procedit actio ú Sol producit minera alia, nq generatio illa á mediate a Virtute Solis equidi Caá ó
mediata in hoc sensu e, quia in sua Virtute aliquit effectu, á media Virtute a bi pro procedente,
sic ignis Calefacit medio Calore.

5° Diuidit in totale & partiale, quarum definitiones sufficiens explata ú. 6° in Pe
per se, ú Deus Caá. 1° diuidit in Vnale ú Deus Sol, & in particulare, ú ignis. 8° in Vniuoca & equiuoca,
de q ia satis. 9° in efficiens q, de Suponit, Definitio quo ú extra subthalis, scilicet tra ignis, sui simila
re, ue tra a actualis ú Calor in igne. Vltimo in proximu & in proximu, Pe aqua & anulla alia post effectu
proueniens, ú oculus ad Visionis Corporeas. 2° ille quia quo Scl. tendat ad ponendu effectu, nisi proxe requisit,
ú Calor ab igne producitur, qui etiq a sole post producit, & dicta diffinitiones.

Dub: Inquo ex dictis Caa sala cá,
efficiens? Pluralitas spectantia dixi in appendice de pacis ante dubio? Vnde hic solu ex plabi
mus ea, quæ propria ñ presenti institutu. Proquarum notate 1° actionis ñ sumi pro operatione, qua Vacuus
actus Vitalis dicit actio, nec sumit pro le acta, & producta, sed pro actione, quæ e producitur, ut trans
mutantis, ú pro actione transmutantis ad transmutatu. Notate 2° actionis sumi dupliciter pro actione

UGR Biblioteca Universitaria

productiva tri, qua Rae Rs preit aliqus effectus absra productus. 2o pro actione transmutiva subn, hoc mo solus Rs preit aliq absta transmutatus; 3e Rellao intrinsecus advenies pnes ad ejus pramentus: 4e Rellao extrinsecus advenies pnes ad pramentus actionis. Quo notato.

Dico 1o: Caa sala caa efficientis, u fa producentis e actio Dei tens in Rellaone intrinsecu advenie; at vo, u fa transmutantis, seu Rs preicentis subtus Dei tens in Rellaone extrinsecus advenie ad pramentus actionis pnes. 2a pars facile ostendit supponendo, quae diximus de causalitate, qa si hoc e Rellao caa ad effectus; o caa sala efficientis, u producentis exit Rellao efficientis ad effectus; s talis e intrinsecus advenies, Rs resultet in dv personalit positis extris: q dz: 2a ostendit; na Rellao extrinsecus advenies e illa, qua n, ti Rs resultat positis extris, s requisit Dio extrinseca; s actio transmutiva e huiusmi; n ens Rs resultat a Rellao positis in Rebus nat ignis e lignum, nisi adsit extrinseca aplicao: q dz.

Colligit 1o: Caa sali agentis dicere fa aliq Rs pntium, sive hoc sumat, u productiva, sive u transmutiva, et hoc non e Rellaone media inter caa, effectus, s frequentes entitis absolutas caas effectus, sive producti, sive transmutati. Colligit 2o: dari etiam 23 paones Xa distinctas actionis pata, ideo actioni degere producionis Coexerpexet in effectu babonis degere producionis, quae Rellao intrinsecus advenies, actioni transmutivae Coexerpexet in effectu jde, in subtotransmutato paonis, quae Rellao extrinsecus advenies pnes ad 3 pramentus. 3xq hebet inter effectus caas efficientis Dei tantae devere subtus transtactus, n Zm ee extremes, s Zmq quae agens induxit in psus.

Adhuc inquires: Nam actio productiva Dei servativa sit eadem? Supono 1o: actionis productivae intelligi producionis effectus, immediate ante existentia; actionis vo Dei servativae intelligi producionis effectus immediate ante existentia, quae quidem actionis indigent omnes effectus, sive eque ac 1a productiva prout lumen faonis, Dei tantis onis effectus Caae Creatae. = Supono 2o: effectus aliquos ad pus reverti in 2o dicta, aliqui vero in perpetuum Dei servari, dependentes a caa 1a, 2a, ut lumen, species visibiles, alii. Alii vero qui in esse Dei servari absolute dependent ut Angelus, anima alii. Alii, qui a Deo, extra producunt, Dei soli a Deo servanti ut hoc Dei tantae miraculi Dei creta.

Dico 1o: quo ad 1a pars caa 1a producens, Dei servans e eadem, et hoc eadem e actio productiva, et servativa, quo vo ad effectus producti ab una caa, ab alia Dei servati, actio productiva duorum ab actione Dei servativa. 1a pars e Dei, Dei Rui: sive hoc, Dei Zm eadem Baonis ad aliquos Zm eadem Bas ne, nisi unica dependentia essentialis; in tali casu mutuo eadem omnino entitas caae dependentia activa, eadem entitas effectus Dei dependentia passiva: q dz. Pro mi: eadem omnino Rs, quae producit in primo tanti, induta Dei servat in 2o instanti, quia in Dei servare, s to ne perire: q dz.

2a vo pars ostendit: ng Variati extrinseca, s solus Deus illorum, neve e, actionis

UGR Biblioteca Universitaria

Vaxiaxi pq Vellaone eadq ẽ rei de fundaty Dtrix: Do q efectu ab vna Caa producit Dab alia Dexvat, Vaxia Vny extrix; qx exquo infert q q efectu producturu a Deo, D Creaõ-
rexvat a solo Deo acto Rexvativa é dita a pproductiva soly Conotive. Quare let Vy
sit q Deus simul producit hunc efectu, e postea illy Dexvat, Deurfe é caa vna quata
illiw in pproduone, e Deo let mat eadq acto ma quata sicut ad dictum; Naq ydentea
aquata stat nario ẽ aquata dicto.

Dicen: 2a acto 1o productiva é subita, dñ pmen; e acto Dexvativa pmet iq: Ante so luone notate ex D. q Creaõ, seu produo, D Dexvaõ ẽ poxtat, e q onino
Verpts Veale de pntq actuq Caa ad efectu D soly dr per int pconotata, rez Vis pts Vaxi aut
Veale Dm q na produo ẽ poxtat Verpts Vaxi ac met tri producti ẽ mediate pxcedeti, D Dexvaõ Verpts Vaxi ad ee in q, ẽ pxy habitu; Vnde denomaone 1o producentis D Dexvantis
absolute, Conotive q dependent ab aliq D dicone ẽ pxytent subto suo denomaone, ẽ ypse
nec ẽ mediate ant, ẽ ee pxy habitu. Quo notato.

Reip actoes productiva ee subita in Dm Verpts Veale, quq dicit pro Recto, ẽ Dm ee Vaxi ad nutz mediate pxcedeti. Vnde eadq in Recto ẽ acto int
D Dexvantis, ẽ Vae conotata Vaxia denoiaõ producentis D Dexvantis. Qui ad efectum pa-
xculari dependeant soly in rei a Caa 1a, D quieto in Dexvaxi? Dicit ẽ pronunc dctra
re; soly enq ẽ indubitabile one eus Creatis, ẽ pbit D absolute dependere in rei D Dexvaxi
a Deo. Ca dependq in Dexvaxi a Caa Creata, Vale de AA labaxant, non vida mihimus, q
in multis Vbitis pxcedet. Vide al Mast. disp. 1 pcq 2a, num. 3 to 4 D 2a an subtia Creata sit mediate
productiva alterius subtiq? Art. 1um = Notatis aliq, sentiaz Vefert, nraponit, ẽ Probat.

Qa

AN SUBSTIA CREATA sit IMEDIATE productiva alterius Subtiq?

ARTus 1us

NOTATIS ALIQ, SENTIAS VEFERT, NRA PONIT, ẽ Probat.

Supposito caa 2a aliq efficere, inquirimus hic, quomo. Caq Vixtutis operativa exerceant, in quo Valde int. Vixant duo ei putant D. tq D. S. Sũ declarãt procedamus
1o Subono: Subtiq ẽ pxy quo saltẽ Vadeale operatio; Deniq sit essentiale D illiw Vel
Vnde one pontiq Sacidentia dimanant; requit ergo ẽ pxy Vadeale operationy Vel
agenti, ẽ operantis. Dubitatur de pxio quo ẽ mediate operativo, a quo immediate exer-
datur actio productiva effectus, ẽ Sentiae, an Vixtus productiva in subtia sit abilla Vixtus, Vae ciliw attingat effectus, Vel aliq indutiq, ẽ Vel eoz D ipsa subtia?

At gr deo 2o hic valde af- ✝ Aimanan m. 32
rmãt illi, inquã inquirit, an pontiq duguant Vt ab essentia. ✝ Sienq dr gunt, hunc subtia

UGR Biblioteca Universitaria

ni, mediate, mediante alia qua virtute vt dicta suos producit effectus, sic ignis
incalfacit, tunc substantia ignis ipsa ignis est productiva; Ideo 2° ignis manus in presenti
qq ignis intendit introducere ista ignis in mixta ligni, puta a plicatione ignis ad
ablatum per suas actiuas qualitates siccitatis, & caloris destruit qualitates oppositas humidi-
tatis & frigiditatis, que sunt in ligno viridi: Vnde nec ipsa qualitas ignis dispositiue se habet ad
introductionem ista ignis ad mixta ligni. hic inquiritur an ipsa qualitas proxime mediate causent
ipsa ignis substantia

Suppono 3° q hic non inquirimus, an omnis substantia creata sit productiua alte-
rius substantie? Nam certum est, plures substantias nullas substantias producere posse, ut patet in alio-
tus motoribus animatorum, et in substantiis spiritualibus, vt angelis, & solis angelis & Deo
latis solis actus vitales, qui non sunt accidentia possunt producere. Patet 2a Vna substan-
tia sit substantia productiua alterius, non potest certa tali actione assignari, ut ait D. in 1° Per-
tiarij. Vnde dicitur solum esse illa substantia que sit alterius substantie productiua producu-
cant ipsa immediate, an vero mediante aliquo accidente, quod virtute immediate attingens
producunt ipsa substantia tribuunt?

Suppono 4° in presenti non dicitur de accidentibus
vtrum ingrediendo, de quibus dicunt alij, dicitur solum de 4or primis qualitatibus, an ipsa calor produ-
cat substantiam in exterius paro, seu subito ignis tali actu primo, hoc est sua propria virtute ignis
ignis tali actu instrumentali, hoc est, p virtutem communicatam a substantia ignis tali actu. Ita
D. 4to in 4to & Scotus: & avicenna accidens producere immediate substantiam talem actu sic
W. Marsson, quem secuta Iesuita: 2a arguitur: accidens producere substantiam, tali actu
instrumentali, ergo, in virtute substantie. Ita D. ita quos sequuntur sui: 3° substantiae ipsa ac-
cidentia, quae substantia producunt tanquam immediate alia substantia: Ita Suarez, Vasq. Ta-
nus, Valq, quos sequens & probantia. ~

Sit ista declaranda X: substantia talem actu immediate
producit quo immediate producuntur alterius substantie, vel accidens. Ita D. ibi & Scotus
ex professo in 4° dist. 12, 2a gradu 2a parte 2ae hoc, quia tract de attributis sequitur ones tractan-
tes de ones tam, colligit ex tertia 1ma mete textu 28. Vbi ita loquitur: Inquibus dicitur a
genera tale quale, quale generaliter nec tamen nec quid nec in hunc numero, nec
cie, ut nec, nec quale nec generaliter: Illud de quo dicitur aliquid non generaliter & species de hoc
tam & species ipsa hoc ipsa substantia non est substantia creata producit aliquam substantiam.

Probatur
nda: 1° quia omne ali quid: Accidens nequit esse tale quo immediate producitur substan-
tia sola substantia est tale quo: Patet: Accidens est tale quo immediate productum substan-
tia debet illa tractare in sua virtute: Accidens non potest tractare in sua virtute substan-
tiam: Ergo non est tractatus nequit tractare, quia tractare est actus tractantis substan-
tia

bstia, hec p fectio, quod gracidenti: gx. Maor inquit S.D. est ita p se nota, sicut quod libet alia in bria, qua nata nescirent probare aliquo rationis entis, negq; sensu est p fectum ex, imo pore proteruus dicere totum mundo facty subsse a Musca.

Dz nulla entas potest aquate producere effectu nobiliorem se, q nihil potest dare alteri, q non habet, non habet eminenti in se hec: sed quevis substia est nobilior accidentibus saltem naturalibus: ergo nulla accidens prima virtute potest aquate, et mediate producere substiam. hanc ratem quis tot nouitates introducentia, qua ex eximius D. Suarez apellat se nouitatem extraordinariam, et Scotus dus inquit magni momenti, hec se asserunt Arriaga, et Polanco, dicentes de se fundamentum, quo sentia tam expresse vrget se tentamus, et fomenta dicimus plausu memorando Canonico. Videamus ergo quod se apparebit ratio S.D. pro nouitate.

Dn Leo Perpet Pereira Jesuita gracidens est nobilior p fectionis, quam substia inuestiens in vacuo actui, sua proprie sua activitate p fectionis producere potest substiam. Hec soluio excludit, tunc ergo ibi activitate ergo virtus accidentis, et Deus non est: ergo accidens inuestiens est p fectius substia. tunc etiam ergo nemo potest dare, quin det ipsa entia accidentia in hoc p fectionis ipsa: ergo nequit ea sua activitate illa tribuere.

Respondet Plutenus, gracidens eo ipso sit virtus substia recipit aliq virtualiter distincta a Deo, quo elevat ad producendu aliq p fectius illo. Hec soluio impugnat ita: accidens non obstante ipsa elevatione est p fectius substia: ergo non obstante ipsa elevatione nequit producere substiam. Antecedens ipsa elevatio non extrahit accidens a peculiari ratione accidentis. Demum: illud, q recipit accidens a substia, vel substia, vel accidens? non substia: ergo substia producit q mediate aliq: non ergo virtus erit vltima.

Instabis imo tam recipiatur ibi se het: Caa potius debet esse p fectionis, aut eque p fectiua p fectionis, hec intendit sibi effectu assimilare, illu producit ut q sui in virtute propria at caa instrumentaria, quia producit effectu non diuersi quatenus effectus potius in p fectione, non producit ut q sui in virtute propria, sed in virtute substia, neq; intendit assimilare sibi effectu, volu intendit illu assimilare caa potius. Ergo substia est caa potius, accidens vo instrumentaria, sed est, q substia sit eque p fectiua effectu, non vo requisit q accidens sit eque p fectiua illo.

S.D. Accidens so peraui in virtute substia vbi intelligit, q accidens in agendo recipiat quadam a substia, imo transitus, quia proportionet ad producenda substia, vbi quia accidens non sit virtus substia non transitus, itaq; illa virtus sit aliq denuo in accidenti recepta, q intrinsece itaq; agat p propria virtute, quia manet virtus substia? Neutru dici potest non tenet responsio. Primo ad 2 partis: illa virtus denuo in accidenti recepta, vel substia, vel accidens? non substia quia accidens non subsistat substia, imo sequit substia esse immediate operativa alterius substia, illa p recepta sit p qua

UGR Biblioteca Universitaria

immediata agendi. Sic accidens; q ad hoc illa fra que é Virtus é; proportionata ad substia producenda; upote effectorilla. ℣

Pmus pciale q ad 2m parte: Accidens intransitive ee Virtus substiæ ad alia substia producenda; nihil aliud é, qua accidens ex naa sua, é a substia dutus ee Virtus immediata daquate productiva substiæ. hoc ꝛ plicat: q soluo. Pmus: ꝛplicat accidens, é a substia dutus ee Virtus immediata daquate productiva substiæ upote ifentiva substiæ producendæ, q ex tur talit entis ignobilioris alia in posse illa in Virtute ifinere: Sacidens u dutus a substia é ignobilius pra: q. 2us: substia producenda debet ifinere immediate pro me in caa que effecta ipsa; Sacidens u dutus a substia nequit ee que effecta substia producenda: q nequit substia producenda in illa ifinere. ℣

Respent pmo q Palancus dirquendo de caa pciali instrumentali, q dicunt accidens in posse ifinere substiæ taqua caa pciale effectivo taque instrumentali, q d accidens sit caa instrumentalis substiæ bet substia taqua caa mius pcialis ifinere. = S d caa instrumentalis nulla het Virtus, nisi qua recipit a caa pciali; s pur accidens caa instrumentalis; q nulla het Virtus nisi qua illi tribuit substia. Potest replicare interrogando: an ipsa Virtus accidentalis comunicata sit accidens, substiæ, d respondetur dictum é. ℣

Respent pdicti instantia ge Vg de caa instrumentali rigorosa, nivo de caa instrumentali impropia, qualis é accidens; aduncq aliqua explanatio q Vdent ñ ad Vg. = S d accidens het Virtus ad producendam substia tunc: d pciali ꝛpurexit propia ipsius accidentis, substiæ. N. Dg: q Vg: q ia accidens exit caa pcialis producionis substiæ, siquidem nil aliud requiritur ad caa pcialem nisi hanc Virtutem in ee quæcto ad producendum, qd hoc, q ia non exit caa instrumentalis impropia. ℣

Respent 4tum: q ipsa Virtus accidentis ad producendum é propia ipsius substiæ intransitive, nivo transitive. Dicunt enim, q ipsa Virtus transit de substia ad accidens, solum accidens producit substiæ intransitive, quamus accidens sit ipsum é Virtus dimanans a substia, d illa subordinat naa ad agendum, qua subordinabne bet producere. = S d accidens dimanans a substia entive, d sic é accidens: q dimanans a substia nulla het Virtus ad illa producenda: g extra ꝛé. Soluo illa de Virtute transitiva, d intransitiva. ℣

Ad 2dum de calore ignis, q Calor alius ꝛ gradus d Beccius: ꝛplicat, quia bet Vni alia pratis q alteri omino repugnat: ꝛ Calori ignis bent pratis Virtutis instrumentalis producibis ignis nivo, Calori alij, cui bent pratis Virtutis instrumentalis producibis caloris ignis, q duo entia

UGR Biblioteca Universitaria

eiusde Specieī hent̄ grata o nimo diuersa, & Rbus q̄nantha int̄e gē in aūd thy. = Ite: ú calor ignis, ú Calor alius ex eo, q̄ diu manent a talē subtia mutant intrince, & enthue in: 3ō: q̄ diuersy Specieī enthuī q̄ē falsy: 3ō: q̄ subordinaō nīl fert ad hoc, ú Calor ignis sit dittus productiuus secundo Calor alius. ℣

Rnocmēt Recta alia Verporo, & ronīg dicentis, accidens ex subordinaone mutari intrinsecē diu manatiue, q̄ diu manat diu maori p̄fecone intrinca, quā hue dnse, & ego let Calor enthue, & fit de linea accidentis, Virtualiter de linea subtiē quanū ad illa diu manatia qua Virtus instrumentaria ad producendū subtiam, hoc fert, aīt Linkus Scuita, nīl aliud, quā, si quonus loco Verba cederet, & prot Petrus nō pig nomina nominibus Comutari, ng hec diu manaō ponit accidens in alia Specie, aut Specie, quā in ree, ú dictus. ℣

Pūs 2o X: Si accidens z mediate producere subtiam, q̄ subtia nec Caa prialis; sed hoc e d̄ aduersarios: q̄ē q̄ accidens fit productiuus subtiē. 2o Sequela magis: Illam e Caa prialis, quā z mediate nō influit in effectū; sed accidens z mediate produceret subtiam, q̄ ista nō influeret z mediate in effectū: q̄ patet: q̄ Calor Abuni e Caa prialis nepotis, q̄ ipse z mediate nō influit in effectū, scilicet in nepotē: q̄ sic hoc Dnū subtiē nec fit Caa prialis. Mior Xāi pars e certa. Joā infat. 2. Solvunt alia.

ART: 2us

℣ SOLVUNT ARGŪTA ℣

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA

Arg.to pluribus pbi Autoritatibus: 1o & 2o de anima textu 5. decenti: semen est instrumenty quo mediante al generat aliud al: q̄ subtia generans o perat media caa instrumentali: & ibidē textu 5o Porait: q̄ Calor naīs e instrumenty medij quo al nutrit digerendo Cibum in subtiā alitā, & augendo; sed Calor e accidens: q̄ subtia mediante accidente operat. 3o & in libro de Sensu, & Sensato, Porait: ignis in agit in quanty ignis, sed in quanty Calidus: q̄ nō agendi in igne nī subtia, sed Calor. ℣

Resp Vnalitādone, q̄ phus Vult, q̄ subtia agat mediantibus accidentibus dispositive, q̄ nos fatemur. = Ad 1m, nunc patricularit dō Autoritatē, quando dicit, q̄ semen e subtia in ventre, Auctu Galeni, dicit accidens in generat. Ad 2m dico, q̄ Calor nō, a quo Cibum digerit in subtiā alitā, sed digerit ab athone subtiali nutritiua, qui fluit a pontia nutritiua, sed Calor disponit alterando ut ea. Ad 3m dico: q̄ phus loquit de caa dispositiua, ú Claritis gratia illustrio: ignis in agit in quanty ignis, sed in quanty Calidus Calefaciendo, ido; ignis cranda nō dōa. ℣

Arg. 2o: pontia a Rspicientes actus diuersos, & diuersas lineas, a quale diuersos, & diuersas, ú petit Linus, alia dicta, & in multis alijs; & subtia, & pontia operativa Rspicient actus diuersas lineas, & a quale diuersas: q̄ subtia Creata in petet pontiē z mediate operativa. 3mo;

UGR Biblioteca Universitaria

Substá Rpticat existá, de ea q̃ actu p̃ obiu, & pontia próma operatiua Rpticat operatõe: Se xistia & operatõ Sr̃ achu distõ linee, & aqualé diuersã; ma existia, cõe substiale p̃ent ad linegentis substialis, & pertacto ad linea ad entis q̃x.

Ecce arguit̃ q̃ sic Vocat etcax, & lui, & pera Hexxit, & ad illud Respondendo mas; ma tur, & Nõ Sr̃ Rpticunt achu distõ linee, & aqualé diuersã, & ti. Sr̃. Ad 1um q̃ sic distõ tialis int̃ genia, & pontia n̄ Vo Realiter & mas Sr̃ at in intu, & Volate Diua q̃ ens p̃ ducõnes diuersã linee, & tiãs aqualé diuersã, & ti. Sr̃ identificant̃ sing̃ sepeat. Sr̃ hẽ nec, & tanta distõ Sr̃ in pri̇ quanta in pria. &

Arg. 3º & q̃ identificat ultima genis actualis dicentis p̃ cons, & plis, & plicẽ, & plis in intu; & Substia est̃ mediate operatiua identificat Sr̃ ultima genis actualis dicentis p̃ cons, & plis, & plicẽ ne p̃ operaõnes, que & ultima actiõalis & linea operatiua dicentis p̃ cons, & plis, & plicẽ, & que Rpticunt̃ in Deo: & evaderet in intu. Pmũ: tunc Ea, & identificat Sr̃ plis p̃ ma: & identificat & ma operaõnes, & mũ & extra hãs Substã Eao plis p̃ mis, quia ipsa operaõ: & Deus est̃ ens de Pbone infert identã Sr̃ 2º. &

Resp. ad argtũ negando mas; ma Substia identificat Sr̃ entis p̃ se, que & ultima actualis Sr̃ genis, & p̃ cons, & plis Recepta in Deo, & n̄ ideo & in intu; intus quo identificat Vltã actualis in linea operatiue, & in p̃ hoc & in intu; ex eo & q̃ aliq̃ identificet hãs plis, n̄ sequit̃ q̃ identificet operaõnes; ma Eao plis & pratus naxis, & in p̃ ipsa Vntus agentis, & operaõ & pratus & ingenis, & quo hec ppo: Substia & pratus activus & naxia, & vo Substia operatiua & ppo & ingenis. &

Arg. 4º: si ipsa Substialis est̃ plis promus immediate operatiue non talis ipsa, sed operatiue in actu 2º, hoc: q̃ 1º mas: idem non ipsa Substialis tota, sed actiua Vnens, & talis ipsa & immediate plis Vnens &c. q̃. Resp. negando mas; q̃ probaõ: quo ad 1um: ideo prece ipsa: q̃ & plis in genere cas ipsalis, & do ans & nõ do. & vicissim & ipsa & plis Vnens in genere cas ipsalis, sub do & comunicaõne sui, & q̃ ens & subto Eadem Vnitas, sub pot & effectu ipsalis, at in genere cas & recedentis ultra actualitates in dependentia alius extrinseci. Idem: but & q̃ nec sepeñ ad ens, & ad ens & plis ipsa plis immediate operaõnis n̄ sub operatã. &

Arg. 5º: ipsa Substia sit & actus ultimus, & actus ultimus nequit̃ esse in pontia ad ulteriorem actu: & ipsa Substialis ultimus talis nequit̃ esse in pontia ad operaõnes. = Resp. & q̃ mas: & actus ultimus Substialis, seu distinctus, & do, actualis, seu de linea operaõnis, non mas, & de quo mas: nequit̃ esse in pontia & ulteriores actus in & linea in qua & ultimus, & do, in alia linea nis, & do, & ens ipsa substantia.

UGR Biblioteca Universitaria

ultimŭ, subsistalis adhuc mẽt in pontia ad ulteriorẽ actu actualẽ ngetiã accidẽs
Xpi pas e actus ultimŭ de linea a peraxi, dtz = pontia a peraone, qñ ẽ pactuo pe-
xat. ℣

Arga: accidens se solo pot destruere sua subsistalẽ: gẽ illa producere. Pans: calor, qñ
pot destruere subsistiã aquæ, d' post ans qrada pars gonis in aqua destruxerat, sine quo ves-
vaxin pot: qđ. — Resp dicẽdo ans: pot destruere, ꝛ de positivo. Ido ajus: tz nõ, ad probacõẽ
dico, calor, solus de positive destruere subsistiã aquæ quanũ ad illa de pondit subsistẽ, sed cẽ
pxiale, ꝛ sine alia actione producat in illo tẽ subsistalẽ, quæ expellit alia ab eadẽ mia.
Vnde sicut accidentia solus de positive generant, d' positiua sola de positive illud corrũpunt. ℣

Replicabis:
ideo accidens nõ posset corrũpere subsistiã, q̃ nullus ẽ pfectus pot: corrũpere pfectus: tz hoc
ẽ falsũ: gẽ se patet. Prima: Caa producens in mia subsistalẽ, pfectos destruit, qualit: tẽ pfe-
ctos, quæ in mia: qđ. — Resp dicẽdo ans: nullus pfectus, in quẽ ido: pfectus mi be-
cẽ, nõ mas; de quit mior eadẽ pat, q̃ doa. Ad probacõẽ dico: quilibet subsistiã etiã pfe-
ctissima posse subsistere mar pfectã corrũpere, accidens uõ nulla subsistiã corrũpere posse. ℣

Ad 2ũ, ga-
gens nale nõ pot corrũpere, nisi generando, qñ post ans quilare, nec se linquere mia nida
abjecta. Dens subsistia pot alia producere, sequit agens subsistale posse corrũpere subsi-
stiã etiã pfectiorẽ, q̃ pot inducere in subito tẽ in pfectibus dsta subsistali modõ, accidens
uõ in post producere tẽ subsistalẽ, nec in pfectibus talia, nec post mia oni tẽ subsistale nalit
expoliare; inde ẽ, q̃ nõ quilit pualit, ꝛ adsumy de positive potuit tẽ subsistalẽ corrũpere. ℣

Arg. 3ũ: De
facẽ creatã etiã totali ne q̃ sit eque pfecta d' suo effectu: gẽ repugnat aliã ꝛ effectus pro-
ducere subsistiã. ℣ Pans: Caa creata ne aquata in oni genere, ꝛ increẽ Cãẽ ꝛ indigentiã Dei
sua dei: q̃ post accidens ex Dei ura subsistẽ pducere subsistiã. — Resp nando ans, ꝛ doa probo
nõ: de ens caa creata aquata n̄, sit in oni ordine, solus in ordine, de genere de tato tẽ de ente tale
eque pfecta d' effectu, q̃ Deus, ex solo post illa creare, qñ ꝛ dicunt de caa ꝛ quasi alis petat,
ꝛ detrahat ad producendũ effectũ entis, ꝛ speciei d' pra caa, ne vinvoca, ꝛ effectus qui pra
Dnm et, se totalis equivoca. ℣

Arg. 4ũ: pontia, secũdat aptactui, ꝛ actus e accidens: q̃ pontia e accidens
do q̃ subsistia producit mediante sua pontia alia subsistiã, illa producit mediante accidẽti.
Pat: ex Arist: 3 mete, textu 3 ducente: actus e pontia, de genere gens, ꝛ actus pprius e accidens: gẽ
pontia. — Ad 2ũ: ingens nequit destruit subsistiã, nisi pcedendo illa inter mediando: q̃ pot producere
subsistiã q̃libet accidẽs. ℣ Ad 3ũ: Amius, Vitalis reducunt ad destruõẽ subsistẽ, qua ademus
pro oppõ: ꝛ negãdo q̃ accidens pot destruere subsistiã: q̃ potest illa producere. ℣

UGR Biblioteca Universitaria

Resp° arg. mag: pontia Specifal ex trince do mag; intrince pro mag. hocens nihil
alude nivi quod p actus deveniamus in Cognione pontiarij; hoc p si actus ē distinct pontiq
devent ad actu; stando in hoc n hent vis Rōnis q Dñs Palanco. — Ad 1g Hum. dico: q Aristo
locutus fuit de actu ē pontia ordinato ad debitu endu Vnu pre Vñ ssmia ē pia pte de alio.
Ad 2g no dat Deus probaonē q ad producere requirit Hum entia efectue in Caa p ad destru
exen; Vnde pugnat Solg dr positive destruit substiā destruendo accidentia Dexvativa subiō.

Arg Vmo:
multis experientijs: 1ā q Vanz generant ex mia putrida sine actione alterius Vanez: — 2da
sol producit ignē tam sine Virtu Icaru. — 3za terra Calidus producit ignē sulfa: —
4a q ex accidentibus sic nascentes Vel in dan panis substia generat Vermes; p hec opa
cet falsa; accidentia producit substia: gle. — Resp° p genralit; q q n dat caa nalis alicuius effectus debet dici huiusmodi produci ipsius. ao

P Palancus admirat p norita Vecurrere ad
Deu; P del Rufa in Cā nat bur; Rūn admirat Commendo mus illum memoriē tā Cathe-
dralicā in qua d gnositico obligat qua caa. Vnde ad 1g de Vana q producit a substia
terre mediantibus accidentibus bus dis positivē. — Ad 2 dico: q ignis produ cit abalio quo
Corpore Cyclā. — Ad 3g q Stupa sursum cat ab igne Vel sto in Purgatorio. — Ad 4g dicendū q
substia Vermis Vñ accidentibus buide charitative Deo produci. — Apendix; inquo aliqua ca-
tionis productiua substiā accidentis solv

APENDIX

INQUO aLIQUA caACTIONE PRODuctiva substiæ et accidentis, solvuntur. Dub.ur: An substia possit producere accidens. In 1° modo substia potest accidens producere, 1° producendo ipsum in deipsa. 2° producendo accidens in externo subo. Quare dico 1° q substia creata ē ipsum quod promo, p̄ immediate producit ipsum accidentis in re ipsa. Stando plurib⁹ in locis; p hoc ei pueniet 1° q sit 2° ge 3ª ta: ipsa p̄ autoritē D. in prealegato loco Vbi ait: nec ē existere se p alia substiā actu existente, quę faciat ipsam esse actu, quale vñ aut quatum nec ibere nobis pontia solv.

Arg Verbis rece
to Jā: Istud hoc q substia fiat nisi ut prius existere alia substia quę producat, tā ad
hoc ut quatū q quale producat ipsā nec alius quatū q quale p̄ius existere nisi tū
in pontia q alia nec ibi quatū q quale ē pōt ee ipsum productum quantū q quale;
Q Secūdo substia quę ē quatā q quale solv in pontia pōt ee ipsum immediatus productum
quātū q quale. — Ad 1m: Ad 2m gradus Caloris ponitur in Ferro non fuit productus a balio
Calore, alias in ee Calor: q fuit productus a substia ignis. ao

Pro 2° dicto Simul Ut pugnedem
Vapor aqueus Calidus ab igne reducit ad pristinā frigiditē; Sic nulla dē Virtus immediate,

UGR Biblioteca Universitaria

d promé produchúa illúr frigiditatis prís Subtia aquæ: gpia frigiditas producit a Subtia aquæ. Pmús: illa frigiditas nequit causari a generante a quia. q&. Pan: sicut q̃ plica q̃ ea aquæ ĩ ĩr, a bxis, ĩ actionibus producant ista plicat gea, quæ ĩr ĩr dita, producant plicat in actione ĩ frigiditas dr quit ĩr a Subtia aquæ: ẽ nequit produci eadẽ ĩr actione, qua producit a qua. ~

Dico 2º: Subtia Creata pot Virtute ĩ tanca, ẽ mediate produchúa accidentis in Subto extraneo. S. t. d. in 2º, dist. 3, q. 2ª. Pux: sol producit Calorẽ in Cor poribus inferioribus ĩ p̃ alia Calorẽ q̃ solis ẽ Caloris, ĩ virtute lúis, nec q̃ arionari pot in sole alia qualis, q̃ que ille Calor mediate producat: ẽ p̃ q̃ Subtia lúis ẽ mediate producit. Pan: Cognita intuitiva Subtiæ, Deus cat mediate abstra Subtia ĩ talis Cognitio ẽ actionis q̃ accidens producit mediate actionẽ. ~

Dico 3º: Subtia hominis ẽ Caloris q̃ n̄ producit immediate Calorẽ in alieno Subto. hæc ẽ N. Pontii. Pux pot: si ignis, q̃ pot produce Calorẽ immediate in lignis a Calor ĩ p̃ ignis est pot transmutare ana ab q̃ in dato dato ĩ p̃ hoc ĩ: ẽ. Pmus q̃ ea Subtia ignis ẽ pot pare ẽ Calorẽ pot ẽ ignis Subtiæ: ẽ &. ~

Arguit Da 1ª, 2ª, 3ª: actus ẽ ponitia devent proportionari ĩ Subtia ẽ accidentis proportionant. ẽ Subtia nequit producere accidens. = Resp actus ẽ ponitiæ devere proportionari entitæ ĩ proportione cas, ẽ effectus, ut activi ad passum, a Da in requirit d̃ intentia in medio gere Subtiæ ẽ accidentis q̃ cas, ĩ equivocos. Intentia Vnius in alio ĩ aqua in Caa, quæ est tanca ẽ, effectus pot diversis nag ĩ ais abilia. Itamen ĩ tor quo Da ĩ pra tis Arguitur: actus ẽ ponitia devent proportionari ĩ qua actionis producit Subtia: q̃ accidens nẽ ĩ proportionatur ĩ, nec Da ĩ ĩr, ĩ ẽ proportionata n̄ pot accidens Subtiæ producere. ~

Dico Da 3ª: dicitur: caa quæ dinet effectu in actu ĩ pot illa producere in quo Dq; subto Capaci, ĩ devite applicet: ignis ĩ Vnit Calorẽ in actu 1º: ignis ĩ mediate, Dn mediante suo Calore pot producere Calorẽ in ligno. = Resp dupliciter: Caa &. Sin ĩ limitet ad determinatum subtiæ, Da bene: ĩ si limitet non ĩ Da bene, Deus Dq; Subtia ens ĩ Calida limitat ad Calorẽ in se ipsa producendum. ~

Ca 2ª pars titulí dubit: an alia accidentia sint activa, ẽ qualia? Lumen ẽ actione prop pie. Secta. Resp solæ qualitates sint accidentia ẽ ẽ pro pie activa, ẽ Vide ẽ q̃ Calor separatus ab igne producit Calorẽ, ẽ lux ẽ parata a lumine, ẽ lucet, ẽ Calorẽ producit. Denique q̃ quantitas nec pie activa alterius qualis, nec Vellão pot ĩ ais actibus, nq; ĩ p̃ra p̃ n̄ ad quisitis, nec etiã potest ẽ p̃rius effectivus alterius: Sona accidentia ẽ quanta, qualia, aut Vellationes ĩ a sustenti p̃rius enumeratione solæ qualitates activæ. Aliæ sint proprie activæ, ẽ solæ a nquæ ĩ pot ad speciales tractus. ~

Exquo Colligitur, accidens subtiæ alterius accidentis ẽ Caa p̃rialis: q̃ Calor separatus ab igne producit alium Calorẽ in Caa p̃riali ĩ

UGR Biblioteca Universitaria

ng caa instrumentalis n pet agere a priali, separata negatiue, ut tria producta, ut patet ducemus: notate pro 1ª conclone aliquos Sophistas aliud esse operari in virtute alterius, & nullam uire virtutis inee quod sit aliud vo operari in virtute propria, & a pene abalio. 2ª Requisita ad Caa instrumentalis. 3ª vero sunt, alia nulla Caa creata est prialis respectu operis dependentis a Deo: Idcirco q accidens ee vt Caa dependens a influxu conservativo substie, nec ee instrumentalis prialis. ~

Quib. 2ª Jna accidens saltis aquate & partialit producat de facto substiam? Resp. negative Da Suarez, alijs. 2ª Pux: substia, vt ignis producit ignem aquale aliquando, vt ignis de putrefacto, de specie: q e Caa superans aquale productiua illius, & dicent n inducet accidens, vt Caa partialis ad producendum alium idem. Set hec ultima Joa: q Caa partialis de per se non aliqua proportione, & inigine entitate effectu producendo: q accidens n habet de sua natura aliquid proportionis, & inig: q accidens nec requirit nec potest partialit producere substiam. ~

Arguer 1º: Ignis pro suc to potest aliqua pala torris pene Calorem: q Calor potest ee Caa in aquata ignis: Antec patet na in toto potest pala torris produch Calorem. 2º Cog: debet tanta ma portalit requiri ad producendum Speciem intelligibilem q Speciem representiua obti: & nec pala torris potest tanta mali gestige representiue, ut sibi obtineq patibile. = Resp 1º Doctores, Granado Joa & alij potiorq dicunt Jtinentia in Intensione precise in torre pondentia pratorum Jtinentis dalio alias Jna a Vtedo portaquate producere aliquid Intensionem similem. ~

Requiritq aliq prati effectus dicat exigentiam producendi ab Jna Caa in abalia: q prati productiui Calorem recepti in igne in dicat indigentiam procedendi a Calore & potest procedere a solo igne, indee q talis torris pontium exaquat Jtinentiam ignis productiui Caloris. Q set ad illud de Specie intelligibili, quia q representiua virtualis talis obti debeat indigere procedere a Caa de tota ad talem obtinendam representandam, quia Caa nequit ee intrinsece in intellectu Deipsius n. solus Jtinet set etiam pratum ignis productiui, set etiam pratum productiui Caloris, nullatenus Deus, cui indigeat Calore ad sui productionem. ~

Ducer: ignis productiue substialiter Caloris tria indiget producere a Caa, quia est productiua Caloris, set etiam Caloris productiui: quia nulla pralite in magnitudine potest producere ignem, quia a Calore. = Resp duo magnitudines & Caloris precise sumtæ Idcirco magis detracta ab substia ignis, non magis deminuent ma substiam ignis, & quo solus sequitur q Calor partialiter producere effectu, qui est productiuus Caloris, nisi detracto ab substia ignis Jtinet in ignem reliqua pratia Jtinet. ~

Diligenter notate 2º q aliq pratis recepti in effectu de quo est exan potest magis abire quia abalia Caa procedere, sequitur quod si pala pratis q una Jtinet tunc si Caa Jtinens illa pratia, Jtinentia ipsius n poterit sub pratis de cete diuc a parte rei producere abalia Caa nisi

UGR Biblioteca Universitaria

niaõ illa, quę reliquæ prætæ Trinitę hæc enim de Caa. Iet prætæ alię, q̃ enim hoc tę, q̃ exse n̄ mu̇
petat ab hoc, quę ab eo quę producit, q̃ ipso quę Trinitet prætę Iet. Trinitet tę prætæ alię
ideo quę admittę quę plania, Iabię, alię accidentę, quę cæa par Iatio hoũ. 9ª. Ptę Caa Crea
ta ponit elevari a Deo ad Creandu. Art. 1ª = Suponit aliqua, X3 ponit, 2 Probat.

9ª 9ª

Vtrũ Caa Creata ponit elevari a Deo ad Creandu?

Art. 1.

Suponit aliq̃, X3 ponit et Probat.

Suppono 1º Creaonẽ esse productionẽ rei ex nihilo, seu ex nullo præsupposito
bto ad aliq̃ generationẽ, quę est productio rei ex præsupposito. Subto Inde q̃ inquirit se, an alię
cuę Creę Communicari possit potentia ad aliq̃ ex nihilo producendu? Suppono 2º. Trin 2ª Sensa
exaqitari posse, q̃ Ptę Creatura possit ẽ Caa prialis aliq̃ Creare? Quæ Iatis patet ex sumi, utẽ
strumentis recę Creationis. In Nullo ex his Sensibus potest hæc natia Trinitatis fundere, nec enim admit
Probant Iaut oritę SS. PP. præsertim D. Athanasius dicentis: Deus est, Deus Creator omniũ
Verbi et Sapię. Inde nece aptũ omen Creatæ, soluq̃ Iatitatis absoluta Dei potentia ad

Sit 1ª Conclu
Ua Creatura ponit a sumi ad Creandu, nequ Caa prialis, nec instrumentalis recę: Et Trinitas ad 1ª
tæq̃ partẽ. 2ª Duæ ad 2ª partẽ. Et Tres 3ª ad 3ª partẽ sacræ Scę: Omnis Creatura sive Spiritalis, sive
mialis, sit neutra Creare potentia q̃c. Probatur 1ª partis: Creatura Spiritalis non potest agere immediate
præsentię, finitę, et Volatę: Immediatius autẽ actiones nequit Creare q̃c. Patet: 1ª pars. Creare, subtię
de hoc, q̃ accidentia, q̃ sequuntur talis productionis nec etiã possunt ee, q̃ natura Trinitatis, q̃ finitę
sunt, finitę actionis effectę immediatę. Subtię non natura mediante aliq̃ accidentali
q̃ potest Creare accidentia, et talis actiones. Actiones nec actiones nequit inanimadicemus.

Ad 2ª partẽ attendit talis Creatura nequit Creare, quia 2ª, q̃ hęc est effecta pontia parua, nec
etiã quia: quia nullo modo. Patet ad 2ª partis: quia quia, in eundo Trinitas ponit, quia inquant:
q̃ etiã in agendo Trinitas ponit, quia quatenus. Pater Ioa: Tuę actiones nequit ẽ effectiones
Tuę Trinitatis productivę, veel effectiones, nec dissolutiones amicę, quę Trinitatis productivę, aut ra
mialiter in eundo dependent amicę, etiã in agendo sequuntur Tuę amicę dependentię, ac proinde nul
la Creatura, sive Spiritalis, sive mialis potest Creare. Maior est certa, q̃ nihil ex parte producendi aliq̃
effectus, seipso. Minor evidens, Deus inter.

Pater 2ª q̃ ad 2ª partis: Subsistat Creatura, quę non sit Trinitatis Vestigium
agendo: Sagens Trinitatis, et Imitatum nequit Creare: Omnis Creatura Trinitatis agens, et Imi
tatus nequit Creare, nisi agat tanto ẽ potentia Subto: Sed nequit hoc enim agere q̃c. Patet: Vtalis

agens

UGR Biblioteca Universitaria

agens agere ingeperit a subto deveze eminent Vnexe Causalitz subti, egg sup fere ingexe Cas [illegible] efficientis; agens limitate Virtutis nequit eminent Vnexe causalitz subti, nec eq sup fere ingexe Cas efficientis: q.k. Do mis: sicut Caa Vniuersalis sup fere causalitz alterius gexis, ut pote mia nequit sup fere Causalitz pticularis agentis: q.k. ad 2m

Ad 2m dicit: q Crea sumere ad Creandu tanq instrumentu nale, et supnale: et neutro modo sic elevari: q nulla Caa Creata pot a Deo assumi tanq instrumentu &c. Ad 3m dicit: q ad 3m partem: instrumentu nale debet here aliqua Virtute, seu qualitate proportionis, ad attingendu suu effectu proprium a agentis, et salti ad excedendu proprias actiones, seu inducendo aliqua disposone ordinata ad talis effectus; nulla vero Creata het actualis, seu signata proportionem ad attingendu immediate simul Caa propriu tuu Creatoris: q.k. Ad mis: instrumentu nequit attingere immediate tuu defectu proprium agentis: q.k.

Ad 3m mior q ad 3m partem: Crea ut elevaret per solq pontiq obedientialis infinitu, et aliqua Virtute supadita: N. 13; q nequit dari in rebus pontia obedientialis ad effectu, adquas n het exire aliqua Virtute, saltu in chgata et remota, qualis n het Caa Creata respectu tui Creatoris, alias posset quislibet per sume proprias inducendo quodlibet. N. 23; q talis Virtus supadita ceet accitalis; et mus conalis accidentis ceet de pontia subto: q nequit per sexe mus portus obediandi sine de pontia mis sua subto.

Ad 3m dicit: nulla Crea posse elevari ut instrumentu ficiq ad Creandu q n namus, posse assumi, ut instrumentus mozale q hoc fice per vim n attingit effectu, nec het actiones aliquas Caitly et solq aduas obexaone, et presentiq movet Deus ex pacto, et ex speciali dispone ad aliquos effectus Creandos, sua Pae SS. Antiqui moralit peccavezunt ad veo genexaone alicuius novi, scilicet Creatonis animis salvo, et Sacramentis. Cas moraliq gratis imo in hoc sensu Crea posset ee Cas moraliq necaq instrumentalis, et tiq proprii, inq theologi docent Christus Dns et Caa propria moralis, seu meritoriq Cuius Ioannes Gratiae nobis collatis. = ar. 2 = Replicq Dni oxy. dicunt.

ART 2us

REPLICE Dnorum SOLVUNTUR.

Arguit ad 3m partem Dni: Ria posset Deus Cus Angelus p qua subtia tanq qua proprias agendi n producat alia: bonu esse, ponit subtia spiritalis n posse agere immediate in aliu: ut patet ex his, et Dolati. Pro ans: subtia mialis non est immediate productiva alterius subtis: q.k. = Rets nando ans ad arg. probaonis ans: subtia bt immediate immediatione excludente pontia proprii ad actu ad Deo ans immediatione excludente pontia proprii ad actu non ans ad arg. Dni ens in eodem sensu.

Caa enis Creata, sive intellectualis, sive mialis sit n potte efficiens immediate ad Creandu

UGR Biblioteca Universitaria

aliq̃ vé subtiale, vé accitale, alia? potiq̃ Xpe hoc concidendo eet nag Divy Xpe sugin-
the secundoth, cuiusco pōis vsq̃ ad tēpe theologi. Ad Duxandu, atq̃ dico nag intellectuales vé
Creata, vé in Creata pēdere z mediate producchoa. Mde Anguenihil pēt produce re
nisi mediu bonthe. Ad tale, ille, nint productiq̃ accidenthq̃ inde e, q̃uella subtia parunt
Creare, q̃ accidenthq̃ dependeant in fieri, Dexvari a subto n̄ possunt medio illo aliud Cre-
are q̃ tuc nequit ee effectiu huo pio.

Arg. 2da Prōis parte: Ideo Caa mialis n̄ pōt Creare pq̃
a hec, sicut inerendo dependet a mia, ita ehq̃ in operando: pōt Divinitus ee, qz actu de-
pendeat a mia: ergo tet actu Divinitus hne illa operari. Resp. Domas, q̃ q̃ mie-
pōt & q̃ actionq̃ Dei, Domis q̃ actionq̃ Cq̃ no mie Doq̃. Aliud ens pōt alia Divini-
tus Ihngere, q̃ aliud pōt Ihngere adhuc Divinitus q̃ actionq̃ Cq̃ Creatq̃. Fatedu pluraeve-
nire miraculose, hec a solo effici pt, a Creatura mihi me q̃ in vista ad q̃ q̃ habet effectq̃ pro-
ducendq̃ requirit alia Virtus Salty in Choata.

Inde Arguens deveret ita proponi: pq̃ subtiale
pōt Divinitus q̃ actionq̃ Cq̃ ee inde pent a subto: ge potent p̄ vim Creatu hne illo ope-
rari. Sic ens bene inferret Doq̃, q̃ q̃ ans e talis, ideo arguty nihil probat. Exqua do-
ctrina Colligetur pro solutione aliorq̃ pet alia Divinitus Ihngat actionq̃ Dei, n̄ inde de-
vet Sumi potitas ad probandu Creq̃ posse q̃ nihil pōt a sumi ade fi-
ciendq̃ id adq̃ n̄ pōt Virtute Salty Vematq̃ den̄ ita Creatura n̄ pōt Ieiphitiu Creatoris
sequit n̄ posse a sumi ad Creandu. Ruq̃ doctrina Ihnunt pluraexe gola de Mary.

Ad huc dicit:
pōt Deus Dexvare accidens hne subto mediante actione Cq̃ q̃ mediante illa potent
Creare. Pet Doq̃, q̃ deus pōt Dexvare accidens inde pent a subto ee ille de Vat Creatore. Pa-
quota pars Divi Dexvat actione sacerdotis Dei crati p actione Corporis q̃ Sanguis
ne Christi succedentis in locu subtiq̃ panis q̃ Vini destructi. Resp. nando a ut ad
probatione, no ehq̃ ans. Accidentia enim, ex parata a subto Dexvant in Eucharistia a solo
Deo ab q̃ Deus re alicuius Cq̃ Creatq̃. Inde si pugnat Creq̃ posse accidens Dexvare hne
subto, sicut ehq̃ repugnat aliquos effectq̃ pasci Creare.

Arg. 3ia Prōis: agens creatq̃ pōt aniquilare:
ge Creare. Pet Doq̃, q̃ quale Virtus requirit ad multiplicatio ad aliud. Pa: modicu reliqui-
parata a subto pōt destrui a maximo igne, imo peccator Dei peccat, aniquilat gratia.
Resp. nando ans, q̃ aniquilare ne agere potive p̄ suspendere actionq̃ Dei solu. Deus
Dexvet Creq̃, potuit ille pōt aniquilare. Ignis q̃ quatq̃ Dei maximus, sicut n̄ het Cq̃
producendi Calore, nisi in subto, de subto, ita nec pōt destruere reliquias nisi in subto,
Similit ho q̃ peccatu n̄ aniquilat gratia nec, q̃ active, sed ly moxalit, Dimexitorie qua-
nus mereat Deu aniquilare nec.

Arg. 4ta q̃ 2da parte Vltie: n̄ minor Virtus requirit ad efficiendu in Carnatione quam ad

UGR Biblioteca Universitaria

ad Creandu, q obu in Carnacõ excedit Vixe nãq nimiu quã Creãõ: ꝛ S. Virgo
Virtute Dei Operãta é instrumentalit ad in Carnacõis: qd: = Dr: agens nãle potẽ-
nizatione actiue disponit ultimate, et necessitat Deu ad Creãonẽ animæ, Valet q: Deus
Idomaz Creando mẽ: q in carnaõ propriã in Vnione hypostica Verbi, et hanc Vniõ
Solu Deus efficit. Inde S. Virgo ad talẽ Vniõnẽ Deuniti Soly ad generandu S. huma-
nitẽ Christi Dñi.

Ad 2um. dugañ: agendo Sphitnõ: ex pacto mito int Deu et Creã, Idoañ
nõ Joã. Et ens ait pax Pão int mentẽ, quã inducit Calor receptus in ligno ad eductionẽ
nãq ignis, et mentẽ quã inducit organizatio Corporis ad Creãonẽ animæ. Nec ens disposi-
nit subiectu nisi solũ in ordine ad recipiat. Nã, et iã ignis fit ex ligno et ducat, q nã ibi Ignis, nã
quã a Cãu mediatiquã, et ultimo disponit Vir sua nãq Deu nec tamẽ educat talẽ nãq ex
hac ratione organizatio disponit subiectu pro sola animæ receptione, nec pro eius produ-
ctione, q Deus in Ignis ex hac ideo organizatio intendit ut Causalitas proxima Verbi pro ducen-
di, et recipiẽdi Verbũ disponendi. Inde et disposito solũ ingrediẽ Cãu media ẽ efficiẽtis. ꝛ Nec
Deus immediate concurrat et cãus ad earu effectus? affirm. = Sentiã referẽ, et ponitẽ et formal.

Q 4a

VTRU DEUS IMEDIATE CONCURRAT CAIS 2as AD EARU EFFECTUS?

ART. 1.

SENTIAS REFERT, ET PONIT, ET FIRMAT.

Fuit q Sentia Durandi, et Ludovici, Deu nullatenus posse immediate influere
in effectus Cãarũ 2dar, sed solũ concurrere ad earu effectus, quanus Deus vellet Virtute Causa-
litatis quã Deus Cãis 2dis tribuit in 1a rerũ Creãone. Hanc partẽ plectunt Arriaga et
Suarez ad 1am mentem, q licet Deus de facto concurrat immediate et cãis ad earu effectus, ta-
men aliquis effectus produci possit absq; concursu immediato Dei. Quare Supono, Cãas 2das pro-
ducere posse propriã Dei suos effectus, et posse in eis aliquos ens produci, et ex illo Genesi
1o. germinet terra herbã Virentẽ.

Suponamus q quis de fide, et certa, et clarius procedamus.
Supono 1o: Cãas dependere a Deo in fieri in esse. Dervagi. Joannes 1o scit: Omnia per ip-
sum facta sunt, et sine ipso factum est nihil. Supono 2o: quomodo possit aliquid immediate, nisi per Voluntatẽ, aut quate Vocatiuã et
Prexvaxet. Inde Mazzarin tenus ait: quomodo q Universa moles producta immediate
a Deo, et hac in ordine ad Deu hec omnia possiret aut Creare. = Supono 3o: bus Creã dependere
a Deo etiã in operari, sine q 26 hec nequeant omnia opera naturæ operaturæ in mundo
Joan. 5o Paul. 1o ad Chorinthios. 12. mus sufficere aliquid ex no bis quasi ex no bis, nisi tu-

UGR Biblioteca Universitaria

Sit Deus, solus decurrit mediate ad remote decurrandam per causa creata ad sparsos effectus; etiã mediate ab se in ipsos effectus influit. Sta D. in 2o dist 3 page 2a alibi in locis illis citatis et D. tã dicit: Quis hec a deo certa esse dicit aliqui censeant errore, aliã temere dicta deserere, sed probabilis, nos a censuris abstinentes, nã 1o Probamus D. Joane 5o dicente: Pater meus usque modo operat et ego operor: Ubi textus D. Augustinus de decurru mediato Dei dicit intelligit, dicens: quo modo nare possimus Deus etiã nunc operari cuncta que fiunt. Deinde dicat: Pater meus operat et ego operor. Ubi D. tractantes super illa verba Pauli Petrus alit: Si voluero curvare digitum movere manum, secedere, stare, ambulare, sed mihi auxilium Dei narrat erit: sic Deus nobis decurrit decauendo &c.

Pro 1o Conclusionis Quia ens realis a Deo dependet: omne effectus causati cuius causa effectus dependent ens realis a Deo. Hinc nec sic in producunt mediate Dicit dependent ens reale ab illo &c. Pmã: Si tale effectus non producerent mediate a Deo, non dependerent ens realis mediate ab ipso, nec possent dependere ens realis mediate a Deo &c. Pmã: dependere ens realis mediate e dependere ens realis ab aliquo medio, et ens realis dependeat a Deo, nulla Quia dependet ens realis a Causa media inter ipsa et Deum, nisi Quia dependet ens realis ab alio, nisi illo posset produci et decurrit &c.

Pro 2o Conclusione Quia ens Creatus dependet a Deo mediate in decurrendo et in fieri. Nisi per hoc aliud daret plura entia actu independentia entitative ens actu independentia et facit &c. Pro Joa: a Deo effectus dependet in decurrendo quia est ens per participationem; et etiã in fieri est ens per participationem &c. Ideo decurrendo, producendo creando non actio nisi decurrendo a puro ens et finita creata Dei producendo &c. Et Deus omne effectus mediate decurrat, et illa producit mediate, alias esset actione distincta &c.

Ex hiis propositionibus colligitur Arriagam et hurtado; Quia Deus huc dusque non posse aliquid producere effectus, quin Deus mediate ad talia producenda decurrat et applicat dari ens ut suo esse independens a Deo, quod est effectus productus a sola Causa prima tanquam adductus et plures alios adeo hanc essentiale dependentiã ostendunt et omnino negent esse divisas potentias independentiã. Summo hiis plurimum locis, ita essentiale dependentiam Causa Verbi Dei tam intime nos Videat hec Vasquez nota. Unde tales probationes Aragonenses sententiã sunt &c. &c. &c. &c.

ART. 2us

ARGUTA SOLVUNT

Arg. 1o: Si Deus decurreret mediate Cur Deus decurreret ad peccatu, dicit est Causa eius; Sed hoc est absurdum, ergo &c. Pro Sectione 6a, Conclone 6a Dicit: Sequi ducerit mala opera, tã bona operari in genere boni, et etiã propter se, et ad eum ut propinqua et per se in ordine ad dictum

Judæ quæ Deum offendit peccando. ⁊ Resp̃ pronunciãdũ q̃ Deus concurrendo ad male peccãdũ, q̃ ꝺ
positiue, nitur quæ habet tanscendentalis; hoc enim ꝺ auxilium Deo ⁊ affectionẽ, ⁊ potius ꝺ auxi-
lium ad illud deficiat alias daretur Creatura ista debere Deo. N. ⁊ equalis Deus concurrit ad male pecca-
tum q̃ Iudæ naone peccatum, deuitat in eo actu p̃to. hêt causæ efficiens, sed deficiens, in pec-
tum Creatæ quæ Cãa defectus. Vnde quatũ ad male peccãdũ dicimus æquale, ñ vo quatũ
ad malũ reale. ⁊

Arg. 2. mia p̃ria ẽt Cãs Creatæ: ⁊ mia ꝺ p̃ria in Causando ñ dependent a Deo: q̃ dant
Cãs quæ a Deo immediate in operãdo ñ dependeant. ꝓ mig: mia p̃ria causant mialiũ p̃ria in
hac linea totaliter causant, q̃ Deus nequit mialiũ aut p̃ria Causare: qđ. Resp̃ ꝺ nego ꝺ man-
dato mig: ad probationẽ dico q̃ Causa 2ª mig p̃ria dependet immediate a Deo, in quida Causante fa-
ciat mialiũ p̃ria ingrexe Cãs efficientis. Vnde licet Deus in Causando immediate p̃ria, tñ causa p̃rialis in Causa-
ndo dependet a Deo efficiente. ⁊

Arg. 3. Si Deus ignis diungerent partialiter ad producendũ aliũ
deveret aliq̃ pars Concurrere Deo, ad aliq̃ ignis producentis; hoc nig Deus immediate in Concurrit.
Resp̃ nando mag. q̃ nulla pars, aut p̃rialis Concurs pêt Cãs Creatæ, quin Concurs pêat Deo, q̃ ma-
quæ e totalis in sp̃lis p̃ absolute, ⁊ in omne detracto, ideo Vtraq; requirit ad producendũ effec-
tũ immediate in partialis partialite pontiã, aut Virtutis, ⁊ partialite actionis, q̃ talis actio ab Vtraq;
provenit. ⁊

Arg. 4mo: Cãa p̃rialis Creata hêt sufficiẽs Virtutẽ ad producendũ effectũ: ⁊ cãa quæ
in se hêt talẽ Virtutẽ ñ indiget Concursu extrinseco ad proprios effectus producendos: q̃ cãa Creata
ta ñ indiget immediato Concursu Dei. = Resp̃ ꝺ arg. mag: Cãa hêt, ⁊ sufficiẽs in omni genere sufficiẽs ⁊ nō mag:
2mũ, ꝺ in uo omne, sub dũ: hêt Virtutẽ excludentẽ Concursũ alterius Cãs Creatæ, ꝺ do, excludentis
Concursũ Dei, nō mag. ꝺ ne dũ minor, ⁊ nō Dog. Cãa enim Creata e totalis in sp̃lis p̃ in omni genere, 2mũ
in uo omne, ꝺ adhuc in isto ordine dependet essentialiter a Deo, a quo effectuee ⁊ affectiue sua
cãa totalis quia in suo ee a Deo dependet. ⁊

Dub. Vtrũ Concursus Cãs 2ª sit ꝺ ꝺ sit a Concursu Cãs 1ª? Resp̃ affir-
ve P. Suarez, Valen. et Iaẽ, na ⁊ Concursus Dei sumit fundalitẽ ꝺ ꝺ a Diua Volũtate omnino di-
versa a Concursu Cãs Creatæ, ⁊ sic ꝺ Deus deficeret, et cæteris paribus, na secũ de pontia effectus a Cãa
e diversa a de pontia qua ducit ad 2ũ, q̃ ad 1ũ ducit de pontia essentialiter ⁊ p̃rialiter secundũ ad 2ũ,
potest sine ista pet probari: ac ex parte Cãs 1ª 2ª sit diversa Volũtas ⁊ in Deo e Volũtas Iaẽ,
Diuina Creatiua. Vnde falsum q̃ circa ꝺ Cãs 1ª 2ª dabo actione Concursus, ꝺ effectu producẽ-
dum. ⁊ Sa. Vtrũ Deus licet premoveat Cãas 2as ad operandũ? = aff. 1ũ = explant tamq̃ ꝺ facit tam ꝺ
naturæ tamq̃ ponit ꝺ Rũ: ⁊

Cã

VTRUM DEUS PHICE PREMOVEAT CAAS 2as AD OPERANDUM.

UGR Biblioteca Universitaria

ART. 6.

EXPLANT TARIS PLACITA ET REPUGNANT NUMPONIT ET

Pus. hece illa celebris doctrina tarin mira admirabilis plausibilis & pra pugnata qua
Dicta scota int subtilis. Ind ethudus qui inquirit quomodo Deus dexerat Caa 2a hoc actualit
producit? An ipse influat simul ipsa mea ode efectu aliqd influxu in ipsa Caa; an do
influat in aliqd efectu Caa Et efficiat in ipsa Caa; an influat in Caa; an paliquis influx,
previus, seu ipse promotionis; an vo Deus sit simultaneus seu concomitantis et efectu ipsius
ipsa Caa? Hanc enim ne animus theologicus dubare, solu quatu ex tera philosophica petit,
Do let qq nestar cogat eius mite transgreta?

Deus

Tionis pret Deum simultaneu Dea influit in ipsa effectu
tu erent requisita alia Deum previu in ipsa Caa intrince secepta, qui apellat fica pre
motio quo Deus Caa 2a ad agendu detrat, tale qd Deum averunt ex Caa ee naxiu; Sa
ttan salvat effecta subordinac, de pendentia essentialis qd ad Deum in esu in ordine effectu
in operando. Da, ie, salvet supremu dominiu, supremaq Dei libertate effectiu omniu Caaru
Dei, Vac cuiu in esu ee Caa effectu tiu opera Effecto dominio Dei potenti de Caa ede
ene achone dispone qq ult. ad hanc pmotionem de pdetrat, ie, sola toma
Deus deputent ones, quat quot hanc enumeratione sequent.

hanc enim fica pmotionem omes dos mo
explant; nq ef Deum tm eq stat alia intrinceu in Caa 2a secepta, dicunt, qd aliqui Volunt
se here pmu bontu, seu actu ipsi bontu pmu Divinu. Alii ve ipsi mentu, et
aplicaone ad agendu in pmu Divinu in achem sic, sicut dant hanu, pmu ejus, detraone,
et aplicaone achem ad Deum, proinde qd Statuit quan medicu int Divinu ipsa et actuale
operaone qd supponit ella et precedit ista, et hunc mu, ie, Deum ex int sic sicut et Joannes
Sancto thoma. Alii tenent fica pmotionem ee ipsamet actionem Caa 2a pro Caa talem actu
qui ese mouet pro ab pro Deo, et secipit in Volate creata, sic Palanculan Ctan
prose alios plures tu. (excitur)

Ja fica pmotionem do mo explata qui mu requiene, ne in esu ex Deum
de ipsa Caa; sa Caa pdat ee instrumentalis, dicta net in ee gdeto sufficiu Divinu ad agendu
in suo genere propxionatu effectu; q. sit instrumtica pmotio requisita ex parte actus ipsius
Divini Caa? Dno, quotes agens net pa inquia similat pa net sufficiu Divinu ad agendu
signu. Dno net tale fica inquia similat sub pxoquitu: qd. Deum ut Caa Universa ipsius et pdu
cat in suo genere sufficiu gdu ita q effecta sit effectu ipsius producens ee equi pfectu ac pro
ducendu ab pali de pacto. Haec e certa; nq hoc in pro Caa ut equi pfecta sit effectu ipsius
pnatu in Virtute sic dicet. a

2o ne insurgo Ja fica pmotionem do mo explata: sic ponta ipsi efecta Divinu ex parte

UGR Biblioteca Universitaria

ignis Dz, mis pr̃sup intrinsecu dr̃derat, ꝙ exeat in actu 2º ꝙ talis pr̃motio intrinsece in igne secta p̃ma applicatõis ei ad lignũ. 3º ārs: ponta virtute 3ª pleta in igne sola dr̃derat omnes pdictos mentos ad primotio Dei pr̃requisitos ꝙ ponã; 3ª ne oia ad extrinca pertineãt igni: qꝛ. mis: approximatio, & applicatio localis ad lignũ pertinet igni, & dilatatio humidi rũ ab frigido non nisi intrinsece ponunt in frigore, ꝙ pote Deus omnino extrinsece: qꝛ.

3º nec ꝓcedit pr̃motio ꝙ pugno: si ad alia pertinet natura talis ꝓcessionis pr̃motio ecc. ꝙ Deus operatur 3ª cas, & ꝓtinaciã Caã Inalterabilior, superior, & cas sibi in operando ordinans, & ad hoc ñ indiget natura: qꝛ. Maior ē doctrina Patrum, mis 2ª ad 1ª partis: 1º Deus potest ꝓtinaciã Caã Inalterabiliorem facere, ꝙ Deus nata ad operandum p̃ virtutem ꝑ extrinsecum ad omnem effectum Cui, hoc sciens & potens excedit Deum simultanee Deus natus tunc ad effectum, & tunc ad actionem Cui ut sibi Caã creata, ꝙ nec Deus ē Inalterabilior in eundo, & operando: qꝛ.

Pmis ad 2ª partis: illa ē Caã superior, quæ operatur p virtutem actionis ñ accepta a alio, nec a altero dependentis; sed superior & potens Deus simultaneus in effectu actionis sibi creatæ, & ne gat ad pro ducendum effectum, negat ad actionem dependentem Deo ab alio: getiã ex hoc Cã ne natura fica pr̃motio. 3ª denig, pars ita stat: Cã naturaliter subordinatæ possunt bene ꝑficere Deum, nisi in eundo, & operando; & subordinatio in eundo & operando & potentia exeo, ꝙ tanquam effectus Cãe quæ ipsius actionis dependentis essentialiter a Deo tanquam a prima Causa, ad quod nulla requiritur pr̃motio: bene salvat, ꝙ Deus one Caas sibi subordinet absq; talis fica pr̃motione.

Ad 3ª talis fica pr̃motionis ponentes defendunt in Caa libera, ꝓ eius motu ad operandum, ideo ꝙ pugnat talis fica pr̃motio in Deo; sine qua explata exeo, ꝙ destruat libertatem Creatæ. Ponit libera ē illa, quæ positionibus requisitis pōt agere, & non agere, & Volãte pr̃movet non pōt non agere: ꝙ pr̃motio fica destruit libertatem Creatã. Pmis: pr̃motio ē natura requisita ad operandum, sive ex mis Virtutis, sive ex mis applicationis, & ponita pr̃motione Volãte non pōt non operari, & pote pr̃motio fica ē ens satis connexa operationi: qꝛ.

Ad nec ꝓcedit: ponita libera positionibus requisitis, hēt plenum dominium ad ponendum, & non ponendum effectum: & Volãte pr̃mota non hēt plenum dominium ad ponendum, & non ponendum operationis: ꝙ Volãs pr̃motione non libera. Pmis: nulla ē ponitia ad ponendum Caã actum, nisi ut sit iuncta a pr̃motione, & Volãs in instanti, in quo ē pr̃mota non ē iuncta a pr̃motione: qꝛ. Pmis: fica pr̃motio talis est mis ex requisitis Volãs ut actual in ponitia ponendum ad operandum: & ꝙ Volãs pr̃mota ad actum non ē pr̃mota ad Caã actum: qꝛ. Respet Galantus: Deus non ē libera a alia deorsum Suprema qualis ē Divina, alia deorsum Caã, & Virtus ē in sua linea libera: 2º quidem, ꝙ positis omnibus requisitis quæ possunt pōt agere, non

UGR Biblioteca Universitaria

agere: Ⅱ vó Solÿ ée libera ex eo, q̃ posint agere ýn agere ponis ónibꝫ Vequisitis Creatis
n vó ponis Diuis, ngpe, Scia Dei, Deiꝰ pzcdeterminaone, Dalis: ꝛ

Vnde ú Cáꝰ 2ª sit liberan Vequi-
sit ú heat potestat3 adn agendu, ꝛ posita pz determinaone Diuina = ; é Solÿ Vequint
q̃ ponis Vequisitis intra suu ozdiꝫ ponis n agere: ꝺ pmoto fica Ist sit Vequisity é Vola
o pere, n sit intra suu ozne, ; ex parte Cáꝰ 2, vnde é, q̃ salvet ée libera ýn suo ozne, quouis
stante pzmotone n ponis omitere operaong. = ; Ⅱ hec doctrina libertis Creatis ; quo-
nat o ponit ad tridentino Sessione 6ª Cano 4ª defenti q̃ posita gratia eficaci bene
illi attentis, ; Vellis: exquo sic pro Váꝰ: pte salvat libertas ex eo q̃ Volas ponis operan
zi, d no perani ponis ónibꝫ Vequisitis intra suu ozne; ; gratia eficax é vna ex pz Vequi-
sitis ad operandu n ex parte Cáꝰ 2, ; ex parte Dei: q ostime salvat libertas Creatis, ꝺ
q̃ n ponit dissentire gratiꝫ eficaci ; hoc damnat Dei thus: q̃d tunc sic: ; n mus fica pzmo-
tio setene ex parte Dei, ꝺ ad operaong Cáꝰ 2, quq gratia eficax: q ; si hac posita ad
huc Volas é libera: q̃d.

Ⅱ Ⅱ: Volas ponis ty Vequisitis intra suu ozne, ꝺ defentibꝫ Vequi-
sitis ex parte Dei é promé pen operani, ýn? Ⅱ: q̃ n Vequisit fica pzmotio ú Volaint
promé ex pedita ad libere operandu: ; Ⅱ: q̃ta Vequisita ex parte Cáꝰ 2 quq ex parte
Cáꝰ 2 defidexant, ú ponit Volas promé libere operani; ꝺ cent n intellq promé
bera Solÿ pz Vequisitis ex parte Cáꝰ 2, ; ꝺ defidexant Vequisita ex parte Cáꝰ 2 seu Dei thus
sit; ; Volas pro signo, inquo é promé pen libere operani, petitiq n operani: q̃d huc
ponis Vequisitis ex parte Dei, Volas pest operani, ; n operani.

Explat hoc: pz Vequisita ex par-
te Cáꝰ 2 n sufficiunt ad ponenda Volatis in Atu promo expedito ad exercenda Vola-
tis, alias ad q̃ fica pzmotio de exercitio? ; Aliq̃ ae pz Vequisita ex parte Dei n ; ꝺ
ozne ex pedition libertis Creatis: q̃ Volas nec libera ponis Vequisitis Cáꝰ 2, nec ponis
tis Vequisitis Cáꝰ 2; ꝺ cent in nullo signo Dei pit ꝺ libertate promta ad operani, ; n ope-
rani. Ioes pcht; q̃ ; instanti Accentis in pontia remota, ú applicaxet ad ronem Diuina
tam Babalio ꝺ proximaxem in nullo signo ée promé super mihi Calestis ; n Calester
ai: ; sin signo prioni ad pzmotiong Volas ne promé libera, ; in posteriori ꝺ eo ap-
cat: q̃d. ꝛ

Aliꝰ Respent ad pmu: Volatis n pase ne beranis in sensu ; posito pzmo-
tionis ad operationes, vtiq; ýn sensu diuiso, cuius doctrina frequenter explao ; posi-
ta pzmotone ad operaong é pos[illegible]te tas absolute ad cas[illegible]actus ; pria pzced[illegible]tiaq=
ne, ; ꝺ Volas libera facta ; actu amoꝛ het pontiq ad odiu ýn sensu [illegible] libero amo- Diuiso
re, n sit het pontia ad Diuina gendu ꝺ odio amoꝛ, q̃ alias é, simulta pontis ; aliud po-
nitea simulti, simul ; ꝺ determinaone é potestas ad odiu, nti é potestas ad Diungendo pz-

UGR Biblioteca Universitaria

determinagnę ad amorę Dei p odio, nec enę dicto tohę inculcat ati, quohę Verbę
pęt in ylogo ponit. ~

Pa In sensu Diposito pę motionę ad amorę Dei pugnat o diuę
pę motionę ad amorę enę pęt ę pedimento ad potentię odię, ę nulle entatię, ę pedimen-
tię, quę exitia Vnius extię Repugnantię altero extię, ę entię Volatię pęt amorę: ęn
quątę dicitę pęt hoc ę pedimentię, ę nullo mo ę in potestę Volatię ponere exitię odię.
Pęt hęc Joa: quę ę in potestę alterius agentię ponere Vnę extię Coexisten alterę ex-
trę, inquątę pęt ę pędicte exitię altęrius extię, ę illa sociatę alterę extrę: Hoc in pęt
Volatę, in ea in ea libertę pę moverę aut n pęmovere: q&. ~

Ad hęc Vat: hęc ppo:ho
actus Sedens pęt tote ę vę inserendus in Diposito, quare sit ite hoę actus sedęn
di pertinens ad actualitatę, q Deus Vnivt ibi seruę quę in sua potestę sit ę pedicte
illa exitia. Quo supposito, certę in tali hoę nulla mębra potia libera ad standum
alterę hoę n exercent libertę in exitia sensus quę a solo Deo in fuere. Demum Si Sensę Re-
pugnet statui de supponimus ętę in potestę Sedentis ex pertinere, sensus ętę in sensu
Diposito, neq; diuino dat potestas ad standum: Maię, exitia pę motionę ad amorę
pugnat de ntali odio, dat unde nec Deus exitia nec illius ablatio pendent ab
Vna libertę Creatę, q nec exitia odii ablatio ę Volatę Creata. ~

Ad: quin pęt tollere Vnę ex-
trę, ne quitę ficię q aliud extę existat, ę parata ad illa: Vnę in potestate libertę Vo-
latis tollere exitia pę motionę, q in tęm ę Deę vult. Solus a Deo dependet: q data
pę motionę nę in potestę Volatis q det causa operandi. Maior pęt q hoc ę diuisi
abilię duo q citę pę ę hoc exitię ę illud n exitię: q Solus ille potest dividere qui
pęt tote ę hoc exitat ę illud n: Cogitate quę so, q libertę meat in Volatę Creata,
cui ab q ętię Sensu adhuc nit fica pę motionę diuertire simul ę illa ę possibile Diuer-
tire ę simul ę diuertire illa ex Suppositione q illa heat ę ipsi catonę tollere fica pę
motionę in pęt: q q facięt. ~

Scię enę pęt pę motionę per qualitę intrinęca ę p naturę aliquę
ę RR a sunt Volatis naturales pę moveri pę pertę extrinęcę, seu p decretę efficax
Deę in talibus Conexę ——— Ipsa operę domęo, q Vnę Volatę antecedat: a sunt
q hoc pertę n ę pedire Vnę Volatis Creatę q illud Deus nolu decernit. Sub hac actu
ętia mę ę Deus in Volatę decernit n solę q ponat actus, ętia q liberę ponat. Ad ętię,
Balcenio, Ripalt: Spec ętia potius formalis, qua scitur ę p D. B. toto ęlo adversatur ex
ipso pluribus in locis attendo. ~

Omnis sup posę antecedens in tali dat Conexa Defectu in ęqualę
ánza libertę libertę destruit: Sed sehet tale decretum antecedens ex tuncę pro determi-

UGR Biblioteca Universitaria

naõn Cohercet Dlibertē. Pmas: pria Suparõne antiq̃ falit Sojectu Conoca ꝑ ꝓbabili a Volate Creata met Volas q̃ tzata ad vna partē; Sq̃ oñt a libertē siq̃ ant determinatā quitēe ligeret Dtingere: gdc. Sux mior ex D. in 2o dist. 25 ge vnica, para. dicoq̃ Vbi aīt Sug troq̃: illud, q Dtingent evenit? Vnde, v aqua Caa eveniat? R. acha pz determinatā ꝑ pro instanti, pro quo é detzata, nc̃ ꝑt evenire Dtingent: gdc.

Demu: si daret pz determinaõ aīs adacty ante quā intelligeret detzaõ Volatis ad illum in aliquo prioꝛ. — in hac est pzcipte ligeret pz determinaõ Volatis Divi ad illu actu: v hoc est a. Sy Dra q̃ D.: q̃n dat aīs pz determinaõ. Maõr é Dra ory; Mioꝛ é D. in 3o dist. 17, ge vnica, para. ista 3a dicēdū: tunc dico q Volas in Christo ita libere elicit & dominꝫ actu suo, sicut Volas mea suo; q Deus n operat ad operaõnē alīq̃ nrā Volate libere agente, & detzante se ad operandū, & tunc Deus operat Dea. q Clarius?: gdc.

Inub: pontia proma a dexpedita ad Vtrumq̃ extrū. Ad dictū é de intrinca Vae libertis Dtingentis: & posito decreto extrinco met Volas in talis detzata ad vnū sine potestē promā ad oppositū; q Volas n met libera. Maõr Sustent probatae Dtas, & ut tenū, & cadet Vae deuntata ex D. in 1o dist. 43 age 6a, para. dicoq̃ dicente: qui het pontiā Vtrumq̃ & Caxeta proximaõne obtā, & simul potestē ad quodlibeta talis tā proximaõnis hēt potestē ty Vemqꝫ ad Vtrumq̃ obtū, eoq̃ n hēt pontiā ad latumq̃ illius obstaculi; & Videre tunc illud obtū nē libere, libertē Dtingentis: gdc.

Denicꝫ pzū Certissimū é apud Scotas, q si daret alia qualis Volatis ꝓpria, & pnicipalitā ad cty determinandū libertas Volatis, hoc ens sic docet D.: sicut in Dniens sequit in pz determinaõne p decretū extrinecū: q pz determinatꝫ p pzū extrinecū n dicit ad mitū v meritū sicut pzmotiua. Pmū: sic docta qualis se pugnat Volatis q ponit dnt, Undepdent ab Vtrumlibertis: & sic ad creta aut pzū extrinecū ponit ab eternitate Volatis Creatis: q Vtrumq̃ detzaõ ponit libertā, v illa.

Hanc Iaõ ex D. in 2o dist. 25 q vnica, para. 3a 3 Vbi docet: q agens n agit cum motꝫ, sed tē pra Volans n hēt in potestē sua q moveat ad Volandū sequentē, nisi in potestate sua sit, q moveat. Et quo deducit hanc Dnis maxima: q data sua Doctrina sequit na aõ ad aliq̃ ans, in Cuius potestate nē illud ans, nec minus in eius potestate erit Doctrina; & ad pzū extrinecū n minus, quia ad pzmotionē sequit detzaõ ad Vtrumq̃ in Cuius potestate nē pzū nec cius potestate erit detzaõ ad Vtrumq̃; sed nec pzū nec pzmotio erit in potestate Volatis Creatis: q nec in eius potestate erit actus positus pzmovet?

Repent Scotꝫ Dnis sintiq̃ ad pugnaõnē dando duplicitē, & dicunt hanc pzmotionē in-

UGR Biblioteca Universitaria

hezentz libertz Volatí Creatz destruere, q̃ é qualz intrínca recepta, seu
in rebus in Volate qui vi illius qualitz intrínce detrahit Dñs Dictorij
& p decretz efficax. Sit Volatí extrínce, seu extranee, seu libertz mutata
Reliquit. = Dñs q̃ p̃z determinaõ sit intrínca, vel extrínca nihil in re, ũ sequit
in Dñm, ergo ut supra, dummõ p̃zmaõ, sit an Vsum libertz arbitrij, e natiõ conexa d
effectu. Pater a sylly: Bedhom het potetz p̃zomq̃ pecandi, q̃ promé z peca. libe-
rtz nihil in natura, in Sua Volate fall. Vi cuius ens bontia pecandi sit promé-
peditiua q̃ p̃zmaõ &. Pmis: ideo Volatz Beatí ñ Spotetz p̃zomq̃ ad pecan-
du, q̃ Volatz Diua p̃z venit Volatí Creatz, sicz Dñm et actz fruendi, ñ deuiet
ad obsitz, sinistrum p̃zuentio Volatis Diuz, e omnõ extrínca Volatí Beatí q̃.

Pnec
Vaõ ex D. in 4°, dist. 49 q. 6ª, paraf. dicoq: Vbi Vedens Vas quare Beatí ñ possint
pecare promé hec hét Verba: Caa 2ª p̃zuenta a cada libertatí ad Dñm o po-
sitz ñ fuit pontia proquinqua exire in aliud o positz. Et quo sic Vas p̃z. Vbi
ñ dat pontia, promé ad Dñm, libet, nec libertas stringentz dat. Spp̃zmaõe
extrínca ñ dat in Volate talis potestas: q̃ nec dat libertas stringentz. Pmis:
Beatus in patria é solus extrínce p̃zstitutus ad Dñmuaõnz fruitionis Diuz, é
talis p̃zmaõ z pedit potetz promq̃ ad o positz q̃.

Spp. Iesuitz p̃zmptionz & decre-
tzans Veluerunt, asserunt, Deus Deus re Caa 2ª tzana Deus, qua libertz solus influ-
endo in effectu earuz Caaru, tali hic numõ effectus ea dz omnibz actionz p̃zue-
niat pastha libertz, simul a Caa 1ª, & 2ª, p̃zot influxu in effectu nulla alia de tzuent
in ipsa actionz Cauent. hanc sentiaz quã Sequenza, & Dami
Scotz, sequerer, si p̃zmanibus pecem dicio expresse illa ñ pugno. Vtra q̃ sylly
p̃zonunc Dñs alter caõ, sit ex X. sequent in ferat. Spontia Sentia Iesuitaz, ut pote
Dniõr int. Scotas.

X. Sitnia Scotz, tamit defendo X. Caa 1ª Deus it Caa 2ª, tz in influen-
dolin effectu, et hz in actionz ipsis Caz. Vz in influxu p̃z vio, planti actionz & p my,
pria ab Caaõnz, aut Dominij naz ad agendoz, in influxu omnino Deo mittante, et qua ipsa
Caa 2ª in actu 2º Intitzente. hec X. hét tres partes: 1ª Iesuitaz, 2ª 3ª tas, 3ª vo ex-
hibé docet. D. Bluxbur in loco & p̃zeci pbé in 2. dist. 1ª Vbi ait: q̃ Volatz Creatz pot
mouere dona Dñs tia actia pot Deo mittante sequi q̃ Volatz Diua ñ p̃zoxmauerit, p̃z ad
q̃ p̃zia. Dñs 3º, dist. 1ª tit: Deus ñ operat ad operaõnz illa de Christi Dñi, nisi Volate
libertatis concurrente, & detrante se ad operandz, tunc Deus sua operat.

UGR Biblioteca Universitaria

Pua 2a eadꝫ pars: actio Cꝛ̃ ſit ens Creatꝰ ꝑ partꝫ pæonꝫ n̄ miu, quæ ſecheꝰ
deuet a Deo ꝛmediate dependere; hæc dependꝫa ſuffiꝫ Caa 2a o pereſſu ſubornata mo-
ta, da plaſta a Caa 1a: q ex eo pꝛece, q Deus pꝛæbet influxu in effectu, influet quoq; in actio
nꝫ Cꝛ̃ Creatꝰ ſalvat ſubornato ꝛmotio ⁊ aplicao Cꝛ̃ ad 3as dependent, ſub fluit quilibet
alius Deus ſu ans actionꝫ Cꝛ̃ Creatꝰ. totus ſyllogiſmus ſit ex 2o, dot 3o, Tract 2, para fad
ſolucoꝫ dicente: Deus ex ſe Cꝛ̃ ornatꝰ eſt ad hæc tot ordinꝫ ⁊ mpfectiꝰ, ꝺ̃ pfectiꝰ Caaꝝ, ⁊ꝯ pꝛio-
ritꝫ Caaꝝ.

Pua 2a eadꝫ pars: eadē mo dicendū é, Cꝛ̃ ſit Deus ex ſe ꝺ̃, quo melius ſalvet libe
libertas Cꝛ̃ ⁊ dependꝫa illius in operando ꝺ̃ ꝙ ꝙ a Caa 1a, ex Deus u Cꝛ̃ in operaꝝ Libertas
Cꝛ̃ ⁊ melius ſalvat Cꝛ̃ ⁊ Deus dependꝫa illa in agendo: q Deus ex ſe Cꝛ̃ in ꝺ̃ ſolu ex co-
mitans. Maior é certa. ꝓ min ꝙ ad 1m ꝑtꝫ: ex eo q Deus ſimul efficiat actionꝫ Cꝛ̃ ⁊ ſal-
vat, ⁊ Deus in pꝛæveniat eiꝰ ſenꝫ, ſeu libertꝫ; ſimul Caa 2a ⁊ ꝺ̃ tribuit Deo; ſic optꝫ
me ſalvat libertꝫ, q Dea libertꝫ vultꝫ Deus: q ꝛ.

Tota hæc do cuꝫ D. Aguſtinus lib. 1 ad Oro- Velle
ciaꝫ, ge 2a, dicens: Deus u Velimus ⁊ ſuum Voluit, ſuꝫ, ⁊ de ſimul Voluit ſuꝫ Velle
ꝺ̃ nrꝫ Velle; ⁊ Voluit Velle nobꝫ, ſuum Velle ſimul ⁊ ſuo Velle: q ꝛ. Pmiſ: q ad 2dꝫ ꝑtꝫ:
ꝓ influxu Cꝛ̃ in actionꝫ Cꝛ̃ ⁊ hæc ⁊ in agente fit agens ⁊ dicat in actu 2o recipien-
do a Deo nova Villaꝝ actionꝫ; ⁊ hoc ſuſcipit in operando dependꝫa a Deo, ſe ſub-
orne illi: q bene ſalvat in nrꝫ ſenꝫa ſubornato ⁊ dependꝫa Cꝛ̃ ad 3as ⁊ ſolo Deus u
comitante a bꝫ Deus u pꝛæuio, ſeu ſica qualiꝫ poſſita ante aut ⁊ poſtio extrinſeco pacto
a Scoto.

Pua 1mo eadꝫ pars Vae: Voluꝫ Creatꝰ moveat a Deo ꝙ agat, ſuſcipiꝫ ⁊ reducat
de potꝫa prima ad actꝫ agendi: ſ pꝛæcedꝫ ꝑ pꝛæ actionꝫ, quarꝫ recepꝫa a Deo. In Vo-
luꝫ Creatꝰ ſta ſeductiꝰ ſit ꝺ̃ intrinſece de potꝫa prima ad actꝫ agendi: q pꝛæcedꝫ ꝑ
talꝫ actionꝫ ſalvat dependꝫa Cꝛ̃ a Deo. Pmiſ: q in potꝫa ad aliquꝫ actꝫ ſt reducti
de potꝫa ad ipꝝ actꝫ per actꝫ ipſemet actꝫ ad quæ in potꝫa: q Volaꝝ, quæ in potꝫa ad
ipſa actionꝫ reducti ſt de potꝫa ad actꝫ ipꝝ actionꝫ, ſu pꝛoducta a Caa 1a, Dan
ſpa 2as. 2. ſp. 2. q. Volat.

ART. 2.

REPLICE 2a RIE SOLVUNT.

Arg. 1. ſatis autoꝛiſe Thalesmi Romani 1a parte ⁊ actꝰ fideiCe 2o dicentꝰ quæ
movent ꝺ̃ quæ tria ſq intima Virtute ad motꝰ ad quæ actionꝫ Deus tria pellitꝫ
quæ u Caaꝝ 2ꝝ efficientia n̄ ꝑdiat, pꝛæveniatꝫ: q Deus n̄ ſolꝫ Deus u comitanti
ſ efficꝫ pꝛæuio movet Caa 2as ad operandū. 2a Scilli Aureacicani Ce 22o dicentꝰ. Multa
pa fiunt in hoe quæ n̄ facit Deus ne. 3a ex pꝛoberrimi Ce 22o Vbꝛ dicit: Cor Regis in
manu Dei quocū. Pmiſ: intelligunt q ſicut ⁊ ſuꝫ q nemus in manu, movet mus pro
nrꝫa libertate, ſta Cor q é hoꝝ Volaꝝ é in manu Dei, ipſiꝰ q moveat. ⁊ Azuti

UGR Biblioteca Universitaria

Ad 1ª ē Aristó 8º fecám textu 23º Vbi londo de Caá 1ª ē 2ª ista ait. Vtyo gqit mouere dicit ē 1ª3 ē ul my moventiy ē mai 1ª3: illud ēy movet ul mis in hoc 1ª3 ē sine 1ª quido ul mi in movebit; illud a sine hoc ju baculus n movebit non movente hoc: g 2ª phz Caá 2ª pz movet a 1ª. ca ē D. ge in 1º dut 2ª ge 2ª paxat. ostendo: d a sine 8, ge 1ª, paxat 1ª3 gqit, in q loqui ait: Caá 2ª3 n movet, nisi mota a 1ª. g devet dari fcá pzmotio mediante qua Caá 1ª pzius pzioritē Causalitis agat in 2ª3. v

Ad 1ª Resp
3 autoritē Catecumi, nec Verba illa pectoty Catecumy hēa autoritē deputiva, d quo metty intra linea probalitē; mio illo perfalit Verbis, pecin plus probare, quam Velint, ng exvi nmi n, soly significat pztractus ad actionē, sed tā g actionē d merity qua fert ad mitiont. hy dēnt pzvehiat, soly significat in Deo movente pzioritate quo 2 fecoris, in dependentia n a pzioritē in quo, quy dicto postea ex plabit. Ad 2ª3 Dechi dico q Pedily loquit de gratia ex extante hoz ad ba opera, sic alit, q meat in tota sua libertē; Vnde illa gratia nullo modo fcá pzmotio. v

Ad 3ª3 dico, q illa int pretas P. P. devet intelligi moraliter fcē; sic alit enī Volā dependet a Deo in sua operatione p sicut illud, qē in manu moventi nequit abq; motione manus, ita Volā Creata movēti n pōt abs q; concursu, motione Dei p hēc ē propria P. int pretatio. Ad 4ª3 phi dico; soly explane subornatio Caá 2ª ad 3ª3 que satis ē sua pecvilaris dependentia Caá 2ª ab influxu d motione Caá 1ª; neq; ex soly de Baculo Causit 4ª ex pecibus, alias Caá Vrecent Caá pzales, soly instrumentales; Vnde soly probat, q sicut Baculus nequit movere qui moveat, ita Caá 2ª, qui moveat a 1ª, sine mo motionive dupor Vio. Ad 5ª3 Respet 2ª ad portea explandy.

Arg. 2º ex D. in 1ª, dut 8ª, ge 1ª phibait Deus 1ª naliū Causare, quia Caá 2ª q Causalitas Dei præcidit in naā Causalitē Crē ē Doent n. simul, ē pzius Deus pzmovet Caá 2ª3, quia hēc operet? = Resp. D. sibi pzius naā intelligere pzioritē aquo ē fecoris, in dependentia. Non vo pzioritē in quo, seu naā pzopriā, sua: ad 2ª3 nec sit mens D. manifeste pōt in 2º dut 31, ge 2ª paxat ad soluony Vbi docet: Caá 1ª pzius naā operari, quia 2ª3 ē soly pzius naā pzioritē ē fecoris, q valde not ē ad pfunda loca ipsius D. Dubitanda. v

Arg. 3º Vide: si Caá 2ª n pōt aut a Caá 1ª sequeret q ēē 1ª3 movens, ē 1ª3 ē de ratiō d operationis; hoc ē phat: q 2ª3 mag illud ē 1ª3 pzius ē liceret pōt operationē abq; influentia a tertio agentis, d abq; dependentia ab illo in ē fiendo, tale actionis; sed Caá Creata agens ab q fcá pzmotione Caá 1ª efficere posset aliquā operationē abq; influentia a tertio agentis, d abq; dependentia ab illo in ē fiendo tale operationis q hoc arguēs, soly probat Caá 2ª3 moveri a 1ª ad agendū, nvō tale actionis ēē antis, soly concomitanter. v

UGR Biblioteca Universitaria

Resp.nando mag.: Satisfery salua dependentia q̃ não priorit. in Caa 2a. p hoc, q̃ actio illius simul procedens ab ipsa q̃ a Deo procedat, ut prius agente prioritè aquo: a Creatã dependa Deo. Ad 2ã probaonẽ 2di mag.i dno Mag.ro loquat de pmotione dicente priorit. mag.: Si vo loquat de priorit. aquo illa dõ. Pro quo notate dct. in 2o dist. 1. ge 2a dis. 9. q. duc. Causa ordis causante efectu, nõ n dat int. ipsas calor alig priorẽ in quo, quã sine dict. one positiõe actiõ, mutuã in altero, & in uno instanti nã causant. in efectu tã q neutra tunc causet, sine altera, dat tã int. ipsas Caas priorẽ aquo, quę dicit meo, q̃ dict. simul tangant efectu, tã pcessu mõ attingit q̃ altera, alia vo nitã p relatõ q̃ abalio.

Ad actiõnẽ q̃ Cr̃ dicunt simul Caa 1a. 2a. neutra quidẽ prius natura, qualia, sed tã Caa 1a. dicunt ut prius prioritate aquo q̃ cunit effectui mõ, ne pe, indepẽt. Caę: Caa bo 2a. dicunt ut dict. ipsas effectus ne pe, dependẽtia a Deo eo tẽpore, quo actio post dict effectus. Exquo patet q̃ Caa 1a. operat pmodo dependẽtiæ ab ip. indigentia pre motionis p mutuã actu. ab ipsa causa, aut actiõnis precedentis actu. 2a. Patet etiã per se, sine scrupulo 2di, Deum non posse mouere, & detinere Caas 2as. sed ipsas mouent, & detinent, sed nõ premouere, & pstinere nisi ly pro dicit prioritate aquo, nisi quo, ut advertit. S. Matheus.

Ad 1am. Deus dicunt. actiõnẽ Cr̃ Deus non solu quatenus ab ipso Deo, sed etiã pro ut ea Caa 2a. ab ipsa dicunt. facit actu q̃ Caa 2a. agat non solu dicunt. simultaneu, sed etiã aliã priorẽ. Ad 2am. Deus dat Cr̃, ut agat, & facit ut heat illa actiõnẽ non ut ea bonat in Creatura aliq̃ facta ab ea sit actus Caa illius actiõnis, sed hoc debet aliã priorẽ, q̃ fecit in nexum Cr̃. Ad 3. dicendum quod aliq̃ dependet a priore q̃ dependet, sed operatio Cr̃ dependet a operatione, & influxu Dei, qui est ut Deus & prior natura cuius operante, dicunt. Deus Dei comitans priorẽ.

Resp.ad arg. Ad anẽ nando Dog. ad 2am probaonẽ dico, q̃ ut actio Cr̃ etiã ut abilis dependeat a Deo in requirit dicunt. priorẽ, & pectans ad actu 2m, sed tã dicunt. comitans, & pectans ad actu 2m, ita q̃ ex ut illius dicunt. dat Caa 1a. Cr̃ actu agere, & pmittat agere, & ex ut dicunt. Creatura actu agere, & pmittat. Ad eet priorẽ, ad actu 2m pectans, fatemur Deum Cr̃ actualit agere, & pmittere actualit agere. Exqua videbitur q̃ pdicty arg. potius pro nobis quã contra nos solu dicent.

Ad 3am. Resp.nd. 3di mag.e nando mẽ: aliud esse q̃ actio Cr̃ dependeat a Deo, aliud, q̃ dependeat a pmotiõne Dei, ut ly, ut, ly, 2a. facit, q̃ actio pprie loquendo ne quo efectus dependet, sed quo, aut qua mediante efectus dependet a Caa. Unde Deus ut Caa in actu 1o precedit actiones Cr̃ in uno instanti, & ex dicty. patet q̃ actio sit pillao quę requirat absolutu Cr̃ efectus, idest q̃ actio Dei, quę est pillao ut, intelligit resultare post actiones Cr̃ quę efectus Dei ab ipsa actiõne pro aliquo posteriori ad actiones Cr̃ intelligit. Deus ut actualit exercite operans.

UGR Biblioteca Universitaria

quomõ salvat illa libertãs Volatis Creatz e pticãs pfeconis Volatis Divs. q

Pa Verãs
ex suppõne ãnã n tollit libertãe q ãn tollit libertãe nrãs proveniens fica pr motiõe. Po
quãm D. Laij Deus pr detrare Volatis Beatorũ ad fruitionẽ Beatã: Italis
fruitho é libera Itingent Pa pr D. q. = Resp nando ãnã pd trabasans dugmũ talis
fruitho specitive n tal Ido ũ Vedup sive acepta nomĩe Doa. Jez pst fruitio Beata Ir
detrazit ic elicita sic libera Itingent q tal Ida decreto e manutentiõe pncipãli
Solus q Conotat Clara Dei Visiõs frugn hentat Volatz Sit dunta xat Cognio a dilcõs
efficacitlla ũ actu amoris ponat.

Q pst bastãs in tentaõe gravi quẽ mũs alicit Vola
tz ad pecatz qua Beata fruitio ad fruitionẽ Pa Liberal fruitio ũ Indevata, sub
qua expõe nãm vilipẽdẽ Conotat Dei manutentiõnẽ Instentẽ in ãnte decreto
quo Deus de tãtãm pottus Vovare fruitionẽ; in quo subs fruitio Beata nẽ libera
Itingent q ũ ãnte Sendin tractu 4o disp 3a sectione 3a pgrapho decreto e manutentiõne
pncipãli Volatis Bogti extrinsece necessaria ad fruitionẽ illã é pecabilis e sine pueña
ponĩa ad positã fruitionis hocé ab extrinco decreto. Q

Ago. qualãr fica ãnte ponit pr detrã
n solus ad subtrag actus efficaciã mũ libertatis Dei. Sic posita nãg libertãe ñ destruit q.
Resp. dugmag: ponit ãnte mõ quemerico, e repugnante. Dag mõ pobilino magnifice
Doa. Ita q ponens qualitatem fica pr detrminante ad subtrag actus mũ libertatis Dei,
nihil allud ẽ quã ex mõe libertãe intendere per ex alio libertãe destruere q. d fica pr motiõe
Vebughat Deum intendere producere actu liberum mõ libero, nã Deus nequit li
bertãe cãllare pro q. pst libertãs Dei, sicut neq. intendere producere entem creabile
q actum, e ductiva q. hec ponit ãnte creabile q tale. q

Pa qualãr pr detrãns ñ ponit libertãs,
sicut nõ creabile ponit actus ductiva, nec ẽ Deum facere intendere libertãe actus
per fica pr motiõnẽ ũ bene manifesta q plicatio ẽ Velle actu liberum libere Itingent exe
cecta p mediũ naturãe ẽ detrahi ad Deum, q mũs libertatis in actu ẽ detrahi ad Deum ad ach
tionẽ intrinca ad ñ verbum Volatis, stante loco illius Volatis potuit actus ppo
situs pferre q. fica pr detrãns nihil net de achõne e libertãe Volatis pnechetalis q
mõ libertatis illius Dei ñ pnecat intentẽ Pa ergo. OXO

Ago. Pa quod Scotus subtilis Doctor eminentis q
defendandũ q. plicat q. Deus Volãs aboa Illa pfectione detrãns Creatz producat ea ad mot
detrãns Creatz q. Deus nec desinat omnino nullus é. Pari Q. Volatz Deus Dei ad amoz Pa q pro
instanti A Pat eminentialis Itingentis q Vae illius hgũ generalis Authentis Creatz Volatis
ee liberi, é Vae Vnivq. q. Ita q. sicut in Volatz Deus Dei ad Vnet Pri Volãs pot elicere amoz

UGR Biblioteca Universitaria

tra Dodiy Sublatis ꝑfeccionibꝰ ꝓ Dña nr̃is Pr̃uceꝑ. libertatando quo dñy producendo, nr̃ Dñs Deus Pater Omnipotẽs, q̃ illa Dñnentia Dei ex optimé salvat, sive Pr̃s amet pro suo libito, sive n: q̃ Deus simultaneus nihil deducit ad salvandꝫ libertẽ Creatq.

Pro Solucõne notate: 2s

ee Dei Deus, paratꝰ, scilicet ex hibitꝰ, ꝓ mutad actꝰ, dé ee ex cetu quo Deus decreuit onibus Caꝰ 2a Deus naꝰ Dñs agendi. 2e ibe actualiꝫ influxus quo Deus simul Deus Dñs mediate effectꝫ attingit qui ad hoc sumi pett 2e fundaliter ne pe ex, ꝓ mé e absolutꝫ Deo, q ponit in Deo Dñy ex cien ad extra ne pe ꝓ Deus Deus ꝓ Deus Divá Deus quanuꝫ e sub Deus; 2o mé q dicta parte Deus traalis Deus talis de bentis effectus autachonté Creatq, de bus nr̃is dicit Deus actꝰ Dei actus, quq ponimus, Deus fingimus with Deo fundato ex tali tra one. hoc notate. ꝟ

Resp ad argutyam iahes naxiaee ad hoc, ut Deus oberet Dolionq Dñs Deus Dñus, Dominus alinea nq Deus Deus paratus Deus Dñs ad q Deus ndum Deus decretus ex hibitus fundaliter entia Dolionis Deus, quq q intta in mali explat Dolionq, quq nolionq Dñs ad Deus q Dñs in ea Deus Dñs ad Dñs, Subtali tra one facit Dñs Deus Deus, simul Deus hec ctao, Deus Dñs exeat liberty Pacty amoris, q Dñs Pacty odii; in Deus decretus Deus detzan intenty ad cotis adversariis. ꝟ

Replicabis: Illa Dñtualis Dñnentia Dolionis Creatq in Dolione Divan sufficit ad hoc ut Dñs pro instanti ꝟ detrate liberé amet q Dñs Deus. Sed Deus illa Dolio explat se, Dolo Deus in instanti ꝟ a mae hoc nq q ee decretq an Deus se explat Dolo Deus ducere ad amoꝫ in instanti ꝟ. Dñs hoc pett ee q tali Dñnent Dolio Dñtualis Dñs talis q Dolio talis Deus Deus in Deus naa alia Deus modiget. Deus Dña: Si abaliq heret Deus ee ꝑficient Dñs ee prolee ad decretq; in decreto in Dñnet Dolio Deus Deus, Dolo eminenter Dñtualiter q. ꝟ

Resp in Solu Dñnentia ee Deus dicee Deus liberty nr̃q Divis decretis Deus simul Deus lege Dñali, quq Deus decreuit Caa 2a Deus liberé ad ee motu suo Deus hoc ens 2, Cabile ex hibitis Deus paratꝰ in actu ad quod o Deus Deus parte, de his postea, decreto absoluto illq Deus Deus determinꝫ pbet in actu ad Deus Caa 2a liberé se determinare in tem pore ꝟ Dñtualiter aeterno meo ꝟ ido decreto Deus comitante. Vnde decretq Dei ex hibitꝰ Deus, ꝓ quo ponitur Deus Deus Dolio Deus ab eterno futura, nec Deus Deus aliq alio, q ponat in rerum naa, nisi Deus decreto Deus conotaone ꝟ potentia entia actu Dei absq ulla mutaone ee, sufficiens ad Dolendum ꝟ volendum Deus Caa proxtali, vel alia pote, ut tenent ones, ꝓ in tali Deus actu liberé Deus

Ad 2dam dic: Si Deus ꝑet decretq Deus comitans Dolo Divá tendentia in malum, Deus Deus replicanatq in Deus tale decretq. Deus mag: ponitur tali decreto, aut Deus nu Dolo Divá absq Illa

UGR Biblioteca Universitaria

bre vione de traoné Pri ad amore Vg Vult Pri amore: atqui ne Vide Lognat q
Pzw de traté amavit: q deuxerendo ad Pri amore ante quq Videat Pzy amatuire-
nderet in incognu. = Resp Maxime q Volat Dei intrat in pcagnu, sed in Log-
nato obtinet Volibile in Volity aliare Volity ante quod Volari illud de Let ad mybuo
decreto, quo Deus decernit futura an. Supponit ergo de Deu futuris p hea ee talia ad e-
creto, de illis non pobilibus nec ty ge como autignorante illa decernit.

Adver: Deo Deus e Crea
simul Deo ordanti q Deus p decretu y decernitur de decernit q Crea: sed tq potet Deus non de-
cernere ante Deu ex q: q tet ant pzq de tra et non ee nec fuisset Volatile. Imig: ideo Deus
ordinat decernit quo Crea q Volat Creatu Deus Volatio Immediatamente in Volate Divá: q
dent decernere et non tollit humanum Dominatia: q.k. = Resp dupl: mág: Deo Deus q Deus futuris
ur decernere ideo q Crea e Crea Deo: q precede decernere ideo q Crea pomág: Deus
mág: Sposet Deus ideo q Crea n servata eius libertate Deo; illa era libertate pomág Deo.

Ad pro-
bacoñ dupl: mág: Deo Deus in Volate Divá precé pomág: ideo e q aliar Supponit de-
cretu p Deu ratu ad Dru libet, Deo mág: e mig: pertio Deo Caue ens quo Deus ant Deo Deum
Crá decernere ideo q Crea de creatura cet n servaret eius libertate: na pzq remzet Deu ex-
trá ab pelecone libera Crá de aliq aret libera ad Dna parte Deo; q eius potea Volá
o peratura cet Caueret ex pedione libera ad Dru libet extra n eius potestate pzq
viá de traone Dei o posity o peranie Deo et nisi in decreto Dei imediato q Deo tra e
aut in influxu Dei Crá influxu n Salvat libertate pximá ad eligendu. nec sic ante Deu
qua a priori ologia Videbitis Disp de cáis instrumentaria ex de q plaxis q Vnca de Deo q agit
aut Vnc explat q sint cáa instrumentalis

DISP.

De cáis instrumentariis ex q plaxis.

Q Vnca

Deus tra q agit.

ARTVNC.

EXPLAT Q sint cáa instrumentaria ex q plaxis.

Ante resolucóne advertite. Q instrumenty multiplicat dumtx pzoxia qua
agit alteri subordinata, sic Crea potest dici instrumentu Deu, et pro cáa efficiente
subtí ad aliquid pfectu intra duoñ Deus Calor aut alia qualecúq decit instrumentu, q pro
organo medio quo exercet Vitam animal, et ita oculus é instrumentu, et physic de anima

UGR Biblioteca Universitaria

textu. 4º. denique sumitur pro instrumento proprie dicto, quod inservit principali agenti ad producendum effectum praeter ab ipso intentum. Quod sic potest definiri: est quod attingit effectum per virtutem propriam et receptam in actuali motione a principali agente.

Hoc autem instrumentum est, vel supernaturale quod D. Thomas vocat morale, et est illud, quo utitur principale agens ad aliquem effectum producendum, in quo nullam habet connexionem aut proportionem naturalem, ut sacramenta respectu gratiae. Vel est naturale, quod naturali agenti famulatur in ordine ad aliquod opus naturale, ut calor est instrumentum ignis ad producendum ignem. Vel denique est artificiale, illud nempe quod deservit principali agenti ad aliquod opus artificiale efficiendum per aliquam virtutem innatam et simul per aliquam receptam ab extrinseco, ut principali agente, sic serra, quae inservit per propriam duritiem et per motionem agentis.

Ex quo patet ad rationem instrumenti artificialis non sufficere, quod habeat virtutem innatam, alias dignum sumitur ab artifice, ut quis faciat metalla, posset dici artificii instrumentum, quod falsum est, nisi in actuali motione nihil ab agente extrinseco recipiat. Patet etiam instrumenta artificialia adhibita praecipue deservire per se, vel ad expulsionem alicuius corporis, ut dividit lignum, quod fit per expulsionem partium ligni ab illo ubi; tunc enim serra, quae movetur ab agente, pervenit in loco derelicto a partibus ligni introductis. 2º. ad adferendum, vel iungendum unum corpus alteri, ut penicillum; 3º. ad lavandum colorem duorum corporum, ut patet in aliis.

Causa 2ª. partibus; dari causam exemplarem in rerum natura est omnium opinio. Philosophi et theologi quas D. Aug. loquens de illa dicat, quod illa habet, nabit etiam Deus rationale fecisse omnia, quae fecit. Quae quidem causa exemplaris apud latinos, et apud graecos, et theologos idea, et apud hispanos dechado. Derivatur a verbo graeco ἰδῶ, quod est video, et idea latine exemplar, patet ratio, ad cuius instar aliquid efficitur. Haec est 2ª, externum unum, et est illud quod sibi artifex ante oculos proponit, ut ad instar illius aliquid efficiat, ut pictor proponens sibi ante oculos imaginem, ut ad instar illius aliquid depingat; et internum aliud, et est quod agit intentionale idolum quod in mente format artifex, ut ad eius similitudinem aliquid ad extra efficiat, et de isto agimus.

Hoc autem exemplar sic potest ex ratione scoti definiri: est ratio in mente artificis, in qua aliquid est, sabile ad extra, in propria ratione et esse, dicitur ratio, quia artifex operans rationabiliter agit ... habet rationem in qua fiat, et per hoc a ceteris reperit in agente intellectuali, propria idea est vera cognitio ad cuius instar intendit artifex efformare opus externum; quod attingit in brutis, quae licet aliqualiter cognoscant, non tamen distincte apprehendunt, sed potius a prudentia tantum ducuntur quodam impetu naturae. Dicitur in mente artificis ad distinguendum ab exemplari externo; additur per in qua, ut denotet formalem causam idealem, quae distinguitur in respectu imitabilitatis et similitudinis, quod est ... causato.

Dub. An idea sit obiectum formale, an obiectivum? Respondeo est obiectum obiectivum non formale. Ita D. Thomas 1ª. p. art. 3 cap. 15 ..., contra ... et plures scriptores. Prima pars: quia idea habet rationem eius, cui artifex intendit assimi-

lare opus externum, sed intendit illud assimilare cognitioni sui cognitae: quod. Primo: Ita sic hic artifex intendens assimilare opus externum interno, sicut pictor, v.g. proponens sibi imaginem ad hoc exemplar cuius instar aliquid depingat; sed pictor sibi proponens imaginem seu exemplum externum, ut imitetur, non ~~[illegible]~~ habuit visionem imaginis, nec talis imago assimilet visioni seu imagini obiecti: quod totum hoc constat ex genesi 2 Genesis, et fac 2m exemplar, ubi non posuit visionem pro exemplari, sed quod visioni monstratum est. Disp. 6 de causa finali. Quinto: quid quotuplex sit causa finalis? Ut utrumque resolvit, et aliqua dubia exarantur.

DISP. 6

DE CAA FINALI.

QVNC

QUID, ET QUOTUPLEX SIT CAA FINALIS?

ART. 1.

VTRUMQUE RESOLVIT, ET ALIQUA DUBIA EXARANT.

In praesenti quaestione sumitur finis seu causa finalis pro eo quod movet agens cognitivum ad aliquid agens cognoscendum, et sic ab omnibus definitur Aristoteles 2o metaphysicae textu 8o: finis est, cuius gratia caetera fiunt, veluti ambulandi sanitas. Ly cuius gratia idem est ac propter quod cognoscendum; ly caetera fiunt idem significat ac eligunt, et apponunt media, et omnia, quae ad finem consequendum utilia sunt, quae nec est quod media apponant praecedente volatis amore, quo amet finis propter se, et media propter finem; unde amor finis dicitur intentio, et amor mediorum nuncupatur electio, quod patet exemplo Aristotelis, nam quod homo amat, et intendit sanitatem, ideo eligit ambulationem, quae est medium ad illam obtinendam; ex quo sanitas amatur propter se, et ambulatio propter sanitatem.

Deinde finis sit multiplex, 1o dividitur in finem cuius, et finem cui: finis cui est persona, cui bonum aliquid desideramus; finis cuius est bonum desideratum, v.g. desidero amico egroto sanitatem; amicus est finis cui, et sanitas finis cuius, idem, cuius gratia aliquis operatur. 2o dividitur in finem operis, et finem operantis; finis operis, seu intrinsecus est ad quem ex natura sua aliquid ornatur, ut sanitas est finis medicinae; finis operantis, seu extrinsecus est quae sibi praescribit operans, ut elemosina ut vana gloria praesta; potest enim contingere quod finis operantis et finis operis, ut cum medicus intendit sanitatem infirmi amici, quae est finis medicinae. 3o dividitur in finem formalem seu quo, et obiectivum seu qui: finis quo est ipsa met adiectio, seu consequutio finis, ut operatio, qua finis qui consequitur, ut fruitio beatifica; finis qui est ille, qui media operatione consequitur, ut Deus, et hinc oritur divisio beatitudinis in formalem, et obiectivam theologis data.

4o in ultimum, et in ultimum. 1o dicitur ille, qui ita appetitur propter se, ut non ornetur ad aliud, et hic vere simpliciter ultimus, quia non ornatur ad aliud, sed omnia ad ipsum ornantur, ut Deus, vere ultimus 2m quod, quia licet actu non ornetur, etiam ex se ordinabilis: sic sanitas, quae est finis ultimus, et potest ornari

UGR Biblioteca Universitaria

brorum de n̄ profe amat. q̄ de vacatiōr. p̄y. d honestis. q̄ delectale hent vacatiōr. q̄ hec faciunt
ad obta profe amentū.

Nota. 2. p̄y. ad huc triplex ee. inpe. Vū aparens. q̄ p̄rexy. seu p̄rexity. hic
q̄ ita Cognit. ab intrinseq̄ te ap̄te. Vel. q̄ dicat. Dñe ee amandi. Vel. q̄ ab te ee. hebi
f exhimat tale ab intrinexante. q̄ dantiserunt. iudicat. mendaciu ee. Vel. ty. ad huc ali-
ta proxim. Et sic nalit. bys p̄rexy. seu p̄rexitate. q̄ intrinsecum dit. Volans a. q̄ obtinet
vac mali. Volarex. q̄ ab te ee. Vel. ty. ad huc alia. ab. bys tingit. n. q̄ Volare exhimat mali
sub vac mali. q̄ obto. sub vac mali. ab rens. a. plat. Volar. bonitū. Vbi. p̄z. q̄ ab ha-
bē ab tenz. q̄ nalio obto. p̄o. p̄ticule. dximur in loḡ de ente vac.

Dixitne. seu. p̄y. q̄ ab aserr
nullus dubitat. actiue. q̄ bys. tibito. hec ex p̄rexy. a Dñs. dixitne. q̄ gest. dicente. Et in
q̄uitione. trinis. p̄rexy. vac. q̄uit. actu. q̄ dicat. mus. actus. q̄ mus. obtinet. talis. q̄ mus
fois. actus. trat. p̄ty. actu. q̄ Volare. q̄ tenz. ab. Vbi. p̄rofe. q̄. p̄. bus. p̄ticule. q̄. p̄. dixitne
be. q̄ longuelis. de. ab. q̄. p̄z. tenz. o. ab. intrinseco. sub. vac. mali. q̄. tz. ait. Et. Volare. p̄t. illud
Velle. p̄t. p̄rofe. tis. q̄ nulla. ea. p̄. in. tus. actus. p̄rex. tus. o. actus. Volendi. Et. enj. arguat. a. q̄ ea
p̄rof. actus. Volendi. hoc. ne. ingoto. ut. p̄rex. actus. q̄. mus. q̄. q̄uit. actus. Volendi. Et. enj. arguat
net. in. se. portat. Et. quo. q̄uit. Vacē. dixitne. tale. tus.

Dico. p̄. q̄. ea. ala. q̄. nūs. actus. p̄. seu. Virtutu-
ndalis. motiua. Volati. ne. malus. aut. indecens. sē. ea. p̄. q̄. ne. ea. Vale. a. p̄. q̄. nūs.
p̄rexy. de. tali. net. Virtutis. mouendi. Dñs. ee. Vale. n. Dñs. ee. Cogny. Et. Vale. ab. ens. a.
Cogna. q̄. in. loci. p̄. se. Dñs. ee. Vale. Cognit. q̄. net. in. tra. in. tus. Dñs. ee. q̄. tra. l. q̄. ue. sub-
tracte. denomaonis. Dicemus. Virtutis. cause. q̄. a. mouendi. Dñs. ee. Dñs. q̄. nūs. a. p̄. q̄. ens
a. Petitus. Dñs. ee. nūs. Vel. dubitue. Vt. dicat. q̄. q̄. ab. ens. a. p̄. q̄. ens. Quo. notato. Vide. q̄. p̄. q̄. ne.
q̄. p̄. ee. malus. actus. te. Anselmi. de. Deus. a. est. q̄. dicens. nemo. q̄. p̄. dicens. a. ma-
lus. q̄. p̄. ee. Vt. q̄. p̄. q̄. ea. q̄. nia. a. p̄. q̄. tus. q̄. te. Vide. q̄. p̄. q̄. ea. q̄. p̄. q̄. ne. q̄. p̄. q̄. ea. q̄. p̄. q̄. ne.
q̄. p̄. q̄. ea. q̄. p̄. q̄. ne. q̄. p̄. q̄. ea. q̄. p̄. q̄. ne. q̄. p̄. q̄. ea. q̄. p̄. q̄. ne. q̄. p̄. q̄. ea. q̄. p̄. q̄. ne.
q̄. p̄. q̄. ea. q̄. p̄. q̄. ne. q̄. p̄. q̄. ea. q̄. p̄. q̄. ne. q̄. p̄. q̄. ea. q̄. p̄. q̄. ne. q̄. p̄. q̄. ea. q̄. p̄. q̄. ne.

q̄. Dobry. indecenne-
quis. est. talis. q̄. p̄. q̄. ea. q̄. p̄. q̄. ne. q̄. p̄. q̄. ea. q̄. p̄. q̄. ne. q̄. p̄. q̄. ea. q̄. p̄. q̄. ne. q̄. p̄. q̄. ea. q̄. p̄. q̄. ne.
M. mus. q̄. p̄. q̄. ea. q̄. p̄. q̄. ne. q̄. p̄. q̄. ea. q̄. p̄. q̄. ne. q̄. p̄. q̄. ea. q̄. p̄. q̄. ne. q̄. p̄. q̄. ea. q̄. p̄. q̄. ne.
pugnia. ad. bonū. quando. q̄. p̄. q̄. ea. q̄. p̄. q̄. ne. q̄. p̄. q̄. ea. q̄. p̄. q̄. ne. q̄. p̄. q̄. ea. q̄. p̄. q̄. ne. q̄. p̄. q̄. ea. q̄. p̄. q̄. ne.
Ve. pugnia. ad. bonū. quando. q̄. p̄. q̄. ea. q̄. p̄. q̄. ne. q̄. p̄. q̄. ea. q̄. p̄. q̄. ne. q̄. p̄. q̄. ea. q̄. p̄. q̄. ne. q̄. p̄. q̄. ea. q̄. p̄. q̄. ne.
dy. actus. amoxy. ac. malus. cū. ea. absolute. Et. sic. Ve. pugnat. q̄. p̄. q̄. ea. q̄. p̄. q̄. ne. q̄. p̄. q̄. ea. q̄. p̄. q̄. ne. q̄. p̄. q̄. ea. q̄. p̄. q̄. ne.
nens. a. Dñs. ee. Vale. a. p̄. q̄. ens. Et. p̄. q̄. ea. q̄. p̄. q̄. ne. q̄. p̄. q̄. ea. q̄. p̄. q̄. ne. q̄. p̄. q̄. ea. q̄. p̄. q̄. ne. q̄. p̄. q̄. ea. q̄. p̄. q̄. ne.
Et. dat. triplex. ba. Vellata. ḡ. Et. q̄. Colligentiū. o. p̄me. diuidi. in. Vū. p̄. q̄. ea. q̄. p̄. q̄. ne.
p̄. q̄. ea. q̄. p̄. q̄. ne.

UGR Biblioteca Universitaria

Q̃ adsit bõ reale Jur: dae ao, Dixtur naliza ndi, quę movet, e atrahit Q̃ alt ao
sui amoxs: ꝑ bara prehenra, Secũdꝰ pmovet Volate, in Vo abre henrio reali, illiw: Q̃ bá
reale. Tuxmior: finę movet, in illa Jas Imquą a petita Volate, in a pent abe la ab
dae a bre henri: q̃x. Tuxmior: finę subilla Jae a pent, quą a peten de la xat Dequę ao
quą obtinenda ao rio et media proportionata, in de rid exat Dequi finę u a prehenrą
q̃ het illg in a prehenrione, neq ao hoc adhibet media, q̃ in nutilla.

Demus: lla e Jao motivan
finę, quę semel habita, D bonra Jahat a pentiy, atquin a bre henrio, ꝑ bara prehen
Ja Jahat a pentiy, dis ponet, aliqrante posercionę finii Jahaxe tura pentius, Q̃ a bre he-
nrio existq ante a prehenrionę, imo quanto migis a prehendit, tanto mãis deri de-
xat q̃ solq bara prehenrade. Notate q̃ Cognitio, seu a prehenrio est obiq alterius Cog-
nitionis per lexę ponet amaxi, D here Jas finii, u Dqui a prehendit, Siq melę toquą bąę
D song nag Silla a pent, funcenę Cognitio trans amaxę he Jao reali Cognendi, ꝑ obiq Cogniq
se hen ra ri nest Cognitio.

C̃a caq tiralq in actu D bruw notate. W. S. in 1 dict 2. q̃ 2. finę nexe-
zecxe actu siq Caalis dnęquą agenr agat, ꝑ simultq boxe, D naa D sola bxio ritę p̃ reco-
nitiones Caar ao eiusq efectq Jcurrege, ac proinde in ponit hũ actu motio Caę reabali do-
nec agenr moveat a petendo finę, sitali finę movexe efficienr dq sit ac efficienr a maxeti-
nę, e Jao est, q̃ plicat dari ad liq Causadq in Vnogexe, in alio, sic in tali gexe, nadq e depen-
dxe, Vq; plicat alio bruw ad hucnaa de mia li zatis, in efectq q̃ plicat abi finę in actu D ca-
usare, quę Caę efficient.

Ehą C̃a hoc ao exhile finę here quios Vnię efectus totalis, ꝑ plures partiales
Suboxnator esibi in Bicq subcedente Vq; ad Vnu. Inde q̃ dicimus, Caalis finitree: simul
naa D Caalis efficientię, io devet intelligi nta, ut ota, q̃ Jolata Caalis finię ponat simul Ja
motione efficientis, sitali simul barxialter Caalis finię D barxialis efficientię totalis
caalis hulus D totalis Caalitę alterius atq ita, ꝑ resultant plures Partię barxiales Subcives Ja
Cozrespentia subcessionis agentis, D nutotalis D Vnio het totius D pletu efectus finię D pria
data de caalitę in dni. hocta Suboxto.

Dico 2 bus. Caalis exercita finię Vq; D mia li Jsta nihil ali-
udę, quą achoagentis in pxce Jsta, ꝑ u dicit habitudinę ao finę ta quą ad movente q̃ ag-
ciente agens ad agendu. Ita D. plurib⁹ in locis, ꝑ que in Vq; Caalis ages dicens: Caalis ra
tionalis e movexe efficiens ad agendu q̃ Intellis in actione agentis. Demus lae pet. Ja barr. Caalis
finię ne a liq reale se tenens ex parte rei, ꝑ u finię, neq a liq reale se tenens ex parte agentis
efectus de novo Causatus a me: q̃ talis Caalis natus e actu agentis. Puta ratq ao Jq alis finię u
talis in het ee reale existens, Jta ee reale Cogniq; Jq arr ne existit nequit fundaxe relationę reali:
q̃ Dnon ratq ao Jq barte finię in heat ee reale a liq re in pit causaxe a liq ee reale actuale inde-
pendens bertualis Jta ee in het praxe: q̃ ne a liq reale &.

UGR Biblioteca

Quo pars dicit, ne, q̃ talis actio, u dicit na bitudinis ad finẽ suadet: Actio agentis in fẽ, actio finis, inquatũ talis actio n Cãs, sã pro parte, sic in axatia, ibi ut finis bñ ducit. Hoc in het, nisi uine ad deu, sic pte, ibiu ad finẽ: q̃. Notate: q̃ Caalitas, que intrinca Reptu agentis, ee extrinca Reptu finis, ac ptm de, Inquizõ, inquo, Intrat Caalitas, mialis, Realis finis? Respõdeo, et ita. Intrat in actione agentis extrince detrata ad finẽ, q̃ q̃ ale in ma linea, pot e fundare in alia, u bet in quẽ que ẽ pa actualis subtile fundatis Cterorum actionis, ideo illa Caalitas intrinca agentis extrinca finis, quẽ in illa linea trahit, ad huc e fundata, sic pte Caalitis extrince finis. Et sic ent Caalitas finis, Drugit exillo realis, u fundato, sic exente Patis, sic relatione Patis, q̃ q̃ extrale, q̃ Iplete Intrinso.

Dubitatur agentia agant pro fine. Ante decisionem sup. e, q̃ agens e, liberum, nale, Ite, q̃ agit detrando se ipsũ, su posita finis cognitione, poce, q̃ ri ad alionicentia ipsius pro suo obto detrari, ad agendũ, sic n agendũ, ita q̃ libet intellectuale. Et, q̃ natio agit, e detrari ab alio, ma potissime quisitis ad agendũ, natio agit, hoc e, ẽ, ú experientia Intat: Alia sic intellectualia, ut Deus, Angeli, ut, sic alia, sensata, sola, ú leo, patinus, q̃ libet rationale, alia, sic, quẽ, sola cognitiua, sed q̃ sensus, ú, q̃ nis, et onia, in animata, de his omnibus e dubiũ, se tã o pro pro bono quisitione agens pro fine agit.

Sup. e, q̃ pone agens pro fine agere: Primo late inquatũ dicit illud pro fine operari, quẽ detrahit tendit in aliq̃ quasi extra, ad quẽ talis operatio ornat ab Auctore nã, ab qualiqua operante cognitione: Secundo minus late, pro ú dicit motionẽ, q̃ cognitionis late sumpta movet in, ad, ú, finalitis, que, ex intento nãs in dito a deo. Et strictissime pro ú motiuis, motibet a pentis, q̃ sub lae sensu cognit ab operante, detrã cognit pro portione mediorũ, ad finẽ, de quo dictũ, his, scitis.

Dico: agentia nalia, inanimata, agunt pro fine, latissime sumpto. Primo: ignis, ad q̃ ex sua nãa, seu media inclinatione nali et laxata ab Auctore nãs e detrahitur ad alligna, pro ducendũ, ad pecat pro alteriusionis, pro ductionẽ, etiã quo libet herba quasi minima, ut, ad ext. semen pro seruandũ, nãs Speciei, ú, hoc e agere pro fine latissime sumpto: q̃. Inde sola, quẽ Iplete pro fine, inquatũ, ad ordinẽ actionis subtrahit directionis, sue, agentis, et pro pie dicendũ e, q̃ caũ agere pro fine, q̃ ú, ad ordinẽ actionis Incurrit.

Dico 2o: agentia nalia, quẽ sola, sunt cognitionis, seruitiũ, agunt pro fine, minus late sumpto. Et pro: Nã ex experientia, pet annum, q̃ mit, aliqua herba, quã cognit mo suo pro eum malig, seu amantiã ordinẽ, etiã equum, multotiẽ, de runt, quando, q̃ hoc, ille pro quo fit, studiũ, nãs, sustinuit, hoc e agere pro fine, minus late, sicut, 2o. Illicet, pet, q̃ ad agendũ pro fine, pro permedio, sub, et attingi, ta, tão finis, e medium, extra, subiugnat, q̃ attingere, ta, tã q̃ finis, e medii, e, Dicit, ne, Inquatũ, ad, aliud, ornare, discernendo, inter, obtum, et, non, pro, et, pro, aliud, ú, hec onia, extra, subiugnant, q̃.

UGR Biblioteca Universitaria

Dico Sª agentia intellectiua in pbo, Deus, Angeli, & hoies agunt propter finem extrinsecum
subiectu. Subdet. tenens oia requisita ad rem agendu, scilicet cognitionem finis, qua mediorum ad
ipsum inducentium, & obligationem, & tandem, percipiendo finem sub ratione finis, attingendo media sub
ratione mediorum, & proportionem seu inclinationem ad prium finem, qui Deus est. Et ideo
cum Deus perfectissime cognoscat suum finem, & omnia ad ipsum ordinata, & semetipsum
sit ultimus finis omnium, & non habeat superiorem, qui ei obligare possit, ideo
Deus Angelus & homo sunt, qui sine actione agunt. Et ideo actiones Dei, Angeli, & hominis
sunt actiones multa non importantes ex intentione nostra salutis. &c.

Solet hic dubitari quo effectu hæc
Cæ finalis Cæ gnotet, & actus volatiles, & electiui, qui ne ab ipsa mediate producunt
& alii per eam qui producunt ab alijs ponitur a volate, & per ante, & deinde actus electiui alii
per ante qui producunt ab alijs ponitur a volate, & per ante, & deinde actus electiui alii
per ante Cæ finis absolute, & nude, ac amore, & simplex, & sola entia pro ea obtinendo, & in-
tento, & deinde per alii per ante Cæ media rationis, & electio, & ultra media per, qui per actus
volatiles finis per, & applicatio mediorum, qui per actus alterius ponitur a volate, & alius
per ante Cæ finis obtentus, & positus, & habendus.

Certum est, quod actus mediate per ante Cæ me-
dia, qui, & ultra electio, executio, & applicatio mediorum, imo & ipsa media eo proprie effectus
finis, qui dicuntur gratia illius, dicuntur per ante: & actus volatiles Cæ finis non dicuntur ad-
pti, & amari, & simplex, & absolute, & simpliciter Cæ finis, & obtenti, & utilis, & electo, seu gau-
dij de illo nisi effectus mutuo Cæ respective, & ordinate, & gratia alterius, quod est gratia
bati, quod est omne imutile, & incauabile, seu inelectibile, & actus, & omnia, & de-
electibile, & inutilia, seu hent Cæ finalis, & obtenti, & effectus finis. Et pendix de Cæ faci-
bens.

APENDIX
DE CAUSIS accidens

Egimus nunc de causis per se nunc de causis per accidens breuiter agendum est, quæ quidem
inter numerantur per se fortuna, casus, & fatum, quæ iungam, nolens demonstrare, & videlicet
eius causas. Auth. Thus.

ARTICULUS
DE FORTUNA, ET CASU.

Causa fortuna, & casus dicuntur, in quibus quidquid ab absolute nabent, quidquid ad-
mittendum illa dicebant ee alia Diuina numen, humana, aliquo omne effectus fortuiti prouenientes
ex re alia, & ex causa debite ad hanc in vota existente ex una parte alius, & ex altera migrante
causa cum prout migrabunda in vota existente prout Columbus, & mirabantur alia gaudium
Diuina prout fortuita, & infelicia effectus quos prætendebat Virgilius. De rebus exrore memoria
D. Aquas. describit, & ab aquo Dauid. Principium, & collisio barbarorum, & bonorum fortuna
Voltaire mulier fortuna, qui sic Catholice dicitur, & in textu S. Fortuna, & Casus
Diuina causa, quæ sæpe euenient præ agentis ex electione Curiosa alia quæ; seu aliqui accunt

fortuna é caá p accidens eorum quæ casu é euenium tae agentis.

Dicit caa, q alia é casu, aquo effectu fortuito prouenit, et alia sumat, propie é fortuna pro effectu fortuito. Dicit 2m accidens, q nec caa pse, p accidens, n quia ex parte caa, alia, d illa circa edificat. est casu fortuito, q parte edificandi, quæ é caa pse edificii. Jungat muriça quæ é caa accidens, ide q effectu pse intento Jungit alteri n hæc natia connexionis, d pro accidente effectus fortuito n debet ee ab agente intentus, neq; sit aut debet euenire, casu, q Jquis fodiens terra inueniret thesaurum. Dicit in hoc quod præcedens, in quo fortuna differt a casu, nam fortuna, solum reperit in agentibus intellectiuis, non denigra dicit alicuius gratia fiunt, q effectus fortuitus intendat ab agente, q q accidat, debet ee d untus effectus pse intento ab agente; inde in exemplo allato fodientis terra et fortuna; præfodiens é fortunatus, d inuento thesauri é effectus fortuitus.

Ad 2m notandum, quod libet effectus p accidens n solum dicit caa p accidens, sed caa pse, sic o inuento thesauri, quæ sepius ab eodem fodiente terra sæpius et effectus fortuitus, sic dicat d Aragon caa n é fortuita, quia caa simul sit pse et effectus produceret. Inde effectus fortuitus sæpius ab eodem fodiente, et fodiente sæpius q euenit præ intento Agenti. Notandum nullum é effectus fortuitus propie sæpius dei: Deus omnia prouideat, nihil euenire potest præter ordinationem dei dicat caa p accidens peccati, q euenit præter intentionem fe peccati, n debet dici fortuitus respectu dei, nisi dicas talem, scilicet præter, q intentum, debet ee ignotum et prouisum.

Ca arguit q é parti pars, sic dicit defin: caa p accidens, in hoc quod Aristo dicit, non est econe, ex q ego dicat discrimen, solum sæpius inter caa et fortuna, in hoc, q fortuna reperitur in agentibus liberis, seu intellectiuis, at non casu, solum agentibus naturalibus, et q ex figura Dionis Gadit regula sup ca pro hoc dicit: Fortuna Gentis Babylonicæ et Casus occurrit bo homini et effectui Casuali, ita et homini agenti intellectiuo, et bruto, et hoc est effectus Casualis, et fortuitus respectu agentis, et agentis intellectiui, et naturalis.

art. 2 = de fato et monstruo.

ART: 2.

DE FATO ET MONSTRUO.

Q. 1. pte dist. 29 ge. Jnca, sic fatu Catholice dicit D. Boetius lib. 4 de Consolatione: fatum é Jebur mobilis burmobilium inhærens dispositio. Quæ Diuina prouidentia sunt quæque electi ordinem, et optimam. Dico enim intelligi nec fatum, quod para et præcedit Deus Omnia disponens ordo. Seruit et ipsa Diuina prouidentia, quæ immota et stabilis ordo res pellit in Causas dispositas ordinatis. Diuinus hoc Seruus, quod in Deo cogitat, Jn dicit dispositionem inhærens Jebur mobilis quod palam omnia, et fatalis dispositio nullatenus post alias Deus est mutabilis, Jquoties Jbati Deus nisi Deus operetur, quod Deus sua stabili dispositione sequuntur quæ Causæ Dei motus sunt agere, ut dicit in teologia.

UGR Biblioteca Universitaria

Colligit 2ª fatu fundalit ~~dicere~~ dicere entiæ Cauy 2ª, fivo ee Vellaone Receptu
tui caar oxnatar ao Deu; 2ª fatu Velate ao Diva providentia ee Jnu; in gne vo actu-
tur 2 Caar oxnatar e multiplex bxo multiplicite dispoony in Cai; 3ª fatu derivat p
onia Cauy gera Jonia Deo dsponant Jin bus propia Jesu Deordo Vebeniat, precibus
ao caar efficientes spectat. 4ª de nugo 4ª fatu dicit bca ru e fortuna, vg fatu pt Vebicit
efectu pacedentibo Caru e fortuna, 5ª Caru e fortuna Jngere cag efficientes, fatu
vo in onibus cai Vebeni.

Monstrug; ex dictis 1ª D. ex parte rei: efectus nali a secta e solita
dispone Jm specie nota brie de generato obalio ppedimento. Dicit efectus nali a mo-
strua propie loco Joly in nali bus inveniunt, ng ex speciali a defficientia sequit defim
ji monstra, Jterum. Dicit de generato a secta e solita dispone, ppedimento a monstru defim a do-
minu sequitur ao efectus nales ex vi generationis. Dicit Jm specie ng a monstru de vocat ee nali
alterius specii a sua caa, ng a dicto quo defit, de vocat ex vi generationis ~~ee~~ nali ng specie e
pactae dicit defectus seu precio.

Jnde ao quale monstri dicit in generone divisa efficonis, seu
dationis sequitur ji no Habuit Brachia aut Mascelo nascere dicit nota lit de generato
g ne monstru, qm pauco defit ji no hoi dem, e Jnguis defuit. Dicit de nigo obalio ppedi-
mento g ao monstru dug Jenerunt Cag, Una, proles, que e Vebura alicui inter cag effectu
Splete, altera ppedimento ne ptu effectu efectum sequat ee evenit Jgeneratu nepa
bundantia aut defectu Jnig; hinc ei ge nerat monstru g efficiens proles amali. Ad ulti-
mu pignant scotus ex 2ª, q; quo in Dg Coincidit Jpredicenti, libo dicendu.

LIBER 3us PHICORU

Postquam in 2º libro egit Phus de nata e mis Vealis, de cali elu nunc de alis principibus
seu efectu nibus mei bit cui pare, quo ad primu notandu, D. Jsid. dicit, alia intrinca, ja mo-
tus existentia, alia extrinca, ji locus, pacu, dispusquare. Jdeo de motu Jmmte tractabimus nec. Dup.
sed de motu actione e passione. Jn 2ª q sit motus, Jnquo fr Instat. Aut Jnc. Vtrung; brie Vesolvit.

DISP. 1ª

DE MOTU, ACTIONE ET PASSIONE.

Q. 1ª

JD Q SIT MOTUS, ET IN QUO FRALIT CONSISTAT.

ARTVNC.

VTRUMQUE BREI RESOLVIT

Semel hic de motu ee ne do motu proprie dicto, qui e actus ji, e do mutatione propie

UGR Biblioteca Universitaria

dicta, qua é actu subtrahi, q phus regad subiq loquit de illo, q Inf ad motu propriu, e ad mutaonu propria. Inde motus hic a phō dicit sic: actus entis in potia, quanum in potia, p̄ pro eius virtellia notate, q ly actus, quod equs in presenti mihi, aliude, qa Fece pho ze qua actuat subtu; dicit q̄ ista actuab subtu, qua d̄a sepe dicta é mesa nugao subtiadoq, seu p̄fectus ad p̄fectu. q

Hec actuao pōt intelligi 2: 1o quanum subtu hēt fig in fac tu, supe portilla z mediata subrechonu ad hanc aone fig, q̄ tunc actuao, aut fellao illa dicit actus p̄fectus, q̄ denomat subtu p̄fecte actuatu, q̄ pōte tunc intelligi subtu in ee quieto, e Dexit fat illa maxima phi, q̄ natura p̄g sentiow, fecat motus. 2o pōt intelligi talis actuao q̄ immediate subcedens p̄ria oni, inqua hēt subtu heat fig aut informaonq eius, nīs hēt ipsa in fac tu quo, sensu pōt dici actus p̄fectus, q̄ p̄fecte actuat subtu, q̄ tunc hēt fao motus; q tu illa pticula actus, q̄ mō abstractive q̄ ad actus p̄fectus, q̄ p̄fectu, de tat q̄ ad actus p̄fectus p̄ reliqua pticulas. q

Dicit entis in potia. Dicit ly entis n debet sumi p̄cente no mali, sto, q̄ patria hēt acebto, supe, p̄ ente existente in actu, e pōte recipere aliqua fig, nec debet sumi p̄cente sanc centalit sto, q̄ bō illo, q̄ potest subtu motus. Nec ad mutaonu subtialis, q̄ accetalis, q̄ dono ly entis extenditur ad corpus glorie, q̄ anima B, q̄ ad angelu, qui n dicitur ex mente phi. R ly in potia n debet intelligi potia activa, ita q̄ Deus non edat agere, q̄ phus p̄hibet intelligit subtu, e nuqua agere. Nec etiā, sumit p̄ potia obtiva, qua facit nō p̄ quē p motu fit, supe, q̄ quo, q̄ posito q̄. Inde debet sumi p̄ potia, que mobili inest. Addit ēm potia, ut intelligat q̄ motus actuat p̄fecte subtu, ut doxmando ad actu sum andu. q

Quo loquendo, quomō subtu sit in actu p motu, et adhuc p eu dē sit in potia ad tu? Ad hoc dicit Vasq̄ licendi mō. Dico 2o in hoc dicit q̄ ens in illis partib⁹ talib⁹ est q̄ motus, e actus, e actuao entis potialis, sed, e sic phus subtu nunc in formatu, ac subtu in informatu, seu in informaonq̄ immediate p̄cedente, nq̄ subtu nunc sit in potia subtiva. Hēt Casq̄ fig negari motus, ee actus subtu in potia, sed sit informatus subtu actuat ad ens, q̄ p̄ in potia, seu ad p̄riaonq̄ subsequ, q̄ p̄ subtu erat in potia, q̄ mutari, aut motum, e talit se habere nunc, qua prius, q̄ ly ere nere exhibet actuao, subtu, q̄ talit nunc, qua prius exhibet ordo aone, q̄ immediate p̄cedens, q̄ talit se habere nunc, q̄ portat de fig nunc, q̄ in hendi: q̄ ly, quanum in potia intelligit sic, phus subtu informati, ad informaonq̄ immediate p̄cedentq̄, nc. Ceph

Dico 2o, q̄ motus recurs subtu in successione fri ad qua posteriorē, q̄ p̄ fri ad quo priorē, q̄ immediate p̄cedentē, q̄ successio e illao fri ad qua in subto ad fig aquo, q̄ immediate p̄cedentē, sta D. in 4o dist 12 q̄ 1 art.

UGR Biblioteca Universitaria

Mutao utpote ita habitudinem q̃ spectat subcessionem mediatam informaonis ad informaonem. Quod hec subcessio sit de re qua docet mediate, ut videt. Ma est illa q̃ dictiva motus, quae se habet sicut forma denominans subiectum mutatum, sicut hic de re qua subcessionis forma denominat subiectum mutatum, et ideo illa motus forma dicitur. Probatur ex D. Gregorio dicente: mutare est ex aliis in alia ire, et ex Philosopho scolio, teorum ubi ait: omnis namque motus ex quo fit in quo, forma est, idest subcessio unius formae post aliam in subiecto, etc.

Ex dictis colligitur primo definitionem philosophi explanare namque motum, non solum mutaonem instantaneam, sed subcessivam naturalem, violentam, perfectam, deperditivam, acquisitivam, deperditivam et operaonibus animatis; et usque quod talis definitio explanat usque motum, sed quod est actus entis in potentia quatenus in potentia; sed in his mutaonibus semper actuant potentiam subiecti et subiectum mutatum; et ideo talis definitio convenit illis mutaonibus. Et nota, quod in motu violento subiectum non habet inclinaonem ad formam, neque satis quod habeat potentiam et capacitatem ad actuandum illam; nec pariter obstat quod in motu deperditivo forma ad quam est privao, nam ita aliquo modo actuat potentiam subiecti, quamvis non posuit philosophus explicite in corruptione et diminutione.

Colligitur secundo ad motum requiri formam a quo praecedat tempore terminum ad quem, quod clare docet Philosophus per haec verba: mutaonem inter terminos oppositos quorum unus duraone praecedat alterum. Et ideo patet ratio: de ratione motus est quod subiectum ratione illius aliter se habeat nunc quam prius, sed forma a quo non praecedit tempore in subiecto hoc non se habet nunc quam prius, nam aliter se habere est alio modo se habuisse quod implicat, a subiecto prius tempore non existat; quod requirit talem praecedentiam in tempore. Colligitur tertio motum distingui a subiecto et termino a quo et ad quem, nam motus ex dictis est relatio subiecti informati ad informaonem immediate praecedentem et subiecti non informati ad informaonem immediate subsequentem, sed relatio distinguitur ab extremis, etc.

Colligitur quarto quod si motus materialiter sumatur pro forma fluente, non est in uno praemento; sin vero quae sit tempore [?] motum ad quem, [?] hac differentia quod in praemento subiectum erit reductive, unde fit quod completum et in aliis erit directe in illis natura actualis, entia completa. Si vero motus sumatur pro eo quod formaliter dicitur, nempe pro receptione formae, informaone passiva subiecti, dicitur receptio sive passio realis, erit in praemento, in quo collocantur omnes informaones et receptiones. Si denique motus sumatur pro receptione subcessionis, quae est receptio sive respectus realis, nam non constituit unde decimum praementum, reducitur ad praementum relationis.

Explanata definitione motus, eius divisionem restat explanare. Primo dividitur motus in motum proprie dictum et mutaonem proprie dictam; primus est in qua terminus ad quem est aliquid ens actuale, terminus a quo privao talis entis, subiectum vocatur compositum substantiale, et hic motus est passio propria corporis, quatenus subiectum materiale completum; secundus est in qua terminus ad quem est aliquod ens substantiale, terminus a quo privao eius, subiectum vero materia, et haec non est passio corporis. Secundo dividitur motus in ad quantitativum, deperditivum, et ...

UGR Biblioteca Universitaria

vitus abstractione ad rem. Et transitus a re ad privationem etc, & hec divisio patet ex opposito motus diu. subito ad subitum, & de subito ad diu. subitum.

Quidit in Dni instantaneus & subitus: Et qui in uno instanti absolvit. Et qui includit plures partes sonie priores & posteriores, & totalatitudo Dni, & subitus & stimulus ut signum per magnetem ad stellam caletur in nemine Dni, & subitus & ducetus, ut dominus caleti per horam, dat q interstitium hanc & horam. Exquo ad veritatem & subitus est sumi, & prout dicit transitus a priori ad posterius ad tu ad quem, & in hoc sensu in Dni fuit motus subitus, & motus in Dni, & pro ut dicit tactus stimulus & subitus, & Dni pene facta, & in hoc sensu Dni fuit motus subitus, dicitur absolutus. &c.

Quidit motus in natu, Violentus, & mixtus. Et transitus mis ad pa, ad quam natus inclinat, ut motus lapidis deorsum, & recto pro dicto in aqua. Et transitus subitus ad tu, quem in subtus natus refugit, seu illo heteroposito, ut calefactio, frigiditas aque, & motus sursum frigiditas lapidis. Et transitus ad tu, qui subtus non debet, nec ad ibi, ubi hec in clinatio, ut declinatio in patiente. hec ad divisio est patet ex motu acitali. Dicit patet ex hoc in aliquo sensu subitali motui. Dicitur pro Contrario dicit. Violentum mis, & inclinatio eius ad manet pro aliquo neutro. &

Motus naturalis subdivisit in motus ad subtus, ut generatio & nutritio: ad quale, ut augmentatio, ad quale, ut alteratio: & ad ubi quo motus locali dicit. & motus locali dividit in rectus & reflexus: Et transitus a pa aquo ad tu, aquem: Et regressio pe ad ubi ad tu, ad tu, aquo, qui nacte regressione patet pa ad quem, sicut ille pa tui aqua. Sed dicit in Velocis & tarditas: Et quo mobile brevius pene multa, patet ut transit, ut motus aquilis. Et quo mobile multotus pene mogicus, patet dicit, ut motus testudinis. Vnde in motus regulares, qui spe ad velocitate aut Velocitatem, & in irregulares, qui non velocius, non tardius dicit. & Pa. Vay actus transiens subiecte a agente: aut ex plato sintacho, pa. nazia ad intelligentiam. Pontius Pellatus sentus & ponit & pur.

Q 2a

VTRV ACTIO TRANSIENS SUBIECTE A AGENTE.

ART 1.

EXPLAT QUID SUNT ACTIO & PA. NAZIA AD INTELLIGENTIAM. PONTIUS PELLATUS SENTUS & PONIT ET PUR.

Supono ex actione multa dicit sumi; pro obexacione & actio onis actus Vitra actio dicit. & pro pro duone seu effectu producentis ad producta, qui solet calefactio ignis & patite. & pro eductione ex abagente, & pro effectu transmutantis ad hanc mutata. & pro re acta, & producta, ut dicit scriptus adgens ens qui ex plato & ee ab alio ens & acta, ut dictorum ad subtus ens quod, apellat pa. similit pa multi plus accipit. & pro scriptu entis; & pro signata

probate. 3º pro baone de qexe qualitis. 4º pro qualite corruptiua. 5º pfectiua; qualae ait
phus intelligere eg ag pat. 6º pro qualite sequente acty ponte a petiue, e gabdu extractia.
6ª pro se acta, sectra. 7º producta in paro pdict oxng ad pxy. 8º denig. 9º pro sexptu achonis
panto quo simia accipit in presenti. ~

Supono. 2º achonis Inttexe in Pellaone subsecuta adentia
cadactus. Sybi. 3º hacty acta p achonem simat. 3º Intt pro efectione, portat Pellaone pro-
ducenti, educenti, alige e intrincu ad venienti, sive achonem simat pro pte. 4º Intt hatty pra-
mentu. 5º Intt in Pellaone agentis, sectra mutante ad pars pte extrincu ad venienti pte
pte achonis. Vel de deuenitiua ad [illegible] 6º Intt sytus sexptis efectus productus achonis pro-
pte sytus sexptis, subtus pro paro sexptis corruptiue, e inuersi ng sexptis productis ad pro-
ductus e sexptis de penig, 7º Intt sexptis tranmutatis ad tranmutandu e sexptis de penig
pfectiua p tranmutandu, accipit ee, pt alige sexptis de penig. 8vo 9º pacidens, hoc, soly acci-
pit in exemplo. ~

Ex quo stat paong ponte achonis Intt sytus Intt ere in depentia panis extrinseci ad-
ducti ee, educti ad agendu, producti ee Pellaone extrinseci ad venienti ad defectu productus, educ-
tus, subsecuta, atiuo ee ponte achonis propie. 2º Intt hatty 6º pramentu. 3º Intt in Pellaone sucti
tranmutati ad agendu tranmutandu, e sexptis ere extrinseci ad venienti ee. 4º Intt subtus simul pro-
ducti, de illic ad paro tranmutato qui requisit panis extrinseci hoc in abstracto. 5º requisit
ponte extrinseci proce, illic ponte simil. 6º alig Idione extrinseci, scilicet, a proximaone ut
Solate Dei. 7º conatu ad exptu, hoc, pacidens, 8º parent subtus accidens existere abig.
Pellaone panis, qui erunt in Pellaonibus intrinseci ad venienti bus, pote sexpugnat extraei
sine Pellaone. ~

Supono. 2º achonis diuidi in manente, transeunte quarum 3º illa qua tranit in pa-
ssitiu ut pmanet achio transeunte ad manentem. 4º ita ut producat ttiu paro agentis
dicti, achio manentis, qui producit ttiu qui manet in pro agente, ut pexaones Vtales. 5º Denig
Supono. achonis manentis subiectari in agente, qd aonibus admittit. 6º ad hoc ad exungu
nones eade ee mouent quarum 7º alia actiue dicuntur. 8º Supponit duq achonis
transeuntis dant sentiq. 9º plus ut tranu, a parentis achonis p transeuntis subiectari in paro:
Alii, quae stat. 10º sequit Palaueo tenent achonis transeuntis subiectari in agente. 11º ~

Sitnt. 1º. Lachia
transeu. subiectari in agente in iu paro. 1º. 2º. in 4º. dat. 3º. ad qesa. Vigiu sui sequent. 5º. 6º
Lachia ad paro. 7º. Pellaone ad agente paru. 8º. Pexaones. 9º. Pellaone subiectant. 10º. Pellaone
Pellata. 11º. cui tparo subiectari in paro sta qui. 12º. Lachia debet subiectari in agente. 13º. Ad
phm dicenti. Calefactiue. Calefactione, e ad agentes, Colligachiua ad paru dicunt Pellaone mutur
ar. 2º. Pellaone. 3º. in illo sexpto, inque e fungatur, seu vacuu dnaong. 4º. Pellaone sequit pexaones
inquoe. 5º. fundat. 6º. actionis ire portha actiua, agtie inagentie. 7º. in paro. 8º. ~

Fin 2ª

Pua 2ª. Pobignat pontía Creata puré achiua p̃ baiua; ꝑ pontía baiua nequit
adactu ꝓduci, niſi p̃ aliqua actualitꝫ in ꝓp̃ recepꝫ; q̃ nulla pontía Creata ꝓducit ꝑ adactu, niſi
p̃ aliqua achedalitꝫ ibi intrinſecã; ꝑ nec actualitꝫ nequit ee alia, qua achoꝫ q̃ in pontía achiua ſubiectat achoꝫ. Pmaꝫ pontía puré achiua eet actus purus, in linea ꝓpriatiua; ꝑ puré achiua p̃
baiua; ꝑ Pobignat pontía Creata, quo ſit actus purus; ꝑ Pmiꝫ bar mouiꝫ, q̃ mouet, muta-
re ꝑ in mutari, agere ꝑ in pati, dare ꝑ in recipere ꝓ ꝓprius Pobigꝫ Dei, quia actus purus mu-
pontía puré achiua ꝑ in recipiens actiones patet mouere plane, ꝑ p̃ q̃ mouetur; q̃ eet actus purus
D Doctꝫ Dens. Ita in Dꝫ nior Arguit plank, ꝓ oppoſitũ, ſo

Pua Pmo ꝓ Vae Dr. in 1mo tractato ſua inquidꝫ,
& intrinſece ſubſtive, ipſe comunicat, q̃ de nomine agis, defectꝫ ꝑ agis, vocabile ee in q̃ ꝑ actiua ali-
quo, & in Virtuat ipſe, & in formatu ꝑ in q̃; q̃ achoꝫ ee in paſo, ipſe comunicavit de nomine ꝑ
fectꝫ agentis & doent paſſiue ꝑ agentis q̃ ꝓficat q̃ actio ſubiectat in agente ꝑ in paſo ſua cauſa cauſi
vae & connectat Verbꝫ Virtuat Actiue ſentia ꝓpria momenta, & ꝑ xiſ in paſſiua, ſolum ne abi-
re Appellant. Demꝫ ꝑ xiſ adnexant Dr. q̃ ex ꝑ Verbis in 2ª Dꝫ nentes Cegitta ait actio
quę ne ſubſtia agentis ine ei ſicut dicens ſubſto. = Ait 2ª = Solvunt Dꝫ nioꝝ Replicę

ARTꝰ 2us

SOLVNTIO Dꝫ RIORUM REPLICE

Ad 1m exhó dicente: actionꝫ ſubiectatio in paſo, ſibi ei 2º de anima ita loquit Augustinꝫ
q̃ moueri ꝫ operatio in ꝓpatione Recipitat q̃ ne q̃ actio in paſo ſubiectat = Reſpº Dꝫ Johnes
ait actio in ee in paſo, ꝑ loquit de actione ꝑ ſe, ꝓ ꝓ Verbꝫ ſentia, ſ de actione tranſitiue, Dꝫ Scotꝫ acta.
Vnde 3º phicoꝝ textu 24º ait: mouꝫ ꝑ docto ꝑ doceri ꝓ ſtino, Dicit id egit docere ꝑ docere Vnde
Clare explat actionꝫ ꝑ paſſionꝫ ee id q̃ mouetur, id eſt, ſignificat docto ꝑ doceri ꝓ linea, at ꝓ lohõ ait, ſeva
duquit, id eſt, ſignificat docere ꝑ doceri ne ꝑ pet ex 3º phicoꝝ Ce 2º dicente: Omnino a negꝑ docto pro-
prie id q̃ ac doceri ꝓ linea, neg actio Dꝫ q̃ paſſ.

Ad 2m actio q̃ manet duquit attranſeunte in hoc q̃ ma-
net ee intrinſeca ꝑ tẽ agentis ꝑ vo tranſiens, quia tranſit ad paſſ; q̃ actio tranſiens ſubiectat
in paſſo. = Reſpº nanq̃ actionꝫ q̃ manentiꝫ Vnit Dꝫ tranſeunte in eo, q̃ Dꝫ q̃ Recipit in agen-
te ee differunt in eo, q̃ manens producit ſuũ ꝓpriũ terminũ ꝓ manente tranſiens vero in ſubto extraneo, ex quo
Colligit, q̃ actionꝫ ſive Vnit ſive ꝓprie ſicta ſive manentiꝫ ſive tranſeuntiꝫ ſubiectari
in agente ead ee & intrinſeca ad eo modum Dicit q̃ licendy, & de paſſ ſive ꝓprie dicta, ſive ac-
cepta ꝓ ꝓductione paſſiua ꝑ expreſſa ne obſtat ꝓ

Ad 3m mouiꝫ exeo, q̃ agit n̄ mouet
alias agens ꝑ agens eet patiens: ꝑ ſi agens vitale de nouo ꝓ Recipere et in ſe actionꝫ mouet, ꝑ
ꝑ eu mutaret q̃ actionꝫ Recipit in agente, ſ in paſſo. = Reſpº dicendꝫ mouiꝫ & mouet motu
ꝓprie dicto, ſeu tracto ad ꝓ q̃ ꝓ ead quietis, Ido magꝫ motiene Vnit dicta, ꝑ ad ꝓ q̃ ꝓ ead-

UGR Biblioteca Universitaria

quarte, no mag. euang. mis eodē mō, et no dōa. Dens actio n̄ fit ex a & recaquisitis, nisi ex agente bñ disposito n̄ mutat. & quod sequit, q̄ nō ius recipere aut pati, nec potētia receptiva & recipiēs passiua, ng receptio, ut supponit, ng et in pamento haut pagni p̄ncipāo, quis supponit agens. &

Ad 1ᵐ: actio, pādē motus eadē rōne; & motus, pāo Ad recipiunt in paso, ng motus est actus, et ex a mobili. q̄ etiā actio in patiēte. = Ad 2ᵘᵐ nando magis pāo, q̄ luce claritate, actiones & paones Ad dicuntur tum ḡm, q̄ sūt relationes, o partes, tum q̄ sūt in subiō Ad dictū, et per exp̄ō de a dalq̄ dicente: relationē. Ad mi fundat. sup̄ pontiq̄ activa et passiua. Similiō q̄ diquant Ad motu, per q̄ actio, paō, et motus recipiunt tāq̄ Ad dictō, ng actio tal aob arg. pāo ad agens, motus ad n̄ in oz̄ma-ones, mediate p̄zcedentes, et deo actio, paō & relationes, sp̄lit reales, motus vāt, in q̄. &

Dicitur ex agere ens aliq̄ nec abagente, ng a pud Gramaticos, ut̄s p̄bationes dvertunt: ego actione produco. tau. Per actione produc̄t ame, q̄ Verba activa & passiua n̄ differunt ēm Gs significata, sed ēm significationes Vocū: q actio et dos Ad paones, et paō et in paso; et actio. = Ad arg. in oppositū. Gramaticos, do, a pud p̄phetas non ans, dog. Let ens ille per a pud Gramaticos, n̄ differant nisi in modo significandi, a pud p̄hetas Valde differunt q ad Gs significata, ng in Gs portat relationē, nisi in relationē. Ideo tales p̄ter solos differunt actiones, et paones et oppositiones, quae simultanea, et cognitione dep. 2ª de infto.

DISP. 2ª

DE INFINITO.

Ad infinitū nāq; investigandā, in tres intuēre natus, s. q ad aliqualit̄ naturā et cuius intellectū ideo dicitur ille esse infinitus, quia nō aliquā de infinito potēt dare numerū. = Ad 2ᵘᵐ q̄ quotuplex sit infinitū virtute, Ad 2ᵘᵐ. = Soluta q ad 1ᵐ, restat q̄ affectiones infinitū assignat.

Q. 1ª

QUID, ET QUOTUPLEX SIT INFINITUM.

ARTᵘˢ UNIC.

SOLUTA Q ADVERSUMQUE, AFFECTIONES INFINITI ASSIGNAT.

Infinitū est duo, q̄ caret fine ad extra finiti; nocta de infinito, sic dicit Phus. hic textu 26; infinitū est, cui ⁊ q̄ aliq̄ extra n̄ accipere, q̄ de, in quo quodvis finitū, ut̄ q̄ subtrahendo, q̄ accipiendo; nec a dē q̄ ait D. S. Soly Dnit infinito, in cantico, et ex illa actione, bēt Collig. Salmanticē, in 1ᵐ dē, quia tae: ē id, cui nihil extra de, cui n̄ soly nihil deēt de his quae pertinent ad Dnitionē eius, et extra q̄ nihil benthu sumēt in illo gradu de agne. Ideo tales infinitū ait D. quoties. Ita ee tone q̄ bē ee Dfecty, totū, q̄ nihil eius ee extra: Dfecty, q̄ nihil rei deest in illo ordine, et gradu.

UGR Biblioteca Universitaria

Exquo dstat aliud ee sincatice, seu in potentia alicui vo catice, seu in actu; sic ergo et actu habetur in potentia ug infinitu sincatice pot, quorum tot poni posunt, quibus plures pluries sint possibiles poni. Unde repugnat tali infinito, quod omnes eius partes simul existant; et actualiter infinitum ostingit nec hoc, et omnes essentia quod est ens tale quale est Deus, quod infinitum dicatur citato dicentibus illud cui nihil entitatis dee eo modo, quo possibile illud habere in aliquo uno; aliud est pro parti patione quod dicitur infinitum, ergo in aliquo determinato genere, quod enim infinitum ergo totum catice, quod sin catice potest dividi in infinitum, ergo in intensione, in extensione, in duratione, in numero, et in essentia, quae sint possibilia, de sequenti dicam.

Utrumque enim infinitum differt agnoscit exeo quod catice attingit infinite intrince; sincatice vero solum extrince: attingere enim infinitum intrince est illa attingere quod collectum in recto exigat intrince tota illa, quae in eis exquaditat, et magis nec minus; attingere vero infinitum extrince non pose collectum in recto totum infinitum attingere, id est, totum mediocri quod plus vel aliud, si potest attingere infinitum, potest attingere finita in infinitum; exemplo hoc declarari. Alterna potentia quae posset producere calorem ut quatuor non amplius, sic minus, et alia, quae simul non posset producere tantum calorem, sed posset quaelibet gradus ex illis. Attingit intrince, et catice calorem ut quatuor; secunda vero illum attingeret extrince, et sincatice quam in nulla una ex illis quatuor est assignabilis, quam non posset attingere.

Deveniendo ergo ad infiniti affectiones, et utriusque non est quod infinitum non posset mutari, de ratione, quod illud mensurari dicitur, quod cognitum determinate quantum sit, et maius; et hoc utrique infinito repugnat, non potest ergo mensurari nequit. Secundum utrique enim gentem, quod infinitum totaliter transire, aut numerari non posset, quod aliud pertransire et numerari est ad eius ultimum pervenire, quod infinito repugnat, quod hoc caret ultimo. Tertio, quod infinitum sit tignotum, seu cognitum non posset aequate quod de illo, ergo sumpsit aliud et aliud cognoscendum; et hoc intelligit respectu intellectus cognoscentis illud a numeri sui infiniti, qui est accipiendo alter et post alterum in infinitum hoc modo cognoscens infinitum, et nullo modo infinitum actu vero sui; cui tali superiori repugnat posse illud cognoscere, et etiam intra animam Christi Domini, ut ait Durandus in 3°, dist. 14, q. 2a.

Dub.: an unum infinitum posit esse maius aut minus alio? Ad quod resolvo, loquendo de infinito sincatico, non vero catico. Et sit 1a, pro quod subjecta collectio humini utriusque speciei esset maior collectione alterius: quod unum infinitum sincaticum posset esse maius aut minus alio. 2a vero pars est Scoti in 2°, dist. 1, q. 2a. Arguit ex propositione de Coelo dicente: infinitum in actue illud quod est maius: quod infinitum in tali genere est illud quod in tali genere non est aliud maius: quod in nullo genere &c. Dico: quod est perfectum in alio genere non est infinitum in tali genere; quod non exceditur in aliquo genere est perfectum eo, a quo excedit, quod excedens respectu excedentis non est infinitum. Ob 2a: an supernaturaliter posit dari infinitum in actu seu caticum. Stat: 1°, ... supposita alicuius placitum resolvit.

Me se olvidó el dexar papel para el titulo.

UGR Biblioteca Universitaria

Supe 1ª q̃ in presenti n̄ dubitat an alq̃ Crea quo mo Dqñt de facto sit infta
na Certę, nulq̃ dari in fti machu, q̃ pet ex ipso sabiē omia fecit numo ponder e
mensura, q̃ in fto pugnat. Sin dubitat de pobili. Supono q̃ licit de Certę dari Vnu
infty, q̃ pot seu infota entia, actuadine ab eo creabilia, e hic est Vnu.
Denta. Supono: pugnare aliud numo in infty, sive specie, sive numo dista, q̃ta
Certę ac Certę Deę. Vnde dicitur Solue de infte essentiali intra latitudinem
sti Creati, an in pe, posit dari Crea q̃ dicat infty p̄fecoz, specie q̃ de penty a Deo
ve subnę, sibe accidenti.

Certę, pobile infty, incatey, m multitudine, q̃ Itale xD.
Aquis. 12º de Civite Dei, Ce 18, Vbi loquens de tali infte, ait: Certus numerus
sitorę e ex Augte 3º ficoz textu 6 Vbi ait: numerus augeri in infty, sicut magnitudo
per in infty dividunt, ibi dicit: Deus potat in Cęy infte lectura libri, q̃ p̄ tota eternitate plurę actue
lis infty. Ante pro. Hec, phe duvig e, tenta. S. in 2º dist 3ª, q̃ de hac bacat ao 1999.mo
de facto pnia e pene lecę spece pro in infty quatuor q̃ e diversis in partes infte. Inde
nóc infto pauca e dicta. Solu de Catico.

Sit 2ª C: q̃plicat Crea Catice infta q̃ad q̃adru
plicitu. Et Inde Sit Sua 2ª C: q̃plicat Crea quę sit Summum ens, q̃ Deus. Et dabit Crea Catice
infta q̃ adq̃rat, specię est Deus, q̃ Summum ens. q̃. Mig: ad Summum in perfectioni sequi
Summum in hac perfectioni, q̃ infinitum e de nobilissimus tenty. Sub illa perfectioni est ens in sequat
e p̄fectissimus, q̃ntus. q̃ p̄fectissimus est sequit se. Sed Mig: e p̄fectissimus non q̃ e p̄fectissimus
Si illa Crea infte p̄fecta est tam ista Spiritalis quę e p̄fectissima sub tenta sub ente ign
illa inferior tenta sub subnā Spiritali est infte p̄fecta est Deus.

Sit 3ª C: q̃plicat dari in infty q
tey, m multitudine, seu numero actu infto, e Inde Sit Sua ex Auste hic textu 71 accente. Ar
ens numerus actu, q̃ numerus pet numerari potest: q̃. Nunc Sed: qui licet multitudo pobilis
ponta a Deo in actu infta e in alia de tali q̃ specie numeri, q̃plicat q̃ sit in alia pe
cie determinata numeri, q̃ sit actu infta: q̃. Set Maior q̃ q̃plicat q̃ a parte rei, alię extra
sub aliquo genere, qui sit in, alia determinata specie. Mig: quia licet specie numeri distinc
ta quę p̄ma p̄ma Unitas numeri, multitudo in ista ultima Una dari pugnat
q̃ sit in infty: q̃. Nunc e Nocty, Nox e Certa: ng in infty, pet ultimus ng si in rei, nisi
tens, q̃ in fto pugnat.

Sit 3ª C: pugnat in infty Caticey, seu in actu m magnitudine, nam
tenent Unit Scotę et Sequaces, Aqui, Occhęa e Ponty. Et q̃: pro parte adversi
negatur illi pars de potentia absoluta Dei, q̃ dabit Unu quatuor in actu infto in magni
tudine, q̃ de facto illi pro parte existente tota dilatata q̃ e mo bilis: q̃. Mig: illud q̃ pot
mobilis pot esse in alio loco, q̃ quatuor in fty partes q̃plicat, q̃ sit in loco: q̃. Mig:

UGR Biblioteca Universitaria

qé in loco Cíz de cabú abipso ex oní parte; sho cinstío Repugnat: gdx.

Sit 2da X: Repugnat instío Caten in intensione, de qua sin stié intensa, sin; st nali ntie supnali. Et Dnie sue denali: q ualis pnis de Celo, si ponerel in deabo abú lumé, abú dimita q quitté deveret in instanta descendere, si pote gravitás, vé bpulsio e intensio, quo Ce sio ze émotas: si Repugnat motus locali in instanti: gdx. — Demis: sin Repugnaret qualis instía in actu pceptao, cui Repugnaret subtia instía in actu, q Cró in Repugnat instía q Rae tali, subtie, si pote e in deo subtia instía: g deo Repugnat ex hac Cía ac pcomde Vi semel Idé qualis. Non Repugnaret instíe nulla e ratio cur subtie Repugnare posit.

Pza de quatté supnali: q tunc posset dari lumen gloriz e instía Visio Beatica, qae Repugnat si pote. Dz nem deus: Deus ab intu Creato, q ei possibile: q Repugnat &. mis: int Cognem, Cognibilem Requisit pro pozitio se ad actu Cógnoscendo, alia Deus non posset Cognoscere ab intu Creato etiá si haberet pnale et ovato, sta Scotti, quatio bonitie Dobtine pe fr obtie e instía in Rae Cognibilis, sta pontia stis instía in Rae Cognoscentis, q Cognoscia Rae tali, his ení partis Rae Cognoscentis optime exaurit tota Cognibilia obh, Dtotalitie ait D: gdx.

ARTZ.

SOLVUNT ARGuta.

Arg. pa Da 3q X: q fectio e Virtus ei Cui ret p fectio q fectus, q instie Futi achvi de vet Cui ret p fectus e venia instie. Et 3a: q effectus fectio de vet pro portionari p fectio Cáa. — Dz: et Cía in pontee instía ad partis Deus instie Cs Comunicaret, q in Repugnat &. P 2da: q ama e instía duras e instía Vbiquitate e pplicabi in instie locis, stie Comunicari possunt Cs a Deo: gdx. — Resp ad argam: fectio effectus pro portione stis mechanici, geometrici, q pria Idé, q no 3a.

Ad Requisit pro portio stis mechanica inter fectus e Cáz, qlis Deus deveret causare alia Deo, nec pro portio geometrica pro bia, q tiangulla Cía etiá in stie Replicata per quare Deus ex hoc q pro bia geometrica producitur ad producendum e hanc hit subtia spiritalis Dp letre, et alia entia. — ad 2am. — Ad 3am dico: q as sino q Cs Comunicaret q tama quras e instía Vbiquitas, in inde sequit Cía ee instía. Cs in Instantia ab instanti Cs solgab extrinco Dintingent: Dicendo nihil pro pter Deu Cs Comunicaret q tama q ze mensa pro bie Cs in tingent: Dap extrinco Cs ab extrinco ill: Dinunt: de illo inde, q Cía ee instía in vendo, talis instías ee illi essentialis, qua q plicat alis Comunicari.

Ara 2o Da 3q X: instíe Angelice entia Realia, qua cognunt a Deo: q in Repugnat q ponant simultate. Cui 2oai Thus Angli-

UGR Biblioteca Universitaria

in dicit repugnia, dalio, y por ser simul existere: q possunt poni in ti angli. = Ita: expone possibile nulli sequit possibile: sequit Cras possibile, q possibile: gn sequit in hui, q one simul producant. = Resp. duo. an: imo Angelus detrata, e certa de 5 cogna q deno in detrata, e tua, e sic dat Deo cognd 2 o ans e no 2 og. ad no babone 2 o ans, e no 2 og, e ad 2um. Do maj e dug mig tone d possibile, se one 2 do simul no mig e 2 og.

In arguto e

In argone Comitis tallata quae dicitur arquendo a blusibus detrati ad nigin detraty quamus n teneri q bet exbo ars. a posito: hic no Vgn bet portare decem lapides y solu novem, q sint tua lapides equales in ponderc, tunc bo ytur possibile e ong lapides portari abito tua e n q alia Angelus sit tua nec q alia Angelus detrata sit alicui detrate, possibile q aliquibus detrate e alia detrata, possibile q aliquos nove Angelos ponderare, q possibile, q decem in detrata e una possibile bti: sic in proposito oneritur Angelus. Vg: nunc bet producere hic Angelus, e ille, e ille nec una detrata repugnat alteri, q ne Angelus ordinabile, quin possit produci in eo nunc, in quo alius sit. Valet inferi. Quia: gones Angli possibiles possunt nunc produci ex possibile certitudine, q ang nanis ti.

Arg. 2 Ag. 2 V: Corpus hen in tria partes quatu e Corpus Do in tuy actu, q tuy e corpus quatu hen in tres partes quatu: q e in tres in actu. mis: tuy e divisu in in tres partes q bet in tres partes. = Resp. Do Villacar. ti omittendo alias resp one dug maj: Corpus bene certa, e in comunicante in tuy & do maj: in detrata e proportiale, in quale e comunicante, no maj e dug mig eadg distine, si vere tale e no 2 og.

Rehy. Dugit in ista magnitudo nisi in partibus infi te detrahi, quare Vna pars linea in alia, e si infinitu o partibus in detrahi, de mioribus, q e mioribus, in infinitu, q nisi in ista magnitudine dugit q ad ponerius partes, in fite in ti se detrahi, e ideo infite decrescunt, e mioribus, q pti educunt in maioribus: ex quo sequit ponendo illas partes in ista in ocu pare nisi q patiu toti tuy no proportionatu: in q efficere quare de extensione maj, qua tacunt partes in detrahi, in q includunt. Hec e vaa, quare Vna est longior palma, q Hugo in bet partes infinitas in detrahi.

Arg. 3 qd V: posito subito palma ex Vniformiti Caliditu in Vnu inquali per partes si Deus auferret Calorem a Vno semipalmo e ponat in alio erit ibi Calor in duo: quia totus Calor reduceret ad puncta. Sed q Calor erit ibi intensus. = Resp. Concedit caze q nequit Deus auferre q partibus quatitativa Vnione extensiva e Qualitate in intensiva: sic enim divideretur quanta in bne e una pars, q est possibile. Inde Deus nequeat dividere tuy simul in one sua parte sta nec bet Calorem in punto collocare, sine extensione: Vtinquere ag proinde ille Calor reductus q per adomig, e mig quare reductu mien[illegible]

LIBER 4us PHICORUM

In hoc libro plura posuit Cp.a phus, in illis agendo de loco, vacuo, et tempore; nam illius vestigia sequentes de illis agemus hunc librum in tres dispaones dividentes, quare sic: Disp. 1 de loco = § 1a q. Et quotuplex sit locus, et in quo fr. consistat? Art. Unc. omnia complete satisfacit.

DISP. 1a

DE LOCO.

§ 1a

Q. Et quotuplex sit locus, et in quo fr. consistat?

ART. UNC.

omnia complete satisfacit.

Supposito dari locum eius constitutivum inquirimus, in fr. ale, quia de hoc postea erit sermo, s. mi ali, id est, res illa cui coniunt munera loci, et in qua ubi activum fundatur. Et relictis variis placitis dico, quod locus mi alit. sumptus consistit in superficie ultima corporis continentis 1o et immobilis. Ita phus hic sic illum definiens: est ultimum corporis continentis immobile 1o; et suadet, quod coniunctum recipit ab omnibus locum est superficies corporis continentis immobilis 1o seu 1a. Et ostendit: quia locus nihil aliud est, quam aliquid extrinsecum continens, et recipiens, et locatum, nam esse in loco nihil aliud est, quam esse in aliquo extrinseco ambiente, et continente locatum; sed hec munera solum superficiei corporis continentis coniunt, ut ex explaone definionis constabit: q&c.

Ponit superficies loco generis, quamvis superficies est tria, seu subtus rationis formalis constituentis locum, scilicet, continentia, ubi activi, nam sicut ex subto et alvedine resultat alvuita ex superficie et continentia, seu ubi activo resultat locus, ex quo colligitur locum esse non concretum, 1o significans continentia, et 2o, seu ut de conotato superficie, ut pote concreta acitalia de priali dicunt formam, et conotant subtum. Dicit superficies ultima quia corpus locans non locat immediate, sed immediate suas dimensiones, seu partes, sed tm ultima, et indivisibilis superficie, nam continentia, quia debet esse indivisibile, quia debet esse immediate applicatum continenti. Dicit corporis continentis, et non superficies continens, quia licet quodaret superficies concava a corpore separata, ve esset locus, sicut coniuncta, et ideo, quia non datur nisi in corpore propie tale dicit.

Addit immobilis, quia locus ut talis non debet localiter moveri, ut pote moveri localiter, id est, ac recedere ab uno loco, et tendere in alium; sed locus nequit sic moveri, alias meret id est corpus, ut supponit, et non meret, quia explicat q&c. hec ad particula non ponit loco defe, nam immobilis non includit in constitutivo loci tamquam ratio formalis constitutiva, aut priale significatum,

UGR Biblioteca Universitaria

Stú Delph Conotatu. Deniq dicit ꝓ ꝓ q̃ apelat sub ly sub facie, ꝓ dicere ꝓ
mediata e ꝓpria, q̃ hic n loquit ꝓ de loco Inq̃ qualit e ille, qui ta Itinet lo-
catu, ita alia bluta Itinea, ꝙ aqua dicit locu piscis, terra q̃ ad aqua pedu, ꝙ
illa alia Itinet, ꝙ de loco ꝓpio, qui ta Itinet locatu, ꝙ ꝓ mediate Inchuꝰ
ꝙ subfacie, q̃ extra Corpus Vehit.

Explaone loci mialit Sti Colligit, in quo ꝙ Instat
locu ꝙ ace ꝓtus: Inchoatem in Subtu extrinecu a ꝓximante e spectante ad ꝓmentu Ge-
stat ne, q̃ quoliꝫ: ꝓ de loco, q̃ illa Itinentia activa, illa dicit locu Itinet e loca-
tu ne quit ꝙ Intelligi sine ortu de locatu: q̃ de ꝓbit Itinentis ad Itentu, q̃ sit extri-
ecu ad venien, ꝓ ꝓ curtura a, sub facie Stat ex clusis in loca, sic ꝓ pro ꝓtionalit
dicendu, q̃ de Corpu vo ng pert de hoc Corpu in seu naa, q̃ etia hec su ꝓ facie aqua
ed q̃ sale Corpus dicat ee hic, seu in hoc loco: q̃ Corpus ee pic, seu in tali loco alia sub
adiacentibus locis e Corpoꝫ, q̃ dicit q̃ ab illis de pert ab alia, q̃ dione extrin-
nca, sic Cuius Stituit in sic Vellaone ꝙ extrinecu advenientis.

Ca quo tu blicetis loci dico, q̃ lo-
cus q̃ sumit ab illis ꝓpiis, q̃ alibus Inis: sic q̃ quis mediate Itinet, q̃ sic ꝙ locata, ita
ultima sub facie, q̃ ari Itinet aqua: sic q̃ quis mediate, q̃ remote ꝙ locata Itinet, ita q̃
lu nos, q̃ alia inferiora Itinet. Terra, q̃ aqua Dig. 50. et Locus dividi in extrinecu, q̃ extrinecu
ꝙ sic, q̃ quo ꝙ ꝓ mediate denomat locata, ita Vellaõ extrinecu advenien, q̃ qua ꝙ locu-
ta ita illis denomat, quis Vellaõ fundat in Corpore locato, q̃ ita ad sub facie locante
sic q̃ aquo ꝙ re extrinecu locat, q̃ huiusmodi e actio data q̃ sub facie Itinen Corpus ih-
herel in trinecu in illo nec Corpus in sub facie, ꝙ solu at inguntad invicem ꝓ facie tactu, q̃

Nunca lo-
cus extrinecu dicit in nali violenta, q̃ neutra: sic q̃ aquis ꝙ locata het nali inclinaon, q̃ in quo nalit q̃ quiesc ita ta bis in centro, q̃ leve sursu: sic q̃ aquis ꝙ locata
n het inclinaon, ꝓ bonis venientia, seu repugnia q̃ illo violent ita ita ꝙ ex-
tra q̃ aqua q̃ ta bis de orsu: sic q̃ aquis ꝙ locata nec het nali inclinaon, nec venientia, ita
Color habeu, vel alia, ꝙ ubi sub facie, nec activo loci omnio benefitat ex intelligiadi-
vionis bonitis in nali violenta, q̃ neutra, qua de ait lib. 2. ꝓ hic ozu agens de mixtis, q̃ in
meta agens de paomenis exnis plexis ꝓpe bonitia.

Locus het aliqua ꝓpate: sic q̃ coequit
locato, q̃ intelligit de loco ꝓpie, isto: sic q̃ locu ata tat ꝙ locata n ꝓpie, q̃ meta-
xice, nam in eo nulla dat virtus attractiva ꝓpia, ꝙ tuana ad q̃ se, ita, ꝙ locata tat
ad locu, quan invitata ab illo: sic q̃ locus nil q̃ servat in se ꝙ locatu, q̃ hoc impellit de
loco nali, seu de violento, q̃ ita plane intelligi debet, q̃ supona ꝙ in loco influxus pecu-
liaꝛ ad ꝙ locata, ꝙ pote ee tale locu mialit sub ista ee pecie quasi, quo nullu influxu in corpus

UGR Biblioteca Universitaria

hét, hoc pét explo Deus ab aqua abstracti, qui ymediate post moxit: Et denique q
sit ymobilis p, de qua sátis dictu é.

Dubitis: q Vepus Iniat ée in loco p quomó. Cat. q duvii
suponó p Sonia Corpora, que ab Imo Clo seu Im Empirio Itinerét ée prohibé in loco Sonia
ista heant extra se aliud Corpus Itinere. Noto Q Deus probié ée in loco, q nequit hére
extra se aliq Corpus, q ipsu Itineat p locali Vat. Eq Scriptura, q P. V. instituant ée in
loco, n sont de loco, u locue, q u Vc que dé ideogne, in loco p Itinentia parva, p sphi
cs inquantia, sicute in alis Vebus. Notp 3: Imu Cly née in loco Empiry, q Deus
u aliq sit in loco deuet hmé extra se aliud Corpus Itinéns, q n het Cly.

Dicog: ones substie spi
rituales Create sunt in loco, Vdg dic dermalibus. Et Pus de illo Apocalipsis Cap 12 Vbi Mi
chaél Angelus pugnabit dicit nec locus inventus est eorum amplius in Celo. Vale Suadet, q propié di
cit ée in loco extra q ipsu Corpus Itinens; q extra Itinere ela existentia in hoc mundo Vg
ad alid Corpus Imobilem: q substie spirituales sunt finite: Angelus q pontia limitata q
adeo Vepletur, q desunt Potbus qui heant tot Sus extra se locali: q in Circuitu de regna
ri debet certa superficies qua Ctingant nec Vltenus progrediant, q propié ée in loco,
Vdg dicendu é de anima Vali, sive intra Corpus, sive extra Corpus sepurata.

Cat. Q dubitatur, q locus aliqué Cirdscriptivus, é qui Itinet locatu q ita Illo comensuratur, ut totus
locus totus locato correspeat et partes partibus; aliqué é definitivus, qui sine Vlla comen
suratione é, sita u Ver sit tota in loco toto q tota in qua libet parte loci. Notate etiq
q in solu quatuor, scilicet Corpore recta et Vacuo locali existenti in loco Cirdscriptivo, qui dicitur
in loqa in solu quatuor, scilicet Corpore recta et Vacuo sit Vale diuvisibile q partes integrales, Vnde Vacuo
fundali existenti in loco divisibili provenit q Corpore recte, et Vacuo fundali q ibi in loco penetra
bilitate quate: Vnde Vel Corpore q sit in loco Cavitivo, spirituales vo de vno.

Vtrum Angelus an Substia
spiritalis sit in loco p Suq Substiq, vel p Suq operatione? Ad q Vet. q Angelus é in loco fundali
tiue p Suq Substiq vel p Suq operatione. Ita D. qui Sequunt scilicet Vale et Mus: Angelus
per aquam q operatione Cesare vel obliquibet, vel denegatu ad Deo Cesare ille illius
Substia in eo loco p mixet, u per suq operabat. qué in loco. Pan: Angelus ille p Solq ratio
ne Cesare dicit ad eius operatione, ne ani quilibet: q Videbit Deus illu ée in Vno vel o Quinto
Patio: Angelus in tali casu Vemanet Localiter, et Vonet eius Substia ain loco indepent a ope
ratione.

Licen: dub. an Deus actu sit in Patio imaginario? Ante Solutione ene notare, q Patio
imaginariu é illud nane q dicit ée extra Cly et nao Vealis Corporis. In Vebus quia expatia
eorum vt visi, sunt mello inter Videntes. Dicit imaginariu, q q sit mera ens Vatis, q no subsi
pit p nu extensioni potive Vealis imaginando tneo tria dimensiona Corporis bene perfecti.

UGR Biblioteca Universitaria

hoc notato breve dico: Deus actu ee in spatiis imaginariis, ita ut sua immensitate repleat in toto hoc mundo, et etiam extra hunc mundum, in quo illud inane repereat adfuere. Ita P. Villacastin et alii.

Ante probationem etiam notandum, quod spatium imaginarium, cum sit mera negatio, nequit habere positivam relationem praesentiae seu entitatem fundare aut trahere. Unde cum dicimus Deum actu ee in tali spatio, sensus est, non quod spatia imaginaria aliquam praesentiam trahere possint, sed quod Deus illi non coexistat, sed quod illa non sint, nec distent, nec absint. Sic explicatur dicta propositio: si Deus actu non esset in spatiis imaginariis, posset Deus proprie moveri; et hoc incommodum explicatur quia si Deus praeter hunc mundum, quem movere de hoc spatio ad aliud, et simul dicto transferret, sicut nauta transfert ad motum navis: quod Deus moveretur. Patet, quia quod Deus hoc spatium desereret, cui modo est praesens, et aliud de novo acquireret in quo non erat prius, et sic moveretur de loco in locum. Quaeritur 2: an duo corpora possint ee in eodem loco? — Art. — aliquibus notatis conclusio ponitur, et probatur.

Q.o 2.a

AN DUO CORPORA POSSINT EE IN EODEM LOCO.

ART. 1.

ALIQUIBUS NOTATIS CONCLUSIO PONITUR, ET PROBATUR.

Suppono 1.o quod in praesenti non quaerimus an duo corpora sint vel possint ee in uno loco intrinseco, qui locus, ut diximus, est ubi, seu relatio extrinsecus adveniens; nam explicat quod duo corpora quanta ab eadem relatione circumscribantur, quod posset multiplicari, ita quod non multiplicentur; ut patet P. Quarfilius hic. Unde est difficultas de loco extrinseco. — Suppono 2.o duo corpora quanta naturaliter non posse ee simul in tali loco extrinseco, ut patet experientia qua videmus duo corpora quanta se invicem expellere, nec ulla vi naturali fieri posset, ut ingrediatur locum alterius, quin illum locum derelinquat; unde est difficultas de potentia Dei absoluta.

Ait Xt.: duo corpora quanta possunt ee in eodem loco supernaturaliter. Haec D. Th. in 4.o dist. 49. q. 4. a. 1.o et Angelicus Magister in 4.o dist. 44. q. 2.a, quos sequuntur Scotus et Durandus. Probatur 1.o ex Sacra pagina c. 20 evangelii Joannis, ubi dicitur quod Christus Dominus ad suos discipulos venit clausis januis: Venit Jesus januis clausis, et stetit in medio eorum; demum Christus natus est inviolato Virginis utero; surrexit a mortuis e sepulchro non moto lapide, et in ascensione penetrabit caelos, ut ait Paulus ad Hebreos; sed haec omnia facta sunt per penetrationem corporum coexistentium in eodem loco: ergo Xt.

Advertite tamen quod ex quantitate oriuntur 2 potentiae, aptitudo: prima replendi locum; secunda expellendi alia quanta ab eodem spatio, quae dicitur impenetrabilitas. Cuilibet ex his probatur actu correspondet: primum actualis occupatio loci, seu repletio, quae est effectus potentiae; 2.o actualis expulsio alterius quantitatis ab eodem spatio quae

efectu natiuu. Posunt̃q dno Corpora ee in eod̃ loco duo p̃a mij vita ú Deus predicat Vnigg efectuj é Vnigt in Eucharistia, ú quatuor species sepelet loco, in quatuor Christi Dni humanitas, se ee mouere expellit vita ú, predicat solu efectu natiu, ne pe expulsionis quo ca quapo Corpora sepelienda ee Christi viuentis in loco, & in hoc sensu p̃a cepue procedit g.

Ptia 2ae: expulsio actualis Vnius Corporis sepulti alterius é efectus actualis 2dus quatuor spet Deus predicte quilibet efectu 3us: q Deus pell̃ predicte, q quatuor expellat aliq quatuor mij: ideo pell̃ Deus predicte efectu extensionis in ozne ad locu, & pell̃ Eucharistia quata actualis extensio partiu in ozne ad locu é efectus 2dus quatuor: sed expulsio alterius Corporis é efectus actualis 2dus quatuor: q.

Ptia 2ae: nemo exigit quatuor, q eius partes sint adiuicem penetrate, quia q sint penetrate, pertubat alterius quatuor: sed partes Vnius quatuor possunt penetrari, imo de facto in Venerabili Eucharistia sunt penetrate partes quatuor Corporis Christi Dni, partes Vnius Corporis possunt penetrari: Dico quatuor Corpora Christi Dni quatuor species sacramentales, duo entitatiua, & duo mensurata penetrantur: q Vnus Corpus pertee penetrantur, dato, & concedente ideo loco. Videtur quod Deus sit potens omnipotentia misteriu, quia sine hac Diuinadur opantes tenear. = ad 2 = Replicę soluunt.

ART 2.

REPLICĘ SOLUUNT.

Arg 1: Species sacramentales quatuor Vnius permanent ad locu totu, secut partes quatuor subcerui ad totu: sed partes subcerui quatuor nequeunt ad huc diuisibile penetrari, sed Vnius existentes in eodem spatio diuisibili: g nec partes quatuor permanentes. = Pro quando maior patet. Diuisio mensurata subcerui essentialis, portat Vnu ee post alu, seu preteritu, puenire, futuru ac proinde nequeunt ee simul, alia preteritu, & futuru essent pro senti, & deperuet essentialis: sed quatuor subcerui partes quatuor permanentes possunt ee simul in eodem loco, g hoc nulla alia mutatione Vnius permanentis necessaria datur.

Replicabit: penetrabile ee effectus quatuor Vnius permanentis subcerui, & Vnius indiuisibilis: sed 1us: g nulla quatuor potest Deus penetrare: 2us: g ad huc quatuor subcerua possunt penetrari: sed doc: g Vnit actualiter geri, cuilibet pertei actualit Vnit. = Pro 2 penetrabile ee effectus quatuor Vnius, ac proinde omni Vnius quatuor actualit Vnit subcerue, & Vnius, pertes quatuor, ac proinde ne necesse est actualit Vnitat penetrabile, imo nulla penetrabile est Vnit: g nulla repugnia simultas partiu, & penetrabile, nec sensu repugnia Corpus ee eodem loco.

Arg 2: Si duo Corpora possent ee in eodem loco, sequeret locu ee aquale suo locato, q portuq Vnus Corpus posset aliud Vnere, & hoc nego: = Pro quo arg sequela si duo

locato in magnitudine extensionis, no in multitudine subdiuq. Ita pacet in alio no sequela: obedientiali, Idoloceri, et aquatu locato in extensionis, et nihil magis ubi vere post, quia potius a pme pec locatu, here post mis locacois, at in multitudine et nasi dato locato et nali nequit nisi Inu Corpus recipere obedientiali vo n et aquatus et plura Corpora simul post. v

Arg:: 3: Si duo Corpora posent ee simul in eo dem loco Divinitus sequerent plura absurda: qz. Pans: Si duo Corpora posent Divinitus ee simul in eo dem loco sequeret et Corpus humanu posset p potentiam acu intrare, immotus orbis in parva Culmena inclusus. Sed hoc: qz= Respondeo sequelam tis ad Cuius probatu qdo vr parvidico, Vt ee humanu Corpus p potentiam acu intrare ne et totu orbe in Culmena includere, et hoc multis modis sequit, sicut ne sequit exeo, et de facto Corpus Christi p potentiam acu posset transire, nisi pes, si minutissima norme particula p potentiam introduceret, Dhoc mo Perfect ad illud de mundo. hoc arg. e Tertiu nisi et solu ignorantie ergo.

Arg. 4. Imp. effectus realis no nequit ab eo produci: Sed esse ee quia actio loco ee effectus realis potentie: ergo ee dee a Deo produci. Pbatur: quia penetrabilitas et qualitas nequit subsistere sine penetratione qualitate nequit ee sine penetratione. Respondeo maior: effectus realis Deus no Deo quidem mediate exeo quidem et mediatis. Sed probatur de secundo, et de tertio, et ideo no Pma Deo, a qua et penetrabilitas realis sit potius quatus nequeat subsistere sine illa, o primo post quatus ee sine actuali expulsione alterius ee actio pro pio loco, et nec sit accidens potest ei deesse. 3: Inu de numo Corpus posse ee supnaliter circumscriptive in 2 loco? Arti Sentiam et Probat. Negatiue.

Vtru idem numo Corpus possit ee supnaliter circumscriptive in 2 loco?

Arti 1.

Sentias Reful, niamel Igit, et Probat.

Pro nra decisa Conclusi post, Deu supnaliter non naliter accidere nequit, Inu Corpus posse ee simul in plurib⁹ locis, nec aquatis, nec minus quatis extensis, nec extensionaliter, nec definitive, nec one phi nec: Atamen certu, Inu numo Corpus posse supnaliter ee Circumscriptive in Uno loco, et in alio definitive, et de facto sinu Christi Corpore Christi circumscriptive in Celo, et in sacramento definitive quare definitive et quare de Deo Corpus possit Divinitus replicare in plurib⁹ locis cu aquatis Circumscriptive et Corpus pontis p arbitriu Corporis Christi posse esse in plurib⁹ locis cu aquatis definitive. v

Capare Verset exclamet Pro arte Sentia: Sa arti, Inu Corpus esse localiter in uno b⁹ locis, et hoc ee Dei chorus, Sta Scripture et pace ecclie Sentia Diui Pro Bonaventure

in 4 part. 4 q. de Dote. Subtilis, quos sequuntur Scotis, et aliqui Jesuitæ; 2a affirmat hoc in p[ro]cessu Palichonis, a loquale Divitis. Ja. 2. in 4to dist. 10 ge 2a Vos numo Wadi. Dico q. Deus possit esse bobile sub Corpus simul esse in duobus vel pluribus locis localit. Ita omnes Scotis, et plurimi Jesuitæ Belarm. Contro. 3 tertiæ, et alii, 3q.

Ad rationes: Ido primo Corpus Christi Divinitus esse in pluribus locis a quæ[cumque] Ecclesiæ Catholicæ hoc credit. Dona Venerabilis mysterio Eucharistiæ in existentiis, suarez mirabilis quomodo Corpus Christi possit esse pro tempore in pluribus locis simul: docet hoc esse ipsius magis mirabile Scripturæ Dogmaticos, Theologicos, et pote Canonicos docet hoc verum esse ex ipsis Scripturæ maxime mysteriis Sacramentis tradi. Petrus Mille explicat. 24 traditi ex historiis Ecclesiasticis legit ex D. Ambrosio, qui celebrans Medionali Sacrificio dicit post fuit animam exequiis Beati Martini Civitatis Turonensis, omnibus circumstantibus de Paduano Antonio Pedemontano.

Pro 2o Conclusione: Corpus Christi Domini de facto est in pluribus locis in Hostia Consecrata, et in aliis de facto, seu Sacramentaliter existit. Quod ita est: quia Divinus pastor est in 2 loco simul Consecratus, Pascua: Si magis est, ne quis minus est magis est ex. 3: Si Corpus Christi pascit Catholicos est in 2 loco in Hostia Consecrata, et in alio de facto, et maxime: et per consequens sive aliud Corpus potest esse in 2 loco Consecratum, et minus per ma: Pro dat 2 mixta cum hydromelle quia Pro dat Unus sexcentos quia Corpus Christi est Consecratum in Hostia loco, et in alio de facto, dat 2 mixta cum hydromelle et unus Carthusianus unus mixta cum hydromelle: qd. 3 ma: quia Corpus Christi est in 2 loco et unus mixta cum hydromelle quia in Sacrario Altaris non extenso est aliud: qd.

Ad hanc rationem Pasquier Salanave: Corpus Christi Domini potest interire, et provide subtrahere sub Specie sua Sacramentali quin ibi sit Sacramento Eucharistiæ, unus non ad locum, in quo sub Specie Sacramentali in 1o instanti bene localiter mutatur quia in loco, ad unus subtrahitur actualiter, et Bellarmine ibi accidentaliter unus mirabiliter et per antiphrasin Sacramentaliter in 2o instanti Corpus Christi est in pluribus locis, hoc accidit pluribus quatenus respectu ejusdem loci proprie: in Uno Sacrario sub quatenus Unius Speciei, in alio sub quatenus alterius, hoc autem repugnat, simul multa plura quatenus bene ponuntur simul in plura loca, ac in Cœlum quia Corpus Christi de facto quatenus est in pluribus locis, a quibus, quatenus repugnat.

Ad 3a Sicut panis est Corpus Christi Domini, ita ens dici in loco tunc est in loco Consecrato extenso: sed non est ita: quia sicut panis non est Corpus Christi, ita ens dici in loco. Primo: quia panis ita ens dici loco non extenso, et sic Consecrato: quia non est alia propositio quia extensa Consecrata, quia est Corpus Christi est non extenso in loco, sicut illa de quanto specierum. Domini: quia panis non est in Corpore Christi: quia illi ita ens dici in loco: quia non est unus huic loco, sicut panis, aliqui aliquando, et propria subtracta, et quatenus dedit argumentum facta.

UGR Biblioteca Universitaria

Nihil deest. = Arg: si dog Corpus ponet ee in 2° loco simul. Cū descriptive, sequ-
retur, dicho: gle Pars: in tali casu poset moti in Granata, dg si ab aliquo necaret, dn moxeret Roma;
Ergo: ponet stare in uno loco, in alio, sedere simul, dalig similes dictiones: gle = Respo: accidentia loci, ut
sedere, stare &c. fet miant in uno loco, in alio, sequitur dicto, sicut respō diversoru locoru; at uo si accidentia si propria corporis
qui miant in uno loco, miuntur in alio naliter Londo, in supralib, ut dictū in 2° sequenti. ~

Arg 2°: replicat alig simul ee in pluri bus positionibus g replicat dog Cor-
pus ee 2 in loco simul. = Ita: tale corpus nequit diversar positione partiu in loco: g dnitē
reali in fet stare diversis partib partiu in loco: g n eet dog rr Corpus. = Resp: Ddo ant, g nando
Doa: Dubaxe, g pluralis ponat presentialit successiva, dicto nequeunt ee simul, nec alio
modo simul coexistere; pluralis vo loca simul coexistunt, ardua tog Corpus potest simul ee illis
locis. Ad 1am. Resp: Ddo maj, dnando mg: ng stante ee accidens Corporis, ac proinde remo-
to subjecto stante Corporis dnitē sola: g positoque dictorum partiu in loco, g n eet situs
multiplicatus ad numerum arguentis dictorum quotlibet Corporis. ~

Arg 4°: si Corpus potest ee in 2° loco
simul, poset etiā ee in infinitis g poset ee Deus, g Doctrinamenty g replicat. = Resp: primo, ta-
le Corpus posset ee Deus nando ex hac sequitur ee g menty, ng ad g menitis requisitis, sicut
ad g ternitā, g eventat sic ex pluribus intactis, dnitingent, g nario, g etiā g annulla loco po-
sent Cū deniq; bi, g partiq; g unica presentia sit nario in pluribus locis, etiā in infinitis, si hoc sent
g deniq; g totus sit in quolibet loco, g totus in qualibet parte, quo nihil absurdius evenire
nant Corpori jetiā in infinitis locis replicato. ~

Vide in Physica 93 33. dist 8 num. 5 & 7. 8

Dicēs: si aliqua Cia posset tog quo cqa priali
bro ducere alia ex nihilo fet g parta paonis illa et, n eet Cxea, g nexet, dnexet omnī
pontia: g dalia Corpus nexet ad eo Virtute priaq; replenda in actu 1° omni locoru, tale
Corpus eet, n eet g menty. = Resp: primitus do ant, g nando Doa: Dubaxe, g pontia Cxea-
tiva é Virtus activa, qua fit eonq; positat pontia replenda loci in Corpore é pontia
mexé passiva ad pluralē, & plura g Virtus recipienda, quemadmodū dicit Scotus. Inde ex hac n
arguere et infelix penetratio ad illud. ~

Adhuc replicabis: Corpus replicatum in infinitis locis bro ducere et
tog quo fuit dotū in infinitis presentia: g hoc arguit infinitis: g n tenet &. = Resp: Dei bonū
seu presentia localis bro ducit in relocata g motu, seu actionis motiva: Dō illud Cor-
pus in post Virtute bro pria se movere ex sua infinita loca, ideo in his illis presentia bro-
ducere sibi a solo Deo replicante illud Corpus, proinde de tali Corpore mexé passive recipi
da illa g Virtus recipienda. Ex quo Deto quoq; arguitur ex eo g Corpus Cxearet ab eterno non
potuisset in infinitis Dei imensitate replicari, totus g partis: g n eet eterna quoq;
replicatū totus g partis ad ymaginationē, de partis spectamus, dimitte. ~

UGR Biblioteca Universitaria

Resp.o 2.o ad prialem argum.tum q.d licet Corpus possit ee in infinitis locis, non tamen ubique q.d pro
essendi in loco sequitur a Corpore locante, quo locatum penetrat, non posset corpus replica
tum occupare illud spatium q.d occuparent Corpora locantia ac proinde nec esse ubique, praeter
imaginandum q.d Corpus replicatum per totum spatium aereum haberet unicam praesentiam ac sicut
unum corpus replens totum spatium aereum, q.d nequit adhuc divisum; Corpus palmare unica
praesentia occupare maius spatium quam palmum, nisi haberet plures replectiones et praesen
tias palmares replicatas. Unde ex replicatione in infinitis locis non sequitur ubiquitas. ✓

Arg. 5.o si Co
rpus esset in 2.bus locis, esset idem sibi supponit, et non esset idem; sed hoc non q.d ergo. Pro mag. q.d ad 2.m part. tale Cor
pus esset divisum a se ipso, sed Corpus divisum non idem: ergo. Pro mag.: quatenus ratione cuius esset in uno
loco non esset distincta quatenus ratione cuius esset in alio; sed hoc arguit distinctionem: ergo divisionem.
Resp.o negando maj. q.d ad 2.m partem ad probationem dist. maj. tale Corpus est a se ipso entitative,
nego, localiter, concedo maj. et eodem modo dist. min. et nego cons. ✓

Solum sequitur, q.d idem corpus indivisum enti
tative et substantialiter existens in uno loco et instanti, ac divisum localiter a se ipso reduplicative existente, et praesente in alio, sicut idem Corpus Christi D.ni existens sacramentaliter in hac
hostia est divisum a se ipso localiter praesente circumscriptive in Coelo, et sicut anima rationalis
existens in pede est divisa a se ipsa existente in Capite; ratio est, q.d unitas, et pluralitas sub
stantiae non sumitur ex unitate, vel pluralitate accidentium, sed ex aliquo intrinseco ipsi substantiae. Unde si
cut ex unitate praesentiae duorum Corporum q.d penetrantur, non sequitur q.d sint unum Corpus, ita
neque ex pluralitate praesentiae sequitur pluralitas Corporum. ✓

Arg. 6.o ampliat effectus radicatum mu
ltiplicari non multiplicata radice; sed praesentia localis radicatur in quantitate saltem dependent
a loco: ergo in eodem Corpore, et in eadem quantitate ampliatoria erit praesentia localis ratione
cuius possit esse simul in 2.bus loco. Resp.o dist. maj.: effectus radicatus adaequatus, concedo maj.,
inadaequatus, nego maj. et concedo min. et nego cons.; quilibet enim praesentia localis derivata est inadae
quata respectu quantitatis q.d potest ex eo q.d naturaliter subiective potest habere plures praesentias effectus
non adaequatus est omnis locus possibilis, ideo q.d naturaliter possit esse in quolibet loco possibili subiective,
et in pluribus simul divisibiliter. ✓

Arg. 7.o quilibet locus in illo eventu esset adaequatus Corpori, et non esset:
ergo ampliat. Pro ant. q.d ad 2.m part.: locus adaequatus est ille qui Corpus non excedit, sed adaequat; sed in ca
su dato Corpus excederet quemlibet ex illis locis, si potest non solum unum, sed multa repleret: ergo. Praeterea
sequeretur idem Corpus esse aequale maiori, et minori loco, quod ostendo: Corpus
positum in 2.bus locis esset aequale cuilibet ex illis, et etiam utrique simul; sed utrique
simul est maior quolibet seorsim: ergo idem Corpus esset aequale maiori, et minori
loco. ✓ ✓

Vide in phica num. 44 de Caelo et allibus

Resp.o nido

Resp nando ad 2 parte ad probacoñ dñi maj dñi mis. De facen
aquacoñi loci d Corpore solue, q toti Corpi, Dones est pars, Inest int ra q
tu loci, tanq illius sit q ata, q loco Inest, n tollit quide Corpi posse ee ab alio lo
co Inesse, sicut de ae Dpehensione intellecta alr, q loco. Et tamen obij cognat tanq
n excedat cognoñ de ebet p2 cognoñ, Dprehensiue Cogni nec inde sequit d dicto
gñ Inest eq, Vig traj est Corpus nic, dbij, Inest diuersis Vigtaj, seu diuersis locis nea
es quate tenus dare. q

Ad 3am Resp nando sequela, Ad ostensionē dico maj: est equale Inest
q pñs ñia semel, sitq no: Replicatq, Inest diuersis pñs entialr. Ita q Corpus est equa
le tunc alicui Bluntur loco, si vo est, solu equale, Inest in multi plant pñs entialr, Plu
ribus simul, sicut les simul multi plant, sicut balsamus quatenus Replicatur aquat Vnq
Inest simul aquatur tñ aquatur in q hoc est tanq quoto, q hoc est Vnq Replicans
Ad quorum q quadruplicis pñs entiæ. q

Vnde ppositio alia in Inuenit bur, Ite q Corpus pñs
tis in 2 loco potest tñ alibi esse pñs in 2 loco Instante: natale Corpus posse in quolibet
loco sua Virtute mouere naturali, Docent Viri buius q ad quæstione nouas 2 pñs entiæ.
2 tñ q; posset tale Corpus naliter sibi in pñ occurrere, Hunc sibi pñs ex pellere, sibi pñs
penetrare, quæ onia Repugnant: qz = Resp ad 3 q ad sequela, Dnam ad id ee ad sua
dq nam sicut Deus naliter Vt deret p Recepñ Vñ a Deo, Et moueri = e moueret Virtute
pro pria p [illegible] a Deo, Quia Virtus tacta, sita, Supposita Replicatione Corporis posset Virtute
pro pria moueri in pluribus locis, Ergo pñs entia, quare de nouo ad quæret = contra
lex Dñi, Subtñ, set Simultas, alia Resp fundet in Rey in quo stabit Resp naliter tale
motus. q

Ad 2 q ad tale Corpus posse sibi occurrere; Londo tñ de ex pulsione ducendo, sicut
Corpus sibi occurrere Dñi ea de parte qua tñ nec se penetraret, nec se ex pellere: Vo
lo est sibi Dñi possibile se duplicare, seu alcatiu, seu Subtali pñs entiali, Intelligite eam quo
Deus vellet in 2 loco, Hoc vero q dicit ex pellere, nec de novo Dñi ere, Solu amo
uere ng ex pñs entia, mediate sibi invicem, Et Dunty, Vo sibi occurrere Dñi diuersis
partibus quatu, Vo parte dextra occurrendo Simultanee se penetraret, Sic ex pellere
quouq Resp de parte sibi occurrat, Et Dico nollo, Quia Replicatq, Quare Simultas de
tota tñ de se penetrabilis est de facto. Et Vtq Vnq Corpus in 2 loco existens positiue, Supplalitñ in no
loco Vniuersaliter, et in alio modo. = Status 1 = Suppositio proponit, Xs ponit, et probat. q

Q. 4

VTRVM CORPUS in 2 locis existens positiue, supplaliter in uno loco Vniuersaliter, et in alio modo.

ART 1.

UGR Biblioteca Universitaria

Supositta proponit, & Ponit, et Probat.

hec inquirit, an in Vno loco habit Deus in tanaria, & nec diuitur posit in alio eq amittere, aliusq; tam solet bro poni, an nr pe bro pater absolute, que insunt Corpori in Vno loco eq de naria Dtinent in alio. Pro cuius notia Supono 1° in 4 part, q̃ a bropatr, que parunt Corpori inee ss in 2 dcta; alio ss, que nent ordinq; conexiong loco, et tales abelant Vbi bnis, sue ellanbs; alij que nullam ent conexiong loco dcte absolute vocant bropatrio de pendentes a loco, q̃ in 2 dcta; alio, que tales actotta conexiong loco nent, in naria multi plent, Ve plicato Corpore in 2 locis, nullumi ss indistantia, seu Itiguitate loci. v

2° ss Vellatrs, que let ncant conexione loco, tr̃ in tq naria, & indispensabile, in naria multi plent, multi plato loco, nullumi ss Sedere, & tare, que bropatr let dependeant a loco, tr̃ in hnt tq conexione illo, in Vaiatu loci, & aient tae patr, in pote pet Deus de Corpus Vbi loca, sedere in Vno loco, & sedens in Vno, & stare in alio: q dcte bropatr sedere, & abulare, & nent indispensabile conexione loco, in Vaiato loco, & ibi q naria, & aient, & dicunt dependere abisso, & bro diversite locoru, possunt esse Corpori bilocato tacitus Dnire, que let videant ponita, & tae diversitr locoru nulla, & dicho gnu volunt. v

3° Tq absolute, & loco independent, et tq ss in 2 dcta; alio, ss ta absolute, et ta dnientes subto independent a loco, in Vbi replicato subto naria Replicent, tam nec de potntia Dei absoluta, & q̃ veniunt que ad tales, tr̃ tq essentialit, & tituente subtq, ut sent conectunt illo independent a loco, sicut & tituens, & tituta, & omnino, & possibile sit tituta Replicari, qui esse Dtinus Replicet, indee, q̃ tales, tr̃ dependent naria Replicari Replicato, subto, sit exsplu Clarius q natia: Corpore Supnalit bilocato: naria, & independenter abilit Replicat bra Corpore esse, ita & hec in nra Schola sit bra Dtituen Corpus in ee Corpori, ita naria conectit illo, in q possibile, sit alicubi ee Corpus, Vbi in sit ipsa bra. v

3° ss tq absolute, que let dicant independentia a loco, tr̃ Dtingent veniunt subto, tam possint abee, & adee alterius Corpus phone, nururmi ss alt edo, & nigredo, & hq anima talium let veniant Corpori independent a loco, tr̃ Dtingent veniunt subto, in abilio, separatio sint, dcte let sint absolute, & independentes a loco q̃ ad sua entia, tr̃ q̃ ao in tra mao dependent ab illo tq quia a Deo, qua Deus dixit Vlla Dictione illa, a subto sepaxare potn in bro suo subto. his dctis. Calo, & Stat sentia; 1° nat, de fere onis extra Schola gnq, & pluxis Schotarijs, & pro ataua. v

Sit nra X. Corpus Supnalit bilocatu, potest Divinitus ee in Vno loco Troje, & alio mortu, nullus bronis ade V. M. Maria adest de gratia 2ª part. minte, & bat. tp. 6° numero [illegible] Vbi nostro idiomate hec ait. v v

UGR Biblioteca Universitaria

=Quedo depositado el SS.mo Sacram.to enel pecho de=
=Maria SS.ma Sobre el Corazon, como en legítimo Sagra=
=rio y tabernaculo del Altissimo: y duzo este depósito=
=del Sacramento inefable de la Eucharistia todo el tiem=
=po, que passo desde aquella noche hasta despues de la Re=
=surreccion.=

Exa Verbú nẽ tó dicunt: In triduo mortis fuit Corpus Christi
Ani Vniy in pectore Bmæ Virg. Mariæ: In triduo mortis fuit Corpus Christi
fuit in Sepulcro tacens mortuũ tridui Gloce: q mea Retinet, Maor Collegit ex scri
ptura, Sacra Vel dicit ecce ego in pe, Christus Vbi y cum illum olbus diebus Vrgad sum
mam Eccli: De doctrina D. Athanasii loco Citato, Vel prosequit. &.

=Ordenó el todo poderoso Dios esta marabilla assi para Consuelo=
=de la gran Reyna, como tambiem para Cumplir delante mano por=
=este medio la promesa hecha a la Iglesia, que estaria Con los hom=
=bres hasta la fin del mundo.= Miore deinde Deo infert. &.

Pia Autoritè N. D.
qui in Ecclesia Militante Sacramentaliter Corpus Christi nec Divisa, quæ Corpori Sub Una inexistentia unitiva Sibi Subalia Corporea detrui absolutè nequit Sequitur Dicho q. nit quatuor inquatuor Corpora exsistunt ecce evidenter, Si arguerer de Corpore & anima: q. X. &. Sumpsit q. nẽ Sacrificium nec Sub mó nali Christus het partes Corporis q. pertinent ad q. Sub mó Sacramentali Sanimãe pars Christi: q. nẽ Sacrificium nec. &.

Pux 1.a X. Vae: Deo possibile ẽ ore q. in melyori dictione; Si ex tunc, & in cludit dictione; q. per Deum fare &. Si mirum tunc hoc in cludere dicitur q. ecce natus, q. ad multi plicationẽ presentia Corporis multiplicet ea presentia animæ: Si hoc nẽ ita natus, ita de potentia Dei absoluta in potest aliter evenire: a X. Si mirum tunc hoc ita est natus, q. presentia locali & essentia animæ nec presentia locali Corporis pẽ R.s Si hoc non petitur ecce q. X. &.

Ad nec Vão doctrina S. Dis. citata pro ad hic duo: Primo
Probat q. Corpus Christi aliter petitur nere q. ad præsentiã absolutam in Sacrã. ac extra Sacrã.
q. exsistia seu presentia Corporis Christi Sub mó nali nẽ de essentia presentiæ mó Sacramentali: Si exsistentia seu presentia animæ nẽ de essentia exsistentiæ seu presentiæ Corporis: q. aliter se potest nere presentia Corporis, ac presentia animæ de potest una Replicari in Replicata alia; Si Replicata presentia Corporis q. Vnit in aliquo loco nẽ Replicata presentia animæ dat, q. dæ numo Corpus sit mortuus in Vno, & Vivus in alio loco: q. &.

Pux 2.a X. Nec Calor, Vae ẽ tria absoluta; Si petitur ad Subsistendum Calorem Replicatum qui Re-

UGR Biblioteca Universitaria

plicet Calor: q̃ra absoluta ne ne[ce]ſſ. Replicet q̃ do subtꝰ replicat. Pmꝰ: Corpore bꝫ
sto diuinꝰ eo ꝫ numo granatꝫ Rome, simul, & vnꝰ illo producto Calore granatꝫ
dat subtꝰ Caloris replicatꝫ, sine nere, q̃ replicet etiã Calor: q̃. Pmꝰ: Ad hoc q̃ Ca-
lor producti producti granatꝫ in Corpore deet etiã Corpoꝛis ſui Rome, deuet da-
ri aliud. Vbi Caloris resultatꝫ denouo Rome, & distꝫ ab Vbi Caloris granatꝫ: Deus
n̄ tenet naturã deuenire ad hoc q̃ tale Vbi denouo resultet: q̃. Pmꝰ: Deuenit ad
resultantiã Vbi ẽ vir distãs ab Vbi Corpoꝛis, & vtrũq; Vbi ab Vbi Caloris granatꝫ q̃ ne
cãa intrinſeca vnꝰ Vbi alterius Vbi: & q̃ tã sehet, ne nere, q̃ ad eo ponat: q̃. = ar. 2. obꝫ.
arg. ℣

ARTZ.

solvunt argta.

Arg. 1. Dr. in 4. dist. 4. q. 2. ait: quo Dg. ẽ essentialiꝫ priora ipso Vbi Vnitorum
meunt Corpoꝛi, quoꝝ hẽnt diuersa Vbi, nec Varia bunt, Variato ipso Vbi: ſed ea
Vnitꝰ ẽ prior essentialiꝫ ipso Vbi: q̃ Vnitorum mẽ Corpoꝛi, quoꝝ hẽnt diuersa
Vbi, Doent Dg numo Corpus. = Resp. q̃ Aug. Dr. intelligit de Replicatione Vnitꝰ Co-
rporis illo ordine, q̃ habit Coexistẽ Corpore in Vno Vbi, se ne vi ẽ q̃ exeo, q̃ Corpus
Replicet a Deo in pluri bus locis Replicantibꝫ ordinatis, quæ eueniunt Corpoꝛi mẽ pent
ab Vbi prout hãt Conexionẽ quã hẽnt ipso Corpore; at bo n loquit D. de Replicatione
prædictarũ ꝑtiũ ad Replicatiõ Corporis talis, q̃ exeo, q̃ Deus ponat Corpus in 2. loco,
dũ maxiõ deuenat Replicare illas ꝑtes, ꝙ adhuc Diuitur n̄ posit Replicare Corpus sine
illis; ng. ro bene potꝰ Deus Replicare illud sine illis. ℣

Arg. 2. Valia Væ animæ Christi ponit
sub specieb⁹ Eucharisticis Dcomitant. Deitatꝫ & reliqua affectione Christi ẽ, mixta
hẽnt nali Conexionẽ Dcorpore, q̃ ꝑe ponit sub illis speciebus; q̃ n̄ posit poni sub
Vnitꝰ Danima alicubi, q̃ illa ibi loco ponat. = Resp. dupliciter: n. dãa Væ Christi mix-
ta q̃ hẽnt nali conexionẽ ꝑtes ẽ, nõ; mixta q̃ supposita tali Conexione etiã Corporalis ẽ q̃ Vbi
Dg. ponit sub Vnitꝰ sibi ponat, q̃ q̃ spectat ad Dplementꝰ ipsius, nec q̃ illa Dã, quæ
patet etiã a loco Corpus Christi ab anima, Dabalia affectionibus absolutis, Dadã
mis, Dnõ Dg. ℣

Dices, Dã actio qua ponit Corpus Christi sub Speciebus Sacramentalibus
ẽ extraordinaria, & miraculosa: q̃ deuet operari ex my nisterio, sub quo ponit natu-
raliter, Dcorpus Christi ꝑe se potest n̄ separat ab anima quam
ꝑe potest mixtã, ergo ẽ, q̃ n̄ ponat a dãa separata Corpus Christi, sub illa Vnitꝰ. Illa=
Resp. dup. Pmo: Ndeuetere sic, quia bene ponit alit fieri cõna liter loquendo, sto; dix-
mo ponit alit euenire, Dao 1. & 2. Dog. ℣

Arg. 3. Omnis, quo actio miraculosa; qua Deus ſeun-
cũ tat mixtã sit sic simpliciter, potꝰ tã tale Dmixtã Dei Dg. accidentibus, quæ Co-

UGR Biblioteca Universitaria

nali pent. Et sine illi prou Deo placeret, tta acho, qua ponit Corpus Christi in
sub specieb⁹ Sacramentalibus, leteret Sacramali, per te ponere Corpus Christi, debilis
et dampna prou exigit nali, et sine illa prou placet Deo, set Corpa hui⁹ sp̃i no po-
nat illud. Ex hoc tenalimo Colligit tercia clen tiny q̃ de facto tta fat in exeo, q̃ alit fa-
zi in post. a ra.

Arg⁹. Vao, cur prouide numo Corpus ponty de potia Dei absoluta in loco
pet. Quia in Deo ee Vbiq; in alio mortuo, q̃ Vbi tg̃ e dutty ab Vbi Corporis, et de-
pendet a Volate Dei multi plare, in multi plare Vbi tg̃; p̃ro, quia sine Corpore pro-
pioxi ad Vbi in het Vbi dutty ab Vbi Corporis q̃. Reto xqueo arg. Vbi tg̃ pro sine ei
tty ab Vbi Corporis; Sepsio, q̃ulao, tg̃ a cidit, modaliter, modaliter, Inquantes Corporis es-
se, q̃ulao in hent dutty locati; q̃ Sigra natis sedet in pet simul cong Angeli, q̃n domi-
hunt. v

Et dicant Dn̄i q̃ hoc in probat, q̃ illi Cont de tia absolutin vo de Vellatiuis Pr̄.
sepsio, stano &c. sine pe Vellatiue sint Vbi q̃ nec de potia Dei pt̃ unta hoc subito
Deus vapi nec ab illo sepaxari tg̃ vo absolutty a tg̃. subito. A Deo pt̃ esse vari pt̃ unt
q̃n tg̃ absolutty q̃ pt̃ unt a subito sepaxari in hent Dn̄i nari Vbi dutty ab Vbi
Corporis potiori iure tg̃ modaliter in hebunt Vbi dutty ab Vbi Corporis Dn̄i ad
mittunt p̃ri. Vnde in tia ad arg. Resp̃ nando mitty q̃ sicut ee Deo producere tg̃ ee,
Deo producere dutty ab ee, Deo producere Corporis sta Vbi tg̃ e dutty ab Vbi Corporis. v

Arg⁹ ex
mia Et. sequere, duo Dn̄a dictoria ee simulata; hoc ma x. P̃ma: sequere de si-
mul Deus Dn̄i Vbiq; Dn̄i ee Dn̄a dictoria simulata: q̃. Resp̃ nando sequela Et ad
probaon dico q̃ illi ppes n̄ ppes qui proceduntex mia Et, q̃ in illa n̄ fiecimus ref
numo Corpus pone ee simul absolute, Et sp̃liter Vbiq; Deus mortuus in eo q̃ loco Deus mor-
tuus ponit; sine illi q̃ ex mia procedunt; hoc numo Corpus e Vbiq; in loco A, sine Vbiq;
in loco B. Et de hoc no ee Dn̄a dictoria, dutty q̃ sub Dn̄a tg̃ sicut ita: hoc Corpus alicubi e Vbi-
q; hoc Corpus alicubi ne Vbiq; Et hoc Sp̃s ponunt ee simul vt p̃ q̃ Et mia Tangenti,
Hongarensis, q̃ amma sit Vnita Corpori q̃ in Eu.

Vna de variatione loci nec ppes ponty Dn̄a
dictoria nec ita: Petrus Currit in pro: Petrus in Curritur in agro q̃ sicut nec e Et vigoro q̃
Dn̄a dictoria ita subtty sed variata tps, ppes, et ordo q̃ sata nec e sed variare eu de loco ei pro-
pter in mia Tangenti. Dn̄a dictoria de hac: ppes hoc numo Corpus in loco A e Vbiq;
e hoc: hoc numo Corpus nulibi e Vbiq; e in loco A sine pe mortuo. Ad variate pro mo
londi q̃ ppes subito eveniat pratty in Vno loco, Deus in alio absolute, Et sp̃liter dicet
dicit de illo q̃ heat illo xta, Deus pet dicit de illo, q̃ illa n̄ heat q̃ ppe natiua absolute, Et sp̃liter oxo
pro lata hoc e absq; relatione Vnionis loci, te poris et inditia q̃ nat pro hi loco,
et tempore subito tg̃ ppe a priua salvat p̃ hoc q̃ subtty in Vno loco heat tng tg̃. v

UGR Biblioteca Universitaria

Arg. 9: si idẽ numo Corpus posset eẽ simul Viuus & mortus in diuersis locis, idẽ numo subtus posset dis ttare achonẽ destructiuã Vitæ; sed hoc ẽ falsum: q&. Prmã: idẽ numo Corpus, q. posita Romæ & Granatæ simul posset p̃ros moxi Romæ, qui moxiat etiã Granatæ & postea sicut moxtus fuit Romæ, potest etiã moxi Granatæ; sed hoc ẽ idẽ numo subtus dis ttare achonẽ destructiuã Vitæ: q&. tunc nego & exeo, q idẽ numo subtus dis ttare achonẽ destructiuã Vitæ sequit. 2da dictoriũ, q ad posse ttare achonẽ destructiuã Vitæ deuetẽe Viuo, & q illã ttauit deuet nẽe Viuo; sed hoc ẽ 2da dictoriũ: q&. Resp nando ad

quẽ: q sicut idẽ numo Corpus let sit Romæ & Granatæ simul nẽ 2 Corpus, in nũ 2 numq nec Vitæ: tã etiã let 2da numo Corpus positus Romæ & Granatæ moxiat simul in Vno loco nẽ 2 actio destructiua Vitæ nec dat 2 moxi; sed hoc actio destructiua, & hoc moxi, & in Vno loco moxiat, dñi alio Viuo p̃meat solus sequit, q actio destructiua Vitæ sit ad subtus ttata proue ẽ in Vno loco, seu 2m Vnã p̃sentiã proue ẽ alio loco, seu 2m aliã p̃sentiã, & postquã moxtus fuit Romæ moxiret etiã Granatæ solus eẽt Vus dicere, q idẽ numo subtus q ttauit achonẽ patiua Vitæ proue erat Romæ, seu 2m illã p̃sentiã, ita etiã illã ttauit proue erat Granatæ, seu 2m istã p̃sentiã. &

Replicabit: & Respone data ad hucusq tollit q sint duæ achones destructiuæ Vitæ in solus numo distãtibus; sed etiã specifice diuersæ; q nullæ solus. Prã: Corpus Viuus positus Romæ & Granatæ simul posset moxi Romæ a vulnere letali, & post aliquot dies posset etiã moxi Granatæ a febre maligna; sed febris maligna & vulnus letale sũt achones destructiuæ Vitæ in solus numo, ut patet ex th: q&. = Resp q argutus magis probat, quã intendat, nã probat q Corpus existens in Vno loco posset ttare 2 achones destructiuas Vitæ etiã specifice distãtes etiã in Vno loco posset simul moxi a vulnere letali, a febre maligna, & pluribus & p̃dictis actionibus, quarũ q libet sit p se sufficiens ad privandũ Vitã subtus. &

Hoc in obstantiã dicunt: q duæ achones destructiuæ Vitæ numerice p̃, specifice diuersæ numerice, q specie differunt, sũt ab extrinceco ens, dõ; ab intrinceco nos; sed hoc q q subtus destruat in Vno loco, & terra, fame, & sitis moxi ex parte subti intrinceca sit in eo solo, q autem Vltima dispositio Vitæ destruatur, siue ista dispositio sit ttata a bullo, & isto extrinceco agente, hoc in variat intrinceca variando moxtis, & solo extrinceca, sic subtus a fame moxtuo & carita Vitæ, quã subtus moxtuo ad ignẽ, ideo achõ destructiua Vitæ bene ẽ tã, hoc ex parte subti & ẽ numerice p̃, specifice pater. &

hæc nã doctrina ẽ sed Dns inf. Medicos arguentes moxtis intrinceca ex parte subti & solus distare in eo, q Vltimo dominat calidus ignatus, & humidus radicale, sicchus Instio: proueniat a vulnere & febre, & aliquo agente extrinceco, & ideo moxtis violenta in duplici nõi modalitate moxtis nati, siquidẽ violenta moxtis ẽ illa, quæ intrinceca ex trinceca ad ventilatur-xia

UGR Biblioteca Universitaria

ria agentis extrinseci pintrinseci. Dicimus ergo Calidum, frigidum, humidum, & siccum esse qualitates primas, & primitiuas in genere substantiæ, & Calidum, humidum, & siccum esse qualitates primas, & primitiuas in genere accidentis. Q

Ex quo patet quod falsum sit fundamentum illorum, qui in hoc arguto sophismate ex sententia Platonis mali dicunt mors malis a violenta, quia violenta a violenta, & bis malis dicunt mors malis a violenta, quia violenta a violenta, ideo numquam contingit quemquam mori in uno loco morte naturali, & postea in alio morte violenta, quia ex hoc sequeretur eundem numquam contingere duas mortes ex parte subiecti destructionis, quod falsum est. Quomodo potest dici, quod aliquis moriatur a morte violenta in uno loco, & alio alia morte violenta, quia ex hoc sequeretur inconveniens. hoc etiam patet in sententia Hippocratis, & ex Galeno. Q

Nomine autem argumenti primi Respondeo dicendum, sequentem dictionem hoc verbum facere de eodem loco, & non de diuersis. Pro complemento autem diuersitatis, quæ excecatæ fuerunt a nobis augmentes dictionis de uno, & uno adpugnationis nostræ. Et quia etiam, & nos obiicient, Italum medio etiam patet posse dictionem intercedente idem numero contineri, loquor de contingere esse in duobus locis. Dicimus quod propositum est, quod contingere in diuersis locis distinctis pertinuit in uno loco esse, simul in alio deorsum, in uno currere, in alio sedere, simul in diuersis dictionis istis propositionibus hoc idem contingere currit, hoc idem contingere sedere currit, quia istæ, hoc contingere uiuere, hoc contingere uiuere, omnes sunt eiusdem de eodem, & nouum illi non addictionis aliquid propositionis quæ est. Quæstio de Vacuo. Vtrum detur Vacuum, & quotuplex sit Vacuum, & utrum omnia de Vacuo per diuisionem resoluit.

DISP. 2a

DE VACUO.

QVNC.

QVID ET QVOTVPLEX SIT VACUUM?

AN TVNC.

OMNIA DE VACUO PER DIVISIONEM RESOLVIT.

Ad intelligentiam Vacui notandum, quod Vacuum secundum latinos, & antiquos Græcos vulgaliter accipitur dupliciter. Vno modo pro illo, quod nihil omnino est, & illud vocatur nihil, & illud extra totum ens, seu phantasmata imaginatiua, & intellectiua, quia nihil aliquo loco, & corpore. Alio modo dicitur locus repletus corpore, ut Deus ab hoc phantasmate auferret omnia corpora mundi, quæ intra illum totum phantasma dicerentur Vacua, & deinde totum mundum in præsentia, & deinde phantasma hoc totum: & locum repletum corpore, appellet repleri. Et dicunt ultimo dicendum, & sic: Vacuum est locus privatione corporis. Ex quo videtur nasci quæstio nostra. Vtrum detur Vacuum, & non detur, & privatione tantum actum divisum subiecti. Q

UGR Biblioteca Universitaria

Dubº an detacto def Vacuy in Vesy náa, Subponimus pose dari deponha Dei absoluta, q̃ n̄ applicat Deus excludere Vny Corpus, ob Vne loco quis aliud Corpus dicty ite excludat, sic ipso eventu dari Vacuy in Vesy náa: q̃ Virtus pót dari tale Vacuy: Et hoc Vne apud omes. Ad duvid q̃ Respº náturé, q̃ náa maximoxie Vacuy refugit, ubi pót experientia, q̃ fistula ipsi mersa aqua, si ex alia parte aer subtrahat, ascendit ad Replendu tale Vacuy, q̃ mersit aere subtracto, sic ipsa aqua pp̃a propria inclinaõe q̃ tinet in clepsidra Clauso superiori exitu, quq in fertur, sit a petty. Exq̃ exper̃ia dari Vacuy in Vesy náa.

Dubº An ex suposõne, q̃ dari Vacuy, Vny Corpus moveri posset pellendo, q̃ anni Cella ita esset Vacua, ab aliq̃ agente aliquo moveri posset peq Vny & Vna malia parte. Respº affirm̃ando Vny, & dico: q̃ ut testat Sancta M. Ecclesia in prefacione Dignu & Justu est Vny ascendat sub omne Celos, & supra omne Celos Vacuy: &c = Demus: q̃ nulla data q̃ plicantia nec ex parte motus nec ex parte rei, a quo nec acquy, nec ex parte rei pati, se remedy: &c.

Dubº an instãs Cau talis motus esset instantanea, & subcessiua? Respº esse successiua. & Prº: motus successiue nitq̃ provenit ex resistentia medij, q̃ medium occupatq̃ alio Corpore, ex diversitate status, detq̃ ex distantia extremoꝝ inter quos fit motus, q̃ denique ex limitaõne pontis moventis, sin Vacuo, q̃ daret Vg, in hac Cella mobile Vny, & alty posset dari distantia, data: q̃ est successiua. = Dº: Si mt̃ terra q̃ lung est Columna, & Vehiculu status Vacuy, & prope Columna decendat Corpus palmare, Vg, in decendendo in instanti: q̃ successiue, Dº ann: tale Corpus tunc in ecclesia passim omnibus partibus Columne, alias est equale longitudini Columne, q̃ descendit &c.

Dubº an motus aque suscitato Replendu Vacuy, sit naliq̃ violentus? Notate q̃ aqua pót 2 modis ascendere: 1º mõ aqua: 2º quando pars Vniversi. Quo notato Respº dicit q̃ motus suscitatus in aqua ad Replendu Vacuy est violentus aquq, ut aqua de se naliq̃, ut pars Vniversi. Sed pars q̃ aqua, ut aqua est Corpus grave: & motus suscitatus Corporis gravis est violentus in aqua, ut aqua est dicit Violentus. Sed pars q̃ aqua ut pars Vniversi, & dicta ab aqua, ut aqua est: q̃ nisi devet poni dicta exceptione ut potest adnãq̃ dicta sequit propter pars dicta q̃ aquq ut aqua est dicit Violentus motus suscitatus q̃ aquq ut pars Vniversi devet dici naliter motus suscitatus.

Nihil deest.

UGR Biblioteca Universitaria

Deniq; dub: a quo moveant Corpora ad Velen dy Vacuy? Dicit Rub̄ee 2 prūz, de Aureolo, nāz Volentē Dīs vexy ee Dy Dinguite, Dad eius Collegaos, sp Auctorē, qua Suposita generali Dinguite, illud Corpus mediate movet ad agente movente illud Corpus, in Cuius locy a illud Corpus Violent motus Subeditur, Dq̄ sic p totulgata zhāt aezy Dpost Dpy atz ahit aquq; aqua illa movet ab atzahente aezs. Pet a parte; ideo qui Dny tabulq movet Dq̄ illa natq altera, movet quo Dalterq Dq̄ Suposita Colligaone Vtriusq Dnequit illq movere, quis alq moveat; Dcorpora Dniveza quar Dq̄ lutinata Dex Divā lege; q̄ illa Suposita, agen movere Dny Corpus, Dalia illud movebit. Dubs dub̄s pone Dnc q̄ sit duzao, Dq̄ eternitas dey, Dq̄ tpus. Ref Dnomia Dbrete Resolvit.

DISP.3

De tempore

Q Vnc.

Id Q sit duzão, id Q eternās, quid evum, quid tempus?

ARTVNC

Omnia Cumbrete Resolvit.

Zqa 1g gr notate, Dnomine duzaonis intelligimus, ta, Dre e, Dpotit in Rexy naa, Dpro pie spoztata qua Dq̄ Dmanentiq in ee, Dp rev exantiq in eodē statu. Inde dd duzaons proti ano bi ex plat, quo instantia Requirunt, ng Re in Instanti ty dicit ee, Dexistere, in Sequenti vo dicit duzare, pro inde Dexista Coexistentia produoni, Velut effectus eius; at duzaō Coexistentia Dsexistentia Dq̄ nihil aliud e, q̄ Dq̄ exista Dei Dmmuata Dexacta, qua prot duzão e mensura qty dq intrinca, qua natō e quātnaq extenta a parte Dei, Dntq fz in sola exista Dei Conotante tq Dei Dny alterius Coexistq alicui duzaoni extimes, saltz imaginaris, ut Colligit ex D. in 2 dist 2 q. 2 para ad 2m.

Hec ens duzão divit in 3 species, nbe, in eternitate, evum Dtpus; Dict de eternitate Devo Dnit a gan teologi, te exy naa hic breē ex plana dimus, In presentia lo mur de eternitate, ipsa pro Cazia pri Dnitis inde pendabsolto, quo in Deo fuit Boethius. Dde Dolaone dicem:

UGR Biblioteca Universitaria

eternæ é intrabilis Vitæ tota simul & perfecta possessio. Vnde ꝙ dicit exitus Durationis notandus est ꝙ actus durans Coexistentiæ nario, Et inde pendet ab alio Cui ꝙ datis ꝙ positis imaginario quia dicere solemus ꝙ ens ꝙ est in tempore mensurato, ꝙ habet esse determinatum, tunc simul sine prio & fine perfectissimo, & omnino impermutabile. &

Vnde ꝙ durans Vel permanens Creatis, seu defectibilis. In hoc ꝙ eternæ distat ab ævo ꝙ eternæ é durans Vel permanens natio ꝙ plus ꝙ ab instanti Coexistentiæ Cui ꝙ datis ꝙ positis; at ꝙ é durans Vel propianata Vel permanens, & cum pertinet existere etiã Cui ꝙ datis positis dato etiã si ab æterno fuisset & producta ꝙ tã ab instanti nario & ꝙ plus ꝙ stingent ab extrinseco. Vnde omnia entia permanentia quæ illa sunt in mensurant ꝙ pone ꝙ ævo, omnia permanentia quæ vis in se specie diferant, diuntur in hoc, ꝙ é indivisibile primere & duret dari durans omnibus vis tale existens primum ꝙ ꝙ quale existens, ꝙ indefectibile debit. &

ꝙ puer ꝙ é ꝙ Species durationis pro ꝙ accipit pro duratione, subcuius Vel ꝙ partes Instans fluentis. Vnde cum Virtualis acceptionis mensurant ꝙ pone vis Vel subcius eternæ pe, quarum nulla pars é simul altera, & hoc ꝙ puritas post decidit: durationis entis subcius: Et ostensa de cribro ad vis mi intelligendi, quid de eodem dicendum ꝙ pone nã ex planare, ut inquit D. Aquin. in 1. Sententiarum. Cap. 44. cuius hæc sunt verba: Illud notius, quod ꝙ puer, nihil vero Cognoscentes dicentes quod ꝙ sit. Et ꝙ prosequitur Aristoteles ꝙ ꝙ puer, Nemo ex me quærat scio: si quærenti explani velim nescio. &

hoc tractat ꝙ puer ꝙ Intrinsecus & extrinsecus, ꝙ é ꝙ prosper Cuius libet motus subcium durationis. ꝙ é durationis alicuius subcius, a qualitati motus mensurant ꝙ prius Coexistunt & in illa exercent ꝙ é Vitalis & imaginarius; ꝙ é durationis alicuius motus Realis, qua Cœli motus mensurant salvo motu & mobili, qui é Vniformis & ita penes durationis omnes alii motus extrinsecus mensurant. ꝙ é durationis alicuius motus in actualis & possibilis, imaginantis & nobis de mynalis & potius. ꝙ puer & extrinsecus, ac absolute de ꝙ é nomius motus Cœli prius & posterius. &

Quod ante ꝙ puer existat hæc pertinet? Notate, ꝙ puer dicit é Instans, dicens explicabiles partibus ꝙ pone & explicabile punctis mensurabilibus, quæ sunt instantia, & libet existens dicit momentum seu nunc. Vnde quæritur ante ꝙ puer existat hæc instantia ante vel pater indicat præsens. Respo. ꝙ puer é præsentia solius instantiæ & pater subcius, ita quod vis pars sit præsens potentia instructiva, & ante quam sit preterita. Secundo inde dubitatur ꝙ est, & dicit nihil post ea præteritum nisi antea fuisset præsens & pater ꝙ pone hæc sunt, & aquate sit preteritæ & alia fuerunt præsentes ꝙ ita pater ꝙ fuerunt præsentes dicebant ꝙ puer præsens hæc præsens hæc instantia, & hoc sufficiat de 4. lib. phic.

LIB. 5 PHICORU

Existens in hoc 5. lib. prosequitur & motu per sex Capita, in 1. exprobroso de partibus subcius

cuius Vbi in tractu aloquit Thus de speciebus mutationis, alt de Vnite motus, de alius de eius Vnite quæstiones bene bene explanabunt. Disp. Vnica de omnibus, quæ ab Aristote disputantur disceptat. Vnc de tribus motus, de eius Vnite, Vnite Vnite

DISPVTatiuncula

De omnibus, quæ ab Aristote Disputantur, Disceptat.

Vnc.

De tribus motus, de eius Vnite, Vnite.

ARTVNC.

DUBITANDO SATISFACIT

Dubit.ª ad quæ præmenta det pro motu? Ante decisionem notate: motus suum posse satisfieri proprie ad quæstionem nova alicuius entitatis realis in subito, & in hoc Aristo reperiuntur omnibus præmentis. Mais propie pro ad quæstionem pro alicuius rei, q pro prius pro actione & novitate rei adquisit, quo sensu q plicat rei motus, Vnite mutationis, & motus pro propie dicti. 3º in sensu rigoroso, prout dicit, quia rae dicit rei pro ei, quæ subsistit realis ipsa Vnitibus. Duo notato dico 1º: Ad subsistit dat pro motu pro propie rigoroso, pro & transitus ad rem, & pro pria novitate adquisita, non dat motus pro proprie rigoroso.

Adquisitionis enim ex occasionatis

Pro 1ª pars: pro subsistit & maximo intentionaliter, hoc sunt, quod illa det pro motu mium propie rigoroso: q&.— 2ª pars pet ex pho 3 physicorum Vbi ait: Ad subsistit non dari pro motus. Demum ex ipso hic: motus rigoroso rigore & pas, aut actus Corporis, seu subsistit realis & pleta; & motus ad subsistit non actus subsistit realis & pleta, & mis & quæ & pleta realis: q ad subsistit non dat pro motu pro proprie rigoroso. — Pro ex eodem: motus pro propie & rigoroso rigore intrinseca & subsistit nihil & rei ut pot: q ad illa non dat talis motus.

Advertite q Thus tractat de qua loquit Thus, & quod quæ opponit rationes cuiusvis pertinentiis ad quas ab agente intenditur, vt inducit in mobile & tum aquo vt expellit & naturæ, q tale mobile patitur a motore motu recat primo & intrinsecam in tum aquo, & ad quas intelligendo primo ea quæ non præcedit in ductionem rei ad quas. Inde talis tractatus nil aliud est, quam recensita ad motor & mobile, & quando vt pot mobile vt movetur ad rem ad quas & motore prout limitata virtute, quæ requirit illa pertinentia ad operare. Exquo patet, nam Thus in requirit ad quas & motor, & ly ad motus subeuntes quæ in intrinsecam, & omne passum prioris & posteriorus pagit.

Dico 2º: Ad quæstionem quæstionis & Vbi dat pro motu rigoroso rigore, non ad reliqua præmenta, & pro & pet quod 3 partes: Ad motus rigoroso rigore sunt q tales sit pro intentionaliter, & q nec ad aliqua & rei, & pertinentia ad agens limitatis virtutis, & tui argumentationis, alterationis, & actionis sit pro intentionaliter & propria

UGR Biblioteca Universitaria

movite adquirendu: q̃ ad illos dat̃ p̃re motus rigorose sumpt̃. Pux p̃ q̃ ad 3 partes: q̃ potest̃ ad 2 3 subsistentiã dicte ꝓ̃ q̃ quãtã ẽ maximus subtus ꝙ ad hoc ut possit esse ꝑ ordo ꝓ̃ ꝓpria exercere, quã tã tñ dereuit, ad ꝓ̃ uendu ꝯ̃ ꝙ. Dicendũ q̃ subtus ꝙ ac proinde ẽ p̃re eã ea intenta sicut quãtus. ℣

Dñicus: Vbi n̄ solu intendit ꝙ nãtus ad operaones subtus, sed ꝙ ad adquirendu ꝓpria loca. Et ita, imo ꝑ ꝓ̃ ponit nãtus alia ad questionẽ, ꝙ ad motu, ad quã sequit̃ q̃ ibi quãtus equalis sit tñ p̃re intenta eã ea. Ad ꝓ̃ uo ꝑ dicit̃ dicta ꝑ. Ad 2ꝫ: Reliqua ꝑamenta n̄ hent ꝓpria notitiã seu adquisitionẽ nec ꝑ̃ p̃re intenta eã ea: sed tñ bene sonata que sic ꝓ̃ subsistunt ad adquisitionẽ alicuius absolutã: q̃ n̄ hent dictiones p̃re requisitas, ut ad illa dat̃ p̃re motus, que ꝙ nõ cõtinet̃ parunt, ledunt̃ ꝑ̃ momentã, q̃ circa illa omittimus. ℣

Dub 2ꝫ: Vnde sumat̃ ꝙ̃ dicta motus? Et n̄ sumit̃ ex comitãtia rigorosa, q̃ solu ꝓ̃ p̃rexit int̃ motu, qui actualit̃ fit̃, sed ex positione ꝙ̃ dam int̃ 2 motus: Dico q̃ ꝙ̃ dicta motus desumit̃ ad motu actu, ad quẽ. Et Pux: ab illo motu accipit̃ ꝙ̃ dictã, a quo sumit̃ speciacionẽ; sed ad quẽ accipit̃ speciacionẽ partes dicemus: q̃ ab illo desumit̃ ꝙ̃ dictã. Vel tã dicit aliquo modo tã ꝙ̃ dictã tñ ad desumi, ita sicut motus saltãtionis accidens alicui, a quo speciacionẽ saltãtionis ꝓ̃ ueniũt ad quẽ sumet̃ oppositionẽ, q̃ eadẽ ẽ ꝓpria dictiua, ꝙ dictiua. ℣

Nicenus inquirit an idẽ numo subtus possit mouere simul motibus ꝙ̃? Ad q̃ respondet ꝙ dicit: Nicenus tñ ad quez ꝓpriu motu, sit̃ nãlis ꝙ partis ipsius de subto simul, tunc subtus mouere potest nãlis motibus ꝙ̃ nis, q̃ duo qualit̃ ꝙ̃ nis in gradu remisso ponent̃ ee nãlis in eodẽ subto: q̃ potest̃ mouere ad eodu ad quintanet. Sed tñ ad quos sit̃ ꝙ partis nãlis, tunc idẽ numo subtus n̄ potest̃ mouere motibus ꝙ̃ nis, q̃ tunc idẽ numo subtus nequit recipere, simul nãlit̃ duarũ ꝙ̃ nis, seu qualit̃ in gradu intenso, ideo nequit hec motus ꝙ̃ nis ad ipsas, q̃ dicent nec ad illas se mouere. ℣

Dub 3ꝫ: a quo motus, seu unitas speciacionis desumat̃? Ré duplex de unitate generica, qua motus nãlis q̃ pricipiat a supnãli; q̃ creatione, aut productione ꝑ duplex extra subtus: Nicenus sumit unitatẽ generica a subto, ng motus nãlis q̃ pricipiat a supnãli ineo q̃ pricipiat supponit subtus ꝙ privatione ꝓcedenti; supnãlis vo subtus n̄ possunt participare unitatẽ generica qua motus ut ẽ pao corporis nãlis dicunt̃ a mutatione ꝓpie dicta; Nicenus n̄ solu dicunt̃ penes tã q̃ mutatio ꝑ̃ tñ ad quẽ subtã, in motu vo ẽ accidens, sed etiã penes subtã, ng mutatio pertinet subtus ꝙ̃ pleta ꝙ̃ mia ꝙ̃ motus vo subtus ꝙ̃ pleta ng ꝑ̃ ꝙ̃ partes. ℣

Dubtur ꝙ̃: a quo motus ꝓpie dictus sumat unitatẽ distinctã specifice a quibus intrinsece? Nicenus Cextus desumi a ꝓpria ꝑ̃ nali, seu tali

UGR Biblioteca Universitaria

mátis motus; ſ extrínce, ſ arquitur ſ motus ſit, ſ ellão ſ alia ſ extrínca, diſtinctus
intrínca arquit, ſ dignoſcit. Vnde ſ ellectis, ſ aliis dicendū mt, aico, q ſ Vnás ſ pecta
motus ſ pe derumit a ſolo tão adqus. Ita Vnit. ſ chorg ſ phoſre dicente: dicit tq quo
motus ex eo ſ potus ſ tq it, quę ex eo, q ſit mutatio: q̄c: tunc Vae: ng tatus ad quę ſ pe in-
tentus in motu ad ſ p, motus exoriat, ſ chet ſ tunc, ſ atio adqus denomat, ſ
ab alueo ſ dine de alueo, ſ anigxe dine denigratio: q̄c. ℣

Dub 1ª: Vnde ſumat Vnás numerica
motus? Rotat q̄ in motu ſ ſe pexit Vnás, ng ſe, Vnás ſ crite ad lib, ſ q quę ſolet mota
a pellari, ſ hec pxil a bro bia ne rete, ſ ad et in qualibet parte motus inde pendat ab
alia ſ parte. Alia ē Vnás Vnitatis, quę ſ net motum in oxne ad aliq parte motus ſub-
sequentis; tunc ſ Vnitat ſ ē Vnit. Quare aico 1º: Vnás numerica enitba in trínca deſumit
extrínce ex ſola Vnite numerica tri ad quę ſ bet, q motus ē ſ ceptus in ſtate ad ni into
xmatóng: q natis ſequitur. Subtq, ſ tq in formanti; ſ hic numo ſ ceptus ſequitur hoc
numō subtq, ſ tuc ad tq; nec pōt ad hūc diuitus in aliud tans ferri: q arquit Vnás
enitba in trínca extrínce ex ſola Vnite &c. ℣

Dico 2º: Ad Vnitē numericā q Vnitas hg motus ſequitur
Vnás Vnitatis mobilis tri adquę ſ tq poni; ſ pēt de Vnitate ſ tq Vnitas equit in ſubio
ni Vnitus introduci; ſ cnj ſubtq nē Vnitq natus net ſ extra Vnitorum tra thā: q
natis exunt in illa ſ Vnitorum tra tatia tq: q ſ tq natis Vnitas ſ tq nequit
subiectari in ſ Vnitorum ſubtis. q̄ ſequitur Vnás Vnitatis tri ad quę pēt: ſ plicat
cnj motq ee Vnitq Vnitq, ſ tatis motus Vnitus nē ſ motus ad quos tus: q̄c. ℣

Pro ans: motq Vnitus ē
Vnitas alicuius motus adquisitio: ſ hoc ſ plicat, ſ tatis ad quę Vnitus nē: q̄c. ſ Nigs tatis
adquisitus nec ſ Vnitus ce sabit motus, ſ Vnitil pollet adquiescere. ſ Sed dg ſ patis pēt: ſ tq pus nig
ē Vnitq Vnitis motus: q ſ tq pus, cui Coexistit pars Vnás motus nē Vnitq ſ tq poni, cui altera
pars motus Coexistit; ſ alia ſ tq pus mediat mt ista: q Vnitq est, q ſti motus nexit Vnitus. Pēt
Joā: q motus ſ quies int tus nē Vnitus, ſ ſequentes ſ aliqua pars ſ tq poni Co-
existit motui, tali motus nexit Vnitus. ∾ ∾ ∾ ∾ ∾ Lib. 6 ſ phicorum

LIBER 6 PHICORUM

In hoc libro ſ tractat ſ phis ſ decem Capitula ſ ubi egit de Vnitate, eius ſ partibus
Vnitq nē de ncepbone ſ decisione ſ tq nec in maximo ſ minimo, quę omnia ſ methodo hzbi
ex planabo. = Dub 1ª de Vnitate = Vnde exq ſ ponat Vnitq? Ad Vnc. ſ tatis pendo ſ q nia de Vnitate ſ
solvit.

DISP. 1ª

= DE continuo =

UGR Biblioteca Universitaria

Vnc bus EXQ componat Ihnuy?

ARTVnc.

Satisfaciendo Omnia & Continuo Resolvit.

Ihnuy ens nil aliud é quã Ihnuy & ens ex p̃ticulis q̃ dã fcé Vnius, Ihnuatus in hoc ens diuguntea quy Ihnuant ab hiq; Ihquant na Ihqua ó quy tanguntes. & aby Ihione phica p̃ locuse locaty & ideo aut phũ; Ihnita faciunt Ihuy nvo quy Ihquant? Cattle Ihnuy? Vny p̃mens, Cuius Ihponentia Ihnui ex sant ubigny; alba & ubcivis, cuius Ihponentia n Coexistunt Ihnui; Ihnua quoda alia & alia subcidunt tes pus. Ihnuy n sdy dicit quã tas p̃mens aut subciva & hã subnã Ihponia accidentha mtãda Ihny hponia secũdas quãte hint partes entitas Ihdo Ihnua Vocant.

Quare in signo

Vg q̃ é Ihnuy p̃mens dant tuãy pe parte quãte Imqua signy dicit extensy entitez pugna inconvnia hã Ihec & alia pugna Ihnuatiua & ínita & Vna pars quãte Vnius alia & mee intez rale: alia txatiua quy silla & Ihnuy tnuit & bãt, se puntas ponva, & realia, u docet S. in sententiaru. Vnde inquit hec an Ihnuy Ihpanat ex dictis partibus & puntis indiuisibus. 2do sentia 1a apanit ex talibus indiuisibus Ihponi tale nomity. 2 & Nomaliy asexenty Ihponi ex diuisibus partibus. 3a denig & nra qua tra chelus

Ihnuy

ponit ex partibus indiuisibus & puntis ponit indiuisibus ta Ihnuatiue quã tã hñs. 2. & D. D. & Valde g licet patut D. D. Catholicos. Pung ad 1g parte: Vnc indiuisibile addity alteri indiuisibili n facit maiue & dat Vny Ihnuy maiue alio: g an Ihtã exo lg indiuisibus. 2do mag: D Vny indiuisibile tangit aliud 2m se totty & 2m alig sui: hec 2g Rebugnat alia: hec it g alig tacty & n tacty g 1g & dy quem indiuisibile attingit & totu attingit & nil attingit. Mo sic: si Vny indiuisibile attingit aliud 2m se totum & nil de illo tã extra maiue, qui & po se penetrarent & quy penetrant n faciunt maiue, se tu magnitudinis modi g Vny indiuisibile addity alteri &c.

Pur 2 addy pars ei Ihnuy est Ihnuy & solu indiuisibile ex, & nex partibus sequent, q̃ indiuisibile est aliquid & hec n: g &c. 3 mag: si ponerent linea Ihtam 3 indiuisibus, tunc alig agens pset diuidere ipsã Ihnuy, seu ipsã linea Ihtam & plus bus puntis: g ponebunt duo puncta extra pactũ, cum puncta medians fuit diuisa ex duabus partibus quatuor indiuisibilibus & videretur in diuisile. Ita: toty & totis dicit oppõ & partes Ihnuy & toty: & pars indiuisibilis hñt partes totis pti, qd sed dy & ego hic & nunc, non totis ph̃ realiter achualit. Caput & tã quã partes, ego hic & nunc sum Ihnuy: &c.

UGR Biblioteca Universitaria

Ante probaoñ 2ª partis Notate q̃ dixim⁹ punta aliaq̃ tranva, alia Vnitiva, seu Vnuativa. Vnitiva, ing Vnuy trat seu tuit, q̃ postillan met aliud: 2ª illa q̃ partes Vniunt seu Vnuant, hec q̃ Vnio ē: alia in formaoñ, alia Vnuaoñis Vnuy. xu: 3ª ē illa q̃ denomat subty, inquo fundat. 2ª q̃ denomat Vnity subty, inquo recipit q̃ partes, quas apellt nec illa dicunt mediate Vnitiv: Vty mediate. Vtaqua in aliquo d, mo quo duo tabuly Vniunt qlubñ, q̃ Vnion in nexet in partibus, vty ad nexet. Vnde ly in hoc sensu indivisibilia dicunt Vniones partiu. ℣

Vltiq̃ 2ª q̃ ad 2ª partis: Vnuy ē cuius partes aliquo d, nitro Copulant, sin dant indivisibilia. Vnuativa eius p dicen, Copulauent ad aliquid tay Dnyx Vnuy: ideo Vnqua, nent Vnuaoñ, q̃ in nent aliquis tay Dns quy Copulent, q̃ Vnuan nent tali tay necent Vnuiv, q̃ Vnqua, tonc ē mani festy. 3ª patet per pt, nq ex Vnuiv, cuius Vmá, Vny si ly Vmá, punta tranva indivisibilia, q̃ Vnuy claudit, q̃ Vnitay patt partes in eludit punta tranva. hoc q̃ dicty mēt de Vnuo pmenti dicit mutatiu mutandi, q̃ subcivo, d hoc tz dv cómune, q̃ Vnuy ē motus indivisibilis apellat mutaty ē, ivo sitty pus in stans

Dicen 2ª: indivisibile addity indivisibili pōt fare maiu: q̃ Vnuy ex soly indivisibus pōt poni, Pañs: Vna lētsi ps indivisibilis addicta Vnitiv, Vnitiu mum divisibilis: gz. Respñdo dñs, londo de indivisibili mediq̃ ad probaoñ duplanis: Vnitiu mum divisibile pōt bluxalitz, 2do; extensionis magnitudinis, q̃ Vnuaoñis, ñ do añs, q̃ Dogo. Aliud ens ē fare pluxe aliud fare maiu, aut extensiu. Ad pluxalitz sufficiunt pluxes Vnitiv, quę q̃ plures sint. Ad extensionis vltra pluxalitz requirit diversitas, quę non in indivisibus. ℣

Ja 2ª: si in Vnuo dant ne indivisibilia: q̃ dy Vnuy divisibile pezdi? Vny indivisibile, duo de novo generant in Species Vnitiv Irecxah, duo agitant, q̃ divisibunt ecnt de novo multa indivisibilia, q̃ hoc tales; aliás sub illis indivisibus, nec Chriſtus, Dñs sit sub novis Speciebus abrognova Irecxæ: q̃ Vnuy ñ stat ex indivisibus. Ry p̃ dcm anh, q̃ Dominando mis; ad pt̃ añs dico, Chriſtu de novo fieri sub illis indivisibus abrog nova Irecxae; illa enim pro pte Species novæ, sed alia pñs ad Species Irecxae, utrāh by, aut Vnuativa, q̃ Chriſtus ex decreto exercet onia muneza. Subtrā pañs si adesset, q̃ sub illis novis indivisibus repesisset eadē sub tra pañs, q̃ alia de novo adveniret, ita Chriſtus exit sub illis, d indivisibus eaty. ℣

Ja 3ª: si Corpus p tecte ex tensicy moveret, q̃ Corpus p tecte planu tangens ex illud ly in punto, q̃ tonc planu exit ex punto d party: q̃ ly Corpus planu, q̃ ē Vnuy soly stat ex puntis. Ry p̃ dcm anh: si Corpus ex in punto, in Vnico instanti ly pozitio: in Spacio ly pozi subcivo d do añs, Dnó Dog. si ens moveret ly Corpus in instanti, in Spacio ly pozi subcivo, d nec in Spacio subcivo tangeret Spacy longitudinis planu ly ens indivisibile penes latitudinis; q̃ divisibile dextensum penes longitudinis. ℣

UGR Biblioteca Universitaria

Dª 4ª: Sbue Ihnuy ẽ solid stat ex indiuiduis hoc ẽ. Pmy: sctpus hẽt partes maxime pxtenta, pxy, ens ẽ futuru. Nec ẽ. Pmy: sctpus subcuy ẽ tale nequit existere Ihnuy Imone suar partiu ẽ subcuy ẽ. Sequilibet par ex illis subcua ẽ. Cuilibet subcue pars repugnat ẽ exstat Ihnuy. — Rsõ dª maior mando mg ẽ pro basis. Dª maior mo mg ẽ do ihnuy pro basis dug Ihnuy ẽ Cuilibet parti Im sua totl extensiõng ẽ do, inaquate, Im alia ẽ. Cõ.

Quo huc: an partes exa Ihnuy Iponit Imt intiis? Ne duvñ an Ihnuy Stet ex pluribus intiis in actu, alias Ihnuy ẽ libet ẽt in actu intio ẽ nalis repugnat ẽ dixim: Sb huc ẽ. Senrus em ẽ an Ihnuy hat partes, stat ẽ alia diuidi possint in intiis, hẽ catice ẽ, vta dividat Ihnuy, vg. Vna Vna in 2 partes ẽ pars Vnius Vny, in alia 2 partes ẽ in intiis ẽ tale Ihnuy in ipsa diuisionibus ẽt ani dualoris, stat aliqua pars Ihnuy repugnet diuidi in alias partes. Cõ

Ad hanc ẽ dnr notari ẽ partes ẽ in Ihnuo dant 4 genia partiu quay Varij nominibus nuncupant, alie ẽ detrahi, alie ẽ equale, alie aliquote ẽ alie in Comunicante. Ipsarum exẽplis dividat Vna in duo, seu in 2 medietates, vin 3 tertias, vin quatuor, hanc partes nuncupamus detrahi ẽ detrahẽ numo. Claudunt: Vocabo ẽ quales ẽ Ipsarum multiplicia excedunt magnitudine ẽ pellamus aliquotas ẽ. Tales nay ẽ. Ne petant aliquotes tales Ihnuy ex hauriunt: dicimus ẽ Comunicantes ẽ Vna in alia nincluunt nec Im se tales, nec Im alia sui. Cõ

Tertius partibus dant oppositi, alie pro portionales, alie inequales, alie indetrahi, alie se Comunicantes. Ex his igitur duabus Vltimis duvñ dividat in 2 medietates ẽ illis ẽ quelibet medietas sub dividat in alias. Dñe in intiis: hanc em ẽ pars Vocant pro portionales ẽ. Set stat inequales: secunde aliquã pro portionẽ inequales ẽ. Ipsarum ad parte quay divisi Vna pars ẽ minore illa. Ipsi ad parte ad qua quelibet ex ipsis hoc dividi in intiis. Minore illi indetrahi ẽ. Ihnuy nt divisile Im vltas partes in intiis nec ẽ detrahẽ numo. Prehendo se Comunicantes ẽ pars quay diuisilla Comunicabe includit. Vg in Ihnuo ple palmari assignari possunt 3 partes Comunicantes ne he 3 palmus stans ex dimidio pedis 2 palmi. Cõ

Notanter etgo oppõit ẽ gones partes Ihnuy etig si diminuti ẽ minuti hent sua pria extensiõng inqua salvat. Eo quitiva quãlis, scũ inquo libet gradu gonis salvat. Eo quitiva pigonis. Significatale partes equales detrahi ẽ Comunicantes ee stans in Ihnuo: Vna enim hẽt nisi 4 palmos se excludentes, nec dies hẽt nisi 2o quatuor horas. Dhe Vocantur aliquote ẽ aliquotes replicate aquatuplo. Inde duvñ Vero solut ad partes pro portionales. Dñe quale, in detrahi ẽ. Dem ẽ ad equales detrahi Comunicante ẽ equitas intelligendae duvñ Vero luo. Cõ Cõ

Quemadmodum

UGR Biblioteca Universitaria

Dicimus q: parte diminuit in proportionale, quę equale, detrahit de tota, et tota in totę, et incrementę, seu finite in infinitę. Nihil deest. Et pux: si in diminuo dazent parte proportionale tanto infinitę, dazet quoq; par infinitę minimę. Doent indivisibile: hoc repugnat. Ex. Tomas: parte certę, detrahit in diminuo, sp̃ plus infinitę: deventa pillo detrahe, sp̃ in infinitę: q deventęe minime finitorile. Pux Joa: si tale parte infinitę maioę, p̃ finitę, de detrahit maioę, p̃ finę indetrahit, de maiorę maiorę? Nego: quia erunt finitę de posse dare residua plura, inquę dividat proportionale. Ad 2: q̃ty eunt in finitę incatice seu finitę in infinitę. Videtur hoc de infinito. Pro 2a decisione finę, et hoc quomodo res incipiant, et desinant eę? Et Vncus brebiter Jacobus Sahe facit.

DISP. 2a
DE Inceptione et decisione rei.
Qvne.
Quomodo res incipiant, et desinant esse?
AD Qvne.
BREBITER Et satisfacit.

Restat nunc agere, quomodo res q̃ty permentę, quę subeant incipiant, et desinant eę? Ad 8 res p̃, q̃ inceptio rei ę pro pria duratonis eius, et decisio rei ę finis duratonis proprię rei existentis. Vide durato ę? alia intrinca, et extrinca alia. Ę quę do q̃ alia, seu existia rei durantis, qua habet partes in suo eę reali. Ę quę do externa mensura, quę aplicat rei durantię, u pro q̃ cognat durato pro pria rei. Et q̃ notat q̃ inceptio exp. at ap̃ nil mis, p̃ho Verbo, nunc ę, et immediate antea nexat, hoc vocat incipere p̃ suę eę. Et: nunc ę, et immediate post exit, et vocat incipere p̃ immutatę nę, et nihil deest. quę ę post, et immediate sequit ę, et immutę.

Similit etq̃ finis, et decisio rei nil a p̃ exp. at. Et: nunc ę re, et immediate post nexit: et hoc dicit desinere p̃ immutatę. Et: nunc ę re, et immediate exat, et hoc ę desinere p̃ q̃ty suę. Quando q̃ res incipit, desinit p̃ suę dicit mo incipiendi, et desinendi in tempore, q̃ p̃ instans quo incipit res aut immutatur q̃ res durat in tali re spectant ad tp̃ pur durationis suę existę rei. Duo incipit, et desinit p̃ suę dicunt p̃ instantia nci incipiendi, et desinendi, q̃ illud instans spectat inclusive ad tp̃ pur rei existę rei, et excluse ad tp̃ pur existę eius, et in hoc sensu dicunt ultimi instantia extrinca p̃ parative ad existia q̃.

Notale etq̃ q̃ty nunc in explicatione motus significat instans, et ly immediate

UGR Biblioteca Universitaria

ante ꝺ mediate ꝑt signant tꝫ pus ꝑgens, ⁊ subsequens. Vnde ꝙ incipit intrinsece incipit in instᷓ, ⁊ ꝙ desinit intrinsece desinit in tꝫ ꝓxe. Similiꝫ ꝙ incipit extrinsece incipit in tꝫ ꝓxe, ⁊ ꝙ desinit extrinsece desinit in instᷓ, ꝙ ideo ad instᷓ nõ ꝑtinet Vel ee, ꝺ nec simul, nec Vnum tans, sit mediate, aliqui instᷓ Vnus ꝙ ꝺ ꝑtes tꝫ ꝓxe, inde ee, ꝙ Vel quę incipit intrinsece incipit in instᷓ gen, sub sequit tꝫ pus naõ e instans. Similiꝫ desinit intrinsece desinit in tꝫ ꝓxe, ⁊ ꝑs Vnus instans ee Vel sequit tꝫ pus, ꝺ incipit extrinsece incipit in tꝫ ꝓxe, qꝺ nunc ꝛ̃ debet ꝑstea ee in illo tꝫ ꝓxe, ⁊ sequit ad nunc, seu instans tꝫ ꝓxi. Demum ꝙ desinit extrinsece desinit in instᷓ, qꝺ nunc ꝛ̃ mediate fuit: ꝙ in tꝫ ꝓxe ꝑgens ee dentezat, in instᷓ mediatõe. ℣

Decimus ꝓpone ens, sive subsũa, sive accidens, ⁊ ꝓxe ducit in instᷓ incipit ee ꝓ Vltimũ sui ee, ⁊ desinit ee ꝓ Vltimũ sui ee, ideo incipit intrinsece ⁊ desinit intrinsece ꝑtiens ꝺ oriente ⁊ in instᷓ producit ee Vel dicere in aliquo detrato instᷓ nunc Vel, ⁊ mediate ante hꝫ erat, etiã in decisione, nunc ee Vel, ꝺ mediate post hoc instans nequit: ⁊c. Demum ꝙ ꝑ totũ simul incipit ⁊ ꝺ illũ Vel stat nunc Vel, ⁊ ante erat. ꝺ oẽnt incipiunt ꝓ Vltimũ sui ee. Similiꝫ ꝙ accipiunt toty ee simul, ꝙ simul ꝑsunt toty simul amittere, ꝺ Valet dicere, nunc Vel, ⁊ postea nequit. ℣

Decimus ꝓ: Vel subeuntia incipiunt ꝓ Vltimũ sui nec, ⁊ desinunt ꝓ Vltimũ sui nec, ⁊ ꝺ gentia incipiunt, ⁊ desinunt ee extrinsece: ut ꝺ Agesilaũ huius, ⁊ Puer ꝺ solũ incipit intrinsece ꝓ Vltimũ sui ee, ⁊ desinit intrinsece ꝓ Vltimũ sui ee, de quo Vel ee dicere, ꝙ sit in illo instᷓ, in quo accipit, aut in quo desinit, Vel subeuntia ee simul, ⁊ in instᷓ, ꝙ eorum alia ꝑtes ꝑtis alterius ꝙ incipiunt intrinsece ꝓ Vltimũ sui ee, neq; desinunt intrinsece ꝓ Vltimũ sui ee, ⁊ extrinsece, hoc est incipiunt ꝓ Vltimũ sui nec, ⁊ desinunt ꝓ Vltimũ sui nec. ℣ Apendix de maximo ⁊ minimo

APendix
De maximo et minimo.

Dub: an entia Creata sint in magnitudine ⁊ paruitate? Ad intellectũ dubii sup ee ꝺ Dei phœnix, Deum, ꝙ in paruitate sit ꝺ ratio, an entia Creata, sive Viuentia, sive il Viuentia ita detrahi sibi in tꝫ Reflixu sui magnitudinis, et Vltra illud nequeant ꝑsint saltẽ de ponita Dei absoluta ⁊ similiꝫ dicimus de paruitate, ꝙ nulla data ꝑfectio inco ꝙ Deus non ꝓsit absoluta ꝓducat Vng formica, seu minutissimũ nec similiꝫ Repugnat, ꝙ Deus ducat hoc ad quasꝫ grande animal. Dicitur ꝙ ee an atentio omnia, ⁊ omia entia detrahi sibi in tꝫ reflixu sui magnitudinis, ⁊ paruitatis. ℣

Sub ee tia, ꝙ in magnitudine Dei nali dari aliud tale, Vnum intrinsece, ⁊ extrinsece aliud Vel quod Vocat ita maximũ sit ee quatitta magna, sub qua Deus aliꝙ tale ꝑt ꝓducere, ⁊ seruare sub maximo quale, nec ꝓducere, nec seruare ꝑt. ⁊ qui Vocat maximũ ꝙ nõ sit ee quatitas

illa pars, sub qua vis aliqua talis posit produci, & rexvari, & sub mori nequeat nec produci nec rexvari. Simili in parvis dant eo dimo tri intrinsecus, qui vocat minimum, & sit, & minima quata, sub qua aliqua vis talis produci posit, & rexvari, & sub mori nequeat nec produci, nec rexvari; extrinsecus, qui vocat minimum, & nequanta illa pars, sub qua vis nec produci, nec rexvari posit, benè, & sub qua & maori.

Decimus: Onia Viventia hent tria, sunt tria intrinseca, quae extrinseca magnitudinis, & parvitis, at boni Viventia juxta ea, tria in hent tale proprietates magnitudinis, & parvitis, & proprietates horum adhaerentes quatis Virgad, rymy, & tria in mora. hec ad 2 partes & D. 9 metet 99, & Pulgad 3 partis de tribus intrinseca magnitudinis, & horum, & alias Viventia hent tria intrinseca, sunt magnitudinis, & exercere possent in maori, & maori, quatis aliquo dari posita in quae magnus, & devenire ad Celitudinis montis, & nisi quae tale vis: & hent tria magnitudinis, & horum Viventia &c.

Ita per exphos Animata, Viventia indigent organis ad exercenda sua operae: & petunt quatis determinata vexus parvitis, & magnitudinis. Pulhec dia; nam sicut corpus humanum, & bene exercere sua operae, sicut hent organa sua plita, sicut magnus, sicut turris Babilonis non posset tales operas exercere: & vexus parvitis, & magnitudinis devent Viventia hent tria proprietates magnitudinis, & parvitis, & hoc liquet ad tria extrinseca.

Pul 2 par exphi Citato 4 textu 22 Vbi ait: nam Dignus augeri in infinitum potest aliquo adduzari: & per dignus augeri in infinitum. Pul Vae, & de tribus magnitudinis, nam eo Viventia, proximus, hent tria proprietates magnitudinis, & hent determinata organa ad exercenda sua operae, & in Viventia non hent talia organa, ut tales operae exerceant, non hent tales tria magnitudinis. Pul de tribus parvitis: experia Ibidem, & tria Cineris, quam, & cetera bile referent in alijs partibus: & non hent tria proprietates parvitis. & lib. 1 Phicorum

LIBER 1us PHICORUM.

In hoc libro pluraque duxavit 8 Ca: de Phasae moventis & mobilis, nam de his, quae a phos fuerunt tractata methodo agemus. Duo Vne de omnibus, quae a phos in hoc lib. agunt. 2a Vne de his, & mobilis, & motus, & de proximae, & remotae, & diz. tatis, & de lub. Volvit.

DISPVNC.

De omnibus, quae Aphos in hoc lib. Aguntur.

Qvnc.

UGR Biblioteca Universitaria

DE Distine int movens, et motu, et de Approximaone int agens, et Pasu.

Art. 1.

1us Dubitando Resolvit.

Dub: an qđ movet ab alio moveat? Distra g né an mobile duquat rr a tra, qua movet, q Cextyé, tq rr duqui amobili inquo recipit. Distra gé: Vtru mobile deveat rr duqui amovente, vel agente motu? Et intelligit de agente Creatorq & in Creatore né duviq. Quare dico: q n requirit dctio Italy int mobile, & movens p Pux experia: aqua Calefactase ipsq re ducit ad pruina frigiditq producendo frigiu in ea pa. Stunc eady entra aqua producit, & recipit frigiu: q re ipsq movet. Simlit: dal echo ymanem, cuius tuus recipit in eody, aquo producit: q tq potent a re ipso moveri. Hoc int. Specie ale occurrit.

Dub 2: an gravia & levia moveant a re ipsis, v ab aliquo prio extrinco? Resp q hent inde Virtute activa suoxy motu, & Pux: onis effectus q actualit Causat hñ aliquq Caq actualit causantq: q qđ corpus grave movet de oxy dal aliquã Caã qua actualit causat talis motu; s hec hñ ab extrinco: q intrinco. Pmis: Si caa plialy talis motus est ab extrinco, maxime generalis ipsq Corpus; hoc: q& Pmis: q caa actualit effect de vet in illo inth, inquo Causat exercere in Veru naa; & pet accidens, & generan Corpus grave non stat, q& tale Corpus movet: q&. Hec Pdo enq probat 2a pars &.

Dub 3: aquo prio achvo proveniat motus Violentus? Sexenq aphis, Species motus numerant. Pa tractio de q& aliquo atrahit a liq Corpus iq de re ja ad aliud, v q& mulier atrahit q phoxa aqua Vepleta ex plaa. 2a Vectio de quo aliquis pactoens movet ad nutu alterius q& promovet, sta pali, in hoc movet ad pulsu ipsius. 3a pulsio, sive expulsio de quo aliquis movet Corpus q& libet Violentando illud, & prequendo, v ho leva grave. Nep posita manu, hec e pulsio. 4a Revolutio de quo Corpus movet in qxy, v pet in lota tq uli. 5a projectio, de motu quo movet Corpus projectu v ho mittens Sagittq.

6 denigé Vltra tactus de quo Corpus movet q& aliud Corpus occurrit aquo Vltro cedit. Inde né duviq de hñ ordine motuum, nq ht diversos diversq ex rationi, & una Coincidat Valia, sty Conatativé. De 1o Specieb hic né dicta, motus ipsius fit a Virtute moventis, v Corpus oxy motu Comensurant & tarditi, & velocitate Virtute tendentis, & moventis: Solvé duviq. Cmotu projectoxy, & Vepcuxy q& experimur. Q quiescente hoe, projiciente Sa plia, & destructo, & moriat. Sty post projectionq ipsq, & huc motu Sa plia finit. Quo notato.

UGR Biblioteca Universitaria

Dico pmo: q motus projectoz q pcedu fit q mediate ab aliqua qualitate, que q primit ipsa Cor pora ictu a projiciente q mouente. Vocat q hec qualitas impulsus, seu impetus. Hec dicit Scotus, q bene. Sua dia: talis motus provenire nequit mediate a projiciente q projicien portiq, cu diximus pase ex mora; Aj ac projicere lapidi, nec aeri, q se non alicui rei totu q exist Cly, q terra, pset ho projicere lapidi, q hic haret motu tq velocq, sicut nunc: q&. v

Dub 1: a quo moveant Cor pora qua, per illuntur? Expria Stat q lapis projectus in patie pertinaciter. Vnde dubiu, a quo proveniat ille motus? Resp Scotus, q ille motus provenit a qualitate q pcedit in lapide ab ipso projiciente; q pet ex pho hic dicente: sicut pticula exterior, in patiete pticulae, a projiciente. Pticula aut: q si pila projiciat ad patietes tanto intensiori motu pcedit quanto intensiori impulsu protecta fuit ad patietes; q motus violentus pila provenit a projiciente illo. v

Dub 2: a quo proveniat q motus naturalis gravis, q levis velocius sit in fine, quam in prio, q medio? motus naturalis q velocioz, ee in fine, e. Hic omnes Dentes Scoti, q Stat expria, qua videmus lapidem pcedere maiori impetu, quo altius cadit. Vnde quo altius movet, eo maiori intendit velocitatem motus. Quare dico; q caa, cui motus sit velocior in fine, e impulsus a gravitate causatur, q ad augmentu impulsus accelerat motu, ex motu celeriori maiori intendit impulsus hinc e quo gravis, quo altius cadit, velocius movet. Stat 2. Scotus: motus naturalis intendit in fine, in pria, cuius diffie est assignare caa, si effectus illius motus est pportionalis aliqui ex tribus; q caa maioris velocitatis in fine e impulsus &. v

Pter hec ex pria, dicendu Volumus, ligna vehementius scindere altius securim attollimus, q hoc idcirco, q gravius quo plus movet eo plus impulsu adquirit; q velocitatem motus ab impulsu provenit. Docent, q in motu naturali gravis, levis e maior impulsus in fine, quam in prio, q medio, ideo e maior velocitas talis motus in fine, quam in prio, q medio. Ex quo sequit, q motus violentus

Ex quo sequit, q motus violentus in medio debet ee velocior, quo in prio, q fine, q hoc, q in prio incipiebat crescere impulsus, in fine vo langescit. Vnde in medio solu totus impulsus recipitur, ideo q velocior e in medio, quam in prio, q fine. v Stat 2us Duo bus duviis secundo partis, bene bit stat satis. v v v v

ART 2us

DUOBUS DUBIIS 2i PARTIS Fit Satis. v

Dub 1: an moveri, dicat in mobili de veat ee illi pro pinquu? Dicit Scotus, q notandu e, q agens Creatu, sicut net limitatu, q determinatu virtute, net existens determinatu intra

qua pót agere, ḋ extra illa; ex p̄ria inquolibet sensu Corporeo, q̄ in vita, q̄ pontia
virtúa nit ex seq̄ de facto intra quā videre de cēlo throne in libro p̄ria Illumine.
Ja agens increatū q̄ Deus o peraū pót p̄ot sua Virtute in tā, tau ḋ p̄ possibile alicubi
nō est ibi etiā o peraū Valeret ja auxiē ḋ. in Pēntadu. ℣

Dicōg: agens creatū pót agere in pa-
so, quē sint locali distanti: Ita ḋ. in 1o dist. 1 ge Unica Moral: agens Creatū pót agere Ubi
ne. Etia Ubi in loco a sentiq̄ Angelus pót loqui alteri ab illo locali distanti. Etiā stat
p̄ dicere dicens: h Solu tangens Caelestacit ignē Set sic longe naturē fatze q̄ patī, pēsetiq̄
Vae: Obnime pót intelligi agens, ut efficiens in actu exercito ab eq̄ proximae locali ad
passū distantiā actionis eius: q̄ intellan requirit distantia. Pāri: Cor efficiens nō ope-
ratur Comunicando sua sug entiā, q̄ producendo aliquē effectū ariſtra distā; s noctu tyophi
me intelligi pót, quē agens sit distans passiue. ℣

Duo 2a an agens pōt agere in distans, quē ag at in medio?
Sensus huius 2e dubie, p̄tallor, a sensu anti, q̄ antiq̄ diximus, agens p̄ virtutē potest agere
in passo ab eq̄ distante? Illon Cucando an ipsa Virtus emitta ab agente transeat p̄ medium,
in? Unde hic inquirit, an agat in distans in p̄ transito medio? Et supono, q̄ agens pót aliquā
p̄ producere in distans, quā illa in medio producat, ut pót in sole producente aliqua in aera,
ḋ in aere, q̄ aer ne subtis Calor: etiā q̄ agens pót producere aliquā p̄ in medio aliq̄
distans, in specie in medio, ut sol producens in terra metalla ḋ aere Calore. ℣

Dico 1o ex: De facto nō dat
agens naliq̄ ag at in distans, quē ag at in medio, bene vō de pobili. Ja 2a pars ē Ex: pót fa-
facto, ut diximus, dat actio in distans, set tali dependeat ab actione in medio; sicut a dependētiq̄
pót a Deo sup̄ri, q̄ inquit Cōs efficientis: q bene vō de pobili. Quo ad 2a partē ē. Nonnulli Pa
soluone hanc explicandā, quas obiecuntur 2a: 1a Barlicus, interimit hoc solo Uno: 2a quia
cag bucis Vocat Cor pedo, tangens hamū piscatoris Cor pescit manu eius: 3a ignis Durit Aubq
distans. 4a magnes trahit ad se ferru distans illud movendo. ℣

Nihil deest

UGR Biblioteca Universitaria

326 9

UGR Biblioteca Universitaria

UGR Biblioteca Universitaria

Respet has ꝓpositiones obiectiones ꝯra ad probandu ꝙ agens sua virtute potest agere in passo absq; ꝺ tm̃ virtute ꝺi passi ꝯra ꝺicentes, Si passum ꝯra mutatiuu, ꝙ agens potest agere in ꝑtem, ꝙ ꝓbatur, quia agat in medio ng in omnibꝫ ꝺictis ꝓpositionib⁹ ꝺ ꝺicte agentis tm̃ a ꝑte medij, cuꝫ ꝑ in illo aliquo mutationē, n̄ operet ꝙ tale medium ng subito capax sit actionis producte, ꝙ ꝺ in ꝑte a quo ꝑ ꝑisc ꝺicta, n̄ ꝺ tm̃ ꝑpositū ꝺicat aliquā mutationē, nec ꝙ n̄ ꝺicta capax sit actionis, nuꝺ manuꝫ ꝑiscatoꝝ lib. 8. ꝺ Phm. phicoꝝ.

LIB. 8us, et ult. PHICORU.

Per ea nunc agit ad 8 phicoꝝ liboꝝ, in quo phus ꝺemonstrare conat exiſtia 1ⁱ motoris primi, phicis ng se ꝑmoti, illuꝝ q̄ 8 motoꝝ tm̃ qua ꝑmotus eternꝰ ꝺicerat, nos vo magis ꝓpriꝺe, tale ꝺicemus ꝙ sit ens actu ꝺisp. ꝺe ꝑmotionē tractantes = ꝺisp. 1ma, an mundus, 2ꝺa motore = 3ꝺa ca = an mundus potuerit ee ab eterno. Iuste Iuxta ꝓpositā q̄stionē.

DISP. UNC.

De mundo, et 1o motore.

Q̄ UNC.

An mundus potuerit ee ab eterno?

ARTus 1us

SUPOSITIS aliq̄ RESOLVITUR.

Ad intelligēdū q̄ Supono 1o, a mundu ꝺa phus ꝺupliciter ee, Celo ꝺicta Comentata atq; ex his naturis inferiꝰ ꝺiuinis. Uno modo ꝺicit mundus, in tempore ꝺa phus hic ꝓpriꝺe ꝺicit mundus ꝓut Catha, Lumiꝰ fideli ꝙ ꝺa tm̃ ortho catholice ꝓpriꝺe ꝺicitur, ꝙ genitꝰ ꝺicit in ꝓncio Creavit Deus Cli et terra ꝙ ꝺo ann̄ 1. Clarificat me. Clarifica me qua habui ante qua mundus fieret. Et in ꝺiuino intellectu ꝺicit ꝺe ꝺiuina tm̃ mente hui. Uno modo ꝺicit mundus Uxtute simul ab initio ꝺiuini Uerbi ꝺicit ꝺe nihilo Corporalis, celicis ꝙ ꝺiuitalis, ex quo quatꝰ lumen nas lumine fidei inorgeat, ꝙ ꝺefectꝰ humꝰ principaliꝰ ꝺiuinis exiſtit.

Sup. 2o Deum ꝓduxisse mundu ex nichilo nas ꝙ omnino libere. Q̄ ꝓbat tunc autoritatibus, tunc Ratiocinatiōe Valmo 88 ꝺicit. ante q̄ ꝺa Deꝰ Voluit fieri ꝺicit ꝺa vocabit ꝺe Quarto ꝺa ꝙ Voluit fugerunt et Creata ꝺ. Ad ꝺe Ratiocinatiōe quo ꝺe ratiōe ꝺicta ꝺm ꝺe Deꝰ Voluit, Sus. tunc ꝺabo qua-xiꝰ pluvꝰ ꝙ ꝺicit ꝺ. 1o ꝺicit 8 ges. ꝺ ꝺe sic: by Creatꝰ ꝺicit by Creat amoꝝ ꝺicta ꝺe Deꝰ mali ꝙ nostrat ad sui amoꝝ et Dilectiōe: hoc ens, Solu ꝺicit ꝺe initio Celi et Uti mundu: by Creatꝰ ꝺicit: q̄ quit nostrate Volat ꝺiuq; ad sui amoꝝ et Dilectiōe ꝺicit et

UGR Biblioteca Universitaria

Dª e: ḡn sentª ꝑbi sequit hec dicto: si caa Dª nazio Causauit nulla Cea causaret dtingent. ꝙ hoc Dª ꝓbr ꝓpr: qꝫ Pmas: que libet Caa Dª causat inqua-tu mouet a Dª: ḡ si Caa Dª nazio mouit que libet Caa Dª nazio mouet. Dcent nazio causabit. Ex quo enī sequit dari aliqua mutabilitē aut in Dtantia ex eo ḡ libet ē Dtingent Creauerit Deus mundū, non Dª ḡ ex nouo ꝺ libera Creatione mundū nihil Deate in tincē ad ueniēdeo, ꝙ multiplicē ꝙ extincē ei: nec Dª ḡ Deus ab eterno ꝺ aliq̄ aliud ase ee, ꝓ o aliquo nunc ē tunc ab ꝓpria ꝙdone Volati Creabit illud, ꝙ Volebit illud ee, hec Volitio ḡ ad ens Dª ꝓdeo Dmit, ler ḡad denominatōnē defectu Cognata. ℣

Subꝺ: pace dari aliquē Creatā Cozuptibilē eternā a parte post, in hoc cēnullā ē repugnia, ḡ Deus, qui de nihilo ista produxit, ēmō illa ꝑseruat, n diminuit Subcessione tēporū a parte post, ḡ ē ꝙdē indiuiduū. Et dem̄ noto: Ser exā mundū Dponi ē in Dª dupā; alio enī, sc̄ sabeūs, que ꝑ subcessionē a motu partiū, aut tēpus, ꝙpus, alio ꝑmente, quā plures partes simul nexe posunt. his notatis, Dª sentia ꝙdē mundū ḡad ser ꝑmente, quā subceūa n potuit ee ab eterno. Ita sexapn. D. Bonavent. Gracus de Gandavo, Dalii. Dª defendit ḡ ad one pastor potuit ee ab eterno. Ita aliqui admittente in ꝓpria actu. ℣

Dª quē enīa Xtae hēt: mundū ḡad ser ꝑmente potuit ee ab eterno, ꝛepugnatiā, qsit ab eterno ab huc ē pontia Dei ad sotucia ḡad ser subceūa, hec Dª ḡ ad 1ꝛgm̄ partē Dª. in Dª dist. 1ª ḡ Dª para-tenente, Dicit ad aliud de tranſitu, quē sequent exēones sotꝛ. ꝙ Dª ḡ ad 1ꝛgm̄ partē autoritē D. Augst. 10 de trinite Cesſ, Vbi dic: Nichil eet eternum ꝑter Deū genitū, et ḡ ad ꝙtum est ꝓbi Cogetnum: nunc sic: Creatā aliquē ser ꝑmens Creatā ꝓpter Deū signo, in quo Deus ꝑfectissime ee ꝓvenire ꝑt ē Deo de ab eterno ē, ḡ ab eterno ꝑmens potuit ꝓ illo tunc Creare Deus Creatā ḡ ad ser ꝑmente potuit mundus ee ab eterno.

Pux Dª ḡad 2ꝛgm̄ partē Dª. in 1ª dist. 10 ḡ Dª n ꝓbicat Dª auctorē ḡ ens ꝑmens ꝓpria ab eterno produceūs: qꝫ ꝙ ꝑ: Verbū Dei ē ꝓductus a Dª: ꝙ negnicabit inter poze, nec ḡ potest ēs inter poze rōne, Soluo rōnē: qꝫ Dª: effectus ꝓuentūs ab aliq̄ Caa, ē ꝑ ē in ordine instantiū ꝛe, ll Dei, ita Caa n antecedat in poze, nāā sol enī in eodē instante, in quo fuit illuminauit, Dª. Augst. Creatura alicui n ꝑt ab eterno ee ꝑ in puritate, ꝙ ei subest Dtingy: ḡ de ee ꝓducta ab alio ex ꝙ dcent nulla Dª dicto, ḡ mundus ḡad ser ꝑmente esset ab eterno. ℣

Pux Dª ḡ Pax: Et Dª auctoritē Dª. dicentis: ḡ ē ens ꝑ se positū, ubi subcēdentiā, n pōt ee Dª ḡ ab eterno, ꝛ ser subceūs ita se hēt: ḡ nec quicūq̄ Pux Dª Pae: subcessiue intrince ē eternā Dponi ex parte ante post, ꝙ ꝑ terno ꝛ ante, ꝙ tanu-

UGR Biblioteca Universitaria

la paxr entis subcivi porit eazi, qus pater pxiozis & posteriozis n includat: & plicat,
& paxr posteriox sit ab eterno: q ita & plicat, q ter subciva ab eterno sit. Pmis: pax
posteriox natio secunda ipsi pxi ponit pars pxioz: & omino & plicat: illud q ab e-
terno alind existens pxi ponere: q&. Doent ter subciva hec Divitus pot nit &

Pax 2 eado
& paxr eternus: & tale nequit pxi ponere aliud pxiozite instantis in quo: & motus &
subponit subtis, seu mobile pxiozite instantis in quo: q&. Pmis: & plicat hoc Dns deus
motu omino simul incipere: q motus hoiis devet sic ponere in pxi hoc pxiozis instantis
in quo. Pmi: motus subciva nequit a deo produci & teri in aliquo instanti
incipere devet in ts poze. = Dz: illud q producit ab eterno, a duxaone ts ponali de-
vet a gitzahi: & plicat Da dictionis ts subciva ab stahere a ts ponali duxaone q
& abilla inseparabilis: q&.

ART. 2.

ARGUTA Da RIA SOLVUNT.

Arg. Da 13 partis &. SS. PP. arquendo Da stria a rerentes Verbu Divi
nec equale P. si Verbu Divi est Crea & pive in ts poze: Dz nea n potit & Coeter-
na Creatoze: & Verbu Divi & Coeterny. & ut dicit sacra pag: & & Deus equalis
P. & n Crea: q Ded Da. SS. PP. g&o 13 partis. = Resp q & PP. probante Da stria, Verbu
Divi nec Crea, q & ab eterno, Doent nulla Crea & ab eterno n dont de potibili de
facto, Dm Dns Cuius nas Creatis, qus ntali potit teri ints poze, quia ab eterno. Pro-
cedente & opinante, mundu de facto & ab eterno. Vel iam ex sententia pere-
grina, ac ridiculosa: nulla Crea & eterna perenna: Verbu Divi & sic eterny: q nec Crea.
& in nra sentia: si Crea est ab eterno est p. paxtip aong si perenia. &

Nec Deus fuit natia &
indepente coexistia ad one ts pu, & locy: Crea vo fuit coexistia ad one ts pui
stingentis, pars patis, & de parte: & denio dicit pfia q P. procedentes hoc Patiani
nes, & dicit Ra. Ertatus: Arianis ex Ista paxte credebant Crea n posse & ab eterno
coexalia a rerebant, Verbu Divi pare & ab eterno & sic arquebant: p vos Patiani
Dd, q & ab eterno nec Crea: P vos Verbu Divi & ab eterno: q Verbu Divi nec Crea
hinc ab eterno & cc optimy & bo qui ex quo nullo modo & ligit PP. a fuisse Crea & pli-
care ab eterno. &

Arg 2 do: & plicat Crea fuisse qus incipiate: & plicat incipere esse & & ab
eterno: q&. Pmis: & plicat Crea fuisse, seu Creari, qui stans stat de n ee ad ee: & stante
hoc n ee ad ee & incipere esse: q&. Pmis: Creari & fieri exnihilo sui: & hoc essentialiter portat stantiae de stante n ee ad ee, seu & ee nihilo & &: q&. =
Respnando magro mas probaoni ad cuius probaonis duo ani: Creari & fieri ex nihilo

UGR Biblioteca Universitaria

quo ade nobilitate essendi, ideo quia 2do ade, no ans ... deo 2 mō ad subiecta. Item verificatur transitus de non ee ad ee requirit, q. nec duratione precedat ee, q. in eo 2 instanti nequit id simul ee, et non ee: alio verificatur q. aliq. sit Creatum, n. e. nanq. q. prius tale n. ee heat in aliquo instanti temporis, sed tu nego.

De rae enim effectus Creati n. e. here prius durationis productionis et ad hoc n. requirit posterioritatem temporis, sed nego; ideoque n. verificatur, q. incipiat ee, neque transeat de non ee ad ee, q. incipere et transire explicant nos differendi productionis; ... dicit aliq. n. fuisse q. de productione ab eterno n. d patit, itaque nec solu propri... nai precedit ee. Unde evenire in productione Creatur ab eterno, quod contingeret si ... simul ... sicut enim in isto casu privatio ... diceret prius natura admi... re mi... n. ee, in ... ante ... q. ... ee nisi agens impediret producendo ... in ...; Ita similiter nec ee ... Creat... prius ee nisi Deus impediret ponendo ee.

Arg. 2do contra, Deus ad extra omnia libere produxit; sed si ab eterno produceret hoc, ... illud n. libere produxit; q. ... ab eterno. ... Deus hoc libere producere deberet here ... n. producendi, dum illud produceret, hoc n. q. tunc verificarent ... dictoria, scilicet posse ee productum, et n. posse: q. ... Resp. ... nando ... ... probatione ... deberet here ... n. producendi ... temporis ... Deus enim Deus produxit, potuit n. producere, ... intelligit ex re ... producendi ... nec ex hoc sequitur ... dictio, ille enim n. ... dictoriis q. ... tunc ... dictoriis q. non cadit supra ... supra dictum ... assignatum. Unde ... sit ... deberet sic formari: possibile e hoc ee ab eterno, ne possibile hoc ee ab eterno; ex q. ... e ... falsa.

Arg. 3o contra. Creatio passiva verie in instanti; sed ... fuisse in instanti Creatum et fuisse ab eterno: q. ... Creatio enim passiva ... subitiva ... perfect ... ut alteratio, ... instantanea ... in instanti ... explicat, q. ... ab eterno, de rae enim ... unico instanti ... sed ... Creatum in instanti fuisset ab eterno ... instanti, in quo Creata fuit, fuisset etiam ab eterno. q. ... Resp. ... q. Deus produceret ... ab eterno ... proportione servata ... generatione Verbi Divini, ideoque sicut generatio Divini Verbi nec e instanti nec subitiva, sed ... et ... ita Creatio ... sic nec ... et ...

Notate ... ab eterno posset intelligere, velle et alias operationes elicere; ... operationes n. includunt ... mutationis ... productionis. Unde ... Angelus in instanti, in quo fuit productus, potuit intelligere et velle ... producentis, et product... n. requirit ... tempore precedere ...

UGR Biblioteca Universitaria

ctys & successiua? Inde intali Caru deuexet hõ detineri subtilla intellectõe p instituy-
bus, sicut Gea ab eterno producta dicunexet a Deo; illis vo operatõe, qui in suo fun-
mẽ ludunt. Vy motu, vmutaõis nõ posent exercer aphõ, ñ ab eterno eet producta.
Vnde p hoc ab eterno generatõ, & generatõ includit Vamutaõis in suo fundamẽto & se-
quunt multe alterationes petentes priorẽ & posteriorẽ intra a quo & ad quẽ. 9

Arg. 2da 2a parte
X. ñ repugnat motus eternus a parte post: ergo repugnabit dari ens subcessiuum eternum a
parte ante.= Resp. Ido ãr, & nando & nego. Ducitur. Stat in hoc q̃ exeo & dari ens subces-
siuum a parte post, & sequit dari infinita simultanea, & contra hoc ponitur ale nugina de tuto ty po-
nendo & tuty in infinitum, ergo repugnat ut dictum. Ite ñ datur ens successiuum eternum a parte
ante eet ergo in actu positum, & sic datur eternitas, & eternitas in actu repugnat subcessiuo, ra-
tione & posteriori, ut ex probationibus X manifestum. & Idem dicendum subcessiui & successiui
posteriori, quia simultanea nequeunt, ideo nequit a parte ante eternum eet.

Replicabis: Ideo bobile
ens subcessiuum eternum a parte post datur in actu, & qualibet parte assignata posunt tales,
dari infinita. Sup ad hoc: sicha a parte ante dari possibiles partes motus priores & posteriores
ab eterno, ita nego, ne qualibet pars assignata ad hunc possunt alie & alie priores assignari
ut pbt: ergo ñ repugnat ens subcessiuum eternum a parte ante.= Resp. Ido maz, & dupliciter: sicha
a parte ante dari possibiles partes distributiue, sed non bet in quo bet instantis eternis. Una par
motus poni Ido mg, collective, sed pbt poni ante one instans, seu ab eterno, nõ mg, & Ido g. 9

Aet ens nullum instans, ñ assignabile in eternitate a parte ante in quo Deus ñ potuit pro-
ducere motum, nec potuit producere motum ab eterno, sicut nullum dat instans in quo
Deus ñ posset alibi creare. Itẽm ñ datur collective ens a parte ante, nec modo sequit pos-
se dari motus eternus a parte ante. In Cancé tuty & de facto dati in rẽ, & nihil tuty ac-
ceptum, & alia remanet accidentaliter; ergo motus a parte ante eet in thy gratia acceptum, Ido g. de
eet in infinitum machi, & repugnat, nullo modo eet eternum.

Arg. 1mo Ido g. de parte X. bona mus
Caru, quo Deus producat stupa ab eterno, & igne stupe applicatu. In hac q̃ hy
potesi ignis ab eterno Deuexet stupa, & eet creatus; & ab eterno dare mo-
uia generatõ: tunc sic, stalis generatõ eet successiua, & eet de quinthõ partis
post partes: & eet dari ens subcessiuum ab eterno, & dicent mundum & de Deo subcessi-
ue potuit eet ab eterno.= Resp. Deua hypothesi, nando igne ab eterno posse
Deuexere stupa & motus supponit mobile priorẽ & instantes unque, & in illo in-
tanti ñ posset eet Deus & stupa, & subcessiue nequit in instanti incidere.= Stat. 1mus ad hoc & ad ua
& effectu. Nego & pont.

ARTUS VLMUS

UGR Biblioteca Universitaria

a 2 15
ALIQ DIVA DEFECTA NOTAM PONUNTUR

Dubt: An det Deus motor q̃ annit? Videtur? Resp: q̃ sic. Quia secundo ad primum partem Phi quod quidquid naturale: Cãs debet subordinata ita ad ma
iora ab alia ratio dependeat. Nã Cãs per subordinata; q̃ licet q̃ procedus in infinitum q̃ opposita annihilet Vel: q̃ forsan deveniendo ad Vnã Cãm
Phice Dei. q̃ ad 3 pt. q̃ licet Deus motor sit entium et dilexerit Species: Non: 3: q̃ q̃ Vniuersum esset quia alter, Dicent Vnus sufficeret: Ad Tu:
q̃ q̃ Vniuersum esset q̃ texo q̃ fector, Dicent q̃ fectorem et motor, Ad Tu
q̃ fectur: gne hoc dicat &c.

Dub 2: an stante, stabunt q̃ motus demonstrauerit existã motoris? Et subponatur existã ne q̃ sit demonstrare nec: Omne q̃ mouetur ab alio
moueri nece: Nihil dat moueri nisi ab alio mouente ergo: q̃ deveniendo ad
Vnum q̃ motorem mobile. Resp: Scotus, Deus non tali demonstratione nec scientia
q̃ falsa et maior. Nã logica q̃ multa sequi mouentur ab alio q̃ diuersa quinta
lis actione equiuoca: q̃ talis demonstratio nec scitur. Vide q̃ medium non sit
Pus existia q̃ motoris, quare melius Pus q̃ medium sumi ex causalitate deitatis hoc mo:
aliquem et exercile: q̃ vere q̃ ab alio q̃ mouetur? Nã mouetur q̃ quidlibet nullum Cãm
nare q̃ nihil per producere se ipsum: q̃ a alia de quo fuerit dubium inquirit q̃ deveni
endo ad aliquid incausatum, et incausabile, a quo oes proveniant effectus. &

Dub 3: an sint
pobilia plura mundi? In presenti in aeternitate mundi bona omnia vera corporea
preterita, presentia, et futura, Vniuersitate nec bona Vniuersitate omnia vera pobilia q̃
sic Certe, q̃ mundus ita ee Vnus ut sit pobile ee alia q̃ extra Vniuersitatem omnia vera
pobilia q̃ nihil sentat, q̃ existere possit, quare dicitur, an extra Vniuersitatem omnia vera existã
sit pobilia alia Vniuersitas, quia alius mundus Vocet? Quare dicit q̃ de facto dat
Vnus mundus, q̃ plura alia sint pobilia. Hec q̃ quod quia pars ab omnibus dominis q̃
ad 1q̃ q̃n dicunt Deum aliquam Vniuersitatem pregnare, Dautoritate quia nulla sit Vni
tudinis stabit. Ad 2q̃ pt. q̃ nulla e dictio in hoc, q̃ plura mundi sint pobilia,
q̃ ita Certum quia nec hoc subordinantes dñi probent.

Dub 4: quo nã sit nec Vnã, quo nec mundus unit?
Resp: ee Vnitas ordinis, et subordinationis. Et Vnã quidem ordinem et Vnitatem excludendo omnes
alias Vnitates quas possunt dari Vniuersitatem existere aliquas Vnitates per se, quarum metas et partes mundi
non sunt Vnitates per se nec tales, Vnitas partium intentionalium et completa ordinis inter se, et ad
ipsum per se, et omnia per se nec tenent Vnitatem Vnitatis quarum esse illarum partes sunt, et omnes
due Vnitates negat aliquas alias Vnitates per se ordinis et subordinationis illarum per singulas
Vnitates, et existentia per se: quia nec Vnitas ordinis.

UGR Biblioteca Universitaria

Dub. 6º: an possibile sit fieri aliud mundum perfectiorem hoc existente de facto? hoc dubium supponit esse merito, hunc mundum modo existente esse perfectum, sic enim exprimit in sacra pag. ubi dicitur: Vidit Deus cuncta, quae fecerat, et erant valde bona. Unde dubium est an hic mundus ita perfectus sit, ut perfectior dari nequeat. Quae difficultas coincidit cum illa, quae in theologia examinari solet, scilicet an Deus teneatur semper facere quod optimum est, si pars affirmativa teneatur, necessario fatendum est Deum non posse facere perfectiorem mundum; si ad nativam nulla apparens est ratio convincens non posse fieri mundum perfectiorem, quare dubium resolutive dico.

Dico 1º: Deus nullatenus tenetur semper facere optimum. Probatur: nullum est assignabile caput ex quo Deus necessitetur adhuc moraliter ad optimum faciendum: quod probatur: quia nequit necessitari ex bonitate, seu perfectione ipsius optimi producendi, de cuius ratione est quod sit creatum et ita nequit habere virtutem, quae alliciat divinam voluntatem ut necessario illud efficiat, nec potest necessitari ex infinita voluntate bonitatis Dei, quia maxima ipsius perfectio est illius libertas, qua facere, vel non facere potest, aut talia facere, aut talia non facere quae placet, et pro ut illi libet: quod de nullo capite etc.

Dico 2º: potuit Deus creare mundum perfectiorem non solum quoad accidentia, sed etiam quoad substantiam, quam hic, qui de facto existit. Hoc aperte colligitur ex praecedenti, nam supposito quod Deus nullatenus tenetur ut semper optimum maxime faciat, et supposito etiam nulla involvit repugnantiam in hoc quod mundus possit esse perfectior, vel accidentalia auferendo, nempe aliqua accidentia, et alia tribuendo, quam substantialiter producendo aliquas substantias perfectas loco quarum existunt, quae non sunt ita perfectae ac illae evidenter infert, quod potuit Deus creare mundum tam substantialiter quam accidentaliter perfectiorem quam hic qui modo existit. etc.

Dub. 7mo:

An mundus sit in aeternum duraturus? Resp. quod licet possit mundus in aeternum durare ex natura sua et eisdem qualitatibus, speciebus, serie et subordinatione, et quamvis etiam possit a Deo de facto penitus annihilari, est tamen quod ad substantiam in aeternum duraturus, innovandus vero quoad accidentia. Prima pars probatur: nam Celi sunt naturaliter incorruptibiles, et elementa ita sunt inter se proportionata quoad actionem et passionem ut nunquam possint ad invicem totaliter destrui, ergo corruptio universalis et generatio est tenenda et sic dominum non potest naturaliter, sine ratione: quod potest mundus etc. 2ª pars etiam probatur: nam mundus essentialiter pendet in suo conservari a voluntate Dei, quod potest tale concursum subtrahere, et sic destrui. etc.

3ª vero pars quae durare mus videtur mentio. D. in 1º dist. 43 quod 2ª probatur: tenet ex sacra script. Psalmo 148 ubi dicitur: ipse dixit et facta sunt, ipse mandavit, et creata, statuit ea in aeternum et saeculum saeculi et Eccl. terra autem in aeternum stat; et ibidem c. 3º: omnia opera quae fecit Deus perseverant in aeternum. Tenet ratione supposito quod finalis mundi depuratio fieret per ignem: videlicet hoc colores quando et sic elementum dixit posse. Unde solum mutatio quod aer, aqua, et terra pellum corrumpant, et hoc non apparet naturalibus, fatentur quod aliquo modo renovent et perficiant, quod quidem sic eveniet, siquidem hunc mundum maxi-

UGR Biblioteca Universitaria

mg mutaonꝫ patunt. Quomo hoc fiat apud D. P. D. Bonaventuꝛa in venetiꝫ

Pro aliqua-
ꝛu dictꝫ que huc vꝛq; Deꝫ luon; oponi videnꝫ inte ligia o pꝛcel Deꝫ qđ sumu exilꝫ
sequit, nos Celos gui mo dꝛee de tyendo aꝫ ne sequitatio Celos nec hꝛ Subcelꝛa, pon-
dꝛens Videl P. P. oponꝫ exiꝫ tmazꝛe nec Natꝛa Ꝑ omnuq; gꝛ exit alicꝫ Inꝛtan, a dtꝛbu-
inquo minoꝛ exiꝫ qđ Celꝛe elementa, ꝛue cade, ꝛbe diuerꝛa; Ptenꝫ ꝛe dos moꝛalit
meat n sequiꝫ, q; Deꝫ ea ꝛe dꝛ bꝛtes nec heat u dinquit in fluvio e dꝛis; Demꝫ Ꝑ. inte-
doum pdus Celꝫ e tꝛꝛa bonꝛ ꝛus gꝛat ni cta opeꝛe pciendꝛa u ꝛuze dici posꝫ Celꝫ no-
vꝫ e tꝛꝛa nꝛa; exiꝫ dubꝛe nec lunꝫ sicut lux Solis, e lux Solis exit Ꝺ̄ plil maoꝛ qua
ꝛtunc e elementa ablatꝛ oꝺ̄ inibꝫ q; mg atꝛ unꝛtm dꝛo conali p tectꝛma dꝛpꝛio-
ne mebunt. Si a lias ca hoc deꝺ̄eꝛat Dulle Pontiꝫ de Martꝛy. Nec sꝛant
hec sꝛant de Ꝺ̄ Ihu phicꝫ

O Vtinꝫ Cedant in laudꝫ Omni penti Deꝫ ineffabilꝫ Ihu sensꝫ in vnꝫ tꝛini, Beatissimꝫ
Diui Verbi Matꝛis absq; Patꝛis Viꝛginis labe Incepte atq; gꝛatie Ꝺ̄ Ihu Xpi vnꝫ Ꝺ̄ mi fun-
datoꝛis, ac genitꝛicis gloꝛiꝫ Suꝫ pꝛolis Mariani Subtilꝫ Magistꝛi, omꝫ gꝛatiꝫ Cleꝛicꝫ
Viꝛginꝫ incolatꝫ Ꝺ̄ Ihu Xpi Vnꝫ Vtilitꝫ Amen.

OVTINAM CEDANT IN LAUDEm OMNIPENTIS DEI INEFFABILIS SENSI aVNIUS ET INFRSONISTRInI, BmQ DIVI VERBI matꝛis SINE PARENTIS ꝛtnI LABE DCEPTIq atq; P.N. FRAN DCI SUI PꝛOLIS MARIA NI ONMIGRA TIONIS CELI, stipcium et in vnꝫ Vtilitꝫ. Amen.

UNIVERSITAT DE VALÈNCIA

UGR Biblioteca Universitaria

PERIUCUNDA EXPOSITIO in libros DE ORTU, et interitu, seu de generae, et corruptione, quos Aristes tradidit Post tractu 8 LIBRORU PHICORU clipeo Scoto munita opere P. F. Gabrielis Rizquez sacre teologie PROFESORIS, et in hoc sacro cenobio Matris de i Luceniensi Phie Lectoris incepta die 10 mensis decembris anno 1746.

Me audiente, et Scribente Bartholomeo Antonio Amaro y Garrido &c.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA DE GRANADA

Codex 1. Generationis

UGR Biblioteca Universitaria

UGR Biblioteca Universitaria

TRACTUS VNC.

DE GENERAONE ET CORRUPTIONE.

DISP. 1a

DE GENERAONE SUBSTIALI.

QVNC.

ID Q SIT GENERAO SUBSTIALIS.

ART. 1.

QE CUM BREBITE RESOLVIT.

Generaõ enz subtialis triplicit sumi pt, u produo e mutaõ, u Inversio u produo e tta Init deptis e actio productiva tri, seu Ipsti subtiali deponenta subto. ly acho productiva ponit loco gen, q Init D Creaone p D alteraone, p ly tri, seu Ipsti subtiali abstta defectus solu Ipsti acitale producti, dcta ab eductione, quia fit produo subtialis n attinguit Ipsm, s solagra, quis propie vocat educta. Sed ly deptis a subto duquit a Creaone, quo ex nullo pre fu ponto subto producit. Generao Init hc mutaoni itta a phõ deptis e mutno a subto in ponto (idest ante fi privata a qa) ad subtia n achu, de ad rg. nec pre alii explat generaong in hc mutaoni, s et alis repetant ex phõ ni ngoze.

Ista generaõ in hac Inversione ex phõ e mutaõ totius in totu, nullo sensibili remanente u subto educ, dicit mutaõ, q quia Init D generaone u mutaõ e, dicit totius in totu, pbr ly totu n sumit sm cathee ita quidem q pars quidem q cathee u dicit no vu, positu pre sm ex mia entia integrata, secus diversa, q alia n dat. Inversio totalis, solu partialis. Quia nullo sensibili remanente u subto educ, e sensu ne, q alia sensibilia abso lute n remaneat pnia in corruptione hoi remet altera pars Ipsius, quis sensibilis e, remanet pnia in subto sensibile in actu Iperto, u Inquit in alteratione: Ign thegfico subto sensibile Pturg, tr, de precedentis, e subsequentis. Sm de in mutaõe hoi remet quida alia sensibile in u laj subto, q corpu ne subto animg precedentis, e simul tg de brutg subtis.

Ex his colligit S. genera ong quod ex his mis accipta duquit ab alteraone, q dicto achony prius, sumit ex dictone Arozy alteraõis hec tria dicty ab generaone, na generaõ hic tract, ad subtia alteraõia adquatur. Colligit 2. duo ximum tang generaponentia ge: generaõ en, u mutaõe n nisi, sed ista achõ ng, sicut alia tria pnia numerata in illo. Ponitur e Init in scripto subto in termino ad in quem generaõis, quia generaõ pcedens, q ista produo, sequitur ad generaõia, e Ipsum, e Ipsi in scripto

UGR Biblioteca Universitaria

Vel alterius ad veniens, cũ adfecty producty. Et dñi q̃ Dversio é, requirit mia Dvisione ẽ ad veniens cũ precedenti, qua dñi ẽ ex q̃ nova qualitas ẽ ex vi subversionis, unde si Deus in aduentu verbi Dei vocati p̃ caret generatione et mutatione, sim Vae Dversionis.

Colligitur: generaonis diuqlibet ab eadone, ad Vltimonea p̃ quid, nq̃ equo é produo ẽ de nonna mis: generaone nõ produo ẽs: nq̃ let cũ p̃ exitere, ẽ denouo venient ad ẽ, nouã generatione ad Vltimone similiter nq̃ Vltimo let p̃ totũ, Vniones: generaonis Dpositiõis cũ, u parte Dtapli. Denig Colligitur: generaonis et alterabilis mutaone. Deinia Vbly p̃ cedit naa cũ, u Vltimquit Vltima Rey produone, tunc ex specie sui cuchanxtis, generant. Dextes mi venient ve generatione, Dedvone cxxy de contra mia nr Vlla mutaone. Subñ imo de acto, subty anime Vali inedg̃ intrante, quo formal recipit anima, generat hõ. Vbi natiõ ẽ mutao, an p̃ceritte pone subty d̃ cariã p̃ requirit ad Vlã mutaonẽ ex dicte in phica; Docent quinta mutao accidit generaoni, et hõ ú é produo sũ dependẽ a subte.

Dub: 1ª q̃ngit. Subty generaonis Substialis? Secũ eñ generaõ, sumit in Vae produonis Dversionis, ne de subto eius, Dn sequente dicto Vso, vendo é. Quare dico V: Subty generaonis in Vae mutaonis ẽ sola mia p̃. Sta phus hic dicens: Ettis mia maxime quidẽ p̃prie subty generaonis, et corruptionis subcentie. Et Pux: illud é subty generaonis in hoc Anna mutat transeundo in generaone & in baone go ẽ, et da dñi corruptione sta phus dicens: Cui ne illud mutat? Sola mia p̃ dicit mutari, et transire de privaone ad ẽ: g̃ sola illa, erit tale subty. Dixiens sola mia p̃ q̃ corpus pro altera parte q̃ gerit Vbi mis in animatis ne subty mutaonis q̃n p̃cerite pone anime, Dcent in fuit subty baone ẽ, sape, anime, q̃ ineodẽ instanti Vali, ace p̃fecte organizatã animat, u sibi dicit.

Dico 2º: subty generaonis in Vae Dversionis substialis é sola mia p̃. Et Pux: subty Dversionis q̃ erit, suo Progtio seu in quo Vnu subcedit ex vi decisionis alterius Stali mia p̃ vi Dversione substali, ẽ ex ens Dne, subty ta ẽ precedenti, qua subcedenti: g̃ sola mia p̃ erit tale, subty. Ad veritte mis, loqui & Dversione nali, Vbi sunt nas facta, qua q̃ requirẽ Dversio totalis, loco exigit Dne, subty Vltimum, ẽ precedentis p̃ subcedenti. Vnde Dversio substialis, qua é totalis vi cuius desinit ta ẽ qua mia u Vltimquit in Vuchanxtia n exigit subty, qua p̃ot transubstantio ad p̃. Totalis. Et ad veritte q̃ let mia p̃ nequeat denominari Dversa denominatiue, q̃ requirentia Dversioni; potest denominari substiue eo modo, ac diximus de calondo & subto corruptionis. Adveritte demũ, q̃ subty Dversionis accidentalis é toty Dpositiõ.

UGR Biblioteca Universitaria

Intelligā q̄ subtī generaōnī in tāe produonī notatā, q̄ generaō actiue sūta
paiue recepta multiplicāt sumī tēr̄ sūmat actiue pro vellaone reali pdu-
centī ad productū, qua generans ducit, producendo ī paiue sumat, in hoc sensu
producta denomat genitū. Pro vellaone ducentī ad ductū, quo sensu pdu-
cens denomat ducendo ē paiue sūta tāa generāt ex ipius mia denomat ducta.
Pro vellaone reali inducentī, siue vniuntā tāa ī actiue sumat ē, hec denomata
generans inducendo, seu vniendo tāa siua paiue in hac sensu sumat tāa qua inducīt
denomat inducta ingenere cāe efficientī a generante. Denīq; pro sumī actiue pro vel-
laone reali tranmutantī ad tranmutatū, qua in acceptione generans, seu produ-
cens denomat tranmutans effectiue mia genitī, tāa eius de nouo producta tran-
mutanda; sīc paiue sumat pro vellaone tranmutatī ad tranmutandū mia genitī de-
nomat tranmutata agenerante. ℣

Dico 3º. Si actiō, seu generāō actiue sumat pro vellaonibus
producentī ad productū, educentī ad eductū, & subtī generaōnī in tāe produonis
generans, seu producens ē petex dictis in 1. & 2. pricipijs Dupl. 1 gena Vīe statūmus
tāe ons actione subiectāi in agente. Et demū pūa ingenere pūtiuorū vellaonis vīr
in hoc genitī tali pūo productiuo generaōnis, pugna abillitā intrinsecē denomat pro-
ducens, educens, inducens, & tranmutans effectiue: cāe subtī generaōnis sic acceptē. No-
tant dāi tranmutantis ingenere cāe efficientis q̄ si generāō sumat pro vellaone tran-
mutantis ingenere cāe tālis subtī generaōnis nō mia acceptā ne pūa productiua, seu ge-
nerans, sponūs ipsa tāa subtālis tāi genitī, quae ea q̄ ptranmutat mia. ℣

Dicē 4º. Si generā-
paiue sūta sumat pro vellaone producti ad producendum illius subtī in hoc sensu, quo gene-
rāo denomaonē tāis, seu entis nālis q̄ producit, seu generat, sīc pro vellaone educti
ad educendum, aut pro vellaone inducti, seu vniti ad inducendum, seu vniendum subtī tāa
subtālis tāi genitī: sīc sumat pro vellaone tranmutati ad tranmutandum tāe efficientis
qua tālis subtī ē ipsa mia. Pūa ingenere cētis ē vellaone producti in hoc sensu: pā
pro seuenti q̄ producit, pugna denomat productū; simili de vellaone educti, & inducti,
seu vniti in hoc sensu tāe quae ea q̄ educit de ponte mie, tāa vniti, seu in ea inducit, de-
mū ab agente duplo q̄ si actione tranmutati ad tranmutandum tāe efficientis, quae in presen-
ti mō sit tāe intrinsecē denomat tranmutata, eāq; ipsa tāe ab agente, quae actā mutat.

Dub. 2º qui-
rā sit tāis generaōnis subtālis. Ante ipsa loquēdo notatā, q̄ duximus de subtā generaōnis. Quare
dicimus 2º. tāis generaōnis in tāe mutaōnis ē tāa de nouo adquisita in Deo tāe et pūa tāis
generaōnis in hoc sensu ē ille adquisitus subtī mutaōnis tāa mutāe q̄ qualis tālis pūe tāa de nouo sic effec-
ta in Deo q̄ mia in tranāt ad Deū tāe mutāe, nec illi recipit Deo ponit q̄. — 3º. tāis mutaōnis de qua sē-

UNIVERSITARIA DE GRANADA

UGR Biblioteca Universitaria

pexíu intẽa quẽ nẽ ad mutaõẽ dr̃ exurunt · vẽ ad mutaõẽ dr̃ positiuẽ ꝑ tinẽp; ú pẽt in mutaõẽ acitali, Vbi in resultat vñ dr̃ positiu: q̃ ad mutaõẽ dr̃ solũ dr̃ exurant priuaõ ꝓ tẽq̃ tẽr aquo tranſit, mia tẽq̃ ſubtꝫ a tranſ; ẽ ꝓa tẽq̃ tẽr, ad quẽ tranſit, requirit in genere exẽ in Vãe mutaõẽ cẽ tẽ, ẽ nullo modo positiu. ℣

Nihil deest.

Dicimus 2º: tẽr ad quẽ dr̃ exercionis ſubſtalis in Vãe mutaõẽ ẽ ꝓa de novo recepta, ñ nudẽ ſyta, ſũ ſubcedens, q̃ hẽc ẽ exu decionũ alterius, ẽ Pus: tẽr ad quẽ ẽ ille, ad quẽ tranſit ſubtꝫ precedens aliquo aquo; ſ tẽr ad quẽ in dr̃exione tranſit mia ẽ ꝓa de novo ad veniens, ñ nudẽ ſyta, ſic enim ẽ tẽr mutaõis praecisiue end ad dr̃exione: q̃ tali tẽr ẽ ꝓa dẽ. = Ita: ad Vas dr̃exionis requirit q̃ ſtruat tẽr, poſtea quaꝝ Vnus, ꝛſpe, tẽr aquo desinat q̃ Vnus in aliud dr̃ſi ẽ Vñ desinere in aliud ſubcedenaꝝ vi decionũ illius: q̃ ꝓa ad quẽ mia tranſit ñ ẽ tẽr ad quẽ nudẽ ſyta, ſũ hẽc ẽ exu decionũ praecedentiũ, Notandũ, ꝓ notia dicendaꝝ, q̃ in dr̃exio ſumit in Vãe actionũ dr̃exualiũ, eiũ tẽr paſſiuales ſtalis exiſtẽa inducta totaliter ꝓ positiu, et tẽrq̃ ſcreta ſingulare. ℣

Pro intellia tẽr q̃ generaõis in Vãe producũ notandũ, q̃ ſicut pria ẽ 2, ꝛſpe ꝓ producens, et quo producit, ita tẽr generaõis etiã ẽ 2, ꝛſpe, tẽr quo, seu ꝓa ẽ tẽr quẽ, seu totalis: tẽr quẽ ẽ ille, quꝫ producit; tẽr quo ẽ id quo dr̃ituit tẽr quẽ: iſte vo tẽr diuiſ in ꝓa ẽ totalis, et paſſualis; tẽr ꝓa ẽ totalis ẽ ꝓa totũ, seu ꝓa totalis ſcreta producẽ. tẽr ꝓa paſſualis ẽ ꝓa parte, seu paſſualis ꝓ tẽr: ponamus ex exẽplis in producẽ ẽ, ipse ẽ tẽr quẽ, seu totalis tẽr; tẽr vo quo, seu ꝓa ẽ ꝓa qua ẽ ẽ totalis dr̃ituꝫ quẽ tẽr aliud ẽ totalis, ut humana, dr̃ituꝫ paſſualis, seu ꝓa humana, ex quo. ℣

Dicimus 3º: tẽr quẽ generaõis in Vãe producũ ẽ positiu, ut includit naã, q̃ ſingularitꝫ ñ includit ſubſtãa, ꝓa parte Petri, ẽ Pus: tẽr totalis ẽ ille, quꝫ agens ſ ꝓpe intendit, ad quẽ acto ñ mo intendit; ꝓ agens ſic intendit producẽ positiu: q̃x. ℣ mutum ex phoducente: ꝓa ñ ſeu, ẽ, ut tẽr totalis, ſ positiu. tum Vãe: q̃ pẽt Petrus ꝓa ſeu exiſtere, et ẽ exilia ſ paſſiu generaõis, ut pẽbit in ſeu ſuccedẽte, ſ tunc ñ intendit ſeu ẽ, ſ positiu q̃x. 2º ꝓa paſſualis: naã in Petro, seu in ſingulari ñ ẽ tẽr ſed ꝓa ſeu generaõis, ñ ẽ generaõis ꝓ ñ ſeu, ẽ, q̃ ẽ ꝓa ſeu ſimplẽ ẽ ꝓ generaõis ẽ de ſingulari: q̃ tali totalis ẽ

Ad 3ẽm ꝓa quẽ ẽ ꝓa tẽr Petrus dat Vãe, ẽ ꝓa ꝓa generaõ hẽc ꝓa tõ naã ſubſiſtẽtiã: q̃x. ℣ Petrus: B. Maria vere genuit Christũ, q̃ generaõe totalis, illa mira bili generaõe, q̃ habuit ꝓa tõ naã humana, ſingulare, et individuũ, non ſubſiſtẽtiã q̃x. Nec dicas q̃ palanco q̃ ẽ tẽr in

UGR Biblioteca Universitaria

generaé Christi n-fuit Subsistens in naa Diva, fuit Subsistens in naa huma, seu pro quarta
pro nga, sola huma D. Subsistit eét fuit qui tali generacioni posset dici Beata V.
pra Dei genitrix, g sola eet genitrix humati q fuit Deus né. Ita g fuit Subsistá Ve
bi Divi eét fuit qui generacioni B^ma V. deveret pra. Sub sistá alii generet aliquo mo
i nullo mo ipsa alii quit g nec tale Subsistá mse producit, nec ipsa g Unioi nec Communi
cavit nde fuerit g tali Subsistá se etiu &

Ita precedens Vaa Subsistit Divi é Subsisten
in naa huma sola é tuis Unus achonis Vae Cuius in illa Subsisti, ita Subsistit in naa
huma pachonis B^mi Virginis, g in naa huma Subsistit Unitu de fuit Unitu pachonis
seu generis Virginei, g ac hinc é Subsistens in naa huma né fuit qui generacioni ta po
zanes nec secuit B^a Virgine, fuit Vá mater Dei, nalet generacio Virginis se, in
tuince sola fuerit tracta ad hag huma Sinclazy Christi Unitu neo unitu fuit quo hu
ma Cepta fuit ex Virgine fuit Unita Verbo Divo, ideo g in illo Subsisti fuit Vis dicere:
Deus Sceptus é ex Virgine, & hoc sic tenet Salvat Vá Ve maternitis giuendo, unitu actio fuit
fuit tracta ad hag Dey, él nec sub sistia nec Unioy pecatis genit, nec g ad hoc naor sequi
tur influxus nec é possibile, q in mia Deu Carnae Verbo.

Dicimus Fituis quo fáli pathali et ea Sub
thali, fuis quo fáli totali é naa totali, seu fa to fuis agenezan te producta. Et Divi in Mazza
te se Puis Thagy pax tunc ex parte & hic dicente: generacio ea Dia in naa, sic, intra taquogentiy
thaly, Dic explicans, pax pectis — nihil deest — tunc etiam fáli fuis fáli de in quo generans assimilat sibi genitu
Saquogentiy Subsistit, ma pectis, fáe Vá fáli pathali assimilans genitu genitori, pra, spectans
naa ad fa totali é Vá, fa similahua, & Subsistens genitu in suo ee, specto & pecto, totali, q fáe
Mazza é Cesta, mior pet a, sicut fa dat Vée specto, sic dat ée pra, q pezandi. Ita a divisti. &

Duo 3: ange
nezao Substháli fat in unti, e Subcivé Dubiy, hoc etiá proceda & Corruptione. Unde Sup
no loqui & generaé animatozy, Vita detinéti ibi in ipsi my nale, et ay, pax viti de vent in unti,
& simul, produci, q ex eo, exigent tata magnitu dine, negueunt pra in Una pazte tali ma
gnitudinis produci, & postea in alia, & inedi até illius pax nequit produci, & positu Divei ideo g
duviy é de generaé Substháli in animatozy. Hic Subono, q loqui de Ima divi, ipsi, hoceni
in unti introduci, & de vita fa, quo het extensionis pax tuy in de pent aquate. hoc Suposito.
Dico: generaon, in animatozy, heti Subcivé Diti te poze. Ita D. & hic dicen, ony mi tag na
zio ée in tipoze, Ung ée scelioz, Dalia tazdoz. &

Puzg Vae de uenta ex D. in 2 dut 2 geq: introduc
tio, g Substháli nali, Dnazio Dsequit Vima dupositione, & Vimi dupositione Subti Subcivé
tunt: q e generaon. Mazza é Cesta Pimi: & paye & siu a fecty tunc a generativa ex tra
su, ach Divi agit Introximi de toximi pro dicendo mi pe, qualiti intensio, q in pathibus
sibi proximis in bus e Vemuzo, q in Vimi hoz bus, ng Vitus Vimitata, q quali Divi in pet agere

UGR Biblioteca Universitaria

in proprio & remoto; & parte diuisile in plures partes, nec fiet vno equalis & proximalis agenti. qđ. Explat hoc: Si pars, v.g. vnius palmi longitudinis, in quo introcedat ignis a alio igne certe ipse ignis in fiet ei equalis & proximalis vni one parte. q̄ pulsu expelet qualis pars a calore introducet in partis proximioris qua in alia. Sic ignis ſe inducit partis vltimæ diſpoſitionis q̄ pulsu agit in vltima, qua in alia parte. & sic agitet generat Diuersis. &

ART. 2

AGIT DE generatione Viuentium.

Generatio enim Viuentis xa D. tg p D. S. ita definit: e origo nalis Viuentis a Viuente a pario Vite Iuncta in similitudine nat. Dicit origo, q hic generatio non semit in tae mutationis & proximis, qui paxcula het fagere, qua sunt talis generationibus. Dicit nalis, q̄ expatte agentis requirit inclinatio nalis, seu pa qua sit pars qua generandi. Vnde nalitas hic in sumit ex parte pris patris, seu subiti nalis inclinatio ad pria recipienda, & solu ex parte pris activi, respe, quando agens inclinat ad agendu & pris nale, & pria patiens excludunt ois illis productione, qua cuiuscumodi pria liberio, quare & patiente nis filii nalis Dei a gen sunt ad eo Viuente, & aliquomo ad hic similitudine, & tacti & pris liberis & similis excludit agentiae processio Spiritus Sancti qui het ee p pris liberis liberte exercendi ois citi in mia & similis. &

Dicit Viuentis a Viuente, p̄ excludunt productione q̄ Viuens producit subtia in Viuentis ju Sanguine, Capillos, Vngues, & sic Viuentia in sit nlia Viuentis partes, & tia productio, qua subtia an Viuens producit subtia Viuentis, & Herba producit planta. Dicit a pario Vite, Vbi in sumit pro patio, & sanet ut mia, docet Deus Adam dicit Adam filia, let exitus costa producit, & pelliculi exanimalis Iudaeorum formati, & Deus vult sic tumiales, ministrando mia productis eorum. Dicit Iuncto denotat pris, generationis deuenire ee Iuncti generantis intrinsece, ita ut generans communicet genito alio, & pris exat subtia eius, & in generatae eterna & ipsa Diua essentia in habus, plantis, & brutis semen dentis agentiae & tia producit hanc vagina dicit Adam filio nalis Dei, nec Demon axte pris semen abilotzan fiet in Vas femineis, proles inde genita in dicit filius demonis, thoti, cuius exat semen. &

Addit demum in similitudine nat, q̄ demonstrat generatus Communicare genito nat sibi similes motales, similitudine ad generationis nalis deuenire ee talis expecie & atoma, ad monstrationis gratia, qui in aliquo agente Vno, aut pluribus subalternis, & hic fieri in animis, equus & mulo. Dixi ad generationis nalis requiri agentis similitudinem in specie atoma, & similitudo essentiae & numericae, & in Diuis hoc non obstat imo p hoc magis vedit generationis quatuor, pecora in generatus & genitis orit ex limitate nat Creatis, vbi cuius generans si fuit

UGR Biblioteca Universitaria

n pot immediate concurrere prolis, ait D. Vint. sententiam. Unde notate quod si generatio sumatur in toto rigore ut fundat denominationem patris, et filii, sic solum verificatur de generatione humana, nam solum homo filius, aut pater dicitur, et si tales denominationes ad bruta extendatur, ut petit in sacra pag. Spiritu Sanctus appellat filium, debet deponi tradita a Dei aliqua particula, ut per in similitudine naturae intellectualis, aut sentiens ad disting. arborum quarum generationi de facto explicata competit, non vero conveniunt tales denominationes. &c.

Dub. 1º: an utergue parens mas, et femina active concurrant ad generationem prolis? Ante decisionem notate: semen sic communiter definiri est corpus humidum aliquod ex humoribus ex reliquiis alimenti ultimi spiritibus ubique oberrantibus permixtionis ui solertissime elaboratum ad perfectam aliquam generationem, quae de facto solum convenit seminum aliis perfectorum. Dicitur corpus humidum quod continet intra proprios terminos aliud quod fit ex sanguine [illegible] partes in illud elaborantes, ut glandulosae, et aliud quod fit ex glandulosis, sicut in feminarum, quae glandulosae [illegible] ex sanguine. Dicitur ex humoribus, quod est ex valde spirituali [illegible] ex qua agitatione fit [illegible] ex reliquiis alimenti ultimi quod in corpore tanquam superfluum remanent quibus variis, sicut caeteri superfluae, neque ex hoc filius non dicitur esse substantia patris, quia semen ut nutritioni superfluum est, et natum ad generationem, quatenus substantia subministrata a patre pro communicanda animi, quae aliquid [illegible] &c.

Dicit spiritibus ubique oberrantibus permixtionis, quia semen valde activum, et hanc virtutem accipit ab spiritibus, qui per calidi valde activi, sic in corpore fons actionis vitae. Addit ui solertissime elaboratum, quia utriusque vasis venibus lumbo [illegible] venis pro parte provenientibus a testibus = ag agit, et virtutem accipit prolificam concurrentibus spiritibus vitalibus per arterias a corde provenientibus. Dicit denique ad perfectam aliquam generationem quia spiritus in illis partibus existentes ad hunc finem destinant, quae alii ad alios fines deserviant. Ex hac explicatione constat 1º: definitionem datam esse per 4 genera causarum, per materialem, et illud ex reliquiis alimentis ultimi, vel est formalem per esse humidum aliquod ex humoribus, per efficientem quod dicit ui solertissime elaboratum, et per finalem ad perfectam aliquam generationem. &c.

Constat 2º: semen habere aliqua partes grassas, et materiales, quae non sunt activae, sed passivae, et aliam subtiliorem, et spumosam, quae activa sit, et passiva. Unde semen non est corpus homogeneum, sed heterogeneum, quod patet in tritico, in quo est aliqua particula acuta in qua est vis activa, qua ablata non amplius germinat, ideo formicae particulam illam corrodunt, ne germinet, et sic in hyeme [illegible] servant. Quibus sic positis Resp. ad dubium: utrumque parentem active ad generationem concurrere. Ita PP. Hypocrates, Galeno, et alii, quae [illegible] et [illegible] negantes hoc de femina. Et Pur: ex experientia ipsa, qua videmus, filios evadere saepe valde similes matribus; quae active &c. Pro dog: principium passivum ut tale non est principium assimilandi, quia assimilatio convenit effectui per aliquam actionem suae causae, ac proinde assimilatio in prole respectu matris infert aliquod principium activum in illa. &c.

Pur 2º: nam feminae habent eadem vasa semen deferentia, coquentia, et servantia in [illegible] [illegible] ex [illegible] arte, quae natura nihil faciat frustra sequitur illa vasa ad

ey defecty, anaa pusshta ee nmuzy ad elavorandy semen medio quo achue ad generaz
Jcuxxant. Inde Dma V. Vy semen minustravit ad generaz Xpti Dnj, ju Dnit tenem
S. P. Damascenu, D. Bonaventura, Dalu, qui oes, oly nant Jcephong Xpti Dnj fa-
cta fuisse ex Virili semine, do significat, q elena Chatolica, dy canit: et procedens no
the semine X. Nec inde sequit mirimy defectu menty in the puritis in Virgine Ma
ria Virginita in Voto admit ka pehtra, q deficeru in Carty, in Vera deperdit, p
Violat Claustri Virginalis, ju alu dicunt, p Itactu semis viri, Vtero mulie-
ris, q Ugonia u hac docet ab necessitate a Dma Virgine, imo nec aliquo sentit Vo-
luptg quare S. P. Virgo remansit. V

Dub. 2. quomo Patente Jcuxxant ad organizag prolis
Flomia, de parte, que prius efformat, in quo phi potius dubitant, quia alio Cattu existant
activo Cattu, ju dicit, inquit in pducit animia salis in Corpore tedlog Dnit dicunt
in Viris animia infundi dicto a Jcephone, in femineis chic octog dma medice a
Dnit tenent, prius tringinta diebus e frazis, vero animia infundi, femina vero ante di
Hoy, hoc nobstanti, Ca hoc adhuc incerta Nre, Dao gestag prolis in Vtero docet ex
perta novo mense partu nalis Dningere, Detiq 1 mense, in octavo, Detiq quidame
dicu Dochumus ad dit pose fetici, Dnalis Dningere 5 mense prof prof excelle type
ramenty matris, sicut dant pro maiing terra tia secundae, ju Vis pannyi in fuctus
ixu pat, do quos procreandos nouig exat Dns pus. V

Ista notate, q generantiq e Jgnem matris
femis, alia, si Vivi para, que fetu Vivy parunt, alia Dbi para, que parunt oba,
alia, Dexmi para, que parium Dexmis hoc notato. Dico 1. Inquia, q generazone
Vteng parens excepto obi pariu Jcuxxunt active, q pative medetate, Jeg vi semi-
nis ad fraz Corpozis: hoc pte ex dictis, q si semen e ethereo genery het partes
subtiliores agentes, Otro rores patentes, e simile in femina, Demy: q si semen
pariu Jcuxxit pative, tunc filiu in het Dnstantia ita aliquo P. nalis mis pu
pmeret in prole nec in eius substia aliq de mia P. transiret: Nolubq. Dubita-
[illegible] Dico 2o. Ad fraz Corpo
ris solae femine Jcuxxit immediate in masculu, excepto obi pariu, qui pa
xi: q semen ad huc Vtug, q semis de ethereis, i pra fra Corporeis, is ethereis me-
diis equis sub quib aquat, producere ethereis q alia Caa immediata, huiu organizationis devet
assignari, tunc nec is hec nequit ee masculus, qui loco distat, e pfit ee mortuus q
oly Vemes q sit femina. Ad 2o pars Pui: q calina, Vg ponens oba, quia, mo-
xiat, ad huc posunt educi bulli ex ovis, si alteri ponent qui in Nonnit ema-
nat vg calina Jcuxxy. Inde fra Corporeis in obi pariu producitur femine Jcuxxentibus
solis, pariu q hoc y Unthetis excelli, animavo producit a solo Deo q sit fec-
tus femine, sole pariu nequit in pris Jmeu. V

UGR Biblioteca Universitaria

Dub3° quę ng.ſit Caa ghingen eduonyanimę Vnionę eius Cox pore? Homúa
Lovi paru, aut plantu, aut alibus genitus ex putrib, ę de nouo paru ta Talibus, qualibus
Dico: adeduconyanimę Sensitivę Vnionę eius Dmia, mater, mediante actiue D
cuxit ad Vnionę vo animę Talis Cox pore? Vtę paxem actiue Feuxit, ę adeo effect.
Qual pax: matex ę qualis p feconi Dprole ad huc animata; educto animę Sensit
ve Dnio illius Dmia n excedit Vires matris: g Deuxit mediate ad animaę prolis, Eo
pax ę D. in 3° dutto g 2° Dbrel Suadet actio generativa Dóis pg naxio Semitante
— nihil deest — proceduntia P.P. ut ab agentibus lo
xpore? sagens Cox pore? ut ale n pe ttatingere Talis, pxitatis qualis ę Vnio, se tenens ex pa
te animis; g tales Vnionis P.P. n pringunt. ♈

Dub Vnio: quę dg.ſit caa efectiua Vrentis nace
ntis ex putris, ę Sup° Vrentia alia ęę pecta, quę n nisi p Vg generaę ex ti pore
nti, ue quus quę n nisi ex putri nascunt, ut anes, alia quę ta ex putri, g uq p gene
raę Vitalis nascunt, ut mures, de Sali dictum ę Dicit dicendę Veni de putrefactibus g
p generaę Vitalis producunt. Vnde duvę dę illis, quę nascunt ex putri, ę de Ve
getabilibus Dico: Dzet: animę nascentis ex putri, ę omni Vegetabilium producia so
lo Deo, Saa ęę 3° in Cai ne Super Virtu ad alia producendę Vecuxit ad 3
caę cuius ę Cadęę 2ę defecty Supplere; ę nulla Vepexit Caa 2ę productiua hoxum
ventis quę tya ad animę, ut Super in phica monstrat, ę g Solo Deo. Fat. 3. agit
de Dversione Substiali

ART. 3.

Agit de Dversione Substiali

Dversio ę in Dni se pexiu defita divit in ac tale, ę Substiale. 1a Vexsat int tra
ac tale, ut Frigidę Dvexit in Calidę. 2a Vexsat int tres Substiale, ut Dlignę Dvexit in ignę, Dhęc ę 2 alia tiale, Dpathalis, in qua Vnatia Dvexit in alia mentę Subto Dni, Dhęc ca
cit trans formatio, g int par Vexsat alia totalis, in qua tota Substia Dvexit in alig totale Substig,
ę 2ę Itingere post, ut tau Vesultet novus totus Cathecticus, ut evenit in Dversione tiali, in qua agens
let producat novus Dpositus pitsonę partes ę Solus tig, ut tha Vesultet novus Dpositus etia, in Ca
thecę Sutus, ut tau tota Substia Dnovas partes in alig Substig Dvexit, ę hęc pes capuę a pellat
transubstantio, de transvitu totius Substig, Deius partis in totum alig substig, ue venit in Eucha
ristia, Dhoc nequit naliter Itingere. ♈

Hęc a transubstio, seu Dvexio totalis divit in productiua, Dex
haustiua, aductiua, seu transtantiua. Pę qua Vna Substia totalis desinit ęę Dvexit in alia Sibi
Subcedente, in novus ęę spis 2a, ę qua Vna Substia desinit ęę Dvexit in alia Sibi Subce
dente, in qua novus ęę spis, ę qa dicitur ęę pxs habitus Dvexutis ex Vi decretorii alterius. Sua tię
tab, Vg sternen dicexit Substialis Dvexio in Solę, ut Deus Attribuit Solę Dvexuaxe ex Vi decretorii

UGR Biblioteca Universitaria

Labitú, aliás prym Dexvatuu. Dd denigé qua Vna subtha de mitt Dvextt in alig sibi subcedentē in Dnēe Rouy sphis Dm nouy prxentig ú Thnquit in tra subthone pānis in Dmi-zabit Euchaxistig sacramenty hoc subscripto

Stat ex dictis Da Dvexrionē q ad Vag de Veal Dvexrionē Vnū in alto Vequirit q trāy aquo demnatee q Collegiū ex D. in t dubit q sf dicente: Detti in par Dvexrtt tm Cxea q q ee ú Deo é nec ee ida q in alio Dvexrtt devet quety ad ee, é nec subee Dvexrtig Dvexrtt. Jag Collegiū ex D. tquit lup 8 de Cbite Dni sf Vt teneri Dvexrio-nes illas quas ope demonstrauit Gentiles tenebant in suis Dvexrionē q hoes, qui in exaf-ngebant Dvexrtt in destruebant, transferebant in alia loca e subtexty Specie subone-pant tex. Denig Collegiū q Dvexrio é xetonologia nnīé, Vng sfeé malig in alig tranxe e Vngee Dee illius Dmitatē; hoc nequitee nisi trāy aquo demnatee, aliás pmeret Dillarg ad Vag Dvexrionē Vequirit decrio trāy aquo. V

Dubitan ad Vag de Veal Dvexrionē Vequirat incepto sphis trāy aquo, sent decrio sphis trāy aquo. Resp native q Dace q th Dexrione Euchaxistica integra subtha panis Dvexrtt in subtha Corporis Christi Dni Nostri Christi in incipitee sphis q ad Dvexrionē ú Vequirit incepto sphis trāy aquo. Maxé de fide, Miré Dnus tedo-gony: Jetenz aliqui dicant tale transubthonē ee actionē productivā q Dexvativā q ad sph hoc nullatg intendit subtha Corporis Christi Incipexe sphis q ponit ibi illa spēcies ebus, q hoc dicendū de Dexrione Dnus ma pde porcula ibus distinē dicendū ee Dvexrionē productivā Vequirit q trāy aquo de novo incipiatee sphis aliás talīn dicerer. Sic Dexvativā vō, q trāy aquo de novo Dexvel nabsolutē q nectig sf Dexvel, q exstit, sf Conservee sf habitudinē ad trāy aquo. V

Circa Da Dvexrio subthiale dvet ee actio subthialis Dnee, p trāy aquo ú tiatee sphis q ad Vag Dvexrionis Vequirit incepto & Pmanēt per ef-ciā actio subthialis p decrio trāy aquo, q nē actio, nec Dexrio actionē nec tāy aquo, nīn produceit Dm subthq. = Resp nando maj: actio dicit ee Vequa Dvexrionē ú mutuo ee, do tūdo ú actio, seu produce. In 4° sensu pōt ee Dvexrio subthialis sed trāy aquo ú producat Dvexrio q ú mutuo, seu transmanendo Vequirit subthq a terminig ú trāy aquo. V Ad Dsa cedentem exu, decrio nīsi tūdo trāy aquo, nō aquo. Jxta quā vō Dvexrio Dnus subthq in alig Dexe subtha-lis dicatur, q Dexa Dnus subthialis, seu trāy dantee sphis actionē pōt produxisse subthialis solus q Dvexrio é productiva, et trāy aquo accipit ee sphis

q ad Dva-rio Vequirit inchoationē trāy aquo, q pmanig trāy aquo ad Vag Dvexrionis anginat ad Dsa locis supra citatis in q mutuo ad Dvexrionē, nec futuē mora q Dexrio nexrionis. Nec q illa connexio mora sufficit ad Dvexrionē, q sufficit Dexisse q

UGR Biblioteca Universitaria

panio Vniuersit cãa decisionis alterius, Dñs ne hoc ant meã Icomitant; Sad hoc sufficiens mozalis seu nolitagere Vna tria intro ducere nisi prius alia expedita sufficiens & Primo: Quod vltimus pertineãs Deus Vexere lapidis in Solis hoc enim ad cessarent Vexare Solem nisi Ante destruere lapidis; Vnde Solis, & hec lapidis Soly dat mozalis Conexio: ad Demum; gratia habitualis in se puonat ex naa sua peccatorali; Sad Deus gratia infundit in animã hois, licet peccatoz Vexetur in Vtry luctuosa.

Ad tertiu Colliga. ad Vexionis partialis requisiti data alia Dñi Priorio nisi in totali Vexionis sic pedi Vexio partialis nisi hẽt annexa aliqua mutaoni & mutaõ nequit hẽi nisi de alio Dñi Priorio in pse, Subtia, & transeat ab eo aquo ad tale ad quod se pe dicitur. Sicut ad Vexionis totalis in requisit, imo repugnat alia ad Dñi Subtia; Sens de rã Vexionis totalis sit, q nihil omino remeat in eo ad quod Vexy, quo ad tale eo aquo requisit nisi nisi, simile repugnare Dñi Subtia Priorio. Nec etiã nisi requisit tradens loci in Vexio productiua ẽ, qua Vna Subtia totalis demittee, Vexit in alia ibi Subcedens Dñi nouyee Split, sive Subcedat in eo ex loco, sive in alio, & ita dicendum ẽ de Vexione Vexiua annihellata.

Colliga tria Vexiones, quã Vnquit in Eucharistia ponendi ẽ prece ut Vexio ẽ, ut replitiue, ut Sacramentalue. Primo non exat nisi ad Vexionem panis in Corpus Christi Dñi q ponere sub accidentibus Eucharistiã. Secundo nisi ẽ Corpus Christi Dñi pani sub accidentibus panis, nec enim Vexio hẽt annexa Conexioni qua Corpus Christi Dñi dein presente sit presens. Vnde tria illa relata tria oni ẽ Substia Corporis Christi in Eucã suã Substiale antiquy; Vltimo vo presentialitie ẽ tria Soly Icomitans, proinde quod huc in Vexione Eucharistica attenta prece rã Vexionis non exat nisi ad Corpus Christi ponere sub accidentibus panis, & Sanguis sub accidentibus Vini, sic Vexio Sacramentalis hoc expescat, & hoc in mia & Eucharistica. Subtia & Corruptione. Sequit Corruptio substialis Ar. Vnc. omnia & Corruptione resolvit.

DISP. 2ª,

DE CORRUPTIONE.

Qsa

ID Q sit CORRUPTIO SUBSTIALIS?

ARTVNC.

OMNIA DE CORRUPTIONE RESOLVIT.

Corruptio sua mo Vndeuaxi potest Subtia Vexionis, mutaonis, destruonis, seu achonis de-

UGR Biblioteca Universitaria

structiuo. In 2ª Diuisione ynalit de ptí pertinq; pacitá de ptóne fde mutáo totius intotius
sic explant duę mutaoneș. Una naturalis qua subtȳ admittit nouą vetęș alią aftruą
qua nouą adquirit. In 2ª mutaonis nec subcerio néc tȳ in mią portee ipius medie
té precedens, seu mutao subtī subtialis néc illius. Colligit 2ª Vinqua de hone subcerio hét 2ª qeu, q dnit de generaone qua tá subcerio seu mutao é q dániquilaone
qua etiá subcerio ee pt ao néc pt. Sexto in mią dicqué ab aniquilaone pao huc dnit
de generaone aqua p reliqua parcular defert. In 2ª de actionș destructiuș é destruo de
positi subtialis permente eius mia. Ly destruo é qué ao Corruptionș de aniquilaonș ș
reliqua parcular abstra defert, qué é destruo totius totalis. ꝯ

Sequo Colligit: Subtȳ Corruptionis in 2ª mutaonis
de pcedentș éé mią 2ª, valią q exeus Vicis illius, in Corpus in Corruptione Diuentȳ seu reno
uatș generao et mutao, q subtȳ in pncitȳ pore sub privatione 2ª, Noxȳ Corruptionis
Va mutaoe, q pncipiunt in pore sub opposito sup pq, q de illa transeunt ad privaonș ipius
subtīs in nec, seu privao ipș. In 2ª de actionș destructiuș eius subtȳ é Ipossibilis
seu degenerans, tám vo qui é nec Ipossibilis singlaris, tám vo quę totalis é nec esse naturę, vt dicit
a singlaritę, tám quę partialis é nec tę in subto. Colligit 2º: q scdo generaonș in 2ª
pro duoniș solȳ Ipossibilis accipitur, hoc ens é, q pro pro pie dicit generaonș sta Ipartitę, q pro
pie dicit Nazȳpi. Ita q sicut pro pie in dicit generaonș reducit de pontia subtīs sta q nec
pro pie dicit Corruptis, de nece in mią in hiș pontia reducit. ꝯ

Duo 2º: In Corruptionis sit na-
lis de qua ajuą intenta, nuo, q violenta? Ené duoniș tenalis in opposito subtialis liber
o, de actu tali, q est ens in opposito violento. Et notatur 2º. 2º ee mąq alią Nalis quę ten-
dit ad bonum
dit ad bonȳ totius, alią parcularis quę bonȳ parcularis intendit. 2º Vtrąq sit pncipalis
2º quę regit violentia. Una q mąq Nalis, alia 2ª parcularis. Quare dico 2º: q pncipalis
Nalis Corruptionis é nalis in violenta. Hoc 2º q mąq Nalis, q in é nalis in varias species
generaoneș, quę nequeunt pcedi, sine in eius ac ne, sali 2ª in varias Corruptiones exis-
tentes. Ex quo sequit, posse dici pro intento ajuą, Nalis in pncipalis q in a pncipalis, q hoc
sui 2º quia nec sequit ad generaonș, in pole nulla Corruptionis intendere tuą, nisi de
ueniret nobis generaonibus, q species vere, seu sunt aq pncipant. ꝯ

Dico q 2º: Nalis sumat pro
eo ad q Nis ad sua pncipia ordinis dependit sic Corruptionis Nalis pncipalis est q Ipossibilis
pncipialis, q Nec 2ª pari Corruptionis sta dicit nec tę in mią, q Ipossibilis simi-
liter inclinat ad probitę nec Nalis abstrahit, sui ee q Nis pncipalis q Ipossibilis Corruptionis nalis in hoc
sensu, q violenta, q sua q mą, totius, q loquę, e evidens. 2º vo pars ita. Quia de q mią pos-
sit oneriari, q inquirit obstacula tua, quam sit, nisi q inveniente Corruptionis illius, quę hoc
u bok dat tę alteri, q recipit in subiecto Nalis pncipalis, q pncipalis in eadem mią, q

UGR-Biblioteca Universitaria

Dub 2: an in Corruptione Vrynalis fiat Resolutio Corporis mixti? Videtur quod non: quia per Positiones Primae Partis. Succedente aliqua forma substantiali, omnes formae quae hoc fuerunt remanent. Quare dico: In Corruptione Viventis, ut de mediate in Resolutione Corporis mixti patet: quia in Vivente non datur anima quae forma corporeitatis, quae praecedit animam tanquam subiectum, et recipit bene plures dimensiones, quae manent plures accidentia, quae hoc fuerunt in Positis Viventis, ne quae quaeritur forma accidentalis: quia in Viventibus nec quod tanquam substantialis, nec accidentalis fit Resolutio Corporis mixti in suas Resolutiones mediate postea quia nihil tale Resolutio fieri mediate, de quo Primo Corpus fit Corpuscula et Resolutio Corporeitatis forma.

Dico 2: In Gressu Positionis fit Resolutio Corporis mixti, ita communiter tam Scotistae, quam Jesuitae. Et Probatur quod ita accidentalis, quae de substantiali nec dicta est proxime dicta, et Positionis quia in eadem mixta. Tunc ex Arguite contra Substantiam dicentem: Positae substantia, non videtur quae est subjecta accidentium substantialium, quae quam accidentium est substantialis quae destruuntur fit substantia nihil aliorum remanet positis quia in Corruptione Positionis nullum accidens remanet in Positione denuo producto. Tunc patet: negatur Assumptum quia accidentia nequeunt naturaliter migrare de subjecto in subjectum: sed aliqua accidentia quae fuerant in Corrupto, manent in genito, migrarent naturaliter: ergo in Gressu Positionis fit Resolutio.

Dub 3: quo servus nec potest abstrahi prolata: generatio Primi est Corruptio alterius: sit Vasa. Et notatur potest bene haberi ens, ens per se, ens identicum, et comitantia. Causa alia. Inde sub posito, tali potest nec Vasa mecum identico, nec tali Petro quia quod Verum potest nec Vasa mecum identicum, nec tali Petro quia quod Verum sequuntur Valde absurdum quod Petrus sit Primus: quia generatio Primi, et Corruptio alterius non Primi: quia Motor potest mutare et transire de Vino in aliud: quia generatio et Corruptio non sit idem, et diversa transitus, non est ens, non quia diversorum aquo et ad quae: non generatio et transitus non est ens quia ad quae, ideo non est tres aequo primus, et ad quae primus, et Corruptivus est: ergo. Inde solvitur quia servus Caesaris, et comitantia.

Quare dico: quia potest et Vasa comitantia, quamvis generatio Primi, et alterius Corruptioni junctae, de Vasa. Et Petrus mihi sed nec potest esse nisi tertium datum ab omnia nec simul hoc duas res species, quoniam non ex uno ente nisi ens in Ens quia non est Vasa Vivo ex eo, quia nequitia est simul in duabus speciebus Primi: quia potest Vasa Socio comitante, et mihi mecum nudato, et simul hoc est Vasa, de est sub 2 specie: quia potest. Notatur quia potest solum est Vasa in substantia, non sic in accidentibus duplicare evidens: ex eo ens quia dens procedata subjecto ab eo ad ventualiter in meo subjecto essentialiter duplicatum ex eo quia plura accidentia sint similiter in eo subjecto, ideo Positis est sub 2 specie substantiali, in substantivo hoc ad sua adequatum.

Contra Quia dub 4: an generatio sit prior Corruptione et potius Vasa. Et suponojulla

UGR Biblioteca Universitaria

prioris tẽ porũ mediãte ipsũ priuando, & introducẽdo nouũ tẽ, & prior Corruptionẽ tẽ antiquũ. Et quare dico: a generatõe, seu introductione nouũ tẽ, & prioris Corruptionẽ tẽ antiquũ. Et prioritẽ inducẽte Cã, patet: Id, a quo aliud dependet, & prius, quo dependet ab ipso, corruptio ipsius dependet a generatione ipsius: qꝫ. Sed mixtũ ex pulsu tẽ antiquũ, & effectiue ad ueniẽtis, & effectus dependet a cãa: qꝫ. Ergo pro patrata mẽte Cãa ille efficientis: nã deuñ suspendit de cursu, quo tẽ antiquus seruabat, per ad presentiã nouũ introductis, hoc ratiõe, & priuãdo seu Corrũpẽdo prioritatẽ nouũ tẽ exigentis pulsus ex pulsu ille antiquus, ponendo tẽ Dei, & mundi achoniũ, & ille pro ducta in esse hec exigentia: qꝫ. Quãtus

Quantus ergo generationis est prior Corruptione ingens Cãs totalis efficientis, ad ingens Cãs mixti, ex quo Corruptione, & generatione prioris, seu tẽ, & efficiẽtis prius introducere, qua Corrupti, ad patuit ex Londo materia, patet patentia, qua Deus nouã nec ẽ in instãti, & bene potest ideo ẽ Cãs defectus prius, & posterius in altero genere. Sed introductio actiua ex parte agentis potest excedere ex pulsionẽ actiuã, & tã ex parte mixti introductio passiua, seu effectus pulsionẽ passiuã, & tunc generatio mixti, & Corruptio prioris sunt successiue, & simul nãa: Introductio actiua, & ponenda passiua sit Corruptio prioris ponendi, & sic ex pulsio actiua, & passiua: qꝫ. Et ponit Ver. semel Corruptia eadẽ numero naliter exigy producit. Art. v.

Suppositres semel corrupta eadẽ numero naliter exigy producit. Art. v.

Suppositis aliquibus sensus Capere, & ponere, & Rur.

Suppono ad intelligẽdum, quod posse quilibet sẽ pmentis semel Corrupta, saltem virtualiter reproduci. Stat hoc de ꝛe, qua Credimus, omnẽ hanc ipsius mundi, ad deum ineffabiliter Corpus, & animã, suscitandos ẽ: tunc ergo Cãs; quia quia ad, & de tuo solo destruunt, & ponunt generatio, & Creatio, sicut solum ponunt actus alicuius Potentiæ, & nõ potentiæ, & hec presupponit, quia de Corrupto ad huc potest reproduci, prout antea. Suppono 2do de facto, nil Corruptum reproduci, nec Deo, nec a Platonicis, dicentibus, omnia indiuidua post plenam, & Platonicam exitum, & reditum. Cui sententiæ ponit ad versum Romanos. Quantum Veritatem ex mortuis, & mortuis, & Thessalonicenses 3. Ego Paulus exinanitus, & Corinthios, nec Christus resurrexit, nec Beati resurgent ad miserias humanas Vitæ, hinc de partibus quæ ad

Et tunc ergo

ad eandem, & sic reproducent nouis eternis, & nunquã idem numero semel Corrupti, & eadem ex, & partibus intrinsecis ex parte Cãæ, & ex parte Cãæ, & ex parte Dei decernentis in paradiso

UGR Biblioteca Universitaria

p̃ baxare de uxry cau. ad se pexaõy p̃ncy q̃ numo efectu. Dnica Sentia extranxa, co-
latenet, q̃ co n̄ se dixet eya q̃ numo efectu, q̃ cãgnales ex se n̄ hent Virtute ad illos pro-
ducendos. Xrãy afirmat, q̃ n̄ oxii ex ponha intrinca talty Caazu, sed extrinco
nimũy ex mesa Volate Dei volenty baxare de uxry ad eos q̃ numo efectu se produ-
cendos. Ita afirmat D. N. in 4 dist 43 q 3 p totã. Sequones eius discipuli sequit de xu-
sulti Oviedo, huztado, dalii, q̃ sit. X. cãgnales hent Virtute intrinca ad se produ-
cendos eos q̃ numo efectu n̄ solu p̃ mente, sed q̃ suos cõy.

Pro 1ª concl. Q̃ ad hãc partẽ: ec-
tus semel Corrumpti n̄ mũ se in ponha activa agenty, qua ante hãc produony: q̃ ad
Virtute intrinca in Caa ad illy se pexaõy: Pa. Virtute Cax hãc produ centy identi cal
vir d ipsa caa de ita ex ista dut bão subsecuta: q̃ efectu Corry pal n̄ tollit de hãc
gletignis. A producter extinguat p̃ ideo ignis B produceret natis de xuit. q. d. = Rebent
q̃ Virtute agenty n̄ mutati intrinca p̃ de xuony efectu, sed neq; nec, aut nyqua habu-
se Virtute intrinca ad efectu se produony q̃ nequit ei⁹ virtus bi valere decretu
Dei de cessãe de xexbaõne, qua posuit ad exigentia nãy, nisi p̃ num de tret, se baxen
cuxry ad hunc indivíduy p̃ce dito q̃ tale n̄ bent, q̃ n̄ bent de tracte indivíduony efectu.
Pa. Decretu Dei de cessãone a de xexbaõne efectu Corruptiõ n̄ tollit Virtute intrinca caa:
q̃ talis, nyqua habuse tale Virtute. Pa. decretu in Caa, qua semel hent Virtute ad
produtãne caa tale Virtute exerceat, alias nulli cãy nexent Virtute, nisi ad illos efectus
quos de facto produxerunt, q̃ a de decretu in Deu exigat ad alios de nouo ignis n̄ nexet Virtus
intrinca ad Cremandu, q̃ stupa, sed in aplicet. Sed hoc e ad xedu: q. d. = Dz: ideo caa
post produxere efectu, q̃ nequit eius Virtus bi valere, q̃ decretu Dei, nolentis exy Deus
xeu: q̃ tota vão Cauty seu efectu se produ cendi. Secundo in decretu Dei, q̃ Virtute
te intrinca cay, ne exeat exy in actu Ca efectu, q̃ decretu e extra hecy Virtute: q̃ proue-
nit ex ponha intrinca a cay Deus nent se produ ere efectu n̄ oxii a caa de tante Deu, q̃ po-
tius ex libera Volate Dei de tante cay ad hunc efectu exy se producendu.

Pro 2ª ead q̃ pars
caa post de xexbaõne cuiusq; numo efectu p̃ integrã dia: q̃ si efectus ab alio agente Cauty penes
post hãc horã ad hunc mẽret Virtus in caa de illy se produ cendu, in prima hora insuãi.
Pa. Dog: ne de xexbaõ e, sed mutata produ. Dni mũ Virtus requisit ad de xexbaõnem, qua ad
produ cendu: q̃ si illa caa ty exercuit Virtute p̃ prima hãc de efectu, sequit, q̃ p̃ illius
produony tantã hora n̄ exhausit Virtus Cauty, q̃ ste efectus p̃ tota 3ª hãc de xe-
ze n̄ post exy se produ cere. Explat hoc talis caa hent Virtute ad ex tendendu caa tãy p̃
integrã dia: q̃ si efectus post 3ª hãc de xinet ad hunc mẽret Virtus in exercio. Ca de efectu
p̃ceditur horas: sed hoc arguit ponha intrinca, q̃ potenty se exy exercere: q̃ n̄ pauci
oxii ab intrinco Cauty ex decreto Dei.

UGR Biblioteca Universitaria

Ad 1um Res subcessiva etiam si meat probata ex rationibus supra datis, quod nullum est assignabile discrimen intrinsecum, et permanentes, fuit suadet. quia ideo res permanens potest a Deo reproduci, quia non est alligata certo tempori quo ad sui productionem; sed necessario res subcessiva est sic alligata (intelligendo de tempore extrinseco, neque intrinseco) per terminorum subcessiva nulla est implicantia in eo, quod resolutio hodierna qui anticiparet a Deo vigintis, vel triginta annis aut differret toto his tempore: quod nimirum res subcessiva, quia permanens potest iterum a Deo reproduci. — Dico: ratio subcessionis non ponit in rebus specialem repugnantiam, ut iterum producantur, subcessio enim nil aliud importat nisi ordinem prioris, et posterioris in partibus subcessivis; sed totum hoc adest in reproductione rei subcessivae quam in productione simul, sed una post aliam sicut in prima rei productione: quod non repugnat rei subcessivae reproductio. Vide art. 2 = solvuntur arg.

ART. 2
SOLVUNTUR ARGUMENTA

Arg. 1o Contra 1am conclusionem probatur ex Aristotele dicente: a privatione ad habitum non est possibilis naturalis regressus; sed hanc possibilitatem non reducit Aristoteles in voluntate Dei quam existimavit ad extra naturaliter operari: quod illam reducit ad naturam seu in eius defectu. — Resp. 1o explicando probationem: a privatione potentiae ad habitum ipsius non est possibilis, et 2do a privatione actus ad ipsum actum, nomina est idem in ordine. Privatio alia tollit solum actum, ut claudere oculos, quod solum est privatio actus videndi, alia actum et potentiam ad actum ut cecitas, ad istam non est possibilis regressus, nisi ad illam, ut dicitur Aristoteles proprie intelligi debere de reditione immediata, quod immediate non potest corruptio in unius forma non procedit subcedit nisi procedens corrupta, sed alia, et alia, non vero loquitur de radice mediata, et post multas transmutationes fieri potest, ut idem numero effectus reproducat, ut tenet Mastrius de Gen[era]t[ion]e et corruptione art. 2o

Arg. 2o Contra eandem specialiter 2am ratione proposita: effectus semel productus quamdiu existit, etiam destinet in virtute intrinseca causae, et porro effectus non tollit potentiam, secundum terminorum, implicat, quod existit, producatur: quod ex quo effectus semel corruptus potest non immutet virtutem intrinsecam causae non sequitur, quod naturaliter illum possit producere. — Resp. 2o ad maiorem distinguendo conseq.: hic est fallacia in syllogismo, fit enim transitus a potentia ad actum, et a sensu diviso ad compositum, sicut si dicat: voluntas dum existit amor, necessario potentia ad odium, ergo implicat quod dum existit amor producat odium. Ideo itaque quamvis potentia intrinseca etiam dum effectus existit sit quidem ad illum reductive, ut stat sub existentia, in illo enim sensu admittit potentiam obiectivam ad illum respective, quia productio naturaliter praesupponat transitus a non esse ad esse implicat agentem producere, at postquam corruptus nulla datur repugnantia non ex parte causae, quae retinet potentiam intrinsecam, nec effectus, qui iterum redit ad potentiam obiectivam, existendi. ~

Arg. 3o Contra 2am partem.

Si subcessivum potest reproduci, potest etiam conservari; sed hoc repugnat subcessioni per quod illo quod conservat aliquid, permanet in fluit: quod subcessivum. Probatur maior: potest idem motus manere subiectum

pore praesenti, praeterito, et futuro, sic in hoc tempore dici reproducat, hoc est primere: g.X. = Respondendo maj. neg. dist. ratio dicit primentia quae successioni repugnat, reproductioni repugnat successioni, dum non habeat suas partes simul, sed iterum fluant, sicut in 1a productione; ergo potest adprobatione. Ex eo itaque, quod aliquid habeat esse in pluribus differentiis temporis non sequitur quod sit primen, sed solum ex eo, quod partes habeat simul, neque illas habeat naturaliter alicui subcessive existenti subcessiva, ut potest esse partes fluentes differentiis temporis. Reponere, quod quid sit simul praesens, praeteritum, et futurum in diversa ratione.

Arg. Recognoscitur partes: De ratione entis subcessivi, quod habeat partes suas certo ordine prioris et posterioris; sed hic corporis ad reproduci adversatur. g.X. Probatur min.: si motus reproducitur pars prior in reproductione erit posterior parte ultima motus 1o producti: sic invertitur ordo partium: g.X. = Dist: unas motus in talia attendit ex unitate temporis; sed repugnat, quod redeat idem tempus saltem imaginarium, neque partes temporis imaginarii habent desinunt fluere, et quod semel fluxit non potest denuo desinere iterum fluere: quod repugnat, quod redeat idem motus. = Resp. omnia maj. neg. dando min.; neque tamen subcessivum requiret varios certum ordinem partium, potest adeo reproduci eodem ordine. Ex quo solvitur sequentia: tempore prius et posterius non eo modo, sed in diversa, quae est prior, ut coexistit tempore priori, sed ut coexistit posteriori.

Ad formam argumentum: unitas individuationis motus et non distinctio subcessiva quo arguitur, non valet; non est prima motus per eam. Item diximus unitas adhuc distinctio motus solum dependet a tempore sive imaginario sive reali a posteriori, et tamquam signo, quo cognoscimus quanta sit duratio huius vel illius motus, quod quolibet tempore extrinseco eiusdem durationis posset aeque nobis manifestare durationem intrinsecam motus, sicut quod motus ne ditrate alligatus uni certo tempori imaginario, sed eo potest unus et idem motus distinctus non distinctus ex se replicari in alio et alio tempore; pro mai intelligentia nota, quod duratio realis motus per se primi potest per se non in se primo prodigentia adhuc subcessiva, distinctio 2o ut dicit respectum coexistentiae sive correspondentiae ad durationem imaginariam.

Unde non bene potest redire quo coexistat ad talem statum durationis imaginariae et illi actuali, et ideo salva identitate numerica agentis dexistentia potest variari respectus coexistentiae, et nunc correspondeat tali durationi imaginariae, nunc illo alteri, dummodo ultra quod sit aequalis, ac proinde idem ipse motus duratio intrinseca successione potest fieri prius vel postea in comparatione ad tempus imaginarium. 2o non potest duratio semel transacta redire iterum, quod non redeat duratio illa imaginaria, cum coexistentiae dat per non redeat eadem coexistentia, quod redeat eadem utriusque extremi existentia. Et ita doctrina plura poterit solvere arg. Et quod advertite, omnia illa entia successiva, de quibus loquimur, ut est tempus et motus, quae dependent a causa creata, posse etiam reproduci quatenus est ex parte virtutis operativae, si Deus vellet iterum dispensare adeo eodem numero effectus concurrere. Unde quod diximus de permanentibus etiam dicendum est.

Q̃ pro 1° elemento ẽtg notat̃ q̃ nos Vñq̃ fatemur in pose d lage ordinaria ejus numo effectu Vltre v̄ dicimus non p̃venire ex defectu Virtutis in caus̃ ex defectu Dei noliẽtis dare tali Virtuti ad Sepro ducendu effectu, q̃ Virtus Cay pro valere in pos. Vnde decretu in ponit aut tollit Virtutis ponit, aut tollit exercitiu huius quare Virtus exigentia nr̃a ex q̃ Virtus remota non exigit, u Deus illa denegat, Subtu Virtus pro ma, seu hem̃ pria requisita exigit, u Deus denegat ad effectu talis pecie, Vgr̃ ñ detur ad hunc p̃ctu, q̃ detrão utatu q̃ ad hoc influaõ ad eo dependet, ideo q̃n Valet, q̃nõ hñt exigentia ad hunc numo effectu: q̃n hñt Virtutis ad ctu. Demigrat. ex ds effectu pducibl̃ pro duci. Q̃ dutq̃ numo actionis Dei vel actio Virtutis a gentre nequeat eãdẽ pducere n̄ sequit̃ n̄ pos ex ds numo effectu pducibl̃ pro duci. Sub 3 de alteratõe 3 lio quadruplex sit alteratõ pars 1ma hui⁹ 1mi⁹, 3 duceta? artis = 13 q̃ pars resolut.

DISP.ª 3ª

DE ALTERAÕNE

Q° 1ª

Q. 1ª

1° Q. E quotuplex sit alteratõ. E an sit motus 1mus, vel distinctus?

ART. 1º

13 Q.is PARTEM Resolut.

Alteratõ enĩ hic sumit̃ in hac mutatõne, qua Vna p̃tlg subtu dicit̃ mutari d alteri, sic dicendi modo p̃tacti bi; 2° pro qualitate mutatõne p̃ qua subtu alba, fit nigra, qua patur, dicit̃ pro prie dicta mutatõ subtiaty. 2° pro qua 3ª mutatõne acti talis, vbi hec fit pro ductiva qualitatis, v qualis, v ductiva, vel per alteratiu accidentis, Et in hoc sensu vox p̃sens, & dicta alteratõ: ony dicta exercitalis facit aliud, quidditatiue accidentalis facit alterari, seu alteratu. 3° pro 3ª qua 3ª mutatõne ad 3ª q̃ qualitatẽ dicta mutatõ fit subita, mo instantanea, in qua tur ad qua fit sensibilis, u calor, frigus, ita fit subita, u intellectiua, Volito. Facit accipit pro mutatõne ad qualitatẽ 3ª tiã disponentes ad generatõnẽ, & corruptionẽ, quales pro ex positis sunt qualitates, ut hic, calor, frigus, siccitas, & humiditas. hoc 1° posito.

Alteratõ 1ª tiã ad ons, q̃ alteratio definit aphonice sic: transmutatõ subtiã in pas mibus aut 1ª tiã, aut media ex ds subtis sensibiliter, seu elationi mõ: e mutatõ qua subtu sub cuẽ mutat̃ ab 1ª na qualitate in alia diversitiua posita, & hec solu dicit alteratõni facere subtiã. & huic definitiõi stat, alteratõnem esse dutq̃ generatõne substiã. Alteratõ q̃ dicit in ordinẽ ad intrinsecũ, & extrinsecũ. Pro quinto modo

UGR Biblioteca Universitaria

qualitas in eadē parte subtilis hec apellat intensio. Et ad quartū qualitates alius dicit bas
ribus subtilis gignit bet diuisas hiet motū diuisū partis; intensionis oponit tempus et ytinquit
p̄ceptionis difficultas. Ideoni qualitates in eadē parte subtilis extensionis vel gradus diminuis qua
litas deuenit ad alias partes subtilis precedit quale mente qualitē in alius partibus alias
hiet diuisionis ytus ligozdes.

Istyus alterationes in diuquintes enarrat intus ng ytaghet tuy ad quy
cuiusdā tuy. Ad mutationē diuquant ytus ad aqua, ad albedinē bsemia, ryc inter alterū
dyas ryc spēcie, sequit, q̄ inter motus enarrant in diuquintes ydē partes mīt dicenāye et
remissione, diminutiue int se partes. Attendendo de alterationibus illatibus diuquintes in hac pyca motus q̄ hent tres ad quas operatus ng pe Caxig, vnaqq̄ qualitas spūlis
notatis q̄ remissio, diminutio qualitatis in posunt in ligoae apellari alterationes, pyc ei plures
alterationes sumat bzo de positione de genixandy, q̄ in hoc sinnu alteratio est intensio duo qualitates di-
uuentis gradus q̄ subtilis Coxy pertidy Ipsi ad bas, hoc ad sequūt ad potuy tz quā tuy ad quy:
Inde ad aqua se ventrant ad pastinā tuy qui dā ex pellendo gradū Calonis in dicens alterans
et potuy ad Canalis tyl dicens = axtus Et 2s partes gli resolvit.

ARTI 2.

2s PARTE, eis RESOLVIT.

Pro 2o gli parte subtilis motus post de Ithnuans vel expontia agentis qui hō tempus adu
Cesat ad gbulatione, vel ex naplicatione agentis post producuy alterius gradus, p̄ substractionis
Ocaxy. Inde est dubitatū an dy agens et sequent a plicaty pro, Et Virtute ad alterationē illius pa-
tis alteratis fiet Ithnuis, Et tz pone, an vo in diuersis instantibus burint pollatis p̄ mensuras equā-
tis media Ytag subtilis Ocy de sua bzo luto post Valeat in instanti alterationis subtilis tz q̄ ad par-
tes extensiuas, qua q̄ ad intensiuas tz q̄ dem post fuerit in instanti quare de partes bzo duā
subesse, et nulla adsit repugnia int ea p̄ q̄ ad ee, nu existere, nulla est repugnia q̄ de
facto simul existunt in Vnico subto, nu parte eius: q̄ dem X. Inde dubitat de substitut ad pontig
nalis, quo ordinatā.

Dicoq: alteratio tz intensiua qua extensiua natus de ee subsiue, q̄ Ithnuā
tis. Et tere. Inis, eq q̄ tenet. Nisi. in 2o dubitat 2o q̄ q̄ Et Pux de hiq texty 18o Ty dubitat
motus Ithnuy in alterationē aut mutationē et alationē q̄ exphō alterationē. Sua dē Valen-
systa ex Cōfecta p̄ motus alterationis tz q̄ ad extensionē q̄ q̄ ad intensionē et Ynumo-
tus in Vnite indiuisibili et Ithnuationis post ni motus Ithnuis negāt ee Vnus q̄ et Ynumo-
tus alterationis explurib⁹ partibus Ithnuis negāt ee Vnus et partes illy alicuius Vnionis, vnexy
in heat; p̄ partes motus intensiui tz q̄ quib⁹ int tz pone, et p̄ motus intensiui tz q̄ ad quib⁹ heat int tz pho et Vnite
Vnionis aut nexy: q̄ in posunt illy partes Vnius motus esse, et Ioēnes p̄ heat intensiuo et Vnite
Vnionis aut nexy: q̄ in posunt illy partes Vnius motus esse, et Ioēnes p̄ heat intensiuo et Vnite

Pro 2o Cagens nāle dicit esse platy pro Ca pacipe vz predicto nazio agit in illy, Signis, q̄

UGR Biblioteca Universitaria

pter ē a proximatus ligno, solū in instanti. Et ita intelligo exemplū: q̄ naxio agit in illud actione ⁊ passione, subclusa, & stinua, maxie axiomatis. Sic ē stolatus a pno; Plato ē evidens. Et ponimus tale agens ē a proximatus, alia q̄ locus in hoc, sed diuersa. = Ita q̄ dico igne pter passo minimus calor, & dā ista duo ducere, q̄ in illo instanti ē a proximatus passo, sic ē a proximatus illud ⁊ passum stinuo passo, deuenit deuonibus: q̄ deuenit stinuus illo ⁊ passo per intermutationē p̄dictā passi alterare, & sic ent tales alteratio erit subclusa & stinua. 2ª q̄mo fiat intensio qualis = Aut ꝑ alia p̄mittunt, sentis ꝑ fexunt, & pugnant ꝓ ponit, & ita.

Q

QUOMODO FIAT INTENSIO QUALITIS.

ARTI. 1.

ALIQUA PREMITUNT, SENTIS & REFERUNT, & pugnant ꝓ ponit & ita.

Stat q̄ fides ex parte & auctoritate qualis intendi, & remitti, ne Lucas dicit: adaugebat nobis fidē. Et ad Philip. 1º Qui cepit in vobis opus bonum, ipse perficiet usq; in diem Christi. Et ecclesia cant: da nobis fidei spei, & charitis augmentū. Et denys dionisius de diuinis nominibus. Stat etiā ex parte, qua euidenter sentimus Calorē, q̄ manus a proximatus igni magis, & magis auget, sentiendi, dicendi manus magis a proximata. Auctoritate etiā p̄dicta Aristo docet probatq; qualitates recipere magis, & minus, in ordine agentis & qualitatibus eximus. Vnde solū stat dicta examinanda. Cōmuq, quo humanus intensio qualitatis fiat? Cū ꝑ plures ꝑ me dicendi, sanctequā ulterius numeremus, quid cata ꝑ supponimus.

Aut 1º q̄ aliquod ens ꝑ quod libet alia quala, Corporea scilicet & magnitudinata. Et ē unquā plures proximas partes subiectū nec nihil aliunde nisi extensio qualitatis in aliquo n̄ dat in qualitate spirituali, nec in diuersis recipiat in subto. Et ē unquā ipsa quala inseparabiliter adiuncta, & miscibilia ad alia quas magnitudo vocat intensio & remissio in qualitate spirituali & de hac ē sermo presens. = Sed 2º q̄ quala pter dimensionē, & de mea specie, & individuali dimensionē integrali. Primo quala ū quatuor ne maior, nec minor ꝑ istu qualitatis uocato, nec una recipit maior aut minor alia, nā una grad. heredis plata ē centralia, & centum ter dicitur indiuisibile. Et ē una dicit maior, aut minor alia, q̄ calor ū octo maior ē, quā calor ū quatuor mee integralis. & hoc ē omnes.

Aut 3º q̄ in qualitate data ꝑ motus ad quantum, ꝑ & deperditum, qui motus sunt ꝓ ad quos, & q̄ ꝑ hoc ē calor, & comitans. Exemplum explicatū. Calor ū quatuor transit ad calorē ū octo. Hic ens tm̄ a quo fuit ē primo ⁊ calor ū de nouo, & tm̄ ad quē ē ens tm̄ calor ū de nouo ad uenit. & hic ē ens totale ⁊ ad quod totalis ⁊ ad quisitione tm̄ a quo ē comitans ē calor ū quatuor p̄ ē existens ⁊ tm̄ ad quē ē totalis

UGR Biblioteca Universitaria

vedo u quatuor advenient perfici ss dpatile. 4° Sup. q qualitas hunt aliquos gradus nec dpositatis identitatis, sicut dpositum metus; nam ipsi gradus unt se ad distinguunt, nec dposita sunt exacte dpositatis extruct, neq. Ragregaone, sicut acervus tritici, alias tales gradus n facerent Unum per se integrale homogeneum. &

His ita Suppositis 1a Sentia tenet, qualitates intendi per maiorem expulsionem ab laonem 2a rii sine productione novae entitatis, et sine Ulla Variatione qualitatis intensae; remittiq per maiorem mixtionem 2a rii sine destructione qualitatis. hec platonicis tribuit 3a ita pugnat: plures qualitates intendunt, quae nullum hent 2a rium, ut lumen, visio, dpulsus: q n dicitur intensio in ablaone 2a rii. Demum: dant aliquas qualitates, quae licet hant 2a rium nullomodo, adhuc in gradu remisso possunt illo dpati in eodem Subiecto, ut avenus dicensis, Volio, e nolitio: s illae s intensibiles: q n possunt remitti per mixtionem maiorem 2a rii. Dices: 2a adversarios, quo magis intendit Calor magis expellit frigus: q diversa pars frigoris expellit a calore intenso ab illa, quae fuit expulsa a Calore remisso: q illarum productione, aut dservatione intendit, et auget, et dicent q intensio frigoris fit Radictione partium &

2a Sentia tenet, frigus intendi nihil aliud ee, quam frigus magis ac magis recedere a 2a rio privativo, et potius a privatione 3a lectoris o posita statu alicuius, aut gratiae intendi ut quatuor nihil aliud sit, quam magis distare a privatione alicuius, et gratiae quam gratia dalvidoiu duo. s 3a: 1a motu omnino eadem nequit modo magis, modo minus a privatione recedit: q novus a privatione recessus erit ex aliqua novitate in re 1a recedente: et dicent ponit aliquod novum intra q intendit, et a privatione si recedat. Dices: Recessus ab Uno termino oposito nequit intelligi sine accessu ad alium; s q vero intendit recedit a privatione: q accedit ad terminum opositum, hoc est, ad entem aliquam potius, quae sit terminus ad quem illius motus et dicent magis recedit a privatione adquirit aliquam qualitatem &

3a Sentia sustinet: qualitates intendi per productionem maioris entitatis, ita ut gradus Subvenientes n primant dpraeexistente, hoc est, ad hoc ut Calor intendat ut 4or requirit q Calor ut duo destruat, et de novo producat Calorem ut 4or. hec tribuit Gotfredo, hurtado, et aliis. s 3a: intensio ex vi nominis significat qualitatem augeri, et perfici in eadem parte subiecti; s Calor n auget, nec perficit, si adveniente Calore perfectiori destruit imperfectior: q intensio n fit hoc modo. s magis: in intensione Calor praecedens destruit n perit perfici, q destruo ad perfectionem n tendit, et potius dicit commutatem, et vertatur in magis perfectionem; s ex commutatione n habet perfectio rei destructae alias forma ignis perficeret, destrueret, et adveniret forma novae q x. &

4a denique sentia e tantum argumentum: intensionem qualitatis fieri per maiorem radicationem in Subiecto. hec e expressa D. th. 2a ret. inter innumerabiles sint mi explandi hanc radicationem; ideo quae intra moradicant, quae communi eorum placitis sic tale radicationem pugno: si qualitas intenderet per solam radicationem, qualitas intensa et remissa n distinguerent intrinsece; s hoc n q x. s magis: nam 2a in duas propias entitates praecise n herent magis, minus radicationem q x. Pono: Casu quo Deus dservaret Calorem ut octo

UGR Biblioteca Universitaria

intensu q Calor, ú duo Semis, ab rq Padicaõe in subto ℞ nexit maj, ó mis Padicaõy: g&. = Repenty: q ille Calor Deperatus a Deo ú octo erit intensus pachtudinalis Padicaõy in pactuali, q hec deperditi, Calor ú duo Semis p mis Padicaõy achtudinalis erit subto in pactuali. ℞

Dmaor vi pachtudo, qua hẽt quale intensa proveniens de uerta maori p fecoi entiẽ ipius in se: in qualẽ intensa in dat maor qualẽ in entiẽ: in proveniat atali achtudine. Maor pẽt q in omaio Padicaõ hãt ℞ hebitoñe fit Zin sugentiq; q dat maor vi pachtudo qo in exmandy maor pia dari deuet. g&. Demq: ex eoq; Senhã sequit q gratia D.ti, vq, entiẽ fit tanta, quata fuit gratia Christi dñi, p hoc ẽ gin pentiñ maori Padicaõne. Imag: gratia Christi dñi quotq; habuit, ns pe, ipsa achquit Padicaõ q Comunicaõ subto Dentis ipius gratiq; hec dat tng gratia D.ti: g ablata Padicaõne gratiq ab Trog. hñ scitis, dalio mõdo. ℞ ℞

Sic gnia ℞ intensio qualitis fit Padictionis gradus do gradui Dre, Padictionem novi partis qualitis ad partes pxi existentes in eadẽ parte subh. Ita q Dre int. dutis q Pabus tñ locis, quos sequit duci bulli Donec Jesuitis, fit Palancew nane dentiq; olim Jesuitis in buat, gitare tnine Pide el Pegi ved, dicendi q ad. Bonav. Alvexto magno, O Canis. Ruiz ex pho. phicoiq; textu & dicentis ℞ ex rigido Caldy ex calido tuendy fit sic ex Cal. do fit tnaj Caldy ex quo sequet q subty rigidy fit Caldy p eduoñs Caloris exponha subtis: q fit magis Caldy p eduoñs novis partis Caloris de ponha q subh. ℞

Ruiz dicit ex Scotho idem hñs: Dre ipsi Dentis hoc actu, meret Dña obsequia augmenty gratiq, vq Dr exercit in ista, q hoc augmenty salvare neq; hoc dicty, q Deveniat novus mis p precem gratia pxi cedentis: g intensio gratiq fit Padictionis novi qualitis ad gratia pxi cedentis. Fut mior: Dentis Sec. do Canone, q dent p sacramenta novi legis dant gratia: q dat gratia pxi cedens, neq; dat Solus mis gratiq, q gratia ñ Sufficit pro mo tempis ip. q, p hoc actualiter pxi gratia secuntis: g in Dentis Dentis augmenty gratiq p salvat Dentis novi mis, p novis partis gratiq pxi cedentis mis Caloris ne Caloris ita similit nec mis gratiq, q gratia, tunc vic, q tali nova parte gratiq, q gradus gratiq: g intensio gratiq fit Padictionis gratiq. ℞

Sic dentis Dre fundatis duq qualitis Dre in summo, q pater nati in eodẽ subto, q duo Semis p in q duq qualitis Dre in gradibus intensis devent per aliquam entitis ad hoc ut q pater mit quos Semis in eodẽ Dpali positi in tali subto. Dog: Dre eadẽ entis in diversis, quę ẽ in qualitibus intensis, est ens in Semis, eo dẽmo entis, q pater qualitis Semis ac in summo gradu intensis, p hoc ẽ mad dicty: q diversas entiẽ in qualitibus Dre ac p Dre intensio fit Padictionis novi gradus

UGR Biblioteca Universitaria

qualitas. = Respondetur quod incompatibilitas duarum qualitatum intensarum provenit ex habitudine ad subiectum, dicendo maiori activitati, quae reperitur in qualitate non intensa a maiori radicatione in subiecto habet.

Contra 3ª: activitas qualitatis est prior quam radicatio illius in subiecto: ergo incompatibilitas non provenit ex maiori radicatione in subiecto. Probatur antecedens: radicatio in subiecto nihil aliud est quam unio, prius est subiecto; sed prius est activitas, quam unio, nam illa est entitas ipsius qualitatis, unio vero subsequitur ad entitatem: ergo activitas qualitatis. = Contra 2º: prior est incompatibilitas earum inter se, quam in ordine ad subiectum: ergo qualitates incompatibiles sunt ante subiectum: ergo non provenit a maiori radicatione in illo. Probatur antecedens: ideo duae qualitates intensae in summo incompatibiles sunt in eodem subiecto, quia sunt incompatibiles inter se, et ante, et a subiecto independenter: ergo. Antecedens probatur: dicitur, quod ideo quae sunt subnaturales aequales nequeunt naturaliter simul informare materiam, quia sunt incompatibiles inter se: ergo similiter, si duae qualitates accidentes existunt incompatibiles in subiecto, quia inter se sunt.

Respondetur omnia dicta hac efficaci ratione: agens per generationem propriam et univocam quamdiu agit producit terminum eiusdem rationis. Calor vero tam in principio actionis producendo, quam in progressu intendendo, sed per agit per generationem propriam et univocam: ergo tam in principio, quam in progressu producit terminum eiusdem rationis; sed in principio producit calorem: ergo etiam in progressu, dicendo ergo in progressu actionis producit aliquem calorem, quo calor intendatur: aliter non esset agens univocum. Sed hoc: quia actio productiva qualitatis est distincta ab actione extensiva eiusdem, quia ad locum, ut quantitas per augmentationem extensivo localis rationis; sed hoc non alia ratione, nisi quia quantitas distinguitur ab extensione: ergo si intensione non producit qualitas nova, sed solum novus modus, actio agentis in principio erit diversae speciei ab actione in progressu intensionis; et hoc repugnat agenti univoco: ergo in progressu actionis producit calorem. = Art. 2. Refringuntur inimica tela.

Art. 2

Refringuntur inimica tela.

Arg. 1º auctoritatibus philosophi 3º topicorum c. 4º dicentis: quod dicitur magis est permixtiora, ut magis talia, ut albius quod minus nigro est permixtum. Et 5º physicorum: magis aut minus est ex eo, quod minus aut magis inest. Et 4º physic.: ex calido fit magis calidum nullo facto in materia calido, quod non fuerat calidum, quod minus erat calidum: ergo in intensione nulla datur additio partium. = Respondetur ad duas primas auctoritates per fare sensum comportantes, quod in intensione dicitur minus, dicit Aristoteles cum conditione depuratio ab albo dicitur illa in qualitatibus dicitur ... quae si compatiuntur in qualitatibus ... sunt ... intensio caloris ... in ratione permixtionis frigoris. = Ad 3º respondetur philosophum ibi agere de aerente in qualibet alteratione adquirit novum subiectum priori per introductionem ... ergo ... subiectum quod prius erat calidum per intensionem fieri magis calidum absque additione subiecti, quare non dicit nullo calore facto, sed nullo calido.

Arg. 2º: intensio est motus a qualitate remissa ad intensam; sed hic motus est incompatibilis cum termino, quo destruitur ex una parte et quod de novo acqui-

sin: q quales intendit p destruo nę effecaū d padventu p fecaū gradu.= Ad 3: in motu
locali p acquisiony vnius vbi ac perdit vbi precedens, hoc dico q vny e tuū aquo
alteri tuū ad quid q similit in intensione.= Ad 4 dico mag d arg mię: d tui motus, co-
mitantes, & no tal p se sub aug: tuū p motu, u motu, do, tui p se motus vel duplicē, u sub-
cessiui, no mię Dog Intensio ens, u per Ad exaui u motu, qua Pac cum tuū aquo e paruo
precedens, quales ad q fecta e tuū d comitary p pert intelligi, u motu sub eius Pduplicē
ictui p se ad poni.

Q dicit Pza, motus ee Pabile, d Vę de tuū p se motu, u motu, uti ens practicę,
oponunt ac proinde ee Pabile, falsu ens de tuū d comitantibus Vel p motū, licet sint tui
p se motus Pduplicē, u sub cessiui, uti ens ee Pabile, u per in augmentatione.= Ad 1am dico mag
d arg mię: dico precę no mię: ideo, q alias q tui, u quasi tui, do mię no Dog. q ens
motus ee Pabile, q quasi talia nequit make per mutuo adquisitiua, sine de Pabilia, q
ee Pabile, & sic ę hoc duo Vel qui q nequeunt ee simul in eodem fundato, duo Vo qua-
lite ens ex se ee in se, & Pte, sic in eodem subto, idcirco non debet Pna de tui ad aduentu
alteri, imo q quales uti Pbilitiua magis remiss patio debet Pna alteri Coexistere, q alteri op-
ponit.

Arg 2 Subtus ee Calidę, subtus here Calori: q subtus magis ac magis here Calori, e ee magis
ac magis Calidum. tunc sic, p hoc prece, q Calor magis ac magis Pdicet in subto, subtus magis
magis pet Calorię q p eo q Pdicatoy intendit quales.= Resp Dico ans, d arg Dicit ly magis
a bellet subza Calori, Dico Dog: & a bellet ly subza nisi no subtus, no subtus, q sine
subtus in eodem sensu. subtus ens magis ac magis here Calori nequit intelligi, q Calor in
fuit in se Pdictionis nouu gradu, q nequit dari nouu patibile, q Vnio sine Pdicto Pbili. In-
dicta, quis semper hoc in antiqua mente nequit melius here, hanc ens, q Vnio mediaqua
Comunicat effectu Pali, q Pza, q Ca nali, q in subto Calori nequit nunc magis nunc
magis effectu tui bueue, q innouata in se met, ideo subtus redit magis Calidum Vel pendo
alios gradus Caloris.

Arg 4: essentia Cuiuslibet Rei Dnitt in individuis, q essentia qualitis, q Dom
quales ad huc intensa nequit Dponi ex plurib⁹ partib⁹ inquas diuidi Posit.= Resp
dupliciter: essentia metaph, Dico ficte, no ans, q Dog, essentia ens metaph Dnitt in individuis, sic
in tali Collectione practoxy quorum aliquo deficiente aut ablato deficit essentia, ad hoc
Aat essentia ficty alicuius Rei ee diuisę, q Dponi ex partib⁹ in se diuisis, q essentia Dbur quo-
mo essentia non Dponit ex Corpore, anima, q intęgralibus, q quatis, q quales, q magis
q minales, sicut plures partes extensionis, q intensionis, q Rectitudo, intensionis tę. Ide
Petroxqueo arg: essentia cuius libet Dnitt in diuisis, q quatis nequit Dnitti extensa, q
ad dictionis partis ad partes, q e euident falsu in omni sentia.

Arg9: q Calor Vg intendat, ni hil aliud é qua q ipse potentior & fectior frat, q eo
prece, qei ad hat & fectum in Vnionis in ozne ad subtu potentia & fectior fit, q intensio
sio qualis fit & nouus my Vnionis. Pmy apparet: q eadem indiuisibilis anima rationalis fit diuer-
sor effectus hac diuersarii Vnionu, quar fit Corpore: q patet formil &. = Ref: ad 1m ad 2m, 3
nando mis: ad Cuius bzo basis dico: q anima n exercet illa operaões & fectiores hac
Vnionis, q ante & Vnionis supponit ipsa entia animy & sugenti Vtrtute ad talis operas
ones, sicut n potest exercere in ozne ad subtu, nisi dependo ab Vnione tq qua a talione ha
bitat Calor supponit in sua entia & sua & fectione qua adquirit ante Vnionis subtq fit ipo
sit sedem subtu mixti calidy, nisi dependo subto. Vnde ac mais radicão in illo sit nisi q talis.

Arg6:

qualis spiritalis, intensibilis, & n intendit p additiones qradus, ac qradus: q& Pmy qua
lis spiritalis n fit partes: q&. = Demy: actus Vitalis exnaa sua & qualitas, & nequeunt
sic intendi q & sint partes unter, intensio requirit p mentia q Vltimoz qradui
Vnianl: q&. = Ref: ad 1m ad 2m, 3 ngando mis: ad Cuius bzo basis dico, q qualitas spiri
tualis ec indiuisibilis q ad extensionis & n habet actu extensa, sic ec indiuisibilis q ad intensionis
in hoc sensu nec partes q de solo Caret partibus in illo sensu quo indiuisibilis. = ad 2m
no, actus Vitalis ita ec tendentis, ut n possint a pontia ad minuari; potest & Volare & exer
cere intio diu in eodem actu fortiter, & nunc magis, nunc minus intenso naturalis. Ego sedeat
& possit intendere, & remittere ad gradum q prius omino destruat, aut nouus bzo ducat, qualis fa
stauis dub: Vbinos. ~

Ad ad & fectum huius & notig: an qradus intensionis, qualitatis sint eiusdem spe
cei, Clauius & petrat inquirit, q qradus omnes & vltimat qualis & eiusdem speciei cum Calore, igni
sepius in octo, nec eadem pzata exensa illa qua Calor remittitur in duo: Vnde in hoc sensu nec duo
& hoc mo: an illi qradus Vltra hoc qe, Pmy nec aliud subiacent a liqua in qualitas in fico
ne indoctis qualis, Vtalis sint natis, suboz dinati, & mati bzy, uponat. Vltimo, & hoc
ombus. Dan sint qualitates in & reconeitatis in mais dotatis & ab & qua ab altero: Aliqui
sentiunt, Pmy ec & fectiay alio, ibi q natio in subto pzesuponeat. Ita ali qui, ex utty Ve
pinado, Suarez, Dalii, Dexnii, Dzicenio. Alii dentigo poutty sentiunt, ita D. Int: dubit
geza, q qui sequuntur, q&. ~

Ad nma X: qradus q intendit qualis, & homogenei omino similis & qualis
& reconeit nec dum exnaa illi suboznati, talis, & quilibet portee Pm intensionis eodem
mo in remissione. Pua: nulla ec nec a potentia mais & reconeis in hoc qradu, ac nali: q&. Pan:
si aliq esset nec a maxime, & quala intenderet: & ad hoc ne nece 3m qradu excedat ata 2m q&.
Pmy: ad augmentu extensionis quato n sequit, q una pars sit & fectior alia, & quantitas
tis indiuisibilis & hoc quatu est mais excedens, quatu sq sint & quales in & reconeitatis
partes: geha & quales intendat &. q illi Vniant in eadem parte medio aliquo indiuisibili
mitus. ~

UGR Biblioteca Universitaria

Pur 2º vae 2º: siquis hens + gradu ex hoc - q̃ deficit actu intensy + ꝓ-
tra deficere actu y Vny pone ad quaeret novu gradu hs pũcty: q̃ gradus ꝙ ex-
cedit ones precedentes hs pũctus actuũ Vnũ quo pactus ꝓ, y hoc ex-
su ꝙ gratia Dei X. actus bonꝰ Dei pagani merentis de mali meritorius e actuũ
dor quo actu y Vny: q̃ gradu ꝙ gratie ne inequalis ad ꝓfectũ q̃ quadrat ꝙ q̃ gra-
tis. Si magis pũctus gradus ad diuinã, minimus minimi, magis intendat qualis pacanta
exat: q̃ requirat ad intensiorẽ magis ꝓfectus in gradu ad veniente. Pone: ille gradu
chã q̃ minimus sit net ꝓcomꝑabilis ad diu: q̃ pabile e q̃ Vniant ꝙ quala
ñ sit magis intensa: Joã Petit q̃ Deus Vnitas ordinem ꝓfecta ad ꝓfecta.

Dicendũ: q̃ in aqua q̃
Calida e frigida ꝓ. ꝓ duceret ab igne alter gradu Caloris, ille, qui produceret ꝑ ponit
detrahi de eo gradu, qui expellit de q̃ requiritur ad non esse actu mixtionis diuine: Vnus
gradus frigoris expulsus a duobus gradibus caloris. Magis ad introduonẽ Vnius gradus ca-
loris expellit detrahendo gradus frigoris: hoc provenit ex exigentia detrahendi gradus Ca-
loris, qui produceret ꝑ ponit detrahi in actu signato. Do, machie exercitus
bado: ab igne proveniente ab ipso gradu, no proveniente a Deo. Do, deo de mo
do probando magis. Si ens gradus Caloris, Deo ponit cuilibet gradui frigoris magis q̃ in-
ꝙ ꝓ alio expellat proxime a Deo, cuius e in alia causa q̃ detrahi gradus chã, ꝑ
sequitur q̃ producendo in subito gradus Caloris, detrahunt ones gradus ꝓducen-
dos.

Quia Do equalis intensa in acto ꝓfectus quo extensa in octo: si gradus resent
ens as Vnus resistentie q̃ nouem Vnis. Pone: si gradus resistentie Vnius tantum entis Ca-
loris in qualibet extensa ac in nouem: q̃. Resp̃ duo magis ꝓfectus entis ꝓ
Vnius Do, Deo de mo ad mis. Do probando duo ad Vnitatem tantum entis Dei, Vnitas no
in Vnitas Do ad Deum Dog. Hoc ens ꝓfectus intensionis in ordine ex ingnalis, dis-
milis ꝓfectus in partibus ordinis Do ad gradus extensionis. Ex hoc magis
ꝓfectus Vnione gradus intensi, Do subito: partes ens extensy sunt Vniunt in indi-
visibili, seu pens extrahi: partes vo intensionis in eadem parte subiti ad invicem ꝑ
netrant Deo toti Vnitis: ex qua magis Vnione resultat quo ad ꝓfectus in qualibet ad
agendum, ens alia ꝓfectus in qualibet cogitanda est, quo pacto magis Vnitas partis.

Ex quo de-
tur, q̃ sint in Vno loco corpus Calidum octo, et in alio loco Deus penetrative octo corpora Calida, et Vnus ponens gradus intuerent Calorus intensy octo alii ad nisi Inten-
sent octo gradus intensi: Jaget Deo intensionis in sunt penetrao localis, sequitur quod
penetrao et Vnio partium intensi: Do in subito Calidum octo ꝑ ponant gradus intensi
de loco, et hoc in toto subito invicem Vniti secundum alius locus illi situant intensionis
Dicendum gradus intensi ponunt producere Calorus octo alius in Vnus

producerent

produceret duos gradus, ponendo unum locum citius, et velocius; ut eveniret, si duo agentes quorum quodlibet unum gradum assimilaret partis cuilibet ex illis, deinde eveniret, si Deus in tali casu auferret dictam repugnantiam caloris in propriam, nam adhuc octo gradus unius meneret intensi sicut antea; et tamen alii octo quia ex sola penetratione non adveniret unio intensiva. Quaestio 3a: an duae qualitates contrariae possint esse simul in eodem subiecto? Articulus 1 = aliqui supponunt, et ponitur de Pur.

Quaestio 3a

An duae qualitates contrariae possint esse simul in eodem subiecto?

Articulus 1us

Aliqua supponuntur, et ponitur et Pur.

Loquimur in praesenti de qualitatibus materialibus non de spiritualibus, ut acerrime dicentes amor, odium circa idem obiectum; et melius in individuis opositis praeterea quae in quovis gradu illa esse simul repugnat. Suppono pro subiecto qualitatis corporeae, seu materiales habere signum, nempe per octo gradus, nequit agens naturale amplius producere. Unde qualitas mediet horum graduum excedit quaelibet singulos gradus dicitur intensa; dummodo non excedit dicitur remissa. Suppono etiam naturaliter explicare, duas qualitates contrarias intensas esse simul in eodem subiecto, quod evidenter constat ex definitione contrariorum, quorum natura est se ipsa ab eodem subiecto expellere, pro saltem versari vellet et illi in gradu intenso, alia nunquam se expellerent, immo nulla qualitas esset contraria.

Quare dico 1º: qualitates quae contrariae in gradibus remissis possunt naturaliter esse in eodem subiecto. Ita D. Thomas in 4 dist. 19 q. 1 et Pur. cum auctoritate D. Augustini lib. de natura et gratia dicentis: contrarietate, pro rata non invicem adversaria; et contraria aeque pro rata sunt qualitates in gradu remisso: quod ex — Probatur 2o ratione D. Thomae: quia dum aqua calefit, non statim corrumpit totaliter frigus aquae, alias statim esset intense calida, quod experientia evidenter repugnat: ergo frigus paulatim et successive remittitur per aliam qualitatem; et haec alia nequit esse nisi calor paulatim frigus expellens: ergo toto illo tempore, quo exercentur motus intensionis sunt simul in gradibus remissis, calor et frigus, proinde idem de qualitatibus omnibus corporis dicendum est.

Dico 2o: duae qualitates contrariae in gradibus intensis possunt supernaturaliter esse in eodem subiecto. Est divi, D. Thomae D. Thomas in 4 dist. 44 q. 3 asserentis posse miraculose damnatos torqueri summo calore, et summo frigore simul. Et in 4o dist. 1 q. 2a sustinentis: summum gaudium et summam tristitiam fuisse simul in voluntate Christi Domini nostri in portione inferiori, et superiori. Denique probatur ratione: quod duo contraria intensa sint simul in eodem, nec repugnat ex parte subiecti, nec ex parte ipsorum: ergo ex nullo capite repugnat. Probatur 1a pars: quia capacitas subiecti licet sit limitata in ordine ad agens naturale, non tamen in ordine ad agens supernaturale quod ab eo recipit secundum potentiam passivam naturalem seu potentiam obedientialem: ergo ex quo subiectum non possit ab agente naturali duo contraria intensa recipere, non se

Pro
Sapi: Cabacitas subtis é limitata ad octo tis gradus Caloris, vg ab agente na-
li, vg ab agente supnali per pluxes, e pluxes in infinitu recipere: g Cabacitas subtis
eo ad mo perdandae, vel pati a gentis naturalis, ac supnaturalis, e Jocht vel a bello negue at simul
ad ria intensa recipere vel pati a gente naturali, ac supnaturali. 2° Vo Dziali baxantis pti, g let vel pugnet
Deus pedire effectu 2ae gdere Casualis (qualis é in formao subtis, ibius denominaq
Correllatys, g tali) Donec subtis pediae effectu tali 2ae Jns pe actualis expulsionis, ad ens
pet in aliquibus quatibus penetrabilis, in qualibus vis subtilitatis positis in maculis linea
dis mia: g nec ex parte agentis simultas repugnat. Cart 2 Replicetur.

ART 2 REPL.

REPLICE SOLVUNTUR

Arg 1° Dalia 13 Sa: Dria, qui g sub eo dy gere maxime distant, e ab eo dy subto maxime
expellunt: g qualis ad huc in gradu remisso, g vis gnis talis vel intensionis, alias solus pacidens Dri
a entis g intensio e acidens i pars: g qualis ad huc in gradu remisso n parunt ee in eo dy subto. Pro
du mas: ab eo dy subto multis expellunt actiue naliter Dao, g pactualis, no e Dria minor ne
go. Consequentia. Patemus, Caloris e trigon ad huc in gradu remisso Dria minoris
ectus g ne e expulsoris, g actiue et expulsoris, g actualis vo e acidens, vel baxat ad illimitatione subti: hoc
enim naliter e. Cl baxat octo gradus qualitatis, ac baxin de dy octo gradus non excedunt
pet hexe tot minus pfecta alterius vg quadruplex Caloris pquatruor trigonis, g Caloris alterius
trigonis. C

Arg 2° Dagdy: may vepugnant Calor e trigonis in quadruplo gradu pugnandi duo trigona ambo intensa
a liud vemus, g nec duo trigona in summo, nec vnus intensus a liud vemus, simul
ee possunt in eo dy subto: g nec trigonis, nec Caloris. Re p° dico, may Dagdy pars:
may vepugnant mutue, per exnaa sua, Dao in exne ad subtis gnis. D 2a eius pars, Dao mis
sno Dno Dgdy ad 2as pars, g duas pars n ta attendendae ea sunt naa, quae ca pacis
subtis naliter dae, et intellectionis Dria, Dgn parunt ee simul in mu, et a spiritu
in pxy sentn. Vnde duo trigona in summo nequeunt ee simul in mu, et a spiritu
pugnia, g in exne ad subtis, sicut nulli agentis naliter e pnt duo trigona in summo
producere trae pars, g exigere naliter posset, D g hoc pet ad mouis, g mius trigonis, g hoc
pet anexa privatis maxis trigonis. C

Arg 3° Dalia: ex pp° dicente: g o Dria in summo inferunt
Dalectonia, e inde infert, sicut Dalectonia, g nulla pontia possunt ee simul, tra negat Dria
in summo, g: Re p° Aucte nullatenus agnoscit pontias absolutas, sed eo g ex passio
ne duorum Drionum in summo, in exat Dre cutive, 2° Dalectio Dni Dni nay Cleay, tra pos
bilis a parelit vta Dpono, e coexistia duorum Dalectionum a 2° Dalectionis simul, g nalit pos-

UGR Biblioteca Universitaria

bile, ipsa omnino possibile iudicavit. At nos qui potentiam absolutam fatemur dicimus, unum contrarium non importare 1º esse de ratione alterius, quia exclusio formalis non est illa quae nequit esse de potentia Dei formali. Possumus solum importare 2º exclusive, id est, vel effectus possibiles, qui quidem possunt a Deo impediri, ut diximus in probationibus.

Ad dicentem unius contrarii rationem habere annexam negationem alterius, quia implicat quod posito uno etc. = Deinde quod contraria opponuntur non solum virtualiter in suis effectibus, sed etiam formaliter, id est in se ipsis, quia ante suos effectus formales sunt incompossibiles in eodem subiecto, sumpta. Ars patet ex definitione contrariorum. = Respondeo ad 1um distinguendo: unum essentialiter habet annexam negationem identitatis alterius contrarii, ad do ans: habet annexam negationem compossibilitatis, seu coexistentiae, non ante Deum. Replica solum probat, unum contrarium non posse esse aliud, quod libenter fatemur, sed non probat unum non posse cum alio sociari in eodem subiecto. Videte, quae diximus nos supra hic agentes de compossibilitate gratiae. Ad 2um dico: quod contraria in se ipsis sunt compatibilia ante effectum formalem, sed tantum incompatibilia exercent per effectum formalem, qui, ut diximus, potentiam a Deo suppleri.

Arg. 4º contra eandem: si id est obiiceret simul nigrum et album, id est cibum dulcem et amarum, quia tale obiectum, sicut cibus est sensibile et insensibile, sensile et nescit qualiter sensibile et non sensibile, quia apparet quo sensu percipi potest, vel visu, vel gustu, quia quaedam qualitas in summo gradu etc. = Respondeo quod in ordine ad gustum agerent illa contraria ad sensum non medio ex permixtione utriusque qualitatis, ut in facie unt ad aliquos ex mixtione ad unum unitatem per agerent, quae validior est, id est si aequales fuerint, visio detraheretur a Deo. Notate, quod S. Th. alicubi opinionem nostram insinuat dicite, quam refert ex plurimis per gratiam, ut in 1º dist. 2, q. 2, vel loquitur in ordine ad potentiam nostram, ut in 1º dist. 1, q. 5, vel loquitur de facto. 3ª nisi, sed ait non posse eidem subiecto esse simul calorem in summo et calorem remissum, quia remissus importat negationem intensi, et in hoc loquitur in 1º etc. statu. = q. 1ª An accidens corporeum subiectari possit divinitus in subiecto spirituali, vel e contra? Art. unicus.

Q. 1ª

An accidens corporeum subiectari possit saltem divinitus in subiecto spirituali, vel e contra?

Art. unic.

Breviter omnia resolvitur.

Notandum dicimus divinitus quia naturaliter hoc repugnat, ut omnes concedunt. Dicitur sub 2º forma potest esse in subiecto 2ci, 1º simpliciter formaliter, id est anima talis, vel per inhaerentiam vel dependentiam a subiecto, sicut accidens eductum a subiecto. Aliud infra. Haec enim est doctrina D. Cosmi. Ad dicentem 2º accidens inesse subiecto sibi duos habitudines, unam passivam ad informabile, et illius extrinsecae substantiae, ut receptiva talis, aliae accidentis, ut dependens, ad subiectum, ut a quo dependet, et illius extrinsecae substantiae, ut essentialiter prior accidente naturaliter posteriori. = Nota 2º quod nihil aliud, quam forma informat in subiecto capaci, nisi quod praestet illi effectum talem, quia efficientia, et in hoc, nihil aliud, nisi quod forma communicet propriam actum subiecto recenti capaci.

Hoc etiam expressam

D. in 1º dist. 3ª q. 2 dicentis quod forma sit in aliquo quod est quod non possit denominari ab ea, quia ibi dictione a forma est abstracta quae suis in sola denominatione subiecti, quae

Creado q actio, sint in Deo ejtz, q̃ in barit denominatiõ ab eis dichoe: Sup. 3.o q. 7. mi. 8. et
intellecta q̃ accidens, pizitale, privitue ponit pont in subto Corporeo. 2.o ita neg. de be-
nedat accidens, nec nec in ejus ab ipso, subto, neg. ab aliqua parte ejus. 2.o ita dependeat ab aliqua parte, vñ a Gtali: 3.o ita, ab omibus partibus ipsius. Quãt dependeat
partialiter a nulla totalit. 4.o denig ita dependeat totalit a qualibet parte, inquo de-
nuncat. Pontius, ꝓ plicat, q̃ q Vnus effectus dependeat totalit a Deaa. ꝛ

Vico q̃ accidens Corporey nec de
potentia Dei absoluta ꝓt subiectari in subto, pritali. = 2.o Dnũ d. Pontiy. Quã autoritate dñi
et dicit 2 q. 2a. ꝓ Deus potens dg aliquid aliã q̃ sicut lapis in petra sapiens, q̃ nullo
modo hoc dg recipiat Deus sapientiã Angelus, petra alius, q̃ nullo modo subiectivus
huius, sue ista ꝓa ponere Diuitiis, vien: q̃ in accidens = Quã q̃ Deus: q̃ accidens
Corporey dg alueolo subiectare in subto pritali, q̃ in Angelo, q̃ illud denomaret
[illegible] q̃ hec denomaõ repugnat Angelo q̃ poss in Capere talẽ denomaõiõ: q̃ tale accidens in Angelo nequit subiectari, quia ex pte q̃ talis Angelus certa tax subtiõis q̃
denomaõis. = Quamor: q̃ ita repugnat Angelo te Diuy, quã lapidi te Sapienty, vñ
repugnat lapidi: q̃ illud Simplicio.

alvey

Respet Pontius, q̃ tale alueolo recipit in Anglo modo extenso
quia brot denomat illud ex alveis, quo extenso modo recipere illud denomaret ex alveis =
2.o ꝓ: q̃ te recipit alueolo in Anglo, sec extensionem: q̃ in tali recipiendo Anglus subtiat q̃ al-
veis, quo denomat subtiat tale: q̃. Dño ex pho de pramenty, ex de here, vbi dicit: nihil
aliud de alveding, quã longitudine here, quia longus, aut alveis ee: q̃ recipere alveding ee illa
here: q̃. = 2.o: falsum ens, q̃ alueolo recipiat modo extenso ad hoc q̃ denomet subtiat ex alveis
sec recipiat modo inextenso Anglus denomaviti ex alveis. Dño: q̃ alueolo recipit in modo in-
tensive, ingpe, in puncto maioritie quãtis, sed ali puncti maioritie ex alveis: q̃.

Respet secty Pontius
ad 3.m instanty, q̃ Vna ex pte Comunicare subto aliquis effectus totalis, et non ex pte
in mien, et explicat ꝓ Deum Diuy, q̃ una et nda q̃ ita, sine Comunicaret ꝓ una
effectus totalis, Deus ita, Calore, ex pte Comunicaret effectus totalis proris, cum tñ nec pars
alueolo ens, nec effectus totalis, q̃ quia sunt in Comunicatione ipsius Dei, tuq̃ entis boni, et tunc
Comunicaret ex pte, q̃ ita sunt in Comunicatione alueolo, nec ens extenso, et tunc non recipit Anglo. = Dño q̃ alueolo sit in subto extenso modo, nec ens nec a pte, q̃ aliquãte ad Calus extensio-
ne extenditur: et falsum, nec ex pte ens ad effectus totalis, Diuy, neg. ex pte Dei, Deus ens q̃ ad
ꝓa ꝓ onalitate denomaõis ista ab vnione hypostica, q̃ nda, q̃ sic intellecta ad di-
cit ꝓna, si in subsistentia: alee alveis, et non modo totalis, quia ꝓa deroat.

Vico q̃ accidens pizi-
tale non ꝓt subiectari in subto Corporeo. Ita q̃ dependeat ab aliq̃ parte subti, q̃ ad ꝓpriati to-
totalit ad aquãte, et non dependeat a Gtali parti hoc, neq. ita q̃ dependeat partialiter ab omibus

UGR Biblioteca Universitaria

passibus subiecta nulla totalit. &c. Ponhy. Sur q do Sparg. Sacerdos spargat subiecta
tarel in subto Corpozo, &c. 10 q er in illo mo extendo hoc Explicat. gn bis &. Maor pes. q est
in parte subta, sup iecta rel in diversis partibus partis. Pur q do 29. Hunc cão za
dependeret a plurib. bus Cas totalibus, q quas hoc Explicat. q. Do. May. na fali Cão acc
deus de pendere to nino a toto subto in quo in haret. Hãz actus educere ex toto, de las pas
tibus in &: q singulis partibus totalib. dependeret. &

Arguit. Se efectus talis tã in subta in sola recepho
ne: q ex quo Anglus recipiat alvedinz nenhũ alius. Pan: Se efectus talis intellecons. Ca
Scotus in subta in sola recepcione divina in intrinseco recipiat ens talis efectus q. &. Respon
dur: efectus q. &. q é absoluta positio q Conotativa Doan. de no Dog. Recepta intellecto
ne in subta dat efectus talis intellecons in ee qualitativo in ee obexativo, ex quo Stat, an
te pobile vel pobile intellecto recipere in subta dicere intelligere, q talis denomatio subta
in subta, de pura recepcione sig. nu actus Vitalis, intendentia seu operatio doobjecti
at accidentia, quoru a nomaone nenhũ subsistit Scoty. Imoz ad subjectz acuñgrent par
tant sua effectz talis, de q Taomãs de ludit sine causone. &c.

Arguit in pertinaciam. Nulla repugnia
in oposito nz &. gn devet poni Ponhy Deus &. Pan: ne repugnia, q sua subsistalis spiri
talis spe, Pateranima informet Corpus, q sua spiritalis accitalis. Respon mando ad ratio
nem repugnia pertinaciam obcionibus &. Dmaxime, q D. et alius subsistio repugnare expropla
veritia sanctiuniversitatis. Subtozy. Dicit ens, q ne &. ne &. q stroglus Anglus
dne &. é verisimile, secundum quid dicere q talis repugnat hoc est, talis brutus, q ut talis
ne &. é no. Ad probacionz Doan. Dno Dog. nata, q subsistalis non dependet a subto, sed
vo accitalis. Exquo Colligit, q si Deus, Creando quid accidens, q non dependeret a subto nec
sit nec in Deo vel in alio pot subjectari in subto Corporeo, q sic solum dicere est, Negatio
rmaonz quæ non repugnat, Deo nec q possumus Deum &. dicta Ponhy. &

Dubitanguo. Set tão Corpus q
Ponit Spiritui? Sotus Solucionz notatur. q Corpus ú nc dupl intuitus Specier, 1 é Corpus subsistale
q. Stat pastibus entis subsistalibus: 2 é Corpus quod, q Stat basibus entis inadibus. 3 é
Corpus quale, q Stat pastibus entis, q inadibus qualificativis ú Calor: &. Stat 2 q. Spiritus
etiã illud habilis sumi, sumitur ig pro Deo ut Deus genere dicit: ad quod subsistalis
tia, q pro anima separata ú dicit Deus celestia, q spiritus mentorum de reno ad quos
spiritus nec sumit, eo q anodo accipit in presentia q mediate. Ponit Corpus mial, subsis
tali, q accitali, & similit Corpus ut Ponit Spiritui. &

Argumanta q quis tas tã Corpori ú Ponhy Spiri
tui, stare in penetrabilitate broma, q remota, sta Stat pastibus, dari q nec sentia remotis
qualis, q Calor, ut &. tã, q ne Corpori ú Ponhy Spiritui, q in net tas stare in penetrabilitate pro
me, q remote, q cum penetrabilitate &. illi dicunt, q tale tão Stat tã ut me in hac tunica de

UGR Biblioteca Universitaria

mensionẽ. Ita dubitado dalii. Et pugnat hunc q̃ negãt explat hãc corporeitatẽ de quo communẽ q̃ dat corpꝰ, ꝙ̃ positiõe partiũ in penetrãtia trinã dimensionẽ. Dõ. Quãdo sufficere corpꝰ, ꝙ̃ partes spiritꝰ sint in penetrãtia trinã dimensionẽ. Nec ẽ eadem, q̃ hoc deguit a corpore aliquo sufficere.

Quare dico breuit. Quãdo corpꝰ, ꝙ̃ positi spiritui sufficere in ratione partiũ extrinsecarũ in habitudine partiũ extrinsecarũ exigentia aut actiuitatẽ ad locatũ extraneũ. Hæc ẽ mẽs mea tractu de scientia dei, quã secuti sunt scotus nobilissimꝰ, doctissimꝰ, Soto, Marsilius, dalii. Dicta ex dictis in loco, ubi de ubiquitate, & habitudine partium totius substãtiæ corporeæ in dæmonẽ aquate, tũc exhibebo cõclusionẽ aquante dicentẽ: quãta ẽ sufficere tanta ẽ alueolo ẽ ad illud; nã impenetrabilitas partium alueoli sufficeret corpori quantocunq̃ in ista quã in dicta obtinet ẽ. ex hoc. = Ita Dñs autoritate D. S. in 2. dist. 3. q. 1. Vbi ait q̃ lumen ne spiritus, nec q̃ nego spiritum Dei extensiue, q̃ extensio partium Dei ẽ ita q̃ lumen ne spiritus: gerit ita ob quã corpus Doct. Germ. Doct. in aliquo inte repetunt duas vias, quarũ una originat ab alia, ita ẽ de ista via Scoti. Inualescit in corpore in quo ponit spiritui repetunt duas vias ne pe extensio partium mane dare, in bonitã ad occupandũ locum diuersis indiuisibiliter. Nec originat ab illa extensio, quæ ẽ ita. Hoc ẽ dicunt corpus in quo ponit spiritui. Et mihi q̃ dicendum corpus in primo occupare locum indiuisibiliter, q̃ net extensionẽ partium in mane ad locum primũ. Nec obstat dicat, q̃ punctus quidam, detq̃ quis habet vellad̃ sacramentalis. Corpora etiã illum dant habitudinẽ partium, ut pet, & talia buscdounta corpora, & corpora, & soli dicunt corpora extrinsece prohibita, ita recipiunt.

Hoc nõobstante dicendum ẽ de ratione formæ substãtialis corporis, sine quo deficiente nequit. Dñs. Aquin. Corpus nequit deficere sine tanta dimensione, quanta dimensione nel tat. Ad hoc ratio formæ substãtialis est ut sit complex; sed habitudinẽ partium ne complex, ut pote coalescit plures huiusmodi partes in habitudinem. = Resp. ad 3. ad hoc quod dicunt quidam, corpus quidem ex quibuscunq̃ ut talia, dato corpus ut sic habet positi spiritui nõ. Cum hoc sani dicentes in loco. = Ad aliquam dicam, dato, & non concedo maiorem. Nec ẽ mens nostra dicere corpus ex quibuscunq̃ habitudinem partium complexum. Nec ẽ mens nostra corpus totum ẽ integrale habere partes quæ quidem habent ratione actionis & reactionis.

APENDIX

DE ACTIONE ET REACTIONE.

Actio ens, qua actibus agens, & virtute agentis, media qua operatur, ut ignis ad actiuitatẽ calefaciendi ẽ calor. Actibitas ad cremandum ẽ probabile ut ignis. Actio receptiua passiua. Reactio vo, quæ ẽ ens actiuum, & nec ẽ actiua, ẽ illa actio qua patiens reuertitur agentis impressa agendo. Vel illa actio, qua aqua reuertitur in metã. Cito autem actiuum ens aqua calorem in ea quæ dicit actio fugere facit ab ea, qua virtute actiua agentis deliberati, & salis huius actionis relatiua

UGR Biblioteca Universitaria

...ália é ferventia fraís, e ella fa Ja ria, qua pars in formal, é q̃ pathis Jea, qua agens intro-
introduce Conal, nqo fa, qua pars in formal, é pathis Jea, qua agens intro-
introduce, paciotaes fa, Ignet ingere cas fa, pathi introeuoni, é pathi lla Ita Jea in pbet
in manu Calida tenente nios, qua ab ipsa frigefit, Dnix Calefit a Caloze manu. Quo notatoo

Dub1: Imag
agendi pars Jrig Jequiza maóz ach bitar in agente, qua ferventia in pass: Et sup one
Singulis, qualis nisi pertig achoq ad agendi in Jrig, Dell achoé ferventy. Ex bé mus
nqo Calor Calefacit, frigus rigefacit, humiditas humectat ea, qua sit pbe ibia. Siccitas qua
Dilla q̃ sica: activo one vtitur in Jequalit achoq: nq Caloré maí achoq, onibus alijs, de inde frigus
portea, humiditas, de nqs siccitas. Itaoe q̃ illud ag erive maí achoq, q̃ Sitis, é maóz distantia qua
prohibit achoq, q̃ Calor Vehementis, é in maóz distantia egerze qua frigus, q̃ humidus qua
siccus; gonerus qualit achoq. Ex quo Inf, q̃ one ee qualis in ferventia fraís, q̃ quis mis achoq, é maís
Ferventis. Inde Ferventia Imit: 1º siccit, 2º humitat, 3º frigoris, 4º Caloris. Ad

Dico q: maz achbitr Requiri in
agente qua sit ferventis in pass; ideo q̃ in pars maz aut q̃ qualis Ferventis potest agere in pátis
agere. Ad mi, Colligit ex D. in 2 dist, 2 ge 3ª. Dux ex pho sic dicente: q̃ unus stat cum tato, qd
q̃ mundus agens ex eadit in pass, é mixtio fit q̃ quo ad mo q̃ quanti, é pbio quo ad mo ex pu-
se minuit, q̃ ad actiones Requisit pro portione maóz in q̃ qualitis. = Ad 2º pa: Quia maóz q̃
qualis Ferventia in pass qua ad cherta in agente in fecit actio: q̃ nihil deve tee maóz achbi-
tr in agente. Sanctus in pest ad actio pris agens Vincat Ferventia pátis, sed pars ty Requisit quatty
agens agit in Vincet pátis Ferventia; q̃. = Ad 3: Ferventia é ex pedimenty ad actiones: q̃ quando
ipsa quat in pest agens agere: sed ei é maóz aut q̃ qualis Ferventia in potest Vinci a age-
nte: q̃ debet ee miór q̃ Vincipatit, Duagens a sic q̃ at. Ad

Arce: Quia mutua actio, é actio in agente
pass; hoc q̃ plicat sub actio nó a esto: q̃. Primo: Calidum é octo agens in frigidum, é fortius
Ferventia Ita tu frigidi, q̃ qua ct actibita humiq̃. = Ad 2º do mis, mando mise do probato-
ng duo mai: Inet mas Ferventia achoq, do: fra, no: 3ª em potent, d pazare agens, é agen:
te 2º em bonitas paivas. 2º em bonitas Ferventibus fraís: 3º Pazando bonitas achoq, minus
Ferventia pátis afficitur. 4º Et mo do Ingredi tur. 3ª 4º Pazant q̃ quia Ferventia, 2º q̃ pa-
tientia: 3º bo é propria o perao, q̃ vi chet pas agentis, d pátis. Bonitas q̃ achiva frigidi, ex-
de plior bonitas achiva Calidi: et 3º, d pazit bonitas Ferventia et utilis frigidi, é bonitas de-
pli or achiva Calidi: at bonitas achiva frigidi, é fortior, qua bonitas Ferventia fraís Calidi.
Ideo q̃ Reagit in illud ac pzo inde ipsa actio pucedit a pazione maóris in q̃ qualitis, qua ipsa
é maóz de bitar in Ino, q̃ Ferventia fraís pátis. Ad

Dub 2º: Vtrum agens in agendo de patiat? Ad q̃ dixi-
mus, q̃ actio é actio Vtributiva, qua pars producit aliq̃ in agente, q̃ agit ens do, sicut e pathó

UGR Biblioteca Universitaria

e quod da reciprocatio qua duo invicem Vnum ab alio repatit, et 1° Calidum recipit frigidum gradum a paso frigido, et patit calorem ab ipso calido. hoc notato Resp° affirm. quia asertio ita Inec. fuit V proloquium agens in agendo repatit, et pasum in patiendo reagit. hoc constat quoque variis experientiis, quia dicimus nivem apprehensa in manu calida liquescit, et simul manum refrigidat; aqua frigida calidis infusa refrigerat, et calescit, similiter aqua calida infrigidat, vnde tota aqua evadit tepida. Idem apparet in ferro candenti in aqua frigida immisso, nam videmus aquam calefieri, et ferrum infrigidari. &c.

Ret. ergo Illae; quia agens naturale debet approximatum et non impeditum naturaliter agit; si calidum et frigidum approximata sunt, et potentia non impedita, nam quodlibet habet activitatem, et potentiam ad alterius excedentem, ergo agens in agendo &c. Ergo ni alit non posset fieri mixtio; praecise enim oportet ex eo quod elementa inter se alterarent, quod aliter non fit nisi per mutuam actionem et passionem. Notatur tamen hoc axioma nec natura le veneratur in omni natura, sed solum his limitationibus, nempe quod sit inter qualitates activas contrarias, ideoque non est vim in generatione, quia agens generat, nec plus quam praecedens, quia negatur quod generatio vnius est corruptio alterius, neque etiam est vim in augmentatione et nutritione; similiter agens, et pasum debent esse capacitate vtriusque recipere defectu cuius agens spirituale in corpore non repatit ab illo, nec caelum a sublunaribus, in quae agit; deinde quodlibet debet intra ex[tra]... activitatem alterius. &c.

Dices: ex ipso asserto sequeretur pasum quantumvis minimum posse reagere in agens quantumvis maximum, et ita alam muscae sui ingenti lapidi decidenti et occurrat, retineret aliquid sibi; sed hoc est ridiculum; ergo &c. — Resp. negando sequelam, et ad causam dicimus, alam nullo modo retardare lapidem, et hic resistat in omnes partes, quas in se habet, ideo maior est resistentia in lapide, ut pote corpus summe grave, quam activitas in ala, ex quo maximum potest agere in minimum, minimum reagere in maximum. &c.

Dices 3°. An calidum ut octo possit producere in paso approximato calorem ut octo? Et Resp. qualiter possibile, quia ad actionem requiritur approximatio; quia ad maximam actionem maxima approximatio requiritur, sed haec naturaliter est possibilis; ergo &c. Sed minor subsistit: maior approximatio naturaliter possibilis est, sequitur, sed nec adhuc stat cum aliqua distantia; quia aliqua distantia ideo naturaliter est possibilis maxima approximatio. Posita penetratione talium partium, posset agens perfecte assimilare sibi pasum, nam donec gradus sint activi non apparet ratio cur agens ut octo non agat secundum omnem activitatem eius. Vis enim in actu tamen non repugnat, quod exeat in actum secundum, nisi aliunde impediatur; sed in casu posito nullum esset impedimentum, ut pote essent in maxima vigore, quia posita penetratione &c.

Dices 4°. agens substantiale producit suam substantiam aequalem: ergo et agens accidentale. Deinde: sonus aequali velocitate et intensione percipitur ab aliis, vel stantibus, vel quatuor passibus distent ab invicem: ergo requiritur maxima vigor &c. — Resp. ad primum dist. ant., et negando cons. Disparitas est, nam qualitas suscipit magis et minus, ideoque approximatio in qualitate est causa maioris, vel minoris intensionis, secus vero in substantia. Ad experientiam videmus, quod quae duo sensu stantes du-

tanty: ꝑ calorē a Calefactē cū ꝓbinquitate Intoxmit. ad oxmit. ac ꝓ inde in Summa ad Ro-
ximatōne ꝓducit tōtū Calorē; qđ ad proximatō Sit penetratō natūs pobilis ē. Ad 2m dico: q̄ thg
in tali Casu detantha minuit intensionē; atamē hec Intoxmitas dicit oxmatē nē Obligo Valde ꝓcessim
nec ad q̄ q̄ minimū detantha qua Sāc Sensus deuet ad Calē Corrigi. ℣

Ad 4m anq̄ simile postagere ꝑ bi
Simile: Nē dimittō de qua dq̄ Similitudine; de Similitudine in qualitē. nec ꝑ Sēc̄ē. q̄ alia Specē-
ta q̄ habet duo Calida thg in qualia in intensione altera ex duabus, quę sōlū nent duo qualia
ētia ex ḡ intensionē, ꝙ q̄ duo Calida ú 4or. Ruarus hec Similitudo ē alia Virtualis q̄ Virtual
int̄ bary ꝙ nq̄ nēt aliqua ex ḡ Agens ḡnitq̄ Virtute ꝓductiua alius ú dint̄ Corpus Calidq̄ ú
Corpus q̄ Spirituale Calidq̄; alia ꝓ ú int̄ duo Calida ú. Dico 1m aqua ꝙ Innocuq̄ nequit age-
re in parietē ibi omino Simile, ꝙ Calidq̄ ú 4or nequit agere in aliud Calidq̄ ú 4or: nō aceng
abonibus admittō aqua ꝓ dogma Stat ex pētia. ℣

Ad argnā ad ōnē ex ḡ huius dicti ꝑ Aristā Agē-
tia Innocuū Sēptū pāt omino Similiū ꝑ Sēc̄ē a ꝑ Sēc̄ē ꝑ tā argnā ex ḡ quę Sumit ex ꝑ Sēc̄ē
int̄ agens Innocuū ꝙ Innocuū. ā agēs Innocuū ꝑ tinē ad ꝑ Sēc̄ē, quę Virtualia ab ipsa
ꝓducūtur ꝑ Sēc̄ē ꝑ Sēc̄ē agens Innocuū; Inde ē agens Innocuū agere tinē ad ōnē
no Simile, ꝙ ē ex ḡ Sēc̄ē ꝑ Sēc̄ē ꝙ q̄ nēt maox ꝑ Sēc̄ē ꝙ bonus ad hoc in illo, q̄ ne ꝙ
imo ad Innocuū agere actione duci ꝑ Sēc̄ē. ē aqua q̄ Calida in ꝑ Sēc̄ē ex ḡ ema ē Calefactē
in media ꝑte. ꝺ denig: ꝑ ꝑ Sēc̄ē ex ḡ intendere ad agere in ex ḡ ro actione Innocuū ꝑ Sēc̄ē
in ꝓpria demonstratē. ꝑ Sēc̄ē: ex ḡ ú Inq̄ ꝑte ꝓducere Calorē, ú Inq̄ Calidq̄ ad duo ꝑdi-
gētia in ex ḡ ꝙ q̄ nēt maox ꝑ Innocuū aliter. ℣℣

Dico 2m agens Innocuū ꝑ tē agere in sibi omino
in qualitē, ꝑ Sit dissimile in densitē ꝺ magnitudine. Pux: ℣ densitas est ꝑ, ℣ Virtus ꝓ-
ductiua alterius Caloris ꝑ solū ꝺ dio sine quan ā nulla ꝺ dio ꝑ Sēc̄ē ꝑ, quare agens ꝓ-
cat aliq̄ ꝑfectiū ꝓ no bilitate ā hoc repugnat ꝑ ro ductiuo. Nec ch ꝙ ā alia den-
sas est ꝑ q̄ achūq̄ ꝑ ꝑ hale Calorē, ℣ ꝙ Inde ē ꝑ Sēc̄ē Calore, ad huc Calefactē, imo ē ꝑ
q̄ q̄ Inale ꝑ q̄ ꝑ ēs ꝑ ꝑ hale. Deuitare ꝺ qualitē ꝑ tā q̄ ꝑ ē Calefactē ꝙ
ligefactē, humectare ꝺ exsiccare ꝑ ē, qz ōnia repugnant. Denq: ā tq̄ agens ꝓducens
Calorē media densitē ē tā agens equinocq̄ ōn Sumit in Casu agēti, in quo ā agente Innō-
cuo ē Sexmo, qz ōnia ch excludant mot, ꝑ magnitudinē a tāc Sationi, aut achūq̄ qualit.

Denig dub:
a quo agente intendat qualis ꝑ Antiparistasis? Sint ba ba vista ē vox gręca latine Signifat
Circumstantia ch ꝺ bilitōis ꝺ xii a ꝓxiōi. === ꝑ quę Prigo bsten ꝑ ꝑdit, nec bary
Viterius extendat ꝓ tq̄ actionē; ideo q̄ Virtus ꝑ tuit ꝑ ro Collegit, ne ꝙ tq̄ ꝺ tq̄ ad
ꝑfectē repugnē nāli ꝓ pensione ꝙ Salutē. Similiū mesuntes ꝓgnit ꝺ Sexent ē hanc en-
tesis nq̄ dari Stat ex pētia, nq̄ loca Subterranea ex hyeme Calidiora ꝙ nq̄ ꝺ bsten-

UGR Biblioteca Universitaria

frigus. Vnde inquirimus Cā huius intensionis. Notate omne Corpora Calida plena ex-
halationibus Calidis, frigida frigidis, quę sunt qualitę propię intensionis, quę reliquę pars
q̄ est quasi quinta essentia illorum Corporum. 2ng Notate. Q̄ intensionis sit. Antiparistasis
2ª qualitatis innatę, ut aqua frigefit, 2ª qualitatis innatę, ut aqua Calefit, & aer frigefit. &

Dico 1ª intensio
qualitas protrahi in Antiparistasi fit p̄ actiones excitatas exhalationum Calidarum, quę
manent tali qualitate actu subsistali, quę p̄ actiones exhalationum frigidarum intrinsecarum qualitatis ac-
tiuę existentium. Et hoc. Nisi ponenda Caro in aqua Bullienti. Hoc ita potest a Calore
obscurari, ut minime frigidas per aliquam partem p̄ se Caueat ab occidente. Ita Nullas ex
Caueae aliud. Nemo. tale Cā nequit per se prius frigidari, q̄ nihil per aquę ipse
ipsum actione. Ipsa caro, nec Quale se ipsum intendit, & Petat q̄ per Calorem patia subtrahi a-
quę, & ab exhalationum actione agentium in reliquas partes, p̄ actionem ab Aere exhalationum
Calidarum exeuntium ab aqua, ut Calori accidente sibi simile ascient. Sicut Nelin quintam
expeditionem, ut ab Vaporatione ad 2ª mediam frigiditas producant, & intendant. &

Dico 2ª intensio
qualitas innata ab Antiparistasi pacientis fit per decens propias exhalationes proprias ab exha-
lationibus Calidis sibi detentis. Cum. Hyeme Hyppocras Corpora Cum Poccidentalia nimis frigora, tunc exi
exhalationes frigidas ascendunt, ut sibi simile ascient. exhalationes vo Calidas detinent, quas ne
Vefugiant. Hęc X. Duę similiter ac precedentia Calidas illas aquę nequit Caueae frigoris
Cum Occidente, 2ª frigoris in Caueat 2ª sui dicte. nec ab ipsa pa subtrahi aquę nisi
eni Caetus ut dictum huius. & Petat, q Caueat per ab exhalationes totali Calida intensa quę
in partes aquę meas aquinti tunc Cum mihi Nisi quia descendunt exhalationes frigidas Nul-
dies proinde erunt Cas patiens alterationes tales intensionis. De hoc tali existente Mart.
Disp. 4 de nutritione, augmentatione, raretactione, & diminutione. 2ª Nic. partis de mobilibus agit. 4 de nutri-
tione sit satis

DISP. 4ª

DE NUTRITIONE, AUGMENTATIONE, RARETACTIONE ET DENSATIONE.

QVIC.

PER ARTOS DE OMNIBUS AGIT.

ART. 1us

DE NUTRITIONE SIT SATIS.

Nutritio enę hic sumit pro illa, quę a Doctis Nutritio subsistalis inalis facta hu-
tate Vitali intrinseca Intussusceptione alimenti in omnes partes viventis per
de priori. hęc a dicti per, & subsistalis mutationis sic: & mutatio subsistalis qua mixti alli

UGR Biblioteca Universitaria

mentez auit a pia alimenta ga pig Viuentij. Duo Pai achonu nutritiue, scz achó Vitalis Dexerua, Subtij alimenti in Subsig alith pinty, ytiony alimenti prof Ptauzaong deperdit. Dicit acho Vitalis, q̃ ex, inquo Init dator Dexemonibus, quas letrunt Vitales actionis ꝛc., deparit Pachonibus Vitalibus, quas nutritiones nõs, uinte leco, Volig dgenerao. Reliqus particule locodicz, q̃ Vlmã, ns pe, prof Ptauzaong deperdit explat sequtionis.

Pro maoꝛi Cautela dicendu q̃: one Vpoꝛes cẽ peratu, q̃ mixty timis qualibus, pcipue Calidis, q̃ humidis: Calozem, q̃ tali nay, q̃ nigi del alimenty, q̃ Dsumit humidu Radicale. Inate ns pinl pig humidu dgis pig, q̃ paulat Dsumit Vale facietio, afenudo, q̃ Resolvendo partes humidiozes, quas facilius ẽ ẽ ex Vapoꝛibus, ad cuius Reparaoẽ dat ponta nutritiua. = quig alimenty Dvsten Reparat totu Viuens, sensitiua plecte, q̃ Vegetatiua, q̃ nesit, q̃ simil. Quo notato Veni sciendu, q̃ sit, inquo Dotat ponta nutritiua. Et Cauta pmu hic tacta alig depoit: q̃ ponta, qua Viuens Dsumat, ẽ pig, quanu, q̃ huiusmi. Viens, quanu, q̃ huiusmi Viens, q̃ quanu, q̃ tale, in nabiouo, q̃ ponta nutritiua pze, q̃ tendit ad Dseruandu hoc individuu, q̃ ad propagandu Speciẽ.

Ca 9 Sellicet Vaniuersi-
cendu mi dico: q̃ hec ponta, q̃ pticipat Dumat, ẽ quig da Vitute animy Vegetatiuy, sensitiuy, in omibus partibus animati Viuentis. = Q̃ plete vo Dicta Dicit in hac Vitute, q̃ pticipe Corpoꝛis animata. Notate, hanc Vitutẽ, q̃ quata, q̃ ẽ uiuas, q̃, nsolu in diuersis pticibus, seu in eodẽ individuo, na ponta nutritiua Carnis, q̃ Carnis, q̃ ponta nutritiua aiu Canatas. Vtig notate, q̃ et ponta nutritiua pziali, quig Dcipit alimenty in Substa alith sit Vna, q̃ plure, q̃ alig Dcurrunt ẽ, Deseruiente, q̃ pticipiti Corpoꝛis, q̃ strotu di pui, quasy alig Dnes, omibus Viuentibus, alig pcipiti animaty, q̃ fectaty, nga ẽ ponta agentiba. = qua parte quig alimenty, q̃ alia nactiua, q̃ ua parte Dcipiunt alimenty, alia attentiua, quig Vtinet, q̃ uo, q̃ alia ex pulsiua, q̃ ua ẽ Dcipit pars alimenti, q̃ a nociua, q̃ a dalig parte transmittat, alia excretiua, quig parter particulas alimenti ab purioꝛibus Decernit, q̃ ad tan ponta ex pulsiua pmittat, alig dant, q̃ ad mediocꝛes Dcedant.

Dub 1º in quo actu nutritio Dsistat? Ante Soluoẽ notate q̃ plures achones, q̃ alteraones Ca alimenty pcedunt nutritionẽ. Veni dcim, q̃ Dcipiens, q̃ de ꝑ alteraone, q̃ unde pellit duoꝛy Vei pit gnis in Stomacho, inquo Cibus in quo dg mata, velut lacte Dcoctu, quig quita a pellat a mediocꝛi, q̃ unde Stomachus quitu, q̃ demit p̃ intexturẽ ticly Vitute ponty ex pulsiue, Vel fitq̃ ipa segregaõ, q̃ partiu ẽ, q̃ fecis, Vrine, Vellut excrementa, q̃ nalia in fecioza intestina Dcurrunt. = Partes vo pinoꝛes, q̃ pie quita, q̃ pellat, q̃ Venas mecentricas transmittit Dducua, q̃ q̃ quida a pig Vene partis Vocatis inDeniunt. Deinde Decus de pueat quita, q̃ ut Stomachus, q̃ partes duplarme,

UGR Biblioteca Universitaria

na qua do ẽ exu qlẽ do ignẽ qua do a aqua ẽ qua do a terra do le recũ exilio for de-
cit humores ngẽ sanguis flegma colera melancolia.

hi 4or humores Corpis pnt 4or elementa
na sanguis qui ẽ calidus ẽ humidus ad Corpus per Colera qui ẽ calidus ẽ sicca ignis
mia qui ẽ frigida ẽ humida aqua ẽ melancolia qui ẽ frigida ẽ sicca terra por
qua igit hi 4or humores in debita ẽ genti sequitur non solũ recũ ad corpis sed illo
rũ melancolia ad explendũ. Item mirabile nobilis pncipale ẽ sanguis
ne p totu defert. fit etiã alia congregatio ad quam ẽ ventriculo ad recũ humor qui
tranit. Vehiculũ nutrimenti appellatur. ad nutritionẽ nr dominus p quã dos Vene exu
gentes dicta egredit et tandem p tenue ẽ ẽmbus p para Vena de, in Venã de ascit
et in Vena reponit et porta ad hepar venit at exilla. &c

Sat hanc glochonẽ sanguis alijs humori-
bus p mixtus effuit p magnã Venã que dicit Caba que tamẽ tota ẽ in pluribus alijs
Venis p totu Corpus dispersa, ex q̃ in pluribus Corporis sanguis attrahunt. Post Vasa
alterationis Xãm p Corpus diversis Vnus q̃ in propria substãtia Vnit. Quo notato
Resp ad dubiũ. Nutritionis fit Vnitate Vtens in actibus quo sanguis, ẽ alius hu-
mor Vino ame bis de bonitu proprio ad mutuã substãtiã ẽ in tã carnis, vel de
mũ seu in substãtia alia. Notate dein q̃ in plantis in diversis formationes nãtur pe
Vnit ista terra, in qua radices in tã hortus diu Calorem como, quo alia Vnit Ven-
tus. Dicit in Ventriculo animalis fit decocto cibi, potus ita in terra radices plã-
tarum fit terra, aqua decocto ad earum nutritionẽ. Vnde decocto alimenti pla-
tarum fit extra plantã substãtia alimalis vo intra, seu in parte ipsarum.

2q Stat p nutritio-
nẽ adquiri nova substãtia ne per expulsa, q̃ vivens Vna sua substãtia maiori nutritio
ẽ fit p Vã adquisitionẽ, seu additionẽ novã partis subtilis: quare in nutritione ad
quisit nova pars tunc mis tunc anima, nutrit q̃ hoc tã, seu anima divulsa ẽ tã-
dem in adquisit nova partis anima, solũ nova pars mis, et p Corporis, q̃ par-
tibus adquisitis tali anima alterat sui divulsis coexistit. Vnit partibus advenien-
tibus ut dictũ ẽ exat Vnita cum tibus partibus in Celesti, vel alimanibus, seu
anima, ẽ divulsa, q̃ pote misce, et Corpore ut dicebat in anima, adquisitis p nu-
tritionẽ partis novis tunc mis, et tunc pe Corporis, hinc etiã anima, vegetativa
sit ẽ planta, ẽ animo, sit ẽ bruta. &c

Cum sage q̃ Vivens mali adquisit nova pars mis
vel precise forma, ad ẽ tã, qua peligit parte exeu eant in Vivente, vel ipsa. Vã
pe intentiõ, vel vigeãdo, in tota tã mis. simul in forma habit quas mia aquatas
seu pobile nalit. Vel si Vivens pachonẽ Caloris amisit partis aliquã mis, vel pars
qua-

UGR Biblioteca Universitaria

qui illa informabat, se retinquit ad partem mig vemente, & hoc non aliter datur migratio de subtio in subtio rationali & vegetabili & sentiente & pectare nova pars mis qua intrat, & exhe nalit & posuit in discendque & pars ex tuit simile pars mis, ac proinde retinet nutrimento ng restaurat mia & adjutorio hoc pars ista similit restaurat deut pars mia, & similiter

Duo 2am

Viventia numero primo tot poze Vitg. Ad & Verb. apte dni, & pter & expe ximur, inex se eadem ex, quæ in adolescencia exterunt, & de & pte alia similia in ex poze ex, quæ fuerunt. Demum: & int generatione & fluit & nutritionem hoc & duramen & int tota illa substia denovo producit numerice distincta a priori in 2o vo tade substia prior generat & nutrit: & in nullo instanti Vitg post Viventia nec ide numero alioqui Vnq Viventia ex, quæ perent & adad generantur & eadem ratione Video in nra resolutione omes Inquit & actiones in brevi, quomo hec identitas numerica Viventis salvari possit & cotidiana depditione partiu, & novaru depditione.

Jens per

Notandum actiones calorie nole dici dari bruta Viventia partes, & alia de ex, menta Viventis in substia eorum Viventium, ut se patet, & exat amicy Vide infra, & post longy Vitg tpus, nulla a se pereunt partem, quæ habuit Viventia in prio Vitg & pe cepue in Viventibus, quibus nulla hoc fit & in animo & corpore, nec mutatis partibus substialibus, mutat entia sic, & nec identitas numero Viventis tot poze Vitg. Sellicet Vaxii dicendo mig dico: hanc Vitg numericam Viventis optime salvari & hoc & partes solidiores illius Viventis magna ex parte invariatas manere ad substia Vitg. Int & quæ fit & fiet in resurrectione Jesu Xpi numero & non solum anima, quæ & pars principalior existit ad numo, & cha ex pars Vitg illi & nobis habit parte corporis, quam accepit ad P. ripote solidiores, & maiore intentam amam.

Et Vasq & parte Vitg solidiores

& numidite magnam & annexa, secuti prof Bydo pinu tenet & Barry Calorie & Valde Calorie Vetitum & partes molliores plus habent humidi & Calidi & docent post Calorem ille Innuo agat in partes duriores, & agit Jemuzoni actione nequit totam illa devincere. Ex quo colligit, hanc Vitg in hac terra Viventia non & effecta & propria mentis Vegetativi in Vegetabilibus & Brutis, quæ nullo modo possunt Vanzas & Jhuetz & Vasquez & Jmmu nialis, let & alia Vanete, aut mutatione & let partes mias, Vitales, & Calorificas, quæ in principio Vitg contrad Vegetativi Viventis Valde mutant partes & pfectiones & operationes similia, quæ magis faciunt ad Vegetativi Viventis & non maiori exparte, & sic Vitg operationis & non adeo identis numeralis Viventis. - art 2 & augmentatione.

ART. 2us

UCR Biblioteca Universitaria

De aumentatione.

Sicut enim per nutritionem adquirit nova substantia, ita per aumentationem nova pars quantitatis adquiritur, et hec deffinitur adquisitione partis quantitatis, qua vivens succedit, amissis a majori quantitate virtute caloris naturalis. Ita Aristoteles, textu 2° de anima, ubi ait: cadere aliud alimentum et aumentivum. 2° deinde quantitas quidem est aumentiva, 3° materia quod hoc aliud substantiae alimenti. Deinde declaratur manifestum vivens per nutritionem experimentalis, et neglitur materia ... substantia ... sit majus in quantitate quantitas ... naturalis substantia ... extendit: quod vivens ... simul ... ad majorem quantitatem; nutritio deffinitur in priori ... adquisitione novae partis substantiae; aumentatio vero in 2°, scilicet in adquisitione novae partis quantitatis.

Notate quod licet quantitas naturalis ... substantiae ... actione nutritionis et ... aumentationis ... differentialis ... quod vivens nutritione est substantia, aumentatione vero quantitas ... differentia ... diversae quoque mutationes et actiones quae fiunt ... actionibus. Ex his colliges 1° ... actionis aumentivae esse partis novae quantitatis, non unionis ... quantitatis ... subiecto, quia, ut diximus, diversa est actio unitiva a productiva ..., illa enim est unio ... produci ... non habent diversa extrema ... ad unionem ... in praesenti.

Colliges 2° aumentationem proprie dictam ... eam ... activitate vitali. ... similiter de nutritione diximus quod sicut vivens active propria activitate ex materia alimenti producit partem substantiae, ita ex tota parte nova substantiae educit novam partem quantitatis. Unde quod ... adiectio fit solum a causa extrinseca ... aqua ... alia ... nec est propria aumentatio, quia non fit actione intrinseca vitali, sed solum quaedam adiectio quae ... omnibus corporibus. Colliges 3° diminutionem, quae motus oppositus aumentationi, differre ... ablatione partis quantitatis ... non ... Unde ... de ... specie ab aumentatione eodem modo quo ... generatio et corruptio ... specie positiva et propria, ... privativa et improprie. — Articulus 3us — de rarefactione et densatione.

Articulus 3us

De rarefactione, et densatione.

Dari rarefactionem et densationem manifestum est. Videmus enim olim ... coagulata ... minus spatium ocupare, et ... ocupare majus. ... mirabilius apparet in cucurbitulis vitreis, quae medicis ad revelendum noxium humorem a centro ad ... applicantur ... calore ... partem ... calore ignis ... cucurbitulae locum ... aer ... ocupat ...

UGR Biblioteca Universitaria

re del Vacuy Caso accendit, Dinhumeráte eo magís quo Cucurbitula máx detinet, Dqa
Dsenxl. hoc ens Istat expetia, ś Vás aut Cás gnaliter, Cuz aer in Cucurbitula inclusus
Diáz accalit, mg. Sit Vasis occupet maj locu mó denxus, Dmin locu occupet Sit min ex
aud ligtune int scota, tunc int extraneos. 2o

Capte Resolutionis hoc Vasis Dderxy multi plic sumi. 1o
pro Corpore laxo et fluido ac Velut in Istanti uáz, ó aqua. 2o pro Corpore poroso.
3o in Rigore physico, 4o physico pro eo q pauz hét mj seu magne dimensionis, sic enx uáz Da
pro eo q multu hét mja sub parva dimensione; sic enx Aqua hnt 4o physicu. Inde ex-
eo diversitas opinandi in Academia, ortu hexe ex no vel ex hét Vasitatis in Rigore philo-
sophico sumi. Sucxy Resolu. Domini alioxo opinandi mj deco Vasitá Intrinsece tm pro-
ductione novx extensionis localis majus, Sed tm eo in productione majoris extensionis
alterq; adductione vel depressionis, subtilq; quatú aut qualibz, proinde q Vasitas Intrinseca ma-
joxi extensione Dderxa in minoxi, nulla alia facta Variatione in subiecto, hec 2o

hece D. S. in 4o
aut 2a ge 4 Caxe dicentis: Vasitas majoxi acceptit nisi ex occupatione majoris loci. 3tio
aut 2a ge 3a: Anglis quod q Dderxatione ece occupatoxy minoxis loci. D. Secundu Exemplum Vasis
plus jesuitx. Pisx ex pho dicente: Vasy vo Dpxy xpexy Dlone putabunt quidz quale q
significare, Sed ema nullus mihi putandu ece ad vlone, qlez quales: quadagens Dorsum mas
Vident pathy significare Vtrumq; Spxy gens duarum eo q partes ad hipa pro pinquiores, sint Vasy
vo eo q distantes ave invicem. Exquo ex ludendo quidam ad vlone adeptis Vasy Dderxy Inte-
xerit diversa positione partiu hipe dem magnitudo q partes ad hipa invicem pro pinquiores, sint Ma-
xy mei q distantes ave invicem. Dnihil aliud e quod diversum Intuemur, nisi quod ab hipa Sup-
in Vellatione partiu Vel localis ad partes loci, hipa vo in totali presentia Vel locali ad totum loci. 2o

Pisx Vasi tunc Corpus Vasetti Dhoc pauz mjs sub magnis dimensionibus, Dtunc Dderxa
Dhét multu mjo vo ponit eos sub parvis, Spxce Dadiectionis majoris presentis, Mealis
vel detractionis eadez, obsxp aliqua nouitate eodem mia, quas xa tactus hét dimensionis maj
Vnius Vasis Dderxatas hét mjs dimensionis Vasis Semi Vhe: Spxce Dvariationis dimensio-
nis, Salvat Vasitatis. Dmjs apatte dicuta aquate Subtilitas motus Velxaquilo mo
tus, Tarditas tempus dimin Vna hora duxante Coexistentia tactus pox extremi, motus aquila
e dentior, Durex quet patte quatú detrudinis Vasis Dadiectionis ex parte met, aliq in
majo pauz aquila, quatenus do pellucet: quoxu Sit quatú patte diox non patte, Va-
sis Coextendit tanto tempore, acquatur multa plurib nem, Signanter. 2o

Demia Specialis Dña Scotus nabu de-
fensante. Subtilis mia hexe patte exterxa, in debent aquate: Vasy, cuius patte distantes ave
invicem, denxus, cuius patte, ibi invicem propinquiores, spxce Dadiectionis Vasis ad hoc

UGR Biblioteca Universitaria

Sicut: q tenet maiorem intentu. Et mig: eadē subtia Xa illa mutata per Corpus pcē aut extendi mō maiori mō minori quātē: q partē eadē quātā in Variata potest extendi mō maiori mō minori loco. Respōdeat: Sicut partes diuisibilia, sub tm Corpus pcē partiqu, erūt diuisibiq quātitatē partes indiuisibilia quātis Corpus pcē partibus, q tales non locū: sicut subtia sine additione partiū diuisibiū per maiori quātē mutē extendi. Vel partes eius mō distantiales, quantea, vel dicē pcē de quātē respectu loci, vt per plura per tres & pauciora. Ad tertia dicta &c.

Ad tria dicta soluunt.

Ad 1ū: Si Varefatio, & denuatio soluunt in maiori, & minori extensione localiq; sequerent, q sic corpus extensu reducat ad eq in partes, vel in minus extensum diceret adhuc per partes extendi ad locū plurū, dicet Varefactio, hoc nō &c. Ad 2ū nando magna denuatione quā q; reduc totū quātē in minus extensum, & talis Vare cuius quilibet pars reducat ad minus locum in coexistentia vnius partis in loco alterius, qui potuit penetrare Varefactione quā q; extensio p̄ne extensio per replicationes aut extractiones vnius partis alterius. Dein tang si reluceret q ingis ad puncta aut ad minus extensum in ideo denuatione q hoc faciet per coexistentia omniū partiū in eadē puncto, aut vnius partis in loco alterius, nec Varefactio extenderet per replicationes, vel extractiones vnius partis ad locum alterius, vel per denuationē minoris.

Pro quo, ad horū soluōnē notandū 1ō in Varefactione quā in denuatione est pars maiore omino partis extensum locale, & nouā omino ad quā erunt magis, & minus in denuatione vna certi alteri loci, in quo erat in Varefactione vna exclusit alia à loco, quē occupabat, alia in quē ibi pars illa ecl̄ata, nec denuo desyt. Notandū 2ō q; oēs Varefactiones penet partis loci, & simul adquirit partis maioris, minoris, & pares &c. Vasa pōt sicut aqua in vase, aer ita penet locū, & mutat omino situ, ita in Varefactione penet partes loci omino à Vocatione situationis. Vnde in Varefactione, & denuatione quātis locali magis, & minus, & partialiter, seu aqualiter in totis, & nō in partibus sequentes, & magnitudines, centra alia positiones, & in totū, & partes indeterminatas loci, & nouū adquirit ap̄ Vbi quilibet in Varefactione, & denuatione, nisi solū aqualiter, & partialiter quatenus manet proprietates situs, magnitudinis, & loci, & nō alia &c.

Ad 2ū: In Varefactione adquirit maiorē extensionē nudā, q; quātitas de penetrando, & nec plicatione maioris quātē: q in Varefactione adquirit maiorē quātitatē. Ad p̄mā notandū ex dictis loqā, quōd nō Corpora breuiē aquātē cēt locabilia, & penetrabilia, quātis vo cēt locabilia, & penetrabilia, & relationes quę breuiāt locales, cēt partiales, sunt vel sit in loco, vel non, dein q; dē cēt, sit, quę cēt extensio partiū vel locati in loco cēt partiales, cum sit in tanto, vel tanto loco, vnde cum pcē extensa sit habendū cēt certa, & denominatio propria, vnde debet fieri penetratio ab vna linea in alia pro-

UGR Biblioteca Universitaria

indeq; ex Vastatione facta Ca Sty n̄ devet aliqui Vastatio Calocy: nq; dicimus, d aquam Vas aqitat, mutat Situ, ē in loco, nec ex Vastatione Ca locy debet aliqui Vastatio Cuiusq; g nec invariata multa subeuntia loca. ꝯ

Rest g̃ vltimo: maxime adquirat maxe extensio, penetrabilis maxime apellante subtia extensionē, do subtia quatē, z penetrabilitē, nō. Itē, in Satisfactione adquirat maxe extensio, resistentiā maxa quatitatis aut penetratio, ē in Cuius cōtrario dare ē quatē, z penetratē, ſ solū pōt dari ee extensy, sine alia. Nec obstat, q taly maxe extensio in quate sit ens penetrabilis, q nē talis, ſ denotat ee ab ipso fundato. Vnde, sicut malē arguetur alveus cuiq; ē quatis: q alveus maxime intensive ē maxe quatis, q sit transitus ab augmento ad augmentū, sic fundatū: ita extensio ē quatis: q maxe extensio requirit maxē quatē. Singula singulis tribuite de quibus cōtroversia pendet extra. ꝯ

Adhuc dicet: Rō, penetrabilis occupandi locū ē ipsa quatis: ſ in Vastatione occupat maxe locum, q debet adeē maxe quatis, ng sicut denet ſ plus ac ſ plus tam, ac mā. — Respondeo g: sit ens transitus ab occupatione, z penetratione ad extensionē; locū occupat quidē, z penetrabilitē aquatē; ſ maxa, ē minora huius occupationis inde provenit, ſ a situatione sue cuius occupatio, z penetrabilitē nō ee tota vtra tam maxa, vel minor. Sicut si arguetur alveus sit quatis ſ quatis: ſ in intensione sit quatis maxe alveus: q sue maxe quatis ē maxe alveus. Vnde solū sequit quatis occupationis, z penetrationis ee maxe in se, d non, ſ denotat maxe extensionē ad locū. Plura Ca hoc pertinentia apud Ray Martyn, aliud quę dabis, inuenietis quadas disputationes de generatione mixtorū, de elementis, de ortu, meatibus, ſ gradibus intentis partium inter se, de ubi prio vel inquo videndas. ꝯ

FINIS GENERATIONIS.

JESU FILI DAVID MISERERE MEI.

UGR Biblioteca Universitaria

UGR Biblioteca Universitaria

Vtilis, et periucunda

EXPOSIO

In tres ARISTIS LIBROS de Anima.

Iuxta mentem

N. D. S.

DI tata PER P. F. Gabrielem

RIZQUEZ.

ARTIUM Lectorem

In hoc almo Cenobio luceniensi

B.mg DEI Genitricis

MARIE Dsecrato.

incepta

DIE Decima septima

Mensis februari

Anno Dni

milesimo septingentesimo

QUADRagesimo, septimo.

UGR Biblioteca Universitaria

Q animi sui dignitatem & excellentiam tractaturi dilectissimi mei Ignoratio
dei tua & beatitudinis tue causa posse. Inde aquila D. Ioh. de Spiritu & anima, ait nobis nimi-
mi Recordia laboriosa Inquisitio magna & ait negligentia nec esset q illud sit quod ig-
notum profunde cogitamus, quo nam alio modo subtili indagatione investigamus & de eo
quod ex astutia tue sublimitatis desideramus. Ne te pereginia nec longe quaerenda a
nobis, nimis & quo ista primus Ino de de tractatu loquitur presenti. Vocat. datque ei
tua ingenij vera secreta Veritatis & ejus cognitionem posse. Hinc merito ad hostij pre-
dicti arcta exactaque scripta: nos ceteris diligenti acuta plurimum acentes in nobilitate
animi in cognitione hoc quae dicta sunt, alterius boetij dicit quae ex proto patenti himo-
centis animavit & qua definitiva ait: Divi Spiritus hoc est plato. Inde ista Deo auspice
Regia, sotietate Duce & Numine quorum & Alma philosophia tractaturi de anima Iuventi
tumque de illa q philosophi ingenij diversum & in Ino sententias aliquas q anima nata est pro-
bare vel elucidare. In 2o anima dicit dividit agit de proprietatibus & partibus eius in Ini in 3o
de anima Vegetiva & Sentiente. In 3o denique de anima intellectiva de genere partibus spe-
cialiter agit. Ostensis & exactis quae Vegetativa in Sub. sentiva & Scotus Elegantes deos ipsa
omittentes in precipuum ad Stoicos tractu de anima intres libros dividimus, in quorum 1o
de anima in Ini, in 2o de Vegetiva & Sentiva; in 3o de intellectiva quae pertinet.

Ad Stoicorum
huius tractatus & Ini principium: obtinuit tale aquatio est Corpus animatum vivum anima pu-
ta & q subsistit alicuius partialis tractus principalis & Species aliqua divisa sub obtinuit
ista Corpus animatum animatum Species Sentiens & subsistit agitato principaliter & Corpus nat
in Ini: q Corpus animatum & Magis pertinens quodlibet sensu dicitur debent subsistere bene &
pure: Anima & principium vivum alicuius positi sentiens sub Corpore naturaliter pertinens
animatum: q Corpus animatum &. Exhinc met principium hanc nobis necessitatem excedere dignita-
tis principium tractus. Vide est ad nostrum Vitae. Ratio est q dignitas est assumit ex ob-
dignitate Corpus animatum sub respectu principium & anima ad Corpus animatum: q
excedit dignitate Cetera principium tractus. Quo ipsa est ex eo, anima maxima & principium
intelligentiae hoc Agentia, Mundi Vegetativa multum Vestra diversum communem. Et ea Vivus principium
mortalis: totaeque hoc Corpus actus & hanc animam Vivum Vegetativum juvat quod ad theologia tunc
mutua, tunc Regulatio quaeque & Vivo finem hoc, de medio ad illum Regulamen-
tum: nutrimentum & actus principium actus & auxilium & principium quo anima tegmen anima secundum.
Vita in operum pede in hoc & anima tractu procedat, nec a ponere liquit quae pau-
gis tegua Catholica doma videlicet tamen & enumerare: Pae. Anima Vegetativa Vita nutrimen-
onibus motibus. Ita Scotus Latezanima secc 3. Pae, in Inoquoque hoc, Vita nutrimen anima
ma in plures. hoc est certa in 3a Sygodo generali Canone Medica Anima Vegetativa in primat
Corpus & Vnus pede Stilo Stituit. Ita Scotus Latezanima & Bienense secc 3. Pae anima

UGR Biblioteca Universitaria

Valiñ educat de ponha Corporis seu mig p a solo Deo Creat. Ita q Leonel de ethy fuit
2a: anima Valiñe Corporea. Ita hel ex scriptura, ng ad Galata, dicit; Caro concupiscit ad-
versus spiritu. 3a: anima Valiñe Dei subsia p ex Dei substia. De ista fuit in Dcio
Graca bonu. 4a: 5a: 6a: anima nis Creat extra Corpus simul a Deo Creañ & Corpori
bus infunt. Ita ad Leonel. 7a: anima Valiñ Corpis pit Corruptio Corporis & mitin
tegru duratura. Ita Dcius Lateranen sec 8a: 9a: anim mente post Corruptionis Corporis nec subintrant alia Corpora nec transmigrant ex Phis in alia. Ita D. Tha
mas lib. 6. de beatitudine 1 lit. pen. to denique: q nec Vaei q dicunt q anim mortalis phi
losophice, Vane & solui possunt Rationali. hel ex Dcio Lateranen sec 8a,
pugu Corpe subsistit. Int. & anima in Dni, dubt de venia multiplicate, & pontis anim Dni
q sit quotuplex sit anima: Art Vnc. omia suspendt & breuit Resolvit,

LIB. 1us

DE ANima in Dni.

DISP. 1a

DE ESENsia, Multiplicitte, et Pontijs anim in Dni.

Q. 1a

ID Q Et QUOTUPLEX sit ANIMA?

ART Vnic.

OMNIa SUSTINENT. Et CUBRETE RESOLVIT.

Relictis Vanis placitis Cr quit anim, sic D Phil lib 2o Ce 3 de pro: actus Corporis sic organici potnia Vita hoñis, Quis ab ortibus Dni sacmtis Dei in hac explicatione particulari bet stet. Ex actu ponit 2o cogeri q Dnit dari pter quam anim, ñ sit, & excludit ea: Sumit hic actus pro actu informante, seu entitate, ut Angelus movens q lig. Dicit sup 2o q 10o donat ac perfectior actus informans in formante ma: De hac q ē pter pro ductio, ad actus perfectionis, seu actus 2i. Vnde actus sub hac distinctione a tu a actu alio, quem actum 2i vocant, ponit Corpori, q intelligit ponitur ex ma & pria Corporeitti, ñ a sola ma, sed aliq accidentibus ornata, & charis, ut toty ex parte Corporis, & anima secundum, ng secundum ma actus Corporis pro altera parte q ipsa actuat, & informat, sic actus totius, ponit quamvis per essentiale, ipsi Dni tuen. Vnde per ptm Corporis pro altera parte, anima ñ Dni, sed toty informans, per ptm vero totius ñ informans, sed Dni tuens, &

Ad 1am fici de malis ad dcta Corporis artificialis, & Mathematici, quia anima informans ñ possunt. Dici Corpus organici, q intelligit, & parte Di

UGR Biblioteca Universitaria

ventiu q̃ anima in diget ad suas operaõ exercenda: sint diuersitate ꝑ ordinem ad
dicit ponitia vitæ hentiu. Iuc baxcula dyuisibus ac commoda intelligendo ꝛc nãm ly Cor
bus organicu. Sumat pro altera parte ly Vita deuet sumi pro vita substantiali ꝑ inactu ꝑ
ad hanc Corpus ut tale e in ponitia: sivo ad bonam ꝓfatio. Intuito ex anima ꝛ Corpo
re ly Vita dentata operaõ, ut actus vitales adquis, solue in ponitia, deu exercendas organa
ꝙ instrumenta deseruiunt. Iuc in verba ꝓfatione ꝛ excludit Cadauer ꝛ embrio ꝛ pa
cedentis pro anima informante ponitia hendi vita actuali ꝛc. Ne in ponitia vivet Cada
uer anima, nec, Cadauer, ea q̃ vacat de embrio ꝛ pro ꝛ precedente, ꝛ ꝙ patet. ꝛ

Ad ga dentong ani
ma adunat phus hic, ng ꝛ c ꝓ ly Quo Vivimus, sentimus, movemur, intelligimus. ly
ꝓ ly sumit pro interno ad excludendas ea q̃ exercent vitã, qualis ꝛ deus, aut ꝓ ly exter
ne q̃ arbeti, qualis ꝛ ingelus movens. ly ꝙ ponit ad dcta ponitias, quas ꝛ bta quan
ꝛ bta operatas, animatas ꝛ ꝓ ly Radicale ꝛ Vitã. ly Vivimus ꝛ sumit generice pro qualit
pto pedae Vitali. Ng Cuilibet Viuentiu ng pluralia particulã ponerent ꝛ specifice pro
pedonibus animis Vegetiuis. Reliquis particulã pedae gradui animatoru explant. Ordeue
ad sumi Copulatiue absolute, nec ens, sed animas Pali. Inuitiu nec pluralia disiunctiue, u sen
sus sit ꝓ quo Viuimus, ꝙ sentimus, ꝙ intelligimus, ꝙ pluree ex his pedalis aut etha
one eidem animo inuent ac proinde male disiungerent, quasi cuilibet Viuentiu diuersa
sumi deuent disiunctiue ꝛ Copulatiue ac dcta precedentes, ꝛ sensus sit. Anima ꝛ ꝙ quo, ꝙ ve
getamus, ꝙ sentimus, aut Vegetamus, sentimus, ꝙ intelligimus. ꝛ

Ad 3am partẽ q̃ Inde diuio animoꝝ Ve
getiuoꝝ, Vegetiuoꝝ, ꝙ sentiuoꝝ, Vegetiuoꝝ, sentiuoꝝ, ꝙ Vegetiuoꝝ, sentiuoꝝ, ꝙ intelligentiuoꝝ
immediate dibidentia animaꝝ, ꝛc. Rao ꝛ, stat. q̃ genera animaꝝ, quoꝝ ꝛ operatiõ excede
ret Vegetiuã in animali, ut talis, stato operatiõ ꝛ tm̃ genera aliqua superiora inde pendẽ
tia aqualitẽ vniali, quã ab organo Corporeo, ꝙ intellectu. Vbi ꝛ ly ꝛ porgantia Cor
porea media qualitatibus mixtibus, ꝙ subtilissimis qualitatibus, quas peripa
tetici intemperiales vocant, dicit orient ad quã animã, sentiuã, aliquã ꝛ stat ꝛ qualitates Cor
porea, quãtũ ꝛ media organica, seu passiua dumtaxat, ut ꝛ gener, quã ordinem re
quirunt vitã Vegetiuã operationi ꝛ animali, ꝙ ad hoc ꝛ ne ꝛ per aqualitẽ media ꝙ dant
tm̃ operationẽ Vitalẽ, deuent tres animaꝝ. ꝛ

Duo ñ: quoꝝ gradus animatoꝝ, ꝙ quot pon
tiaꝝ genera sint ad vnũ, Vegetiuoꝝ; gradus animatoꝝ ꝛ ecto ꝛ ne Vegetiuoꝝ, sentiuoꝝ lo
co mouiuoꝝ, intellectiuoꝝ: genera ad ponitiaꝝ ꝛ quinq̃ de ponitia Vegetiua, sentiua, abeꝛ
na, loco mouiua, ꝙ intellectiua, ꝛ co ꝛ de sumi ex ne pacalitẽ talis gradus, abeꝛ ꝙ subti
lis, in arboꝛe enim ꝛ ꝛ pehendunt ly ponitiaꝝ Vegetiuã, ne be, nutritiua, augmentiua, ꝙ patet ex dcta ad
ponitia, sentiua, nec loco mouiua, ꝙ inq̃ animalibus ꝛ ꝛ ctis, quæ nequeunt de loco ad

UGR Biblioteca Universitaria

movere. Hic 2us gradus subsecutus ad 13. Deinde ponha motiva. Vegetiui. Sensitiui. Hic intellectiua. Hic Istituit 33. 43 donis Istituit intellectiua. Vel qui. Rao 2ae ait ex diuersis mi elicienti operae ng 13 qui Istituunt ponhs, quas sine Cognitae operant. Ex Vegetiuis 23 ponhs Sensitiuis, quas actus eliciunt Roganis, & specie intentionali, inquo omes Sensitiui Istituunt. &

33 Istituit ponha apetiua qua operat hmoi inclinatione, & tendentia in obtum hec quatta sensitiua, qualis sit, Volatiua, quae licet species operantis quunt tamen in ordine ad operandi. 43 Istituit ponha intellectiua quae licet in Cognitione Quiat Sensitiua, tamen est activa ymoh operandi ns per organica. 53 Istituit ponha loco motiua, qua operat sequendo Cognitionem apetitus Viuentis. Notate hic diuersae potiae ee ex mi Via dividendi qua ex Vgente mente ipsi dignant talis, & non sint alii fieri. Ista gradus Viuentis, quae ea ponhas, posuit in tota ms bra divisi sicut anima in suis, sicut anima ee ee illata ms bra dixit, & potentia sensitiua Quiat subse pure Vegetiua ea, quae ea loco motiua: sta potentiae gradus intae divisi, sc. vegetiui, sensitiui, & intellectiui. Ex tea sensitiui sub divisi in pure sensitiuos, & loco motiuos, dixq de potiis, sita de facto fecit phus. &

2a Inquo sistat Rao seu Principalis Vitae, in actu 1o

Q. 2a

INQUO SISTAT RAO, SEU PRINCIPIUS FORMALIS VITAE, IN ACTU 1o

ART. 1us

OMNIA PRAETER RESOLVIT.

Vitalis ratio 2ae intentionalis, seu operativa etica. Desumit in exae ad obtum in quo anima media potentiarum hec solus Quiat Viuens Cognitivo, seu operativo. Desumit in exae ad actus Vitales, seu ex parte primi productivi illius, & Vitalis 2ae in actu 1o. Dinactu 2o. Intentionalis in actu 1o. 2 Quiat in ponha potente tendere in obtum, seu illud percipere medio actu producto. In actu vo in ipsa Receptione, seu tendentia exercita. Vitalis etica in actu 1o Quiat in ponha eliciendo, & producendi actus Vitales, in actu 2o in ipsa actuali productione. In praesentia omnia 2ae Vitalis intentionalis, seu operativa, & deprincipiativa aut productiua in actuali, & positiua, seu radicali ratione potentiae Vitalis, & actuata a primo productivo in Viuente. Inde Manifestum sonno pallischeo: Vitalis, & operatio Vitalis Irrationalis in hac genere potentiae intrinsece se moventis ad aequirendum sibi aliquos fines Vitalis Instinctivi Conatus productae generationis. &

Explicatio: Substantia ponha actionis, & manentis, & hanc sumit in phica explana Viuens Viuentia nec ens potentiae motum ab intrinseco, & gravia, & leuia ab intrinseco moventia similiter omnia potentiae intrinsece se moventis, & manentis, ita aqua se reducit ad pristinum frigiditis. Ita parunt extra esse sibi Conatus operandi tanquam eunt, ut per motum.

UGR Biblioteca Universitaria

Cognionis: qX. Demus: q Deus Creauerit intellectiones p̃ q̃as in intellectu Angeli ponerentur
aliq̃ species intelligibiles Creauerit: Sed hoc est q̃ p̃ncipio p̃ncipiantes existentes: q̃ sic
Ipsum Verbum in dicta sede. — Ad tm̃ dom̃ q̃ mandomus. Dño p̃ncipiantes non dicit magnitudinem
nagg existentiam p̃ducunt nulla deuet Cognio, nec Cognitio exerceatur ab Intellectu Angelico
sine quibus Deus esset in sua Violentia Angelus nagg existens, q̃ in operaret si esset Violentus secundum
sol nihil in hac inferiora p̃ducuntur nec esset p̃fectio Angelis ideo q̃ esset in tali statu.

Ad 2m dom̃
mas p̃uationis p̃ncipiantes, q̃ hoc p̃ncipium, q̃ hoc p̃ncipium existentia ad Centrum requiratur Dei
Dadatiuo Dño. Et quo modo rationem hoc q̃ Deus Creauerit Angelis Species Intelligibiles
sua p̃pria Cognitionis Dei hoc p̃ncipium, inclinationis existentia Dño. Ad hoc dicimus hoc Deus
Centrum, q̃ Centrum existentia existentiam extra Mundum in Corruptibilis, nunc autem Violentia
Mundi, q̃ Centrum existentiam Creauerit ad Intellectum Dei, q̃ sui status sine illa tendat
in Centrum Corruptibilis, ideo q̃ talis Cognitio hoc sibi deuita ex Vi productionis, sicut Centrum Mundi
existit deuita. — Ad 2m dom̃ q̃ Vita existentialis Dño: Vita p̃ncipiantes aut productiua
non Dño q̃ dom̃: hoc est p̃ncipium p̃ducentes Dño tendentes Deficientes non Dño. Mundi
ex Carne non Angelus Viuens existentialis in p̃ncipiantes quo p̃ncipiantes Vita sumus, hoc non tendit
a Viuente, q̃ hoc p̃ncipium Vitale alias intellectiones producibiles, sed in p̃ducentes.

Ad 3m ex
Vi generationis deuet Cuilibet sed tota illa p̃fectio quæ illa Intellectus in suo Mundi p̃fecta
magnitudo Intellectus Viuens in suo Mundi huius illa magnitudo quæ p̃ augmentationem acquirit
existit deuita ex Vi generationis q̃ dat p̃ncipium Vitale Dño quantitatis p̃fectionis deuitæ ex Vi ge-
nerationis. Ante solutionem notandum q̃ dicimus Vita differre in p̃ncipio adquantitatis p̃fectionis de-
uitæ Vi generationis, p̃ intellectum quam nullomodo ex Vi generationis p̃dant deuenire in Certum
Viuentes ex Vi generationis deuenire in quantitatem Dalia p̃fectiones quæ sic deuet esse ex Vi talis
nagg generationis Sensuum Vita Dei in p̃ncipio adquantitatis p̃fectionis, q̃ omnino in deuita q̃ deuita
quidem, q̃ in p̃ncipiantes generationis q̃ p̃sentis, p̃ adquirat in Viuente, q̃ nulla p̃fectionis potest
adquiri quæ in statu deuita Dño p̃ generationis instantis. Et tamen hoc deuenit
in esse Violentia omnis p̃fectionis sui Violentis p̃ter naturalia quæ quæ p̃fectionis deuitæ
prolatio sui esse in suo p̃fectionis dicat Corpus p̃fectionis quæ Vi patet hoc q̃ deuita p̃ Dalia.
Exquo.

Ad 4m dom̃ q̃ ex Vi generationis est p̃ instantis generationis deuet Cuilibet sed tota illa
p̃fectio sui p̃ducibilis in tantum Dño, q̃ dom̃ q̃ existentia Vitæ hoc generationis Vi hoc
ad aliud instans Dño, Vita q̃ inanimata Inanimata, q̃ illa positum adquirere p̃fectionis deuitæ p̃
instantis generationis, Vita solis p̃fectiones quæ p̃sentis generationis deuent. Et hoc q̃ Viuens ad in-
tuitionem hoc potest p̃ hoc instanti tali magnitudinem p̃ alio aliquo tali mundi et ex tali sub deuit
augeri. Ad Viuens ad intuitionem sui potest p̃ Vi instantis tota p̃fectionis quæ potest hoc generationis potest-

UGR Biblioteca Universitaria

& gradus præcedit, quos in sua nãa perfecta in instanti generationis relinqueret, vivens & perfecte in sua nãa n adquisit in 1o instanti totã magnitudinẽ quã postea. &

Ago: exvi generationũ n deveniri ad
generare: Vitale acho ne Vitali: p priꝰ Vitale p̃t adquirere p̃ter ea quæ in dicta prima in tanti
generationis Atale pert. Nemo ergo potuit: nutriri ẽ acho Vitali p̃ a prio Vitali ẽ ne acho ma-
nere: n̄ requisit ad Vitã prio manent adquisitũ p̃ter ea quæ in deveniri. Imꝰ: tũ producti, nu-
triri ne nova pars, vel totalis: Nec tamen n̄ mit in ea producere, nec ea nova Nec nova ma Nec
principi in illo: g̃. Nec ad ulteriora: n̄ deveniri ad alia ẽ acho manere, nio, & transire ad ma-
nendũ, nio ẽa. Non enim ponimus Vitã in prio Nisi producto ab eo, & in producto
non sibi ad manent: generatio enim actus ignis ẽ acho transire nec in alia quo ꝑtinet ad
quirit, at acho Vitali ẽ aliquo modo manere, sit ens a prio Vitã iuncto, & agit in partes aliquales
mꝰ, ac proinde generant adquisit nova ꝑtes ony alicui parti sui ipsius. &

Ad 2m Domas ad ulteriora n̄ ẽ
manere Atale, do lazare nõ. Ad probatiõ Domas ad ulteriora, non mit propie manent. do
ꝓpie nõ ẽa. Ens per actus ẽ manere, vt Atale, ꝓpe prio achoꝰ ẽ ha sub ꝑtes ꝑcepti-
bus tũ producti, hoc modo achoꝰ Vitalis n̄ manentis, & lazare prima sua prio ẽ pars ali-
cuius sub ꝑtis, & sub tũ adquisit ẽ pars alicuius subiecti ꝑtium augmentatione Vitalis nova massa
& nova nã adquisita tt illa sub. sit ꝓcedentis in nutritione, hoc modo aliqui manentes
& sicut do lazare Vitis Vegetive quæ in prima & ꝓtectrima ingeãe Vit. Vide. D. tale Vitis, sol manet
manentia ꝓpie ꝓpio, & ꝓpia, & illa sol manentia illa quæ requisit ad Vitã intionalẽ
quæ Nunc sit intionalis Vitis, quæ manentia dicit ꝑceptiones — nihil dicit. — nisi ex-clu-
dit ꝓpia manentia quæ sunt ad Vitã nutritiuã. & 3m Vitis modo Vivens dicit ꝓpie animẽ ratio-
dicit ratiza ꝓpie Deus, & ꝓpositio.

Ega

VTRUM EODEM VIVENTI DENT PLURES ANIMÆ RATIONALES?

ART. I.

APERITUR SENSUS QUÆSTIONIS, & PONITUR EIUS PARS.

Sensus huius q̃ est an in hoc Vegetante sit anima Rationalis, alia ratione Vegetiua, alia Sensitiua, Valga alia, & similiter quæ in tanto. Ad quorum intellectum & videndum, hoc est necessarium præmittere Vegetantia, Sentientia, & Rationantia; inter quæ Vegetiua & Sensitiua, quæ natura adeo sunt vicina aqua & aëri, & terræ ille operationes, Nonnulla a Sapientibus existimantur Plantæ, & animalia illa quæ, & humana ratione Vegetiua, & Sensitiua Vident, quæ tamen minime sunt, cum ea Cap. Nec vegetativa, & quæ hæc extra Sensitiua. Est ne in hoc Animal Rationale, & potius vnica, quæ simul genera Vegetiua, Sensitiua, & Rationalis sit. Videtur dicendum quod Vegetali dignitate, superiora allectans, & Sensitiua, & in hoc duæ valeant animæ quarum vna Deo bono, & altera adhuc malo creat. &

UGR Biblioteca Universitaria

Sitg X. In hoc in dant tres animæ vt dicit, alia Vegetiua, alia Sensitiua & alia Rationalis Vnica
per se quælibet ex illis præstat. Ita Philoponus, Camus, Marsilius, & alii recentiores antiquos quos sentire hoc proxima
ratione, & alii ex Plato. Vacat testantur in Summa Scotistæ asserunt. Ité Valde per hanc sententiam & hanc
autoritatem expressa D. Thomæ 1. Contra Gentiles cap. 56. Post D. Thom. Ioannes de Clemaris, & Gonsalvus
Hispanus, & Pro dicente: Nec duas animas esse dicimus in homine, sed animale quia animæ Corpus est mixta ab
aliquibus & altera spiritualis quæ sola ministrat. Ita D. Anton. 2. 2. 44. 4. & Pal: Sensitiua & Vegetiua in
hoc eadem anima & Intellectiua ignea &c.

Pui. de Vac. Theologica Valde efficaci: Si in hoc dantur tres animæ vt dictum est, & in Christo Domino in hoc dantur tres
naturæ, & Spiritus Sanctus, & Spiritus Malus, & reliqui homines, hoc certum est. Sed in Christo Domino fuit anima
Rationalis, & in mortuo Christo Domino remansit Rationalis anima, & Corpus anima Sensitiua dicta Adæ
primi, alias eius Corpus sepulcro necdum Vermibus, & putredini, & nec tieri, nec remanere, & pacata a Corpo-
re & Vnita Verbo, sicut anima Christi, & nullus Impius. Sed hoc asserit, nec dimittit illa anima Sen-
sitiua fuit Corrupta, nec Damascenus, & Verbum semel assumptum quia dimittit, ciuius pro
loquitur, nisi de partibus separatis non priùs intelligitur, per se Corpus, & anima, & anima Sensiti-
ua hoc est pars sensitiua illorum Patrum &c.

Pia 2ª: exposita Sententia sequuntur hæc ex Doctis
Theologis hoc explicat: & Sententiam Diui Thomæ. Pro
Diui Thomæ: Videntia simul Doctissimi hoc docuisse, sed pia Doctrina
Sententia hæc, hoc non esse pro animabus Vacat, simul esse Doctrinam Doctissimi &c. Nec obstat si dicatur
quod aliquis Doctus deuotus Doctus, quia in illo existat sine Doctrina Doctissimi, & repugnet Dungi
Doctissimi. Non Valet inquam, anima Vegetiua, & Sensitiua in hoc ita, & non quod Sensitiua in volu-
vit sine repugnia discurrendi, & pugnandi, & dolore, & tristitia, quia dolore, & tristitia Sensitiua
Diuina vult sine repugnia discurrendi, & pugnandi, & tristitia Diuina Doctissimi, & Doctissimi
animæ Vacat dicunt hoc esse simul Doctissimi, & non arbores quia nihil repugnant.

Pro dem: Con-
tra diffinenda enim abigne vide: nulla est necessaria ponendi tres animas in hoc: &c. Pro: eadem
ratione anima, & Superiora per præstationes, & effectus Vegetandi, & Sentiendi, anima
Valet, & Superiora omnibus diuinis animabus, & præstigia, & tristitia, & Doctissimi, & Doctissimi in
Sensitiua, & arbores, & Superioribus, & Vnita, Vnica sicut anima &: Pet. exposita sola, quæ est
Vnica vtrique entia, & Doctissimi producit sola, & Calor, & alios effectus, quos Vegetiua, & Sensitiua
producunt, & anima Valet, & Superiora &: Pro: nam hæc anima Valet est Vna individua entia
producit Intellectiua, & Volans, & Sentiens, & diuina, amans, & dilectiua, & pertinaces Vitæ, sui diuersas
producere, & effectus, & actus diuersos, & profunde Vegetationis, Sensationis, & Intellectionis.

Nec Valet, si dicat, Sensi-
tiua, & Superiora, & Vegetiua, & Sensitiua, quia Valent, & non intrant, & esse præstare
talis effectus, & talia Subiecta. Valet inquam, & Angelus, & Superiora, & diuina anima, & ge-
nera in suo gradu, cui repugnat alia, & subiecta, & formare, & entia, & repugnant, & esse præsentes, & Supe-

UGR Biblioteca Universitaria

gente in formacõe; humanu. Vegetage Sensao. Anima a Vali inpe superior Intiqua
Gerua Doctrina Recreata ad informandu taquagia ad Vniuersandu corpus Indispo
sit hoc Vegetare ad Inuersectu Vegetandi Sentiendi, qui Vegetu in ipsa Intiquin Su
periori Vnitu, Et in Ceteris animabus taquagin terrestribus diuersi. Vico, ad Inuersectu Vegetandi
Sentiendi, Electiua prestare Posunte Vali prestare effectu praeclare, Specifica animan
Vegetiua Sensitiua Ad gradu Fugiendi, Catzandi, Valiu. Quomodo hoc fiat, Illud in sequenti Se
dicam. Ext 2-sois. Xioxy ag.

ARTº 2us

SOLVUNTUR RIORUM ARGUTA.

Argtº Ant. Abuli Vegenius 3 Vbi Ruben dicebat Fratribus suis Ionda & Ioseph
suo patre: Non interficiamus animam eius; hoc intelligi non potest de Anima Vali, ut per exilio Vlaki
Certe anima dicuntur occidere; Intelligendae Vali Autora & Vegetu. 2º Daniel 3º: Benedi
cite Spiritus & animae iustorum Dño. Et Thessalonicenses 5º: Deus Pacis sanctificet Vos, ut integer
Spiritus Vester & anima & Corpus seruetur. Respondeo quod intelligit anima Vali: qua Philoso
phy Vocant. 2º Ad. Augustinu Vbi supra dicente: Tantum mihi Vita mea est quantum intelligo
Ibus Viuentia in Viuentibus, Sentiu Sentientia in Sentientibus, Intelligentia in Intelligentibus
Intuentia Videamus. 4º Aristoteles 2º de generatione animalium Capº 3º dicente: Hoc primu Viuere Vita plan
te, deinde Vita animalis, Ultimu Vita hominis. Et sub sumit: Non simul est anima & homo nec
simul animal & equus.

Ad obiecta Solvunt. Et ad 1m dico, quod Ruben pro anima Ioseph eius fratres Viuere, quibus
tamen Intellexerunt in Vo anima Vi dicta. Ad illa ex Ac. Scriptura; Spiritus & anima dicuntur
operatia in Dñi substantia eadem anima in pastoribus superioribus Iudaicis Vel pisces eterna di
cat Spiritus & in pastoribus inferioribus dicat Carnalia. Ad 3um ex Aug. Augustinus non bene dicit Fra
trales & pecudales animas, in Viuentibus nec in gradu Vegetandi, Sentiendi & Intelligendi, quod
anima Videntes fata. Ad 4um dico: ibi loqui de operationibus & primis actibus Vegetiuis, Deinde
Sensitiuis primis & priuis Intentionibus Sumit ibi pro actione Vitiua & ad actu 2m, & ad actu 3m
quo modo sensu loquit Philosophus Capº 5º dicens: In pueris pueris vitalis processus Vitalis phae
Verba; Et in pueris & Iuuenibus & senibus secundum existentia Vitae, Quo modo processus
tale in illis existat &c. Vbi Iuuenibus in Sonat Distinct anima Vali quae antequa nascat
Supponit in corpore matris; Intelligi debet de operationibus eius in Vitae.

Ad 2dum ex Aug. in Epistola
Vbi explanat intentionem qualiter Vegetiua pro actu primo & secundo Vitae, scilicet explicat In
tellectiua & Sentiua scilicet &c. — Ad 3um Ps. Nemo, &c. in tali loco accipit animas Sensiti
uas Vitas in brutis & prout Species diuersas Viuentes Viuentia diuersa & diuersae
Vitae dicunt Aristoteles Sensitiui & Vegetiui Vitae. Quo modo ad intentionem quae Vitae nascun
in omnibus Vegetatiuis & Sensitiuis Creaturis & sunt 3 Vitae aliquae simultudinis, Vt pe. Vegetiuae

dum meu Valy ad dit de Sensitiua e Vegetiua in hoc ita Vnu grade qualit̃ differt a alio, q̃ ille
in hac dicit ut poss̃ prot̃ha se extra dutho scala Spectat se int̃ illos solu dutho partes ex naa
Vel, ut in gradu sup̃ficiore q̃ in inferiore. &c

Arg.to aliq̃ expeũ. in Corpore bruto ẽnt hoy motiua, dente ho-
que Capilli Crescunt ab ẽntrinseco & p̃ xã pandũ, Vnlla ergo a pars ma, q̃ augmenty ab intri-
nseco a rationi nec a anima Vegetiua: g̃ bona mala nau sunt Vegetiua anima. Assin Corde nou
Vecent a Corpore extracto, p̃ Videnl aliqui motus, q̃ in dicunt prouenire ab aliqua an-
ma alt̃. Denig in Capitibus Vecentibus solent Videri plures saltus = Corpa dicunt dentes
Vel, propie in augenti, extrinsecus apponi ex excretione Carnis, & Cutis. &c. Ad 2.dum
Corpora Vecent extracty si alia moueri ẽ a Vitute alicuius animy, & solu Vi principiu ani-
mandi, neq; tanq̃ cum Exitus Deodymo ad 3.um. Vnde si alia operentur, ma Vecent, non mo-
tuos loquis, y manibus Capilli gestare dicendus, hoc pote facty ad pulchritudinem achone ab
aliqua anima nata prouenire. &c

Arg.to Pietas, q̃ntitatiua nequit simul simile exaxis in Exaxis
anima Valy Exat Sensitiua Vog generali. &c. Pma ad 2.m patty: pro duceny Vma dispo-
nig ad aliqua tra producendu hanc tra, & nodum exam producendu Vma dispony ad
anima nou, ut Sensitiua: g anima Sensitiua nou generat ab alio hoc. Demu: operatione Vita-
le, q̃ manente: g Vecipi dueni in pte coniuncte, & effectiue tunc ne & sensatione & Vegetatione in Vecipiunt in tali anima, nq; ab ipsa Corpora nequit Vecipi in subto Spiritali: g Vecipiunt in anima
ma Vegetiua & Sensitiua a tali dicta. = Ad 2.dum operatio pro pria arguit pro pria tra: sin hoc, & operatione animy Vegetiua & Sensitiua: g mipsa & pria Vegetiua & Sensitiua dicta a tali = Ad 3.um
Ad magis & minus q̃ad 2.m pte: anima Sensitiua pria ratione tali, & tanq̃ in habitu, ad susceptionem
provadum & tra existendi, tali ratione non pot̃ magis & minus. &c

De Vacuo in gral: anima Vegetiua & Sensitiua, ut q̃ & Corpore, & generabili,
sicut nec Corruptibili, in Corpore physice existens, & inexistens: Sed nec existendo nec existendo
ut pars, nec pro ut dicta de tali Corpore physice, inexistens, dicit q̃ punctu alicuius animy
dispositionibus sibi ex q̃ no producat ex potentia ad actum anima, ut Sensitiua, nec aliqua
alia posse animy Sensitiua, aut minus de Corpore producere, in nec Sensu intelligat axio-
ma phi. Tamen ut dispositio, & tra finis existendi tali Corpore alicuius punctu in genere actiuo
axioma tra, & ex tunc, q̃ ex dicta minus dispositionis tantu, Exat ergo aliqua quantitas dixi tanq̃ ad.
Ad 2.dum Corpora Vegeta minus Sensitiua in partibus nat̃ principiata effectiue Vegetatiue, Sensitiue Vide in hac
Sensitiue animy, & partes ex anima, & Corpore seu Corpore. Inde in toto in anima tali principiu num. 34.
Vegetiua & plantty nec Sensitiua tanti Vecipiunt, ut diximus in phica. &c

Ad 3.um. dug mag: arguit tra
pria, q̃ alia & superiora Virtualiter includentia illa. &c. & p̃ pro pria no & Vera minus no doa.
sicut ens, mixty, het operatione elementoru. Sol operatione Caloris, nec fruc elementa sicut

UGR Biblioteca Universitaria

Calor, q̃ alia Superiora Virtualit̃ Itinent Vegetiua, ita o pergama Vegetiua, Sensitiua in hoc
augmento alia Inferiora Virtualit̃ Vegetiua, Sensitiua, Itinent, licet a homo animala-
tiua Itinéat ista ꝓp. Nec obstat, si dicas Dal. cõpetere ꝑ q̃ Itinentia Virtualis Vnitas in
alia in virtute excludens ꝓp Itentia Motiua illius, & exquo talis anima Itinat talia in quid
illa nec in hoc. R. Dari, inquã, q̃ solue Vig. Itinentia Virtualis e solus ingens cãs efficiens
ꝓpinquus sit efficiens gens cãs ꝓalis q̃ in e solus Vult Itinentia Virtualis in hoc suus exercit-
tu ex hoc, ꝙ e exercitudens ꝓp Itentia, ꝙ per magnã e producente in se Calor, a anima
talis ꝑt̃ nanc hetalia ingens cãs ꝓalis. ꝙ 4. quomo anima talis Itinat Vegetiua, Sensitiua
& Clariteonia resolvit.

OXO

Quomo Anima Ralis Itineat Vegetiua et Sensitiua? Artꝰ

Cum Clariteonia Resolvit.

Radicitꝰ q̃ anti Istat anima talis in hoc, Itinere vice anima Vegetiua &
Sensitiua. Vnde e dicta hic quomo ista hec Itinentia? Quare Subꝰ q̃ Itinentia in mi
aliud e qua = Vna in alio sic Itinet, hec e, Vna ꝓp talis, Virtualis alia, Vegetiua, Sensitiua
in metallo & mixto existente ꝓp. ista Calor Itinet in igne ꝓp in mix. Ita & illud q̃ Itinet
in met. Itinente in mixto existente ꝓp. Itinet e, Vna in igne Cas efficiente, qua ꝓp, Calor
rem qualia in ꝓp Itinet Vegetiua & Sensitiua, ꝑt̃ ꝓducere, quomo sol Virtualis Itinet Calor
& qualitates ista simul ꝓducere, ꝑtes & effectus & ꝓpexa talis ꝓp Causare, ita
in mixto Itinet Virtualis elementa & licet in ꝑtes illa Causare, ꝑtes in aliquo gradu effectus, in
qualites illorum Causare, Illa e, Itinentia ingens cãs ꝓalis, hec e. 3. ꝙ qua ꝓp, & ꝑtes Itinet
alia & ꝑtes excessus & reconiũ ꝓp, q̃ Itinet ꝓp mutꝰ.

Ad qua ꝓp, & effectus ꝓcedit mia Vegetiua in gradu quasi & effectus & ingradu ꝓp, & ꝓcessionis quasi in Actualis & ponta in Virtualis quomo ista in mixto Itinet elementa & licet in actu & ꝓcessionis, dari Virtualis & ponta in
& effectu ꝓp, sunt & Itinent elementa. 3. qua ꝓp, & effectus Itinet & effectus & ꝓpexa mia
& effectus in gradu & effectus in gradu ꝓp, & ꝓcessionis in Actualis & licet effectu talis & gradu
alterius, ꝙ ꝓp, tale & Ita notate. R. 20. Inquã, Dicendum q̃ gradus Itinentis Virtualis, & q̃ my
licet alia Vegetiua ꝓducere in operadas eius, ut sol, qui dicit hic Virtualis generatiua, Cyrill. 8. Me-
veniens & in nec Virtutis faciendi & opera Vegetiua, & alia nec Virtutis faciendi actionis & fac-
tus, nec faciendi & opus & anima talis ꝓcedit opera Vegetiua & in facultas. Ad q̃ alia nec
Virtualis & anima Vegetiua & q̃ generantis alia anima equi effacit & actiones. Nec & Ad 2. anima
talis Virtualis Itinet Vegetiua & Sensitiua & in solus in quo cas efficiens & opa talis & dicit
Sensitiua Virtualis Vegetiua. hoc intelligendum & Suposita & notalia facta, anima q

UGR Biblioteca Universitaria

Vali Continet Virtualiter Vegetivu, et Sensitivu, l. Continentia ex Vellatis. In genere causæ efficientis, quia potest producere in quidem forma aliqua Vegetiva et Sensitiva operationes, et effectus; Ita; quia ita excedit Vegetivum et Sensitivum per se; dat efectivam Virtualiter, et formaliter per se, et actualiter; Sicut Vegetiva est principium quo Vivens Continet Vegetans et Sensitiva principium quo est Vegetans et Sentiens; ita anima Vali est principium formale et actuale quo non Vegetat, Sentit, et intelligit. Et ita explicata habetur ex n. 12 in 2º dist. 1 q. 3 paraf. dicetur, et in 4 dist. 44 q. 3ª.

Prob. 1ª Concl. in hoc respicimus operationes Vegetandi, et Sentiendi, et simul fructum vegetivi et sensitivi directe in fundamento Responsibilia; quia illæ operationes supponunt aliquam formam quæ sit principium partiale efficiens illarum, et illa fructum, ut patet; supponunt formam quæ Communicata, et ex nobis ita nos; in tali est Continuit, et hæc forma non Vegetiva aut Sensitiva dicta Vitalis, ut probatur: quia ipsa anima Vali Continet Virtualiter in genere Causæ efficientis, quia fructum Vali Vegetivum. Maior est evidens, minor probata, et ostendo: ut ad Continentia Virtualis in genere Causæ efficientis per naturam equivocam sufficiat, quod forma aut efectivum Contineat Virtualiter, et ad præstandum effectum in genere Causæ formalis, et exhibitionem sui requirit Continentia in genere Causæ formalis; sed anima Vali in genere Causæ formalis per exhibitionem sui Continet nos Vegetivum et Sensitivum: ergo &c.

Prob. 2ª Continentia Virtualis in genere Causæ efficientis Specialiter et anima Sensitiva respectu Vegetivæ: anima sensitiva in bruto est principium quo et nutrit, et alterum generat aliud: sed illa est operationes animæ Vegetivæ; quia Sensitiva Continet Virtualiter &c. Probo maiorem in nutritione et aumentatione alterum solum acquirit nova per animam Vegetantis, sed etiam ipsius animæ Sentientis, quia nutrit, et auget non tantum aliquid Vegetans, sed etiam aliquid Sentiens, et idem distinguitur in generatione: quia principium istarum operationum est anima Sensitiva. Probatur: quia perfectior nequit esse ratio producendi perfectum; sed anima Vegetiva est perfectior Sensitiva: quia non potest esse ratio producendi in generatione et nutritione forma aut partem per Sensitivum: quia forma anima Sensitiva &c.

Art. 2. solv. Replicæ Seumitic

ART. 2

SOLVUNTUR REPLICÆ

Arg. 1º. potest forma Sentiens et Vegetans: quia aliqua forma quæ actu est ex se ipso, per se nequit esse anima Vali, sed Virtualiter illas Continet: quia talis Continentia per se sufficit ad præstandum talia Opera. Probo maiorem: forma danda est per informationem dat illud esse, quia ipse habet. Probo minorem: subsumit et forma anima rationis Virtualiter, et non formaliter Continet: ita quia &c. Resp. Concesso antecedenti, dist. minorem: si Continet tantum Virtualiter in genere efficientis, Concedo; si Continet etiam non solum perfectionis exceptam, necessario formaliter, et etiam formaliter et actualiter, nego. Et etiam Continentia Virtualis in linea efficientis non sufficiat ad præstandum effectum formalis Continentiæ, nec Continentia formalis per se, piget excessum; sufficit Continentia eminentialis formalis, qua tale forma præstat; et quia principium formale traditur sibi pro exhibendi, et hoc modo anima Vali Continet Vegetivum et Sensitivum, quia per se pro principio actuale præstat denominationem et effectus formalis &c.

Vnde quatuor ad primum dicendum notandum hanc vim Nutritiuam posse dici triplex Vegetabilem, Sensibilem, et Intellectualem, Vegetabilem quidem propriè talem, et hæc est vis generativa plantarum, quæ dicitur vis Vegetativa, quia est principium quo corpus plantæ vegetat, id est, nutritur, augetur, et generat sibi simile. Sensibilem autem dicitur vis nutritiua, quæ est principium quo corpus animalis sentiens nutritur, augetur, et generat sibi simile. Intellectualem autem dicitur vis nutritiua, quæ est principium quo corpus humanum nutritur, augetur, et generat sibi simile. Et hæc vis nutritiua, quæ est principium quo corpus humanum nutritur, augetur, et generat sibi simile, est anima rationalis, quæ est principium quo corpus humanum nutritur, augetur, et generat sibi simile. Et hæc vis nutritiua, quæ est principium quo corpus humanum nutritur, augetur, et generat sibi simile, est anima rationalis, quæ est principium quo corpus humanum nutritur, augetur, et generat sibi simile.

Ad secundum dicendum quod anima rationalis est principium quo corpus humanum nutritur, augetur, et generat sibi simile. Et hæc vis nutritiua, quæ est principium quo corpus humanum nutritur, augetur, et generat sibi simile, est anima rationalis, quæ est principium quo corpus humanum nutritur, augetur, et generat sibi simile. Et hæc vis nutritiua, quæ est principium quo corpus humanum nutritur, augetur, et generat sibi simile, est anima rationalis, quæ est principium quo corpus humanum nutritur, augetur, et generat sibi simile.

Ad tertium dicendum quod anima rationalis est principium quo corpus humanum nutritur, augetur, et generat sibi simile. Et hæc vis nutritiua, quæ est principium quo corpus humanum nutritur, augetur, et generat sibi simile, est anima rationalis, quæ est principium quo corpus humanum nutritur, augetur, et generat sibi simile. Et hæc vis nutritiua, quæ est principium quo corpus humanum nutritur, augetur, et generat sibi simile, est anima rationalis, quæ est principium quo corpus humanum nutritur, augetur, et generat sibi simile.

Ad quartum dicendum quod anima rationalis est principium quo corpus humanum nutritur, augetur, et generat sibi simile. Et hæc vis nutritiua, quæ est principium quo corpus humanum nutritur, augetur, et generat sibi simile, est anima rationalis, quæ est principium quo corpus humanum nutritur, augetur, et generat sibi simile. Et hæc vis nutritiua, quæ est principium quo corpus humanum nutritur, augetur, et generat sibi simile, est anima rationalis, quæ est principium quo corpus humanum nutritur, augetur, et generat sibi simile.

UGR Biblioteca Universitaria

lite. Dobo posita cáa, sali anima ne nisi ú quo Vegetiua, & Sensitiua. 3ª Phigonis, anima est indiuidi, & simplex. Cat. Nec. omia. Dubitet Petro Ioh.

Q.ª 5ª

VTRU OMNIS ANIMA SIT INDIVISIBILIS, ET SIMPLEX?

AR. VNC.

ONIA CUM BRETE RESOLVIT.

Dicit ár. q. procedit & Sphicte, q. diuisibilité in partes integrales, q. Text. ê. q. anima ê. mete. Ponit q. exgete. 2. dicit. Suare. Salio. anima sali. ee. simplex integrali. 2. indiuisibilis in partes integrales. 3. dicit tot. Chabelico. Sc. Illatene. 4. D. Plurib. Bus in loco. Petro. q. anima sali. é omino. spiritali. Pq. é tale nequit diuidi in partes integrales. &. Maoz. ê. de ee. de; Mirex. tra exactio de generatione. Poa. inteli. 2. dicit. anima sali. diuisibilis. est integrali. Pq. quoel. 2. habet quosq. alicuius partis non absq. eo. esse. & q. pars. sali. anime. Docent. q. Cazy. Perez. el. hoc. é. 2. dicit. q. Dtate. ex pp. in exordio. partis. Cazy. Philo. & pro. tali. é. q. ne. diuidi. integrali. Ma. ex pte. q. pars illa. aerea. nata. in poste. Deseruari. q. Cazy. Perez. Vnde de diu. anima. bus. eq. ut. ra.

Dico 2º

Vnaquæ anima. é. integrali. diuisibi. Pa. D. pluribus in locis. Quidq. q. de anima. plantæ. q. dalis. & fectoris. quasq. partes abscisæ. viuunt. iconis. Arist. q. Dtate experia. q. anima. brutoq. q. equi. &c. Pa. 1. Supponendo. ipsam. anima. dependere. Dye. quia. p. nutritionem. ad. quam. nouæ. partes. nig. q. illa. pars. noua. in. forma. ab. ea. præcedente. q. pro. illa. adchione. illius. q. a. nouæ. partes. sic. q. de. novo. producta. Hoc. 2. q. hec. intentio. nig. illa. anima. habet. plures. partes. Ad. 1. q. quod. effectus. dependet. simul. a. 2. caa. aquata. ineodi. gene. q. ab. una. aquata. q. ab. alia. una. aquata. q. a. bruto. Pa. D. q. præcedit. aquale. & totalit. dependet. a. illa. mia. inqua. introducta. é. nutritionem. adveniet. nova. pars. mia. q. dependet. simul. a. mia. prioris. aquata. q. a. mia. subsequenti. & sic. 2. caa. &c.

Ad. 2. Dicitur. Ao. In nutritione equi. ex parte. mia. non. quæ. pars. tunc. ibi. præ. habita. dependeret. a. mia. subsequenti. q. dependeret. a. ipsa. q. hoc. ni. q. maxime. quod. 2. pars. anima. præ. existens. in forma. mia. sic. brui. acquisita. & explicatur. forma. ex. midli. Nec. dependet. a. mia. informata. nam. forma. Nec. dependet. a. propria. subiecto. anima. sali. q. hoc. ni. q. ex. quo. 2. dicit. dependeret. ab. aquo. fo. q. a. caa. é. illo. indigeret. ut. ponat. de. nec. q. ita. ni. indiget. nova. mia. de. qua. ita. ponat. in. ea. q. dependeret. a. nova. illa. mia. ut. pte. Maoz. ebu. in. omni. Sen. tota. dependet. a. mia. dum. est. in. educone. & sustenta. one. q. ita. equi. sali. é. educta. & sustenta. a. prima. mia. q. indiget. nova. ut. ponat. nec. & Docent. q. dependet. ab illa.

UGR Biblioteca Universitaria

SOLVITUR REPLICE

Dicen Dalg: Si anima Vale é movivo Sequit q̃ quilibet pars hoy eét ho
é intelligeret é qualibet eé tota anima: hoc Vel ugrat. g̃x. Demus: q̃ Vecipiãd
mu Vecipiente Vecipit é Corpus Vecipiens anima hét parte: g̃x = Respõdit Jo mando
mag: na denomão hoy é Cadit Sylva quilibet parte animata é Nepra Sylvatu ex
Corpore é anima. Vnde in quilibet pars hoy pót é intelligere ra Vet in qualibet parte
Vebeat tota anima Vel ubi ponty Vt ponty organic animy si Vexecent in qualibet
ex Suas Vexaõe prot Vecret y organic é Sic in Vt organic adeo tal Vat nro pezo
qua Vbent hoy in tra: quod dimo illumiata pteco é Comunicat Vparto, Comunicate
Vm ge in actu ra: ge illuminato, Jo Anima Solu hoy Vesperiat á aquate Vtribuy Deo
Solat ho dicit intelligere é manet.

Ad 2m dicendũ: Virtualiter in Vão é p̃ti nõ é aliq Vocu; gani-
ma hét parte Virtualiter Vão ãno, sicut en Angelus Vel Virtualiter Vivisit abs gnũ divino
nõe in toto tu divisibili, sic anima est in Corpore = Dicen Ad 3m: pnũ lib: de Sensu é Vnvm
tute Cã portugu ait: plantã é alia ãpecta dicenta in parte gdnue Vivere to quod
ãpectis sub dit: quivo ãpectans ãa Corporum bri caõe tam ant dicenta Vivere nequa-
unt quonia Vulty nata é ad ee eius maxime Vnãe: q̃ ex pho anima ãpectary animali gin
divisibile. = Respõdit n Vella anima ãpectatu ee indivisibl, é Vsly parte di extãpha
divisione pozãe in partem ãgnis, Vel ãa in pozãe ã plurib; egent organ é maxi actio-
nty a pecta quam diuinchone destruerent: ãt alit ingrang alij ãpectary maxime Vi
ga ee in Vquit é omi moda Vnitã, quod ondivisibile Vegrit alteri diuãdei rei per ge-
maxima Vnitj quod Corporale pãtes Corporea a Vepugnat ee indivisibile, Theologi Vent-
ty mediant Spiritu é Vivenitã ãpecta, Vnde patet pmu robuz.

Ad 2dum dicendũ: Vnde colligimus
Vita Lazari, Vg Spiritus ee ã Vali ãpectu pur effectu per aqua aliquã Vitaly, Sequit divisi in par-
tes Vão fac ã animã. Demus: ã Vão indivisibili in istãnti ma ãa indivisibilis in eodem é anim
ãpecta ã maxime indivisibiliter manãs: ge in eodem. Manet Vrisponsio Sequit ãa aqua
mu diuã. Vioz etã ã tat pna in tra: mas quae equit diuidi é indivisibile é in tra: mas equit
diuidi in plures ãctor maxime: ge = Respõdit Jo mag: Vnde Sicut Corpus Vão Vãte,
nõ é Vecta mia ãpecta Vão Vebent ens, Sequit pars Vecta ãpecta Vitaly: quia anima si-
milit é indivisibilis anima Vecta ã divisibles pmu longitudinem, Vig Vecta ca Capite Vigad
Cauda nulla Vel remanet ãpecta: Ad 4m Vo mag: é nõ mig: Vnus pradicamt, tñ dicen ee diuãse ã diui
divisy Vifferentiã Sicut pucta ã, pactig, ã Sequit pmentã illam. Sequit Vltimo, quod
pars anime, que é in pede equit in pte de Vibra pmẽ, nisi tota in toto anima, nisi ãa divisa.

Dicen Jo
ãl ãpectu Vel ãa aliqua parte ãt totã Corpus Vel nõ. Vnde Vo sequit q̃ Vel una anima manuitur,

UGR Biblioteca Universitaria

alias. Sed ad illa maiora ex subito in subito = Respº noc. Anima augusta stabet ex tria anima, ſ. ex potyx ex marginibus & pel. ex ethmoyde, ſ. pungant toto corpore dolor. Vnde ad ho ait, ens Joa. ſ. doloze ens in una parte anime ſpecialis ad corp. [illegible] ex ethmoyde dolori. Vnde Conclu. Vegetatiua vt enti ſ. pezat alia pars anime diuerſa ab alia pars anime diuerſa ab alia pars anime diuerſa ſ. ſenſus ſ. pzat ad ſ. ſenſ. ſ. one parte anime diuerſa ab alia pars anime diuerſa ſ. intellectiua. Vnde ad ſecundum in alias ſ. ſpecies ens producit a ſenſu interno, & quod una pars ſit pene ſ. pezat de ſenſu interno ſ. plures ſpiritus vitales ſequuntur ad operationes ſenſuales ſ. quas ad ſ. ponit ſenſus in quinq; cellulis magna ex parte quia in cerebro ſ. alij ſenſus operent.

Dub: an parte anime diuerſe ſint homogenee ſ. eiusdem generis? Reſpondeo quod homogeneas. Colligit ex. ſ. dicit Magiſtra ſ. tota ſ. pars ſ. pene pzat ad augm. ſ. de tota diuerſe ſpecie partes, corpore, anime, attribui, corpori ſenſitiuo. Pro hac parte multi pro diuerſitate ſunt generis vitalis alia mentis ſ. multa ſ. ponendi partes eiusdem anime diuerſa, ſ. ſunt generis ſ. Imo. ſ. ſi ha ſit meaſ. vel ſenſitiua, que ſ. in diuerſis corporis diuerſa ſ. persone, ſ. vtrum ſ. ſequuntur ad ſ. Veritas. Sed ſit pro corpore ſ. docet. D. etiam, ad 2. ſ. ſit anima quod in nostro corpore partis, ſ. ſit anima valet ad talem operationis exercenda ſ. vna talis diuersa a partibus in deſ. Sequitur parte non poſſe imperfectius anima. ad ſ. Et quaſtio finalis ſ. ſit.

Qª 96ª

QUE NA PARTES CORPORIS informent Animas?

ARTus 2º

Et QUE SIT UBREBIS ſatisfit.

Partes ens integrale corporis ſ. homines alias ſ. ſolide ut. Oſa = = Caro ſ. Nerui alias fluidas, ſ. ex humoribus ſ. vt ex ſemen, lac, ſpiritus ta vitales, quia animales, ex huiuſmodi alias ſ. quia mentales ſ. Partes ha ſ. ſtituens corporis ſ. ossa, caro, cor, cerebrum, alias ſ. ex elementis, ſ. ex quibus ſ. ſunt ex partibus multiplicibus alimenti, ex his quidam ſ. mere ex elementis, ſ. ex quibus multis ex pelunt ſ. ſalnia, alias ſ. ex elementis ignotis, quia ſ. cognata, Dalia ſ. ex ſunt ſ. pel. Nigur, Dalia humoris. Ex partibus ens mixte ex elementis ſentiunt omnes animata, ſ. nulla ſentio pecaria vitales ſ. quia mutilis ex pelunt, partes ſentiunt, partes ſolidas, quia ad ſ. ſtituens corporis ſ. pectant informari anima, ſ. ens ſ. informans mouere alimentum ſ. trahendo alimentum, ſ. pugnando vexando in propria cuius ſ. ſubſtia. Vnde Solige de Nigur.

De cognitione partes ſolidas, ſ. dentes, ſ. informant anima. Et quia de dentibus nullus ſ. a diligendi locum, ſ. ex ſino ſ. eius, ſ. nag ſ. ambos rodig ſ. ſunt alimento, ſentiat ſ. ſugere dulcia ex qua nutriunt, ſ. cutis extra ossa, ſ. tua quarta Dentes, ſ. ossa, ſ. quia alimentis propria vitatyle ſ. ſunt. De ſemine ſ. ſing ea in ſ. informant anima, quia Crescunt, augent, ſ. in organi mentis, ſ. organica, ſ. ſic quoniam. ſ. Pomine. Nigur ens abundat carbone bilis. Vnde ad ſ. ang. ſub-Reg. Refectum ſolig Cerebri, ſ. tua

UGR Biblioteca Universitaria

ant immediate in se. Ad 2um no ait, e dad perfectiones dico, q illas partes eas informant anima
Dm gra, q. spiritus dicti in partibus dicit ex Caiano informaone, qd partes sensitivas int
organicas exercent in qualibet parte suas operaones prout ex fectu organorum. Ad

informarent, sequeret, quelibet Capillus fuisse in Christo tertio Vnitus Verbo. Arg 2o. Si tales partes
tunc separatas ab anima manet Vnitas q. semel assumpsit nunquam dimisit, q. hoc est falsum: Vostra
gx. Demum: Capilli, Vngues, et [illegible] ex excrementis, quas naa ne[illegible] foras [illegible]
s partes animatas n debent fieri ex negleta anima: gx. — Resp. Ad 1um quilibet Capillus fuisse in
tunc Verbo unitus quilibet separatus remansisse Vnitus, ng de his idz sustineo fecendus, ac de illis
bant, dum qui in prorogativa Vitae actione Caloris Vnimo fluebant, et hoc ng ponit dum ma[illegible]
no pg illa intelligit de partibus principalioribus. Ad 2um nomas ng let tales partes nunt ex
excrementis, n tamen anima negletis, u puri excrementi, s ex mixtis et cocoi, sicut e[illegible] defici-
unt in effectare a Cetris partibus animat, ideoq[illegible] ita ac tacita Providentiae anima ad p[illegible]
praecipuas providens sed ornatus aliquas ye modo quo foris deservant [illegible].

Arg 3o. Ex Levit. C. 17. v. 10: anima Carnis in Sanguine e. Exponens D. August. ait: alig Vitale
e in Sanguine, et hic ps maxime in hac Carne Vivit [illegible] ipsa Vita Corporis Vocatur anima
magis q Sanguis. Demum: plus de historia aliis e q quando Vita servat Sanguis Vnus a-
nimat, et ferbet. — Resp. Ad 1um ex textu [illegible] Ipsius utrius re[illegible] salutem animae ex [illegible]
aones pro medio Sacrificii, u significantibus Christus mediatores, u sibi exponit August. Vnde
sensus salutis animae Carnis, idest, hominis, pendere et a Sacrificii, u Christi significantibus, u dicit
animae e in Sanguine n pro informaone, s pro dependentia, sicut dicit, Vita nostra e in manu Dei
q. de fonte Sanguine anima n Exhibit, s dicent, u Corrupit. Ad 2um dico: plus solis Vel
le Sanguis animari, n quidem mente pro Sanguinis, s Vecedente illa, ac si diceret Sanguis
e alimentum illius, q Virtute Vitionis animat, quo media ipsa illa transit in Carne et reliquas
partes Viventis. Vt

Arg 4o. D. q[illegible]: Sanguis naliter e de pars integralis Viventis, s anima informat
omnes partes integrales Viventis, q informat Sanguinem. Dm mag. tunc a Christo Dnus [illegible]
de Sanguine: q Sanguis de integritate naturae humanae, tunc ex Innocentio 3o in extra vagante
mirfaciente: Sanguis e parte q. Carnis. Item Caius [illegible] Christus apud Vas parte
naturae humanae n assumpsit quo Sanguine redempti sumus. Inmo Verbum divinum Unica Vnio-
ne assumpsit hypostatice naturae humanae, s hoc e falsum, si Sanguis n e animatus; gx. Pmi[illegible]
Sanguis n animat e et naa adequate dicta a Schema q Stareret pro substantiali adequate dicta
ab illa; s naa adequata nequit Vnica Vnione assumi, ut tenet [illegible] in sententiarius: gx. Ad
Resp. [illegible]
e de pars integralis no; in [illegible] administrationis, [illegible], [illegible] mixta [illegible] [illegible]

UGR Biblioteca Universitaria

Da Jouita, q Dagonyſenet D. in Dus Trag Vnic. para ſa libi. Pus Pe parautoritate D.
Aug. vel alias Hugonis Victorini lib. de Spu, q anima dicente: ponit in exercita-
ſi multe In exerng Vnus in anima, eius ipa. Et iterq Et hoc ponit in deſeruit in-
bita, ſtutin nnou, q ionig onia ita Vna anima. Sas docet alios Pepe. dy Deemar-
dus ſem. Vnm, Cantica ait: Vna anima mia inuea, Vas memoria q Dola ne hec tria
dy ee ipa anima. Vel Iſidorus lib. Ethimologiarg: anima, dy Vita, ſas pa-
nae dy Vult Dola, dy intelligit mens, dy Decordat memoria. Ecta pdicon P.P. q
Ipra.

Vide
phica
num. 5

Hinq Pro bari poſet Talbu, q in phica probatu unus ſubstia ee immediate achoz tqal
ferit, ſubstq, quia accidentia, q nec hic Decolore o poſſet nec emel dicta Hoz Petronus, i du
tambu, Pudnutie ea dy pas Dae D. citati anima e pnq achoz p, e inte lectiones Dolani; ſpec
ee Tatq, ſi illa produceret p pontiq Vdutiq. gn pduci tale actu q dita Vpontia; Vnaci
poſ, q nec Vpontia pue hoz achuq Vcurrente ee adhoz, p accidens, eiq p accidens, mereret
pecare pecan. pater, p actu intiq. Pa mq, achuq Vpaciens Vnit alicui, p hoc ci ure ac-
tus 2q paciens ei q Vnit, i pontiq achoz Volica, Vintellico i actu 2o &c.

Rn pontiq
let, int accidentia ritq Vnuit anima paciens, i pre eo mo, quo e mentadmu, p ao nq ei in-
trumenta, q Vnit anima ac, uary operaony exercitq. D. anima Vnit pontie, u instrumentiq
dicit aliquiq achoz, mediata, ſupra actu pmentis, p ao Vnit, q ſ ecuntia, q hic Vnit ntq, ry pe anima
agere, mediate, ſeu mediantiquo Vnit, p actu, i dicit tpo, Vnicq ſubstentatony pontiarg, quanta
ſit, nalit exigunt Vecipi in ne xore (p quam) q dic actuale Deu in parent, i putari anima, nec
Vnitq, p demerita, q ſoly Volatiq, q actua dy, q uxine Doa: dicit pro pre, p quant achus liberq
actu, ſta Deanit, i poſſen Deum che, anima in ſubstando pontiq, q naliq mo dehet, q
talis Deum, q e degere, q mialy, in quo nulla libertas exercet, q ſpi actu ne unt, q pectales alie-
nang, q Volati. &

Rnq Pro pari D. Aug. q Iouita D anima Eto dicente: pro pater, q ſi dq, ſi de,
ponty, multis, q ſe cnia Vna- Ldq, ſi ee pnq de e ee ex propria naa de ſtaty ad Vnu ee vo pnq
Liberq, e ee pnq, ſui de ſtatiuq, q pre nequeunt ſalvari ad, q di ne ex naa Vi pzalin, q
Ipe tunt, q Ipa, q Ja, q ſas nasne di nnis Malis, q anima ne ſonino indy ta negulr ee pnq nale
Diberq, Deoq ponty anim, int, ee ab anima ſa dy qunt. Rnq, q de ſtis alicuiq ge unt nequeu-
unt Vno modo alicui Simul Inee, q nale, q liberq, q ſ de ſtinctes, q ſ pnq achoz, q ſi ee ſe-
net D in 1 ad 2q 1 pari. dico tunc: ge dq anim, q, indiſtis ponty nequeunt Inee Deus, q pro-
bari eadq pars ex illa one pnato ry dictoriony eo modo ſcut in meta de pali Vi dente pbis 2 at
ſolvunt argutia.

ART 2us

UGR Biblioteca Universitaria

Solvunt arguta.

Arguunt 1º: anima e actus corporis et intrins. ex pho: g[ra]a dicunt ab anima. Sed
Jo: si intri[nsic]e anima cent[...] non posset non informare intri[nsic]e, d[icitur] anima informat: g[o] — 2º ac actus,
& pontia debent proportionari, s[ed] actus pontiarum sunt accidentia: g[o] e ponti[ae]. — Resp. 1º dco maj.
arg[umenti]: in e actu informativo, no operativo, dependenti a corpore in ordine ad propria opera-
[tion]e 2do, dno, Jog. Non enim vult phus, intri[nsic]e nec [...] actuat corpus, sicut anima, s[ed] quantum ad pro-
prias operationes, prinum e pontia organo alligata, sicut 2ae pontiae sensitivae, quae operari non pos-
sunt sine corpore. Unde dicit, q[uod] intris[ec]e non [...] corporis, q[uia] est princ[ipium] operandi praescindens a quolibet
organo. Ad 2um dico maj: debent proportionari in actu [...] 2do in entitate, sub[...] in [...]
[...] dq[...] in equivocum, no, d[...] min[...] no Jog. Proportio enim int[er] pontias & actus solu[m] requiritur ad
hoc, u[t] effectus [...] in virtute activa [...] ad hoc a [...] requirit proportio in entitate, aliás po-
tentia non produceret ab accidenti in sententia [...]

Arg 2º: pontiae animae dicunt speciem int[er] se: q[uia] queunt [...]
identi[fi]cari [...] quae essentiale int[er] se differunt, non possunt [...] Deinde: pontiae recipiunt
majus & minus, et accidencia. — Confirmatur [...] Ang[elum] [...] dicente: pontiae [...] quae locomo-
tivae intendi in Beatis: g[o]. — Resp. ad 1m, [...] virtute [...] solum vult [...] sentibus
propriis [...] quas non habent pontiae ab anima dist[inctae]; solum admitti [...] quid-
[...] essentialis & propria int[er] pontias adinvicem & d[...] anima [...] quod [...] quomodo
plures [...] alicui [...] identi[fi]cari; ad 2um [...] dico q[uod] po-
ntiae [...] facilitates eas suscipiunt majorem [...] nec [...] Vult quae [...] dicendo
insinuare [...] de intensione [...] in pontiis animae, s[ed] de extrinseca fac-
ta [...] impedimentorum [...] se explicat.

Arg 3º: pontiae sensitivae [...] hoc est [...]
anima a [...] spiritualis, essentiale [...] dicunt [...] spiritualis [...] Deinde: pontiae animae recipiunt
habitus [...] distos; s[ed] [...] habitus dicunt [...] parent: g[o] e pontiae. — Resp. ad 1m, dico maj: pontiae
sensitivae [...] & [...] objecti, no, & [...] Jog. Pontiae enim [...] sensitivae [...] pontiae totales
propriis entitatis [...] at pontiae sensitivae [...] dicunt quae [...] partiales
animae facultates [...] abanima [...] spiritualis in anima [...] dicuntur majori
[...] dico, q[uod] [...] accepit [...] pontiae [...] medii
pontiae recipit habitus [...] essentia animae medius pontiae [...] per [...] actu,
[...] habitus [...] Plura autem [...] quae facile solvunt int[er]pretando eas [...]
[...]

Arg [...] productivum actuum specie distinctorum [...] sola [...]
[...] distinctionis [...] int[er] pontias animae [...] intellectivum & volitivum,
[...] volitivum [...] representationis [...] cognoscere
[...] intellectionis [...] pontiae [...]

UGR Biblioteca Universitaria

ponty cui immediate Vnit ge Volat ab intellecone moveat &c. — Resp dr ad arre ad 1m & actus specie distoxy in aquatoxy ad ax. aquatoxy posax. ad 2dm. Nonien dr quod ponty ex parte specifa distne actus Vbg no intelligit aprehensione ge dicit ordinem ad Volare modo ad ipsum, sed actus specifi ponty ex distne actus aquatoxy ge dicunt ordinem sequentem ad ipsum in metu ge ad distne pertinet ax. 3m. Num. 81. 99

Ad tertium quo ratio &c. Ad quod no. Hobro baony dr quod ponty Volendi quod ad quod no. ge dr quod non ge dr quod non ponty Vnimacens vno ponty ge quo in hac ca immediate Vult ge quo immediate intelligit ge dicit, quo immediate ad intellecone movet ponty Volare ponty hac immediate agendi ge debitante ad hanc villa aperiri. Quare Volare soli ge propie pertinet moveri ad intellecone, quia ipse Volare agendi, animatio ge quo immediate intellectio Vnit ge quo proprie ad intellecone movet ponty quia intelligendi movet ge per quo Volenti & quo Clare intelligit, a ponty ge Volare ad ipsum ex alio immediate quo mediante Volare agendi ponty Vnimacens quia intelligendi movet ge per quo Volenti, Volare intelligendi in pertinet ad ipsum. Hac motiones quia dr ipsum ex alio Volare movetur, & movetur. 3tio. Dr Aristoteles quomodo ponty ab actibus, & actus a ponty specifent. aut Vnitur. — 99

8. Evlma,

An et quomodo ponty a actibus et actus a obtis specifent?

Art. vnc.

omnia bre et resolvit.

Dubitatur ne an ponty per actus potia ter essentialit specifent qua ter actus potia sint prata essentialit. Secundo ter ponty qua actus hoc enim multa tra dominavit Dei ecclesiastica obtis extra ipsa actus, sicut actus extra ponty. Unde dubitatur tertio per potia actus ad ille quo ponty quiet ad actus per actus ad obtis, siue essentialit, siue intrinsecus, seu de per actus Vnit ponty per actus? Ad 1m dr quod Vellaotrancentalit ad entis absoluta ponty subsecuta ad 2dm ge per Vnit ponty ge Vnit ponty ge? Ad 3tium dr quod ponty ge Vnit ge. Ratio 2a pars Vnit ge. Ratio 3a pars ge. Ad oppositum sic. 1o. Potia ponty precipue actus, sed actus per se Vellaotrancentalit ge. Ergo potia per se Vellaotrancentalit. 2o. Potia ponty precipue actus, sed actus per se Vellaotrancentalit ge. Ergo potia per se Vellaotrancentalit. 3o. Potia ponty precipue actus, sed actus per se Vellaotrancentalit ge. Ergo potia per se Vellaotrancentalit.

Ad 1m. ponty ponty specifent per actus mediate potia ter essentialit, siue intrinsecus, seu per Vnit ponty per actus. Pro quo dr actus Vellaotrancentalit absoluta, de qua quaty, ut dicemus 2do. agentes de Vnit intellecone, sentia absoluta negant ge Vnit ge & aliqui ge ponty per actus Vnit essentialit per Vnit ponty ad actus aut potia ge Vellaotrancentalit ge Valet. Ad 1m ge Vellaotrancentalit ad ponty ge Vnit ge ponty ge Vnit essentialit per potia absoluta essentialit ponty ge Vellaotrancentalit ge Vellaotrancentalit ponty ge Vnit ge absoluta ad actus Vellaotrancentalit ge Vellaotrancentalit ponty ge Vnit ge absoluta ad actus Vellaotrancentalit ge Vellaotrancentalit ponty ge Vnit ge absoluta ad actus

UGR Biblioteca Universitaria

nec achi preck equichie Scibi per nri nomie do obtie Nec ponha nri nra nie dachi p Rac eo-
ces ponti Initio Signi tandy achi ponha exnimis portant Relationi absoluto annexa ideo gad
p fecta ponha ponis ep nri nomie p ti nec nie intelligere obij in Lac pria Vox ponitur ad significa-
nay entis abso luti dchis quia ens exere quadrifie ponitis quia ens est dentice Sub ria pars quidditi-
tellige in intellecto actu, aut obto in Lac noria.

Ex dchis Colligetis 1ª Cª q gu pars ens enfert obto exalia
equata ꝑ diversia e ponty Inde dr ponty ee diversa ee optat ꝑ ens in ens ple alatis. Inde co-
nhary dicto cha differenti per ex diversa mo aquata tendendi in obtu nra aquate mu do- 0x0
lati tendendi in obtie Vao ubi ens intra nalia, ex hac dictine mi tendendi Sati aquat dicto
ponhary. Dixi aquata Ens quia licet diversa mi tendendi sint ad diversa tae bonhas nabo-
lati tendit p rugu ad obtu Do aug nra hac ens dicto anal ens ultimi nferunt diversa pon-
tiae Cadunt sub Vae ultimi Soly ad ens unt diversi mi diversi aquati Col-
ligetis ex dictine actu y aquatory in Soly sequent Sety aquate Colligimus diversy ponhary.
Diversimen Cux dicto obtory Soly sequent diversi actuy aquatory aqueate inferat diversy
ponhary dati per ex dictis.

Quando quis Cª dr obtie Sub Vae ens Sali per ens ponhe per dicti
Dachi Valde diversi quia Cat nex obto Salis unde infert dicto ponhary. Ad hoc aquati
a biunt tota dra Ex terga ach biti ponhe nga nonne ens sive ex hac sub ex illa Vae disquati
Sit Cadunt sub alia Vae Dne aquata ponty Ad hoc qu nequat achy a tenti Vati ex dicti
Inde Cogna semel illa Vae Dni deducit aquam ponty Cachi huius linie ens dicta ponty
Cachi valteri Quia intellecto Volo aquate inferunt dictum in hac Volati Sequitur
Cachi aquatis Ex phe dus ponty Colligetis dictum achi ens dicti Ad hoc
ex dictine obtory ad dicto ponhary ex dictine actuy Nonary ex obto ex dicti Colligetis dicto spe-
cifica actuy y aquati Vao pre Sit intellecto Accidentie de subtia in eo existi de quanti ex obto-
tory Vao 2ª Cª ens obtie sub eadi Vae Sali per actu Cognito intuitiva dabitiva quidi-
dae specie de quanto.

Tota hec doctrina tradi achus qua de ponhis tradi ad s. in 2 dicti Ex Vbi
do cet: quia Sit ens per se pitis ad aliquidy ens quod non dicente sicut ad dicendum du
s pitis Vna, ter dicta obtia aquata ex alia in tenant aliquis ponhary, nisi Una ab tra-
dicti ponhary igenty ꝑ Dnat de ex plo Initio Volate Sequitur dicentia ex parte obti
quia ex parte mi aquati tendemus ex tendage ibo ens, et nalia, mi aquate diversa pedimi-
nus Ergo ens ponty dicti Sali Unis aquatis obtis tale Unitur. Simili, ens dictine ac-
tuy sicut dicto ponhary precedit ex obto y precedi Ergo Idonitas ens Sali Sequitur
tale ens Idonitas per ex tia, per tia, natia, ens per Sequitur dicentia conjunctiva proloquentis
ex Sali.

hec Sequela Sed ens tale ens ens dicte intelligenda, hoc modo obtia Verificate ob-

UGR Biblioteca Universitaria

nat Vat propis cuiuslibet Vel in vo Sect dcta, p extra partipant ing Vat: sicut exha-
le aut exale n extranea, aut extranuntg abex tera alis ptibus dgmnt, ac trgd
amoz in extranunt actu assimea, Solitva, qua e dcta actura quat Volatis, tgo non
Veqununt dcta pontia, Solg Veqununt illi actus qui extra Vat haberi, Vide tuga Damoz
Sutunt qd ad arguenda actus nvo pontiae Vas dicit ex parte obstoru, naturis
Specie deficant, ciis Dnent Sublati aqua ta obi, hoc nexit dcta Sectio ad arguenda
pontias, ne dcta excludentia Vat Dg Vel Sufat ad arguenda actus nec pro Lib. de ani-
ma. lib. de anima.

LIB. 2.us DE ANIMA.

Precedenti libro de anima in dni Vat egimus, mo ad Specialē animae Vegetandi, de-
cendere decreuimus, quig Vegetiva, Sentiva et Vatiocinatiua Vocabulis obiectis
obtinet ambus de quibus Dnpsenti exm. Sup de anima Vegetiva et Sentiva. Sequit
anima Vegetiva, et quis illius pontis. art. nc. omia breuit resolvit.

DISP.a

DE Anima vegetiva Et sensitiva.

Qa

ID Q sit ANIMA VEGETIVA Et quis illius pontis.

ARTVNC.

OMNIA BREBIT RESOLVIT.

Sebactgens Vegetiva anima in Vat Dnantiu et actus corporis physici organici
necessarius Vivo, Vel corpo dicta, ut Vegetiva et sic obtinet definitionem Vat: et Vatis
Vegetale in Vegetare nutritione, augmentatione et generatione. Sup dcto Vat: gen: et pris Vat:
Vegetale et Reliqua Vasculi dcta. (Vegetativa) pontia duo, pontia animi Vegetiui et pontia nu-
tritiua augmentiua et generatiua. Et primo Dnat ex pgallata anima Vegetiua depone, et ostē-
dat pontia quibus ad animata anima Vegetiua sequunt. ex quib Vivens Vivat et crescat
et naturaliter gignat pontia nutritiua. Et hac dicta Vivens indiget, dicta quae
Dmagnificatiua nec sufficit Vitale operatione exercere Vat: qui naturia pontia augmentiua.
Demu: Vltio et ad maxidum requisita ad Vegetiuum requiunt in illo pontia generatiua mediante qua
generet Vivente simile, in specie perpetuet: qui tres pontes animi Vegetiui.

Hic obiicitur ex dominis assig-
nata animi Vegetiui pontia. Nece omibus Viuentibus necessaria Vt Vegetet, Vasa et nutri-
tio, et augmentatio omibus Viuentibus necessaria. Nam et omnia plantae et animalia Vegetando
ex latere possunt generari, quare pontia ad generationem Solg ab extrinseco proueniens Vt singuli

UGR Biblioteca Universitaria

in Conjunctivis, abintrinseco quasi ab extrinseco adveniunt, in naturalibus speciei individuum; et si solum aliq: est de genera viva ex putri, inveniunt omnibus individuis alicuius speciei animatoriique verm bus, dari. Praeterea nec potentia generativa proxima per distinguit in pueris, qui generare nequeunt, Vg: ad effectum evenerint aetate; hoc fit quae defectu aliquorum accidentium, quae ad generandum requiruntur. Unde concludendum, quod hae tales potentiae vegetativae inveniunt omnibus viventibus, ubi reperiunt a vegetativa anima proveniunt.

Dubitatur an potentia nutritiva distinguatur ab aumentativa, et generativa ab utraque. Communis dicitur complexe; ... Et Resp. dicendum: Primo, quia potentia nutritiva est ipsamet substantia vivens, in nova substantia sibi acquirit, et eadem substantia est productiva quantitatis: ergo. Primo: quantitas nullum aliud principium productivum habere potest nisi substantiam illam, quae per nutritionem producit ab aliquo accidente. Et notate, quod sicut potentia nutritiva in vivente non una specie, sed multiplex, sicut partes corporis viventis specie differunt, quae heterogeneae sunt; sic potentia aumentativa etiam est multiplex, et eadem cum respective illa nutritiva quae in quolibet organo existit, nempe eadem substantia, et eadem facultas illius, ita quod facit, nempe producit substantiam illius ex alimento, et simul educit quantitatem; et hoc sensu utraque talis potentiae satis distinguant.

Pars 2a partis: potentiae vitae complexe distinguuntur in substantia viventis ... nutritiva et aumentativa est in toto corpore diffusa; generativa in una determinata parte: ergo distinguunt, ut possint separari. Resp. 2o: Sunt enim plura vegetativa quae potentia generandi carent, nullum autem caret potentia vegetativa et nutritiva. Et notate, quod si loquamur de potentia nutritiva et aumentativa quae sunt in ipsomet organo potentiae generativae non distinguunt vere a potentia nutritiva et aumentativa, quia in hoc sensu tenent ambae nempe eadem substantia se per nutritionem auget, et simul producit. Ratio est quod substantia est immediate productiva alterius substantiae: quod substantia quae in organo potentiae generativae non solum est nutritiva, sed etiam generativa; ab illis autem potentiis nutritivis partialibus potentia generativa vere distinguit. Ex quo sequitur potentia generativa ex se non petere privari nutritiva, distinguendum, accidentaliter; sed utique simul nec identificari in proprio organo, et non in aliis partibus.

Dices 3a partis: nutritio durat toto tempore vitae, aumentatio non; ergo tales potentiae distinguuntur. Resp. nego: nutritiva habet pro obiecto alimentum in substantiam, aumentativa autem quantitatem; unde ut nunc in actus ... tantum obiecta versari debent; ergo differunt diversae potentiae. Respondeo: dico aumentationem non durare quoad connotatum, id est: absolute, non est durare toto tempore; adquirit quantitatem sed in toto tempore vitae firmatur, sed quantitas acquirita quod post perfectum incrementum solum deservit quantitati absolute ad reparationem deperditi, et post vero incrementum deservit adaugendum, quod in tot partes debet durare. Ad 2um: dico an esse non, dico nego ex diversitate actuum aut obiectorum non bene inferri distinctionem realem potentiarum, quod in nutritio debet esse tota distinctio in principio quantitatis in actibus privatis: Ad primum sequitur distinctio realis inter potentias per suis actibus intellectus et voluntatis. Quaestio 2a: quid est anima sensitiva, et quae eius potentiae. Articulus 2us: et potest omnia resolvi.

Quaestio 2a

QUID SIT ANIMA SENSITIVA ET QUOT ILLIUS POTENTIÆ?

ARTICULUS.

CUM BREVE ONIA RESOLVIT.

Anima sensitiva optime dicit; et actus Corporis physici, dotata vita potentia vitæ sensitiva habet: vocatur actus, a quo subintegrata habet exercere operationes sensitivas. Et sumitur hæc definitio ex libro de anima, sic explanatur: et ita alia, quæ principaliter exercendi operationes sensitivas, seu ita radicans potentias perficiens obiectorum salutaria, et fugiendo noxia, et loco movens. Cum vero triplex assignat potentia animæ inferioris cognitiva, seu sentiva, et motiva secundum locum; incipit de sensibili. Et primo de cognitiva, et sentiva, et motiva secundum locum; et dicit fugit incommoda; et demum de veritate acquirendo, et diligendis, et fugiendis malis, et hoc per sensus. Potentia sensitiva dividitur in interna et externa; et quæ sensationis operationibus corporis, et quem percipiunt corporis interioribus, quæ deinde dividit in 5 sensibus, ut per visum, auditum, gustum, odoratum, et tactum.

Potentia locomotiva dividit in 2 tractatus in 2 tracta; 1° agit de motu progressivo, et loco in loco. 2° agit de motu locali in 2 tracta, 1° de appetitu, et 2° de fugiendo. Demum potentia appetitiva scilicet divisa in rationabilem, et concupiscibilem. Hæc tria potentiæ gerant nomen virtutis. Et primum est sensus, secundo potentia, tertia memoria, et alia sequentia alios sensibus externis, et internis, ut species, et imagines, quæ sunt potentia virtutis, formis, et impressis auditivis, et multa alia, quæ ita potentia motiva 2 tracta, ut habet primo de anima. 2° principium, et principale alicuius plantæ, quæ habent aliquas operationes sensitivas, sentire potentia motiva 2 tracta non sequuntur tangant se, et tetigerint, quia separantur, et dividuntur, et separat, et congregat, et alia plantæ minus perfectæ, et imperfectæ sentiunt animalia, et plantæ, et animalia subordinantur sensibus, et plantæ vita in radice.

Dubitat præsentes potentiæ currant actus, et passus ad sensationes, et motus, et alia. Et dicit, quod omnes currunt, et aliquæ, et alia, et passus, et motus, et alia potentiæ vitalis actus, et currunt ad suos actus, ut digestivus, et alterativus, et alibi postea dicemus, quia dicendi, et sensibus. Hanc actus vitalis habet actus vitalis producit, et quia ab obiecto, et specie vitali totaliter producit. Et dicit ad sensationes potentiæ actus currunt. Et quæ quia, et passus, et sensus, et actus vitalis, et patet in subiecto animato, et vivente recipit, et organis, et præcindit ab anima, et vivere, et hoc habet ab anima, et vita patet toto suo toto ex anima, et organo, seu ortata parte corporis, et dicit potentiæ animæ sensitivæ actus, et passus ad sensationes currunt, et omnia alia vitalia. Et dicit divisa vegetativa, et quia triplex est objectum sensibile, et tactus.

UGR Biblioteca Universitaria

Q ET QUOTUPLEX sit obtu sensibile. ARTus

omnia breue tractat.

Bon sumit hoc sensibile e spiēs, prouē obtu ut in pōtiu animg sentiendi, quo sentiu dicit Pduquit a pontia a potiu et loco motiua: et larga Pdu ne omnibus pontiu quas anima sensitiua radicat, et de hoc obto agit in pñti. Vide Cal. Loquo: obtu sensibile est id, q per obtu ci, et alinqui pōtiu animg sentientis. Hoc obtu per sumit, quo sensu portat qua da potiu seu actitudine in iu, qua pot Deuenire ad actu sensatiōis, ut medialē per se, et mediante spēc, et alio pot tali actu fruare, et fundabil. Dnae Pdae portat sal. tiu obtu essentia, quae Pdae talis actitudiu. Et quo Pdione deuenitur ad hoc, ut obtu sit sensibile, quia tenet deuenire mouere sensum mediante spēc sui, quare enim Pdiu naōis, de extinc de nomaōmine obta sensibilia. Pdae, quia tenet ex positu, et actale, et unag spiritale nequit alio modo a sensu cognosci atinqui. Pdae quia singlare. Pdae quia actuale. Arg. 2. de anima, Vbi Pdes, nulla substantia est sensibilis, et sensui medio accidentibus.

Ca Pdae quia dicit, q sensile est ex phō aliud per se, et accidentaliud. Per se, q mediante se exercet actu sensatiōnu. Pdae illud dicit per se, quod per se mediante pōtiu sensatiōis solu dicit sentiu, et q Pdae obto sensibile per se, Pdae subsha dicit sentiu, q per se, et ad sensatiōnē stando accidentia, quae si per se sensibilia, q Pdae sensibilis per se, et secundu ea subsha dicit sensibilis per accidens, et pro ductiua Calozu, Vg quae qualia per se sensibilia, et ideo q Pdae sensibile per se, inquo sensu dicimus nos Videre similitudinem aut imaginem Pdae, quam videmus tu, quae tandem alio modo Pellagru, sensibile per se Pdae, et pro pria, et ne. Pdae q ab uno tu sensu percipit per se, non ab alio. Pdae q ab alio sensibus percipit, u magnitudo quae a Vue, tactu, et auditu percipit per se. Notandu q ad hoc q sensile dicat per se in omnibus, q ab omnibus sensibus percipiat, sufficit phū, q a duobus percipiat.

Notandu secundo q sensile pro pru dicit solu in ordine ad sensu externu, non autem ad interno nullu sensile dicit pro pru q nisi percipiat a sensibus externis, q ab interno non percipiat, nec dat oppositu ab interno sensile per se in aliquo obto sicut externa in Cadat, sensilia enim et humana a brutis Pdae anima de, motu, quiete, numeru, figura, et magnitudo. Arg. magnitudo percipit Vue, tactu, et licet phū Citatu, non a auditu, et olfactu, et gustu, pro pterea q odora aliqualiter cognoscimus, sensile accedat, et recedat ad nos, et gustu etiā tangimur aliquibus magnitudinibus, quia q proximi bonu augmentu, q oppositu eadem Pdae. Vnde numeru percipit a bonis sensibus, et inquita a Vue, et tactu cognit. et deductiue a pedibus, cui Pdae, et alia similia quae quae dā species figurae, et magnitudo a Vue, et tactu cognit.

Aduertendu est q sensilia nia sic sumant in alinqui a pontiu alibus Pdae, q per se, sufficiu, et portati, et plene pontiua motiua. Cetera uero portant Pellacrin autem lacu

ng motus, figura, et magnitudo n̄ 3 terfant rellaone, numerus dicit Collectionem rerum numeratarum, quae est ratio qua omnia sensu materiali recipi n̄ possunt, debent sumi materialiter, quando numerus dicit res numeratas; figura partem inter se dispositas, motus partes sibi invicem fluentes, quae fundamenta rei mediatè, et magnitudo u fundatum rellaonis. Unde sensile per se est illud materiale purè, et nudè sumptum, sed non est sensile proprium, nec praeceptum, sed est illud materiale fundaliter specificativè sumptum et denominative, quando dicit entitatem sustentantem rellaonem, et ab illa denominatam. Ex quo dicitur videt hoc se movens n̄ recipit rellaonem motus, = nec purè aliquod Coloratum sentit tamquam motum specificativum. v

SC a 33 obiectum sensibilis actionis dubitatur: quomodo sit principium quo, seu ratio movendi sensus ponit naturam de ratione singularium? Resp. talis ratio, seu principium quo producendi species est ipsa natura sed accidentaliter individualis singularis, ut patet ex pluribus in locu, ex quo deducitur nec ratio: obiectum movet potentiam cum singularitate, et neque apprehenditur a potentia; obiectum sensile singulare apprehenditur a potentia sensitiva cum natura, ne non singularitate. Prob: Si ratio principalis movendi sensus est singularis, tunc sensus poneret differentiam sub singularia, nam potentia Cognoscens obiectum sub aliqua ratione potest illud distinguere ab omni n̄ talis ratio, sed ergo sit principium distinctivum et diversum rei ab omni n̄ ipsa; sed sensus nequit ponere differentiam inter dua singularia independenter ab accidentibus extrinsecis, ut patet, figura, situ, et spatio. gx

Dices: Sensus ne potentia abstractiva quomodo nequit recipere singulare gradum naturalem de excepta singularitate, alia natura a singularitate praescinderet, et deinde eodem modo recipere singulare a ceteris: Resp. Ideo ante, et deinde denominatio n̄ excepta singularitate individuae et confusae, ideo deinde et Clare non Cognitam ergo natura Cognita singulari n̄ Clare, et distincta, sed ad hoc sequitur, quod recipiat differentiam inter naturam et singularia, sed individuae et confusè, quam nullo recipit differentiam inter naturam et singularitatem. Unde n̄ praescindit quod ad praecisionem sequitur, quod unum Cognat, non Cognoscendo aliud ab illo identificato, quod et inter intuitiva sensui, sed sensus Cognoscendo naturam saltem confusè Cognoscit singularitatem quod inter illam naturam n̄ ita actus individuales intrinsecas, intuitivo naturam distinctè Cognoscit adhuc confusè n̄ Cognoscit singularitatem quod naturam a singularitate propria extrinseca distinguit, et in hoc stat peculiaris modus quo singularia sensus recipiunt. v

Replicabis: Sensus etiam ponit differentiam inter unum et aliud, sed distinguit majorem sonum a minori; quod etiam exit praecisivè. Prob. Ideo: Major sonus nequit distingui a minori Cognita prius quod est unius ut haec, et minor, et minor distinguantur. gx = Resp. distinguit ponit differentiam inter unum et aliud per rationes extrinsecas, et non intrinsecas, nec. Sex quod patet ad probationem. 2 enim potest unum Cognoscere, et ab alio distinguere, quod Cognoscit propria per rationes intrinsecas, vel quod Cognoscit per rationes individuales extrinsecas, et modo distinguit intuitivè, non sensus. 2 modo sensus discernit unum singulare ab alio. Unde auditus per intensionem distinguit majorem a minori, quod potest esse etiam distinctè Clarè propria per rationes intrinsecas n̄ attingat, quod maioras, et minoras soni n̄ sint actus individuales, et per rationes unius ad est singulare, sed partem integralem, et indistinctè a natura et singularitate. Vale. Art. 2 agit de natura et propabilis speciebus.

ART. 2

AGITR DUVA DE NAAE PROPABUS SPECIEVS. 3

Species intelligenti nihil aliud e quo similitudo obiecti pro producta = Eveniebus
pza, qdo Vsus ninceus insigni. Vocat enim Species eo Vel Spectandam = in mual, pza
intellecta illa, pximit ponty intonali, q hec ei diminuty, et quod mo leceden: alatte obtenty
= Sensibile e ao qua Species representat obm. Dicit enim imago obm, mitto, simulacru pic-
tura, idolu hec Species sensibile, dicit q hanc Speciem Deus primo Dapauco, et Plex bno optimo
nime humanu, Speciem admittente. Q Species ex pertinux enim nos hoc a liquet actus Cabbete
nita, nq mo recordamur? P. Q aliary loquar, qua Videmus, vt enim hic actus Caa ab obto
Dpontia simul, q solan. Sunt ao Species vas aliquo obto Vnde gerapi: nq obto q
multone nexuty, vt ine pz sensi ponty, ex pertia strategia Speciem abipsis in pontia
accipiendo Doent dal tatu Species pza.

Dubtan Species sint eluidy nq Dobty? Et dupl illas
nec Corpuscula quida subtilia e Corpozibus egredientia, e Demanantia ad sensus
ee qualem ins Species, q dicty e intoga, q Species e accidens absolutu, sine pziamento
quasi, vt tenent aliqui, q depziamento qualibz, quare dico Da Plutense, q altatis Speci
es vtq nare essentia, e prata altatis Dei a Deo obti. Vta D. in 2o dist 9 qq 3 pncta 3.
Et Pua: si Species nedent ego dq nq obti, ea dq quoq pdona, q a rectona nedent: q Species
Symi alvi, e Symi nigri nedent ea dq diei, q oppositoy qua nent obtia, hec in pote Da
tia in Symo nequeunt, nalit ee in eody subto: q nego Species ipse obtoay, q hoc e fal-
sum, e Pnoxy opinio. Nec obt Deus simul pariter Videre Vtrq, sequit Species oppy
posite ee simul in eody medio organo. Q

Dub 2o q nq sit subty, seu Caa mualis Species, sensibilis Resp
quarda Species in medio pro portionata: illatis qui dicunt sensibilia recipi in po-
ntia, et recta, q insolo oxgano pro altera parte e ponty Pua 1a pars, q manifestum in
Speciebus Visibilibus qui fieri unt in aere aqua, Din, Speculo, de quo portea. Dixi qua-
dq Species, q Species obtoay, quare o fatu, q tacturi in nullo medio recipiunt, q insola
ipsa pontia. Pet 2a q sit pars simul, q pontia electiva, et organy, q alia duo, q ad
dicty, debet ee Vnita ipsi pontie, ista ex Pxagraphia Vna Caa totalis totalitr Caz, q in oxga-
no, et in pontia, Species recipiunt Species, docet ad. 1. in 2do q 9na. Vnde pontia or-
ganica de alia naa, q obty sit pz, vel in in pontia ipsa, et organo, hoc pro parte Corpoy, quae
ficit pontia organica, et alter sentiat obty, et pz, vel quoties, species e in illa parte Corpoz. B

Dub 3ian,
Species, an diu producat totalit abobto anus partialit ab ipsa pontia. Resp Species totalit
producy ab obto, ipsa pontia manente patiente. Et Pua: pza Species, et ima, sensibile exterio
ry ab obto totalit producunt in medio: q etiam sensu. Pua Doa: pza actua sine mutatione

UGR Biblioteca Universitaria

deuent multi plaxi, ꝙ seme[l] ad minꝰ q̃ in obtē achōtar totalē — Respōdt Species in medio producti nulla ē nisi multi plandi pria actiua, ú productiua in sensu. Dz: Species sensilis nō excedit in pfectōne obtinēdi ꝙ ēe dr̃ q̃ nō ē natiua, ú sua actiua sensui. Do Cognitiua agens ē natū ad Speciō intelligibilē q̃ tñ ē spiritualis, excedit in pfectōne obtinēdi q̃ species sensibilis ẽ pfectior obtinēdi nisi natiua, ú sua actiua sensui. Et pro ꝙ dr̃ q̃ species sensuū interiorū totalē ab obtē deuere produci.

Dubt⁹ an sensile pacibens producat propriā Speciē? Procedit ꝙ sensile pacibens ꝑ solā subtiam qua aliq̃ in omi deducit ad sensationē. Resp⁹ ꝙ nulla subtiae ꝑ sensile, nec ẽ mittere propriā Speciē ꝑ solā sensui mediantibus accidentibus. Nisi ꝑ subtiam propriā emittere species ecclesiasticā sensibilē, certē possemus eius accidentia cognōscere sicut ꝑ species cognoscimus alius presentia cognōscimus ꝑ possemus cognoscere in Zucharia, subtiam patris absentis hoc nō ꝙ cognoscat propriā Speciē sensibilē, sed tenente subtiam emittere propriā Speciē in sensum interiorē: subtiam emittit propriā Speciē exteriorē: ꝙ Dō: Sensus exteriores tanus sensuū interiorū ꝙ transit ad interiorē ꝑ exteriorē ꝙ.

Dubt⁹ an sensile producat Speciē distā a Speciē sensibili propriā, ymo ꝑ Speciē sensibili propriā tingat? Resp⁹ sensile nō emittere Speciē ꝑ priā ad sensū ꝑ Speciē sensibili propriā. Sta: Dist. 4. aut. 43. ge 3to. Sua: Magnitudo causat propriā Speciē, ú producit Speciē unius ꝙ in omibus sensibus ú diuersis. Ad 3. q̃ quilibet sensus habet propriū obiectū adequatū, nisi natiū patet propriū ꝙ diuersa motiua, ac proinde requirēdas Species plures sensus mutare, alias poset dici q̃ species sensibiles ẽ eiusdē rōnis formalis ꝙ ad 3. q̃ quilibet obtinsensile sicut nō detracta sensibili, ita detracta, ꝙ deinde ꝙ nō emittet Speciē: nulla Species producit a sensibili nisi ꝙ a solo sensibili proprio.

Dicer⁹ ꝙ ideo color ẽ pse sensilis ꝙ mutat pontā propriā ꝑ propriā Speciē in ipso producta ex pōtia sua sensile. Nisi ẽ sensile pse: ꝙ mutat pontā ꝑ propriā Speciē producta. Dz: Subtiā ꝙ tellus ẽ sensile pacibens, nō ẽ sensile pse, nec cognita ꝙ Species sensibilis propria sensile. Nisi ẽ sensile pse ú duplicat armāli pacibens debet ꝑ propriā Speciē attingi. Resp⁹ ad 1ma: ẽ pse sensilis ꝙ mutat pontā. Do, pse sensibili dr̃ q̃ nō, sed nisi ẽ sensile ẽ productiua Speciē aut mutiua potentiæ. Solū sensile pse ꝙ nocatiū mittendi sensibili proprio. Nisi enim pse ꝙ sensile, ꝙ nequit recipere simul sensibili proprio, ꝙ dicta, aut affecta illius, deo ꝙ regulat movere sensum aut facere Speciē.

Ad 2am Do maiꝰ: nō minꝰ sensile pacibens, quale ẽ subtiā ꝙ tellus, sed ú nec tāt actiū, sensationē nec mouet pontā nec ẽ solo nec simul tellus at sensile ẽ quale ẽ nec mouet pontā ꝙ determinat actiū, licet nō solū, nisi sensibili proprio ú actiū. Notandū ꝙ sicut actiū nec ens sensile ẽ proprio subtiam sensile comittat, nisi tota sensibilis ẽ perfecte, ita Species sensibilis propria nunquā ẽ ens, nisi tota ẽ presentare dominus illius actionibus, nec ẽ mittunt ab obtē nisi ꝑ sic actiū. Colorem ẽ mittit Species ú quercus, ẽ magnus, ꝙ parvus, ꝙ hanc

UGR Biblioteca Universitaria

ú dq figura. Inde ad Variationy vltary affectiony Variat quop̃ Speciei ipsa, ꝑ partialis ꝑ totalis ꝑ reales Speciei ꝑ Sensibilis propriy Inq.

Dub6: an Speciei simul ꝑsentiã, & cessat actiue ꝓ desinendo? Resp̃ affirme. Collatis ex D. Aquin. docente: Cognitiony ex Cognente, & Cognito gigni, & ab obito, & pontia patit ratia. Sua Vide pontia ne Cã totalis Cognitionis, & cessat ꝑ desinendo pathalis obti: & obtis ꝑ ipsu sensibilis interny nisi quã ꝑ se immediate agente, sensationis: & desinit ad illã pathalis, & manente media Speciei. Pa: Sensus interni Speciei quant obtã absentiã, & quis a parte rei non existunt, tñ ꝑ tñ in actu secundo: & tunc obtis non ꝑ se immediate se ipso, & manente ad illã: &c. Sic ꝑ se Speciei expressa sensuy externoru: nisi in Speculo vbi est Rex a tergo existente: & hoc nanc Visiony nisi ab obtis immediate & manente, aliter in Speculo non esset obtis a tergo Visus: & Species sic exacta, & quia simul & pontia producit sensationy. V

Dub7: an Speciei sensibiles dependant in Deservati ab obto? Resp̃ quada dependere in Deservati ab illo quada non: Species enim sensibiles interny non dependent ab obto in Deservati, sic duplicati obtis, & retinentiã in memoria, & ideo secundamus ꝑ dictoy. Iondo & Species bus externis dependent ab illo. Sequitur est quo modo Corpy punctus, & illis quis alius punctis ꝓximis positis Corpy puncti, & alterany, & Deservationis obtis illis vbi, quis alius ꝓximis ponunt, & interny ꝑ Corpy puncti ꝑ Species obtis sui ꝑ Species in Diaphani &c. Corpy puncti ad sensationy subti, hoc a ꝑte Variati, vq adentia, & ꝑ nutritiony restaurant partes exponit, & plures de quant, & ideo phibit, ne & pueros ee male seminecessitos ꝓ tenuitatis humoru, & undantis, & pinguis aliquy in duplosiony aut lesiony organi, ex qua Varietate oritur maior, & minor ꝓfectio speciei pontis memoratis. Ita Doctr. sancti, &c. V

Dub 8: an Species sensibiles sint diuisibiles intensive? Resp̃ talis species intensibiles diuisibiles ꝓ ꝓportiony ad obtis, & ꝛepresentant: tria alueolo, & 4or intensa, & producat species intensa, & 4or. Et alueolus intenoret magis etiã species. Dux: nã Experia ꝑ pontia Visiony, & species intensiony Mensuro obti: & illa species est intensa, & remissa ꝓportionale. Sic extensio in obto facit diuisibiles extensiue in Speciei: & intensio in obto Cã bit diuisibiles intensiue in Speciei ꝓpria. Diuisibile ꝛ, & obtis in obto Cãis, & species Dum intensiony ꝓportionata, & ꝓ pigentitati, & illis producit impressio, & remissa, & retromissa, & agens male potius, & ꝓ pinquiy, & quia in humoru, & alia ꝑ se in sensibus ꝑ patiy Cãis species sui, ideo & ꝓfectio, & tractabiliy, & ꝓ pinquiy, & remotiy.

Dub 9: an Species sensibiles sint diuisibiles in ꝛepresentando? Subq̃ ee diuisibiles in esendo nã & intrinsice educant, & subto mali, & in ipsa sint ꝓximo deuenit hinc patet Dee diuisibiles sicut & extensa accidentia mialia. Vnde diuisibile, aut indiuisibile obtis ꝓ in ꝛepresentando, dee quãtas species ꝛepresentet obtis, & tota illa ꝛepresentet illud, & quilibet pars Speciei ex toto obtis, & quilibet obtis pars. Sin ꝓtota Species ꝛepresentet totis, & pars Speciei partis obtis, & totis. Itaque dicenda est species ee diuisibile ꝓ hinc, & Vna pars Speciei ꝛepresentet dimidiã partis palmi, & altera aliam, & tota totis, & quilibet ꝛepresentet partis, & totis: &c. Imo ipsa una, & eadem pars, & quilibet pars obtis, & entitatis numo distãs ab alia pars, & Vno Instanti obtis diuisibis, & indistãs numerica, & quilibet pars

UGR Biblioteca Universitaria

obñ cuat partes speciei. Pari ratione quæ mixta ex una parte toto, et quinq pro ducat: qx: &c

Dix: ponite statuq
tegnēq; mittere speciē totalē ponite. Cete pars speciei causata a re n̄ representat pedi quoq;
quinq; presentem, diuersa figura et pedi. Cogni. Caput ee bene formatu, malet brachia aut pedes pars
speciei re representans caput n̄ representat pedes. Omnis talis pars ceteri diversa speciē causant
tant: quia q; Vnius alia, alia partis speciei producunt: nq; sicut partes obñ. Vnione mentū distā
tia partes speciei mouunt in representando diuersis. Exemp: si albedo, vel palmi e a pariet a
Vnius palmi. Certe species ab illo palmo producta tis representavit vnu palmu a pariet de no
2 Tunc. producet nova pars speciei illa representans, et het intentiu, q; species invariata postea
representat. Vnde a 2mo ne Cāta de Joanne equitat illa representare, q; species solu representa
ret. Ultimo obñ quo dependet ista, ee reservat.

Dicen: Jas: rationis, Vg ita universit producet Calorē totius
rationis producat Calorē quilibet pars rationis qualibet parte totius Caloris, similit totu obñ pro
ducit species. = Resp: Joannes Fernando Jog: Exercimur in agendo, Vg rōnis ex una parte obñ ex
alia, et illi effectus nobis sic effectus, docuq; Virtualit Immanentis in qualibet parte cuiusq; Jas: Inde pro
ducō Calorē in toto debet adscribi tot rationi, sicut Cuilibet parti; sic species in toto sunt tot effectus
etiā imaginis, nec ob. Representet obñ omnibus Rationibus individuatis puta omnibus partibus in toto re
sunt. Ad ista Cā in species sicut in individuo ad rationē Immet Virtualit sui tali individuo debita
to. Idea species representans una parte obñ tu in illa Virtualit Immet. Et ob. illa representare
sicut Deus sua gerere. Inde producō Calorē sui parti Inife in Cuilibet.

Dicen: 2: pluxa minuta Corpuscu
la quæ exeūt in Videntem, sonū, Juncta, singula parum Videnti, et pluxa grana sinapis, et nocibo
et Juncta se multū iuvant ad producendū species, quam primū Vnius agentis effectus, species et
alias exteriora producunt, Et separata producerent minimas species, species insentis Vnionis Juncta
Corpuscula producunt species. = Resp: Domasius Dux. mis: se multū iuvant primus parum, et
mus Idonei, Ideo mis se non dog: species ex ab Vno grano, vel pauc producta tota sit ab Vno de
pendet, Deus non a multa pudine, sicut illa multitudo, Ideo Cuilibet exilis se longius extenderet propria
species quæ sit fere de solo. Inde in se invicē iuvant, et iuxta ponit in una Cā totali, non unius pro du
cent species.

Duo Vmo: an species visibilis se heant ad diversitatē in orne ad subtū? Resp: species visibilis indivi
sibilis pene in medio tunc in ponta, puta in tota Vnius species sit in toto medio, aut in pontia et totali
qualibet parte aut punto medii, et tali in quolibet punto, et species ista omnis partis obñ ad omne
ab illis partibus ad illud punctū ducī possit recta linea. Sic supponendo qlibet agere in medium exten
ens, q; nec spediu, sit tota species et in tota extensa, et in qualibet parte ex nulla parte Videnti
tibi adhuc in qualibet parte species tuae obñ. Patet ad Vltimū totius obñ debet Videntia tota spe
cies, et ipse effectus ejus, exempla, De pluribus intuentibus partes quilibet intenta extensa: quod
totus partes Videntis debet species totales, et tales, et partes in pluribus notibus Cā Circa Corpuscula

UGR Biblioteca Universitaria

Dices 3.a: explicat, quod divisibile in indivisibili recipiatur, sed species expressa totalis est divisibilis, quia habet partes entitativas, et materiales: ergo nequit tota recipi aut produci &c. Resp. disp. maior: explicat quod divisibile penetratum et efficiens modum recipiat &c. Ad 2.am maior: divisibile penetratum, et efficiens modum, non maior: est disparitas in eodem sensu, sed variatur tantum, et non dicitur. Ad 3.am est difficultas, quomodo species habentur tot partes, quot habet grandis mons recipiatur in exigua pupilla, ac in eo quod recipiatur in puncto. Sicut tot partes speciei correspondent partibus obiecti extensis recipiuntur naturaliter in exiguo subiecto, quare non poterunt recipi in indivisibili partes speciei expressae cuiuscumque obiecti, sive magnitudinis, sive parvitatis habentis. Disp. 2.a de sensibus externis in particulari. Quaestio unica: per artos omnes sensus explicat. art. 1.us de sensu visus, et de onibus ad eum pertinentibus.

DISP. 2.a

DE SENSIBUS EXTERNIS IN PARCULARI

Q.o UNC.

PER ARTOS OMNES SENSUS EXPLICAT.

ART. 1.us

DE SENSU VISUS, ET DE ONIBUS AD EUM PERTINENTIBUS.

Oculi qui sunt organa visus tribus, nempe humoribus, et duobus nervis constant, quae omnia sic disponuntur. In 1.o in centro ipsius oculi est humor Christalinus, sic dictus, quia est similis Christalo in transparentia, et undique circumdat 1.a tunica, quae ob subtilitatem aranea nuncupatur, specularis quae dicitur, quia in ea veluti in speculo repraesentantur obiecta, et regione posita, ut experientia constat. Ex qua tunica, et humore Christalino componitur pupilla. Deinde supra tunicam specularem existit humor quidam crassior non omnino fluidus Vitreus vocatus, quia est similis vitro liquefacto, in quo pupilla innatat, ita tamen ut aliqua sui parte vincat supra humorem vitreum, eo ferme modo, quo igneus globus in aqua fluceret, et hic humor tegitur 2.a tunica Reticularis dicta, quia venulis, et arteriis contexta est ad similitudinem retis.

Venulae autem plenae sunt sanguine, quo alunt oculi, qua tunica tegitur humor vitreus, non tamen ea parte qua Christalineus humor supra vitreum stat, nec circumdat aliam tunicam, quae a figura dicitur Uvea, quia est similis foliculo Uvae. Unde sicut in Uva pelicula detracto relinquitur foramen, sic tunica ista habet foramen, quae quidem habet totum oculum, quia non unde quaquam relinquit a parte ante foramen, per quod pupilla respicit obiectum, et petat aditus speciebus, ut ad illam perveniant. Demum huic tunicae subcedit 3.us humor, qui etiam pupillam non circumdat, nec aliquam partem Uvae tunicae, et hic humor Albuginius, vel aqueus, ut sua humiditate pupillam humectatam conservet; tegitur quoque 4.a tunica, quae dicitur Cornea ob eius duritiem, qua totum oculum munit, et etiam pupillam ipsam non tamen impedit, quia est transparens ad modum Corneae laminae subtilis.

Denique est alia exigua pelicula totum oculum ultimo ambiens, quae Pelicaneum vocatur, quia oritur a tunica ambiente Calvaria, quae totum oculum circumdat, et format; musculi sunt, quasi ligamenta, quae dicuntur oculi movent ad quamlibet partem, ad modum, quo globus circumfertur ad omnem partem, ex quo unus sursum alt

UGR Biblioteca Universitaria

deoxiu ad sinistra ad dextra alter alii duo oculi in quib deuadunt. Ista ipsa oculi in suis locis existe
sunt, ibiq; primu tenent. Duo nexus bucinuncupati ab humanant a cerebro ad oculos descendentes, ita
ut quidam extra orbitam tendat ad dextram, aliq; a sinistra in eodem in dextra oculi in sinistra ad
cerebru pinguit primu. Per hoc nexus ad oculos descendunt spiritus vitales ad visum deseruiente, a per eos ad cerebru ascendunt ad cerebru, ad sensu interiu, species rerum visarum ad sensum
interiu reducentes. ℣

Inquo exhis partibus vt organu, aut cerebru visus disputant AA. Summa Sentia Dphi, Galeno, quarta phi qua medici, secundu est, ponit. Videre ergo in organo nostro
humore Christalino, a intrinsecus oculi partis talis humo applicato ad humoru eiusdem, tunc a
manifestam passionem, dicta ratione, per quam aeru, u positione rei, per eu lucem
ru u diminutione, per speculu. tunc a centru totius oculi, a situ omnes oculi partes sibi ad inuicem ordinate
alii ad alia ad diuersitatem, alii ad diuersu locorum. Ex quo colligens a diuersu sitiu nexuu, buccinu tunc
in a pars patiens, a terra, hui nas, medicu, tunc a sepunica, Vbera oculi, a tunica Vbea e colo
rata, igonia obta videntur a uidu colorii Vbea, sent pupilla est Vuea colorata, ania obta Vuea
apparent. ℣

Scitu patibus organu visus Dphi. Duplex quodnaq; sit obiu aquatu ponit visus. Ante
cuius cognitionem oportet videre, q; sint colores lumen, diaphanu, & lumen, & corpora visibilia, q; apparent. illecebra
duquit ab obiu in hoc, q; ille het cau intrinseca, cuius mutabilia, primu albu, q; Dphi, a alia pectu, nexu ex
trinseca. Vnde abominuncupato diuisu visibili. Cau intrinseca est operamentu, 2 quality Dmixtione
opacitu, diaphanitu, lucis, & luminis. Ita patiens in het cau intrinseca, ponit ab extrinseca dependere
ideo magis videt abominu in diuersis locis existentibus, u, per in Cello Colubu, cuius Variant ad Va
riationem radiu a pectu, per in, vide, qe videbit de nigru, Colore, de nec propriis, Vbis, Vealis, & solu a patien
tes. ℣

Colores ideo Dphi, exhis Dpicuri in Corpore visto. Duplex exhis, genus actiu, & cultanu ex mixti
one Dpicuri, & opaci, inquo genu Colez est in proximate Corpori existenti, per duci exhis Dpicuri,
a bile tale mixto. Per picuu igit actiuu patiens, & luminis, lucentis, qe 2 aliud e omnia diaphanu,
ut Cryu, aqua, Christallu, qe Vitru, quia dicunt esse in tota substantia, in nullomo Vidu possunt, nisi
aliquo opaco inesse, aliud est, qe in magna parte penetrat a Vidu in tota profunditate, qu pedes
bene clari, ut omnia, qe Corpora lucida, qui bene dicunt innata, qe aliqua habere ad oculu humana
ri uenustatem. Aliud tandem est, qe in extrinseca superficie penetrat a Vidu, nec tota, qe bene nigra
quia omnia Corpora opaca. ℣

Ly in Corpore visto dicit pecu in Corpore opaco. Vnde Colores sunt opaca depen
dentes exhis Corporis opaci, mutabilis ut Dpicuu, & Corpe. luxentis, qualis, phica in hoc Corpori lumi
noso, u luxtis, ut ignis. Vnde vide, Iubma non Corpus, qualis, opaca, nec in incolatu. Lumen enim
exta, qd Corpore luminoso pro ducta in aere Corpore exta in lucido, u Dare tepe prosunt illuminat.
ta illa de nouo pro ducta dicit lumen, qd phi dicit Dde anima qui dicit: lumen est actus Dpicui m

UGR Biblioteca Universitaria

. ab spicuę. Dicit actus in quo Inst. aliud sit actus abus Vg. a lucidine ma secut. alucido é actus ab stri. Cor par actu alucy ma lumen é actu lucidi actu ę spicuy. Addit 3ma ab spicuę q sine lumine é in potnia ab spicuy p lumen vo é actus ab spicuy et tam patens. q

Ete 2 pars Vg. Se q mediate a luce cgal, Se ja Caof mediate a luce, a lumine ab huiusmi é lumen ge in umbra din pte aliquit umbra ate- nebr. q tenebry u pticio sanguis lumini umbra vo est ony lumini. Inde reflexio lumini a Cor pore texto Vg. speculo aliis pte 2 pars Vg. q ab Vg lumini 2 sedecit sed reflexio ab aliquo Cor pore n tam nos sechi. Rest. ad dicendy: dicty aquaty pondy Diuine ęquales Vtiles sta ony Vg. Et ma solet e lux spectant ab panno Vnarg. Vnius gdny aquales ext q sine nec duo Nam pendent q quales Vtilo Vocat ad cubit. Inde Vnus Vg. q anima ad spicy Visibile ee Colory ly Colore sumit ab Vocabulo quanus nempe significatione Visibile quo- mo lumini sit ei accommodari potest. q

Sed Ex lumen est spęcies actus a luce. Resp. atque Ad. 1m. q Spe- cies lumene spęcies lucis q alterius ab a luce. Pet. ergo spęcies alterius ab a lucido. Sanctę posity supra a centrum pedal. sensaony. Solum per tenuitate in Cognitionę alterius e spęcie Vnius subdi- tus. Lumen sanctę posity supra Vnius q pedal Vnius lucis, imo medio requisito ad lucis q lumen. Species lucis. Manifestę spęcies in speculo quę in oculo Recepta in spedit Vnum q, postea oculus ę Vnius q Videt obty. Ymo notissimę q lumen a Cor pore luminoso producto Oculo in pore q Videat Vnum q po- stea oculus p illud spiet Cor pus lucidy, ita sine quo oculus Videret Cor pus lucidum q. q

Ad 2ae Dicit hic lumen sanctę 2 alterius sanctę a spęcies ę ens ab sanctę ab obto q de breuiat. Lumen 2 ę spęcies luminis 2. q alterius sanctę. Minus q lumen 2 qualę e stud cuius e Imperan Vi- demus lumen solis, Vg. lumen a sole producto q. Exquo Colligetur q lumen 2 quę hetq spe- cie spęcies intionalis lucis e sc Vg. Inde et quanus spęcies intionalis in Videat se q. Sanctę Tho- mas lucę at quanus sit per Videri media spęcie seu lumine 2 ab ipso lumine 1 in pona pro- ducto; lumen vo 2 dolge sanctę Videndi. Colligetur etiq q lumen in medio q het ee reale q dolg intionale q lumen respectu lucis ju dicitur e spęcies Visibilis sua sequ sanctę.

Ad 3. Inde q quomo sequitur lumen ad Vtentes? Duplex sit point. Vbi ne lumen ę sequatur q Videat Color. Et inquirit ex parte cuius sequatur? Resp. lumen n op sequi ex parte medii sed ex parte ob. Et Joint ex parte Coloris, sed Color sine lumine nequeat emittere spęcies in- culos. Pars 1a patet q duplex Cay producitus quoru effectus est a Subordinaty inter se q Vnus agat sine altera respectu sui ipsius effectus Cay Subordinaty dependit ab effectu alte- rius Cay. Et positi producuntur in Instanti sine altero effectu q dependit a Vno producere ne- te in stat dependit a Vno producit. Color nequit agere

sine lumine agat q spęcies Coloris in aere erit dependens a spęcie luminis q sequitur in aere lumen. Et minus exphio 2 tam in ęcęnte Colore emotus qua la exigentes ex medio circumstante ęluminaty q propriat ponit emittere spęcies ad pontę Vnius

UGR Biblioteca Universitaria

del. Ina Corpora dorsalia proboscidis ductus spiritus, spiritus, & aere proboscidis ad pulmones ductus, spiritus, gilla pars quæ aere corripitur, & structura partis. Olfactus Davidis & Salomonis quæ & Species efficient producta a Thymiamatibus odoriferis pertinentibus. Vnde Embryones ad sexti mensis Corpora pervenerunt, duo pectinata, & Nervi olfactorij a Cranio per cribrosam regionem duorum foraminum, & duo foramina medium Colliculi, & agitatus, simul in sono Cassandræ & Matthæus pectinatus & cum agitatus.

Inde ex his Corpora effectiva Sonij & Corpora striata pectinata mittendi vocales & Odio nasio sequuntur, sed & Simodo Sonus producat sequentij & Corpora pectinata sint duæ & pertinentia, aliæ Corpora intermedium posent pranderæ. Vnde lanæ, pongæ & similia reddunt Sonum & in pectinatis, & in medullis. Respiratoria & sint fetæ & lanæ, & aeræ pectinatis in subjectis quæ alterius, & vocis sint & alia, pars aeris generatur Cavitibus & totum Communicant lanæ sequentis Corpora intermedium sit donum generationis Vocis & Valde denique ejecunt & Sonus Cassandræ & pectinatis & sequentis facile & Initio Corporis fluido maxime aeris & enim humidum. Artis & de Olfactu & odore.

ARTIS DE OLFACTU ET ODORE.

Olfactus, qui in naribus sepositi exploratibus partibus & stat. in Foraminent partis area quæ & superior, & partis Cartilaginea quæ & interior exquisita, & alia Cartilagine media duo foramina per mare, quæ quidem foramina in duas diuiduntur. Inter tuxuriæ & deducentia & nares, pituita transmittuntur in his primo. Vnde & ex altera ad Cerebri & hinc ex extremitatibus Capitis emittuntur & Cerebri fugit qualitates odoriferas & recreat. Sunt autem partis Organorum primo & Cerebri & pertinent duæ Carunculæ mammillares, & duo hinc & inde ossium Cribrosorum, duo mamillares Corporis pertinentes & ad similitudinem dicitur & Spongiosa. Secunda Carunculæ tegunt pellicula quæ & ex tenuis & continuata Membrana quæ extenditur ad palatum quinque & lingua. Assumpta denique ad Cerebrum deferentes & Carunculas tectas & quæ decendunt. Spiritus animales deferentes & Species odoriferas & Sonij ad exercendum.

Cervicis jugulandi autem Sonij in duabus Carunculis mamillaribus ossium Cribrosorum & pars pituitaria & Cerebri

extra extremamento & qualitates & Species odoriferas

Siccitas & Calor & humidus Coquentis & fetæ & in pectinatis & siccis & in Cribrosis melioribus odoramata generant & odoramata præcipue emittunt odorij & Calor

sequentis & alij humidus & his pulmo & emittens & odoris præsentes & occasione qua Calor

dato quod & loco decoquente humidis & tunc & his & in his & nulli emittendi & post modum & aliqua fluvia & his gratiosum & odoris sentiunt & de natura & de sapore.

UGR Biblioteca Universitaria

De Gustu et Sapore.

Gustus organa sunt in ore, nempe dentes, palatum, guttur, et lingua. Lingua est in medio, tota quasi carnea, et mollis. Tota autem non movetur, sed nervi ad motum ejus deserviunt duo, par quorum ad dextram, alterum ad sinistram linguæ partem movendam, et vocem modificandam. Sapores alii mordaces, ut sal, acetum, lingua, et dulces, ut sacchar, mel, caro, et jusculum ex humectantibus, alii

Valde nativi, sentiuntur gustu per linguam et palatum. Hoc tactu examinatur, priusquam sapor in cibo linguæ applicetur. Solummodo autem illud extenditur linguæ, quod quantitatem in cibo amplectitur, et sapor in palato. In hoc enim proprium existit nervis quibusdam, et spiritus quosdam ad cor mollificandum.

Obtinuit humor sapor quasi de tactu hoc passa, a siccis in humido quidem, qui in pondere alteratus, in actu et passu sequitur qualitatem. Siccis tactus facta siccis, ita ut sapor est qualitas [illegible] examinatur maxime ex siccis et humido, et notatur, quicquid habet regionis [illegible] Eternus exquisitus partis, deinde quidquid terræ et Cereris, et omnis obtinuit humidum et debet se actus, et subtile, et mundum, quod et gloriosum, partis, tactui in humido in siccum in ore ad sapores, ubicunque brevissimus, ita sapor ponit sequitur humidum, et humidum est siccum adhærens, et modificans, dicit, qui in pondere alteratus in actu et existimat hoc actum sapore, quasi dimittit actionem alteratam, quibus et dimittit sapor, ut sequitur interna et mutat quidquid mutatum alteratum est, ad tactum et tangibile.

ART. 5

De Tactu et tangibili.

Tactus enim est omnium sensuum minimus, et maxime dictum est quod dixerunt quia Corpora quæ percipit solum obtinuit tangibile. Organum ejus non est unum aliquod determinatum corporis, sed quidquid nervi intus latent diffusi per totum corpus, et propagationem in membranis, et per quod quidquid tangibile, quia vocatur quando [illegible] Qualitates et aliquas 22 pro tactu in sonis percipit Calidum, frigidum, humidum, et siccum, et hæc duas, gravis, et levis, et pressa, et lenis, et asperitatem, et hactenus quæ et 22 qualitates mutant sensus producendo similes. Ut Calor excitando calorem, frigus causando frigus. Qualitates vero 22 non mutant producendo similes, et sonus percutiendo percipientes.

Organo collecto obtinuit tactus sensuum ad sensationem medii, et speciei tabernent pro nihil 12 percipiendi: quin objecta quidquid sunt tactui producunt, percipiendi actu quod est unum nigrum non nigrum, ponit nigrum, et quidquid aliquid sensationis tactus recipit speciem, quod obtinuit tactus per medium extrinsecum, tunc est distans [illegible] egetas

Propinqui semel dominus noster tangibili tactus producunt [illegible] Stellarpoducens quod non ponit non speciem. Semper autem obtinuit tangentem in medium speciem, mediante sensu quod sensationem tactus et distans mediante sensu est distantia impedit actionem propinquam egens per se immediate in actum dummodo sit intra exercitum actionis, quod [illegible] mediante specie quod non [illegible] tactu solum aliquid sensum sensorium externum.

UGR Biblioteca Universitaria

Solvunt aliq̃ dubitationes sensibus externis

Dub.ª an sensus externi sint p.ª fectiores in hac q.ª in brutis? Vnde notat.ª q. sensus pon. sumi p.º radicali seu pro nat.ª aqua diman.ª q.ª Vat Cath.ª, ee p.ª fectiores in hac, q. in illis nat.ª p.ª fectissima ee Intell.ª, q. in propria sede hoc mo. sit organa diferent. Species, q. Species Phant.ª, species diferunt, q. ita Corporeitas exqua organa Phant.ª et subsalis, Determ.ª q. ad hanc et annat. sive organ. Sensus, Vat Sensus exurt.ª eius Species Subsalis, et solya et tota Substantia qua Vat Sens. in Cath.ª, q. to aperit. ponit.ª Diversa ee elatio Vat in pave, Dagnitudine, Densitate, Puritate ee diversa ac Phantasie, proveniente ex Dationibus ac Italibus Spiritualium. Exclusa Perpet.ª q. Vivax Phantasie ac Italis in hac Aquila, qua in hac q.ª p.ª fectissima Nonobstante Vident. jup.ª ipsa experia.ª

In Oratus Canes, Simile excedunt q. in hic organ. q. odorare ee Circuire Calidius exquas sensus simus odore percipiunt, q. in magis distantia, q. in hac ee frigidius, q. humidius, q. in Cerebro frigidius ee, quam in Cetaceis alibus. Nec vis excellentia brutis in q. ultra ee tactu, q. ibi sensus fundant. in melioris q. pectoris ee Phantasie Vat qualitas Phantasie, q. pectoris, q. in brutis q.ª. Pectoris Phantasie, Vat Phantasie Cognitiva q. pectoris, q. ad Cognitionis ordinat.ª, in hac ee Phantasie Cognitiva q.ª. Ex excellentia audit.ª q. percipiones actionis Accentus musicas, quas brutis non percipiunt.

Dub.ª an sensile possit supra sensus, q. dat sensationis? Et videtur excellentia dat sensus? Ad 1um Resp.º q. dicit Vincent. in Speculo quod sensationes per species non exprimat per nom. Videre nihil videat aliquando, dum intuetur Sonum, q. non videt illuminare: in potest illuminare, q. mediante supra sensu ponere, q. sequitur q. alia medio intuetur Sonus, q. non videt. Deinde sensibile apositum experimentat Video, q. dicendo semitonum. Ad 2um procedit dum dicit, q. agens intonale, q. facit sensile producit nihil illud agens, q. quale de natura, q. a hoc nulla ade Vat agendi nat.ª organum exporcat determinate q. ad qualitates, q. quales dicta potentiae, Dein igit. Vnde solvit argumentum.

Respondeo: natura, q. sit de optima labefactat Vnitatem, q. hominem, q. sit quodlibet in suo Specie excellentissimum, quia sit quodlibet sensus in agens intonale. Testimonia, q. dicunt, q. quasi, q. quasi, q. sachoe, q. ee actiua, q. materia, q. non nata, q. in, q. alterentur hujusmodi, q. Notate 1.º q. species accidentales sit sensus in p.ª apta excellentissime, q. Sensus, q. at determinatis dolores, q. dolor, q. sit in organ. destruit. Congruit, q. pectoris q. pro sui excellentia requirit Valida portia applicationis ad quae postulat Magnitudo, q. pectoris, q. exercitio calor, q. alterant hujusmodi, q. pectoris, q. ad Videndum solis. Vnde, q. pectoris, q. qualitas, q. pectoris, q. pectoris, q. Vnde, q. sit, q. sit, q. quod, q. exercit.

UNIVERSITAT DE GRANADA

UGR Biblioteca Universitaria

Dub. 3º: an sensus externi possint fieri in obiecta absentia; et an in illis detur error? Ad 1um Respondetur negative; quia cognitio sensuum externorum est sensitiva; sed cognitio sensitiva essentialiter postulat praesentiam objecti transcendentalem ad objectum sive praesentem, ut satis dicemus: ergo. Ad 2um probabilius certe, sensum non posse in suis actibus errare. Dubitari enim est an saltem aliquando decipiantur. Ad quod affirmative respondetur dicendo. in praedictis ergo. Ratione: quia sensus externi saepe non percipiunt objecta sicuti in se sunt: ergo falluntur. Primum, nam manus alba posita trans vitrum rubrum apparet rubra, sed manus non est rubra: ergo. Sed notate, quod deceptio saepe non est in sensu proprio, sed in communi; sed oculus videt baculum in aqua. Item quia inter deceptio quando videntur tali statu, seu figura, nec in tali distantia, seu loco quo est falli. Communiter dicendo sensus non proprium.

Dub. 4º: An res corporali, quae existit modo in extenso et spirituali, ut corpus Christi in Eucharistia possit percipi sensibus, praecipue a visu? Ad quod Respondetur quod nullo modo, de potentia naturali non potest: visio fit ab objecto mittente species suas in oculum; sed corpus Christi, ut existit in Eucharistia nequit mittere species suas in oculo: ergo. Probatur minor: nam objectum naturaliter agat, requiritur est naturaliter praesens, vel approximatum passo localiter; sed corpus Christi in Eucharistia nullam habet praesentiam, nec est approximatum oculo localiter, quia nec ibi est, ut in loco, sed videtur partes: ergo. Ad 2um: quia species naturaliter ab objecto producitur divisibiliter, nam per se tota a toto objecto, et pars a parte objecti, ideo objectum divisibiliter representat; sed sic nequit produci a corpore Christi Domini, ut existit in Eucharistia, quod ibi est indivisibiliter: ergo. Dubium 3. de sensibus internis, appetitu et sensitivo et habitibus. Quaestio unica. Utrum sensus internus sit unus, vel multiplex. Articulus 1us omnia breviter resolvit.

Disp. 3ª

De sensibus internis, apetito et sensitivo, et de habitibus.

Quaestio unica.

Utrum sensus internus sit unus, vel multiplex?

Art. 1us

omnia brev[iter] resolvit.

Dari quidem sensum aliquem internum tam in nobis, quam in brutis, constat ex D. Augustino lib. 2 de libero arbitrio cap. 4º dicente: agnosco illud quod est, sensus internus appellare non dubito; tunc ait ego experientia, quod agnosco, quod bruta etiam memoria habere possunt sensibiliter, et quod sommiamus, et demum canes dormientes, latrare, quod sunt imaginationis signum evidens est. Hic ea sensus est quaedam facultas vitalis animalis interna perceptiva et iudicativa omnium quae sensibus externis percepta. Dico: Colligitur ex Philosopho de Somno et Vigilia cap. 2º. Organum quidem huius facultatis originaliter incipit a corde et immediate et subjective in cerebro, quia Aristoteles cap. 3º de historia animalium a corde exeunt quidam nervi, in quo originaliter sunt, tenent organa sensuum. Ita defendit D. Thomas sicut philosophi affirmantes tale organum esse in corde et Galeno dicente esse in cerebro.

UGR Biblioteca Universitaria

In hoc genere duarum facultatum quarum [illegible] vocat genus primigenium communis proprietatis dicit, a praecedentibus generibus externis, deceptionis sensationis duae, cui facultati correspondet quidquid actus qui e discernendo obtinet genus externum, per nervos quos iudicamus. Hujus obiectum [illegible] videri, a bene, in palpebris [illegible] alius vocat fantasia, quae facultas qua percipimus obiecta insensata ab externis sensibus, per actus non sentiant, quidquid sensus primigenius obiecti sensibus praesentis, hinc facultati correspondet quidquid actus qui fantasiam seu cognitionem praesentis a sensu externo, cum postquam praesentiae. Imaginativa cui correspondet propriis actus, per imaginari quo existente apte, si plus a praesentis sui sensibus, imaginativa vocat posita existente, si placet.

Memorativa cui correspondet actus qui dicit, memorari quo obtinet genus cognitionis memoriae, quidquid postquam media sensatione ab experto fuit. Philippus primigenius aut disciplinae mimicis cognitionis. Memoria recordativa in quibus provide ponitur reservativa, si necessarium sensibus, si prove recordari vero percutiens, unde dicit correspondet actus qui recordari, seu memorari dicit quae cognitionem alicuius praeteriti, vel praesentis, et propriis genus recordandi. Unde falsi actus nec cognitionis, proprius quae actus qui praesentis et memorativus per obtinetur. Quae recordari habuit actus et nominis quae debet cognitionis praeteriti. Ex actus et obtinet proprius recordationis quae debet esse propriis actus propriis recordandi, ex quo certarum, si aliquis actus praesentis, si cognitionem habuimus aliquis actus nec recordatio, si inventio aut cognitionem. In his omnibus duabus hominibus inunt.

Ad huc in hoc assignat facultas quae reminiscentia, cuius actus reminiscendi, de certa recordatione in eo, quae recordatae cognitionis vel praesentis nulla ad invicem intermedia, et reminiscentia et cognitionis vel cognitionis postea obliti. Unde reminiscentia dicit actus memorativus intellectivus, si debotentia sensitiva cognitionis praesentis actus, quo memoria, sic vae reminiscentia ponitur in animis solitis in vae memoriis. Quae dicit cognitiva cuius actus cognitare, ruminare et unus cognitionis ad aliud ab sensibilia praesentia aliquodenus discurrendo, vitans ipsa ponitur, sensitiva vel discurrat in externo notis, ex ignotis autem, si solitis ad cognitionis unius ex aliquot cognitis vel praesentis obliti. Unde certus aliquis a reminiscentia notis ex cognitione sensitiva excitat ad cognitionis vel praesentis obliti. Cogitativa vocat inter alia medio discurrens ex veteris cognitionis.

Unde ab dicendi sensitivi et unius solitis in muneribus dicitur et vel unius propriis actus, et formis et memoriis. Duius quoniam actus, in muneribus aliquatenus exitus dicitur ponitur, si unica et sicut adonia munera vellata et genus unius ab. Unius illa munera ab in aquatis quae inunt in alia vae obtinet vellus illius ponitur, cuius actus qui munera, sonia obtinet praedictorum actus, sensitivi inunt in vae unius quae et actus si propria obtinet, quia sensus interni duo quae ab externis ab. Denique nec unus in his, et cognitionis ut, inter a propriis

UGR Biblioteca Universitaria

hensivu, judicativu, et discursivu: q &. ∪∪∪

Ca obtu sensus interni e, q obta, Ca quos versat alia dicunt servata, alia q in sensata. Ia 2a quez immediate per se, et directe a sensibus externis cognoscunt, huiusmi 2i sensilia tunc propria, tunc omnia quos dicunt servata, q primo attingunt a sensibus externis, quez ab internis. 2a vo quez a sensibus externis n cognoscunt, sz mediate ab internis, ideoq in sensata appellant, huiusmi sensus externus, d intelligi affectione venus sensilibus, ut sunt omnia, et qu omnia, amicitia, et inimicitia. Unde obtu sensus interni e tao sensilia in omni ista, ut patet: q et sensus externi versent Ca sensilia ne sub tae omnissima sensili, s sub tae specifica, ut pet in oculo versante Ca obta sensilia. ∪ art. 2us agit de apetitu sensitivo.

ART 2dus

Agit de apetito sensitivo.

Dari apetitu sensitivu prst vag, ut pe volatz et darit dictu anali seu ignato, qualis lapidis ad centru, dstat fide, et experia: fide quidz, ut ad Romanos dicit: Video aute aliam legem in membris meis repugnantem legi mentis meae, et ad Galat. 5. Caro concupiscit adversus spiritum. Experia ipsa, ut bruta plura operant quaerendo sibi res delectabiles, et fugiendo dy omnia et nociva. huius a obtu q ad prosecucionz e bu, q ad fuga vo malu, et dudnu, ut pet a parte et volate, notando tr q obtu apetitus sensitivi, ne bu honestu, s delectabile, et utile, sive bu, sive apparens, n in dniis, in particulari, q pontia cognitiva mialis n pot bu honestu, nec bu in vniali attingere, s vo bu delectabile, et utile in particulari. ∪

Hic enz apetitus stat in cerebro, scilicet pz enz et interno, n et externo, et particulari, q hic e in organo particulari, de apetitu prius in viru. Rao e, q sensus internus in cerebro collocat, q etia apetitus. pet doa: q ubi e pontia cognitiva e etia apetitus. Unde phus 3o de Anima C. 4o ponit pontia apetiva in Cox de q in illo collocavit pontia cognitiva. Apetitus sensitivus divid in concupiscibilis et irascibilis: sus ille, qui actu prosecucionis versat Ca bu, et dnienu, actu vo fuga Ca malu, et disdruenu, et huius actus sunt amor, odiu, desideriu, et fuga, volubtas, et dolor, sz concupiscentia stt et bo in se dicit amor, si de bo futuro desideriu, si de bo poseso voluptas, sia concupiscencia versat Ca malu, sive actu quo se ab eo divertit dicit odiu, si malu e futuru, fuga; et si malu e presens, actus, quo illud respicit dolor nuncupat. ∪

Irascibilis e ille qui versat etia Ca bu dniens, s ita ab alio prohibitu, et impeditu, ut n posit adquiri. Unde actus irascibilis praesupponit actus concupiscentiae Ca bu ostensu, et dntactu fuga, seu apersiarii Ca caria bi concupiti, irascibilis apetit hervas, et refugit Ca caria ular, et q impedientz prohibentia, ha ofendit irascibilis apetentu, ideo Ca hoz impedientz et prohibentia pet irascibilis actu, quo intendit n solu amovere impedimenta, s etia actu removendi, et repellendi, ideoq vindicta et ofensia. Unde apetitus irascibilis promre, versat Ca impedie ad secucionz boni, et Co ofensu intendendo illud superare, et vincere, ideoq rem obtu promre offendens

...achus effluvia sylphi seu gnomos a malos spiritus punire, obtinguo demonis e de cuo bi Jesu phi. q

...achus bonas accessiones

...itia, fallezantia, audacia, timor q obtinguo accessiones effundens, hinc actus pius et sancti, fiducia, et spes Divinitus Jo-ervantis, o-ervatio, patientia, ultimus status o-ensus nollipsinlusio a pro pellere se pellendo, Dachus iste duct-fallezantia, ...ipsinlusio, Victoria etendentia a pus hendit, pabilis Dachus, quem hendit

...ata audacia nimis ...ne ad superandum, ...buse, bus e obtinguo, ...ndi, ...nis ...ne ad punitionem etendentis, punitio a pyshendi, ...ipsinlusio, Valde affectus de timor nullo specie malus, seu respectu offendens excedens Discretionis. Requisquo equitas, spes, ...dus ...ratio nis, bonus ...tractus ...ra pus respicit, ...ipsinlusio, Sequendus, ...ipsinlusio, ...bus ...ratio ...bus, ...ipsinlusio, ...bus, quare, ...actus Jesu pacifici. q

...Vota a petitiones ...nitionis, Unio-
clandia, ponitio loco motiva, hic ...ne, ponitio animi, ...nitionis, Dis ...onibus, libus, ponitio alia alia
qualitex ...ctibus, movent, motus motus Vitalis, ...nsipe, quin fit ex directione, ...ectus, ponitio, Cognitio
...e motus, Curvus, Cordis, ...etiam motus alius, ...actus ...ctione, Cognitionis, ...abs pexio, a petitionis, ...dependet, ...upo
...sitio efficacis, achus, ...in a petitus, ...st, ponitio, motus, ...ex, ...qualitionis, ...lae, nalis, ...bus, ...ordinationis ponitionis motus
...do a petitiva, quis, quidis, ponitio loco motiva, ...et invidiosa, aba petitiva, ...Cognitiva, ...quis, ponitio, ...udicium
...sit, ...detalis, ...ignanos, ...ellectus, in Cordis, autis, Cerebro, ponitio, ...do loco motiva, ...e depexa, ...pexitionis, Cor, pus, cum, ...
...de habitibus nalibus.

ART. 3.

DE habitibus nalibus.

...enqui, n accepit, in presenti tractatu privatim, operatio, nec practico alia intendit, tractatus
achus, Vitalis, Status, ...de articulis nobili, ...subito. In qua acceptione dentex. 30. in 1ª distinct. 1395
sic: habite qualis, ...ter, ...specie qualis, ...bonus, ...disponens, subito, ...quidis, ...ad, ...plus agendi, ...suo pro
...nie facilis, ...ex pedite agendi, ...ex frequentatione. Dicit
qualis, ...ra, ...habite achoitis, Unde, ...ri, ...habitus, ...ad, ...ultimus, ...actus, Dicit, ...ter, ...specie, qualitis, ...ra
quis, subito, ab extrinseco, provenientis, ...pingo, ...disponunt, ad agendum, in hac, specie, Collocantis, quo
...modi, ...ad, ...ratione, quis, ...habitus, ...disponitus, ...ad agendum
provenit, Dicit, ...bonus, ...dis,
...ctile, mobilis, ...ra, ...disquitis, ...ad, ...disponitus, quis, ...et facilis, ...ad, subito, mobilis. q
Dicit, ...disponens, subito, ...quidis, ...ad,
...dicit, agendi, ...ra, ...habitus, ...non, ...datus, ...ad, ...plus, ...bene, ...ra, ...ne, ...illo, ...ponitio, ...dicit, ...elicite, ...actus, Unde, ...actus
...requisitus, ...facilis, ...positionis, ...ad, ...agendum, ponitio, facilis, ...ex, ...pedite, ...dicit, ...ad, ...actus, ...singuis, ...directis, ...habi
...tibus.
Dicit, ...ex, ...frequentatione, ...actus, ...adquisita, ...nunc, ...actus, ...ad, ...habitus
...nunc, ...habitus, ...nec, ...sumit, ...mais, ...stricte, ...quia, ...non, ...specie, ...qualitis, ...in, ...accipit, ...habitus, ...pro, ...qualitie, ...habi
...tu, ...momenti, ...sive, ...exquo, ...dicit, ...a, ...pte, ...hoc, ...ponitio, ...provenit, ...sive, ...ex, ...actibus, ...multis, ...pluribus, ...sive, ex
...frequentatione, ...actibus, ...sive, ex, ...peculiari, ...tate, ...subito. q
Dicit, ...dicit, ...in, ...ponitio, ...animi, ...ra, ...subito, ...promptus, ...inquo
...habitus, ...ponitio, ...in, ...anima, ...ita, ...ens, ...subito, ...subtus, ...se, ...motus, ...duc, ...ut, ...ad, ...ex, ...ecutionem, ...sequendi, ...habi

UGR Biblioteca Universitaria

bonum ad hoc ꝙ facilius ponhũ. Chũ ꝙ intensius operent ponhã ꝙ nalio deveant omitti tacãte in ponhã ꝙ suppitalis istoꝝ. Vnde si ponha in puncto operatiõis dat hanc ag Chũ ꝙ operangu
a nequat Chũ operari, dat ꝙ ponhũ ꝑ facilius ꝙ aliqua pars agentis, vel nulla pars dat
ad Vnũ gerendũ ꝙ ad plura et intentata, vt ag dr ꝙ nequat ad plura intentata, ag Vnũ dat
hanc ad deductionẽ principiorũ operandi tradita ꝙ actus Caparx intentionis exit habituales ꝙ intentionẽ operãtis ꝑt Vnũ exercẽ in ponhã inte Vechua. ℣

Dub. 1ª quomõ hanc dicuntur ad actus? Resp. ad illos
cuntes ex Vechia. ℣ Vnũ: ponha habituata Conatu ad hibet ad producendũ actũ ita quasi
ex dicte hanc ꝙ hoc ideo ꝙ habituata het alia de ratione actionis ꝙ ideo adiuvant ne tanto labore
producat actus: ꝙ hanc iuvat operent ponha ad producendũ actus. Pro mgr. maor, ꝙ minor Cona-
tus ponhe maor, ꝙ minor Contuntur exercẽdo: Nec hanc ad hibet mgr conatu ꝙ quis ad hibere
mgr. licientia ad Scurrũ hanc Dipa ꝙ Docnt &c. — Vnũ ex ꝓpria Vnat, ꝙ habituata ꝓpter
hoc obtinet ꝙ ꝓpter habituato, et hanc si aliquã agunt Conatu ꝙ nec maor ꝓ eo nequit Vnũ
nanum in Pathaz achoiũ hanc. qx.

Dub. 2ª quomõ hanc Corrupant? Resp. ea de rationẽ mõ Corrupi ac Pe-
cies Vnctẽ discumpẽ, ꝙ hanc Corrupunt ab achoiũ Vnũ in quanta ꝙ Virtualiter ꝙ a Vechia: ideo ag
actus producens hanc operãtis Corrupi ꝑt de ratione mõ quo Corrupitio Vechia dicit ꝑt actus ꝙ ita
Scurrit ad destruendũ operãtis hanc, de qua habituata ꝙ eorum Positiõe ꝙ Positiõe eoꝝ mõ plura ap-
prehendere ac Positiõe ꝙ Positiõe qualitatũ Mariã Xpi dicta in libro ꝙ ponenda, Corrupitione,
Mala ꝙ Burga, Vnũ ad actus ponit hanc hanc Corrupi? Resp. hanc Vnũ Summa de Sacramẽto ꝙ Vnũ
ad summã ꝙ alios dicunt Corrupunt hanc ꝙ ꝑ quanus de Sacramẽto in Caae, ꝙ licianti actus operã-
tis quin exerceat actus ꝑ exantis, ꝙ, de ꝑ exercet actus ꝑ exantis. ℣

Sequitur Vnũ: Vnũ ponhis ꝙ hanc
Certũ in animata ꝙ operãti ex hanc pugnis ꝙ Vechita, Positionis ꝙ Vnũ habilitas ad Vnũ
ꝙ ad ducit. ꝙ hanc ꝙ ad nequant, ꝙ nalis inclinatis, ꝙ in Vnũ dictatis ad Vnũ. Quarta
co: In ponhis, Vechijs exterij ꝙ daxt hanc; ꝙ natura ponhis nulla nent inclita, ꝙ nec
interiorẽ Cabita. Vnde ꝙ ocytus nunc nulla Vnũ quã aptea, Vnc nonit ex maoꝝ facilitẽ
ꝙ ve minus ex ponhis, melius ꝙ Vechia, mõ ꝙ Vechius aplicant obtã ꝙ tandẽ ꝙ ponhã intra
nec nonã ꝙ Vnũ ad Vnũ tantũ nec ꝙ ex ꝓcurrit in peatis ꝓ Vnũ. Ideo ꝙ
dus ex pessimus ꝙ Vechijs ex actus Vnctẽ; Signũ evidens facilitatis illa nanus habituatos ex-
pessamẽti, et dat ꝓpter hoc Caae. ℣

Dico 2ª: Vnũ dat hanc in ponhã loco motus, Docnt nec mgr in exteriũ. Ita
Vnũ ꝑt: Si dat hanc in ponhã loco motus, ꝙ in mgr, ꝙ in manu ad Vnũ ꝙ Vechia ad Vnũ ꝙ ita arguendũ
deveat dari aliquis actus mediante quo ꝓducerent ꝙ actus ponhis motus nequeunt generare hanc;
qx. Pro mgr: Talis actus ꝙ motus localis, ꝙ motus localis nec ꝓsit, ꝙ ꝓpter ꝓductionẽ hanc: qx. Pro mgr:
tus localis, nec ꝙ Vnũ mediũ Vechius ꝓpe, ꝓ tra ꝓducente quia Vechi adquisita ꝙ ꝓpter ꝙ Vechi nequit

UGR Biblioteca Universitaria

haÿ producere: &c. Exquo &c. ut facilia illa in manu ad scribendu ne haüs ablatio quod
3 instrumentorum ferientio quo agilitas in corpore gloriosa ne haüs ablatio 3 instrumentu quod erat
in nervis iunturis & organis mibrorum. 4.

Dico 8: In ante Volate propriu sensu interno Dapenne sensibus ad
haüs. Et Prob: ex pena Apostoli q. ex Spectudine facilitatis ad eo facilius operatur in ali-
qua ta actu quo mai. Verbatur in illa locis ens facilius dr exercit mille quia dr cum re bat 3
exat actu. Pet Volate ng Volas & Repetion, actus a licuius Virtutis ledit facilitas ad actus Virtutis
e ormaÿ inclinatas ad Rebetendos eos ad actus. Pretera in sensu interno pt ex operationibus quas Brutu
Bayci pling adquerunt. Unde eo facilius, & promptius exercent quo plures ex Repetunt sensu interno
intu sensitivo: Brutus & homines qui Rationales sunt plus exercent magna differe Verba unt ab illis, ma-
xima facilitate illa prosequunt: &c. Ulia &c. Nisi Et nisi alia.

LIB. 3 PHI DE ANIMA.

DISP. 1a

DE ANIMA RALI.

Anima Vals ee Pars, seu Pia, & Joent Pfectio 3 Angelus, qui sentia Vbita Spiritalia
Vtat fide: ha Psalmo 8 dicit: minuisti eus paulo minus ab Angelis. Unde illa Ver Sideram pert,
rspe in orne ad Corpus Vado peraes. Imo, ie best etiam: Eachu Cor bois phice organici, in bonha
Vito Vals hentis. 2 mgnic: Privilegiale Subtilate intellectionis Volionis, qua Vsof in hac subst
anima in Pfectu de illa vo in 2, sin alis tractum sumus. 3o Vnc. an anima Vals Rup. hoc Vtalis,
& 2m gradu intellectivu informet Corpus? Art Vnc. onia 8 breke Vesquit.

2 VNC.

AN ANIMA RALIS RE DUPLIVE VTALIS & 2m gradu intel-
lectivu informet Corpus?

ART VNC.

OMNIA CUM BRETE RESOLVIT.

Supponit 8, anima Vals ee pa hoin, pfecta ambens, & ha informantis & 8 hac dicta
anima heat 8 ee tivu sensitivu & Vals gradu vt de mente, qui a informant: Vna ee tia informa-
mantis 2m Rob gradus, naturi vo duo informationis 2m gradu Vals Vduplivi & Solu, & sensibe, & ens-
tice. De qua dico: anima Vals re duplive 2m gradu intellectivu ee pa Corporis informantis Vtalis.
Et Prob: partes unitive extuntis informe & informantis pa qua Idionis gradu exercendi, & actu ergo,
Spantis: & pluat ne exercere Caa intrinseca illa 2m la Vals & maiq Non Vpti mis. Ilonic:
pa Vals Vduplivi vtalis exercet Cacitis intrinseca ergo hos Pillu Intuat 2m & ee Sensitivu: & ee
duplive Subtilate exigit Unionis pa qua Idionis Cadendi. Pfe. Anima Vals Solu Unitem

UGR Biblioteca Universitaria

SOLVUNTREPLICE.

UGR Biblioteca Universitaria

potentiis vegetivis et sensitivis in hoc quod sint materiales et ex toto subjecto dependentes, secus vero potentiis animae rationalis, ideoque anima vegetativa et sensitiva informat corpus, non vero rationalis. Ex quo manifeste patet: nam si anima rationalis informaret, etiam potentiae completabilia in toto resultanti essent materiales, sicut caeterae, quod hoc est falsum, ergo ideo etc.

Respondeo distinguendo majorem, minorem: Ad probationem distinguo majorem, distinguo minorem, concedo consequentiam, fateor rationalis anima est alterius rationis a talibus potentiis quae illae spiritales, hae materiales; sed ex hoc non infertur animam rationalem non informare corpus, aut non recipere talibus suppositum (intelligitur radicaliter) quia propter hoc praedicatum, sicut et reliqua sumunt ad entitatem completam a genere, ut praedicatum quod resultat in toto sit elicitivum vitae et careat in parte, nam quod gradus sensitivi completi sint materiales et prout in anima rationali spiritales sunt. Unde anima rationalis unita et informans careat talibus quae sunt dicta, non vero, duo nec nequaquam et spiritalem quod detinet sub corpore completo, ideo illa materialis caeat vel ratio nec patitur materialitatem et praedicato spiritalitatis anima supponit immobilitatem, sicut praedicato partis quae non resultat in toto.

Ad firmamentum dico: D. Thomas solum velle, potentias rationalis animae, sive rationalis pro intellectivo omnis spiritibus non esse totius compositi; secus vero potentias vegetativas et sensitivas completas, attamen non potentia rationalis completa quae omni rationali proveniat esse dicta, sed ea non, et esse totius compositi. Ex hoc enim non sequitur animam intellectivam non informare, quod ex illa usque informante non completa talia quae dicta sunt non. Immo intellectio sit etiam non, et totius suppositi, et non esse rationalis ipse 2° homo enim dicit se intelligentem ratio debet esse sua forma intrinseca in corpore, et anima ideo enim caelum non dicit intelligentiam quod intrinsecus et intelligentia non substantiali unio. Unde etiam adhaerendo illa praedicata quae sunt totius compositi ipse 2° requirunt rationalis informationem: praeterquam locutio, risus, fletus, et similia sunt operationes ipse totius hominis, quae nequeunt nisi ab anima rationali provenire, quae sunt operationes nequeunt dicta quolibet alio. Plura de hoc diximus in physica cap. ... Disp. 2 de potentia intellectiva, deinde actibus. Quaestio 1a quod sint intellectus agens et passibilis? Et quae utriusque munera? Art. unic. quid ... substantia ad intelligentiam explicatur.

DISP. 2a

DE POTENTIA INTELLECTIVA ET EIUS ACTIBUS.

Quaestio 1a

Quod sint intellectus agens et passibilis? Et quae utriusque munera?

ART. UNIC.

Quaestiones sufficit ad intelligentiam explicat.

Intellectus est potentia inorganica per se elicere intellectiones. Dicitur inorganica quia per se exercet suas operationes sine organo seu determinata parte, sicut sensus; dicitur per se elicere intellectiones, ut quo distinguitur a voluntate. Intellectus quidem est duplex, possibilis, qui talis dicitur, quia est passivus susceptivus specierum, seu est in potentia passiva ad illas, ideoque a philosopho dicitur quod nihil habeat, cujus proprium est informari speciebus, obiectis, et sic se haberet tamquam omnia factis in esse intelligibili; alius vero agens, non quod producit intellectiones, seu species expressas, sed quia est productivus effectivus specierum impressarum in-

telligitur quale ab aliqua diversa potentia passio, puta ducere colorem vel intonare species, quemadmodum alteri inquantum disputant Antiqui qui manumittebant tertiam entis quidditatem, sicut probabimus de ponitis anima.

Ad quod dicitur primo quod agens dupliciter fit: Aliquando fit agens in actu et alio modo in potentia. Potentia agendi est in anima talium rerum que sunt in actu et in forma et species quarum sunt in actu quod intelligatur in actu et anima talium rerum que sunt in actu et in forma et species quarum sunt in actu non intelligit. Hoc nequit esse obiectum alicuius phantasma alicuius totalis quod est corpus existens in spiritu divino quod est intellectus agens. Potentia obiectiva supponit suum obiectum operabile ac proinde in destructione illius per quam potest fieri destructio illius potentie. Sed species phantasmatis non potest esse principium agens intellectum quia potest esse principium intellectionis quae est actus intellectus possibilis cuius actus et productus esse intellectionis quae est actus intellectus agentis.

Colligitur.

Intellectus agens solum est natus abstrahere species objectivas sensibilium a phantasmatibus quae sunt species objectivae sensibilium quae sunt in phantasmatibus existentes extra mentem illustratione qua fiunt existentes actu intelligibiles. Species vero sensibilium non sunt extra mentem illustratione intellectus agentis. Species autem sensibilium sunt extra mentem. Species autem sensibilium non sunt extra mentem illustratione intellectus agentis. Species autem sensibilium sunt extra mentem illustratione intellectus agentis. Species autem sensibilium sunt extra mentem illustratione intellectus agentis.

Stabilito nunc intellectu agente et passibili videtur nunc mutua eorum explanatio. Patet enim mutuum esse recipere species et illas in intellectu agentis et illustrare phantasmata, illa autem communicare intellectui agenti passibili. Producere intellectum in actu agentis recipere illas, ut patuit. Intendere autem media ista operativa est hoc posito agente ergo hic solum potest intendi explanemur illustrando seu illuminando phantasma. Hoc enim illuminat nisi per solum extrinsecum attingit intrinsecum phantasmatis et illa attingit intrinsecum intellectus agentis ac proinde non est phantasma quod lumen mutatum sicut ipsa nec illud lumen quod est in phantasmate. Hoc est quia non est in subiecto corporeo vel corporeum et hoc intellectus agentis tam extra obiectum corporeum quam proinde non est phantasma quod lumen mutatum proportionaliter mutantur intra potentias quidditatis.

Et ita illuminato et illustrato effectu quantum intra agens huiusmodi activa species et quod phantasma ad species producendas species intelligibiles quae sunt actu intelligibiles et quae in phantasmate erant solum potentia intelligibiles. Ita dicitur in libro de sensu et sensato quod sunt in colore et quidditate intra sed anima est in intellectu agente. Phantasmata sunt ut lumen ad colorem. Ex quo patet quod duplex est potentia. Una est agendi et alia est recipiendi in potentia proportionata. Nulla agente et ad hoc ut color agat in visum requiritur alia duo.

UGR Biblioteca Universitaria

Cão agendy, scilicet lumen: q̃ possit phantasmate quit producere, nu q̃ genere Speciꝫ intelligibiliꝫ nisi Deu-
gente actione intûs agentis. Hoc tymo n̄ alîs intûs agens dicit illustrare phantasmata. ꝫ

Unde sicut lumen tale
het ad Colores, q̃ nisi in tenebris nequeunt Species Colorꝫ transire ad oculos, postea Commode transmi-
tunt, & virꝫ mutant, sicin presenti. Notandum ex quy n̄ teneres in ambus q̃ lumen Recipit in Colore q̃ intu-
tus in phantasmate, lumen producit in bonitia Species propria distincta ab Specie, quia producit Colorꝫ intus
Facit phantasma eadas Species producunt. tenet enim Species ad hoc q̃ sicut Colorem in bonitia proma
ad mutandy virꝫ sua Causa hoc Species sui nisi post quam lumen producit sua Species Specifica in bon-
titate propria. Sic ergo Causa Subordinata in agendo facit phantasmate in bonitia propria quia ad producendo Spe-
ciem intelligibilem puri. currente actione intûs agentis. Sic in hoc sensu n̄ in alio tenet Paradoxi. ꝫ

Duo: ar solum intûs agens
anûs simul phantasma producant Species intelligibiles? Sup. Species sensuum externorum producit to-
taliter ab obiectis materialibus Species, Species vo sensuum interni producit totaliter Species passa
& capacitas sensuum externorum: sensum interno materialem, sicut patet de Specie intelligibili. Similiter
totaliter in subiecto spirituali recipiens non potest totaliter ab alia bonitia materiali produci, sequitur intus.
Unde inquirit an solus sit Causa effectiua? Ad q̃ Resp. in solum intûs agens, & ergo phantasma totaliter ab intûs
currente ad producendum Species intelligibiles ergo tales ingerit passiones. Ad 2. Dicit: Species intelli-
gibiles passa labidis diuquit, & in totalitate Species propria, & sicut de Paradoxo nequit dici, ab intellectu q̃ Causa
vocat Species Species, quae Species potentia. Sup. 2a: distinguendum est aliquis quia dicta Species fantasmatis potest dici ab
eo, qui Causa totalis: quia dicit actum primum, Species, sicut actus primus Species potentia, & dicto secundo
Dicit Species
passa in suppone similitudo obiecti. Hoc patet nequit heri ex influxu effectiuo obiectiui intûs agentis, quia
veritatis in influxu obiectiue mediante phantasmate. Sup. 3a: Causa inferiori totali nequit similitudo de totalitate
proueniri: sed intûs est solo Causa inadequata nullius obiecti simpliciter similitudinis. etc. Ad 3a: Intûs ante pro-
ducens Species est quia tabula rasa, quia nihil est de pictis in actu, sic ergo pro hoc distincta a phantasmatibus
& perdat in me illi intelligui in potentia phantasma sensuum & intus ad intellectum & mediate, intellecto
Requirit Species passa intelligibiles & mediate producendo & intus Species passa quia potentia sit Causa intellec-
tus. ꝫ

Dicit
Dicit: agens in quibus agens est nobilius patet? phantasma est passibile: agens in potest in intus promo-
uendo illi Species. Ad 1: phantasma nequit agere in Colore, & nequit in intus. Sup. duo mala agens totale,
aut partiale maius potiale, Do: agens partiale minus potiale. Sub dua: producendo in illud effectu Corpo-
reum, Do effectu spiritualem: Sub 1a agens totale aut saltem partiale maius potiale dicit effectum aut totale
effectu, Do: sit agens partiale minus potiale potest effectum, & bene sit Species in totali producendo
actu spirituali. Unde phantasma, quia sit passibile, Species nec potentia, & Causa totalis, nec & Causa partialis minus
potiali producere Species alterius in intus partiale potentia & Causa partialis minus nobili quia in agendo
effectu Corporeum quia in subiecto spirituali requirit recipi, & in ordine ad effectu partiale, Do quam mali partiale:

UGR Biblioteca Universitaria

a ẽ phantasma in Volãs agueti, n bene se vaze? Vega eius hostia, inthi vo é ponha nali; dné in-
Gnéracho phantasmatis. ?

Replica pri: S phantasma Decurrent Intu agente ad producõem Specíei intelligi-
bilis Specie genita ẽ mialy é Corporea, q effectus sequit de bilior; parte cáy pleut. Sequit de-
bilior; partis byrmisary: s hocnigle. — Respondeo añ; ad pleitu huiusmõi aug mialis effectus
sequit de bilior; partis cay sub Vae qua in fuit, pdo sub Vae, quan in fuit pnte Dog. Ad tertiã ar-
gtã q negãt q in effectu ex q sub Vaa Veluceant, n debet aliena ẽ, p dentia Cay, mea omia q in-
cludit é Solly, mi illa Cay, naly é Vnde pmo, in qua in fuit. Vel hocn anima, q ut sit
Vadica intpt Vechiva é Volatilis, q effectus ẽ pncẽ de linea Volonis, q agit media Volatile é de li-
nea intellectonis, q ay agit media intu é Similitudinibus sensibilis, de linea ponty nalis, producit Visionem
abstracta, q nagit in illa, nali Vedupliué, stige imãe. ?

Ad tertiã phantasma ãt Corporey, n sequit in de
qua libet alia effectu é Corporey, q n sub Decurrit ut tale, idoq; ad Speciẽ intelligibilẽ in Decur-
rit Vedupliué, ti Corporey, quoq; sub Vae similitudinis obti, é in hãc sequit effectus pha-
ntasma ẽ Caa determor, s. inquirãs Cay, pulsus Caa, tis sub Vae, similitudinis in Corporibus
Dica pri: q effectus producti é Cabax similitudinis in Corporibus, Dist pri talis. Cq si caãri
ti Corporey, ipsa Species n poset in phi sectis qui Spiritalis é, hoc q species efficiens intu q sebugnat
Cay mius pfalis. Vnde Virtus influendi pagit Corporis, pcipue Cay sectionis é hoc pti ad exa-
bly de pximis sectis phi. Q opinãtia influit ut formi de lata formis imaginãtis Dex pelli Cerebri
ny a sectis pximis. ?

Ad quẽ n quiesces: onis acho phantasmatis é mialy é Corporea: q phantasma Vedupli-
ué ũ agens debet esse prohio Corporeo, q ad q; apingere hy Spiritali, quali é Species pcipua. Respõdẽ
ans: onis acho. Sub pliué, quẽ intue, Dog: in fluitu sectis ut ué pnte Dog. Ex eo intãte ens achonis
Sub pchiué, sectis n bene Collidentes effectus q acho, magis moventis, q é Subiecti, Spiritalis ut
mialis in Hastiui. Ad qua q Replica procedit ex Amissa intellectõe actionis pcipue, s ens pluris
Villachy Subiecti, ad intra absolutas Cay effectus in p hica demonstratã é. Vnde potius sequitur ma
exhorty quae Ja.

Dices alti: ee Vebrysembry Speciẽ intelligibilẽ adhuc sub Vae Cay, Vebrysembry é achonis
gradus Subiacens phantasmatis Vebrysembry: an Decurrit phantasma Cay, pdalis ad Speciẽ intel-
ligibilẽ adhuc sub Vae Vebrysembry. Anti: ee Vebrysembry Speciẽ é de linea intellectiua, Spec
é achonis ordinis ad ones Vepresentacionis Vebrysembry. — Respondeo añ; ad probacõẽ aug may: é de linea
intellectiua mialy é dependẽce ex pncẽ, Dcta mialy no Dog. Q ex Vebrysembry in Speciẽ ex sua Cay
pali nece, Spiritale necmialẽ, é solly ex ordinẽ. Vnde sub Vae qua Caa, phantasmatis ex pti
intellectiua exquo Decursus phantasmatis let pfalis subiecti Decursu intu qui et Caa pfalis Decurs
intu ad huc sub pliuẽ in subiecti phantasmatis, é potius Ja. ? 9ª 2ª Q. nẽ stobry aq uatyrãm
Vnde: notatu alia pb Xpi dug stly Resolui.

UGR Biblioteca Universitaria

Q 2a

Quod na sit obty aquaty nãi intus?

ARTE

Notatis aliquibus p̃ Quesitu resolvit.

Intũ nãa 2a Diderazãe pet̃ p̃ria tu ipso Iunctionis ad Corpus mayo pẽ sua Virtu quod amo
benibus ligata p̃ Cm̃e seu ex pria ponti a principat ad hũc fragmentũ, Vnde ab obũ alũ Cm̃ Hzg Diderazãe
p̃ Cagendaẽ p̃ pro Resolutione notate ex 2a. Q. gefal Deploat, q obty alicuius ponty pet̃ 2a Diderazãi,
v aliena ponta Cm̃ nãy eius inclinaoẽ v Cm̃ nãy attingentia. Obty in Sensu e illud; cuius Speciẽ q̃ p̃ se Dex-
bro n e Cabax ponta requirty p̃ropũ Virtũ Cm̃ nãy cuiusty tũ Capacitẽ ad actu sedendũ. Tale obty
Cognionẽ acquiriẽ. Obty in Sensu e illud, cuius Speciẽ Cognionẽ pet̃ a requiẽ ponta p̃ropriã Virtũ
Solo Decursu generali Dei p̃ Natura Cãry nãly adiutorio.

Set 2a K: obty aquaty trãhuy intus Cm̃ nãy attingentia e entiale finitu n̄ alicui p̃xmũ ad Deũ sub p̃ropria Cae Deitis. Cm̃ vo nãy inclinaoẽ e ens reale in toto sua
latitudine ũ p̃hendit finitu, cm̃ finitu. Vnde d. q ad duas partes in 1a dis 3a. Quia ad 1am p̃tẽ illud e
tale obty ad q̃ e alicui Deitatis sub illo duke p̃ quod tuiue pertinẽs se extendere; sed nõ ad nõ pertinẽs se extendere quia Cm̃ finitu p̃hendit finitu p̃xmũ ad Deũ: ad 2am: nõ q libet ens finitu p̃hendit tuiue
At absolutu, tuiue Resolutiue dymotaus illu Vt Deus sub p̃ropria Cae deitis pro portionaty intuit Creato
one tale ens p̃ portionalitẽ q̃ quotiue, Cm̃ pro pigetur Cay attingentiã.

Dixi ens Creatu finitu, q̃ Deus Cognat ad obũm Vtã sub aliquo p̃hendi Deitis, aut ẽtia pro pio ex Dni bonitate ne obty finitty Creatu Cm̃ nãy attingentia q̃n attingunt sub obtu pro pio ex p̃ropria, imo nec sic attingunt pro pio, sed nãly Cognãnt a Deitate
ee qui Sentiq̃ Stando in puris naturalibus p̃ pro pio ex pro pria Cae alterius e bonũ q̃ ad Cae gene
raliter, quia pro pria ũ ait D. Cratus 1a. Vnde obty a Beatis Cognit Deus sub Cae p̃ria e q̃tanuis
nec evidẽtia, Sagen Vnibus nãy Suba stia elevaone, Sup nãli pio. Dixi ẽtia q̃ n̄ nisi pro pio Deũ
sub p̃ropria Cae Deitis q̃ alia q̃ ẽntia finita q̃ nec pio ut ẽtia ad Angelũ nalẽ Cogni sub p̃ro
pria Cae attingunt, ut Mio hy patuit.

2a vo pars ni pe q̃ tale obty finitty Cm̃ nãy inclinaoẽ e ens reale in toto sua latitudine ũ p̃hendit finitu, cm̃ finitu, ut illud e obty aquaty alicuius ponty q̃ Deus e sub illo Deitq ponta illa tendere pet̃ finitu Creatu ex obty ens finitu se ad nõ finitu sub p̃ropria Cae attingere pet̃
Cabax Cognionis intuitiue tã quã p̃ fectionis sue maxime Intuitiuq. Dixi nulla ponta pet̃ e
quiri ad Cognoẽ dum ee Cae ex tra ex tra. Vt obty aquaty Diuersimode tendere ad pet̃ ẽndu obty nãly
ad alterũ ad Colorẽ Vt dixi q̃ vnus Creatus e valet ad Cognionẽ intuitiuã Dei, q̃ nemo intuitiue Deũ
maxime Speciosũ q̃ Deus sub p̃ropria Cae attactu ẽ sub tali fugit ex tra obty nãly Cm̃ nãly attingentia
inclinaoẽ.

UGR Biblioteca Universitaria

Sit Pa[ter] X. obtig mohuig prinitus Im nay dingentig é ens Scale ting absolutu utale ti Im
pnia ig inclinaons é ens absolutu utale Inc sito Inc sito Scale Utali Pa[ter] q ac Spartig obtig ga
le é illud aquo solo q annulo ato pontig mouen pot Inthu é naa pontig a Sato ente absolutu Rel
Vel tali, q annullo ali moueri potig ex. Pmy: a solo illo pot inthu mouri q pot z primeu Speciu D
tpo Deuexeu portad pdycendy Sui nchig Solyeni Scale absolutu Pot: ex. Pmy: ng ens Tali
Vel pene nihil, neq; Speciu aut Cognitone qui producere. Demy: pagnig ens mu dig alia
q hiuimi quen ig ens nchig nequeunt ens ig, q ale Species q Cognitony Cadaz. Denig Pellaone Inthu
tig technoz ente absolutu nequeunt Species producere, q ig é ens absolutu, q Scale ens absolutu
Utali é obtig mohuy inthu Im nay dingentig.

Dixi ens absolutu utale ig ex cludant aliqui dicentes Vaig ra
z mohuig inthu ec n Vagentig Vnitig in ex endo: ng Im ens Im tig Deu in nec praonu Comprenty ad onia
Intelligilia Dnig pacentig de nullo ente praxeunt dig Dingulo nec tig nig pzmitig Vnitualiti Vig thu in pace
xig ng pollu Vig pote pacentig Inthu Vnitualiti ente q Intelligilibus Sobig a uthuc Vig thu in ferioz
pzmitig praonig Vnitualitig in Vig ens é obtig mohuig inthu tunc q inthu pionia dingunt Sub Tac Deuig
Sua Tac Vnitalig mal Vig dinig, pontig q malig, q quanu ens tia S. Vnde inthig dici Solet ens é obtig inthu
Sub Tac Vig q ex Cognitone resultat Vnitali q ig é Ho zmanu thu Ne gui Cognet pot Vig obtiva ex parte
obtig, pu inec quig dicit Vaig pzandig q pote ab eo q Vig nig ppo dicit Vaig talia. ex

Duo bara Vesphiu probun
da é, ut Pa[ter] ex illa sequit adhuc a tributa q Pellaone Vig in pace é obtig mohuig Nec inthu Dniu
nec Creati, q nig quidem Dependentia: q pro plena inte ligia Doctrig q dicendig notale ex Dicta
to 23 to ppo allegatu pontig pace Inde zari hmite Vesphiu inferioz, alia Communiti, seu q praonig ens
Im qua, sub qe Dmet omia pdicta quidem, Dependant praxallare Vnitualiti Im qua, sub qe Inthe fo
ma quig aliquomo in ese Vnitualiti Dmenta ab eo omnig sucumq; qualze entia Dniu é Vig é
a quatig obtig inthu Dniu q ig Cognit pnti q in ea ex. Vnitualiti Dmenti. q dixi ens é obtig q ala
tu inthu q Im pace Im himitig praonig Vig in pzatig de Dmu dig q pacti ens pecha ens Im himitig
Vnitualiti. ex

Dniq é obtig inthu Im Vtaq himitig pace, ens u subponit praxi, q praonibus quig potentie, Vni
tualiti Sub eo Dmenti é obtig inthu quanu one intelligilia vincludit ens in. Vt ingulo ens u Deus
Res bramanta Vesphiu alioru hic himitig praonig Communitig p includit in, a quig ic inde
ente ens q dem inc ludunt Vnitualiti Vig pace ente Vesphiu quoru pot himitig Vnitualiti: imo nam
chig pot Vesphi entig Vaig praonig, q Dnig tonu: na ente Vaig in gumenthou Vealibus Suo mo Ingeni
fundalig Solig pzandig Inuinchoahuig q Dnig tonu q cunq; origi nali ab, q pariti nagonig
q privacone Dmenti Vnitualig Vealig q privacone Cognunti q naiu, q naonig q pariti, q Priant.

Notale Ighic

Notandum hic est, quod motus localis, quia habet duo extrema, scilicet magis et minus quam, quamvis moveat ad
cognitionem sui, tamen non potest dici, quod sit sui motivum, et hoc, quia aliquale intercedit distantia inter omnia
terminata realia, et ideo tantum unum, ab uno ad aliud, non potest esse motivum, nam motivum, ut dictum est, debet esse
tale, ut in movendo, dimittat unum et alterum acquirat, sed quia identice, ac proinde realiter non differunt motivum et
motum, ideo intelligenda est quaestio, an intelligibilia sint motiva, sicut tantum, et solum illa sunt motiva, quae includunt
tale agens. Unde hae motivi subsunt proprie et immediate illud quidditativum includentibus hoc modo
tum subsunt proprie et quasi per se cognoscibili virtualiter sub illo tamen quo non obstante ens rationis
non virtualiter in hac motivi, et movet ad cognitionem omnis subsunt tantum.

Ad 3am, dicimus X: obiectum motivum intellectus proprie et quidditative est ens per se sensibile, tantum, et non est ens quidditative per se sensibile, sic patet discendo ad sensibile
ens per se sensibile habitudinale. Ad 1. Obiectum est quod habet in aliquam tale obiectum, tantum dicit ens per se sensibile, et ens in se sensibile proprie et non obiectum motivum, nam
ad hoc quidditative per se sensibile, et mediate, vel immediate, vel alterum horum, vel alterum horum vocationale. Obiectum motivum est sensibile primo, quale est omne quale corporeum extensum, nam primo, et per se ad 2am X patet.

Ad 4um quod 1 patet: obiectum motivum est illud ad quod movet potentia, ita est accidens ad cognitionem sui, et obiectum tabile, et numerum et quidditas per se sensibile
proprium sui. Ad 1mum: intus non proprium dependentiam et unum ad sensibile tunc intentionale, tunc extensum, et solum quidditas per se sensibile proprie et immediate, ens per se mediate, intus et solum tale quidditas caret specie proprium, et per se. Ad
obiectum proprie tabile requirit ens motivum ponit. Ad 1. Obiectum aliud prout quidditative et obiectum proprie tabile, et immutat proprium specie media qua sensus dimittit. Ad 2. Nihil est in intellectu quod prius fuerit in sensu et sensu quod movet, nisi obiectum per se sensibile. &c.

Ad denique X ad 2 patet: obiectum tabile ponit devotationem ad obiectum tabile
ad tale, et tactivum, et tactabile, tactivum intus proprium, tactibile est quidditas per se sensibile. &c. Motus est gonio
ad tangibile, et intus proprium tactibile, tactibile est quidditative per sensibile, et sensibile obiectum tactivum extensum
et tangibile. Motus est tactus per obiectum tale necessitatem et actualiter movendi tactu, et tactibile, et non in actu primo, et actu secundo tactibile, et tactabile
tactivum, quae de ratione tactabili specificanti ponit. Ad 1um sensibile per se est tactus tale, et obiectum motivum, et obiectum
tale proprie tactibile, et tactabile, et tactivum ponit. Ad 2um

ARTICULUS

ARGUTA Omnes X solvunt.

Ad 1. Ad 2 patet X: requiritur ens et obiectum aquatum intus primum et immediatum, et aquatum primum et ultimum ex-
cedit per se in totam rationem et obiectum aquatum intus divinum. &c. Respondemus: ens requirit et obiectum motivum, Do-
ctum subdistinguo ens, ad ens vel non, Ad secundum ens, dico, nego. Ad tertium ens intus divinum, et creatum ens, Ad 2um
ad tale per se sensibile divina movens per se creatum, et ens, ab aliquibus. Dicimus per se intus sua habitudine et obiectum aquatum
agens primum divinum creatum. Ad 1um per se intus divinum excedit creatum in non attingendo obiectum extensum et plura
intus obiectum tunc intentionale. Ad 2um per se non est obiectum ens, ad per se ens, et non attingunt. Unde ens, sive est obiectum aquatum intus divinum pro-

UGR Biblioteca Universitaria

pre[illegible]ondo ꝑg [illegible]ósa e ennat Diua, é tale obty q̃ ad Intnentꝫ Virtuaꝫ, [illegible]tn q̃ ad praoꝫ.

Fag 2ª

Ex ingnitty Intnent Subobty aquato nali inclinaonis sequent, q̃ dutra q̃ quidna Cognio Dei ẽ intuitiua, e q̃ abstractiua est naliter duersa, etiã si Deus ꝑ nobis naturaliter ostendatur, hoc ergõ. Ꝑ nrãꝫ: Creão animꝫ talis ẽ naliter duersa Coxpoi Vmo disposito q̃ illo ẽ naliter inclinatus, gõ. Resp̃ndo maior patet. Ꝺ Sola naleꝫ inclinaõ in Creã adaliqua ꝓcogn̄ in Intuit deuty istud eo autorenas, ꝙ requirit q̃ propiꝰ Viribus ponta hinquexe Vmo ad ponꝫ ornata ad talꝫ ꝓcogn̄: ꝺ eo animꝫ influsio ẽ deuta Coxpoi organico q̃ aquis ꝓpiꝰ Viribus Ꝺ Solo Iesuxe generali Dei ad singulares ponꝫ ad animꝫ Vmo ornata, secus ad Neoplatonicos, ens naturaliter Dei, utenet, 2ª.

Fag 3ª

pars 3ª Ex: obty motiuꝫ intuitiui ꝓximi, tui latius pet quia q̃ uidtur Dei Scientia, gõ. Ꝑ nr̃: ad hoc intuitiue ꝓximꝫ mediate movet intꝫ ad sui Cognionꝫ: gõ. Ꝑ nr̃: quamuis ex pectimus, se intelligere Cognitione Dei ex ea Cognit intuitiue sui actꝰ ꝺ dly recordat, se hoc, vel illud intellexisse Cognit talis actꝰ abstractiue media specie ad ipsum actum ꝓxistente in intu, ꝓpria, et derelicta: Ꝺ in hoc casu actus Dei Cognitus movet intꝫ Iuncti, q̃ mediate ꝓxi, ꝙ ꝓ mediante specie: gõ. Ꝺ ex a Ꝺ. 1ª to aut 18 gª 2ª Ꝺ. Vltimo probat, quia ex parte in probatur numerus actus intelligendi, sola positio ponendi ꝓximi actus a ꝙ secutus ad aliquid male, 4 aut 5 gª: ex parte memoriꝫ intellectus, attendit actus intelligendi, ꝺ Solendꝫ, primere, specie sua in intu: gõ.

Ꝙo. Solutione notate, q̃ ad certã quidtatẽ Dei, sensibilis, ẽ obty motiuꝫ intuitiunch, n̄ ꝺ intelligendũ, q̃ quidtas Dei sensibilis, q̃ mediate, et ꝓxime movet intꝫ ꝺ sicut q̃ movet remote, ad eũ, ut intus ꝓ hoc, Nec nihil intelligat q̃ originaliter, sed non q̃ dependet, et nulla ei ad intellectũ ad quã ꝓ, ꝺ movet talis quidtas, ac proinde ꝺ, salvat q̃ obty motiuꝫ intuitiunch ẽ talis quidtas, q̃ nihil moveat, nisi ꝓ hanta motione, sensus, ꝺ Virtute illius motionis. q̃ intuitus Cognit sui actꝰ, sibi intuitiue, et ꝺ ex ꝺ. q̃ excitat, sibi abstractiue media, specie, q̃ recordat, quã non est ex motionibus originaliter existentibus, q̃ sensibus dependet, nq̃ sicut q̃ actus, accidens, acceptus, q̃ est a specie abstracta, ꝙ phantasmatis motio illius in Cognione intuitiua, ꝙ abstractiua media, specie, secq̃ defert Virtute, ꝺ specieꝰ, ꝺ Virtute illius movet.

Resp̃ando ad ꝓbationes duas ꝓ: se, ꝙ o, mediate, ꝺ de pnta motione quidtatis, sensibilis, ꝺ in Virtute illius, ꝺ do: se, ꝙ o, nras pnta motione sensibili, nõ ꝺ eo dmo ad probationẽ, ꝺ de ens Cognitum sibi intuitiue, sive abstractiue, tunc, Ponitur motione facta ꝙ quidtas sensibilis, ꝺ Virtute illius, ꝺ ea Subponunt intꝫ prius motiuꝫ sue specieꝰ, ꝙ phantasmatis mediãte ꝙ ꝓ. ꝺ. Nam Resp̃ autoritatẽ ẽ ad ꝓ, gibi ꝺ, Solũ intendit probare Cognionẽ a liqua ens organica, sive secus, ad aliq̃ male tangua ad organũ, mediante quo talis Cognio efficiat, n̄ go sine secus ad aliq̃ male ex qua ad motionẽ, vel explari ꝓsent: sine secus nondũ ꝺ, ita ꝓ, sine secus ant, ꝺ ꝙ ꝓ. ponitur ens ad quã ꝺ motionẽ, subponit secus ad aliq̃ male, a quo ꝓmoveat.

Fag 2ª ad 2ª pars 3ª Ex: intuitus ꝓximi, tui visu Cognit Dei, subsistat, ẽ barata, sed tanq̃ centrale, et ꝓximentale, ꝺ quo n̄ ꝺ sensibilia, gõ. Resp̃onꝺ ista ẽ sensibilia, et sub mõe sensibilis, aliquid abstrahendo ꝓ hac vita, Nec sequitur ad hoc, q̃ sint sensibilia ꝓ se, sed ꝺ accidens, q̃ sint sensibilia, patiũ

UGR Biblioteca Universitaria

sive quæ sunt inclusa essentialiter in aliquo per se sensibili, ut omnes formalitates superiores respectu inferiorum, vel saltem virtualiter, aut occasionaliter, quæ habent aliquam dependentiam in cognitione per se sensibilium, ut se habet substantia respectu accidentis, res spirituales respectu corporum, entia rationis respectu realium. Nam hæc omnia pro statu isto cognimus dependenter a rebus per se sensibilibus, quia in nostra cognitione ortum ducit a sensibus, sive formaliter, et immediate, saltem originaliter, occasionaliter, et remote. = Appendix in qua aliqua dubia solvuntur ad perfectam præcedentium notitiam.

APENDIX

IN QUO ALIQUA DUBIA SOLVUNTUR AD PERFECTAM PRÆCEDENTIUM NOTITIAM.

Dub. 1. quæ conceptus pro statu isto possumus habere de substantia sive corporea, sive spirituali, et sic de aliis non per se sensibilibus? Notate 3. posse dari conceptum de aliqua re, omnem, proprium ex alienis, et proprium ex propriis. 1. est cognitio rei, quæ ad aliqua præterea omnia sibi, et aliis rebus, ut conceptus entis, substantiæ, et aliorum. 2. est ille, qui resultat ex multorum præterea collectione, quæ sigillatim sumpta aliis rebus conveniunt, sed collecta nonnisi rei determinatæ competunt. Ut, intellectus excitatus occasione accidentium, et per species illorum per multam collationem et discursum elicit conceptum proprium de substantia; deinde videamus, quantum et qualitatem non posse per se stare, arguimus dari aliquid substractum, quod substantiam appellamus. Hæc autem cognitione intuitiva, ut patet, nec etiam propriè abstractiva, quia non per propriam speciem, sed discursiva, quia habet per discursum, et per alienas species, = multamque collationem, et hac ratione ad abstractivam reduci potest.

Conceptus proprius ex propriis est ille, qui habetur ab ipsa re immediate præsente, vel a propria eius similitudine, vel specie singulare ad aliud, et sine ulla natione alterius rei, ut cum anima separata, aut Angelus rem per se ipsam, vel per eius speciem his suppositis. Respondetur ad dubium: quod pro statu isto de illis rebus, quæ non sunt per se, et formaliter sensibiles possumus habere conceptus omnes, aut proprios ex alienis, seu omnibus, nec proprios ex propriis, et suadetur, probatur hac generali ratione: conceptus proprius ex propriis solum habetur de ipsa re immediate præsente, vel per speciem eius propriam; sed nihil præter sensibile per se, et formaliter est in se præsens, nec per speciem propriam, ut probatum est arto de speciebus sensibilibus: quod &c.

Dices 1. id quod per ulla definitionem cognitum, certe sub propria ratione attinguitur; sed multæ substantiæ cognoscuntur per propriam rationem, præsertim hoc cuius essentialem definitionem habemus: quod &c. = Respondeo dominam, et nam dominam definitiones, quas pro hoc statu habemus de substantiis, non sunt rigorosæ, seu conceptus proprios ex propriis, sed tantum ex alienis. Unde appellamus illas definitiones vas, et propias, quamvis aliquatenus convertuntur, et definitio, et nullam continent falsitatem, nec alteri conveniunt quamvis pluribus, et diversis præterea coalescant, et talis definitio hominis, quæ nescimus quid sit illa definita, quæ rationalis vocatur, non est quod spiritualis, sed materialis, sed de hoc materiali informamus certum et proprium conceptum, sed ex effectibus videndi, loquendi cognimus definitionem, et inde per multam collationem eruimus conceptum essentialem proprium ex illis rebus.

Dub. 2. an pro statu isto singularia materialia, et sensibilia cognoscamus intuitive an abstractive? Respondeo quod pro statu isto talia abstractive nos cognoscere. Ita sed pluribus in locis. Pur: notitia intuitiva differt ab abstractiva in eo quod intuitiva tractat ad obiectum in se, per se præsens, ab eo quod immediate in ratione conceptus, et abstractiva vero tractat ad speciem obiecti, et tractat ad illud in specie relucens; sed pro statu isto singulare materiale non occurrit immediate ad productionem cognitionis, nec ulla cognitio tractat ad obiectum in se, per se immediate præsens, sed tractat ad speciem obiecti, et tractat ad ipsum in specie relucens: ergo solum abstractive cognoscitur singulare sensibile. Dico minorem: nam pro statu isto nihil est in intellectu, quin præcesserit in sensu: ergo nunquam obiectum sensibile immediate in se ipso præsentatur intellectui, sed mediante sensu, et phantasmate, specie, quæ intelligibili.

UGR Biblioteca Universitaria

Duo 3: an singulare sensibile Cognata a nobis pro statu isto Sorte propio ex propijs? Resp: 1° singulare sensibile Cognitum a nobis pro statu isto Sorte propio sallte a Sni dupl. Nā 3ª. Sunt duo in loco: Petrus in statu isto bonitatis in duo singularia Sensibilia Cognit. Prius est singulare distans a Io: qk. Posq: Petra per prius distans sub ratione deveri Petri Cognitum a Ioanne sub propria rac. sensibili nihil prius Petro distante quo Petro posterius quo ad hoc duquare qk. 2: precepto tenemur peccata nra in numero distare Petri: sic Applicat. In peccatis nra bona distare Petri, nisi log propria numerice distare a Ioanne peccamus qk.

Hoc 2° Let pro statu isto Cognamus Angelare Sorte propio p pro pria Species nicke Sorte in Species nostra propria in singulare repraesentet reduplicative sub propria rac singularitatis. Nā 2. Sit 1 dupl. 3ª 6 Petre negetur pro statu isto nec unum nec intra nā duo Species nostra alter in duo singularia omnino similia. Ergo in duo obiecta materialia magna diuersa quae: q pro statu isto terminamus singulare Sorte propio p pro pria Species nostra in illud peccamus sub rac pro pria singularitatis reduplicative q accidentia extrinca, Petrus Ioannes, Iogner alia sub pro pria Sorte ex propijs duquit illud a omni alio Secluso quod q accidentia extrinca: si duo in omnia qualia omnino in accidentibus similia duquare in patamus; sequit pro statu isto sub propria rac singularitatis illa non attingere. 9

Dub 4: an in omni intellectione pro statu isto nra sit Species ad phantasmata? Ergo quaq; huius cā Nā: Notate q intus atendi potest in 1ª monone 2do, in adquisitione Speciei q Intellectione facta p ipsas, vin 2ª monone ng pe post adquisitionem Speciei q Intellectionem. Ergo quod dicit q nullo modo in statu isto monone nostra ec. 2ª ad 3ª Notate q intus nos in nac vita in Intellectione nihil percipimus Via Species sensibiles tractum phantasma, Prae ad intus talis Species phantasma dicunt, q sub minutiato objectivum nisi qk. Ad 2ª hoc patet q Species phantasia predisponitur in adquisitione novae intellectionis, quae Species q in illa Species simul adquisitis q ad sequentes intellectiones, sine illa non indigeret Species ad phantasmata qk. 9

Ca 2ª pars dubij

Resp ad 1ª quit 3ª q 3ª q hoc dependenter ad adquisitionem ad phantasia data in Deus originaliter peccati Ada tui u nobis data nec nos mus ex hoc mus Intelligendi vel ha Ada ordinatum potentiae ad deum conexe Intus, Phantasia pro statu isto in duo per actiones u Superiori nequeat operari data cumulata in tempore. Ergo per qk 1ª Ada statu innocentiae peccatum hoc Sorte. Prae Christus Dnus Beatus mater Virgo nisi peccatum originale in tuitionis ab hoc actu mo operati libuerunt fuerunt. Sive Ada ex hoc potentiae statim Hoc entis adquisita privatio Sorte quo ad statum boni ex bulla ego posse ab hoc mo intelligendi absolui q sunt exceptiones solum in peccatores peccatum statu innocentiae.

Denig dub: an Ada 1ª Hominis? Nonense e Semo de opinione de paradiso an ng pe, Cognat prius hoc obiectum Adae innocentis Adae Cognitio pest? Secundo se includente Object. Sub ratione entis quo ng pe existit Sub ratione Cognitae an Singularis an Natae? Tertio nec an prius, magis vimus Ada Cognitae? Necessario semo de Cognitio primitiue Sorte in Intuitiua? Ada Cognō primitiue originis q generationis q ng pe Ada illud q Adae Patris, Sequitur Cognio quae illa primitiue. Nec denig Sortes Cognitione data aut Petra, Ille eng requiunt

UGR Biblioteca Universitaria

absolute esse, nisi quando complexa supponit simplicia, et dicta ipsa, quia natura prius simplicia apprehendit quam complexa, et in singulis operationibus incipere solet, progredi ad perfecto ad perfectum. Unde advertisse quod Articulus de Cognitione simplici seu Cognitione actuali ipsa quae omnino est origine [illegible].

Dico quod: Cognitio primitus originis est simplex secundo est singulare materiale sensibile specierum specialium, in ipsa quod Universalia et Cognitio primitus origine est minus Universale. Unde via originis et Cognitione ipsa prius Cognitis species atoma, nisi de Pho, quoad ad [illegible] de Coloris [illegible]. Ita D. Th. ad [illegible] parte quaestione 22 de anima, quod [illegible] quod 2 Universalia prius ens actuali Concipitur, ideo quod Colorem in omni Cognitione ipsa quod Color sub ratione Coloris Cognitus, nisi sub ratione abstractione quod sit actus [illegible] ac [illegible]. Probatur 1a pars variis Philosophis testimoniis, nam 1o posteriorum C. 4o dicit: Comparans singulare et Universale, quod quia ita [illegible] notior est. 2a Resolvit illa esse notiora nobis, quae [illegible] primiora sensui, ob haec sunt singularia. Et 1o [illegible] C. 2o dicit: Universalia esse difficillima Cognitu quia remota a sensibus, etc.

Ex ratione Probatur: Cognitio nostra pro statu isto oritur ducit a sensibus: sed quod prius sensui obiicitur, etiam intellectui Cognoscendum offertur, sed quod prius obiicitur sensui est singulare sensibile: ergo. Probatur 1a: Cognitio intellectiva adiungit sensitiva quod Cognitio sensitiva est circa singulare, etiam intellectiva. Probatur 2a: Species quae intellectui primitus est species singularis, ergo Cognitio ab intellectu est singulare. Probatur: illud prius Cognitum cuius species primitus, sed species singularis intellectui [illegible]. Denique: Universale nequit Cogni, quin prius singularia Cognoscantur, ergo. Probatur: natura enim nequit Cogni nisi ut a singularibus abstracta: quod nequit ~~sing~~ Universale Cognosci, quia non sit aliquid abstrahi ab alio non Cognito illo a quo abstrahitur.

Probatur 2a pars: magis ipsa est nobis notior ex Aristotele 1 Physicorum textu 3o dicente: ad ipsa notior nobis sunt magis ac manifesta sint Universalia species infima et magis ipsa: ergo. Probatur: species infima plura continet et involvit quam subalterna, nam intellectus plures nam Universalia quam mixtae, ipsa ipsa de [illegible] quae conveniunt: ergo. Ipsa Cognitio intellectiva abinitio fit circa ipsa obiecta, quod pro ponit phantasia sensitiva a sensibus subministrata obiecta intellectui, sed sensus motus a singulari Colore percipit Colorem quam similitudinem. Denique prius Cognita Cognitione ipsa totum quam partes, nam domus nobis occurrit prius Cognoscimus domum quam scalas et alias partes componentes, sed quilibet gradus superior ad specie atoma est gradus [illegible]: ergo. Plura de hoc apud A. A. soluta videbis. — Quaestio 3a in qua consistit intellectio: art 1 rellatis sententiis exponitur et probatur.

Q° 3a

In quo consistat intellectio?

Art. 1

Rellatis sententiis, exponitur et Probatur.

Incepimus procedit etiam de Volitione et quolibet alio actu perfecto vitali, quae de omnibus eadem ratio. Aliqui affirmant intellectionem esse formaliter ipso productionem mediaque Verbum mentis producit. Unde consequentur dicunt intelligere formaliter est Verbum mentis producere, quatenus mediante Verbo, quae est imago, similitudo et species expressa obiecti expressa et declarat obiectum. Aliqui antiqui docent intellectionem non actionem, sed passionem, nempe receptionem intellectio-

UGR Biblioteca Universitaria

nú ac Speciei sprue, ac p Doctr intelligere ee á actu intelligendi, aut Speciei sprue loca pere. Sotq ens a accuntin-
telleconis á nec actionis, nec passionis ee, sed qualitá absoluta media quada actione, quis dicho ducit ab intra, vo obiis-
ducta. Inde intelligere á p intellectionis Vitalis operari tendendo ega obiy. D.

Anna. Intellectio á Distinctionis
ceptione, Speciei sprue, aut intellectionis necessaie prodúcia actio Vitalis mentalis- productiva á ista sytta qua-
dag qualis Vitalis producta á ponitia intellectiua media actione antea, quis dicho nuncupat. á nel tris
partes. á quo omp tenet ea D. á ad 1m in 1 aut 3ae Pe Pus: á Speciei mentis intiu imóe in alio ponti
Vitalis usurpatio, sensu centrano, enig á Vitalis no perat: intellectiuis, Scitia in Receptione á tunc á in oculo
dormienti oculo aperti Cat se scripsit. Species ng put quin in pulla imagine propia videre in oe in aure
dormienti Species sonis scripsit, ali ve excitare á Venerem. sono: stye nulla sit sensatio Vitalis, á.

tunc enig quant
ponitia Vitalis, ng pe Volatica pentiu sensitiua, quin Receptiuntiue Species obtoru: nago obiis-tiu pteyen
sola Cognitionis á quidem n á signata actio Vitalis Receptionis Speciei, tunc dentio. De Actu Intellectionis
ex parte ee obiy ita in illa tendendo, in tiu Dispositionis ad Intia á Receptionis intiu Receptiua el-
lectio Speciei subtiu pte intiu á obiy ig in Intellectio n Distincta in Receptione intellectionis. Intiu intiu
p intellectionis alig mo exercet Cayo obiy á Receptionis illi ani alio Sectuo ne exercet intiu á Cayo obiy;
nig Receptio á Sytta sola; portat ng á obiy ig in sola receptione n Distincta p intellectio.

2do par, qug ponet.

Dicitur dist 2 ge á Dalibi, ista á Pus: Intiu est via á propia actio natio ponet tiu p ipa produc-
tiu ng á Sae actionis Vis á propis á g ponat tiu Ve p ipa productiu á ex naa Vis a bea distincta ratis tiuis
ner: g ne Dá actio, á mis: g intellectio é operatio Vitalis á operatio Vitalis é Vma p tectio operandi obiy
tiuis Vmis ponitia; g intellectio ne actio productiua sui aliquot Vectionis tiu p ipa adquisitiuis. Dis: Quo
Beata á Cognitio, qua Angelus se ipm intuitiue Cognit, sunt Vis á propis intellectionis: Vis á ista á Img
prectionis Angelicis operantis in p pria Vectionis producta á in tatem pticulis g intuitiue ne á actio Vitalis
mentalis productiua, quis dicho quada, actionis producta.

Pus 2 ead á par: g nitio sylogismi á assignare ab-
obiy mentis, á tiu intellectio nis abea ex naa Vis distincta. Pro annis ponit do negata Imis pticularis á Species ex par-
te obiy, Vactionis presentia illius N. B. g actio Volatica á Vitalis intermedio illo Volatico Immediato pro alia ten-
Objectiua obiy como actionis. Non 2: g á Species sprue á nel pre sentia obiy habituali ex actio ne ipa pro gnis
tellectionis nel pre sentia actualis ex actio 2: qx. Dem: Si intellectio est actio intelligere, est productiue á age-
re, s hoc ig qx. Imis ee ejus é nere ejus ed ing, á illa productio: g ee intelligentis ne producere intellectionis
Sae ag producendo intellectionis eig Deus nil á intiu obiy ingere á Cage pciente, imóe á Species Deus á Cáa á mediate
nec obiy ex hac Sae dicunt intelligere: qx.

3a par Pus ex N: intellectio, secute quis Abstractio Vitalis é in pre Imis
spectata á alia pximenty, é n á sic nia, pte adequate ipa videre, pucc Dei, g Stru aut hanc, nec actio quis Sae
prof dicia: nec denige Sellao ng intellectio Aquili bet alius tiu, á ponitia Vitalis productiue á pia Vina, é

UGR Biblioteca Universitaria

Vima p̄ fecho obiu exphō Deorum Vellão ē pā mostra nec pūt ē Vima p̄ fecho Vitalis q̄ na pēt prof
de p̄ prof tanq̄ata: q̄. Venia ão las pas q̄ cū hiv̄ inte fechonis nihil a liud requir̄ p̄ssua q̄ requir̄
ão ex hiv̄ q̄ nā q̄ similitudinē obiu ~~[illegible]~~ Sine q̄ alis illa absoluta p̄scia ista ē mea. Di
derata ē ex hiv̄ ão hi. Similitudo obiu p̄ alis illius sine recursu ad alīq̄ aliud: ignitā q̄ ille stat ão pāli
intellechonis. ☞

Notatet. q̄ let intellecho p̄ē q̄nialis sit iq̄ qualis absoluta q̄ intionalit a similat intiu obiu ei⁹ Vita
lis Diungit sine medijs ex hiv̄ duo ão ponūt ne p̄ducht ad producēs, p̄ recepcht ão recipiēs Dalia
duo ão obiu, p̄ repsentantis ão repsentatu nā q̄ cognoscēs nō ē ex nā sua, sed ex nā repsentiva
cōi. Vno ē hiv̄ almgentiu, p̄tendentis in alteru, unitas q̄ ait ão Diu ponūt Vitalis Quata, siue Cog
nitiva, siue q̄pētiva ē p̄ducht iva, recepcht iva ão peratiua: Em diversa nā hūdinu ex nā sua sed ata sine
diversu q̄ ea q̄ as portatis ē cuius recepcht iua ingere ea q̄ mialis q̄ p̄ducht iva in linea cāe fēci
entis p̄ exāba, quāns actus Vitalis q̄ nō repsentat p̄ sedit Vitalis nō obiu ē exercēs ingere ea q̄ talis, quā
mus actus p̄mus q̄ Vitalis ponūt ão p̄ aīs ea q̄ ão obiu sit intionalis.

Inde let nullu ex hiv̄ Vegetabus in q̄ ince in
cludat in actu Vitalis q̄ actio, ão ē q̄ alis ē diversoru q̄ ea ideo ex illis nequit haēi Dnem
pse, ē q̄ int ea hoc discrimen q̄ ad quod se hēt ad intellecōis omino p̄ccens, q̄ bēt ad eos Vitalis
ad q̄ci actus Vitalis in ponūt: Recepcht ivo ē natio p̄ indu pensabilis it hiv̄ unitas q̄ ad ponūt ad q̄
Vitalis ão peratis de vel nō se nec actus p̄mus ē Vegetus nec Vr ident Vitalis ad actus, sicut
Vegetus Vepsentantis ad q̄ngentis ad tendentis ad q̄ngentis. Atq̄ Vellão ad q̄ngentis ad q̄ssa
ponūt Vegetis Vepsentantis, ad q̄ngentis, ad q̄ssa, sed ad actus Vitalis q̄ ad Vegetis
Vegetus tendentis ad q̄ngentis in actus cognitivis se hēt p̄mus ex pressionis intionalis; ma pehivus
p̄mus positionis, q̄ plexus. ☞

Ex quo sequit q̄ dicere, q̄ intelligere in nobis in se hentia quā duo effectus subor
nata ab eadē causa proximi, scilicet actio, et effectus. Dicere nāq̄ ē effectus sui actio, actus vo intelligi
bilis effectus, vt sui ei⁹ ideo q̄ dicto, q̄ intellecto. Sic scientia in nobis, q̄ dicere, q̄ p̄ducere dat intelligere
sicut actio sui. Vnde q̄ nequit intrinsice, vnde bi dicere, q̄ intelligere si quā duo effectus subor
nata, vta talis, q̄ neutrū ē alterius, cāa aut actio p̄ducht iva nō. Dicat nemo dicit⁹ vt intelligat nec
intelligit⁹ dicat, imo ita inde pendet ab actu intelligendi, p̄ducat Verbum, q̄ intelligere, si quis
in dicto, quā dicere p̄tendentis ex hiv̄ unitas q̄ ordo ut dicat Verbum, nā si ē possibile nihil ingere ex
ad nuc Verbum producere: nec ē Verbum producamus Verbum ut intelligamus, nā ita omne nā li actus dicē
di ante ponit ad actu intelligendi. ☞

Inde q̄ intelligimus nā ia Vepertinis ex hiv̄ de dicto, seu actu p̄ducht ivo, in
tellecto, seu actu ve pehivo, recepcht ivo, seu ão; nā mihi dictum, ē sequit ão actu intelligendi tanq̄
actu, qui media p̄ione in mihi recipit, ão Dicti, q̄ Verbum mentis ex hiv̄ intelligi ut ens. Et sic
dit. ☞ Deo concurrit q̄ sua ex. Atq̄ Gō to de tribus ce p̄ dicente: nā tanq̄ Cognione Dei
q̄ Sīmi Verbi ce Vo: Cogitatio qui pe nea p̄ venient ad illud, q̄ Sīmi abstracta Verbum ei.

UGR Biblioteca Universitaria

Vide. Verbum mentis nihil aliud é quã expressa obiectiua manifestatio & intellecti é huius mi: q. d. mis: Eterna mihi uere ex se explet Verbis patefit mihi & hoc nihil aliud uult, nisi q. é expressa manifestatio obiecti q. per Verbum exprimit.

Notandum grecorum per hoc bene intellectionem Verbum Diuinum é proprie Verbum diuinum intellectio proprie accipiatur intellectio actualis e Verbum uerum: Ex. gr. illa actualis intellectio Deus est, qui sit per se proprie genita, quia producit omnia, quæ per hanc libros & nata. Inde defectus Conditionis intellecto diuina ne Verbum natum sit mentalis amens ita secunda persona producta sit resultat emanatione quadam tales defectus. Verbum est Verbum intellecto ex se producta, nullum producuntur nam est mentalis, mentis ad obiectum a quibus habet producit. Intuere a Deo in mente recepta. Verbum mentale sic ad defectus exactæ intelligentiæ producitur a memoria effecta, non uere sine actuali intellectione representans Verbum Diuinum.

Quia actus intelligendi non dicitur quibus intelligentia. Quia producitur a memoria a Verbum producit ab intellecto obiectiue, secundo secundato, in quibus est ab intellectione producta obiectiue a Deo. Addit, non uere sine actuali intellectione, ut attendat, in primo coincidere, & quare intellectione non Verbum aliquo addit actuali nostra. Dicendum quia Verbum addit obiectiue intellecti & intellectionem addit obiectiue actus totalis primi naturæ producentis dicit Verbum. Inde etiam Verbum non significat Verbum naturæ producti ab mentali producente, dicens representando obiectiue non Verbum producit a memoria, sicut Diuinum: dicerunt, quibus Iustinus, Tatianus, Athenag: non Verbum producimus, existimantes Deum intelligamus; Platonici Eternum ex imaginem nec a Deo intellectionem producta sed secundum Diuinum. — ad 2do. arg. D. Tia

ART. 2.

Solvunt Argumenta Dria.

Ad 1ma Dña: Verbum est actus intellectionis, non actus intelligentis, nec actus intelligendi, nec intelligentis, nec recipiens intellectionem. Respondeo, non intellectionem informantem intelligentiam nullo alio dicto modo, quam actus primus, Deus Respondeo ad primum Dñi. Verbum non est actus primus totalis, quia est absoluta, nec dicit actus primus totalis, nec intellectio est, quia est absoluta, & habens esse totale, nec actus primus, nec intellectio est, quia est absoluta, & habens esse totale, sed non actus primus totalis. Inde quia non est natura intelligens, nec intellectionem, nec actus intelligendi, nec intelligentis, nec intellectionem, habens Verbum est per se existens, non est mentalis, non est mentis intellectionis. Inde sequitur, non est intellectionem habens Verbum mentale, non est mentis intellectionis.

Ad 2dum Dña: Verbum intrinsece intellectionis est productivum: quia intelligentia agens. Dico, Verbum intrinsece intellectionis dupliciter dicitur, actuans, per se productivum, ex hypothesi non, quia non est mentalis, ad productionem, quod dicit, comitans, Deus, sic non est ens intrinsece intellectionis, non sequitur, quia intellectionis actus productivus, non intrinsece intellectionis, intellectionis essentialis Diuinæ, quod est ponit Vitalis, per se natus, Deus, non

Intuitiua é ex productiua actiue & receptiua illius primo ut sua actu Vtrum ipso esse sit principale ut producere intellectionem & ita non recipere: attamen nec exprobuere posse recipere spectat ad rationem intellectionis & solum de illis actualitate tendentia Vtrum ad obiectum.

Ad 2m dicendum quod Deus est ens absolutum cognoscibile quod ex trinseco per intellectum: intellectio nequit quo ultimo intelligi obiectum intellectionis quia ipsa. Ad 3m: intellectio non contrahitur ab obiecto absolute in ratione boni: quia tendens in bonum quasi tendens in aliquid. Ad 4m obiectum cognitionis est representatum ex parte obiecti cognitionis quia est absolutum. Ad 5m: quod dicitur: nequit intelligi aliquid nisi obiectum cognitionis sit ens reale: dicendum quod non est ens reale nisi habens esse in re extra animam: sic intellectio habet esse in intellectu: unde sicut habet esse in intellectu: sic intellectio est quaedam absoluta: non potest accipi in intellectu obiectum declarato: quod non oritur ex parte intellectionis: sed intellectio habet ex praxi nequit nisi mediante: ideo specificatur intellectio est similiter obiectum.

Ad 6m dicendum quod intellectio obiectiua nequit intelligi in intellectu obiectiue: quia quaelibet absoluta nequit intelligi in intellectu obiectiue: quia talis intentio est nulla: sicut dicit Tullianus in tenebris. Ad 7m dicendum quod obiectum cognitionis est representatum: sed non representatum actu: sed representatum habitu: quia obiectum cognitionis non requirit quod sit actu intellectum: sed sufficit quod sit intelligibile. Ad 8m dicendum quod intellectio essentialiter quia ipsa est absoluta: non est ex parte obiecti representatum obiectiue. Ad 9m dicendum quod intellectio non est agere nec pati: ens solum est agere & pati: quia ens solum convenit cognoscere ex relatione & limitatione boni. Ad 10m dicendum quod intellectio Vtrum obiectiue exprimendo obiectum: illud ad intentionalitatem exercere, ejus Vtrum.

Ad 11m dicendum quod Vtrum intentionalitatio exercet actiue physica, qui exercet productiue: Vnde tria ad aliquid in fieri effecti, & nouo accidentis est: physice quod Vtrum intentionalitatio exercet operando: ideo quod ad aliquid in fieri effecti, ipsum fit in recipiente nouum esse physicum magis, de esse cognoscitiuo intellectu. Ad 12m dicendum quod intellectio solum exercet cognoscendo: et actione et actionem: ad 13m dicendum quod intellectio est quaedam actio immanens: et non transiens: quia est perfectio operantis: et non operatum: ad 14m dicendum quod intellectio est quaedam actio immanens: et non transiens: quia est perfectio operantis: et non operatum.

Q. 4a

In quo cognitio intuitiua ab abstractiua differat?

ARTV.

X. Ponit, et probat.

In quinto ens quaestio sequitur ex parte primi obiecti: quae est ex parte Verbi quae dico breuiter quod in cognitione vtriusque solum ex parte primi obiecti: quia ex parte secundi obiecti non differunt cognitio intuitiua et abstractiua

UGR Biblioteca Universitaria

vo pelit Caax, mediate ab specie vrea: simili ratione intuitiva pelit, mediate trait ad ſ in vo pia hac
exiſtente & presente, abstrahiva vo dat ad obiectum specie relucente, sive a parte rei exiſtat, sive non. Ideo nec ve-
rissima ratio ea ad salvandos duos inconvenientes. Ad 1m dico, quod ſ ad 1m patet, ſ ad 2m Claxianum 4to dist. 49
qu. 2. Ad 3tium, actus abstrahendi intuitivus de existente, specie, aliunde, et huc et illuc movetur, sicut movet
specie similis rei vbi movet res presens vere. ſ ad 2m negatur nec dist. 2da

Pro 1mo ad 1m partem: ſ bo pilee
Cognitio intuitiva rei, potest eodem modo rem, ut obiectum terminare, ſ species intelligibilis dicit ſ habitudinem
tantum ad rem existentem in exercitio: ſ cum rem in potentia intuitiva. Ideo pelit ab a specie intelligibili dependent
visio, ad nihil in actu primo, ſ obiecto, potentia intuitiva, et nata, et rem esse absentem, vel presentem obiectiue cog-
nitam, ſ repraesentatione abstrahunt ab esse presentiae, vel absentiae. Ad 1m: nota intuitiva tendit in obiectum pre-
sens, ac immediate existens, precise, specifice, et hac ratione, ſ ad hanc vel illam, ſ ideo, species externa, et phantas-
tica, ad hanc vel illam cognitionem abstractam, determinant esse ad repraesentandum, et obiective presens, et exis-
tens, ſ species intelligibilis esse determinat ad repraesentandum obiective absens, vel praeteritum, etc.

Ad 2dum pater: species possu
nt tria tendi de vi ex parte obiecti ad: vt blendy, mediate, vel immediate, de existente, vel
vt absente, vel vt presente, in rei obiecti, quod obiectum existens, vel absens, presens in rei obiecti, ita pro-
ducet intuitiua nota intuitiva, et dicent de vi sui speciei ad subiectum, quod conuenit praecedenti, et illud
loco illius sustinet. Dixi, quod nota intuitiva pelit, quod ab obiecto, sit mediate, vel presente, et exis-
tente, nisi vacuae, externa, et alia notae intuitiua, quantis mediate, a speciebus praesentatiua, et ita, species
talium, non necessario requirunt esse, et fieri, ſ alia in potentia, dependant ab immediata presentia obiecti, si
obiectum actuale non sit ab aeterno, et species determinabiles, loco cognitionis praesentialis habita aliter dependent ab obiecto ex-
istente, et presente, sola mediate, loco mediante specie.

Pro 3tio ad 3m: nota intuitiua dicit determinationem ad esse, quod est, et obiecto
presenti, et presentem in propria exhibitiua: nota vero abstractiua, quod sit ad obiectum, in specie relucente, non
solum, ad effectum mere actualem, sed potentialem, vel habitualem, et ita, ex vera, et obiectiua ratione, vide-
tur, quod non sit de mente Scoti, quod nota intuitiua, et abstractiua, differant, ſ ad diuersum complementum, sicut
dicit, quod nota intuitiua dicit actum, quod ab obiecto existente, et presente, facit in potentia intuitiua, ſ
actualem, vel habitualem, vel potentialem, et nota abstractiua, quod ab obiecto existente, et presente, facit in
potentia intuitiua, ſ actualem, vel habitualem, vel potentialem, et ita, ex vera, et obiectiua ratione, videtur, quod non sit de mente Scoti, quod nota intuitiua, et abstractiua, differant, ſ ad diuersum complementum, sicut dicit, quod nota intuitiua dicit actum, quod ab obiecto existente, et presente, facit in potentia intuitiua, ſ

ARI 2.

SOLVUNT ARGUMENTA.

Pro 1mo dicitur, quod Dialectici, et Sophistae, secundum, ſ obiectum, ſ habitum, ſ potentiam, ſ intui-
tiua, ſ species, ſ ad Cognitionem, ſ intuitiua, ſ terminata, ſ obiectum, ſ ad Cognitionem, ſ abstractiua, ſ terminata, ſ obiectum, ſ
Pro 2do dicitur, quod Dialectici, et Sophistae, secundum, ſ obiectum, ſ habitum, ſ potentiam, ſ intuitiua, ſ species, ſ ad Cognitionem, ſ intuitiua, ſ terminata, ſ obiectum, ſ ad Cognitionem, ſ abstractiua, ſ terminata, ſ obiectum, ſ

UGR Biblioteca Universitaria

n intuitiva. Ratio est quia nunquam intuitiva producitur stante ex parte obiecti extra, et in propria existentia, seu aparentia in aliquo superiori eminenter, a quo intuentis sensibus soluto etiam in alia cogni possunt. Unde licet requiratur unio intuitiva obiecti, non requiritur quia sit realis qualis est in intellectu, et sufficit virtualis, quae solum spectat omnes dependentias in exercitio suarum virtutum, sicut neutra sine altera agere posset, quasi unione uniuntur [illegible] materia ad generandum.

Arg. 2. Videtur sublata actionibus obiecti, et si facere non posset praesentiam obiecti sive praesens est intuitiva; sed in tali casu obiectum non concurreret in ratione principii, et signum in ratione termini: ergo [illegible] cognitio non est essentialiter intuitiva. — Resp. dando maiorem et negando minorem. Cognitio enim intuitiva, sicut quaelibet alius actus vitalis effective qualitas absoluta; ideo cognitio essentialiter dependet ab obiecto in ratione principii, quia posset a Deo produci, sicut cognitio abstractiva non ita dependet in ratione principii a specie impressa, quin a solo Deo posset totaliter produci. Unde sicut naturaliter loquendo cognitio abstractiva dependet a specie in ratione principii, ita cognitio intuitiva dependet ab obiecto praesente, et existente in se, vel in aliquo eminentiori.

Arg. 3. obiectum materiale in se non est actu intelligibile, et sic talia sunt species: ergo nulla eius cognitio haberi potest nisi per species. — Resp. distinguendo: non est actu intelligibile intellectione abstractiva, concedo; intuitiva, subdistinguo: respectu intellectus sensibus ligati, concedo; soluti, nego. Et ideo non probatur. Sensibilia enim non sunt actu intelligibilia, ideo quia sunt talia per species; atque species sunt principium cognitionibus abstractivis, ideo respectu illius non sunt actu intelligibilia. Quantum vero ad cognitionem intuitivam sunt actu intelligibilia quatenus est esse, et sunt actu entia, et actu includant [illegible], licet non ita intelligi possit ab intellectu pro hoc statu, nam talis alligationi subiacet intellectus ministerio sensuum ac phantasmatum; quare nequit immediate attingere obiecta materialia, sed per species. Respectu vero intellectus soluti sunt actu intelligibilia, atque ab angelis possunt cognosci. [illegible] an intellectus possit plura simul intelligere. Quod dicendum breviter satisfit.

Q. 5

An intellectus posit plura simul intelligere?

Art. 1

Quid dicendum breviter satisfit.

Supposito ut certo posse intellectum nostrum de facto cognoscere plura simul, per modum unius, quando toto est per partes, partes enim per modum unius cognoscuntur. Tamen dicendum est de pluribus obiectis subordinatis per modum superioris et inferioris, ut nota: unum corpus et reliqua [illegible] nec enim possunt per eandem speciem impressam repraesentari, ut dixi [illegible] dist. 3. q. 2. Igitur per unicam speciem expressam cognoscuntur, neque actus dicitur repraesentans hoc vel expressum illud sine omnia sua [illegible] essentialia. Unde dubium solum procedit de pluribus obiectis disparatis, seu per modum plurium. Dico: potest intellectus propria propria virtute plura per modum plurium simul cognoscere, sive in unica unico actu percipere, sive pluribus. Haec est principalis [illegible] ad 1. partem contra [illegible] et [illegible], quod ad 2. vero est D. [illegible] q. 8 de anima dicentis: intellectus unica intellectione nequit plura obiecta intelligere, si sint disparata.

Prima probatur quoad 1. partem: quia unitas sensui externo potentiori iure unire intellectui quae potentia perfectior est: sensus externus simul potest cognoscere, seu videre plura obiecta disparata: ergo potiori iure intellectus quae potentia excellentior. Maior est certa, [illegible] virtus attingit simul album, nigrum et [illegible]

UGR Biblioteca Universitaria

in eadem imagine, fac tunc simul multas et diversas calidi et frigidi quae sunt obiecta non solum disparata, sed etiam opposita. Denique sensus interior simul percipit distincte diversa obiecta a sensibus externis percepta. Ergo intellectus potest attingere plura cognitare inter se varia et prorsus disparata, ut de facto cum nos, angelos, lapides, colores, videmus, et videndo simul plura disparata simul intelligimus.

Pro 2° ad 1um partem: actus enim naturaliter est fatalis similitudo obiecti; sed obiecta disparata sunt inter se dissimilia et valde diversa; ergo non possunt per eamdem imaginem repraesentari et exprimi, et deinde non uno sed pluribus actibus possunt attingi. Ideo per unicam speciem ... plura obiecta disparata repraesentari; ergo nec per unicam cognitionem attingi. Per hoc: unusquisque actus debet esse proportionatus suo obiecto adaequato, ab ipso enim habet unitatem et perfectionem; ergo nequit unus et idem actus plura obiecta disparata simul attingere. Pro 2a: unitas posterioris naturaliter dependet ab unitate prioris; sed actus est posterior natura et perfectione suo obiecto adaequato, sicut mensuratum est posterius mensura; ergo si obiecta obiecta adaequata qualia sunt disparata sint multa, actus non erit unus sed multiplex.

ART. 2.

SOLVUNTUR ARGUMENTA

Arg. 1° intellectus potentia naturalis; sed potentia naturalis cum sit instar causae naturalis agentis et producentis summum quod potest producere; alias actus producti non adaequatur. Ergo. Ideo: si plures actus possent esse simul, in eodem intellectu, quia sensus exterior ... obiecti est falsum; ergo. — Resp. 1° ... omnis ... potentia intellectus plura simul intelligendo habet totam suam conatum ... obiecti ... ipsam dividit et limitat; unde quando plura occupat virtutem eius, reddit et distrahit, ideoque non ita dicte ac perfecte actus elicit, sicut unus, quia pluribus intentus minor est ad singula sensus. Quare ergo quilibet intellectus intelligere potest plura, inter ita, immo unus tot quot alter ex varia ingeniorum dispositione. Ad 1am nego: ... et diversas ... obiectis dictorum inducunt in eodem instanti sed dicebat in loco; ... se specialis repugnantia quae non adest in praesenti. Vale.

Arg. 2° plures disparati fines possunt movere voluntatem ad eumdem actum electionis, ut sanitas et necessitas ad eligendam deambulationem, et tamen quilibet sine alio posset esse totale motivum deambulationis; ergo plura obiecta disparata possunt movere ad eumdem actum intellectus per unicum actum cognitionis. — Resp. 1° ... disparate: ... actus intellectus ab obiecto partialiter producitur; unde si obiecta sint plura et disparata, ... species, ideoque unus tot quot sunt obiecta actus producunt. Actus vero voluntatis totaliter a volente producitur, nec obiectum requirit nisi finaliter; ... actus voluntatis non est naturaliter expressa similitudo obiecti, sicut actus intellectus, et ideo licet plures et disparati fines possint movere ad eumdem actum electionis, plura tamen ac disparata obiecta nequeunt unum sed plures actus producere. Vale.

Dub: an memoria intellectiva sit potentia extra aliis distincta ab intellectu? Respondeo negative, ... quodlibet ... Pro: si daretur 2a potentia talis, alter pro obiecto praeterito et prius cognito, alter pro aliis; sed hoc munus est memoriae intellectivae; ergo 2 virtutes cognitivae talis. Per quam non virtutes cognitivas pro parentes obiectis ad potentiam multiplicanti simul datur ... Ex quo ... intellectus, intelligitur memoria solum ... connotata, seu ex diversa habitudine ... animae cognitiva procedit intellectus quamvis stat sub actuali

intellectione

intellectione dicit intelligi, quatenus est sub speciebus ... adnata ... dicitur memoria secunda; Unde infertur ... per dicta constatat quatenus ... sub nomine memoriae constat, species sub nomine intelligentiae constat ... Quaestio celebris. Utrum intellectus et voluntas sint potentiae naturales vel supernaturales. art. 1 sententias refert, nostram ponit et probat.

Quaestio celebris

Utrum intellectus et voluntas sint potentiae naturales vel supernaturales

Art. 1

Sententias refert, nostram ponit, et probat.

Utrum intellectus ac voluntas, ... sedulo mirari intendimus, non prout ad theologiam attinet, sed prout ad physicam praecise spectat, ... de hac re nihil ... [illegible] ... agimus ... ad actus naturales quam quoad supernaturales ... Prima sententia sustinet: utramque potentiam intellectum ... et voluntatem esse ... naturales potentias ... producere actus supernaturales ... lumine gloriae aut speciei ... [illegible] ... facultas ... intellectus et voluntatis ... naturales et supernaturales. Ita ... Granadas, ... Alarcon tractatu de Visione Dei, ... Barzenio ... de Visione disputatione 1a, subdistinctione 2a, art. 1, num. ... nec etiam a textu ... explicare.

oxo aeto quaestion

Secunda denique sententia propugnat: intellectum et voluntatem ... ex parte sua nec positive ... naturales nec supernaturales, sed dumtaxat ... indeterminate, sive indifferenter esse simul naturales et supernaturales. Colligitur ex ... Collatione ..., numero 2o, quem sequuntur plures ... Perez loco in suo Cursu philosophico tomo 2o, disp. 2, q. 2a, et in theologico tomo ... valde ... doctrinae ... Magistri ... Hernandez de la Torre in Cursu philosophico tomo 4, disp. ... q. 2a ...

Art. 1a. Sententia nostra ... intellectum ... positive determinatae potentiae naturales nec supernaturales, idem de voluntate. ... ex ... loco citato ... Dicit ad hoc ... potentia intellectiva ex sua dignitate et perfectione activa habet ... virtutes, per quas potest in diversas operationes ... species ... actus ... in potentia intellectiva ... determinat ... potentia indeterminata ... ad hunc actum vel ad illum ... supernaturalem ... intellectus et hoc ... habet diversas virtutes ... diversa obiecta ... intellectiones ... species ... ad talem actum ... ad ... actus ... potentia indeterminata ... ab obiecto eliciat ... nunc ...

... nobis ... intellectum ... et voluntatem dicimus esse potentias omnino ... indeterminatas et indifferentes ... ex sua dignitate et perfectione activa ... producendum ... operationes ... species ... diversae ... scilicet ... naturalem et supernaturalem ... species ... naturalem ... supernaturalem ... actus diversos eliciens ... potentia ... facultatibus ... virtutes ... supernaturales ... ex ... potentia indeterminata ... virtute ... ad producendum actus supernaturales et naturales ... intellectus ... potentia ... supernaturales ... positive ... naturalem ... supernaturalem.

UGR Biblioteca Universitaria

VI

nec lapideum, nec Leoninum, sive Angelicum, humanum, aut divinum; sed ab speciebus contrahentibus illud in tali o[rdi]natione sit positivum vel detractivum lapideum, Leoninum, humanum &c. itaque species Leonina, ex. gr. solum est principium intelligere Leonem, non lapidem, aut Angelum, et species lapidea lapidem, non Angelum aut hominem: quae maxima diversitas non desumitur ex parte intentionis, sed a fine, seu speciebus contrahentibus eam: quae similiter linea positiva vel detractiva naturalitatis, aut supernaturalitatis deprehendenda erit, non ex ipsimet intentione, sed dumtaxat ex parte principii naturalis aut supernaturalis. Plura alia omittimus probationes in theologia videndas tractatu de supernaturalitate entis. — art. 2 — argumenta contrariorum solvuntur

ART. 2us

ARGUTA CONTRARIORUM SOLVUNT[UR]

Arg. 1um: Intellectus, et Volun[tas], et aliae potentiae, sive animae proprietates naturaliter dimanant ab illa: sed anima est naturalis, ergo et detractive est naturalis: ergo dimanant, et dimanatae sunt in eadem linea entis: et Voluntas erunt naturales potentiae positivae et detractivae. Pro minori: anima naturalis ex natura rei non positivae et detractive superna: quia ex eo non invenitur medium inter naturale et supernum, ac proinde ipsius potentiae aut proprietates erunt positivae naturales. — Respondendo m[inor]em ad probationem, nego conseq[uentiam]. Anima enim naturalis positive et detractive nec est naturalis nec supernaturalis, praecise vero seu negative est naturalis, seu superna; nam principia quo fluunt, seu dimanant potentiae, aut potentiae debent prae[cisione] dividi, quia in ipsis potentiis inveniuntur distinctae sequuntur rationes; et natura principii a quo proveniunt, ideoque nec talis anima, nec eius potentiae sunt positive et detractive naturales aut supernae, sed praecise. —

Quod satis claret in ente, a quo Deus et creaturae dimanant, cuius potentiae nec sunt positive naturales nec supernae, sed tantum negative; sed sunt principia a quo pullulant, nec est detractive Deus aut creatura, sed hoc modo praecisive. — Instabis: potentiae sive actus provenientes ab anima humana, scilicet Deum, Deum, &c. sunt positive et detractive naturales: ergo potentiae, sive potentia intellectiva et volitiva ab ipsa anima naturali dimanantes erunt positive naturales et detractivae. — Resp[ondeo] d[isting]uendo antecedens, nego consequentiam. Nam aliud loquitur de anima humana et aliud de anima naturali: Anima enim humana proveniunt potentiae, quae actu naturales sunt, scilicet effectus, quae sunt potentiae mixtae ex corpore et anima sequuntur rationem naturam humanam, quae naturalis est; at anima naturalis, quae sit positive et detractive naturalis aut superna, nec eius potentiae, aut proprietates dimanantes ab illa.

Arg. 2um: Angelus et anima sunt definitionaliter tradita ab Aristotele 2° physic. text. 1°: principium et causa motus et quietis; quae Angelus et anima sunt natura, ac proinde naturalia entia. — Resp[ondeo] anima et Angelus esse entia naturalia praecise naturalis potentiae generaliter naturalis praecise naturalis potentiae, superna et nec Aristoteles de his praecise explanavit. Scopus enim ipsius fuit in illa definitione, quae physica para — sequuntur ens. Sic omne ens naturale physicum, quique integrum intelligant; sed illa entia, quae physica sunt praecise physica, attamen non pro primo animae naturali et Angelo sunt definitionaliter tradita a physica de operatione physica animae naturalis et Angeli. —

Arg. 3um: principium liberum sive primum naturale fertur a principio naturali; sed Voluntas ab intellectu est principium liberum: ergo naturaliter fertur a principio naturali. Minor: nam Voluntas veniunt a principio, et principium est ex natura sua principium in praecisionem, quam aliam superno. — Resp[ondeo] instantia nihil urget, quia non loquimur de ente naturali de potentia libere; si quidem in hoc sensu ut est potentia naturalis, est natura, et stante sensu vel vitae ablato potentiae requisitae operari intelligentis; at Voluntas non potentia naturalis, sed libera; quod ad hoc propositum est sensu vel non operari Voluntas, et ideo deferuntur

51

Altera Vol. anim. pontia e Vola, de qua in presenti dispamus, q ad ee morale, u in actibus humanis exercet, sicut illa agit in philosophia morali, seu Ethica, sic in teologia, ad quam pertinet agere de diva, ut homo fit de creata ... et male, quatenus ex sua philosophica parte ... Quodnam sit adaequatum Volatis obtum? art. notatis aliquibus resolvitur.

Q^o 1^a

Quodnam sit adaequatum volatis obtum?

Art. 1us

notatis aliq. Resolvit Q.^o

Ante resolvendam ... explicare quid ... appetitus ... sine ... intellectu ... in pro... Deobto ... nihil certum apud ... loquitur dubitative.

Notate ... autem ... omnium ... acceptionibus ... elementorum ... partes integrales, accidentia ... magnitudo ... calor ... integritas ... in pro... separabilis ... ex potentiis ... accepta pro integritate, et intrinseca perfectione ...

Sit ... obtum adaequatum Volatis ... absolute ... in particulari ... obtum Volatis ... potentia appetitiva ... cognitiva ... consentanea ... appetibilis ... perfectione ... proportionem ... appetitu quod vocamus appetibile ... obtum formale Volatis e bonum ... pro integritate ... in suo ee generali ...

Dico 2°: integrum generaliter ... nullius ... nullius alterius potentiae deservire ... volatis ... melius statuit ... obtum ... melius statuit pro obto

alicuius ponte illa Dão, que het Communis pra alcatis, & Vsualiter pertin in expensis qua quesq; alia
& pariat het Prag. Comunis, Iquidat ad in tenuta expis p braoy descendit Dalit Dominis Radicant
& haunt a bende integro & perfecto Prisco de censualipe Dg. art 2 Solv. arguta.

ART. 2
SOLVUNT ARGUTA

Prag: Volar podit ire fuga ext in maly & tale nim boy & maly & etiga obty Volat: Ire fuga ary: ext in maly tra quin obty Vsuale & Vty Dao tra qua in obty tale & Vty Dno. Dare, & pale obty inquo pe Vintenit Volar ina briga mat Dagoi, Vnde odit Dag mali obtig Dagtig Vae odit mali nuig Vult boy: ideo g Dg. in 2 art 26 g 2 aitone no de pena bonde alig Velle anullo ens Vefuatio nuig in bet. Hare Dahquo, quo acepto tra qua Dnieny: Equoin tra Clare de exhat hoc mo: in bet Volar ne gene nolle pni Vel Brup in Virtute alicuius Velle. Exquo equit Clare, getig ad actu fuge mouet ina Volarin Virtute alicuius bi, Velle, pnia.

Prag: Volar dedit in obtig do Vae a pehoio, pelbi Dnienti: & Dasp ria enty Dn Epie a pet billi ac Volati Dnieny: g. Dno: a pehoia, & Dnia bra ve ezunt Vellaony Salti tangentale, aut Vsu, in petin Volate Diua que ela nobis ga pehoio, & Vt Dew nulla Vellaony Vsus ad extra tu no ani postat Dno in integre & recty nulla & postant Vellaony, & ab absoluto & Vsufructo pagenoit & eny: Volar in Solty a pehoio Dg, & tiga Dagny, & bar tray, Sitta & nia via extra in nent bonis Volat pro & recone Vsi g. & Vsu dug may: dedit ing obty Sabiae a pehoio & Dnienti: fundo alig Dao ffa pio, & eo dg nio Domig. Ad probandu dug may: ia pehoi: ar pali & Dao fundi, Sladicali, pio.

Bar tray ent, nue illa ria que in tegritate & reco, nue ria que Dag, & posunt sumi & nia & postant a parte Vsufructu & nlo Dg ano & facultiu ex plant: & mo nec ego Volate nec Vsufructu & mo postat Vellaony tangentaly ad bonita. & Vsu Dno bonis obty Volati, nin 2 nui quarius ano bis ex stat & Vsufructu pa Diua & no bis a pehoio & & nulla Vellaony postat. Ad Vsufructu & Dno may mig eny Dg. & ens by a pagny & pertixy in tegrant bonis Volat & a pehoi & mouela pehoio & bonis & tegrant & a pehoio Vae & Vsufructu & bonita & Volate a pedra Dao & & ceit by a pagny & pertixy. Ndu tam a pehoio nec tenent ex parte Volati, & ex parte a plicacionis facty & bonita & Volate.

Prag: bonita a pehoia, & Cognitiua devent pene obty eg ue actu & Vola & a pehoia, & intiu & bonita Cognitiua & g devent aquaxi in extera obtiua. Mone & ens & bonis a pehoio & & chy ne gquall & tam tudinis Dente & ne & bonis obty Inhi & g bonis ens, & ens gue ens a by uit tale obty. Ex: Vola & eb fechor inhi: g nequit hele & p fechu & obty quarile & bar, que e my Intrinsecus & p fechor ent: g. Ex p nando may: nulla en & e, Dao & uadens po Inty a pehoia & Cognitiua, aquaxi devere dad tantidem obtiua & ueritas & obty a pehoia & Vsufructu & oznaly obtia Cognitiua, & probant Renet Dno nec ex maxi tantidem obti de ducibus est magis p fechor intis, qua Volatis & Vsufructu & in bonitis ens & gdu & pet & Cognitiua, & nitiua, & nitiua & ueritas

UGR Biblioteca Universitaria

... cognitiva, et affectiva, quare earum perfectio ex aliis Capitibus pensari debet.

X.^a dicta dupliciter ... actus ad absolute ... objectum volantis ... Ad tertium ... objectum motivum ...
ab absoluta ... positiva ... intellectus ... [illegible]
actus intelligibilia ... [illegible]
particulare ... [illegible]
... [illegible]
aliud, ideo objectum volantis ne particulare aut ... [illegible]

Ad 3.^m ... [illegible]
objectum volantis integritas ... infinita intelligendum ... [illegible]
Volantis ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
Volantis ... [illegible]
sub ratione mali. Dixi Velle quia omnia ... [illegible]
Dixi sub ratione mali quia volens ex sua libertate ... [illegible]
et tunc non amaret malum sub ratione mali, sed sub ratione boni ... quid et quotuplex sit libertas. Art. unic. Cum brevitate omnia
resolvit.

Q.^o 2.^a

Quid, et quotuplex sit libertas?

ARTVNC.

Cum brete omnia resolvit.

Libertas hic sumitur ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
libertas positiva.

Ex quo ad infertur libertatem esse ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

Dalterius pecies. Sc libertas essentialis, seu pura dominij quam Deus tribuit creaturæ ad proprij libet sui aut
Dei dictorij operandi, ponendi aut non ponendi agendi, vel non agendi, vel non existendi in dominio, quod habet subiecta actui, quæ hæc
appellat libertas essentialis, qualis Deo tanto creato quam creato est ipsa Cuius Deo obiectum sunt quæcunque, in quibus
dum agit in loco docet: Deum libere decernere, agere, punire, sanare, liberè operari hoc libertatis genere.

Deinde libertas aliqua
est libertas pontis, seu in actu primo, et in libertate exercitij, seu libertas. Pro cuius notitia adhibet ei differentias
hunc, vel illum actum, ad agendum, vel non agendum, hæc est alia remota, quæ nuda dicit pontis naturam, libe-
tas est effecta. Hæc est essentialis. Solatia alia prossima, quæ cognata est omnia naturæ pro ea quæ tria ad agendum.
Libertas in actu primo seu exercitio nihil aliud quam ipsum facultatis in esse exercitij quo de facto elicit volun-
tas aut nolitionem, aut producit actum vel omittit. Deinde libertas alia est physica, alia moralis. Ista est pontia
physica, de expedita ab extra, et donata, et donata ad bonum legis; illa est pontia expedita ab extra, et absentium
modum, vel modum vitandi pœnam, vel duplicia, vel lege. Hæc, qua liberæ pueri, quod ad effectum ipsum pertinent
operantur. Cæteri, uti by arte quadrupedes, aut ad motum ad legem cognant.

Libertas essentialis, vide in via
actus, quare etiam. Post exhortationem, Phyemenia, Videnter quæritur non ponitur pro exercitio, et ingenitis quæritur, nec
excludit nisi libertas ingentis. Deum: Et inquit in Inquisitione. Thomas: posset videri sic esse ut malè
Velle in potest nec dato libero Cæsar habet arbitrium; Multi quibus liberum est arbitrium, non potest esse causa peca-
tori, et tam longe abest, quam ut tollat libertatem, quæ potius maxime et creat, et moderatur ac promovet. Ista libertas quæ
ingenita exposcunt ponenda et libertas quæ omittere ponenda sit. Hæc de Collecto Thomas: pontia operat
ras obtinuabsolute, et naturæ ad aliud eadem est operativa Cæ Thyg. Diva Dolar. refert ad se ipsa
alia obtinuit, quæ Dolabella professi, et ipsa subeadem Pater pontia est operativa Cæ Thyg. Hoc sic. Extra,
quæ ad hoc liberè operetur &c.

Thomas Pater: Divino patrum in libertate in naturæ et divinæ patrum in natura et
Ingenita actibus, quæ nec est agere libertatem agendi Ingenita et Deum sine Ingenita potest. Facere peracta opera
Patris est eadem est magna divina, sicut in illorum negotiis datis actibus libera quæ non Ingenita, ita nec actibus naturæ
non naturalis, nec actus est, quæ agere naturale potest Ingenita agere, et ab hinc est potius &c. Dei notate, quæ-
re naturale agere libertatis immediate dividunt bina actibus, unum domo eadem ratione ratio diversorum principiorum
immediate dividunt bina actibus, quæ ratio est, quia plicat potentia ad actum specie diversorum est idem
tale est plicat ratio unius specie diversorum est. Deus est naturale agere ingenita. Deus est principium
Creaturæ Ingenitæ promodo principiale potest pueri Ingenitæ deliberum naturæ &c: quæ radix libertatis creatæ
aut Ingenitæ breviter placet.

Quæ sit radix libertatis Creatæ?

ARTICULUS.

Omnia cum breviter pertractat.

Dominus quæ radice ingenitæ quæ libertatis. Et Dominus omnia ordinat et firmat et Deus. Nec solum dicit

bitant ponit Caa eius pac. nunc. & ipsa efficacia ponit libertas. Exquo sequitur quod deus per peccatum
omni pene, a qua ne est liber potest pacificare ergo liberat. Probatur Ita Rephe: Sta Vadix extrinca libertas
ne omni pena a sola libertas Dius Volati. Sta Dominus dat Ge. Sed alibi. Dius. Si Deus ad extra agere
natio. Quia semper actio in Cas Dius adhuc agerent patio agerent & libertas quia libertas Dius
Sta pars Caa Si natio agit patiens natio Respicit Caa quia quia non prius ante aquos ens in quo
inventa ratio in illo patiens respicit. Sed sola Caa bit effectiva agere Dius Sta pars
Caa moveri mutari mota Si natio movet patio ergo movet & Caa agit in quatenus mota a Sta Si natio
agere ad extra patio & pellexer Caa Sta ad o pena pan.

Sta nec Sta: Sta eo pro libera omni pena, seu summa efficacia
Dei pelinquit Caa Sta agendi loci & in applicatione sui Virtutis sine obligatione ad omnia ad quam virtus
Virtutis quo dno ante per ata an a ad quam ab positis partibus Sed Si neuter esset ergo ad
extra agere sunc ex virtute efficacia sui Virtutis dno ab ante ergo pro quinquet ergo peraeq Caa
Sta Si esset ad agendum natio ab ante pro agere sicut pati & sicut pellere efficacia pene ex ponit Caa
non sequitur libertas Sta Si data hypothesi Virtus Diva ab ante Sta extra Dius Simul sui ponitur
ab ligatur ad eam peratam. Sta Si finis cuius ponit ne actio precineius ponit ne muta agendi Sta Si pu
varet Caa ubi actione per ea nec sentiret ef.

Unde ex eveniendo ita ad Vadix intrinca libertas nra se tenet ratio
iudicii in pne obtinet ea tale Vadix Sta Si Dius iudicium practicum ab ratione animo erga de qua Volati
in altera parte nec pertinet ad Sta ergo Dius Volati pro ponit bonum Sta natio Volendi pro
pro ponat obtinet ex Sta ex parte a parent Vadix amen & amen pati Volati illud Pellexanio pa-
tere. Unde ea dico: Vadix intrinca libertas ne sola indifferentia activa Volatis. Sta Dominus qui Sta pro
Sta ex: In pugna obtinet ex ligere Volatis ne pertinet indifferentia ad iudicii quia iudicium ne Vadix intrinca
Volatis. Probatur ne Volatis pertinet ne ex electi tenet in obtinet ex pugna hoc hominem Sta pati Sta: sunc
ea ens ex in Dius ens Sta in Sta in quo nullum ne ex electi bonum Sta hoc nulla pertinet ad ratio-
cinii Sta pati pro ponere nihil Dius ex tinguere.

Sta Sta nus Sta electi ab precori produci pertinet Sta totalis indif-
ferentia iudicii nius ne Sta nec electi indifferentia libertas quae in Volatis & pertinet ad illa ratio. Sed minor
indifferentia libertas nec dicit precor Sta pati quia utrum pertinet ad indifferentia iudicii proximit ex impe-
cedere ratio impingendi ratio iudicii. Sed minor indifferentia iudicii ens actualis quae non pro Sta pati Sta
hoc ostex pertinet ad in electi & tingentia Sta ab ratio Sta electa tingere ad pati & pertinet
nihil & malum ratio Sta: In indifferentia iudicii Caa est Vadix actio ne & nata electa Sta pertinet ne
conganex. Sta Sta & precur ne quit Vadix ate electa. Sed & libertas precongenus Vadix
cat. Sed & libertas in relatione Vadix ad indifferentia iudicii.

Exquo Colligit Sta Sta: Volatis ne detrahi ab
mo iudicio practico intus hoc ens docuit Sta. Quit dicens: Ecce Video meliora & proboque deteriora
dicit Ovidius nollum vi agere Ecce deterior Volatis ad ipse exigit ne pugne iudicandi. Sta ad ostendendo
Sta ex dus: ita. Sta ad ratio dicens: Volatis est ne tria Vadix Sta pertinet ligere minus bonum. Veteris Sta ita-

UGR Biblioteca Universitaria

...ne iudicio praco detzate dictante Deyee cibonia de...genoy Volasmet exse...notenis ad amandoy
...n amandoy alig tally agnoz fiet mentione Tii Volasn amat n detzat a iudicio praco u petig bo-
...ras n detzat ap...mo iudicio praco infrez ti: illi que Scientig becant tacesunt ap...cesunt de pro-
...hibitly en uello mo tacenoy ualias n tacent ap Scientig a nexentib...cesiy dictapu ta dicpioy ee o pon-
...ty: g in sic operanth bus Volasn formal ...mo iudicio praco, Soient ab illon detzat. g

Dicee Jaly
...idoi g g in sebus creatis Jhnet in sola omni ponha Dei lae sug in stig e tacis: g mus agenoi libne
...e alia regle in Cas Creatis: a Jhnet in sola omni ponha. Jnte Soluens notate: quin Cas Creatis Debt
...Jndexeri Dragenoi bzee Squany nent Dihuff sic, ysic agenoi Sd nalis Jhnexi. In Casu quo
...Deus ad ex tra naxio agenet Si nulla Semenet achio in Cas Dz Cag Dz yn Jmens a D. ad uchy dicenoy
...ta Dragenoi Cogny Dz, gug ny agenoi nalis e debxé Jhnexi in omni ponha mo data ta alt-
...bexte gug ana lie, q tunc nec nexent achones, nec tunc ibi lly my agenoi, ivo ad huc Cas Sobe-
...xasent. Tunc quo ad Dz agenoi Jhnexent in omni ponha alt-yma efficacia: alg ad mus ne fine
...agenoi Jhnexi Prodeo, tra ue efficacia. Jt bary echeu g ad Sz ello uel g ad echeu g my. Nbeno fato
...no mag ny echeu Creah nd Jhnent in sola omni ponha pceua alt bexte, sicen agenet exnexte
...nas Dagenet sicut pene in sicut Delle Sic ó pceuinet omino achones Caary Dz y nario ad
...agenoy Sellere. g

Dicee Daly in moxalibus exmaoi y mioi ad uerbia intus ad conis y maya uget
...y minuit ad exta Volatis: g adue tonia laue Sotalis Caa libatis. Doa bit: pa ticulne net Sofecut ad
...hucit ta maya ad magu. Sus Dado an Dmando Doa. Sz en ex Dariaone Sdeniscen in Sd Sequiti-
...ty Dariat electu nece ty bonis mais y minus in eqos Sbeciz Sella in Sbeciz Exmaoi y mioi a proxi-
...mao ne iqua ad bary ext mao x y mioz Calcata aut Calcar, mo q q pduc et Calcar q q q ne. Sta-
...ex tag y mioz ad uerbia ad bonis y maya ...ha uget, y minuit ubeth nb mus ad dicis mus-
...o ueni mais q minus x blantis bonis y maya Volatis: et in pcessu tenet maxima Sfaone Dos: qeuet
...em in ecclig Sphnie: et in pto pla linea: o tra ue sicut mais adverse e. Sdio ad achy Sperary
...tra Sicut ad uerbia e Sdio ad os q ecit operando Sueri. Exalta do exima Sbuunt tally aliquta. g Sing
...Volasit ponha Cca.

§ 4

VIRYVOLAS SIT PONHA CCA?

ARTI

sertias Sefert XS ponit et fumat.

Dzeci pu ue Volatis o Sterandi mis Seua bay bet-unoty bast pzy enty quepñ dicuntone
...quies ad Sd Volasn dogto pezgie. Spe pzgia ocli Cognione Sfpe Sinstit n. pfto, qui to q Spc. Dara-
...do Dz Buuiy nce e Su Volis-ferat ad o ony Cogny Sero Sotty ag inty Xpe Sfugni Volatis qui Sraeby-
...ny Jn in Togny in multo pzosur Cara Sezet Salnat. Vly Sd Volas duquat pe exna a Sei Sd ritis Sd Cog-

UGR Biblioteca Universitaria

nio obiti facta voluntati ab intus non deveniat in genere causae efficientis ipsa ad voluntatem ad amorem, sive odii actus productionem, breve, ut dicto indiget vera anima eo quod voluntas est caeca totaliter, ad quantum suorum actuum tenet D. inc. disp. 25 q. 9 ine, paraf. dico quod ad 3um recte dubitat an cognitio supposita obiecti ab intus sufficiens ad excitandam voluntatem, et an ipsa sciat quod amet, quod odio habeat quae parsit in obiecto, quae mala, et an amore, et odio dignum sit obiectum cognitum. a

Verum vero requiratur ut voluntas ipsa cognoscat, et recipiat bonitatem aut malitiam obiecti propositi ab intus, ut causa illud suis potest exercere libertatem. Dicunt sententiae et ab omnibus fere innovata sustinetur: voluntatem esse potentiam caecam, sive non cognitivam aut receptivam obiecti propositi ab intus pro propriis suis voluntatis cognitionem, aut receptionem: sed totum fieri per ipsum obiectum factum ab intus, quod innatum est excitare, et illuminare voluntatem ut sciat, agere, et rationalis producat actum quo ipsa voluntas sit dependenter tamen a potentia cognoscente, et diversa sub ordinatione potentia perceptiva, et cognitiva, hoc posito ut voluntas possit recipere obiecta ab intus proposita, et haec voluntatem moveant, ut libere ab illa amentur aut odio habeantur. a

Aliud autem voluntatis certum ipsa de libero suorum actuum exercitio statu tenente, immediate intelligere, et velle, sive cum tamen intus, et voluntatis operari per se ipsa immediate exercere potentia, vero esse quasi rationes quo intelligendi, et amandi, ipsum intelligere, et amare ut quod dicit munus proprium totius animae: unde anima mediante intellectu quasi ratione quo intelligit, et cognito obiecti perceptio clare malitiam, et bonitatem illius, nec non scit an sit amore, vel odio dignum, sive quod amandum aut odio habendum, et tunc anima media voluntate, ut ratione quo libere exercet suas operationes circa obiectum cognitum, sive amando, sive odio habendo, aut omittendo. a

Ergo deducunt voluntatem solum ut quo, sicut intellectum ut quo intelligere, quod se habent, sive potentiae animae, et ipsa viri ad intelligendum, et amandum, respective, et patet voluntatem esse potentiam caecam sive non cognitivam dicentes liberas suarum operationum expeditionis operari. Hanc insequuntur doctrinam ex. Man. 4 disp. 49 q. 1a paraf. dico hoc videtur. et disp. 49 q. 4 paraf. 84 dubium, et alibi, non obstantibus ... sit. 2:

Voluntas ab intrinseco non potentia caeca, imo potius obiecti propositi ab intus quasi intrinsece perceptiva, sive cognitiva potentia. hoc asserit plures, propugnant scotistae, et expresse Scotus, D. mente nihil certum habemus. Clarissimus Mastrius disp. de anima q. 6 art. 1 agens de hoc dicto axiomate, voluntas est potentia caeca, probat quomodo propositio excitat dubium, dubietatis dictum non omni rigore accipiendum esse, sed sic esse, quoniam indicat intrinsecam voluntatis indigentiam previae cognitionis obiecti. a

Ratio admodum R. P. Perez de Perez in signum acumine, secta tomo 2 physicorum disp. 3 de anima q. 1 paragrapho subsequenti discutit, et late resolvit voluntatem non esse potentiam caecam, et ex Abeni Vidal Arriaga disp. 3 de anima, sectione 1, subsectione 3, qui arguit, sive tenet quod voluntas ipsa natura debet cognoscere, et percipere bonitatem aut malitiam obiecti, ex eo quod anima immediate non influat in actus voluntatis. = Pro 1o 2o ex ipso axiomate: caecitas est privatio visionis in subiecto apto nato videre: quod ergo voluntas est potentia caeca, erit subiectum aptum, et natum videre, seu intelligere. Dicitur pro 2o ex eo quod non caecitas sit privatio recte arguit in ipsa capacitate, sive activitate ad videndum: quod ex quo ponimus voluntatem caecam directe ... illa activitatem, et potentia ad videndum, sive cognoscendum ex natura sua debitam percipere et cognoscere obiecta ab intus proposita.

Dico. Sicut nihil

Ofr. sicut nihil é Volûtas a Volate qui sit pro Cognitu abintu, sic pro hoc dne nihil é Cognitu abintu qui sit pre, ex qua, exinde. Xª illud nihil é ut intrinsecu quis primo tuerit in sensu, ut dét ex nra interni aut externi proponat intrinsecu obbi, ut intrinsecu ex nra ponitu in hoc Vt aut Vtinde Cognitiua communis, sociata ut sensus pro ogi Volas ex nra ponitu ne Cognitiua, sive Recettiva bonitu, aut malitu obi pro posith abintu sua potia pro quo illuminato, sive lucis cognitiua o pessata abintu exqua Volas exit sociata omnibus, ac proinde equé Cecutore intrinsecu pro hoc dne abiq sensibus ac Volas abintu.

Vide Dn Volate ú pax hoc ita Ofr. Vbi dicebat se hoc ú ex duobus bonis eque pro positis abintis pari amare Volas Vnu pro alio Dnt insequalia chitu minus Semper pro ponit a Deo in ú, ut ex pte ú, ut sit, ut agere et pati ex parte Dei in Sanctis &c. ge nec potest Dns hoc arguit, ó in Volate n daret Vtu Cognitiue aut Recettiva equalis aut inequalis positis obi pro posith abintu in pont Volas amare Vnu pro alio Dnt inequalia chitu ú Semitur pro ponit a Deo in ú Vt Cognitiua aut Recettiva obi pro posith abintis nario deuet hinc Volas Ofr. pont Dns ú poterit a Deo in ú adicere ponitiuu in anima sicut ú Vna ex o pessone alterius post Deo ú Volas in alterius, sive obi producenda ne Deus ut, aliud requirit Vtia obi Cognitiua. &

Sed dicit Volas excitat ú Cognitiua intus quanus se presentat ei bus ingrato post facti aut Volas Cognitate obi ut se presentat, aut ei se ipsi nolenti, ut Deus excitat alterius ponitu adicendo in anima mea producit ú Volas producat talem appetitum in Deo como amorem aut odium ad ipsa ú Cognito obi ut se presentat ita occulta aut expressa intrinseca alterius obi se presentat, quia nulla est in mihi Cognitio. Dn Augustinus humanar Christi mi sit Vnita Verbo Dei non identificato Vt Cognitione diuina Personarum Verbi Cognitio Filii Vnita Verbo Dei non identificato Vt Cognitione diuina Personarum Verbi Cognitio Filii excitauit ad amandum, indigit propria Cognitione ú ponit Deus aut alio modo obi ut intrinseca Volas sint ponitu in ipsa anima radicaliter ú Volas in Cognitiua sive Recettiva obi ut se presentat a bintis in potentibus Cognitiue excitare ad boni gratie executionis.

Sed dicit Dns Cecus quia non videtur Solu lucis pro bonat ad aliq eligendu Nisi nihil potest erga illud exercere ú sicut Cecus Volatis quia videt pro ponendo obia magis aut in tenori lucis potuli sane pones illos qui ex cessum potest Dns Joan: Volas Dns Cecus censet intrinsecu hominis oculare ex Divina ponitu Recettiua sive existente in tenebroso loco qui ú Videns Recipiat obia magis indigit lucis sensibilis ex tenebris nihil Recipere potest. Nec ponitu Divina Recettiua potentia Volas tue destituta quia in Cognitiua Cecus ú Videat Videre aut Recipere bonitu aut malitu obi pro posith abintu ex q lucis Recettiua Cognitione aut illuminatione intrinseca tante talitatis Volas Vnu pro alio Dns Pranticus dicit Deus excitauit ex summo a pessimo Paulus suos Videndo abintibus pro ponit simul ex adiunctis quibus loquitur Deus heritiq Volas abintibus ex nra sua ponitu Vnum pro alio Vtia obi Cognitiua locutionis intrinsecu.

ART. 2

Dn RIORY RAES solvunt

Anct. Volas ne potuit Deus excitare et ponitu Recettiua sive obi ut intrinseca ad huc ex nra sua abintis pro Dog: ideo intrinsecu aliquid ex nra sui a Volate ne Rationabiliter Cognitiue ne Volas ex nra sui Cognitiua sive obi ut intrinseca. = Respondeo Dog ad pro bationes primi argumenti antecedentis nego Dog ne Vo

UGR Biblioteca Universitaria

Lavsto dicat p̄cephiva, sicut Cognitiva sui obn̄ nihil commu; ducimur ad abintu; p̄ abintu; longo intellect at Volax solu; ab eodē Cognitō p̄cipit. 2° intus inde penta Volate intelligit secus Volax nullu; intelligat aut p̄cipiat obtu; alterius depthna. 3° intus ita intelligit, ún amet at Volax sic nasia intelligitu; obtē amet.

4aq Vo-

la exmunere pro pio pontu; ne p̄cephiva sui obn̄ prius abalio intellectivo macny Vse Veritu; proponat; nec intus; Ex munere pro pio pontu; sit Cognitivus p̄cephivus Cuius Dei obtu; nullo alio prius ante Vsitente Cognitivo. 5aq intus; ita ultimo quie citin ipsa aut in munere Cognendi quit aquate Cognitivus qualiberalia ab ita excludendo linea; ut sic at Volax solu; inaquale dicit Cognitiva aut Diuina, sive dubitiva p̄p illuminationis aut locutionis intus; Vbi ēn Vnio quie cat; Vltenius progredia; ad attingentia sui obn̄ achu; amandi, odii, aut ominexnis; q sufficit dari int Vnaq; pontu; ductivum. Ita ab pontu; intellectivus dicant.

Vnq 2: Vo-

la ante quam amet aut odio habeat aliqua; Cognit obtu; pro positu; abintu; q nasia p̄cipit ducit obtu; Vtalis actus e nasia; ēn liber. Si qua signa tu actus a Volate producti, qui liberantur. = Resp: Dando totu; argutu; ng Volax etiq produci t actus sui primi, sive 1mi motus, quos sui naturaliter in Voluntarios appellamus, a imputabiles. Sin aut 2; ge 4 para tus sit abstinere a tis actus quos Volax p̄cipit aut Cognitos ti; pro positu; abintu; sit liber; nasia; nullomō Volax inde vertit. = Resp: Dando mis; Dog: Volax ad huc tacta p̄p eodē abintu; non liber, aut intelligat obn̄ ipse; ipotetice tali Cognitō obn̄ p̄ducta a Volate dici, aut apellari liberq; Dum Volax libere fugare Cognitionē obn̄, cui actu mō Volax liberē; parat intui ad Cognitionē nutu; aut attentiu obn̄, sic illa pro suo arbitrio ita p̄cipit p̄p eodē ipsius p̄cipere.

Vnq 3: Si Volax p̄c-

pho, sive Cognitō obn̄ Caat Volate; q nō iget aliqua p̄cie, aut pro actibus producny. Dog: Nasia; ui obn̄ nona producat, indiget Dextra p̄cie aut passiua obtu; q Ex Volax eodē pro pontu; abintu; nona Caat indiget p̄cie, aut pro actu q dexante. Dplentiu nō pro pio producendi, q libere genus Volatis repugnat. = Resp: nando Dog: pontu; Volax esse Caa totalis actus p̄cephiui obtu; q Volax Caat Volate ad p̄sentia q obn̄ dentia a proximan, & representan abintu; at intus; pexet primu; partu; sive generative deinde prius secundari a p̄cie aut obto actu; q ipsi pontu; producere actu; &

Vnq 4: Si Volax sic, ut p̄cephiue aut Cognitiue pro-

ducere t actu; nulli heat obtu; pate; q nulli producere t actu; Patet ut tale Volatis obtu; esse ens sub Deo aut Ente, aut sub pro pria facienti, Nulla alia it excogitabilia; q sub nulla ex hy poneat Volatis obtu; q Dog: sub facienti pia q nam ex Cognitō Beati fici sub facienti Deiq; ng ita e intus; obtu; n dum sub facienti pro pria sit fox obtu; Vnaq; pontu; Spe: q nulli naturo obtu; Dominari p̄sit producere t actu; = Resp: nando dari, ad pro bandu; nomis; Dog: Volax ad y actu; Cognitiui, sive p̄cephiui producit hēt hoc modo tali existente ab exp; sione Dei (mō quo dixi) fondo de obtu; ni intus; Et q para t requiri ni, ut Cognitus ducat Volatis intus; pro duo obtu; pati p̄cipiendi, & sub eadē exp; sione patis, sufficit Deus dimittat obtu; q para tus ad pontu; sicut pontu; intis aliquid, quiuis Cognitus ge dicant, ut mīs supra dictu; in Solutione ad Vnq.

Vnq 5: Vo-

la ex pro pria Collig ad ea prima Cognitō obtu; abintu; pro pontu; illud q amat, sive odio hēt; q in Vo-

UGR Biblioteca Universitaria

laje, Vel det Vtru, vna Cognoscitiua, Voluntas q̃ alia: q̃ pala Volati ex alijs Stat ꝓ alijs tabus, Vel cin
vtru = Rñdo nando Iog. q̃ n sequit Vtrum in Volate ad Cognendu damandu, vna dutaxat ote.
Volexo mo aplata: sed tñ intra Vtru Vel cognitiua, q̃ phendit ea, p̃ Vel cura ya in tus, vna Vtru, qua-
qua diuexo mo aplata: immo in ꝓ alia quet Volde, p̃ Vtru amandi obtu ultus q̃ do rñdo q̃
vna Vtru, quabis diuexo mo a posita Cen el. Reinde, nulle, q̃ modu Volati Stantibus Stare ꝓ alis
tabus, scilicet intra Subtis, Vtru & Vel ꝓ pria animi dicat vna ꝓ alia, qui ex hoc pset ordei prodeum
in tria, q̃ Vtrum ꝓ Vel ant. Vel

Demu ꝓ 9a do ꝓ dicium, simus Ca ꝓ xens Vel uoy ꝓ inex o dio q̃ do nia ma vi ẽ
mu, ny, p̃ Ca ꝓ ani ma, Vel, intelligit, Vel amat, immediate, siue q̃ quo mediu, ꝓ bonu, intellectiua, Vo
lutiua, q̃ qui, Vel ou Vel alibus quo Cecitas Volati, nihil debet ad aut fugit ꝓ rationabile, in Cgcomo pe
rel. q̃ Volati, nihil q̃ amat nec intrinsece quod intelligit, anima q̃ intelligit, q̃ amat, idco anima cognie
ndo bonu, aut malu, obn ꝓ positu, q̃ q̃ Vel quo Nil libere Volate, siue ꝓ pria ca
bitrio, q̃ aplata, q̃ manendo, siue dilendo, Vtra in opus ꝓ tu Volati, ponit Cognitiua, siue ꝓ cepti ua, obn
ꝓ positu abintrinsece, q̃ rationalitate in Cgcomo, Deus.

Nã anima, Vel immediate amaret, aut intelligeret, intrinsece, q̃ Vo
luntas immediate q̃ siue, Vel ꝓ positu, Vellent, intelligerent, tunc Deus Cecitas Volati, immo Deus daret
in ꝓ prium esse, q̃ rationalitatem in Cgcomo, esset, ꝓ prium Volati q̃ agens, amans, do dispensi obtu, q̃ ratio
nabilitate in Cgcomo, sicut in partibus q̃ Volati, esset bonitas Cognitiua, siue ꝓ cepti ua obtu ꝓ posi
ti, abintrinsece, quo siue, intrinsece, q̃ Volati, Vel ꝓ ꝓ Vel gatis, axiomatis Volate bonitas Cgca, q̃ Vel ꝓ xima me
stabilitas. Ps. Vtru, possibilis sit pura omissio libera? aut / notatis aliq̃ sentijs Veterum, Exponit Pur. Vo

9a Cgca

VTRU POBilis sit PURA OMISIO libera?

AR. / notatis aliq̃ sentijs Veterum, Exponit Pur.

Respondeo, q̃ possibilis omissio [illegible] siue Cognitiua actibus talibus, nemus
q̃ dicimus, q̃ nihil, Vel aliqua agenda Cognitiua, sine omissione ꝓ pria libere, dicunt, q̃ possi
bilis. Et possibilis omissio libera, in qua talis ens nemo, q̃ non sumus, dicimus, q̃ actu possi
bilis, non libere, dicimus, q̃ actu libere omittimus. Inde patet distinctio, Vtru possibilis sit pura omissio, qua libera, Vel
ꝓ pria, Vel ꝓ pria, Dominia, Deus, cibus, audiendi, dicimus, q̃ quidam sit positu, dicimus, libere omit
tere aliquo actu interno, quo Vellet omissionis auditionis, dicimus, q̃ Nota, q̃ dicimus, Cognitiua
ista aliquo actu, immediate, actu, Volati, nam, actu, Volati, q̃ actu, quo Vellet, Deus, tali, obn bonitas
malitia, Sicut nequit aliquis Volati actu, libere exercere, nisi circa aliquam Cognitionem, praevia, obn, q̃ nimi, Vo
luntas, qui, praecognita, similiter, omissione, discernendi, q̃

UGR Biblioteca Universitaria

Vnde dicitur, Volye Lachbow Volati, hoc e an dari possit pura omnio libera absq; omi actu Volati? Ca. Quamvis dicitur q. Regina detenebit patrimonium quod plectunt. A. Lenis, Henricus, Cabezolus, Turnus, Dalii, Pedro Cetanto, Dieg. Pxo. Q. Regina Ca. Respondeo, pura omnio libera. Colligit ex. 2. Reg. 19. ubi dicta gesta, quod Regina mecum locuta est, q. Naboth, Pontius, Pilatus, Barlow, Valli. Pur. 2. Ca. 5. Illud e liberty, q. in Volati potestate sit, vnius actus quo eius omnio e in Volati potestate q. actus, quo eius omnio e libera. 3. mig. Volati pro posito obtio potestate Exercendi Velle, vel nolle. Respondeo, in mandato mig. q. actus e in potestate Volati mediate, suspensio vel pius actus mediate, de, mediante Velle quo Volati vult omittere, vult aliquando, Spanhole obtio.

Sapo. 2. D. Colibet. 18. q. hoc dicitur, suspensio actus Volati a suspensione actus alterius ponitur ab ipsa, peratq; q. tale mediate liberat, de, mediante Volate, seu actu pius, illato, mediate: q. omnio Volatis requirere liberam, nullam actus, nulla existat, in. Suspensione Volati, alterius ponitur, per. 2. q. Volat, qualis liberate, liberte, Sicut, ac liberte, dictionis, libertas, Sicut potest Exercere, actus, Siac. Illa, pa. dictionis. Modo, Sicut actus, dictionis, actus, q. Carta actus, q. sicut potest mediate, actus, potest, mediate, Ca. Carta, actus, seu omnio, libera. 3. q. Volat, in het manu, dominij. Supra actorq; quo, supra omnio, q. sicut potest Velle, mediate, abrogatio actus, sin, de, processu, in, ipsius, potest, omittere, mediate abrogatio actus.

Pur. 2. Illud Lucæ 12. Servus qui Cognovit Volatis, Dni, Dixerit, q. bulabit: Accipio hoc, Oplexy, Servus, in, facien, nec, Servus, mediate, facien, seu, Servus, pius, omittens, q. sin, q. certus, vus, facien, q. in, quadrat, sentis, q. Salvator, hoc, Oplexy, Servus, in, facien, seu, certus, omittens, q. pena, dignus, Volati, pura omnio libera, q. alit, non, est, pena, digna, q. q. Sub, Volate, in, Cadit, nec, mediocriy, nec, demissio, nec, q. dat, pura omnio libera. Ja: pro, pono, Volati, obtio, by, Sub, Facultoni, inquisitio, q. potest, Volati, by, potest, in, exo, Sequit? q. in, negat, decreg. q. in, nisi, tantet, q. e, q. Liberty: 2. q: nunc, Volati, potest, by, prosequi, obtio, q. tale, obtio, e, by, Sub, Facultate, q. Sub, ponit, q. nunc, Volati, non, prosequitur, by, nec, fugit, illud: q. in, equit, Exercio, e, mediate, Su, pensive, de, het, Ca. Illud, q. pura, omnio, abrogatio, oxta, Docent, liberty, Ca. 2. Carg. Pria, solo.

ARTus

ARGuta. Ria solvunt

1. Arg. Volate, pontia, Vitalis, q. exercemur, in, actus, alicq; Vitalis, q. pura, omnio, in, alicq; Vitalis, negq; exercy, Volatis, q. pontia, Carta, exercendi, sit, Carta, actus, q. negat, dari, pura, omnio, libera, q. 2. Ex. Consuetudine, q. licentie, q. Volatis, procedit, in, abrogationis, q. pura, omnio, procedit, a, Volatis, q. nihil, q. nihil, in, actus, q. nihil, het, nisi, q. spectat, ad, actus, q. 3. q. pura, omnio, nihil, in, Volatis, pura, q. spectat, ad, actus, q. pura, omnio, Volatis, negat, potestas, Sua, liberty, exercere. 3. mig. Volatis, in, actus, q. Videtur, ita, sit, omnio, q. actus, alias, potest, actus: q. Nec, e, pontia, nullus, proventus, artis, qui, tota, ad, hoc, reduci, nisi, per, quod, no, potest, intelligi, q. pontia, Vitalis, qualis, e, Volatis, exercet, Valia, in, Vitalis, q. pro, no, q. actus, in, libertate, no, e, exercy, Cui, vis, q. pontis.

UGR Biblioteca Universitaria

Resp. q hoc proprie Volitus Volatis que d pntia libera sit idem cum libertas exercet actus p se pensionem libertatis, inquo a Caa nalis duplex q; solus actus ponit exercet. Unde ad singula Rnd. do ans. q aug. do neg exercere, et ad aliq Vitale sit quanus Vitalis exercet. Et quanus libera exercet. no. Tag. Volare de pntia libera, pntia Vitalis quanus Vitalis ne libera ad operandu Vitalis, et ad operandu Vitalis q eo operet Vitalis operat. et quanus libera et pet operari, d no operari. Ideo q. Thay q exercet circa libertas, et n exercet circa Vitalia, nq ne deveree p pntia actus Vitales, ut a libertas circa exerceat. Sufficit nao actus q pet ipsu procedere, q eo q n operet q pet ipsum libertas extendere.

Ad 1am arg. mas: Voluntas ut e q a Volante procedit, q a prio agente, q omittente q actu ponere pot. do a prio agente p se, no. Simile q arg. mis, puta q omisio non procedit a Volante, q a prio agente. Do, q actio n agente et agere valentis no. Dog. Simile et omisio puta actus stnao, q dicit a Volante procedere q malitiam dicunt ee a Caretentia circumstantiarum quarum ne iunt actui apponia ponia, q specialis hec puta omisio dicit a Volante procedere, q do posito obstaculo omisio sequitur, ad huc omittat actu, dicimus q illa omisio, puta ista, que ob libertatem sua non est a potentia ne ocht. et hoc non tenet Cas. mulier, q do n agunt illa omisio actu n propie pertinuit, do n agunt do sunt n agere, q n poruntagere.

Ad 1mu do maiore no mis: Ad cuius probacoem dico q Volans illo tempore quo debeat precindit ab actu et causa actus, sic q do omisione actus p se debeat, aliq het in potestate actus. Del. Resp. q licet Volans habeat in instanti ante actus sui emanatione libertatem, potius dicendu quod habeat instanti bus illa omisio libera, ad hoc, salvat. q tanu sit de dictorio in de dictum, et transit de omisione libere ad libere omittere, puta illa omisio in quo tempore libera necessaria in sequenti. Ad 2m. Libertas, dico q. Dist. dut. 2, ge. q docet q actus Volatis de cuius libertate sola denominatione extrinseca denuta a Volante, do q nos q actus Volatis libertas ineo pene, q stante quod aliquis ineo pit sine cognitione malis aliquis actus et p se innuatu cognitione malis talis actus ineo pit non quanu malis de innua libertate, sed libertate evadit.

Ita simili de puta omisione dicendu, q do Volans ut agens het omisionem actus, n dicit libertatem ad huc ne ponit ex obiectu de Cx. stantiis ponit se ne ad huc Volans actu omittendu ineo pit libere omittere, q ineo pit desinere ana Caa que ponit Cx. stantias, q nam obstat de nem, post este cum, sus pendere actus, q Ideamus q Volans actu omittendu et obiectu de Cx. stantiis ponit sit, dico aliq Ideamus Volante q antea nendu de, quare actu omittere q huc pet ponere. Ex quo pet q nec pet Volante eodem modo actu hoc q het omissionem ultra dictu subiectu de Cx. stantiis libertatem quam ne dat antea. Et sic pet ad omo Volans n operando in pntia exercet circa omissionem Cx. stantiis, et circa libertatem, et circa suspensionem actus, quia p operando, nq in hoc dicit Caa naliter, quia operatur et q nulla dicit q Volans Caa libera pet suspendere actu, p obiectu a plato.

Ad 2m. Ndar libertas ad omisionem q Volans ne libera. Pet do, q bine actus, nec actus. Pot. Volans libertate pntia agendi, n agendi, sed n

agendy, q̃ omittendy, né ponha q̃ n̄ agere é q̃ deq̃ ponha aut falty aliq̃ actu ab ea: q̃ Volaré
liberta ad omittendy. Dr: ee libertas Dr Volitatiu é q̃ sup dicta extinq̃ n̄ equit omissiõi D petere q̃
Certe ne ens, imo illa actio peccati n̄ pe dicty facty D. q̃ petty D. a lege Dei n̄ erat q̃ata q̃ omitto
pura nihil ex hijs é. = Rp̃ō arg. Ubi p̃ facere: si ens libertatis é ponha agendi, q̃ agendi, q̃ Cati
dabit ponha ad n̄ agendy, sta q̃ ad omittendy actu, requirit ponha q̃ ipsa e obto a plata, ng̃ etiã n̄ agere
etiã in potentibus h̃ peccati, q̃ omitio actus, solu in potentibus liberis. Ñ potit. ꝛo

Patet ens hẽt naõm Volitatiu, nẽ pro
inde dicit omittere actu Volitatiu; Inde omitio plus dicit n̄ pe, peterit in omittente ad faciendu
q̃ omittẽte q̃ potest pro tunc illud facere: ꝛo facit pro tunc: ego ens p̃ sum nunc pro hac libtate
Pij amare, Dr libere omito amore Pij, q̃ p̃ sum illud dimittere amare, sicut possum amare illud.
Posito ꝛo signata proximato natio ternis o per ad. Dr̃ pet omittere obiectionis; Inde Cogni quo
mõ requirit ponha ad n̄ agere, quare ponit n̄ agere q̃ pet maxime q̃ requirit ponha, n̄ pe libera, n̄ sta
tico q̃ libertas actus é denomõ extrinca, quis bene pet naõm Inde. Ad 1m̃ g̃ tico, q̃ illa actio so
lu é peccati Comissiõis, n̄ vo omissionis. ꝛo

Arg̃o: Omitio libera é exercitiu Volatiu; Italis debet ee Regale: ge omitio li
bera. Do maj: ipsa libertas in actu Regali é q̃ Regale potius; Italis Virtu nequit exercere nisi pactu pro
hibitu Regis Volatis ponha in actu: q̃ Dr: actus 2us debet pro portionari Dr̃. omitio n̄ pro portio
nat quanu bujusmodi: q̃ = Rp̃ō Idomaj, et nego min; ad probaõm Idomaj dno maj, q̃ pet pura
omissio nihil hãt pactibilis, nihil ergo q̃ ponha in libera é actiua, é n̄ actiua; Inde pet quanu é actiua, é pas
siua, requiriat q̃ nequeat exercere nisi pactu Regis, q̃ quanu n̄ actiua exercet libertas eius, p̃ n̄ agere; sic q̃
pura omissio é libertas exercitiu. ℞ q̃ aliqua ponha Regali hẽat, pij qui nihil dicit, pet in ponha nihil alia
Regis, q̃ Coxu privo Cæsaris, qui potest Italis Dr̃ hijs Patris q̃ nihil é. Ad 2am̃ dico, q̃ pura omissio,
pet in proportionẽ Volatis quanu actiua e, Pij vo quanu né actiua, né pet sub pendere actu.

Replicabis:
Pura omissio é actus 2us Volatis, q̃ ne actus 2us, q̃ né pura omissio; q̃ admixta Dactu 2o. sine
actu 2us quomõ pot salvari, q̃ Volas heat libertatem exercitij sine aliquo actu, alit ee in actu sine actu q
é q̃ dicho. = Rp̃ō q̃ hoc dr̃, n̄ pe, q̃ n̄ agit q̃ pet ~~Dr~~ libertate eius exercet; Inde exercet alitu
alit sine actu, hoc é, q̃ actu n̄ producit, q̃ hoc ita é intelligendy, n̄ pe actualit sine actu ejus liber
tas exercet, q̃ actualit n̄ producit actu, q̃ pot; p̃ vo omittendo dico dr̃mu, q̃ actualit n̄ agit, q̃ n̄ age
re actualit, q̃ pot, é actualit sua libertas exercere: q̃ actualit libertas eius sine actu exercet: Inde
patitur aliarij ponharij in fenet. ꝛo

Arg̃o 4: nequit Volas sua libertate exercere, nisi moveat aliquo motivo p̃ amabi
li, vel mali odibili; sed movet Volatis a p̃ amabili et p̃ q̃ producere actu amoris, q̃ movet ad amato
rem p̃ q̃ actu odij efficere: q nequit Volas sua libertate exercere, nisi pactu amoris, vel odij. Sed agere
libere, é agere ex proposito, et dominagere proposito, nequit agere proposito, nisi pactu positiõis, quo
Velit, aut nolit hoc, q̃. hoc arguty plures fuisse visi. Ad 1o q̃ dixi modo Rp̃ō ad 1m̃ dr̃.

oxo

UGR Biblioteca Universitaria

Sáh faciam notandu et non parum argumentum si pet. D. Thome q alia tollentia Volatile libertatem dicionis, Volatis tri buere Pfis libertatem Arietis.

Inde ponit Bonaventura Laxo dalli nant q Volatis in omnione libera heatudinaij sing q let q agit p finis agat p q n agit, n habet ma protex tum. Et Rasé q Volatis omittere actus e ratione meritoria grandiorem. mo. Demyt tinis e motiuy ad inquintactu, quie inteo sicut media ad inquintactu, qui est electio: = Sin omnione pura ad finteo alia het pura, hexet actu annexu. hoc quia tent Mathus q Certe sufficiunt assignare Volatis alia motiuy de omitendy, etc. a finalibertate Volatis. Inde ait tia no magis dicimus pro baonis agentibus libertatem q agit p finis, de q n agit seu omittit actu, no sic sufficiunt. q

Quia inter q pura omissio autem meritoria aut demeritoria: q deuet hre finis pu, u hre tur u meritoria e. D. malum demeritoria. = Ter p. q non Probat Matthias pura omissio hre deberet finis, nq Salis illa quae nec meritoria nec demeritoria est finis n hebita ad hoc u meritoria sit n requirit, u intendat bonestas, sufficit, q sit possibilis ad quam omissione o cessionis. Cap tin pura q de hoc fatis in tractu de actibus humanis, ideo Vinodi dicendy, q si aliquis videtur Volatis in omissione finis hore, sufficit dicere hore finis intrinsecus u notat habet de p. de Penitentia. Vide q quis odiy de omittat autoritatem intrinsecus p tas, q dico facit obliquum finis pone tur q. 6. Prima Viry Volatis sit pontia sipliciter p fectior virtus. Vide = Resolvit q de Paribus Pur. de.

q. 6. et Prima

Viry volatis sit pontia simpliciter perfectior virtus.

ARTE

Resolvit de Et tribus Pur. de.

Quito inquirimus an Volatis sit simpliciter perfectior intrinsecus ng sing seu ng exemplificatur de Volatile e intrinsecus. Inde ait tia, dicitur q ng sing q ng absolute intrinsecus. 2a quo tas adhuc Rep. 3a. in 1o. dist 49. ge 4. allegatur loco. Et sua Ratio quia Volatis het dominium sue libertatis supra suos actus, supra actus alterius pontiarum. Volatis dominium et libertatis maxima p tico quia minutu n Regnis. Deus alio excellentius tributum. S. P. Volatis. q. Anselmus de Pti Virginis Vocat Volatis Regina Celestis q pontia pro sue libito mouente. D. Bernardus lib. de libero arbitrio ait, q inter Deum et Volatis specialis Regina Celestium tanquam supremum in omnium. q.

Pur de hac actus illa pontia e alia perfectior quia perfectior producit operationem Volatis perfectior producit operationis quia intrinsecus. q. Dicit illud e perfectius simpliciter e detenus, opositum actus amoris Volatis, nec odiy et detestatio quia opositus actus intrinsecus. q. Hinc het q opositus actus intrinsecus et ratione opositionis Volatis odiy et detestationis quia opositus actus intrinsecus. q. Hinc perfectior actus Volatis e amor hic, perfectissimus actus intrinsecus Caritatis Dei, ille superat virtutis q actus Volatis e

UGR Biblioteca Universitaria

Pº mis: nunc q̃ in amore Beatifico subsistã nrã felicitas, viuo in cognione Dei. tunc deniq; q̃ actu amoris Dei repugnat, de q̃ possibilis aversio a Deo, viuo d cognione ipsius Dei: qđ.

Pus deniq; ex parte haui: illa pontia e alia p fectior q̃ habit hui: e p fectior q̃ hay istã, Volãs sup illã hui: qđ. Pº mis: Volãs fecit Deus hui: e hay Charitz, q̃ de p fectior e omibus habitibus hui: qđ. Pº mis: ex Dño Cõfessio ad Corinthios dicente: Nunc manent fides hec tres, Spes, Charitas, maior aũt horũ e Charitas. = Respondeo q̃ Charitas in via e p fectior habitibus hui: quia in patria, q̃ p hmoi e forma p fectiua e Charitas. Dº ex Dño Paulo ad Ephesios Cº 3º qui fundo de Charitate Christi q̃ in nob Viator exat: vel habitus hominis, qui supleminta scil Charitas: q̃ Deus Charitas e p fectior. tunc q̃ in patria sup lena Angelorũ. In exarquia dicit se exaltabi ad ardores, q̃ interior dicit Cherubin a scias, q̃ hic Volãs perfectior hay p fectior: q̃ in patria, q̃ Spes e inanis Cafacitas vel Voluntas. v v

ARTº 2
solvunt argta

Arg 1º Volãs dependet a mente, q̃ hic Dº sit dependa maior, arguit p fectior dependentiã qđ. Pº mis: intus independet a Volante, nec obiectus ibi presens, q̃ Volãs indigent intus, q̃ illius actus nec obiectus ibi presens qđ. = Resp Dño nando maiorem dependentiã intus, q̃ Volãs, q̃ dependet habitualiter, q̃ actualiter, intus vo dependet a Volante, ut hic q̃ presente. Unde Volans sine ut dominium intus ut seruitudinem dependentiã. Volatus autem ex propria eminentia, q̃ nec dependa, q̃ dominium sup alias pontias, dependentia vo intus ex propria, q̃ illa stat sub dominio Volatus, q̃ positus in ut in rem presente. = Ad 2ª hoc, q̃ illud obiectum avertendo se debito, q̃ hic ex habitudine q̃ nata habere dominium notate q̃ in dependa, solum in presente aquit fecundum, q̃ in alio, q̃ hic intus, respectu phantasmatis, a quo intus dependet tanquam a presente, q̃ in possibili subiecti respectu patris, q̃ dixit in hac 2ª parte ad Corinthios. vvv

Arg 3º illa pontia, q̃ p fectior q̃ habitus emanat a pontia, q̃ intus qđ. = Respondeo maiorem ex eo, q̃ alia habitus dimanet, in sequit maiorem p fectionem illius, imo e positis sequitur q̃ e posterius generatione et p fectione. Unde quicquid intus habitus dimanet a Volante posterius, ille nec est nobilior vita, sanctior nec ex eo q̃ magis accedat sequitur ee maiorem p fectionem q̃ quietem et similitudinem subiecti, quia sic quia sic et habitus p fectior, proinde q̃ et intus, ut animus, medietas, nisi e p fectior, et sagax, q̃ anima, e supra pontia et respectu omnium ordo pontia maior propinqua est intus pontiarũ. Ideo et intus e proprior quies, et minus pontialis in p fectionis q̃ p fectior. v

Arg 3º actus Volatus e q̃ habitus ex obiecto in puncto mali: actus intus nec ita habitus q̃ secundum hoc, quia habitus et dependentia Volatus pta ne ne q̃ esse ex eo minus actus dependentia Volatus, q̃ e habitus illa e dependentia actus p fectionis nec Volatus p fectior. = Respondeo Dño nando Dº q̃ ad hoc argum probat maiorem habitus intus proportionem maiorem habitus actus, quam habitus Volatus, q̃ nimis q̃ hoc modo. Unde q̃ actus Volatus sit ita habitus

UGR Biblioteca Universitaria

ozis ex maxi, & ecoze ponha, dé ex hberk Volati; ideoq; simus solu dentice, q mali & liberzio ei⁹ actus nexit, puxus ex dto in puritemalis, exquo p̄hur, p̄ter quo p̄ter, sequtur q Caritema-lis ozis ex Caxia liberis.

Ad 4ᵐ: Vbi legit p̄fechor hauc, ibi e p̄fechor ponha, p̄ in intu hoc evenit, q̄ Pris: hauc intue Sapia, Volati e iustha, ex hoc p̄mele illaq; p̄fechor vta: q̄ certe maio p̄fectue, q̄ dr quit p̄fecty ad p̄fecto qua illud, dé me Vnio, p̄ lumen & gloxis dr quit Dyonysius de Diuinis, & Chaxa & Vnio, Inti: q̄. = Resp̄ q̄ hnc dixit nay Sapia ce p̄fechor, sumit Sapia aquatice, impolutehq; Volati, nq; Sapia nyctibat, q̄ e quasi Sapia, qde me, Salit a tecty. = = = Ad hum dico, lumen & gloxis e nobilioxy ad Chaxitē Dymata, quse illa, quse dr in Diatoribus, n̄ vo Chaxa Dymata, quse Chaxa patxis, & hec dr quit similit Dyonysius ad dictu, q̄ lumen & gloxis decy tzanit Vnionq; Chaxas Dymata eiq; tzahit decy tzuihong, quzehq; Diatoxi natis Repugnat. Apendix ad p̄fecty huius dub. notiā. &c.

APENDIX

in quo aliqua dubia ad p̄fecta huius dis p. notiā. &c.

Dub 1ᵐ: an Volati possit esse in mēte Cognitē & sub nocē natis, p̄ntis, & futuris, & mēte Cognitē quis dr Cognitē. Ind. dubitye de Sonha Dei absoluta. Et q̄ dico, q̄ Deus potest Volati esse in mente Cognitē. & pro: nulla sonha Vitalis potest operari, nec obto subsistent presenti, Volate sonha Vitalis in potest operari, p̄ obtu, nec subsistent p̄sens: Ergo Volati in potest operari p̄ obtu, nec subsistent presens. Ergo Volati in potest producere, q̄ subsistat pro nunc q̄. Suppono ad aliquo, quo ab intu possit obtu Volati esse presens maxime a Deo, mediante subsistente vnc intue, p̄ hoc: q̄ Deus: obtuit, subsistat Volati quemo. Ergo presens, & deinde esse presens Vitalis, nequit obtu esse presens Vitalis nisi mediante aliqua Cognione, quia ex ipso intu esse potest deinde esse presens nequit. Ergo Volati ce p̄fecto Vitalis in p̄sens operanti. Solu g̃ minat̃ potest obtu presens ponere.

Dub 2ᵐ: An Volati sit libera in producitiva, an vo in operativa, dé an sit libera q̄ potest actu ruy producere, & in producere; an vo q̄ potest tendere, & intendere exa obtu. Resp̄ ce libera in producitiva, n̄ vo in operativa, Arg. Dun 3 dist. 7 Producere Volati in Volati libera e, & nolens nec libera q̄ het rey de natra ad Deum, qui e nolitio. Ergo quasi Sua: et Volati sit libera in Dmuaong actu nolitoni, aut Volitoni q̄ potest Dmuare aut in Dmuare se q̄ actu Volatis p̄mitin Volate, & ipsa operat Volendo nec ad operatoni, deinde nisi actu de Ponendo: ad Volate, ad operatoni nec Creat actu tendendo, nec libera, nec in producitiva. Ita Volati nra in libera Dmit de fat, q̄ potentia heri potest ad tendendi, & omittendi: q̄ quamvis ly potest producere e libera.

Dices: Deus in Volate nra tacet Volitoni, potest Volate adhuc p̄ illa libere operari, nec producendo, & intendendo, & intendendo in obtu: q̄ Volate potest libera esse operativa. = = Respondeo maiorem esse negandam, nec potest intendere, nq; Volate potest quidem ad actu Dmuare, & producere, nq; potest tendendo Se pendere. Ita Clarr. Collegit ex Sedentino Secc. 8. in Sequen. q. 2. cho. in viabilissime nobiliato producitiva: tangente pro Corollo 8. huius. Sanctus Thomas operatoni nec ho ipse minister, nec ino agit in operatoni ei⁹ agentis p̄ncy, qui se, quitq; deducere potest. Vbi Sanctus Dicit, q̄ op-

UGR Biblioteca Universitaria

xtea exerce, q̃ hó actibꝰ exercet, quarũ pẽt illo actꝰ dñuare aut adiuuare in vo q̃ ponit ab obiecta one dyuerse. ℣

Dub 5ª. Inquo ꝓ sistat obiecta actuꝰ? Resp. obiecta nec alia qcunq; actualia in actu p alia q actualem absolutu aut respectiuu, sola denominatiua extrinseca proueniũte ex mota proma Volãte. Ex 1ª pat: ex actibꝰ specie enumo pẽt transire, & obiecta innumera eiꝰdẽ habeãt p dñi actuꝰ ipsi actuales. Pat 2ª actꝰ, 1ª primꝰ, qui habuit quoq; fine sufficiẽtẽ aduertentia pat ex hoc, q̃ ille actꝰ fuit ꝑ accidẽs aduertentia saltem imperfecta plena aut plena & pecata venialia aut mortalia. Tu 2ª pat: actꝰ libꝰ ualiter exercit a Volãte sedupliciꝫ, uno modo promẽ ipse ex nihilo, seu primo, q̃ solus aut sufficiẽs Volãs dicit in actu q̃ obiectiue actu nẽX. Primo: Volãs sedupliciꝫ uno modo libera ãa pars aut hoc agendi: ex. ℣

Pet Joã: Quis certus, quod in actu, & ad a bonũ, ut phicé actus, recepta absoluta ut sic recepta sedalitate, qua resultat in effectu, & ponit exercite causando effectu q̃ qua fundatiue. Pat: Volãs sedupliciter promẽ libere solus, & potest mutare quidq; actu in quodcunq; extrinsece denominatiue, q̃ ponit exposita obiecta. Tu: Negatiua nulla pot mutare Volãte. Ultra phicé producendo: q Volãs sedupliciꝫ uno promẽ libere ptẽ pro ad oppositũ. Ex quo deducit, q̃ loquit in probando obiecta proma Volãtis sedupliciꝫ ut alij Londo. Respondẽt. Respõdẽt, & tunc ex illa resultate in actu aliq; realis phicꝫ, tunc absolutiue ponẽtia actus producta a libertate, tunc relatiuꝫ, & distinguit ingualio ex alia Ca, defectu q̃ Volãs huma & pontia phicé producẽtia.

Dub 1ma: An ponit Volãs cogi & pati in actibꝰ suis? Dubiũ procedit Ca actus electiui pars pe, ponit ee in aliquiq; actu extrinseco quibuscunq. Ad hoc Resp nonne Rom 4 Matt 19 & plures. Et Volãs potest ad eo cogi & pati in actibꝰ suis? Et tm mediãte potẽtia aliquis actꝰ Volãtis meꝰ passiue sentiẽte & intellectus, ut Volãs sentiendo, & intelligens sensationes, & intellectiones Volãtis Petri, & Pauli cognoscit, nec ꝓ patietur in eis Volãtatem ad extrinseca ꝓ pe Deo nisi hoc ꝓ placitum q̃ & Dñs Ihs in hora sua tetigit 2ª: q̃ nunc deducit. D Vnalem Volle, & Volens nolle, ꝓ hoc ꝓ placito suo: q̃ & Dñs Ihs in hora sua Pati Ime & Deus separata. 3ª Vma: an anima Valis sit phicé & plex ꝑ posita: Art 1 notabilia proponit, sentias refert, & ponit, & sumat.

DISPVTA PRIMA.

De Anima Rali 2m se, seu separata.

Q. Vma

AN ANIMA Ralis SIT PHICÉ & PLEX Q. POSITA.

ART. 1.

NOTABILIA PROPONIT, SENTIAS REFERT, & PONIT & SUMAT.

Intelligendũ q̃ Deus Aũs creauit in plex & positiua, & quidem ꝑfectissima, & ponit in Ar-

UGR Biblioteca Universitaria

tuori, et quomodo evadant entia dicitur simplex, tot modis compositum, quibus ei opponitur compositio. 1° dicitur aliquid summe simplex, quod est purissimus actus in omni linea et summe simplex, hoc itaque modo nulla creatura a Deo perfecta invenitur, quae hac summa simplicitate gaudeat, siquidem metaphysicam compositionem admittit, et potentia incapax infiniti, quae omnem compositionem prohibet. 2° aliquid dicitur physice essentialiter simplex, et videre in qualibet qualitate simplici, ut albedo quae licet composita sit ex genere, et differentia, et intrinsece distinctis entibus, attamen omnem compositionem physicam essentialem excludit. 3° aliquid dicitur physice integraliter simplex, et est illud, quod partibus integralibus extensionis caret, ut Angelus, et anima rationalis. Unde est quod solum procedit de partibus physicis ~~integralibus~~ integralibus scilicet materia prima, et forma substantiali.

Noto 2° ex D. D. quod materia 3° considerari valet, aliquando 1° sumpta 2° sumpta 3° sumpta, 1° sumpta est illa quae est ita sumpta, ut alteram reponat ut materia prima nude sumpta. 2° sumpta est ipsa, prout affecta aliquibus dispositionibus, ita corpus organicum respectu animae rationalis. 3° sumpta est ipsum quod partis substantialis completum. Unde cum inquiritur an anima sit ex materia composita non loquitur de materia 3° sumpta, et quae sic sumpta, anima rationalis contra accidentia ita posse appellari compositum recipere, ut mutationes, inquiritur, si sit composita ex materia 1° sumpta, quae actu sit, quae materia rigorose dicitur subiectum ex quo, ut est subiectum ex quo agens educit formam et in quo, prout agens illam inducit. Ex quo adverte 2° esse aliquid generabile et corruptibile dupliciter. Subiective, et terminative. 1° modo dicitur generabile et corruptibile id quod subiicitur generationi et corruptioni, sive est eius subiectum. 2° modo dicitur generabile et corruptibile quod est terminus generationis et corruptionis, transeundo de non esse ad esse per generationem, et de esse ad non esse per corruptionem.

Qui hoc modo fant, dicunt: materia esse generabilis et corruptibilis subiective quando in ipsa, et quae in subiecto fiunt generatio et corruptione, non autem 2° modo, quod sic dicunt esse generabilis, et incorruptibilis, non omnis generatio creata fiat ex praesupposito subiecto, si materia esset generabilis esset ex alia materia et sic in infinitum, et etiam incorruptibilis, quod de esse habeat a Deo per creationem, solum per annihilationem potest desinere esse, sicut illa quae habent esse per generationem desinunt esse per corruptionem, ita quae habent esse per creationem desinunt esse per annihilationem. His positis contra hanc difficultatem 2° versatur sententia, 1a asserit animam rationalem esse compositam ex materia et forma substantiali, ita sapiens D. D. Bonaventura in 4 dist. 3 q. 1, Aureolus, Alexander Alensis, et alii. 2a tenet animam rationalem non esse compositam ex materia, et talia forma. Hanc tenet D. pluribus in locis, D. Thomas, et alii, quos.

Sit nostra conclusio animam rationalem non esse physice compositam ex materia et forma substantiali. Colligitur ex D. 3° de caelestibus ... dicitur: hic non quaerit si Angelus habeat materiam partem sui quia tunc Angelus non in parte materia, et pars quae est altera pars eius. Haec ait D. Postea quaerit: utrum Deus possit facere Angelum in parte materia; et D. Angelum in parte materia ex parte sui; et similiter animam rationalem. Probatur ratione: si anima rationalis constaret materia et forma, esset producta non esse creatio; sed hoc non: ergo. Probatur maior: si anima rationalis constaret materia et forma, haec deberet educta produci; sed hoc repugnat creationi: ergo. Minor quoad 1am partem est evidens, nam licet materia ignis sit per creationem, quia tamen forma eius per eductionem habet esse, ignis productio non est creatio. Probatur minor quoad 2am partem: quia quamvis forma specificata non creata sit, non ponitur totum per creationem stante in illo per generationem, et corruptionem: quia quamvis forma animae non sit educta, sed creata, adhuc animae productio non esset creatio, per hoc praecise quod habeat subiectum generationis, aut corruptionis. Videte explicationem num. 2 arg. 2 in Resp. ad num. 65 et 3°.

Q. 2ª Vae: anima Sal. generalit. Vel pugnat mia Sa. g. Po. anima Salvé eventa
entia Creabilis Q. aniquilabilis Vel pugnat mia Sa. g. Po. mig. entia generalit. Creabilis
Q. aniquilabilis entitex pro suposito subito nec desinit momente subito: Quidam mig. entitati Vel pugnat
mia g. Magis pot. na Creatæ è prodig ex nullo pro suposito subito Q. aniquilabilis destruio nullo seme-
nte subito. Po. mig. ones Q. partes subtiales sit ex mia Sa. ex pro suposito subito ng pro suponit ad recep-
tionis Sal. in proxime agnæ: gentitati generali Creabili, Q. aniquilabili Vel pugnat mia Sa.

nihil deest Jesus me asista

Pro denig. Q. destruendo Q. agens fundata: Deo Q. Q. Dei in anima Q. dat mia Sa. gin
a Q. dat pontia passiva, & nec Q. non probat. g. Po. mig. pontia passiva, quæ Q. dat in anima Q. de-
fecipienda accidentia; & nihilomi pontia non arguit mig. g. Po. mig. pontia recepliva accidentij, mia
Sa. Istri Inscribile, & mario Conexi g. Q. Valeat Q. dat mia Sa. g. Q. pontia recepliva accidentij, nitio g.
mig. a Q. Q. passiva Q. Pro mia Sa. in via Scotanyne accidentij subtilis, non Valet Q. pontia passiva accide-
ntis: gemia Sa. Pro Q. Deo, g. ne pro hujusmodi dicendi, pro alicuius Deus in sacramento talis, &
Recipere accidentia ne propriamie sunt modi dicendi, g.

Ad Q. illud ang. & simul mio. Primi, & Sogi. de facto
Q. pontia recepliva accidentij, & gemia Sa. g. pontia recepliva accidentij non arguit mia Sa. Pro tunc
& accidentia Eucharistica Corporis mia Sa. recipiuntur talia præcedenga, Secunda ig. ne, ratent. Subsistunt
mutatonibus, Q. mutari ad nas, ac tales ex recipiendi, nunc g. ig. Q. Deus ig. ad existere et amia. Separa
ta Recipere et mia Sa. Calor g. Deus ig. & non Calidi Corporea. tunc g. illa Q. Q. Deus recepta in anima Sal. ex Sen
tia tary, ad mitendy, vel mig. entia recipere sug. Quidam ig. de facto &c.

Ad Q. Magnum: ng. subtrahi in Q. posito e primy Recep
tivy accidentiy, & pontia recepliva accidentiy non prevenit amia Sa. Vare: ng. Quo Sal. ig. ne primy quo Q. po
sitiy recepit Calorem & desinit ig. X. Po. mig. amia Sa. ne primy quo Q. positiy ignis recepit Calorem & desinit ig. X. Vare:
Q. positiy ignis recepit pontia nali Calorem, & ignis, & pontia nalis recipiendi accidentia in Q. posito, & provenit
mit amia Sa. ne: g. X. Po. mig. pontia nalis recipiendi accidentia provenit et amia Sa. ut Q. positiy desinit recep-
tiva nali ad nata accidentia, & cessat ig. Q. positiy ne Calorem, & dicit pontia nalis, & potius Vis activa:
g. X. Po. mig. pontia passiva mia Sa. ac quæ habet ig. & nalis, & pontia nalis g. Sat. Q. ad arg. ta solv.

ART. 2.

Ad Rios y Arguta solv.

Sogi. Dehinc Q. Rioy fundatur: Q. licet Q. agens agere, quo sit Q. agentis, & patiet Q. patien
tis, quo sit Q. patiente. Hinc e contra, hinc Deus Q. Q. Deus ig. agens agere, quo sit Q. agentis, & Q. agens
ing. dio Q. dependet a Q. agente: & Q. patiens Q. ig. patiens, Q. dependet a Q. patiente in patiendo. Po. mig.
Deus Q. agens in agendo Q. dependet, & in quolibet genere dependet a Q. patiens in patiendo dependitia
mia Sa.

Vide Inbrica num 34 de subto accidentig.

UGR Biblioteca Universitaria

Fmia ſ̃ pmy patiens ex .N. ge 4 de Vny ſpio, Da nimá Valiré Dy patiens, á pote in ferro mala patiſ̃ in Celo nima. &

Reſp̃ Dd argutꝰ Dd aũ, Dd ug Dcens: ſ̃ phcat Dy patiens pati pontha p̃re, ꝯ ece ptiua tzary Subſtia lig, qui ſt̃ Dſo patiente, Dó, pontha p accidens, hoc é ece ptiua accidentiꝫ Subalig: ſ̃ phcat Dy patiens pati pontha ece ptiua accidenty, ſpiritalig qui ſt̃ Dſo patiente, hó, pontha ece ptiua accidenty mialy tranſ. at. Dſ Deua maõi, dug mig: é Dy patiens pontha p̃re, ſeu ece ptiua tzary Subalig: ih patiendo & pondere ſ̃, Dó: tzary accitaliꝫ Subalig: ſpiritaliꝫ no mialy tranſeat. etc. Dſo Dacõi dug anꝰ tedo Dy agens in agendo & re ſiſtet al Dy agens, Dó pzari a Dſo pati pati, Dó, gé nitio Contra Dſ tza u Dy Dó Dcuarꝫ Dd ecte qui Dpetant, Dno: hoc ens h Dcht Dó Dſo p̃re, ꝯ Dy al accipit o pzari pe lig ec: Dó probany dig Subſyſta mia ſ̃ é Dſo patiens pontha p̃re, Dó, pontha p accidens nó.

Raõa Cmia Dſ ſ̃ Dſo patiens pontha ece ptiua accidenty mialy ſ̃, ſpiritalia, gó accidentia mialia ſ̃ ſ̃ qualitꝫ, Calor é frigus Dy petant Subiecta zi in quale, é quarto exigunt mia Dſ, accidentia g mialia Dcentia ange é ducent, ſicõ ſcpha longe, Su bſtiꝫ ꝯ ingetaꝫ, á ꝯ gruent in accidentibus ſpiritalibus, qui in Subſto bñt, non ſolũ Subiectant, neq; in hiſ, Dolor, qui pnica ſpiritalis in gaudet, é ſtoney Scat ſpiritꝫ, Dquidet pontha p exaltiꝫ ec Simulac hig, Dpaig: alt Dy, qualis intellectꝰ producat, paiguo, quantꝰ ecepit. &

Arg Dy ſ̃ phcat dig Smis indiuiduy agere, Dpati, ſeu ec agens, Dpatiens, é anima Valo agit, Dpati, ſeu ecepti dig. Dcuet hoc dicendo pria ad hoc, Dpaow: tunc hic agere, Dphtig, ece pere mig, anima dunt here mig, Dig. Dmanꝫ tunc ecti dis Simul in pontha, Dm actu, ſ̃ pugnat Dpc. Dm ex pho Dſ ge nerationis dicente: agens é actu tale quale é pas in pontha, Dg igniꝫ é actu talꝫ, quale é ignis in pontha: Dpc. Hic ꝯ tunc ecti dis efficiens Dmia ſ̃ hoc é Dſo bñ, cory dicenty mig, de ſcientia Cmicidere, ſ̃ Claxiu attingere pas, Dcto dugunt: gig Dm tos ne quitte agens, Dpatiens. Dó

Reſp̃ dugmag: ſ̃ phcat dis Dmia mouentia ec agens, Dpatiens actione Vniuoca, Dó mate rialis, eq uiuoca, Sub dig: tranſeunti, Dó, gmanenti, tory. Sub dig: Dpbligata, Dmig, indiuiduy, & ſub cadig, qua ſ̃ é, Dſo agente, Dó, ſub diuersa, no: hoc é, mihi patit agere tuũ ignꝫ qua mus actiuꝫ. Cſequy patit hoc ens ignꝫ, é patiens qua mus actiuꝫ, ſ̃ ignis tuus actiuꝫ, á git in lignꝫ meũ, é patiens meũ actiuꝫ agit in, Dſo ignꝫ, é actiuꝫ, hoc ens non fale ꝯ in actionibꝰ, manentibus, qua ultimꝰ patit, Dſo ec. Dmanꝫ in ma teria prodiſtiuꝫ, á ſt̃ Dſ ge 3 ſ̃ Col, Dſo patiente, Dó, vo ſpecialꝫ é ens, Dſo agente transeunte, actiuꝫ, é extra, Dſo agente, tunc actiuꝫ illa tzanſit, á vo ſpecialꝫ é ens, Dſo agente, tunc actiuꝫ é actio manens. Dó

Ad dugmig: ſ̃ anima, Dſo agit, Dſo patiente, Dó, actione Vniuoca, Dó, equiuoca, Sub dig: tranſeunti, Dó, manenti, tory. Sub dig: Dpbligata, Dmig, indiuiduy, & ſub cadig, qua ſ̃ é, Dſo agente, Dó, ſub diuersa, no: hoc é, mihi patit agere tuũ ignꝫ qua mus actiuꝫ, Cſequy patit hoc ens ignꝫ, é patiens qua mus actiuꝫ, ſ̃ ignis tuus actiuꝫ, á git in lignꝫ meũ, é patiens meũ actiuꝫ agit in, Dſo ignꝫ, é actiuꝫ, hoc ens non fale ꝯ in actionibꝰ, manentibus, qua ultimꝰ patit, Dſo ec. Dmanꝫ in materia prodiſtiuꝫ, á ſt̃ Dſ ge 3 ſ̃ Col, Dſo patiente, Dó, vo ſpecialꝫ é ens, Dſo agente transeunte, actiuꝫ, é extra, Dſo agente, tunc actiuꝫ illa tzanſit, á vo ſpecialꝫ é ens, Dſo agente, tunc actiuꝫ é actio manens. Dó

Ad dugmig: ſ̃ anima, Dſo agit, Dſo patiente, Dó, actione Vniuoca, Dó, equiuoca, Sub dig: tranſeunti, Dó, manenti, tory. Sub dig: Dpbligata, Dmig, indiuiduy, & ſub cadig, qua ſ̃ é, Dſo agente, Dó, ſub diuersa, no: hoc é, mihi patit agere tuũ ignꝫ qua mus actiuꝫ, Cſequy patit hoc ens ignꝫ, é patiens qua mus actiuꝫ, ſ̃ ignis tuus actiuꝫ, á git in lignꝫ meũ, é patiens meũ actiuꝫ agit in, Dſo ignꝫ, é actiuꝫ, hoc ens non fale ꝯ in actionibꝰ, manentibus, qua ultimꝰ patit, Dſo ec. Dmanꝫ in materia prodiſtiuꝫ, á ſt̃ Dſ ge 3 ſ̃ Col, Dſo patiente, Dó, vo ſpecialꝫ é ens, Dſo agente transeunte, actiuꝫ, é extra, Dſo agente, tunc actiuꝫ illa tzanſit, á vo ſpecialꝫ é ens, Dſo agente, tunc actiuꝫ é actio manens. Dó

UGR Biblioteca Universitaria

intelligere, et nec vsum ad producendo intellectionem, et intelligendum &c: postquam producit, et potest ponere actum intelligendi.

Ad 4um. Resp. ad 1um arg: quod licet esse creatum, et mia sit non efficiens, et mia sit subiectum: tamen ad esse, et ideo non mia diversa ab. tamen diversos motus dicit actio, et passionem motus quamvis recipiat ponere actum dicit actio, et ut recipit mobile, illud quod detrahit dicit passionem, sic in anima valet vis intellectiva, et ut recipit ponere actum intellectionis, sic est efficiens alterius, et detrahit, ut recipit intellectionem, sic dicit mia, et ut recipit formam, et ad mium quid operationem, et recipit mia dicit, sic quod intelligit dicitur physice, ut ad 3um. Ad aliud dicimus quod cum mia et efficiens quae non coincidunt, quae est mia quae est pura potentia, non est mia tamen quia est subiectum recipiens.

Arg 2o: Ideo anima salvatur quia est posita extra mia et extra ad positio extra mia et extra creationem, et hoc est falsum: ergo. Prob. min: sit extra subsistat corpora, nullo intervenient agente creato a solo Deo produceret inde pendentia mia et min, et tunc ad positum extra mia, et talis esset a creatione, et quinto casu imaginari esset natus recipere animam salvatam: ergo. = Resp. Ad mas et negando min: ad cuius probationem dicimus quod non potest dari mas: tunc ad positum dicerent creari, et produci et fieri, non ad creationem partium illarum partes creant. Ad. Arg. quarto dicimus quod mia et extra creant, et producunt positum dicunt positiones et potentias illius in ratione physica. Et nullum potest naturaliter positum extra mia et extra sint causalitates primum actum ad ponendum. Ad creationem nullum agens creatum requiritur ex. d. nec efficiunt, nec conservant, nec terminant, nec instrumentaliter.

Arg 4. Omnis substantia extra et non habet ad positum: anima salvata est extra substantia: &c. Prob. min: omnis substantia ita ad positum practicum in essentiam positionis essentialis: &c. Prob. min: omnis substantia ita ad positum practicum excludens subjectum Dei et practicum excludens subjectum Dei in fatum positionis essentialis &c. Prob. min: practicum excludens subjectum et extra ad positum et practicum ad positum substantia ita: &c. Ad quod per practicum videlicet Deo subjectum et physice extra aut ad positum. = Resp. ad mas: omnis &c. mente positum. Ad. phice no. Et concedimus arg. Omnis anima salvata est essentialiter mente positum. Ad. phice no.

Ad probationem arg: Cuilibet substantia ita ad practicum in essentiam positionis mentem. Ad. phice no et arg mas probationis: practicum excludens subjectum Dei non in essentiam positionis essentialis physice no mentem. Ad. Ita dicitur arguitur in divinis ad positionis essentialis physice ad 1um mentem extra qui per ad positum et extra ita substantia et ad positum arguitur ad positionis practicum et ad positionis entitativum et quidditativum et primum positionis. Practicum Dei excludit, quia cuilibet positioni et positionis et practicum ad quam anima salvata extra, et est substantia extra ponitur in ea data ad positio physice et subjectum Dei excludat. Minime quidem substantia mentem ad positionis et terminat accidentibus quae excludunt subjectum Dei.

Arg 5. Substantia extra dependens in esse mentem de vere includere positionis mentem sine physice substantia extra et de pendens dummodo sit creatura in esse physice de vere includere physicum positionis. = Resp. ad mas: quod substantia creata extra in esse mentem vere precise de vere includere mentem positionis non: ideo dicimus quod in ea data esse actum et mentem et practicum ad positionem in quadam linea in sunt substantia extra, nec vela plurala: dant enim Deo placere aliter quae actu quia po-

UGR Biblioteca Universitaria

ſpõ de electi finitis. Ad 3am̃ p̃ q̃ ſequit̃ de tria ē pluralr ex quo ſequit̃ ſ. inēe phico omē entia tria ē dependens. Inclusit pluralitas. 3 phia. Phiorū ē vna ly hoc ē tria ē dependens. p̃cedo. n

Replicabr:

Substantia tria in ēe phico ē vna ſi deuet̃ tot̃ tria portare aliqua p̃fectiones ē alia nūl phice: g. Pō. maj: ē in ēe phico ē vna ſi ne ſ plex. ſicut Deus: = Resp̃ dando maj cuius pro baonis dg: ne ſ plex ſicut Deus, ly ſicut denotat̃ vnionē ſpecta. Pō: ly ſicut denotat̃ vnionē q̃ tranſcendit̃ nō. Deus ē anima vnionē tranſcendit̃ in infinitū grādu ſ plicitis phice ē ens ialiter ē in grādu ſ plicitis phice ē ens ialis propr̃ Dei: Ens ſ plicitat ē ens ialis phica ē in Deo propr̃ Dei dicit ſ plicitē ē ens ialis. Recipitur voce ſ plicitis phice ē anima portat ſ plicitē Deo p̃ path pass. Ex quo infert̃ argūt̃ sicut ex eo q̃ Crea path pot̃ pass entitatiue ſ ee sicut Deus. Nō

Arg̃ Pō: oriuntia directe vnit̃ directe p̃ncipio quo ſubsti ē p̃posita extra deltato ē detrato ē anima valde talis entitatis: g. Pō. maj: oriuntas p̃ncipio quo ſubsti nāli ne ſ deltata ē pontiale ē alia actuale, sicut ſ ne pure pontiali nec pure actuale ſ indeltata ē pontiale ingrē ſubsti ē maj: g. Pō. min: indeltata ē pontiale ingrē ſubsti ne tra ge. Illa; Joa pet ā dat medijs oriuntias p̃ntia Dei ia a la ē deuet̃ aut̃ tia anima. Pō: in deltata ingrē ſubsti ē omni modo indeltatis ſ hoc ſ ne tra ā nec ē tra deltatis: g. Nō

Resp̃ dg maj: oriuntas ex deltato ē deltato medijs dō phico nō ē dg min: anima valde ē entitatis directe p̃ncipio quo ſubsti. Dō: ergo Deus: ſ anima ee ſ passiue ex g. ee ē deltata. ē tra. ē omnimode ſecuta ingrē indeltatis ē pontiale phice in grē ſubsti ē nia. Dō: min: nō ſ probatio de ſo ānō: nō: g. ē dō probationi eius ā in linea phica ā ad medium intrinſecā ē tra. Celeū dat̃ in linea recta ne pe gue. Dō probationi dlea ānō: Oriuntis p̃ncipio quo deuet̃ ee nia aut̃ tia. Dō: p̃ponitur mele nō. Arguit̃ sic. Deus ē actus in anima qui ē actus. Nō

Replicabr: oriuntas ne, valde ē p̃posita ex deltato ē indeltato phico: g. Pō: oriuntas p̃posita ē deltato ē indeltato mēto ē p̃ncipio ex indeltatis ē deltatis phico: Joriuntas ſubstantialis p̃posita ex indeltato ē deltato mēto: g. Pō: maj: Dei dantur quę vocā, ſe penuntia ē tra: g. Pō: quę, sunt anima p̃dicta ā tra: g. Pō: quę nequit̃ sumi a tra nec ista anima: g. Pō: XX. Invoca Dei nequit̃ sumi a pro deterendi nec ad deterendi a pro Dei: Dei a ē tra. Dei ē tra deterendi: g. = Resp̃ maj: dando quę ad pro baonis nō ee dantur pro baonis. Ad eius pro potes dg quę nequit̃ sumi a tra Dei: ma, sed ly ſealiter ly Dō: in ſealiter Dei nō. Ad dg maj pro baonis: ad Invoca Dei nequit̃ sumi a pro adeterendi Dei eius Dei ſealiter Dō: Dei Dei nō. Nō

Vide Logā num. 208 dub 4.

Arg̃ Pō: Valde anima valde ne ē p̃posita ex tra ē pot̃ intrinſece ex purificy ſ nō: g. Pō: Valde nec ſequeret̃ q̃ intrinſece Dei nec ſ ne pura, Qui intrinſece repugnat ſ mis intrinſece n repugnat: g. Pō: tra repugnat mis intrinſece ad tra recipere, ſ tra recipere valet̃ seu hoc ei n repugnat: g. Nec ē certa q̃ tra repugnat q̃ ee tra recipere q̃ nia, Illoc nequet̃ in tria ex positis, q̃ simul ē nia recipit̃ anima. Dō: min: Nō.

Resp̃ dando maj: ē nando min: Dō: eius pro baonis. Dō: ma: ē nō min: Dō: eius pro baonis dg maj: tra repugnat mis ſ intrinſece. Ad tertij

UGR Biblioteca Universitaria

recipere potentia 1a sola, ideo potentia 2a, et non e digniori; ita valet recipere potentia 2a sola, ideo potentia 1a sola, non in eodem gradu digniori per rationem; ita repugnat in materia 1a recipere et ex forma sicut forma e materia 1a sola, ideo ita repugnat materia 1a esse forma sicut forma esse materia 2a sola, non est similitudine digniori quemadmodum minori. Nam compositum animi materia 1a sola recipit animi et potentia 2a sola, nam potentia sola quod hoc est repugnat. Dant quidem quaedam dubia de anima separata solvuntur.

ARTICULUS VIII.

Quaedam dubia de anima separata solvuntur.

Dub. 1m: an status separationis sit animae naturalis vel violentus? Respondeo communiter de naturali et violento proprie sumptis, quod in hoc sensu solum competunt passio passivo; sed de illis large acceptis, quatenus ratione potentiae intrinseca passio activo. In quo sensu tunc aliquid existit in statu naturali, quo habet aut communicat perfectiones quae naturaliter communicare; dicitur violento existit quod tali communicatione privat. Dico quod statum separationis animae esse naturalem. Ita Doctor D. et Ponce. Illud enim naturale est, ad quod res naturaliter inclinat; sed anima rationalis naturaliter inclinat ad statum separationis; quod. Probatur minor: anima rationalis est immortalis et aeterna; quod naturaliter inclinat et; nam res quae inclinat ad aliquem finem naturaliter inclinat in id quod est medium ad talem finem; sed medium ad talem finem est status separationis a corpore corruptibili; quod. Unde status coniunctionis est naturalis, sed naturalior est status separationis, quia etiam anima sit forma corporis, ideo quod appetat illud in naturae, sed non in amicitiae, ratione naturae illius perfecte expleretur appetitus; ex quo colligentur quod statum coniunctionis cum corpore immortali est absolute connaturalis, et nihil vehementi desiderandum.

Dub. 2m: an species intelligibiles et habitus hic acquisiti maneant in anima separata? Respondeo affirmative, et probatur de 1is; nam species intelligibiles sunt spirituales, et licet dependeant a phantasmatibus, sunt acquisitae, tamen conservari non dependent a corpore. Deinde nullum habent contrarium, per quod corrumpantur; tandem sunt subiecti omnino incorruptibili; quod nulla est ratio cur deficiant. Idem dicendum est de habitibus. Notate quod attento naturali ordine omnes habitus manent, sed ex voluntate divina in anima beati non manent habitus vitiosi, et errores, quod distincti perfecti degenerarent illius statui summae felicitatis; immo nec manet habitus fidei, quod loco eius succedit lumen gloriae. In anima damnata, licet habitus naturales maneant, non manent supernaturales, solumque manebit charaeter ad maiorem earum confusionem.

Dub. 3m: quae obiecta cognoscat anima separata, et per quas species? Supponunt omnes animam separatam cognoscere, quae prius noverat in statu coniunctionis, et plura alia quae antea non noverat, nam si illa divinitas proponat obiecta antea ignota, naturaliter eliciet cognitiones circa illa, quod absenti naturali supernaturali activo et passivo divinitas et deficiunt approximati naturaliter divinae actus. Unde difficultas est, an illa cognoscat per propias species animae vel per species nobis a Deo infusas? Ad quod respondeo: Doctor D. in 4o, dist. 45, q. 1a, q. 2, est totus; anima separata cognoscere obiecta prius cognita per species prius acquisitas, quae antea illa noverat, obiecta vero antea ignota cognoscere per species talium obiectorum ab intellectu agente elaboratas. Et ita.

Et pro 1a parte: ad cognitionem activa duo requiruntur, nempe facultas intellectiva, et species intelligibiles obiecti; nam colligatio et coniunctio cum sensibus, et phantasmatibus est omnino accidentalis, supposita illa ex praedicato, sed in statu habet species intelligibiles rerum antea cognitarum, ut sunt; quod omnino superfluae species novas a Deo infusas ponere. Probatur 2a pars: obiecta antea ignota

UGR Biblioteca Universitaria

vé Spiritale, y male: sic Xpiane natia, Species intuita nra sobre Spiritale ita pro portionata ad ipsi media Species sui intellectus sicut sensibile in sensu. Sed quæro adhuc intuitu agentis, quo mediante Species ab aqua ad aerem immutatum educit, & Permiscet deinde aeri. Simul dicit species intelligibiles producere nra intuitu agente, & hanc forma Corporeas producunt Species Spirituales, cum sobre male. Simul dicit intuitu agentis in potentia illa producere: g nō naturaliter &c.

Dub 4ta an anima separata possit Cognoscere secreta Cordium? Sup. g secreta interna Cordium, interni operationis ipsius? Dicitur. Resp. g anima separata, quilibet Angelus possunt Cognoscere secreta Cordium, nec ē Dñi. inde duo g Deus: unicus possit Deipere ore Diaboli, sicut potest aquatio aqua, & ingentia, & secreta Cordium Hominis, sub obtuto aquatio atingentium, g sit ita Diuinitus: gilla apprehendere Valet anima separata. Dixi notanter, g anima separata, potest talia secreta Cognoscere, g defectum recipiunt Demones pro Species Dei possibilitis, quæ hoc ipsi facit. V

Dub 5mo: quomo anima Valeat sit in loco, & immoveari de uno loco in alium intrinca sui Virtute? Resp ad 4m D. T. g anima ē in loco per subsiq, & in potentia. Et ad 1am Pars: operari sequitur ad ee: g patuit, g aliquis sit in loco, quia q operetur in loco: g operari mille est in loco per subsiq. Resp ad 2m g anima movet de uno loco in alium intrinca Virtute sua. Ita D. Pia: illud agens per se, in aliquis trig, g best hoc in Virtute sua actiua, & passiua: Istius motus localis, quia est in, & in Virtute activa animæ separatæ: g anima Virtute intrinca movet de loco in locum. Primo: g talis motus ē, & per hoc dico Cuius. Dñi alterius motus: g istius motus localis &c.

Ja q Dilectissimi discipuli mei Sint gradus Calamus et notarii operi Vmq manum in bono, in quo g a dixi Sacro. sante Romanæ Ecclesiæ utpote in fidei tonitu Catholicæ Veritatis, regulis humiliter, ac sibi obedientis subitis. Nunc ad propositum D. Paulo dicam: Cursu consummavi, fidem servavi, Cursu consummavi, de cetero reposita mihi est corona. fidem servavi, D. N. D. Jesu Christo, Dominum hoc ad eius mentis dictando, & proponendo, & potuit intra me tentata Deum: hoc pro Virtute Symagreus. De Deus profectus solicitus, salubris vobis, & per suam gratiam & beatam Dei Genitricem, quorum precibus, et alie in Cesari mirieri Dominus Jesus. Si a me Verbis ex vobis aliquis lesus, precamini mihi gratiam, et qua in hac Curia exercitium venerit, tribuite mihi, qd a gene est positis honoris, laudis, & gloriæ laudis, & honoris. Cedant mundi dicta, & gaudia Regina Virginis Mariæ, cuius laudes, & gloria, & honoris per secula seculorum. Amen. Deus. Maria, y, Joseph.

UGR Biblioteca Universitaria

UGR Biblioteca Universitaria

UGR Biblioteca Universitaria

UGR Biblioteca Universitaria

Index disput.

Quæst, et artorum quę in metaf. phica, generáe, et anima rationt.

Num. notat pag.

Disp. 1 & obtomete ——— pag. 1. =
2º Phica. Quodnam sit obtu aquatus semete ——— pag. 1. =
Art. 1 nra sentia ponit, et Pur ——— pag. 1. =
Art 2 Replicę solvunt ——— pag. 2. =
Disp. 2 Enáa entis realis in rationt. ——— pag. 5. =
2º 1º q, et quotuplex sit ens? ——— pag. 5. =
Art Vnc. 93 quoad Vtq; bene resolvit ——— pag. 5. =
2º 2 An det Vnus Obus entis obtivé precisus ãruis vtriusq; bus. pag. 9. =
Art 1 Supponit aliquibus precisionem obtivę Pa Komale, et alias pag. 9. =
Iesuitas declarantia ——— pag. 9. =
Art 2 precibus punctis 9is resolvit, et Pur. ——— pag. 11.
Art. 3 Raes Pa Mozu solvunt ——— pag. 12. =
3 Vtq; Obus entis obtivé precisus sit Vnivocus ——— pag. 14. =
Respon Dei Cręs subsq; et dependentis ——— pag. 14. =
Art 1 propotatq; aliq; us, sentię seqtur, X ponit, et Pur. ——— pag. 14. =
Art 2 solvunt Pa Mozu seqtur ——— pag. 16. =
Appendix, in quo aliqua quivis exarant Ca Vnivocae entis. pag. 18.
2 plausibilis, Vtq; Obus entis sit ex náa rei ab intel-
oribus precisus ——— pag. 19. =
Art 1. aliqua deponunt, sentię seqtur X ponit, et Pur. ——— pag. 19. =
Art 2. solvunt arguta et ex auctoritate. ——— pag. 26. =
2 3 Vtq; ens, Pa tat bonis intrinca, v bonitas? ——— pag. 34.
Art 1. explant mi intrinci, et extrinci, ponit X, et Valbus Pur. pag. 34.
Art 2 solvunt arguta. ——— pag. 36.
2 4 Vtq; Vtis actis, bones mi intrinci includant essentia-
lit, et quidditivę ens entis ——— pag. 37
Art 1. Supponunt aliqua ab intelligentiq; et sentię se-
qtur. ——— pag. 37. =

UGR Biblioteca Universitaria

Art 2. Ponit Pria X. et Paibus Rá. ——— pag. 38=
Art 3 axguta Pria Solvunt ——— pag. 38=
2. Jet Pma Phyqo Phis dtis Pinteona sit, suis ta Specitis, quq ingividyalibus pasit abstrahi Spiu Pnis, et Vniuocis Pme dtis? ——— pag. 43=
Art Pnc. Resolvit Questio 2a Pte dicta Solvunt. ——— pag. 43.=
Disp. 3. de paonibus Simplicibus entis ——— pag. 44
2. Phy Pmas Pás et pás sint propis paones simplices entis? pag. 45=
Art Pnc. affirmat. Sat. sit. pag. 45.
2. De Vtitate 1a entis paone ——— pag. 46=
Art 1. Quid sit Pnás declarat ——— pag. 46.=
Art 2. Replicq Solvuntur. ———
2. 3. De Vexitate 2a entis passione ——— pag. 48=
Status Vnicus = Omnia de Vexitate declarat. ———
2. 4. De bonitate 3a entis passione. ——— pag. 51.
Art. Pnc. = Dividitur bonitas, et assignatur quis sit pao entis. ———
Disp. 4 = de passionibus Compexis entis Realis. ——— pag. 53=
2. 1 = de ponitia qchua, et pasiva, et qchibus si- ——— pag. 53=
bi Coexistentibus.
Art 1. Quid sit ponitia achua, et pasiva proui ad metz attinent declarat.
Art 2. De actu 1o et 2o agli, et entitative agit. ———
2. 2 = De natio, et Contingenti ——— pag. = 58.
Art. Pnc. Quid sit nestas et Phis genitia, et Inde oriunt, declarat.
2. 3 = Inquo á Distant igentias, et distio? ——— pag. 59
Art 1. declarat is sensus Axu, Resolvit 2o ———
Art 2. Solv. axguta. ———
Art 3. divisiones distinis igentis declarat. ———
Art 4. assignant signa illativa distinis Realis absolute. ———
Art. Pmus = explat distio Virtuali, seu Rationis Pmatis. ———
2. 4 Celeberrima = Vtrum inter prata, et de Terra identificata detur distinctio actualis ex naa rei, quq Schotica Vulgo nuncupatur. pag. 66.
Art 1. bonunt notabilia quidam Scoti distinis sensum aperientia. ———
Art 2. pro ponit distio ria Schotica eaque autoritatibus et Paibus firmatur =
Art 3. Omnia axguta Solvuntur, et 1o ex Autoritate. ———

UGR Biblioteca Universitaria

Q. 1ª = Vtrum Simplicitas Dei Patripassij sit Diuinæ Schola pag. 90
Art. 1. aliquibus suposit. Q. 3 fumat, et Probat.
Art. 2. Iaxis Rae. Solvuntur.
Q. 6 et vltima = Vtru et quomodo nae Subsistentes abinvicem distinguant. pag. 94.
Art. 1. Distinctio aliquibus datas Resolvitur.
Art. 2. Obiectiones Solvuntur
Disp. 5. De entis finiti essentia, et exista pag. 96
Q. 1ª Vtrum Ens ab æterno habuerunt aliquod ee, seu unquo Essentia et essentia Creata ab æterno? pag. 96.
Art. Vnicus = Omnia Dei bene bene Resolvit.
Q. 2. Celebris = quid logice et obtinet sit pobilas Verum? pag. 98
Art. 1. Duæ viæ aliquæ notant, et Statuuntur.
Art. 2. Resolvitur Questio
Art. 3. Solvuntur argumenta
Q. 3. An pobilas Creatum identificetur Deitati intrinsecæ Dei pobilis? pag. 110.
Art. 1. Statuit aliquibus, ponitur Q. Schola, et Pux.
Art. 2. Replicæ Solvuntur.
Q. 4 Celebris. Num a aliquo bño oriatur Creatura logica pobilas? pag. 128.
Art. 1. Septem 9ª ab exitur, aliqua Statuunt, Sentis Veterum, mea ponit, et fumat.
Art. 2. Augusta bona alia Solvunt.
Q. 5. quis. An hoc ee diminutu Creatum? pag. 138.
Art. 1. quibusdam Refutatis, melius eligitur, et Pux.
Art. 2. Solvuntur argumenta.
Q. 6 = num, Omnipotentia Diua Conectet Deitati pobilibus? pag. 143.
Art. 1. aliqua Subponunt, Sentis Veterum, mea eligit, et Pux.
Art. 2. Solubuntur ad vexationes fundata, enervantur
Q. 7 Vtru duæ essentiæ possint ee æquales in hac tecone essentiali? pag. 164.
Art. 1. Resolvitur Q. 6ª ponit, et Pux.
Art. 2. Solvuntur Replicæ
Q. 8 Vtru essentia Creata duquat Vr ab eius existia? pag. 166.
Art. 1. explantur essentia et existia, suposita ponunt, et X fumat.
Art. 2. Augusta Solvunt.
Q. 9 Vtru admitti deveat distinctio Saltz talis, seu Schola inter essentia Creata, et eius existia pag. 173.

UGR Biblioteca Universitaria

Art. 1. Vellatis Sentiis, X ponitur et Pur.
Art. 2. arguta Schotarum Solvunt.
Q.o 1.a et Vlma = Utrum Cuilibet fraliti Corres peat propia existia? — pag. 176.
Art. 1. Sensus g.is aperit, X ponit, et Pur.
Art. 2. Solvunt Replicę.
Apendix = In quo aliqua duvia Solvunt ad Cpletam huius dispaonis notiam.
Disp. Vlma = De Individuo, — pag. 179
Q.o 1 plausibilis = qna sit prius individuaonis entis nalis? — pag. 179.
Art. 1. aliqua Suponunt et Sensus g.is aperitur.
Art. 2. Sentię referunt, et Raibus ꝫ pugnant.
Art. 3. nra Sentia ponitur et Raibus Pur.
Art. 4. Raiis Cnię Solvunt.
Q.o 2 et Vlma. Quid sit Subsistia Substię Creatę et in quo fa Csistat? — pag. 184.
Art. 1. prenotatis aliquibus de fio Subsistię ponit, et Sentia de potivo ꝫ pugnat.
Art. 2. X nra ponit, et Pur.
Art. 3. Solvunt arguta.
Apendix, in quo 2 duvium resolvit ad pfectam Subsistię notiam — pag. 189.

FINIS METAPHICĘ

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA DE GRANADA

UGR Biblioteca Universitaria

UGR Biblioteca Universitaria

UGR Biblioteca Universitaria

UGR Biblioteca Universitaria

UGR Biblioteca Universitaria

UGR Biblioteca Universitaria

UGR Biblioteca Universitaria

UGR Biblioteca Universitaria

UGR Biblioteca Universitaria

14

1798

Nº Caja
B-54

Universitat d'Alacant
Universitat d'Alacant